

မဟာဝဂ္ဂ

သံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ။

နမော၊တဿဘဝဝတော၊အရဟတော၊သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ။
နမော၊တဿ ဓမ္မဿ၊သွာက္ခာတဿ၊သဗ္ဗိဋ္ဌိကဿ။ ။
နမော၊တဿ ဝံဃဿ၊သုပ္ပဋိပန္နဿ၊ဥဇုပ္ပဋိပန္နဿ။ ။

၁-မဂ္ဂသံယုတ်-၁-အဝိဇ္ဇာဝဂ်။

၁ မဟာဝဂ္ဂဿ၊မဟာဝဂ်ဏိ၊ပဌမေ၊ပဌမသုတ်၌၊ ဝုဗ္ဗင်္ဂီမာတိ၊ဝုဗ္ဗင်္ဂီ
မာဟူသညကား။ သဟဇာတ ဝသေနစ၊ သဟဇာတသတ္တိဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ဥပနိဿယဝသေနစ၊ဥပနိဿယသတ္တိဖြင့်လည်းကောင်း၊ဣတိ၊
ဤသို့၊ဇ္ဇိဟာကာရေတိ၊နှစ်ပါးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ဝုဗ္ဗင်္ဂီမာ၊ရှေ့သွား
သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သမာပတ္တိယာဝတိ၊ သမာပတ္တိယာ ဟူသညကား၊
သမာပဇ္ဇနာယ၊ပြည့်စုံခြင်း၌၊သတာဝပဋိလာဘာယ၊မိမိသဘောတရား
ကိုပတ်ကိုရခြင်း၌၊ဥပ္ပတ္တိယာ၊ဖြစ်ခြင်း၌၊ဣတိအတ္ထော၊ဤအနက်ကို၊ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အနုဒ္ဓေဝအဟိရိကံအနောတ္တပ္ပဋိံ၊ အနုဒ္ဓေဝအဟိရိ
ကံအနောတ္တပ္ပံဟူသညကား၊ပန၊သက်၍ဆိုပြီးအံ့၊သာသောဝုတ္တောကာရေ
နအကုသလာနံ ဝုဗ္ဗင်္ဂီမာတုတာအဝိဇ္ဇာ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော အခြင်းအရာ
အားဖြင့်အကုသိုလ်တို့၏ ရှေ့သွား ခေါင်းတည်ဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာသည်၊
ယဒေတံယံတေံ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော။ ပါပါဇိဂုဏ္ဏနတာယ၊အကု
သိုလ်ကိုမစက်ဆုပ်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊အလဇ္ဇနာကာရသဗ္ဗိတံ၊
မကောင်းမှုကိုမစက်ဆုပ်သောအခြင်းအရာအားဖြင့်မြဲစွာတည်သော၊အ
ဟိရိကံ၊အဟိရိကသည်လည်းကောင်း၊ပါပါနုတြိာသတာယ၊မကောင်းမှု
မှမလန့်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊အဘာယနာကာရသဗ္ဗိတံ၊မကောင်း
မှုမှမကြောံသောအခြင်းအရာအားဖြင့် မြင်းစွာတည်သော၊ အနောတ္တပ္ပံ။

၂ မဟာဂဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

အနောတ္တပ္ပသညာလည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ထင်ရှားရှိ၏၊ တေံဒ္ဓယံ တေံဒ္ဓယောနံ၊ ဤအပိရိကအနောတ္တပ္ပ ကိလေသာနှစ်ပါးနှင့်။ အနုဒေဝသဟောဝကေ တောဝ၊ တကွသာလျှင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေံဒ္ဓယောနံ၊ ထိုအပိရိက အနောတ္တပ္ပတရားနှစ်ပါးနှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အဝိဇ္ဇာ ဂတသာသတိ၊ အဝိဇ္ဇာဂ တသာဟူသည်ကား၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာမှောင်တောသို့၊ ဥပဂတသာ၊ ကပ် သော၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ ဖုံးလွှမ်းပိတ်ကာ အဝိဇ္ဇာမှောင်နှင့်၊ သမန္နာဂတသာ၊ ပြည့်စုံသော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဟူသည်ကား၊ အယာထာဝ ဒိဋ္ဌိ၊ သဘောမမှန်ပေါက်ပြန်သည်ကို မြင်တတ်သောဒိဋ္ဌိသည်၊ အနိယျာနိက ဒိဋ္ဌိ၊ သံသရာမှထွက်မြောက်ကြောင်းမဟုတ်သောဒိဋ္ဌိသည်၊ ပဟောတိတိ၊ ပဟောတိဟူသည်ကား၊ ဟောတိဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပာဒိသုပိ၊ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပ စသည်တို့၌လည်း၊ အယာထာဝအနိယျာနိကဝသေနော၊ သဘောမမှန်ပေါက်ပြန်သောအကြံလိုအပ်သောကိစ္စအပြီးရောက်၍ထွက် မြောက်ကြောင်းမဟုတ်သော အကြံစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ မိစ္ဆာဘာဝေါ၊ မိစ္ဆာ၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣတိဣမိနာဂုတ္တ နယောနံ၊ ဤသို့ဟောတော်မူအပ်သောနည်းဖြင့်၊ ဣမာနိအဋ္ဌပိ၊ ဤရှစ်ပါးတို့ သည်လည်း၊ အကုသလဓမ္မသမာပတ္တိယာ၊ အကုသိုလ်တရားသို့ရောက် ခြင်း၏၊ မိစ္ဆတ္တအင်္ဂါနိနာမ၊ ဟောကံပြန်သော သဘောရှိသောအင်္ဂါမည် ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ တာနိ၊ ထိုရှစ်ပါး သောမိစ္ဆတ္တအင်္ဂါတို့ကို၊ ဧကက္ခဏေ၊ တပြိုင်နက်သောခဏ၌၊ သဗ္ဗာနိ၊ ရှစ်ပါးလုံးကုန်အောင်စုံတို့ကို၊ နလတ္တန္တိ၊ မရအပ်ကုန်၊ နာနက္ခဏေ၊ အသီးအ သီးခဏ၌၊ လတ္တန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ လတ္တန္တိ၊ ရအပ်ကုန် သနည်း၊ ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဒိဋ္ဌိသမ္ပယုတ္တပိတ္တံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်ယှဉ်သောစိတ်သည်၊ ကာယဝိညတ္တိံ၊ ကာယဝိညတ်ကို၊ သမု ဠာပေန္တိ၊ ဖြစ်စေလျက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မှား သော အယူလည်းကောင်း၊ မိစ္ဆာ သင်္ကပ္ပော၊ မှားသော အကြံလည်း ကောင်း၊ မိစ္ဆာဝါယာမော၊ မှားသောလုံ့လပြုခြင်းလည်းကောင်း၊ မိစ္ဆာ သတိ၊ မှားသောအောက်မေ့ခြင်းလည်းကောင်း၊ မိစ္ဆာသမာဓိ၊ မှားသော တည်ကြည်ခြင်းလည်းကောင်း၊ မိစ္ဆာကမ္မဇ္ဇော၊ မှားသောအမှုကိုပြုခြင်း လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမိနာပဘောဒေန၊ ဤသို့သောအပြားအားဖြင့်၊ သအင်္ဂါ နိ၊ ခြေခံပါးသောအင်္ဂါတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊

ဒိဋ္ဌိဝိပ္ပယုတ္တံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်မယှဉ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ကာယဝိညတ္တိံ၊ ကာ
ယဝိညတ်ကို၊ သမုဋ္ဌာပေန္တိ၊ ဖြစ်စေသည်ရှိသော်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊
ထိုအခါ၌၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဝဇ္ဇာနိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်ကြည်အပ်ကုန်သော၊ ပဉ္စအင်္ဂါ
နိ၊ ငါးပါးကုန်သောအင်္ဂါတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ
၌၊ တာနေဝနေ၊ ထိုဒိဋ္ဌိသမ္ပယုတ်ဒိဋ္ဌိဝိပ္ပယုတ်စိတ်နှစ်ပါးတို့သည် ပင်လျှင်၊
ဝစိဝိညတ္တိံ၊ ဝစိဝိညတ်ကို၊ သမုဋ္ဌာပေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
မိစ္ဆာကမ္မန္တဌာနေ၊ မိစ္ဆာကမ္မန္တအရာ၌၊ ပက္ခိတ္တာယ၊ ထည့်အပ်သော၊
မိစ္ဆာဝါစာယ၊ မိစ္ဆာဝါစာနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ တာနေဝဆဝါ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပစသောခြောက်ပါးသောအင်္ဂါတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဉ္စ
ဝါ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကြည်သော ငါးပါးသောအင်္ဂါတို့သည်၎င်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အယံအာဇီဝေါနာမ၊ ဤအာဇီဝမည်သည်၊
ကုပ္ပမာနော၊ ပျက်သည်ရှိသော်၊ ကာယဝစိန္တိရေသုယေဝ၊ ကာယန္တိရေဝစိ
န္တိရေတို့တွင်သာလျှင်၊ အညတရေယျိံ၊ တပါးပါးသောန္တိရေ၌၊ ကုပ္ပတိ၊ ပျက်
၏၊ မနောန္တိရေ၊ မနောန္တိရေ၌၊ နကုပ္ပတိ၊ မပျက်၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့ကာယဝစိန္တိရေ
နှစ်ပါးတို့တွင်တပါးပါး၌ သာပျက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယဒါ၊ အကြင်
အခါ၌၊ အာဇီဝဝိသေန၊ အသက်မွေးခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ တာနေဝ
ဝိတ္တာနံ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောဒိဋ္ဌိသမ္ပယုတ်ဒိဋ္ဌိဝိပ္ပယုတ်စိတ်နှစ်ပါးတို့သည်
ပင်လျှင်၊ ကာယဝစိဝိညတ္တိယော၊ ကာယဝစိဝိညတ်တို့ကို၊ သမုဋ္ဌာပေန္တိ၊
ဖြစ်စေကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံသည်၊ မိစ္ဆာဇီဝေါ
နာမ၊ မိစ္ဆာဇီဝမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝစိကမ္မံ၊ ဝစိကံသည်၊ တဿ၊
ထိုအတူ၊ မိစ္ဆာဇီဝေါနာမ၊ မိစ္ဆာဇီဝမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော
နည်းဖြင့်၊ မိစ္ဆာဇီဝဿ၊ မိစ္ဆာဇီဝ၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ တာနေဝ
ဆဝါ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမိစ္ဆာသင်္ကပ္ပမိစ္ဆာဝါယာမမိစ္ဆာသတိ မိစ္ဆာသမာဓိ
မိစ္ဆာအာဇီဝဟူသောခြောက်ပါးသောအင်္ဂါတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဉ္စ
ဝါ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကြည်သော ငါးပါးသောအင်္ဂါတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဝိညတ္တိံ၊ ကာယဝိညတ်
ဝစိဝိညတ်ကို၊ အသမုဋ္ဌာပေတွာ၊ မဖြစ်စေမူ၍၊ တာနိဝိတ္တာနံ၊ ထိုဒိဋ္ဌိသမ္ပ
ယုတ်စိတ်ဒိဋ္ဌိဝိပ္ပယုတ်စိတ်တို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမိစ္ဆာသင်္ကပ္ပ မိစ္ဆာဝါယာမမိစ္ဆာသတိ မိစ္ဆာသမာဓိဝသေန၊
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပ မိစ္ဆာဝါယာမ မိစ္ဆာသတိ မိစ္ဆာသမာဓိတို့၏
အစွမ်းဖြင့်၊ ပဉ္စဝါ၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါတို့သည်၎င်း၊ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပာဒိဝသေ

၄ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

န၊ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပအစရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ စတ္တာရိပါ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမပါ လေး
အင်္ဂါတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိဝေဝတ္တနပေသနး
ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဧကက္ခဏေ၊ ထပြိုင်နက်စကား၌၊ သဗ္ဗာနိ၊ ရှစ်
ပါးလုံးကုန်အောင်စုံတို့ကို၊ နလတ္တန္တိ၊ မရအပ်ကုန်၊ နာနာစကေး၊ အသီး
အသီးသောစကား၌၊ လတ္တန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏။ သုက္က
ပက္ခေ၊ သုက္ကပက္ခ၌၊ ဝိဇ္ဇာတိ၊ ဝိဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ ကမ္မသကတဉာဏ်၊ ကံ
သာလျှင်မိမိဥစ္စာရှိသည်၏အဖြစ်ကိုသိတတ်သောဉာဏ်ပင်တည်း။ ဣဟာ
ဝိ၊ ဤသုက္က ပက္ခ၌လည်း၊ သဟဇာတဝသေန၊ သဟဇာတံသတ္တိဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဥပနိဿယဝသေန၊ ဥပနိဿယသတ္တိဖြင့်လည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့သောအပြားအားဖြင့်၊ နိဟောဝအာကာရေဟိ၊ နှစ်ပါးသောအ
ခြင်းအရာတို့ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ကမ္မသကတဉာဏ်၏၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမတာ၊
ရှေ့သွားခေါင်းတည်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဟိရောတ္တ
ပန္နိ၊ ဟိရောတ္တပွဲဟူသည်ကား၊ ဟိရိစ၊ ဟိရိလည်းကောင်း၊ ဩတ္တပုဉ္ဇ၊
ဩတ္တပုလည်းကောင်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဟိရိဩတ္တပုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ပါပဇိရုန္တန
တာယ၊ မကောင်းမှုကိုစက်ဆုပ်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါပတော၊
မကောင်းမှုမှ၊ လစ္စနာကာရ၊ သဏ္ဌိတာ၊ စက်ဆုပ်သော အခြင်းအရာ၌
ကောင်းစွာတည်သောတရားသည်၊ ဟိရိ၊ ဟိရိမည်၏။ ပါပတြာသတာ
ယ၊ မကောင်းမှုမှလန့်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါပတော၊ မကောင်းမှု
မှ၊ ဘာပသနာကာရသဏ္ဌိတံ၊ ကြောံထိတ်သော အခြင်းအရာ၌ကောင်းစွာ
တည်သောတရားသည်၊ ဩတ္တပု၊ ဩတ္တပုမည်၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီး
သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်အဖွင့်၌၊ သင်္ခပေါ၊ အကျဉ်းသာတည်း။ ဝိတ္ထာ
ရောပန၊ အကျယ်ကိုကား၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ ဝုတ္တောဝ၊ ဆိုအပ်
ပြီးသည်သာတည်း။ ဝိဇ္ဇာဂတဿာတိ၊ ဝိဇ္ဇာဂတဿဟူသည်ကား၊ ဝိဇ္ဇာ
ယ၊ ကမ္မသကတဉာဏ်သို့၊ ဥပဂတဿ၊ ကပ်သော၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဝိဇ္ဇာနှင့်၊
သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဝိဒ္ဓသုနောတိ၊ ဝိဒ္ဓသုနော ဟူသည်ကား၊
ဝိဒ္ဓနောပဏ္ဍိတဿ၊ ပညာရှိအား၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိတိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဟူသည်ကား၊
ယာထာဝံဒိဋ္ဌိ၊ မဖောက်မပြန်အမှန်ကိုမြင်သောဒိဋ္ဌိသည်။ နိယျာနိကဒိဋ္ဌိ၊
သံသရာမှထွက်ကြောင်းဒိဋ္ဌိသည်။ သမ္မာကမ္မန္တာဒိသုဝိ၊ သမ္မာကမ္မန္တစ
သည်တို့၌လည်း၊ ဧဝံသဝနယော၊ ဤနည်းကိုသာလျှင်၊ နေတဗ္ဗော၊ ဆောင်
အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤဆိုပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ကုသလဓမ္မသမာပတ္တိယာ၊ ကုသိုလ်
ဓမ္မတို့၏ပြည့်စုံခြင်းငှါ၊ ဣမာနိအဋ္ဌ၊ ဤသမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပစသောရှစ်

ပါးတို့သည်။ အင်္ဂါနိသမ္ပတ္တအင်္ဂါနိနာမ။ မဟေကံမပြန်မှန်သောသဘော
ရှိသောအင်္ဂါတို့မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ တာနိ။ ထိုရှစ်ပါးသော
သမ္ပတ္တ အင်္ဂါတို့ကို။ လောကီယမဂ္ဂက္ခဏေ။ လောကီ မဂ်ဇာတိ။ ကေ
တော။ တပေါင်းတည်း။ သဗ္ဗာနိ။ ရှစ်ပါးလုံးကုန်အောင်ရတို့ကို။ နလန္တန္တိ။
မရအပ်ကုန်။ သမ္မာဝါစာကမ္မန္တာဇီဝါနံ။ သမ္မာဝါစာသမ္မာကမ္မန္တ သမ္မာ
အာဇီဝတို့ကို။ ပုဗ္ဗာဘိသင်္ခါရဿ။ အရိယမဂ်၏ ၅ အဖို့၌ ပြုခြင်း၏။
အနေကဗျပတ္တာ။ တချက်တည်းမဟုတ်များသောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်တည်း။ လောကုတ္တရမဂ္ဂက္ခဏေ။ လောကုတ္တရာ မဂ်ဇာတိ။ ကေ
တော။ တပေါင်းတချက်တည်း။ လန္တန္တိ။ ရအပ်ကုန်၏။ စ။ ဆက်၍ဆိုပြီးအုံး
တာနိခေါ။ ထိုရှစ်ပါးကုန်သောမဂ္ဂင်တို့ကိုလည်း။ ပဌမဇ္ဈာနိကမဂ္ဂေ။ ပဌမ
ဈာန်နှင့်ယှဉ်သော လောကုတ္တရာမဂ်၌။ လန္တန္တိ။ ရအပ်ကုန်၏။ ပန။ ထိုမှ
တပါး။ ဒုတိယဇ္ဈာနိကာဒိသု။ ဒုတိယဈာန်နှင့်ယှဉ်သော လောကုတ္တရာ မဂ်
အစရှိသည်တို့၌။ သမ္မာသင်္ကပ္ပဝဇ္ဇာနိ။ သမ္မာသင်္ကပ္ပသည်ကြည်အပ်ကုန်
သော။ သတ္တေဝ။ ခုနစ်ပါးသောမဂ္ဂင်တို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်
၏။ တတ္ထ။ ထိုလောကုတ္တရာ မဂ္ဂက္ခဏေလန္တန္တိစသော စကား၌။ ယော။
အကြင်အယူမညီဝိတဏှာဝါဒီသည်။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ မဇ္ဈိမနိကာ
ယဋ္ဌိ။ မဇ္ဈိမနိကာဟ်၌။ မဟာသဇ္ဇာယတနသုတ္တေ။ မဟာသဇ္ဇာယတနသုတ်
၌။ ယာတထာဘူတဿဒိဋ္ဌိ(ပ)သုပရိသုဒ္ဓေါတိ။ ယာတထာဘူတဿဒိဋ္ဌိ
(ပ)သုပရိသုဒ္ဓေါဟူသောစကားကို။ ဝုတ္တံဆိုအပ်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။
ပဗ္ဗာကောဝိ။ အင်္ဂါငါးပါးရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ လောကုတ္တရမဂ္ဂေါ။
လောကုတ္တရာမဂ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိဇေဝံဝရနံ။ ဤသို့သောစကား
ကို။ ဝေယျ။ ဆိုရာ၏။ တထာဘူတဿ။ ထိုသို့ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ယာဒိဋ္ဌိ
အကြင်ဒိဋ္ဌိသည်။ ဥပ္ပန္နာ။ ဖြစ်၏။ အဿ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ သာဒိဋ္ဌိ။ ထိုဒိဋ္ဌိသည်။
သမ္မာဒိဋ္ဌိ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိမည်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တထာဘူတဿ။ ထိုသို့ဖြစ်
သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ယောသင်္ကပ္ပော။ အကြင်အကြံသည်။ ဥပ္ပန္နော။ ဖြစ်၏။
အဿ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ သောသင်္ကပ္ပော။ ထိုအကြံသည်။ သမ္မာသင်္ကပ္ပော။
သမ္မာသင်္ကပ္ပမည်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တထာဘူတဿ။ ထိုသို့ဖြစ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ယောဝါယာမော။ အကြင်လုံ့ လပြုခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နော။ ဖြစ်၏။
အဿ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ သောဝါယာမော။ ထိုလုံ့ လပြုခြင်းသည်။ သမ္မာဝါ
ယာမော။ သမ္မာဝါယာမ မည်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တထာဘူတဿ။
ထိုသို့ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ယာသတိ။ အကြင် အောက်မေ့ခြင်းသည်။

၆ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိ သျှ၊

ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ သာသတိ၊ ထိုအောက်မှေခြင်းသည်။ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသတိမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာဘူတဿ၊ ထိုသို့ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ယောသမာဓိ၊ အကြင်တည်ကြည်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ သောသမာဓိ၊ ထိုတည်ကြည်ခြင်းသည်။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပုဗ္ဗေဝ၊ မကမဖြစ်မီ ရှေးအဘို့ကလျှင်။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံသည်။ သုပရိသုဒ္ဓံ၊ ထွံမစောက် ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သည်။ ဝစီကမ္မံ၊ ဝစီကံသည်။ သုပရိသုဒ္ဓံ၊ ထွံမစောက် ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သည်။ အာဇီဝေါ၊ အာဇီဝသည်လည်း။ သုပရိသုဒ္ဓေါ၊ ထွံမစောက်ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုအယူမညီဝိတဏှဝါဒီကို။ ဝတ္ထုပ္ပော၊ ဆိုအပ်၏။ တသ္မိံ၊ ယေဝသုတ္တံ၊ ထိုမဟာသဠာယတနသုတ်၌ပင်လျှင်။ အဿ၊ ထိုအရိယမဂ္ဂသမင်္ဂီပုဂ္ဂိုလ်၏။ အရိယော၊ အရိယာတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ အဋ္ဌကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ အယံမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည်၊ ဘာဝနာပါရိပူရိ၊ ဘာဝနာ၏ထက်ဝန်ကျင်ပြည့်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ကသ္မာပန၊ အတယ်ကြောင့်ကား။ နပဿသိ၊ သင်မမြင်သနည်း။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ခေါပနဿာတိ၊ ပုဗ္ဗေဝခေါပနဿဟူသော၊ ယံဇေတံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ ပဗ္ဗဇိတဒိဝသတော၊ ရဟန်းပြုသောနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ပရိသုဒ္ဓတာ၊ ဒေသနတ္ထံ၊ စင်ကြယ်သောသီလရှိသည်၏အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိယုတ္တံ၊ သင့်၏။ ပဗ္ဗဇိတဒိဝသတော၊ ရဟန်းပြုသောနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ပရိသုဒ္ဓါနံ၊ ထက်ဝန်းကျင်စင်ကြယ်ကုန်သော။ ကာယကမ္မာဒိနိ၊ ကာယကံစသည်တို့သည်။ လောကုတ္တရမဂ္ဂက္ခေဏ၊ လောကုတ္တရာမဂ်စတာ၌။ အတိပရိသုဒ္ဓါနိ၊ အလွန်ထက်ဝန်းကျင်စင်ကြယ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အယံအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို။ ဧတ္ထ၊ ဤမဟာသဠာယတနသုတ်၌။ ဒိပိတော၊ ပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာပါဠိတော်၌။ တသ္မိံ၊ ခေါပနသမယေ၊ ပဉ္စကိကောမဂ္ဂေါဟောတိတိ၊ တသ္မိံ၊ ခေါပနသမယေ၊ ပဉ္စကိကောမဂ္ဂေါဟောတိဟူ၍။ ယံဝိဝစနံ၊ အကြင်စကားကိုလည်း။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ တံဝစနံ၊ ထိုပဉ္စကိကောမဂ္ဂေါဟောတိဟူသောစကားကို။ ဧကကိစ္စန္တရံ၊ တခုသောကိစ္စအထူးကို။ ဒသေတံ၊ ပြခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဟိ၊ ထိုကိစ္စန္တရံကိုပြပေအံ့။ ယသ္မိံ၊ ကာလေ၊ အကြင်လောကီယမဂ်ကာလ၌။ ပိစ္ဆာ

ကမ္မန္တံ။ ဓာသောအမှုကို။ ပဟာယ။ ပယ်၍။ သမ္မာကမ္မန္တံ။ ကောင်းသော
အမှုကို။ ပူရေတိ။ ပြည့်စေ၏။ တသ္မိံ ကာလေ။ ထိုသမ္မာကမ္မန္တကိုပြည့်စေ
သောလောကီယ မဂ်ကာလ၌။ မိစ္ဆာဝါစဒဝါ။ မိစ္ဆာဝါစသည်လည်း
ကောင်း။ မိစ္ဆာဇီဝေါဝါ။ မိစ္ဆာဇီဝသည်လည်းကောင်း။ နဟောတိ။ မဖြစ်။
ဒိဋ္ဌိ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိလည်းကောင်း။ သင်္ကပ္ပော။ သမ္မာသင်္ကပ္ပလည်းကောင်း။ ဝါ
ယာမော။ သမ္မာဝါယာမလည်းကောင်း။ သတိ။ သမ္မာသတိ လည်းကောင်း။
သမာဓိ။ သမ္မာသမာဓိလည်းကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဣမေသုယေဝပဉ္စသုကာ
ရကင်္ဂေသု။ ဤသမ္မာဒိဋ္ဌိသည် သာယျင်ဖြစ်ကုန်သော ငါးပါးကုန်သော
ကာရ။ ပကဟေတုကတ္တု။ ကာရကအင်္ဂါတို့သည်။ သန္တေသု။ ရှိကုန်သည်
ရှိသော်။ သမ္မာကမ္မန္တော။ သမ္မာကမ္မန္တသည်။ သင်္ကပ္ပံ။ မိမိကိစ္စကို။ ပူရေတိ။
ပြည့်စေ၏။ ဟိယုတ္တံ။ သင့်၏။ ဝိရတိဝသေနရမဏကိရိယာဝသေန။ ကြည်
ရှောင်ခြင်း ကိရိယာနှင့်စပ်သဖြင့်။ သမ္မာကမ္မန္တော။ သမ္မာကမ္မန္တသည်။
သင်္ကပ္ပံ။ မိမိကိစ္စကို။ ပူရေတိနာမ။ ပြည့်စေသည်မည်၏။ သမ္မာဝါစသမ္မာ
အာဇီဝေသုဝိ။ သမ္မာဝါစသမ္မာအာဇီဝတို့၌လည်း။ သေဝနယော။ ဤ
နည်းကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ လိအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဣမံကိစ္စန္တရံ။ ဤ
သမ္မာဒိဋ္ဌိသောတရားငါးပါးတို့၏ ပြုစေခြင်းဟေတုကာရကကိစ္စအထူး
ကို။ ဒေသတံ။ ပြုရင်း၌။ ဧဝံ။ ပဉ္စဝိကောမဂ္ဂေါဟောတိဟူသောဤစကားကို
ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ စ။ ဆက်၍ဆိုအံ့။ လောကီယမဂ္ဂက္ခဏော။ လော
ကီမဂ်ခဏ၌။ ပဉ္စေဝ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိသော ငါးပါးသော အင်္ဂါတို့သည်သာ
လျှင်။ နိယတာ။ မြဲကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝိရတိပန။ ဝိရတိမူလကား။
အနိယတာ။ အမြဲမဖြစ်ခဲ့။ တသ္မာ။ ထိုသို့မမြဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဆအဝိ
ကောတိ။ ဆအဝိကောဟူ၍။ အဝေတွာ။ မဟောမူ၍။ ပဉ္စဝိကောတွေဝ။ ပဉ္စဝိ
ကောဟူ၍သာလျှင်။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပန။ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ ဘိက္ခ
ဝေ။ ရဟန်းတို့။ အရိယစိတ္တဿ။ ကိလေသာတို့မှ ဝေးကွာသော စိတ်ရှိ
သော။ အနာသဝစိတ္တဿ။ အာသဝေါကင်းသောစိတ်ရှိသော။ အရိယမဂ္ဂ
သမ္ပေါနော။ အရိယမဂ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ အရိယမဂ္ဂံ။ အရိယမဂ်ကို။ ဘာ
ဝယတော။ ပွားစေသောဝုဂ္ဂိုလ်၏။ တိဟိကာယဒုစ္စရိတေတိ။ ကာယဒုစ္စ
ရိုက်သုံးပါးတို့မှ။ ယာစအာရတိ။ အကြင်ဝေးစွာကြည်ခြင်း သည်လည်း
ကောင်း။ ယာစဝိရတိ။ အကြင်ကင်းသည်ဖြစ်၍ ကြည်ခြင်းသည်လည်း
ကောင်း။ ယာစပဋိဝိရတိ။ အကြင်တဖန်ကင်း၍ ကြည်ခြင်း သည်လည်း
ကောင်း။ ယာစဝေရမဏိ။ အကြင်ကြည်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ယာစ

၈ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

အကိရိယာ၊ အကြင်မပြုမကျင့်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယဉ္ဇ အကုသိုလ်၊ အကြင်မပြုမကျင့်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ဝေဟနိး တို့၊ အယံ၊ ဤကာယရူပရိုက်သုံးပါးတို့မှ ဝေဟနကြည်ခြင်းသည်သည်၊ အရိယော၊ ကိလေသာတို့မှဝေဟနသော၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါကင်း သော၊ လောကုတ္တရမဂ္ဂေါ၊ လောကုတ္တရာမဂ်ဟုဆိုအပ်သော၊ သမ္ဗုဒ္ဓကမ္မ န္ဓော၊ သမ္ဗုဒ္ဓကမ္မန္တမည်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ မဟာဝဂ္ဂာလီသ ကသုတ္တံဒီသု၊ မဟာဝဂ္ဂာလီသက သုတ်အစရှိကုန်သော၊ အနေကောသု သုတ္တေသု၊ များစွာသောသုတ်တို့၌၊ သမ္ဗုဒ္ဓကမ္မန္တဒီနဉ္စ၊ သမ္ဗုဒ္ဓကမ္မန္တသည် တို့၏လည်း၊ လောကုတ္တရမဂ္ဂဿ၊ လောကုတ္တရာမဂ်၏၊ အင်္ဂတာဝသိဒ္ဓိ တော၊ အင်္ဂါအဖြစ်၏ပြီးခြင်းကြောင့်၊ လောကုတ္တရမဂ္ဂေါ၊ လောကုတ္တရာမဂ် သည်၊ အဋ္ဌဂီကော၊ အဋ္ဌဂီကသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤ သုတ်၌၊ အဋ္ဌဂီကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ကို၊ လောကီယလော ကုတ္တရ မိဿကော၊ လောကီ လောကုတ္တရာ အရောဖြစ်၍ သာလျှင်၊ ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ သဗ္ဗံ၊ အသုံးစုံသောစကားရပ်သည်၊ ကော သလသံယုတ္တေ၊ ကောသလသံယုတ်၌၊ ဝုတ္တမေဝ၊ ဖွင့်အပ်ပြီးသည်သာ တည်း။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ သကလမိဒံဘန္တေတိ၊ သကလမိဒံ ဘန္တေဟူသည်ကား၊ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ သခင်အာနန္ဒာထေရ်ကျော်သည်၊ သာဝကပါရမိဉာဏဿ၊ သာဝကပါရမိဉာဏ်၏၊ မတ္တကံ၊ အပြီးအသုံး ထိပ်ဖျားသို့၊ အပ္ပတ္တဘာယ၊ မရေဝံသေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သကလမ္ပိ အသုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်ဟူသောမြတ်သောအကျင့်ကို ကျောဏမိတ္တသန္နိဿယေန၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းဟူသောအငြိန်ဿ လည်းဖြင့်၊ လန္တတိတိ၊ ရှေ့အပ်၏ဟု၊ နအညာသိ၊ မသိချေ၊ ပန၊ သန္တာဝနာကို ဆိုပြီးအံ့၊ ဓမ္မသေနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်တော်မူသော သခင်သာရိ ပုတ္တရာသည်၊ သာဝက ပါရမိဉာဏဿ၊ သာဝကပါရမိဉာဏ်၏၊ မတ္တ ကေ၊ အသုံးထိပ်ဖျား၌၊ ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အညာသိ၊ သိတော်မူရင်းဆွဲ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့သိထော်မူရင်းဆွဲ ဖြစ်သော ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသကလမိဒံ ဘန္တေစသောစကားကို၊ အာဟအဝေါစ၊ သျှောက်၏၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အဿ၊ ထိုသခင်သာရိပုတ္တရာ

အား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဓုသာဓုတိ၊ ကောင်းစွာကောင်းစွာဟု။
သာဓုကာရံ၊ ကောင်းမြီးမြွက်သောအခြင်းအရာကို၊ အဒါသိ၊ ပေးတော်
မူ၏။ ။

၄ စတုတ္ထ။ စတုတ္ထသုတ်၌၊ သဗ္ဗသေတနဝဠဝါဘိရထေနာတိ၊
သဗ္ဗသေတနဝဠဝါဘိရထေနဟူသည်ကား၊ သကလသေတန အသုံးစုံ
ဖွေးဖွေးဖြူသော၊ စတုဟိဝဠဝါဟိ၊ လေးစီးသောမြည်းတို့ဖြင့်၊ ယုတ္တရထ
န၊ ကသောရထားဖြင့်၊ သောရထော၊ ထိုဇာဏုသောဏိ ပုဏ္ဏားစီးသော
ရထားသည်။ သဗ္ဗာ၊ အသုံးစုံသော၊ သကဗ္ဗပဉ္စရတုပ္ပရော၊ ရထားချို့င့်
ဝက်စွယ်ကို၊ ရတပရိက္ခိတ္တော၊ ငွေစင်အတိကွပ်မွှန်းအပ်သည်။ ဟော
တိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ သေသောရထောနာမ၊ ဤ
ရထား မည်သည်။ ယောဓရထော၊ သူရဲစီးသော ရထားလည်းကောင်း၊
အလင်္ကာရရထော၊ မင်္ဂလာနေ၌တန်ဆာဆင်ပြီးသောသူတို့သည်စီးအပ်
သော ရထားလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဇော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုရထားနှစ်စီးတို့တွင်၊ ယောဓရထော၊ သူရဲစီး
သောရထားသည်။ စတုရသသဗ္ဗာနော၊ လေးယောင့်သဗ္ဗာန်ရှိသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နာတိမဟာ၊ မကြီးလွန်း၊ ခွိန္တိတိဏ္ဍဝါဇနနံ၊ နှစ်ယောက်သုံး
ယောက်သောရထားစီးသောသူတို့ကို၊ ဂဟဏသမတ္ထော၊ ဆောင်ရွက်၍၊ နှိုင်း
၏။ အလင်္ကာရရထော၊ တန်ဆာဆင်ပြီးသောသူတို့စီးသောရထားလည်း
မဟာ၊ ကြီးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒိဗ္ဗတော၊ အလျားအားဖြင့်၊ ဒိဗ္ဗော၊
ရှည်၏။ ပုထုလဏောစ၊ အနံအားဖြင့်လည်း၊ ပုထုလော၊ ကြီးကျယ်၏။
တတ္ထ၊ ထိုအလင်္ကာရ ရထား၌၊ ဆတ္တဂ္ဂါဟကော၊ တီးတော်မိုးသောသူ
လည်းကောင်း၊ ဝါလဗိဇနိဂ္ဂါဟကော၊ သားမြီးယပ်ကိုင်သော သူလည်း
ကောင်း၊ တာလဝဏ္ဏဂ္ဂါဟကော၊ ယပ်ဝန်းကိုင်သောသူ လည်းကောင်း၊
ဣတိဇော၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်၊ အဠဝါ ဒသဝါ၊ ရှစ်ယောက်သော သူ
တကျိပ်သောသူတို့သည်မူလည်း၊ သုခေနော၊ ချမ်းသာသဖြင့်သေသျှင်၊
ဌာတုံဝါ၊ မကျဉ်းမကျပ်ရင်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ နိသိဒိတုံဝါ၊ ထိုင်ခြင်း
ငှါလည်းကောင်း၊ နိပ္ပဇ္ဇိတုံဝါ၊ မကျဉ်း မမြောင်း လျှောင်ခြင်းငှါ လည်း
ကောင်း၊ သက္ကောန္တိ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏။ အယံဝိ၊ ဤဇာဏုသောဏိ ပုဏ္ဏား
စီးသော ရထားသည်လည်း၊ အလင်္ကာရရထောယောစ၊ တန်ဆာဆင်ပြီး
သော သူတို့စီးသော ရထားပင်တည်း။ သေတာသုခံ အလင်္ကာရ၊ သေ
ကာသုခံအသေ ဟူသည်ကား၊ ကာဝဠဝါ၊ ထိုရထားကလေး မြည်းတို့

သည်။ ပကကိယော၊ ပြကတေ အားဖြင့်၊ သေတဝဏ္ဏာဝ၊ ဖြူသာအဆင်း
ရှိ၊ နုန့်သည်သာတည်း။ သေတာလင်္ကာရတိ၊ သေတာလင်္ကာရာဟူသည်
ကား။ တာသံ၊ ထိုရထားကသောမြည်းတို့၏။ ပဿာဓနံ၊ ဆင်သောတန်ဆာ
သည်။ ရတမယံ၊ ငွေစင်ဖြင့်ပြီးသည်။ အဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေတော
ရထောတိ၊ သေတောရထောဟူသည်ကား။ ရထောဝိ၊ ရထားသည်လည်း။
ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ရတပရိက္ခိတ္တတ္တာဝ၊
ငွေစင်အတိ ကွပ်မွမ်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ တတ္ထ
တတ္ထ၊ ထိုထိုသင့်လျော်သောအရပ်၌။ ဒန္တကမ္မခဏိတတ္တာဝ၊ ဆင်ဝှက်ဖြင့်
ထုလုပ်အပ်သောတန်ဆာစီ၊ ခြယ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။
သေတောဝ၊ ဖွေးဖွေးဖြူသည်သာတည်း။ သေတပရိဝါရောတိ၊ သေတပရိ
ဝါရောဟူသည်ကား။ အညရထော၊ တပါးသောရထားတို့သည်။ သိပာဝဓမ္မ
ပရိဝါရာဝိ၊ ခြင်္သေ့ရေရံအပ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဗျဿဝဓမ္မ
ပရိဝါရာဝိ၊ ကျားရေရံအပ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပဏ္ဍု
ကမ္မလ ပရိဝါရာဝိ၊ နီးသော ကမ္မလာရံအပ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ
ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ သေသော၊ ဤရထားမှ
ကား။ နဟောတိ၊ ခြင်္သေ့ရေရံသည်ဖြင့်ရံကာအပ်သည်မဟုတ်။ ပန၊ အဟုတ်
သော်ကား။ သေသောရထော၊ ဤဇာဏုသောဏိဝုတ္တံသီးသော ရထား
သည်။ စာနုဒုက္ခလန၊ ငွေပြား အသွေး ဖွေးဖွေးဖြူသော ဆွဲဖြူပုဆိုးဖြင့်၊
ပရိဝါရိတော၊ ဖုတ်လွှမ်းရံကာအပ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သေတာရသ္မိ
ယောတိ၊ သေတာရသ္မိသောဟူသည်ကား။ ရသ္မိယောဝိ၊ ကြိုးတို့ကိုလည်း။
ရတပနာဠိသုပရိက္ခိတ္တာ၊ ငွေကျည်သို့တင့်တယ်စွာ ငွေချည်ဖြင့်ရစ်အပ်
ကုန်၏။ သေတာပတောဒလဋ္ဌိဝိ၊ သေတာပတောဒလဋ္ဌိ ဟူသည်ကား။
ပတောဒလဋ္ဌိဝိ၊ နှင်တံကိုလည်း။ ရတပရိက္ခိတ္တာ၊ ငွေချည်ရစ်အပ်၏။ သေ
တစ္ဆိတ္တန္တိ၊ သေတစ္ဆိတ္တံ ဟူသည်ကား။ ရထမဇ္ဈေ၊ ရထားအလယ်၌၊
ဥဿာဝိတဆတ္တံပိ၊ ပိုက်ဆောက်အပ်သောတီးသည်လည်း။ သေတမေဝ
ဖွေးဖွေးဖြူသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သေတဥဏ္ဍိသန္တိ၊ သေတ
ဥဏ္ဍိသံဟူသည်ကား။ အဋ္ဌဂိုလဝိတ္တာရော၊ လက်ရှစ်သစ်အနံရှိသော။ ရတ
တမယော၊ ငွေစင်ဖြင့်ပြီးသော။ ဥဏ္ဍိသပတ္တော၊ သင်းကျစ် ပြားသည်။
သေတော၊ ဖြူ၏။ သေတာနိဝတ္တာနိတိ၊ သေတာနိဝတ္တာနိဟူသည်ကား။
ဝတ္တာနိပိ၊ ဝတ်လဲတို့သည်လည်း။ သေတာနိ၊ ဖြူကုန်၏။ ဖေဏပုဉ္ဇဝတ္တာနိ၊
ငွေမြုပ်ပိုင်နှင့်တူသောအဆင်းရှိကုန်၏။ တေသု၊ ထိုဝတ်လဲတို့တွင်၊ နိဝါ

သနံ၊ ကိုယ်ဝတ်သည်။ ပဗ္ဗသတဋ္ဌနကံ၊ အသပြာငါးရာထိုက်၏။ ဥတ္တရာ
သင်္ဂေ၊ အပေါ်ရုံရလျားသည်။ သဟဿဋ္ဌနကော၊ အသပြာတထောင်
ထိုက်၏။ သေတာဥပါဟနာတိ၊ သေတာဥပါဟနာ ဟူသည်ကား၊ ဥပါ
ဟနာနာမ၊ ဘိနပ်တို့မည်သည်။ မဂ္ဂရုဋ္ဌဿဝါ၊ ခရီးသွားသောသူအားမူ
လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဋ္ဌမိ၊ တောအုပ်သို့။ ပဝိသန္တဿဝါ၊ ဝင်
သောသူအားမူလည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အယံပန၊ ဤပုဏ္ဏားမူကား၊
ရထံအဘိရုဋ္ဌော၊ ရထားစီးခဲ့၏။ တေန၊ ထိုသို့ရထားစီးဆဲဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊
အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား၊ တဒန္တုရိကော၊ ထိုရထားစီးဆဲအခိုက်အားလျော်
ပတ်သော၊ ရုဇတပ္ပဋိသေဝိ၊ ကား၊ ငွေစင်ဖြင့် တင့်တယ်လျောက်ပတ်စွာ
ခြယ် အပ်သော၊ ပါဒါလင်္ကာရောနာမ၊ ခြေခွင်သောတန်ဆာမည်သည်။
အတ္ထိ၊ ရှိသတတ်၊ သေသောပါဒါ လင်္ကာရော၊ အတင့်အတယ် ငွေစင်
ခြယ်လျက်ရှာတွယ်စေလွှဲခြေခွင်သောဤတန်ဆာကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သေတာ
ဥပါဟနာဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။
သေတာယ သုဒ္ဓါဝါလ ဗိဇနိယာတိ၊ သေတာယ သုဒ္ဓါဝါလဗိဇနိယာဟူ
သည်ကား၊ ဗလိ၊ ကမယဒဏ္ဍာယ၊ ဗလ်ရိုးတပ်သော၊ သေတစမရေဝါလဗိဇ
နိယာ၊ ဖြူသောစမရိသားပြီးယပ်ဖြင့်၊ ကေဝလဉ္စ၊ သက်သက်ကား၊ အဿ
ထိုဇာဏုသောဏိ ပုဏ္ဏား၏၊ ဧတ္တကမေဝ၊ ဤမျှသာ အဆောက်အဦ
သည်သာလျှင်၊ သေတံ၊ ဖြူသည်၊ နအဟောတိ၊ မဟုတ်သေး၊ ပန၊ အ
ဟုတ်သော်ကား၊ သောဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ သေတဝိလေပနံ၊
ဖြူသောနံ၊ သာပျောင်းဘုံ၊ ဝိလိမ္ပိ၊ လိမ်းကျံ၏။ သေတမာလံ၊ ဖြူသောပန်း
ကို၊ ပိလန္တိ၊ ပန်ဆင်၏။ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏၊ ဒသသုအင်္ဂုလီသု၊ လက်ဆယ်
ချောင်းတို့၌ အင်္ဂုလီမုနွိကာ၊ လက်စွပ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကဏ္ဍေသု၊
နားနှစ်ဖက်ဘို့၌၊ ကုဏ္ဍလာနိ၊ နားချောင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝေမာဒိအလင်္ကာရောပိ၊ ဤသို့အစရှိသော တန်ဆာသည်လည်း၊
ရုဇတမယောဝ၊ ငွေစင်အတိပြီးသည်သာလျှင်၊ အဟောသိ ဖြစ်၏၊ အဿ
ထိုဇာဏုသောဏိပုဏ္ဏား၏၊ ဒသသ ဟဿမတ္တာ၊ တသောင်းအတိုင်း
အရှည်ရှိကုန်သော၊ ပရိဝါရေဗြာဟ္မဏာပိ၊ အခြံအရံပုဏ္ဏားလှလင်တို့သည်
လည်း၊ တထေဝ၊ ထိုသူတို့သာမိ ပုဏ္ဏားမိပတိ အတူလျှင်၊ သေတဝတ္ထ
ဝိလေပနမာလာလင်္ကာရော၊ ဖြူသောအဝတ် ဖြူသောနံ၊ သာပျောင်း ဖြူသော
ပန်း ဖြူသောတန်ဆာ ဆင်ကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ သက်၍
ဆိုပြီးအံ့၊ ယံဧတံသာဝတ္ထိယာနိယျာယန္တန္တိ ဝစနံ၊ အကြင် သာဝတ္ထိယာ

၁၂ မဟာဝဂ္ဂသံပုထ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

နိဿယယန္တိဟူသောစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တကြိမ်စရေး
ထိုသာဝတ္ထိယာနိဿယယန္တိဟူသော စကား၌။ အယ်။ ဤဆိုလတ္တံ့သည်
ကား။ နိဿယနုဝိဘာဝနာ။ အတင့် အတယ် ရှုဖွယ် ပြီးပြောင်ဆောင်
ယောင်ကျင်းပစည်းစိမ်ပြုလျက်မြို့တော်မှထွက်သည်ကို ထင်စွာဆိုခြင်း
တည်း။ ။သော၊ ထိုစာဏုသောဏိရာထူးရသောဗြဟ္မမျိုးနွယ် ပုဏ္ဏား
ကြွယ်သည်။ ဆန္ဒဆန္ဒမာသာနံ၊ ရောက်လရောက်လတို့တွင်။ ကေ၊ ငါး
တရသောအကြိမ်၌၊ နဂရံ၊ မင်းနေမြို့တော်ကို။ ပဒက္ခိဏံ၊ လကျာရစ်လှည့်
သည်ကို။ ကရောတိကိရ၊ ပြုသတတ်၊ ဣတော၊ ဤနေ့မှ၊ ဧတ္တကေဟံဒိဝသေ
ဟိ၊ ဤမျှသောနေ့တို့သည်။ အစူယေန၊ လွန်သောကာလ၌၊ နဂရံ မြို့တော်ကို
ပဒက္ခိဏံ၊ လကျာရစ် လှည့်သည်ကို၊ ကရိသတိတိ၊ ပြုလတ္တံ့၊ ဟု၊ ဝုရေ
တရမေ၊ မဆွကလျှင်၊ စောသနာ၊ မောင်ခတ် ကြွေးကြပ်ခြင်းကို၊ ကရိ
ယတိ၊ ပြုအပ်၏။ တံ၊ ထိုကြွေးကြပ်သံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍။ ယေ၊ အကြင်
သူတို့သည်။ နဂရတော၊ မြို့မှ၊ နပက္ကန္တာ၊ အပသို့၊ မထွက်မသွားကုန်၊
တေ၊ ထိုမြို့ပသို့ မသွား မြို့တွင်း၌ရှိသောသူတို့သည်။ ဥပသင်္ကမန္တိ၊ ကပ်
ရောက်လာကုန်၏။ ယေဝိ၊ အကြင်သူတို့ သည်လည်း၊ ပက္ကမန္တာ၊ မြို့တော်
မှ ထွက်သွား ကုန်၏။ တေဝိ၊ ထိုမြို့တော်မှ အခြား သွားခိုက် ဖြစ်သော
သူတို့သည်လည်း၊ ဝုညဝတော၊ သုန်းကြီးသောသူ၏၊ သံရိသမ္ပတ္တိံ၊ အသ
ရေ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ပသဝိသာမဟံ၊ ကြည့်ကုန်အံ့ဟု၊ အာဝန္တိန္တိ၊
မြို့လည်ပွဲမှအညီအညာ လာကုန်၏။ ပံဒိဝသံ၊ အကြင်အခါရ၍၊ ကောင်း
သောနေ့၌ ဗြဟ္မဏော၊ စာဏုသောဏိရာထူးရသောဗြဟ္မမျိုးနွယ်ပုဏ္ဏား
ကြွယ်သည်။ နဂရံ မြို့ကို၊ အနုဝိစရတိ၊ အစဉ်လှည့်လည်၏။ တဒါ၊ ထိုမြို့
လည်သောအခါ၌၊ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်၊ နဂရေဝိယိယော၊ မြို့တော်
မင်းလင်းမတို့ကို၊ သမ္ပန္နိတွာ၊ တံမြက်လှည်းခတ်၍၊ ဝါလိကံ၊ ထဲကို၊ သြက်
ရိတွာ၊ ငွေသင်ပြောင်းသို့ ညီလျှင်အောင်ကြ၍။ လာဇာပဉ္စမဟိ၊ ပေါက်
ပေါက်လျှင် ငါးခု မြောက်ရှိကုန်သော၊ ပုပ္ဖဟိ၊ အဆင်းအနံ့ ကောင်းသော
ပန်းတို့ဖြင့်၊ ဝိပုဂ္ဂိရိတွာ၊ ကြ၍။ ပုဏ္ဏဗ္ဗဓဇေ၊ ရေပြည့်အိုးတို့ကို၊ ဌာပတွာ၊
ထား၍။ ကဒလိယောစ၊ ဖူးညွှောက်မျိုးများ ထွားထွားညွှန်ရှင် ငှက်ပျော
ပင်တို့ ကိုလည်းကောင်း၊ ဓဇေစ၊ တံခွန်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဿာပေတွာ
စိုက်ဆောက်စေ၍။ သကလနဂရံ၊ မြို့တော် အလုံးကို၊ ရူပိတဝါသိတံ၊
ထုအပ်သောအခိုးအနံ့ ရှိသည်ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ။ဗြဟ္မဏော၊
စာဏုသောဏိသည်ခေါ်တွင် ပုဏ္ဏားထင်သည်၊ ပါတောဝ၊ စောစောက

လျှင်၊ လိသံနှာပိတွာ၊ ဦးဆေး မင်္ဂလာပြု၍၊ ပုရောဟတ္တံ၊ နံနက် စာကို။
 ဘုဒ္ဓိဘွာ၊ စား၍၊ ပုတ္တနယောနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ သေ
 တဝတ္ထာဒိဟိ။ ဖြူသောပုဆိုးဝတ်လဲစသည်တို့ဖြင့်၊ အတ္တာနံ၊ အတ္တဘော
 ကို၊ အလင်္ကာရိဘွာ၊ တန်ဆာဆင်၍၊ ပ၊ သာဒါ၊ ပြာသာဒ်မှာ၊ ဩရုပ္ပ၊ သက်
 ဆင်း၍၊ ရုတံ၊ ငွေစင်ရထားသို့၊ အဘိရူပာတိ၊ တက်၏။ အထ၊ ထိုသို့ရထား
 ထက်သို့တက်သတ်သော်၊ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားသူကြွယ်ကို၊ တေဗြာဟ္မဏာ၊ ထို
 တသောင်းသောပုဏ္ဏားလူလင်တို့ သည်၊ သဗ္ဗသေတဝတ္ထဝိလေပန၊ မာလာ
 လင်္ကာရာ၊ ထပ်သုံးဖြူသောအဝတ် နံ၊ သားပျောင်း ပန်း တန်ဆာဆင်ကုန်
 လျက်၊ သေတန္တတ္တာနိ၊ ဝီ၊ ဖြူ၍ ဘို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်စွဲလျက်၊ ပရိဝါ၊ ရေခွံ
 ခြံရံကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနေ့ကံမှာ၊ မဟာဇန သားများသောလူအပေါင်း၏၊
 သန္တိပါတနတ္ထံ၊ စည်းဝေးခြင်းငှါ၊ ပဌမံဟေဝ၊ လက်ဦးကလျှင်းတရုဏာဒ၊ ရေ
 ကာနံ၊ လူပျိုလူငယ်တို့အား၊ မာလာမူလဖလာနံ၊ ပန်း သစ်မြစ် သစ်သီးတို့
 ကို၊ ဝိကိရန္တိ၊ မိဗန်းပေါက် မိဗန်း ဖွဲကြကုန်၏၊ တဒနန္တရံ၊ ထို၏အခြားမဲ့၌
 မာသကရူပါဒိနိ၊ ဇတုမာသကဒါရုမာသကစသော ဝဲရုပ်စသည်တို့ ဘု
 ဝိကိရန္တိ၊ ကြံကုန်၏၊ တဒနန္တရံ၊ ထို၏အခြားမဲ့၌၊ ကဟာပဏော၊ အသြာ
 တို့ ဘို၊ ဝိကိရန္တိ၊ ကြံကုန်၏၊ မဟာဇနော၊ များစွာသော လူအပေါင်းသည်၊
 သန္တိပတိ၊ သဲသဲရုတ်ရုတ်အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်စည်းဝေး၏၊ ဥက္ကုပ္ပိ၊ ပသေ
 စေဝ၊ ကြွေးကြောခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ စေလု၊ ကွပ်ပါဝ၊ ပုဆိုး ဦးရစ်
 ကြပ်စံခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
 ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ မင်္ဂလိကသောဝတ္ထိကာဒိသု၊ ဇယတုဘဝ ဇယ
 တုဘဝံဟု မင်္ဂလာစကား၌ ယှဉ်ကုန်သောသူ သုဝတ္ထိဟောတု တေဟု
 ချမ်းသာစကား၌ ယှဉ်ကုန်သော သူတို့သည်၊ မင်္ဂလာနိစေဝ၊ တို့အရှင်
 အောင်စေတည်းဟူသောမင်္ဂလာစကားတို့ ဘိုလည်းကောင်း၊ သုဝတ္ထိ
 ဇယာစ၊ ချမ်းသာ စေသား ချမ်းသာ စေသားဟု ချမ်းသာ စကားတို့ ဘို
 သည်းကောင်း၊ ကရောန္တသု၊ ကောင်းခြီးပြုကုန်လတ်သော်၊ မဟာသဗ္ဗတ္ထိ
 ဟာ၊ ကြီးစွာသောစည်းစိမ်ဖြင့်၊ နဂရံ၊ မြို့တံ၊ ဘို၊ ဝိစရတိ၊ ထည့်လည်၏၊
 ပညဝန္တော၊ သူနိုးကြီးကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဧကဘူမိကာဒိပါ
 သာဒေ၊ ထုံတဆင့်ရှိသောပြာသာဒ်စသည်တို့သို့၊ အေရုပ္ပ၊ တက်၍၊ သုကာ
 ပတ္တသဒိသာနိ၊ မိမ်းလဲ အရောင် ကျေးတောင်နှင့်တူသောအရောင် ရှိကုန်
 သော၊ ဝါသပါနကဝါဇ္ဇာနိ၊ လေသောက်တံခါးရွက်တို့ ဘို၊ ဝိဝေတု၊
 ဖွင့်၍၊ ဩလောကေန္တိ၊ မျက်ကြောလံ့မျှ ကြည့်ကြကုန်၏၊ ဗြာဟ္မဏောပိ၊

ပုဏ္ဏားသည်လည်း။ အတ္တနော၊ ဝိမိဇ္ဇာ၊ သသိရိသမ္ပတ္တိယော၊ အသေရှိသော
စည်းစိမ်ဖြင့်၊ နဂရံ၊ မြို့တော်ကို၊ အတ္တောတ္တရန္တောဝိယ၊ လွှမ်း မိုးအံ့သကဲ့သို့
ဒက္ခိဏာဒ္ဓါရာဘိရုခေါ၊ တောင်တံခါးသို့၊ ရှုသွားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
တံ၊ ထိုဇာဏုသောဏိ ရာထူးရသော ဗြဟ္မ မျိုးနွယ် ပုဏ္ဏားကြွယ်လျှင်
တင့်တယ်ကြက်သရေ ရေမြေတုန်အံ့သို့မြို့သည်သည်ကို သန္ဓာယ၊ ရှည်၍
တော်ပစနံ၊ သာဝတ္ထိသာနိယျာယန္တိဟူသောဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်
မူ ခပ်၏၊ တမေနံဇနောဒိသ္မာတိ၊ တမေနံဇနောဒိသ္မာ ဟူသည်ကား၊
မဟာဇနော၊ မြို့သူအများသည်၊ တံရထံ၊ ထိုဇာဏုသောဏိပုဏ္ဏားရထား
ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဗြဟ္မန္တိတေ၊ ဗြဟ္မံဟူသောဤအမည်သည်၊ သေဠာမိဝ
စနံ၊ အမြတ်၏အမည်တည်း၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ ယာနံ၊ ဗြဟ္မမျိုးနွယ် ပုဏ္ဏား
ကြွယ်၏ရှုဖွယ်ခဏ်း စီးသောယာဉ်သည်၊ သေဠာမိဝတ၊ လောကဓာတ်တွင်
မြတ်သောယာဉ် ပင်ဖြစ်ပေသတတ်၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ ယာနံ၊ ယာဉ်သည်၊
သေဠာယာနသဒိသံဝတ၊ လောကဓာတ်တွင်မြတ်သောယာဉ်နှင့်တူပေသ
တည်း၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤဗြဟ္မံဝတဘောယာနံဗြဟ္မယာန
ရူပံဝတဘောဟူသော ဝါကျ၌၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဣမသေဝခေါ
တေန္တိ၊ ဣမသေဝခေါတော်ဟူသည်ကား၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ မနုဿာနာမ၊
လူတို့သည်သည်၊ ဝဏ္ဏဘာဏာကာနံ၊ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို ဖွဲ့နွဲ့စီကုံးတတ်သော
သူတို့အား၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ အတ္တနော၊ ဝိမိဇ္ဇာ၊ ဒါရိကာနံ၊ သတို့
သိမ်းဝယ်တို့၊ ဝဏ္ဏဂီတံ၊ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို ဖွဲ့နွဲ့မြှောက်ပြီးသော သီချင်း
ကို၊ ဂါယာပေန္တိ၊ သီစေကုန်၏၊ အဘိရူပေါ၊ ထူးမြတ် လွန်ကဲသောအ
ဆင်းရှိသည်၊ ဒသာနိယော၊ ရှုခြင်းငှါလျောက်ပတ်သော အဆင်းရှိသည်၊
မဟာဇနော၊ တောင်ပုံအလား များသော ဥစ္စာရှိသည်၊ မဟာဘောဂေါ၊
မိနင်းကကျသို့ ကြွယ်ဝသော အသုံးအဆောင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါယာပေန္တိ၊ သီစေကုန်၏၊ စ၊ ထိုသို့ပင်သီစေသော်လည်း၊
တေနဝဏ္ဏဘာဏာနမတ္တနံ၊ ထိုသို့ကျေးဇူးဂုဏ်ကိုမြှောက်ပြီး၍ သီကာမျှဖြင့်၊
အဘိရူပေါ၊ ထူးမြတ်သောအဆင်းရှိကုန်သည်၎င်း၊ မဟာဇနာဝါ၊ ဥစ္စာ
များကုန်သည်သည်းကောင်းနုဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာ
လျှင်၊ မဟာဇနော၊ လူများသည်၊ ဗြဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ ရထံ၊ ငွေဖြူရထား
ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ ယာနံ၊ ယာဉ်သည်၊ ဗြဟ္မံဝတ၊ လော
ကဓာတ်တွင်မြတ်သောယာဉ်ပင်ဖြစ်သတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေး
ဇူးကို၊ ကိဗ္ဗာဝိဘဏာတိ၊ အကယ်၍ ပြီးပွမ်းအံ့၊ ပန၊ ထိုသို့ ပြီးပွမ်းသော်

လည်း၊ ဇေတံယာနံ၊ ဤပုတ္တသးစီးသောယာဉ်သည်။ ဝဏ္ဏဘာဏနမတ္ထေနဝ။
 ကျေးဇူးဂုဏ်ဘုံ၊ ဦးမွမ်းကောမျှဖြင့်လျှင်၊ ဗြဟ္မယာနံနာမ၊ မြတ်သောယာဉ်
 မည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တိယုတ္တံ၊ သင့်၏၊ ဇေတံယာနံ၊ ဤယာဉ်သည်
 လာမကံ၊ ပခုတ်၏၊ ဆဝံ၊ အကောင်ပုပ်သဖွယ်ဖြစ်၏၊ ပန၊ စင်စစ်သောကား။
 အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ပရမတ္ထန၊ မရချဆတ်ဆတ်ပရမတ်အားဖြင့်၊ အရိယဿ။
 ကိလေသာဟူသောရန် ဘိုသတ်တတ်သော၊ အဋ္ဌကိကဿ။ အင်္ဂ၊ ရှစ်ပါး
 ရှိသော၊ ဣမဿဝမဂ္ဂဿ၊ ဤမဂ်၏သာလျှင်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဇေတံအ၊ မိဝစနံ၊
 ဤဗြဟ္မယာဉ်စသောအမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တိသတ္တံ၊ မှန်၏။ အယံ
 အရိယအဋ္ဌကိကောမဂ္ဂေါ၊ ဤအရိယအဋ္ဌကိကမဂ်သည်၊ သဗ္ဗဒေါသဝိ
 ဝမေန၊ ကုန်အောင်ရုံသော အဖြစ်ဒေါသမှ ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 သေဋ္ဌာစ၊ မြတ်သည်လည်းဟုတ်တည်း၊ ဣမိနာ၊ ဤအဋ္ဌကိကမဂ်ဖြင့်၊
 အရိယ၊ အရိယသခင်တို့သည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ယန္တိစ၊ သွားကုန်သည်
 လည်းဟုတ်တည်း၊ ဣတိတဿာစ၊ ဤသို့အရိယသခင်တို့ပြည်ခွင်နိဗ္ဗာန်
 သို့ကြွကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ ဗြဟ္မယာနံ၊ မြတ်သောယာဉ်မည်
 ၏၊ ဣတိဝိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ ဗြဟ္မဘူတတ္ထာစ၊
 မြတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ယာနတ္ထာစ၊ ယာဉ်ဖြစ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မယာနံ၊ ဗြဟ္မယာဉ်မည်၏၊ ဣတိ
 ဝိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ အနုတ္တရတ္ထာစ၊ အလွန်အ
 ကဲမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကိလေသသင်္ဂါမဿ၊ ကိလေသာရန်စစ်
 ကို၊ ဝိဇိနိတတ္ထာစ၊ အထူးသဖြင့်အောင်မြင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ အနုတ္တရေသင်္ဂါမဿ၊ အလွန်အကဲမရှိ ကိလေသာရန်စစ်
 ကိုအောင်သောယာဉ်မည်၏၊ ဣတိဝိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ
 သင့်၏။

ဣဒါနိ၊ ဤအခါ၌။ အဿအရိယမဂ္ဂယာနဿ၊ ဤအရိယမဂ်တည်းဟူ
 သောယာဉ်၏၊ နိဒ္ဒေါသ ဘာဝဉ္စ၊ အပြစ်ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကို လည်း
 ကောင်း၊ သင်္ဂါမဝိဇယဘာဝဉ္စ၊ ကိလေသာရန်စစ်ပယ်လွှတ်လွှင့်နှင်၊ အောင်
 မြင်သည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ဒဿန္တော၊ ပြတောဉ်မူလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ ရာဂဝိနယပရိယောသာနာတိအာဒိ၊ ရာဂဝိနယပရိယောသာနာ
 ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟာ၊ ဟောတောဉ်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊
 ရာဂံ အလုံးစုံသောရာဂကို၊ ဝိနယမာနာ၊ သမုက္ခ၊ ဒဝိနည်းအားဖြင့် ပယ်
 ပျောက်ဖျက်ဆီး၍၊ ပရိယောသာပေတိ၊ ဝိမိတိန္နုကံ၊ ငြိမ်းချမ်းစေ၏၊ ပရိယော

သန္နံ၊ ပြီးသုံးခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ နိပ္ပန္နတိ၊ အပြီးတိုင်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ရာဂဝိနယ ပရိယောသနာ၊ ကုန်အောင် စုံသော ရာဂကို သမုဇ္ဈဒ ဝိနည်းဖြင့် ပယ်ဖျောက်ဖျက်ဆီး၍ မိမိကိုစွဲကို ပြီးစေသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ဒါသဝိနယပရိယောသနာပသော ကုန်အောင် စုံသောပုဒ်တို့၌၊ သေနယော၊ ဤနည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

ယဿ သဒ္ဓါစ ပညာစာတိ၊ ယဿ သဒ္ဓါစ ပညာစ ဟူသည်ကား၊ ယဿ အရိယမဂ္ဂရထဿ၊ အကြင်အရိယမဂ်တည်းဟူသော ရုထား၏၊ သဒ္ဓါနုသာရိဝသေန၊ သဒ္ဓါနုသာရိပုဂ္ဂိုလ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါ တရားသည်းကောင်း၊ ဓမ္မာနုသာရိဝသေန၊ ဓမ္မာနုသာရိပုဂ္ဂိုလ်၏အစွမ်း အားဖြင့်၊ ပညာ၊ ပညာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေန္ဒဓမ္မော၊ ဤသဒ္ဓါ ပညာတရားနှစ်ပါးတို့ကို၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ရရံ၊ တပြေမဇ္ဈတ္တတာဟူ သော ထမ်းပိုး၌၊ ယုတ္တာ၊ ကအပ်ကုန်၏၊ တတြမဇ္ဈတ္တတာယုဂေ၊ တတြ မဇ္ဈတ္တတာဟူသောရုထားထမ်းပိုး၌၊ ယုတ္တာ၊ ကအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိရိ၊ ဤသာတိ၊ ဟိရိ၊ ဤသာဟူသည် ကား၊ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ အမိဝိဇ္ဇေန၊ စွဲ၍တည်သော၊ ဗဟိဒ္ဓါ သရဋ္ဌာနန၊ ဗဟိဒ္ဓတရားလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိသော၊ ဩတ္တပ္ပေန၊ ဩတ္တပ္ပ တရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ အဇ္ဈတ္တ သရဋ္ဌာနာ၊ အဇ္ဈတ္တတရားလျှင် ဖြစ် ကြောင်းရှိသော၊ ဟိရိ၊ ဟိရိသည်၊ ယဿ မဂ္ဂရထဿ၊ အကြင်မဂ်တည်း ဟူသောရုထား၏၊ ဤသာ၊ ရုထားသန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

မနောယောတ္တန္တိ၊ မနောယောတ္တံ ဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာစိတ္တန္တံ၊ ဝိပဿနာ စိတ်သည် လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂစိတ္တန္တံ၊ မဂ်စိတ်သည် လည်း ကောင်း၊ မဂ္ဂရထဿ၊ မဂ်တည်းဟူသော ရုထား၏၊ ယောတ္တံ၊ ကြိုးမည် သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိပါကဇ္ဇံ၊ ကရောမိ၊ ထိုစကားကိုထင်စွာပြုဦးအံ့၊ ရထဿ၊ ပြုကတော့သော ရုထား၏၊ ဝါကာဒိမယံ၊ လျှော် အစရှိသည် ဖြင့်ပြုအပ်သော၊ ယောတ္တံ၊ ကြိုးသည်၊ ဝေါဏေ၊ ကသောန္တားတို့ကို၊ ကော ဗဒ္ဓန္တံ၊ တခုတည်းသော ထမ်းပိုး၌ ဖွဲ့စပ်သည်တို့ကို၊ ကေသင်္ဂဟံ၊ တေ၊ တခုတည်းသောထမ်းပိုး၌ ပေါင်း၍ယူအပ်သည်တို့ကို၊ ကရောဘိယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့ ဧဝံတထာ၊ သို့အတူ၊ မဂ္ဂရထဿ၊ မဂ်တည်းဟူသောရုထား၏ လောကီယဝိပဿနာစိတ္တံ၊ လောကီဖြစ်သောဝိပဿနာစိတ်သည်၊ အတိ ရေနပညာသကုသလဓမ္မံ၊ ငါးအယ်ကျော်သောကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ကေသဗဒ္ဓန္တံ၊ တခုတည်းသောအာရုံ၌ပြုစွာဖွဲ့အပ်သည်တို့ကို၊ ကေသင်္ဂဟော

လိုတာရုဏည်းသောအာရုံ၌ပင် ဗိပဿနာကိစ္စ၏ အစွမ်းဖြင့် ပေါင်း၍ယူ
 အပ်သည်တို့ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏။ လောကုတ္တရာဗိပဿနာမိတ္တံ၊ လော
 ကုတ္တရာဗိပဿနာမိတ်သည်။ အကိရေက သမ္ပိ ကုသလဓမ္မေ၊ ခြောက်
 ဆယ်ကျော်သော ကုသိုလ် တရားတို့ကို၊ ဧကာဗန္ဓေ၊ တခုတည်းသော
 အာရုံ၊ ဖြစ်စွာ ဖွဲ့ အပ်သည်တို့ကို၊ ဧကသင်္ဂဟေ၊ တခုတည်းသောအာရုံ၌
 ပေါင်း၍ယူအပ်သည်တို့ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
 မနောယောဂ္ဂန္တိ၊ မနောယောဂ္ဂဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သတိ
 အာရက္ခသာရေတိတိ၊ သတိအာရက္ခသာရေတိဟူ သည်ကား၊ မဂ္ဂသမ္ပယုတ္တာ
 မဂ်နှင့်သွဉ်သော၊ သတိ၊ သတိသည်။ အာရက္ခသာရေတိ၊ ရှေ့သွားအဖြစ်
 ဖြင့် စောင့်ရှောက်တတ်၍ ရထားထိန်းနှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိမ၊
 ကဋ္ဌံ ကရောတိ၊ ထိုစကားကိုထင်စွာပြုဦးအံ့၊ ရထားသားရထား၏၊ အာရက္ခာ
 စောင့်ရှောက်ထိန်းသိန်းသော သူသည်။ သာရေတိနာမ၊ ရထားထိန်းမည်
 သည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ယောဂ္ဂိယော၊ ရထားထိန်းသည်။
 ရုရဝါဟာ၊ ထမ်းပိုးဆောင်သောနွားတို့ကို၊ ယောဂ္ဂေစ၊ ရထား၌လည်း
 ကောင်း၊ သမဂတိယဉ္ဇ၊ အညီအညွတ်သွားခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ယော
 ဇေတိ၊ ယဉ်စေ၏။ အက္ခန္တံ၊ သွေ့ ခြောက်သော ဝင်ရိုးကို၊ အတ္တဉ္စတိ၊ သွင်း
 ဆီသွတ်၏။ ရထံ၊ ရထားကို၊ စောဒနေန၊ နွားတို့ကို မောင်းသဖြင့်၊ ပေသေ
 တိ၊ စေလေ၏။ ရထယုတ္တကေ၊ ရထား၌ကသော နွားတို့ကို၊ ဂမနဇီဝိယံ၊
 သွားသင့်သော ခရီး၌၊ ပဋိပါဒနေန၊ မဘောက်မပြန်သော သွားခြင်း ကိစ္စ
 ကိုပြီးစေသဖြင့်၊ နိဗ္ဗိယေဝနေ၊ တုန်တုပ် ဆန့်ကျင်ခြင်း ကင်းသည်တို့ကို၊
 ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဧဝံ၊ လိုအတူ၊ မဂ္ဂရထဿ၊ မဂ်တည်းဟူသောရထား၏၊
 အာရက္ခာ၊ စောင့်ထိန်းပေသော၊ သတိ၊ သတိသည်။ သာရေတိနာမ၊ ရထား
 အထိန်းနှင့်တူသည်မည်၏။ ဟိယုတ္တံ၊ သင့်၏။ အယံ၊ ဤသတိသည်။ အာ
 ရက္ခ ပဇ္ဇ၊ ပဋ္ဌာနာစေ။ စောင့်ရှောက်ခြင်းကိုလည်းဖြစ်စေတတ်၏။ ကုသ
 လာကုသလာနံ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ခဗ္ဗာနဉ္စ၊ တရားတို့၏
 လည်း။ ဂတိယော၊ ဖြစ်ခြင်းတို့ကို၊ သမန္တေသတိစ၊ ရှာလည်းရှာတတ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

ရထောတိ၊ ရထောဟူသည်ကား၊ အရိယအဋ္ဌကိကမဂ္ဂရထော၊ အရိယာ
 အဖြစ်ကိုပြုတတ်သောရှစ်ပါးအင်္ဂါ ၂၅၁သောမဂ်ရထားသည်၊ သီလပရိက္ခာ
 င်ရာဟိ၊ သီလပရိက္ခာရေးဟူသည်ကား၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလသလင်္ကာရော၊

၁၈ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

စတု ပါရိ သုဒ္ဓိ သီလတည်းဟူသော တနိသာရှိသည်။ ဈာနက္ခေတ်၊ ဈာနက္ခေတ်ဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာသမ္ပယုတ္တနံ၊ ဝိပဿနာနှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ပစ္ဆန္တိ ဈာနင်္ဂါနံ၊ ဈာနအင်္ဂါ ငါးပါးတို့တွင်၊ အဝသေသဏ္ဌာနမယ အက္ခေ၊ မဂ်မည်ထိုက်သော ဝိတက်ကေတုတာမှကြွင်းသော ဝိစာရေပိတိ ဝေဒနာဟူသော ဈာနတည်းဟူသော ဝင်ရိုးရှိသည်။ စက္ကဝိရိယောတိ၊ စက္ကဝိရိယောဟူသည်ကား၊ ဝီရိယစက္ခေ၊ သမ္မာဝါယာမ ဟူသော ဘိန်းရိုးသည်။ ကာယိက စေတသိက သင်္ခါတာနိ၊ ကာယိကလုံ့လ စေတသိကလုံ့လဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဧဝိရိယာနံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော သမ္မာဝါယာမတို့သည်။ အဿ၊ ထိုအရိယမဂ်ရထား၏၊ စက္ကာနိ၊ ဘိန်းနှစ်ခုတို့သည်။ ပောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိအက္ခေ၊ ဤအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏။ ဥပေက္ခာရေ သမာဓိတိ၊ ဥပေက္ခာရေ သမာဓိ ဟူသည်ကား၊ ဥပေက္ခာ၊ တတြမဇ္ဈတ္တ၊ ပေက္ခာသည်။ ရရဿ၊ ရထားထမ်းပိုး၏။ သမာဓိ၊ အညှီအညွတ်ထားတတ်သောတရားမည်၏။ ဥန္တတောနတာကာရဿ၊ ချိုခြင်းကျခြင်း အခြင်း အရာ၏။ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ ဗ္ဗိန္တိ၊ နှစ်ဘက်အသို့လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယုဂပဒေသာနံ၊ ထမ်းပိုးအရပ်တို့၏၊ သမတာ၊ မကျမချိညီသောအဖြစ်ကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အက္ခေ၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ရှိ၏။ အယံတတြမဇ္ဈတ္တ၊ ပေက္ခာ၊ ဤတတြမဇ္ဈတ္တ၊ ပေက္ခာသည်။ စိတ္တုပ္ပါဒဿ၊ စိတ်ဖြစ်ခြင်း၏၊ ဝီရိယဇ္ဈတာဝံ၊ တွန့်တိုသည်၏အဖြစ် ချုံလွင့်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဟိရိတွာ၊ ပယ်၍၊ ပယောဂမဇ္ဈတ္တေ၊ လုံ့လပယောဂမျှတအချိန်ဥဒါသိန်အဖြစ်၌၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဌပေတိ၊ ထားတတ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့မလိုက်မလျောသဘောထပ်သောစိတ်ကိုညီမျှချထားတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣမဿမဂ္ဂရထဿ၊ ဤမဂ်တည်းဟူသောရထား၏၊ ရရသမာဓိတိ၊ အဦးဖြစ်သောသမာဓိဟူ၍၊ ရက္ခာ၊ ပောတော်မူအပ်၏။ အနိစ္ဆာ ပရိဝါရဏန္တိ၊ အနိစ္ဆာ ပရိဝါရဏံ ဟူသည်ကား၊ ဗဟိရကရထဿ၊ သာသနာတော်မှ အပ သုံးစွဲရိုးရထား၏။ သိဟ စမ္မာဒိနိ ဝိယ၊ ခြင်္သေ့ရေစသောအကာ အကွပ်တို့ကဲ့သို့၊ ဣမဿာပိ အရိယမဂ္ဂဿရထဿ၊ ဤသာသနာတော်ဝင် အရိယမဂ္ဂင် ရထား၏လည်း။ အလောဘသင်္ခါတာ၊ အလောဘဟုဆိုအပ်သော၊ အနိစ္ဆာ၊ အလိုမရှိခြင်းသည်။ ပရိဝါရဏံနာမ၊ အရံအကာမည်၏။ ။

အဗျာပါဒေါတိ၊ အဗျာပါဒေါဟူသည်ကား၊ မေတ္တာစ၊ မေတ္တာစေတောဝိမုတ္တိသည်လည်းကောင်း၊ မေတ္တာပုဗ္ဗဘာဂေါစ၊ မေတ္တာစေတောဝိမုတ္တိ

၁-မဂ္ဂသံယုတ်-၁-အဝိဇ္ဇာဝဂ်၊

၁၉

၏ရှေးအဘို့ဖြစ်သော ဥပစာရဏာသည်လည်းကောင်း၊ အဝိဟိံသာတိ၊
 အဝိဟိံသာဟူသည်ကား၊ ကရုဏာစ၊ ကရုဏာစေတောဝိမုတ္တိသည်
 လည်းကောင်း၊ ကရုဏာသုဗ္ဗဘာဂေါစ၊ ကရုဏာစေတောဝိမုတ္တိ၏ရှေးအဘို့
 ဖြစ်သောဥပစာရဏာသည် လည်းကောင်း၊ ဝိဝေကောတိ၊ ဝိဝေကောဟူ
 သည်ကား၊ ကာယဝိဝေကာဒိတိဝိဝေကော၊ ကာယဝိဝေကာ ဝိတ္တဝိဝေ
 က ဥပမိ ဝိဝေကာဟူသော သုံးပါးအပြားရှိသော ဝိဝေကသည်၊ ယဿ
 အာဝုဓန္တိ၊ ယဿအာဝုဓံဟူသည်ကား၊ အရိယမဂ္ဂရထေ၊ စင်ကြယ်သော
 မဂ်ဟုဆိုအပ်သောရထား၌၊ ဌိတဿ၊ အသင့်အသင့်ကျင့်သောအားဖြင့်
 တည်သော၊ ယဿကုလသုတ္တဿ၊ အကြင်အာစရကုလသုတ္တ၏၊ ဇေတံပဉ္စ
 ဝိခံ၊ ဤငါးထွေ ပြားသောတရားသည်၊ အာဝုဓံ၊ လက်နက်ကောင်းမည်၏၊
 ဟိ၊ ထိုအနက်ကိုချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့ရထေ၊ သူရဲစီးသောရထား၌၊ ဌိတော၊ တည်
 သောသူရဲကောင်းသည်၊ ပဉ္စဟိအာဝုဓေဟိ၊ ဆောက်တည် လေး ထွံတံ
 ကျင် သန်လျက် လက်နက် ငါးပါးတို့ဖြင့်၊ သပတ္တေ၊ ရုက္ခိ၊ သ်အလား စိမ်း
 စားမူးမူး ပူးဆိုင်လာသော ရန်သူတို့ကို၊ ဝိဇ္ဈတိယဿ၊ ထိုးပစ်သကဲ့သို့၊
 ဇေတံ၊ ထိုအချို့၊ ယောဂါဝစရောပိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ စီးဖြန်းသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်
 လည်း၊ ဣမသ္မိံလောကီယလောကုတ္တရမဂ္ဂရထေ၊ ဤလောကီလောကုတ္တ
 ရာဟူသော မဂ်ရထား၌၊ ဌိတော၊ အသင့်အသင့် ကျင့်သော အားဖြင့်
 ကောင်းစွာတည်လျက်၊ မေတ္တာယ၊ ဥပစာရအပ္ပနာမေတ္တာ လက်နက်ဖြင့်၊
 ဒေါသံ၊ ဒေါသတည်းဟူသောအတွင်းရန်ကို၊ ဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးနှိပ်ချုပ်တည်း၏
 ကရုဏာယ၊ ဥပစာရအပ္ပနာကရုဏာလက်နက်ဖြင့်၊ ဝိဟိံသံ၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်
 စက်ပြုရက်ထွစွာ အကျင်နာခြင်း ကိုယ်တွင်းရန်ကို၊ ဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးနှိပ်ချုပ်
 တည်း၏၊ ကာယဝိဝေကေန၊ မနှော့ခြွေရွေ ကိုယ်ထီ နေထ ကာယဝိဝေကာ
 ဖြင့်၊ ဂဏသံဂဏိကံ၊ ဂိုဏ်းခြွေရံနှင့်မည်သောသောနှိုးနှောခြင်းအတွင်းရန်
 ကို၊ ဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးနှိပ်ချုပ်တည်း၏၊ ဝိတ္တဝိဝေကေန၊ ဝိတ္တဝိဝေကာဖြင့်၊ ကိလေ
 သ သင်္ဂဏိကံ၊ ရာဂစသည်များစွာကိလေသာကိုမခွါ ပေါင်းဖက်ခြင်းအ
 တွင်းရန်ကို၊ ဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးနှိပ်ချုပ်တည်း၏၊ ဥပမိဝိဝေကေန၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသိ
 ဥပမိဝိဝေကာဖြင့်၊ သဗ္ဗာကုသလံ၊ ကုန်အောင်ရုံသော အကုသိုလ်တရား
 တည်းဟူသောအတွင်းရန်ကို၊ ဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးနှိပ်ချုပ်တည်း၏၊ တေန၊ ထိုဆို
 ပြီးသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဇေတံပဉ္စဝိခံ၊ ဤမေတ္တာစသား ငါးထွေပြား
 သောတရားကို၊ အဿ၊ ထိုယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အာဝုဓံ၊ လက်နက်
 ကောင်းဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

တိတိက္ခာတိ၊ တိတိက္ခာဟူသည်ကား။ ဒုရုတ္တရနံ၊ ကောင်းသဖြင့်ဆို အပ်ကုန်သော။ ဒုရာဂတာနံ၊ ဇာတိဂေါတ္တစသည်ကိုးမဲ့ ဝါဒီချွေ့၍ ကဲ့ရဲ့ ယုတ်မာအလားဆိုကုန်သော။ ဝစနုပ္ပဿနံ၊ အတုခိုးလျက် နှိပ်စက်အံ့သား သူတပါး၏ အကြောင်းနည်းပြစကားတို့ကို။ အဓိဝါသနက္ခန္တိ၊ တင်ပုပ် လက်ဆောင် သူဌောင်ရှိ လာရုံရှာသောအား လက်စားမြည်တမ်းမတွမ်း သောတူ ဆူထွယ်မလို တုံ့မဆိုဘဲ ကိုယ်သို့ နှိပ်ချ မာန မရှိ သည်းခံချို သည်ကား။ စမ္ပသန္တာဟောတိ၊ စမ္ပသန္တာဟောဟူသည်ကား။ သန္တဒ္ဓမ္မော၊ ယောဂါဝစရေဂုပ္ပါလ၏ ကိုယ်၌ စွပ်အပ်သော သားရေ သစ်ခိုင်းသည်။ ဟိ၊ ထိုအနက်ကိုချွေ့ပြီးအံ့။ ရထေ၊ သူရဲစီးသောရေထား၌၊ ငြိတော၊ တည်သော။ ရုဝိကော၊ ရေထားဖြင့် ရန်အောင်သော သူရဲသည်။ ပဋိမုတ္တစမ္မော၊ ကိုယ် လုံးပြည့်သားရေ ခုရင်သင်ခိုင်း ဝတ်လျက်။ အာဂတာဂတော၊ လာတိုင်း လာတိုင်းကုန်သော သရေ၊ မြွားတို့ ဟို၊ မမတိယတာ၊ ရေသားမထိပကတိ ခံနိုင်သကဲ့သို့။ တေသရာ၊ လက်မြန်သူက စက်မီးကျသို့ လွှတ်ကြမနား ထိုမြွားတို့သည်၊ နံ၊ ထိုရေထားရန်အောင် ရဲဆောင်စွမ်းရည် လူဇာနည်ကိုး နှိပ်ညွှန့်ပါသော။ အရေကြုတ်မျှ မရှာမစူးကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူလျှင်။ အဓိဝါသနက္ခန္တိ သမန္တာဂတော၊ သည်းခံခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကောင်းသည်၊ အာဂတာဂတော၊ လာတိုင်း လာတိုင်း ကုန်သော။ ဝစနုပ္ပဿ၊ ဗိဇ္ဇာနုဂတိလိုက်ကုန်သော သူတို့၏အကြောင်းစကားတို့ကို။ ခမတိ၊ အောင်ကုန်သဖြင့်လျက်တုံ့ဆိုမရှိသည်းခံချို၏။ တေဝစနုပ္ပဿ၊ ထိုဗိဇ္ဇာ နုဂတိသို့လိုက်ကုန်သောသူတို့၏အကြောင်းစကားတို့သည်။ နံဝိက္ခု၊ ထို ရဟန်းကိုး နှိပ်ညွှန့်။ မထိုးမဆွ မစူးရှနိုင်ကုန်။ တသ္မာ၊ ထိုဆိုပြီးသော အကြောင်းကြောင့်။ တိတိက္ခာ၊ သည်းခံခြင်းကို။ စမ္ပသန္တာဟောတိ၊ ကိုယ် ပြည့်စွပ်ထား သားရေသင်ခိုင်းနှင့် နှိုင်းသင့်တူလျော်၏ဟု။ ဝုတ္တော၊ ဟော တော်မူအပ်၏။ ယောဂက္ခေမာယ ဝတ္တတိတိ၊ ယောဂက္ခေမာယ ပတ္တတိ ဟူသည်ကား၊ စက္ခုဟိ ယောဂဂေဟိ၊ လေးပါးသော ယောဂတို့ကြောင့်။ ခေမာယ၊ ဥပဒ္ဓေါကုန်ရာဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန် အကျိုး၌၊ ဝတ္တ တိ၊ ဖြစ်၏။ နိဗ္ဗာနာသိမုခေါ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရှေးရှု။ ဂစ္ဆတိယေဝ၊ တလိုက်ပိုက် သွားသည်သာတည်း။ နတိဋ္ဌတိ၊ မတန့်မရပ်၊ နာဇတိ၊ မဆည်းမကပ်။ ဣတိအဟိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

တေဒတ္တနိသမ္ဘူတန္တိ၊ ဤတဒတ္တနိသမ္ဘူတံဟူသည်ကား၊ တေမဂ္ဂ ယာနံ၊ ဤမဂ်တည်းဟူသော ယာဉ်သာသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝုရိသ

ကသရံ၊ ယောကျ်ားတော်တကာတို့ ပြုစုပျက်စီး သမ္ပပဿနံ လုံ့လကို၊
 နံသာယာ၊ ခြံ၍လေ့တ္တံ၊ ရအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ သမ္ပ၊
 တံနာမ၊ ဖြစ်သည်၊ မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗြဟ္မယာနံ အနုတ္တရန္တိ၊ ဗြဟ္မ
 ယာနံ အနုတ္တရံ ဟူသည်ကား၊ အသဒိသံ၊ နှိုင်းစစ်ရာပမာတူသော၊ နွေးတော်
 မရှိသော၊ သေဋ္ဌယာနံ၊ မြတ်သော၊ ယာဉ်သာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 နိယုန္တိ၊ နိဗ္ဗာန်သောတိ၊ နိယုန္တိ၊ နိဗ္ဗာန်သောတိ ဟူသည်ကား၊ ယေသံ၊
 အတြင်ပညာရှိတို့အား၊ တေယာနံ၊ ဤအရိယမဂ်တည်းဟူသော ယာဉ်
 သည်၊ အတ္တိ၊ မယုက်အမြဲ သုံးစွဲသဖြင့်ရှိ၏၊ တေမိ၊ ငလွှဲတ ဝုရိသာ၊ ထို
 ပညာရှိသော ယောကျ်ားမြတ်တို့သည်၊ လောကဋ္ဌာ၊ လောကဋ္ဌ၊ နိယုန္တိ
 ဝန္တိန္တိ၊ ထွက်သွားလွန်၏၊ အညဒတ္ထ၊ တိ၊ အညဒတ္တဟူသည်ကား၊ ကေ
 သေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဇယံဇယန္တိ၊ ဇယံဇယန္တိ ဟူသည်ကား၊ ရာဂ၊
 ဒေယော၊ ရောဂအစရှိကုန်သော၊ သပတ္တေ၊ ရန်သူတို့ကို၊ ဖိနန္တော၊ အောင်ကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဖိနန္တိ၊ မအောင်ဘူးဖြ့် အောင်စက်ကဲသည့် သူရဲ ရန်အောင်
 မည်ကုန်၏။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ အယမေဝါတိတ္ထေ၊ အယမေဝဟူသောဤ
 ပုဒ်၌၊ ဧဝသဒ္ဓါ၊ ဧဝသဒ္ဓါသည်၊ နိယမတ္ထော၊ အဝဇာရဏ အနက်ရှိ၏၊
 ဟေနိယမေနအာဝေ၊ ဣတိ၊ နိယမအဝဇာရဏဖြင့်၊ အညံမဂ္ဂံ၊ တပါး
 သောမဂ်ကို၊ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်၏၊ နှမယိံ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ ဝဇ္ဇရက္ခဋ္ဌေဝ၊
 ဝဇ္ဇရက္ခ ဘိုလည်းကောင်း၊ မိဿကမဂ္ဂေါစ၊ မိဿကမဂ်ကိုလည်းကောင်း၊
 ကဝိတော၊ ဆိုအပ်၏။ ။

၆ သဠိ၊ သဠသုတ်သည်၊ ဥတ္တနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာတည်း။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယာခေါတေံဘိက္ခု၊ အဓိဝစ
 နန္တိ၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယာခေါတေံဘိက္ခု၊ အဓိဝစနံဟူသည်ကား၊ အသင်တာယ
 ဇနကအကြောင်း ဥပတ္တန္တကအကြောင်းတို့သည်မပြုပြင်အပ်သော၊ အမ
 တာယ၊ သေခြင်းပျက်စီးခြင်းကင်းသော၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်၏၊
 ဧတံအဓိဝစနံ၊ ဤရာဂဝိနယ ဒေါသဝိနယ မောဟဝိနယဟူသော အမည်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာသဝါနံ၊ ခယောတေနဝုစ္စတိတိန္တုမိနာ၊ အာသဝါ
 နံသောတေနဝုစ္စတိဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဘာန
 ရာဂါဒိဝိနယန၊ ထိုရာဂဝိနယစသောသဒ္ဓါဖြင့်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝါ
 တို့၏၊ ခယောတိ၊ ကုန်ရာကုန်ကြောင်းဖြစ်သောတရားဟူ၍လည်း၊ ဝုစ္စတိ

၂၂ မဟာဝဂ္ဂသံပခုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ၊

ဟောအပ်၏။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်။ အာသဝက္ခယောနာမ၊ အာသဝက္ခယမည်၏။ ရာဂဝိနယောတိဇေတံ၊ ရာဂဝိနယောဟူသော၊ ဤအမည်သည်။ အရဟတ္တဿာပိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏လည်း။ အာဒိနာမမေဝ၊ အစပြစ်သောအမည်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဣမမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြီးတော်မူ၏။ ဧတဒေဝါစာတိ၊ ဧတဒေဝါစဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနစာတူတိ၊ နိဗ္ဗာနစာတူဟူ၍၊ ဝဒန္တေန၊ ဟောတော်မူသော၊ သတ္ထာရ၊ သဗ္ဗညုတရားသည်။ အမတံ၊ သေဘေးကင်းသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အဿ၊ ထိုသေဘေးကင်းသော၊ နိဗ္ဗာန်ပြည်၏။ မဂ္ဂေါပန၊ သွားရာလမ်းခရီးကိုကား။ နကထိတော၊ ဟောတော်မူခဲ့။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ခရီးကို၊ ကထာပေဿာပိတိ၊ ဟောစေအံ့ဟု၊ အနုသန္တိကုသလတာယ၊ အနုသန္တေလိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးသျှောက်လိုရကား၊ ဧဝံ၊ အမတံအမတန္တိ အစရှိသောဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ သျှောက်၏။ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌။ ကတမာစတိက္ခဝေသဗ္ဗာဒိဋ္ဌိတိဣဒံဒေသနံ၊ ကတမာစတိက္ခဝေသဗ္ဗာဒိဋ္ဌိဟူသောဤဒေသနာကို၊ ဧကေနပရိယာယေန သဗ္ဗာဒိဋ္ဌိ သဗ္ဗာသင်္ကပ္ပ အစရှိသောတရသော ပရိယာယ်ဖြင့်၊ အဋ္ဌကိကမဂ္ဂံ၊ အဋ္ဌကိကအရိယမဂ်ကို၊ ဝိဘဇိတွာ၊ ကတမေစတိက္ခဝေသရိယောအစရှိသည်ဖြင့် ဝေဘန်ပြီး၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ အပရေန၊ တပါးသော၊ ပရိယာယေန၊ ဒုက္ခေဉာဏံစသော ပရိယာယ်ဖြင့်၊ ဝိဘဇိတုကာမော၊ ဝေဘန်လိုသည်ဖြစ်၍၊ အာရတိ၊ အားတုတ်တော် မူလတ်သတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုတဖန်ဝေဘန်ခြင်းငှါအားတုတ်အပ်သောဒေသနာတော်၌၊ ဒုက္ခေဉာဏန္တိ၊ ဒုက္ခေဉာဏံဟူသည်ကား၊ သဝနသမ္ပသနပဋိဝေပဏ္ဍဝက္ခနဝသေန၊ နာခြင်းသုံးသပ်ခြင်း ထိုးထွင်း၍သိခြင်း အဖန်ဖန်သက်ဝင်ခြင်း ဆင်ခြင်ခြင်းနှင့်စပ်သဖြင့်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်တည်း။ သမုဒယာပိ၊ သမုဒယ၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗောသိအပ်၏။ ပန၊ ထူးသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ သေသေသု၊ ဒုက္ခသမုဒယမှကြွင်းကုန်သော၊ ဋ္ဌိသု၊ နိရောဓမဂ္ဂနှစ်ပါးတို့၌၊ သမ္ပသနဿ၊ သုံးသပ်တတ်သောဉာဏ်၏။ အဘာဝါ၊ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်၊ တိဝိမေမေဝ၊ သဝန ပဋိဝေပ ပဗ္ဗဝေက္ခနာအားဖြင့် သုံးပါးအပြားရှိသော ဉာဏ်သည်သာလျှင်၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဧဝမေတံဒုက္ခေဉာဏန္တိ အာဒိနာ၊ ဧဝမေတံ ဒုက္ခေဉာဏံ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ စတုသစ္စကမ္မဋ္ဌာနံ၊ စတုသစ္စကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အသိတံ၊ ပြီးတော်မူအပ်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော သစ္စာတို့တွင်၊ ပုရိမာနိ၊ ရှေ့ဖြစ်ကုန်သော၊
 နွေသစ္စာနိ၊ ဒုက္ခသမုဒယသစ္စာနှစ်ပါးတို့သည်၊ ဝဇ္ဇံ၊ ဝဋ်တရားတည်း၊ ပန္နိ
 မာနိ၊ နောက်ပြီအပ်ကုန်သော မဂ္ဂနိရောဓသစ္စာနှစ်ပါးတို့သည်၊ ဝိဝဇ္ဇံ၊ ဝဋ်
 ကင်းသောတရားတည်း၊ တေသု၊ ထိုဝဋ်ဝဋ်နှစ်ပါးတို့တွင်၊ တိက္ခ၊ နှေး
 ယောဂါဝစရ၊ ရဟန်း၏၊ ဝဇ္ဇေ၊ ဝဋ် သစ္စာ၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနာ၊ တိနိဝေသော၊
 ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုနှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဝဇ္ဇေ၊ ဝိဝဋ်သစ္စာ၌၊
 အဘိနိဝေသော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုနှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိစကောင်း၊
 တိ၊ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ပုရိမာနိ၊ ရှေ့ဖြစ်ကုန်သော၊ နွေသစ္စာနိ၊ နှစ်
 ပါးသောသစ္စာတို့ကို၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးတို့သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခ
 မည်၏၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ သမုဒယော၊ သမုဒယမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သင်္ခေ၊ ပနေဝစ၊ အကျဉ်အားဖြင့်သာလည်းကောင်း၊ ကတမေပဉ္စက္ခန္ဓာ
 ရူပက္ခန္ဓာတိအာဒိနာ၊ ကတမေပဉ္စက္ခန္ဓာ ရူပက္ခန္ဓာ ဤသို့အစရှိသော၊
 နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဝိတ္ထာနေဝစ၊ အကျယ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာစရိ
 ယဿ၊ ကလျာဏမိတ်ဖြစ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာ၏၊ သန္တိကေ၊ အသံခွီး
 ဥဂ္ဂဏ္ဍိတွာ၊ လက်ထပ်သင်၍၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်၊ ပရိ
 ဝတ္တေန္တော၊ ထောင်းထောင်းကြောအောင်ပြန်၍၊ ယောဂါဝစရော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
 လေ့ကြက်သောရဟန်းသည်၊ ကမ္မံ၊ စီးဖြန်းခြင်းပရိကံကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊
 ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣတေသေ၊ ဒုက္ခသမုဒယဌတပါးကုန်သော၊ ဤသု
 သက္ကသု၊ နိရောဓမဂ္ဂသစ္စာနှစ်ပါးတို့၌၊ နိရောဓသတ္တံ၊ နိရောဓသစ္စာကို၊ ဣဋ္ဌံ
 အလိုရှိအပ်၏၊ ကန္တံ၊ နှစ်သက်အပ်၏၊ မနဝံ၊ နှလုံးကိုဦးစေအပ်၏၊ မဂ္ဂ
 သတ္တံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို၊ ဣဋ္ဌံ အလိုရှိအပ်၏၊ ကန္တံ၊ နှစ်သက်အပ်၏၊ မနဝံ၊ နှလုံး
 ကိုဦးစေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤနည်းဖြင့်၊ သဝနေနေဝ၊ ကြားဘူးခြင်းဖြင့်သဝ
 သွင်း၊ ကမ္မံ၊ စီးဖြန်းခြင်းပရိကံကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣဋ္ဌံ၊ ကန္တံ၊ မနဝံ
 ဟူ၍၊ ကရောန္တော၊ ပရိကံပြုသော၊ သော၊ ထိုယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 စတ္ထပရိသစ္စာနံ၊ လေးပါးသော သစ္စာတို့ကို၊ ကေပဋိ၊ ဝဋ်၊ တရသော
 အခြင်းအရာဖြင့် ထိုးထွင်းခြင်းဖြင့်၊ ပဋိဝိဇ္ဇတိ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၏၊ ကော
 တိသမယေန၊ တရသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ရှေ့သိခြင်းဖြင့်၊ အဘိသမေတိ၊
 ရှေ့သိ၏၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို၊ ပရိညာပဋိ၊ ဝဋ်၊ ပိုင်းခြား၍သိခြင်း ကံဗ္ဗ
 အားဖြင့်ထိုးထွင်းခြင်းဖြင့်၊ ပဋိဝိဇ္ဇတိ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၏၊ သမုဒယံ၊ သမု
 ဒယသစ္စာကို၊ ပဟာနာပဋိ၊ ဝဋ်၊ ပယ်ခြင်းကိစ္စအားဖြင့် ထိုးထွင်းခြင်း
 ဖြင့်၊ နိရောဓံ၊ နရောဓသစ္စာကို၊ သန္တိကံ၊ ရိယာပဋိ၊ ဝဋ်၊ မျက်မှောက်

ပြုခြင်းကိစ္စအားဖြင့် ထိုးထွင်းခြင်းဖြင့်၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ္ဂသဏ္ဌာကို၊ ဘာဝနာပဋိဝေ
 ဓေန၊ ပွားစေခြင်း ကိစ္စအားဖြင့် ထိုးထွင်းခြင်းဖြင့်၊ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်း၍
 သိ၏။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသဏ္ဌာကို၊ ပရိညာတိသမယေန၊ ပိုင်းခြား၍သိခြင်း ကိစ္စ
 အားဖြင့် ရှေ့ရှုသိခြင်းဖြင့်၊ အဘိသမေတိ၊ ရှေ့ရှုသိ၏။ (၁)။ မဂ္ဂံ၊ မဂ္ဂသဏ္ဌာ
 ကို၊ ဘာဝနာတိသမယေန၊ ပွားစေခြင်း ကိစ္စအားဖြင့် ရှေ့ရှု သိခြင်းဖြင့်၊
 အဘိသမေတိ၊ ရှေ့ရှုသိ၏။ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ အသာဉာ
 ဏဿ၊ ထိုညာဏ်၏၊ အသယောဂါနော၊ ထိုယောဂီ၏၊ ဗုဒ္ဓဘာဝေ၊ မဂ်၏
 ရှေ့အတို့၌၊ ဗြဟ္မသုဓမ္မသု၊ ဒုက္ခသမုဒယသဏ္ဌာနှစ်ပါးတို့၌၊ ဥပ္ပဟပရိပုစ္ဆာ
 သဝနဓာရဏသမ္ပသနပဋိဝေဓော၊ ဆင်ခြင်း မေးမြန်းခြင်း နာခြင်းဆောင်
 ခြင်း သုံးသပ်ခြင်းအားဖြင့် ထိုးထွင်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗြဟ္မသု
 နိရောဓ မဂ္ဂ ဝိဝဇ္ဇသဏ္ဌာ နှစ်ပါးတို့၌၊ သဝနပဋိဝေဓောယောဂ၊ နိရောဓသစ္စံ
 ဣဉ္ဇိ ကန္တံ မနာဝံ မဂ္ဂသစ္စံ ဣဉ္ဇိ ကန္တံ မနာဝံစသည်ဖြင့် အတ္ထ ဒီပဏသဒ္ဓ
 ကိုကြားရုံသုတဖြင့်သာထိုးထွင်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

၁။ အပရဘာဝေ၊ နောက်အတို့ဖြစ်သောမဂ်ဓာတ်၌၊ တိသု၊ ဒုက္ခ သမုဒယ
 မဂ္ဂမည်သော သုံးပါးသော သဏ္ဌာတို့၌၊ ကိစ္စတော၊ ပရိညာစသောကိစ္စ
 အားဖြင့်၊ ပဋိဝေဓော၊ ထိုးထွင်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိရောဓေ၊ နိရော
 ဓသဏ္ဌာ၌၊ အာရမ္မဏပဋိဝေဓော၊ အာရုံပြုသဖြင့် ထိုးထွင်း ခြင်းသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပစ္စဝေက္ခနာ၊ ပစ္စဝေက္ခနာသည်။ ပတ္တသမ္ပဿ၊ ရောက်အပ်
 ပြီးသောသဏ္ဌာရှိသော အရိယအားသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမဿ
 ဝိက္ခုဒ္ဓေန၊ ဤအာဒိကမ္ဘိကယောဂီရဟန်းအား၊ ပရိဂ္ဂဟတော၊ ထိမ်းဆည်း
 သည်မှ ဗုဒ္ဓ၊ ဝဇ္ဇ၊ အတို့၌၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသု၊ ပရိဇာနာမိ၊ ပိုင်းခြား၍သိအံ့၊
 သမုဒယံ၊ သမုဒယသဏ္ဌာကို၊ ပဓာဟာမိ၊ ပတ်အံ့၊ နိရောဓံ၊ နိရောဓသဏ္ဌာကို၊
 သမ္ဘိကရာမိ၊ ဗျက်မှောက်ပြုအံ့၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ္ဂသဏ္ဌာကို၊ ဘာဝေမိ၊ ပွားအံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဘောဂ သမန္နာဟာရမနသိကာရပစ္စဝေက္ခနာ၊ ဆင်ခြင်
 ခြင်း ထက်ဝန်းကျင် အဖန်ဖန် နှလုံးသို့ဆောင်ခြင်း နှလုံး၌ထားခြင်းရှေ့ရှု
 သက်ဝင်၍ ဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသေး၊ ပရိဂ္ဂဟတော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
 ကိုထိမ်းဆည်းသည်မှ၊ ပဉ္စာယ၊ စ၍၊ အာဘောဂသမန္နာဟာရမနသိကာရ
 ပစ္စဝေက္ခနာ၊ ဆင်ခြင်ခြင်း ထက်ဝန်းကျင် အဖန်ဖန် နှလုံးသို့ ဆောင်ခြင်း
 နှလုံး၌ထားခြင်း ရှေ့ရှုသက်ဝင်၍ ဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ အဘာဝေန၊ မဖြစ်ခြင်းဖြင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသဏ္ဌာသည်၊
 ပရိညာတမေဝ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (၁၀)။
 မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်၊ ဘာဝိတောဝ၊ ပွားအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

တတ္ထ။ ထိုလေးပါးသောသစ္စာတို့တွင်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ နေ့သစ္စာ
 နိ၊ ဒုက္ခသမုဒယ ဝဇ္ဇသစ္စာနှစ်ပါးတို့သည်၊ ဒုဒ္ဓသတ္ထာ။ မြင်နိုင်ခဲ့သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂန္တိရာနိ၊ နက်သည်မည်ကုန်၏၊ နွေ၊ နိရောဓမဂ္ဂဝိဝဇ္ဇသစ္စာ
 နှစ်ပါးတို့သည်၊ ဂန္တိရတ္တာ။ သဘောအားဖြင့်နက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဒုဒ္ဓသာနိ၊ မြင့်မိုရ်ဖျံးသည်ဘီးလုံးသာသပသို့မြင်ရခဲ့ကုန်၏၊ ဟိ၊ ထိုစကား
 ကိုချဲ့ဦးအံ့၊ ဒုက္ခသစ္စာ၊ ဒုက္ခသစ္စာသည်၊ ဥပ္ပတ္တိတော၊ မိမိသန္တာန်၌ဥပါဒ်ကျ
 ရောက်လာသောအားဖြင့်၊ ပါကဇ္ဇံ၊ ထင်ရှား၏၊ ခါဏုကဏ္ဍကပဟာရာ
 ဒိသု၊ သစ်ငုတ် ဆူးငြောင့် ပက်မိရာ ကာလ စသည်တို့၌၊ အဟောဒုက္ခန္တိ၊
 ဩော်ဆင်းရဲစွဟု၊ ဝတ္တဗ္ဗတံပိ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်သို့လည်း၊ အာပဇ္ဇတိ၊
 ရောက်၏၊ သမုဒယံပိ၊ သမုဒယသစ္စာသည်လည်း၊ ခါဒိတုကာမတာ၊ ဘုရား
 တုကာမတာဒိဝသေန၊ ခဲလိုစားလိုသည်၏အဖြစ်အစရှိသည်တို့၏အစွမ်း
 ဖြင့်၊ ဥပ္ပတ္တိတော၊ မိမိသန္တာန်၌ဥပါဒ်ကျရောက်လာသောအားဖြင့်၊ ပါက
 ဇ္ဇံ၊ ထင်ရှား၏၊ ပန၊ ထိုသို့ထင်ရှားသော်လည်း၊ လက္ခဏ ပနိဇေဇေတော၊
 လက္ခဏာကိုထိုးထွင်း၍ သိသောအားဖြင့်၊ ဥဘယံပိပုရိမသစ္စနယံ၊ လက်
 ဦးပြအပ်သောဝဇ္ဇသစ္စာနှစ်ပါးသည်လည်း၊ ဂန္တိရံ၊ နက်နဲ၏၊ ဣတိ၊ ဤနည်း
 ဖြင့်၊ တာနိ၊ ထိုဒုက္ခသမုဒယနှစ်ပါးတို့သည်၊ ဒုဒ္ဓသတ္ထာ။ မြင်နိုင်ခဲ့သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂန္တိရာနိ၊ မူလုဒက လောကသန္ဓာရက ရေထက် နက်ကုန်
 သေး၏၊ ဣတရေသံ၊ ဤဝဇ္ဇသစ္စာမှတစ်ပါးကုန်သော၊ ဗွိန္ဒု၊ နိရောဓမဂ္ဂဝိဝဇ္ဇ
 သစ္စာနှစ်ပါးတို့ကို၊ ဒိဿနုတ္ထာယ၊ မြင်ခြင်းငှါ၊ ပယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်း
 သည်၊ ဘဝဂ္ဂဂဟဏတ္ထံ၊ ဘဝင်ကိုလွှမ်းမိုးခြင်းငှါ၊ ဟတ္ထပ္ပသာရဏံ
 ဝိယ၊ လက်ကိုဆန့်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အဇီဝိ၊ အဇီဝိရေအိုးကို၊ ဗေသ
 နုတ္ထံ၊ ထိခြင်းငှါ၊ ပါဒပ္ပသာရဏံဝိယစ၊ ခြေကိုဆန့်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
 သတဓာဘိန္နဿ၊ အစိတ်တရာ စိတ်အပ်သော၊ ဝါလဿ၊ သားမြီး၏၊
 ကောဗ္ဗိယာ၊ အစွန်းတချဉ်းကောဗ္ဗိ၊ အစွန်းတချက်ကို၊ ပဗ္ဗိပါတနံဝိယ၊ ရှေ့ချ
 သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ တာနိ၊ ထိုနိရော
 ဓမဂ္ဂ ဝိဝဇ္ဇ သစ္စာ နှစ်ပါးတို့သည်၊ ဒုဒ္ဓသတ္ထာ။ မြင်နိုင်ခဲ့သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဂန္တိရာနိ၊ နက်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောအခြင်းအချာအား
 ဖြင့်၊ ဒုဒ္ဓသတ္ထာ၊ မြင်နိုင်ခဲ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂန္တိရေသုစ၊ မူလုဒက
 ထက်နက်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဂန္တိရတ္တာ၊ နက်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဒုဒ္ဓသေသုစ၊ မြင်နိုင်ခဲ့သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ စတုသုသစ္စ
 သုလေးပါးသောသစ္စာတို့၌၊ ဥပ္ပဟာဒိပသေန၊ ဥပ္ပဟာပရိပုစ္ဆာစသည်တို့

၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဣဒံဒုက္ခဉာဏန္တိ အာဒိ၊ ဤဒုက္ခဉာဏံစသော စကားကို၊
 ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ပဋိဝေဓက္ခဏေ၊ မဂ်ဓဏန္တံ၊
 ကေမေဝ၊ တချက်တည်းသာလျှင်၊ ဂတံ၊ ဖြစ်သော၊ ဉာဏံ၊ သစ္စဉာဏ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

နေက္ခမ္မ သင်္ကပ္ပဒီသု၊ နေက္ခမ္မသင်္ကပ္ပ အစရှိသည်တို့၌၊ ဧဝံ၊ ဤဆို
 လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
 ၏၊ ကာမပစ္စနိကဋ္ဌေနဝါ၊ ကာမတို့၏ဖြောင့်ဖြောင့်ဆန့်ကျင်ဘက်၏အဖြစ်
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကာမတော၊ ကာမမှ၊ နိဿဗ္ဗဘာဝေနဝါ၊ ထွက်
 မြောက်ကျွတ်လွတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ကာမံ၊ ဝတ္ထု၊
 ကာမ ကိလေသာကာမ နှစ်ပါးကို၊ သမ္ပသန္တဿ၊ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တဟု
 သုံးသပ်သောယောဂီအား၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော၊ သင်္ကပ္ပေါ၊ သင်္ကပ္ပတည်း၊
 ဣတိဝါ၊ ဤသို့သောအနက်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကာမပဒဇာသတံ၊ ကာမ
 ၏အဖြစ်ကြောင့် ဥပါယကာရဏကို နှုတ်ပယ်သတ်ညွှတ်သည်ကို၊ ကာမ
 ဂူပသမံ၊ ကာမ၏ငြိမ်းခြင်းကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုလျက်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော၊
 သင်္ကပ္ပေါ၊ သင်္ကပ္ပတည်း၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့သော အနက်ကြောင့် လည်း
 ကောင်း၊ ကာမဝိဝိတ္တဇ္ဇော၊ ကာမတို့မှ ဆိတ်သည် ကင်းသည် ဖြစ်၍ထို
 ကာမ၏ ဆုံးရာ ပျက်စီးဖြစ်သော သမုဇ္ဈေဒ ပိဝေကန္တံ၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်
 သော၊ သင်္ကပ္ပေါ၊ သင်္ကပ္ပတည်း၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့သောအနက်ကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ နေက္ခမ္မသင်္ကပ္ပေါ၊ ကာမမှထွက်မြောက်ခြင်းကို ကြံခြင်းတည်း၊
 သေသပဒန္တယေဝိ၊ ကြွင်းသောအဗျာပါဒသင်္ကပ္ပေါအဝိဟိံသာသင်္ကပ္ပေါ
 ဟုဟောတော်မူအပ်သောပုဒ်နှစ်ခု၌လည်း၊ ဧသောနယော၊ ဤနည်းကိုလျှင်
 နေယျော၊ သောင်အပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်
 ကုန်သော၊ တေနေက္ခမ္မ သင်္ကပ္ပါဒယော၊ ထိုနေက္ခမ္မသင်္ကပ္ပ အဗျာပါဒ
 သင်္ကပ္ပ အဝိဟိံသာ သင်္ကပ္ပတို့သည်၊ ကာမဗျာပါဒ ပိဟိံသာ ပိရမဏ
 ပညာနံ၊ ကာမဝိတက် ဗျာပါဒဝိတက် ပိဟိံသာဝိတက်တို့မှ ကြဉ်သော
 ပိရမတ္တိနှင့်ယှဉ်ကုန်သောနေက္ခမ္မစသော ပညာတို့၏၊ နာနတ္တာ နာနာဓဏိ
 ကတ္တာ၊ အထူးထူးသောဓဏန္တံဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုဗ္ဗဘာဝေ၊ မဂ်
 ၏ရှေ့အတို့၌၊ နာနာ၊ ထူးကုန်၏၊ ပန၊ ထိုကဲ့သို့မဟုတ်၊ မဂ္ဂက္ခဏေ၊ လော
 ကုတ္တရာမဂ်ဓဏန္တံ၊ ဣမေသုတိသုဋ္ဌာနေသု၊ ဤကာမအစရှိသောသုံးပါးသော
 အကြောင်း အရာတို့၌၊ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ ထိုက်သော၊ အကုသလ
 သင်္ကပ္ပဿ၊ အကုသိုလ်ကို ကြံခြင်း၏၊ ပဒဇ္ဈေဒတော၊ ဖြစ်ခြင်း၏အ

ကြောင်းကိုဖြတ်သောအားဖြင့်၊ အနုပ္ပတ္တိသာဓနဝသေန၊ တဖန်မဖြစ်ခြင်း
ကိုပြီးစေသည်၏အတွင်းဖြင့်၊ မဂ္ဂင်္ဂံ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပမဂ္ဂင်္ဂကို၊ ပူရယမာနော၊
ပြည့်စေလျက်၊ ဧကောဝ၊ တခုသာဖြစ်သော၊ ကုသလသင်္ကပ္ပေါ၊ ကုသိုလ်
ကိုကြံ့ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤမဂ်ခဏ၌ဖြစ်သော ကုသိုလ်
သင်္ကပ္ပသည်၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါနာမ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပမည်၏။ ။

မုဿဝါဒါဝေရမဏိအာဒယောဝိ၊ မုဿဝါဒမှ ကြဉ်ရှောင်ကြောင်း
စသောသမ္မာဝါစာ၊ ဝိရတိတို့သည်လည်း၊ မုဿဝါဒါဒီဟိ၊ မုဿဝါဒ
ဝိသုဏ္ဍာဝါစာ၊ ဗရုသဝါစာ၊ သမ္ပပ္ပလာပတို့မှ၊ ဝိရမဏပညာနံ၊ ကြဉ်ရှောင်
ကြောင်း၊ ဝိရတိနှင့်ယှဉ်သောပညာတို့၏၊ နာနတ္တာ၊ အသီးအသီးသောခဏ
၌ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဗ္ဗဘာဂေ၊ မဂ်၏ရှေ့အပို၌၊ နာနာ၊ အသီးအ
သီးဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ ထိုကဲ့သို့မဟုတ်၊ မဂ္ဂက္ခဏေ၊ လောကုတ္တရာမဂ်ခဏ၌၊ ဣ
မေသုတယုဋ္ဌာနေသု၊ ဤဝိသံဝါဒစသည်ဖြင့်လေးပါးကုန်သောလွန်ကျူး
သင့်သောအရာတို့၌၊ ဥပ္ပန္နာယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ အကုသလ ဒုသ္မိ
လျစေတနာယ၊ အကုသိုလ်ဒုသ္မိလျစေတနာ၏၊ ပဒန္တေဒတော၊ ဖြစ်ခြင်း
အကြောင်းကို ဖြတ်သော အားဖြင့်၊ အနုပ္ပတ္တိသာဓနဝသေန၊ နောက်၌
တဖန်မဖြစ်ခြင်းကိုပြီးစေသည်၏အတွင်းဖြင့်၊ မဂ္ဂင်္ဂံ၊ သမ္မာဝါစာမဂ္ဂင်္ဂကို၊
ပူရယမာနော၊ ပြည့်စေလျက်၊ ဧကောဝ၊ တခုသာဖြစ်သော၊ ကုသလဝေရ
မဏိ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော သမ္မာဝါစာ၊ ဝိရတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤ
မဂ်ခဏ၌ ဖြစ်သော ကုသိုလ်သမ္မာဝါစာ၊ ဝိရတိသည်၊ သမ္မာဝါစာနာမ၊
သမ္မာဝါစာမည်၏။ ။

ပါဏာတိပါတာဝေရမဏိအာဒယောဝိ၊ ပါဏာတိပါတမှ ကြဉ်ရှောင်
ကြောင်းစသော သမ္မာကမ္မန္တ၊ ဝိရတိသည်လည်း၊ ပါဏာတိပါတာဒီဟိ၊
ပါဏာတိပါတအစရှိသည်တို့မှ၊ ဝိရမဏပညာနံ၊ ကြဉ်ရှောင်ကြောင်း၊ ဝိရ
တိနှင့်ယှဉ်သောပညာတို့၏၊ နာနတ္တာ၊ ထူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဗ္ဗဘာ
ဂေ၊ ရှေ့အပို၌၊ နာနာ၊ ထူး၏၊ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ မဂ္ဂက္ခဏေ၊ မဂ်ခဏ၌၊
ဣမေသုတိယုဋ္ဌာနေသု၊ ဤပါဏာတိပါတ အနိန္နာဒါန ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ
ဟူသောသုံးပါးကုန်သော လွန်ကျူးသင့်သည် အရာတို့၌၊ ဥပ္ပန္နာယ၊ ဖြစ်
ခြင်းငှါထိုက်သော၊ အကုသလဒုသ္မိလျစေတနာယ၊ အကုသိုလ်ဒုသ္မိလျ
စေတနာကို၊ အကိရိယတော၊ တဖန်မပြုသောအားဖြင့်၊ ပဒန္တေဒတော၊
အကြောင်းကိုဖြတ်သောအားဖြင့်၊ အနုပ္ပတ္တိသာဓနဝသေန၊ နောက်တဖန်
မဖြစ်ခြင်းကိုပြီးစေသည်၏အတွင်းအားဖြင့်၊ မဂ္ဂင်္ဂံ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ မဂ္ဂင်္ဂကို၊

ပူရယမာနာ။ ပြည့်စေလျက်။ ကောဝ။ တရုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ကုသလဝေရမဏိ။ ကုသိုလ်ဖြစ်သော သမ္မာကမ္မန္တံ ဝိရတိသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ အယံ။ ဤမဂ်ဇာတိ၌ ဖြစ်သော ကုသိုလ် သမ္မာကမ္မန္တံ ဝိရတိသည်။ သမ္မာကမ္မန္တာနာမ။ သမ္မာကမ္မန္တံမည်၏။ ။

မိစ္ဆာအာဇီဝန္တိ။ မိစ္ဆာအာဇီဝံဟူသည်ကား။ ခါဒနိယဘောဇနိယာဒိနံ။ ခဲဘွယ် စားဘွယ် စသည်တို့၏။ အတ္ထာယ။ ကျိုး၍။ ပဝတ္တိတံ။ ဖြစ်စေအပ်သော။ ကာယဝစီဒုစရိတံ။ ကာယဒုစရိုက် ဝစီဒုစရိုက်ကို။ ပဟာယာတိ။ ပဟာယဟူသည်ကား။ ဝဇ္ဇေတွာ။ ကြဉ်၍။ သမ္မာအာဇီဝေနာတိ။ သမ္မာအာဇီဝေနဟူသည်ကား။ ဗုဒ္ဓပဿတ္ထေန။ မြတ်စွာဘုရားပြီးမွမ်းအပ်သော။ အာဇီဝေန။ အနေသနလွတ်ကင်းစင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်းဖြင့်။ ဇိဝိတံကပ္ပေတိတိ။ ဇိဝိတံကပ္ပေတိဟူသည်ကား။ ဇိဝိတံ။ အသက်မွေးခြင်းကို။ ပဝတ္တေတိ။ ဖြစ်စေ၏။ သမ္မာဇီဝေါပိ။ သမ္မာဇီဝသည်လည်း။ ကုဟနာဒိတိ။ ကုဟနအစရှိသည်တို့၌။ ဝိရမဏပညာနံ။ ကြဉ်ရှောင်သောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သော ပညာတို့၏။ နာနတ္တာ။ အသီး အသီးသော ခဏ၌ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဗုဗ္ဗဘာဝေ။ ရှေ့အတို့၌။ နာနာ။ အသီးအသီးသော ခဏ၌ဖြစ်၏။ ပန။ ထိုသို့မဟုတ်။ မဂ္ဂက္ခဏေ။ လောကုတ္တရာမဂ်ဇာတိ၌။ ဣမေသုးယဝသတ္တသုဋ္ဌာနေသု။ ပါဏာတိပါတစသည်သုံးပါး မုသာဝါဒစသည်လေးပါး ဤခုနစ်ပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော ဝိတိက္ကမဋ္ဌာနတို့၌။ ဥပ္ပန္နာယ။ ဖြစ်ထိုက်သော။ မိစ္ဆာဇီဝနုဿိလျစေတနာယ။ ယုတ်မာသောအားဖြင့် အသက်မွေးကြောင်းဖြစ်သော သိလမဲ့သူ၏အဖြစ်ဟူသော စေတနာ၏။ ပဒေစ္ဆေဒေတာ။ တဖန် မဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းကို ဖြစ်သော အားဖြင့်။ အနုပ္ပတ္တိသာဓနဝသေန။ နောက်၌တဖန်မဖြစ်ခြင်းကိုပြီးစေသည်၏အတွင်းဖြင့်။ မဂ္ဂင်္ဂံ။ သမ္မာအာဇီဝမဂ္ဂင်ကို။ ပူရယမာနာ။ ပြည့်စေလျက်။ ကောဝ။ တရုက်သာဖြစ်သော။ ကုသလဝေရမဏိ။ ကုသိုလ်ဖြစ်သောသမ္မာအာဇီဝဝိရတိသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ အယံ။ ဤမဂ်ဇာတိ၌ဖြစ်သောသမ္မာအာဇီဝဝိရတိသည်။ သမ္မာအာဇီဝေါနာမ။ သမ္မာအာဇီဝမည်၏။ ။

အနုပ္ပန္နာနန္တိ။ အနုပ္ပန္နာနံဟူသည်ကား။ ကောသ္မိံ ဘဝေ။ တရုသောဘဝ၌။ တထာရူပေဝါအာရမ္မဏေ။ ထိုသို့ကိလေသာမဥပါဒ်ဘူးကုန်သေးသောသဘောရှိသောအာရုံ၌မူလည်း။ အတ္တနော။ မိမိအား။ နုဥပ္ပန္နာနံ။ မဖြစ်ဘူးကုန်သော။ ပရဿပန။ သူတပါးအားမူကား။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေ။ အကုသိုလ်ဖြစ်သည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ။ မြင်၍။ မေ။ ငါ့အား။ ဝေရူပါ။ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။

ပါပကာ၊ လေးပါးပါပတ်ဝ ကျရောက်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့
 သည်၊ နဥပ္ပဇ္ဇေယျံ၊ မဖြစ်ပါကုန်မူကား၊ အဟောဝတ၊ ဩဌာန်ကောင်းလေစွ
 ဣတိဇော၊ ဤသို့၊ အနုပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော၊ ပါပကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်
 သော၊ အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊
 အနုပ္ပါဒါယ၊ မဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဆန္ဒန္တံ၊ ဆန္ဒ ဟူသည်ကား၊ တေသံ၊ အကုသလာ
 နံ၊ ထိုအကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ အနုပ္ပါဒကပဋိပတ္တိသာဓကံ၊ မဖြစ်စေသော
 ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ်ကိုပြီးစေတတ်သော၊ ဝီရိယန္တန္တံ၊ ဝီရိယကိုဖြစ်စေခြင်း
 ငှါလိုသောသူ၏အဖြစ်တည်းဟူသော သမ္မာဆန္ဒကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။
 ဝါယမတိတိ၊ ဝါယမတိ ဟူသည်ကား၊ ဝါယာမံ၊ လုံ့လကို၊ ကရောတိ၊
 ပြု၏။ ဝီရိယံ၊ အာရတတိတိ၊ ဝီရိယံ၊ အာရတတိဟူသည်ကား၊ ဝီရိယံ၊ လုံ့လ
 ကို၊ ပဝေတ္တတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝိတ္တံ၊ ပဝေတ္တတိတိ၊ ဝိတ္တံ၊ ပဝေတ္တတိဟူသည်ကား၊
 ဝီရိယေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ဝိတ္တံ၊ ဖိတ်ကို၊ ပဝေတ္တတိ၊ ချီးပင့်အပ်သည်ကို၊ ကရောတိ
 ပြု၏။ ပဒဟတိတိ၊ ပဒဟတိဟူသည်ကား၊ ကာမံ၊ စင်စစ်၊ တစောစ၊ အချေ
 သည်လည်းကောင်း၊ နှာရစ၊ အကြောသည်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌိစ၊ အရိုး
 သည်လည်းကောင်း၊ အဝသိဿတု၊ ကြွင်းပစေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပမာနံ၊ ပဝေဒန
 တုတံ၊ ဝီရိယံ၊ သမ္ပပ္ပဓာန်ဖြစ်သောဝီရိယကို၊ ပဝေတ္တတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဥပ္ပန္နာ
 နန္တိ၊ ဥပ္ပန္နာနံဟူသည်ကား၊ သမုဒါစာရဝသေန၊ မပြတ်လေ ကျက်သည်၏
 အစွမ်းဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥပ္ပန္နပုဗ္ဗာနံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးကုန်သော၊ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌၊ တာဒိယေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော အကုသိုလ်တို့ကို၊ နဥပ္ပါ
 ဒေသာသိတိ၊ မဖြစ်စေအံ့ဟု၊ တေသံ၊ ထိုအကုသိုလ်တို့ကို၊ ပဟာနာယ၊
 ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဆန္ဒန္တံ၊ ဝီရိယကိုဖြစ်စေခြင်းငှါလိုသောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူ
 သောသမ္မာဆန္ဒကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ။

အနုပ္ပန္နာနံကုသလာနန္တိ၊ အနုပ္ပန္နာနံကုသလာနံ ဟူသည်ကား၊ အပ္ပဋိ
 လဒ္ဓါနံ၊ မရအပ်ကုန်သေးသော၊ ပဌမဇ္ဈာနာဒိနံ၊ ပဌမဈာန်အစရှိကုန်သော၊
 ကုသလာနံ၊ ဓမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ဥပ္ပန္နာနန္တိ၊ ဥပ္ပန္နာနံဟူသည်ကား၊
 ပဋိလဒ္ဓါနံ၊ ရအပ်ကုန်ပြီးသော၊ တေသံ၊ ယေဝ၊ ထိုပဌမဈာန်အစရှိသော
 ကုသိုလ်တရားတို့၏သာလျှင်၊ ဌတိယာတိ၊ ဌတိယာဟူသည်ကား၊ ဝုနုပ္ပန္နံ၊
 အဖန်ဖန်၊ ဥပ္ပတ္တိပဗန္ဓာသေန၊ မပြတ်ဖြစ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဌတတ္ထံ၊
 တည်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ အသမ္မောသာယာတိ၊ အသမ္မောသာယာ ဟူသည်
 ကား၊ အပိနာသတ္ထံ၊ မပျောက်မပျက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဘိယျောတာဝါယာ
 တိ၊ ဘိယျောတာဝါယာဟူသည်ကား၊ ဥပရိတာဝါယ၊ အထက်အထက်၌

ပွားစေခြင်းငှါ၊ ဝေပုလ္လာယသတိ၊ ဝေပုလ္လာယဟူသည်ကား၊ ဝိပုလဘာဝါ
 ယ၊ ပြန့်ပြောသည်၏အဖြစ်ဟူသောအကျိုးငှါ၊ ပါရိပူရိယသတိ၊ ပါရိပူရိယာ
 ဟူသည်ကား၊ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာ၏၊ ပရိပူရဏတ္ထံ၊ ပြည့်ခြင်း၏အကျိုး
 ငှါ၊ အယံဝိသမ္ဗာဝါယာမော၊ ဤသမ္ဗာဝါယာမသည်လည်း၊ အနုပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်
 ကုန်သေးသော၊ အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ်တို့ကို၊ အနုပ္ပာဒနာဒိစိတ္တနာနတ္ထာ
 မဖြစ်စေခြင်းစသောကိစ္စကိုပြီးစေတတ်သောစိတ်၏အထူးထူးသောစာ
 ဌဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နာနာ၊ ထူး၏၊ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ မဂ္ဂက္ခဏေ၊
 မဂ်ဇာတိ၊ ဣမေသုယဝစတုသုဋ္ဌာနေသု၊ ဤသို့ပြီးသည်သာဖြစ်သောလေး
 ပါးသောအရာတို့၌၊ ကိစ္စသာဓနဝသေန၊ မဖြစ်စေခြင်းပယ်ခြင်းစသော
 သမ္ပပဓာန်ကိစ္စကိုပြီးစေသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ မဂ္ဂင်္ဂံ၊ သမ္ဗာဝါယာမမဂ္ဂင်္ဂကို၊
 ပူရယမာနံ၊ ပြည့်စေလျက်၊ ဧကမေဝ၊ တခုသာဖြစ်သော၊ ကုသလင်္ဂိရိယံ၊
 ကုသိုလ်ဝိရိယသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤမဂ်ဇာတိဖြစ်သောဝိရိယ
 သည်၊ သမ္ဗာဝါယာမောနာမ၊ သမ္ဗာဝါယာမမည်၏။ ။

သမ္ဗာသတိဝိ၊ သမ္ဗာသတိသည်လည်း၊ ကာယာဒိပရိဂ္ဂါဟကစိတ္တာနံ၊
 ကာယ ဝေဒနာ စိတ္တ ဓမ္မတို့ကိုသိမ်းဆည်းသောစိတ်တို့၏၊ နာနတ္ထာ၊ ထူး
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုဗ္ဗဘာဝေ၊ ရှေ့အတို့၌၊ နာနာ၊ ထူး၏၊ ပန၊ ထိုသို့
 မဟုတ်၊ မဂ္ဂက္ခဏေ၊ မဂ်ဇာတိ၊ စတုသုဋ္ဌာနေသု၊ ကာယဝေဒနာစိတ္တဓမ္မဟူ
 သောလေးပါးသောအရာတို့၌၊ ကိစ္စသာဓနဝသေန၊ သုဘသုခနိစ္စအတ္တဟု
 စွဲလမ်းခြင်းကို ပယ်ဖျက်သော ကိစ္စကို ပြီးစေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
 မဂ္ဂင်္ဂံ၊ သမ္ဗာသတိမဂ္ဂင်္ဂကို၊ ပူရယမာနံ၊ ပြည့်စေလျက်၊ ဧကေ၊ တခုသော၊
 သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤမဂ်ဇာတိဖြစ်သောသတိသည်
 သမ္ဗာသတိနာမ၊ သမ္ဗာသတိမည်၏။ ။ ဈာနာနိပန၊ ဈာန်တို့သည်ကား၊ ပုဗ္ဗ
 ဘာဝေ၊ ရှေ့အတို့၌လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂက္ခဏေ၊ မဂ်ဇာတိလည်းကောင်း၊
 နာနာ၊ အသီးအသီးဖြစ်ကုန်၏၊ ပုဗ္ဗဘာဝေ၊ မဂ်၏ရှေ့အတို့၌၊ သမာပတ္တိ
 ဝသေန၊ သမာပတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ နာနာ၊ အသီးအသီး ဖြစ်ကုန်၏၊
 မဂ္ဂက္ခဏေ၊ မဂ်ဇာတိ၊ နာနာမဂ္ဂဝသေန၊ အသီးအသီးသောမဂ်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ နာနာ၊ အသီးအသီးဇာတိဖြစ်၏၊ ဟိ၊ ချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧကဿ၊ အချို့
 သောသူအား၊ ပဌမမဂ္ဂေါ၊ ပဌမမဂ်သည်၊ ပဌမဇ္ဈာနိကော၊ ပဌမဈာန်ရှိသည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုတိယမဂ္ဂါဒယောဝိ၊ ဒုတိယမဂ် အစရှိသည်တို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ပဌမဇ္ဈာနိကာဝိ၊ ပဌမ ဈာန်နှင့် ယှဉ်ကုန်သည် လည်း
 ကောင်း၊ ဒုတိယာဒိသု၊ ဒုတိယဈာန်အစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရဇ္ဈာနိကာ

ဝါ။တပါးပါသောဈာန်နှင့်ယှဉ်ကုန်သည်လည်းကောင်း၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ကေသာ၊အချို့သောသူအား၊ ပဌမမဂ္ဂေါ၊ပဌမမဂ်သည်။ ဒုတိယသဒိနံ၊ ဒုတိယဈာန် အစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရုဏ္ဏာနိကော၊ တပါးပါးသော ဈာန်နှင့်ယှဉ်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဒုတိယာဒယောပံ၊ ဒုတိယမဂ်အစရှိ သည်တို့သည်လည်း၊ဒုတိယသဒိနံ၊ဒုတိယဈာန်အစရှိသည်တို့တွင်၊ အည တရုဏ္ဏာနိကာဝါ၊ တပါးပါးသောဈာန်နှင့် ယှဉ်ကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ပဌမဏ္ဍာနိကာဝါ၊ ပဌမဈာန်နှင့်ယှဉ်ကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ဧဝံ၊ဤဆိုပြီးသောနည်းဖြင့်၊စတ္တာရောပိမဂ္ဂေါ၊လေးပါးကုန်သော မဂ်တို့သည်လည်း၊ ဈာနဝသေန၊ဈာန်၏အစွမ်းဖြင့်၊ သဒိသာဝါ၊တူကုန် သည်လည်းကောင်း၊အသဒိသာဝါ၊မတူကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ကေစ္စ သဒိသာဝါ၊အချို့တူကုန်သည်လည်းကောင်း၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ။

ပန၊ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ အဿမဂ္ဂဿ၊ ဤမဂ်၏၊ ဈာနဝသေန၊ ဈာန်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သဗ္ဗသဒိသကေစ္စသဒိသသင်္ခါတော၊ အလုံးစုံ တူသည်၏ အဖြစ် အချို့တူသည်၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော၊ အသံဝိသေသော၊ ဤ အထူးသည်၊ပါဒကဏ္ဍာနနိယာမေန၊ပါဒကဈာန်ဟူသောမှတ်ကြောင်းဖြင့် ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တိ၊ခွဲ၍ဆိုပြီးအံ့၊ပါဒကဏ္ဍာနနိယာမေန၊ ပါဒကဈာန်ဟူ သောမှတ်ကြောင်းဖြင့်၊ ပဌမဏ္ဍာန လာဘိနေ၊ ပဌမဈာန်ကို ပြီးသော၊ ပဌမဏ္ဍာန၊ ပဌမဈာန်မှ၊ ဝုဠာယ၊ထ၍၊ ဝိပဿန္တဿ၊ ဝိပဿနာအား ထုတ်သောဝုတ္တိလ်အား၊ဥပ္ပန္နမဂ္ဂေါ၊ဖြစ်သောမဂ်သည်။ ပဌမဏ္ဍာနိကော၊ ပဌမဈာန်နှင့်ယှဉ်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ပန၊ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊မဂ္ဂင်္ဂပေါဇ္ဇင်္ဂါ နိ၊မဂ္ဂင်္ဂပေါဇ္ဇင်္ဂတို့သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤပဌမဏ္ဍာနိကမဂ်၌၊ ပရိဝုဏ္ဏာနိယေဝ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်သာလျှင်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ဒုတိယဏ္ဍာနတော၊ဒုတိယ ဈာန်မှ၊ဝုဠာယ၊ထ၍၊ ဝိပဿန္တဿ၊ ဝိပဿနာအားထုတ်သော ဝုတ္တိလ် အား၊ဥပ္ပန္နော၊ဖြစ်သော၊ မဂ္ဂေါ၊မဂ်သည်။ ဒုတိယဏ္ဍာနိကော၊ဒုတိယ ဈာန် နှင့်ယှဉ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ပန၊ ထူးသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ဤဒုတိ ယဏ္ဍာနိကမဂ်၌၊မဂ္ဂင်္ဂါနိ၊မဂ္ဂင်္ဂတို့သည်။ သတ္တ၊သမ္ဘာသင်္ကပ္ပဝယ်၍ ခုနစ် ပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ တတိယဏ္ဍာနတော၊ တတိယဈာန်မှ၊ ဝုဠာယ၊ထ၍၊ ဝိပဿန္တဿ၊ ဝိပဿနာ အားထုတ်သော ဝုတ္တိလ်အား၊ ဥပ္ပန္နော၊ဖြစ်သော၊မဂ္ဂေါ၊မဂ်သည်။ တတိယဏ္ဍာနိကော၊ တတိယဈာန်နှင့် ယှဉ်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ပန၊ထူးသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ဧတ္ထ၊ဤတတိယဏ္ဍာ နိကမဂ်၌၊မဂ္ဂင်္ဂါ၊မဂ္ဂင်္ဂတို့သည်။သတ္တ၊ခုနစ်ပါးတို့သည်။ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်

၏။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့သည်။ ဆ။ ဝီထိသဗ္ဗောဇ္ဈင်ပျောက်၍ခြောက်ခု
 တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ စတုတ္ထဇ္ဈာနတော၊ စတုတ္ထဈာန်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊
 စ၍။ ယာဝနေဝသညာနာသညာယတနာ၊ နေဝသညာနာသညာယတနာ
 ဈာန်တိုင်အောင်။ သေနယော၊ ဤတတိယဈာန်၌ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းကို။
 နေတဗ္ဗော၊ ဆောင်အပ်၏။ အာရုပ္ပေ၊ အရူပတုံ၌၊ စတုတ္ထပဉ္စကဇ္ဈာန်၊ ဈာန်
 လေးပါးအပေါင်း၊ ဈာန်ငါးပါး အပေါင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တဗ္ဗေ၊ ထို
 စတုတ္ထ ပဉ္စကဈာန် သည်လည်း။ သောကုတ္တရံ၊ သောကုတ္တရာတည်း။
 သောကိယံ၊ သောကိသည်၊ နော၊ မဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧဋ္ဌေ၊
 ဤအာရုပ္ပေသောစကား၌၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့သောအခြင်းအရာ အားဖြင့်
 ဝဟေတဗ္ဗော၊ ယူအပ်သနည်း။ ဣတိစေ၊ ဤသို့ဆိုငြားအံ့။ ဧဋ္ဌာပိ၊ ဤအာ
 ရုပ္ပေသောစကား၌လည်း၊ ပဋ္ဌမဇ္ဈာနာဒိသု၊ ပဋ္ဌမဈာန်အစရှိသည်တို့တွင်
 ယတော၊ အကြင်အကြင်ဈာန်မှ၊ ဝုတ္တာယ၊ ထ၍။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂံ၊ သော
 တာပတ္တိမဂ်ကို၊ ပဋိလဘိတွာ၊ ရ၍။ အရူပသမာပတ္တိံ၊ အရူပသမာပတ်ကို၊
 ဘာဝေတွာ၊ ဝွါးစေ၍။ သော၊ ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာရုပ္ပေ၊
 အရူပတုံ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇော၊ ဖြစ်၏။ အသေ၊ ထိုအရူပတုံ၌ဖြစ်သောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်
 ၏၊ တံဈာန်ကာဝ၊ ထိုပဋ္ဌမဈာန်အစရှိသည်တို့တွင် တပါးပါးသောဈာန်နှင့်
 ဟဉ်သည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂိ၊ အထက်
 မဂ်တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုအရူပတုံ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုပြီး
 သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပါဒကဇ္ဈာနမေဝ၊ ပါဒကဈာန်သည်သာလျှင်။
 နိယမေတိ၊ မှတ်တတ်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ကေပိ၊ အချို့ကုန်သော၊ လေရာ၊
 မထေရ်တို့သည်။ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏။ အာရမ္မဏာဘူတာ၊ အာရုံဖြစ်
 ၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်။ နိယမေန္တိ၊ မှတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ကေပိ၊ အချို့သောမထေရ်တို့သည်။ ဝုပ္ပလဇ္ဈာသယော၊
 ပုဂ္ဂိုလ်အလိုသည်။ နိယမေတိ၊ မှတ်တတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။
 ကေပိ၊ အချို့သော ဆရာတို့သည်။ ဝုဠာန ဝါမိနိဝိပဿနာ၊ ဝုဠာနဝါမိနိ
 ဝိပဿနာသည်။ နိယမေတိ၊ မှတ်တတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။
 တေသံ၊ ထိုထေရ်ကျော်တို့၏။ ဝါဒဝိနိစ္ဆယော၊ ဝါဒ အဆုံး အဖြတ်ကို၊
 ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ ဝုဠာနဝါမိနိဝိပဿနာမိကာရေ၊ ဝုဠာနဝါမိနိ
 ဝိပဿနာအရာ၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အယံဝုစ္စတိဘိက္ခဝေသမ္ဘာသမာဓိတိ၊ အယံဝုစ္စတိဘိက္ခ
 ဝေသမ္ဘာသမာဓိဟူသည်ကား။ ပုဗ္ဗဘာဝေ၊ ရှေ့အတို့ဖြစ်သောဝိပဿနာ

၂၂

ခဏန္တိ၊ လောကီယော၊ လောကီဖြစ်သော၊ အပရတာဂေ၊ နောက်အဘို့
ဖြစ်သောမဂ်ခဏန္တိ၊ လောကုတ္တရော၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော၊ အယံ၊ ဤ
ဆိုပြီးသောသမာဓိ ဘုံ၊ သမ္မာသမာဓိဘိ၊ သမ္မာသမာဓိဟူ၍၊ ဣတိ၊ ဟော
အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အဋ္ဌမသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ မိစ္ဆာပဏိဟိတန္တိ၊ မိစ္ဆာပဏိဟိတံဟူ
သည်ကား၊ သူကံနာမ၊ သလေးဆူးမုယောဆူးမည်သည်။ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ အထက်
သို့ထောင်သောအဖျားရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဌပိတံ၊ ထားအပ်သည်ရှိ
သော်၊ ပာတ္တံဝါ၊ လက်ကိုလည်းကောင်း၊ ပါဒံဝါ၊ ခြေကိုလည်းကောင်း၊
ဘိဗ္ဗတိ၊ ဖောက်စူး၏။ တထာ၊ ထိုအထက်သို့ ထောင်သောအဖျားရှိသည်
ကိုပြု၍၊ အဌပိတံပိပန၊ မထားမူကား၊ မိစ္ဆာပဏိဟိတံနာမ၊ အမှားမှောက်
ခံထားအပ်သည်မည်၏။ မိစ္ဆာပဏိဟိတာယဒိဋ္ဌိယာတိ၊ မိစ္ဆာပဏိဟိ
တာယဒိဋ္ဌိယာဟူသည်ကား၊ မိစ္ဆာဌပိတာယ၊ အမှားအမှောက်ထားအပ်
သော၊ ကမ္မဿကတာပညာယ၊ ကံသာသတ္တဝါတို့ ဥစ္စာရှိသည်၏အဖြစ်
ကိုသိသောပညာဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာံဘိဗ္ဗိဿတိဘိ၊ အဝိဇ္ဇာံဘိဗ္ဗိဿတိဟူသည်
ကား၊ စတုသစ္စပ္ပုစ္ဆာဒကံ၊ သက္ခာလေးပါးကိုဖုံးလွှမ်းတတ်သော၊ အဝိဇ္ဇာံ၊
အဝိဇ္ဇာဘို့၊ ဘိဗ္ဗိဿတိ၊ အကြွင်းမဲ့ဖျက်ဆီး ပယ်ဖျက်လတ္တံ့၊ ဝိဇ္ဇံဥပ္ပာ
ဒေဿတိတိ၊ ဝိဇ္ဇံဥပ္ပာဒေဿတိဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဝိဇ္ဇာံ၊ အရ
ဟတ္တမဂ်ဟူသောဝိဇ္ဇာဘို့၊ ဥပ္ပါဒေဿတိ၊ ဖြစ်စေလတ္တံ့၊ မိစ္ဆာပဏိဟိ
တတ္တာဘိက္ခဝေဒိဋ္ဌိယာတိ၊ မိစ္ဆာပဏိဟိတတ္တာ ဘိက္ခဝေ ဒိဋ္ဌိယာဟူ
သည်ကား၊ ကမ္မဿကတာပညာယစေတ၊ ကံသာသတ္တဝါတို့ဥစ္စာရှိသည်
၏အဖြစ် ဘုံသိသောပညာ၏လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂတာဝနာယဝ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိအစ
ရှိသောမဂ် ဘုံပွားစေခြင်း၏လည်းကောင်း၊ မိစ္ဆာဌပိတတ္တာမှောက်သော
အားဖြင့်ထားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အပ္ပဝတ္တိတတ္တာ၊ မဂ္ဂတာဝနာ
ကိုမဖြစ်စေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဇ္ဈော
အနက်တည်း၊ ဣမသ္မိံ၊ သုတ္တံ။ ဤနဝမသုတ်၌၊ ကမ္မဿကတာ ဥပဏံ၊
ကမ္မဿကတဥပဏံ ဘုံ၊ မဂ္ဂနိဿိတံ၊ မဂ်ကို၌သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိဿ
ကမဂ္ဂါ၊ လောကီ လောကုတ္တရာ အရောဖြစ်သောမဂ်ဘုံ၊ ကလိတော၊
ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ ပရိဗ္ဗာဓကောတိ၊ ပရိဗ္ဗာဓကောဟူသည်
ကား၊ ဆန္ဒပရိဗ္ဗာဓကော၊ ဖုံးလွှမ်းဝတ်ရုံသောဘုံဟုအင်္ဂါရှိသောပရိဗ္ဗိ
တည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤဒသမသုတ်၌၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ ဥဇ္ဈာနမေတ၊

ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ။ ဤသည်လျှင်ဒဿမသုတ်၏ အဖွင့်အပြီး
တည်း။ ။ပဋ္ဌမဝဂ္ဂေါပဋ္ဌမဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-မဂ္ဂသံယုတ်-၂-ဝိဟာရဝဂ်။

၁

၁ ခုတိယဝဂ္ဂဿ။ ခုတိယဝဂ်၏။ ပဋ္ဌမေ။ ပဋ္ဌမသုတ်၌။ ဣစ္ဆာမဟံဘိက္ခ
ဝေအာမာသံပဋိသလ္လိယိတုန္တိ။ ဣစ္ဆာမဟံဘိက္ခဝေအာမာသံပဋိသလ္လိ
ယိတုံဟူသည်ကား။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ အဟံ။ ငါဘုရားသည်။ ဧကံအာမာ
သံ။ တလခွဲပတ်သုံး။ ပဋိသလ္လိယိတုံနိလိယိတုံ။ ပုန်းအောင်းခြင်းငှါ။
ဧကောဝ။ တယောက်ထည်းသာ။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ ဝိဟရိတုံ။ နေခြင်းငှါ။
ဣစ္ဆာမိ။ အလိုတော်ရှိ၏။ ဣတိအလံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်
တည်း။ နမိကေနပိဥပသင်္ကမိတဗ္ဗောအညတြကေန ပိဏ္ဍပါတနိဟာရ
ကေနဘိ။ နမိကေနပိဥပသင်္ကမိတဗ္ဗောအညတြကေနပိဏ္ဍပါတနိဟာ
ရကေနဟူသည်ကား။ ယောဘိက္ခု။ အကြင်ရဟန်းသည်။ အတ္တနော။ မိမိ၏။
ပယုတ္တဝါစံ။ ဝိညတ်နှင့်စပ်သောစကားကို။ အကတွာ။ မပြုမူ၍။ မမ။ ငါ၏။
အတ္ထာယ။ အကျိုးငှါ။ သဒ္ဓေသု။ သဒ္ဓါပြည့်စုံကုန်သော။ ကုလေသု။ အမျိုး
တို့၌။ ပဋိယတ္တပိဏ္ဍပါတံ။ စီရင်အပ်သောဆွမ်းကို။ နိဟရိတွာ။ ဆောင်၍။
မဟံ။ ငါ့အား။ ဥပနာမေယျ။ ကပ်ရာ၏။ တံပိဏ္ဍပါတနိဟာရဏံ။ ထိုဆွမ်းကို
ဆောင်တတ်သော။ ဧကံဘိက္ခု။ တဦးသောရဟန်းကို။ ဌပေတွာ။ ထား၍။
အညေန။ ဆွမ်းဆောင်ရဟန်းမှ တပါးသော။ ကေနမိ။ တစ်တယောက်
သော။ ဘိက္ခုနာဝါ။ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ ဂဟေဋ္ဌနဝါ။ လူသည်
လည်းကောင်း။ ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗော။ ကပ်အပ်သည်။ နအမှိ။ မဖြစ်လျှင်။ ဣတိ
အတ္ထော။ ဤအနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ။

ကဿပန။ အဘယ်ကြောင့်ကား။ ဧဝံ။ ဤသို့။ အာဟ။ မိန့်တော်မူ
သနည်း။ ဣတိစေ။ ဤသို့မေးငြားအံ့။ တသ္မိံအာမာသေ။ ထိုလခွဲအတွင်း၌။
ဝိနေတဗ္ဗော။ သမုစ္ဆေဒဝိနည်းဖြင့် ဆုံးမအပ်သော။ သတ္တော။ သတ္တဝါ
သည်။ နာဟောသိ။ မရှိ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပံသယိကိရ။ မြင်တော်မူသတတ်။
အထ။ ထိုသို့သမုစ္ဆေဒဝိနည်းဖြင့်ဆုံးမအပ်သော သတ္တဝါကိုမမြင်လတ်
သော်။ သတ္ထာ။ လူနတ်ဗြဟ္မာ ဆုံးမနာ၍ သတ္ထာမည်ရှိ စောမနိသည်။ ဣမံ
အာမာသံ။ ဤလခွဲပတ်သုံး။ ဗလသမာပတ္တိသုခေနေဝ။ နိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံပြု၍
ဖြစ်သောဗလသမာပတ်ချမ်းသာဖြင့်သာလျှင်။ ဝိတိနာမေဿာမိ။ ကာလ

လွန်စေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့မနှော့၊ ခြွေရုံချမ်းသာခံလျက်ငြိမ်သက်ကောင်းမြတ်
သမာပတ်ဖြင့်လွန်စေလတ်သော်၊ မဟ္တဇ္ဈဝ၊ ငါတုရားအားလည်း၊ သုခဝိ
ဟာရော၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အနာဂတော၊
နောင်အခါ၌၊ ပစ္ဆိမဇနတာ၊ နောက်ဖြစ်လူအပေါင်းသည်၊ သတ္တဝါ၊ လူနတ်
ဆရာစောမြတ်စွာသည်လည်း၊ ဂဏံ၊ ရိုဏ်း၊ ခြွေရုံကို၊ ဝိဟာယ၊ ပယ်ခွါ၍၊
ကေကော၊ ကိုယ်တော်လည်းသာ၊ ဝိဟာသိ၊ နေပေတုံသေး၏၊ မယံပန၊ ငါ
ကိုမူကား၊ ဒီဃရတ္တံ၊ အခါလေးမြင့်၊ ကိမင်္ဂံ၊ အတယ်အကြောင်းကြောင့်၊
နဝိဟာရိဿာမ၊ မနေကုန်ထွဋ်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိဋ္ဌာနုဂတိ၊ ဒိဋ္ဌာနုဂတိ
သို့၊ အာပဇ္ဇိဿတိ၊ လိုက်ပေလတ္တံ့၊ တံဒိဋ္ဌာနုဂတိအာပဇ္ဇနံ၊ ထိုဒိဋ္ဌာနုဂတိ
သို့လိုက်ခြင်းသည်၊ အဿဇနကာယဿ၊ ထိုနောင်လာလူအပေါင်းအား၊
ဒီဃရတ္တံ၊ အခါလေးမြင့်၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်း
ငှါ၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဿိ၊ မြင်တော်မူ၏၊ ဣမိနာကာ
ရဏေန၊ ဤအကြောင်းကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘိက္ခု၊
သံဃာပိ၊ ရဟန်းသင်္ဃာသည်လည်း၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊
စကားတော်ကို၊ သမ္ပန္နိန္ဒြိယော၊ ဦးဖြင့်ရိုသေစွာခံ၍၊ ကေဘိက္ခု၊ ရဟန်း
တပါးကို၊ အဒါသိ၊ အပ်နှင်းလတ်သတည်း၊ သော၊ ထိုဘုရားအလုပ်အကျွေး
ဖြစ်သောရဟန်းသည်၊ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ဂန္ဓကုဋံ
ပရိဝေဏသမ္ပန္နနမုခေါဒကဒန္တကဋ္ဌဒါနာဒိနိ၊ ဂန္ဓကုဋံပရိဝေဏကိုတံမြက်
ထည်းခြင်းမျက်သစ်တော်ရေ ဇနိပူကပ်ခြင်းအစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗကိစ္စာ
နိ၊ ခပ်သိမ်းသောကိစ္စတို့ကို၊ တသ္မိ၊ ခဏ၊ ထိုခဏ၌၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သတ္တု၊
သန္တိကတော၊ ဘုရားအထံတော်မှ၊ အပဂန္တိ၊ ဖဲသွား၏၊ ယေနသွာ
ဟန္တိပဒဿ၊ ယေနသွာဟံဟူသောပုဒ်အား၊ ယေနသောအဟန္တိပဒေန္တေ
ဒေါ၊ ယေနသောအဟံဟု ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ပဌမာဘိ
သမ္ပုဒ္ဓေါတိ၊ ပဌမာဘိသမ္ပုဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊ အဘိသမ္ပုဒ္ဓေါ၊ ထူးသော
ဉာဏ်ဖြင့် သမ္ပာလေးပါး တရားတို့ကို သိတော်မူသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
ပဌမံယေဝ၊ လက်ဦးစွာလျှင်၊ ကေနပညာသဒိဝသန္တန္တရေ၊ လေးဆယ်
ကိုးရက်အတွင်း၌၊ ဝိဟရာမိ၊ နေပြီ၊ ဣတိဣဒံ၊ ဤဝိဟရာမိ ဟူသောပုဒ်
သည်၊ အဘိတက္ကေ၊ အတိတ်အနက်၌၊ ဝတ္တမာနဝစနံ၊ ဝတ္တမာနိဝိဘတ်
ရှိသော ပုဒ်တည်း၊ တဿ ပဒေသေန ဝိဟာသိန္တိ၊ တဿ ပဒေသေန
ဝိဟာသိဟူသည်ကား၊ အဘိသမ္ပုဒ္ဓဿ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သမ္ပာလေး
ပါးတရားတို့ကို ထွေပြားဝေဝာန်အမှန်သိသောငါဘုရား၏၊ ပဌမာ၊ လက်

ဦးစွာ။ တဿပိဟာရဿ။ ထိုသို့သောနေခြင်း၏။ ပဒေသေနကေဒေသနာ။
 တမိတ် တဒေသ အားဖြင့်။ ပိဟာသိ။ နေပြီ။ တတ္ထ။ ထိုတဿပဒေသ
 နပိဟာသိ စသောပါဌ်၌။ ပဒေသေနာမ။ အမိတ်ရှိသော တရားအပေါင်း
 မည်သည်ကား။ ခန္ဓပဒေသော။ ခန္ဓာ ဟူသော အမိတ်ရှိသော တရား
 အပေါင်း။ အာယတနဓာတုသစ္စုပ္ပန်ယပစ္စယာကာရသတိပဋ္ဌ၊ နုဗ္ဗာနနာမ
 ရူပပဒေသော။ အာယတနဓာတ်သစ္စုပ္ပန်ပစ္စိန္တသမုပ္ပါန်သတိပဋ္ဌာန်ချာန်
 နာမ်ရုပ်ဟူသောအမိတ်ရှိသောတရားအပေါင်း။ ဓမ္မပဒေသော။ ကုသိုလ်အ
 စအရဏအဆုံးရှိသောဓမ္မဟူသော အမိတ်ရှိသောတရားအပေါင်း။ ဣတိ။
 ဤသို့။ နာနာပိဓေ။ အထူးထူးအသွယ်သွယ်ဆယ်ထွေအပြားရှိ၏။ တံသဗ္ဗံ
 ပိ။ ထိုအဆုံးသို့ကိုလည်း။ သန္ဓာယ။ ရည်၍။ တဿပဒေသနပိဟာသိန္တိ။
 တဿပဒေသန ပိဟာသိ ဟူ၍။ အာဟ။ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ။ ထို
 စကားကို၍ဦးအံ့။ တဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဌမဗောဓိပံ။ ပဌမဗောဓိ
 ၌။ ဧကေနပညာသဒိဝသန္တန္တရေ။ လေးဆွဲကိုးရက်အတွင်း၌။ ပတ္တရေဇ္ဇော။
 ရှေးဘုန်းဆော်ပင့်အခါသင့်၍မြင့်မြတ်သော အဖြစ်သို့ရောက်ပြီးသော။ ရာ
 စာမင်းသည်။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ ပိတဝသာရေသနတ္ထံ။ စည်းမိမိအနှစ်ကို
 ရှုခြင်းငှါ။ တံတံဂန္တံ။ ထိုထိုဘဏ္ဍာတိုက်ကို။ ပိဝရာပေတွာ။ ဖွင့်လှစ်စေ၍။
 သုဝဏ္ဏရေတမုတ္တမဏိအာဒိနံ။ ရွှေငွေပုလဲပတ္တမြားအစရှိကုန်သော။ ရေတ
 နာနံ။ ရေတနာတို့ကို။ ပစ္စဝေက္ခန္ဓော။ ရှုတော်မူလျက်။ ပိစရေသုယထာနာမ။
 လှည့်လည်သည်မည်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ။ ဤအတူသိလျှင်။ ပစ္စက္ခန္ဓော။ ခန္ဓါငါး
 ပါးတို့ကို။ နုပ္ပဒေသော။ အကြွင်းအမိတ်မရှိသည်တို့ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ သမ္ပ
 သန္တော။ သုံးသပ်တော်မူလျက်။ ပစ္စဝေက္ခန္ဓော။ ဆင်ခြင်တော်မူလျက်။
 ပိဟာသိ။ နေတော်မူပြီ။ ပန။ ထိုသို့မဟုတ်။ ဣမသ္မိံ။ အမှမသော။ ဤသို့။
 တေသံခန္ဓာနံ။ ထိုပဌမဗောဓိ၌အကုန် အစင်ဆင်ခြင်အပ်ကုန်သောခန္ဓာ
 တို့၏။ ပဒေသံ။ အမိတ်ဖြစ်သော။ ဝေဒနာက္ခန္ဓမေဝ။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာကဲ့သို့လျှင်
 ပစ္စဝေက္ခန္ဓော။ ဆင်ခြင်တော် မူလျက်။ ပိဟာသိ။ နေတော်မူပြီ။ ဣမ
 သတ္တာ။ ဤသို့သားသတ္တဝါတို့သည်။ ဝေရူပံနာမ။ ဤသို့သဘောရှိသည်
 မည်သော။ သုခံ။ ချမ်းသာကို။ ပဋိသံဝေဒေန္တိ။ ခံစားကုန်၏။ ဝေရူပံ။ ဤသို့
 သဘောရှိသော။ ဒုက္ခံ။ ဆင်းရဲကို။ ပဋိသံဝေဒေန္တိ။ ခံစားကုန်၏။ ဣတိ။ ဤ
 သို့။ ဩ။ ယာယတော။ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ယာဘာဝဂ္ဂါ။ တင်
 တိုင်အောင်။ ပဝတ္တာ။ ဖြစ်သော။ သုခဝေဒနာ။ သုခဝေဒနာသည် လည်း
 ကောင်း။ ယာဘာအဝိပိတော။ အဝိပိတိုင်အောင်။ ပဝတ္တာ။ ဖြစ်သော။ ဒုက္ခဝေ

ဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာသည် လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗိကုန်အောင်စုံသောဝေဒနာ
 တရားသဘောသည်။ သဗ္ဗာကာရေန၊ သဗ္ဗပသမုဒယအတ္ထင်္ဂိမအသာ
 ဒါဒိအာကာရဟူသော စပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာ အားဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌာသိ။
 ထင်၏။ အထ၊ ထိုသို့ထင်လက်သော်၊ နံဝေဒနံ၊ ထိုဝေဒနာကို၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပ္ပစ္စ
 ယာပိဝေဒယိတန္တိအာဒိနာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပ္ပစ္စယာပိ ဝေဒယိတံ ဤသို့အစရှိ
 သောနယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ပရိဂ္ဂဗျန္တောဥပပရိက္ခန္တော၊ ဥာဏ်ဖြင့်ကပ်၍
 ထက်ဝန်းကျင်ရှုဆင်ခြင်တော်မူလျက်၊ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူလတ်ပြီ။ ။

တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ပဌမဗောဓိပံ၊ ပဌမဗောဓိ၌၊ ဒွါဒသာယတနာနိ၊
 တဆဲ့နှစ်ပါးသောအာယတနတို့ ကို၊ နိပ္ပဒေသာနေဝ၊ အကြွင်းမရှိသည်ကို
 သာသျှင်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သဗ္ဗသန္တောသုံးသပ်တော်မူလျက်၊ ပစ္စဝေက္ခ
 န္တော၊ ဆင်ခြင်တော်မူလျက်၊ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူလတ်ပြီ၊ ဝန၊ ထိုသို့
 မဟုတ်၊ ဣမသ္မိံ အဗ္ဗေသ၊ ဤလခွဲ၌၊ တေသံ အာယတနာနံ၊ ထိုပဌမဗော
 ဓိ၌တစ်ခုကျန် အဖန်ဖန် ဆင်ခြင် ကုန်သော အာယတနတို့၏၊ ပဒေသံ၊
 တမိတ် ကို၊ ဝေဒနာဝသေန၊ ဝေဒနာနှင့် စပ်သဖြင့်၊ ဓမ္မာယတနေကဒေ
 သံ၊ ဓမ္မာယတနတမိတ်ကို၊ ဓာတုနံ၊ ဓာတ်တို့၏၊ ပဒေသံ၊ တမိတ်ကို၊ ဝေဒ
 နာဝသေန၊ ဝေဒနာနှင့်စပ်သဖြင့်၊ ဓမ္မဓာတုဇောဒေသံ၊ ဓမ္မဓာတ်တမိတ်ကို၊
 သန္တာနံ၊ သစ္စာတို့၏၊ ပဒေသံ၊ တမိတ် ကို၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓဝသေနဝ၊ ဝေဒနာက္ခ
 န္ဓာနှင့်စပ်သဖြင့်သာသျှင်၊ ဒုက္ခသစ္စေကဒေသံ၊ ဒုက္ခသစ္စာတမိတ်ကို၊ ပစ္စ
 ယာနံ၊ အဝိဇ္ဇာစသောပစ္စည်းတို့၏၊ ပဒေသံ၊ တမိတ်ကို၊ ဖဿပပ္ဖယာဝေဒ
 နာဝသေန၊ ဖဿဟူသောအကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဝေဒနာနှင့်စပ်သ
 ဖြင့်၊ ပစ္စယေကဒေသံ၊ အဝိဇ္ဇာစသောဒွါဒသာအင်္ဂါ၊ ပစ္စယာကာရ၏၊ တမိတ်
 ကို၊ ဈာနာနံ၊ ဈာန်တို့၏၊ ပဒေသံ၊ တမိတ်ကို၊ ဝေဒနာဝသေနဝ၊ ဝေဒနာနှင့်
 စပ်သဖြင့်သာသျှင်၊ ဈာနင်္ဂေကဒေသံ၊ ဈာန်အင်္ဂါ တမိတ်ကို၊ နါမရူပါနံ၊ နာမ်
 ရုပ်တို့၏၊ ပဒေသံ၊ တမိတ် ကို၊ ဝေဒနာဝသေနဝ၊ ဝေဒနာနှင့်စပ်သဖြင့်သာ
 သျှင်၊ နာမေကဒေသံ၊ ဝေဒနာဟူသောနာမ်တမိတ် ကို၊ ပစ္စဝေက္ခန္တော၊ အလိ
 လိ အဖန်ဖန်ဥာဏ်သက်ဝင်၍ဆင်ခြင်တော်မူလျက်၊ ဝိဟာသိ၊ နေတော်
 မူလတ်ပြီ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်ခဲ့၊ ပဌမဗောဓိယံ၊ ပဌမဗောဓိ၌ ကျေနပ်ညာသဒိဝ
 သ ဗြန္တိ၊ ရာဇလ၊ ဆယ်ကိုးရက်အတွင်း၌၊ ကုသလာဒိဓမ္မေ၊ ကုသိုလ်အစ
 အရဏအဆုံးရှိသောတရားတို့ ကို၊ နိပ္ပဒေသ၊ အကြွင်းအမိတ်မရှိသည်
 တို့ ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အနန္တနယာနိ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိသော နည်းရှိ

ကုန်သော၊ သတ္တပကရဏာနိ၊ ဓမ္မသင်္ဂဏီဝိဘင်းစသည်သတ္တပကြိုဏ်း
 တို့ကို၊ ပစ္စဝေက္ခန္တော၊ ဆင်ခြင်တော်မူလျက်၊ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူလတ်
 ပြီ၊ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ ဣမေသိ၊ အစုမာသော၊ ဤလွဲ၌၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်
 အစုအနုဏ အဆုံးရှိသောကုန်အောင်စုံသောတရားတို့၏၊ ပဒေသံ၊ အစိတ်
 ဖြစ်သော၊ ဝေဒနတ္ထိ၊ ကမေဝ၊ ဝေဒနာတိတ်ကိုသာလျှင်၊ ပစ္စဝေက္ခန္တော၊ ဆင်
 ခြင်တော်မူလျက်၊ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူလတ်ပြီ၊ ဟိပုပ္ဖတ္တံ၊ သင့်၏၊ အသေ
 ဘဝတော၊ ထိုသဗ္ဗညုဘုရားအား၊ တတ္ထိ၊ တတ္ထိ၊ ဌာနေ၊ ထိုထိုဆင်ခြင်အပ်
 သောဓမ္မဟုဆိုအပ်သောအရာ၌၊ သာသာစဝိဟာရေသမာပတ္တိ၊ ထိုထိုဝိ
 ဟာရေသမာပတ်သည်လည်း၊ ဝေဒနာနုဘာဝေန၊ ဝေဒနာ၏ အာနုဘော်
 ဖြင့်၊ စတာ၊ ဖြစ်လတ်သတည်း။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယေနာကာရေန၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝိဟာတိ
 နေတော်မူ၏၊ တံအာကာရံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို၊ ဓမ္မသန္တော၊ ပြင်တော်မူလို
 သည်ဖြစ်၍၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပ္ပပ္ပယာဝိတိအာဒိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပ္ပပ္ပယာဝိတိသို့အစရှိ
 သောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပ္ပပ္ပယာဝိတိအစ
 ရှိသောစကား၌၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပ္ပပ္ပယာဝိတိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပ္ပပ္ပယာဟုသည်ကား၊ ဒိဋ္ဌိ
 သမ္ပယုတ္တာ၊ ဒိဋ္ဌိသမ္ပယုတ်ဖြစ်သော၊ ဝေဒနာပိ၊ ဝေဒနာသည်လည်း၊ ဝဇ္ဇ
 တိ၊ သင့်၏၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို၊ ဥပနိဿယံ၊ ဥပနိဿယည်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သော၊ ကုသလံ၊ ကုသလဝေဒနာပိ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ဝေဒနာ
 သည်လည်း၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ ဝိပါကဝေဒနာပိ၊ ဝိပါကဝေဒနာသည်လည်း၊
 ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဒိဋ္ဌိသမ္ပယုတ္တစသော ဝေဒနာတို့တွင်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
 သမ္ပယုတ္တာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်ယှဉ်သော ဝေဒနာသည်၊ အကုသလံ၊ အကု
 သိုလ်ဝေဒနာသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာ
 ဒိဋ္ဌိကို၊ ဥပနိဿယ၊ ဥပနိဿယည်းပြု၍၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဝေဒနာတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ဝေဒနာတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဥပ္ပစ္ဆန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိ၊ ထိုစကားကိုထင်ရှားဆိုပြီးအံ့၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
 ကာ၊ မိစ္ဆာအယူရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာအယူကို၊ ဥပနိဿယ
 ဥပနိဿယည်းပြု၍၊ ပက္ခဒိဝေသသု၊ လဆန်းလဆုတ် ပက္ခနေ့တို့၌၊ ယာဂု
 ဘတ္တာဒိနိ၊ ယာဂုထမင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ခေန္တိ၊ ပေးလှူကုန်၏၊ အဋ္ဌိကာ
 ဒိနံ၊ ခရီးသွားသောအာဂန္တု၊ အစရှိသည်တို့အား၊ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကို၊ ပဋ္ဌပန္တိ၊
 ဖြစ်စေကုန်၏၊ စတုမဟာပဓေ၊ ခရီးလေးခု အဆင့်၌၊ သာလံ၊ နေနား ပနံ
 ထောက် ဖြိုခိုလောက်သော စရပ်ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ပေါက္ခရဏီစ၊

ရေကန်တို့ကိုလည်း၊ ခဏာပေန္တိ၊ ဘူစေကုန်၏။ ဒေဝကုလသဒ္ဓိသု၊ နတ်ကွန်း
 စသည်တို့၌၊ မာလာဝန္တိ၊ ပန်းပင်ငယ်ကို၊ ရောပေန္တိ၊ စိုက်ပျိုးကုန်၏။
 နဒိဝိဒုဂ္ဂါဒိသု၊ မြစ်ငယ် ချောင်းမြောင်းစီး၍ ညွှန်ဖြင့် ကူးသွား ခက်သော
 အရပ်စသည်တို့၌၊ သေတုံ၊ တံတားကို၊ အတ္ထရန္တိ၊ ခင်းကုန်၏။ ဝိသမံ၊
 မညီညွတ်သည်ကို၊ သမံ၊ အညီအညွတ်၊ ကရောန္တိ၊ တူးရွင်းလက်ပက်
 တူးဆွယက်၍ပြုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ နေသံ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူ
 ရှိကုန်သောသူတို့အား။ ကုသလဝေဒနာ၊ ကုသိုလ်ဝေဒနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 ဖြစ်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာအယူကို၊ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊
 သမ္မာဒိဋ္ဌိက၊ သမ္မာအယူရှိသောသူတို့ကို၊ အက္ခောသန္တိ၊ ဆဲရေးကုန်၏။
 ပရိဘာသန္တိ၊ တေးကိုပြု၍မြင်းချောက်ကုန်၏။ ဝဗေန္ဓနာဒိနိ၊ သတ်ခြင်း
 နှောင်းဖွဲ့ခြင်း စသည်တို့ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို၊
 ဝဓိတွာ၊ သတ်၍၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့အား၊ ဥပဟာရံ၊ ပူဇော်ပသခြင်းကို၊
 ဥပဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ နေသံ၊ ထိုမိစ္ဆာ
 အယူရှိသောသူတို့အား။ အကုသလဝေဒနာ၊ အကုသိုလ်ဝေဒနာသည်၊
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဝိပါကဝေဒနာ၊ ဝိပါက်ဝေဒနာသည်၊
 ဘဝန္တရကတာနံယေဝ၊ ဘဝတပါးလေးကုန်သော သတ္တဝါတို့အားသာ
 လျှင် ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

သမ္မာဒိဋ္ဌိပ္ပန္နယာတိတ္ထောဝိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိပ္ပန္နယာဟူသော ဤပါဌ်၌လည်း။
 သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္ပယုတ္တဝေဒနာဝိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသမ္ပယုတ် ဝေဒနာသည်လည်း။
 ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဘုံ၊ ဥပနိဿယံ၊ ဥပနိဿယည်းကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သော၊ ကုသလကုသလ ဝေဒနာဝိ၊ ကုသိုလ်
 အကုသိုလ် ဝေဒနာသည် လည်းကောင်း။ ဝိပါက ဝေဒနာဝိ၊ ဝိပါက်ဝေ
 ဒနာသည် လည်းကောင်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝေဒနာတို့တွင်၊
 သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္ပယုတ္တာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္ပယုတ် ဖြစ်သော ဝေဒနာသည်။
 ကုသလာဝ၊ ကုသိုလ်ဝေဒနာသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ထိုမှ
 တပါး၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို၊ ဥပနိဿာယ၊ ဥပနိဿယည်းပြု၍၊ ဗုဒ္ဓပူဇံ၊
 ဘုရားပုထိုး ပူဇော်ခြင်းကို၊ ဗိပမာလံ၊ ဆီမီးအစဉ်ကို၊ မဟာဓမ္မသဝနံ၊
 မြတ်သောတရားတော်နာခြင်းကို၊ အပ္ပတိဋ္ဌိတမိသာဘာဝေ၊ မတည်ဘူး
 သေးသောအရပ်အတို့၌၊ စေတိယပတိဋ္ဌာပနံ၊ စေတိတည်ခြင်းကို၊ ဣတိ
 ဝေမာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရောန္တိ၊
 ပြုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ နေသံ၊ ထိုသမ္မာအယူရှိသောသူတို့

အားကုသလဝေဒနာ၊ ကုသိုလ်ဝေဒနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ
 မေဝ၊ မိမိသမ္မာအယူကိုပင်လျှင်၊ နိဿယယ၊ ဖြစ်၍၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိက၊ မိမိတို့နှင့်
 မတူမိစ္ဆာအယူရှိသောသူတို့ကို၊ အက္ခရာသန္တိ၊ ဆဲရေးကုန်၏၊ ဗရိတာ
 သန္တိ၊ ဘေးကိုပြစ်ငြိမ်းချောက်ကုန်၏၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥက္ကံသန္တိ၊
 ခြီးမြင့်ကုန်၏၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့
 အစရှိသည်ဖြင့်၊ နေသံ၊ ထိုသမ္မာအယူရှိသော သူတို့အား၊ အကုသလ
 ဝေဒနာ၊ အကုသိုလ်ဝေဒနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိပါကဝေဒနာပန၊
 ဝိပါကဝေဒနာမူကား၊ ဘဝန္တရဂတနံယေဝ၊ ဘဝတပါးလားကုန်သော
 သူတို့အားသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပပ္ပစ္စယာတိအာဒိသုပိ၊
 မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပပ္ပစ္စယာဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌လည်း၊ ဧဝေဝနယော၊ ဤ
 နည်းကိုသာလျှင်၊ နေတဗ္ဗော၊ ဆောင်အပ်၏။

ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဆန္ဒပ္ပစ္စယာတိအာဒိသု၊ ဆန္ဒပ္ပစ္စယာဤသို့အစရှိသော
 ပါဠိတို့၌၊ ဆန္ဒပ္ပစ္စယ၊ တဏှာဆန္ဒကတ္တု၊ က၊ မတာဆန္ဒဟူသောအကြောင်း
 ကြောင့်၊ အဋ္ဌလောဘသဟဂတမိတ္တသမ္ပယုတ္တာ၊ ရှစ်ပါးသောလောဘ
 သဟဂုတ်စိတ်နှင့်ယှဉ်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊
 ဝိတက္ကပ္ပယာ၊ ဝိတက်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ပဌမဏ္ဍာနဝေဒနာဝ၊
 ပဌမဈာန်ဝေဒနာကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ သညာပစ္စယာ၊ သညာ
 ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ပဌမဏ္ဍာနံ၊ ပဌမဈာန်ကို၊ ဌပေတဗ္ဗာ၊ ထား၏၊
 သေသားပဌမဈာန်မှ ကြွင်းကုန်သော၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ သညာ
 သမာပတ္တိ ဝေဒနာ၊ သညာ သမာပတ်နှင့် ယှဉ်သော ဝေဒနာကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဆန္ဒေဝ အဂ္ဂပသန္တောတိ အာဒိသု၊ ဆန္ဒေဝ အဂ္ဂပ
 သန္တောဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ တိဏ္ဍိ၊ ဆန္ဒဝိတက်သညာသုံးပါးတို့၏
 အဂ္ဂပသမေ၊ ပဋိပက္ခဖြင့်မငြိမ်းစေအပ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်
 အဋ္ဌလောဘသဟဂတမိတ္တသမ္ပယုတ္တာ၊ ရှစ်ပါးသောလောဘသဟဂုတ်
 စိတ်နှင့်ယှဉ်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဆန္ဒမတ္တယ၊
 ဆန္ဒမျှ၏၊ ဂ္ဂပသမေ၊ ပဋိပက္ခဖြင့် ငြိမ်းစေအပ်သည်၏ အဖြစ်သည်၊ သတိ၊
 ရှိသော်၊ ပဌမဏ္ဍာနဝေဒနာဝ၊ ပဌမဈာန်ဝေဒနာသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဆန္ဒဝိတက္ကနံ၊ ဆန္ဒဝိတက်တို့၏၊ ဂ္ဂပသမေ၊ ပဋိပက္ခဖြင့် ငြိမ်းစေ
 အပ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဒုတိယဏ္ဍာနာဒိဝေဒနာ၊ ဒုတိယ
 ဈာန်အစ အာကိဗ္ဗညာယတနအဆုံးရှိသော ခြောက်ပါးသောဝေဒနာကို၊
 အဓိပ္ပတာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တိဏ္ဍိ၊ သုံးပါးကုန်သော ဆန္ဒဝိတက္ကသညာ

တို့၏လည်း၊ ဂူပသမေ၊ ပဋိပက္ခဖြင့်ငြိမ်းစေအပ်သည်၏အဖြစ်သည်။ သတိ
ရှိသော်၊ နေဝသညာ နာသညာ ယတနဝေဒနာ၊ နေဝသညာ နာသညာ
ယတနဝေဒနာကို အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ။

အပ္ပတ္တဿပတ္တိယသတိ၊ အပ္ပတ္တဿပတ္တိယသဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တ
ဖလဿ၊ မရောက်အပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တတ္ထာယ၊ ရောက်ခြင်း
၎င်း၊ အတ္တိအာယာမန္တိ၊ အတ္တိအာယာမံဟူသည်ကား၊ ဝီရိယံ၊ သမ္မာဝါယာ
မသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တသ္မိံ ပိဋ္ဌာနေ အနုပ္ပတ္တေတိ၊ တသ္မိံ ပိဋ္ဌာနေ အနုပ္ပတ္တေ
ဟူသည်ကား၊ တဿ ဝီရိယာရမ္ဘဿ၊ ထိုသို့လုံ့လ အားတုတ်ခြင်း၏၊
ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ တဿ အရဟတ္တဖလဿ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်၏၊
ကာရဏေ၊ အကြောင်းဖြစ်သောမဂ်သည်၊ အနုပ္ပတ္တေ၊ အစဉ်အားဖြင့်ဖြစ်
လတ်သော်၊ တပ္ပတ္တယာပိဝေဒယိတန္တိ၊ တပ္ပတ္တယာပိဝေဒယိတံဟူသည်ကား
အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏၊ ဌာနပစ္စယာ၊ အကြောင်းဟူသောပစ္စည်း
ကြောင့်၊ ဝေဒယိတံ၊ ဖြစ်သောဝေဒနာသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဇေတန၊ ဤတပ္ပတ္တ
ယာပိဝေဒယိတံဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ စတုမဂ္ဂသဟဇာတာ၊ မဂ်သေးပါးနှင့်
တကွဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗတ္တိတလောကုတ္တရဝေဒနာဝ၊ လောကီမှ အသီးသုတ်
သောလောကုတ္တရာဝေဒနာကိုသာ၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်၏။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ ပဋိသန္ဓာဏကာရဏံ၊ ပဋိသန္ဓာဏ၏
အကြောင်းကို၊ ဂုတ္တနယောနေဝ၊ ပဌမသုတ်၌ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာ
လျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဂူပသမပ္ပစ္စယသတိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဂူပ
သမပ္ပစ္စယာဟူသောဤပါဌ်၌၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဂူပ
သမောနာမ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏ငြိမ်းကြောင်းပျောက်ကင်းကြောင်းမည်၏၊ တသ္မာ
ထိုသို့သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်ပင် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဂူပသမမည်သောကြောင့်၊ ယံ၊ အကြင်
ဝေဒနာကို၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိပ္ပစ္စယာပိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဟူသော အကြောင်းကြောင့်
လည်း၊ ဝေဒယိတံ၊ ဖြစ်သောဝေဒနာဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
တဒေဝ၊ ထိုသမ္မာဒိဋ္ဌိဟူသော အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဝေဒနာကို
ပင်လျှင်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဂူပသမပ္ပစ္စယာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏ ငြိမ်းကြောင်း ဖြစ်သော
တရားဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝေဒယိတံ၊ ဖြစ်သောဝေဒနာဟူ၍၊
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဣမသ္မိံ ပန သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌ကား၊ အတိန္ဒရေ၊ အ
လွန်ဝေးလှ၏ဟု၊ မညမာနာ၊ အောက်မေ့ ခြင်းကြောင့်၊ ဝိပါကဝေဒနံ၊
ဝိပါကဝေဒနာကို၊ နဝဏ္ဏာတိ၊ မယူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌကထာယံ၊ ရှေးအဋ္ဌ

၄၂ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ကထာ၌၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣမိနာနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသောဝါကျတို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိ၊ ထိုစကားကို ထင်ရှား ဆိုပြီးအံ့၊ ယဿ ယဿ၊ အကြင် အကြင် သို့သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိစသောဓမ္မ၏၊ ဂူပသမပစ္စယာတိ၊ ငြိမ်းကြောင်းတရားဟူသော ပစ္စည်းကြောင့်ဟု၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဿ တဿ၊ ထိုထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိစသောဓမ္မ၏၊ ပဋိပက္ခဓမ္မပစ္စယာတံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိစသော ပစ္စည်းကြောင့်သာလျှင်၊ တံတံဝေဒယိတံ၊ ထိုထိုဖြစ်သော ဝေဒနာကို၊ အမိပ္ပေတံ၊ လိုအပ်၏၊ ပန၊ ထူးသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဆန္ဒဂူပသမပစ္စယာတိ၊ အာဒိသု၊ ဆန္ဒဂူပသမပစ္စယာ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ တာဝ၊ လက်ဦးစွာ၊ ဆန္ဒဂူပ သမပစ္စယာ၊ ကာမန္တန္တံ ငြိမ်းခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ပဌမဇ္ဈာနဝေဒနာ၊ ပဌမဈာန်ဝေဒနာကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဝိတက္ကဂူပ သမပစ္စယာ၊ ဝိတက်ငြိမ်းခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဒုတိယဇ္ဈာနဝေဒနာ၊ ဒုတိယဈာန်ဝေဒနာကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သညာပစ္စယာ၊ သညာဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ သမာပတ္တိဝေဒနာ၊ သမာပတ္တိဝေဒနာတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ကုန်၏၊ သညာဂူပသမပစ္စယာ၊ သညာငြိမ်းကြောင်းတရားဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ နေဝသညာနာသညာယတနဝေဒနာ၊ နေဝသညာနာသညာယတနဝေဒနာကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဆန္ဒောဂူပသန္တောကိအာဒိနိ၊ ဆန္ဒောဂူပသန္တော ဤသို့အစရှိကုန်သော ပုဒ်တို့သည်၊ ဂုတ္တတ္ထာနေဝ၊ ဖွင့်ဆိုအပ် ပြီးသော အနက်ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ သေခေါ်တိ၊ သေခေါ် ဟူသည်ကား၊ သိက္ခနသိသောသုံးပါးသောသိက္ခာကိုကျင့်ခြင်းဖြည့်ခြင်းသင်ခြင်းအလေ့သဘောရှိသည်တည်း။ ကိ၊ အဘယ်ကို၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်သနည်း၊ တိသော၊ သိက္ခာ၊ အမိဘိလအမိပိတ္တအမိပညာသုံးသိက္ခာတို့ကို၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်ဆဲသင်ဆဲ၊ သေခေါ်ယာတိ၊ သေခေါ်ယဟူသည်ကား၊ တိဟိဖလေဟိတ၊ ဖိုလ်သုံးပါးတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ စတုဟိတမဂ္ဂေဟိ၊ မင်္ဂလေးပါးတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိ၊ တက္က၊ ဥပ္ပန္နာယ၊ ဖြစ်သော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သာဝိ၊ ထိုသမ္မာဒိဋ္ဌိသည်လည်း၊ အနိဋ္ဌိတကိစ္စတ္တာ၊ အပြီးမရောက်သေးသောကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကိစ္စံ၊ မင်္ဂလိက္ခကို၊ သိက္ခတေဝ၊ ပြည့်ဆဲကျင့်ဆဲပင်တည်း။ ဣတိတုသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သေခေါ်သေခေါ်မည်၏။ ။

၄-၇ စတုတ္ထပဉ္စမသဋ္ဌာယတ္တမာနိ။ စတုတ္ထပဉ္စမသဋ္ဌာယတ္တမသုတ်တို့သည်၊ ဥတ္တာနုတ္တာနေဝ။ ပေါ်သောအနက်ရှိတူနည်းသည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤကားအပြီးသတ်တည်း။ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊အဋ္ဌမသုတ်၌။ ဥမင်္ဂေါတိ။ဥမင်္ဂေါဟူသည်ကား၊ ပညာ
ဥမင်္ဂေါ။ပညာဟူသောနှိုက်နှိုက်ကျွတ်ကျွတ် ပြုတတ်သောတရားသည်။
ပညာဝီဇ်သနံ၊ ပညာဟူသောစူးစူးစမ်းစမ်းပြုတတ်သော တရားသည်။
ပညာဝေဒသနံ၊ ပညာဟူသောရှာရှာဖွေဖွေပြုတတ်သောတရားသည်။ဆူ
တိအယံ။ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊ဤအနက်တည်း။ဧဝံဟိတွံအာရုသောတိ
ဆူဒံ၊ဧဝံဟိတွံအာရုသောဟူသောဤစကားကို၊တဿ၊ထိုဘဒ္ဒမထေရ်၏၊
ပုစ္ဆိ၊ပတ်ဉ္စာပနပ္ပာယ၊ပုစ္ဆိ၊ကိုထားခြင်းငှါ၊အာဟ၊ဆို၏။

၉-၁၀ နဝမဒသမာနိ၊ နဝမသုတ်ဒသမသုတ်တို့သည်၊ ဥတ္တဝနတ္ထဝနေ
ဝ၊ ပေါ်သော အနက်ရှိကုန်သည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤကား အပြီး
တည်း။ ၊ ဒုတိယဝဂ္ဂေါ၊ ဒုတိယဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၁-မပွသိပ်သုတ်-၃-မိစ္ဆတ္တဝဂ်၊

၁-၁၀ တတိယဝဂ္ဂသ၊ တတိယဝဂ်၏။ ပဌမ၊ ပဌမသုတ်၌၊ မိစ္ဆတ္တ
န္တိ၊ မိစ္ဆတ္တံဟူသည်ကား၊ မိစ္ဆာသဘာဝံ၊ မမှန်သောသဘောကို၊ သမ္မတ္တ
န္တိ၊ သမ္မတ္တံဟူသည်ကား၊ သမ္မာသဘာဝံ၊ မှန်သောသဘောကို၊ မိစ္ဆာပဋိ
ပတ္တာမိကရုဏဟေတုတိ၊ မိစ္ဆာပဋိပတ္တာမိကရုဏဟေတု ဟူသည်ကား၊
မိစ္ဆာပဋိ ပတ္တိကရုဏဟေတု၊ မိစ္ဆာ အကျင့်ကို ပြုကျင့်ခြင်း ဟူသော
အကြောင်းကြောင့်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မိစ္ဆာပဋိပတ္တိံ၊ မိစ္ဆာအကျင့်
ကို၊ ကရေတိ၊ ပြုကျင့်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထာ၊ အနက်တည်း၊ နာရာဇကောတိ၊ နာရာဇကောဟူသည်ကား၊ န
သမ္မာဒကော၊ မပြည့်စုံစေတတ်၊ ဥာယံဓမ္မန္တိ၊ ဥာယံဓမ္မံဟူသည်ကား၊
အရိယမဂ္ဂဓမ္မံ၊ အရိယမဂ်တရားကို၊ မိစ္ဆာဥာဏီတိ၊ မိစ္ဆာဥာဏီဟူသည်
ကား၊ မိစ္ဆာဥာဏော၊ မှားသောဥာဏ်ရှိသည်၊ မိစ္ဆာပစ္စဝက္ခန္ဓော၊ မှား
သောဆင်ခြင်ခြင်းရှိသည်၊ မိစ္ဆာပိမုတ္တိတိ၊ မိစ္ဆာပိမုတ္တိဟူသည်ကား၊
အယာတာဝပိမုတ္တိ၊ ဂေါထိလဂေါတမသည်ကိုဖြည့်ခြင်းသည် ပင်သံ
သရာမှလွတ်ကြောင်းထွက်မြောက်ကြောင်းနှလုံးထားခြင်းရှိသည်၊ အနိ
ပျာနိကပိမုတ္တိ၊ သံသရာမှထွက်မြောက်ကြောင်း မဟုတ်ဘဲလျက်ထွက်

မြောက်ကြောင်းဟုယူမှားသောဂေါတမိလဂေါတမသောဝိရုတ္တိရှိသည်။
 တတိယသဒ္ဓါ။ တတိယအစရှိကုန်သော။ ဣမေသုစတုသု သုတ္တေသုဤ
 လေးသုတ်တို့၌။ ဝဋ္ဋဗိဝဋ္ဋံ။ ဝဋ္ဋတရားဝိဝဋ္ဋတရားကို။ ကဝိတံ။ ဟောတော်
 မူအပ်၏။ ပန။ ထူးသည်ကိုဆိုပြီးအံ့။ ဣဤလေးသုတ်တို့တွင်။ ပုစ္ဆိမေသု
 ဦးသု။ နောက်ဖြစ်ကုန်သော ပဉ္စမဆဋ္ဌာန်သုတ်တို့၌။ ဝုတ္တလော။ ဝုတ္တုလ်ကို။
 ကတမောစတိက္ခဝေ အသပ္ပုရိသောတိအာဒိနာ။ ကတမောစတိက္ခဝေ
 အသပ္ပုရိသောဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်။ ပုစ္ဆိတော။ မေးအပ်၏။ အယံ ဝုတ္တတံ
 တိက္ခဝေ အသပ္ပုရိသောတိအာဒိနာ။ အယံ ဝုတ္တတံ တိက္ခဝေ အသပ္ပုရိသော
 ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်။ နိဂမိတောစ။ နိဂုံးလည်းချုပ်အပ်၏။ ဓမ္မော။ တရား
 ကို။ ဝိတဉ္စော။ ဝေတန်အပ်၏။ ဧဝံ။ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ဓမ္မေန။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိစ
 သောဓမ္မဖြင့်။ ဝုတ္တလော။ အသပ္ပုရိသစသောဝုတ္တုလ်ကို။ အဘိတော။ ပြအပ်
 ၏။ ဣတိ။ ဤသို့မှတ်အပ်၏။ သုပ္ပဝတ္တိယောတိ။ သုပ္ပဝတ္တိယောဟူသည်ကား။
 သုပ္ပဝတ္တိနိဿယသုခေနပဝတ္တေတုံသက္ကုဏေယျော။ ချမ်းသာသဖြင့် ဖြစ်
 စေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည်။ ယထာ။ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ဣန္ဒြိယိန္ဒြိယံ။ အလိုရှိ
 အပ်အလိုရှိအပ်သောဒိသံ။ အရပ်ကို။ ပဝတ္တေန္တော။ ဖြစ်စေသည်ဖြစ်၍။ ဓာ
 တလိဂန္တတိ။ ပြေးသွား၏။ ဧဝံ။ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ပဝတ္တေတုံ။ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။
 သက္ကာ။ တတိကောင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိအဟံ။ ဤသည်ကား။
 အဗ္ဗော။ အနက်တည်း။ သဥပနိသံသပရိက္ခာရန္တိ။ သဥပနိသံသပရိက္ခာ
 ရံဟူသည်ကား။ သပစ္စပံ။ ပစ္စည်းအထောက်အပံ့နှင့်တကွသော။ သပရိ
 ဝါရံ။ အခြံအရံနှင့်တကွသော။ သေသံ။ အကြွင်းသည်။ သဗ္ဗတ္ထ။ ခပ်သိမ်း
 သောသုတ်တို့၌။ ဥတ္တရနတ္ထမေဝ။ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာတည်း။ ။

၁-မဂ္ဂသံယုတ်-၄-ပဋိပတ္တိဝဂ်။

၁-၁၀ စတုတ္ထေ။ စတုတ္ထဝဂ်၌။ မိစ္ဆာပဋိပတ္တိန္တိ။ မိစ္ဆာပဋိပတ္တိဟူ
 သည်ကား။ အယာထာဝပဋိပတ္တိ။ မဟောက်မပြန်မှန်သည်မဟုတ်သော
 အကျင့်ကို။ မိစ္ဆာပဋိပန္နန္တိ။ မိစ္ဆာပဋိပန္နဟူသည်ကား။ အယာထာဝပဋိ
 ပန္နံ။ သဘောမမှန်မဟက်ပြန်သောအကျင့်ကိုကျင့်သောသူကို။ ဣတိ။ ဤသို့
 သောနည်းဖြင့်။ ဧကံသုတ္တံ။ တခုသောသုတ်ကို။ ဓမ္မဝသေန။ ပဋိပတ္တိဓမ္မ
 အစွမ်းအားဖြင့်။ ကဝိတံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဧကံသုတ္တံ။ တခုသော

သုတ်တို့၊ ဗုဒ္ဓလဝသေန၊ ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကထိဝံ၊
 တောတော်မူအပ်၏၊ အပါရာပါရန္တိ၊ အပါရာပါရံ ဟူသည်ကား၊ ဝဋ္ဋ
 တော၊ သံသရာဝဋ်မှ၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါရဂေါမိနောတိတ္ထေ၊ ပါရဂေါမိ
 နောဟူသောဤပါဌ်၌၊ ယေဝိ၊ အကြင်အသက္ခ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊
 ပါရဂံတာ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောထိုဓာတ်ကမ်းသို့ ရောက်ကုန်လတ်ပြီ၊
 ယေဝိ၊ အကြင်သက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ ဝဋ္ဋန္တိ၊ သွားကုန်ဆဲ၊ ယေဝိ၊
 အကြင်ကလျာဏပုထုဇဉ်တို့သည်လည်း၊ ဂမိဿန္တိ၊ နိဗ္ဗာန်ကမ်းသို့သွား
 ပေကုန်လတ္တံ့၊ သဗ္ဗေ၊ သွားပြီးသွားဆဲသွားလတ္တံ့၊ သောအသေက္ခသေက္ခ
 ကလျာဏပုထုဇဉ်ကုန်အောင်စုံတို့ကို၊ ပါရဂေါမိနောတွဝ၊ ပါရဂေါမိမည်
 ကုန်သည်တို့ဟူ၍သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သာ
 အတ္ထုကို သိအပ်၏၊ ဝဋ္ဋမေဝ၊ နှုခေဝတိတိ၊ ဝဋ္ဋမေဝ၊ နှုခေဝတိဟူသော
 သံဝဏ္ဏနာကို၊ ဝဋ္ဋမေဝ၊ သံသရာဝဋ်သို့သာလျှင်၊ အနှုခေဝတိ၊ အဖန်ဖန်
 ပြေးသွား၏၊ ဝဋ္ဋေ၊ သံသရာဝဋ်၌၊ ဝိစရတိ၊ အဖန်ဖန်ကျင်လည်၏၊ ကဏ္ဍန္တိ၊
 ကဏ္ဍဟူသည်ကား၊ အကုသလဓမ္မံ၊ အကုသိုလ်တရားကို၊ သုက္ကန္တိ၊
 သုက္ကံဟူသည်ကား၊ ကုသလဓမ္မံ၊ ကုသိုလ်တရားကို၊ ဩကာအနောကန္တိ၊
 ဩကာအနာကံဟူသည်ကား၊ ဝဋ္ဋတော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊
 အာဂမ္ဘာတိ၊ အာဂမ္ဘဟူသည်ကား၊ အာရမ္ဘ၊ အာရုံပြု၍၊ သန္ဓာယ၊ ရှည်၍၊
 ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ပရိယောဒပေယျာတိ၊ ပရိယောဒပေယျဟူသည်ကား၊ ပရိသုဒ္ဓံ၊
 စင်ကြယ်သည်ကို၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏၊ ဗိတ္တက္ခေသေဟိတံ၊ ဗိတ္တက္ခေသေဟိ
 ဟူသည်ကား၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ကိလေသာပေန္တေဟိ၊ ပူပန်စေထုတ်နှိပ်စက်
 တတ်ကုန်သော၊ နိဝရေဏဟိ၊ ရာဂပဋိစာဉ်သို့ပသောနိဝရေဏတရားတို့
 မှ၊ သမ္မောမိယင်္ဂေသုတိ၊ သမ္မောမိယင်္ဂေသု ဟူသည်ကား၊ သတ္တသု
 ဗောဇ္ဈင်္ဂေသု၊ သတိသမ္မောဇ္ဈင်စသားချနစ်ပါးသောဗောဇ္ဈင်တရားတို့၌၊
 သာမညတ္တန္တိ၊ သာမညတ္တံဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဟိယုတ္တံ၊ သင့်
 စွ၊ တံနိဗ္ဗာန်၊ တံနိဗ္ဗာန်ကို၊ သာမညေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ ဥပဂန္တဗ္ဗတော၊
 ကပ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သာမညက္ခေတိ၊ သာမညတ္တဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ
 ဆိုအပ်၏၊ ဗြဟ္မညန္တိ၊ ဗြဟ္မညံဟူသည်ကား၊ သေဋ္ဌဘဝံ၊ ကလျာဏပုထု
 ဇဉ်တို့ထက်မြတ်သောအရိယာ၏အဖြစ်ဟူသောအရိယမဂ်ကို၊ ဗြဟ္မညတ္တ
 န္တိ၊ ဗြဟ္မညတ္တံဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဟိယုတ္တံ၊ သင့်၏၊ တံနိဗ္ဗာန်၊
 ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဗြဟ္မညေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ ဥပဂန္တဗ္ဗတော၊ ကပ်အပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗြဟ္မညက္ခေတိ၊ ဗြဟ္မညတ္တဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပန၊

၄၆

မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ ယတ္ထယတ္ထ၊ အကြင်အကြင်သံတံ၌၊ ဟေဋ္ဌာစ၊ အောက်
သုတ်တို့၌ လည်းကောင်း၊ ဣမေသုတိသု သုတ္တေသုစ၊ ဤသုံးသုတ် တို့၌
လည်းကောင်း၊ ရာဂက္ခယောတိ၊ ရာဂက္ခယောဟူ၍၊ အာဂတံ၊ သာဏီ၊
တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုရာဂက္ခယောစသည်သာယာသုတ်တို့၌၊ အရဟတ္တဗ္ဗိ၊
အရဟတ္တဖိုလ်သည်လည်း၊ ဝန္တုတိယေဝ၊ သင့်သည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ အာစရိယာ၊ ရှေးဆရာတို့သည်၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ စတုတ္ထော၊ လေး
ခုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-မဂ္ဂသံယုတ်-၅-အညတိတ္ထိယပေယျာလဝဂ်။

၁-၀ အညတိတ္ထိယ ပေယျာလေ၊ အညတိတ္ထိယပေယျာလ၌၊ အဒ္ဓါန
ပရိညတ္တန္တိ၊ အဒ္ဓါနပရိညတ္တံဟူသောပုဒ်၌၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်
ခြင်းကြောင့်၊ သံသာရဒ္ဓါနံ၊ သံသာရာဟူသောခရီးသည်၊ ပရိညာတံနာမ၊
ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သည် မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ထင်ရှား၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့
နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်းဖြင့် သံသာရာခရီးကို ပိုင်းခြား၍သိခြင်း ကိစ္စပြီးခြင်း
ကိုသိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပစာရဝသေန၊ ဗဟုပစာရ၏အစွမ်း
ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဒ္ဓါန ပရိညန္တိ၊ အဒ္ဓါန ပရိညံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆို
အပ်၏၊ တဒတ္ထံ၊ ထိုသံသာရာခရီးကို ပိုင်းခြား၍ သိခြင်း ကိစ္စ ပြီးလတ်
သည်ကိုလိကြောင်းဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်အကျိုး၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနတ္ထန္တိ၊ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနတ္ထံ
ဟူသည်ကား၊ အပစ္စယနိဗ္ဗာနတ္ထံ၊ တဖန်ပဋိသန္ဓေ၏ အကြောင်းမဟုတ်
သောချုပ်ပြတ် ငြိမ်းစဲခြင်းအကျိုး၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမသ္မိံ ပေယျာလေ၊ ဤ
ပေယျာလ၌၊ ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိဖလေန၊ ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိဖလဟူသော ပုဒ်ဖြင့်၊ အရ
ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ ဥာဏဒဿနေန၊ ဥာဏ
ဒဿနပုဒ်ဖြင့်၊ ပစ္စဝေက္ခနာ၊ ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကိုဆင်ခြင်သော ပစ္စဝေက္ခနာကို၊
ကထိတာ၊ ဟောအပ်၏၊ သေသေဟိ၊ ကြွင်းကုန်သောရာဂဝိရာဂသံယော
ဇနပ ဘာနစသောပုဒ်တို့ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း ။ အညတိတ္ထိယပေယျာလေ၊ အညတိတ္ထိယ
ပေယျာလသည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-မဂ္ဂသံပုတ်-၆-သုရိယပေယျာလဝဂ်။

၄၇

၁-မဂ္ဂသံပုတ်-၆-သုရိယပေယျာလဝဂ်။

၁-၇ သုရိယပေယျာလေ။ သုရိယပေယျာလသုတ်၌။ အရုဏုပ္ပိယ။ အရုဏ်တက်ခြင်းကဲ့သို့။ ကလျာဏမိတ္တတာ။ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒဠဗ္ဗာ။ မှတ်အပ်၏။ သုရိယပါတုဘာဝေါပိယ။ နေမင်းထွက်ခြင်းကဲ့သို့။ ဘာယကလျာဏမိတ္တတာယ။ ထိုသို့ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသည်အဖြစ်၌။ ဌတွာ။ တည်၍။ နိဗ္ဗတ္တိတော။ ဖြစ်စေအပ်သော။ သပိပဿနော။ ပိပဿနာနှင့်တကွသော။ အရိယမဂ္ဂေါ။ အရိယမဂ်ကို။ ဒဠဗ္ဗော။ မှတ်အပ်၏။ နုတိဇေ။ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ သဗ္ဗတ္ထ။ ခပ်သိမ်းသောသုတ်တို့၌။ အက္ခော။ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ သီလသမ္ပဒါတိ။ သီလသမ္ပဒါဟူသည်ကား။ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလံ။ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလကို။ ဆန္ဒသမ္ပဒါတိ။ ဆန္ဒသမ္ပဒါဟူသည်ကား။ ကုသလကတ္တုကမ္မတာသန္ဓေကုသိုလ်ဖြစ်သော ကတ္တုကမ္မတာသန္ဓေကို။ အတ္တသမ္ပဒါတိ။ အတ္တသမ္ပဒါဟူသည်ကား။ သမ္ပန္နမိတ္တတာ။ ပြည့်စုံ ကောင်းမြတ် လျောက်ပတ်သောစိတ်ရှိသောသူ၏အဖြစ်ကို။ ဗိဇ္ဇိသမ္ပဒါတိ။ ဗိဇ္ဇိသမ္ပဒါဟူသည်ကား။ ဥပဏသမ္ပတ္တိ။ ဥပဏပြည့်စုံခြင်းကို။ အပ္ပမာဒသမ္ပဒါတိ။ အပ္ပမာဒသမ္ပဒါဟူသည်ကား။ ကာရာပကအပ္ပမာဒသမ္ပတ္တိ။ သန္တပဗ္ဗိဝေခ ဥပဏကို ပြုစေတတ်သောအပ္ပမာဒတရား၏ပြည့်စုံကောင်းမြတ်လျောက်ပတ်တင့်တယ်သည်ကို။ ယောနိသောမနသိကာရသမ္ပဒါတိ။ ယောနိသောမနသိကာရသမ္ပဒါဟူသည်ကား။ ဥပါယမနသိကာရသမ္ပတ္တိ။ သင့်သောအကြောင်းဥပါယ်အားဖြင့် နှလုံးထဲ၌ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဝုနံ။ တဖန်။ ကလျာဏမိတ္တတာတိအာဒိနိ။ ကလျာဏမိတ္တတာဤသို့အစရှိသော စကားတို့ကို။ သမ္မာဒိဋ္ဌိအာဒိနိ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်တို့၏။ အညေနပိအာကာရေန။ တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်ယည်း။ ဘာဝဒဿနတ္ထံ။ ဖြစ်ခြင်းကဲ့သို့ဖြစ်ခြင်းအကျိုး၌။ ဝုတ္တာနိ။ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ စေတနာသိသိဦးအံ့။ သဗ္ဗာနေဝ။ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဇောနိသုတ္တာနိ။ ဤသုတ်တို့ကို။ ပါဠိယေက္ကံ။ အသီးအသီး။ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယဝသေန။ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တာနိ။ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသည်လျှင်သုရိယပေယျာလဝဂ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ သုရိယပေယျာလော။ သုရိယပေယျာလသည်။ နိဗ္ဗိတော။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-မဂ္ဂသံယုတ်-၇-ကေဓမ္မပေယျာလဝဂ်

၁-၇ ကေဓမ္မပေယျာလောပိ၊ ကေဓမ္မပေယျာလံကို လည်းကောင်း၊
 ဂင်္ဂါပေယျာလောပိ၊ ဂင်္ဂါပေယျာလံကိုလည်းကောင်း၊ ပါဠိဃေ က္ကံ အသိ
 အသိ၊ ဗုဂ္ဂလန္တရသယဝသေနော၊ ဗုဂ္ဂလန္တရသယ၏အစွမ်းအားဖြင့်သာ
 သျှင်၊ တထာတထာ၊ ထိုထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝုတ္တေ၊ ဟော
 အပ်သည်ရှိသော်၊ ဗုတ္တနုကာနံ၊ သစ္စာလေးထွေခဲ့စေ၍ သိရှိလတ္တံ့သော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အန္တရာသယဝသေန၊ အန္တရာသယ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကထိ
 တော၊ ဆိုအပ်၏။ ကေဓမ္မပေယျာလော၊ ကေဓမ္မပေယျာလသည်၊ နိဗ္ဗိ
 တော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-မဂ္ဂသံယုတ်-၁၁-အပ္ပမာဒဝဂ်

၁-၁၁ အပ္ပမာဒပေယျာလော၊ အပ္ပမာဒပေယျာလန္တံ၊ ဧဝမေဝခေါတိ ဧတ္ထ
 ဧဝမေဝခေါဟူသောဤပါဌ်၌၊ သဗ္ဗသတ္တနံ၊ အလုံးစုံကုန်သော လူနတ်
 ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့ထက်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သဗ္ဗညုဘုရားသည်၊ အဂ္ဂေါ
 ယထာ၊ အထွဋ်အမြတ်ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သဗ္ဗေသံကုသလဓမ္မာနံ
 အလုံးစုံကုန်သောကုသိုလ်တရားတို့တွင်၊ ကာရာပကအပ္ပမာဒေါ၊ သဗ္ဗပွ
 ခာန်သို့ လက် ပြုစေတတ်သော အပ္ပမာဒသည်၊ အဂ္ဂေါ၊ ကဲလွန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏၊ စ၊ စောဒနာဦးအံ၊ ဧသဧသောအပ္ပမာဒေါ၊ ဤအပ္ပ
 မာဒသည်၊ လောကီလောဝနနူ၊ လောကီသာမဟုတ်လော၊ ကုသုလဓမ္မာ
 ပန၊ ကုသိုလ်တရားတို့မူကား၊ လောကုတ္တရာပိ၊ လောကီလွန်သည် အမွန်
 လောကုတ္တရာလည်း ရှိပေကုန်ခဲ့၏၊ စ၊ သည်သာ မဟုတ်သေး၊ အယံ၊ ဤ
 အပ္ပမာဒသည်၊ ကာမာဝစရောဝ၊ ကာမာဝစရသောဖြစ်ခဲ့၏၊ ကုသလဓမ္မာ
 ပန၊ ကုသိုလ်တရားတို့မူကား၊ စတုဘူမကာ၊ ဘုံလေးပါး၌ဖြစ်ကုန်၏၊ ဂ ထံ
 အဘယံကြောင့်၊ ဧတေသံစတုဘူမကဓမ္မာနံ၊ ထိုဘုံလေးပါး၌ဖြစ်ပေကုန်
 သောကုသိုလ်တရားတို့ထက်၊ အပ္ပမာဒေါ၊ ကာမာဝစရလောကီသာဖြစ်
 သောအပ္ပမာဒသည်၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စောဒနာဌာ၊ အံ။
 ပဋိလာတာကဋ္ဌေန၊ ထိုလေးဘုံသားကုသိုလ်တရားတို့ကိုရစေတတ်သော
 အနက်သဘောကြောင့်၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်သာတည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ အပ္ပမာဒေန၊ အပ္ပမာဒဖြင့်၊ တေ၊ ထိုလေးဘုံသားကုသိုလ်တရား

တို့ကိုပဋိလက္ခန္ဓိန္နိ၊ ဂုဏ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့အပ္ပမာဒဖြင့် လေးဘုံသား
ကုသိုလ်ဓမ္မတို့ နိဗ္ဗာန်အပ်သည်အဖြစ်ကြောင့်။ သောအပ္ပမာဒေါ၊ ထိုအပ္ပမာ
ဒသည်း။ တောသံ၊ ထိုလေးဘုံသား အစုံအညီ ကုသိုလ် တရားတို့လက်၊
အဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းတစ်စုံအားဖြင့် အမြတ်အငွေဆိုသင့်ပါ၏။ တေန၊ ထိုသို့
ဆိုသင့်သောကြောင့်။ သဗ္ဗေတေ အပ္ပမာဒမူလကာတိအာဒိ၊ သဗ္ဗေတေ
အပ္ပမာဒမူလကမ္ဘာတို့အစရှိသော၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်
မူအပ်၏။ ။

ဇင်္ဂလာနန္တိ၊ ဇင်္ဂလာနံဟူသည်ကား၊ ပထဝိတလစာရိနံ၊ မြေအပြင်၌
သွားလာခြင်းအလေ့ ရှိကုန်သော၊ ပါဏိနန္တိ၊ ပါဏိနံဟူသည်ကား၊ သပါ
ဒကပါဏာနံ၊ အခြေရှိသောသတ္တဝါတို့၏၊ ပဒဇာတာနိတိ၊ ပဒဇာတာနိဟူ
သည်ကား၊ ပဒါနံ၊ မြေတို့သည်၊ သမောဓာနံဂစ္ဆန္တိတိ၊ သမောဓာနံဂစ္ဆန္တိ
ဟူသည်ကား၊ ဩဓာနံ၊ အတွင်းဝင်သည်အဖြစ်သို့၊ ဥပက္ခေပံ၊ ဆောင်၍
ထည့်သွင်းကောင်းသည်အဖြစ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ အဂ္ဂမက္ခာယတိ
တိ၊ အဂ္ဂမက္ခာယတိဟူသည်ကား၊ သေ၌ မြတ်၏ဟု၊ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်
၏။ ယဒိဒံမဟန္တိ၊ ဤနာတိ၊ ယဒိဒံမဟန္တိတ္တေနဟူသည်ကား၊ မဟန္တိဘာ
ဝေန၊ ကြိုးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏ဟု၊ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။
ဂုဏဝသေန၊ ကျေးဇူး၊ ဂုဏ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ နအက္ခာယတိ၊
ဆိုအပ်၊ ဣတိအပသံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဝသပိကန္တိ၊
ဝသပိကံဟူသည်ကား၊ သုမနုပုပ္ဖံ၊ မုလေးပန်းကို။ ။

ဣမံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို၊ သုတွာ၊ နာရ၍၊ ဘာတိယမဟာရာဇေ၊ ဘာတိ၊ ယ
မင်းကြီးသည်၊ ဝိမံသိတုကာမတာယ၊ စူးစမ်းလိုသောကြောင့်။ ဧကသ္မိံ
ဂစ္ဆန္တိ၊ တခုသောတိုက်ခန်း၌၊ စတုဇာတိဂန္ဓဟိနံ၊ သာဓလမျိုးတို့ဖြင့်၊
ပရိဘုဏ္ဍံ၊ လိမ်းကျံသည် ဘို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ သုဂန္ဓာနိ၊ အနံ၊ ကောင်း
ကုန်သော၊ ပုပ္ဖာနိ၊ ပန်းတို့ကို၊ အာဟာရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍၊ ဧကသာ
သမုဂ္ဂဿ၊ တခုသောပန်းကလင်၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ သုမနုပုပ္ဖမုပ္ပိံ၊ မုလေး
ပန်းတဆုတ်ကို၊ နပေတွာ၊ ထား၍၊ သေသာနိ၊ မုလေးပန်းမှတပါး သောပန်း
တို့ကို၊ တဿ၊ ထိုမုလေးပန်း၏၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ မုပ္ပိံ၊ မုပ္ပိံ
ကတွာ၊ တဆုတ်တဆုတ်ပြု၍၊ ဥပါပေတွာ၊ ထားစေ၍၊ န္ဒါရံ၊ တံခါးကဲ့၊ ဝိဓာ
ယ၊ ပိတ်၍၊ ဗဟိ၊ အပသို၊ နိက္ခန္တောကိရ၊ ထွက်သတတ်၊ အထ၊ ထိုနောက်
မှ၊ မုဟုတ္တံ၊ ထမုဟုတ်မျှ၊ ဝိတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍၊ န္ဒါရံ၊ တံခါးကဲ့၊ ဝိဓာ

ရိက္ခာ၊ ဖွင့်၍၊ ပဝိသန္တဿ၊ ဝင်ပြန်သော၊ အဿ၊ ထိုမင်းကြီး၏၊ သဗ္ဗပဋ္ဌမံ၊
 ခပ်သိမ်းသောပန်းတို့ရှေးဦးစွာ၊ သုမနုဗ္ဗဂန္ဓော၊ မုလေးပန်းနံ့သည်၊ စာသ
 နံ၊ နှာခေါင်းကို၊ ပဟရိကိရ၊ ခတ်သတတ်၊ သော၊ ထိုမင်းကြီးသည်၊ မဟာ
 တသတ္ထိယေဝ၊ ပြာသာဒ်အထက်အပြင်၌လျှင်၊ မဟာစေတီယာဘိမုခေါ၊
 မဟာစေတီသို့ရှေးရှု၊ နိပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဝဿိကံတေသံအဂ္ဂန္တိ၊ ဝဿိကံ
 တေသံ အဂ္ဂံဟူ၍၊ ကထေန္တေန၊ ဟောတော်မူသော၊ သဗ္ဗသဗ္ဗုဒ္ဓေန၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုကထိတံ၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိဝ
 စနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ ဝတွာ၊ ကိုပြည့်ရုံမျှမငုံလေးစောက်ဝင်းမြောက်
 စွာလွန်းအခွန်းခွန်းနှုတ်မြှောက်၍၊ စေတိယံ၊ ဟောမောလာမဟာစေတီတော်
 ကို၊ ဝန္တိ၊ ရှိခိုးပူဇော်၏။ ။

ကုဋ္ဌရာဇာနောတိ၊ ကုဋ္ဌရာဇာနောဟူသည်ကား၊ ခုဒ္ဒကရာဇာနော၊ မင်း
 ငယ်တို့သည်၊ ခုဒ္ဒကရာဇာနောတိ၊ ခုဒ္ဒကရာဇာနောဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊
 ပါဠိရှိ၏၊ တန္တောဝုတာနန္တိ၊ တန္တောဝုတာနံဟူသည်ကား၊ တန္တော၊ ချည်
 ချောင်းအစဉ်၌၊ အာဝုတာနံ၊ ရက်အပ်ကုန်သော၊ တန္တံ၊ ရက်ကန်းသို့၊ အာ
 ရောပေတွာ၊ တင်၍၊ ဝါယိတာနံ၊ ရက်အပ်ကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣဒဉ္စ၊ ဤတန္တောဝုတာနံ ဝတ္ထာနံဟူသောဝုန်
 နှစ်ခုအပေါင်းသည်ကား၊ ပစ္စတ္ထေ၊ ပဌမာဝိဘတ်အနက်၌၊ သာမိဝစနံ၊
 ဆဋ္ဌိဝိဘတ်ရှိသောဝုန်တည်း၊ ယာနိကာနိမိ၊ အမှတ်မရှိကုန်သော၊ တန္တော
 ဝုတာနိ၊ ရက်ကန်းသို့တင်၍ရက်အပ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့သည်၊
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
 တန္တောဝုတာနံ ဝတ္ထာနံဟူသောဝုန်၌၊ အထဝါ၊ တနည်းဆိုဦးအံ့၊ တန္တောဝုတာ
 နံ၊ ရက်ကန်းသို့တင်၍ရက်အပ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထာနံ၊ အဝတ်တို့တွင်၊ ယာနိကာ
 နိမိ၊ အမှတ်မရှိကုန်သော၊ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်ပုဆိုးတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊
 ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ သာသသေသပါဠနယေနပိ၊ အကြွင်းရှိသောပါဠိနည်းဖြင့်
 လည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ သေသံ၊
 မဖွင့်ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောသုတ်တို့၌၊
 ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အပ္ပမာဒဝဂ်အဖွင့်
 အပြီးတည်း။ ။ အပ္ပမာဒဝဂ္ဂေ၊ အပ္ပမာဒဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

၁-မဂ္ဂသံယုတ်-၁၂-ဗာလကရုဏီယဝဂ်၊ ၅၀

၁-မဂ္ဂသံယုတ်-၁၂-ဗာလကရုဏီယဝဂ်၊

၁-၁၅ ဗလကရုဏီယဝဂ္ဂေ၊ဗလကရုဏီယဝဂ်၌၊ဗလကရုဏီယသတိ၊
 ဗလကရုဏီယာဟူသည်ကား၊ ဥရုဗလဗာဟုဗလေန၊ပေါင်အားလက်ရုံး
 အားဖြင့်၊ကတ္တဗ္ဗာ၊ပြုအပ်ကုန်သော၊ဗာဓနလဗ်နဟသနဝသနာဒယော၊
 နှိပ်နင်းခြင်းချန်ကျော်ခြင်း၊ရှုံးရှင်ခြင်းရပ်နေခြင်းအစရှိကုန်သော၊ကမ္မန္တာ
 အမှုတို့ကို၊ကရိယန္တိ၊ပြုအပ်ကုန်၏၊သီလေပတိဋ္ဌာယာတိ၊သီလေပတိဋ္ဌာ
 ယဟူသည်ကား၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလေ၊စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ၌၊ ဌတွားတည်
 ၍၊အဋ္ဌကိကံမဂ္ဂန္တိ၊အဋ္ဌကိကံမဂ္ဂံဟူသည်ကား၊ သပိပဿနံ၊ပိပဿနာနှင့်
 တကွသော၊ အရိယမဂ္ဂံ၊အရိယမဂ်ကို၊ဗီဇဂါမဘူတဂါမာတိဇ္ဈေ၊ဗီဇဂါ
 မဘူတဂါမာဟူသောဤပါဌ၌၊ ပဉ္စဝိဓဝိဗီဇံ၊ မူလဗီဇအစရှိသော ငါးပါး
 အပြားရှိသောဗီဇသည်လည်း၊ ဗီဇဂါမောနာမ၊ ဗီဇအပေါင်း မည်၏၊တ
 ခေဝ၊ ထိုဗီဇအပေါင်းသည်ပင်လျှင်၊ ပဿသသမ္ပန္နံ၊ထွက်သောအရှက်
 နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ဟုတွားဖြစ်၍၊ နိယဘာဝတောနိယဘာဝပတ္တိတော၊မိမ်း
 ညှိသောအဖြစ်သို့ရောက်သည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ ဘူတဂါမော၊ ဘူတဂါမ
 မည်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ဗလံဂါဟေန္တိတိ၊ဗလံဂါဟေန္တိ
 ဟူသည်ကား၊ ဗလံအားကို၊ ဂဏှန္တိ၊ယူကုန်၏၊ ဂဟိတဗလံ၊ယူအပ်
 သောအားရှိကုန်သည်၊ ထိရသရိရာ၊ဗြိဋ္ဌိဝိုင်ခံ့သော ကိုယ်ရှိကုန်သည်၊
 ဟေန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကုသုဗ္ဗေ၊ဩတရန္တိတိအာဒိသု၊ ကုသုဗ္ဗေ၊ဩတရ
 န္တိဤသို့ အစရှိသောပါဌတို့၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အနုပုဗ္ဗ
 ကထာ၊အစဉ်ဖြစ်သောစကားတည်း။ ။

နာဂိယော၊နဂါးမတို့သည်၊ ဥတုသမယေ၊ပန်းပွင့်သောအခါ၌၊ပတိဋ္ဌိ
 တဂန္တာ၊ တည်သော ကိုယ်ဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ စိန္တန္တိကိရ၊ ကြံကုန်
 သတတ်၊ သစေ၊အကဟ်၍၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဣမ၊ ဤအရပ်၌၊ ဝိဇာ
 ယိဿာမ၊ဖွားကုန်အံ့၊ ဧဝံ၊ဤသို့သည်၌ဖွားသည်ရှိသော်၊ နော၊ငါတို့၏၊
 ဒါရကာ၊ သားငယ်တို့သည်၊ ဥမိဝေဂဉ္စ၊ လျှိုင်းတံပိုးအဟုန်ကို လည်း
 ကောင်း၊ပက္ခန္တိတွာ၊ပျံ့ဝဲ၍၊အာဂတဿ၊လာသော၊ သုဗဏ္ဏဿ၊ဂဠုန်၏၊
 ဝေဂဉ္စ၊အဟုန်ကိုလည်းကောင်း၊သဟိတံ၊သည်းခံခြင်းငှါ၊နသက္ခိဿန္တိ
 တိ၊မတတ်နှိုင်းကုန်လတ္တံ့၊ဟု၊ စိန္တန္တိကိရ၊ ကြံကုန်သတတ်၊ တာ၊ထို
 နဂါးတို့သည်၊မဟာသမုဒ္ဒေ၊ မဟာသမုဒ္ဒရော၌၊နိဗ္ဗုဇ္ဇိတွာ၊ဝုတ်၍၊သမ္ပုဇ္ဈ
 မုခစ္ဆါရံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရောနှင့်ဆုံရာအရပ်သို့ ရောက်သော မြစ်ကြီးတို့၏ခံ

၅၂ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

တွင်းဝသို့၊ ပတွာ၊ရောက်၍၊ ပဉ္စမဟာနဒိယော၊ မြစ်ကြီး ငါးစင်းတို့သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဟိမဝန္တိ၊ ဟိမဝန်တောင်သို့၊ ဂန္ဓန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဟိမဝန်တောင်၌၊ သုဗန္ဓုဟိ၊ ဂဠုန်တို့သည်၊ အပက္ခန္ဓနယသု၊ ပျံ ဝင် မြင်းငှါမတတ်ကောင်းကုန်သော၊ သုဝဏ္ဏရေတမဏိဂုဟာသု၊ ရွှေရူ၊ ငွေရူ ပဏ္ဍမြားကုန်၍၊ ပဝိသမာနာ၊ ဝင်အောင်းကုန်လျက်၊ ပိဇေယိတွာ၊ သားဖွား ကုန်ပြီး၍၊ နာဂပေါဟကော၊ ဖွားသစ်စနဂါးငယ်တို့ကို ဂေါဗ္ဗကပ္ပသဏသု ဖျောက်ပမာဏရှိကုန်သော၊ ဥဒကောသု၊ ရေတုံ၌၊ ဩတာဒေတုဿချ၍၊ ဥဒက တရေဏံ၊ ရေကူးခြင်းကို၊ သိက္ခာပေန္တိ၊ သင်ကုန်၏။ ။

အထ၊ ထိုသို့အခါ လေးမြင့်သင်လတ်သော်၊ ယဒါ၊ အကြွင်အခါ၌၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ တေနာဂါ၊ ထိုနဂါးငယ်တို့သည်၊ ဂင်္ဂါနိနဒိနံ၊ ဂင်္ဂါစသောမြစ်ကြီးတို့၏၊ ဩရိမတိရေတော၊ ဤမှာဘက်ကမ်းမှ၊ ပရေတိရံ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်းသို့၊ ပရေတိရေတော၊ ထိုမှာဘက်ကမ်းမှ၊ ဩရိမတိရံ၊ ဤမှာ ဘက်ကမ်းသို့၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ တရေဏပဋိတရေဏံ၊ အသွားကူး ခြင်းအပြန်ကူးခြင်းကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သက္ကောန္တိ၊ တတ်နှိုင်းကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုသို့လူးလာသွယ်ထွယ်ပျက်ကန်းရှုပ်သို့ရောက်သော်လျက်စားအငါး ဝလတ်သော်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နော၊ ငါတို့၏၊ ဒါမေတော၊ သားသုငယ်တို့ သည်၊ ဗြိမိဝေဂဉ္စ၊ လှိုင်းတံဝိုးအဟုန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂရုဇ္ဇ၊ ဝေဂဉ္စ၊ ဂဠုန် အဟုန် ကိုလည်းကောင်း၊ သဟိတံ၊ သည်းခံခြင်းငှါ၊ သက္ခိသန္တိတိ၊ တတ် နှိုင်းကုန်လတ္တံ့၊ ဟု၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အာနုဘာဝေန၊ နဂါးအာ နုဘာဝဖြင့်၊ မဟာမေဃံ၊ သည်းထန်စွာသောမိဃ်ကြီးကို၊ သမုဗ္ဗာပေ တွာ၊ လွန်စွာဖြစ်စေ၍၊ သကလဟိမဝန္တိ၊ အလုံးစုံ သာခင်းနှင့်တိုက်ကို၊ ဧကောဒကံပိယ၊ ရေတပြင်ထည်းကဲ့သို့၊ ကုရုမာနာ၊ ပြုကုန်လျက်၊ ဒေဝံ၊ မိဃ်ကို၊ ဝဿာပေတွာ၊ ရွာစေ၍၊ သုဝဏ္ဏရေတောဒိမယံ၊ ရွှေငွေစသည် တို့ဖြင့်ပြီးသော၊ နာဝံ၊ လှေကို၊ မာပေတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ သုဝဏ္ဏတာရကပိစိတ္တံ၊ ရွှေကြည်တို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်သော၊ သမောသရိတ ဂန္ဓပုပ္ဖဒါမံ၊ အသွယ်ချဆွဲအပ်သောနံ့ သာဆိုင်းရှိသော၊ စေလပိတာနံ၊ ပုဆိုးပိတာနံကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ကြက်၍၊ သုရတိစန္ဒနဂန္ဓပုပ္ဖာဒိနံ၊ ကောင်း သာ ရနံ့ရှိသောစန္ဒကူးနံ့ သာပန်းစသည်တို့ကို၊ အာဒါယ၊ ယူဆောင်၍၊ တာဟိ နာဂါဟိ၊ ထိုရွှေလှေငွေလှေတို့ဖြင့်၊ ပဉ္စမဟာနဒိယော၊ မြစ်ကြီးငါးစင်းတို့သို့ ဩဂါဟိတွာ၊ သက်ဆင်း၍၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ မဟာ သမုဒ္ဒရာသို့၊ ပါပုဏန္တိ၊ ရေဝံကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမဟာသမုဒ္ဒရာ၌၊ ဒသဗျာမ

သတဗျာမသဟဿဗျာမပ္ပဘေဏတံ၊ ဆယံလံအလံတရာအလံတထောင်
ပမာဏာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ်၍၊ မဟန္တတ္ထဝ
ပုလ္လတ္တံ၊ ငြိမ်းမားသည်အဖြစ် ပြန့်ပြောသည် အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇန္တိနာမ၊
ရောက်သည်မည်ကုန်၏။ ။

ဝေမေဝခေါတိဇ္ဇေ၊ ဝေမေဝခေါဟူသောဤပါဌ၌၊ ဟိမဝန္တာပဗ္ဗတော
ဝိယ၊ ဟိမဝန္တာတောင်မင်းကဲ့သို့၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ
ကို၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ နာဂပေါတကာဝိယ၊ နဂါးငယ်တို့ကဲ့သို့၊ ယောဂါ
ဝစ၊ ရာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ လူသားသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ ဖွတ်၏၊ ကုသုန္တာ
ဒယောဝိယ၊ ချောင်းငယ်မြောင်းငယ်စသည်တို့ကဲ့သို့၊ အရိယမဂ္ဂေ၊ အရိ
ယမဂ်ကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏၊ မဟာသမုဒ္ဒေါဝိယ၊ မြစ်မင်းသမုဒ္ဒရာကဲ့သို့၊
နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ နာဂပေါတကာ၊ နဂါးငယ်တို့သည်၊
ဟိမဝန္တာ၊ ဟိမဝန္တာတောင်၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ ကုသုန္တာဒိဟံ၊
ချောင်းငယ် မြောင်းငယ် စသည်တို့ဖြင့်၊ မဟာသမုဒ္ဓံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသို့၊
ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ကာယမဟတ္တတံ၊ ကိုယ်ငြိမ်းမားသည် အဖြစ်သို့၊ အာ
ပဇ္ဇန္တိယထာ၊ ရောက်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဝေ၊ ထိုအတူ၊ ယောဂိနော၊ ယောဂီ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သီလံ၊ သီလကို၊ နိဿာယ၊ ခြံ၍၊ သီလေ၊ သီလ၌၊ ပတိဋ္ဌာ
ယ၊ ကောင်းစွာဖြည့်ကျင့်သောအားဖြင့်တည်၍၊ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်
ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အရဟတ္တမဂ္ဂနေဝ၊ အရဟတ္တမဂ်
ဖြင့်သာလျှင်၊ အာဂတေသု၊ လာကုန်သော၊ ဆသု၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊
ဓမ္မေသု တရားတို့၌၊ ဂုဏသရိရမဟတ္တတံ၊ ကျေးဇူးဂုဏ်ဟူသောကိုယ်
ထည် ငြိမ်းမားသည်အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
အပြီးတည်း။ ။

ကုသုန္တာတိ၊ ကုသုန္တာဟူသည်ကား၊ ဥဒကဗ္ဗာရော၊ ရေဒရီးသည်၊ နပဗ္ဗာ
ဝမာတိ နိနပဗ္ဗာဝမာတိ ဟူသည်ကား၊ နပတိအာဝမာတိ၊ တဖန်ပြန်၍မမျိုး၊ န
အန္တောပဝေသေတိ၊ တဖန်အတွင်းသို့မသွင်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အနတ္တာ၊ အနက်တည်း၊ ပုရုတ္ထိမာတိ၊ ပုရုတ္ထိမာဟူသည်ကား၊ ပုရုတ္ထိမဒိသ
တော၊ အရှေ့ အရပ်မှ၊ အာဂတော၊ လာကုန်သော၊ ဝါတော၊ လေတို့သည်၊ ပန္နိ
မဒိသာဒိသုပိ၊ အနောက်အရပ်အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤ
နည်းလျှင်နည်းရှိ ၏၊ စတ္တာရောဝိသတိပဋ္ဌာနါတိဇ္ဇေ၊ စတ္တာရောဝိသတိပဋ္ဌာ
နာဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဟိ၊ ထင်ရှားပြီအံ့၊ ပုရုတ္ထိမာဒဘေဒါနံ၊ အရှေ့အရပ်မှ
လာသောလေစသည်အပြားရှိကုန်သော၊ ဧတသံဝါတာနံ၊ ထိုလေတို့၏၊

၅၄ 'မဟာဝဂ္ဂသံပုဒ်-အဋ္ဌကထာ'နိဿယ။

သန္တိပါတော၊ ပေါင်းဆုံစည်းဝေးခြင်းသည်။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊
ဣန္ဒြိယထေဝ၊ ပြည့်စုံသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ထိုအတူ၊ ဣဓာပိ၊ ဤသုတ်၌လည်း၊
စက္ကာရောသတိပဋ္ဌာနာတိအာဒိနာနယေန၊ စက္ကာရောသတိပဋ္ဌာနာ ဤသို့
အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ ဗောဓိပက္ခိယ
ဓမ္မာ၊ ဗောဓိပက္ခိယ တရားတို့သည်၊ သဟရိပဿနဿ၊ ဝိပဿနာနှင့်
တကွဖြစ်သော၊ အရိယမဂ္ဂဿ၊ အရိယမဂ်ကို၊ ဘာဝနာယ၊ ပွားခြင်းဖြင့်၊
ဣန္ဒြိယံ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ တေနအရိယမဂ္ဂဿဣန္ဒြိယေန၊ ထိုသို့အရိယမဂ်၏
ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ ဧတံ၊ ဤကုန်အောင်ရုံသာ ဗောဓိပက္ခိယ၊ တရားတို့၏
ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ဂိဓ္ဌာနံပန္နိမေမာသေတိ၊ ဂိဓ္ဌာနံပန္နိမေမာသေဟူသည်ကား၊ အသဋ္ဌိ
မာသေ၊ နွယ်တာလ၌၊ ဥဟတန္တိ၊ ဥဟတံဟူသည်ကား၊ စွပ်စတုပ္ပဒါနံ၊
အခြေနှစ်ချောင်းအခြေလေးချောင်းရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့၏၊ ပါဒပ္ပဟာရ
ဂတံ၊ ခြောက်မိခြင်းကြောင့်တက်သော၊ ပထဝီတလေ၊ မြေအပြင်၌၊ ဥဠဟိ
တွာ၊ သ၍၊ ဥဇ္ဇံ၊ ဂတံ၊ အထက်သို့တက်သော၊ ဝဇ္ဇိဝဇ္ဇိဟုတွာ၊ အလိပ်အလိပ်
ဖြစ်၍၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ပက္ခန္ဓံ၊ ဖျံတက်သော၊ ရဇောဇလ္လန္တိ၊
ရဇောဇလ္လံဟူသည်ကား၊ ပံသုရဇောဇလ္လံ၊ မြေမှန်မြေနှင့်တကွဖြစ်သော
အညစ်အကြေးကို၊ သာမုန္တိကာယနာဝါယာတိအာဒိ၊ သာမုန္တိကာယနာဝါ
ယဤသို့စသော၊ စကားကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝါဏိဇကောပမေစ၊ ဝါဏိ
ဇကောပမသုတ်၌လည်း၊ ဝိတ္ထာရိတမေဝ၊ ချဲ့အပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊
အာဂန္တုက စသရန္တိ၊ အာဂန္တုက စာရံဟူသည်ကား၊ ပုညတ္ထိကေဟိ၊
ကောင်းမှုကိုအသိုက်ကုန်သောသူတို့သည်၊ နဂရမင်္ဂဏ္ဍ၊ မြို့လယ်၌၊ ဂတံ၊
ဆောက်လုပ်သော၊ အာဂန္တုကစာရံ၊ ဧည့်သည်တည်းခိုရာစရပ်သည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်စရပ်တန်ဆောင်း၌၊ ရာဇရာဇမဟာ မက္ခေဟိဝိ၊
မင်းမင်း၏အမတ်ကြီးတို့သည်လည်း၊ နိဝါသံ၊ တည်းခိုနေနားခြင်းသို့၊ ဥပ
ဂန္တု၊ ကပ်ခြင်း၌၊ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အဘိ
ညာပရိညေ သျှာတိ၊ အဘိညာပရိညေယျာဟူသည်ကား၊ ဟိ၊ ထင်ရှားဆို
ဦးအံ့၊ ပုရတ္ထိမာဒိဟိ၊ အရှေ့ အရပ်စသည်တို့မှ၊ အာဂတာ၊ လာကုန်သော၊
တေသံမတ္တိယာဒိနံ၊ ထိုမင်းစသောခရီးသွားတို့၏၊ ဝါသော၊ တည်းခိုနေနား
ခြင်းသည်၊ အာဂန္တုကာဂါရေ၊ ဧည့်သည်တို့ခိုမှီးရာစရပ်၌၊ ဣန္ဒြိယထေ
ဝာ၊ ပြည့်စုံသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ထိုအတူ၊ အဘိညာပရိညေယျာတိအာဒိနံ၊ ထူး
သောဥပဇာန်ဖြင့်ပိုင်းခြား၍သိအပ်သည်အစရှိကုန်သော၊ ဣမေသံဓမ္မာနံ၊ ဤ

၁-မဂ္ဂသံယုတ်-၁၂-ဗလကရုဏီယဝဂ်။ ၅၅

တရားတို့၏။ အဘိညာပရိဇာနနာဒိဟိ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် ပိုင်းခြား၍သိခြင်းစသောကိစ္စတို့နှင့်။ သဟ။ တကွ၊ ပိပဿနဿ။ ပိပဿနာဖြစ်သော။ အရိယမဂ္ဂဿ။ အရိယမဂ်ကို။ တာဝနာယ။ ပွားခြင်းငှါ။ ဣန္ဒြိယံ။ ပြည့်စုံကုန်၏။ တေန အရိယမဂ္ဂဿတာဝနာယဣန္ဒြိယေန။ ပိပဿနာနှင့် တကွသော အရိယမဂ်ကိုပွားစေခြင်းထိုသို့ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ ဧတံအဘိညာပရိညယျာဒိဓမ္မာနံအဘိညာပရိဇာနနာဒိဋ္ဌိဣန္ဒြိယံ။ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် ပိုင်းခြား၍သိအပ်သည်စသော တရားတို့ကိုထူးသောဉာဏ်ဖြင့် ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းစသောကိစ္စတို့၏ ဤသို့ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ နဒိသုတ္တံ၊ နဒိသုတ်သည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အော်၌။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဖွင့်ပြီးနည်းရှိသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ဗလကရုဏီယ ဝဂ္ဂေါ၊ ဗလကရုဏီယဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-မဂ္ဂသံယုတ်-၁၃-ဧသနာဝဂ်။

၁-၁၃ ဧသနာဝဂ္ဂေ၊ ဧသနာဝဂ်၌။ ကာမေသနာတိ၊ ကာမေသနာဟူသည်ကား။ ကာမာနံ၊ ဝတ္ထု၊ ကာမကိလေသာကာမတို့ကို။ ဧသနာဝဂေဝသနာ၊ ရှာခြင်းလည်းကောင်း၊ မဂ္ဂနာပတ္ထနာ၊ တောဝဋ်တခြင်း လည်းကောင်း၊ ဘဝေသနာတိ၊ ဘဝေသနာဟူသည်ကား။ တဝါနံ၊ သုံးပါးသောဂတိဝိပဿနာ၊ ရှာခြင်းလည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မစရိယသနာတိ၊ ဗြဟ္မစရိယသနာဟူသည်ကား။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသင်္ခါတဿ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟုဆိုအပ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယဿ၊ ဗြဟ္မစရိယ၏ အကြောင်းဖြစ်သော တရားကို။ ဧသနာ၊ ရှာခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝိဝာတိ၊ ဝိဝာဟူသည်ကား။ မာနကောဠာသား၊ မာနအတို့တို့သည်။ ဝါ၊ တနည်းကား။ မာနဠာပနာ၊ မာနထားခြင်းတို့သည်။ သေယျောဟမသ္မိတိဝိဝာတိ၊ သေယျောဟမသ္မိတိဝိဝာဟူသည်ကား။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ သေယျော၊ မြတ်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မာနကောဠာသေသော၊ မာနအတို့လည်းကောင်း။ ဝါ၊ တနည်းကား။ မာနဠာပနာ၊ မာနထားခြင်းလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာတိ၊ နိဗ္ဗာဟူသည်ကား။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲတို့သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤနိဗ္ဗာသုန်၌။ ဝစနတ္ထောပန၊ ဝစနတ်ကိုကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝစတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ယဿ၊ အကြင်သူအား။ ရာဂါဒယော၊ ရာဂစသောတရားတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တံပုရိသံ၊ ထိုသူကို။ နိဟဒန္တိ၊ ပိဗာစေ၏။ နှိပ်စက်ညှဉ်းထဲတတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ထိုကြောင့်၊ တေရာဂါဒယော၊ ထိုရာဂ

၅၆ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

အစရှိသည်တို့သည်။ နိဗ္ဗာ၊ နိဗ္ဗာမည်ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤဝဂ်၌၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်။ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤတွင်အပြီးတည်း။ သေနာ ဝဂ္ဂေါ၊ သေနာ ဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ငြိမ်းခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၁-မဂ္ဂသံယုတ်-၁၄-ဩဇာဝဂ်။

၁-၁၂ ဩဇာဝဂ္ဂေ၊ ဩဇာဝဂ်၌။ ကာမောဇောတိ၊ ကာမောဇောဟူသည်ကား။ ပဉ္စသုကာမဂုဏောသု၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်တို့၌။ ဆန္ဒရာဂေါတဏှာဟူသော ရာဂပင်တည်း။ ဘဝေါဇောတိ၊ ဘဝေါဇောဟူသည်ကား။ ရူပါရူပဘဝေ၊ ရူပဘဝအရူပဘဝ၌။ ဆန္ဒရာဂေါ၊ တဏှာဟူသော ရာဂပင်တည်း။ နိဇ္ဈောဇောတိ၊ နိဇ္ဈောဇောဟူသည်ကား။ နှိုသဗ္ဗိနိဗ္ဗိယော၊ ခြောက်ဆဲ့ နှစ်ပါးသော ဖိန္နာအယူတို့ ပင်တည်း။ အဝိဇ္ဇောဇောတိ၊ အဝိဇ္ဇောဇောဟူသည်ကား။ စတုသုသဇ္ဈေသု၊ သဇ္ဈာလေးပါးတို့၌။ အညာဏံ၊ မသိသောမောဟပင်တည်း။ ကာမယောဂါဒိသု၊ ကာမယောဂစသည်တို့၌လည်း။ သေနယော၊ ဤနည်းပင်တည်း။ ကာမုပါဒါနန္တိ၊ ကာမုပါဒါနံဟူသည်ကား။ ကာမဂဟဏံ၊ လိုချင်နှစ်သက်တင်မက်သည်၏အစွမ်းဖြင့် စွဲလမ်းတတ်သောတရားပင်တည်း။ နိဇ္ဈုပါဒါနာဒိသု၊ နိဇ္ဈုပါဒါနံစသည်တို့၌လည်း။ သေဝနယော၊ ဤနည်းပင်တည်း။ ဝန္တောတိ၊ ဝန္တောဟူသည်ကား။ ဝန္တနာဗာဓုနာ၊ ချိပ်သစ်စေးသို့စေးကပ်တတ်သော တရားတို့သည်။ ကာယဝန္တောတိ၊ ကာယဝန္တောဟူသည်ကား။ နာမကာယဿ၊ နာမကာယာတို့။ ဝန္တောဝန္တနာဗာဓုနကိလေသော၊ အမြဲကပ်စေးတတ်သော ကိလေသာပင်တည်း။ ဣဒံ သစ္စာဘိ နိဝေသောတိ၊ ဣဒံ သစ္စာဘိ နိဝေသောဟူသည်ကား။ အန္တဂ္ဂဟိကနိဗ္ဗိဝေသန၊ သဿတင်္ဂိဗ္ဗိ ဥန္တုဒိဗ္ဗိ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော။ ဣဒမေဝ၊ ဤအယူသည်ပင်လျှင်။ သဗ္ဗံ၊ မှန်၏။ အညံ၊ တပါးသောအယူသည်။ မောဓံ၊ အချည်းနှီးသာတည်း။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ အဘိနိဝေသော၊ မှားသော နှလုံးသွင်းခြင်းတည်း။ ကာမရာဂါ နုသယောတိ၊ ကာမရာဂါ နုသယော ဟူသည်ကား။ ဣမဂတဇ္ဈေန၊ သတ္တဝါသန္တာန်၌ဋီဋ္ဌိစွာတည်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်ခြင်း သဘောကြောင့်။ ကာမရာဂေါ၊ ကာမရာဂ သည်ပင်လျှင်။ အနုသယော၊ သတ္တဝါတို့သန္တာန်၌အဖန်ဖန်ကိန်းတတ်သည်ဖြစ်၍၊ ကာမရာဂါ

နုသယော၊ ကာမရာဂါနုသယမည်၏။ သေသေသုပိ၊ ကြွင်းသောပစ္စိဗ္ဗာ
 နုသယစသည်တို့၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းပင်တည်း၊ ဩရုတ္တကိ
 ယာနိတိ၊ ဩရုတ္တကိယာနိဟူသည်ကား၊ ဟေဋ္ဌာကောဋ္ဌာသိယာနိ၊ ယုတ်
 သောအောက်အတို့၌ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ သံယောဇနာနိတိ၊ သံယော
 ဇနာနိဟူသည်ကား၊ ဗန္ဓနာနိ၊ ထုတ်ချည်ဖွဲ့နှောင်တတ်ကုန်သောတရားတို့
 သည်၊ ဥဒ္ဓံဘာဂိယာနိတိ၊ ဥဒ္ဓံဘာဂိယာနိဟူသည်ကား၊ ဥပရိကောဋ္ဌာသိ
 ယာနိ၊ ရူပမာတ် အရူပမာတ်ဟူသော အထက်အတို့၌ ဖြစ်စေတတ်ကုန်
 သော၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောသုတ်တို့၌၊ ဥတ္တာ
 နတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သော အနက်ရှိသည် သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤတွင် အပြီး
 တည်း။ ဩဇာဝဂ္ဂေါ၊ ဩဇာဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်
 ပြီ။ မဂ္ဂသံယုတ္တံ၊ မဂ္ဂသံယုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၂-ဗောဇ္ဈင်္ဂသံယုတ်-၁၅-ပဗ္ဗတဝဂ်၊

၁ ဗောဇ္ဈင်္ဂ သံယုတ္တဿ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂ သံယုတ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊
 နာဂါတိ၊ နာဂါဟူသည်ကား၊ ဣမေပိ၊ ဤနဂါးတို့သည်လည်း၊ မဟာသမုဒ္ဒ
 ပိဋေ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ ရေအပြင်၌၊ ဥမိ အန္တရ ဝါသိနေဝ၊ လျှိုင်းတံပိုး
 အကြား၌နေသော နဂါးတို့ပင်တည်း၊ တေသံ၊ ထိုနဂါးတို့၏၊ ဟိမဝန္တံ၊
 ဟိမဝန်တောင်မင်းကို၊ နိဿာယ၊ ခြံ၍၊ ကာယဝဇနာဒိသဗ္ဗံ၊ ကိုယ်၏ပွား
 စေခြင်းစသောအလုံးစုံကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်သောသုတ်၌၊ ဝုတ္တနယေ
 နေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါတိ
 ဧတ္ထ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါဟူသောဤပါဌ၌၊ ဗောဓိယာ၊ အရိယတာဝ၏ စတုသစ္စ
 ကိုသိကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓမ္မသာမဋ္ဌိ၏၊ အင်္ဂါ၊ အစိတ်တို့တည်း၊ ဝါ၊ တ
 နည်းကား၊ ဗောဓိယာ၊ စတုသစ္စကိုသိပေတတ်သောသာဝက၏၊ အင်္ဂါကာ
 ရုဏာ၊ အကြောင်းတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂမည်ကုန်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ၊ အကုသို
 ဖွင့်ဆိုပြီးအံ့၊ လောကီယလောကုတ္တရမပ္ပက္ခလော၊ လောကီခဏလောကုတ္တ
 ရာမဂ်ခဏ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာယ၊ ဖြစ်သော၊ ထိနုဒ္ဓစ္စ ပတိဋ္ဌာနာယူဟနကာမ
 သုခတ္တကိလမဏာနုယောဂဥစ္ဆေဒသဿတာဘိနိဝေသဒိနံ၊ တွန့်သော
 ထိနု ယုံလွင့်သောဥဒ္ဓစ္စ ကိလေသသတ္တိဖြင့် ရပ်တန့်ခြင်း အဘိသင်္ခါရ
 သတ္တိဖြင့် အားထုတ်ခြင်း တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် ရပ်တန့်ခြင်း ယင်းမှ ကြွင်း

သောကိလေသာအဘိသင်္ခါရတို့ဖြင့်အားထုတ်ခြင်း တဏှာသတ္တိတို့ဖြင့်
 ရပ်တန့်ခြင်း ဒိဋ္ဌိသတ္တိဖြင့် အားထုတ်ခြင်း သဗ္ဗအကုသလ အဘိသင်္ခါရ
 သတ္တိဖြင့်ရပ်တန့်ခြင်း သဗ္ဗလောကီယ ကုသလ အဘိသင်္ခါရသတ္တိဖြင့်
 အားထုတ်ခြင်း ကာမသုခကိုခံစားခြင်း ကိုယ်ပင်ပန်းကြောင်း အကုန်ကို
 အားထုတ်ခြင်း ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိအားဖြင့် အမှားနှလုံးသွင်းခြင်း သဿတဒိဋ္ဌိ
 အားဖြင့်အမှားနှလုံးသွင်းခြင်းအစရှိကုန်သောအနေကေသံ၊ ဈာန်စွာကုန်
 သောဥပဒ္ဒဝါနံ၊ ကပ်၍နှိပ်စက်တတ်သောဘေးရန်တို့၏၊ ပဋိပက္ခဘူတာ
 ယ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သတိဓမ္မဝိပလင်္ဂီရိယဝီတိပဿန္တိသမာ
 ဓိဥပေက္ခာသင်္ခါတာယ၊ သမ္မာသတိတရားသဘောကို စိစစ်ရှာဖွေတတ်
 သောပညာဝီရိယ ဝီတိပဿန္တိသမာဓိဗောဇ္ဈင်္ဂပေက္ခာဟု ဆိုအပ်သော၊
 ယာယဓမ္မသာမဂ္ဂိယာ၊ အကြင်ဓမ္မတို့၏ညီညွတ်သည်၏အဖြစ်ဟုဆိုအပ်
 သောအပေါင်းအစည်းဖြင့်၊ အရိယသာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သောသာဝ
 ကသည်၊ ဗုဒ္ဓတ္တိ၊ နိုးတတ်၏၊ ဣတိကတွာ၊ ဤသို့သောနိဗ္ဗာန်ကိုပြု၍၊ ယာ
 အယံဓမ္မသာမဂ္ဂိ၊ အကြင်သို့သောဤသည်ဓမ္မတို့၏ညီညွတ်သည်၏အဖြစ်
 ဟုဆိုအပ်သောအပေါင်းအစည်းကို၊ ဗေဒိတိ၊ ဗေဒိဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောအပ်
 ၍၊ ဗုဒ္ဓတ္တိတိ၊ ဗုဒ္ဓတ္တိဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ကိလေသသန္တာနနိဒ္ဒါယ၊ ကိလေ
 သာအစဉ်ဟုဆိုအပ်သောအိပ်ပျော်ခြင်းမှ၊ ဥဋ္ဌဟတိ၊ နိုးတတ်၏၊ စတ္တာရိ
 သပ္ပာနိ၊ ဒုက္ခသမုဒယနိရောဓမဂ္ဂမည်သော လေးပါးသော သန္တာတို့ကို၊
 ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်း၍သိတတ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ နိဗ္ဗာနမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်ကို
 သာလျှင်၊ သန္တိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြုတတ်၏၊ ဣတိဣဒံအတ္ထဇာတံ၊
 ဤအနက်သဘောကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊
 ဝုတ္တဿ၊ ဆိုအပ်သောစကား၏၊ သာကေ၊ သက်သေဖြစ်သော၊ ယထာ
 ကိံ ဝစနံ၊ အဘယ်သို့သောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူသနည်း၊ သတ္တ
 ဗောဇ္ဈင်္ဂတာဝေတွာ အနုတ္တရံသမ္မာသမ္ဗောဓိံ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါတိ၊ သတ္တ
 ဗောဇ္ဈင်္ဂတာဝေတွာ အနုတ္တရံသမ္မာသမ္ဗောဓိံ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါဟူ၍၊ အာ
 ဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ဗောဇ္ဈင်ချနစ်ပါးတို့ကို၊ သာဝေတွာ၊
 ပွားစေ၍၊ အနုတ္တရံ၊ အကဲအလွန်မရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်
 ကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍သိပြီး၊ ဓမ္မသာမဂ္ဂိသင်္ခါတာယ၊ ဓမ္မသာမဂ္ဂိ
 ဟုဆိုအပ်သော၊ တဿာဗောဓိယာ၊ ထိုဗောဓိ၏၊ အင်္ဂံ၊ အစိတ်တို့တည်း၊
 ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ဗောဇ္ဈင်မည်ကုန်၏၊ ဈာနင်္ဂမဂ္ဂင်္ဂံ၊ နိယောဝိ
 ယ၊ ဈာနင်္ဂမဂ္ဂင်္ဂံကိုကဲ့သို့တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယထာဝုတ္တပ္ပကာရာယ၊

လောကီယံ လောကုတ္တရံ မဂ္ဂက္ခဏေ စသည်ဖြင့် ယခင်ဆိုအပ် ပြီးသော အပြားရှိသော၊ တောယဓမ္မသာမဂ္ဂိယာ၊ ဤဓမ္မသာမဂ္ဂိဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓတိ၊ သိတတ်၏၊ ဣတိကတွာ၊ ဤသို့ပြု၍၊ ယောဝိအရိယသာဝကော၊ အကြင်သို့သောအရိယာသာဝကကိုလည်း၊ ဗောဓိတိ၊ ဗောဓိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆုံးအပ်၏၊ တဿ ဗောဓိဿ၊ ထိုသို့ပေတတ်သော အရိယာသာဝက၏၊ အင်္ဂါ၊ အကြောင်းတို့တည်း၊ ဣတိပိ၊ ဤအနက်ကြောင့်လည်း၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်မည်ကုန်၏၊ သေနင်္ဂါထင်္ဂါ၊ ဒယောဝိယ၊ စစ်အင်္ဂါ၊ ရထားအင်္ဂါ၊ စသည်တို့ကဲ့သို့တည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဋ္ဌကထာစရိယာ၊ ရှေးအဋ္ဌကထာဆရာတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓနကဿ ဝုဂ္ဂလဿ အင်္ဂါ၊ တိဝါဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ တိ၊ ဗုဒ္ဓနကဿ ဝုဂ္ဂလဿ အင်္ဂါ၊ တိဝါဗောဇ္ဈင်္ဂါဟူ၍၊ အာဟု၊ ဟောတော်မူကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓနကဿ၊ သိပေတတ်သော၊ ဝုဂ္ဂလဿ၊ အရိယာသာဝကပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အင်္ဂါ၊ အကြောင်းတို့တည်း၊ ဣတိဝါ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်မည်ကုန်၏။ ။

အပိစအပရော၊ နည်းတပါးကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါတိဋ္ဌေ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါဟူသောဤပါဠိ၌၊ ကေနဋ္ဌေန၊ အဘယ်အနက်ကြောင့်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်မည်ကုန်သနည်း၊ ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့၊ ဗောဓာယ၊ သက္ခာလေးပါးကိုသိခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ပေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်မည်ကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓန္တိ၊ သိတတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်မည်ကုန်၏၊ အနု၊ လျော်စွာ၊ ဗုဒ္ဓန္တိ၊ သိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်မည်ကုန်၏၊ ပဋိပတ္တက္ခဘာဝေနပဋိမုခံ၊ မျက်မှောက်အဖြစ်ဖြင့်ရှေးရှု၊ ဗုဒ္ဓန္တိ၊ သိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်မည်ကုန်၏၊ သံသဗ္ဗာ၊ မတောက်မပြန်၊ ဗုဒ္ဓန္တိ၊ သိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်မည်ကုန်၏၊ ဣတိ အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ ပဋိသန္တိဒါနယေနပိ၊ ပဋိသန္တိဒါ ကျင်းလာနည်းဖြင့်လည်း၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်သဒ္ဓါ၏အနက်ကိုးဝေ နိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂန္တိ အာဒိသု၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ စသောပုဒ်တို့၌၊ ပသဏ္ဌော၊ ခြီးပွင်းအပ်သော၊ စ၊ ထနည်းကား၊ သုန္နရော၊ ကောင်းမြတ်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်၊ သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ခြီးပွင်းအပ်ကောင်းမြတ်သော ဗောဇ္ဈင်၊ သတိယေဝ၊ သတိသည်ပင်လျှင်၊ သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ၊ သမ္ပောဇ္ဈင်မည်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်မည်၏၊ တံ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ထိုသတိသမ္ပောဇ္ဈင်ကို၊ ဣတိဝေ၊ ဤနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊

၆၀ မဟာဝဂ္ဂသံဃုတ်-အဋ္ဌကထာမိသု၊

အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဘာဝေ
 တိတိ၊ ဘာဝေတိဟူသည့်ကား၊ ဝဇေတိ၊ ပွားစေ၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ စိတ္တ
 သန္တာနော၊ စိတ်အစဉ်၌၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အပန်တလဲလဲ၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ အဘိ
 နိဗ္ဗတ္တေတိ၊ အဘိဝိသိဋ္ဌဘာဝေနိဗ္ဗတ္တေတိ၊ ထူးမြတ်သောထူး၏အဖြစ်
 ဖြင့်ဖြစ်စေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
 ဝိဝေကနိဿိတန္တိ၊ အာဒိနိ၊ ဝိဝေကနိဿိတံအစရှိသည့်တို့ကို၊ ကောသလ
 သံဃုတ္တေ၊ ကောသလသံဃုတ်၌၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိံ၊ ဘာဝေတိဝိဝေကနိဿိတန္တိ
 ဣ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိံ၊ ဘာဝေတိဝိဝေကနိဿိတံဟူသောဤပါဌ၌၊ ဝုတ္တနယေန
 ဝ၊ ဖွင့်သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗောနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ။

အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည့်ကား၊ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း၊ တတ္ထ၊
 ထိုကောသလ သံဃုတ်၌၊ တဒင်္ဂိဝိဝေကနိဿိတံ၊ တဒင်္ဂိဝိဝေကနိဿိ
 တလည်းကောင်း၊ သမုစ္ဆေဒဝိဝေကနိဿိတံ၊ သမုစ္ဆေဒဝိဝေကနိဿိ
 တလည်းကောင်း၊ နိဿရဏဝိဝေကနိဿိတံ၊ နိဿရဏ ဝိဝေကနိဿိ
 တလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဝိဝေကတ္ထယမေဝ၊ ဝိဝေကသုံးပါးကိုသာ
 လျှင်၊ ဝုတ္တံ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်၏၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂိဘာဝနံ၊ ဗောဇ္ဈင်ဘာဝနာသို့၊ ပထွာပန၊
 ရေခဲ၍ကား၊ ပဉ္စဝိဝေကနိဿိတံ၊ ငါးပါးအပြားရှိသောဝိဝေကနိဿိ
 တကိုလည်း၊ ဧကေ၊ အချို့ဆရာတို့သည်၊ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ဖွင့်ကုန်၏၊ ဟိ၊
 ထိုစကားကိုထင်ရှားပြအံ့၊ တေ၊ ထိုဧကေဆရာတို့သည်၊ ကေဝလံ၊ သက်
 သက်၊ ဗလဝရိပဿနာမဂ္ဂဖလက္ခဏေသုဝေ၊ အားသန်သောဝိပဿနာ
 ခဏမဂ်ခဏဖိုလ်ခဏတို့၌သာလျှင်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂိ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို၊ နဥ္ဇရန္တိ၊
 ထုတ်၍မပြပေကုန်၊ ဝိပဿနာပါဒကကသိဏဇ္ဈာနအာနာပါနာသုဘဗြဟ္မ
 ဝိဟာရဇ္ဈာနေသုဝိ၊ ဝိပဿနာ၏ အခြေဖြစ်သောကသိုဏ်းချာန်အာနာပါန
 အသုဘ ဗြဟ္မဝိဟာရ ချာန်တို့၌လည်း၊ ဥဇ္ဈရန္တိ၊ ထုတ်ပေကုန်၏၊ အဋ္ဌ
 ကထာစရိယေဟိ၊ အဋ္ဌကထာဆရာတို့သည်၊ နစပဋိသိဒ္ဓါ၊ ဖြစ်အပ်သည်
 လည်းမဟုတ်ပေကုန်၊ တဿ၊ ထိုသို့ဧကေဝါဒကိုအဋ္ဌကထာဆရာကျော်
 တို့ပင်ဖြစ်တော်မူပေသောကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုဧကေဆရာတို့၏၊ မတေ
 န၊ အယူအားဖြင့်၊ ဧတေသံ၊ ချာနာနံ၊ ထိုဝိပဿနာပါဒက ကသိဏချာန်စ
 သည်တို့၏၊ ပဝတ္တိက္ခဏေ၊ ဖြစ်ဆဲခဏ၌၊ ကိစ္စတောဝေ၊ ကိစ္စအားဖြင့်ပင်
 လျှင်၊ ဝိက္ခမ္ဘ နဝိဝေကနိဿိတံ၊ ဝိက္ခမ္ဘ နဝိဝေကကိုရှိသော ဗောဇ္ဈင်ကို၊
 ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ စ၊ ထိုမှတပါး၊ ဝိပဿနက္ခဏေ၊ ဝိပဿနာခဏ၌၊
 အဇ္ဈာသယတော၊ အလိုဆန္ဒအားဖြင့်၊ နိဿရဏဝိဝေကနိဿိတံ၊ နိဿ

ရုဏ္ဏဝါဒကောသိုဋ္ဌိသောဗောဇ္ဈင်္ဂကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွါးစေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ
ယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိဝိဝေကနိသမိတံ၊ ပဋိ
ပ္ပဿဒ္ဓိဝိဝေကကိုဋ္ဌိသောဗောဇ္ဈင်္ဂကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွါးစေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
လည်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤပဌမသုတ်၌၊ သေသံ၊
အကြွင်းသည်။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဖွင့်အပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာတည်း။ ။

၂ ခုတိယေ၊ ခုတိယသုတ်၌၊ အာဟာရေဋ္ဌိတိကောတိ၊ အာဟာရေဋ္ဌိတိကော
ဟူသည်ကား၊ ပစ္စယဋ္ဌိတိကော၊ ကံစိတ်ဥတုအာဟာရဟု ဆိုအပ်သော
စတုဋ္ဌိပစ္စယသျှင် တည်ကြောင်းရှိသည်။ အာဟာရံပဋိစ္စာတိ၊ အာဟာရံ
ပဋိစ္စဟူသည်ကား၊ ပစ္စယံ၊ ယခင်စတုပစ္စယကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ သုဘနိမိတ္တန္တိ
သုဘနိမိတ္တံဟူသည်ကား၊ သုဘဋ္ဌိ၊ သုဘသည်လည်း၊ သုဘနိမိတ္တံ၊ သုဘနိ
မိတ်မည်၏။ သုဘဿ၊ သုဘ၏၊ အာရမ္မဏဋ္ဌိ၊ သုဘအခြင်းအရာဣဒ္ဓအခြင်း
အရာအားဖြင့် ယူအပ်မှတ်အပ်သောရူပါရုံစသော အာရုံသည်လည်း၊ သု
ဘနိမိတ္တံ၊ သုဘနိမိတ်မည်၏။ အယောနိသောမနသိကာရောတိ၊ အယောနိ
သောမနသိကာရောဟူသည်ကား၊ အနုပါယမနသိကာရော၊ ပွါးစီးကြောင်း
မဟုတ်ဆုတ်ရှေ့ ချောစေတတ်သော နှလုံးသွင်းခြင်းတည်း။ ဥပ္ပယမနသိ
ကာရော၊ လိုအပ်ကောင့်တအပ်သောစီးပွါးချမ်းသာလမ်းမှန်သောနှလုံး
သွင်းခြင်းတည်း။ အနိစ္စ၊ အနိစ္စတရား၌၊ နိစ္စန္တိ ဝါ၊ နိစ္စဟူ၍လည်းကောင်း၊
ဒုက္ခ၊ ဒုက္ခ၌၊ သုခန္တိ ဝါ၊ သုခဟူ၍လည်းကောင်း၊ အနတ္တနိ၊ ကုသိုလ်မဟုတ်
သည်၌၊ အတ္တဘိဝါ၊ ကိုယ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အသုဘော၊ မတင့်မတယ်
စက်ဆုပ်ဖွယ်၌၊ သုဘန္တိ ဝါ၊ တင့်တယ်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ မနသိကာ
ရော၊ ကန့်လန့်ပြေးင်းပြန်နှလုံးသွင်းခြင်းတည်း။ တသ္မိယထာနိဒ္ဓါရိတေ၊
ယခင်ထုတ်ပြအပ်ပြီးသော၊ သုဘာရမ္မဏေ၊ သုဘအာရုံ၌၊ ဗဟုလံ၊ အကြွပ်
များစွာ၊ ပဝတ္ထယတော၊ စိတ်ကိုဖြစ်စေသောသူအား၊ ကာမန္တန္ဓာ၊ ကာမ
ဆန္ဒသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္ထိ ဘိက္ခဝေသုဘနိ
မိတ္တန္တိအာဒိ၊ အတ္ထိဘိက္ခဝေသုဘနိမိတ္တံဟူသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ပော၊
အပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗနိဝရဏေသု၊ ကုန်အောင်ရုံသော နိဝရဏတို့
၌၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ။

ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ပဋိဗ္ဗာနိမိတ္တန္တိ အာဒိသု၊ ပဋိဗ္ဗာနိမိတ္တံဤသို့စ
သည်တို့၌၊ ပဋိဗ္ဗာနိ၊ ရှေးဖြစ်သင့်သောဒေါသသည်လည်း၊ ပဋိဗ္ဗာနိမိတ္တံ၊
နောက်ဖြစ်လတ္တံ့သောဒေါသ၏အကြောင်းမည်၏၊ ပဋိဗ္ဗာရမ္မဏံဝိ၊ ဝေါ
သ၏ အာရုံ ဖြစ်သော ကျေနပ်သတိ အာစာတာ ဝတ္ထုဖြစ်သော သတ္တ

၆၂ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဝါသင်္ခါရသည်လည်းပဋိစနိဋိတ္တံ၊ ဒေါသ၏အကြောင်းမည်၏၊ အရုတိ
တိ၊ အရုတိဟူသည်ကား၊ ဥက္ကဋ္ဌဗ္ဗိတာ၊ ဆန့်ကျင်သည်၏ အဖြစ်တည်း၊
ယံ၊ အကြင်မေ့၊ ဝေဇျာခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ တတ္ထကတမာ(ပ) ဝုတ္တတိ
အရုတိဘံ၊ တတ္ထကတမာ(ပ) ဝုတ္တတိအရုတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ကိလေသာဝတ္ထု
ဘင်းကျင်း၌ဟောအပ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုအရုတိအစရှိသောပါဌ်၌၊ အမုတိ၊
အရုတိသည်၊ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း၊ ပန္နောသု၊ ဝေးမြဲရပ်ဝှံ ဖြစ်ကုန်
သော၊ သေနာသနေသုဝါ၊ တောကျောင်းတို့၌လည်းကောင်း၊ အညတရည
တရေသု၊ အမှတ်မရှိတံပါးပါးကုန်သော၊ အဓိကုသလေသု၊ ဓမ္မသုပါ၊
လွန်သော ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော သမထဝိပဿနာ တရားတို့၌ လည်း
ကောင်း၊ အမုတိ၊ မေ့၊ ဝေဇျာခြင်း၊ အရုတိတာ၊ မေ့၊ ဝေဇျာသောအခြင်း
အရာ၊ အနုဘိရုတိ၊ ရှေးရှုမေ့၊ ဝေဇျာခြင်း၊ အနုဘိရမနာ၊ ရှေးရှုမေ့၊ ဝေဇျာ
သောအခြင်းအရာ၊ ဥက္ကဋ္ဌဗ္ဗိတာ၊ ဆန့်ကျင်သည်၏အဖြစ်၊ ပရိတသိတာ၊
ဆန့်ကျင်သည်၏အစွမ်းဖြင့်ထက်ဝန်းကျင်တုန်လှုပ်ခြင်း၊ အယံ၊ ဤဖွင့်ပြ
ပြီးသောတရားကို၊ အရုတိတိ၊ အရုတိဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောအပ်၏။ ။

တန္တိတိ၊ တန္တိဟူသည်ကား၊ အတိသိတာဒိပစ္စယော၊ အလွန်ချင်းအေးခြင်း
စသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ အာဝဇ္ဇန္တုကကာယလသိယံ၊
အာဝဇ္ဇန္တုကဖြစ်သော နာမကာယ၏ ပျင်းသောအဖြစ်၊ ယသ္မိံသမယေ၊
အကြင်အခါ၌၊ အတိသိတာဒိ ပစ္စယော၊ အလွန်ချင်းအေးခြင်း စသော
အကြောင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်လတ်သော်၊ အတိသိတံ၊ အရိုးကျိုးမတတ်
ဆတ်ဆတ်တုန်ချင်းအေး၏၊ အတိဥဏှံ၊ ငရဲဒီးကျိုးအတူ အလွန်ပူ၏၊
အဘိစ္ဆာတော၊ အလွန်ဆာပွတ်သည်၊ အသ္မိံ၊ ဖြစ်ခဲ့သေး၏၊ အတိပါတော၊
အလွန်စောသည်၊ အသ္မိံ၊ ဖြစ်ခဲ့သေး၏၊ အတိဗ္ဗုဒ္ဓမဂ္ဂံ၊ အလွန်ဝေးသောရိုး
သိုးဝေတာ၊ သွားရသည်၊ အသ္မိံ၊ ဖြစ်ခဲ့သေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ရိုးမယ်ဖွဲ့
လျက်ဆို၏၊ ယံ၊ အကြင်ဖွင့်ပြပြီးသောတန္တိဘုံ၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ တတ္ထ
ကတမာတန္တိ (လ) ဝုတ္တတိတန္တိတိ၊ တတ္ထကတမာတန္တိ(လ) ဝုတ္တတိတန္တိဟူ
သော၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ကိလေသာဝတ္ထု၊ ဝိဘင်းကျင်း၌ဟောအပ်
၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုပါဌ်၌၊ တန္တိ၊ တန္တိဟူသည်၊ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း၊ ယာတန္တိ၊
အကြင်ပျင်းခြင်းသည်၊ ယာတန္တိယနာ၊ အကြင်ပျင်းသော အခြင်းအရာ
သည်၊ ယာတန္တိမနတာ၊ အကြင်အပျင်းနှိပ်စက်သော စိတ်ရှိသောအဖြစ်
သည်၊ ယံအာလသိယံ၊ အကြင်ပျင်းသောအဖြစ်သည်၊ ယာအာလသယ

နာ၊ အကြင်ပျင်းသောအခြင်းအရာသည်။ ယံအာလသာပိတတ္တံ။ အကြင်
ပျင်းသောသူ၏အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤ။ ဖွင့်ပြပြီးသောအနက်ကို။
တန္တိ၊ တန္တိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဟောအပ်၏။ ။

ဝိဇန္တိတာတိ၊ ဝိဇန္တိတာဟူသည်ကား၊ ကိလေသာဝသေန၊ တွေဝေစေ
တတ်သော ကိလေသာ သတ္တိဖြင့်၊ ကာယာဝိနမနာ၊ ကိုယ်၏ဘောက်ပြန်
သောအားဖြင့်ညွှတ်ခြင်းလိပ်ခြင်းသည်။ ယံ၊ အကြင်ညွှတ်ခြင်းလိပ်ခြင်း
ကို၊ သန္တာယ၊ ရည်၍၊ တတ္ထကတမာဝိဇန္တိနာ၊ (လ)ဝုစ္စတိဝိဇန္တိနာတိ၊ တတ္ထ
ကတမာဝိဇန္တိနာ(လ)ဝုစ္စတိဝိဇန္တိနာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထို
ပါဌ၌၊ ဝိဇန္တိနာ၊ ဝိဇန္တိနာသည်။ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း။ ကာယာယ၊ အတ္တ
ဘော၏။ ယာဇန္တိနာ၊ အကြင် ဆန့်ခြင်း လှုပ်ခြင်းသည်။ ယာဝိဇန္တိနာ၊
အကြင် အဖန်ဖန် အငြိမ်မနေ လွန်ခြင်း လှုပ်ခြင်းသည်။ ယာအာနမနာ၊
အကြင်တက်ချသော လှေသားသို့ ရှေ့သို့ညွှတ်ခြင်းသည်။ ယာဝိနမနာ၊
အကြင်တက်၍သောလှေသားသို့နောက်သို့ကောက်ခြင်းသည်။ ယာသန္တ
မနာ၊ အကြင် နတ်ကျသော အထိန်းသို့ ထက်ဝန်းကျင် ယိန်းညွှတ်ခြင်း
သည်။ ယာပဏမနာ၊ ကော်ကန်းစင်မှ ထသောကော်ကန်းသည်သည် တစုံ
တခုအထက်၌တည်သော ဝတ္ထုကိုကိုင်လျက် အထက်သို့ ဖြောင့်ဖြောင့်
ကိုယ်ကိုထောင်ဆန့်ခြင်းညွှာဖြေသို့ကိုယ်ကိုအထက်သို့အကြင်ထောင်
ဆန့်ခြင်းသည်။ ယံဗျာမိမတံ၊ အကြင်အနာစွဲသောသူ၏အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ အယံ၊ ဤ။ ဖွင့်ပြပြီးသောအနက်ကို။ ဝိဇန္တိနာတိ၊ ဝိဇန္တိနာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊
ဆိုအပ်၏။ ။

ဘတ္တသမ္ပဒေါတိ၊ ဘတ္တသမ္ပဒေါဟူသည်ကား၊ ဘတ္တပရိဋ္ဌာဟော၊ ဝမ်း
ပြင်းကြီးသောထမင်းသတ္တိဖြင့်ကိုယ်ပူပန်ပင်ပန်းခြင်းသည်။ ယံ၊ အကြင်ငါး
စည်၊ ပါင်းသို့ ဝမ်းခေါင်းပြည့်စားသောအစာကြောင့်မေ့မသာဖြစ်ခြင်း
ကို။ သန္တာယ၊ ရည်၍၊ တတ္ထကတမော(ပ)ဘတ္တသမ္ပဒေါတိ၊ တတ္ထကတ
မော(ပ)ဘတ္တသမ္ပဒေါဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပါဌ၌၊ ဘတ္တသမ္ပ
ဒေါ၊ ဘတ္တသမ္ပဒသည်။ ကတမော၊ အဘယ်နည်း။ ဘုတ္တာဝိဿ၊ ပရိဘုတ်
ပြီးသောသူ၏။ ယာဘတ္တမုစ္ဆာ၊ အကြင်ထမင်းဆီရစ်၍ တဖန်ဖန်ဖြစ်ခြင်း
သည်။ ယောဘတ္တကိလမဏော၊ အကြင်ထမင်းကြောင့်ပင်ပန်းခြင်းသည်။
ယောဘတ္တပရိဋ္ဌာဟော၊ အကြင်ထမင်းကြောင့်ပူပန်ခြင်းသည်။ ယံကာယ
ဒုဗ္ဗုလ္လံ၊ အကြင်အလွန်စားသောထမင်းကြောင့်ကိုယ်လက်မခံ ခြင်းသည်
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤ။ ဖွင့်ပြီးသောအနက်ကို။ ဘတ္တသမ္ပဒေါတိ၊ ဘတ္တသမ္ပ

၆၄ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဒေါဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ စေတသောလီနတ္တန္တိ၊ စေတသောလီနတ္တံဟူသည်ကား၊ ဝိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ လီယနာကာရော၊ အာရုံ၌တွန့်သော အခြင်းအရာတည်း၊ ယံ၊ အကြင်အနက်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ တတ္ထကတမံစေတသောလီနတ္တံ (ပ) စေတသောလီနတ္တန္တိ၊ တတ္ထကတမံစေတသောလီနတ္တံ (ပ) စေတသောလီနတ္တံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌၊ စေတသော၊ စိတ်၏။ လီနတ္တံ၊ တွန့်သောအဖြစ်သည်။ ကတမံ၊ အတယ်နည်း၊ ဝိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ယာအကလျတော၊ အကြင်နာသောအဖြစ်သည်၊ ယာအကမ္မညတာ၊ အကြင်ဝိတ္တဂေလညဟုဆိုအပ်သော အမှန်မှန် သောအဖြစ်သည်။ ယာဩလီယနာ၊ အကြင်အောက်သို့တွန့်သောအခြင်းအရာသည်။ ယာသလ္လီယနာ၊ အကြင် ထက်ဝန်းကျင် တွန့်သော အခြင်းအရာသည်။ ယံလီနံ၊ အကြင်တွန့်ခြင်းသည်။ ယာလီယနာ၊ အကြင်တွန့်သော အခြင်းအရာသည်။ ယံလီယိတတ္တံ၊ အကြင် တွန့်သော အဖြစ်သည်။ ယံလီနံ၊ အကြင်နှလုံးမပျံ့သည်ဖြစ်၍ သတ္တိညံ့ခြင်းသည်။ ယာလီယနာ၊ အကြင်သတ္တိညံ့သော အခြင်းအရာသည်။ ဝိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ယံလီယိတတ္တံ၊ အကြင်ကိုယ်လက်မသိမ်းဆီးနိုင်သတ္တိညံ့သောအဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣဒံ၊ ဤဖွင့်ပြပြီးသောအနက်ကို၊ စေတသောလီနတ္တန္တိ၊ စေတသောလီနတ္တံဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

စေတသော အဂ္ဂပသမောတိ၊ စေတသော အဂ္ဂပသမော ဟူသည်ကား၊ ဝိတန္တိတောပိ၊ အလျှံ အတောက် ကင်းသည်လည်း ဖြစ်သော၊ အင်္ဂါ၊ ရော၊ မီးကျိုးသည်။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေ့လောက်၊ နေဝသန္တိသီဒတိ၊ မငြိမ်းမအေးသေး။ တာဝ၊ ထိုရွှေ့လောက်၊ ပတာဝံ၊ ပူလောင်ခြင်းကို၊ ကရောတိယေဝယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့လျှင်၊ စ၊ ထိုမှတပါး၊ ပတ္တပစနဋ္ဌာနေ၊ သပိတ်ဖုတ်ရာ၌။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေ့လောက်၊ နေဝသန္တိသီဒတိ၊ မငြိမ်းအေးသေး။ တာဝ၊ ထိုရွှေ့လောက်၊ ပတာဝံ၊ ပူလောင်ခြင်းကို၊ ကရောတိယေဝယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့လျှင်၊ ဧဝံ၊ ထိုအတူ၊ ဝိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ အဂ္ဂပသန္တိကာရော၊ မငြိမ်မသက်သော အခြင်းအရာတည်း။ အတ္ထတောပန၊ သရုပ်အရကောက်သဖြင့်ကား။ ဧဝံ၊ ဤစိတ်၏မငြိမ်မသက်သောအခြင်းအရာသည်။ ဝိက္ခေပသတာဝတ္တာစ၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိက္ခေပဟေတုတာယစ၊ ပျံ့လွင့်ခြင်း၏အကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စမေဝ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စသည်ပွင်လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဝိစိကိန္ဒာ ဌာနိယာဓမ္မာတိ။ ဝိစိကိန္ဒာ ဌာနိယာဓမ္မာ ဟူသည်ကား၊
 ဝိစိကိန္ဒာယ၊ ဝိစိကိန္ဒာဏိ၊ အာရမ္မဏာဓမ္မာ၊ အာရုံ တရားတို့တည်း။
 အယောနိသောမနသိကာရော၊ အယောနိသောမနသိကာရသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊
 ခပ်သိမ်းသောဝါရတို့၌၊ ဝုတ္တနယောဝ၊ ဖွင့်အပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာ
 တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ ကာမန္တန္ဓော၊ ကာ
 မန္တန္ဓလည်းကောင်း၊ ဝိစိကိန္ဒာ၊ ဝိစိကိန္ဒာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဣမေဒွေဓမ္မာ၊ ဤဟရားနှစ်ပါးတို့ကို၊ အာရမ္မဏေန၊ အာရုံဖြင့်၊ ကထိတာ၊
 ဟောအပ်ကုန်၏။ ဗျာပါဒေါ၊ ဗျာပါဒကို၊ အာရမ္မဏေနစ၊ အာရုံဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဥပနိဿယေနစ၊ ဥပနိဿယပစ္စည်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကထိ
 တော၊ ဟောအပ်၏။ သေသားဆိုပြီးမှကြွင်းကုန်သောထိနမိဒဥဒ္ဓစ္စကုက္က၊ စ
 တို့ကို၊ သဟဇာတေနစ၊ သဟဇာတပစ္စည်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥပနိဿ
 ယေနစ၊ ဥပနိဿယပစ္စည်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏
 ဣတိ၊ ဤတွင်တရပ်အပြီးတည်း။ ။

သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂဌာနိယာဓမ္မာတိ။ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂဌာနိယာဓမ္မာဟူ
 သည်ကား၊ သတိယာ၊ သတိ၏၊ အာရမ္မဏာဓမ္မာ၊ အာရုံတရားဖြစ်ကုန်သော။
 သတ္တတိံ သမောဓိပက္ခိယာစ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသောသမောဓိပက္ခိယတရားတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ နဝလောကုတ္တရဓမ္မာစ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ
 တရားတို့သည်လည်းကောင်း၊ တတ္ထယောနိသောမနသိကာရဗဟုလိကာ
 ရောတိ၊ တတ္ထယောနိသော မနသိကာရဗဟုလိကာရော ဟူသည်ကား၊
 တတ္ထ၊ ထိုတရား၌၊ ဥပါယမနသိကာရဿ၊ ပွားစီးခြင်း၏အကြောင်းလင်း
 မှန်သောနှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ယုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်အထိလိ၊ ကရဏံ၊ ပြုခြင်း
 တည်း။ ကုသလာကုသလဓမ္မာတိအာဒိသု၊ ကုသလာကုသလဓမ္မာဤသို့
 အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ကုသလာတိ၊ ကုသလာဟူသည်ကား၊ ကော
 သလ္လသန္တတံ၊ ပညာကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ အနုဝဇ္ဇာသုခဝိပါကာ၊ အပြစ်
 မရှိကောင်းသောအကျိုးကိုပေးကုန်သောတရားတို့သည်၊ အကုသလာတိ၊
 အကုသလာဟူသည်ကား၊ အကောသလ္လသန္တတံ၊ မောဟကြောင့်ဖြစ်
 ကုန်သော၊ သာဝဇ္ဇဒုက္ခဝိပါကာ၊ အပြစ်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သောမကောင်း
 သောအကျိုးကိုပေးကုန်သောတရားတို့သည်၊ သာဝဇ္ဇာတိ၊ သာဝဇ္ဇာဟူ
 သည်ကား၊ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ အနုဝဇ္ဇာတိ၊ အနုဝဇ္ဇာ
 ဟူသည်ကား၊ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ တိနုပဏီတကဿာသုက္ကေ

၆၆ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

သုဝိ၊ ဟိနပဏိတကဏ္ဍသုတ္တပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဇေယျဝနပယံ၊ ဤဖွင့်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာတည်း။ ။

သပ္ပဒိုဘာဂါတိ၊ သပ္ပဒိုဘာဂါဟူသည်ကား၊ ကဏ္ဍသုတ္တာယေဝ၊ မည်းညစ်သောအကုသိုလ်တရားဖြူစင်သောကုသိုလ်တရားတို့ပင်တည်း။ ဟိ၊ သင့်၏၊ ကဏ္ဍာ၊ မည်းညစ်သောအကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ ကဏ္ဍဝိပါကဒါနတော၊ မည်းညစ်သော မကောင်းကျိုးကို ပေးတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သုတ္တာစ၊ ဖြူစင်သောကုသိုလ်တရားတို့သည်လည်း၊ သုတ္တဝိပါကဒါနတော၊ ဖြူစင်သောကောင်းကျိုးကိုပေးတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သပ္ပဒိုဘာဂါနာမ၊ မိမိနှင့်တူသောဝိပါက်ဟူသော အဖို့အစရှိသည်မည်ကုန်၏၊ သဒိသဝိပါကကောဋ္ဌာသာ၊ မိမိနှင့်တူသော ဝိပါက်အဖို့အစရှိကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပဋိပက္ခဘူတဿ၊ မိမိဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော၊ ဘာဝဿ၊ တရားအဖို့၏၊ အတ္ထိတယ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သပ္ပဒိုဘာဂါ၊ မိမိ၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော တရားအဖို့ အစရှိသည်မည်ကုန်၏၊ ဟိ၊ သင့်စွ၊ ကဏ္ဍာနံ၊ မည်းညစ်သောအကုသိုလ်တရားတို့၏၊ သုတ္တာ၊ ဖြူစင်သောကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ ပဋိပက္ခဘာဂါ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောအဖို့တရားမည်ကုန်၏၊ သုတ္တာနဉ္စ၊ ဖြူစင်သော ကုသိုလ်တရားတို့၏ လည်း၊ ကဏ္ဍာ၊ မည်းညစ်သောအကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ ပဋိပက္ခဘာဂါ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော အဖို့တရား မည်ကုန်၏၊ ဣတိဝေဝံ၊ ဤနည်းဖြင့်လည်း၊ သပ္ပဒိုဘာဂါ၊ မိမိ၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောတရားအဖို့ရှိသည်မည်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သပ္ပဒိုဗာဟိတဇ္ဈေန၊ ပယ်ရှားတားမြစ်အပ်သောဆန့်ကျင်ဘက်တရားအဖို့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သပ္ပဒိုဘာဂါ၊ ပယ်ရှားတားမြစ်အပ်သော ဆန့်ကျင်ဘက်တရားအဖို့ရှိသည်မည်ကုန်၏၊ ဟိယုတ္တံ၊ သင့်၏၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်သည်၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ပဋိဗာဟိတွာ၊ တားမြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိပါကံ၊ ဝိပါက်ကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ ကုသလဉ္စ၊ ကုသိုလ်သည်လည်း၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကို၊ ပဋိဗာဟိတွာ၊ တားမြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိပါကံ၊ ဝိပါက်ကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ ဣတိဝေဝံ၊ ဤနည်းဖြင့်လည်း၊ ကဏ္ဍသုတ္တာ၊ မည်းညစ်သောအကုသိုလ်တရားဖြူစင်သောကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ သပ္ပဒိုဘာဂါ၊ သပ္ပဒိုဘာဂမည်ကုန်၏။ ။

အာရေတ္တဓာတုကိ၊ အာရေတ္တဓာတုဟူသည်ကား၊ ပဌမာရေတ္တာဝီရိယံ၊ ရှေးဦးစွာ အားတုတ်အပ်သောဝီရိယသည်၊ နိက္ခမဓာတုကိ၊ နိက္ခမဓာတုဟူသည်

၂-ဗောဇ္ဈင်္ဂသံယုတ်-၁၅-ပဗ္ဗတဝဂ်၊

၆၇

ကား။ ကောသန္ဓတော။ ပျင်းခြင်းမှ။ နိက္ခန္တတ္တာ။ ထွက်မြောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တတော။ ထိုလက်ဦးအားထုတ်သောအာရဟန္တဓာတ်ထက် ဗလဝတရံ။ သန်မြန်သောအားရှိမြတ်သောဝီရိယသည်။ ပရက္ကမဓာတုတိ။ ပရက္ကမဓာတုဟူသည်ကား။ ပရံပရံ။ အထက်အထက်ထူးမြတ်သောဌာန သို့။ အက္ကမနတာယ။ ရောက်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တတော ပိ။ ထိုနိက္ခမဓာတ်ထက်လည်း။ ဗလဝတရံ။ သန်မြန်သောအားရှိမြတ်သော ဝီရိယရှိသည်။ ဣတိ။ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ဝီရိယမေဝ။ ဝီရိယသုံးထွက်ပင် လျှင်။ တိဟိပဒေဟိ။ အာရဟန္တဓာတုနိက္ခမဓာတုပရက္ကမဓာတု သုံးပုဒ်တို့ ဖြင့်။ ကထိတံ။ ဟောအပ်၏။ ။

ဝီတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဌာနိယာတိ။ ဝီတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဌာနိယာဟူသည်ကား။ ဝီတိယာ။ ဝီတိ၏။ အာရမ္မဏဓမ္မာ။ အာရုံဖြစ်သော တရားတို့သည်။ ကာ ယပဿဒ္ဓိတိ။ ကာယပဿဒ္ဓိဟူသည်ကား။ တိဏ္ဍိခန္ဓာနံ။ ဝေဒနာသညာ သင်္ခါရဟူသောခန္ဓာသုံးပါးတို့၏။ ဒရထပဿဒ္ဓိ။ ကိလေသာဟူသောပူပန် ခြင်းကိလေသာကြောင့်ဖြစ်သော ပူပန်ခြင်း၏ ငြိမ်းကြောင်းသည်။ ဝိတ္တ ပဿဒ္ဓိတိ။ ဝိတ္တပဿဒ္ဓိဟူသည်ကား။ ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၏။ ဒရထပဿဒ္ဓိ။ ပူပန်ခြင်း၏ငြိမ်းကြောင်းသည်။ သမထနိမိတ္တန္တိ။ သမထနိ မိတ္တံဟူသည်ကား။ သမထောပိ။ လက်ဦးဖြစ်သော သမာဓိသည်လည်း။ သမထနိမိတ္တံ။ နောက်ဖြစ်လတ္တံ့သောသမာဓိ၏ အကြောင်းမည်၏။ အာ ရမ္မဏံပိ။ အာရုံဖြစ်သောပဋိဘာဝနိမိတ်သည်လည်း။ သမထနိမိတ္တံ။ သမာ ဓိ၏အကြောင်းနိမိတ်မည်၏။ အဗျဂ္ဂနိမိတ္တန္တိ။ အဗျဂ္ဂနိမိတ္တံဟူသည်လည်း။ တသေဝ။ ထိုသမထနိမိတ်၏သာလျှင်။ ဝေဝစနံ။ ဝေဝုဇ်တည်း။ ဥပေက္ခာ သမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဌာနိယာတိ။ ဥပေက္ခာ သမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဌာနိယာ ဟူသည်ကား။ ဥပေက္ခာယ။ ဗောဇ္ဈင်္ဂပေက္ခာ၏။ အာရမ္မဏဓမ္မာ။ အာရုံဖြစ်သောတရားတို့ သည်။ အတ္ထတောပန။ သရုပ်အနက်သဘောအားဖြင့်ကား။ မဇ္ဈတ္တာကာရာ အာရုံ၏အလတ်သဘောဟူသောအခြင်းအရာရှေးဖြစ်လင့်သောဥပေက္ခာ သမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂ၏ အလတ်သဘောဟူသော အခြင်းအရာတို့သည်။ ဥပေက္ခာ ဌာနိယာ။ ဥပေက္ခာ၏ဖြစ်ရာအကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ။ အာရုံမည်ကုန် ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ သိအပ်ကုန်၏။ ဧဝံ။ ဤဆိုပြီးသော နည်းဖြင့်။ ဧတ္ထ။ ဤသုတ်၌။ သတိဓမ္မဝိစယဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂိ။ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂ ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင်တို့ကို။ အာရမ္မဏေန။ အာရုံဖြင့်။ ကထိတာ။ ဟောအပ်ကုန်၏။ သေသာ။ ကြွင်းကုန်သော ဗောဇ္ဈင်တို့ကို။

၆၈ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

အာရမ္မဏေနပိ၊ အာရုံဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥပနိဿယေနပိ၊ ဥပနိဿယ ပစ္စည်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ သီလသမ္ပန္နသတိဇ္ဈေး၊ သီလသမ္ပန္နာ ဟူသောဤပါဌ၌၊ ခိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ လောကီယလော ကုတ္တရသီလံ၊ လောကီဖြစ်သော ကိရိယာအများကတစ်ဦးအကျုံးဝင် သောစက္ကာရိသီလကိုလည်းကောင်း၊ မဂ်ဖိုလ်၌အကျုံးဝင်သောသမ္မာဝါ စာသမ္မာကမ္မန္တ သမ္မာအာဇီဝစေတနာစသော လောကုတ္တရာ သီလကို လည်းကောင်း၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တေန၊ ထိုသို့ဟောတော်မူ အပ်သော လောကီလောကုတ္တရာသီလနှင့်၊ သမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သမာဓိပညာသုပ္ပံ၊ သမာဓိ ပညာတို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းကိုလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဝိမုတ္တိ၊ ဝိမုတ္တိသည်၊ ဗလဝိမုတ္တိယေဝ၊ ဖိုလ်ဟူသော ဝိမုတ္တိကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဝိမုတ္တိညာဏဒဿနံ၊ ဝိမုတ္တိညာ ဏဒဿနသည်၊ ပစ္စဝေက္ခနာညာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခနာညာဏ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ဇ္ဈေ၊ ဤသီလသမာဓိပညာ ဝိမုတ္တိညာဏ ဒဿနတို့တွင်၊ သီလဝဒယော၊ သီလအစရှိကုန်သော၊ တယော၊ သုံးပါးတို့ သည်၊ လောကီယလောကုတ္တရာ၊ လောကီလောကုတ္တရာနှစ်ပါးတို့တည်း၊ ဝိမုတ္တိ၊ ဝိမုတ္တိသည်၊ လောကုတ္တရာဝ၊ လောကုတ္တရာသက်သက် သာ တည်း၊ ဝိမုတ္တိညာဏဒဿနံ၊ ဝိမုတ္တိညာဏဒဿနသည်၊ လောကီယမေဝ၊ လောကီသက်သက်သာတည်း။ ။

ဒဿနဗ္ဗာဟန္တိ၊ ဒဿနဗ္ဗာဟံဟူသည်ကား၊ ဒဿနံပိ၊ သီလဝဒိသမ္ပန္န ခိဏာသဝ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဖူးမြင်ခြင်းကိုလည်း၊ ဗဟုကာရံ၊ ကျေးဇူးများ ၏ဟု၊ အဟံဝဒါမိ၊ ငါဟောတော်မူ၏။ ပန၊ ဒဿနကိုခွဲဝေဆိုအံ့၊ တံဧတံ ဒဿနံ၊ ထိုသို့ဟောတော်မူအပ်၍ငါသည်ဖွင့်ဆိုအပ်သော ဒဿနသည်၊ စက္ခုဒဿနံ၊ စက္ခုတို့ဖြင့်ဖူးမြင်ရခြင်းလည်းကောင်း၊ ဉာဏဒဿနံ၊ ဉာဏ် ဖြင့်ဖူးမြင်ရခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအပြားအားဖြင့်၊ ဒုဝိဇ္ဇံ၊ နှစ်ထွေပြား၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ပသန္နေဟိ၊ သဒ္ဓါတရားဖြင့်ကြည် လင်ကုန်သော၊ စက္ခုဟိ၊ ပသာဒစက္ခုတို့ဖြင့်၊ အရိယာနံ၊ အရိယာသခင် တို့အား၊ ဒဿနံဩလောကနံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းသည်၊ စက္ခုဒဿနံနာမ၊ စက္ခု ဒဿနမည်၏၊ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ အရိယေဟိ၊ အရိယာသခင်တို့သည်၊ ဒိဋ္ဌဿ မြင်တော်မူအပ်သော၊ လက္ခဏဿ၊ လက္ခဏာကို၊ ဝိပဿနာယဝ၊ ဝိပဿ

နာဉာဏ်ဖြင့်မူလည်း။ ဒဿနံ။ ပစ္စတ္တလက္ခဏာကိုဉာဏ်ပရိညာဉ်ဖြင့်မြင်ခြင်း သာမညလက္ခဏာကို တိရဏာ ပရိညာဉ်ဖြင့် မြင်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ မဂ္ဂဖလေဟိပါ။ မဂ်ဖိုလ်တို့ဖြင့်မူလည်း။ ပုဗ္ဗိဒ္ဓိဿ။ ထုံးထွင်း၍ သိအပ်သော သဗ္ဗာဏရား၌ နိဗ္ဗာန်၏တထလက္ခဏာကို၊ ပုဗ္ဗိဒ္ဓိဏှနဉ္စ။ ထုံးထွင်း၍သိခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဈာနေနဝ။ ဈာန်ဖြင့်မူလည်း။ ပထဝီကသိတာဒိနိ။ ပထဝီကသိုဏ်းစသည်တို့ကို။ ဒဿနံ။ မြင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဉာဏဒဿနံနာမ။ ဉာဏ်ဖြင့်သိမြင်သည်မည်၏။ ပန။ ထိုသို့ဒဿနနှစ်ပါးပြားလေပြားလည်း။ ဣမသ္မိံ အတ္တေ။ ဒဿနံပါဟံဟူသော ဤပါဠိရပ်၌။ စက္ခုဒဿနံ။ စက္ခုဒဿနကို။ အဓိပ္ပေတံ။ အလိုရှိအပ်၏။ ဟိ။ သင့်လေစွ။ အရိယာနံ။ အရိယာသခင်တို့ကို။ ပဿန္တေဟိ။ သဒ္ဓါတရားဖြင့်ကြည်လင်ကုန်သော။ စက္ခုဟိ။ မျက်စိတို့ဖြင့်။ ဩလောကနိဝိ။ ဖူးမြော်ခြင်း သည်လည်း။ ဗဟုကာရမေဝ။ ကျေးဇူးများသည်သာလျှင်တည်း။ ။

သဝနန္တိ။ သဝနံဟူသည်ကား။ အသုကောနာမ။ ဤသခင်ဟုအမည်တွင်သော။ ဝိဏာသဝေါ။ ရဟန္တာရှင်ကျော်သည်။ အသုကသ္မိံနာမရေဋ္ဌဝေါ။ ဤမည်သောတိုင်း၌လည်းကောင်း။ အသုကသ္မိံနာမဇနပဒေဝေါ။ ဤမည်သောဇနပုဒ်၌လည်းကောင်း။ အသုကသ္မိံနာမဂါမေဝေါ။ ဤမည်သောရွာ၌လည်းကောင်း။ အသုသ္မိံနာမနိဂမေဝ။ ဤမည်သောနိဂုံး၌လည်းကောင်း။ အသုကသ္မိံနာမဝိဟာရေဝေါ။ ဤမည်သောကျောင်းတိုက်၌လည်းကောင်း။ အသုကသ္မိံနာမလေဏေဝေါ။ ဤမည်သောလိုဏ်၌ လည်းကောင်း။ ဝသတိဝိ။ သီတင်းသုံးတော်မူသတတ်ဟု။ ကထေန္တာနံ။ ပြောဆိုကုန်သောသူတို့၏။ ဝစနံ။ စကားကို။ သောတေန။ နားဖြင့်။ သဝနံ။ ကြားခြင်းတည်း။ ဧဝံပိ။ ဤသို့ကြားခြင်းသည်လည်း။ ဗဟုကာရမေဝ။ ကျေးဇူးများသည်သာတည်း။ ဥပသင်္ကမနန္တိ။ ဥပသင်္ကမနံ ဟူသည်ကား။ ဒါနံဝေါ။ အလှူကို မူလည်း။ ဒဿာမိ။ ပေးလှူအံ့။ ပဉ္စဝေါ။ ပြဿနာကိုမူလည်း။ ဝုန္တိဿာမိ။ မေးအံ့။ ဓမ္မံဝေါ။ တရားကိုမူလည်း။ သောဿာမိ။ နာအံ့။ သက္ကာရံဝေါ။ ပူဇော်သက္ကာကိုမူလည်း။ ကရိဿာမိတိ။ ပြုအံ့ဟု။ ဧဝရူပေန။ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဗိက္ခေန။ စိတ်ဖြင့်။ အရိယာနံ။ အရိယာသခင်တို့အား။ ဥပသင်္ကမနံ။ ဆည်းကပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဗဟုကာရမေဝ။ ကျေးဇူးများသည် သာတည်း။ ပယိရူပါသနန္တိ။ ပယိရူပါသနံဟူသည်ကား။ ပဉ္စပယိရူပါသနံ။ ပြဿနာမေးသောအားဖြင့်ဆည်းကပ်ခြင်းတည်း။ အရိယာနံ။ အရိယာသခင်တို့၏။ ဂုဏေ။ ကျေးဇူးတို့ကို။ သုတ္တာ။ ကြား၍။ တေ။ ထိုအရိယာသခင်တို့သို့။ ဥပသင်္က

၇၀ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

မိတ္တာ၊ ကပ်၍၊ နိမန္တေတွာ၊ ဘိတ်မန်၍၊ ဒါနံဒတွါ၊ အဿူပေး၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
ကုဿလံ၊ ကုသိုလ်ဟူသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့
စလောပညာသုတ ပွားကြောင်းနည်းဖြင့်၊ ပဉ္စပုစ္ဆနံ၊ ပြဿနာမေးခြင်း၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

အနုဿတိန္တိ၊ အနုဿတိဟူသည်ကား၊ ရတ္တိဋ္ဌာနဒိဝါဌာနေသုနေ
သန့်ရာ ညဋ္ဌသန့်ရာတို့၌၊ နိယန္တဿ၊ နေလျက်၊ ဣဒါနိ၊ ဤအခါ၌၊ အရိယာ၊
အရိယာတို့သည်၊ လောကုဟမဏ္ဍပါဒီသု၊ လိုဏ်ဂူမဏ္ဍပ်စသည်တို့၌၊
ဈာနဝိပဿနမဂ္ဂဖလသုခေဟိ၊ ဈာန်ချမ်းသာဝိပဿနာချမ်းသာ မဂ်ဖိုလ်
ချမ်းသာတို့ဖြင့်၊ ဝီတိနာမေန္တိ၊ အချေးညှိုးမရှိ ဝီတိနိဗ္ဗိသ်ချမ်းသာစံလျက်
နက်ကြံပညာဖြင့်အခါကိုလွန်တော်မူစေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုဿရဏံ၊
အောက်မေ့ခြင်းကိုလည်း၊ ဗဟုကာရံ၊ ကျေးဇူးများသည်ဟု၊ အဟံ၊ ငါ
ဘုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တေသံ၊ ထိုအရိယာတို့၏၊ သန္တိကေ၊
အထံ၌၊ ယောဩဝါဒေါ၊ အကြင်အဆုံးအမတော်ကို၊ လုဒ္ဓေါ၊ နည်းခံသဖြင့်
ရအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံဩဝါဒံ၊ ထိုအရိယာသခင်တို့ထံနည်းခံ၍
ရသောဩဝါဒကို၊ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ဣမသ္မိံဌာနေ၊ ဤအရာ၌၊
သီလံ၊ သီလကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣမသ္မိံ၊ ဤအရာ၌၊ သမာ
ဓိ၊ သမာဓိကို၊ ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣမသ္မိံ၊ ဤအရာ၌၊ ဝိပဿ
နာ၊ ဝိပဿနာကို၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣမသ္မိံ၊ ဤအရာ၌၊
မက္ခေါ၊ မဂ်ကို၊ ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣမသ္မိံ၊ ဤအရာ၌၊ ဗလံ၊
ဖိုလ်ကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာ
ဖြင့်၊ အနုဿရဏံ၊ အတန်တလဲလဲအောင်းမေ့ခြင်းကိုလည်း၊ ဗဟုကာရံ၊
ကျေးဇူးများသည်ပင်ဟု၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
အနုပဗ္ဗန္တိ၊ အနုပဗ္ဗန္တဟူသည်ကား၊ အရိယေသု၊ အရိယာတို့၌၊ ဝိတ္တံ၊
စိတ်ကို၊ ပဿာဒေတွာ၊ ကြည်ညိုစေ၍၊ ဗာရာ၊ အိမ်မှ၊ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်လတ်၍၊
တေသံ၊ ထိုအရိယာတို့၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းပြုခြင်း
ကို၊ ဟိ၊ သင့်တွဲ၊ အရိယာနံ၊ အရိယာတို့၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဝိတ္တံ၊
စိတ်ကို၊ ပဿာဒေတွာ၊ ကြည်ညိုစေ၍၊ တေသံယေဝ၊ ထိုအရိယာတို့၏
သာလျှင်၊ သန္တိကေ၊ အထံလော၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ တေသံယေ
ဝ၊ ထိုအရိယာ သခင်တို့၏ သာလျှင်၊ ဩဝါဒါနုဿာသနိ၊ ဆုံးမ ကံမြစ်
ခြင်းကို၊ ပစ္စာသီသ မာနဿ၊ ရှေးရှု တောင့်တလျက်၊ စရေတော၊ ကျင့်
သောသူ၏၊ ပဗ္ဗန္တာဝိ၊ ရဟန်းပြုခြင်း သည်လည်း၊ အနုပဗ္ဗန္တာနာမ၊ အတု

နောက်လိုက်၍ ရဟန်းပြုသည်မည်၏။ ပန၊ဗျာဘိရိက်ကိုဆိုပြီးအံ့။ အညေ
 သု၊ သာသနာဝင် ရှင်မှ တပါးကုန်သော ရသေ့ ပရိဗိုဇ် စသည်တို့၌။
 ပဿာဒေန၊ ကြည်ညိုခြင်းဖြင့်၊ အညေသံယေဝ၊ သာသနာဝင် ရှင်မှတ
 ပါးကုန်သော ရသေ့ပရိဗိုဇ် စသည်တို့၏သာလျှင်။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။
 ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ အညေသံယေဝ၊ တပါးကုန်သော ရသေ့ပရိဗိုဇ်
 တို့၏သာလျှင်၊ ဩဝါဒါနုသာသနိံ၊ ဆုံးမကံမြစ်ခြင်းကို၊ ပစ္စာဘိသမာနဿ
 ရှေးရှုတောင့်တလျက်၊ စရတော၊ ကျင့်သောသူ၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာပိ၊ ရဟန်းပြုခြင်း
 သည်လည်း၊ အနုပဗ္ဗဇ္ဇာနာမ၊ အရိယာသခင်တို့အတုနောက်တော်လိုက်
 ၍ရဟန်းပြုခြင်းမည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဟုတ်ကောင်းချေ၊ အရိယေသု၊ အရိ
 ယာသခင်တို့၌၊ ပဿာဒေန၊ ကြည်ညိုသဖြင့်၊ အညတ္ထ၊ သာသနာတော်မှ
 အပဖြစ်သောရသေ့ပရိဗိုဇ်အစရှိသော သူတို့၏အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်း
 ပြု၍၊ အရိယာနံ၊ အရိယာသခင်တို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ဩဝါဒါနုသာသ
 နိံ၊ ဆုံးမကံမြစ်ခြင်းကို၊ ပစ္စာဘိသမာနဿ၊ ရှေးရှုတောင့်တလျက်၊ စရ
 တော၊ ကျင့်သောသူ၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာပိ၊ ရဟန်းပြုခြင်းသည်လည်း၊ အနုပဗ္ဗဇ္ဇာ
 နာမ၊ အရိယာသခင်တို့အတုနောက်တော်လိုက်၍ရဟန်းပြုခြင်းမည်သည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ပန၊ ဝါကျတပါးအားထုတ်ပြီးအံ့။ ဇေံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတေ
 သု၊ ရဟန်းပြုကုန်သော အရှင်တို့တွင်၊ တာဝ၊ လက်ဦးစွာ၊ မဟာကဿ
 ပတ္ထရုဿ၊ သာသနာဝတ် ဘုရားငယ်တစ်ဆူ ရိုက်ရာယူသည် ရတဝါဒ
 ကဿပန္တပယ်မည် မဟာထေရ်၏။ အနုပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းပြုခြင်းကို အတုနော်
 တော်လိုက်၍၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်သောသူတို့သည်၊ သတသဟဿ
 မတ္တာ၊ တထိန်း အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ထေ
 ရေဿဝ၊ ကဿပထေရ်၏သာလျှင်၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ယူ
 တပည့်ဖြစ်သော၊ စန္ဒရုတ္တတ္ထေရုဿ၊ စန္ဒရုတ္တထေရ်၏။ အနုပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်း
 ပြုခြင်းကိုအတုနောက်တော်လိုက်၍၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်သောသူတို့
 သည်၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ သတသဟဿမတ္တာ၊ တထိန်းအတိုင်းအရှည်ရှိ
 ကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ တဿပိ၊ ထိုစန္ဒရုတ္တထေရ်၏သည်း၊
 သဒ္ဓိဝိဟာရိကဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ယူတပည့်ဖြစ်သော၊ အဿရုတ္တတ္ထေရုဿ၊
 အဿရုတ္တထေရ်၏။ အနုပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းပြုခြင်းကို နောက်တော်သို့အတု
 လိုက်၍၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်သောသူတို့သည်၊ သတသဟဿမတ္တာ၊
 တထိန်းအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကဿပိ၊ ထို

အဿရုတ္တမထေရ်၏လည်း။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကဿ။ ဥပဇ္ဈာယံယူတပည့်ဖြစ်
သော။ ယောနကဓမ္မရက္ခိတတ္ထေရဿ။ ယောနကဓမ္မရက္ခိတထေရ်၏။ အနု
ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းပြုခြင်းကိုနောက်တော်သို့အတုလိုက်၍။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်း
ပြုကုန်သောသူတို့သည်။ သတသဟဿမတ္တာ၊ တသိန်းအတိုင်းအရှည်ရှိ
ကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့။ တဿ၊ ထိုယောန
ကဓမ္မရက္ခိတထေရ်၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကော၊ ဥပဇ္ဈာယံယူတပည့်သည်ကား။
အသောကရညော၊ အသောကဇကရာဇ်မင်း၏။ ကနိဋ္ဌဘာတာ၊ မိတူဘတူ
ညီတော်အရင်းဖြစ်သော။ တိဿတ္ထေရောနာမ၊ တိဿထေရ်မည်သည်။
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုညီတော်တိဿမထေရ်၏။ အနုပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်း
ပြုခြင်းကိုနောက်တော်သို့ အတုလိုက်၍။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်သော
သူတို့သည်။ အဘုတေယျကောမ္ဘိသင်္ခါ၊ ရှစ်ကုဋေငါးသန်း ဂဏန်းရကုန်
သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ မဟိန္ဒတ္ထေရဿ၊ မဟိန္ဒထေရ်၏။ အနုပဗ္ဗန္တံ၊
ရဟန်းပြုခြင်းကိုနောက်တော်သို့အတုလိုက်၍။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရဟန်းပြုကုန်
သောသူတို့၏။ ပမာဏပရိစ္ဆေဒေါ၊ ပမာဏအပိုင်းအခြားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
ယာဝဇ္ဇဒိဝဿ၊ ယနေ့ထက် တိုင်အောင်။ လင်္ကာဒိပေ၊ ဘိဟိန္ဒကျွန်း၌။
သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ ပဿာဒေန၊ ကြည်ညိုသဖြင့်။ ပဗ္ဗဇန္တော၊ ရဟန်းပြု
သော သူတို့သည်။ မဟိန္ဒတ္ထေရဿေဝ၊ မဟိန္ဒထေရ်ကျော်၏ သာလျှင်။
ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းပြုခြင်းကို။ အနုပဗ္ဗဇန္တိနာမ၊ အတုလိုက်၍ ရဟန်းပြုသည်
မည်ပေကုန်၏။ ။

တံဓမ္မန္တံ၊ တံဓမ္မဟူသည်ကား။ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုအရိယာ ရဟန်း
တော်တို့၏။ တံဩဝါဒါ နုဿာသနိ ဓမ္မံ၊ ထိုဆုံးမ ကံဖြစ်သော တရား
ကို။ အနုဿရတိတိ၊ အနုဿရတိ ဟူသည်ကား။ သရတိ၊ ကြံ၏။ အနု
ဝိတက္ကတိတိ၊ အနုဝိတက္ကတိဟူသည်ကား။ ဝိတက္ကဟာတံ၊ ဝိတက်ဖြင့်
ဆောင်အပ်သည်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ အာရဒ္ဓေါဟောတိတိ၊ အာရဒ္ဓေါဟော
တိဟူသည်ကား။ ပရိပုဇ္ဈော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပရိဝိနတိတိ၊
အာဒိသဗ္ဗံ၊ ပရိဝိနတိအစရှိသောအဆုံးစုံသောစကားကို။ တတ္ထ၊ ထိုဩဝါ
ဒါနုဿာသနိဓမ္မံ၊ ဉာဏစာရဝသေန၊ ဉာဏ်ကျက်စားသည်၏အစွမ်းဖြင့်
သာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အထဝါ၊ တနည်းကား။ ပရိဝိနတိတိ၊
ပရိဝိနတိဟူသည်ကား။ တေသံတေသံဓမ္မာနံ၊ ထိုထိုဩဝါဒဓမ္မံလောကုန်
သောရုပ်နာမ် တရားတို့၏။ လက္ခဏံ၊ သလက္ခဏာ သာမညလက္ခဏာကို။
ဝိဝိနတိ၊ စူးစမ်း၏။ ပရိဝိစရတိတိ၊ ပရိဝိစရတိ ဟူသည်ကား။ တတ္ထ၊ ထို

ယထာဝုတ္တဓမ္မန္တိ၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏံကို၊ စရ၊ ပေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ပရိဝီဇံသမာပဇ္ဇတိတိ၊ ပရိဝီဇံသမာပဇ္ဇတိဟု သည်ကား၊ ဝီဇံကနံ၊ စူးစင်းခြင်းသို့၊ ဩဇောကနံဒဿနံ၊ မြင်ခြင်းရှုခြင်းသို့၊ ဂဝေသနံ၊ ရှာခြင်းသို့ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ သတ္တဖလံ သတ္တာ နိသံသာတိ၊ သတ္တဖလံ သတ္တာနိသံသာဟူသော၊ ဇေဝံဥာသံ၊ ဤနှစ်ပုဒ်သည်၊ အတ္ထကော၊ အနက်အားဖြင့်၊ ကေတု၏၊ ဒိဋ္ဌဝဓမ္မပဋိကဗ္ဗအညံအာရာဓေတိတိ၊ ဒိဋ္ဌဝဓမ္မပဋိကဗ္ဗအညံအာရာဓေတိဟု သည်ကား၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အာရာဓေန္တော၊ ပြီးစေသည်ရှိသော်၊ ဣမသ္မိံ ယေဝအတ္တဘာဝေ၊ ဤအတ္တဘောဋ္ဌပင်လျှင်၊ အာရာဓေတိ၊ ပြီးစေနိုင်၏၊ တဗ္ဗခေါ၊ ထိုသို့ပြီးစေခြင်းသည်လည်း၊ ပဋိကဗ္ဗပဂေဝ၊ သေမင်းမလေ၊ မိလက်ဦးကပင်လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မရေဏကာလေ၊ သေခြင်း၏ကာလသည်၊ အသမ္ပတ္တယေဝ၊ မရောက်မီလက်ဦးကပင်လျှင်၊ ဟောတိ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အထမရေဏကာလေတိ၊ အထမရေဏကာလေဟု သည်ကား၊ အထ၊ ထိုသေမင်းစစ်မတက်မီသက်ဦးကမပြီးစေနိုင်ခဲ့သော်၊ မရေဏဿ၊ သေခြင်း၏၊ အာသန္နကာလေသေခါနီးသောကာလ၌။ ။

အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီတိ၊ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီဟု သည်ကား၊ ယော၊ အကြင်အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာယုဝေမဏ္ဍိ၊ အသက်၏အလယ်ကို၊ အနတ်၊ ဣဝိက္ခာ၊ မလွန်မူ၍၊ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ငြိမ်းစေ၏။ သော၊ ထိုအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏံ၏၊ တိက္ခမဏ္ဍိမုဒုဘာဝေန၊ တိက္ခမဏ္ဍိမုဒုဇံအဖြစ်ကြောင့်၊ တိဝိဓော၊ သုံးထွေပြားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဝ၊ လက်ဦးစွာ၊ ကပ္ပသဘဿာယုကေသု၊ ကမ္ဘာကြီးတထောင်အသက်ရှည်ကုန်သော၊ အဝိဟေသု၊ အဝိဘာဝံတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၌၊ ဧကော၊ အချို့သောအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိဒိဝသေယဝ၊ ဖြစ်သောနေ့၌လျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ နိဗ္ဗတ္တိဒိဝသေ၊ ဖြစ်သောနေ့၌၊ နောစေပါပုဏာတိ၊ အကယ်၍မရောက်ပြားအံ့၊ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်သည်နေ့ မရောက်သော်လည်း၊ ပဌမဿ၊ လက်မွန်ဖြစ်သော၊ ကပ္ပသဘဿ၊ ကမ္ဘာကြီးတရာ၏၊ မတ္တကေ၊ အထက်၌၊ ပါပုဏာတိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်၏၊ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗတ္တိဒိဝသ၌လည်းကောင်း၊ ကပ္ပသဘမတ္တက၌လည်းကောင်း၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သော တိက္ခ ဥာဏ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧကော၊ တဦးတည်းသော၊ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီ၊ ပဌမအန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ အပရော၊ တပါးသော အနာဂါမ်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤကပ္ပသဘပရိန္ဒေ၊ ဖြင့်၊

အသက္ကောန္တောမတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မကပ္ပသတာနံ၊ ကမ္မာကြီးနှစ်ရာ
 တို့၏၊ မတ္တကေ၊ အထက်၌၊ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်၏၊ အယံ၊
 ဤ၊ နေကပ္ပသတာမတ္တကန္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သော မန္တု၊ ဥာဏအနာ
 ဂါမ်သည်၊ နုတိယော၊ နုတိယအန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိပုဂ္ဂိုလ်မည် ။ အပရော၊
 တပါးသောအနာဂါမ်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နေကပ္ပသတာပရိစ္ဆေဒဖြင့်လည်း၊
 အသက္ကောန္တောမတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ စတုန္ဒကပ္ပသတာနံ၊ ကမ္မာကြီး
 လေးရာတို့၏၊ မတ္တကေ၊ အထက်၌၊ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်၏၊
 အယံ၊ ဤစတုသတာကပ္ပမတ္တကန္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သောမုဒုဥာဏ
 အနာဂါမ်သည်၊ တတိယော၊ သုံးယောက်ဖြစ်သော၊ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိ၊
 အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးကြိမ်မြောက်
 သော၊ ကပ္ပသတံ၊ ကမ္မာအရာကို၊ အတိတ္ထမိတွာ၊ လွန်၍၊ အရဟတ္တံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သောအနာဂါမ်သည်၊ ဥပဟန္တပရိနိဗ္ဗာ
 ယိနာမ၊ အသက်အထက်အပိုင်းသို့ရောက်၍ ကိလေသာမီးကို ငြိမ်းစေ
 သောပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတပ္ပာဒိသုဝိ၊ အတပ္ပသုဒ္ဓဿာ
 သုဒ္ဓဿိ၊ အကနိဋ္ဌာတုံတို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤအဝိဟာတုံ၌ဆိုအပ်
 သောနည်းကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ။

ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ယတ္ထကတ္ထမိ၊ အဝိဟာစသောတသုံတုံ၌၊ ဥပပန္နသ၊
 ဖြစ်သောအနာဂါမ်သည်၊ သသင်္ခါရေန၊ ဝိပဿနာဥာဏ်၏တက်ခြင်းကို
 ပြုပြင်တတ်သော ပုဗ္ဗာဘိသင်္ခါရနှင့်တကွသော၊ သပ္ပယောဂေန၊ ပုဗ္ဗပ
 ယောဂနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ပစ္စယဂဏေန၊ ပစ္စည်းအပေါင်းဖြင့်၊ အရဟတ္တံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်မူကား၊ သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယိနာမ၊
 သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယိ အနာဂါမ်မည်၏၊ အသင်္ခါရေန၊ ပုဗ္ဗာဘိသင်္ခါရ
 ကင်းသော၊ အပ္ပယောဂေန၊ ပုဗ္ဗပယောဂကင်းသော၊ ပစ္စယဂဏေန၊ ပစ္စည်း
 အပေါင်းဖြင့်၊ ပတ္တော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်မူကား၊ အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာ
 ယိနာမ၊ အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယိအနာဂါမ်မည်၏၊ အဝိဟာဒိသုဝိ၊ အဝိဟာစ
 သောတုံတို့၌လည်း၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုမိမိဖြစ်ရာအဝိ
 ဟာစသောတုံတို့၌၊ ယာဝတာယုကံ၊ အသက်ပိုင်းကုန်သည်တိုင်အောင်၊
 ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဥပရူပရိ၊ အတပ္ပာစသောအထက်ထက်တုံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊
 ဖြစ်ခဲ့၍၊ အကနိဋ္ဌံ၊ အကနိဋ္ဌာတုံတိုင်အောင်၊ ပတ္တော၊ ရောက်သောအနာဂါမ်
 သည်၊ ဥဒ္ဓံသောတော၊ အကနိဋ္ဌဟူသော အသက်အဆုံးတုံ၌ သာလျှင်
 ရောက်အပ်သောမဂ္ဂသောတုရှိ၍၊ အကနိဋ္ဌဝါသိနာမ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်

အကနိဋ္ဌတုံသို့မညွတ် ရောက်လတ္တံ့သော အနာဂါမ်လည်း၏၊ ပန၊ ဝါကျ အထူး ဘိုအားထုတ်ပြီးအံ့၊ ဣသေဋ္ဌိဌာန၊ ဤအရာ၌၊ အဋ္ဌစတ္တာရိသအနာဂါ မိနော၊ လေးကျိပ်ရှစ်ပါးသောအနာဂါမ်တို့ကို၊ ကထေတဗ္ဗာ၊ ဆိုအပ် ကုန်၏။ ။

ဟိ၊ ထိုစကား ဘိုခွဲပြီးအံ့၊ အဝိဟာသု၊ အဝိဟာတုံတို့၌၊ တယော၊ သုံးဦး ကုန်သော၊ အန္တရပရိနိဗ္ဗာယိ၊ အန္တရပရိနိဗ္ဗာယိ အနာဂါမ်တို့လည်း ကောင်း၊ ဧကော၊ တဦးသော၊ ဥပဟာဠပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ဥပဟာဠပရိနိဗ္ဗာယိအနာ ဂါမ်လည်းကောင်း၊ ဧကော၊ တဦးသော၊ ဥဒ္ဓံသောတော အကနိဋ္ဌဂါမိ၊ ဥဒ္ဓံသောတ အကနိဋ္ဌဂါမိ အနာဂါမ် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော အပြားအားဖြင့်၊ ပဉ္စ၊ ငါးဦးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုငါးဦး သောအနာဂါမ်တို့သည်၊ သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယိနော၊ သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယိ အနာဂါမ် တို့သည်၊ ပဉ္စ၊ ငါးဦးတို့ လည်းကောင်း၊ အသင်္ခါရ ပရိနိဗ္ဗာ ယိနော၊ အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယိ အနာဂါမ်တို့သည်၊ ပဉ္စ၊ ငါးဦးတို့လည်း ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မြောက်သဖြင့်၊ ဒသ၊ တကျိပ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အတပ္ပာဒီသု၊ အတပ္ပာသုဒဿာသုဒသီသုံတို့၌၊ တထာဒသ၊ ထိုနည်းတူတကျိပ်တကျိပ်စီတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ အထူး ကိုဆိုပြီးအံ့၊ အကနိဋ္ဌေသု၊ အကနိဋ္ဌတုံတို့၌၊ ဥဒ္ဓံသောတော၊ ဥဒ္ဓံသောတ အနာဂါမ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့ရှိချကား၊ တဉ္စ၊ ထိုအကနိဋ္ဌတုံ ၌၊ စတ္တာရော၊ လေးဦးကုန်သော၊ သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယိ၊ သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာ ယိ အနာဂါမ်တို့လည်းကောင်း၊ စတ္တာရော၊ လေးဦးကုန်သော၊ အသင်္ခါရ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယိအနာဂါမ်တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ သောအပြားဖြင့်၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ဦးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုပြီးသောနည်းဖြင့်၊ အဋ္ဌစတ္တာလီသ၊ လေးကျိပ်ရှစ်ဦးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုလေးကျိပ်ရှစ်ဦးတို့တွင်၊ ဥဒ္ဓံသောတောအကနိဋ္ဌဂါ မိ၊ ဥဒ္ဓံသောတအကနိဋ္ဌဂါမိအနာဂါမ်သည်၊ သဗ္ဗဇေဋ္ဌာစေတ၊ အလုံးစုံတို့ တွင်အကြီးသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗကနိဋ္ဌေစ၊ အလုံးစုံတို့တွင် အငယ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟူမူ ကား၊ ဟိ၊ ဖွင့်၍ဆိုပြီးအံ့၊ သော၊ ထိုဥဒ္ဓံသောတ အကနိဋ္ဌဂါမိအနာဂါမ် သည်၊ သောဋ္ဌသသဟဿကပ္ပာပသုကတ္တာ၊ ကမ္မာတသောင်းခြောက် ထောင်အသက်ရှည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာပသုနာ၊ အသက်ဖြင့်၊ သဗ္ဗေ သံ၊ အလုံးစုံသောသူတို့တွင်၊ ဇေဋ္ဌာ၊ အကြီးလည်းဆိုရ၏၊ သဗ္ဗပစ္ဆာ၊

၂

အလုံးစုံတို့နောက်၌၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝင်ကောင်း၊ ရောက်၏။
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်ကား၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံတို့တွင်၊ ကနိဋ္ဌော၊ အလယ်
 လည်းဆိုရ၏။ ဣမသ္မိံ သုတ္တံ၊ ဤတတ်ယသုတ်၌၊ ဒ၊ ပုဗ္ဗဒ၊ စရိမံ၊ မရှေး
 မနှောင်း၊ ကေမိတ္တက္ခကိကာ၊ တခုတည်းသောမိတ္တခဏ၌ ဖြစ်ဟုန်သော၊
 နာနာလက္ခဏာ၊ အထူးထူးသောလက္ခဏာရှိကုန်သော၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဿ၊
 အရဟတ္တမဂ်၏၊ ပုဗ္ဗတာဂဝိပဿနာ၊ ရှေးအတို့ဝိပဿနာဖြစ်ကုန်သော၊
 ဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ။

၄ စတုတ္ထ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ဣတိစေဟောတိတိ၊
 သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ဣတိစေဟောတိဟူသည်ကား၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ တိ
 သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ဤဘုရားဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ပုဗ္ဗတာဂေ၊
 ရှေးအတို့၌၊ မလှံ၊ ငါ့အား၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ အပ္ပမာဏော
 တိ၊ မဟောတိတိ၊ အပ္ပမာဏောတိ၊ မဟောတိဟူသည်ကား၊ အပ္ပမာဏော
 ပမာဏကင်း၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုံးသွင်းခြင်းသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ သုသမာရုဒ္ဓေါတိ၊ သုသမာရုဒ္ဓေါ ဟူသည်ကား၊ သုပရိပုဏ္ဏော၊
 ကောင်းစွာပြည့်စုံလတ်ပြီ၊ တိဋ္ဌတိတိတ္ထေ၊ တိဋ္ဌတိဟူသောဤပါဌ်၌၊ အဋ္ဌ
 ဟာကာရေတိ၊ ရှစ်ပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ သတိ
 သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံသည်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ဥပ္ပာဒံ၊ သင်္ခါ၊ ရေတို့၏ဥပဒ်ကို၊ အနာဝဇ္ဇိ
 တတ္တာ၊ မဆင်ခြင်သည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အနုပ္ပာဒံ၊ ဥပဒ်
 ကင်းသောနိဗ္ဗာန်ကို၊ အာဝဇ္ဇိတတ္တာစ၊ ဆင်ခြင်သည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံသည်၊ တိဋ္ဌတိ၊ ပဗန္ဓ
 ဌိအားဖြင့်တည်၏၊ ပဝတ္တံ၊ နှိုင့်စက်အပ်သောငှါတရားကို၊ အနာဝဇ္ဇိတတ္တာ
 မဆင်ခြင်သည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ တပ္ပဒိုက္ခေပတော၊ ထိုငှါ
 တရားကိုပယ်သောအားဖြင့်၊ အပ္ပဝတ္တံ၊ ဝဋ်ကင်းသောနိဗ္ဗာန်ကို၊ အာဝဇ္ဇိ
 တတ္တာစ၊ ဆင်ခြင်သည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သတိသမ္ပော
 ဇ္ဈင်္ဂံ၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံသည်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ နိမိတ္တံ၊ အလုံးစုံသော
 သင်္ခါ၊ နိမိတ်ကို၊ အနာဝဇ္ဇိတတ္တာစ၊ မဆင်ခြင်သည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ အနိမိတ္တံ၊ နိမိတ်ကင်းသောနိဗ္ဗာန်ကို၊ အာဝဇ္ဇိတတ္တာစ၊ ဆင်ခြင်
 သည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ သတိသမ္ပော
 ဇ္ဈင်္ဂံသည်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ သင်္ခါ၊ သင်္ခါရတို့ကို၊ အနာဝဇ္ဇိတတ္တာစ၊
 မဆင်ခြင်သည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိသင်္ခါရံ၊ ပြုပြင်ခြင်းကင်း
 သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ အာဝဇ္ဇိတတ္တာစ၊ ဆင်ခြင်သည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်လည်း

ကောင်း၊ သတိသမ္ပာဇ္ဈင်္ဂီ၊ သတိသမ္ပာဇ္ဈင်သည်။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော။ ဣမေဟံ အဋ္ဌဟာကာရေဟံ၊ ဤရှစ်ပါး
 သော အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ တိဋ္ဌတိတိ၊ တည်၏ဟု။ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တ
 ရာမထေရ်သည်၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဝုတ္တကာကာရေပရိ၊ တဟောဝ အဋ္ဌဟာကာ
 ရေဟံ၊ ဥပ္ပါဒအာဝဇ္ဇနစသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော အနုပ္ပာဒအာနာဝဇ္ဇနအစ
 ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော ဆိုအပ်သော အခြင်းအရာမှ ပြန်သောရှစ်ပါး
 သော အကြောင်းတို့ဖြင့်သာလျှင်၊ စဝန္တံ သမာပတ္တိဝသေန အဝဋ္ဌာနတော
 ပိဝန္တန္တံ၊ သမာပတ်အစွမ်းဖြင့် တည်သည်မှ ရွှေ့လျှောက်ကင်းကွာသော
 သင်္ကသမ္ပာဇ္ဈင်ကို၊ စတိတိ၊ ရွှေ့လျှောက်ကင်းကွာလတ်၏ဟု။ ထေရော၊
 အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိတော်မူ
 ၏။ သေသသမ္ပာဇ္ဈင်သုပိ၊ ကြွင်းသောဓမ္မဝိစယသမ္ပာဇ္ဈင်တို့၌လည်း၊
 သေသနယော၊ ဤဆိုပြီးသောနည်းရှိသည်သာတည်း။ ။

ဣတိ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤစတုတ္ထသုတ်၌၊ ထေရု
 သ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ ဗလဗောဇ္ဈင်္ဂီ၊ ဗလသမာပတ်၌
 အကျုံးဝင်သောဗောဇ္ဈင်တို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ဟိ၊ အထူး
 ကိုဆိုပြီးအံ့။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ထေရော၊ မထေရ်ကျော်သည်။ သတိ
 သမ္ပာဇ္ဈင်္ဂီ၊ သတိသမ္ပာဇ္ဈင်ကို၊ သိသံပဓာနံ၊ သဋ္ဌိ ပြဋ္ဌာန် သည်ကြီး
 မြတ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဗလသမာပတ္တိံ၊ ဗလသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇ
 တိ၊ ဝင်စား၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဣတရေ၊ သတိသမ္ပာဇ္ဈင်မှ တပါးကုန်
 သော၊ ဆ။ ဓမ္မဝိစယသမ္ပာဇ္ဈင်စသောခြောက်ပါးတို့သည်။ တဒန္တယော၊
 ထို သတိသမ္ပာဇ္ဈင် သို့အစဉ်လိုက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယဒါ၊
 အကြင်အခါ၌ကား၊ ဓမ္မဝိစယာဒိသု၊ ဓမ္မဝိစယစသည်တို့တွင်၊ အညတရံ၊
 တပါးပါးသောဗောဇ္ဈင်ကို၊ သိသံ၊ ပြဋ္ဌာန်းသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဗလ
 သမာပတ္တိံ၊ ဗလသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏။ တဒါပိ၊ ထိုအခါ၌
 လည်း၊ သေသ၊ သိသပဓာနပြုအပ်သည်မှကြွင်းကုန်သော ဗောဇ္ဈင်တို့
 သည်၊ တဒန္တယော၊ ထိုသိသပဓာနဗောဇ္ဈင်သို့လိုက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြီးသောနည်းဖြင့် ဗလသမာပတ္တိယံ၊ ဗလသမာပတ်
 ၌၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏ စိတ္တဝယ်တံ၊ လေ့လာသောဝယ်တော်ရှိသည်
 အဖြစ်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလိုရာကား၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဣမံ
 သုတ္တံ၊ ဤစတုတ္ထသုတ်ကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူပေသတည်း။ နှုတ်၊ ဤ
 သည်လျှင်စတုတ္ထသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။

၇၈ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

၅ ပဉ္စမေပဉ္စမသုတ်၌။ ဗောဓာယသံဝတ္တန္တိတိ။ ဗောဓာယသံဝတ္တန္တိ
 ဟူသည် ကား။ ဗုဒ္ဓနက္ခယ။ သိခြင်းအကျိုးငှါ။ သံဝတ္တန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ကံ
 အဘယ် ဟို။ ဗုဒ္ဓနက္ခယ။ သိခြင်းအကျိုးငှါ။ သံဝတ္တန္တိ။ ဖြစ်ကုန်သနည်း။
 မဂ္ဂေန။ အရိသမဂ်ဖြင့်။ အသင်္ခါတနိဗ္ဗာနံ။ အသင်္ခါတနိဗ္ဗာန်ဟို။ ဗုဒ္ဓနက္ခယ။
 သိခြင်းအကျိုးငှါ။ သံဝတ္တန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ပစ္စဝေက္ခဏာယ။ ပစ္စဝေက္ခဏာ
 ဖြင့်။ ကတကိစ္စတံ။ ပြုအပ်ပြီးသောမဂ်ကိစ္စရှိသည်အဖြစ်ကို။ ဗုဒ္ဓနက္ခယ။
 သိခြင်းအကျိုးငှါ။ သံဝတ္တန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝါ။ တနည်းကား။ မဂ္ဂေန။ မဂ်ဖြင့်။
 ကိလေသနိဒ္ဓေတာ။ ကိလေသာဟူသော အိပ်-ပွင့်ခြင်းငှါ။ ဗုဒ္ဓနက္ခယ။
 နိုးခြင်းငှါ။ သံဝတ္တန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဗလေန။ ဖိုလ်ဖြင့်။ သံဗုဒ္ဓနက္ခယ။
 နိဗ္ဗာန် ဟိုမျက်မှောက်ပြုသည်၏အဖြစ်တည်းဟူသောအကျိုးငှါ။ သံဝတ္တ
 န္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ နှုတ်ဝိ။ ဤသို့လည်း။ ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။
 တေနေဝ။ ထိုကြောင့်လျှင်။ ဧတ္ထ။ ဤသုတ်၌။ နိဗ္ဗာနသန္တကိရိယာ။ နိဗ္ဗာန်ကို
 မျက်မှောက်ပြုခြင်းလည်းကောင်း။ ကိလေသပဟာနံ။ ကိလေသာ ဟုပယ်
 ခြင်းလည်းကောင်း။ ပစ္စဝေက္ခဏာ။ ပစ္စဝေက္ခဏာ ဥာဏ်လည်းကောင်း။
 ဣတိ။ ဤသို့။ သဗ္ဗံ။ အလုံးစုံသော မဂ်ကိစ္စထိုမဂ်၏အကျိုးကိုလည်း။ ဒသိ
 တံ။ ဤအပ်ပြီ။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ။ ဆဋ္ဌသုတ်၌။ အာရာမနိဿယတိ။ အာရာမနိဿယ။ ပရိသု
 သည်ကား။ အာရာမံ။ အရံ ဟို။ နိဿယ။ ဖြစ်၍။ ဝသနဘာဝေန။ နေခြင်း
 သဘောအလွန်ရှိသည်အဖြစ်ကြောင့်။ အာရာမနိဿယတိ။ အာရာမနိဿယ
 မည်၏။ ပရိသာဝစရောတိ။ ပရိသာဝစရောဟူသည်ကား။ ပရိသာယ။ ပရိ
 သတ်၌။ အဝစရော။ သက်ဝင်ကျင်လည်သည်။ ပရိသံနာမ။ ပရိသတ်မည်
 သည်။ ဗာလာပိ။ ကျွမ်းကျင်ရာမလိမ္မာသော သူတို့သည်လည်းကောင်း။
 ပဏ္ဍိဘာပိ။ ပညာရှိတို့သည်လည်းကောင်း။ ဩတရန္တိ။ သက်ဝင်စည်းဝေး
 ကုန်၏။ ပန။ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့။ ယောပဏ္ဍိတော။ အကြင်ပညာရှိသည်။
 ပရိပ္ပာဒံ။ သူတပါး၏မှောက်မှားသောဝါဒကို။ နိစ္ဆိတ္တံ။ နှိပ်နင်း၍။ အတ္တ
 နော။ မိမိ၏။ ဝါဒံ။ သမ္မာဝါဒ ဟို။ ဒီပဝဏံ။ ပြဆိုခြင်းငှါ။ သက္ကတိ။ စွမ်းနိုင်
 ၏။ အသံ။ ဤအမှားဝါဒကိုပယ်ထုန်၍အမှန်ဝါဒပြုပေတတ်။ သာသုသည်။
 ပရိသာဝစရောနာမ။ ပရိသတ်မင်းပွဲဝင်စွမ်း ကျွမ်းကျင်လျှင်သည်မည်
 ၏။ အာရာမေနအာရာမန္တိ။ အာရာမေနအာရာမံဟူသည်ကား။ အာရာမေန
 ဝ။ အရံတရဖြင့်သာလျှင်။ အာရာမံ။ အရံတရသို့။ အနုစက်မာမိ။ ထည့်လည်
 သွားလာ၏။ ဗာဟိနေ။ အရံပြင်ပဖြင့်။ နအနုစက်မာမိ။ ထည့်လည်သည်

မဟုတ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဥယျာနေန ဥယျာနေနိ ဧက္ကံပိ၊ ဥယျာနေနဥယျာနံဟူသောဤပါဠိ၌လည်း။ ဧသေဝန ယော၊ ဤဖွင့်ပြီးသောနည်းကိုသာလျှင်။ ဒဗ္ဗဗ္ဗော မှတ်အပ်၏။ ဝါ၊ တနည်း ကား။ အညန၊ တပါးသော။ အာရာမေန၊ အရံဖြင့်။ ပရိသေတွာ၊ ဝင်၍။ အညံ၊ တပါးသော။ အာရာမံ၊ အရံသို့။ အနုစက်မာမိ၊ ထုည့်လည်သွားလာ ၏။ အညနဥယျာနေန၊ တပါးသောဥယျာဉ်ဖြင့်၊ ပရိသေတွာ၊ ဝင်၍။ ဒ ညံ ဥယျာနံ၊ တပါးသောဥယျာဉ်သို့။ အနုစက်မာမိ၊ ထုည့်လည်သွားလာ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဧက္ကံ၊ ဤဝါကု၌။ ဣတိ ဝါဒပ္ပမောက္ခာနိသံသန္တိ၊ ဣတိဝါဒပ္ပမောက္ခာနိသံသံ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ ဣမိနာ ကာရေန၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ပုစ္ဆာ၊ မေးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံဣမိနာကာရေန၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပိဿန္တနံ၊ ဖြေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်။ ဂဟဏံ နိဂ္ဂဟဏံ၊ နှိပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာ ဖြင့်၊ နိဗ္ဗဠနံ နိဂ္ဂ ဘနိဗ္ဗဠနံ၊ သူနှိပ်သည်ကို ဖြေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ် ၏။ ဣတိ ဣမိနာ နယေန၊ ဤနည်းဖြင့်။ ဣတိ ဝါဒေါ၊ ဤသို့သော အခြင်း အရာဖြင့် ဝါဒတင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝါဒပ္ပမောက္ခာ၊ ဤသို့ သော အခြင်းအရာဖြင့် ထိုသို့တင်အပ်သော အပြစ်မှ လွတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧဝံအာနိသံသံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာ ဖြင့် ဝါဒတင်ခြင်းဖြစ်၏။ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့် တင်သောဝါဒမှ လွတ် ခြင်းဖြစ်၍ ဟုညွှန်းအပ်သော အာနိသင်ရှိသော၊ ဥပါရမ္မာအာနိသံသန္တိ၊ ဥပါရမ္မာအာနိသံသံဟူသည်ကား။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ပုစ္ဆာယ၊ ပုစ္ဆာ၌ ဒေါသော၊ အပြစ်တည်း။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ပိဿန္တေန၊ အဖြေ၌။ ဒေါသော အပြစ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧဝံ ဝါဒဒေါသာနိသံသံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာ ဖြင့် သူတပါးဝါဒ၌ဒေါသတင်ခြင်း အာနိသင်ရှိသော။ ။

ကထံတာဝိတောစကုဏ္ဍလိယဇ္ဈိယသံဝရောတိ၊ ကထံတာဝိတော စကုဏ္ဍလိယဇ္ဈိယသံဝရော အစရှိသော၊ ဣမံဒေသနံ၊ ဤဒေသနာကို၊ သဗ္ဗာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတ္တကံဌာနံ၊ အစမှစ၍ တိဏိသုဓိတာနိ တိုင်အောင်ဤရွှေသောဌာနကို။ ပရိဗ္ဗာဓကေန၊ ကုဏ္ဍလိယပရိဋိဇ်ဇသည်။ ပုစ္ဆိတံ၊ မေးအပ်ပြီ။ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌။ ပုစ္ဆိတံ၊ မေးခြင်း၌။ နသက္ကာတိ၊ မတတ်နိုင်ဟု။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတွာ၊ ထို၍။ တာဝ၊ ထိုမှတည်းဖြင့်။ အယံဒေ သနာ၊ ဤဒေသနာသည်။ ယထာနုသန္တိ၊ ဂတာ။ ယထာနုသန္တသို့ရောက်

သည့်နဟောတိ၊ မဖြစ်ချေသေး၊ ဣဒါနိ ယချအခါ၌၊ နံဒေသနံ၊ ထိုဒေသနာ
ကို၊ ယထာနုသန္တိ၊ ယထာနုသန္တသ္မိ၊ ပါပေသသဒိတိ၊ ရောက်စေအံ့ဟု၊
သယမေဝ၊ ကိုယ်တော်တိုင်သေလျှင်၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးတော်မူလိုရကား၊
အာရတဘိ၊ အားသစ်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဒေသနာတော်၌၊ မနာပနာဘိဇ္ဇ
တိ ဟိ၊ မနာပနာဘိဇ္ဇတိဟူသည့်ကား၊ ဣဋ္ဌာရမ္မဏံ၊ ဣဋ္ဌာရုံကို၊ နာဘိဇ္ဇာယ
တိ၊ မတင်မက်၊ နာဘိဟံသတိ ဟိ၊ နာဘိဟံသတိဟူသည့်ကား၊ သာမိသေ
ယ၊ ကိလေသသဟူသောအာမိသနှင့်တကွသော၊ ဝုဋ္ဌိယာ၊ နှစ်သက်ခြင်း
ဖြင့်၊ နအဘိဟံသဘိနအဘိတုသတိ၊ ဧ၊ ရှု၊ နှစ်သက်၊ တတ္ထသ၊ ဥတောစ
ကာယောဟောတိဥတံမိတ္တံအဇ္ဈတ္တန္တိ၊ တတ္ထသ၊ ဥတောစ ကာယော
ဟောတိဥတံမိတ္တံအဇ္ဈတ္တံဟူသည့်ကား၊ တသ၊ ထိုသောဂီရဟန်း၏၊ နာမ
ကာယောစ၊ နာမ်ဖြစ်သောကာယသည်၎င်း၊ ဂေါစဇ္ဈေတ္ထေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ
၌၊ ဥတော၊ သမာဓိသတ္တိဖြင့်တည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မိတ္တဉ္စ၊ ဝိပဿနာ
စိတ်သည်လည်း၊ ဂေါစဇ္ဈေတ္ထေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌၊ ဥတံ၊ သမာဓိသတ္တိဖြင့်
မြဲစွာတည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုသန္တိတန္တိ၊ သုသန္တိတံဟူသည့်
ကား၊ ကမ္မဋ္ဌာနဝသေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ သုဋ္ဌ၊ လွန်ကဲစွာ၊ သန္တိတံ
မယျံ၊ လွင့်သော အားဖြင့် ကောင်းစွာတည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုဝိ
မုတ္တန္တိ၊ သုဝိမုတ္တံဟူသည့်ကား၊ ကမ္မဋ္ဌာနဝိမုတ္တိယာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အား
ထုတ်ကြိုးပန်းသောအားဖြင့်ပဋိပက္ခမှ လည်းကောင်း၊ သုဝိမုတ္တံ၊ ကောင်း
စွာလွတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အမနာပန္တိ၊ အမနာပံ ဟူသည့်ကား၊
အနုဋ္ဌာရမ္မဏံ၊ အနုဋ္ဌဖြစ်သောအာရုံကို၊ နမဂ္ဂံဟောတိတိ၊ နမဂ္ဂံဟောတိ
ဟူသည့်ကား၊ တသ္မိ၊ အမနာပရူပဒဿနေ၊ ထိုအမနာပရုပ် အဆင်းကို
မြင်ခြင်းကြောင့်၊ မဂ္ဂံ၊ မျက်နှာမသာရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အပ္ပတိဋ္ဌိတ
မိတ္တောဘိ၊ အပ္ပတိဋ္ဌိတမိတ္တောဟူသည့်ကား၊ ကိလေသဝသေန၊ ပူပန်စေ
တတ်နှိပ်စက်တတ်သောဒေါသသတ္တိဖြင့်၊ အထိနမိတ္တော၊ အထွေထွေမိတ္တော၊
မခက်ထန်သော စိတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ထန္တံ၊
သံချောင်းကိုမျှသောစပါးကြီးမြွေသို့ ခက်ထန်တောင့်မာသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ မုဒုကံ၊ နူးညံ့သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဒိနမာနသောတိ၊ အဒိနမာန
သော ဟူသည့်ကား၊ ဒေါမနဿ ဝသေန၊ ဒေါမနဿ သတ္တိဖြင့်၊ အဒိန
မိတ္တော၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သောစိတ်မရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဗျာပန္နစေတ
သောတိ၊ အဗျာပန္နစေတသောဟူသည့်ကား၊ ဒေါသဝသေန၊ ဒေါသသတ္တိ
ဖြင့်၊ အပ္ပတိမိတ္တော၊ မပျက်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇေတုဗ္ဗိတော

၀၀၀

ခေါက်ကုဏ္ဍလိယဗျူဟသံဝရော ဇေဗဟုလိကတောဝတိဏိသုစရိတာနိပရိ
 ပူရေတိတိဇေဏ္ဍ။ ဇေဘာဝိတောခေါက်ကုဏ္ဍလိယဗျူဟသံဝရောဇေဗဟုလိ
 ကတောဝတိဏိသုစရိတာနိပရိပူရေတိဟူသောဤပါဌ၌။ ဇေ။ ဤဆိုလတ္တံ့
 သောနည်းဖြင့်။ သုစရိတပူရေတံ။ သုစရိတ်တရားတို့၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဇေဒိ
 တဗ္ဗံ။ ထိအပ်၏။ တာဝ။ လက်ဦးစွာ။ ဣမေသုဆသုဒ္ဓါရေသု။ ဤခြောက်ခွါရ
 တို့၌။ အဋ္ဌာရေသဒုစ္စရိတာနိ။ ဒုစရိတ်တဆဲ ရှစ်ပါးတို့သည်။ ဟောန္တံ။ ဖြစ်
 ကုန်၏။ ကဝံ။ အဘယ်သို့ဖြစ်ကုန်သနည်း။ တာဝ။ လက်ဦးစွာ။ စက္ခုဒ္ဓါရေ။
 စက္ခုဒ္ဓါရ၌။ ဣဋ္ဌာရေဓမ္မဏေ။ ဣဋ္ဌာရုံသည်။ အာပါတဝတေ။ ထင်ခြင်းသို့
 ရောက်လတ်သော်။ ကာယင်္ဂဝါစင်္ဂါနိ။ ကိုယ်အင်္ဂါ ၇ နှုတ်အင်္ဂါ ၇တို့ကို။ အ
 စောပေတွာ။ မထုပ်စေမူ၍။ တသ္မိံ။ အာရမ္မဏေ။ ထိုဣဋ္ဌာရုံ၌။ လောဘံ။
 လောဘကို။ ဥပ္ပါဒေန္တဿ။ ဖြစ်စေသောသူအား။ မနောဒုစ္စရိတံ။ မနောဒုစ
 ရိတ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ လောဘဿဟဂတေန။ လောဘနှင့်တကွသော။
 ဝိတ္တေန။ ဝိတ်ဖြင့်။ ဣဒံ။ ဤအာရုံသည်။ အဟောဝတေ။ ဩဋ္ဌကောင်းလေစွ။
 ဣဋ္ဌံ။ အလိုရှိအပ်၏။ ကန္တံ။ နှစ်သက်အပ်၏။ မနာဝံ။ နှလုံးကိုပွားစေတတ်၏။
 ဣတိ။ ဤသို့။ ဘဏန္တဿ။ ဆိုသောသူအား။ ဝစိဒုစ္စရိတံ။ ဝစိဒုစရိတ်သည်။
 ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တဒေဝ။ ထိုအာရုံကိုပင်လျှင်။ ဟတ္ထေန။ လက်ဖြင့်။ ပရာ
 မသန္တဿ။ သုံးသပ်သောသူအား။ ကာယဒုစ္စရိတံ။ ကာယဒုစရိတ်သည်။
 ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ သေသဒ္ဓါရေသုပိ။ ကြွင်းသော သောတဒ္ဓါရ စသည်တို့၌
 လည်း။ ဇေဝေနပောတိ။ ဤဆိုပြီးသော နည်းရှိသည်သာတည်း။ အယံပန။
 ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ ပိသေသော။ အထူးတည်း။ ။

ဟိ။ ချဲ့ဦးအံ့။ သောတဒ္ဓါရသ္မိံ။ သောတဒ္ဓါရ၌။ သဒ္ဓါရေဓမ္မဏဿ။ သဒ္ဓါရုံ၏။
 ဝတ္ထုဘူတံ။ ဝတ္ထုဖြစ်၍ဖြစ်သော။ သင်္ခပဏဝါဒိတုရိယဘဏ္ဍာ။ ခရုသင်း
 ထက်စည်အစရှိသောတုရိယဘဏ္ဍာဖြစ်သော။ အနာမါသံ။ ရဟန်းတို့မသုံး
 သပ်ကောင်းသော ဝတ္ထုကို။ အာမသန္တဿ။ သုံးသပ်သောသူအားလည်း
 ကောင်း။ ဗာဓိနဒ္ဓါရေ။ ဗာဓိနဒ္ဓါရ၌။ ဂန္ဓာရေဓမ္မဏဿ။ ဂန္ဓာရုံ၏။ ဝတ္ထုဘူတံ။ ဝတ္ထု
 ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဂန္ဓမာလာဒိ။ နို့သာပန်းအစရှိသည်ကို။ အာမသန္တဿ။
 သုံးသပ်သောသူအားလည်းကောင်း။ ဖိတ္တဒ္ဓါရေ။ ဖိတ္တဒ္ဓါရ၌။ ရသာရေဓမ္မဏဿ
 ရသာရုံ၏။ ဝတ္ထုဘူတံ။ ဝတ္ထုဖြစ်၍ဖြစ်သော။ မန္တမံသာဒိ။ ငါးဟင်းမျိုး
 စသည်ကို။ အာမသန္တဿ။ သုံးဆောင်သောသူအားလည်းကောင်း။ ကာယ
 ဒ္ဓါရေ။ ကာယဒ္ဓါရ၌။ ဗောဋ္ဌဗ္ဗာရေဓမ္မဏဿ။ ဗောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၏။ ဝတ္ထုဘူတံ။ ဝတ္ထု
 ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဝတ္ထုတုလကပါဝါရာဒိ။ အဝတ်ရလျားအရုံစသည်ကို။ အာ

၈၂ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

မသန္တဿ။ သုးသပ်သောသူအားလည်းကောင်း၊ မနောဒ္ဓါရေ၊ မနောဒ္ဓါရေ၌
ပညတ္တိဝသေန။ ပညတ်၏ဝတ္ထုကိုမသုးသပ်မှု၌ပိဏ္ဏဂဟဏာမုခဖြင့်သက်
သက်ပညတ်၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ဓမ္မာရမ္မဏာဘူတံ။ ဓမ္မာရုံဖြစ်သော၊
သပ္ပိတေလမရဟဏိတာဒိ။ ထောပတ် ဆီ ပျား တင်လဲစသည်ကို။ အာ
မသန္တဿ။ သုးသပ်သောသူအား လည်းကောင်း၊ ကာယဒုစ္စရိတံ၊ ကာ
ယဒုစရိတ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ သင်္ခေပတောပန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်
ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤကဏ္ဍပက္ခန္ဓံ၊ ဆသုဒ္ဓါရေသု၊ ခြောက်ဒွါရတို့၌၊ ကာယဝိတိက္က
မော၊ ကိုယ်ဖြင့်လွန်ကျူးခြင်းသည်၊ ကာယဒုစ္စရိတံ၊ ကာယဒုစရိတ်မည်၏
ဝိတိက္ကမော၊ နှုတ်ဖြင့်လွန်ကျူးခြင်းသည်၊ ဝစီဒုစ္စရိတံ၊ ဝစီဒုစရိတ်
မည်၏။ မနောဝိတက္ကမော၊ စိတ်ဖြင့် လွန်ကျူးခြင်းသည်၊ မနောဒုစ္စရိတံ၊
မနောဒုစရိတ်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဏောဝဒုစ္စရိတာနိ၊ သုးပါးသာလျှင်
ဖြစ်ကုန်သောဒုစရိတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

ပန၊ အန္ဓယကိုဆိုပြီးအံ့၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤယောဂီရဟန်းသည်၊ အတ္တနော
မိမိ၏၊ ဘာဝနာပဋိသင်္ခါနော၊ ဘာဝနာဖြင့်ပြီးသောဆင်ခြင်ခြင်း၌၊ ဝိဇ္ဇိတော၊
တည်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမာနိယထာဝရတ္ထဆန္ဒါရာရမ္မဏာနိ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော
ဒွါရ၌ထင်ရှားသောအာရုံတို့ကို၊ ဒုစ္စရိတာနိ၊ ဒုစရိတ်၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်
လျက်၊ သုစရိတာနိ၊ သုစရိတ်၏အကြောင်းတို့ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြုပြင်၍၊ ဝိပရိ
ဏာမေတိ၊ တောက်ပြန်စေ၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင် ဣဋ္ဌအာရုံ ကြိုက်
လျက် ဒုစရိတ်မပွား သုစရိတ်တရားဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ တာဝ၊ ရှေးဦး
စွာ၊ စက္ခုဒ္ဓါရေ၊ စက္ခုဒ္ဓါရေ၌၊ ဣဋ္ဌာရမ္မဏ၊ ဣဋ္ဌဖြစ်သောရှုပါရုံသည်၊ အေ
ပါတေတေ၊ ထင်ခြင်းသို့ချောက်ခဲ့လတ်သော်၊ ကာယင်္ဂါဝါစင်္ဂါနိ၊ ကိုယ်
အင်္ဂါနှုတ်အင်္ဂါတို့ကို၊ အစာလေတွာ၊ မလှုပ်စေမှု၍၊ ရူပါရမ္မဏံ၊ ရူပါရုံလျှင်
အာရုံရှိသော၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌာပယတော၊ ဖြစ်စေသောသူ
အား၊ မနောသုစရိတံ၊ မနောသုစရိတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိပဿနာ
သဟဂတေန၊ ဝိပဿနာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ ခယဓမ္မံ၊ ကုန်
ခြင်းသဘောရှိတတ်ချေ၏။ ဝယဓမ္မံ၊ ပျက်ခြင်းသဘောရှိတတ်ချေ၏။ ဣတိ
ဤသို့၊ ဘဏန္တဿ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသော သူအား၊ ဝစီသုစရိတံ၊ ဝစီသုစ
ရိတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတံ၊ ဤဝတ္ထုသည်၊ အနာမသနဘဏ္ဍာံ၊ ထိုထို
မအပ်မသုးသပ်ကောင်းသော ဘဏ္ဍာကည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ပညတ်ဝိနည်း
သိမ်းဆည်းဂရု အလေးပြု၍၊ အနာမသန္တဿ၊ အဆိပ်ထန်သောမြွေ သံ
တွေမီးကျိုးသို့ မထိပါးသောသူအား၊ ကာယသုစရိတံ၊ ကာယသုစရိတ်

သည်။ဟောတိ။ဖြစ်၏။သေသဒ္ဓါရေသုဝိ။စက္ခုဒ္ဓါရေကြွင်းသော သောတ
ဒ္ဓါရေသည်တို့၌လည်း။ ဧသဝနယော။ဤစက္ခုဒ္ဓါရေ၌ ပြပြီးသည်လျှင် သိ
ကြောင်းဥပဒေသဖြစ်လတ်သတည်း။ ။

ဧဝံဝုတ္တပ္ပကာရေန။ဤဆိုအပ်ပြီးသောအပြားအားဖြင့်။ ဝိတ္ထာရတော။
အကျယ်အားဖြင့်။ ဣမာနိအဋ္ဌာရသ သုစရိတာနိ။ ဤတဆဲ့ ရှစ်ပါးသော
သုစရိတ်တို့သည်။ဟောန္တိ။ဖြစ်ကုန်၏။သင်္ခပတောပန။အကျဉ်းအားဖြင့်
ကား။ဧတ္ထာပိ။ဤသုတ္တပက္ခ၌လည်း။ ခဝသုဒ္ဓါရေသု။ခြောက်ဒ္ဓါရတို့၌။ ကာ
ယသံဝရော။ ကိုယ်ကို စောင့်ထိန်းခြင်းသည်။ ကာယသုစရိတံ။ ကာယ
သုစရိတ်မည်၏။ ဝစီသံဝရော။နှုတ်ကိုစောင့်ထိန်းခြင်းသည်။ ဝစီသုစရိ
တံ။ ဝစီသုစရိတ်မည်၏။ မနောသံဝရော။ စိတ်ကိုစောင့်ထိန်းခြင်းသည်။
မနောသုစရိတံ။မနောသုစရိတ်မည်၏။ဣတိ။ဤသို့။ တိဏေဝသုစရိတာနိ။
သုံးပါးသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သောသုစရိတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ။ဖြစ်ကုန်၏။ဧဝံ
ဝုတ္တပ္ပကာရေန။ဤဆိုအပ်ပြီးသောအပြားအားဖြင့်။ ဣန္ဒြိယသံဝရော။ဣန္ဒြိ
ယသံဝရသည်။ တိဏိသုစရိတာနိ။ သုစရိတ်သုံးပါးတို့ကို ပရိပူရေတိ။
ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်စေ၏။ဣတိ။ဤသို့။ဝေဒိတဗ္ဗော။သိအပ်၏။ ။

ဧတ္တာဝတာ။ အစချီမှစ၍တိဏိ သုစရိတာနိပရိပူရေတိ ဟူသောပုဒ်
တိုင်ဤရှေ့လောက်သောစကားအမည်ဖြင့်။ သိလာနုရက္ခိတံ။စတုပါရိသုဒ္ဓိ
သိလာကိုစောင့်ပေတတ်သော။ဣန္ဒြိယသံဝရသိလံ။ဣန္ဒြိယသံဝရသိလကို
ကထိတံ။ဟောတော်မူအပ်၏။ ကာယဒုစ္စရိတံပဟာယာတိအာဒိသု။ ကာ
ယဒုစ္စရိတံ ပဟာယဤသို့ အစရှိသောပါဠိတို့၌။ တိဝိဓံ။ သုံးပါးအပြားရှိ
သော။ ကာယဒုစ္စရိတံ။ကာယဒုစရိတ်သည်။ စတုဗ္ဗိဓံ။ လေးပါးအပြားရှိ
သော။ဝစီဒုစ္စရိတံ။ဝစီဒုစရိတ်သည်။တိဝိဓံ။သုံးပါးအပြားရှိသော။ မနော
ဒုစ္စရိတံ။မနောဒုစရိတ်သည်။ဟောတိ။ဖြစ်၏။တဿ။ထိုဒုစရိတ်ဆယ်ပါး
၏။ပဋိပက္ခဝသေန။ဆန့်ကျင်ဘက်၏အစွမ်းဖြင့်။ကာယသုစရိတာဒိနိ။ကာ
ယသုစရိတ်သည်တို့ကို။ဝေဒိတဗ္ဗာနိ။သိအပ်ကုန်၏။ ဧတ္တာဝတာ။ဤမျှ
အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ကာယသံဝရဝစီသံဝရေဟိ။ ကာယသံဝရဝစီသံဝရ
တို့ဖြင့်။ပါတိမောက္ခသိလံ။ပါတိမောက္ခသိလကို။ မနောသံဝရေန။မနောသံ
ဝရဖြင့်။တိဏိသိလာနိ။ ဣန္ဒြိယသံဝရသိလပစ္စယသန္တိသိတသိလအာဇီ
ဝပါရိသုဒ္ဓိသိလတို့ကို။ဣတိ။ဤသို့။စတုပါရိသုဒ္ဓိသိလံ။စတုပါရိသုဒ္ဓိသိလ
ကို။ကထိတံ။ဟောတော်မူအပ်သည်။ဟောတိ။ဖြစ်၏။ပန။အချုပ်ကိုဆိုပြီး
အံ့။သကလေ။အလုံးစုံသော။ဣမသ္မိံသုတ္တံ။ဤသုတ်၌။သုစရိတမူလက။

သုစရိက်လျှင် အရင်းရှိကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်။
 လောကုတ္တရမိဿကာ၊ လောကုတ္တရာနှင့်ရောကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ သတ္တန္တံဗောဇ္ဈင်္ဂါနံ၊ လောကုတ္တရာဗောဇ္ဈင်ချနစ်ပါးတို့၏။ မူလဘူတာ၊
 အမြစ်ဖြစ်ကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်။ ဗုဒ္ဓဘာဂါ၊ ရှေး
 အဘို့၌ဖြစ်ကုန်၏၊ တေပိယထာဝရတ္တသတိပဋ္ဌာနာ၊ ယခင်ဆုံးငြီးသောမူလ
 ဘူတာ သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်၎င်း။ သတိပဋ္ဌာန မူလကာ၊ သတိပဋ္ဌာန်လျှင်
 အမြစ်ရှိကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ လောကီဗောဇ္ဈင်တို့သည်လည်းကောင်း၊
 ဗုဒ္ဓဘာဂါ၊ ဗုဒ္ဓဘာဂတို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ သဘော
 တွဲသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဝိဇ္ဇာဝိရတ္တိမူလကာ၊ သတ္တခေါကုဏ္ဍလိယဗောဇ္ဈင်္ဂါ
 ဘာဝိတာ ဗဟုလိကာတာဝိဇ္ဇာဝိရတ္တံ ပရိပူရေန္တိဟူ၍ ဟောတော်မူအပ်
 ကုန်သောဝိဇ္ဇာဝိရတ္တိကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို
 လောကုတ္တရာ၊ လောကုတ္တရာတို့ဟူ၍သာလျှင်၊ ကဝိတာ၊ ဟောတော်
 မူအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ။

၇ သတ္တမံ၊ သတ္တမသုတ်သည်၊ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိ
 သည်သာတည်း။ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ ပစ္စတ္တန္တိ၊ ပစ္စတ္တံဟူသည်ကား၊ အတ္တနာဝ၊
 ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ ယောနိသောမနသိကာရာတိ၊ ယောနိသောမနသိကာ
 ရာဟူသည်ကား၊ ယောနိသောမနသိကာရေန၊ အသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်း
 မြင်းဖြင့်၊ အာရတ္တ မာနောဝါတိ၊ အာရတ္တ မာနောဝဟူသည်ကား၊ ကုရုမာ
 နောယေဝဥပ္ပါဒေန္တောဝေ၊ ဖြစ်စေသည်ဖြစ်၍လျှင်၊ သုဝိရတ္တန္တိ၊ သုဝိရတ္တံ
 ဟူသည်ကား၊ ကမ္မဋ္ဌာနဝိရတ္တိယာကမ္မဋ္ဌာနမနသိကာရေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို
 နှလုံးသွင်းမြင်းဖြင့်၊ သုဗ္ဗု၊ ကောင်းစွာ၊ ဝိရတ္တံ၊ လွှတ်၏၊ အဋ္ဌိံကတွာတိ၊
 အဋ္ဌိံကတွာဟူသည်ကား၊ ဘာဝနာမနသိကာရံ၊ ဘာဝနာကိုနှလုံးသွင်းမြင်း
 ကို၊ အတ္တဥတ္တမံ၊ မြတ်သောစီးပွားခြင်းကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ အတ္ထိကော၊ ဘာ
 ဝနာမနသိကာရဟူသောစီးပွားထုပ်ကြီးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ နာညတြိတထာဂတဿပါတုဘာဝါတိ၊ နာ
 ညတြိတထာဂတဿပါတုဘာဝါဟူသည်ကား၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ ပါတုဘာဝံ၊ ထင်ရှားပွင့်တော်မူသည်ကို၊ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍၊ အည
 ထိံကလေ၊ တပါးသောအခါ၌၊ နဥပ္ပန္နန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

၂-ဗောဇ္ဈင်္ဂသံယုတ်-၁၅-ပဗ္ဗတဝဂ်။

၁၅

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ နာညတြသုဂတဝိနယာတိ၊ နာညတြသုဂတဝိနယာဟူသည်ကား၊ သုဂတောဝါဒံ၊ သဗ္ဗညုဘုရားအဆုံးမတော်ကို၊ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍၊ နဥပ္ပန္နိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤ၌၊ အပြီးတည်း။ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ပဗ္ဗတဝဂ္ဂေါ၊ ပဗ္ဗတဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဗောဇ္ဈင်္ဂသံယုတ်-၁၆-ဝိလောနဝဂ်။

၁ ဒုတိယဝဂ္ဂဿ၊ ဒုတိယဝဂ်၏။ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ စတ္တာရောဣရိယာပထေကပ္ပေန္တိတိဇေတံဝစနံ၊ စတ္တာရောဣရိယာပထေကပ္ပေန္တိဟူသော ဤစကားကို၊ ယေသံသတ္တာနံ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့အား၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣရိယာပထာ၊ ဣရိယာသုတ်တို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဇေတသံယေဝသတ္တာနံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏သာလျှင်၊ ဝေသန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဇေတံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ပောတော်မူအပ်၏၊ ဝီလံနိဿာယာတိ၊ ဝီလံနိဿာယဟူသည်ကား၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိဝီလံ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိဝီလံကို၊ နိဿာယံ၊ အဖို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂတိ၊ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂဟူသည်ကား၊ သဟာဝိပဿကော၊ ဝိပဿနာနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ မဂ္ဂဗောဇ္ဈင်္ဂ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သောဗောဇ္ဈင်တို့ကို။ ။

၂-၃ ဒုတိယတတိယာနိ၊ ဒုတိယသုတ်တတိယသုတ်တို့သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထာနေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိကုန်သည်သာတည်း။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ တထာပဟိနေစအာယသ္မတောမဟာကဿပဿ သောအာဗာဓောအဟောသိတိ၊ တထာပဟိနေစအာယသ္မတောမဟာကဿပဿသောအာဗါဓေါအဟောသိဟူသည်ကား၊ ဣမံပေါဏ္ဍိကာဝဂံ၊ ဤဗောဇ္ဈင်္ဂဘာဝနာကို၊ သာဓကံ၊ အလေးအမြတ်ပြု၍၊ သုဏန္တဿ၊ နာသော၊ ထေရုဿ၊ မထေရ်ကဿပ၏။ မဟံ၊ ငါ့အား၊ ပဗ္ဗမိတဒိဝသတော၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်သောနေ့မှ၊ သတ္တမဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈန္တဿ၊ ထိုးထွင်း၍ထိစဉ်၊ ဣမေဗောဇ္ဈင်္ဂ၊ ဤဗောဇ္ဈင်တို့သည်၊ ပါတုဘူတာ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်လတ်ပြီ၊ ဣတိဇေတံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ အထပစ္ဆာ၊ ထိုနောက်မှ၊ သတ္ထုသာသနံ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်သည်၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ နိယျာနိကံ၊ ဝန်ခံထွက်မြောက်စေတတ်

၈၆ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဗိန္တယတော။ ကြီးသော။ အဿ။ ထိုအရှင်ကဿပ၏။ လောဟိတံ။ သွေးသည်။ ပဝီဒိ။ ကြည်လင်၏။ ဥပါဒါရူပံ။ ဥပါဒါရုပ်သည်။ ဝိသုဒ္ဓိံ။ စင်ကြယ်သည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ ပေါက္ခရပတ္တေ။ ပဒုမ္မာကြာဖက်၌။ ပက္ခိတ္တဥဒကဗိန္ဒုရိယ။ ထည့်အပ်သော မေပေါက်ကဲ့သို့။ သရိရေတော။ ကိုယ်မှ။ ရောဂေါ။ အနာသည်။ ဝိနိဝတ္တိတွာ။ ဆုတ်နစ်၍။ ငတော။ သွေး၏။ တေန။ ထို့ကြောင့်။ တထာပတိနောစအာယသ္မတော။ မဟာကဿပဿသောအာဗာဓောအဟောသိတိ။ တထာပတိနောစအာယသ္မတော။ မဟာကဿပဿသောအာဗာဓော အဟောသိ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ။

၅-၆ ပဉ္စမဆဋ္ဌသုဝိ၊ ပဉ္စမသုတ် ဆဋ္ဌသုတ်တို့၌လည်း။ ဧသဝနယော။ ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာတည်း။ ပန။ အထူးကိုဆိုဦးအံ့။ ဣမသံတိဣတ္ထိဝိဇနာနံ။ ဤသုံးဦးသောအရှင်မြတ်တို့အားလည်း။ ပဗ္ဗတပါဒေ။ တောင်ခြေ၌။ ဝုပ္ပိဘဝိသရုက္ခဝါတ သမ္ပာသေန။ ပွင့်သောအဆိပ်ရှိသောသစ်ပင် ဘုံရှိသောလေအတွင်းကြောင့်။ မန္တသိတစ္ဆရော။ နှံ့သောချင်း၍ဖျားသော။ အာဗာဓော။ အနာသည်။ ဥပ္ပန္နော။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ သိအပ်၏။ သေသံ။ ပွင့်ပြီးသည်မှအကျန်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ။ အလုံးစုံသောသတ္တမစသော လေးပုဒ်တို့၌။ ဥတ္တာနမေဝ။ ပေါ်သည်သာတည်း။ ဣတိ။ ဤစွဲအပြီးတည်း။ ။ ဣတိယော။ နှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဝိလာနဝဂ္ဂေါ။ ဝိလာနဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတော။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဗောဇ္ဈင်္ဂသံယုတ်၊ ၁၇-ဥဒါယိဝဂ်။

၁ တကိယဝဂ္ဂဿ။ တကိယဝဂ်၏။ ပဌမေ။ ပဌမသုတ်၌။ ကိတ္တာဝတာနုခေါဘန္တေ။ ဗောဇ္ဈင်္ဂ ၂ တိဝုတ္တန္တိတိ။ ကိတ္တာဝတာနုခေါဘန္တေ။ ဗောဇ္ဈင်္ဂ ၂ တိဝုတ္တန္တိဟူသည်ကား။ ဘန္တေ။ ရွှေသုန်းတော်ရှင်။ ကိတ္တကေနကာရေတေန။ အဘယ်မျှသောအကြောင်းဖြင့်။ ဗုဒ္ဓနကအင်္ဂါနာမ။ သိတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏အင်္ဂါမည်သည်ကို။ ဝုတ္တန္တိနုခေါ။ ဆိုအပ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပုတ္တိမေး၏။ ဗောဓယသံဝတ္တန္တိတိ။ ဗောဓယသံဝတ္တန္တိဟူသည်ကား။ ဗုဒ္ဓနကတ္တာယ။ သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်းငှါ။ သံဝတ္တန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣမသိသုတ္တေ။ ဤသုတ်၌။ ဝိဿကဗောဇ္ဈင်္ဂါ။ ဝိဿကဖြစ်သော ဗောဇ္ဈင်္ဂတို့ကို။ ကထိတာ။ ဟောအပ်ကုန်၏။ ။

၂-ဗောဇ္ဈင်္ဂသံယုတ်-၁၇-ဥဒါယိဝဂ်။

၈၇

၂ ဒုတိယေ။ ဒုတိယသုတ်၌။ ဓမ္မပရိစ္ဆေဒေါ။ ဓမ္မအပိုင်းအခြားကို။ ကထိတော။ ဟောအပ်၏။ ။

၃ တတိယေ။ တတိယသုတ်၌။ ကာမရာဂဋ္ဌာနိယာနန္တိ။ ကာမရာဂဋ္ဌာနိယာနံ ဟူသည်ကား။ ကာမရာဂဿ။ ကာမရာဂ၏။ ကာမဏာဘူတာနံ။ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ အာရမ္မဏဓမ္မာနံ။ အာရုံဖြစ်သောတရားတို့ကို။ ဗျာပါဒဋ္ဌာနိယာဒိသုတိ။ ဗျာပါဒဋ္ဌာနိယ အတိရှိသည်တို့၌လည်း။ ဇေသဝနယော။ ဤနည်းကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ဟိယုတ္တံ။ သင့်၏။ သကလံ။ အလုံးစုံသော။ ဣဒံသုတ္တံ။ ဤသုတ်ကို။ အာရမ္မဏာနေဝ။ အာရုံဖြင့်သာလျှင်။ ကထိတံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပဌမဝဂ္ဂဿ။ ပဌမဝဂ်၏။ ဒုတိယသုတ္တံ။ ဒုတိယသုတ်၌။ ဝုတ္တပရိစ္ဆေဒေါ။ ဝုတ္တပရိစ္ဆေဒအပိုင်းအခြားကိုလည်း။ ဧဋ္ဌေ။ ဤတတိယဝဂ်၏ တတိယသုတ်၌။ ဝုတ္တတော။ ရအပ်သည်သာတည်း။ ။

၄ စတုတ္ထေ။ စတုတ္ထသုတ်၌။ ဖိဿကဗောဇ္ဈင်္ဂ ၂။ ဖိဿကနာမဂ်အရာဖြစ်သောဗောဇ္ဈင်တို့ကို။ ကထိတော။ ဟောအပ်ကုန်၏။ ။

၅ ပဉ္စမေ။ ပဉ္စမသုတ်၌။ အပရိဟာနိယေဓမ္မေတိ။ အပရိဟာနိယေဓမ္မေ ဟူသည်ကား။ အပရိဟာနိကဇေ။ သုံးပါးသောသိက္ခာတို့မှဆုတ်မယုတ်ခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သော။ သတ္တဓမ္မေ။ ခုနစ်ပါးသောတရားတို့ကို။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ။ ဆဋ္ဌသုတ်၌။ ဇောဒဝေါစာတိ။ ဇောဒဝေါစဟူသည်ကား။ ဣမိသံပရိသတိ။ ဤပရိသတ်၌။ နိဝိဇ္ဇော။ နေသော။ ဥဒါယိတ္တေရာနာမ။ ဥဒါယိထေရ်မည်သော။ အနုသန္ဓိကုသလော။ တရားအနုသန္ဓေ၌ လိမ္မာသော။ သိက္ခာပုဟန်းသည်။ အတ္ထိရှိ၏။ သောဘိက္ခု။ သိုရဟန်းသည်။ ဇံငါ့ကို။ ပုစ္ဆိ။ သတိ။ မေးလျှောက်လတ္တံ့။ ဣတိဣမိနာအဓိပ္ပါယေန။ ဤသို့သောအလိုတော်ဖြင့်။ ဇာဂတော။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဩသာပိတဒေသနံ။ ပြီးဆုံးစေအပ်သောဒေသနာကို။ ဥတွာ။ သိ၍။ ဒေသနာနုသန္တိ။ ဒေသနာအနုသန္ဓေကို။ ဧကဓမ္မေ။ စပ်အံ့။ ဣတိဣမိနာအဓိပ္ပါယေန။ ဤအလိုဖြင့်။ ပုစ္ဆိန္တော။ မေးလိုကောင်း။ ဇောဝစနံ။ ဤစကားကို။ အဝေါစ။ လျှောက်၏။ ဝိပုလန္တိ။ အာဒိသဗ္ဗံ။ ဝိပုလံ။ ဤသို့အတိရှိသော အလုံးစုံကို။ သုဘာပိတတ္တံ။ ထွ်မစောက် ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ။ ရှည်၍။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဟိယုတ္တံ။ သင့်၏။ သုဘာပိတော။ ကောင်းစွာ ပွားစေအပ်သော။ သတိသမ္ပောဇ္ဈေင်္ဂ ၂။ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်သည်။ ဝိပုလောစ။ ကုယ်ပြန်သည်လည်းကောင်း။ မဟဂ္ဂဏောစ။ မြတ်သောအဖြစ်သို့ရောက်သည်

လည်းကောင်း၊ ဝါ၊ ကြီးမာသော အဖြစ်သို့ရောက်သည် လည်းကောင်း၊
အပ္ပမာဏော၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသည်လည်းကောင်း၊ အဗျာပဇ္ဇောနာမ၊
ဗျာပါဒကင်းသည်မည်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ၊ ထိုစကား
ကိုချဲ့ဦးအံ့။ သောသတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ၂။ ထိုသတိသမ္ပောဇ္ဈင်သည်၊ ပတ္တ
ခုတ္တာဘာဝနာ ပါရိပူရိယာ ဝိတ္တာရိတံ ဂတတ္တာ။ ဘာဝနာပြည့်ခြင်းဖြင့်
ကျယ်ပြန့်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သောကြောင့်၊ ဝိပုလော၊ ကျယ်ပြန့်
သည်မည်၏။ မဟန္တဘာဝံ၊ ကြီးမားသည်၏အဖြစ်သို့၊ ဂတတ္တာ၊ ရောက်
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟဂ္ဂတော၊ မဟဂ္ဂတမည်၏။ ဖုဗ္ဗိပ္ပမာဏတ္တာ၊
ကြီးကျယ်သော ပမာဏရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပ္ပမာဏော၊ အပ္ပမာ
ဏမည်၏။ နိဝရဏာနံ၊ နိဝရဏတို့၏၊ ဒုရိသာဝေနေ၊ ဝေးသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဗျာပါဒရဟိတတ္တာ၊ ဗျာပါဒကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဗျာ
ပဇ္ဇောနာမ၊ အဗျာပဇ္ဇမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဏှာယပဟာနာကမ္မံ
ပဟိယုတိတိ၊ တဏှာယပဟာနာကမ္မံ ပဟိယုတိဟူသည်ကား၊ တဏှာ
မူလကံ၊ တဏှာလျှင် အမြစ်အရင်းရှိသော၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင် ကံသည်၊
ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံကို၊ တဏှာပဟာနေန၊ တဏှာကို
ပယ်ခြင်းဖြင့်၊ ပဟိယုတိ၊ တဖန် မဖြစ်ပြန် စေသော ပယ်ခြင်းဖြင့် ပယ်
အပ်၏၊ ကမ္မဿ ပဟာနာဒုက္ခန္တိ၊ ကမ္မဿ ပဟာနာဒုက္ခံ ဟူသည်ကား၊
ကမ္မမူလကံ၊ ကံလျှင်အကြောင်းအမြစ်ရှိသော၊ ယဗ္ဗိဝဋ္ဋဒုက္ခံ၊ အကြင်ဝဋ္ဋ
ဒုက္ခသည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တံဝဋ္ဋဒုက္ခံ၊ ထိုကံလျှင် ပစ္စည်းရှိ
သောဝဋ္ဋဒုက္ခသည်၊ ကမ္မပဟာနေန၊ ကံကိုပယ်ခြင်းဖြင့်၊ ပဟိယုတိ၊ တဖန်
မဖြစ်ပြန်သောအားဖြင့် ပျောက်ကင်း၏၊ တဏှာဒိန္နယေဝ၊ တဏှာစသည်
တို့၏သာလျှင်၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ပန၊ သရုပ်အရေကောက်ကိုဆိုအံ့၊
အတ္တတော၊ သရုပ်အနက်အားဖြင့်၊ ဧတေဟိ၊ ထိုပုဒ်တို့ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်
ကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သရုပ်အရေကောက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
သိအပ်၏။ ။

၃ သတ္တမံ၊ သတ္တမသုတ်သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာတည်း။ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ နိဗ္ဗေတဘာဂိယန္တိ၊ နိဗ္ဗေတဘာဂိယံဟူသည်
ကား၊ နိဗ္ဗိဇ္ဈနကောဋ္ဌာသိကံ၊ လောဘတုံး ဒေါသတုံး မောဟတုံးကိုပေါက်
ခွဲတတ်သောတရား၏ အတို့အပင်းအသင်း၌ဖြစ်သော၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ
ဘာဝိတေနာတိ၊ သတိ သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ ဘာဝိတေန ဟူသည်ကား၊ သတိ
သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ သတိ သမ္ပောဇ္ဈင်၌၊ ဘာဝိတေန၊ ပွားစေအပ်သော၊ ဝါ၊

တနည်းကား၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ
 ချ်၊ ဌိတေန၊ တည်သော၊ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ဧတ္ထံ၊
 ဤသုတ်၌၊ မဂ္ဂဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊ မဂ်ဖြစ်သောဗောဇ္ဈင်္ဂံကို၊ မိဿကာ၊ ဝိပဿနာ
 မဂ်နှင့် အရောတို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ တေဟိဗောဇ္ဈင်္ဂံဟိ၊
 ထိုဗောဇ္ဈင်္ဂံတို့ဖြင့်၊ ဘာပိတံ၊ ထုအပ်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တေ၊ ထို
 ဗောဇ္ဈင်္ဂံတို့ကို၊ ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေချ်၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ စိတ္တံ၊ ဖိုလ်စိတ်
 သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပြီး၏၊ တံစိတ္တံ၊ ထိုဖိုလ်စိတ်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိတလောကုတ္တရမေဝ
 ဆတ်ဆတ်သောလောကုတ္တရာသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ထို
 သို့လောကုတ္တရာအစစ် ဖိုလ်စိတ်ဖြစ်သော်လည်း၊ တံပိ၊ ထိုဖိုလ်စိတ်ကို
 လည်း၊ မဂ္ဂနန္တရတာယ၊ မဂ်၏အခြားမဲ့ အဖြစ်ကြောင့်၊ မဂ္ဂနိဿိတံ၊ မဂ်ကို
 ဖြစ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မိဿကာမေဝ၊ အရောကိုသာလျှင်၊ ကထေတုံ၊ ဆို
 ခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ။

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ သညောဇနဝိနိ ဗန္ဓာတိ၊ သညောဇနဝိနိဗန္ဓာ
 ဟူသည်ကား၊ သံယောဇနသင်္ခါတာ၊ ကာမရာဂစသောသံယောဇဉ်ဟုဆို
 အပ်ကုန်သော၊ ဝိနိဗန္ဓာ၊ အနှောင်အဖွဲ့တို့သည်၊ အဇ္ဈောသာနာတိ၊ အဇ္ဈော
 သာနာဟူသည်ကား၊ ပရိနိဋ္ဌပေတွာ၊ စားမတတ် မျှ မတတ် ပြီးဆုံးစေ၍၊
 ဂဟဏာ၊ ယူသော အခြင်းအရာရှိသော တရားတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ အဗဟုကတောတိ၊ အဗဟုကတောဟူ
 သည်ကား၊ အကတဗဟုမာနော၊ ပြုအပ်သော များစွာ ဖြတ်နိုးခြင်း မရှိ
 သည်၊ ဥက္ကဇ္ဇာဝကုဇ္ဇန္တိ ဧတ္ထ၊ ဥက္ကဇ္ဇာဝကုဇ္ဇံဟူသောဤပါဌ၌၊ ဥဒယော
 ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဥက္ကဇ္ဇံ၊ အညွှန်ထွန်သည်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝယော၊
 ပျက်ခြင်း ချုပ်ခြင်းကို၊ အဝကုဇ္ဇံ၊ မှောက်သည်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်
 ၏၊ ဣတိဣမိနာ၊ ဤပါဌဖြင့်၊ ဥဒယဗ္ဗယဝသေန၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်း၏အစွမ်း
 ဖြင့်၊ ပရိဝတ္တေန္တော၊ အနိစ္စဟူ၍ လည်းကောင်း၊ နက္ခဟူ၍လည်းကောင်း
 အနတ္တဟူ၍ လည်းကောင်း တပြောင်း ပြန်ပြန် လည်စေလျက်၊ သဗ္ဗဿ
 န္တော၊ ဝိပဿနာ ဥာဏ်ဖြင့် အဖန်ဖန် သုံးသပ်သည် ဖြစ်၍၊ ဣတိဣမံ
 အတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏၊ ဓမ္မောစမောန္တေ အဘိသမိ
 တောတိ၊ ဓမ္မောစမောန္တေ အဘိသမိတော ဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာ
 ဓမ္မော၊ ဝိပဿနာတရားကို၊ အဘိသမိတော၊ ရှေးရှုထိအပ်၏၊ မဂ္ဂေါတိ၊

၉၀ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

၉၀

မဂ္ဂေါဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာမဂ္ဂေါ၊ ဝိပဿနာမဂ်ပင်တည်း။ ဟိယုတ္တံ၊ သင့်စွာ၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ ထေရော၊ ဥဒါယိထေရ်သည်၊ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုတရားဆွေးနွေးသောအခါ၌၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်ဖြစ်မှုကား၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဟိန္တမဂ္ဂါနံ၊ သုံးပါးသောမဂ်တို့၏၊ အတ္ထယ၊ အကျိုးငှါ၊ အယံဝိပဿနာ၊ ဤဝိပဿနာကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမ်ဖြစ်မှုကား၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဿ၊ အရဟတ္တမဂ်၏၊ အတ္ထယ၊ အကျိုးငှါ၊ အယံဝိပဿနာ၊ ဤဝိပဿနာကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ တထာတထာ ဝိတရုန္တန္တိ၊ တထာတထာဝိတရုန္တိ ဟူသည်ကား၊ တေနတေနာကာရေန၊ ထိုထိုသုံးသပ်သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝိပဿနာဝိဟာရေန၊ ဝိပဿနာဝိဟာရဖြင့်၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေသောအကျွန်ုပ်ကို၊ တထတ္ထာယာတိ၊ တထတ္ထာယဟူသည်ကား၊ တထာဘဝါယ၊ ထိုသို့ခဏသဝဏ်၏ အဖြစ်တည်းဟူသောပစ္စဝေက္ခဏာအကျိုးငှါ၊ ခဏဘေတိတိအာဒိဟိ၊ ခဏဘေတိတိ၌သို့အစရှိသောပါဌ်တို့ဖြင့်၊ တထတ္ထာယာတိန္နမိနာ၊ တထတ္ထာယဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ အမိဗ္ဗေတံ၊ အလိုရှိအပ်သော၊ တံတထာဘဝံ၊ ထိုခဏသဝဏ်၏အဖြစ်ဖြင့်ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏၊ ဟိယုတ္တံ၊ သင့်စွာ၊ ဧတ္ထ၊ ဤတထတ္ထာယဟူသောပါဌ်၌၊ ပစ္စဝေက္ခဏာယ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်အကျိုးငှါ၊ ဥပနိယတိ၊ လွန်စွာဆောင်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အမိပ္ပာယော၊ လိုအပ်သောအနက်တည်း။ တံ၊ ထိုလိုအပ်သောအနက်ကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့တထတ္ထာယဟူ၍၊ အာဟ၊ ဥဒါယိထေရ်လျှောက်၏၊ သေသံ၊ ဖွင့်ပြသည်မှကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောသုတ်တို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤရွှေအပြီးတည်း။ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ဥဒါယိဝဂ္ဂေါ၊ ဥဒါယိဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဗောဇ္ဈင်္ဂသံယုတ်-၁၈-နိဝရဏဝဂ်။

၃ စတုတ္ထဝဂ္ဂဿ၊ စတုတ္ထဝဂ်၏၊ တတိယော၊ တတိယသုတ်၌၊ နစပဘာသရန္တိ၊ နစပဘာသရ်ဟူသည်ကား၊ နစပဘာဝန္တိ၊ အရောင်အဝါနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်းမဖြစ်၊ ပာမိဇ္ဇနသဘာဝံ၊ မီးကင်၍ တူနှုတ်သော်ပျက်စီးကွဲပြားခြင်းသဘောရှိသည်ကို၊ ပဘာရုံ၊ ပဘာရုံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အယေဥတိ၊ အယောဟူသည်ကား၊ ကာလလေသတံ၊ သံတည်း၊ ဣဝ၊ ဤသုတ်

၌၊ ဂုတ္တဒန္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ ဂုတ္တဒန္တိ၊ အယတိဝုသိသသန္တ၊
 လေးပါးတို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အဝသေသံ၊ ကျန်သောကံသလောဟ
 ကိတ္တိမလောဟစသည်သည်၊ လောဟံနာမ၊ ကြေးမည်၏၊ သန္တ၊ တိ၊ သန္တ၊
 ဟူသည်ကား၊ ရဇတံ၊ ငွေတည်း၊ စိတ္တဿာတိ၊ စိတ္တဿဟူသည်ကား၊
 စတုဘူမိကဿကုသလစိတ္တဿ၊ ဘုံလေးပါး၌ဖြစ်သောကုသိုလ်စိတ်၏၊
 လောကိယဿကုသလစိတ္တဿ၊ လောကီကုသိုလ်စိတ်၏၊ ဥပက္ကိလေသော
 ညစ်ညူးကြောင်းသည်၊ တာဝဟောတု၊ ဖြစ်စေဦးတော့၊ လောကုတ္တရေသ၊
 လောကုတ္တရာ စိတ်၏၊ ဥပက္ကိလေသော၊ ညစ်ညူးကြောင်းသည်၊ ကထံ၊
 အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ ဂုတ္တဒန္တိ၊ အမေးတည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အပ္ပဒါနေန၊ အခွင့်မပေး
 ခြင်းကြောင့်၊ ဥပက္ကိလေသော၊ ညစ်ညူးကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဟိယုတ္တံ၊ သင့်စွ၊ ယဒဂ္ဂေန၊ အကြင်အဘို့ဖြင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ နဒေန္တိ၊
 ခွင့်မပေးကုန်၊ တဒဂ္ဂေနဝ၊ ထိုအဘို့ဖြင့်ပင်လျှင်၊ တေ၊ ထိုကာမန္တိန္ဒဗျာ
 ပါဒစသည်တို့သည်၊ လောကိယဿာပိ၊ လောကီကုသိုလ်၏လည်းကောင်း၊
 လောကုတ္တရဿာပိ၊ လောကုတ္တရာ ကုသိုလ်၏လည်းကောင်း၊ ဥပက္ကိလေ
 သောနာမ၊ ညစ်ညူးကြောင်း မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပတာဂံစာတိ၊
 ပတာဂံဟူသည်ကား၊ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌၊ ဂုတ္တဝိဂုတ္တဘာဝုပဂမနေန၊
 ပျံ့လွင့်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သည်၏အစွမ်းဖြင့် အမှန်အမှန်ကြမ္မသည်၏အဖြစ်
 သို့ရောက်ခြင်းဖြင့်၊ ပဘိဇ္ဇနသဘာဝံ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိသည်၊ အနာ
 ဝရဏာအနိဝရဏာတိ၊ အနာဝရဏာအနိဝရဏာဟူသည်ကား၊ ကုသလ
 ဓမ္မေ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အပ္ပဒါနဝသေန၊ ခွင့်မ
 ပေးသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ နအဝရန္တိ၊ မပိတ်ပင်တတ်ကုန်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ အနာဝရဏာ၊ မပိတ်ပင်တတ်သည်မည်ကုန်၏၊ နနိဝရန္တိ၊ နပဋိန္ဒာ
 ဒေန္တိ၊ မဖျုံးလွှမ်းမမြှေးရှက်တတ်ကုန်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနိဝရ
 ဏာ၊ မဖျုံးလွှမ်းတတ်သည်မည်ကုန်၏၊ စေတသော အနုပက္ကိလေသော
 တိ၊ စေတသော အနုပက္ကိလေသောဟူသည်ကား၊ စတုဘူမိကစိတ္တဿ၊
 ဘုံလေးပါး၌ဖြစ်သောကုသိုလ်စိတ်၏၊ အနုပက္ကိလေသော၊ ညစ်ညူးစေတတ်
 သည်မမည်ကုန်၊ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ ပညာယဒုဗ္ဗလီကရဏာတိ၊ ပညာယဒုဗ္ဗ
 လီကရဏာဟူသည်ကား၊ ပညာယ၊ ပညာ၏၊ မန္ဒဘာဝကရာ၊ နှိပ်သည်၏
 အဖြစ်ကိုပြုတတ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ နိဝရဏာနံ၊ နိဝရဏတို့၏၊ အဘိ

၆၂ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဏှ၊ ပွါဒေ၊ မပြတ်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌၊ ဥပ္ပဇ္ဈမာနာ၊ ဖြစ်သော၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ ခုဗ္ဗလာ၊ အားနည်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မန္ဒာ၊ နုန့်သည်၊ အဝိသဒါ၊ မသန့်ရှင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ နိဝရဏာတသ္မိံ သမယေ နဟောန္တိ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂါတသ္မိံ သမယေတာဝနာပါရိပုရိ ဂန္ထန္တိတိ၊ နိဝရဏာတသ္မိံ သမယေ နဟောန္တိ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂါ တသ္မိံ သမယေတာဝနာပါရိပုရိ ဂန္ထန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုအံ့၊ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယသာဝကအား၊ သပ္ပာယဓမ္မသာဝနံ၊ လျောက်ပတ်သောတရားနာခြင်းကို၊ သုဏန္တဿ၊ နာစဉ်၊ ပဉ္စနိဝရဏာ၊ ငါးပါးသောနိဝရဏတို့သည်၊ ခုရေ၊ ဝေးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုအရိယသာဝကသည်၊ တသ္မိံယေဝဋ္ဌာနေ၊ ထိုတရားနာရာအရပ်၌သာလျှင်၊ ဝိသေသံ၊ မဂ်ဖိုလ်တရားအထူးကို၊ နိဗ္ဗတ္တေဝံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သဗ္ဗေသက္ကောတိ၊ အကယ်၍တတ်ကောင်းသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့တတ်ကောင်းသည်ရှိသော်၊ အဿ၊ ထိုအရိယာသာဝကအား၊ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်ချနစ်ပါးတို့သည်၊ တာဝနာပါရိပုရိ၊ ပွါဒေ၊ ခြင်းသက်ဝန်းကျင်ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ဂန္ထန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ နောစေသက္ကောတိ၊ အကယ်၍ဝိသေသသို့ဖြစ်စေခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသည်ဖြစ်အံ့၊ တတော၊ ထိုတရားနာရာမှ၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ရတ္တိဋ္ဌာနဒိဝါဋ္ဌာနံ၊ ညဉ့်သန့်ရာနေသန့်ရာသို့၊ ဂတော၊ သွားသည်ဖြစ်၍၊ တမေဝပီတိံ၊ လျောက်ပတ်သောတရားနာရာ၌ဖြစ်သော ထိုပီတိကိုပင်လျှင်၊ အဝိစဟန္တော၊ ထိုတရားနာသောအခါ၌ထိုပီတိ၏ဖြစ်သင့်သောအခြင်းအရာကိုကောင်းစွာမှတ်သောအားဖြင့်မစွန့်မူ၍၊ ပဉ္စနိဝရဏာ၊ ငါးပါးသောနိဝရဏတို့ကို၊ ဝိက္ခမ္ဘေတွာ၊ ခွါ၍၊ ဝိသေသံ၊ မဂ်ဖိုလ်တည်းဟူသော တရားအထူးကို၊ နိဗ္ဗတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်စေလတ္တံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုညဉ့်သန့်ရာနေသန့်ရာ၌၊ အသက္ကောန္တောပိ၊ လောလောခြင်းမဂ်ဖိုလ်တရားကိုမဖြစ်စေနိုင်အားသော်လည်း၊ ယာဝသတ္တဒိဝသန္တန္တရာ၊ ခုနစ်ရက်တိုင်အောင်သောနေ့ရက်အတွင်း၌၊ တမေဝပီတိံ၊ ထိုသပ္ပာယဓမ္မသာဝနဖြစ်သောပီတိကိုပင်လျှင်၊ အဝိစဟန္တောဝ၊ ထိုအခါဖြစ်သော အခြင်းအရာကိုကောင်းစွာမှတ်သဖြင့် အဖန်ဖန်ဖြစ်စေသောအားဖြင့်မစွန့်မူ၍၊ နိဝရဏာ၊ နိဝရဏတို့ကို၊ ဝိက္ခန္တိတွာ၊ ခွါ၍၊ ဝိသေသံ၊ မဂ်ဖိုလ်တည်းဟူသောတရားအထူးကို၊ နိဗ္ဗတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်စေလတ္တံ့၊ ဣတိဣဒံ၊ ဤမျှသောနေ့၌လည်းမပျက်စီးမူ၍ထိုဓမ္မပီတိသည် ရအပ်သော

ပစ္စည်းရှိသည်ဖြစ်၍ မဂ်ဒိုလ်တရားအထူးကို ဆောင်နိုင်သည် ဟူသော အနက်အထူးကို သန္ဓေယာရည်၍။ ဇေတိ၊ ဣမဿပဉ္စနိဝရဏာတသ္မိံ သမယေနဟောန္တိ အစရှိသောဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဓမ္မသဝန ဝသေန၊ တရားနာခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ သကိံ၊ တကြိမ်၊ ပီတိပါမောဇ္ဇပက္ခိယာ၊ ပီတိပါမောဇ္ဇလျှင်ပစ္စည်းရှိကုန်၍၊ ပဒိုလန္တ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ရအပ်သော ဗောဇ္ဈင်တို့သည်။ ကမ္မာရာမတာဒိနိ၊ အမှု၌ပွေ့လျော်ခြင်းစသည်တို့ကို၊ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍၊ နဿန္တိ၊ ဆန့်ကျင်သောပစ္စည်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် မဖြစ်ခြင်းကြောင့်မထင်ရှားမှု၍ ပျောက်ကွယ်ကုန်၏။ ပန၊ ထိုသို့ပျောက်ကွယ်သော်လည်း။ တတာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဥတု သပ္ပါယာဒိံ၊ လျောက်ပတ်သောဥတုစသည်ကို၊ လတိတွာ၊ ရှေ့။ သဘာဝ ပစ္စယဝသေန၊ သဘောတူပစ္စည်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုန၊ တဖန်၊ ဥပဇ္ဇန္တာပိ၊ ဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ တသ္မိံ သမယေဘာဝနာပါရိပုရိံ ဂစ္ဆန္တိ ဣဇ္ဈေဝ၊ တသ္မိံ သမယေဘာဝနာပါရိပုရိံ ဂစ္ဆန္တိ ဟူ၍သာလျှင်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

၆ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌။ အဇ္ဈာရူဟာတိ၊ အဇ္ဈာရူဟာဟူသည်ကား။ အဘိရူဟကော၊ အနီး၌တည်သောသစ်ပင်တို့ကိုလွှမ်းမိုး၍ပေါက်ရောက် တတ်ကုန်သော၊ ကစ္ဆ ကောတိ၊ ကစ္ဆ ကောဟူသည်ကား။ အဋ္ဌိကစ္ဆ ကော၊ များစွာသိမ်မွေ့သောအစေးရှိသောဝတ်အောင်းပင်တည်း။ ကပိတ္တနောတိ၊ ကပိတ္တနောဟူသည်ကား။ မက္ကဋ္ဌထနသဒိသပ္ပလော၊ ပျောက်အသားမြတ် နှင့်တူသော အသီးရှိသော၊ ပိဇာတမိလက္ခ၊ ဇာတ်မတူသော သစ်ပင် တပါးအပေါ်၌ပေါက်ရောက်တတ်သောညောင်ကြိတ်ပင်တည်း။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌။ အန္ဓကရဏာတိ၊ အန္ဓကရဏာဟူသည် ကား။ အန္ဓဘာဝကရဏာ၊ ပညာစက္ခုကိုဖျက်ဆီးတတ်သည်ဖြစ်၍ကန်း သည်၏အဖြစ်ကိုပြုတတ်ကုန်၏။ အစက္ခကရဏာတိ၊ အစက္ခကရဏာ ဟူသည်ကား။ ပညာစက္ခုဿ၊ ပညာစက္ခုကို။ အကရဏာ၊ မပြုတတ်ကုန်၊ ပညာနိရောဓကောတိ၊ ပညာနိရောဓကောဟူသည်ကား။ ပညာယ၊ ပညာကို၊ နိရောဓနာ၊ ချုပ်စေတတ်ကုန်၏။ ဝိဇာတပက္ခိယာတိ၊ ဝိဇာတပက္ခိယာ ဟူသည်ကား။ ဣက္ခပက္ခိကာ၊ ဆင်းရဲခြင်းအတို့ရှိကုန်၏။ အနိဗ္ဗာနသံဝတ္တနိ ကာတိ၊ အနိဗ္ဗာနသံဝတ္တနိကာဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗာနတ္ထာယ၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ အသံဝတ္တနိကာ၊ မဖြစ်ကုန်၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော သုတ်တို့၌။ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာတည်း။ သကလေ

၆၄ မံဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဣမသ္မိံ ဝဂ္ဂေ၊ ဤနိဝရဏဝဂ်၌၊ မိဿကဗော
ဇ္ဈင်္ဂါ၊ အရောဖြစ်သောဗောဇ္ဈင်တို့ကိုသာလျှင်၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်
ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤရှေ့ အပြီးဘည်း၊ စတုတ္ထာ၊ လေးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်း
ဖြစ်သော၊ နိဝရဏ ဝဂ္ဂေါ၊ နိဝရဏ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်း သို့
ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဗောဇ္ဈင်္ဂသံယုတ်-၁၉-စက္ကဝတ္ထိဝဂ်။

၁ ပဉ္စမဝဂ္ဂဿ၊ ပဉ္စမဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ တိဿာဝိဓာတိ၊
တိဿာဝိဓာဟူသည်ကား၊ တဗယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ မာနကောဋ္ဌာ
ဿ၊ မာနအတို့အရတို့ကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ မာနောယော၊ မာနကိုပင်
လျှင်၊ ဝိဓာ၊ ဝိဓာဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ တဿာတဿာသေ
ယျောဟမသ္မိအစရှိသောထိုထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝိမဟနတောဋ္ဌပနတော
ယားတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မာနော၊ မာနကိုပင်လျှင်၊ ဝိဓာတိ၊ ဝိဓာ
ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ ရညောစက္ကဝတ္ထိဿာတိဇ္ဇေ၊ ရညော
စက္ကဝတ္ထိဿဟူသောဤပါဌ၌၊ ယောဒိသမ္ပတိ၊ အကြင်စကြာဝတေးမင်း
သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သိနိသမ္ပတ္တိယော၊ ဘုန်းပညာကြက်သရေနှင့်ပြည့်
စုံခြင်းဖြင့်၊ ရာဇာဒိဗ္ဗတိ၊ ထွန်းပတတ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ စတုဟိ၊ လေး
ပါးကုန်သော၊ သင်္ဂဟဝတ္ထုဟိ၊ သင်္ဂဟဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ လောကံ၊ လူအပေါင်း
ကို၊ ရညောတိရမေတိ၊ မွေ့လျော်စေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ရာဇာ၊
ရာဇာမည်၏၊ တဿရညော၊ ထိုမင်း၏၊ ဘဝံစက္ကရတနံ၊ အရှင်စကြာရတ
နာသည်၊ ပဝတ္ထတံ၊ လည်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုညာနူဘာဝေန၊ ဘုန်း
တန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့်၊ အတ္တုပ္ပတတာယ၊ ရှေးရှုမြင်ဆိုသော၊ ဝါစာယ၊
စကားဖြင့်၊ စောဒေဇ္ဇော၊ တိုက်တွန်းလျက်၊ စက္ကံ၊ ကမ္မပစ္စယဥတုသမုဋ္ဌာနံ
စကြာမွန်ကို၊ ဝတ္တေတိ၊ လည်စေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ကမ္မပစ္စယ
ဥတုသမုဋ္ဌာနံ အမွန်စကြာရတနာကို ချာချာပတ်လည် စေတတ်သော
ကြောင့်၊ စက္ကဝတ္ထိ၊ စကြာဝတေးမည်၏၊ တဿစက္ကဝတ္ထိဿ၊ ထိုစကြာ
ရတနာကို လည်စေတတ်သောမင်း၏၊ ပါတုဘာဝါတိ၊ ပါတုဘာဝါဟူ
သည်ကား၊ ပါတုဘာဝေန၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ သတ္တန္တိဇ္ဇေသော
သဒ္ဓေါ၊ သတ္တန္တိဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ဂဏနပရိစ္ဆေဒေါ၊ သင်္ချာဖြင့်ပိုင်း

ခြားကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဓါတည်း။ ရတနာနန္တိ၊ ရတနာနံဟူသောဝုဒ္ဓိ
သည်။ ပရိစ္ဆိန္ဒအတ္ထဒဿနံ၊ ပိုင်းခြားအပ်သောအတ္ထကို ပြကြောင်းဝုဒ္ဓိ
တည်း။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဧတ္ထ၊ ဤရတနာနံဟူသောဝုဒ္ဓိ၌၊ ဝစနတ္ထော၊ ဝစနတ္ထ
ကို။ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ရတနာနန္တိ
န၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော သကတံအနက်ကြောင့်၊ ရတနံ၊
ရတနာမည်၏။ အဝိစအပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယော၊ ငါ
သည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုအပ်၏။ ဗိတ္တိကတံ၊ နှလုံးကို ဆောင်တတ်သည်ဖြစ်၍
မြတ်သော ဝတ္ထု၊ ပေဟုမိတ်၌ထားအပ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ရတနံ၊ ရတနာ
ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မဟာဥဉ္ဇ၊ အဘိုးများစွာထိုက်သည်လည်းကောင်း၊
အတုလဉ္ဇ၊ အတုမဲ့သည်လည်းကောင်း၊ ဒုလ္လဘဒဿနဉ္ဇ၊ ဖူးမြင်ခြင်းကိုရ
ခဲ့သည်လည်းကောင်း၊ အနောမသတ္တပရိဘောဂဉ္ဇ၊ မယုတ်မာသောသတ္တ
ဝါတို့သာသုံးဆောင်ထိုက်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊
ထိုကြောင့်၊ ရတနံ၊ ရတနာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိဣမာယ ဂါထာယ၊
ဤဂါထာဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ စ၊ အကုလ်ကိုဆိုအံ့၊ စက္ကရတ
နဿ၊ စကြာရတနာ၏။ နိဗ္ဗတ္တိကာလတော၊ ဖြစ်သောကာလမှ၊ ပဉ္စာယ၊
စ၍၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဒေဝဉ္ဇာနံနာမ၊ လူတို့ပူဇော်ရာနတ်ကွန်းမည်သည်၊
နဟောတိ၊ မရှိ၊ သဗ္ဗေဝ၊ အသုံးမဲ့သောသူတို့သည်လျှင်၊ ဝုပ္ပာဒိတိ၊ ပန်းနံ၊
သာစသည်တို့ဖြင့်၊ တသေဝ၊ ထိုစကြာရတနာအားသာလျှင်၊ ပူဇော်ပူ
ဇော်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ အဘိဝါဒနာ ဒိနိစ၊ ရှိခိုးခြင်း စသည်တို့ကို
လည်းကောင်း၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိတ္တိကတဉ္ဇန၊ ပူဇော်
ထိုက်သော ဝတ္ထုဟူ၍ မိတ်၌ ထားအပ်သော အနက်ကြောင့်၊ ရတနံ၊
ရတနာမည်၏။ စ၊ ထိုမှတပါး၊ စက္ကရတနဿ၊ စကြာရတနာ၏။ ဧတ္တကံ
နာမဓနံ၊ ဤမျှသာဖြစ်သော ဥစ္စာကို၊ အပ္ပတိ၊ ထိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အပ္ပေယ၊ အဘိုးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိတသ္မာမဟာဥဉ္ဇနပိ၊ ဤသို့အဘိုးများ
စွာထိုက်သောအနက်ကြောင့်လည်း၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်၏။ စက္ကရတနဉ္ဇ၊
စကြာရတနာသည်လည်း၊ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော၊ လောကေ၊ လောက
၌၊ ဝိဇ္ဇမာနရတနေဟိ၊ ထင်ရှားရှိသောရတနာတို့၌၊ အသဒိသံ၊ မတူ၊ ဣတိ
တသ္မာအတုလဉ္ဇန၊ ဤသို့တပါးသောရတနာတို့၌မတူသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
ယသ္မိံကဗ္ဗေ၊ အကြင်ကမ္ဘာ၌၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ပွင့်ကုန်၏၊
ကသ္မိံ၊ ယေဝ၊ ထိုဘုရားမြတ်စွာပွင့်တော်မူရာကမ္ဘာ၌လျှင်၊ စက္ကဝတ္ထိနာ၊

၆၆ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ၊

စကြာဝတေးမင်းတို့သည်၊ ယေဘုယျအားဖြင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓါစ၊ ဘုရားတို့သည်လည်း။ ကဒါမိကဗျဟမိ၊ ရံခါကြိုးကြား၌၊
ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ပွင့်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဒုလ္လဘဒဿနဋ္ဌေန၊ ဖူးမြင်ခြင်းကို
ရခဲ့သော အနက်ကြောင့်။ ရတနံ၊ ရတနာမည်၏။ တဒေတံစက္ကရတနံ၊ ထို
စကြာရတနာသည်။ ဇာတိဗျပကုလဇ္ဈဿရိယာဒီဟိ၊ ဇာတိအဆင်းအမျိုး
အစိုးရခြင်းစသည်တို့ဖြင့်။ အနောမဿ၊ မယုတ်မာသော။ ဥဇ္ဇာရသတ္တဿ
ဝ၊ ပြန့်ပြောထူးမြတ်သော သတ္တဝါအားသာလျှင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အညဿ
တပါးသောယုတ်ယုတ်မာမာသတ္တဝါအား။ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အနောမသတ္တ ပရိဘောဂဋ္ဌေနပိ၊ မယုတ်မာသော သတ္တဝါတို့သာ သုး
ဆောင်အပ်သော အနက်ကြောင့်လည်း။ ရတနံ၊ ရတနာမည်၏။ စ၊ ထိုမှ
တပါး၊ စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာသည်။ ယထာဝရတ္တဋ္ဌေန၊ အကြင်အကြင်
ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ကြောင့်။ ရတနံ၊ ရတနာသည်။ ဟောတိယထာ၊
ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ သေသာနိပိ၊ ကြွင်းသော ဆင်ဖြူမြင်ပျံ
စသော ရတနာတို့သည်လည်း။ ယထာဝရတ္တဋ္ဌနေဝ၊ အကြင်အကြင်ဆို
အပ်ပြီးသော အနက်ကြောင့်ပင်လျှင်။ ရတနာနိ၊ အသီးအသီးရတနာမည်
ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ စိတ္တိကတံ
မဟန္တုန္တ အတုလံဒုလ္လဘဒဿနံ အနောမသတ္တပရိဘောဂံ ရတနံတေနုဓ္မ
တိတိ၊ စိတ္တိကတံမဟန္တုန္တအတုလံဒုလ္လဘဒဿနံ အနောမသတ္တပရိဘော
ဂံရတနံတေနုဓ္မတိဟူသော၊ ဂါထာဝစနံ၊ ဂါထာစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
ပြီး။ ပါတုဘာဝေါဟောတိတိ၊ ပါတုဘာဝေါဟောတိ ဟူသည်ကား။
နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ တတြတသ္မိံ၊ ပါတုဘာဝ
ဝစနေ၊ ထိုပါတုဘာဝဟူသော စကား၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။
ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။ စက္ကဝတ္တိဿ၊ စကြာဝတေးမင်း၏။ ပါတု
ဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ သတ္တန္တံ၊ ရနစ်ပါးကုန်သော။ ရတနာနံ၊
ရတနာတို့၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားပေါ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ
ဝစနံ၊ ဤသို့သော စကားသည်။ အယုတ္တံ၊ သင့်သည်မဟုတ်ခဲ့။ ဟိ၊ အဓိပ္ပါ
ယကိုဖွင့်ဆိုအံ့။ ဥပ္ပန္တံ၊ ဖြစ်ပေါ်သော။ စက္ကံ၊ စကြာရတနာကို။ ဝတ္တေတွာ၊
လည်စေ၍။ သောရာဇာ၊ ထိုမင်းသည်။ စက္ကဝတ္တိနာမ၊ စကြာဝတေးမည်
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည် မဟုတ်သော။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့။ ယောဇနာ၊
ယောဇနာခြင်းသည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ယုတ္တံဝေ၊ သင့်
သည်ပင်တည်း။ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ စက္ကဝတ္တိဝစ

၉

နဿ၊ စက္ကဝတ္ထိသဒ္ဓါ၏၊ စက္ကဝတ္ထနိယမာပေက္ခတာယ၊ အမြဲကေနအား
ဖြင့် စကြာရတနာကို လည်စေ လတ္တံ့ သည်ကို ဝံ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
တည်း။ ဟိသတ္တံ၊ မှန်၏၊ ယောရာဇော၊ အကြင်မင်းသည်။ နိယမေနကန္တေန၊
စင်စစ်အားဖြင့်၊ စက္ကံ၊ စကြာရတနာကို၊ ဝတ္ထေသမ္ပတိ၊ လည်စေလတ္တံ့၊
ယောရာဇော၊ ထိုမင်းသည်၊ ပဋိသန္ဓိတော၊ ပဋိသန္ဓေမှ၊ ပဘူတိ၊ စ၍၊ စက္က
ဝတ္ထိပါတုဘာဝေါတိဝတ္ထဗ္ဗတံ၊ စကြာဝတေးမင်း ထင်ရှား ဖြစ်ပြီဟုဆို
သင့်သည်၏အဖြစ်သို့၊ အာပန္နတိ၊ ရောက်၏၊ လန္ဈနာမဿ၊ ရအပ်သော
အမည်ရှိသော၊ ဝုရိသဿ၊ ယောကျ်ားဝိသေသ၏၊ မူလုပ္ပတ္တိဝစနတောပိ၊
ရှေးဦးစွာဖြစ်ခြင်းကို စက္ကဝတ္ထိသပါတုဘာဝါဟူသော ဤပါဌ်၏ဟော
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ ဧတံ၊ ဤစက္ကဝတ္ထိသပါတုဘာဝါ သတ္တန္တံ
ပါတုဘာဝါဟူသော စကားသည်၊ ယုတ္တမေဝ၊ သင့်သည်ပင်တည်း။
ဟိ၊ ကြောင်းလျားထင်ထင် သိမြင်စေလို အကျယ်ဆိုအံ့၊ စက္ကဝတ္ထိတိလန္ဈ
နာမော၊ စက္ကဝတ္ထိဟူ၍ရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ ယောဇေသသတ္တဝိသေ
သော၊ အကြင်သို့သော သတ္တဝါဝိသေသသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿ၊ ထို
စက္ကဝတ္ထိဟူ၍ရအပ်သောအမည်ရှိသော သတ္တဝါ ဝိသေသ၏၊ ပဋိသန္ဓိ
သမ္ဘိတော၊ ပဋိသန္ဓေဟု ဆိုအပ်သော၊ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်း
သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤစက္ကဝတ္ထိသပါတု
ဘာဝါဟူသောပါဌ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိယုတ္တံ၊ သင့်၏၊ တဿ၊
ထိုစကြာဝတေးမင်းလောင်း၏၊ ပါတုဘာဝေါ၊ ပဋိသန္ဓေဟုဆိုအပ်သော
ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ရတနာနိ၊ စကြာဆင်ဖြူစသော ခုနစ်ပါးသော
ရတနာတို့သည်၊ ပါတုဘာဝန္တိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊
ပါတုဘူတေဟိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်သော၊ တေဟိရတနေဟိ၊ ထိုရတနာတို့နှင့်
သန္တိ၊ တကွ၊ ဝုညသန္တာရေ၊ ဘုန်းတော်အဆောက်အဦသည်၊ ပရိပတ္တေ၊
ရင့်မာထတ်သော်၊ သောယံစက္ကဝတ္ထိရာဇော၊ ထိုစကြာဝတေးမင်းလောင်း
သည်၊ ယုတ္တတိ၊ ပေါင်းယှဉ်ဖို့၏၊ တဒါ၊ ထိုပေါင်းယှဉ်ဖို့သော အခါ၌လော
ကဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ တေသု၊ ထိုရတနာတို့၌၊ ပါတုဘာဝမိတ္တံ၊ ထင်ရှား
ဖြစ်၏ဟူသောစိတ်သည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟုလဝစနတောစာပိ၊ များစွာ
သောရတနာတို့၏ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းကိုစွဲ၍ ပါတုဘာဝ သဒ္ဓါကို ဆိုခြင်း
ကြောင့်လည်း၊ ဧတံ၊ ဤစက္ကဝတ္ထိသပါတုဘာဝါသတ္တန္တံရတနာနံပါတု
ဘာဝေါဟူသော စကားသည်၊ ယုတ္တမေဝ၊ သင့်သည်ပင်တည်း။ ဟိ၊ အ
ကျယ်ကိုဆိုအံ့၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌လောကဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ တေသု၊

၆၈ မဲဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဗ္ဗကထာနိဿယ။

ထိုရတနာတို့၌၊ ပါတုဘာဝသညာ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏ဟူသော အမှတ်သညာသည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကမေဝ၊ တခုသောစကြာရတနာသည်သာလျှင်၊ ပဌမံ၊ လက်ဦးစွာ၊ ပါတုဘာဝတိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ပစ္ဆိမ၊ နောက်မှ၊ ဣတရာနိ၊ စကြာရတနာမှတစ်ပါးကုန်သော၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးသော ရတနာတို့သည်၊ ပါတုဘာဝန္တိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗဟုလဝစ နတောစာပိ၊ များစွာရတနာတို့၏ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းကိုစွဲ၍ ပါတုဘာဝသဒ္ဓါကိုဆိုခြင်းကြောင့်လည်း၊ ဧတံ၊ ဤစက္ကဝတ္တိဿပါတုဘာဝါသတ္တန္တံရတနာနံပါတုဘာဝေါဟူသောစကားသည်၊ ယုတ္တံ၊ သင့်၏၊ စ၊ စာနည်းကား၊ ပါတုဘာဝဿ၊ ပါတုဘာဝသဒ္ဓါ၏၊ အတ္ထဘောဗေတောပိ၊ ဘာဝဿနေဟေတုကတ္တုဿ၊ ခနဟူသောအနက်တူသောကြောင့်လည်း၊ ဧတံ၊ ဤစကားသည်၊ ယုတ္တံ၊ သင့်၏၊ ဟိ၊ ချဲ့၍ဆိုအံ့၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ပါတုဘူတမေဝ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ ပါတုဘာဝေါ၊ ပါတုဘာဝမည်သည်၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ ပါတုဘာဝယတိ၊ ထင်ရှားဖြစ်စေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါတုဘာဝေါ၊ ပါတုဘာဝမည်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ပါတုဘာဝဿ၊ ပါတုဘာဝသဒ္ဓါ၏၊ အတ္ထဘောဗေ၊ အနက်အထူးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယောသော ပုည သမ္ဘာရော၊ အကြင်ဘုန်းတော်အဆောက်အဦသည်၊ ရာဇာနံစက္ကဝတ္တိံ၊ စကြာဝတေးမင်းကို၊ ပဋိသန္ဓိဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပါတုဘာဝယတိ၊ ထင်ရှားဖြစ်စေတတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ခုညောစက္ကဝတ္တိဿ၊ စကြာဝတေးမင်း၏၊ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှား ဖြစ်စေတတ်သော ပုညသမ္ဘာရ်ကြောင့်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ စက္ကဝတ္တိယေဝ၊ စကြာဝတေးမင်းသည်သာလျှင်၊ နပါတုဘာဝတိ၊ ထင်ရှားမဖြစ်သေး၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဣမာနိ သတ္တရတနာနိပိ၊ ဤခုနစ်ပါးသော ရတနာတို့သည်လည်း၊ ပါတုဘာဝန္တိ၊ ထင်ရှား ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤစက္ကဝတ္တိဿပါတုဘာဝါ သတ္တန္တံ ရတနာနံ ပါတုဘာဝေါ ဟောတိဟူသော ဝါကျ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သောပုညသမ္ဘာရော၊ ထိုပုညသမ္ဘာရ်သည်၊ ရုညော၊ မင်းကြီး၏၊ ဇနကဟေတု၊ ဇနကအကြောင်းသည်၊ ဟောတိယထေဝ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လျှင်၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ရတနာနိပိ၊ ရတနာတို့၏လည်း၊ ပရိယာယေန၊ ပရိယာယအားဖြင့်၊ ဥပနိဿယဟေတု၊ ဥပနိဿယအကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာယထာဝုတ္တယုတ္တိယုတ္တတ္ထာ

ထိုသို့ဆိုအပ်ပြီးသောယုတ္တိနှင့်ယှဉ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ရညောဘိက္ခဝေ
စက္ကဝတ္ထိဿပါတုဘာဝါသတ္တန္တရတနာနံပါတုဘာဝေါဟောတိတိ၊ရညော
ဘိက္ခဝေစက္ကဝတ္ထိဿပါတုဘာဝါသတ္တန္တရတနာနံပါတုဘာဝေါဟောတိ
ဟူသော၊ဧတံဝစနံ၊ဤစကားသည်၊ယုတ္တိမေဝ၊သင့်သည်သာတည်း။
ဣဒါနိ၊ဤအခါ၌၊ဧတသံရတနာနံ၊ထိုရတနာတို့ကို၊သရူပဝသေန၊သရုပ်
၏အစွမ်းဖြင့်၊ဒဿနတ္ထံ၊ပြုခြင်းငှါ၊ကတမေသံသတ္တန္တရတနဿာတိ
အာဒိ၊ကတမေသံသတ္တန္တရတနဿ ဤသို့အစရှိသည်ကို၊အာဟ၊
ဟောတော်မူ၏၊တတ္ထဝစနေ၊ထိုစကား၌၊စက္ကရတနဿာတိအာဒိသု၊စက္က
ရတနဿဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့၊သည်ကား၊သင်္ခေ
ပါမိပ္ပာယော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်ပြဆိုလိုအပ်သောအနက်ရှိသောနိဒ္ဒေသ
တည်း၊ဗ္ဗိသဟဿဒိပပရိဝါရာနံ၊နှစ်ထောင်ကျွန်းငယ်အရံ ရှိကုန်သော၊
စတုန္တမဟာဒိပါနံ၊ကျွန်းကြီးလေးခုတို့၏၊သိရိဝိဘင်္ဂံ၊ထို၌ရအပ်သောဘုန်း
ကြွက်သရေကို၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ဒါတု၊ပေးခြင်းငှါ၊သမတ္ထဿ၊စွမ်းနှိုင်
သော၊စက္ကရတနဿ၊စကြာရတနာ၏၊ပါတုဘာဝေါ၊ထင်ရှားဖြစ်ခြင်း
သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တထာ၊ထိုမှတပါး၊ပုရေဘတ္တမေဝ၊နံနက်ပွဲတော်
မတည်မီလျှင်၊သာဂရပရိယန္တံ၊သမုဒ္ဒရာအဆုံးရှိသော၊ပထဝီ၊လေး
ကျွန်းမြေအဆုံးကို၊အနုပရိယာယနသမတ္ထဿ၊တိုင်းနိုင်ငံလှည့်လည်ခြင်း
ငှါစွမ်းနှိုင်သော၊ဝေဟာသံဂမဿ၊ကောင်းကင် လွှားလွှားပျံသွားနှိုင်
သော၊ဟတ္ထိရတနဿ၊ငွေတောင်အထူဆင်ဖြူရတနာ၏၊တာဒိသဿမေ
ဝ၊ထိုသို့ပုရေဘတ္တစသော ပြဆိုအပ်ပြီးသောအာနုဘော်ရှိသည်သာဖြစ်
သော၊အဿရတနဿ၊မြင်းပျံရတနာ၏၊စတုရင်္ဂသမန္ဓာဂတေဝိ၊အင်္ဂါ
လေးပါးနှင့်ပြည့်စုံသည် လည်းဖြစ်သော၊အန္ဓကာရေ၊ အရိက်မှောင်၌၊
ယောဇနပ္ပမာဏံ၊တယူဇနာပမာဏအရပ်၌ဖြစ်သော၊အန္ဓကာရံ၊အရိက်
မှောင်ကို၊ဝိမမေတွာ၊ပျော်လွှင့်၍၊အာလောကဒဿနသမတ္ထဿ၊အလင်း
ကိုပြုခြင်းငှါစွမ်းနှိုင်သော၊မဏိရတနဿ၊ပတ္တမြားရတနာ၏၊ဆဗ္ဗိဝံဒေါ
သံ၊အလွန်ရှည်သည်အလွန်ပူသည်စသောခြေံပြစ်ကို၊ဝဇ္ဇေတွာ၊ကြည့်
၍၊ဗြိတဿ၊တည်သော၊မနာပစာရိနော၊လင်၏နှလုံးကိုပွားစေတတ်သော
မြတ်သောအကျင့်ရှိသော၊ဣတ္ထိရတနဿ၊မိဖုရားကြီးရတနာ၏၊ယောဇနပ္ပ
မဏာ၊ယူဇနာပမာဏရှိသော၊ပဒေသေ၊အရပ်၌၊အန္ဓောပထဝိဂတာနံ၊
မြေ၌တည်ကုန်သော၊နိဇိနံ၊ရတနာအိုးတို့ကို၊ဒဿနသမတ္ထဿ၊မိဗ္ဗစက်
သို့ပြက်ပြက်မြင်စွမ်းနှိုင်သော၊ဂဟပတိရတနဿ၊သူဌေးကြီးရတနာ၏၊

အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ မိဗျရားကြီး၏၊ ကုန္တိမိ၊ ဝမ်း၌၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သက
လရန္တာနုဿ၊ သနသမတ္တဿ၊ တိုင်းပြည်အလုံးကို ဆုံးမခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်
သော၊ ဇေဋ္ဌပုတ္တသင်္ခါတဿ၊ သားတော်ကြီးဟုဆိုအပ်သော၊ ပရိကာယ
ကရတနဿ၊ ကြီးမှူးပိုးချုပ်ဗိုလ်ခြေအုပ်နိုင်သော ရတနာ၏၊ ပါတုဘာ
ဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ သင်္ခေါပေါ၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအတ္ထနိဒ္ဒေသတည်း၊ ပန၊ ထို
မှတပါး၊ ဝိတ္ထာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ တေသံစက္ကရတနာဒိနံ၊ ထို
စကြာရတနာစသည်တို့၏၊ ပါတုဘာဝဝိဓာနံ၊ ထင်ရှားဖြစ်သောအစီအ
ရင်သည်၊ မဟာသုဒဿနာဒိသုတ္တေသု၊ မဟာသုဒဿနအစရှိသောသုတ်
တို့၌၊ အာဂတမေဝ၊ လာသည်သာတည်း၊ အဿ၊ ထိုအစီအရင်ကိုဆိုရာ
စကား၏၊ အညောပိ၊ အနက်ကိုလည်း၊ တေသံ၊ ထိုမဟာသုဒဿနစသော
သုတ်တို့၏၊ ဝဇ္ဇန္တနာယ၊ အဋ္ဌကထာ၌၊ သံဝဇ္ဇန္တိတောယေဝ၊ ဖွင့်အပ်ပြီးသည်
သာတည်း။ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီ ရတနဿာတိအာဒိသု၊ သတိသမ္ပော
ဇ္ဈင်္ဂီရတနဿဤသို့ အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ သရိက္ခကတာပိ၊ တူသည်၏
အဖြစ်ကိုလည်း၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဟိ၊
ခဲ့ဦးအံ့၊ စက္ကဝတ္တိနော၊ စကြာဝတေးမင်း၏၊ စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာ
သည်၊ သဗ္ဗရတနာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောဆင်ဖြူ မြင်းယူ စသော ရတနာတို့၏၊
ပုရေစရံ၊ ရှေ့သွားသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထို
အတူ၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီရတနံ၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီဟူသော ရတနာသည်၊
သဗ္ဗေသံစတုဘူမိကဓမ္မာနံ၊ အလုံးစုံတုံလေးပါး၌ဖြစ်သော တရားတို့၏၊
ပုရေစရကံ၊ ရှေ့သွားဖြစ်၏၊ ပုရေစရဏဓမ္မန၊ ရှေ့သွားဖြစ်သော အနက်
ကြောင့်၊ စက္ကဝတ္တိရညော၊ စကြာဝတေးမင်း၏၊ စက္ကရတနသဒိသံ၊ စကြာ
ရတနာနှင့်တူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စ၊ ထိုမှတပါး၊ စက္ကဝတ္တိနော၊ စကြာ
ဝတေးမင်း၏၊ ရတနေသု၊ ရတနာတို့တွင်၊ ဟတ္ထိရတနံ၊ ငွေတောင်အတူ
ဆင်ဖြူရတနာသည်၊ မဟာကာယုပပန္နံ၊ ကြီးမားသောကိုယ်နှင့် ပြည့်စုံ
သည်၊ အစ္စ၊ ဂ္ဂတံ၊ တောင်သို့စွင့်စွင့် မြင့်တက်သည်၊ ဝိပုလံ၊ ကျယ်ပြန့်
သည်၊ မဟန္တံ၊ လုံးကြီးပေါက်ကွဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒ္ဓိဓမ္မဝိစယ
သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီရတနံ၊ ဤဓမ္မဝိစယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီရတနာသည်လည်း၊ မဟန္တ
ဓမ္မကာယုပပန္နော၊ ကြီးမားသောရတနာကိုယ်လည်းပြည့်စုံသည်၊ အစ္စ၊
ဂ္ဂတံ၊ ဓမ္မပါသာဒဖြစ်၍ ထောင်တက်သောသဘောဖြင့် စွင့်စွင့်မြင့်သည်၊
ဝိပုလံ၊ ကျယ်ပြန့်သည်၊ မဟန္တံ၊ သတ္တိစွမ်းအားကြီးမားသည်၊ ဟောတိ၊

ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟတ္ထိရတနသဒိသံ။ ဆင်ဖြူရတနာနှင့်တူ
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စက္ကဝတ္ထိနော၊ စကြာဝတေးမင်း၏။ အဿရတနံ။
 မြင်းပျံ အာဇာနည် ရတနာသည်။ သိဃာလဟုဇဝံ၊ အလွန်ပေါ့ပါး လျှင်
 မြန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒမ္ပိ ဝိရိယ သဗ္ဗောဇ္ဈင်္ဂ ရတနံ။ ဤဝိရိယ
 သဗ္ဗောဇ္ဈင်္ဂ ရတနာသည်လည်း။ သိဃာလဟုဇဝံ၊ အလွန် လျှင်မြန်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဣမာယ သိဃာလဟုဇဝတာယ၊ ဤသို့အလွန်လျှင်
 မြန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဿ ရတန သဒိသံ၊ မြင်းပျံ ရတနာနှင့်တူ
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စက္ကဝတ္ထိနော၊ စကြာဝတေးမင်း၏။ မဏိရတနံ။
 ပတ္တမြားရတနာသည်။ အန္ဓကာရံ၊ အဓိကံ၊ မှောင်ကို။ ဝိမေတိ၊ ပျောက်၏။
 အာလောကံ၊ အလင်းကို။ ဒဿတိ၊ ပြု၏။ ဣဒမ္ပိ ဝိတိ သဗ္ဗောဇ္ဈင်္ဂ ရတနံ၊ ဤ
 ဝိတိ သဗ္ဗောဇ္ဈင်္ဂ ရတနာသည်လည်း။ တာယ၊ ထိုရတနာ၏။ ဧကန္တကုသ
 လတ္တာ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂတရား၌ အကျုံးဝင်သည်ဖြစ်၍ စင်စစ်ကုသိုလ်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ ကိလေသန္ဓကာရံ၊ ကိလေသာဟူသော အဓိကံမှောင်ကို။ ဝိမေ
 တိ၊ လွင့်ပျောက်တတ်၏။ သဟဇာတပစ္စယာဒိဝသေန၊ သဟဇာတအည
 မညပစ္စည်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥာဏာလောကံ၊ ဥာဏ်ဟူသော အရောင်အလင်း
 ကို။ ဒဿတိ၊ ပြတတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမိနာ အန္ဓကာရံ ဝိမေန အာလောက
 ဝဿနတာဝေန၊ ဤသို့အဓိကံမှောင်ကို ပျောက်လွင့်တတ်သည် အလင်း
 ကို ပြတတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ မဏိရတနသဒိသံ၊ ပတ္တမြားရတနာနှင့်တူ
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စက္ကဝတ္ထိနော၊ စကြာဝတေးမင်း၏။ ဣတ္ထိရတနံ၊ မိဗု
 ရားကြီးရတနာသည်။ ကာယစိတ္တဒရထံ၊ ကိုယ်၏ ပူပန်ခြင်းစိတ်၏ ပူပန်ခြင်း
 ကို။ ပဋိပ္ပဿန္တေ တိ၊ ငြိမ်းစေတတ်၏။ ပရိဇ္ဇာဟံ၊ ပူဆာလျှက်လွှဲခြင်းကို။ ဝူပ
 သမေတိ၊ အထူးသဖြင့် ငြိမ်းစေတတ်၏။ ဣဒမ္ပိ ပဿဒ္ဓိ သဗ္ဗောဇ္ဈင်္ဂ ရတနံ၊ ဤ
 ပဿဒ္ဓိ သဗ္ဗောဇ္ဈင်္ဂ ရတနာသည်လည်း။ ကာယစိတ္တဒရထံ၊ ကိုယ်၏ ပူပန်
 ခြင်းစိတ်၏ ပူပန်ခြင်းကို။ ပဋိပ္ပဿန္တေ တိ၊ ငြိမ်းစေတတ်၏။ ပရိဇ္ဇာဟံ၊ ပူ
 ဆာလျှက်လွှဲခြင်းကို။ ဝူပသမေတိ၊ အထူးသဖြင့် ငြိမ်းစေတတ်၏။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဣတ္ထိရတနသဒိသံ၊ မိဗုရားကြီးရတနာနှင့်တူသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စက္ကဝတ္ထိနော၊ စကြာဝတေးမင်း၏။ ဂဟပတိရတနံ၊ သူ
 ဌေးကြီးရတနာသည်။ ဣန္ဒြိယိန္ဒြိယတက္ခဏော၊ လိုတော်မူတိုင်း လိုတော်မူ
 တိုင်းသော ခဏ၌။ နေဒါနေန၊ ဥစ္စာဆက်သဖြင့်။ ဝိက္ခဝံ၊ ပျံ့လွင့်ခြင်း
 ကို။ ပစ္ဆိန္ဒတွာ၊ ဖြတ်၍။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဧကဂ္ဂံ၊ တည်ကြည်သည်ကို။ က
 ခောတိ၊ ပြု၏။ ဣဒမ္ပိ သမာဓိ သဗ္ဗောဇ္ဈင်္ဂ ရတနံ၊ ဤသမာဓိ သဗ္ဗောဇ္ဈင်္ဂ ရတ

၁၀၂ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

နာသည်လည်း၊ ယထိန္ဒိတာဒိ ဝသေန၊ အကြင် အကြင် လိုအပ်သော
 ပဌမချာန်စသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ အပ္ပနံ၊ အပ္ပနာကို၊ သမ္မာဒေတိ၊ ပြည့်စုံ
 စေ၏၊ ဝိက္ခေပံ၊ ပျံလွင့်ခြင်းကို၊ ပန္နိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ဧက ဝ္ဓ
 တံ၊ တည်ကြည်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဂဟပတိရတနသဒိသံ၊ သူဌေးကြီးရတနာနှင့် တူသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ စ၊ ထိုမှတပါး၊ စက္ကဝတ္တိနော၊ စကြာဝတေးမင်း၏၊ ပရိဏာ
 ယကရတနံ၊ သားတော်ကြီး ရတနာသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောအ
 ရာ၌၊ ကိစ္ဆသမ္ပါဒနေန၊ အမှုတော်ကိုပြီးပြေစေသဖြင့်၊ အပ္ပေါဿုက္ကတံ၊
 ကြောင့်ကြ ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဣဒံ ဥပေက္ခာ
 သမ္မောဇ္ဈင်္ဂရတနံ၊ ဤဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်္ဂရတနာသည်လည်း၊ ဗိတ္တုပ္ပါဒံ၊
 ဗိတ္တုပ္ပါဒ်ကို၊ သိနုဒ္ဓစ္စတော၊ တွန့်ခြင်း ပျံလွင့်ခြင်းမှ၊ မောစေတွာ၊ လွတ်
 စေ၍၊ ပယောဂမဇ္ဈတ္တ၊ အသတ်ဖြစ်သောပယောဂ၌၊ ပဌာပယမာနံ၊ တည်
 စေသည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပေါဿုက္ကတံ၊ ကြောင့်ကြမဲ့သည်၏အဖြစ်ကို၊ ကရောတိ
 ပြုတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပရိဏာယက ရတန သဒိသံ၊ သာ
 တော်ကြီးရတနာနှင့်တူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊
 စတုတူမကော၊ တုံလေးပါး၌ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗသင်္ဂါဟိကပရိစ္ဆေဒေါ၊ အလုံး
 ရံကို သိမ်းယူတတ်သော ဗောဇ္ဈင်တရား အပိုင်းအခြားကို၊ ကထိတော၊
 ဟောအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဗ္ဗိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ဇေဓမ္မဂေါတိ၊ ဇေဓမ္မဂေါဟူသည်ကား၊ မုခေ
 န၊ ခံတွင်းဖြင့်၊ ဝါစံ၊ စကားကို၊ နိစ္ဆာရေတုံ၊ မြွက်ခြင်း၌၊ သက္ကောန္တောပိ၊
 တတ်နှိုင်းသော်လည်း၊ ဒေါသေဟိ၊ အပြစ်တို့ဖြင့်၊ မုဂေါ၊ မုဂေါပိယ၊ အ၏သို့
 အသမ္ပန္နစနော၊ မပြည့်စုံသောစကားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသံ၊
 အဖွင့်ကြွင်းသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောသုတ်တို့၌၊ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်
 သောအနက်ရှိသည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏၊ ပဉ္စမော၊ ငါးခု
 တို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ စက္ကဝတ္တိဝဂ္ဂေါ၊ စက္ကဝတ္တိဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဗောဇ္ဈင်္ဂသံယုတ်-၂၀-သကန္တဝဂ်။

၁ ဆဋ္ဌဝဂ္ဂဿ၊ ဆဋ္ဌဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ အယမာဟာရော
 အနုပ္ပန္နဿဝါ သတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂဿဥပ္ပါဒါယာတိအာဒိသု၊ အယမာဟာ

ရော အနုပ္ပန္နဿဝါ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂဿ ဥပ္ပါဒါယဏ်တိသ္မိအစရှိသောပါဌ
တို့၌။ အယံ။ ဤဆိုလတ္တံ့။ သည်ကား။ ပုရိမနယတော။ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂဌာန
ယာနံဓမ္မာနံဤသ္မိစသည်ဖြင့် ရှေး၌လာသောနည်း၌။ ဝိသေသော။ အထူး
တည်း။ ဟိ။ အကျယ်ဆိုအံ့။ ကောဝလံ။ သက်သက်။ ဧတေဝုတ္တပ္ပကာရာဝ။
ထိုအောက်၌ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော တရားတို့သည်သာလျှင်။
သတိ သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါဒိနံ။ မဖြစ်သေးသော သတိသမ္ပောဇ္ဈင် စသည်တို့၏။
ဥပ္ပါဒါယ။ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ ဥပ္ပန္နာနံဝါ။ ဖြစ်ပြီးသောသတိသမ္ပောဇ္ဈင်စသည်တို့
၏မူလည်း။ ဘာဝနာယ။ ပွားခြင်းငှါ။ ပါရိပူရိယာ။ ပြည့်ခြင်းငှါ။ ပစ္စယာ။
ပစ္စည်းတို့သည်။ နဟောန္တိ။ မဖြစ်ကုန်သေး။ ပန။ အဟုတ်သော်ကား။ အညေ
ဝိ။ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှတစ်ပါးသောအကြောင်းတို့ကိုလည်း။ ဧဝံဇ္ဈာနိဝုတ္တမာ
နာကာရေန။ ယခုဆိုအပ်လတ္တံ့။ သောအခြင်းအရာဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ သိအပ်
ကုန်၏။ ။

ဟိကထံဝေဒိတဗ္ဗာ။ အဘယ်သို့သိအပ်ကုန်သနည်းဟူမူကား။ အပ
ရေဝိ။ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ တစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ စတ္တာရော။ လေးပါး
ကုန်သော။ ဓမ္မာ။ အကြောင်းတရားတို့သည်။ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂဿ။ သတိ
သမ္ပောဇ္ဈင်၏။ ဥပ္ပါဒါယ။ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်
သတိဋ္ဌိဌာနသော ရှေ့သို့တက်ခြင်း စသည်တို့၌ အကျိုးရှိသည် အဖြစ်
သျှောက်ပတ်သည် အဖြစ်ကို သိမ်းဆည်း တတ်သော သမ္ပုဇဉ် လည်း
ကောင်း။ မုဋ္ဌဿတိပုဂ္ဂလပရိဝုဇ္ဇနတာ။ မူးတူးမြိုင်တိုင်လွတ်သောသတိရှိ
သောပုဂ္ဂိုလ်ကို ကြည်သည်အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဥပဋ္ဌိတဿတိ ပုဂ္ဂလ
သေဝနတာ။ အမြဲသင်သော သတိရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ခိုင်သည် အဖြစ်
လည်းကောင်း။ တဒေမုတ္တတာ။ ထိုသတိသမ္ပောဇ္ဈင်သို့မပြတ်ညွတ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ် လည်းကောင်း။ ဣတိဇ္ဈမေ။ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ဟိ။ အ
ကျယ်ဆိုအံ့။ အဘိက္ကန္တာဒိသု။ ရှေ့သို့တက်ခြင်းအစရှိကုန်သော။ သတ္တသု
ဌာနေသု။ ခုနစ်ပါးသောအရာတို့၌။ သတိသမ္ပုဇဉေန။ သတိဋ္ဌိဌာနသော
သမ္ပုဇဉ်ဖြင့်။ ဘတ္တနုက္ခိတ္တကာကသဒိသေ။ ထမင်းခွက်၌ချအပ်သောမျက်
စိရှိသောကျိုးငယ်နှင့် တူကုန်သော။ မုဋ္ဌဿတိပုဂ္ဂလေ။ လွတ်သောသတိ
ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ပရိဝုဇ္ဇနေန။ ကြည်ခြင်းဖြင့်၎င်း။ ဟိဿ ဗတ္တတ္ထ
ရာဘယတ္ထေ။ ဘဒိသဒိသေ။ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌ ရွှေစာရေးတံကိုပုသု၍ တဆဲ
ရှစ်ပါးသော ဘာသာတို့တွင် အဘယ်ဘာသာဖြင့် တရားဟောမအံ့နည်း
ဟုပရိသတ်ကိုသိတ်သောကိသာဗတ္တထေရ်အဘယထေရ်အစရှိသည်နှင့်

တူကုန်သော၊ ဥပဋ္ဌိတသထိဝုဂ္ဂလေ၊ ထင်သောသထိရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို
 သေဝနေန၊ ဖြစ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဌာနနိသဇ္ဇာဒိသု၊ ရပ်ခြင်း ထိုင်ခြင်း
 စသည်တို့၌၊ သထိသမုဋ္ဌာပနတ္ထံ၊ သထိဖြစ်ခြင်းအကျိုး၌၊ နိန္ဒပေါဏပဗ္ဗာ
 ရစိတ္တတာယစ၊ ညွတ်ကိုင်ရှိုင်းနိမ့်သော စိတ်ရှိသော အဖြစ်ဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ သထိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီ၊ သထိသမ္ပောဇ္ဈင်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဧဝံဂုတ္တကောရေန၊ ဤသို့အပ်ပြီးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ စတုဟိ၊ လေး
 ပါးကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်သော၊ အဿ
 ပန၊ ထိုသထိသမ္ပောဇ္ဈင်၏ကား၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ ဘာဝ
 နာပါရိပုရိ၊ ပွားခြင်း ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဟောကိ၊ ဖြစ်၏။ ၊

သတ္တဓမ္မာ၊ ခုနစ်ပါးသော တရားတို့သည်၊ ဓမ္မဝိစယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီဿ၊
 တရားတို့ကိုစိစစ်ရှေးချယ်တတ်သောသမ္ပောဇ္ဈင်၏၊ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်း
 ၌၊ သံဝတ္ထန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပရိပုစ္ဆကတာ၊ ထိုထိုဂုဏ်ဌာန၏ခန္ဓာဒိအတ္တ
 ကို ဣဒံတန္တေကထံဣမဿကောအတ္ထောဤသို့စသည်ဖြင့် ကျအောင်မေ့
 တတ်သောသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုဝိသဒကိရိယာ၊ အတ္တတ္တိက
 ဗာဟိရဝတ္ထုတို့၏သန့်ရှင်းသည်၏အဖြစ်ကိုပြုခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယ
 သမတ္တပဋိပါဒနာ၊ သဒ္ဓါစသော ဣန္ဒြိယတို့၏ မှသည်၏ အဖြစ်ကို ပြုခြင်း
 လည်းကောင်း၊ ဒုပ္ပညဝုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနာ၊ ပညာနည်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ကြဉ်
 ခြင်းလည်းကောင်း၊ ပညဝဇ္ဇပုဂ္ဂလသေဝနာ၊ ပညာပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်
 ကိုဖြစ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဂန္တိရုညာဏစရိယပစ္စဝေက္ခဏာ၊ နက်နဲသော
 ခန္ဓာစသည်တို့၌ဖြစ်သော နက်သော ဥာဏ်ဖြင့် သဘောအထူးကို ဆင်
 ခြင်ခြင်းလည်းကောင်း၊ တဒဓိရတ္တတာ၊ ထိုဓမ္မဝိစယသမ္ပောဇ္ဈင်ဖြစ်ခြင်း
 အကျိုး၌၊ ရှေးရှုညွတ်ကိုင်ရှိုင်းသောစိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုအကျဉ်းဥဒ္ဓေသစကား၌
 ပရိပုစ္ဆကတာတိ၊ ပရိပုစ္ဆကတာ ဟူသည်ကား၊ ခန္ဓဝေတု အာယတန
 ဣန္ဒြိယဗောဇ္ဈင်္ဂီမဂ္ဂဈာနသမထဝိပဿနာနံ၊ ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတန ဣန္ဒြိ
 ဗောဇ္ဈင် မဂ္ဂင် ဈာန် ဝိပဿနာကိုပြတတ်သော ပါဠိတို့၏၊ အတ္တသန္နိသိ
 တပရိပုစ္ဆာဗဟုလတာ၊ ခန္ဓာ စသော အနက်ကို ဖြစ်သော အဖန်တလဲလဲ
 မေးခြင်းပုစ္ဆာများသောသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုဝိသဒ ကိရိယာ
 တိ၊ ဝတ္ထုဝိသဒကိရိယာဟူသည်ကား၊ အတ္တတ္တိကဗာဟိရာနံ၊ အတ္တတ္တိက
 ဗာဟိရဖြစ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထုနံ၊ ဝတ္ထုတို့၏၊ ဝိသဒဘာဝကရဏံ၊ ချင်းသာ

ကိုဆောင်နိုင်သောအခြင်းအရာဖြင့် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာပြုခြင်းတည်း။
ဟိ၊ချဲ့ဆိုအံ့၊ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊အဿ၊ထိုဗောဇ္ဈင်္ဂကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသော
ရဟန်း၏၊ကေသလောမာဒိနိ၊ဆံ့မုတ်ဆိတ်စသည်တို့သည်။ ဒိဗ္ဗာနိ၊ရှည်
ကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊သရိရံဝါ၊ကိုယ်သည်မူလည်း၊ဥဿန္တဒေါ
သဇ္ဈေဝ၊လေ သည်းခြေ သလိပ်ထ၍ဩဒေါသပြောသည်လည်းကောင်း၊
သေဒမလမက္ခိတဗ္ဗ၊ ချွေးဇလ္လိကဟုဆိုအပ်သောမြူးအညစ်အကြေးဖြင့်
လိမ်းကပ်သည်လည်းကောင်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ အဇ္ဈတ္တိ
ကဝတ္ထု၊အဇ္ဈတ္တိကဝတ္ထုသည်၊ အဝိသဒံ၊မသန့်ရှင်းသည်၊ အပရိသုဒ္ဓံ၊
မစင်ကြယ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ယဒါပန၊အကြင်အခါ၌၊စိဝရံ၊သင်္ကန်း
သည်၊ဇိဏ္ဏံ၊ဟောင်းနွမ်း ရုတ်ပြတ် ဆွေးမြည့် လတ်သည်၊ ကိလိဋ္ဌံ၊ညစ်
ပတ်သည်၊ဒုဂ္ဂန္ဓံ၊ အနံ့မကောင်းတလှောင်းလှောင်းရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်
၏၊သေနာသနံဝါ၊ကျောင်းသည်မူလည်း၊ဥတ္တာပံ၊အမြိုက်များသည်၊ဟော
တိ၊ဖြစ်၏၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ဗာဟိရဝတ္ထု၊အပဝတ္ထုသည်၊အဝိသဒံ၊မသန့်
ရှင်းသည်၊ အပရိသုဒ္ဓံ၊ မစင်ကြယ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ကေသာဒိဆေဒနေန၊ဆံ့စသည်ကို ချခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ဥန္တံ
ပိရေစနအဓောပိရေစနာဒိတိ၊ အထက်သို့အနိထွက်စေခြင်းအောင်သို့ဝမ်း
သက်စေခြင်းစသည်တို့ဖြင့်၊သရိရသလ္လဟုကဘါဝကရဏေန၊ကိုယ်လက်
ပေါ့ပါးသည်၏အဖြစ်ကိုပြုခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥန္တောဒနန္တာပနေန၊ရေ
ချိုးကသယံမှုန့် လိမ်းကျံ ပွတ်သတ်ခြင်း ရေချိုးခြင်းဖြင့်၎င်း၊ အဇ္ဈတ္တိက
ဝတ္ထု၊ အဇ္ဈတ္တိကဝတ္ထုကို၊ဝိသဒံ၊သန့်ရှင်းသည်ကို၊ကတ္တဗ္ဗံ၊ပြုအပ်၏၊သူ
မိကမ္မဓောဝနပရိဘဏ္ဍာကရဏာဒိတိ၊အပ်အမှုပြုခြင်း လျှော်ဖွပ်ခြင်းအပြေ
အပြစ်ပြုခြင်းစသည်တို့ဖြင့်၊ဗာဟိရဝတ္ထု၊ဗာဟိရဝတ္ထုကို၊ဝိသဒံ၊သန့်ရှင်း
သည်ကို၊ကတ္တဗ္ဗံ၊ပြုအပ်၏၊ ဟိ၊အပြစ်ကိုဆိုဦးအံ့၊ တေသ္မိ၊အဇ္ဈတ္တိကဗာ
ဟိရဝတ္ထု၊ထိုအဇ္ဈတ္တိကဗာဟိရဝတ္ထုသည်၊အဝိသဒေ၊မသန့်ရှင်းသည်
သတိ၊ဖြစ်လတ်သော်၊မိတ္တစေတသိကေသု၊ နိဿယာဒိပစ္စည်းဖြစ်သော
စိတ်စေတသိက်သည်၊ဥပ္ပန္နဿ၊ဖြစ်ကုန်လတ်သော်၊ဥာဏံပိ၊ဥာဏံသည်
လည်း၊အဝိသဒံ၊မသန့်ရှင်းသည်၊အပရိသုဒ္ဓံ၊မစင်ကြယ်သည်၊ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ အပရိသုဒ္ဓါနိ၊မစင်ကြယ်
ကုန်သော၊ဒိပကပလ္လိကဝဋ္ဋိတေဿာနိ၊ဆီမီးခွက်ဆီမီးစာဆီတို့၎င်း၊နိဿာ
ယ၊မှီ၍၊ဥပ္ပန္နဒိပသိခါယ၊ဖြစ်သောဆီမီးလျှံ၏၊ဩဘာသေသဝိယ၊အရောင်
ကဲ့သို့တည်း၊ပန၊အနွယ်ကိုဆိုအံ့၊ဝိသဒေ၊သန့်ရှင်းသော၊အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိ

၉

ရေ၊ အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိသုဖြစ်သော၊ ဝတ္ထုဒြိ၊ ဝတ္ထုဒြိ၊ စိတ္တစေတသိကောသု။
နိဿယာဒိပစ္စည်းတပ်သောစိတ်စေတသိက်တို့သည်၊ ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ကုန်
လတ်သော်၊ ဥာဏာမ္ဘိ၊ ဥာဏ်သည်လည်း၊ ဝိသဒံ၊ သင်္ချောင်းသည်၊ ပရိသုဒ္ဓါ၊
စင်ကြယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား၊
ပရိသုဒ္ဓါနိ၊ စင်ကြယ်ကုန်သော၊ ဒီပကာပလ္လိကာဝဋ္ဌိတေလာနိ၊ ဆီမီးခွက်ဆီ
မီးစာဆီတို့ကို၊ နိဿယာ၊ မှီ၍၊ ဥပ္ပန္နဒီပသိခါယ၊ ဖြစ်သော ဆီမီးလျှို၏၊
ဩသာသော၊ အရောင်သည်၊ ပရိသုဒ္ဓေါဝိယ၊ စင်ကြယ်သကဲ့သို့တည်း၊
တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဝတ္ထုဝိသဒကိရိယာဓမ္မဝိစယ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂိယဥပ္ပါဒါ
သံဝတ္တတိဘိ၊ ဝတ္ထုဝိသဒကိရိယာဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂိယဥပ္ပါဒါယသံ
ဝတ္တတိဟူ၍၊ ဝတ္ထု၊ ဟောအပ်၏။ ။

သဒ္ဓါဒိနံ၊ သဒ္ဓါအစရှိကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယသံ၊ ဣန္ဒြေတို့၏၊ သမဘာဝကရ
ဏံ၊ ကိစ္စအားဖြင့် မယုတ်မလွန်မျှသော အဖြစ်ကိုပြုခြင်းသည်။ ဣန္ဒြိယ
သမတ္တပဋိပါဒနာနာမ၊ သဒ္ဓါစသောဣန္ဒြေတို့၏ မျှသည်အဖြစ်ကို ပြီးစေ
ခြင်းမည်၏။ ဟိ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအုံး၊ အသ၊ ထိုယောဂီရဟန်းအား၊ သဒ္ဓိန္ဒြ
ယံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြေသည်။ ဗလဝံ၊ အားသန်သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အကယ်၍
ဖြစ်အုံး၊ ဣတရာနိ၊ သဒ္ဓိန္ဒြေမှတစ်ပါး ဝိရိယိန္ဒြေသည်တို့သည်။ မဇ္ဇာနိ၊ နှုန်
ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုသို့သဒ္ဓိန္ဒြေ၏ အားသန်
သည်၏အဖြစ် ဣတရိန္ဒြေတို့၏ နှုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိရိယိန္ဒြေယံ၊
ဝိရိယိန္ဒြေသည်။ ပဂ္ဂဟကိစ္စံ၊ ကောသဇ္ဇ ပက္ခန္ဓံ ကျခြင်းငှါ မပေးမူ၍
သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ခြီးခြောက်အားပေးခြင်းကိစ္စကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်း
ငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ သတိန္ဒြေယံ၊ သတိန္ဒြေသည်။ ဥပဋ္ဌာနကိစ္စံ၊
အာရုံသို့ကပ်၍တည်ခြင်းကိစ္စကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်
နိုင်။ သမာဓိန္ဒြေယံ၊ သမာဓိန္ဒြေသည်။ အဝိက္ခေပကိစ္စံ၊ မပျံ့လွင့်ခြင်းကိစ္စကို၊
ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ ပညိန္ဒြေယံ၊ ပညိန္ဒြေသည်။ ဒဿ
နကိစ္စံ၊ လက်၌ထင်သောရူပါရုံကိုမျက်စိဖြင့်မြင်၏သို့ ဟုတ်မှန်သောအား
ဖြင့်အာရုံ၏သဘောကို မြင်ခြင်းကိစ္စကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊
မတတ်နိုင်။ တသ္မာ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောအကြောင်းကြောင့်၊ တံသဒ္ဓိန္ဒြေယံ၊
ထိုသဒ္ဓိန္ဒြေကို၊ ဓမ္မသဘာဝပစ္စင်္ဂေက္ခဏေနဝါ၊ တရားသဘောကိုဆင်ခြင်
ခြင်းဖြင့်လည်း၊ ဟာပေတဗ္ဗံ၊ ယုတ်စေ အပ်၏။ စ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ယထာ၊
အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ မနယိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော ယောဂီရဟန်း
အား၊ သဒ္ဓိန္ဒြေယံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြေသည်။ ဗလဝံ၊ အားသန်သည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်လတ်

သတည်း။ တထာ။ ထိုအားသန်သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အမနသိကာရေန
ဝါ။ နှလုံးမသွင်းခြင်းဖြင့်မူလည်း။ ဟာပေတဗ္ဗံ။ ယုတ်စေအပ်၏။ စ၊ ဆက်၍
ဆိုအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤသဒ္ဓါန္တေ၏လွန်ကဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သေသဇ္ဈန္ဒီယတို့၏
မိမိကိစ္စကို မပြုနိုင်ခြင်း၌။ ဝတ္ထုလိတ္ထေရ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုလိထေရ်၏ ဝတ္ထု
သည်။ နိဒဿနံ၊ ညွှန်ကြောင်းဥဒါဟရုဏ်တည်း။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ သစေ၊
အကယ်၍၊ ဝိရိယိန္ဒြိယံ၊ ဝိရိယိန္ဒြေသည်။ ဗလဝံ၊ အားသန်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်ခဲ့မူ၊ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့လတ်သော်။ သဒ္ဓါန္တေယံ၊ သဒ္ဓါန္တေသည်။ အဓိ
မောက္ခကိစ္စံ၊ အာရုံကိုသက်ဝင်၍ဆုံးဖြတ်ခြင်းကိစ္စကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊
နေဝသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတရာနိ၊ ဤမှတပါး
သော သတိန္ဒြေ စသည်တို့သည်။ ဣတရ ကိစ္စဘေဒံ၊ ဤမှတပါးသော
ဥပဋ္ဌာန စသော ကိစ္စအထူးကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နေဝ သက္ကောန္တိ၊
မတတ်နိုင်ကုန်သည်စင်စစ်တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုသို့သောအကြောင်းကြောင့်
တံ၊ ထိုဝိရိယိန္ဒြေကို၊ ပဿဒ္ဓါဒိ ဘာဝနာယ၊ ပဿဒ္ဓိ သမာဓိ ဥပေက္ခာ
သမ္မောဇ္ဈင်တို့ကိုပွားစေသဖြင့်၊ ဟာပေတဗ္ဗံ။ ယုတ်စေအပ်၏။ တတ္ထာပင်္ဂဝိရိ
ယိန္ဒြိယဿအဓိမုတ္တဘာဝသေသိန္ဒြိယာနံ သကိစ္စကရဏအပိ၊ ထိုဝိရိ
ယိန္ဒြေ၏လွန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သေသဇ္ဈန္ဒီတို့၏မိမိကိစ္စကိုမပြုနိုင်ရာ
၌၊ သောဟာတ္ထေရဿ၊ ကောဗ္ဗိဝိသအမျိုးသိမ်မွေ့ နှည့် စွာရွှေအဆင်းနှင့်တူ
သောအဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍သောဏအမည်ရှိသောမထေရ်ကျော်၏၊ ဝတ္ထု၊
ဝတ္ထုကို၊ ဒသေတဗ္ဗံ၊ ပြအပ်၏။ သေသေသုဝိ၊ ကြွင်းသောသတိသမာဓိ
ပညိန္ဒြေတို့၌လည်း။ ဧဝံ၊ ဤအတူတည်း။ ဧကဿ၊ တခုသောတရား၏၊ ဗလ
ဝတာဝေ၊ အားသန်သည်အဖြစ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဣတရေသံ၊ အား
သန်သည်မှတပါးနဲ့နဲ့သောတရားတို့၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကိစ္စေသု၊ ကိစ္စ
တို့၌၊ အသမတ္ထတာ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

ဝိသေသတောပန၊ အထူးအားဖြင့်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤသဒ္ဓါစသောဇ္ဈန္ဒီတို့
တွင်၊ သဒ္ဓါပညာနံစ၊ သဒ္ဓါနှင့်ပညာတို့၏လည်းကောင်း၊ သမာဓိဝိရိယာနုဉ္စ၊
သမာဓိနှင့်ဝိရိယတို့၏လည်းကောင်း၊ သမတံ၊ မယုတ်မလွန်မင်းအချင်း
ချင်းမျှသည်၏အဖြစ်ကို၊ အာစရိယာ၊ ဆရာတို့သည်၊ ပသံသန္တိ၊ ခြီးပွင်း
ကုန်၏။ ဟိ၊ သမတ္တနကိုဆိုအံ့။ ဗလဝသဒ္ဓေါ၊ အားသန်သောသဒ္ဓါနှင့်ပြည့်
စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မဉ္ဇုပညော၊ နဲ့နဲ့သောပညာ ရှိတတ်ရကား၊ မုဉ္ဇုပ
သန္ဓော၊ စုံစမ်းခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍အဓိကံရိက်ကြည်ညိုသည်၊ ဟောတိ၊

၁၀၀ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ၊

ဖြစ်တတ်၏။ အဝတ္ထုသို့။ အရာမဟုတ်သည်၌။ ပထိဒတိ။ ကြည်ညိုတတ်
 ၏။ ပန။ ထိုမှတစ်ပါး။ ဗလဝပညော။ အကြံကြီးစွာပညာလွန်သော ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်။ မန္တသန္ဓေ။ သန္ဓါနှင့်တတ်ရကား။ ကောရာဇိကပက္ခံ။ စဉ်းလဲသော
 အပင်းအသင်းသို့။ ဘဇတိ။ ဝင်တတ်၏။ ဘေသန္တ သမုဋ္ဌိတော။ ဆေး
 ကြောင့်ဖြစ်သော။ ရောဂေါ။ အနာသည်။ အတေကိန္တောဝိယ။ ဆေးကုခက်
 သကဲ့သို့။ အတေကိန္တော။ ပညာရှိသမားကုစားခက်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်
 ၏။ ဗိတ္တုပ္ပါဒ မက္ခေနေဝ။ အလှူ ဝတ္ထုကို စွန့်ခြင်းကင်း၍ စိတ်ဖြစ်ကာမျှ
 ဖြင့်သာလျှင်။ ကုသလံ။ ဒါနစသောကုသိုလ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤ
 သို့စသည်ဖြင့်ကြံဆ၍။ အတိဝာဝတိ။ ပညာကင်းတက်အချက်မကျရာ
 သို့ပြေးသွား၍။ ဒါနာဒိနိ။ ဒါနစသည်တို့ကို။ အကရောန္တော။ မပြုချေရကား။
 နိရယေ။ ငရဲ၌။ ဥပပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ ဥဘိန္နံ။ သန္ဓါပညာနှစ်ပါးတို့၏။ သမတာ
 ယ။ မျှသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝတ္ထုသို့။ ယေဝ။ ကုသိုလ်မျိုးကြံရာ အခင်း
 ဟုတ်သည်၌သာလျှင်။ ပထိဒတိ။ ကြည်ညို၏။ ပန။ ထိုမှတစ်ပါး။ ဗလဝသမာ
 မိံ။ အားသန်သောသမာဓိရှိသော။ မန္တဝိရိယံ။ နှံ့သောဝီရိယရှိသောသူကို
 သမာဓိဿ။ သမာဓိ၏။ ကောသန္တပက္ခတ္တာ။ ကောသန္တ၏အသင်းဖြစ်သင့်
 သောကြောင့်။ ကောသန္တံ။ ပျင်းရိသည်၏အဖြစ်သည်။ အတိဝာဝတိ။ လွှမ်း
 မိုးတိစီးတတ်၏။ ဗလဝဝီရိယံ။ အားသန်သောဝီရိယရှိသော။ မန္တသမာမိံ။
 နှံ့သောသမာဓိရှိသောသူကို။ ဝီရိယဿ။ ဝီရိယ၏။ ဥဒ္ဓစ္စပက္ခတ္တာ။ ဥဒ္ဓစ္စ
 ၏အသင်းဖြစ်သောကြောင့်။ ဥဒ္ဓစ္စံ။ ဥဒ္ဓစ္စသည်။ အတိဝာဝတိ။ လွှမ်းမိုးတိစီး
 တတ်၏။ ပန။ အထျှေကိုဆိုအံ့။ သမာမိံ။ သမာဓိသည်။ ဝီရိယေန။ ဝီရိယနှင့်။
 သံယောဇိတော။ ယှဉ်အပ်သည်ဖြစ်မှုကား။ ကောသန္တော။ ကောသန္တ၌။ ပတိ
 တုံ။ ကျခြင်းငှါ။ နလဘတိ။ ခွင့်မရ။ ဝီရိယံ။ ဝီရိယသည်။ သမာမိနာ။ သမာဓိ
 နှင့်။ သံယောဇိတံ။ ယှဉ်အပ်သည်ဖြစ်မှုကား။ ဥဒ္ဓစ္စော။ ဥဒ္ဓစ္စ၌။ ပတိတုံ။ ကျ
 ခြင်းငှါ။ နလဘတိ။ ခွင့်မရ။ တသ္မာ။ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောအကြောင်းကြောင့်။
 တဒုဘယံ။ ထိုသန္ဓါနှင့် ပညာနှစ်ပါးသမာဓိနှင့် ဝီရိယနှစ်ပါးစုံကို။ သမံ
 သမရသံ။ တူမျှသောကိစ္စရှိသည်ကို။ ကာတဗ္ဗံ။ ပြုအပ်၏။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။
 ဥဘယသမတာ။ သန္ဓါနှင့်ပညာနှစ်ပါးသမာဓိနှင့်ဝီရိယနှစ်ပါးစုံတူမျှသော
 ကိစ္စရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ အပ္ပနာ။ အပ္ပနာသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ။

အဝိစ။ စင်စစ်မှုကား။ သမာမိကမ္ဘိကဿ။ သမထကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်း
 သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဗလဝတိဝိ။ အားသန်သည်လည်းဖြစ်သော။ သန္ဓါ။ သန္ဓါ
 သည်။ ဝဇ္ဇတိ။ သင့်၏။ ဧဝံသန္တော။ သန္ဓါယထောကံဗလဝ ဘာဝေသတိ။

၁၀၉

သဒ္ဓါ၏စဉ်းငယ်အားရှိသည်၏ အဖြစ်သည်ဖြစ်သော်လည်း။ သဒ္ဓါဟန္တာ။
ပထဝီပထဝီဟုမနုဿိကတုကာမျှဖြင့် အဘယံဌာချာန်ဖြစ်နိုင်အံ့နည်း
ဟုအကြံမဖြစ်စင်စစ်သဒ္ဓါသမ္ပုဒ္ဓဟောအပ်သော အစီအရင်သည်ပြည့်စုံ
ပေလတ္တံ့ ဟုယုံကြည်သောသဒ္ဓါတရားကိုဖြစ်စေ၍၊ ဩကပ္ပေန္တော။ အာရုံ
သို့သက်ဝင်သကဲ့သို့ ဂုဏ်နစ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်ချက်ခြင်းယုံ၍၊ အပ္ပနံ။
အပ္ပနာသို့၊ ပါပုဏ္ဏတိ၊ ရောက်ပေလတ္တံ့။ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ သမာဓိပညာ
သု၊ သမာဓိ ပညာတို့တွင်၊ သမာဓိကမ္မိကဿ၊ သမထကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်း
သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဧကဂ္ဂတာ၊ ဧကဂ္ဂတာသည်၊ ဗလဝတိ၊ အားသန်မှု၊ ဝဇ္ဇ
တိ၊ သင့်၏။ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့။ ဧဝံသမာဓိဿထောကံ ဗလဝဘာဝေ
သတိ။ ဤသမာဓိ၏စဉ်းငယ်အားရှိသည်၏ အဖြစ်သည်ဖြစ်သော်လည်း။
သော၊ ထိုသမာဓိကမ္မိက ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပ္ပနံ၊ အပ္ပနာသို့၊ ပါပုဏ္ဏတိ၊
ရောက်နိုင်၏။ ဝိပဿနာ ကမ္မိကဿ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းသော
ပုဂ္ဂိုလ်အားမူကား၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ ဗလဝတိ၊ အားသန်သည်ဖြစ်မှု၊
ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့။ ဧဝံပညာယထောကံ ဗလဝဘာဝေ
သတိ၊ ဤပညာ၏ စဉ်းငယ် အားသန် သည်၏ အဖြစ်သည် ဖြစ်သော်
လည်း။ သော၊ ထိုဝိပဿနာ ကမ္မိက ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ လက္ခဏာ ပဋိဝေဓံ၊
အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ လက္ခဏာသန္တိ လက္ခဏာကိုထိုးထွင်းခြင်းသို့၊ ပါပု
ဏ္ဏတိ၊ ရောက်နိုင်၏။ ပန၊ ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့။ ဥဘိန္နံ၊ သမာဓိ ပညာ နှစ်ပါး
တို့၏၊ သမတာယဝိ၊ မျှသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ အပ္ပနာ၊ လောကီ
အပ္ပနာသည်၊ ဟောတိယေဝ၊ ဖြစ်ကောင်းသည်သာတည်း။ ပန၊ ထူးသည်
ကိုဆိုအံ့။ သတိ၊ သတိသည်၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသောလိနုဗ္ဗပက္ခတို့၌၊ ဗလဝ
တိ၊ မြဲမြံမြဲ အားသန်သည်ဖြစ်မှု၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သတိ၊
သတိသည်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဥဒ္ဓစ္စပက္ခိကာနံ၊ ဥဒ္ဓစ္စ၏ အသင်းဖြစ်ကုန်သော၊
သဒ္ဓါဝိရိယပညာနံ၊ သဒ္ဓါဝိရိယပညာတို့၏၊ ဝသေန၊ သတ္တိဖြင့်၊ ဥဒ္ဓစ္စပါတ
တော၊ ဥဒ္ဓစ္စသို့ကျခြင်းမှ၊ ကောသန္ဓပက္ခိကေန၊ ကောသန္ဓ၏အသင်းဖြစ်
သော၊ သမာဓိနာစ၊ သမာဓိဖြင့်လည်း။ ကောသန္ဓပါတတော၊ ကောသန္ဓသို့
ကျခြင်းမှ၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်ပေတတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာ၊ ထိုသတိကို၊
သဗ္ဗဗုဒ္ဓနေသု၊ အလုံးစုံသောဟောင်းလျာတို့၌၊ လောဏာရူပနံဝိယ၊ ဆားလှော်
ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗရာဇကိစ္စေသု၊ အလုံးစုံသောမင်းကိစ္စတို့၌၊ သဗ္ဗ
ကမ္မိကအမစ္စာဝိယ၊ အလုံးစုံသောမင်းမှ၌ အရေးပိုင် အမတ်ကြီးကဲ့သို့
လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသောလိနုဗ္ဗပက္ခတို့၌၊ ဣတ္ထိ တဗ္ဗာ၊ အလိုရှိ

အင်္ဂါ၊ တေန၊ ထိ၊ ကြောင့်၊ သတိစ(ပ)ဟောတိတိ၊ သတိစ(ပ)ဟောတိဟူ
 ချ၊ အာဟ၊ ရှေးအဋ္ဌကထာ၌ဆိုအပ်ပြီ၊ သတိစပန၊ သတိကိုကား၊ သဗ္ဗတ္ထိ
 ကာ၊ အလုံးစုံသောလိနုဒ္ဓစ္စပက္ခတို့၌လိုအပ်၏ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တဘ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ ကိံကရဏာ၊ အတတ်ကြောင့်
 နည်းဟူမူကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်စိတ်သည်၊
 သတိပ္ပနိဿရဏံ၊ သတိလျှင်လည်းလျောင်းရာရှိ၏၊ သတိစ၊ သတိသည်
 လည်း၊ အာရက္ခပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ စောင့်ရှောက်တတ်သောတရားဟူ၍ယောဂီ
 ပုဂ္ဂိုလ်ဥာဏ်အား ရှေးရှုထင်တတ်၏၊ သတိယာ၊ သတိနှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊
 စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို၊ ပုဂ္ဂဟနိဂ္ဂပေသ၊ မြင့်ခြင်း နှိပ်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊
 မဖြစ်၊ ။

ခန္ဓာဒိဘောဒေ၊ ခန္ဓာအစရှိသောတရား၌၊ အနောဂါဠပညာနံ၊ ပရိယတ္တိ
 ဗဟုသုတ၏အစွမ်းဖြင့်မသက်ဝင်နိုင်မပိုင်သောပညာရှိကုန်သော၊ ဒုဗ္ဗေ
 ဓပုဂ္ဂလာနံ၊ ဥာဏ်နည်းသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အာရေကာ၊ ဝေးဝွာ၊ ပရိဝဇ္ဇနံ၊
 ကြဉ်ရှောင်ခြင်းသည်၊ ဒုပ္ပညပုဂ္ဂလ၊ ပရိဝဇ္ဇနာနာမ၊ ပညာပါး ရှားသော
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို ကြဉ်ရှောင်ခြင်းမည်၏၊ သမပညာသလက္ခဏပရိဂ္ဂဟိကာယ၊
 အမျှင်းဆယ်သောလက္ခဏာကိုသိမ်းဆည်းတတ်သော၊ ဥဒယဗ္ဗယပညာ
 ယ၊ အဖြစ်အပျက်ကိုမြော်မြင်သည်ပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတပုဂ္ဂလသေဝနာ၊
 ပြည့်စုံသည်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုမှီဝဲခြင်းသည်၊ ပညဝန္တပုဂ္ဂလသေဝနာနာမ၊ ပညာရှိ
 ပုဂ္ဂိုလ်ကိုမှီဝဲခြင်းမည်၏၊ ဝန္တိရေသု၊ နက်နဲကုန်သော၊ ခန္ဓာဒိသု၊ ခန္ဓာစ
 သည်တို့၌၊ ပာတ္တယ၊ ဖြစ်သော၊ ဝန္တိရပညာယ၊ နက်နဲသောပညာဖြင့်၊
 ပဘောဒပ္ပစ္စဝေက္ခဏာ၊ အထူးအပြားကိုဆင်ခြင်ခြင်းသည်၊ ဝန္တိရဥာဏ
 စရိယပ္ပစ္စဝေက္ခဏာနာမ၊ နက်နဲသောဥာဏ်ဖြင့် ကျက်စားအပ်သောနက်
 နဲသောတရားကိုဆင်ခြင်ခြင်းမည်၏၊ ဌာနနိသဇ္ဇာဒိသု၊ ရပ်ခြင်း ထိုင်ခြင်း
 စသည်တို့၌၊ ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂီသမုဗ္ဗာပနတ္ထံ၊ ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂီကို
 ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ နိန္ဒပေါဏပတ္တာရစိတ္တတာ၊ ညွတ်ကိုင်းရှိုင်းဝှမ်းသောစိတ်ရှိ
 သည်၏ အဖြစ်သည်၊ တဒဓိမုတ္တတာနာမ၊ ထိုဓမ္မဝိစယ သမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂီ
 ညွတ်သောစိတ်ရှိသည်မည်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအုံးလေ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်
 သော၊ အဿ၊ ထိုဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂီ၏၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်
 ဖြင့်၊ တာဝနာပါရိပူရိ၊ ပွားခြင်းပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ။

ဧကာဒသဓမ္မာ၊ တဆစ်တပါးသော တရားတို့သည်၊ ဝိရိယသမ္ဗော
 ဇ္ဈင်္ဂီဿ၊ ဝိရိယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂီ၏၊ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ပေ

ကုန်၏။ အပါယဘယပစ္စဝေက္ခဏတာ၊ အပါယဘေးကို ဆင်ခြင်လေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အာနိသံသဒဿာပိတာ၊ ဝိရိယ၏အာနိသင်ကိုမြင်လေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဂမနဝီဝိပ္ပန္နဝေက္ခဏတာ၊ သွားအံ့သော ခရီးကိုဆင်ခြင်လေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ပိဏ္ဍာပါကာပစာယနတာ၊ ဆွမ်းအား ပူဇော်ခြင်းကို ဆင်ခြင်လေ့ရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဒါယဇ္ဇမဟတ္တပစ္စဝေက္ခဏတာ၊ အပွေဥစ္စာမြတ်သည်၏အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်လေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သတ္တုမဟတ္တပစ္စဝေက္ခဏတာ၊ ဆရာဘုရား၏ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်လေ့ရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဇာတိမဟတ္တပစ္စဝေက္ခဏတာ၊ အမျိုးမြတ်သည်၏အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်လေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သဗြဟ္မစာရိမဟတ္တပစ္စဝေက္ခဏတာ၊ ဘိတင်းသုံးဘော်မြတ်သည်၏အဖြစ်ကိုဆင်ခြင်လေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ကုသိတပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနတာ၊ အပျင်းကိုး၍ အပိုးမသေသည်ပုဂ္ဂိုလ်ကို ကြည်ရှောင်လေ့ရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အာရေဋ္ဌဇီရိယပုဂ္ဂလသေဝနတာ၊ သေသေကြေကြေမနေ မနား အားထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဖြစ်လေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ တဒဓိမုတ္တတာ၊ ထိုဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်သို့ညွတ်သောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေ၊ ဤတဆဲ တပါးတို့တည်း။ ။

တတ္ထ၊ ထိုတဆဲ တပါးသော အကြောင်းတို့တွင်၊ နိရယေသု၊ ရေတို့၌၊ ပစ္ဆိမ ဗန္ဓန ကမ္မ ကရဏတော၊ ငါးပါး အပြား ရှိသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကို ပြုခြင်းဟုဆိုအပ်သောကံအလျောက်ညှဉ်းဆဲခြင်းမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲကို၊ အနုဘဝန ကာလေဝိ၊ ခံစားရာ ကာလ၌လည်းကောင်း၊ တိရေန္တာနယောနိယံ၊ တိရိစ္ဆာန်အမျိုး၌၊ ဇာလဝိပုကုဇိနာဒိတိ၊ ကွန်ပိုက်ဖြိုးစသည်တို့ဖြင့်၊ ဂဟိတကာလေဝိ၊ ဖမ်းရာကာလ၌လည်းကောင်း၊ ပါဇနကကဏ္ဍကာဒိပ္ပဟာရတုန္နဿပန၊ အဆူးတပ်သော နှင်တံထုတ် စသည်ဖြင့် ပုတ်ခတ် ရိုက်နှက်သည်ဖြစ်၍ ကျင်နာသောတိရိစ္ဆာန်၏သော်မူကား၊ သကဋ္ဌဝဟနာဒိ ကာလေဝိ၊ ထွန်းကို ရွက်ဆောင်ခြင်း စသောကာလ၌လည်းကောင်း၊ ပေတ္တိဝိသယော၊ ပြိတ္တာသံ၌၊ အနေကဝနိဝိ၊ တပါးမကများသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝဿသဟဿာနိ၊ နှစ်အလောင်းတို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ဧကံဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏တဆူသောအကြားပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ခုပ္ပိပါယာဒိအာတုရိဝူတာကာလေဝိ၊ အစာမွတ်ခြင်း ရေသိပ်ခြင်းစသည်ဖြင့် ဆင်ရဲ နာကျင်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်ရာ

ကာလ၌လည်းကောင်း၊ ကာလကမ္ဘိကအသုရေသု၊ ကာလကမ္ဘိကအသုရာ
 တို့၌၊ သမ္ဘိဟတ္ထအသိတိဟတ္ထဗ္ဗမာဏေန၊ အတောင်ခြေခံဆယ် အတောင်
 ရှစ်ဆယ်ပမာဏရှိသော၊ အဋ္ဌိစဗ္ဗမတ္တေနော၊ အရိုးအရေမျှသာဖြစ်သော၊
 အတ္တဘာဝေန၊ အတ္တဘောဖြင့်၊ ဝါတာတပါဒိနုက္ခာနူဘဝနကာလေဝိ၊ လေ
 နေပူစသည်ဖြင့်ဆင်းရဲခံစားရာကာလ၌လည်းကောင်း၊ ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ
 ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊
 တိက္ခ၊ ရဟန်း၊ အယမေဝ၊ ဤနဝမခဏသည်လျှင်၊ တေ၊ သင်၏၊ ကာလော၊
 ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်ကိုလိုလိုချင်ချင်ပွားစေရာကာလကောင်းတည်း၊ ဣတိဇေ
 ဤသို့၊ အပါယံ၊ အပါယ်၌ဖြစ်သောစင်စစ် ကျောက်မက်ဖွယ်ကြီးလေးပါး
 ကို၊ ပစ္စဝေက္ခန္တိဿဝိ၊ အဝီလီအဖန်ဖန် ဥာဏ်သက်ဝင်၍ ဆင်ခြင်သော
 သူအားလည်း၊ ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ မဖြစ်သေးသော ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်
 သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ကုသိတေန၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်သော အခြင်းအရာ
 ဖြင့်စီးပွားချမ်းသာမှပစ်သောအပျင်းများသောသူသည်၊ နဝလောကုတ္တရ
 ဓမ္မံ၊ ကိုးပါးသောလောကုတ္တရာတရားကို၊ လန္တု၊ ရခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်
 ကောင်း၊ အာရန္တဝိရိယေနော၊ အားထုတ်လွန်မင်း တင်းတင်းပြုအပ်သော
 ဝိရိယရှိသောသူသည်သာလျှင်၊ လန္တု၊ ရခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏၊
 အယံ၊ ဤသို့လောကီ လောကုတ္တရာ ကုန်အောင်ရုံသော တရားအထူးကို
 ရခြင်းသည်၊ ဝိရိယဿ၊ ဝိရိယ၏၊ အာနိသံသော၊ အကျိုးဆက်တည်း၊
 ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ အာနိသံသဒဿာဝိနောဝိ၊ သို့လ၏အာနိသင်ကိုမြင်လေ၊
 ရှိသောသူအားလည်း၊ ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇ
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ။

သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓ မဟာသာဝကောဟေဝ၊ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓ
 မဟာသာဝကတို့သည်သာလျှင်၊ ဂတမဂ္ဂေါ၊ သွားအပ်သောခရီးကို၊ မယာ
 ငါသည်၊ ဂန္တဗ္ဗော၊ သွားအပ်၏၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သောစ၊ ထိုသဗ္ဗညု
 ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓမဟာသာဝကတို့သွားအပ်သောလမ်းခရီးကိုလည်း၊ ကုသိ
 တေန၊ လုံ့လမရှိပျင်းရိပေါ့တန်သောသူသည်၊ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊
 မတတ်ကောင်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဂမနဝီတိ၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့
 သွားရာလမ်းခရီးကို၊ ပစ္စဝေက္ခန္တိဿဝိ၊ ဆင်ခြင်သော သူအားလည်း၊ ဝိရိ
 ယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ယေ၊ အကြင်ဒါယကာဒါယိကာမတို့သည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ဝိဇ္ဇာပါတာ
 ဒိတိ၊ သားသမီးကိုမျှမပေးရက်မွန်မြတ်နှစ်သက်ဖွယ်သော ဆွမ်းစသည်တို့

ဖြင့်ဥပဋ္ဌဟန္တိ။ လုပ်ကျွေးမွေးမြူကုန်၏။ ဣမေမနုဿာ။ ဤလူတို့သည်။
 တေ။ သင်၏။ နေဝဉာတကာ။ ဆွေမျိုးတော်သူမဟုတ်ပေကုန်၊ နဒါသကမ္မ
 ကရားကျန်အမှုလုပ်လည်း မဟုတ်ပေကုန်၊ တံသင့်ကို၊ နိဿာယာ၊ ဖြစ်၊
 ဇီဝိဿာမာတိ။ အသက်မွေးကုန်အံ့ဟူ၍လည်း။ တေ။ သင်အား၊ ပဏီတာနိ
 မ္ပနံမြတ်ကုန်သော၊ ဝိဏ္ဏပါတာဒိနံ၊ ဆွမ်းအစရှိသည်တို့ကို၊ နဒေန္တိ။ မလ္လ
 ကုန်၊ အထင်ခါစင်စင်သော်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကာရာနံ၊ ကြံချစေ့မျိုး
 ကုသိုလ်မျိုးတို့၏ မဟပ္ပလတံ၊ အကျိုးကြီးမြတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပစ္စာသီ
 သမာနာ။ တောင့်တအာသာရှိကုန်ရှာ၍၊ ဒေန္တိ၊ ပေးလှူပေကုန်၏၊ သတ္တာရာ
 ပိ၊ ငါတို့ဆရာသဗ္ဗညုတရားသည်လည်း၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဣမေပစ္စ
 ယေ၊ ဤဆွမ်း သင်္ကန်း ကျောင်း ဆေး လေးပစ္စည်းတို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊
 သုံးဆောင်၍၊ ကာယဒဋ္ဌိမဟုလော၊ ကိုယ်ကို ဆူပြီးအောင် မွေးမြူခြင်း
 များသည်ဖြစ်၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရိဿတိတိ၊ နေလတ္တံ့ ဟု၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
 သမ္ပဿတာ၊ မြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ တုယှံ၊ သင့်အား၊ ပစ္စယာ၊ ပစ္စည်း
 လေးပါးတို့ကို၊ နအနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုတော် မူအပ်သည် မဟုတ်ပေကုန်၊
 အထင်ခါ၊ အဟုတ်သော်ကား၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဣမေ၊ ဤပစ္စည်းလေး
 ပါးတို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇမာနာ၊ မရိတုတ်သည်ဖြစ်၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရား
 ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝဋုဒုက္ခတော၊ ငန့်ဆင်းရဲမှ၊ မုစ္ဆိဿတိ၊ လွတ်လတ္တံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ တေ၊ သင့်အား၊ ပစ္စယာ၊ ပစ္စည်းတို့ကို၊ အနုညာတာ
 ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပေကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သောတံ၊ ထိုသင်သည်၊
 ကုသိတော၊ မရှိ၊ တရိ၊ လုံ့လချိုလျက်ကိုယ်တို့မကြိုးပျင်းအားကိုး၍၊ ဝိဟ
 ရေန္တော၊ နေတိမူကား၊ တံဝိဏ္ဏံ၊ ထိုပြည်သူတို့ပေးလှူသော ဆွမ်းကို၊ န
 အပစာယိဿတိ၊ တဖန်မပူဇော်လတ္တံ့၊ ဟိယုတ္တံ၊ သင့်စွဲ၊ အာရန္တဝီရိယ
 သောဝ၊ သေရှင်မငဲ့ သက်စွန့်ရဲ၍ မဖဲမဆုတ် အားထုတ်လုံ့လရှိသောသူ
 အားသာသျှင်၊ ဝိဏ္ဏပါတာပစာယနံနာမ၊ မိမိ၏သမ္မာပမ္ဘိပတ်ဖြင့် မိမိ၌ပြု
 အပ်သောကုသိုလ်၏မဟပ္ပလအဖြစ်ကိုပြုခြင်းဖြင့်ဆွမ်းကို အတုံ့ပူဇော်
 သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဏ္ဏပါတာပစာယနံ၊
 ဆွမ်းကိုအတုံ့ပူဇော်ခြင်းကို၊ ပစ္စဝေက္ခန္တိဿာပိ၊ အဖန်ဖန်ဆင်ခြင်သော
 သူအားလည်း၊ ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်
 ၍၊ မဟာမိတ္တန္တရဿ၊ မဟာမိတ္တမထေရ်အား၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့
 သို့တည်း၊ ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား၊ ထေရော၊ အယုမိတ္တမထေရ်သည်၊
 ကဿကလေဏနာမ၊ ကဿကလိုဏ်မည်သောကျောင်း၌၊ ပဋိဝိသတိ၊

သိတင်းသုံးတော်မူသတတ်၊ တသေဝံ၊ ထိုကဿကလိုဏ်ကျောင်း၏ သာလျှင်၊ ဂေါစရဂါမေ၊ ဂေါစရဂါမိန္ဒ၊ ဧကာ၊ တဦးသော၊ မဟာဥပါသိ ကာ၊ ဒါယိကာမကြီးသည်၊ ထေရံ၊ မဟာမိတ္တထေရ်ကို၊ ပုတ္တံကတွာ၊ သား ကဲ့သို့ပြု၍၊ ပဋိဇဂ္ဂတိ၊ လုပ်ကျွေးပြုရသတတ်၊ သာ၊ ထိုဒါယိကာမကြီး သည်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ အရည်၊ တောသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသည်ရှိ သော်၊ မိတရံ၊ သွီးကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံအာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ အဗ္ဗ၊ ချစ်သွီး၊ အသုကသ္မိံ၊ ဌာနေ၊ ဤမည်သောအရပ်၌၊ ပုရာဏတဏှ၊ လာ၊ ဟောင်းပြီးသောဆန်တို့သည်၊ အသုကသ္မိံ၊ ဤမည်သောအရပ်၌၊ သပ္ပိ၊ ထောပတ်သည်၊ အသုကသ္မိံ၊ ဤမည်သောအရပ်၌၊ ဝိရံ၊ နို့ရည်သည်၊ အသု ကသ္မိံ၊ ဤမည်သောအရပ်၌၊ ဗေဏိတံ၊ တင်လဲသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဝ၊ ချစ် သွီး၏၊ ဘာတိကဿ၊ မောင်တော်ဖြစ်သော၊ အယုမိတ္တဿ၊ သခင်မိတ္တ တေရ်၏၊ အဂတကာလေ၊ ကြွလာတော်မူရာကာလ၌၊ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို၊ ပစိတွာ၊ ကောင်းမွန်စွာချက်၍၊ ဝိရသပ္ပိဗေဏိတေဟိ၊ နို့ရည်ထောပတ် တင်လဲတို့နှင့်၊ သဗ္ဗိံ၊ တကွ၊ ဧဟိ၊ ကပ်လျှပါရစ်လော၊ တွဉ္စ၊ သင်ချစ်သွီး သည်လည်း၊ ဘုဇ္ဇေယျာသိ၊ စားရစ်လော၊ အဟံပန၊ အမေမူကား၊ ဟိယျော ပက္ကံ၊ ယမန်နေ့ကချက်သော၊ ပါရိဝါသိကာဘတ္တံ၊ ညဉ့်လွန်သောထမင်းကို၊ ကပ္ပိယေန၊ ပအုန်းရည်ဖြင့်၊ ဘုတ္တော၊ ပရဘုတ်သည်၊ အမ္ပိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိတရံ၊ သွီးကို၊ အာဟ၊ မှာဆိုသတတ်၊ အဗ္ဗ၊ မိခင်၊ ဒိဝါ၊ နေ့၌၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို ဘုဉ္ဇိဿတိ၊ စားလတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့သွီးကမေးလတ်သော်၊ သာကပဏ္ဍိ ဟင်းရွက်ကို၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍၊ ကဏတဏှ၊ လေဟိ၊ ဆန်ကွဲတို့ဖြင့်၊ အဗ္ဗိလယာဂု၊ ပအုန်းယာဂုကို၊ ပစိတွာ၊ ကျို၍၊ အဗ္ဗ၊ ချစ်သွီး၊ ဌပေဟိ၊ ထား လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ တိတိတာတာစေ့စပ်စွာမှာသတတ်၊ ။

မဟာမိတ္တော၊ မဟာမိတ္တထေရ်သည်၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ပါရိပိတွာ၊ ရုံ၍၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ နိဟရန္တောဝံ၊ အိတ်မှထုတ်စဉ်လျှင်၊ တံသန္ဒံ၊ ထို ဒါယိကာမကြီးသွီးကို မှာသော စကားသံကို၊ သုတွာ၊ ပဏ္ဍုသာလတံခါး ဝဉ္စတည်လျက်ပင် အဘိညာဉ်ငါးပါးရသောဝုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပေရကား နတ်၏ နားဖြင့် ဆတ်ဆတ်ကြား၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဩဝဒတိ၊ ဆုံးမ၏၊ မဟာဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမကြီးသည်၊ ကပ္ပိယေန၊ ပအုန်းရည်ဖြင့်၊ ပါရိဝါ သိကာဘတ္တံ၊ တညဉ့်လွန်ပြီးသောထမင်းကို၊ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စား၍၊ ဒိဝါ၊ နေ့၌ လည်း၊ ကဏပဏ္ဍိဗ္ဗိလယာဂု၊ ဆန်ကွဲကပြင်းရွက်စပ်၍ချက်သော ဟင်း

စပ်ယာဂုကို၊ ဘုရားသတိတိရ၊ စားအံ့သတတ်၊ တုယံအတ္တယပန၊ သင်အ
အကျိုးငှါမူကား၊ ဝုရာဏတဏှာလောဒိနိ၊ သုံးနှစ်ဟောင်း၍ ကောင်းသော
ဆန်စသည့်တို့ကို၊ အာစိက္ခတိ၊ ကြားပေ၏၊ ခေါ်ပန၊ စင်စစ်မူကား၊ တံ၊ သင့်
ကို၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊ သောမဟာဥပါသိကာ၊ ဤဒါယိကာမကြီးသည်၊ ခေတ္တံ
လယ်ကို၊ နေဝပစ္စာသီသတိ၊ မဟောင့်တ၊ ဝတ္ထု၊ ယာကို၊ နပစ္စာသီသတိ၊
မတောင့်တ၊ တတ္ထံ၊ ထမင်းကို၊ နပစ္စာသီသတိ၊ မတောင့်တ၊ ပန၊ အလျော်မူ
ကား၊ တိသောသမ္ပတ္တိယော၊ မနုဿဒိဗ္ဗနိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိတို့ကို၊ ပတ္တယမာနာ
လိုချင်တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ ဒေတိ၊ ကုသိုလ်အခင်းပေါင်းမြက်ကင်းသည်
သန့်ရှင်းစင်ကြယ် လယ်ကောင်းအမှတ်ဖြင့်လေးမြတ်ကြည်ဖြူလှပေ၏တ
ကား၊ ဧတိဿာမဟာဥပါသိကာယ၊ ထိုသင့်ကိုလေးမြတ်လယ်ကောင်း
မှတ်၍မပြတ်လုပ်ကျွေးမွေးရှုပေသောဒါယိကာမကြီးအား၊ တွံ၊ သင်သည်
တာသမ္ပတ္တိယော၊ ထိုစည်းစိမ်တို့ကို၊ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ၊ သက္ခိဿတိ၊
တတ်နှိုင်းလတ္တံ့လော၊ နသက္ခိဿတိ၊ မတတ်နှိုင်းလတ္တံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ထေရော၊ မဟာမိတ္တမထေရ်သည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဝုစ္ဆတိ၊ မေး
လတ်သတည်း၊ ခေါ်ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အယံဝိဇ္ဇာပါတော၊ ဤသဒ္ဓါ
ရှေးရှေးပေးလှူသော ဆွမ်းကို၊ တယာ၊ သင်သည်၊ သရာဂေန၊ ရာဂနှင့်
တက္ခ၊ သဒေါသေန၊ ဒေါသနှင့်တက္ခ၊ သမောဟေန၊ မောဟနှင့်တက္ခ၊ ဘုရား
တုံ၊ ပရိသုတ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာတိ၊ မတတ်ကောင်းပေဟု၊ အတ္တာနံ၊ မိမိ
ကိုယ်ကို၊ ဩဝဒတိ၊ ဆုံးမလတ်သတည်း၊ ဩဝဒိတွာ၊ ကိုယ်၊ ကိုကိုယ်ပင်
ပဲ့ပြင်ဆုံးမတရားချ၍၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ထပိကာယ၊ အိတ်၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ တ
ဖန်ထည့်ပြန်၍၊ ဂဠုကံ၊ ကမ္မတ်သိန်းကို၊ မုဉ္ဇိတွာ၊ ချွတ်၍၊ နိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်
လည်၍၊ ကဿကလေဏမော၊ ကဿကလိုဏ်သို့သာလျှင်၊ ဂတိံ၊ ပြန်ပြန်
လတ်၍၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဟေဋ္ဌာမဇ္ဈေ၊ ညောင်စောင်းအောက်၌၊ ဝိဝရံ၊
သင်္ကန်းကို၊ ဝိဝရံသေ၊ သင်္ကန်းတန်းဝါး၌၊ ဌပေတွာ၊ ထားလတ်၍၊ အရ
ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အပါပုဏိတွာ၊ မရောံမူ၍၊ နနိက္ခမိဿာမိတိ၊ ငါ
မထွက်အံ့ဟု၊ ဝီရိယံ၊ လေးအင်သောဝီရိယကို၊ အမိဋ္ဌဟိတွာ၊ သော်တည်၍
နိဝိဒိ၊ နေလတ်သတည်း၊ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ အပ္ပ
မတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဝုဋ္ဌသိက္ခ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းမကင်း
သီတင်းသုံးဘူးသောရဟန်းသည်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝနေတွာ၊ ပြီး
စေ၍၊ ပုရေဘတ္တမေဝ၊ ဆွမ်းစားရာ အခါ၏ ရှေးအခါ၌သာလျှင်၊ အရ
ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဝိကသိတံပဒုမံဇ္ဈဝ၊ နေရောင်

၁၁၆ မဟာဝဂ္ဂသံပုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ချည်သင့်ကားကားပွင့်သော ချပ်ဆင့်တရာပဒုမ္မာကဲ့သို့။ မဟာဝိဇ္ဇာသ
ဝေါ၊ လေးပါး အာသဝေါ ကျလျော့ကုန်ခန်း ရဟန္တာ အရှင်မြတ်သည်၊
ဟုတွေးဖြစ်တော်မူ၍၊ သိတံ၊ ပြုံးခြင်းကို၊ ကရောန္တောဝ၊ ပြုတော်မူလျက်
သာလျှင်၊ နိက္ခမိ၊ အားရနှစ်သက်ထွက်တော်မူ၏။ လေဏန္ဒါရေ၊ လိုဏ်တံ
ခါးပေါက်၌၊ ရုက္ခမ္ဘိ၊ ရောက်သော သစ်ပင်၌၊ အဓိဝတ္ထာဒေဝတာ၊ မိုးအုပ်
စောင့်မှတ်ရုက္ခနတ်သည်၊ ပုရိသာဇည၊ ယောက်ျားအာဇာနည်ဖြစ်တော်မူ
သော အရှင်ဘုရား၊ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ နမော၊ အကျွန်ုပ်ရှိခိုးပါ၏။ ပုရိ
သုတ္တမ၊ ယောက်ျားမြတ်ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ဘုရား၊ တေ၊ အရှင်ဘုရား
အား၊ နမော၊ အကျွန်ုပ်ရှိခိုးပါ၏။ ယဿတေ၊ အကြင်အရှင်ဘုရားအား၊ အာ
သဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်ကုန်ပြီး၊ မာရိသ၊ ဆင်းရဲကင်း
သောရှင်ပင်ဘုရား၊ သောတွံ၊ ထိုရှင်ပင်ဘုရားသည်၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ မာ
ကြောသစ်ငုတ် အုတ်ကျောက်အိုးကွေး သဲမြက်သုတ်သင်စင်ကြယ်စွာ
လယ်တာမြေတူအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်လတ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဥဒါနံ၊ ကိုယ်ပြည့်ရုံမျှမငဲ့ လေးစောက်ဝမ်းမြောက်စွာလွန်းအခွန်းခွန်းသော
ဥဒါနံကို၊ ဥဒါနေတွာ၊ မြွက်ဆိုလတ်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဝိဇ္ဇာယ၊
ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ ပဓိဋ္ဌာနံ၊ ရွာတွင်းသို့ဝင်ကုန်သော၊ တုမ္ဘာဒိသာနံ၊ သခင်
တို့ကဲ့သို့သော၊ အရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့အား၊ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊
ဒတွာ၊ ယူ၍၊ မဟလ္လကိတ္တိ၊ အအိုမကြီးသည်၊ နုက္ခာ၊ ဝန်ဆင်းရဲမှ၊ မုစ္ဆိဿ
တိ၊ လွတ်အံ့မချွတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ထေရော
မဟာမိတ္ထထေရ်သည်၊ န္ဒါရံ၊ တံခါးကို၊ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍၊ ကာလံ၊ အခါကို၊
ဩလောကေန္တော၊ မျှော်လတ်သော်၊ ပါတောယေဝါတိ၊ နံနက်အခါပင်
တည်းဟု၊ ဉတွာ၊ သိလတ်၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ
၍၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ပါဝိတိ၊ ရှေ့ရှောင်တော်မူ၏၊ ဒါရိကာဝံ၊ ဒါယိကာမလေသည်
လည်း၊ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို၊ သမ္ဘာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဘာတာ၊
မောင်တော်သည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အာဂမိဿတိ၊ လာလတ္တံ့၊ ဣဒါနိ၊
ယခုအခါ၌၊ အာဂမိဿတိ၊ လာလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ န္ဒါရံ၊ တံခါးကို၊ ဩလော
ကယမာနာ၊ မျှော်ကြည့်လျက်၊ နိဝေဒိ၊ နေလင့်၏၊ သာ၊ ထိုဒါယိကာမလေ
သည်၊ ထေရေ၊ မထေရ်သည်၊ ဗာရုန္ဒါရံ၊ အိမ်တံခါးဝသို့၊ သမ္ဘတ္တေ၊ ရောက်
လတ်သော်၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ထွင်းယူ၍၊ သပ္ပိဗာဏိတယောဇိ
တဿ၊ ထောပတ်တင်လဲနှင့် ယှဉ်စပ်အပ်သော၊ သဒ္ဓိရိပ္ပဏ္ဍပါတဿ၊ နို့
ရည်နှင့်တကွသောဆွမ်းဖြင့်၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဟဗ္ဘေ၊ လက်၌၊ ဌပေ

သိ၊ ထား၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ သုခံဟောတုတိ၊ ထောကီလောကုတ္တ
 ရာချမ်းသာဖြစ်စေသောဟု၊ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 ပတ္တာမိ၊ ကြွတော်မူလေ၏။ သာပိ၊ ထိုဒါယိကာမငယ်သည်လည်း၊ တံ၊ ထို
 မောင်တော်မထေရ်ကို၊ ကြွလောကယမာနာဝ၊ ကြည်သောနှလုံးဖြင့်ကြည့်
 လျက်သာလျှင်၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်စောက်နေရစ်၏၊ ဟိ၊ နေ့တိုင်းနှင့် မတူထွ၍
 ကြည့်စရာ အထူးဖြစ်သည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ထေရေသ၊ မဟာမိတ္တထေရ်၏။
 တဒါ၊ ထိုနောက်ကြ၊ ဖလ အာသဝကို ပယ်ချလွှတ်ခွါ ရဟန္တာဖြစ်သော
 အခါ၌၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ ထက်ဝန်းကျင်စင်ကြယ်သော၊
 ဆဝိဝဇ္ဈော၊ အရေအဆင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိပ္ပသန္နာနံ၊ အထူး
 သဖြင့်ကြည်လင်ကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခုသောတစသော ဣန္ဒြိယ
 သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မုခံ၊ ရွှေမျက်နှာတော်သည်၊ ဗန္ဓနာ၊ အဥ္ဈာမှ၊
 မုတ္တတာလပက္ကံဝိယ၊ ကြွလွတ်သော ထန်းသီးမှည့်ကဲ့သို့၊ အတိဝိယ၊
 အလွန်လျှင်၊ ဝိရောဗိတ္တ၊ အထူးသဖြင့်တင့်တယ်၏။ ၊

မဟာဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမကြီးသည်၊ အရညတော၊ တောမှ၊ အာ
 ဂတိံ၊ လာ၍၊ အဗ္ဗ၊ ချစ်သွီး၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ တေ၊ သင်၏။ ဘာတိကော၊
 မောင်တော်မထေရ်သည်၊ အာဂတော၊ ကြွလာ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊
 မေး၏။ သာ၊ ထိုသွီးအိမ်စောင့်သည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံပဝတ္တံ၊ ထို
 အဖြစ်သနစ်ကို၊ အာရောစေသိ၊ ကြား၏၊ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမကြီးသည်
 အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပုတ္တသားသား၏၊ ပဗ္ဗဇိတကိစ္စံ၊ ရဟန်းတို့ကိစ္စသည်
 မတ္တကံပတ္တန္တိ၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီဟု၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ အဗ္ဗ၊ ချစ်သွီး၊ တေ၊ သင်
 ၏၊ ဘာတာ၊ မောင်တော်သည်၊ ဗုဒ္ဓသာသနော၊ ဘုရားသာသနာတော်၌၊
 အတိရမတိ၊ အလွန်မွေ့လျော်၏၊ နုဥက္ကဋ္ဌတိ၊ မဆန့်ကျင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
 ဟ၊ ဆို၏။ ၊

ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ယဒိဒံယာနိဣမာနိသတ္တအရိယခနာနိနာမ၊ အကြင်ခုနစ်
 ပါးသောအရိယာတို့၏ဥစ္စာတို့မည်သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဧတံ၊ ဤအရိယာ
 တို့၏ဥစ္စာခုနစ်ပါးသည်၊ မဟန္တံ၊ ကြီးမြတ်သော၊ သတ္တုဒါယဇ္ဇံ၊ ဘုရားအ
 မွေတော်မည်၏။ တံ၊ ထိုအရိယာတို့၏ ဥစ္စာခုနစ်ပါးဟူသော ဘုရားအမွေ
 တော်ကို၊ ကုသိ၊ တန၊ ပျင်းရိသောသူသည်၊ ဂဟေဝံ၊ ယူခြင်းငှါ၊ နုသက္ကာ၊
 မတတ်ကောင်း၊ ဟိ၊ ထိုစကားကိုထင်ရှားပြအံ့၊ ဝိပ္ပနိပန္နံ၊ ဇာတိဓမ္မကုလဓမ္မ
 စသည်ကိုကျူးကျော်သဖြင့်မသင့်မတင့်ပြုကျင့်သော၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ မာ

၁၁၈ မဲဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

တာပိတဇရာ၊ မိခင်ဘခင်တို့သည်၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ အမှကံ၊ ငါတို့၏၊ အ
ပုတ္တော၊ သားမဟုတ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဗာတိရံ၊ ဆွေမျိုးစသည်မှအပလွင့်
ကျသည် ဘိုးကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ သော၊ ထိုသားယုတ်သည်၊ တေသံ၊ ထို
မိခင်ဘခင်တို့၏၊ အစ္စယေန၊ ကွပ်လွန်သော အခါ၌၊ ဒါယန္တံ၊ မိမိတပေ
ရွှေငွေဥစ္စာလတ်ယာကျွန်ကျေး၊ ခွေးတကောင်ကိုမျှ၊ နုလဘတိယထာ၊ မရ
ထိုက်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ကုသီတေဝိ၊ ဝတ်ကုန် ဝတ်ကြ မြောက်
မြေ ပိုင်ဆန်း၊ ရဟန်းပေါ်ကြော့ လုံ့လလျော့သောသူသည်လည်း၊ တေန
ကုသီတဘာဝေန၊ ထိုသို့ပျင်းရိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အသမ္ပာပဗ္ဗိပန္နော၊
မသင့်မတင့် ကျင့်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္ထု၊ သန္တိကာ၊ ဘုရားအထံတော်မှ၊
လန္တံ၊ ရအပ်သော၊ ဣဒံ၊ အရိယနေဒါယန္တံ၊ ဤအရိယာတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော
အမွေတော်ကို၊ နုလဘတိ၊ မရထိုက်၊ အာရေဒ္ဓဝီရိယောဝ၊ အားထုတ်အပ်
သောဝီရိယရှိသော သူသည်သာလျှင်၊ လဘတိ၊ ရထိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဒါယန္တမဟတ္တတံ၊ အမွေဥစ္စာမြတ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခတေဝိ၊
ဆင်ခြင်သော သူအားလည်း၊ ဝီရိယ သမ္ပာဇ္ဈင်္ဂီ၊ ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်
သည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

☞ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ တေ၊ သင်၏၊ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်သောမြတ်စွာဘုရားသည်
မဟာ၊ သီလစသောဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်သူတပါးတို့နှင့် မဆက်ဆံအလွန်
မြတ်တော်မူ၏၊ ဟိ၊ အကျယ် ဘိုဆိုအံ့၊ တေ၊ သင်၏၊ သတ္ထု၊ နော၊ ဆရာဖြစ်
သောမြတ်စွာဘုရား၏၊ မာတုကုန္တိ သိ၊ မယံတော်မာယာဝမ်း၌၊ ပဗ္ဗိသန္တိ
ဂဟဏကာလေပိ၊ ပဗ္ဗိသန္တိယူတော်မူရာကာလ၌လည်းကောင်း၊ အဘိ
နိက္ခမနေပိ၊ တောထွက်တော်မူရာကာလ၌လည်းကောင်း၊ အဘိသမ္ပာမိ
ယမ္ပိ၊ သစ္စာလေးတွေ ပန်းမြူတောကို ခွဲဝေ၍ သိတော်မူရာ ကာလ၌လည်း
ကောင်း၊ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တန ယမကပါဠိဟာရိယ ဒေဝေါရောဟဏ အာယု
သင်္ခါရဝေါသန္တနေသုပိ၊ ဓမ္မစကြာတရားဟောတော်မူရာကာလယမိက်
ပြာနိဟာပြတော်မူရာကာလ တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ သက်တော်မူရာ
ကာလ အာယု သင်္ခါရကို ထွတ်တော်မူရာ ကာလတို့၌ လည်းကောင်း၊
ပရိနိဗ္ဗာနကာလေပိ၊ ပရိနိဗ္ဗာနဝင်တော်မူရာကာလ၌လည်းကောင်း၊ ဒသ
သ ဟသိလောကဓာတု၊ တသောင်းသောလောကဓာတ်သည်၊ အကမ္ဘိတ္ထံ၊
ဝဲယာရှုနေသော် ထက်အောက်မြောက်တွေ တုန်လှုပ်လေ၏၊ တေ၊ သင်
သည်၊ ဝေရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သတ္ထု၊ သဗ္ဗညုဘုရား၏၊ သာသ

နေ၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြုပြီး၍၊ ကုသီတေန၊ ရှစ်သွယ်မင်
ဒိုလ်ရသိုဋ္ဌာ၊ အားမထုတ်လျှင်း၊ ပျင်းရိပေါ့တန်သောသူသည်။ ဘဝိတုံ၊
ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ယုတ္တံနု၊ လျောက်ပတ်လိမ့်မည်လော၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ သတ္တ၊
မဟတ္တံ၊ သရာဖြစ်သောမြတ်စွာဘုရား၏ဂုဏ်အားဖြင့်မြတ်သည်၏အဖြစ်
ကို၊ ပစ္စဝေက္ခတောပိ၊ ဆင်ခြင်သောသူအားလည်း၊ ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂ
ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

တုံ၊ သင်သည်၊ ဇာတိယာပိ၊ ဇာတ်အားဖြင့်လည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုသာသ
နာတော်တွင်ရဟန်းပြုပြီးသောအခါ၌၊ နလာမကဇာတိကော၊ ယုတ်သော
ဇာတ်ရှိသည်မဟုတ်ချေပြီ၊ အသန္တိန္ဒာယ၊ မပျက်သော၊ မဟာသမတပဝေ
ဏိယာ၊ မဟာသမတမင်းစဉ်မှ၊ အာဂတဩက္ကာကရာဇံသေ၊ လာသော
ဩက္ကာကရာဇာမင်းနွယ်၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုဇ္ဈေ၊ ဒနမဟာရာ
ဇဿ၊ သုဇ္ဈေဒနမင်းကြီး၏လည်းကောင်း၊ မဟာမာဟာဒေဝီယာစ၊ မဟာ
မာယာ မိဖုရား၏ လည်းကောင်း၊ နေတ္တာ၊ မြေတော် ဖြစ်၍၊ ရာဟုလ
သဒ္ဓဿ၊ အကျင့်ကောင်းမြတ်စွာ ရာဟုလသမထေရ်၏၊ ကနိဓဋ္ဌာ၊ ညီတော်
ဖြစ်၍၊ တယာနာမ၊ မည်မည်ဝါးဝါးစီးပွားမလင်သင်သည်တမူကား၊ ဧဝ
ရူပေန၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဇိနုပုတ္တနု၊ ဘုရားသားတော်သည်းဟုတွာ၊
ဖြစ်လျက်၊ ကုသီတေန၊ ပျင်းရိပေါ့တန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊
နယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဇာတိမဟတ္တံ၊ ဒေ၊ မျိုးမြတ်သောအဖြစ်ကို၊
ပစ္စဝေက္ခတောပိ၊ ဆင်ခြင်သောသူအားလည်း၊ ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂ
ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလာနာစေဝ၊ သာရိပုတ္တရာမောဂ္ဂလာနံအရှင်တို့သည်
လည်းကောင်း၊ အာတိတိမဟာသာဝကာစ၊ ရှစ်ကျိပ်သောမဟာသာဝက
တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိရိယေနေဝ၊ လုံ့လကောင်းသဖြင့်သာလျှင်၊ လော
ကုတ္တရဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာတရားကို၊ ပဋိဇဇ္ဈိံသု၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူ
ကုန်ပြီ၊ တံပန၊ သင်သော်တမူကား၊ ဧတေသံသဗြဟ္မစာရိနံ၊ ထိုသီတင်း
သုံးဘော်ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်တို့၏မဂ္ဂံ၊ အကျင့်ခရီးသို့၊ ပဋိပစ္စသိ၊ ကျင့်အံ့လိုက်
အံ့လော၊ နပဋိပစ္စသိ၊ မကျင့်မလိုက်အံ့လော၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ သဗြဟ္မစာရိ
မဟတ္တတံ၊ သီတင်းသုံးဘော်မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခတောပိ၊
ဆင်ခြင်သောသူအားလည်း၊ ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်သည်
ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ကုန္တိ၊ ဝမ်းကို၊ ပူရေတွားပြည့်စေ၍။ ဥတအဇကရသဒိသေ၊ တစင်းစင်းနေသောစပါးကြီးမြေနှင့်တူကုန်သော။ ဝိဿဋ္ဌကာယိကစေတသိက ဝီရိယေ၊ စွန့်လွှတ်အပ်သော ကာယိက စေတသိက ဝီရိယရှိကုန်သော။ ကုသိတပုဂ္ဂလေ၊ ပျင်းရိစွာဆုံးမအသုံးမကျပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပရိဝုဇ္ဈန္တဿာပိ ဩဉ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အာရဒ္ဓဝီရိယေ၊ အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိကုန်သော။ ပဟိတက္ကေ၊ ကိုယ် အသက်ကိုခွဲကွက်မချန် နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိကုန်သော။ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်တို့ကို၊ သေဝန္တဿပိ၊ မှီဝဲသောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဌာနနိသန္တာဒိသု၊ ရပ်ခြင်း ထိုင်ခြင်း အစရှိသည်တို့၌၊ ဝီရိယုပ္ပါဒနတ္ထံ၊ ဝီရိယကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ။ နိန္ဒပေါဏပတ္တာရေစိတ္တဿပိ၊ ညွှတ်ကိုင်းရှိုင်း၎င်းသောစိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်သော၊ အဿ၊ ထိုဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်၏။ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ ဘာဝနာပါရိပုရိ၊ ပွားခြင်း၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ကောဒသမ္ပော၊ တဆွဲတပါးသောတရားတို့သည်၊ ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂဿ ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ လည်းကောင်း။ ဓမ္မသံဃာသီလစာဂ ဒေဝတာနုဿတိ၊ ဓမ္မာနုဿတိ သံဃာနုဿတိ သီလာနုဿတိ စာဂါနုဿတိ ဒေဝတာနုဿတိ လည်းကောင်း။ ဥပသမာ နုဿတိ၊ ဥပသမာ နုဿတိ လည်းကောင်း။ လုခ ပုဂ္ဂလ ပရိဝုဇ္ဈနာ၊ လုခပုဂ္ဂိုလ်ကို ဩဉ်ရှောင်ခြင်း လည်းကောင်း။ သိနိဒ္ဓပုဂ္ဂလသေဝနာ၊ သိနိဒ္ဓပုဂ္ဂလသေဝသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှီဝဲခြင်းလည်းကောင်း။ ပဿဒနိယသုတ္တန္တ ပစ္စင်္ကေဏတာ၊ ဩဉ်ညှိတွယ်ကိုဆောင်တတ်သောသုတ္တန်ကိုဆင်ခြင်လေ့ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ တဒမိမုတ္တာတာ၊ ထိုဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်သို့ ညွှတ်ကိုင်းရှိုင်း၎င်းသောစိတ်ရှိသောအဖြစ်လည်းကောင်း။ ဣတိဣဒေ၊ ဤတဆွဲတပါးတို့တည်း။ ဟိ၊ အကျယ် ဖွင့်ဆိုအံ့။ ဗုဒ္ဓဂုဏေ၊ ဘုရား၏ အရဟံစသော ကျေးဇူးတို့ကို။ အနုဿရန္တဿပိ၊ အဖန်ဖန်အောက်မေ့သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ ယာဝ ဥပစာရာ၊ ဥပစာရုဈာန်တိုင်အောင်၊ သကလသရီရံ၊ ကိုယ်အသုံးကို၊ ဖရမာနော၊ ဝီရိယကြောင့်ဖြစ်သော မွန်မြတ်သော ရုပ်တို့ဖြင့် နှံ့စေလျက်၊ ဝီရိ

၂-ဗောဇ္ဈင်္ဂသံယုတ်-၂၀-သာကန္တဝဂ်။

၁၂၃

သဗ္ဗောဇ္ဈင်္ဂါ။ ဖိတိသဗ္ဗောဇ္ဈင်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ ဓမ္မသံသိတရှိသော
 တရားဂုဏ် သံဃာဂုဏ်တို့ကို။ အနုဿရန္တဿပိ။ အဖန်တလဲလျယ်က
 မေ့သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ ယာဝဥပစာရာ။ ဥပစာရသမာဓိယာဝေခာင်။
 သကာလသရီရံ။ ကိုယ်အလုံးကို။ ဗရမာနော။ ဖိတိ။ ကြောင့်ဖြစ်ငြင်းပွန်မြတ်
 သောရုပ်တို့ဖြင့် နှိုးစေချက်။ ဖိတိသဗ္ဗောဇ္ဈင်သည်။ ဖိတိသဗ္ဗောဇ္ဈင်သည်။
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ ဧဝံရတ္တံ။ အခါလေးမြင့်။ အစဏ္ဍံ။ မကျိုးသည့်ကို။ ကတွာ။
 ပြု၍။ ရေက္ခိဘံ။ စောင့်အပ်သော။ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလံ။ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလကို။
 ပစ္စဝေက္ခန္တဿပိ။ ဆင်ခြင်သောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ ဒသသီလပဉ္စ
 သီလနံ။ ဒသသီလပဉ္စသီတို့ကို။ ပစ္စဝေက္ခန္တဿ။ ဆင်ခြင်သော။ ဂိဟိနောပိ
 လူအားလည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓိက္ခတယာဒိသု။ မွတ်သိင်္ဂှားပါးသောဘေးအ
 စရှိသည်တို့၌ ပဏီတံ။ ပွန်မြတ်သော။ ဘောဇနံ။ ဧဝံဇဉ်ကို။ သဗြဟ္မဇာ
 ရိနံ။ သီတင်းသုံးတတ်တို့အား။ ဒတွာ။ ပေးလှူ၍။ ဝိနာမ။ ဤသို့သောအလှူ
 မည်သည်ကို။ အဒဗ္ဗာ။ လှူဘူးကုန်ပြီ။ ဣတိ။ ဤသို့။ စာဂံ။ စွန့်ကြဲခြင်းကို။ ပစ္စ
 ဝေက္ခန္တဿပိ။ ဆင်ခြင်သောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ ဧဝံရူပကာစေ
 ဤဗုဒ္ဓိက္ခတယာဒိသုဟု ဆိုအပ်သော သဘောရှိသော ကာလ၌။ သီလ
 ဝန္တနံ။ သီလဝန် ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်တို့အား။ ဝိနိဒါနံ။ လှူအပ်သောအလှူကို။
 ပစ္စဝေက္ခန္တဿ။ ဆင်ခြင်သော။ ဂိဟိနောပိ။ လူအားလည်းကောင်း။ ယေဟိ
 ကေဟိပိ။ အကြင်အမှတ်မရှိကုန်သော။ ဂုဏဟိ။ ကျေးဇူးတို့၌။ သမန္နာ
 ဂတာ။ ပြည့်စုံသောသူတို့သည်။ ဒေဝတ္တံ။ နတ်၏အဖြစ်သို့။ ပတ္တာ။ ရောက်
 လေကုန်ပြီ။ တထာရူပါနံ။ ထိုသို့နတ်ပြည်သို့။ ရောက်ကြောင်းသဘောရှိကုန်
 သောကျေးဇူးတို့၌။ အတ္တနိ။ မိမိ၌။ အတ္ထိတံ။ ရှိသည် အဖြစ်ကို။ ပစ္စ
 ဝေက္ခန္တဿပိ။ ဆင်ခြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ ဖိတိသဗ္ဗောဇ္ဈင်္ဂါ။ ဖိတိ
 သဗ္ဗောဇ္ဈင်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ သမာပတ္တိယာ။ သမာပတ်ဖြင့်။ ဝိက္ခ
 န္တိတာ။ ခွဲအပ်ကုန်သော။ ကိလေသာ။ နိဝရဏ ပက္ခိက ကိလေသာတို့
 သည်။ သဗ္ဗိဝဿာနိ။ အနှစ်ခြောက်ဆယ်တို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း။ သတ္တ
 တိပိဝဿာနိ။ အနှစ်ခုနစ်ဆယ်တို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း။ ယသ္မာ။ အကြင်
 ကြောင့်။ နသမုဒါစရန္တိ။ မဥပါဒ်လာကုန်။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုသို့မဥပါဒ်လာ
 ကုန်သည်ဖြစ်သောကြောင့်။ တံနေသံသမုဒါစာရံ။ ထိုသို့ထိုနိဝရဏပက္ခိ
 ကကိလေသာတို့၏မဥပါဒ်ခြင်းကို။ ပစ္စဝေက္ခန္တဿပိ။ ဆင်ခြင်သောပုဂ္ဂိုလ်
 အားလည်း။ ဖိတိသဗ္ဗောဇ္ဈင်္ဂါ။ ဖိတိသဗ္ဗောဇ္ဈင်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ စေတိ
 ယာဂံ။ မာမိယာဂံ။ ကာလေရေသနသု။ စေတိပြင်ကိုမှူးခြင်းမရှိပြင်ကို

ကောသလေကိယံ ခြင်းတို့၌ အသက္ကတ္တကိယံ ဟောသော။ အရိအသေအ
 စင်းနေဟိ မပြုခြင်းဖြင့်။ သံသုပိတလုခတာဝေ။ ထင်စွာပြုအပ်သောသဒ္ဓါ
 တရား၌။ သုံးဟူသော စေးခြောက်သော အဖြစ်ရှိကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါဒိသု။
 တရားသံဃာသံဃာရတနာဖြစ်တို့၌။ ပဿဒသိနေဟာတာဝေန။ ကြည်ညို
 ခြင်းတည်း။ သောအစေးမရှိခြင်းဖြင့်။ ဝဒ္ဓိဘပိဋ္ဌရဇသဒိသေ။ ဝန်ဆောင်
 သောမြည်း၏။ ချောက်၌ သွေ့ခြောက်သော မြှင့်တူကုန်သော။ လုခပုဂ္ဂ
 လေ။ သဒ္ဓါတရား အစေးမပေါက် သွေ့ခြောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ပရိ
 ဝဇ္ဇန္တိဿာပိ။ ကြည့်သောပုဂ္ဂိုလ် အားလည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓါဒိသုပိ။ တရား
 တရားသံဃာ ဟောသောထေရ်အစရှိသည်တို့၌။ ပဿဒဗဟုလေ။ ကြည်ညို
 ခြင်းများကုန်သော။ မရိဒိတ္တန္တံသောပိတံရှိကုန်သော။ သိနိဒ္ဓပုဂ္ဂလေ။
 သိမ်မွေ့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ သေဝန္တိဿာပိ။ ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း
 ကောင်း။ ရတနတ္ထယဂူဟာပရိဒိပကေ။ ရတနာသုံးပါးဂုဏ်ကိုပြတတ်ကုန်
 သော။ ပဿဒနိယေ။ ကြည်ညိုခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ သုတ္တန္တေ။
 သုတ္တန်တို့ကို။ ပစ္စဝေက္ခန္တိဿာပိ။ ဆင်ခြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။
 ဥာနနိသဇ္ဇာဒိသု။ ရပ်ခြင်းထိုင်ခြင်းအစရှိသော ဣရိယာပုတ်တို့၌။ ပီတိဥပ္ပာ
 ဒနတ္ထံ။ ပီတိဖြစ်စေခြင်းအကျိုး၌။ နိန္ဒပေါဏာပတ္တံ။ ရစ်တ္တဿာပိ။ ညွတ်ကင်း
 ရှိုင်းရှင်းသောပိတံရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ ပီတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေ။
 ပီတိသမ္ပောဇ္ဈင်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ ပန။ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧဝံ။ ဤသို့
 သောအကြောင်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္နဿ။ ဖြစ်သော။ အဿ။ ထိုပီတိသမ္ပောဇ္ဈင်၏။
 အရဟတ္တမဂ္ဂေန။ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်။ ဘာဝနာပါရိပူရိ။ ပွားခြင်း၏ပြည့်စုံ
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။

သတ္တမဗ္ဗာ။ ခုနစ်ပါးသော တရားတို့သည်။ ပဿဒဗ္ဗိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂဿ။
 ပဿဒ္ဓိသမ္ပောဇ္ဈင်၏။ ဥပ္ပါဒါယ။ ဖြစ်ခြင်း၌။ သံဝတ္တန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ပဏီတ
 ဘောဇနသေဝနတာ။ မွန်မြတ်သောသပ္ပါယဘောဇဉ်ကိုဖြစ်လေ့ရှိသည်၏
 အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဥတုသုခသေဝနတာ။ ဥတုသုခကိုဖြစ်လေ့ရှိသော
 အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဣရိယာပထ သုခသေဝနတာ။ လျောက်ပတ်ချမ်း
 သာသည် ဣရိယာပုတ်ကိုဖြစ်လေ့ရှိသည် အဖြစ်လည်းကောင်း။ မဇ္ဈတ္တ
 ပယောဂတာ။ အသတ်သဘောရှိသော ပယောဂရှိသည် အဖြစ်လည်း
 ကောင်း။ သာရဇ္ဈကာယပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနတာ။ ပူပန်သောကိုယ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
 ကိုကြည့်ရှောင်သောအဖြစ်လည်းကောင်း။ ပဿဒ္ဓကာယပုဂ္ဂလသေဝနတာ။

ငြိမ်းချမ်းသောကိုယ်ရှိသည်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုမှီဝဲသောအဖြစ်လည်းကောင်း၊ တဒ
ဓိမုတ္တတာ။ ထိုပဿဒ္ဓိသမ္ပောဇ္ဈင်သို့ညွှတ်ကင်းရှိုင်းရှင်းသောမှိတ်ရှိသော
အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေဗျာဓိနစ်ပါးတို့တည်း။ ဟိ၊ အကုသိုလ်ကိုဆို
ဦးအံ့၊ ပဏီတသိနိဒ္ဒံ၊ မွန်မြတ်သိမ်မွေ့နူးညံ့စွာသော၊ သပ္ပာယဘောဇနံ၊
လျောက်ပတ်သောဘောဇဉ်ကို၊ ဘုဇ္ဈန္တဿာပိ၊ သုံးဆောင်သောပုဂ္ဂိုလ်
အားလည်းကောင်း၊ ဝီတုဏှေသုဥတုသု၊ အချမ်းအပူဥတုတို့တွင်လည်း
ကောင်း၊ ဌာနာဒိသု ဣရိယာပထေသုစ၊ ရပ်ထိုင် လျောင်းသွား လေးပါး
သောဣရိယာပုထ်တို့တွင်လည်းကောင်း၊ သပ္ပာယံဥတုစ၊ လျောက်ပတ်
သည်ဥတုကိုလည်းကောင်း၊ ဣရိယာပထဉ္စ၊ လျောက်ပတ်သည်ဣရိယာ
ပုထ်ကို လည်းကောင်း၊ သေဝန္တဿာပိ၊ မှီဝဲသော ပုဂ္ဂိုလ်အား လည်း
ကောင်း၊ ပဿဒ္ဓိကာယပဿဒ္ဓိမိတ္တပဿဒ္ဓိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ထူး
သည် ကိုဆိုဦးအံ့၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မဟာပုရိသဇာတိကောစ၊
ယောကျ်ားမြတ်အစစ်သည်လည်းကောင်း၊ သုဗ္ဗဥတုဣရိယာပထက္ခမော
စ၊ အလုံးစုံသော ဥတုအလုံး စုံသော ဣရိယာပုထ်တို့၌ ခံသည်လည်း
ကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူးကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧတံ၊ ဤ
ဥတုသုခသေဝနတာစသောစကားကို၊ နဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်၊ ယဿ၊ အကြင်
ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဘာဂမိသဘာဂတာ၊ သဘာဂမိသဘာဂ၏အဖြစ်သည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တသေဝ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အားသာလျှင်၊ ဝိသဘာဂေဥတုဣရိယာ
ပထေ၊ သဘောမတူမညီမညွတ်သောဥတုဣရိယာပုထ်တို့ကို၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊
ကြည့်၍၊ သဘာဂေ၊ သဘောတူညီညွတ်သည့် ဥတုဣရိယာပုထ်တို့ကို၊
သေဝန္တဿာပိ၊ မှီဝဲသောသူအားလည်း၊ ပဿဒ္ဓိကာယပဿဒ္ဓိမိတ္တပဿဒ္ဓိ
သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧတံ၊ ဤ
ဥတုသုခသေဝနတာစသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အတ္ထုနောမ၊ မိမိ၏
လည်းကောင်း၊ ပရဿစ၊ သူတပါး၏ လည်းကောင်း၊ ကမ္မဿကတာပစ္စ
ဝေက္ခတာ၊ ကံသင်္ခမိဥစ္စာရှိသော အဖြစ်ကိုဆင်ခြင်ခြင်းကို၊ မဇ္ဈတ္တပ
ယောဂေါ၊ အလယ်သဘောရှိသောပယောဂဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣမိ
နာမဇ္ဈတ္တပယောဂေန၊ အလယ်သဘောရှိသောဤပယောဂဖြင့်၊ ပဿဒ္ဓိ၊
ငြိမ်းခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ လေဒ္ဓိ၊ ဧဏှာ
ဒီဟိ၊ အုတ်ခဲထွ်စသည်တို့ဖြင့်၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဝိဟေဋ္ဌိယမာနောဝ၊ ညှဉ်း
ခဲနှိပ်စက်လျက်သာလျှင်၊ ဝိစရတိ၊ ထွဉ်းလည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သဘော
ရှိသော၊ သာရဇ္ဇကာယပုဂ္ဂလံ၊ ပူပန်သောကိုယ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပရိဝုဇ္ဈ

န္တဿပိ၊ ကြဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း၊ ပဟတပါဏိ၊ လှူဒါန်းရန်
ဆန့်တင်သောလက်ရှိသော၊ ပဿန္ဓကာယဝုဂ္ဂလံ၊ ငြိမ်းချမ်းသောကုလ်
ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သေဝန္တဿပိ၊ မှီဝဲသောပုဂ္ဂိုလ်အား လည်းကောင်း၊
ဌာနနိသန္ဓာ၊ သု၊ ရပ်ခြင်းထိုင်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊ ပဿန္ဓဥပ္ပာဒနတ္ထာ
ယ၊ ပဿန္ဓိဖြစ်စေခြင်းအကျိုးငှါ၊ နိန္ဒပေါဏပတ္တာရေတ္တသင်္ဂဟတ္ထတံကုင်း
ရှိုင်းရှင်းသော၊ စိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း၊ ပဿန္ဓ၊ ပဿန္ဓိ
သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ် စုံ၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊
ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ အဿ၊ ထိုပဿန္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်၏၊ အရောတ္တမဂ္ဂေန၊
အရောတ္တမဂ်ဖြင့်၊ ဘရာဝနာပါရိပုရိ၊ ပွားခြင်း၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။

ကောဒသဓမ္မာ တဆွေတပါးသောတရားတို့သည်၊ သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်
ဿ၊ သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်၏၊ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်တုန့်၏၊
ဝတ္ထုဝိသဒကိရိယတာ၊ အတွင်းအပဝတ္ထုတို့၏သန့်ရှင်းခြင်းကိုပြုလေ့ရှိ
သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယသမတ္တပမှီပါဒနတာ၊ သဒ္ဓါစသော
ဣန္ဒြိယတို့၏မျှသောအဖြစ်ကိုပြီးစေလေ့ရှိသောအဖြစ်လည်းကောင်း၊ နိမိတ္တ
ကုသလတာ၊ ကသိုဏ်းစသောနိမိတ်၌လိမ္မာသောအဖြစ်လည်းကောင်း၊
သမယေ၊ လျောက်ပတ်သောအခါ၌၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို၊ ပဂ္ဂဏှတာ၊ ပြီး
မြောက်တတ်သော အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သမယေ၊ လျောက်ပတ်သော
အခါ၌၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို၊ နိဂ္ဂဏှတာ၊ ရှိပ်တတ်သောအဖြစ်လည်းကောင်း၊
သမယေ၊ လျောက်ပတ်သောအခါ၌၊ သမ္ပဟံသနတာ၊ စိတ်ကို ရွှင်စ
တတ်သောအဖြစ်လည်းကောင်း၊ သမယေ၊ လျောက်ပတ်သော အခါ၌၊
အတ္တု ပေက္ခနတာ၊ မိမိစိတ်ကို လျစ်လျူရှုသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်လည်း
ကောင်း၊ အသမာဟိတပုဂ္ဂလပရိဘူတနတာ၊ မငြိမ်သက်မတည်ကြည်သော
ပုဂ္ဂိုလ်ကိုကြည့်ရှောင်သောအဖြစ်လည်းကောင်း၊ သမာဟိတပုဂ္ဂလသေဝ
နတာ၊ တည်ကြည်ငြိမ်သက်သည်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုမှီဝဲလေ့ရှိသော အဖြစ်လည်း
ကောင်း၊ ဈာနဝိမောက္ခပစ္စဝေက္ခဏတာ၊ ဈာနဝိမောက္ခ ဘုံဆင်ခြင်သည်၏
အဖြစ်လည်းကောင်း၊ တဒဓိမုတ္တတာ၊ ထိုသမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်သို့ ညွတ်
ကုင်းရှိုင်းရှင်းသော စိတ်ရှိသောအဖြစ် လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေ၊ ဤ
တဆွေတပါးတို့တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုကောဒသဓမ္မတို့တွင်၊ ဝတ္ထုဝိသဒကိရိ
ယတာ၊ ဝတ္ထုဝိသဒကိရိယတာကို လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယသမတ္တပမှီ
ပါဒနတာ၊ ဣန္ဒြိယသမတ္တပမှီပါဒနတာကိုလည်းကောင်း၊ ပုတ္တနယေန

၀၊ ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်၌ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
 ၀၊ အပ်ကုန်၏၊ ကသိဏနိမိတ္တဿ၊ ကသိုဏ်းစသောနိမိတ်ကို၊ ဥပ္ပဟဏကု
 သလတာ၊ သင်ယူခြင်း၌လိမ္မာသောအဖြစ်သည်၊ နိမိတ္တကုသလတာနာမ
 ကသိုဏ်းစသောနိမိတ်၌လိမ္မာသောအဖြစ်မည်၏၊ သမယေစိတ္တဿပဂ္ဂဏှ
 တာတိ၊ သမယေစိတ္တဿ ပဂ္ဂဏှတာဟူသည်ကား၊ ယသ္မိံသမယေ၊ အ
 ကြင်အခါ၌၊ အတိဓာတ်ထိလင်္ခိယတာဒီတိ၊ အလွန်လျော့သောဝိရိယရှိသော
 အဖြစ်သည်တို့ဖြင့်၊ ဝိနိတုန္တလိပ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုတွန့်လိပ်သောအခါ၌၊ ဓမ္မဝိစယဝိရိယဝိဘိသမ္မော
 ဇ္ဈင်္ဂသမုဋ္ဌာပနေ၊ ဓမ္မဝိစယဝိရိယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂဝိဘိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂကိုကောင်း
 စွာလစေသဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုဆုတ်နစ်တွန့်လိပ်သော စိတ်ကို၊ ပဂ္ဂဏှနံ၊ ပြီး
 ဖြင့်မြှောက်ကြွထစေခြင်းတည်း၊ သမယေစိတ္တဿနိဂ္ဂဏှနတာတိ၊ သမယေ
 စိတ္တဿနိဂ္ဂဏှတာဟူသည်ကား၊ ယသ္မိံသမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဗ္ဗာဒေ
 ဝိရိယတာဒီတိ၊ အလွန်အပန်းတကြီး အားထုတ်သော ဝိရိယသည်တို့
 ဖြင့်၊ ဥဒ္ဓတံ၊ ပျံ့လွင့်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မိံသမယေ၊
 ထိုစိတ်ပျံ့လွင့်သောအခါ၌၊ ပဿန္တိသမာဓိဥပက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်္ဂသမုဋ္ဌာပ
 နေန၊ ပဿန္တိသမာဓိဥပက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်္ဂကို ကောင်းစွာ ဖြစ်စေသဖြင့်၊
 တဿ၊ ထိုပျံ့လွင့်သောစိတ်ကို၊ နိဂ္ဂဏှနံ၊ ကွပ်နှိပ်ခြင်းတည်း၊ သမယေ
 သမ္ပဟံသနတာတိ၊ သမယေသမ္ပဟံသနတာဟူသည်ကား၊ ယသ္မိံသမယေ
 အကြင်အခါ၌၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ပညာပယောဂမန္တတာယဝါ၊ ပညာဗျာပါ
 ရနုန္တံသော အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဥပသမသုခါနိဝေဒနဝါ၊ ဥပ
 သမသုခကိုမရခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ နိရုဿာဒံ၊ သာယာအပ်သော
 သုခသောမနဿကင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊
 အဋ္ဌသံဝေဂဝတ္ထု၊ ပစ္စဝေက္ခဏေန၊ ရှစ်ပါးသောသံဝေဂဝတ္ထုကိုအဖန်ဖန်
 ဆင်ခြင်သဖြင့်၊ သံဝေဒတိ၊ ထိတ်သန့်စေ၏၊ သံဝေဂဝတ္ထု၊ နိနာမ၊ သူ
 တော်ကောင်းတို့ထိတ်သန့်ခြင်း၏အကြောင်းတို့မည်သည်ကား၊ စတ္တာရိ၊
 လေးပါးကုန်သော၊ ဇာတိဇရာဗျာဓိမရဏာနိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအိုခြင်းနာ
 ခြင်းသေခြင်းတို့လည်းကောင်း၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော၊ အပါယဒုက္ခံ၊
 အပါယ်ဆင်းရဲလည်းကောင်း၊ အတိတေ၊ အတိတ်၌၊ ဝဇ္ဇမူလကံ၊ ဝဇ္ဇလျှင်
 အရင်းရှိသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲလည်းကောင်း၊ အနာဂတေ၊ အနာဂတ်၌၊ ဝဇ္ဇ
 မူလကံ၊ ဝဇ္ဇလျှင်အရင်းရှိသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲလည်းကောင်း၊ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊
 ပစ္စုပ္ပန်၌၊ အာဟာရ ပရိယေဋ္ဌိမူလကံ၊ အာဟာရကို ရှာဖွေရခြင်းလျှင်အ

ကြောင်းရင်းရှိသော။ ဒုက္ခံဆင်းရဲသည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနိအဋ္ဌဗျူဟာ
ပါးတို့တည်း။ စ၊ ထိုမှတပါး။ ရတနတ္ထယဂုဏာနုဿရဏေန၊ ရတနာသုံး
ပါးဂုဏ် ဘုံအဖန်တလဲလဲအောက်မေ့ခြင်းဖြင့်။ ပဿာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကိုး၊
ဇနတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကိုး၊ သမယေ၊ စိတ်ဘုံ ရှင်သင့်
သောအခါ၌၊ သမ္ပဟံသနတာတိ၊ သမ္ပဟံသနတာဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

သမယေ၊ သင့်သောအခါ၌။ အဏ္ဍုပက္ခဏတာတာနာမ၊ လျစ်လျူရှုသော
အဖြစ်မည်သည်။ ယသ္မိံ၊ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌။ သမ္ပာပဗ္ဗိပတ္တိံ၊ အညီ
အညွတ်ကောင်းစွာသာလျှင်ဖြစ်သောဘာဝနာအကုသိုလ်ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍၊
အလိနံ၊ မကွန့်သော၊ အနုဒ္ဓတံ၊ မတုန်မလှုပ်သော၊ အနိရုဿာဒံ၊ အသောဒမှ
ကင်းသည်မဟုတ်သော၊ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌။ သမပ္ပဝတ္တံ၊ အညီအညွတ်
ဖြစ်သော။ သမထဝီထိပ္ပုပ္ပိပန္နမိတ္တံ၊ သမထဟူသောစရီးဖြောင့်သွားသော
စိတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထိုစိတ်ကို၊ ပဂ္ဂဟနိဂ္ဂ
ဟသမ္ပဟံသနသု၊ ပြီးပင့်ခြင်းနှိပ်ခြင်း ရှင်စေခြင်းတို့၌။ ဗျာပါရံ၊ ကြောင့်
ကြဗျာပါရသို့။ နအာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူ
ကား၊ သာရထိ၊ ရထားထိန်းသည်။ သမပ္ပဝတ္တေသု၊ အညီအမျှ ဖြစ်ကုန်
သော၊ အသေသု၊ မြင်းတို့၌။ ဗျာပါရံ၊ အားထုတ်ကြောင့်ကြဗျာပါရစိုက်
ခြင်းသို့၊ နအာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်သကဲ့သို့တည်း။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သည်ကို။ သမယေ၊ ဥဒါသိနံလျစ်လျူမူသင့်သောအခါ၌။ အဏ္ဍုပက္ခဏ
တာတိ၊ ဘာဝနာစိတ်ဘုံပြီးပင့်ခြင်းနှိပ်ခြင်း ရှင်စေခြင်းတို့၌အားထုတ်သုံ
လဗျာပါရကင်းသော အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သောပဗ္ဗိပက္ခဘုံ လွှမ်းမိုး၍အသင့်
ရှုခြင်းဟူ၍။ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။ အသမာဟိတပုဂ္ဂလ ပရိဝဇ္ဇနတာနာ
မ၊ သမာဓိကင်းသည်ပုဂ္ဂိုလ်ကို ကြည့်သောအဖြစ်မည်သည်။ ဥပစာရံဝါ၊
ဥပစာရသို့လည်းကောင်း၊ အပ္ပနံဝါ၊ အပ္ပနာသို့လည်းကောင်း၊ အပ္ပတ္တာနံ၊
မရောက်ကုန်သော၊ ဝိက္ခိတ္တမိတ္တာနံ၊ မျှလွင့်သောစိတ်ရှိကုန်သော၊ ဝုပ္ပလ
နံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ အာရုဏာ၊ ဝေးစွာ၊ ပရိဝဇ္ဇနံ၊ ကြည့်ရှောင်ခြင်းတည်း။ ။
ဥပစာရေနဝါ၊ ဥပစာရဗျာနံဖြင့်လည်းကောင်း၊ အပ္ပနာယဝါ၊ အပ္ပနာဗျာနံ
ဖြင့်လည်းကောင်း။ သမာဟိတမိတ္တာနံ၊ သမာဓိကြီးသော စိတ်ရှိသော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ သေဝနာ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဘဇနာ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းသည်။
ပယိရူပါသနာ၊ အဖန်ဖန်စောင်းခြင်းသည်။ သမာဟိတပုဂ္ဂလသေဝနတာနာ
မ၊ သမာဓိကြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဖြစ်ဆည်းကပ်သော အဖြစ်မည်၏။ ဌာန

နိသန္ဓာဒိသု။ ရပ်ခြင်းထိုင်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌။ သမာဓိဥပ္ပါဒနတ္ထ မေဝ။
သမာဓိဖြစ်ခြင်း အကျိုးငှါသာလျှင်။ နန္ဒပေါဏပဉ္စာရေိတ္တတာ။ ညွတ်
ကောင်းရှိခြင်းနှင့်သော စိတ်ရှိသောအဖြစ်သည်။ တဒေမိမုတ္တတာနာမ။ ထို
သမာဓိသို့ညွတ်သောစိတ်ရှိသောအဖြစ်မည်၏။ ပဟိ။ အကျိုးကိုဆိုအုံးဝေ။
ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ပဗ္ဗိပဇ္ဇနတော။ ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝေသေသော
သမာဓိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ ၊ ဤသမာဓိသမ္ပောဇ္ဈင်သည်။ ဥပ္ပန္နတိ။ ဖြစ်၏။ ပန။
ဆက်၍ဆိုအုံးဝေ။ ဤသို့သောနည်းအသင့်ကျင့်သဖြင့်။ ဥပ္ပန္နဿ။ ဖြစ်သော။
အဿ။ ထိုသမာဓိသမ္ပောဇ္ဈင်၏။ အရဟတ္တမဂ္ဂေန။ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်။ တာ
ဝနာဂါရိပူရိ။ ပွားခြင်းထက်ဝန်းကျင်ပြည့်စုံခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ။
သတ္တ မဇ္ဈတ္တတာ။ သတ္တဝါတို့၌ ဥဒါသိန်လျစ်လျူ။ သူသော အဖြစ်လည်း
ကောင်း။ သင်္ခါရမဇ္ဈတ္တတာ။ သင်္ခါရတို့၌ဥဒါသိန်လျစ်လျူ။ သူသောအဖြစ်
လည်းကောင်း။ သတ္တသင်္ခါရကေလာယနုဂ္ဂလ ပရိဝဇ္ဇနတာ။ သတ္တဝါ
သင်္ခါရတို့၌မရက်မစက်မြတ်နိုးစုံမက်သည်ပုဂ္ဂိုလ်ကို ကြဉ်ရှောင်သော
အဖြစ်လည်းကောင်း။ သတ္တသင်္ခါရမဇ္ဈတ္တပုဂ္ဂလသေဝနတာ။ သတ္တဝါ
သင်္ခါရတို့၌ မမုန်းမချစ်လျစ်လျူ တန့်တန့်နုတတ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်ကို ခြံ
သောအဖြစ်လည်းကောင်း။ တဒေမိမုတ္တတာ။ ထိုဥပက္ခာ သမ္ပောဇ္ဈင်သို့
ညွတ်ကောင်းရှိခြင်း နှင့်သော စိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ် လည်းကောင်း။
ဇုတိဇုမေပဉ္စမ္မာ။ ဤငါးပါးသောတရားတို့သည်။ ဥပက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်
ဿ။ ဥပက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်၏။ ဥပ္ပါဒါယ။ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ သံဝဇ္ဇန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။
တတ္ထ။ ထိုငါးပါးတို့တွင်း၌ဟာကာရေဟိ။ ကံသာဥစ္စာရှိသောအဖြစ်ကို
ဆင်ခြင်ခြင်းအတ္တမှတ်တံသောအဖြစ်ကိုဆင်ခြင်ခြင်းဟူသောဤနှစ်ပါးစုံ
သောအကြောင်းတို့ဖြင့်။ သတ္တမဇ္ဈတ္တကံ။ သတ္တဝါတို့၌လျစ်လျူ။ ဥဒါသိန်မူ
သောအဖြစ်ကို။ သမုဉ္ဇာပေတိ။ ဖြစ်စေ၏။ တံ။ သင်သည်။ အတ္တနေဝ။ မိမိ၏
သာလျှင်။ ကမ္မေန။ ကံဖြင့်။ အါဂတံ။ လာ၍။ အတ္တနေဝ။ မိမိ၏သာလျှင်။ ကမ္မ
န။ ကံဖြင့်။ ဂမိဿတိ။ သွားလတ္တံ့။ တံ။ သင်သည်။ ကိ။ အဘယ်သူကို။ ကေလယသိ။
တဏှာကပ်ငြိချစ်သိသနည်း။ ဇုတိဝေ။ ဤသို့။ ကမ္မဿကတာပစ္စဝေက္ခ
ကေနစ။ ကံသာဥစ္စာရှိသော အဖြစ်ကိုဆင်ခြင်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ပရ
မတ္တတော။ ပရမတ္ထသဘောအားဖြင့်။ သက္ခာယေဝ။ သင်ချစ်စရာသတ္တ
ဝါသည်ပင်။ နုတ္တိ။ မရှိခဲ့။ သောတွံ။ ထိုသင်သည်။ ကိ။ အဘယ်သူကို။ ကေ

လောဟသိ၊ မအပ်မရာ တံဏှာကပ်ငြိ ချစ်ဘိသနည်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊
 နိဿတ္တပစ္စဝေက္ခဏေန၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်တပ်ချစ်စရာသတ္တဝါမရှိသော
 အဖြစ်ကိုဆင်ခြင်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဦးဟိအာကာရေဟိ၊ နှစ်ပါးစုံ
 သောအကြောင်းတို့ဖြင့်လည်း၊ သင်္ခါရမဇ္ဈတ္တတံ၊ သင်္ခါရတို့၌ လျစ်လျူ
 ဥဒါသိနိမူသောအဖြစ်ကို၊ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဣဒံစိဝရံ၊ ဤသင်္ကန်း
 သည်၊ အနုပုဗ္ဗန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဝဇ္ဈဝိကာရတဉ္စေ၊ အဆင်းဘောက်
 ပြန်သောအဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ဖိဏ္ဏသာဝဉ္စ၊ ဆွေးမြည်းသောအဖြစ်သို့
 လည်းကောင်း၊ ဥပဂတိံ၊ မကြာမမြင့်ချောက်လင့်၍၊ ပါဒပုဏ္ဏနဇောဇ္ဇကံ၊
 ခြေသုတ်ပုဆိုးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ယဋ္ဌိကာဒိယသ၊ တောင်ငွေစွန်းဖြင့်၊
 ဆန့်ပသံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပန၊ ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊
 အဿ၊ ထိုသင်္ကန်း၏၊ သာမိကာ၊ အရှင်သည်၊ သစေဘေယျ၊ အကယ်
 ၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ အယံ၊ ဤအရှင်သည်၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဝိနသိတံ၊ ပျက်စီးခြင်းငှါ၊
 နဒေယျ၊ မပေးရာ၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ အဿာမိကာဘာဝံ၊ အရှင်သခင်မရှိ
 သောအဖြစ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခဏေန၊ ဆင်ခြင်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣဒံ၊ ဤ
 သင်္ကန်းသည်၊ နအဋ္ဌနိပသံ၊ ကာလအရှည်မခံ၊ တာဝကာလိကံ၊ တသက်
 လျာသာဘည်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ တာဝကာလိကာဘာဝံ၊ အရှည်မခံ၊ တသက်
 လျာ၏အဖြစ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခဏေန၊ ဆင်ခြင်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣမေ
 တိဒ္ဓိဟဝါကာရေဟိ၊ ဤနှစ်ပါးစုံသောအကြောင်းတို့ဖြင့်ပင်လျှင်၊ သင်္ခါ
 ရမဇ္ဈတ္တတံ၊ သင်္ခါရတို့၌လွန်စွာမချစ်လျစ်လျူ၏အဖြစ်ကို၊ သမုဋ္ဌာပေတိ၊
 ဖြစ်စေ၏၊ စိဝရေ၊ သင်္ကန်း၌၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာကို၊ ကတာယထာ၊ ပြု
 အပ်သကဲ့သို့၊ ဇေ၊ ဤအတူလည်းကောင်း၊ ပတ္တာဒိသုပိ၊ သပိတ်ခွက်စသည်
 တို့၌လည်း၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာကို၊ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုသင့်၏။ ။

သတ္တသင်္ခါရကေလာယနပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနတာတိဇေ၊ သတ္တသင်္ခါရ
 ကေလာယနပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနတာဟူသောဤပါဌ၌၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိဟိဝါ၊ လူသည်မူလည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပုတ္တမိတာဒိကေ၊
 သားသွီးစသည်တို့ကို၊ ပဗ္ဗဇိတောဝါ၊ ရဟန်းပြုသည်မူလည်း၊ အတ္တနော၊
 မိမိ၏၊ အန္တော၊ ယိက သမာနုပဏ္ဏာယကာ ဒိကေ၊ တပည့် လက်သား
 ဥပဏ္ဍာသံတု၊ သိတင်းသုံးချင်းစသည်တို့ကို၊ မမာယတိ၊ မြတ်နိုးတတ်၏၊
 သဟတ္တာဝ၊ မိမိလက်ဖြင့်သာလျှင်၊ နေသံ၊ ထိုသူအချစ်တော်တို့၏၊ ကေ
 သန္တုဒန သူပိကမ္မ စိဝရ ဓောဝန ပတ္တ ပစာနာဒိနိ၊ ဆံရိပ်မှု အပ်ချုပ်မှု
 သင်္ကန်းဖွပ်မှု ဆိုးမှု သပိတ်ဖုတ်မှု စသည်တို့ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏။

မုဟုတ္တံပိ။ တမုဟုတ် မျှလည်း။ အပဿန္တော။ မမြင်ရသော်။ အသု
ကော။ ဤအမည်ရှိသော။ ထေရော။ မထေရ်သည်။ ကုဟိံ။ အတိဋ္ဌာ
နည်း။ အသုကော။ ဤအမည်ရှိသော။ ဒဟရော။ ပဉ္စင်းငယ်သည်။ ကုဟိံ။
အတိဋ္ဌာနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့တတတပြု၍။ ဘန္တမိဂါဝိယ။ အဖော်ကွဲသဖြင့်
တုန်လှုပ်သောသမင်ကဲ့သို့။ ဣတောမိတောစအာလောကတိ။ မျက်ရည်
စက်လက် မသက်မသာ မှာမှာမျှော်ကြည့်၏။ အညေန။ တပါးသောသီ
တင်းသုံးခြင်းသည်။ ကေသန္တ ဒနာဒိနံ။ ဆံချခြင်းစသည်တို့၏။ အတ္တယ။
အလို၌။ တာဝရေဦးစွာ။ မုဟုတ္တံ။ တမုဟုတ်မျှ။ အသုကံ။ ဤအမည်ရှိ
သူကို။ ပေသေသာသိ။ စေပါကုန်ဟု။ ယာမိယမာနောဝိ။ တောင်းအပ်သော်
လည်း။ အဓ္မပိ။ ငါတို့သည်လည်း။ တံ။ ထိုသူကို။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ ကမ္မံ။
အမှုကို။ နကာရမ။ မပြုစေရက်ကုန်။ တုမှေသင်တို့သည်။ နံ။ ထိုသူကို။
ဂဟေတွာ။ ခေါ်၍။ ကိံ။ အဘယ်အရပ်ဝေးမြေသို့။ ဂမိဿသာသိ။ သွား
ကုန်လတ္တံ့နည်းဟု။ ဝဒတိ။ ဆို၏။ အယံ။ ဤရဟန်းသည်။ သတ္တကေလာယ
နောနာမ။ သတ္တဝါကို အချစ်ကြူးသောသူမည်၏။ ပန။ ထိုမှတပါး။ ယော။
အကြင်သူသည်။ စိဝရပတ္တထာလကကတ္တရယဋ္ဌိအာဒိနိ။ သင်္ကန်းသပိတ်
ခွက်တောင်ဌေးအစရှိသည်တို့ကို။ မမာယတိ။ ငါ့ဥစ္စာ ငါ့ဟာ အဖြစ်ကိုပြု
တတ်၏။ အညဿ။ သူတပါးအား။ ဟတ္တေန။ လက်ဖြင့်။ ပရာမသိတုပ္ပံ။ သုံး
သပ်ခြင်း၌လည်း။ နဒေတိ။ မပေးချက်။ တာဝကာလိကံ။ တခဏမျှ။ ယာမိ
တောပိ။ ဌားအပ်သော်လည်း။ မယံပိ။ ငါတို့သည်လည်း။ ဣမံ။ ဤဝတ္ထုကို။
နောယန္တာဝ။ အမွန်အမြတ်ဥစ္စာပြုကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ နပရိတုဇ္ဈာမ။
မသုံးဆောင်ရက်ကုန်။ တုမှေကံ။ သင်တို့အား။ ကိံ။ အဘယ်ကြောင့်။
ဒဿာမ။ ပေးရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝဒတိ။ ဆို၏။ အယံ။ ဤဥစ္စာဝန်
ပုတ်ပိုက်ထုပ်သိမ်းထားသော ရဟန်းသည်။ သင်္ခါရကေလာယနောနာမ။
သင်္ကန်းသပိတ်ခွက်စသောပရိက္ခရာ၌စုံမက်ချစ်ခင်တတ်သောသူမည်၏။
ပန။ ထိုမှတပါး။ ယော။ အကြင်ရဟန်းသည်။ တေသုဒ္ဓိသုပိဝတ္ထုသု။ ထိုနှစ်
ပါးကုန်သော သတ္တသင်္ခါရဝတ္ထုတို့၌လည်း။ မဇ္ဈတ္တော။ မရန်းမချစ် လျစ်
လျူသဘောရှိသည်။ ဥဒါသိနော။ ဥဒါသိန်မူတတ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။
အယံ။ ဤရဟန်းသည်။ သတ္တသင်္ခါရမဇ္ဈတ္တောနာမ။ သတ္တဝါ သင်္ခါရတို့၌
မရန်းမချစ် လျစ်လျူဥဒါသိန် ချိန်ကြီး သဗ္ဗယ် အလယ်သဘော နေတတ်
သောပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အယံဥပက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂ။ ဤဥပက္ခာ
ဘမ္ပောဇ္ဈင်သည်။ ဝေရူပံ။ ဤသို့သဘောရှိသော။ သတ္တသင်္ခါရကေလာ

၁၃၀ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ယနုပုဂ္ဂလံ၊ သတ္တဝါသင်္ခါရကေလာယန ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အာရုက္ခာဝေဝေစွာ၊
ပရိဝဇ္ဇန္တိဿဝိ၊ ကြဉ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား လည်းကောင်း၊ သတ္တသင်္ခါရ
မဏ္ဍိတ္တပုဂ္ဂလံ၊ သတ္တဝါသင်္ခါရမဏ္ဍိတ္တပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သေဝန္တဿဝိ၊ မြဲဝဲသော
ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း၊ ဌာနနိသဇ္ဇာဒိသု၊ ရပ်ခြင်းထိုင်ခြင်းအစရှိသည်
တို့၌၊ တဒုပ္ပါဒနတ္ထံ၊ ထိုဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်ဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ နိန္ဒပေါဏ
ပဏ္ဏာရစိတ္တဿဝိ၊ ညွတ်ကင်းရှင်းနိုင်သော စိတ်ရှိသော သူအားလည်း
ကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်
သော။ အဿ၊ ထိုဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်၏။ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်
ဖြင့်၊ ဘာဝနာပါရိပုရိ၊ ပွားခြင်း၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

အသုဘနိမိတ္တန္တိ၊ အသုဘနိမိတ္တံဟူသည်ကား၊ ဥဇ္ဈမာတကာဒိဘောဒါ၊
ဥဇ္ဈမာတကစသည်အပြားရှိကုန်သော။ ဒဿ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ အသု
ဘာရမ္ပဏာ၊ အသုဘ အခြင်းအရာရှိသော အာရုံဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မော၊
တရားတို့တည်း။ ယောနိသော၊ မနသိကာရ ဗဟုလိကာရောတိ ဇ္ဈေပန၊
ယောနိသောမနသိကာရဗဟုလိကာရောဟူသောဤပါဌ၌ကား၊ ဥပါယမန
သိကာရော၊ သင့်သောအကြောင်းဖြစ်သောနှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ပထမန
သိကာရော၊ လမ်းမှန်အကြောင်းဖြစ်သော နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ဥပ္ပါဒက
မနသိကာရော၊ အသုဘသည်ကိုဖြစ်စေတတ်သောနှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊
ယောနိသောမနသိကာရောနာမ၊ အသင့်ဖြစ်သောနှလုံးသွင်းခြင်းမည်၏။
အပိစအပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယော၊ ငါသည်၊ ဂစ္ဆတေ၊ ဆို
အပ်၏။ အသုဘနိမိတ္တဿ၊ အသုဘ ဝတ္ထုကောင်ဖြစ်သော အာရုံကို၊ ဥဂ္ဂ
ဟော၊ စက်ဆုပ်သွယ်သောအခြင်းအရာ ထင်အောင်မှတ်သားလေ့လာ
သင်ခြင်းလည်းကောင်း၊ အသုဘဘာဝနာနုယောဂေါ၊ ဥပစာရအပ္ပနာကို
ဆောင်တတ်သော အသုဘဘာဝနာကို အားထုတ်ခြင်း လည်းကောင်း၊
ဣန္ဒြိယေသု၊ မနုဇ္ဈ ဋ္ဌဖြစ်သောဣန္ဒြိယတို့၌၊ ဂုတ္တန္တိ၊ ရတား၊ လုံစွာပိတ်ဆို၊ အပ်
သောသတိဟူသောတံခါးရွက်ရှိသောသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သပ္ပါ
ယကထာ၊ အသုဘကိုမှီသော လျောက်ပတ်သော စကားလည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆဓမ္မော၊ ခြောက်ပါးသောတရားတို့သည်၊ ကာမဇ္ဈန္ဒဿ၊ ကာ
မဇ္ဈန္ဒကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိ၊ အကျယ်ကို
ဆိုပြီးအံ့၊ ဒသဝိခံ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိသော၊ အသုဘနိမိတ္တံ၊ အသုဘဝတ္ထု
ကောင်ဖြစ်သောအာရုံကို၊ ဥဂ္ဂဏ္ဌန္တဿာဝိ၊ စက်ဆုပ် ရွံရှာသွယ်သော

၂၀

အခြင်းအရာအကြွင်းမဲ့ပြုပြင်ထင်အောင် ဖြစ်စွာမှတ်သား အဝါးဝအောင် သင်သောသူအားလည်း။ ကာမန္တန္ဓော၊ ကာမန္တန္ဓသည်း။ ပဟိယတိ၊ ကင်းပျောက်၏။ ဘာဝေန္တိဿပိ၊ အဖန်ဖန်ပွားစေသော သူအားလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုစသောဣန္ဒြိယျံ၊ ဂုတ္တန္တိရဿပိ၊ လုံစွာပိတ်ဆို့အပ်သော သတိတည်းဟူသော တံခါးရွက်ရှိသောသူအား လည်းကောင်း။ စတုန္တံ ပဉ္စန္တံ အာရံသာပါနံ၊ လေးလုပ်ငါးလုပ်တို့၏။ ဩကာသေ၊ အခွင့်သည်။ သတိ၊ ရှိသေးလျက်၊ အဘုတ္တဝ၊ အပြည့်မတည်းပေးမူ၍။ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ပိဝိတွာ၊ သောက်၍။ ယာပနသီလတာယ၊ မျှခြင်းအလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘောဇနော၊ ဘောဇဉ်၌။ မတ္တညုနောပိ၊ သုံးဆောင်ခြင်းအတိုင်းအရှည်ကို သိသောသူအား လည်းကောင်း။ ကာမန္တန္ဓော၊ ကာမန္တန္ဓသည်း။ ပဟိယတိ၊ ကင်းပျောက်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ စတ္တာရောပဉ္စအာလောပေ၊ အဘုတ္တဝဥဒကံပိဝေ၊ အလံဖာသုဝိဟာရာယပဟိတတ္တဿ၊ ဘိက္ခုနောတိ၊ စတ္တာရောပဉ္စအာလောပေ၊ အဘုတ္တဝဥဒကံပိဝေ၊ အလံဖာသုဝိဟာရာယ ပဟိတတ္တဿ၊ ဘိက္ခုနောဟူသော၊ ဧတံဂါထာဝစနံ၊ ဤဂါထာစကားကို၊ ပေါရဏေဟိ၊ ရှေးအဋ္ဌကထာဆရာတော်တို့သည်။ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ စတ္တာရောပဉ္စအာလောပေ၊ လေးလုပ်ငါးလုပ်တို့ကို၊ အဘုတ္တဝ၊ မပခုတ်မူ၍။ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ပိဝေ၊ သောက်ရာ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့လေးလုပ်ငါးလုပ်လျော့၍ဝမ်းပေါ့လျှင်အောင် ရေသုံးဆောင်လတ်သော်၊ ပဟိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ယောဂီရဟန်းအား။ ဖာသုဝိဟာရာယ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းငှါ။ အလံ၊ လျှောက်ပတ်၏။ အသုဘကမ္မိကကိဿတ္ထေရသဒိသေ၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းလက်စွဲရှိသောတိဿထေရ်ကျော်နှင့်တူကုန်သော။ အသုဘဘာဝနာရေတေ၊ အသုဘဘာဝနာ၌ပျော်ပိုက်ကုန်သော။ ကဿာဏမိတ္တေ၊ ခင်ပွန်းကောင်းတို့ကို၊ သေဝန္တိဿပိ၊ ဆည်းကပ်သောသူအားလည်း။ ကာမန္တန္ဓော၊ ကာမန္တန္ဓသည်း။ ပဟိယတိ၊ ကင်းပျောက်၏။ ဌာနနိသဇ္ဇာဒိသု၊ ရပ်ခြင်းထိုင်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌။ ဒသအသုဘနိသိတသပ္ပာယကဿာယပိ၊ ဆယ်ပါးအသုဘကိုမှီသောသပ္ပာယဖြစ်သောစကားဖြင့်လည်း။ ပဟိယတိ၊ ကင်းပျောက်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဆဓမ္မာကာမန္တန္ဓဿပဟာနာယသံဝတ္တန္တိတိ၊ ဆဓမ္မာကာမန္တန္ဓဿပဟာနာယသံဝတ္တန္တိဟူ၍။ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီးပန်းဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဣမေဟိဆဟိဓမ္မေဟိ၊ ဤမြောက်ပါးသောတရားတို့ဖြင့်၊ ပဟိနဿပိက္ခန္တနုပဟာနအားဖြင့်ကင်းပြီးသော၊ ကာမန္တန္ဓဿ၊ ကာမန္တန္တ၏။ အရ

ဟတ္ထမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒေါ၊ တဖန်
မဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

မေတ္တာစေတောဝိမုတ္တိတိတ္ထေ၊ မေတ္တာစေတောဝိမုတ္တိဟူသောဤပါဌ
၌၊ မေတ္တာတိ၊ မေတ္တာဟူ၍၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်လတ်သော်၊ အပ္ပနာဝိ၊ အပ္ပနာ
သည်လည်းကောင်း၊ ဥပစာရောပိ၊ ဥပစာသည်လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်
၏၊ စေတောဝိမုတ္တိတိ၊ စေတောဝိမုတ္တိဟူ၍၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊
အပ္ပနာယေဝ၊ အပ္ပနာသည်သာလျှင်၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ ယောနိသောမနသိ
ကာရာ၊ ယောနိသောမနသိကာရတို့သည်၊ ဝုတ္တလက္ခဏာတိ၊ ဆိုအပ်ပြီး
သောလက္ခဏာ ရှိကုန်သည်သာတည်း၊ အဝိစအပရော၊ တပါးသော၊
နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုအပ်၏၊ မေတ္တာနိမိတ္တဿ၊
နောက်၌ဖြစ်လတ္တံ့သော မေတ္တာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ရှေးဖြစ်သော
မေတ္တာကို၊ ဥပ္ပဟော၊ သင်ခြင်းလည်းကောင်း၊ မေတ္တာတာဝနာနုယောဂေါ၊
ဥပစာရတိုင်အောင် သင်ပြီးသောမေတ္တာကို ထုမ္ပမ်းလေ့လာအခါခါပွား
စေခြင်းကို အားထုတ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ကမ္မဿကတာပစ္စဝေက္ခဏာ၊
သတ္တဝါတို့၏ကံသာဥစ္စာရှိသည်၏အဖြစ်ကိုဆင်ခြင်ခြင်းလည်းကောင်း၊
ပဋိသင်္ခါနုဗဟုလတာ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၌အပြစ်အမျက်ဒေါသမရှုလည်
ခွါမေတ္တာသက်ခြင်း၌အာနိသင်ကိုဆင်ခြင်သိမြင်ခြင်းများသည်၏အဖြစ်
လည်းကောင်း၊ ကလျာဏမိတ္တတာ၊ မေတ္တာဝိဟာရီငယ်တော်ရောက်သော
မိတ်ကောင်းရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သပ္ပါယကထာ၊ မေတ္တာကိုမှီ
သောလျောက်ပတ်သောတရားစကားပြောများခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ
ဣမေဆမဗ္ဗာ၊ ဤခြောက်ပါးသောတရားတို့သည်၊ ဗျာပါဒဿ၊ ဗျာပါဒနိဝ
ရုဏကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခွါခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိ၊ အကျယ်
ကိုဆိုဦးအံ့၊ ဩဒိဿအနောဒိဿဒိဿာဖရဏာနံ၊ ပိုင်းခြားရည်၍ပြန်ခြင်း
နဲ့ စေခြင်း မပိုင်းခြားမရည်မူ၍ပြန်ခြင်း နဲ့ စေခြင်း အရပ်မျက်နှာကိုပြန်
ခြင်းနဲ့ စေခြင်းတို့တွင်၊ အညတရဝသေန၊ တပါးပါး၏အစွမ်းဖြင့်၊ မေတ္တံ၊
အစီးအပွားဖြင့်နဲ့ စေခြင်းမေတ္တာကို၊ ဥပ္ပဏန္တဿပိ၊ သင်ယူသောသူအား
လည်း၊ ဗျာပါဒေါ၊ ဗျာပါဒသည်၊ ပဟိယတိ၊ ကင်းပျောက်၏၊ ဩဒိဿ
အနောဒိဿဒိဿာဖရဏာဝသေန၊ ပိုင်းခြားရည်၍ပြန်ခြင်းနဲ့စေခြင်းမပိုင်း
ခြားမရည်မူ၍ ပြန်ခြင်းနဲ့စေခြင်း အရပ်မျက်နှာကို ပြန်ခြင်း နဲ့စေခြင်း၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာကို၊ ဘာဝေန္တဿပိ၊ ပွားစေသောသူအား
လည်း၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဗျာပါဒေါ၊ ဗျာပါဒသည်၊ ပဟိယတိ၊ ကင်းပျောက်

၏။ ထွံးသင်သည်။ တေဿ။ ထိုသူအား။ ကုဒ္ဒေါ။ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်
 ၍။ ကိံကရိဿတိ။ အသို့ပြုနိုင်လတ္တံ့နည်း။ အဿ။ ထိုသူ၏။ သီလာဒိနိ။ သီ
 လစသည်တို့ကို။ နာသေတုံ။ ဖျက်ခြင်းငှါ။ ကိံသက္ခိဿတိ။ အသို့တတ်နိုင်
 လတ္တံ့နည်း။ ထွံးသင်သည်။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ ကမ္မေန။ ကံဖြင့်။ အာဂတိံ။
 လာ၍။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ ကမ္မေန။ ကံဖြင့်သာလျှင်။ ဂမိဿတိနန္တံ။ သွား
 ရလတ္တံ့သည်မဟုတ်သော။ ပရဿ။ သူတပါးအား။ ကုဇ္ဈနံနာမ။ အမျက်
 ထွက်ခြင်းသည်သည်။ ဝိတစ္ဆိတင်္ဂါရတတ္ထအယသလောကဂူတာဒိနိ။ အလျှံ
 ကင်းသောမီးကျိုးလောလောပူသောသံချောင်းမစင်စသည်တို့ကို။ ဂဟေ
 တွာ။ ဆုပ်ယူ၍။ ပရံ။ သူတပါးကို။ ပဟရိတုကာမတသဒိသံ။ ပစ်ခတ်ရိုက်
 ဖုတ်လိုသည်၏ အဖြစ်နှင့်တူသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ပဋိဝါတံခိတ္တရဇော
 ဝ။ လေညှာရှေးရှုလွင့်သောမြူနှင့်လည်းတူ၏။ ဧသော။ ဤသူသည်။ တေ။
 သင်အား။ ကုဒ္ဒေါ။ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ ကိံကရိဿတိ။ အသို့ပြုနိုင်
 လတ္တံ့နည်း။ တေသင်၏။ သီလာဒိနိ။ သီလစသည်တို့ကို။ နာသေတုံ။ ဖျက်
 ခြင်းငှါ။ သက္ခိဿတိ။ တတ်နိုင်လတ္တံ့လော။ ဧသဧသော။ ဤသူသည်။
 အတ္တနော။ မိမိ၏။ ကမ္မေန။ ကံဖြင့်။ အာဂတိံ။ လာ၍။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ ကမ္မ
 နော။ ကံဖြင့်သာလျှင်။ ဂမိဿတိ။ သွားရလတ္တံ့။ အပ္ပဋိန္တိတပဟေဏကံဝိ
 ယ။ မြေခွက်အပြည့်ဘင်ပုပ်ထိ၍ အဦးမူကင်းလည်း မလှမ်းသည်လက်
 ဆောင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပဋိဝါတံခိတ္တရဇောမုဗ္ဗိဝိယစ။ လေညှာရှေးရှု
 လွင့်သောမြူဆုပ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဧသဧသောကောမော။ ဤထွက်
 သောအမျက်သည်။ တေဿဝ။ ထိုသူ၏သာလျှင်။ မတ္တကေ။ ထိပ်ထက်၌။
 ပဟိဿတိ။ ကျလတ္တံ့။ ဣတိဧဝံ။ ဤသို့။ အတ္တနော။ မိမိ၏လည်းကောင်း။
 ပရဿစ။ သူတပါး၏လည်းကောင်း။ ကမ္မဿကတံ။ ကံသာလျှင်မိမိဥစ္စာရှိ
 သောအဖြစ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခတေတိ။ ဆင်ခြင်သော သူအားလည်းကောင်း။
 ဥာယကမ္မဿကတံ။ နှစ်ပါးစုံ၏ကံသာလျှင်မိမိဥစ္စာရှိသည်၏အဖြစ်ကို။
 ပစ္စဝေက္ခိတွာ။ ဆင်ခြင်၍။ ပဋိသင်္ခါနေ။ ဆင်ခြင်ခြင်း၌။ ဗြတဿတိ။ တည်
 သောသူအားလည်းကောင်း။ အဿဂုတ္တုတ္တရသဒိသေ။ အဿဂုတ္တုထေရ်
 ကျော်နှင့်တူကုန်သော။ မေတ္တာဘာဝနာရတေ။ မေတ္တာဘာဝနာ၌ဗွေ့လျော်
 ပျော်ပိုက်ကုန်သော။ ကလျာဏမိတ္တေ။ ကလျာဏမိတ္တတို့ကို။ သေဝန္တဿ
 ဝိ။ မြဲဆည်းကပ်သော သူအားလည်းကောင်း။ ဗျာပါဒေါ။ ဗျာပါဒသည်။
 ပဟိဿတိ။ ကင်းပျော်၏။ ဌာနနိသန္ဓာဒိသု။ ရပ်ခြင်းထိုင်ခြင်းစသည်တို့၌။
 မေတ္တာနိသိတသပ္ပါယကထာယဝံ။ မေတ္တာကို၌သောလျောက်ပတ်သော

၁၃၄ မဟာဝိဇ္ဇာသီလသုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

တရားစကားပြောများသဖြင့်လည်း၊ ပဟိယတိ၊ ကင်းပျောက်၏။ တေန၊ ထို့
= ကြောင့်၊ ဆဓမ္မာဗျာပါဒဿပဟာနာယသံဝတ္တန္တိ၊ ဆဓမ္မာ ဗျာပါဒဿ
ပဟာနာယသံဝတ္တန္တိ ဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣမေဟိ၊
ဆက်ခဓမ္မဟိ၊ ဤခြောက်ပါးသောတရားတို့ဖြင့်၊ ပဟိနဿ၊ ပိက္ခန္ဓာနပဟာနံ
ဖြင့်ကင်းပျောက်ပြီးသော၊ ဗျာပါဒဿ၊ ဗျာပါဒ၏၊ အနာဂါမိမဂ္ဂေန၊ အနာ
ဂါမိမဂ်ဖြင့်၊ အာယတိ၊ အနာဂတ်ကာလ၌၊ အနုပ္ပါဒေါ၊ တပနမဖြစ်ခြင်း
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အတ္ထိဘိက္ခဝေအရတိတိအာဒိ၊ အတ္ထိဘိက္ခဝေ
အရတိဤသို့ အစရှိသော စကားသည်၊ ဝတ္တတ္ထမေဝ၊ ဖွင့်အပ်ပြီးသော
အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဠှံ၊ မှတ်အပ်၏၊ အပိစအပ
ရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယော၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုအပ်၏၊
အတိဘောဇနန၊ အာဟာရကိုအလွန်အကြူးစားခြင်း၌၊ နိမိတ္တုပ္ပါဟော၊ ဤ
ရှေ့လောက်စားသော်ထိနိမိဒဖြစ်၏ ဤ၍သာစားသော်ထိနိမိဒမဖြစ်တန်
ဟုထိနိမိဒ၏ အကြောင်းဖြစ်သည် မဖြစ်သည်ကို မှတ်သားခြင်း လည်း
ကောင်း၊ ဣရိယာပထသံပရိဝတ္တနာ၊ ဣရိယာပုတ်ပြောင်းလဲသောအဖြစ်
လည်းကောင်း၊ အာလောကသညာမနသိကာရော၊ အာလောကသညာကို
နှလုံးထားခြင်းလည်းကောင်း၊ အန္တောကာသဝါသော၊ မဆီးဟင်းလင်း
တိလင်း ကြည်သော အရပ်၌နေခြင်း လည်းကောင်း၊ ကလျာဏမိတ္တတာ၊
ထိနိမိဒ ကင်း၍ ပျင်းစိတ် ပယ်၍ ကလျာဏ မိတ္တရှိသော အဖြစ်လည်း
ကောင်း၊ သပ္ပါယကထာ၊ စုတင်ကိုမှီသော လျောက်ပတ်သော စကားကို
ပြောခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမဆဓမ္မာ၊ ဤခြောက်ပါးသောတရား
တို့သည်၊ ထိနိမိဒဿ၊ ထိနိမိဒ၏၊ ပဟာနာယ၊ ကင်းကွာ ခြင်းငြါသံ
ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ အာဟာရဟန္တာကတုတ္တဝမိ
တကတတြိဝတ္တကအလံ သာဓူကကာကမာသကတောဇနံ၊ အစာဝ၍
မထနှိုင်ရကား လက်ကိုဆွဲပါ ဆိုရအောင်စားခြင်း အနံအောင် စားခြင်း
စားရာ အရပ်တွင် ဗပါးကြီး ဖြေသို့ လူးလည်း၍ နေရအောင် စားခြင်း
ပုဆိုးအဝတ် ကျွတ်၍ မထိန်းဆည်း နှိုင်အောင် စားခြင်း ခံတွင်း ပြည့်၍
ကျိုးနှိုက်ဒီးအောင်စားခြင်းကို၊ သုဉ္ဇိတွာ၊ အင်မတန်စား၍၊ ဂုတ္တိဋ္ဌာန ဒိဝါ
ဋ္ဌာနေ၊ ညဉ့်သန့်ရာ နေ့သန့်ရာ၌၊ နိသိန္နဿ၊ နေလျက်၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်း
တရားကို၊ ကရောတော၊ ပြုသောသူအား၊ ထိနိမိဒံ၊ ထိနိမိဒသည်၊ မဟာ
ဟတ္ထိဝိယ၊ ဆင်ပေါက်ကြီးကဲ့သို့၊ ဩတ္တရန္တံ၊ လွှမ်းမိုးလျက်၊ အာဂစ္ဆ
တိ၊ လာ၏၊ ပန၊ အလျော်ကိုဆိုအံ့၊ စတုပဉ္စအာလောပ ဩကာသံ၊ လေး

လုပ် ငါးလုပ် ဝင်လောက် သေးသော အရူးကို၊ ဌဗေတွာ၊ ချန်ထား၍၊
 ပါနီပသံ၊ ရေကို၊ ပိဝိတွာ၊ သောက်၍၊ ယာဗနသီလသာ၊ မှုခြင်း အလေ့
 ရှိသော၊ သိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ တံ၊ ထိုဆင်ပေါက်ကြီးသို့ ဒိစိးလွှမ်းမိုး
 သောထိနမိဒ္ဓသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ အတိဘောဓဇန၊ အာ
 ဟာရ ဘိုအလွန်အကြူးစားခြင်း၌၊ နိမိတ္တံ၊ ဤရှေ့လောက်ပေးသော်ထိနမိဒ္ဓ
 ဖြစ်၏၊ ဤမျှသာစားသော်ထိနမိဒ္ဓမဖြစ်တံဟု ထိနမိဒ္ဓအကြောင်းဖြစ်သည်
 မဖြစ်သည်ကို၊ ဂဏ္ဍန္တဿ၊ မှတ်၍သုံးဆောင်သောရဟန်းအား၊ ထိနမိဒ္ဓံ၊
 ထိန မိဒ္ဓသည်၊ ပဟိယတိ၊ ကင်းပျောက်၏၊ ယေသိ၊ ဣရိယာပထေ၊
 အကြင်ဣရိယာပုထံ၌၊ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓသည်၊ ဩက္ကမတိ၊ သက်ဝင်လာ
 ၏၊ ဟေတာ၊ ထိုထိနမိဒ္ဓသက်ဝင်လာသောဣရိယာပုထံ၌၊ အညံ၊ တပါး
 သောဣရိယာပုထံသို့၊ ပရိဝတ္တေန္တဿပိ၊ ပြောင်းလဲသော ရဟန်းအား
 လည်းကောင်း၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်၌၊ စန္ဒာသောကဒိပါလောကဥက္ကာလောကေ၊
 လရောင်သီမီးရောင်မီးရှူးရောင်တို့ကို၊ မနသိကရောန္တဿပိ၊ နှလုံး၌ထား
 သောရဟန်းအားလည်းကောင်း၊ ဒိဝါ၊ နေအခါ၌၊ သူရိယာလောကံ၊ ယူအပ်
 သောနိမိတ်ရှိသော နေရောင်ကို၊ မနသိကရောန္တဿပိ၊ နှလုံးထားသော
 ရဟန်းအားလည်းကောင်း၊ အဇ္ဈောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌၊ ဝဿန္တဿ
 ပိ၊ နေသော ရဟန်းအား လည်းကောင်း၊ မဟာကဿပတ္ထေရု သဒိသေ၊
 မဟာကဿပထေရုကဿာန်နှင့်တူကုန်သော၊ ပဟိနထိနမိဒ္ဓေ၊ ပဟိအင်္ဂါပြီး
 သောထိနမိဒ္ဓရှိကုန်သော၊ ကလျာဏမိတ္တေ၊ ကလျာဏမိတ္တတို့ကို၊ သေန္တေ
 ဿပိ၊ ငြိမ်းသောရဟန်းအားလည်းကောင်း၊ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓသည်၊ ပဟိ
 ယတိ၊ ကင်းပျောက်၏၊ ဌာနနိသဇ္ဇာဒိသု၊ ဖြစ်ခြင်းထိုင်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊
 ရတင်္ဂနိသိတသပ္ပါယကံထာယပိ၊ ရတင်ကို၌သော လျောက်ပတ်သော
 စကားကိုအပြောများသဖြင့်လည်း၊ ပဟိယတိ၊ ကင်းပျောက်၏၊ တေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဆဓမ္မာထိနမိဒ္ဓဿပဟာနာယသံဝတ္တန္တိတိ၊ ဆဓမ္မာထိနမိဒ္ဓဿ
 ပဟာနာယသံဝတ္တန္တိ ဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအင်ပြီးပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊ ဣမေဟိဆ
 တိဓမ္မဟိ၊ ဤခြောက်ပါးသောတရားတို့ဖြင့်၊ ပဟိနဿ၊ ပဟိအင်ပြီးသော
 ထိနမိဒ္ဓဿ၊ ထိနမိဒ္ဓ၏၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ အာယတိံ၊
 နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒေါ၊ တဖန်မဖြစ်စေခြင်းသည်၊ ဂဟာတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

အတ္ထိတိက္ခဝစေတသောဂူပသမောတိအာဒိနိ၊ အတ္ထိတိက္ခဝစေတ
 သောဂူပသမောဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့သည်၊ ဝတ္တတ္တာနံဝေ၊ ဆိုအင်ပြီး
 သောအနုဂ်ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ အဝိဇ္ဇာအပရေ၊ တပါးသော၊ နဂေါ၊

၁၃၆ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

နည်းကို။ မဟာ။ ငါသည်။ ဝုတ္တတေ။ ဆိုးအပ်၏။ မဟာသုတတာ။ နာခံမှတ်သား
သိုထားအပ်ပြီးတရားကျမ်းဂန်ဝင်ထဲ ပြည့်ဝသည်အဖြစ်လည်းကောင်း။
ပရိပုစ္ဆကတာ။ အဘန်တလဲလဲမေးတတ်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။
ဝိနယေ။ ဝိနည်း၌။ ပကတညတာ။ သဘောကိုသိသည်၏ အဖြစ်လည်း
ကောင်း။ ဗုဒ္ဓသေဝိတာ။ သီလသမာဓိကြီးရင့်သည်ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှီဝဲလေ့ရှိ
သည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ကလျာဏမိတ္တတာ။ ကောင်းသောမိတ်ရှိ
သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ သပ္ပာယကထာ။ လျောက်ပတ်သောစကား
အပြောများသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဣတိဣမေသဓမ္မာ။ ဤခြောက်
ပါးသောတရားတို့သည်။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စဿ။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ၏။ ပဟာနာယ။
ပျောက်ကင်းခြင်းငှါ။ သံဝတ္တန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိ။ အကျယ်ကိုဆိုပြီးအုံး
ဗဟုသဝစ္စေနပိ။ ဗဟုသုတဖြင့်လည်း။ ကေဝါနိကာယံ။ တပါးသောနိ
ကာယံကို လည်းကောင်း။ နွေဝါနိကာယေ။ နှစ်ပါးသော နိကာယံတို့ကို
လည်းကောင်း။ တယောဝါနိကာယေ။ သုံးပါးသောနိကာယံတို့ကိုလည်း
ကောင်း။ စတ္တာရော ဝါနိကာယေ။ လေးပါးသော နိကာယံတို့ကို လည်း
ကောင်း။ ပဉ္စဝါ နိကာယေ။ ငါးပါးသောနိကာယံတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပါဠိ
ဝသေနစ။ ပါဠိအားဖြင့်လည်းကောင်း။ အတ္ထဝသေနစ။ အဋ္ဌကထာအား
ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥဂ္ဂဏ္ဍန္တဿပိ။ သင်လေ့လာသောရဟန်းအားလည်း
ဥဒ္ဓစ္စ ကုက္ကုစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စ ကုက္ကုစ္စသည်။ ပဟိယတိ။ ပျောက်ကင်း၏။ ကပ္ပိ
ယာကပ္ပိယပရိပုစ္ဆဗဟုလဿပိ။ အပ်အပ်ကို အဖန်ဖန် မေးများသော
ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ ဝိနယပကတိယံ။ ဝိနည်းသဘော၌။ ဝိဇ္ဇာဝသိ
တာဝတယ။ လေ့လာသောဝသိတော်ရှိသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။
ပကတညနာပိ။ ဝိနည်းသဘော၌ ကျသောရဟန်းအား လည်းကောင်း။
ဗုဒ္ဓေမဟတ္ထကတ္ထေရေ။ သီလသမာဓိကြီးရင့်သောပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့ကို။ ဥပ
သင်္ကမန္တဿပိ။ ဆည်းကပ်သောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ ဥပါလိက္ခေ
ရသဒိသေ။ အရှင်ဥပါလိထေရ်နှင့် တူကုန်သော။ ဝိနယဓေရေ။ ဝိနည်းကို
ဆောင်ကုန်သော။ ကလျာဏမိတ္တေ။ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းတို့ကို။
သေဝန္တဿပိ။ ဆည်းကပ်သောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ။
ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စသည်။ ပဟိယတိ။ ကင်းပျောက်၏။ ဌာနနိသဇ္ဇာဒိသု။ ရပ်ခြင်း
ထိုင်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌။ ကပ္ပိယာကပ္ပိယနိသယိတသပ္ပာယကထာယပိ။
အပ်အပ်ကို မှီသောလျောက်ပတ်သော တရားစကား ပြောများသဖြင့်
လည်း။ ပဟိယတိ။ ပျောက်ကင်း၏။ ဇောနံ။ ထိုကြောင့်။ ဆဓမ္မာ ဥဒ္ဓစ္စ

၂၀

ကုက္ကုတ္တဿပဟာနာယသံဝတ္တန္တိတိ။ ဆဓမ္မာဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုတ္တဿပဟာနာ
ယသံဝတ္တန္တိဟူ၍။ ဂုတ္တံဆိုအပ်ငြိ။ ပန။ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ ဣမေဟိဆဟိ
ဓမ္မေဟိ။ ဤခြောက်ပါးသော တရားတို့ဖြင့်။ ပဟိနေ။ ပယ်အပ်ပြီးသော။
ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုတ္တံ။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုတ္တတွင်။ ဥဒ္ဓစ္စဿ။ ဥဒ္ဓစ္စ၏။ အရဟတ္တမဂ္ဂေန။ အရ
ဟတ္တမင်္ဂဖြင့်။ ကုက္ကုတ္တဿ။ ကုက္ကုတ္တ၏။ အနာဂါမိမဂ္ဂေန။ အနာဂါမိမင်္ဂဖြင့်။
အာယတိ။ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒေါ။ တဖန်မဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်
၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဓဋ္ဌဗ္ဗံ။ ဖွတ်အပ်၏။ ကုသလာကုသလဓမ္မာတိအာဒိနိဝိ။
ကုသလာကုသလဓမ္မာဤသို့အစရှိသောဝုဒ်တို့သည်လည်း။ ဂုတ္တတ္ထာနေ
ဝ။ ဖွင့်အပ်ပြီးသောအနက်ရှိကုန်သည်သာတည်း။ အဝိစအပရော။ တပါး
သော။ နယော။ နည်းကို။ မယာ။ ငါသည်။ ဂုတ္တတေ။ ဆိုအပ်၏။ ဗဟုသုတ
တာ။ များသော အကြားအမြင်ရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ ပရိပုစ္ဆ
ကတာ။ အဖန်တလဲလဲမေးတတ်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဝိနယေ။
ဝိနည်း၌ပကတညူတာ။ သဘောကိုသိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ အဓိ
မောက္ခဗဟုလဟာ။ သဒ္ဓေယျဝတ္ထုဆိုဝင်သကဲ့သို့ယုံကြည်သောသဒ္ဓါဟု
ဆိုအပ်သော အဓိမောက္ခပြောသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ကလျာဏ
မိတ္တတာ။ သဒ္ဓါမိမ္မတ္တိပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော ကလျာဏမိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်
လည်းကောင်း။ သပ္ပာယကထာ။ ရတနာသုံးပါးတို့ဂုဏ်ကိုရှိသောလျောက်
ပတ်သောတရားပကားပြောများသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဣတိဣမေ
ဆဓမ္မာ။ ဤခြောက်ပါးသောတရားတို့သည်။ ဝိပိကိန္တာယ။ ဝိပိကိန္တာ၏။
ပဟာနာယ။ ပျောက်ကင်းခြင်းငှါ။ သံဝတ္တန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိ။ အကျယ်ကို
ဆိုပြီးအံ့။ ဗဟုသုတဓမ္မေန။ ဗဟုသုတဖြင့်လည်း။ ဧကံဝါနိကာယံ။ တပါး
သောနိကာယကိုလည်းကောင်း။ ဧကံဝါနိကာယေ။ နှစ်ပါးသောနိကာယတို့
ကိုလည်းကောင်း။ တယောဝါ နိကာယေ။ သုံးပါးသော နိကာယ တို့ကို
လည်းကောင်း။ စတ္တာရောဝါ နိကာယေ။ လေးပါးသော နိကာယတို့ကို
လည်းကောင်း။ ပဉ္စဝါနိကာယေ။ ငါးပါးသောနိကာယတို့ကိုလည်းကောင်း။
ပါဠိဝသေနစ။ ပါဠိအားဖြင့်လည်းကောင်း။ အတ္ထဝသေနစ။ အနက်အား
ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥဂ္ဂဏ္ဍန္တဿပိ။ သင်သော မဟာနိုး အားလည်း။ ဝိပိ
ကိန္တာ။ ဝိပိကိန္တာသည်။ ပဟိယတိ။ ကင်းပျောက်၏။ တိဏိရတနာနိ။ ရတ
နာသုံးပါးတို့ကို။ အာရတ္တံ။ အကြောင်းပြု၍။ ပရိပုစ္ဆဗဟုသုတသမိ။ အဖန်ဖန်
မေးမြန်းခြင်း များသော သူအားလည်းကောင်း။ ဝိနယေ။ ဝိနည်း၌။ ဝိဇ္ဇာ
ဝိသိတာဝဿပိ။ လေ့လာခြင်းဝသိဘော်ရှိသောသူအား လည်းကောင်း။

၁၃၈ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

တိသုရတနေသု၊ ရတနာသုံးပါးတို့၌၊ ဩကပ္ပနိယ သဒ္ဓါသင်္ခတ အဓိ
မောက္ခဗဟုလသသိ၊ ဝင်သကဲ့သို့ ယုံကြည်သောသဒ္ဓါဟု ဆိုအပ်သော
အဓိမောက္ခများသော သူအားလည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါမိရတ္တေ၊ ပြင်းသော
သဒ္ဓါဖြင့် သက်ဝင် ဂုတ်နစ်ကုန်သော၊ ဝတ္တလိတ္တေရ သဒ္ဓိသေ၊ ဝတ္တလိ
ထေရ်နှင့်တူကုန်သော၊ ကလျာဏမိတ္တေ၊ ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်း
တို့ကို၊ သေဝန္တသသိ၊ ဖြစ်သောသူအား လည်းကောင်း၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ဝိစိ
ကိစ္ဆာသည်၊ ပဟိယတိ၊ ကင်းပျောက်၏။ ဌာနနိသဇ္ဇာဒိသု၊ ရပ်ခြင်းတိုင်
ခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊ တိဗ္ဗန္တရတနာနံ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏၊ ဂုဏနိသသိတ
သပ္ပာယကထာယပိ၊ ကျေးဇူးကိုမှီသော လျောက်ပတ်သော စကားကို
အပြောများသဖြင့်လည်း၊ ပဟိယတိ၊ ကင်းပျောက်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
ဆဓမ္မာဝိစိကိစ္ဆာယပဟာနာယသံဝတ္တန္တိတိ၊ ဆဓမ္မာဝိစိကိစ္ဆာယပဟာ
နာယသံဝတ္တန္တိ ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဣမေဟိဆဟိ
ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားခြောက်ပါးတို့ဖြင့်၊ ပဟိနာယ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော၊ ဝိစိ
ကိစ္ဆာယ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၏၊ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂံန၊ သောတာပတ္တိ မဂ်ဖြင့်၊
အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒေါ၊ တပနိမဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏
ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမဗ္ဗိံ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ ဒေသ
နံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ တိဟိဘဝေဟိ၊ သုံးပါးသောဘဝတို့မှ၊ နိဝုတ္တေတွာ၊
နစ်စေ၍၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ ကုရူ၊ အထွဋ်ကို၊ ဂဏှိ၊ ယူ
တော်မူ၏၊ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌၊ ပဉ္စသတာ၊
ငါးရာကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ တရားတော်နာရဟန်းတို့သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရ
ဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိံ သု၊ ရောက်ကုန်သတတ်။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ သမ္မဟုလသတိ၊ သမ္မဟုလသဟူသည်
ကား၊ ဝိနယပရိယာယေန၊ ဝိနည်းဒေသနာတော်အားဖြင့်၊ တယောဇနာ၊
သုံးဦးသောရဟန်းတို့ကို၊ သမ္မဟုလသတိ၊ သမ္မဟုလသဟူ၍၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်
ကုန်၏၊ တတောပရံ၊ ထိုသုံးဦးရဟန်းတို့၏အထက်၌၊ သံဗောဓ၊ သံဗောဓဟူ
၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သုတ္တန္တပရိယာယေန၊ သုတ္တန်ဒေသနာတော် နည်း
အားဖြင့်၊ တယော၊ သုံးဦးသောရဟန်းတို့ကို၊ တယောဇေ၊ တယောဟူ၍
သလျှင်၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုသုံးဦးသောရဟန်းတို့မှ၊ ဥဒ္ဓံ၊
အထက်၌၊ သမ္မဟုလသ၊ သမ္မဟုလသဟူ၍၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဣမ၊ ဤ
သုတ်၌၊ သုတ္တန္တပရိယာယေန၊ သုတ္တန်ဒေသနာတော်နည်းအားဖြင့်၊ သမ္မ
ဟုလသတိ၊ သမ္မဟုလသဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဝိဇ္ဇာယပဝိသိံ သု

၂-ဗောဇ္ဈင်္ဂသံယုတ်-၂၀-သာကန္တဝဂ်၊ ၁၃၉

တိ။ပိဏ္ဍာယပဝိသိံသုဟူသည်ကား။ပိဏ္ဍာယ။ဆွမ်းအလို၊၄။ပဝိဋ္ဌာ။ဝင်
လတ်ကုန်ပြီ။ပန။စင်စစ်သော်ကား။တေဘိက္ခ။ထိုရဟန်းတို့သည်။နတာ
ဝပဝိဋ္ဌာ။သာဝတ္ထိရှိတွင်းသို့ မဝင်မိကုန်သေး။ပန။ထိုသို့မဝင်မိသေး
သော်လည်း။ပဝိသိဿာမာတိ။ဝင်လတ်ကုန်အံ့ဟု။နိက္ခန္တတ္တာ။ထွက်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ပဝိသိံသူတိ။ပဝိသိံသုဟူ၍။ဝုတ္တာ။ဟောအပ်
ကုန်၏။ယထာဓာံ။အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ဂါမံ။ရွာသို့။ဂမိဿာ
ဝိတိ။သွားအံ့ဟု။နိက္ခန္တဝုရိသော။ထွက်သောယောကျ်ားကို။တံဂါမံ။
ထိုရွာသို့။အပ္ပတ္တောပိ။မရောက်သေးမူလည်း။ဣတ္ထန္တာမော။ဤမည်သော
ယောကျ်ားသည်။ကုဟိံ။အဘယ်အရပ်သို့။ဂတော။သွားလေသနည်း။
ဣတိ။ဤသို့။ဝုတ္တ။ဆိုအပ်လတ်သော်။ဂါမံ။ရွာသို့။ဂတော။သွားလေပြီ။
ဣတိ။ဤသို့။ဝုတ္တတိယထာ။ဆိုအပ်သကဲ့သို့။ဧဝံ။ဤအတူ။ပဝိသိဿာမာတိ
ဝင်ကုန်အံ့ဟု။နိက္ခန္တတ္တာ။ထွက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ပဝိသိံသူတိ။ပဝိ
သိံသုဟူ၍။ဝုတ္တာ။ဆိုအပ်ကုန်၏။ပရိဗ္ဗာဇကောနံ။အာရာမောတိဧတံ။ပရိဗ္ဗာ
ဇကောနံအာရာမောဟူသောဤစကားကို။ဧတဝနတော။ဧတဝနံတိုက်
တော်မှ။အဝိဒ္ဓရေ။အနီး၌။အညတိတ္ထိယာနံ။သာသနာတော်မှအပဖြစ်
သောတိတ္ထိတို့၏။အာရာမော။အရံသည်။အတ္ထိ။ရှိသတတ်။တံ။ထိုဧတ
ဝနံတိုက်တော်မှအနီးအရံကို။သန္ဓာယ။ရည်၍။ဝုတ္တံ။ဟောအပ်၏။သမ
ဏောအာရုသောတိ။သမဏောအာရုသောဟူသည်ကား။အာရုသော။
ငါ့ရှင်တို့။ထုမှကံ။သင်တို့၏။သတ္တာ။ဆရာဖြစ်သော။သမဏောဂေါတ
မော။ရဟန်းဂေါတမသည်။မယံပိခေါအာရုသောသာဝကာနံ ဧဝံဓမ္မံဒေ
သေမာတိဇေတ္ထ။မယံပိခေါအာရုသောသာဝကာနံဧဝံဓမ္မံဒေသေမဟူသော
ဤပါဌ၌။တိတ္ထိယာနံ။တိတ္ထိတို့၏။သမယော။အယူ၌။ပဉ္စနိဝရဏာနိ။ငါးပါး
သောနိဝရဏတို့ကို။ပဟာတဗ္ဗာ။ပယ်အပ်ကုန်၏။သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂါ။ခုနစ်
ပါးသောဗောဇ္ဈင်္ဂတို့ကို။ဘာဝေတဗ္ဗာ။ပွားစေအပ်ကုန်၏။ဣတိဧတံ။ဤကဲ့
သို့သောတရားသည်။နတ္ထိ။မရှိ။ပန။ထိုသို့မရှိဘဲလျက်။တေးထိုတိတ္ထိတိတ္ထိ
သာဝကတို့သည်။အာရာမံ။အရံတော်သို့။ဂန္တော။သွား၍။ပရိသပရိယန္တေ
တရားနာပရိသတ်အစွန်း၌။ဥတွာ။ရပ်၍။အညံ။တပါးကို။ဩလောကေန္တာ
ဝိယ။ဩညကုန်သကဲ့သို့။အညာပိဟိတကာပိယ။တပါးကိုစီရင်ကုန်သကဲ့
သို့။ဟုတွာ။ဖြစ်၍။ဘဂဝတော။မြတ်စွာဘုရား၏။ဓမ္မဒေသနံ။တရားဒေသ
နာကို။သုဏန္တိ။နာကုန်၏။တတော။ထိုသို့နာခြင်းကြောင့်။သမဏောဂေါ
တမော။ရဟန်းဂေါတမသည်။ဣဒံ။ဤနိဝရဏမဂ်စသောတရားကို။ပဇ

ဟထ၊ စွန့်ကြကုန်၊ ဣဒံ၊ ဤသတိသမ္ပေသဏ္ဍိတသောတရားကို၊ ဘာဝေထ၊ ပွားကြကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိတိ၊ ဟောသတိ၏ဟု၊ သဗ္ဗက္ခေတွာ၊ မှတ်ခဲ့၍ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အာရာမံ၊ အရံသို့၊ ဂတိံ၊ ပြန်သွား၍၊ အာရာမမဇ္ဈေတိတ္ထိတို့အရံလယ်၌၊ အာသနံ၊ တရားဟောနေရာကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍၊ ဥပဋ္ဌာကဥပဋ္ဌကာတိ၊ ဒါယကာယောကျာ်း ဒါယိကာမိန်းမတို့သည်၊ ပရိဝုတာ၊ သောသောရံအပ်ကုန်လျက်၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဥက္ခိပေတွာ၊ ချဲ့၍၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဥန္တမေတွာ၊ မြှင့်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သယန္တံ၊ ဥာဏေန၊ သယန္တံ၊ ဥာဏ်ဖြင့်၊ ပဋိဝိဒ္ဓါကာရံ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်သော အခြင်းအရာကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြုလျက်၊ ပဉ္စနိဝရဏာနာမ၊ ငါးပါးသော နိဝရဏမည်သည်တို့ကို၊ ပဟာတဗ္ဗာ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏၊ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂါနာမ၊ ခုနစ်ပါးသောဗောဇ္ဈင်မည်သည်တို့ကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဘုရားအတုပြု၍၊ ကထေန္တိ၊ ဟောကုန်၏။ ။

ဣဒေနောအာဝုသောတိဇ္ဈေ။ ဣဒေနောအာဝုသော ဟူသော ဤပါဌ၌၊ ဣမသ္မိံ ပညာပနေ၊ ပဉ္စနိဝရဏေပဟာယ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့် ဖြစ်သောဤသို့သောပကာရရှိသောအနက်ကိုပညပ်ရာ၌၊ ကောဝိသေသောတိ ကောဝိသေသောဟူသည်ကား၊ အဓိကံ၊ အလွန်အပိုသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်နည်း၊ ကောအဓိပ္ပါယောသောတိ၊ ကောအဓိပ္ပါယောသောဟူသည်ကား၊ အဓိကပယောဂေါ၊ လွန်သောပယောဂသည်၊ ကော၊ အဘယ်နည်း၊ ကိန္နာနာကရဏန္တိ၊ ကိန္နာနာကရဏံဟူသည်ကား၊ နာနတ္ထံ၊ ထူးသည်၏အဖြစ်သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်နည်း၊ ဓမ္မဒေသနာယဝါဓမ္မဒေသနန္တိ၊ ဓမ္မဒေသနာယဝါဓမ္မဒေသနံဟူသည်ကား၊ သမဏသမဂေါတမဿ၊ သင်တို့ဆရာဂေါတမ၏၊ ဓမ္မဒေသနာယ၊ ဓမ္မဒေသနာနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ အမှကံ၊ ငါတို့၏၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဓမ္မဒေသနာကို၊ အမှကံဝါ၊ ငါတို့၏မူလည်း၊ ဓမ္မဒေသနာယ၊ ဓမ္မဒေသနာနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ သမဏသမဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဓမ္မဒေသနာကို၊ အာရုပ္ပံ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ယဒိဒံယံဣဒံနာနာကရဏံ၊ အကြင်အဘိုးအဘိုးပြုကြောင်းဖြစ်သောဘေဒကဏ္ဍ၊ ဝုဇ္ဈေယျ၊ မေးလေရာ၏၊ တံနာနာကရဏံ၊ ထိုအဘိုးအဘိုးပြုကြောင်းဖြစ်သော အထူးဘေဒသည်၊ ကိန္နာမ၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဗုတိယပဒေဝိ၊ အနုသာသနိယာဝါအနုသာသနိဟူသောဝါကျ၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤပဋ္ဌမဝါကျ၌ယောဇနာနည်းကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ နေဝအဘိနန္ဒိံ၊ သူတိ၊ နေဝအဘိနန္ဒိံ၊ သူဟူသည်ကား၊ ဇေမေဝန္တိ၊ သင်

တို့ဆိုသည်ဆံခြည်မသွေ ဟုတ်လှပေ၏ဟု။ နသမ္ပဒိန္တိ သု။ ဝနိမခံကုန်၊ နပ္ပဒိက္ခောသိ သူတိ၊ နပ္ပဒိက္ခောသိ သု ဟူသည်ကား၊ ဣဒံ၊ ဤသင်တို့ဆိုသောစကားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သင်တို့ဆိုသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ န၊ အလျှင်းမဟုတ်ဘူးဟူ၍လည်း၊ နပ္ပဒိသေမိ သု၊ မပစ်ပယ်ကုန်၊ ။

တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ပဟောန္တာ၊ စွမ်းနှိုင်းကုန်လျက်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အကံသုကိံ ပန၊ ပြုကုန်သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ကားမဟုတ်၊ အပ္ပဟောန္တာ၊ မစွမ်းနှိုင်းကုန်၍၊ အကံသုကိံ ပန၊ ပြုကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့၊ ပဟောန္တာ၊ စွမ်းနှိုင်းကုန်လျက်၊ အကံသု၊ ပြုပေကုန်၏ဟိ၊ အသင်တို့ဆိုပြီးအံ့၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အာရုဓသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ တုဌာကံ၊ သင်တို့၏၊ သမယေ၊ အယူ၌၊ ပဉ္စနိဝရဏာ၊ ငါးပါးသောနိဝရဏတို့သည်၊ ပဟာတဗ္ဗာနာမပယ်အပ်သည်မည်သည်တို့သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂ၊ ခုနစ်ပါးသောဗောဇ္ဈင်တို့သည်၊ ဘာဝေတဗ္ဗာနာမ၊ ပွားစေအပ်သည်မည်သည်တို့သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ္တကံကထံ၊ ဤမျှသောစကားကို၊ ကထေတုံ၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ နသက္ခောန္တိ၊ မတတ်နှိုင်းကုန်သည်ကား၊ န၊ မဟုတ်ကုန်သက္ခောန္တိ ဝေ၊ တတ်နှိုင်းကုန်သည်ခြင်းတည်း၊ ပန၊ ထိုသို့တတ်နှိုင်းကုန်သည်ခြင်း ဖြစ်သော်လည်း၊ နော၊ ငါတို့အား၊ ဧတံကထာပါဘတံ၊ ဤစကားလက်ဆောင်တော်ကို၊ အတ္ထိလတတိ၊ ရပြီ၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဧတံကထာပါဘတံ၊ ဤစကားလက်ဆောင်တော်ကို၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာတရားအား၊ အာရောစေသောမ၊ ရွှေနားတော်ကြားလျှောက်ကုန်အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့ရွှေနားတော်ကြား လျှောက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ နော၊ ငါတို့အား၊ သတ္ထာ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ ဆုံးမနာသည် သတ္ထာမည်ရှိ စောမုနိသည်၊ မရေ၊ ဓမ္မဇေသနံ၊ ချိုမြိန်သောအရသာရှိသော တရားဇေသနာကို၊ ဒေသိဿတိ၊ ပောပေလတ္တံ့၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့သောနှုတ်သွင်းခြင်းသည်၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ။ ပရိယာယေတိ၊ ပရိယာယေဟူသည်ကား၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းတည်း၊ နစေဝသမ္ပာယိဿန္တိတိ၊ နစေဝသမ္ပာယိဿန္တိ ဟူသည်ကား၊ သမ္ပာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ကထေတုံ၊ ခြေဆိုခြင်းငှါ၊ နသက္ခိဿန္တိ၊ မတတ်နှိုင်းကုန်လတ္တံ့၊ ဥတ္တရိဉ္စရိဃာတန္တိ၊ ဥတ္တရိဉ္စရိဃာတံဟူသည်ကား၊ အသမ္ပာယနတော၊ ပြည့်စုံစွာဆိုခြင်းငှါ၊ မတတ်နှိုင်းသည်ထက်၊ ဥတ္တရိဋ္ဌိ၊ အလွန်လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲပင်ပန်းခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့၊ ဟိ၊ သင်္ဇု၊ သမ္ပာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ကထေတုံ၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ အသက္ခောန္တာနံ၊ မတတ်နှိုင်းကုန်သောသူတို့

အား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲပင်ပန်းခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ ယထာတံ ဘိက္ခဝေ အဝိသယသို့ ဟူသောဤ ပါဠိ၌၊ တန္တိ၊ တံဟူသောပုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ အနက်မရှိနိပါတ်မျှသာ တည်း၊ ယထာတိ၊ ယထာဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ ကာဇေဏဝစနံ၊ အကြောင်း ကိုဟောသောသဒ္ဒါတည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဝိသယေ၊ အရာ မဟုတ်သည်၌၊ ပဉ္စော၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆိတော၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည် ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သဒေဝကေတိ၊ သဒေဝကေဟူသည်ကား၊ ဒေဝေဟိ၊ နတ်တို့၌၊ သဘာတက္ခ၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ သဒေဝကေ၊ နတ် တို့၌တက္ခဖြစ်သော၊ သမာရကာဒိသုပိ၊ သမာရကေဤသို့အစရှိသောပုဒ် တို့၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ တိက္ခိဋ္ဌာနာနိ၊ ဒေဝမာရဗြဟ္မဟူသောသုံးဌာနတို့ ကို၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ပိသေသနအဖြစ်ဖြင့်ထည့်သွင်း၍၊ နွ သမဏဗြဟ္မဏာဟူသောနှစ်ပုဒ်တို့ကို၊ ပဇာယာတိတ္ထေ၊ ပဇာယဟူသော ဤပုဒ်၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်သွင်း၍၊ ပဉ္စဟိပိပဒေဟိ၊ ငါးပုဒ်တို့ဖြင့်လည်း၊ သတ္တလောကမေဝ၊ သတ္တလောကကိုသာလျှင်၊ ပရိယာဒိပိတွာ၊ ထက် ဝန်းကျင်သိမ်းယူ၍၊ ဧကသ္မိံ သဒေဝကာဒိတေဒေလောကေ၊ ဤသဒေဝက ဝသည်အပြားရှိသောလောက၌၊ ဒေဝံဝါ၊ နတ်ကိုလည်းကောင်း၊ မနုဿံဝါ၊ လူကိုလည်းကောင်း၊ နုသမနုပဿာမိ၊ ငါးဘုရားမြင်တော်မူ၊ ဣတိဣမံ အတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏။ ။

ဣတောဝါပနသုတွာတိ၊ ဣတောဝါပနသုတွာဟူသည်ကား၊ ဣတော ဝါပနမမသာသနတော၊ ဤငါးဘုရားသာသနာတော်မှလည်း၊ သုတွာ၊ ကြား နာ၍၊ ဟိသတ္တံ၊ မှန်၏၊ ဣတော၊ ဤငါးဘုရားသာသနာတော်မှ၊ သုတွာ၊ ကြား နာ၍၊ တထာဂတောပိ၊ သဗ္ဗညုဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ တထာဂတ သာဝကောပိ၊ ဘုရားတပည့်သားတော်သည်လည်းကောင်း၊ အာရာဇေယျ ပရိတောသေယျ၊ နှစ်သက်စေနိုင်ရာ၏၊ အညထာ၊ တပါးသောအပြား အားဖြင့်၊ အာရာဇနာနာမ၊ နှစ်သက်စေနိုင်သည်မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ ဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒေသေတိ၊ ပြ၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ တေသံပဉ္စာနံ၊ ထိုပြဿနာ တို့ကို၊ ဝေယျာကရဏေန၊ ဖြေခြင်းဖြင့်၊ စိတ္တာရာဇနံ၊ စိတ်ကိုနှစ်သက်စေ နိုင်ခြင်းကို၊ ဒေသေန္တော၊ ပြလိုရကား၊ ကတမောစဘိက္ခဝေပရိယာယော တိအာဒိ၊ ကတမောစဘိက္ခဝေပရိယာယောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊

အာဟ၊ဆို၏။တထာဝရနေ၊ထိုစကား၌။ အဇ္ဈတ္တိကာမန္တန္ဒောတိ။အဇ္ဈတ္တိ
 ကာမန္တန္ဒောဟူသည်ကား၊အတ္တနေ၊မိမိ၏။ ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို။
 အာရဟန္တ၊အာရုံပြု၍၊ဥပ္ပန္နဆန္ဒရာဂေါ၊ဖြစ်သောဆန္ဒရာဂသည်၊ဗဟိဒ္ဓါကာ
 မန္တန္ဒောတိ။ ဗဟိဒ္ဓါကာမန္တန္ဒောဟူသည်ကား၊ ပရေသံ၊သူတပါးတို့၏။
 ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို။ အာရဟန္တ၊အာရုံပြု၍၊ ဥပ္ပန္နဆန္ဒရာဂေါ၊ဖြစ်
 သောဆန္ဒရာဂသည်။ ဥဒ္ဓေသံဂစ္ဆတိတိ။ ဥဒ္ဓေသံဂစ္ဆတိဟူသည်ကား၊
 ဂဏနံ၊ရေတွက်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ရောက်၏။ အဇ္ဈတ္တိဗျာပါ
 ဒေါတိ၊အဇ္ဈတ္တိဗျာပါဒေါဟူသည်ကား၊ အတ္တနေ၊မိမိ၏၊ဟတ္ထပါဒါဒိသု၊
 လက်ခြေအစရှိသည်တို့၌။ ဥပ္ပန္နပဋိဇ္ဈော၊ဖြစ်သောဒေါသသည်။ ဗဟိဒ္ဓါ
 ဗျာပါဒေါတိ၊ ဗဟိဒ္ဓါဗျာပါဒေါဟူသည်ကား၊ ပရေသံ၊သူတပါးတို့၏၊တေ
 သု၊ထိုလက်ခြေတို့၌။ ဥပ္ပန္နပဋိဇ္ဈော၊ဖြစ်သောဒေါသသည်။ အဇ္ဈတ္တိဓမ္မေ
 သုရိပိကိစ္ဆာတိ၊အဇ္ဈတ္တိဓမ္မေသုရိပိကိစ္ဆာဟူသည်ကား၊ အတ္တနေ၊မိမိ
 ၏၊ခန္ဓေသု၊ခန္ဓာတို့၌။ ဝိမတိ၊ယုံမှားခြင်းသည်။ ဗဟိဒ္ဓါဓမ္မေသုရိပိကိစ္ဆာ
 တိ၊ဗဟိဒ္ဓါဓမ္မေသုရိပိကိစ္ဆာဟူသည်ကား၊ဗဟိဒ္ဓါ၊အပဉ္စ၊အဋ္ဌသုဋ္ဌာနေသု၊
 ဗုဒ္ဓဓမ္မေသံဃော အစရှိသော ရှစ်ဋ္ဌာနတို့၌။ မဟာဝိပိကိစ္ဆာ၊ အားကြီး
 သောဝိပိကိစ္ဆာသည်။ အဇ္ဈတ္တိကဓမ္မေသုသတိတိ၊အဇ္ဈတ္တိကဓမ္မေသုသ
 တိဟူသည်ကား၊ အဇ္ဈတ္တိကေ၊ မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရေ၊
 သင်္ခါရတို့ကို။ ပရိဂ္ဂဏှန္တဿ၊ သိမ်းဆည်းသောရဟန်းအား။ ဥပ္ပန္နံ၊ဖြစ်
 သော၊သတိ၊သတိသည်။ ဗဟိဒ္ဓါဓမ္မေသုသတိတိ၊ဗဟိဒ္ဓါဓမ္မေသုသတိဟူ
 သည်ကား၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊အပသန္တာန်၌၊သင်္ခါရေ၊သင်္ခါရတို့ကို။ ပရိဂ္ဂဏှန္တ
 ဿ၊သိမ်းဆည်းသောရဟန်းအား။ ဥပ္ပန္နံ၊ဖြစ်သော၊ သတိ၊သတိသည်။
 ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂီပိ၊ ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊
 ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းကိုသာလျှင်၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ ။

ကာယိကန္တိ၊ကာယိကံဟူသည်ကား၊စင်္ကမံ၊စင်္ကြံကို၊အဓိဋ္ဌဟန္တဿ
 ဆောကံတည်သောရဟန်းအား။ ဥပ္ပန္နဝိရိယံ၊ ဖြစ်သောဝိရိယသည်။ စေ
 တသိကန္တိ၊စေတသိကံဟူသည်ကား၊ ယာဝ၊အကြင်ရှေ့လောက်၊ မေ၊
 ငါ၏၊စိတ္တံ၊စိတ်သည်။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် တစုံတခုသော
 အာရုံကိုမစွဲလမ်းမှု၍၊ အာသဝေဟိ၊အာသဝတို့မှ၊ ဝိမုတ္တိဿတိ၊ လွတ်
 လတ္တံ့။ တာဝ၊ထိုရှေ့လောက်၊အဟံ၊ငါသည်၊ဣဓံပလ္လကံ၊ဤထက်ဝယ်
 ပလ္လင်ကို၊နဘိန္ဒိဿာမိ၊မပျက်အံ့၊ဣတိဝေံ၊ဤသို့၊ကာယပယောဂံ၊ကာယ
 ပယောဂကို၊ဝိနာ၊ကြဉ်၍၊ဥပ္ပန္နဝိရိယံ၊ဖြစ်သောဝိရိယသည်၊ကာယပဿန္တိ

တိ။ ကာယပဿဒ္ဓိဟူသည်ကား၊ တိဏ္ဍိခန္ဓာနံ၊ စေတသိက်ခန္ဓာသုံးပါးတို့
 ၏၊ ဒရထပဿဒ္ဓိ။ ပူပန်ခြင်းကို ငြင်းစေတတ်သော ကာယ ပဿဒ္ဓိသည်။
 ဗိတ္တပဿဒ္ဓိတိ။ ဗိတ္တပဿဒ္ဓိ ဟူသည်ကား၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ၊ ဝိညာ
 ဏက္ခန္ဓာ၏၊ ဒရထပဿဒ္ဓိ။ ပူပန်ခြင်းကိုငြင်းစေတတ်သော ဗိတ္တပဿဒ္ဓိ
 သည်။ ဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေ။ ဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်၌၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်
 သဒိသောဝ၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်၌ဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့်တူသည်သာလျှင်ဖြစ်
 သော၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

ဣမေဝိံ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ မိဿကသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ။ လောကီလောကုတ္တ
 ရာအရောဖြစ်သော သမ္ပောဇ္ဈင်တို့ကို၊ ကတိတာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဟိ၊ ထိုစ
 ကါးကိုထင်ရှားပြဦးအံ့၊ ဧတေသု၊ ထိုခုနစ်ပါးသောပေါ်ဇ္ဈင်တို့တွင်၊ အတ္တတ္တ
 ဓမ္မေသု၊ အတ္တတ္တတရားတို့၌၊ ဝီတိ၊ ဝီတိသမ္ပောဇ္ဈင်လည်းကောင်း၊ ပဝိစ
 ယော၊ ဓမ္မဝိစယသမ္ပောဇ္ဈင်လည်းကောင်း၊ ဥပေက္ခာ၊ ဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်
 လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ခန္ဓာရမ္မဏတ္တာ၊ ခန္ဓာလျှင်အာရုံရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ လောကီကာဝ၊
 လောကီတို့သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဂ္ဂံ၊ မဂ်သို့၊ အပ္ပတ္တံ၊
 မရောက်သော၊ ကာယိယဝိရိယံ၊ ကာယိကဝိရိယသည်၊ တထာ၊ ထို၊ အတူ
 လောကီသာတည်း၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ အဝိတက္ကအဝိစာရာ၊ အဝိတက္က
 အဝိစာရဖြစ်ကုန်သော၊ ဝီတိသမာဓိ၊ ဝီတိနှင့်သမာဓိတို့သည်၊ ဂူပါဝစရာ၊
 ဂူပါဝစရတရားတို့သည်၊ ကိဉ္ဇာဝိဟောန္တိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊
 ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ ဂူပါဝစရေ၊ ဂူပါဝစရတရား၌၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ နိပ္ပရိယာ
 ယဗောဇ္ဈင်တို့ကို၊ နုလသာန္တိ၊ မရအပ်ကုန်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ လော
 ကုတ္တရာဝ၊ လောကုတ္တရာတို့သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယေစထေ
 ရာ၊ အကြင်ထေရ်တို့သည်ကား၊ ဗြာဟ္မဝိဟာရ ဝိပဿနာပါဒကဏ္ဍာနာဒိ
 သု၊ ဗြဟ္မဝိဟာရ ဈာန်ဝိပဿနာ၏ အခြေဖြစ်သောဈာန်တို့၌၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊
 ဗောဇ္ဈင်တို့ကို၊ ဥဒ္ဓရန္တိ၊ ထုတ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုမထေရ်တို့၏၊ မတေန၊
 အယူအားဖြင့်၊ ဂူပါဝစရာဝိ၊ ဂူပါဝစရတို့သည်လည်းကောင်း၊ အဂူပါဝစ
 ရာဝိ၊ အဂူပါဝစရတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်
 ၏၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေသု၊ ဗောဇ္ဈင်တို့တွင်၊ အဂူပါဝစရေ၊ အဂူပါဝစရ၌၊ ဝီတိယေ
 ဝ၊ ဝီတိကိုသာလျှင်၊ ဧကန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ နုလသာတိ၊ မရအပ်၊ သေ
 သာ၊ အတ္တတ္တဓမ္မတို့၌ဖြစ်သည်မှကြွင်းကုန်သော၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော
 ဗဟိဒ္ဓဓမ္မတို့၌ဖြစ်သောသတိဓမ္မဝိစယဥပေက္ခာစေတသိကဝိရိယဝိကက္က

ဝိစာရပီတိသမာဓိနှစ်ပါးသောပဿဒ္ဓိတို့သည်။ မိဿကာဝ။ အရောတို့
သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓဉ္ဇဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ဒေသနာပရိ
ယောသာနု၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌၊ ကေမိတိက္ခ၊ အချို့သောရဟန်းတို့
သည်။ သောတာပန္န၊ သောတာပန်တို့သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကေမိ၊
အချို့သောရဟန်းတို့သည်။ သကဒါဂါမိ၊ သကဒါဂါမ်တို့သည်။ ကေမိ၊
အချို့သောရဟန်းတို့သည်။ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမ်တို့သည်။ ကေမိ၊ အချို့
သောရဟန်းတို့သည်။ အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာတို့သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်
၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ သတိဉ္စွါဟံတိက္ခဝေသဗ္ဗတ္ထိကံဝဒါမိတိ
သတိဉ္စွါဟံတိက္ခဝေသဗ္ဗတ္ထိကံဝဒါမိဟူသည်ကား။ လောဏာရူပနံဝိယ၊
အလုံးစုံသောဟင်းလျာတို့၌ဆားထောင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သဗ္ဗကမ္မိကာ
မစ္စံဝိယ၊ အလုံးစုံသော မင်းမှုတို့၌ချေငံသော အမတ်ကြီးကဲ့သို့ လည်း
ကောင်း။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောမိတ်ကိုနှိပ်ခြင်းမိတ်ကိုချီပင့်ခြင်းတို့၌၊ ဣန္ဒြိ
တဗ္ဗံ၊ သတိကိုလိုအပ်၏ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ
၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားကိုထင်
ရှားပြုအံ့။ လောဏာရူပနံ၊ ဆားထောင်သည်။ သဗ္ဗဗျဉ္ဇနသုဝိ၊ အလုံးစုံသော
ဟင်းလျာတို့၌လည်း။ နိဝိသတိယထာ၊ ဝင်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သဗ္ဗ
ကမ္မိကာ၊ အလုံးစုံသောမင်းရေးမင်းခွင့်၌လိမ္မာသော၊ အမေတ္တာ၊ အမတ်ကြီး
သည်။ ယောဓကမ္မတ္ထိ၊ သူရဲသူခက်တို့အမှုကိုလည်း။ ကရောတိ၊ ပြုနိုင်၏။
မန္တကမ္မတ္ထိ၊ မင်းရေး မင်းခွင့် တိုင်ပင်သောအမှုကိုလည်း။ ကရောတိ၊ ပြုနိုင်
၏။ ပဋိဘာရကမ္မတ္ထိ၊ မင်းထံ အတင်လျှောက်လာကုန်သောသူတို့၏စကား
ကိုမင်းအား တင်လျှောက်၍တဖန် အမိန့်တော်ပြန်ခြင်း အမှုကိုလည်း။
ကရောတိ၊ ပြုနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗကိစ္စာနံ၊ အလုံးစုံသောကိစ္စတို့ကို၊ သာ
ဓေတိယထာ၊ ပြီးစေသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူလျှင်၊ ဥဒ္ဓတာယ၊ ပျံလွင့်သော၊
မိတ္တဿ၊ မိတ်ကို၊ နိဂ္ဂဏ္ဌနံ၊ နှိပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝိနဿ၊ တွန့်သော
မိတ်ကို၊ ပဂ္ဂဏ္ဌနံ၊ ချီပင့်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဧတံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံ
သည်။ သတိယာ၊ သတိဖြင့်။ ဣန္ဒြိတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ သတိယာ၊ သတိနှင့်။ ဝိနာ၊
ကင်း၍။ ဧတံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံကို၊ သမ္မာဒေဝံ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ။ နသက္ကာ၊
မတတ်ကောင်း၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့သတိ၏အလုံးစုံသောကိစ္စ၌လိုအပ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောသတိဉ္စွါဟံတိက္ခဝေသဗ္ဗတ္ထိကံဝဒါမိဟူ
သောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣမသ္မိံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်၌၊ ပုဗ္ဗ

၁၄၆ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဘာဝပိပဿနာမောဇ္ဈိ ၂၀။ ပုဗ္ဗဘာဝပိပဿနာမောဇ္ဈိတို့ကိုသာလျှင်၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ မေတ္တာသဟဂတေနစေတသတိအာဒိ၊ သဗ္ဗံ၊ မေတ္တာသဟဂတေနစေတသတိသို့အစရှိသောအလုံးစုံကို၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ အလုံးစုံသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကုင်း၌၊ ဝိတ္ထာရိတမေဝ၊ ချွေအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ မယံဝိခေါအာရသေသဘဝကနံဇေဝံဓမ္မဒေသမတိဗ္ဗဒစ္စိ၊ မယံဝိခေါအာရသေသဘဝကနံဇေဝံဓမ္မဒေသမဟူသောဤစကားကိုလည်း။ တေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်၊ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးသုတ်၌ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို၊ သုတွာ၊ နာ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တိတ္ထိယာနံ၊ တိတ္ထိတို့၏၊ သမယေ၊ အယု၌၊ ပဉ္စနိဝရဏပ္ပဟာနံ၊ ငါးပါးသော နိဝရဏတို့ကို ပယ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ မေတ္တာဒိဗြဟ္မဝိဟာရတာဝနာဝါ၊ မေတ္တာအစရှိသောဗြဟ္မဝိဟာရကိုပွားစေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ကိံဂတိကာဟောတိတိ၊ ကိံဂတိကာဟောတိဟူသည်ကား။ ကိံနိပ္ပတ္တိ၊ အဘယ်အပြုအစုးသည်ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကိံပရမာတိ၊ ကိံပရမာဟူသည်ကား ကိံဥတ္တမာ၊ အဘယ်လျှင်အထွေရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကိံဖလါတိ ကိံဖလာဟူသည်ကား၊ ကိံအာနိသံသာ၊ အဘယ်အာနိသင်အတိုးအပွားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကိံပရိယောသာနာတိ၊ ကိံပရိယောသာနာဟူသည်ကား။ ကိံနိဋ္ဌာ၊ အဘယ်အစုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ မေတ္တာသဟဂတန္တိ၊ မေတ္တာသဟဂတံဟူသည်ကား၊ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာနှင့်၊ သဟဂတံသံသဋ္ဌံ၊ နှိုးနှောသော၊ သမ္ပယုတ္တံ၊ ယှဉ်သော၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ ကုန်အောင်စုံသော ဗြဟ္မဝိဟာရတို့၌၊ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းကိုသာလျှင်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဝိဝေကနိဿိတာဒိနိ၊ ဝိဝေကနိဿိတာ စသည်တို့သည်၊ ဝုတ္တတ္ထာနေဝ၊ ဖွင့်အပ်ပြီးသောအနက်ရှိကုန်သည်သာတည်း။ အပ္ပဋ္ဌိကူလေတိ၊ အပ္ပဋ္ဌိကူလဟူသည်ကား၊ အပ္ပဋ္ဌိကူလံ၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်မဟုတ်သည်ကား။ သတ္တအပ္ပဋ္ဌိကူလဉ္စ၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်မဟုတ်သော သတ္တဝါလည်းကောင်း၊ သင်္ခါရအပ္ပဋ္ဌိကူလဉ္စ၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်မဟုတ်သောသင်္ခါရလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ တသ္မိံအပ္ပဋ္ဌိကူလေ၊ ထိုသို့စက်ဆုပ်ဘွယ်မဟုတ်သော၊ ဣဋ္ဌေ၊ ဣဋ္ဌဖြစ်သော၊ ဝတ္ထု၊ သို့ဝတ္ထု၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပဋိကူလ

သညတိတိ၊ ပဋိကူလသညတိဟူသည်ကား၊ အနိဋ္ဌသညတိ၊ အနိဋ္ဌဟုအမှတ်ရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ ဣတ္ထ အပ္ပဋိကူလေဝတ္ထုသိ၊ ဤစက်ဆုပ်ဘွယ် မရှိသော
ဝတ္ထု၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ အပ္ပဋိကူလ အနိဋ္ဌဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကထံ
ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဝိဟရတိ၊ နေသနည်း၊ အသုဘဖရဏံဝါ၊ အပ္ပဋိ
ကူလသတ္တဝါ၌အသုဘဟူ၍နံ၊ ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အနိစ္စန္တိမနသိကာ
ရံဝါ၊ အပ္ပဋိကူလသင်္ခါရ၌ အနိစ္စဟု နှလုံးသွင်းခြင်းကို လည်းကောင်း၊
ကရောဇ္ဇော၊ ပြုလျက်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပဋိသန္တိဒါယံ၊ ပဋိ
သန္တိဒါပါဠိတော်၌၊ ကထံ(ပ)ဥပသံဟရတိတိ၊ ကထံ(ပ)ဥပသံဟရတိ
ဟူသော၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အပ္ပဋိကူလေ၊ စက်
ဆုပ်ဘွယ်မရှိသောဣဋ္ဌဝတ္ထု၌၊ ပဋိကူလသညတိ၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်အနိဋ္ဌဟု
အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ ဝိဟရတိ၊ နေသနည်း၊ ဣဋ္ဌသိ
ဝတ္ထုသိ၊ ဣဋ္ဌဖြစ်သော ဝတ္ထု၌၊ အသုဘာယဝါ၊ အသုဘသည်ကိုမူ
လည်း၊ ဖရတိ၊ နှံ့စေ၏၊ အနိစ္စတောဝါ၊ အနိစ္စဟူ၍မူလည်း၊ ဥပသံဟရတိ၊
နှလုံးသွင်းခြင်းကို ဖြစ်စေ၏၊ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ပဋိကူလေ၊ စက်ဆုပ်ရှံရှာ
ဘွယ်သော၊ အနိဋ္ဌဝတ္ထုသိ၊ အနိစ္စဝတ္ထု၌၊ မေတ္တာဖရဏံဝါ၊ မေတ္တာဖြင့်
နှံ့ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဓာတုမနသိကာရံဝါ၊ ဓာတ်လေးပါးအရဟုနှလုံး
သွင်းခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုသောသူသည်၊ အပ္ပဋိကူလ
သညတိ၊ စက်ဆုပ်ရှံရှာဘွယ်မဟုတ်ဣဋ္ဌဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ
နာမ၊ နေနိုင်ပေသည်မည်၏၊ ယထာဟ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း
ဟူမူကား၊ ကထံ(ပ)ဥပသံဟရတိတိ၊ ကထံ(ပ)ဥပသံဟရတိ ဟူ၍၊
အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပဋိကူလေ၊ စက်ဆုပ်ရှံရှာဘွယ်အနိဋ္ဌ၌၊ အပ္ပဋိ
ကူလသညတိ၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်မဟုတ်ဣဋ္ဌဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကထံ၊
အဘယ်သို့၊ ဝိဟရတိ၊ နေသနည်း၊ အနိဋ္ဌသိ ဝတ္ထုသိ၊ အနိဋ္ဌဖြစ်သော
ဝတ္ထု၌၊ မေတ္တာယဝါ၊ မေတ္တာဖြင့်မူလည်း၊ ဖရတိ၊ နှံ့၏၊ ဓာတုတောဝါ၊
ဓာတ်လေးပါး အရဟူ၍ မူလည်း၊ ဥပသံဟရတိ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို ဖြစ်
စေ၏၊ ဥဘယမိဿကပဒေသုပိ၊ နှစ်ပါးအရောဖြစ်သော ဝုဒ္ဓိတို့၌လည်း၊
ဧသေဝ နယော၊ ဤနည်းကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိ၊ အ
ကျယ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ အပ္ပဋိကူလပဋိကူလေသုပိ၊ အပ္ပဋိကူလ ဝတ္ထုပဋိကူလ
ဝတ္ထုတို့၌ လည်း၊ တဒေဝ အသုဘ ဖရဏံဝါ၊ ထိုသို့သော အသုဘ
သည်ဖြင့် နှံ့ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ အနိစ္စန္တိမနသိကာရံဝါ၊ အနိစ္စဟု
နှလုံးသွင်းခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုသောသူသည်၊ ပဋိ

ကုလသညာ၊ အနိဋ္ဌဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေသည်မည်၏၊ စ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ပဋိကုလသ ပဋိ ကုလေသု၊ အနိဋ္ဌ ဝတ္ထု၊ ဣဋ္ဌ ဝတ္ထုတို့၌၊ တဒေဝ၊ ထိုဆိုးအပ်ပြီးသော သဘောရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ မေတ္တာ ဗရဏံဝ၊ မေတ္တာဖြင့် နှိုးခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဓာတု မနသိ ကာရံဝ၊ ဓာတ်လေးပါး အရဟု နှလုံး သွင်းခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ကရောန္တော၊ ပြုသောသူသည်၊ အပ္ပဋိကုလသညာ၊ အပ္ပဋ္ဌဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ နာမ၊ နေသည်မည်၏၊ စက္ခုနာရူပံဒိသွာနေဝသုမနောဟောတိတိအာဒိနာ၊ စက္ခုနာရူပံဒိသွာနေဝသုမနော ဟောတိဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်း ဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဆဋ္ဌဂုံပေက္ခံပန၊ ခြောက်ပါးသောအာရုံ တို့၌ပယ်အပ်သော ချစ်ခြင်းမုန်းခြင်းရှိသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၌ ဖြစ်ခြင်း ကြောင့်အင်္ဂါ ၂ ခြောက်ပါး၌ ပြည့်စုံသောဥပေက္ခာကိုကား၊ ပဝတ္တယမာ နော၊ ဖြစ်စေနိုင်သောရဟန္တာသင်သည်။ အပ္ပဋိကုလသညာ၊ အပ္ပဋ္ဌာရုံလည်း ကောင်း၊ ပဋိကုလသညာ၊ အနိဋ္ဌာရုံကိုလည်းကောင်း၊ တဒုတယံ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံ သောအာရုံကို၊ အဘိနိဝဇ္ဇေတွာ၊ လွှမ်းမိုးကြဉ်းရှောင်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအပ္ပဋ္ဌာရုံ အနိဋ္ဌာရုံ၌ဥပေက္ခာကော၊ လျစ်လျူရှုသည်ဖြစ်၍၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံ သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရ တိ၊ နေနိုင်သည်မည်ပေ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ် ၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣတ္ထာဝတာ၊ ဤမျှသောဒေသနာအစဉ်ဖြင့်၊ မေတ္တာ ယ၊ မေတ္တာဘာဝနာဖြင့်၊ တိကစတုက္ကဏ္ဍာနံ၊ တိကဈာန် စတုကဈာန်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ တဒေဝ၊ ထိုတိကဈာန် စတုကဈာန်ကိုပင်လျှင်၊ ပါ ဒကံကတွာ၊ အခြေပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရ ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တဿ၊ ရောက်သော၊ ဣမဿဘိက္ခုနော၊ ဤ ရဟန်းအား၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ မဂ္ဂသဇ္ဈောဇ္ဈင်္ဂီ နံ စ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သော သဇ္ဈောဇ္ဈင်္ဂီ၏ လည်းကောင်း၊ အရိယိဒ္ဓိယာစ၊ ရဟန္တာအရိယာတို့၏ တန်ခိုးမည်သောတရား၏ လည်းကောင်း၊ ဒဿိ တတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒေသနာ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ အာ ရန္တံ၊ အားထုတ်အပ်သည်၊ ဝိနိဝဇ္ဇေတဗ္ဗာ၊ ပြီးဆုံးစေသင့်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ကောင်း၏၊ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်ကောင်းသော်လည်း၊ ဣဒံမေတ္တာဈာနံ၊ ဤ မေတ္တာဈာန်ကို၊ ပါဒကံကတွာ၊ အခြေပြု၍၊ သင်္ခါ၊ ၂ ရေ၊ တေဘုဗ္ဗကသင်္ခါ ၂ ရ တို့ကို၊ သမ္ပသန္တောပိ၊ သုံးသပ်ပါသော်လည်း၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိတုံ၊ ရောက်ခြင်း၌၊ နသက္ကောတိ၊

မတတ်နိုင်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တဿ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်
ခြင်းငှါမတတ်နိုင်သောရဟန်းအား၊ အရဟတ္တပရမာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်လျှင်
အမြတ်အထွဋ်ရှိသော၊ မေတ္တာ၊ မေတ္တာသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်တုံခွဲ၊ ပန၊
စင်စစ်မှုကား၊ ယံပရမာ၊ အကြင်တရားလျှင်အမြတ်အထွဋ်ရှိသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုအမြတ်အထွဋ်ဖြစ်သောသုဘဝိမောက္ခကို၊ ဒဿတဗ္ဗံ၊
ပြသင့်၏၊ တံသ္မာ၊ ထိုသို့ပြသင့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တဿ၊ ထိုသုဘ
ဝိမောက္ခကို၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ အယံဒေသနာ၊ သုဘံဝါခေါပနဝိက္ခံဥပ
သမ္ပန္နိဟရတိ၊ ဤသို့အစရှိသည် အညွန့်တက်သောဤဒေသနာကို၊ အာ
ရန္တိ၊ အားထုတ်တော်မူအပ်၏၊ ပရတော၊ နောက်မှ၊ သဗ္ဗသောဝါပနရူပ
သညာနံ သမတိက္ကမာတိ အာဒိသုဝိ၊ သဗ္ဗသောဝါပနရူပ သညာနံသမ
တိက္ကမာဤသို့အစရှိသော အညွန့်တက် ပါဠိတို့၌လည်း၊ ဣမိနာနယေန၊
ဤနည်းဖြင့်၊ ဝုန၊ တဖန်၊ ဒေသနာရက္ခပယောဇနံ၊ အညွန့်တက်သောဒေသ
နာကိုအားထုတ်ခြင်း၏အကျိုးကို၊ ပေဒေတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

သုဘပရမန္တိ၊ သုဘပရမံဟူသည်ကား၊ သုဘနိဗ္ဗံ၊ သုဘဝိမောက္ခလျှင်
အဆုံးရှိသော၊ သုဘကောဓိုကံ၊ သုဘဝိမောက္ခလျှင်အထွဋ်အညွန့်ရှိသော၊
သုဘနိဗ္ဗတ္တိ၊ သုဘဝိမောက္ခလျှင်အပြီးရှိသော၊ ဣပေညဿာတံ၊ ဣပေည
ဿဟူသည်ကား၊ ဣမ၊ ဤလောက၌သာလျှင်၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်သော၊ ပညာ၊
ပညာသည်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣမိလောကံ၊ ဤလောက
ကို၊ နအတိက္ကမတိ၊ မလွန်နိုင်၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်သော၊ ထိုရဟန်း
သည်၊ ဣပေညာ၊ ဤလောက၌သာဖြစ်သောပညာမည်၏၊ တဿဣပေည
ဿ၊ ထိုဤလောက၌ရှိသောဖြစ်သည်ပညာရှိသော၊ လောကီယပညဿ၊
လောကီပညာရှိသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
ဥတ္တရိပိရတ္တိ၊ အပ္ပဒိုဝိဇ္ဈတောတိ၊ ဥတ္တရိပိရတ္တိ၊ အပ္ပဒိုဝိဇ္ဈတော ဟူသည်
ကား၊ လောကုတ္တရဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာတရားကို၊ အပ္ပဒိုဝိဇ္ဈန္တဿ၊ မထိုး
ထွင်းနိုင်သော၊ ပန၊ ဗျာတိရိက်ကုဆိုပြီးအံ့၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်း
သည်၊ ပဒိုဝိဇ္ဈိတုံ၊ လောကုတ္တရာတရားကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်းငှါ၊ သက္ကော
တိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ မေတ္တာ၊ မေတ္တာသည်၊ အရဟတ္တမဂ္ဂ
ဿ၊ အရဟတ္တမဂ်၏၊ ပါဒကတ္တာ၊ အခြေ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အရဟတ္တပရမာ
ဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်လျှင် အမြတ်အထွဋ်အပြီးအဆုံးရှိသည်သာလျှင်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကရုဏာဒိ ဝ

၁၅၀ မဟာဝဂ္ဂသံပခုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ပိ။ ကရုဏာအစရှိသည်တို့၌လည်း။ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းကိုသာလျှင်၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ကတ္ထာပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ ဇေတာဝံမေတ္တာ
ဒိန္နံ၊ ထိုမေတ္တာကရုဏာမုဒိတာဥပေက္ခာတို့၏၊ သုဘာဒိပရမတာ၊ သုဘပရ
မတာ၊ အာကာသနဉ္စယတနပရမတာ၊ ဝိညာဏဉ္စယတနပရမတာ၊ အာ
ကိဉ္စညာယတနပရမတာကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တာ၊ ဟော
တော်မူအပ်သနည်း။ ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးခြားအံ့။ သဘာဝဝသေန၊ သဘော
တူသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ တဿတဿဥပနိဿယတ္တာ၊ ထိုထိုသုဘဒိမောက္ခ
ဟေဋ္ဌာရူပဗျာနတ္တယ၏ ယထာဏ္ဏဥပနိဿယ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝုတ္တာ၊
ဟောတော်မူအပ်၏။ ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုပြီးအံ့။ မေတ္တာဝိဟာရိဿ၊ မေတ္တာ
ဗျာနဖြင့်နေလေ့ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ အပ္ပဋိကူ
လာ၊ ဣဋ္ဌာရုံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လတ်သော်၊
အဿ၊ ထိုမေတ္တာဝိဟာရိပုဂ္ဂိုလ်အား။ အပ္ပဋိကူလပရိဝယာ၊ ဣဋ္ဌာရုံ၌လေ့
လာခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အပ္ပဋိကူလသု၊ ဣဋ္ဌဖြစ်ကုန်သော၊ ပရိ
သုဒ္ဓဝဇ္ဇေဿ၊ စင်ကြယ်သောအဆင်းဖြစ်ကုန်သော၊ နိလာဒိသု၊ နိလဝီတ
လေးဟိတဩဒ၊ တတို့၌၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဥပသံပာရတေ၊ ကပ်၍ဆင်လတ်
သော်၊ အပ္ပကသိရေနဝ၊ လွယ်သဖြင့်သာလျှင်။ တတ္ထ၊ ထိုဝိသုဒ္ဓိအဖြစ်
ကြောင့်ဣဋ္ဌဖြစ်သောဝဇ္ဇကသိုဏ်းတို့၌၊ စိတ္တံ၊ ဘာဝနာမယ၊ စိတ်သည်။
ပက္ခန္ဓတိ၊ အပ္ပနာနှင့်တစပ်ထည်းစပ်သဖြင့် သက်စင်ပြေးသွား၏။ ဣတိ
တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ မေတ္တာ၊ မေတ္တာသည်။ သုဘဒိမောက္ခဿ၊ သုဘ
ဒိမောက္ခ၏၊ ဥပနိဿယော၊ ဥပနိဿယသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊
ထိုသုဘဒိမောက္ခထက်၊ ပရံ၊ အလွန်၊ ဝိမောက္ခာနံ၊ ဝိမောက္ခတို့၏၊ ဥပနိဿ
ယော၊ ဥပနိဿယသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ သုဘ
ပရမာတိ၊ သုဘပရမာဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ကရုဏာဝိဟာရိဿ၊ ကရုဏာဖြင့်နေလေ့ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဥဏ္ဍာ
တိဗာတာဒိရူပနိမိတ္တံ၊ အပူပြင်းစွာခတ်အပ်သည် အစရှိသော ရုပ်လျှင်
အကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပတ္တဒုက္ခံ၊ သတ္တဝါတို့သန္တာန်၌ ရောက်သော
ဆင်းရဲကို၊ သမနူပဿန္တဿ၊ ရှုသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကရုဏာယ၊ ကရုဏာ
၏၊ ပဝတ္တိသမ္ဘဝတော၊ ဖြစ်ခြင်း၏ဖြစ်သင့်သောကြောင့်၊ ရူပေ၊ ရုပ်၌၊ အာ
ဒိန္နဝေ၊ အပြစ်သည်။ ပရိစိတော၊ လေ့လာအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊
ထိုသို့ဖြစ်လတ်သော်၊ အဿ၊ ထိုကရုဏာဝိဟာရိပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပရိစရိတ

ရူပါဒီနဝတ္ထာ၊ လေ့လာအပ်ပြီးသောရုပ်၌ အပြစ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
ပထဝီ ကာသိကာဒီသု၊ ပထဝီကသိုဏ်း အစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရံ၊
တပါးပါးကို၊ ဥဋ္ဌာဓေတုတွားခွါ၍၊ ရူပနိဿရဏေ၊ ရုပ်၏ထွက်မြောက်ရာ
ဖြစ်သော၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်ပညပ်၌ စိတ္တံ၊ ဘာဝနာစိတ်ကို၊ ဥပသံ
ဟရတော၊ ကပ်၍ဆောင်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အပ္ပကသိရေနဝ၊ မပင်ပန်း
သဖြင့်သာလျှင်၊ တတ္ထ၊ ထိုကောင်းကင်ပညပ်၌၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ပက္ခန္ဓတိ၊
အပ္ပနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်ပြေးဝင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ကရုဏာ၊
ကရုဏာသည်၊ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊
၏၊ ဥပနိဿယော၊ ဥပနိဿယသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုအာကာ
သာနဉ္စာယတနံ၊ ပရံ၊ အလွန်၊ ဈာနာနံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊
တို့၏၊ ဥပနိဿယော၊ ဥပနိဿယသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ အာကာသာနဉ္စာယတနံ ပရမာတိ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနံ ပရ
မာဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်၏။ ။

ပန၊ ထိုမှတပါး၊ မုဒိတာဝိဟာရိဿ၊ မုဒိတာဖြင့် နေလေ့ရှိသော၊
တေနတေနပါမုန္တကာရဏေန၊ ထိုထိုဝမ်းမြောက်ခြင်း၏အကြောင်းဖြင့်၊
ဥပ္ပန္နံပါမုန္တသတ္တာနံ၊ ဖြစ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသော သတ္တဝါတို့၏၊
ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်ကို၊ သမနုပဿန္တဿ၊ အဖန်အလဲလဲဥပဏ်ဖြင့်စုံစမ်း
မျှော်ရှုသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ မုဒိတာယ၊ မုဒိတာ၏၊ ပဝတ္ထိသမ္ဘဝတော၊ ဖြစ်
ခြင်း၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်၊ ဝိညာဏဂ္ဂဟဏ ပရိစိတံ၊ ဝိညာဉ်ကိုယူ
ခြင်း၌လေ့လာအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လတ်သော်၊
အဿ၊ ထိုမုဒိတာဝိဟာရိပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အနုက္ကမာဓိဂတံ၊ အစဉ်အတိုင်းရ
အပ်သော၊ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊
အတိက္ကမ္မ၊ လွန်၍၊ အာကာသာနိမိတ္တဂေါစရေ၊ ကောင်းကင်ပညပ်နိမိတ်
လျှင်အာရုံရှိသော၊ ဝိညာဏေ၊ ပဌမာရူပဝိညာဉ်၌၊ စိတ္တံ၊ ဘာဝနာစိတ်ကို၊
ဥပသံဟရတော၊ ကပ်၍သွင်းလတ်သော်၊ အပ္ပကသိရေနဝ၊ မပင်ပန်း
သဖြင့်သာလျှင်၊ တတ္ထ၊ ထိုပဌမာရူပဝိညာဉ်၌၊ စိတ္တံ၊ ဘာဝနာစိတ်သည်၊
ပက္ခန္ဓတိ၊ အပ္ပနာ၏အစွမ်းဖြင့်သက်ဝင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မုဒိတာ၊ မုဒိတာ
သည်၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊
၏၊ ဥပနိဿယော၊ ဥပနိဿယသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊
ထက်၊ ပရံ၊ အလွန်၊ ဈာနာနံ၊ ဈာန်တို့၏၊ ဥပနိဿယော၊ ဥပနိဿယသည်၊

၁၅၂ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနပရမာတိ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနပရမာဟူ၍၊ ဝုတ္တ၊ ဟောအပ်၏။

ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဥပေက္ခာဝိဟာရိဿ၊ ဥပေက္ခာဗြဟ္မဝိဟာရေ ဤဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သတ္တ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သုခိတာ၊ ချမ်းသာရောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ပစေကုန်၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲမှ၊ ဝိမုစ္ဆန္တု၊ အသီးအသီးလွတ်ကြပါစေကုန်၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ပတ္တသုခတော၊ ရောက်ပြီးသောစည်းစိမ်ချမ်းသာမှ၊ မာဝိဂန္တန္တု၊ မကင်းပါစေကုန်သတည်း၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အာဘောဂါဘာဝတော၊ သုခါဒိဝသေန အာဘုဉ္ဇနဘာဝတော၊ သုခသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်း၏ မဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ သုခဒုက္ခာဒိ ပရမတ္ထဂါဟဝိမုခသမ္ဘဝတော၊ သုခဒုက္ခအစရှိသော ပရမတ္ထဓမ္မကို ယူခြင်း၌ မျက်ကွယ်အဖြစ်၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇမာနဂဟဏဒက္ခံ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားမရှိသော သတ္တဝါပညတ်ကို ယူခြင်း၌လေ့လာကျွမ်းကျင် မျှော်မြင်သော၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လတ်သော်၊ ပရမတ္ထဂါဟတော၊ ပရမတ္ထဓမ္မကို ယူခြင်းမှ၊ ဝိမုခဘာဝပရိစိဘဝိတ္တံ၊ မျက်နှာလွှဲသော အဖြစ်၌လေ့လာသော စိတ်ရှိသော၊ ပရမတ္ထတော၊ အဝိဇ္ဇမာနဂဟဏဒက္ခံဝိတ္တံ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားမရှိသော သတ္တဝါပညတ်ကို ယူခြင်း၌ မျှော်မြင်လိမ္မာသော စိတ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အဿ၊ ထိုဥပေက္ခာဗြဟ္မဝိဟာရိပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အနုက္ကမာမိဂတံ၊ အစဉ်အတိုင်း ရောက်အပ်သော၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနချာန်ကို၊ သမတိက္ကမ္မသမ္ဘဝတော၊ လွန်ခြင်း၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇမာနေ၊ ထင်ရှားမရှိသော၊ ပရမတ္ထဟူတဿ ဝိညာဏဿ၊ ပရမတ္ထဖြစ်သော ပဌမာရူပဝိညာဉ်၏၊ အာဘာဝေ၊ မရှိခြင်းဟူသော နတ္ထိဘောပညတ်၌၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဥပသံဟာရတော၊ ကပ်၍သွင်းလတ်သော်၊ အပ္ပကသိရေနော၊ မပင်မပန်းသဖြင့်သာလျှင်၊ တတ္ထ၊ ထိုပဌမာရူပဝိညာဉ်၏ မရှိခြင်းဟူသော နတ္ထိဘောပညတ်၌၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ပက္ခန္ဓတိ၊ အပ္ပနာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပြုံးဝင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဥပေက္ခာ၊ ဥပေက္ခာ ဗြဟ္မာ ဝိဟာရသည်၊ အာကိဉ္စညာယတနဿ၊ အာကိဉ္စညာယတနချာန်၏၊ ဥပနိဿယော၊ ဥပနိဿယသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏တော၊ ထိုအာကိဉ္စညာယတနထက်၊ ပရံ၊ အလွန်၊ ဝိမောက္ခာနံ၊ အထက်ဖြစ်သော ဝိမာက္ခတို့၏၊ ဥပနိဿယော၊ ဥပနိဿယသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ အာကိဉ္စညာယတနပရမာတိ၊ အာကိဉ္စညာယတနပရ

မာဟု၍၊ ဂုတ္တ၊ ဟောအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ ဒေသနာပရိယောသာနေ။ တရားတော်အဆုံး၌၊ ပဉ္စသတာဘိက္ခု။ တရားတော်နာဠိရာရဟန်းတို့သည်၊ အရဟတ္တ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်လတ်ပြီ။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ ပဂေဝါတိ၊ ပဂေဝဟူသည်ကား၊ ပဌမညေဝ၊ လက်ဦးစွာပင်လျှင်၊ ကာမရာဂပရိယုဋ္ဌိတေနာတိ၊ ကာမရာဂပရိယုဋ္ဌိတေနဟူသည်ကား၊ ကာမရာဂဂဟိတေန၊ ကာမရာဂသည် ကိုင်အပ်သော၊ ကာမရာဂပရေတေနာတိ၊ ကာမရာဂပရေတေနဟူသည်ကား၊ ကာမရာဂါနုဂတေန၊ ကာမရာဂသည်အစဉ်လိုက်အပ်သော၊ နိဿရဏန္တိ၊ နိဿရဏံဟူသည်ကား၊ ကာမရာဂဿ၊ ကာမရာဂ၏၊ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းသည်၊ ဝိက္ခန္တနိဿရဏံ၊ ခွဲတတ်သောထွက်မြောက်ကြောင်းလည်းကောင်း၊ တဒင်္ဂနိဿရဏံ၊ ထိုထိုအင်္ဂါဖြစ်သော ထွက်မြောက်ကြောင်းလည်းကောင်း၊ သမုဇ္ဈေဒနိဿရဏံ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်တတ်သောထွက်မြောက်ကြောင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိပိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးတို့တွင်၊ အသုဘော၊ အသုဘအာရုံ၌၊ ပဌမဇ္ဈာနံ၊ ပဌမဈာန်သည်၊ ဝိက္ခန္တနိဿရဏံနာမ၊ ခွဲတတ်သောထွက်မြောက်ကြောင်း နိဿရဏ မည်၏။ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာသည်၊ တဒင်္ဂနိဿရဏံနာမ၊ တဒင်္ဂနိဿရဏမည်၏။ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်သည်၊ သမုဇ္ဈေဒနိဿရဏံနာမ၊ သမုဇ္ဈေဒနိဿရဏမည်၏။ တံတိပိဓံ၊ ထိုသုံးပါး အပြားရှိသော ကာမရာဂ၏ ထွက်မြောက်ကြောင်းကိုလည်း၊ နပ္ပစာနာတိ၊ မထိ၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အတ္တတ္ထံပီတိအာဒိသု၊ အတ္တတ္ထဗ္ဗိဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အရဟတ္တသင်္ခါတော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟုဆိုအပ်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္ထော၊ ရောက်အပ်သောစီးပွားသည်၊ အတ္တတ္ထောနာမ၊ မိမိ၏ ရောက်အပ်သော စီးပွားမည်၏။ ပစ္စယဒါယကာနံ၊ ပစ္စည်းပေးလှူသောတကာတို့၏၊ အတ္ထော၊ ရောက်အပ်သောအစီးအပွားသည်၊ ပရမတ္ထောနာမ၊ ပရမတ္ထမည်၏။ ဒုပိဝေဝိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ သွေဝအတ္ထော၊ ထိုအစီးအပွားသည်လျှင်၊ ဥဘယတ္ထောနာမ၊ ဥဘယတ္ထမည်၏။ ဣမိနာနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဝါရေသု၊ အလုံးစုံသောဝါရတို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း၊ ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ဗျာပါဒနိဿရဏန္တိ၊ အာဒိသု၊ ဗျာပါဒနိဿရဏံဤသို့

၁၅၄ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

အစရှိသည်တို့၌။ နိဿရဏာနိ။ ထွက်မြောက်ကြောင်းတို့သည်။ ဝိက္ခမ္ဘန္တ
 နိဿရဏာဉ္စ။ ဝိက္ခမ္ဘန္တနိဿရဏ လည်းကောင်း။ သမုဇ္ဈေဒနိဿရဏာဉ္စ။
 သမုဇ္ဈေဒနိဿရဏလည်းကောင်း။ ဣတိဤသို့။ ဧန္တရ်ပါးတို့သည်သာ
 တည်း။ တတ္ထ။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ တာဝ။ ရှေးဦးစွာ။ ဗျာပါဒဿ။ ဗျာပါဒ၏။
 မေတ္တာပဌမဇ္ဈာနံ။ မေတ္တာပဌမဇ္ဈာနံသည်။ ဝိက္ခမ္ဘန္တနိဿရဏံနာမ။ ဝိက္ခမ္ဘ
 နိဿရဏမည်၏။ အနာဂါမိမဂ္ဂေါ။ အနာဂါမိမဂ်သည်။ သမုဇ္ဈေဒနိဿ
 ရဏံနာမ။ သမုဇ္ဈေဒနိဿရဏမည်၏။ ဝိနိမိဒဿ။ ဝိနိမိဒ၏။ အာလော
 ကသညာ။ ဥပစာရပုတ္တအပ္ပနာပတ္တမူလည်းဖြစ်သော အာလောကသညာ
 သည်။ ဝိက္ခမ္ဘန္တနိဿရဏံ။ ဝိက္ခမ္ဘန္တနိဿရဏမည်၏။ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ။ အရ
 ဟတ္တမဂ်သည်။ သမုဇ္ဈေဒနိဿရဏံ။ သမုဇ္ဈေဒနိဿရဏမည်၏။ ဥဒ္ဓစ္စ
 ကုက္ကုစ္စဿ။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ၏။ ယောကောစိသမထော။ အမှတ်မရှိသောက
 သိတာချာန်စသည်အပြားရှိသောသမထသည်။ ဝိက္ခမ္ဘန္တနိဿရဏံ။ ဝိက္ခမ္ဘ
 နိဿရဏမည်၏။ ပန။ အထူးကား။ ဧတ္ထ။ ဤဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စတွင်။ ဥဒ္ဓစ္စဿ။
 ဥဒ္ဓစ္စ၏။ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ။ အရဟတ္တမဂ်သည်။ သမုဇ္ဈေဒနိဿရဏံ။
 သမုဇ္ဈေဒနိဿရဏမည်၏။ ကုက္ကုစ္စဿ။ ကုက္ကုစ္စ၏။ အနာဂါမိမဂ္ဂေါ။
 အနာဂါမိမဂ်သည်။ သမုဇ္ဈေဒနိဿရဏံ။ သမုဇ္ဈေဒနိဿရဏမည်၏။
 ဝိဝိကိန္တဿ။ ဝိဝိကိန္တ၏။ ဓမ္မဝဝတ္ထာနံ။ ပရမတ္ထဓမ္မသဘာဝကိုပိုင်းခြား
 မှတ်သားခြင်းသည်။ ဝိက္ခမ္ဘန္တနိဿရဏံ။ ဝိက္ခမ္ဘန္တနိဿရဏမည်၏။ ပဌမ
 မဂ္ဂေါ။ သောတာပတ္တိမဂ်သည်။ သမုဇ္ဈေဒနိဿရဏံနာမ။ သမုဇ္ဈေဒ
 နိဿရဏမည်၏။ ။

ပန။ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ။ ဤသုတ်၌။ သေယျထာပိဗြာဟ္မဏဥပပတ္တော
 သံသဠောလာခါယဝါတိအာဒိကာ။ သေယျထာပိဗြာဟ္မဏဥပပတ္တောသံ
 သဠောလာခါယဝါဤသို့အစရှိသော။ ယါဥပမါ။ အကြင်ဥပမာတို့ကို။ ဝုတ္တု
 ဟေါအပ်ကုန်၏။ တာသု။ ထိုဥပမာတို့၌။ ဥပပတ္တောတိ။ ဥပပတ္တောဟူသည်
 ကား။ ဥဒကတ္တရိတာ။ ရေဖြင့်ပြည့်သော။ ပါတိ။ ရေခွက်သည်။ သံသဠောတိ
 သံသဠေါဟူသည်ကား။ ဝဏ္ဏဘေဒကရဏဝသေန။ အဆင်းပျက်ခြင်းကို။
 ပြုသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ သံသဠော။ နှိုးနှောသည်။ ပက္ကုထိတောတိ။ ပက္ကုထိ
 တောဟူသည်ကား။ ကုထိတော။ ပွက်ပွက်ဆူသည်။ ဥသ္မုဒကဇာတော
 တိ။ ဥသ္မုဒကဇာတောဟူသည်ကား။ ဥသုမဇာတော။ ဖြစ်သောအငွေ့
 ချောင်းချောင်းရှိသည်။ သေဝါလပဏကပရိယောနဇ္ဈေါတိ။ သေဝါလပဏ
 ကပရိယောနဇ္ဈေါဟူသည်ကား။ ထိလဗီဇကာဒိဘောဒေန။ မှော်သေးမှော်

ညှင်းစသည် အပြားရှိသော၊ သေဝါလေနဝါ၊ မှော်သည်လည်းကောင်း၊
 နီလမဏ္ဍုက ပိဋ္ဌိဝဇ္ဈေန၊ ဖားညှိ ကျောက်ကုန်း အဆင်းနှင့် တူသော၊
 ဥဒကပိဋ္ဌံ၊ ရေအပြင်ကို၊ ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍၊ နိဗ္ဗတ္တပဏာကေန၊ ဖြစ်
 သောရေညှိရေအပေးသည်၊ ပရိယောနန္ဒေါ၊ မှေးမှက်အပ်သော၊ ဝါတေရိ
 တောတိ၊ ဝါတေရိတောဟူသည်ကား၊ ဝါတေန၊ လေသည်၊ ဇေရိတောကမ္ဘိ
 တော၊ တုန်လှုပ်စေအပ်သည်၊ အာဝိလောတိ၊ အာဝိလောဟူသည်ကား၊
 အပ္ပသန္ဓော၊ မကြည်လင်သည်၊ လုလိတောတိ၊ လုလိတောဟူသည်ကား၊
 ကလလုပ္ပတ္တိယာ၊ ညွှန်၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ အသန္နိသိန္ဓော၊ အောက်သို့မကျ
 နေကြည့်သည်၊ ကလလိဘူတောတိ၊ ကလလိဘူတောဟူသည်ကား၊ ကန္ဒ
 ဖိဘူတော၊ ညွှန်သဖွယ်ဖြစ်သည်၊ အန္ဓကာရေနိက္ခိတ္တောတိ၊ အန္ဓကာရေ
 နိက္ခိတ္တောဟူသည်ကား၊ ကောဠန္တရာဒိဘေဒေ၊ တိုက်ခန်းတွင်း ရေတွင်း
 စသည်အပြားရှိသော၊ အနောလောကဋ္ဌာနေ၊ အလင်းကင်းသောအရပ်၌၊
 ဌဝိတော၊ ထားအပ်သည်၊ ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ တိဟိသစ္စေဟိ၊ သုံးပါးသောသစ္စာတို့ဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာ
 ကို၊ နိဗ္ဗတ္တတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အရဟတ္တနိက္ခုဇေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်အထွဋ်ဖြင့်၊
 ဒေသနံ၊ ဒေသနာကို၊ နိဋ္ဌာပေတိ၊ ပြီးစေ၏၊ ပန၊ ထိုသို့အရဟတ္တဖိုလ်အထွဋ်
 တင်သော်လည်း၊ ပြာဟ္မဏော၊ သင်္ဂါရဝအမည်ရှိသောပုဏ္ဏား တရားနာ
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သရဏမတ္တေ၊ သရဏာရုံ အဖြစ်မျှ၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်၏၊ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ အညာဏာယအဒဿနာယာတိ၊ အညာဏာ
 ယအဒဿနာယဟူသည်ကား၊ အညာဏတ္ထာယ၊ မသိခြင်းအကျိုးငှါ၊ အ
 ဒဿနတ္ထာယ၊ မမြင်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ တဋ္ဌဘဂဝါနိဝရဏာတိ၊ တဋ္ဌဘဂဝါ
 နိဝရဏာဟူသည်ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧကံသေန၊ စင်စစ်သဖြင့်
 နိဝရဏာယ၊ တားမြစ်ပိတ်ပင်ခြင်းငှါ၊ ကာယကိလမထောတိ၊ ကာယကိ
 လမထောဟူသည်ကား၊ ကာယဒရထော၊ ကိုယ်၏ပူပန်ခြင်းသည်၊ ဗိတ္တ
 ကိလမထောတိ၊ ဗိတ္တကိလမထောဟူသည်ကား၊ ဗိတ္တဒရထော၊ စိတ်၏
 ပူပန်ခြင်းသည်၊ သောဝိမေပဋိပဿန္တေတိ၊ သောဝိမေပဋိပဿန္တေဟူသည်
 ကား၊ တဿ၊ ထိုအဘယမင်းသားအား၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ
 ကေ၊ အထံတော်၌၊ သိတဥတုသပ္ပါယဋ္ဌာနံ၊ ချမ်းအေးသောဥတုလျောက်
 ပတ်သောအရပ်သို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ နိသိန္နဿ၊ နေစဉ်၊ ကာယဒရထော၊
 ကိုယ်၏ ပူပန်ခြင်းသည်၊ ပဋိပဿန္တိကိုရ၊ မိုးကြိုးဆွတ်ဖျန်း မယ်ပြုပန်း

သို့ပင်ပန်းမလိမ်းငြိမ်းအေးသတတ်၊ တသို့၊ ထိုကိုယ်၏ ပူပန်းခြင်းသည်၊
 ပဋိပဿဒွေ၊ ငြိမ်းအေးလတ်သော်၊ တဒန္တယေနော၊ ထိုကိုယ်၏ပူပန်းခြင်း
 ငြိမ်းအေးခြင်းသို့အစဉ်လိုက်သဖြင့်သာလျှင်၊ စိတ္တဒရထောပိ၊ စိတ်၏ပူပန်း
 ခြင်းသည်လည်း၊ ပဋိပဿန္တိ၊ ငြိမ်းအေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ ဖုတ်အပ်၏၊
 အပိစ၊ တနည်းလည်း၊ မဂ္ဂေနော၊ ယခင်ရပြီးသောမဂ်ဖြင့်ပင်လျှင်၊ အဿ၊
 ထိုအဘယမင်းသားအား၊ ဇေတံဥဘယမ္ပိ၊ ဤကိုယ်စိတ်ပူပန်းခြင်းနှစ်ပါးအ
 ပေါင်းသည်လည်း၊ ပဿန္တိ၊ ငြိမ်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ။

၇ သတ္တမာဒိသု၊ သတ္တမသုတ်အစရှိသည်တို့၌၊ အဋ္ဌကထာညာတိ၊
 အဋ္ဌကထာညာဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌကံအဋ္ဌကန္တိ၊ အရိုးစုအရိုးစုဟူ၍၊ ဘာ
 ဝေန္တဿ၊ ပွားစေသောရဟန်းအား၊ ဥပ္ပန္နသညာ၊ ဖြစ်သောသညာသည်၊
 ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊ တံဇေတံ၊ ထိုအဋ္ဌကထာညာကို၊ ဘာဝယတော၊ ပွားစေ
 သောရဟန်းအား၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ ဣမံနိမိတ္တံ၊ ဤအရိုးစုပဋိဘာ
 ဝနိမိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဆပိပိ၊ အပေါ်ရေသည်လည်းကောင်း၊
 စမ္ပပိ၊ အတွင်းရေသည်လည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏၊ နိမိတ္တော၊ ပဋိဘာ
 ဝနိမိတ်သည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီးလတ်သော်၊ ဆပိစမ္ပာ၊ အပေါ်ရေအတွင်းရေ
 တို့သည်၊ နေဝဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ မထင်ကုန်၊ သင်္ခဝဇ္ဈော၊ ခရုသင်း အသွေးဖွေး
 ဖွေးဖြူသော၊ သုဒ္ဓအဋ္ဌကသင်္ခာဓောဝ၊ သက်သက်သော အရိုးစုသည်
 သာလျှင်၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓဂတံ၊ ဆင်လည်၌တည်သော၊ ဓမ္မိက
 တိဿရာဇာနံ၊ တရားစောင့်သော တိဿမင်းကို၊ ဩလောကေန္တဿ၊
 ဩဉ္ဇသော၊ သာမဏေရဿ၊ သာမဏေအား၊ ဥပဋ္ဌာတိပိယ၊ ထင်သကဲ့
 လည်းကောင်း၊ ပဋိမဂ္ဂေ၊ ရှေးရှုခရီး၌၊ ဟဿမာနံ၊ ရယ်သော၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမကို
 ဩလောကေန္တဿ၊ ဩဉ္ဇသော၊ စေတိယ ပဗ္ဗတ ဝါသိနော၊ စေတိယ
 တောင်၌သီတင်းသုံးသော၊ တိဿတ္ထေရော၊ တိဿမထေရ်သည်၊ ဥပဋ္ဌာတိ
 ပိယစ၊ ထင်သကဲ့သို့လည်းကောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ ဖုတ်အပ်၏၊
 ဝတ္ထုနိ၊ ဝတ္ထုတို့ကို၊ ပိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ပိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ ပိတ္ထာရိတာနိ၊ ရွှေအပ်
 ကုန်ငြိ၊ ။

သတိဝါ ဥပါဒိသေသေတိ၊ သတိဝါ ဥပါဒိသေသေ ဟူသည်ကား၊
 ဂဟဏသေသေဥပါဒါနသေသေ၊ စွဲလမ်းတတ်သောဥပါဒါန၏ပယ်အပ်
 သောတစိတ်အကြွင်းသည်၊ ပိစ္ဆမာနမ္ပိ၊ ရှိတုံလတ်သော်၊ ဝုဠုဝကသညာ
 တိ၊ ဝုဠုဝကသညာဟူသည်ကား၊ ဝုဠုဝုဠုန္တိ၊ ပိုးလောက်အရပိုးလေခံ

အရဟန္တ၊ ဘာဝေန္တဿ၊ ပွားစေသောရဟန်းအား၊ ဥပ္ပန္နသညာ၊ ဖြစ်သော သညာသည်၊ ဝိနိလကသညာဒီသုဝိ၊ ဝိနိလကသညာ အစရှိသည်တို့၌ လည်း၊ ဧဝေဝနယော၊ ဤနည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ အထူးကို ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအဋ္ဌိကသညာအစရှိသည်တို့၌၊ ဝိနိစ္ဆယကထာ၊ အဆုံး အဖြတ်စကားကို၊ ဘာဝနာနယော၊ ဘာဝနာနည်း၌၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဝိသုဒ္ဓိ မဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ပြီး၊ မေတ္တာဒယော၊ မေတ္တာအစရှိ သည်တို့ကို၊ တိကစတုက္ကဏ္ဍာနဝသေန၊ တိကချာန်စတုက္ကဏ္ဍာန်၏အစွမ်း ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဥပေက္ခာချာန်၊ ဥပေက္ခာချာန်ကို၊ စတုက္ကဏ္ဍာ နဝသေနဝ၊ စတုက္ကဏ္ဍာန်၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

အသုဘသညာတိ၊ အသုဘသညာဟူသည်ကား၊ အသုဘော၊ အသုဘ အာရုံ၌၊ ပဌမဇ္ဈာန သညာ၊ ဖြစ်သော ပဌမချာန် သညာသည်၊ မရုဏ သညာတိ၊ မရုဏသညာဟူသည်ကား၊ အဝသံ၊ မချွတ်၊ မရိတဗ္ဗံ၊ သေ လတ္တံ၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်သည်၊ မရုဏပဋိဗဒ္ဓံ၊ သေခြင်း၌ဝင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘိဏ္ဍာံ၊ နေ့စဉ်မပြတ်၊ ပစ္စဝေက္ခန္တဿ၊ ဆင်ခြင်သော ရဟန်းအား၊ ဥပ္ပန္နသညာ၊ ဖြစ်သော သညာသည်၊ အာဟာရေပဋိကူလ သညာတိ၊ အာဟာရေပဋိကူလသညာဟူသည်ကား၊ ဩဇနကုမ္မာသာဒိဋ္ဌိ ထမင်းမုယောရံ၊ အစရှိသော၊ အဇ္ဈောဟရုဏီယေ၊ မျှီအပ်သောအာဟာရ ၌၊ ပဋိကူလသညာ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်သောသညာသည်၊ သဗ္ဗလောက အနဘိရုတိသညာတိ၊ သဗ္ဗလောကအနဘိရုတိသညာဟူသည်ကား၊ သကလလောကသ္မိံ၊ အလုံးစုံသောလောက၌၊ အနဘိရုတိံ၊ မပွေ့လျော် ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေန္တဿ၊ ဖြစ်စေသောရဟန်းအား၊ ဥပ္ပန္နသညာ၊ ဖြစ်သော သညာလည်းကောင်း၊ ပဟာနသညာ၊ ပယ်သောသညာလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေန္တေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့သည်၊ ဗုဗ္ဗတာဝါ၊ မဂ်၏ရှေးအသို့၌ဖြစ်ကုန်၏၊ နိရောဓသညာ၊ အတ္တန္တနိရောဓဘူတာနိဗ္ဗာန်ဖြစ်သော သညာသည်၊ မိဿ ကာ၊ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ အရောတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ အဋ္ဌိ ကသညာဒိနိ၊ အဋ္ဌိကသညာအစရှိကုန်သော၊ တောနိဝိသတိကမ္မဋ္ဌာနာနိ၊ ဤနှစ်ဆယ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို၊ နိဗ္ဗိဋ္ဌာနိ၊ ဤသံယုတ်၌ပြုအပ်ကုန်၏၊ တေ သံ၊ ထိုနှစ်ဆယ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းတို့တွင်၊ ဧကာဒသသု၊ တဆယ့်တပါးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၌၊ အပ္ပနာ၊ အပ္ပနာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နဝ၊ ကိုးပါး သောကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်၊ ဥပစာရဇ္ဈာနိကာ၊ ဥပစာရချာန်၌ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတ္ထ

၁၄၇ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဤကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၌၊ သေသဝိနိစ္ဆယကထာပန၊ ကြွင်းသောအဆုံးအဖြတ် စကားသည်ကား၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ အာဂတာဝ၊ လာသည် သာတည်း၊ ဂင်္ဂါပေယျာလာဒယော၊ ဂင်္ဂါပေယျာလာသည်တို့ကို၊ မဂ္ဂသံ ယုတ္တ၊ မဂ္ဂသံယုတ်၌၊ ဂုတ္တနယောနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင် ဝေဒိတဗ္ဗ၊ သိအပ်ကုန်၏။ သာရတ္ထပကာသနိယာ၊ အကာပလံပစ်အနှစ် အတိဖြစ်သော အနက်ကို ပြရာပြကြောင်းဖြစ်သောအနက်ကြောင့် သာ ရတ္ထပကာသနိအမည်ရှိသော၊ သံယုတ္တ နိကာယဋ္ဌ ကထာယ၊ သံယုတ္တ နိကာယအဋ္ဌကထာ၌၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂသံယုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂသံယုတ်၏အဖွင့် သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-သတိပဋ္ဌာနသံယုတ်-၃၃-အဓ္မပါလိဝဂ်။

၁ သတိပဋ္ဌာနသံယုတ္တဿ၊ သတိပဋ္ဌာနသံယုတ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမ သုတ်၌၊ အဓ္မပါလိဝနေတိ၊ အဓ္မပါလိဝနေဟူသည်ကား၊ အဓ္မပါလိနာမ၊ အဓ္မပါလိအမည်ရှိသော၊ ရူပဇိဝိနိယာ၊ အဆင်းဖြင့် အသက်မွေးသော ပြည့်တန်ဆာသည်။ ရောဝိတေ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သော၊ အဓ္မဝနေ၊ သရက် ဥယျာဉ်၌၊ တံ၊ ထိုသရက်ဥယျာဉ်သည်၊ တဿ၊ ထိုအဓ္မပါလိမည်သော ပြည့် တန်ဆာ၏၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ် သည်။ အဟောသိ ကိရ၊ ဖြစ်သ တတ်၊ သာ၊ ထိုအဓ္မပါလိ မည်သော ပြည့်တန်ဆာသည်၊ သတ္ထု၊ မြတ် စွာသူရား၏၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရား ဒေသနာ တော်ကို၊ သုတွာ၊ နာရ၍၊ ပသန္နာ၊ သေက္ခသဒ္ဓါဖြင့် ကြည်ညိုစွာ ဖြစ်ခဲ့ရကား၊ တတ္ထ၊ ထိုသရက် ဥယျာဉ်၌၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်ကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ တထာ ဂတဿ၊ ဝိပဿီစသော ရှေးတုရား တို့ကဲ့သို့ လာခြင်း ကောင်းသော သဗ္ဗညု တုရားအား၊ နိယျာဒေတိ၊ ကျောင်းအပ်လှူ၏၊ တံ၊ ထိုအဓ္မဝနံ တိုက်တော်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဇေတံ၊ ဤအဓ္မပါလိဟူသောစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဧကာယန္တယန္တိ ပဒဿ၊ ဧကာယန္တယံဟူသော ပုဒ်အား၊ ဧကာယနောအယန္တိ ပဒေန္တဒေါ၊ ဧကာယနောအယံဟုပုဒ်ဖြတ် ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဧကာယန္တယံ ဟူသောပါဌ်၌၊ ဧကာယနောတိ၊ ဧကာယနောဟူသည်ကား၊ ဧကမဂ္ဂေါ၊ တကြောင်းတည်း သာဖြစ်သောခရီးတည်း၊ ဟိ၊ ပဒုဒ္ဓါ၊ မကိုဆိုအံ့၊ မဂ္ဂဿ၊ ခရီး၏၊ မဂ္ဂေါ၊ ခရီး၊ ပဇ္ဇော၊ ခရီး၊ ပထော၊ ခရီး၊ ပဇ္ဇော၊ ခရီး၊ အဉ္ဇသံ၊ ခရီး၊ ဝဇ္ဇုမံ၊ ခရီး၊ အယနံ၊

ခရီး၊ ဥတ္တရသေတု၊ တံတား။ ကုလ္လော၊ တောင်။ ဘိသိ၊ ကံလျှို သက်မော။
တံတား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗဟုနာမာနိ၊ များစွာကုန်သော အမည်တို့သည်။
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သွာယံသောအယံ၊ ထိုခရီးကို၊ ဣဓ၊ ဤသုတ်၌။ အယန
နာမေန၊ အယနဟူသောအမည်ဖြင့်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တသ္မာ၊
ထိုသို့ ဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဧကာယန္တယံ ဘိက္ခဝေ
မဂ္ဂေါတိဇ္ဈေ၊ ဧကာယန္တယံဘိက္ခဝေမဂ္ဂေါဟူသောဤပါဌ၌။ ဘိက္ခဝေ၊
သံသရာဘေးဝန်လေးစွာကို ပညာစက္ခုဖြင့်ရှုပေကုန်သော ချစ်သားတို့။
အယံမဂ္ဂေါ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်တည်းဟူသောခရီးသည်။ ဧကမဂ္ဂေါ၊ နှစ်ကွဲမရှိ
တကြောင်းတည်းသာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့တူရှုတိုက်ရိုက်ဆိုက်သောခရီး
တည်း။ ဧဒေပထတူတော၊ ရောက်တုံမရောက်တုံနှစ်ကွဲပြားသော ခရီး
သည်။ န၊ မဟုတ်ပေ။ ဣတိဧဝံအတ္တော၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒဠိဗ္ဗော၊ မှတ်
အပ်၏။ မဂ္ဂေါတိ၊ မဂ္ဂေါဟူသည်ကား။ ဧကနဋ္ဌေန၊ အဘယ်အနက်ကြောင့်။
မဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂမည်သနည်း။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ဝမနဋ္ဌေနစ၊ သွားကြောင်းရောက်
ကြောင်း သိကြောင်းဖြစ်သော အနက်သဘော၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်း
ကောင်း။ နိဗ္ဗာနတ္ထိကေဟိ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုအလိုရှိသောသူတော်ကောင်းတို့သည်။
မဂ္ဂနိယ ဋ္ဌေနစ၊ ရှာအပ်သော အနက်သဘော၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်း
ကောင်း။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂမည်၏။ သတ္တာနံဝိသုဒ္ဓိယာတိ၊ သတ္တာနံဝိသုဒ္ဓိယာဟူ
သည်ကား။ ရာဂါဒိမလေဟိစ၊ ရာဂေါမလံဒေါသောမလံမောဟောမလံဤ
သို့ဟောတော် မူအပ်သော ရာဂစသော အညစ်အကြေးတို့ဖြင့် လည်း
ကောင်း။ အဘိဇ္ဈာဒိဝိသမလောတာဒိဟိစ၊ အဘိဇ္ဈာစသည်မညီညွတ်သော
လောဘစသည်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဥပက္ကိလေသေဟိစ၊ ညစ်ညူးစေ
တတ်လွန်စွာပူပန်စေတတ်သောအကုသိုလ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ သံကိ
လိဋ္ဌမိတ္တာနံ၊ ညစ်နွမ်းသော စိတ်ရှိကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဝိ
သုဒ္ဓိတ္တာယ၊ အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်ခြင်းအကျိုးငှါလည်းကောင်း။ သော
ကပရိဒေဝါနံသမတိက္ကမာယာတိ၊ သောကပရိဒေဝါနံသမတိက္ကမာယဟူ
သည်ကား။ သောကသာစ၊ ဥာဏိဗျသနစသောအကြောင်းကြောင့်စိတ်၏
ပူပန်ခြင်းအတွင်း၌ လောင်ခြင်းစိုးရိမ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပရိဒေဝဿ
စ၊ ဥာတိ ဗျသနစသော အကြောင်းကြောင့်မင်လျှင် လွန်သော သောက
သည်ဖြစ်စေအပ်သော ကဟံဧကဝုတ္တကကဟံဧကဝုတ္တက ဤသို့စသည်
မြည်တမ်းတလျက် နှုတ်ကမြွက်ဆို ပိုမြည်တမ်းခြင်းကိုလည်းကောင်း။
သမတိက္ကမာယ၊ လွန်ခြင်းငှါ၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဣတိအယံ၊ ဤ

၁၆၀ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

သည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဒုက္ခဒေါမနဿာနံ အတ္ထင်္ဂမာယာတိ၊
ဒုက္ခဒေါမနဿာနံ အတ္ထင်္ဂမာယဟူသည်ကား။ ကာယိကဒုက္ခဿစ၊ ကာယိ
ကဒုက္ခ၏လည်းကောင်း။ စေတိကဒေါမနဿစ၊ စေတသိကဒေါမနဿ၏
လည်းကောင်း။ ဣတိဣမေဝံဗ္ဗိန္နံ၊ ဤနှစ်ပါးကုန်သောကာယိကဒုက္ခဒေါမန
ဿတို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာယ၊ ပျက်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းငှါ။ နိရောဓဿ၊ ချုပ်
ခြင်းငှါ။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဥာယဿအဓိ
ဂမာယာတိတ္ထေ၊ ဥာယဿအဓိဂမာယဟူသောဤပါဌ်၌။ အရိယော၊ အရိ
ယာဖြစ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ကို။ ဥာယော
တိ၊ ဥာယဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တဿ၊ ထိုအဋ္ဌင်္ဂိကအရိယမဂ်ကို။ အဓိ
ဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ။ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလို
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ ဝုဗ္ဗဘာဝေ၊ မဂ်၏ရှေးအတို့၌၊
လောကီယော၊ လောကီသာဖြစ်သော။ အယံသတိပဋ္ဌာနမဂ္ဂေါ၊ ဤသတိ
ပဋ္ဌာနတည်းဟူသောမဂ်သည်။ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်သည်ရှိသော်။
လောကုတ္တရမဂ္ဂဿ၊ လောကုတ္တရာအစစ်မဂ်ကို။ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ။
သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဥာယဿအဓိဂမာယာတိ၊ ဥာ
ယဿအဓိဂမာယဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောပြီ။ နိဗ္ဗာနဿသန္တိကိရိယာယာတိ၊
နိဗ္ဗာနဿ သန္တိကိရိယာယ ဟူသည်ကား။ တဏှာဝါန ဝိရဟိ တတ္ထာ၊
တဏှာဟူသောဝါနမှကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နိဗ္ဗာနန္တိ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူ၍၊
လဒ္ဓနာမဿ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိသော။ အမတဿ၊ သေခြင်းကင်းရာဖြစ်
သောတရားထော်ကို။ သန္တိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ အတ္တပစ္စ
က္ခတ္ထာယ၊ သူတပါးကိုယုံကြည်ခြင်းကင်း၍ကိုယ်တိုင်မျက်မှောက်ပြုခြင်း
အကျိုးငှါ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ
မဂ္ဂေါ၊ ဤသတိပဋ္ဌာနတည်းဟူသော လောကီ မဂ်သည်။ ဘာဝိတော၊
ပွားစေအပ်သည်ရှိသော်။ အနုဝုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ နိဗ္ဗာနသန္တိကိရိယံ၊
နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြုခြင်းကို။ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။
နိဗ္ဗာနဿသန္တိကိရိယာယာတိ၊ နိဗ္ဗာနဿ သန္တိကိရိယာယဟူ၍၊ အာ
ဟ၊ ဆိုပြီ။ ။

၁၆၁ ဇေတုမေဟိသတ္တဟိပဒေဟိ၊ ဤသတ္တာနံဝိသုဒ္ဓိယာစသောချနစ်ဝုန်တို့
ဖြင့်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧကယနမဂ္ဂဿ၊ ဧကယနမဂ်၏။
ဝုတ္တော၊ ကျေးဇူးကို။ ဘာသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သော၊ ထိုပြီးစွမ်း
သောစကားကို။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဘာသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်

၃-သတိပဋ္ဌာနသံယုတ်-၃၃-အဗ္ဗပါဝိဝဂ်။ ၁၆၁

သနည်း။ ဣတိစေ၍သို့မေးငြားအံ့၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ဥဿာဟဇနနတ္ထံ၊ အားထုတ်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဘာသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ဝဏ္ဏံဘာသနံ၊ ခြီးမွမ်းသောစကားတော်ကိုသုတွာ၊ ကြား၍၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုတရားနာရဟန်းတို့သည်၊ အလံမဂ္ဂေါ၊ ဤသတိပဋ္ဌာနတည်းဟူသောမဂ်သည်၊ ဟဒယသန္တာပဘူတံ၊ နှလုံးကိုပူပန်စေတတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သောကံ၊ သောကကိုလည်းကောင်း၊ ဝါစာဝိပ္ပလာပဘူတံ၊ ဝါစာဝိပ္ပလာပဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပရိဒေဝံ၊ ဝိဇ္ဇာခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကာယိကအသာတဘူတံ၊ ကာယိကအသာတဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ကာယိကဒုက္ခကိုလည်းကောင်း၊ စေတသိကအသာတဘူတံ၊ စေတသိကအသာတဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဒေါမနဿံ၊ ဒေါမနဿကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရောဥပဒ္ဒဝေ၊ လေးပါးသော ဥပဒ္ဒဝေတို့ကို၊ ဟရတိ၊ ပယ်နှင်ပေ၏၊ ဝိသုဒ္ဓိံ၊ ဥပက္ကိလေသမှစင်ကြယ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဥာယံ၊ အမြဲအားဖြင့်နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောအရိယမဂ်ကို လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနံ ဝါ၊ တဏှာဝါန ကင်းသော နိဗ္ဗာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယောဝိသေသေ၊ သုံးပါးသောအကျိုးထူးတို့ကို၊ အာဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်တတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဿာဟဇာတာ၊ ဖြစ်သောအားထုတ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣမံဒေသနံ၊ ဤဒေသနာတော်ကို၊ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ဝါရုဂ္ဂတရုန္တုတိကာကံ သင်ပေကောင်း၏ဟု၊ ပရိယာပုဏိတဗ္ဗံ၊ မပြတ်လေ့လာကောင်းပေ၏ဟု၊ ဓာရေတဗ္ဗံ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်တစမလွတ်သည်းပွတ်နှလုံး၌ အသက်ဆုံးသည်တိုင်ထားပေကောင်း၏ဟု၊ မညိဿန္တိ၊ အောက်မေ့ပေကုန်လတ္တံ့၊ ဣဒဗ္ဗမဂ္ဂံ၊ ဤသတိပဋ္ဌာနမဂ်ကိုလည်း၊ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွားစေအပ်၏ဟု၊ မညိဿန္တိ၊ အော်မေ့ပေကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ ဥဿာဟဇနနတ္ထံ၊ ဥဿာဟကိုဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝဏ္ဏံ၊ ခြီးမွမ်းသောစကားကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ကမ္မလဝါဏိဇာဒယော၊ ကမ္မလာကုန်သည်အစရှိသည်တို့သည်၊ ကမ္မလာဒီနံ၊ ရောင်းချအပ်သောကမ္မလာစသည်တို့၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို၊ အဘာသိဝိယ၊ ခြီးမွမ်းကုန်သကဲ့သို့တည်း။ ။

ယဒိဒန္တိ၊ ယဒိဒံဟူသောပုဒ်သည်၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ ယေဣမေ၊ အကြင်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဿ၊ ထိုယဒိဒံဟူသောပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ စတ္တာရောတိ ဇေသောသဒ္ဓေါ၊ စတ္တာရောဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ဂဏနပရိစ္ဆေဒေါ၊ သင်္ချာကို

၁၆၂ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ပိုင်းခြားကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း။ တေန၊ ထိုစက္ကာရောဟူသောပုဒ်
ဖြင့်၊ တတော၊ ထိုလေးပါးမှ၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
တတော၊ ထိုလေးပါးထက်၊ ဥဒ္ဓံ၊ အလွန်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ သတိပဋ္ဌာနပရိစ္ဆေဒံ၊ သတိပဋ္ဌာန အပိုင်းအခြားကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏၊
သတိပဋ္ဌာနာတိဇ္ဇေ၊ သတိပဋ္ဌာနာ ဟူသောဤပါဌ်၌၊ သတိဂေါစရောပိ၊
သတိ၏အာရုံသည်လည်း၊ သတိပဋ္ဌာနံ၊ သတိပဋ္ဌာနမည်၏၊ တိဓာသုံးပါး
အပြားအားဖြင့်၊ ပဋိပဇ္ဇေသု၊ ကျင့်ကုန်သော၊ သာဝကေသု၊ သာဝကတို့၌၊
သတ္ထုနော၊ ဘုရား၏၊ ပဋိစာသနုယဝိတိစက္ကာတာပိ၊ မုန်းခြင်းချစ်ခြင်းမှ
ကင်းသည်၏အဖြစ်သည်လည်း၊ သတိပဋ္ဌာနံ၊ သတိပဋ္ဌာနမည်၏၊ သတိပိ၊
သတိသည်လည်း၊ သတိပဋ္ဌာနံ၊ သတိပဋ္ဌာနမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊
သုံးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာနတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏၊ ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုအံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊
သတိပဋ္ဌာနာနံ၊ သတိပဋ္ဌာနတို့၏၊ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ပွားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
အတ္တင်္ဂမဉ္စ၊ ချုပ်ပျက်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဧသေသာ
မိ၊ ဟောအံ့၊ တံ၊ ထိုငါ့ဟောအံ့သည်ကို၊ တုဌေ၊ သင်ချစ်သားတို့ သည်၊
သုဏ္ဍာထ၊ နာလင့်ကုန်၊ သာဓုကံ၊ ကောင်းမွန်ရှိသေစွာ၊ မနသိကရောထ၊
နှလုံးသွင်းကြကုန်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကာယဿ၊ ကာယ၏၊ သမုဒယော၊
ဖြစ်ပွားခြင်းသည်၊ ကောစ၊ အဘယ်နည်း၊ အာဟာရသမုဒယော၊ အာဟာ
ရ၏ဖြစ်ပွားခြင်းကြောင့်၊ ကာယသမုဒယော၊ ကာယ၏ ဖြစ်ပွားခြင်းသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ သတိဂေါစ
ရော၊ သတိ၏အာရုံကို၊ သတိပဋ္ဌာနန္တိ၊ သတိပဋ္ဌာနဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဟောအပ်
၏၊ ကာယော၊ ကာယသည်၊ ဥပဋ္ဌာနော၊ ဥပဋ္ဌာနမည်၏၊ နောသတိ၊ သတိ
မမည်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပဋ္ဌာနဉ္စေတိ၊ ဥပဋ္ဌာနလည်းမည်၏၊ သတိစ၊
သတိလည်းမည်၏၊ ဣတိအာဒိသုပိ၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌လည်း၊ တ
ထာ၊ ထိုရှေးနည်းအတူ၊ သတိဂေါစရော၊ သတိ၏အာရုံကို၊ သတိပဋ္ဌာနန္တိ၊
သတိပဋ္ဌာနဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဟောအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုသတိပဋ္ဌာနဟူသောပုဒ်
၏၊ အတ္တော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အသ္မိံ၊ ဤအာရုံ၌၊ ပတိဋ္ဌာ
တိ၊ တည်တတ်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထို့ကြောင့်၊ ပဋ္ဌာနံ၊ ပဋ္ဌာနမည်၏၊ ကာ၊
အဘယ်တရားသည်၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်တတ်သနည်း၊ သတိ၊ သတိသည်၊
ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်တတ်၏၊ သတိယာ၊ သတိ၏၊ ပဋ္ဌာနံ၊ တည်ရာအာရုံတည်း
သတိပဋ္ဌာနံ၊ သတိ၏တည်ရာအာရုံ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပဋ္ဌာနံ၊ ပြဋ္ဌာန်းသော၊

၃-သတိပဋ္ဌာနသံယုတ်-၃၃-အဗ္ဗပါလီဝဂ်၊ ၁၆၃

ဌာနံ၊ တည်ရာအာရုံတည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဋ္ဌာနံ၊ ပဋ္ဌာနမည်၏။ သတိယာ၊ သတိ၏။ ပဋ္ဌာနံ၊ ပြဋ္ဌာန်းသောတည်ရာ၊ သတိပဋ္ဌာနံ၊ သတိ၏ ပြဋ္ဌာန်းသောတည်ရာ၊ ဟတ္ထိဋ္ဌာန အဿဋ္ဌာနာဒိနိရိယ၊ ဆင်၏တည်ရာ မြင်း၏တည်ရာအစရှိသည်တို့ကဲ့သို့တည်း။ ။

သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်၊ တယော၊ သုံးပါးတို့တည်း။ ယံ၊ အကြင်သတိပဋ္ဌာန်ကို၊ အရိယော၊ ကိလေသာတို့မှဝေးကွာတော်မူသော သဗ္ဗညုဘုရားသည်၊ သေဝတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုသတိပဋ္ဌာန်ကို၊ သေဝမာနော၊ ဖြစ်သော၊ အရိယော၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးကွာတော်မူသော၊ သတ္ထာ၊ သဗ္ဗညုဘုရားသည်၊ ဂဏံ၊ ဂိုဏ်းကို၊ အနု သာသိတံ၊ ဆုံးမခြင်းငှါ၊ အရဟ တိ၊ ထိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထေ၊ ဤသဋ္ဌာယတနဝိတင်္ဂသုတ်၌၊ တိဓာ၊ သုံးပါး သော၊ အပြားအားဖြင့်၊ ပဋိပန္နေသု၊ ကျင့်ကုန်သော၊ သာဝကေသု၊ သာဝက တို့၌၊ သတ္ထုနော၊ ဘုရား၏၊ ပဋိဗ္ဗာနုနယဝိတိဝတ္တတာ၊ မုန်းခြင်းချစ်ခြင်း ကင်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ သတိပဋ္ဌာနန္တိ၊ သန္တိပဋ္ဌာန်ဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဟော အပ်ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုပါဌ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ပဋ္ဌပေတဗ္ဗတော၊ ဖြစ် စေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဋ္ဌာနံ၊ ပဋ္ဌာနမည်၏။ ပဝတ္တယိတဗ္ဗတော၊ ဖြစ်စေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်၊ ကေန၊ အဘယ်ဖြင့်၊ ပဋ္ဌပေတဗ္ဗတော၊ ဖြစ်စေအပ်သည်အဖြစ်ကြောင့်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့။ သတိ၊ သတိကို၊ ပဋ္ဌပေတဗ္ဗတော၊ ဖြစ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သတိယာ၊ သတိဖြင့်၊ ပဋ္ဌာနံ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်တည်း။ သတိ ပဋ္ဌာနံ၊ သတိဖြင့်ဖြစ်စေအပ်သည်၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်။ ။

ပန၊ ထိုမှတပါး၊ စတ္တာရောသတိပဋ္ဌာနာဘာဝိတာဗဟုလိကတာသတ္တ ဗောဇ္ဈင်္ဂပရိပူဇေန္တိတိအာဒိသု၊ စတ္တာရောသတိပဋ္ဌာနာဘာဝိတာဗဟုလိ ကတာသတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂပရိပူဇေန္တိ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ သတိယေဝ၊ သတိကိုပင်လျှင်၊ သတိပဋ္ဌာနန္တိ၊ သတိပဋ္ဌာန်ဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်၏။ တဿ၊ ထိုသတိပဋ္ဌာန်ပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်တတ် ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဋ္ဌာနံ၊ ပဋ္ဌာနမည်၏။ ဩက္ကန္တိတွာ၊ သက်ဝင် ၍၊ ပက္ခန္တိတွာ၊ ပြေးသွား၍၊ ဥပဋ္ဌာတိပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ အထဝါ၊ တ နည်းကား၊ သရုဏန္ဓရ၊ စိရုကတစိရုဘာသိတကိုအော်မေ့ခြင်းဟူသော အနက်ကြောင့်၊ သတိ၊ သတိမည်၏။ ဥပဋ္ဌာနန္ဓေန၊ လွန်စွာသက်ဝင်ပြေး သွား၍ဖြစ်ခြင်းဟူသောအနက်ကြောင့်၊ ပဋ္ဌာနံ၊ ပဋ္ဌာနမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊

၁၆၃

၁၆၄ မဟာဝဂ္ဂသံပုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ၊

သတိစ၊သတိလည်းဟုတ်သည်တည်း၊သာ၊ထိုသတိဟူသည်၊ ပဋ္ဌာနဉ္စ၊
ပဋ္ဌာနမည်သည်လည်း ဟုတ်သည်တည်း၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့သော အနက်
ကြောင့်လည်း၊ သတိပဋ္ဌာနံ၊ သတိပဋ္ဌာနမည်၏၊ ဣဒံ၊ဤသတိဂေါစရေ၊
သောသုံးပါးတို့တွင်၊ သတိယေဝ၊သတိပဋ္ဌာနဟူ၍ဆိုအပ်သောဤသတိ
တည်းဟူသော သတိပဋ္ဌာနကို ပင်လျှင်၊ ဣဓ၊ဤသုတ်ဝုဒ်၌၊ အဓိပ္ပေတံ၊
အလိုရှိအပ်၏။ ။

သတိဇေ၊ သတိသည်သာလျှင်၊ ယဒိသတိပဋ္ဌာနံ၊ အကယ်၍ သတိ
ပဋ္ဌာနမည်တုံအံ၊ သတိနာမ၊သတိမည်သည်၊ ဧကောဓမ္မော၊တရားကိုယ်
တခုသာတည်း။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ တရားကိုယ်တခု ဖြစ်သော်လည်း၊
ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်၊ သတိပဋ္ဌာနာတိ၊ သတိပဋ္ဌာနဟူ၍၊ဗဟုဝစနံ၊
ဗဟုဝစ်ကို၊ကတံ၊ပြုအပ်သနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ဤသို့သောအမေးသည်၊
သတိ၊ရှိသော်၊သတိဗဟုတ္တာ၊သတိများသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဗဟုဝစနံ
ဗဟုဝစ်ကို၊ကတံ၊ပြုအပ်၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ အာရမ္မဏာတေဒေန၊ အာရုံအ
ပြားအားဖြင့်၊သတိယော၊သတိတို့သည်၊ဗဟုကာ၊များကုန်၏၊ အထ၊ထို
သို့များကုန်လျက်၊ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်၊မဂ္ဂေါတိ၊မဂ္ဂေါဟူ၍၊ဧကဝစနံ
ဧကဝစ်ကို၊ကတံ၊ပြုအပ်သနည်း၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ပုစ္ဆာ၊အမေး
တည်း၊မဂ္ဂဋ္ဌေန၊နိဗ္ဗာန်သို့သွားတတ်သည်၏အဖြစ်တည်းဟူသောအနက်
အားဖြင့်၊ဧကတ္တာ၊တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဧကဝစနံ၊ဧကဝစ်ကို၊ကတံ
ပြုအပ်၏၊ဟိ၊အကျယ်ဆိုခြင်းအံ၊စတသောပိ၊ ကာယာနူပဿနာစသည်
တို့၏အစွမ်းဖြင့်လေးပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တောသတိ
ယော၊ထိုသတိတို့သည်၊မဂ္ဂဋ္ဌေန၊နိဗ္ဗာန်ကအဖြစ်တည်းဟူသောအနက်
အားဖြင့်၊ဧကတ္တံ၊တခုတည်းအဖြစ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ရောက်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊
မှန်၏၊မဂ္ဂေါတိကေနဋ္ဌေ(ပ)မဂ္ဂနိယဋ္ဌေနစာတိ၊ မဂ္ဂေါတိကေနဋ္ဌေန(ပ)
မဂ္ဂနိယဋ္ဌေနဟူ၍၊ဧတံဝစနံ၊ဤစကားကို၊ဂတ္တံ၊ဟောအပ်ပြီးစတသော
ပိစ၊လေးပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တောသတိယော၊ထို
သတိတို့သည်၊အပရဘာဝေ၊ နောက်အတို့ဖြစ်သော အရိယမဂ်စတာ၌၊
ကာယာဒိသု၊ကာယအစရှိကုန်သော၊အာရမ္မဏာသု၊အာရုံတို့၌၊ကိစ္စံ၊လေး
ပါးသောဝိပလ္လာသတို့ကို သမုဇ္ဈေ၊အစွမ်းဖြင့် ပယ်ခြင်းကိစ္စကို၊ သာဓ
ယမာနာ၊ပြီးစေကုန်လျက်၊နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်သို့၊ဂစ္ဆန္တိ၊အာရုံပြုသောအားဖြင့်
သွားတတ်ကုန်၏၊ စ၊ထိုမှတပါး၊ အာဒိတော၊အစမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊နိဗ္ဗာ
နိတ္ထိကေဟိ၊နိဗ္ဗာန်ကိုအလိုရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ မဂ္ဂိယန္တိ၊ရှာအပ်ကုန်

၃-သတိပဋ္ဌာနသံပုတ်-၃၃-အဗ္ဗပါလီဝဂ်။ ၁၆၅

၏။ ဣတိတဿ။ ထိုကြောင့်။ ဧတာ။ ထိုသတိတို့သည်။ စတဿောဝိ။ လေးပါးအပြားရှိကုန်လျှင်မူလည်း။ ဧကောမဂ္ဂေါတိ။ ဧကောမဂ္ဂေါဟူ၍။ ဝုတ္တော။ ဆိုအပ်၏။ စ။ လက္ခဏာကိုဆိုပြီးအံ့။ ဧဝံ။ ဤသို့မဂ္ဂဋ္ဌဖြင့်တခုတည်းအဖြစ်ကိုစွဲ၍ မဂ္ဂေါဟု ဧကဝုတ်ဖြင့် ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ် အာရုံပြားခြင်းကြောင့်လေးပါးအပြားရှိသည်၏အဖြစ်ကို ထောက်၍စက္ကာရောဟူ၍လည်း ဗဟုဝုတ်ဖြင့် ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်သည်။ သတိ။ ရှိသော်။ ဒေသနာ။ ဧကာယနော အယံအစရှိသော ဒေသနာသည်။ ဝစနာနုသန္တိကာဝ။ ဝစနအနုသန္တေရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ကတမေစတ္တိရောတိပုစ္ဆိ။ ကတမေစတ္တာရောဟူသော ပုစ္ဆာသည်။ ကထေတုကဗျတာပုစ္ဆာ။ ဖြေခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်မေးသောပုစ္ဆာတည်း။ ကာယေတိ။ ကာယေဟူသည် ကား။ ရူပကာယေ။ ရူပကာယ၌။ ကာယာနုပဿတိတိ။ ကာယာနုပဿဟူသည်ကား။ ကာယံ။ ရူပကာယကို။ အနုပဿနသိလော။ အဘန်တလဲလဲရှုခြင်းအလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ။ တနည်းကား။ ကာယံ။ ရူပကာယကို။ အနုပဿယမာနော။ အဘန်တလဲလဲရှုလျက်။ ဟိ။ အကျယ်ကိုဆိုပြီးအံ့။ အယံတိက္ခ။ ဤယောဂီရဟန်းသည်။ ဣမံကာယံ။ ဤရူပကာယကို။ အနိစ္စာနုပဿနာဒိနံ။ အနိစ္စာနုပဿနာအစရှိကုန်သော။ သတ္တန္တံအနုပဿနာနံ။ ခုနစ်ပါးသောအနုပဿနာတို့၏။ ဝသေန။ အစွမ်းဖြင့်။ ကါယံ။ စတုသမုဋ္ဌာနိကရူပကာယကို။ အနိစ္စတောအနိစ္စံဣတိ။ အဓိမတည်အရှည်မခံ။ သည်သာဟူ၍။ အနုပဿတိ။ အကြိမ်ကြိမ်ရှု၏။ နိစ္စတောနိစ္စံဣတိ။ အဓိတည်၍အရှည်ခံ။ ၏ဟု။ နောပဿတိ။ မရှု။ ဒုက္ခတောဒုက္ခံဣတိ။ ဒုက္ခဟူ၍သာ။ အနုပဿတိ။ အဘန်တလဲလဲရှု၏။ သုခတော သုခံဣတိ။ ချမ်းသာ၏ဟု။ နောပဿတိ။ မရှု။ အနတ္တတောအနတ္တာဣတိ။ အနတ္တဟူ၍။ အနုပဿတိ။ အကြိမ်ကြိမ်ရှု၏။ အတ္တတောအတ္တာဣတိ။ ကိုယ်ဟူ၍။ နောပဿတိ။ မရှု။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ။ ငြီးငွေ့၏။ နောနန္ဒတိ။ မနှစ်သက်မမြတ်နိုး။ ဝိရုဇ္ဈတိ။ စက်ဆုပ်ရွံရှာ၏။ နောရုဇ္ဈတိ။ မတတ်မက်။ နိရောဓေတိ။ ချုပ်စေ၏။ နောသမုဒေတိ။ သမုဒယသစ္စာကိုမပွါးစေ။ ပဒိုနိဿန္တတိ။ တွန့်၏။ နောအာဒိယတိ။ မယူ။ သော။ ထိုယောဂီရဟန်းသည်။ တံ။ ထိုရူပကာယကို။ အနိစ္စတော။ အဓိမတည်အရှည်မခံ။ ဟူ၍။ အနုပဿန္တော။ ပိပဿနာဥာဏ်ဖြင့်ရှုသည်ဖြစ်၍။ နိစ္စသည်။ သင်္ခါရတို့ကား နိစ္စပင်ဟုအမှားကြီးဖြစ်သော ဘောက်ပြန်သောသည်ကို။ ပဇာတိ။ တွန့်၏။ ဒုက္ခတော။ ဇာတိဒုက္ခ ဇရာဒုက္ခစသည် ဒုက္ခအိုးကြီး ဟူ၍။ အနုပဿန္တော။ ပိပဿနာဥာဏ်ဖြင့်ရှုသည်ဖြစ်၍။ သုခသည်။ ချမ်းသာစွ

၁၆၆ မဟာဝိသုဒ္ဓိသီလသုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဟုဖြစ်သောသောကပြန်သောသညာကို။ ပဇဟတိ။ စွန့်၏။ အနတ္တတော။ အစိုးမရကိုယ်မဟုတ်အလိုမပါဟူ၍။ အနုပဿန္တော။ ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် ရှုသည်ဖြစ်၍။ အတ္တသညံ။ ငါ၏ကိုယ်ဟုဖြစ်သောသောကပြန်သောသညာကို။ ပဇဟတိ။ စွန့်၏။ နိဗ္ဗိန္ဒန္တော။ ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗိန္ဒ။ နှစ်သက်ခြတ်နှိုးသောပီတိကတဏှာကို။ ပဇဟတိ။ စွန့်၏။ ဝိရေဇန္တော။ စက်ဆုပ်ရွံရှာသွပ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ရာဂံ။ တပ်သောချာဂကို။ ပဇဟတိ။ စွန့်၏။ နိရောဓေန္တော။ ချုပ်စေသည်ဖြစ်၍။ သရဗယံ။ ဖြစ်ပွားခြင်းကို။ ပဇဟတိ။ စွန့်၏။ ပဗ္ဗိနိဿန္တော။ ပရိစ္ဆာဂပဗ္ဗိနိဿဂ္ဂပက္ခန္ဓနပဗ္ဗိနိဿဂ္ဂကိုဖြစ်စေသည်ဖြစ်၍။ အာဒါနံ။ စွဲလမ်းခြင်းကို။ ပဇဟတိ။ စွန့်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ။

ဝိဟရတိတိ။ ဝိဟရတိဟူသည်ကား။ ဣရိယတိ။ ဣရိယာပုထ်ကိုဖြစ်စေ၏။ အာတာပီတိ။ အာတာပီဟူသည်ကား။ တိသုဘဝေသု။ ဝံသုံးပါးတို့၌။ ကိလေသာ။ ကိလေသာတို့ကို။ အာတာပေတိ။ လွန်စွာပူပန်စေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ အာတာပေါ။ အာတာပမည်၏။ ဧဝံ။ ဤအာတာပဟူသောအမည်သည်။ ဝိရိယဿ။ သေရှင်မငဲ့ သက်စွန့်ရဲလျက်မဖဲမဆုတ်အားထုတ်သောလုံ့လ၏။ နာမံ။ အမည်တည်း။ အဿ။ ထိုယောဂီရဟန်းအား။ အာတာပေါ။ လွန်သောလုံ့လသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ သော။ ထိုယောဂီရဟန်းသည်။ အာတာပီ။ အာတာပီမည်၏။ သမ္ပဇာနောတိ။ သမ္ပဇာနောဟူသည်ကား။ သမ္ပဇညသင်္ခါတေန။ မတောံမပြန်ထက်ဝန်းကျင်အညီအညွတ်အပြားအားဖြင့်သိတတ်သည်ဟုဆိုအပ်သော။ ဉာဏေန။ ဉာဏ်နှင့်။ သမန္နာဂတော။ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သတိမာတိ။ သတိမာဟူသည်ကား။ ကာယပရိဂ္ဂဟိကာယ။ ရူပကာယကိုသိမ်းဆည်းတတ်သော။ သတိယာ။ သတိနှင့်။ သမန္နာဂတော။ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ပန။ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ အယံ။ ဤရဟန်းသည်။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ သတိယာ။ သတိဖြင့်။ အာရမ္မဏံ။ အာရုံကို။ ပရိဂ္ဂဟေတွာ။ သိမ်းဆည်း၍။ ပညာယ။ ပညာဖြင့်။ အနုပဿတိ။ ရှု၏။ ဟိ။ ထိုစကားသင့်စွ။ သတိဝိရဟိတဿ။ သမ္မာသတိကင်းသောရဟန်းပေါ့အား။ အနုပဿနာနာမ။ ရှုခြင်းမည်သည်။ နအတ္ထိ။ မရှိ။ တေနော။ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ သတိဉ္စွါဟံတိက္ခဝေသဗ္ဗတ္ထိကံဝဒါမိတိ။ သတိဉ္စွါဟံတိက္ခဝေသဗ္ဗတ္ထိကံဝဒါမိဟူ၍။ အာဟ။ ဟောတော်မူ၏။ တသ္မာ။ ထိုသို့သတိသည်ပြုအပ်သောကျေးဇူးဥပကာရရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သောပညာဖြင့်သာလျှင်ယခင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောကမ္မဋ္ဌာနိက

ရဟန်း၏ရှုတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧတ္ထေ၊ ဤသုတ်၌၊ ကာယောကာယာ နူပဿိဝိဟရတိတိ၊ ကာယောကာယာ နူပဿိဝိဟရတိ ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

☞

ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသောစကားအစီအစဉ်ဖြင့်၊ ကာယာနူပဿနာသတိပဋ္ဌာနံ၊ ကာယာနူပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထေ၊ ထိုသို့ကာယာနူပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ကိုဟောအပ်သည်ဖြစ်၍ မူလည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အနာတာဝိနေ၊ လုံ့လမရှိပျင်းရိသွတ်သောပေါ်ကြော့နေသောသူအား၊ အန္တောသင်္ခေပေါ၊ အတွင်း၌ ထိုးခြင်းပျင်းရိခြင်းသည်။ အန္တရာယကရော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၏အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသမ္ပဇာနေ၊ သမ္ပဇာန်ကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥပါယပရိဂ္ဂဟေစ၊ သိလ၊ ဝိသေနေ စသည် ဥဂ္ဂဟ ကောသလ္လစသော ဥပါယကိုသိမ်းဆည်းခြင်း၌လည်းကောင်း၊ အနူပါယပရိဂ္ဂဟေစ၊ ထိုမှ ဖြန်သောအားဖြင့်ဖြစ်သောအနူပါယကို ကြဉ်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ မယုတိ၊ တွေဝေ၏၊ မုဋ္ဌဿတိ၊ လွတ်သောသတိရှိသောရဟန်းသည်၊ ဥပါယာပရိဂ္ဂဟေစ၊ ဥပါယကိုမစွန့်ခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ အနူပါယာပရိဂ္ဂဟေစ၊ ဥပါယမဟုတ်သည်ကိုမသိမ်းဆည်းခြင်း၌လည်းကောင်း၊ အသမတ္ထော၊ မစွမ်းနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုဥပါယ အနူပါယတို့ကို သိမ်းဆည်းခြင်း ကြဉ်ခြင်းတို့၌ လည်းကောင်း မစွန့်ခြင်းမသိမ်းဆည်းခြင်း၌လည်းကောင်း မစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဿယောဂိနေ၊ ထိုယောဂီရဟန်းအား၊ တံကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ နသမ္ပန္နတိ၊ မပြည့်စုံ၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့မပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယေသံဓမ္မာနံ၊ အကြင်အာတာပပညာသမ္မာသတိတရားတို့၏၊ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်ကြောင့်၊ တံကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ သမ္ပန္နတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ တေသံဓမ္မာနံ၊ ထိုအာတာပပညာသမ္မာသတိတရားတို့ကို၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အာတာပိသမ္ပဇာနေသတိမာတိဣဒံတယံ၊ အာတာပိသမ္ပဇာနေသတိမာဟူသောဤသုံးပုဒ်အပေါင်းကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့သော စကားအစီအစဉ်ဖြင့်၊ ကာယာနူပဿနာသတိပဋ္ဌာနဉ္စ၊ ကာယာနူပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်ကို လည်းကောင်း၊ အဿ၊ ထိုကာယာနူပဿနာသတိပဋ္ဌာန်၏၊ သမ္ပယောဂဉ္စ၊ သမ္ပယုတ်အင်္ဂါ ၇ကိုလည်းကောင်း၊ ဒဿတု၊ ပြုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပဟာနင်္ဂံ၊ ပယ်အပ်သောအင်္ဂါ ၇ကို၊ ဒဿတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဝိနေယျလောကေအဘိဇ္ဈာနေ၊ မနဿန္တိ၊ ဝိနေယျ

လောကေ အဘိဇ္ဈာဒေါမနသံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုဝိနယျ
လောကေအဘိဇ္ဈာဒေါမနသံအစရှိသောစကား၌၊ ဝိနယျာတိ၊ ဝိနယျ
ဟူသည်ကား၊ တဒင်္ဂဝိနယေနဝါ၊ တဒင်္ဂဝိနည်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိက္ခန္ဓန္တ
ဝိနယေနဝါ၊ ဝိက္ခန္ဓန္တဝိနည်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိနယိတွာ၊ ပယ်ဖျောက်
ဦး၍၊ လောကေတိ၊ လောကဟူသည်ကား၊ တသ္မိံယေဝကာလေ၊ ထိုရူပ
ကာယ၌ပင်လျှင်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣမေဤဝိနယျလောကဟူသောပါဌ၌၊
လုတ္တနပလုတ္တနဋ္ဌေန၊ အဖန်တလဲလဲပျက်တတ်သောသဘောကြောင့်၊ ကာ
လော၊ ရူပကာယကို၊ လောကောတိ၊ လောကဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိ
အပ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုယောဂီ
သည်၊ ကာယမတ္တေနဝ၊ ရူပကာယမျှသာလျှင်၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနသံ၊
အဘိဇ္ဈာဒေါမနသံကို၊ နပဟိယူတိ၊ ပယ်အပ်သည်မဟုတ်ပေသေး၊ အထ
ခေါ၊ အဟုတ်သော်ကား၊ ဝေဒနာဒီသုဝိ၊ ဝေဒနာဝိတ္တဓမ္မတို့၌လည်း၊ ပဟိ
ယူတိဝေ၊ ပယ်အပ်သည်ပင်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့ ပယ်အပ်သည်၏အ
ဖြစ်ကြောင့်၊ ပဉ္စဝိဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာ လောကောတိ၊ ပဉ္စဝိဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာလော
ကောဟူ၍၊ ဝိဘင်္ဂေ၊ ဝိဘင်း၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
တေသံဓမ္မာနံ၊ ထိုဝေဒနာအစရှိသောတရားတို့၏၊ လောကသင်္ခါတတ္တာ၊
လောကဟုခေါ်ဝေါ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္ထုဒ္ဓါရနယေန၊ လော
ကသဒ္ဓါ၏မူသင့်သည်အနက်ကိုထုတ်သောနည်းဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤပဉ္စဝိဉ္စပါဒါ
နက္ခန္ဓာလောကောဟူသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဝိဘင်းကျမ်း၌ ဟောတော်မူ
အပ်၏၊ ပန၊ အလျော်ကိုဆိုအံ့၊ တတ္ထံ၊ ထိုဝိဘင်းကျမ်း၌၊ ကတမောလော
ကောသ္မေဝကာယောလောကောတိ၊ ကတမောလောကောသ္မေဝကာယော
လောကောဟူ၍၊ ယံ၊ အကြင်ရူပကာယကို၊ အာဟ၊ လောကဟုဟောတော်
မူပြီးအယံ၊ ဤရူပကာယကို၊ ဧတ္ထံ၊ ဤဝိနယျလောကဟူသော ပါဌ၌၊
အတ္ထော ဣတ္ထိတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တသ္မိံလောကေ၊ ထိုရူပကာယဟူ
သောလောက၌၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနသံ၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနသံကို၊ ဝိနယျ၊
ဖျောက်ဦး၍၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ သမ္ပန္နော၊ ကိရိယာကာရက စပ်ခြင်းကို၊
ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဝေဒနာသုဝိတ္တေ၊ ဝေဒနာသုဟူသော ဤပါဌ၌၊
ဟိသောဝေဒနာ၊ သုခဒုက္ခဉပေက္ခာသုံးပါးသော ဝေဒနာတို့ကို၊ အဓိပ္ပေ
တော၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊ တာ၊ ထိုသုံးပါးသော ဝေဒနာ
တို့သည်၊ လောကီယာဝ၊ လောကီတို့သာတည်း၊ ဝိတ္တမ္ပိတံသည်လည်း၊
လောကီယံ၊ လောကီသာတည်း၊ ဓမ္မာဝိ၊ ဓမ္မတို့သည်လည်း၊ တထာ၊ ထို

အတူလောကီတို့သာတည်း။ ပန၊ဆက်၍ဆိုအံ့။ ယထာ၊အကြင်အခြင်း
ဖြင့်၊ဝေဒနာ၊ဝေဒနာတို့ကို၊ အနုပဿိတဗ္ဗာ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့်ရှုအပ်
ကုန်၏၊တထာ၊ထိုအခြင်းဖြင့်၊ အနုပဿန္တော၊ရှုသော၊ သေသော၊ဤ
ယောဂီကို၊ဝေဒနာနုပဿိတိ၊ ဝေဒနာနုပဿိဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်
၏၊မိတ္တဓမ္မေသု၊မိတ္တဓမ္မတို့၌၊ သေသော၊ ဤကာယဝေဒနာ၌ဆိုအပ်ပြီး
သည်လျှင်၊နယော၊သိကြောင်းတည်း။ ၊

ကထဉ္စ၊အဘယ်သို့သောအခြင်းအရာဖြင့်လျှင်၊ဝေဒနာ၊ဝေဒနာတို့ကို၊
အနုပဿိတဗ္ဗာ၊ရှုအပ်ကုန်သနည်း၊ဣတိစေ၊ဤသို့မေးခြားအံ့။ တာဝ၊ရှေး
ဦးစွာ၊သုခဝေဒနာ၊သုခဝေဒနာတို့ကို၊ ဒုက္ခတော၊ဝိပရိတာမဒုက္ခသင်္ခါရ
ဒုက္ခဖြစ်၍ဒုက္ခသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ဒုက္ခဟူ၍၊အနုပဿိတဗ္ဗာ၊
ရှုအပ်ကုန်၏၊ဒုက္ခာ၊ဒုက္ခဝေဒနာတို့ကို၊သလ္လတော၊ပြောင့်ဟူ၍၊အနုပဿိ
တဗ္ဗာ၊ရှုအပ်ကုန်၏၊ အဒုက္ခမသုခါ၊ဥပေက္ခာဝေဒနာတို့ကို၊ အနိစ္စတော၊
အနိစ္စဟူ၍၊ အနုပဿိတဗ္ဗာ၊ရှုအပ်ကုန်၏၊ ယထာဟ၊တရားအတယ်ကဲ့
သို့ဟောတော်မူသနည်း ဟူမူကား၊ ယောသုခံဒုက္ခတောအဒ္ဓ၊ဒုက္ခမဒ္ဓန္တိ
သလ္လတော၊အဒုက္ခမသုခံသန္တံ၊ အဒ္ဓန္တိနံအနိစ္စတော၊သဝေ သမ္မဒသော
ဘိက္ခု၊ပရိဇာနာတိဝေဒနာတိ၊ ယောသုခံဒုက္ခတောအဒ္ဓ၊ဒုက္ခမဒ္ဓန္တိသလ္လ
တော၊အဒုက္ခမသုခံသန္တံ၊အဒ္ဓန္တိနံအနိစ္စတော၊သဝေသမ္မဒသောဘိက္ခု၊
ပရိဇာနာတိဝေဒနာဟူ၍၊ အာဟ၊ဟောတော်မူပြီးယောဘိက္ခု၊အကြင်
ရဟန်းသည်၊သုခံ၊သုခဝေဒနာကို၊ဒုက္ခတော၊ဒုက္ခအားဖြင့်၊အဒ္ဓ၊ဝိပဿနာ
ပညာစက္ခုဖြင့်ရှု၏၊ ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခဝေဒနာကို၊ သလ္လတော၊ ပြောင့်အားဖြင့်၊
အဒ္ဓန္တိ၊ဝိပဿနာပညာစက္ခုဖြင့်ရှု၏၊သန္တံ၊ငြိမ်သက်သော၊ အဒုက္ခမသု
ခံ၊ဥပေက္ခာဟုဆိုအပ်သော၊ နံ၊ထိုဝေဒနာကို၊ အနိစ္စတော၊ အမြဲမတည်
အရှည်မခံ့ဟူ၍၊အဒ္ဓန္တိ၊ရှု၏၊ဝေ၊စင်စစ်၊ သမ္မဒသော၊ဝေဒနာသုံးပါးကို
အသင့်အားဖြင့်ရှုတတ်သော၊သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊ ဝေဒနာ၊ဝေ
ဒနာတို့ကို၊ပရိဇာနာတိ၊ပိုင်းခြား၍သိသည်မည်၏၊စ၊တနည်းကား၊ သဗ္ဗာ
ဝေ၊အလုံးစုံသည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊တော၊ထိုဝေဒနာတို့ကို၊ သင်္ခါ
ရဒုက္ခတာယ၊သင်္ခါရဒုက္ခ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုက္ခာတိဝိ၊ ဒုက္ခဟူ၍လည်း၊
အနုပဿိတဗ္ဗာ၊ ရှုအပ်ကုန်၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ ယံကိဉ္စိဝေဒယိတံသဗ္ဗန္တံ
ဒုက္ခသ္မိန္တံဝဒါမိတိ၊ ယံကိဉ္စိဝေဒယိတံ သဗ္ဗန္တံဒုက္ခသ္မိန္တံဝဒါမိဟူသော၊
တေ၊ဤစကားကို၊ဝုတ္တံ၊ဟောအပ်ပြီး၊ ယံကိဉ္စိ၊အလုံးစုံသော၊ ဝေဒယိတံ၊
ဝေဒနာသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော၊ တံဝေဒယိတံ၊ထိုဝေဒနာ

၁၂၀ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ကို၊ ဒုက္ခသိဉ္စ၊ ဒုက္ခန္တိ။ အန္တောဂမိယောပန္နံ၊ အကျုံးဝင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝဒါမိ။ ငါတုရားဟောတော်မူ၏။ သုခါ၊ သုခဝေဒနာကို။ ဒုက္ခတောပိစ၊
ဒုက္ခဟူ၍လည်း၊ အနုပဿိတဗ္ဗာ၊ ရှုအပ်၏။ ယထာဟ၊ သုရားအတတ်ကဲ့
သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား။ သုခါခေါအာသုသောဝိသာခ ဝေဒနာ
ဌိတိသုခါပိပရိတာမဒုက္ခာတိ။ သုခါခေါအာသုသောဝိသာခဝေဒနာဌိတိသု
ခါပိပရိတာမဒုက္ခာဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော
စကားကို၊ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်၏။ အာသုသောဝိသာခ၊ တကောဝိသာခါ၊
သုခါ၊ သုခ ဝေဒနာသည်။ ဌိတိသုခါ၊ တည်စဉ် ချမ်းသာသည် လည်း
ကောင်း။ ပိပရိတာမဒုက္ခာ၊ တောက်ပြန်တတ်သော ဆင်းရဲသည်လည်း
ကောင်း။ ။

အပိစ၊ တနည်းလည်း။ အနိစ္စာဒိသတ္တ အနုပဿနဝသေနပိ။ အနိစ္စ
အစရှိသောခုနစ်ပါးသောအနုပဿနာ၏အစွမ်းဖြင့်လည်း၊ တိသော၊ သုံး
ပါးသောဝေဒနာတို့ကို၊ အနုပဿိတဗ္ဗာ၊ ရှုအပ်ကုန်၏။ ဝိတ္ထာရေတုပိ၊ ဝိတ္ထ
ဓမ္မတို့တွင်လည်း၊ တာဝ၊ ငှေးဦးစွာ၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို။ အာရမ္မဏာပိပတိသဟ
ဇာတဘူမိကမ္မပိပါကကိရိယာဒိနာနတ္တဘေဒါနံစ၊ အာရမ္မဏနာနတ္တအဓိ
ပတိနာနတ္တသဟဇာတနာနတ္တဘူမိ နာနတ္တကမ္မနာနတ္တပိပါကနာနတ္တကိရိ
ယာအစရှိသောနာနတ္တအထူးတို့၏လည်းကောင်း၊ အနိစ္စာဒိသတ္တအနုပဿနာနံစ၊
အနိစ္စပသော အနုပဿနာတို့၏ လည်းကောင်း၊ သရာဂါဒိနံ ဘေဒါနဉ္စ၊
သရာဂ ပိရာဂအစရှိသော အထူးအပြားတို့၏လည်းကောင်း၊ ဝသေန၊
အစွမ်းဖြင့်၊ အနုပဿိတဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်၏။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မတို့ကို၊ သလက္ခဏာ သာ
မညလက္ခဏာနံ၊ ဖုဿန အစရှိသော ထိုသို့သော မိမိတို့၏ ဥစ္စာဝိသေ
သလက္ခဏာ အနိစ္စတော အစရှိသော သာမည လက္ခဏာတို့၏ လည်း
ကောင်း၊ သုညတာဓမ္မဿ၊ အနတ္တဟုဆိုအပ်သော သုညတာသဘော၏
လည်းကောင်း၊ အနိစ္စာဒိသတ္တအနုပဿနာနံ၊ အနိစ္စာ နုပဿနာ အစရှိ
သောခုနစ်ပါးသော အနုပဿနာတို့၏ လည်းကောင်း၊ သန္တံဝါအဇ္ဈတ္တံ
ကာမန္တန္တန္တိ အာဒိနံပဘေဒါနဉ္စ၊ သန္တံဝါအဇ္ဈတ္တံကာမန္တန္တံ ဤသို့အစရှိ
သောအထူးအပြားတို့၏လည်းကောင်း၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ အနုပဿိ
တဗ္ဗာ၊ ရှုအပ်ကုန်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဖွင့်
ပြီးသောနည်းရှိသည်သာတည်း။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
သုတ်၌၊ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း၊ ဝိတ္ထာရောပန၊ အကျယ်ကိုမူကား၊ ဒိဃာ
မဇ္ဈိမဋ္ဌကထာသု၊ ဒိဃာနိကာယအဋ္ဌကထာ မဇ္ဈိမနိကာယအဋ္ဌကထာတို့၌၊

၃-သတိပဋ္ဌာနသံယုတ်-၃၃-အဗ္ဗပါလိဝဂ်၊ ၁၇၁

သတိပဋ္ဌာနသုတ္တဝဏ္ဏနာယံ၊ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်အဖွင့်၌၊ ဂုတ္တနယေန၊ ဖွင့်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

၂ ဒုတိယော၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ သတောတိ၊ သတောဟူသည်ကား၊ ကာယာဒိအနုပဿနာသတိယာ၊ ကာယစသည်ကိုရှုတတ်သောသတိနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ သမ္မုဇာနောတိ၊ သမ္မုဇာနောဟူသည်ကား၊ စတုသမ္မုဇညပညာယ၊ သာတ္တကသပ္ပာယစသောလေးပါးအပြားရှိသောသမ္မုဇဉ်ဟုဆိုအပ်သောပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ အဘိက္ကန္တပဋိက္ကန္တတိဇ္ဈေ၊ အဘိက္ကန္တပဋိက္ကန္တဟူသောဤပါဌ၌၊ ဂမနံ၊ ရှေ့သွားခြင်းကို၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အဘိက္ကန္တဟူ၍၊ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ နိဝတ္တနံ၊ နောက်သို့ပြန်နစ်ခြင်းကို၊ ပဋိက္ကန္တံ၊ ပဋိက္ကန္တဟူ၍၊ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဒုဘယံပိ၊ ထိုအဘိက္ကန္တပဋိက္ကန္တနှစ်ပါးစုံကိုလည်း၊ စတုသုတ္တရိယာပထေသု၊ လေးပါးသောဣရိယာပုထ်တို့၌၊ လန္တတိ၊ အပ်၏၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဂမနံ၊ သွားခြင်း၌၊ ပုရတော၊ ရှေ့သို့၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ အဘိဟရန္တော၊ သွားသည်၏အစွမ်းဖြင့်ရှေးရှု ဆောင်သောသူသည်၊ အဘိက္ကမတိနာမ၊ ရှေ့သို့သွားသည်မည်၏၊ ပဋိနိဝတ္တန္တော၊ ထိုမှတဖန်ပြန်၍နစ်သောသူသည်၊ ပဋိက္ကမတိနာမ၊ ပြန်၍နစ်သည်မည်၏၊ ဌာနေဝိ၊ ရပ်ရာ၌လည်း၊ ဌိတကောဝ၊ ရပ်လျက်ပင်လျှင်၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ပုရတော၊ ရှေ့သို့၊ ဩနမန္တော၊ ညွတ်သောသူသည်၊ အဘိက္ကမတိနာမ၊ ရှေ့သို့တက်သည်မည်၏၊ ပစ္ဆိတော၊ နောက်သို့၊ အပနာမေန္တော၊ ပြန်၍ကော့သော သူသည်၊ ပဋိက္ကမတိနာမ၊ နောက်သို့ပြန်နစ်သည်မည်၏၊ နိသဇ္ဇာယပိ၊ ထိုင်ခြင်း၌လည်း၊ နိသိန္နကောဝ၊ ထိုင်လျက်ပင်လျှင်၊ အာသနဿ၊ အင်းယျဉ်စသောနေရာ၏၊ ပုရိမအင်္ဂါတိမုခေါ၊ အပေါင် စသော ရှေ့အင်္ဂါသို့ရှေးရှုသံသရေန္တော၊ ရှေ့သောသူသည်၊ အဘိက္ကမတိနာမ၊ ရှေ့သို့တက်သည်မည်၏၊ ပစ္ဆိမအင်္ဂပုဒေသံ၊ နောက်ဖြစ်သောအပေါင်စသောအစိတ်အင်္ဂါအရပ်သို့၊ ပစ္စာသံသရေန္တော၊ ပြန်၍ရှေ့သောသူသည်၊ ပဋိက္ကမတိနာမ၊ နောက်သို့ပြန်နစ်သည်မည်၏၊ နိပ္ပဇ္ဇနေဝိ၊ အိပ်ရာ၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်တည်း။ ။

သမ္မုဇာနကာရိဟောတိတိ၊ သမ္မုဇာနကာရိဟောတိဟူသည်ကား၊ သမ္မုဇညေန၊ သမ္မုဇဉ်ဖြင့်၊ သမ္မုကိစ္စကာရိ၊ မိမိမူအပ်သော အလုံးစုံသောကိစ္စကိုမူလေ့ရှိသည်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သမ္မုဇညမေဝ၊ သမ္မုဇဉ်ကိုသာလျှင်၊ ကာရိ၊ ပြုလေ့ရှိသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဘိက္ကန္တော

၁၇၂ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဒီသု၊ ရှေ့သို့တက်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊ သမ္ပတေ၊ သမ္ပတေကို၊ ကရောတေဝ
 ပြုသည်သာတည်း။ ကတ္တမိ၊ တစုံတခုသောအရာရှိဟုသတိရှိ၍၊ သမ္ပတေပိရေ
 တိတော၊ သမ္ပတေနှင့်ကင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တတ္ထ၊ ထိုသမ္ပတေနကရီ
 ဟူသောပါဌ်၌၊ သာတ္ထကသမ္ပတေ၊ သာတ္ထကသမ္ပတေလည်းကောင်း၊ သပ္ပာ
 ယသမ္ပတေ၊ သပ္ပာယသမ္ပတေလည်းကောင်း၊ ဂေါရသမ္ပတေ၊ ဂေါရသ
 သမ္ပတေလည်းကောင်း၊ အသမ္ပောဟသမ္ပတေ၊ အသမ္ပောဟသမ္ပတေလည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမ္ပတေ၊ သမ္ပတေသည်၊ စတုဗ္ဗိဓံ၊ လေးပါးအပြားရှိ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသောသမ္ပတေတို့တွင်၊ အဘိက္ကမ
 နမိတ္ထေ၊ ရှေ့သို့တက်လို သောစိတ်သည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်လတ်သော်၊ စိတ္တ
 ဝသေနေဝ၊ စိတ်၏အလိုဖြင့်သာလျှင်၊ အဂတိံ၊ မရူးစမ်းမသွားမူ၍၊ ဧတ္ထ၊
 ဤအရပ်သို့၊ ဂတေန၊ သွားသဖြင့်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အတ္ထော၊ အစီးအပွားသည်၊
 အတ္ထိကိံ နှု၊ ရှိအံ့လော၊ နတ္ထိကိံ နှု၊ မရှိအံ့လော၊ အတ္ထာနတ္ထံ၊ စီးပွားရှိသည်မရှိ
 သည်ကို၊ ပရိဂ္ဂဏှိတွာ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍၊ အတ္ထံပရိဂ္ဂဏှနံ၊ အစီးအပွားရှိ
 အံ့သည်ကိုသာသိမ်းပိုက်ခြင်းသည်၊ သာတ္ထကသမ္ပတေ၊ သာတ္ထကသမ္ပ
 တေမည်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုသာတ္ထကသမ္ပတေဟူသောပါဌ်၌
 စေတိယဒဿနံ၊ ဗောဓိဒဿနံ၊ သံဃဒဿနံ၊ ဝေဒနဒဿနံ၊ အသုတဒဿနံ၊
 ဒီဝသေန၊ စေတိကိုဖူးမြင်ခြင်း၊ ဗောဓိကိုဖူးမြင်ခြင်း၊ သံဃာတော်ကိုဖူးမြင်
 ခြင်း၊ မထေရ်ကိုဖူးမြင်ခြင်း၊ အသုဘကိုရှုခြင်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊
 ဓမ္မတော၊ တရားအားဖြင့်၊ ဝဇ္ဇံ၊ ပွားစီးခြင်းသည်၊ အတ္ထောတိ၊ အတ္ထောနာမ၊
 အတ္ထမည်၏၊ ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုအံ့၊ စေတိယံဝါ၊ စေတိတော်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဗောဓိံ ဝါ၊ ဗောဓိပင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒီသွာဝိ၊ ဖူးမြင်၍လည်း၊
 ဗုဒ္ဓါရမ္မဏံ၊ ဘုရားလျှင်အာရုံရှိသော၊ ဝီတိံ၊ ဝီတိကို၊ ဥပ္ပာဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊
 သံဃဒဿနေန၊ သံဃာတော်ကိုဖူးမြင်ခြင်းဖြင့်၊ သံဃာရမ္မဏံ၊ သံဃာ
 တော်လျှင်အာရုံရှိသော၊ ဝီတိံ၊ ဝီတိကို၊ ဥပ္ပာဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ တဒေဝ၊ ထို
 ဝီတိကိုလျှင်၊ ခယဝယတော၊ ခယဝယအားဖြင့်၊ သမ္မသန္တော၊ ပိပဿနာ
 ဥာဏ်ဖြင့်သုံးသပ်သည်ဖြစ်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏာတိ၊
 ရောက်၏၊ ဟိ၊ ထိုစကားကိုထင်ရှားပြအံ့၊ မဟာဝိဟာရသို့၊ မဟာဝိဟာရ
 တို့က်ကြီး၌၊ ဒက္ခိဏန္ဒါရေ၊ စေတိတော်ရင်ပြင်၏ထောင်တံခါး၌၊ ဌတွာ၊
 ရပ်၍၊ မဟာစေတိယံ၊ ရွှေပန်းတင်ရာဟောမမာလာမဟာ စေတိတော်ကို၊
 ဩလောကေန္တာ၊ ဩဠာကုန်လျက်၊ ဗုဒ္ဓါရမ္မဏံဝီတိံ၊ ဘုရားလျှင်အာရုံရှိ
 သောဝီတိကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ တဒေဝ၊ ထိုဝီတိကိုလျှင်၊ ခယဝယ

၃-သီတိပဋ္ဌာနသံယုတ်-၃၃-အဗ္ဗပါလီဝဂ်၊

၁၇၃

တော၊ ခယဝယအားဖြင့်၊ သမ္ဘသန္တာ၊ သုံးသင်ကုန်လျက်၊ တိံသသဟဿ
 သိက္ခ၊ သုံးသောင်းသောရဟန်းတော်တို့သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 သို့၊ ပါဝုဏိံသု၊ ရောက်ဘူးကုန်ပြီ၊ ပန္နိမန္ဒါရေစ၊ စေတီတော်ရင်ပြင်
 အနောက်တံခါး၌လည်းကောင်း၊ ပါဗိနန္ဒါရေစ၊ စေတီတော်ရင်ပြင်အရှေ့
 တံခါး၌လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုအတူလည်းကောင်း၊ ပဉ္စမဏ္ဍပဋ္ဌာနေ၊
 အမေးပုစ္ဆာပြုရာမဏ္ဍပ်အရပ်၌လည်းကောင်း၊ အဘယဝါဝိပါဠိယံ၊ အဘ
 ယကန်တော်၏အရှေ့မျက်နှာကန်သင်း၌လည်းကောင်း၊ ထူပါရာမန္ဒါရေ၊
 ထူပါရုံပထိုးတော်တံခါး၌လည်းကောင်း၊ နဂရဿ၊ အနုရာဓပြည်၏အနွှိ
 ထာန္ဒါရေ၊ တောင်တံခါး၌လည်းကောင်း၊ အနုရာဓဝါဝိပါဠိယံ၊ အနုရာဓရေ
 ကန်ကြီး၏ကန်သင်း၌လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုအတူလည်းကောင်း
 တည်း။ ၊

မဟာအရိယာဝံသ ဘာဏကထေရောပန၊ ဗုဒ္ဓဝင်အရိယဝင် စေတီ
 ဝင်ဒီပဝင်စသောဝင်ရံကိုဟောတတ်သည်ဖြစ်၍မဟာအရိယာဝံသဘာ
 ဏကဟုကျော်စောသော မထေရ်ကြီးသည်ကား၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊
 ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ ဝဒထ၊ ဆိုကြကုန်သနည်း၊ မဟာစေတီယဿ၊ မဟာစေ
 တီ၏၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ကုန္တိဝေဒိကာယ၊ ဝမ်းလယ်ပွတ်တိုင်
 စဉ်၏၊ ဟေဋ္ဌိမဘာဂတော၊ အောက်အတို့မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပညာယနုဋ္ဌာနေ
 မျက်စိအားထင်မြင်ရာအရပ်၌၊ ယတ္ထယတ္ထ၊ အကြင်အကြင်အရပ်၌၊ ဧပိ
 ဒါ၊ ခြေနှစ်ဘက်တို့သည်၊ သမံ၊ အညီအညွတ်၊ ပတိဋ္ဌာပေဝံ၊ တည်ပေ
 မြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထတတ္ထ
 ပညာယနုဋ္ဌာနေ၊ ထိုထိုမျက်စိအား ထင်မြင်ရာအရပ်၌၊ ဧကပဒဝါရေ၊
 တကြိမ်သောဘဝါးချရာအရပ်၌၊ တိံသသိက္ခ၊ သဟဿသနိ၊ သုံးသောင်း
 သောရဟန်းတို့သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိံသု၊ ရောက်
 ဘူးကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ၊

အပရောပနမဟာထေရော၊ တဦးသောမဟာထေရ်မူကား၊ မဟာစေ
 တီယတလေ၊ မဟာစေတီ ရင်ပြင်တော်၌၊ အကိဏ္ဏ ဝါလိကာယ၊ ကြံ
 လောင်းအပ်သောသဲထက်၊ ဗဟုတရာ၊ အရေအတွက် များကုန်သော၊
 သိက္ခ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အရဟတ္တံပတ္တာတိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ဘူး
 ကုန်ပြီဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ထေရေ၊ မဟာထေရ်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊

၁၂၄ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဖူး၍၊ တေသံ၊ ထိုမဟာထေရ်တို့၏၊ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမတော်၌၊ ပဏိဋ္ဌာ
ယ၊ တည်၍၊ အသုဘံ၊ အသုဘအာရုံကို၊ ဒိသွာ၊ ကြည့်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအသု
ဘအာရုံ၌၊ ပဌမဇ္ဈာနံ၊ ပဌမဈာန်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ တဒေဝ၊ ထိုပဌ
မဈာန်ကိုပင်လျှင်၊ ခယဝယတော၊ ခယဝယအားဖြင့်၊ သမ္ပသန္တော၊ သုံး
သပ်သည်ဖြစ်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏၊
တသ္မာ၊ ထိုသို့အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧတေသံ၊
ထိုစေတီတော်ပေမိတော်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းသည်၊
သာတ္ထံ၊ အကျိုးရှိသည်စင်စစ်တည်း၊ ကေမိပန၊ အဘယဂီရိဝါသီအယူ
မည်ဆရာတို့ သည်ကား၊ အာမိသတောဝိ၊ သက်နိုး ဆွမ်း စသောအာ
မိသပစ္စည်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇိ၊ ပွားစီးခြင်းသည်၊ အတ္ထောယေဝ
အတ္ထပင်တည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယံကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တံ၊ ထိုပစ္စည်း
ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မစရိယာနုဂ္ဂဟာယ၊ သာသနာတော်ကိုမြီးမြှင့်ခြင်း
ငှါ၊ ပဋိပန္နတ္တာ၊ ကျင့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆို
ကုန်၏၊ ။ တသ္မိံပန ဝမနေသာတ္ထက သမ္ပဇည ဝသေန ပရိဂ္ဂဟိတ
အတ္ထဝိဝမနေ၊ သာတ္ထကသမ္ပဇည၏အစွမ်းဖြင့် သိမ်းဆည်းအပ်သော
အစီးအပွားရှိသောထိုသို့သောသွားခြင်း၌လည်း၊ သပ္ပါယာသပ္ပါယံ၊ လျော်
ပတ်သည် မလျောက်ပတ်သည်ကို၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ ညာဏ်ဖြင့်အသင့်ချိန်၍၊
သပ္ပါယပရိဂ္ဂဗ္ဗနံ၊ လျောက်ပတ်သည်ကိုသိမ်းဆည်းခြင်းသည်၊ သပ္ပါယ
သမ္ပဇညံ၊ သပ္ပါယသမ္ပဇည်မည်၏၊ သေယူထိဒံ၊ သပ္ပါယသမ္ပဇည်ဟူသည်
အဘယံနည်းဟူမူကား၊ တာဝ၊ ဧေးဦးစွာ၊ စေတိယဿ၊ စေတီတော်ကို၊
ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းသည်၊ သာတ္ထံ၊ အကျိုးရှိပေသည်ပင်တည်း၊ ပန၊ ထိုသို့
အကျိုးရှိသော်၊ စေတိယဿ၊ စေတီတော်အား၊ မဟာပူဇာယံ၊ အုပ်အော်
သောင်းသဲပွဲလမ်းကြီးမားများစွာသောသူတို့ပူဇော်ခြင်းသည်၊ သတိ၊ ဖြစ်
လတ်မူကား၊ ဒေသန္တိဒေသယောဇနန္တရေ၊ ဆယ်ယူစနာ တဆဲ နှစ်ယူစနာ
အတွင်း၌၊ ပရိသာ၊ ပရိသတ်တို့သည်၊ သန္တိပတန္တိ၊ စည်းဝေးကုန်၏၊ အတ္တ
နေ၊ မိမိ၏၊ ဝိဘဝါနုဂ္ဂပါ၊ စည်းစိမ်အင်ခွင်အားလျော်စွာ၊ ဣတ္ထိယောဝိ၊
မိန်းမတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝုရိသာဝိ၊ ယောက်ျားတို့သည် လည်း
ကောင်း၊ အသင်္ဂတပဋိယတ္တာ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
ဝိတ္တကမ္ပရူပကာနိဝိယ၊ ပန်းချီဆေးရေးအရုပ်ကဲ့သို့၊ သဗ္ဗေန္တိ၊ သွားလာ
ကုန်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ တတြတာသု ဖရိသာသု၊ ထိုပရိသတ်တို့၌၊
တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဣဋ္ဌေအာရမ္မဏေ၊ ဣဋ္ဌာရုံ၌၊ လောဘော၊ လောဘ

သည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ အနိဋ္ဌေအာရမ္မဏော၊ အနိဋ္ဌာရုံ၌၊ ပဋိဇ္ဈာ၊
ဒေါသသည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ အသမပေက္ခနေ၊ ဂေဟသိတ ဥာဏု
ပေက္ခ၏ အစွမ်းဖြင့် အာရုံကို မသင့်မတင့်သောအားဖြင့် ကြည့်ရှုခြင်း
စသည်၌၊ မောဟော၊ မောဟသည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ကာယသံသဂ္ဂေ၊
မာတုဂါမနန္တို့ကိုယ်လက်နှီးနှောမိရာ၌၊ ကာယသံသဂ္ဂါပတ္တိံ၊ ကာယသံ
သဂ္ဂအာပတ်သို့၊ အာပန္နတိ၊ ရောက်တတ်၏။ ဇီဝိတဗြဟ္မစရိယာနံ ဝါ၊ ဇီဝိ
တဗြဟ္မစရိယတို့၏ မူလည်း။ အန္တရာယောစ၊ အန္တရာယ်သည်လည်း။
ဟောတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဇေံ၊ ဤသို့အန္တရာယ် ဖြစ်လတ်သော်၊ တံဌာနံ၊ ထို
အရပ်သည်။ အသပ္ပါယံ၊ မလျောက်ပတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝုတ္တပ္ပကာ
ရအန္တရာယာဘာဝေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအန္တရာယ် မရှိမူကား။ သပ္ပါယံ၊
လျောက်ပတ်၏။ ဗောဓိဒဿနေဝိ၊ ဗောဓိကိုဖူးမြင်ခြင်း၌လည်း။ ဇေသဝ
နယော၊ ဤနည်းကိုသာလျှင်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ သံစာဒဿနံဝိ၊ သံစာ
တော်ကိုဖူးမြင်ခြင်းသည်လည်း။ သာတ္ထံ၊ အကျိုးရှိ၏။ ပန၊ ထိုသို့အကျိုးရှိ
သော်လည်း။ အန္တောဂါမေ၊ ရွာတွင်း မြို့တွင်း၌။ မဟာမဏ္ဍပံ၊ ကနား
မဏ္ဍပ်ကြီးစွာကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ တညဉ့်ပတ်လုံး။ ဓမ္မ
သဝနံ၊ တရားနာခြင်းကို။ မနုဿေသု၊ လူတို့သည်။ ကရောန္တေသု၊ ပြုကုန်
လတ်သော်။ ဝုတ္တပ္ပကာရေနော၊ ဒသန္တာဒဿယောဇနန္တရေစသည်ဖြင့်ဆို
အပ်ပြီးသောအပြားဖြင့်လျှင်။ ဇနသန္နိပါတောစေဝ၊ လူအပေါင်း၏စည်း
ဝေးခြင်းသည် လည်းကောင်း။ အန္တရာယောစ၊ အန္တရာယ်သည်လည်း
ကောင်း။ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဇေံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊
တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သည်။ အသပ္ပါယံ၊ မလျောက်ပတ်ချေ။ အန္တရာယာဘာ
ဝေ၊ အန္တရာယ်မရှိလတ်သော်။ သပ္ပါယံ၊ လျောက်ပတ်ပေ၏။ မဟာပရိဝါ
ရာနံ၊ ယောကျ်ားမိန်းမအရောတသောသောအခြံအရံများကုန်သော။ ထေ
ရာနံ၊ မထေရ်တို့ကို။ ဒဿနေဝိ၊ ဖူးမြင်ရာ၌လည်း။ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်း
ပင်တည်း။ အသုဘဒဿနံဝိ၊ အသုဘရှုခြင်းသည်လည်း။ သာတ္ထံ၊ အကျိုး
ရှိ၏။ တဒတ္ထဒီပနတ္ထဉ္စ၊ ထိုသို့အသုဘရှုခြင်း၏ သာတ္ထကဘာဝဟု ဆိုအပ်
သောအတ္ထကိုပြုခြင်းငှါကား။ ဣဒံဝတ္ထု၊ ဤဆိုအပ်သည်သာလျှင် ဝတ္ထု
တည်း။ ကိရေ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ ဇေကော၊ တဦးသော။ ဒဟရဝိက္ခု၊ ရဟန်း
ပျိုသည်။ သာမဏေရံ၊ သာမဏေကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ ဒန္တကဋ္ဌတ္ထာယ၊
ဒန်ပူအကျိုးငှါ၊ ဂတော၊ သွား၏။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ မပ္ပိ၊ ခရီး
မှ၊ ဥက္ကမိတွာ၊ ဖဲ၍။ ဝုရေတော၊ ရှေ့သို့။ ဂန္တန္တော၊ သွားလတ်သော်။ အသုဘံ၊

၁၇၆ မဟာဝဂ္ဂသံဃုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

အသုဘကောင်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအသုဘအာရုံ၌၊ ပဌမဏ္ဍာနံ၊ ပဌမ
ဈာန်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ တဒေဝ၊ ထိုပဌမဈာန်ကိုပင်လျှင်၊ ပါဒကံ၊
ကတွာ၊ အခြေပြု၍၊ သင်္ခါရေ၊ တေဘူမကသင်္ခါရတို့ကို၊ သမ္ပသန္တော၊ သုံး
သပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝီရိယလောနိ၊ သုံးပါးသောဗိုလ်တို့ကို၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်
မှောင်ပြု၍၊ ဥပရိမဂ္ဂတ္ထာယ၊ အထက်ဆုံးဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်အကျိုးငှါ၊
ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏၊ ဒဟ
ရော၊ ပဉ္စင်းမျှသည်၊ တံ၊ ထိုသာမဏေကို၊ အပသာန္တော၊ မမြင်ရကား၊ သာ
မဏေရောတိ၊ အိုကိုရှင်ဟု၊ ပက္ခောသိ၊ ခေါ်၏၊ သော၊ ထိုသာမဏေသည်၊
မယာ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇိတဒိဝသတော၊ ရှင်ပြုသောနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဘိက္ခု
နာ၊ ရဟန်းနှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ နေကထာနာမ၊ နှစ်ခွန်းသောစကားမည်သည်ကို
နကဝိတပုဗ္ဗော၊ မဆိုစဘူး၊ အညတ္ထိ၊ မိဒိဝသော၊ တပါးသောနေ့၌လည်း၊
ဥပရိမိသေသံ၊ အထက်ဆုံးဖြစ်သောမဂ်ဗိုလ်အထူးကို၊ နိဗ္ဗတ္တဿာမိတိ၊
ဖြစ်စေအံ့ဟု၊ မိန္တောတွာ၊ ငြိ၍၊ ဘန္တော၊ အရှင်ဘုရား၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပဋိဝစနံ၊ ထူးသောစကားကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊
ဧဟိတိ၊ လာလှည့်ဟူ၍၊ ပုတ္တေစ၊ ဆိုသော်လည်း၊ ဧကဝစနေနေဝ၊ တခွန်း
သောစကားဖြင့်လျှင်၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊ ဘန္တော၊ ကိုယ်တော်ဘုရား၊ ဣမိနာ
မဂ္ဂေန၊ ဤခရီးဖြင့်၊ တာဝ၊ ထိုရှေ့သောက်၊ ဂတိံ၊ ကြွ၍၊ မယာ၊ အကွန့်ပ်
သည်၊ ဌိတောကာသော၊ ရပ်ရာအရပ်၌၊ မဟုတ္တံ၊ တမဟုတ်မျှ၊ ပုရတ္ထာဘိ
မုခေါ၊ အရှေ့အရပ်သို့ရှေးရှု၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဩလောကေထ၊ ဩညံရှု
တော်မူပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းမျှသည်၊
တထာ၊ ထိုသာမဏေလျှောက်တိုင်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တေန၊ ထိုသာမဏေ
သည်၊ ပတ္တပိသေသမေဝ၊ ရောက်သော မဂ်ဗိုလ်သုံးပါး တရားအထူးသို့
လျှင်၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ အသုဘံ၊ အသုဘ
ကောင်သည်၊ ဗိန္နံ၊ နှစ်ပြီးသော ရဟန်းသာမဏေတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ မဂ်ဗိုလ်
အစီးအပွားအလိုငှါ၊ ဧတံ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုပြီး
သောနည်းဖြင့်၊ ဧတံ၊ ဤအသုဘသည်၊ သာတ္ထံ၊ အကျိုးရှိသည်၊ သမာနံပိ၊
ဖြစ်လျှင်မူလည်း၊ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ားအား၊ မာတုဂါမာသုဘံ၊ မာတုဂါ
မအသုဘသည်၊ အသပ္ပာယံ၊ မလျှောက်ပတ်၊ မာတုဂါမဿစ၊ မာတုဂါမ
အားလည်း၊ ပုရိသသ သုဘံ၊ ယောကျ်ား အသုဘသည်၊ အသပ္ပာယံ၊
မလျှောက်ပတ်၊ သဘာဝမေဝ၊ သဘောတူအသုဘသည်သာလျှင်၊ သပ္ပာ
ယံ၊ လျှောက်ပတ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ သပ္ပာယပရိဂ္ဂဏှနံ၊ လျှောက်ပတ်သည်

ကိုသိမ်းဆည်းသော ဥာဏ်သည်။ သပ္ပာယသမ္ပစည်။ သပ္ပာယသမ္ပစည်
မည်၏။ ။ ပန်းထိုမှတစ်ပါး။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုပြီးသောနည်းဖြင့်။ ပရိဂ္ဂဟိတ
သပ္ပာယသမ္ပ၊ သိမ်းဆည်းအပ်ပြီးသော အကျိုးရှိသည်လျောက်ပတ်သည်
ရှိသောရဟန်းအား။ အဋ္ဌတိ သကမ္မဋ္ဌာနေသု၊ သုံးဆဲ့ရှစ်ပါးသောကမ္မဋ္ဌာန်း
တို့တွင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဗိတ္တရုစိယံ၊ စိတ်ကြိုက်နှစ်သက်အပ်သော၊
ကမ္မဋ္ဌာနသင်္ခါတံ။ ကမ္မဋ္ဌာန်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဂေါစရံ၊ အာရုံကို၊ ဥဂ္ဂဟေ
တွာ၊ ဥဂ္ဂဟာနိမိတ်ထင်အောင်လက်လည်စွာသင်ပြီး၍။ ဘိက္ခဝာစာရဂေါစ
ရေ၊ ဆွမ်းခံကျက်စားရာဟု ဆိုအပ်သောဂေါစရဂါမ်၌။ တံ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်း
ကို၊ ဂဟေတွာဝ၊ ယူဆောင်၍သာလျှင်။ ဂမနံ၊ သွားခြင်းသည်။ ဂေါစရ
သမ္ပစည်နာမ၊ ဂေါစရသမ္ပစည်မည်၏။ တဿ၊ ထိုဂေါစရသမ္ပစည်၏။ အာ
ဝိတာဝတ္ထံ၊ ထင်ရှား ဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဣဒံတုတ္ထံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော
တုတ္ထံကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့
သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဟရတိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဖြစ်စေသောအားဖြင့်
အသွားဆောင်၏။ ဧကစ္စော၊ အချို့သောရဟန်းသည်။ နပစ္စာဟရတိ၊ အာ
ဟာရကိုသုံးဆောင်သည်မှ နေ့သန့်ရာသို့ကပ်သည်တိုင်အောင် ကမ္မဋ္ဌာန်း
ကိုအပြန်မဆောင်။ ဧကစ္စော၊ အချို့သောရဟန်းသည်။ ပစ္စာဟရတိ၊ အာ
ဟာရကိုသုံးဆောင်သည်မှနေ့သန့်ရာသို့ ကပ်သည်တိုင်အောင်ကမ္မဋ္ဌာန်း
ကိုအပြန်ဆောင်၏။ နာဟရတိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုဖြစ်စေသောအားဖြင့်အသွား
မဆောင်။ ဧကစ္စောပန၊ အချို့သော ရဟန်းသည်မူကား။ နေဝဟရတိစ၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အသွားမဆောင်။ နပစ္စာဟရတိစ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အပြန်လည်း
မဆောင်။ ဧကစ္စော၊ အချို့သောရဟန်းမွန်ရဟန်းကောင်းသည်။ ဟရတိစ၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အသွားလည်း ဆောင်၏။ ပစ္စာ ဟရတိစ၊ အပြန်လည်း
ဆောင်၏။ ။

တတ္ထတေသုတဿုဘိက္ခုသု၊ ထိုလေးပါးသောရဟန်းတို့တွင်။ ယော
ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဒိဝသံ၊ နေ့အတို၌၊ စက်မေန၊ စင်္ကြံကြွခြင်း
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိသဇ္ဇာယစ၊ ထိုင်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာဝရေဏိ
ယေဟိ၊ ကုသိုလ်စိတ်ကိုပိတ်ပင်တတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ နိဝရဏတရား
တို့မှ၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပရိသောစေတွာ၊ သုတ်သင်၍၊ ရတ္တိယာ၊ ည၌၏။ ပဌမ
ယာမံ၊ ပဌမယာဝ်ပတ်သုံး၊ မဇ္ဈိမယာမေ၊ မဇ္ဈိမယာဝ်၌၊ သေယျံ၊ ကျိန်းခြင်း
ကို၊ ကပ္ပေတွာ၊ ပြု၍၊ ပတ္တိ မယာမေ၊ ပတ္တိ မယာဝ်၌လည်း။ နိသဇ္ဇာယ၊ ထိုင်
ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ စက်မေဟိ၊ စင်္ကြံကြွခြင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း။

ဝိတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍၊ ပဝေဝးစောစောကလျှင်၊ စေတိယာဏ်ဏာဗောဓိ
ယာဏ်ဏာဝတ္ထံ၊ စေတိရင်ပြင်ဗောဓိရင်ပြင်၌ပြုအပ်သောဝတ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု
၍၊ ဗောဓိရုက္ခေ၊ ဗောဓိပင်၌၊ ဥဒကံ၊ ညောင်ရေကို၊ အာသိပ္ပိတွာ၊ သွန်း၍၊
ပါနိယံ၊ သောက်ရေကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇနိယံ၊ သုံးဆောင်ရေကိုလည်း
ကောင်း၊ ပစ္စုပဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်ထား၍၊ အာစရိယုပဏ္ဍာယဝတ္ထာဒိနိ၊ ဆရာ
ဥပဏ္ဍာယံဝတ်စသည်တို့ကို၊ သမာဒါယ၊ ကောင်းစွာ ကောက်တည်၍၊
ဝတ္တတိ၊ ဖြည့်ကျင့်၍၊ ဝတ္တသီသေန၊ ဝတ်ကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ သရိပေရိ
ကမ္ဘံ၊ မျက်နှာသစ်ခြင်းအစရှိသောကိုယ်လက်သုတ်သင်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊
ပြု၍၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ နွေတယောပလ္လင်္ကေ၊ နှစ်
ကြိမ်သုံးကြိမ်ထက်ဝယ် ဖွဲ့ခွေနေရာဌာနတို့ကို၊ ဥသုဓံ၊ တေဇောအဋ္ဌ
ကို၊ ဂါဟာပေန္တော၊ ယူစေလျက်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အနုယုပ္ပိတွာ၊
အားထုတ်၍၊ ဘိက္ခာစာရဝေလသယ၊ ဆွမ်းခံချိန်အခါ၌၊ ဥဋ္ဌတိတွာ၊ ထ၍၊
ကမ္မဋ္ဌာနသီသေနော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်သာလျှင်၊ ပတ္တစိဝရံ၊
သဝိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ သေနာသနတော၊ ကျောင်းမှ၊ နိက္ခ
မိတွာ၊ ထွက်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မနသိကရောဇ္ဇောဝ၊ နှလုံးသွင်း
လျက်သာလျှင်၊ စေတိယာဏ်ဏံ၊ စေတိရင်ပြင်သို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ ဗုဒ္ဓါနုဿ
တိကမ္မဋ္ဌာနံ၊ မိမိလက်စွဲဗုဒ္ဓါနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ သစေ ဟောတိ၊
အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ တံ၊ ထိုလက်စွဲဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အဝိဿဇ္ဇေတွာ
ဝ၊ မစွန့်မူ၍ သာလျှင်၊ စေတိရင်ဏံ၊ စေတိရင်ပြင်သို့၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်၍၊
အညံ၊ တပါးသော၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်
အံ့၊ သောပါနပါဒမူလေ၊ စောင်းတန်း ခြေရင်း၌၊ ဌတွာ၊ ရပ်၍၊ ဟတ္ထေန၊
လက်ဖြင့်၊ ဂဟိတာဘဏ္ဍာပိယ၊ ယူအပ်သောဘဏ္ဍာကဲ့သို့၊ တံ၊ ထိုဗုဒ္ဓါ
နုဿတိမှတပါးသောကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဌပေတွာ၊ အရာမဟုတ်သေးသဖြင့်
ထားဦး၍၊ ဗုဒ္ဓါရမ္မဏံ၊ ဘုရားလျှင်အာရုံရှိသော၊ ဝိတိ၊ ဝိတိကို၊ ဂဟေတွာ၊
ယူ၍၊ စေတိယာဏ်ဏံ၊ စေတိတော်ရင်ပြင်သို့၊ အာရုယျ၊ တက်၍၊ မဟန္တံ
စေတိယံ၊ စေတိကြီးစွာဖြစ်ခဲ့မှုကား၊ တိက္ခတ္ထံ၊ ပဒက္ခိဏံကတွာ၊ သုံးကြိမ်
လက်ျာရစ်လည်သည်ကိုပြု၍၊ စတုသုဋ္ဌာနေသု၊ လေးဌာနတို့၌၊ ဝန္ဒိတဗ္ဗံ၊
ရှိခိုးအပ်၍၊ ခုဒ္ဒကံစေတိယံ၊ စေတိငယ်ဖြစ်မှုကား၊ တထေဝတိက္ခတ္ထံ၊ မေ
ဝ၊ ထိုအတူသုံးကြိမ်တိုင်အောင်လျှင်၊ ပဒက္ခိဏံကတွာ၊ လက်ျာရစ်လည်
သည်ကိုပြု၍၊ အဋ္ဌသုဋ္ဌာနေသု၊ ရှစ်ဌာနတို့၌၊ ဝန္ဒိတဗ္ဗံ၊ ရှိခိုးအပ်၍၊ စေတိယံ၊
စေတိတော်ကို၊ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုးပြီး၍၊ ဗောဓိယာဏ်ဏံ၊ ဗောဓိရင်ပြင်သို့၊ ပတ္တေ

နဝိ၊ရောက်သောရဟန်းသည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိ
တော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္မုခါရိယ၊ မျက်မှောက်
'ကဲ့သို့၊ နိပစ္စာကာရံ၊ တုပ်ဝပ်နှိမ့်ချပြုသည်ကို၊ ဒေသတော၊ ပြု၍၊ ဗောဓိ၊ ဗော
ဓိကို၊ ဝဋ္ဋတဗ္ဗာ၊ ရှိခိုးအပ်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်း
ဖြင့်၊ စေတိယဗ္ဗ၊ စေတီတော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗောဓိဗ္ဗ၊ ဗောဓိကိုလည်း
ကောင်း၊ ဝဋ္ဋတဗ္ဗာ၊ ရှိခိုးပြီး၍၊ ပဋိသာမိတဗ္ဗာနံ၊ သိမ်းသိမ်းဆည်းရာအရပ်
သို့၊ ဂစ္ဆံ၊ ရောက်၍၊ ပဋိသာမိတဘဏ္ဍာကံ၊ သိမ်းအပ်သော ဘဏ္ဍာကို၊
ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ ဂဏ္ဍန္တောရိယ၊ ယူသကဲ့သို့၊ နိက္ခိတ္တကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ထား
အပ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဂါမသဒိပေ၊ ရွာဥပစာ၌၊ ကမ္မဋ္ဌာ
နသိသေနေဝ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်သာလျှင်၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊
ပါရပေတွာ၊ ချုံ၍၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ ပဓိသတိ၊ ဝင်၏။ ။

အထ၊ ထိုသို့ဆွမ်းခံဝင်လတ်သော်၊ နံဘိက္ခု၊ ထိုဆွမ်းခံဝင်သော
ရဟန်းကို၊ မနုဿာ၊ ရွာသားတို့သည်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်လတ်၍၊ နော၊ ငါတို့၏၊
အယျော၊ သခင်သည်၊ အာဂတောတိ၊ ကြွလာပြီးဟူ၍၊ ပစ္စုပ္ပန္တံ၊ ခရီးဦး
ကြိုဆို၍၊ အာသနသာယာယဝ၊ ဆွမ်းစားစရပ်၌လည်းကောင်း၊ ဂေဟေ
ဝ၊ အိမ်၌လည်းကောင်း၊ နိသီဒါပေတွာ၊ သီတင်းသုံးစေ၍၊ ယာဂု၊ ယာဂု
ကို၊ ဒတွာ၊ ကပ်၍၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေ့လောက်၊ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းသည်၊ နနိဋ္ဌာ
တိ၊ မပြီးသေး၊ တာဝ၊ ထိုရွှေ့လောက်၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ခေဝိတွာ၊ ဆေး၍၊
တေလေန၊ နှင်းဆီဖြင့်၊ မက္ခိတွာ၊ လိမ်းသုတ်၍၊ ဝုရတော၊ ရှေ့၌၊ နိသီဒိတွာ၊
ထိုင်၍၊ ပဉ္စဝါ၊ ပြဿနာကိုလည်း၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ မေးလျှောက်ကုန်အံ့၊ ခမ္ဘဝါ၊
တရားကိုမူလည်း၊ သောတုကာမာ၊ နာလိုကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့၊
သစေဝိနကထာပေန္တိ၊ အကယ်၍တရားဟောမထိုက်သည် ဖြစ်မူကား၊
ပန၊ ထိုသို့သော်လည်း၊ ဇနသင်္ဂဟတ္ထံ၊ လူအပေါင်းအားခြီးမြှင့်ခြင်းအကျိုး
ငှါ၊ ဓမ္မကထာနာမ၊ တရားစကားမည်သည်၊ ကာတဗ္ဗာယေဝ၊ ပြုသင့်သည်
သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌကထာစရိယာ၊ ရှေးအဋ္ဌကထာဆရာတော်
တို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဓမ္မကထာ၊ တရားစကားသည်၊
ကမ္မဋ္ဌာန ပိမုတ္တာနာမ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းမှလွတ်သော မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပေ၊
တသ္မာ၊ ထိုသို့ဓမ္မကထာမည်သည်ကို ပြုသင့်သည်သာဟု အဋ္ဌကထာ
ဆရာတော်တို့ဆိုသည်၏အဖြစ် ကမ္မဋ္ဌာန်းမှလွတ်သော ဓမ္မကထာ မည်
သည်မရှိပေသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာနသိသေနေဝ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအရင်း

ပြုသဖြင့်သာလျှင်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ကထေတွာ၊ ဟော၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနသီသေန
 ဝ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်သာလျှင်၊ အဟာသရံ၊ အာဟာရကို၊ ပရိဘု
 တွာ၊ ပရိဘုတ်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနသီသေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအရင်းပြု၍သာလျှင်၊
 အနုမောဒနံ၊ ဆွမ်းအနုမောဒနာကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နိဝတ္တိယမာနောပိ၊ ဆွမ်း
 ခံရွာမှပြန်လည်သော်လည်း၊ မနုဿဟိ၊ တကားဥပါသကာတို့သည်၊ အနု
 ဂတော၊ ပို့အပ်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဂါမတော၊ ဆွမ်းခံရွာမှ၊ နိက္ခ
 မိတွာ၊ ထွက်ခဲ့၍၊ တတ္ထ၊ ထိုရွာမှ လွတ်ရာအရပ်၌၊ တေ၊ ထိုတကားဥပါ
 သကာတို့ကို၊ နိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်လည်စေ၍၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့၊ ပဋိပန္နတိ၊ ဩ၏။ ။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ ဝုရေတရံ၊ လက်ဦးစွာ၊ နိက္ခ
 မိတွာ၊ ထွက်၍၊ ဗဟိဂါမေ၊ ရွာပ၌၊ ကတဘတ္တကိစ္စ၊ ပြုအပ်သောဆွမ်းတိုင်း
 ပေးခြင်းကိစ္စရှိကုန်သော၊ သာမဏေရာဇယော၊ သမဏအစရှိသည်တို့
 သည်၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပဗ္ဗုဂ္ဂတံ၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍၊ အထ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ပတ္တပိ
 ဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ ဂဗ္ဘန္တိ၊ ထွင်းယူကုန်၏၊ ပပါရာဏာဘိက္ခု၊ ရှေးက
 လရဟန်းတို့သည်၊ အာဓာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်တည်း၊
 အာစရိယော၊ ဆရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မုခံ၊ မျက်နှာကို၊ ဩလောကေတွာ၊
 ဩည၍၊ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကို၊ နကရောန္တိကိရ၊ မပြုကုန်သတတ်၊ သမ္ပတ္တပရိစ္ဆ
 ဒေန၊ တကွဆုံမိသော အပိုင်းအခြားဖြင့်ပင်လျှင်၊ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကို၊ ကရော
 န္တိကိရ၊ ပြုကုန်သတတ်၊ တေ၊ ထိုသာမဏေပဉ္စင်းပျိုတို့သည်၊ တံဘိက္ခု၊
 ထိုရဟန်းကို၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဇေတမနုဿာ၊ ဤသူတို့သည်၊ တုဗ္ဗာ
 ကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား၊ ကိံဟောတိ၊ အဆိုတော်ကုန်သနည်း၊ မာတိ
 ပက္ခတော၊ အမိအဖို့မှ၊ သမ္ပန္နာ၊ စပ်ကုန်သလော၊ ပိတိပက္ခတော၊ အဘ
 အဖို့မှ၊ သမ္ပန္နာ၊ စပ်ကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၏၊ တုဗ္ဗေ၊
 သင်တို့သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဝုစ္ဆတေ၊ မေးကြကုန်သနည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့မထေရ်ကြီးကဆိုလတ်သော်၊ တုဗ္ဗေသု၊ သင်တို့၌၊ ဇေတသံ၊
 ထိုဒါယကာတို့၏၊ ပေမံ၊ ချစ်သောအမူအရာကို၊ ဗဟုမာနံ၊ များစွာမြတ်နိုး
 သောအမူအရာကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဝုစ္ဆာမ၊ မေးပါကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 သျှောက်လတ်သော်၊ အာဝုဿာ၊ ငါရှင်တို့၊ ယံ၊ အကြင်အမှုကို၊ မာတာပိ
 တူပိ၊ မိခင်ဘဝင်တို့သည်လည်း၊ ဒုက္ကရတရံ၊ ပြုခြင်းငှါခဲယဉ်းထွံပေ၏၊ တံ
 ထိုအမှုကို၊ ဇေတ၊ ထိုဒါယကာတို့သည်၊ အာဓာကံ၊ ငါတို့အား၊ ကရောန္တိ၊
 ပြုကုန်၏၊ နော၊ ငါတို့၏၊ ပတ္တပိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းသည်လည်း၊ ဇေတ

၃-သတိပဋ္ဌာနသံယုတ်-၃၃-အဗ္ဗပါလီဝဂ်။ ၁၈၁

သံ၊ ထိုဒါယကာတို့၏။ သန္တကမေဝ၊ ဥစ္စာပင်တည်း။ ဇေတသံ၊ ထိုဒါယကာ
တို့၏။ အာနုဘာဝေန၊ ပြီးမြောက်သော အစွမ်းဖြင့်။ ဘယေးရန်သူတို့၏ဘေး
သည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ နေဝဇာနာမ၊ မသိရပေကုန်၊
ဆာတက၊ မဟာသယောကြီးသည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဆာတကံ၊
သယောမွန်းကို။ နဇာနာမ၊ မသိရပေကုန်။ ဇေဒိသာနာမ၊ ဤသို့သဘောရှိ
သည်မည်ကုန်သော၊ အမှောက်၊ ငါတို့၏။ ဥပကာရိနော၊ ကျေးဇူးပြုသောသူ
တို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပေကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇေတသံ၊ ထိုတကာတို့၏။ ဂုဏော၊
အထွေထွေသောကျေးဇူးဂုဏ်တို့ကို။ ကထေန္တော၊ ခံတွင်းမဆံ့ ပြောအံ့
လျက်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ အယံ၊ ဤရဟန်းကို။ ဟရတိ၊ အသွားဆောင်၏။ န
ပစ္စာဟရတိ၊ အပြန်မဆောင်ဟု။ ဂစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယသ၊ အကြင်ရဟန်းအား။ ပဂေဝပါတောဇေ၊ စော
စောကလျှင်၊ ဂုတ္တပ္ပကာရံ၊ ပစ္ဆိမယာမေဝိနိသန္တာယစက်မေဟိဝိတိနာမေ
တွာအစရှိသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော။ ဝတ္ထပဒိုပတ္တိံ၊ ဝတ်
အကျင့်ကို။ ကရောန္တဿ၊ ပြုစဉ်။ ကမ္မဇတေဇော၊ ဝမ်းမီးတေဇောသည်။
ပဇ္ဇလတိ၊ လေင်၏။ အနုပါဒိန္နကံ၊ ဥတုဇရုပ်ကို။ မုပ္ပိတွာ၊ လွှတ်၍၊ ဥပါဒိန္နကံ
ဝမ်းပျဉ်းကို။ ဂဏ္ဍာတိ၊ ကိုင်၏။ သရိရတော၊ ကိုယ်မှ၊ သေဒါ၊ ချွေးတို့သည်။
မုစ္ဆန္တိ၊ ပိုကုန်၏။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ ဝိတိံ၊ ခရီးဖြောင့်သို့။ နာရော
ဟတိ၊ မတက်။ သောတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပဂေဝ၊ စောစောကလျှင်။
ပတ္တဝီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဝေဂဿ၊ အသောတလျှင်။
စေတိယံ၊ စေတိကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဂေါဂ္ဂပါနံ၊ နွားအပေါင်းတို့၏။ နိက္ခမန
ဝေလာယမေဝ၊ ထွက်သော အခါ၌လျှင်၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ဂတိံ၊ သွား၍၊
ယာဂုတိက္ခာယ၊ ယာဂု ဆွမ်းခံခြင်းငှါ။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ယာဂု၊ ယာဂု
ကို။ အာသနဿလံ၊ ဆွမ်းစားစရပ်သို့။ ဂတိံ၊ သွား၍၊ ဝိတိံ၊ သောက်
၏။ အထ၊ ထိုသို့ယာဂု သောက်လတ်သော်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ နိက္ခတ္တံ၊
နှစ်ကြိုက်သုံးကြိုက်၊ အဇ္ဈောဟရဏ မတ္တေန၊ မျှီကာမျှဖြင့်လျှင်၊ ကမ္မဇ
တေဇော၊ ဝမ်းမီးတေဇောသည်။ ဥပါဒိန္နကံ၊ ဥပါဒိန္နက ဖြစ်သော ဝမ်း
ပျဉ်းကို။ မုပ္ပိတွာ၊ လွှတ်၍၊ အနုပါဒိန္နကံ၊ အနုပါဒိန္နက ဖြစ်သောယာဂု
ထမင်းစသောဝတ္ထုကို။ ဂဏ္ဍာတိ၊ ကိုင်၏။ ဗသုသတေန၊ ရေအိုးတရာ
ဖြင့်၊ နှာတောဝိယ၊ ရေမျိုးသကဲ့သို့၊ တေဇောဓာတုပရိဇ္ဇာဟနိဗ္ဗာနံ၊ တေ
ဇောဓာတ်ကြောင့် ဖြစ်သော ပူပန်ခြင်း၏ ငြိမ်းခြင်းသို့။ ပတွာ၊ ချောက်၍၊

ကမ္မဋ္ဌာနသီသေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အရင်းပြုသဖြင့်၊ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို၊ ပရိ
ဘုပ္ပိတွာ၊ ပရိဘုတ်၍၊ ပတ္တဉ္စ၊ သမိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ မုခဉ္စ၊ ခံတွင်းကို
လည်းကောင်း၊ ခောဝိတွာ၊ ခော၍၊ အန္တရတတ္ထေ၊ ဆွမ်း၏ အကြား၌၊
ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မနသိကတွာ၊ နှလုံး၌ထား၍၊ အဝသေသေ၊ ယာဂု
မခံသေးသည်ကြွင်းသောအရပ်၌၊ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ စရိတွာ၊ လှည့်
သည်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနသီသေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ အာဟာရံ၊ အာ
ဟာရကို၊ ပရိဘုပ္ပိတွာ၊ ပရိဘုတ်၍၊ တတောဘုဉ္စနတော၊ ထိုသို့ဆွမ်းပရိ
ဘုတ်ရသည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပေါခံ၊ နှပေါခံ၊ အဆင့်ဆင့်၊ ဥပဋ္ဌဟမာနံ၊
ထင်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဝ၊ ယူ၍သာလျှင်၊ အာဂန္တ
တိ၊ လာ၏၊ အယံ၊ ဤရဟန်းကို၊ ပစ္စာဟရတိ၊ အပြန်ဆောင်၏၊ နာဟရတိတိ၊
အသွားကားမဆောင်နိုင်ဟု၊ ဂုဏ္ဏတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဇေဋ္ဌာ
ဤသို့သဘော ဂှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို၊
ပိဝိတွာ၊ သောက်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အာရတိတွာ၊ အားထုတ်၍၊
ဗုဒ္ဓဿ၊ သုခုး၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
သို့၊ ပတ္တာနာမ၊ ရောက်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့မည်သည်၊ ဂဏနပထံ၊ ရေ
တွက်ခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ ဝိတိဝတ္တာ၊ လွန်ကုန်လေပြီ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
သိဟဉ္စဒိပေသေဝ၊ သိဟိုဉ်းကျန်း၌သာလျှင်၊ တေသုတေသုဂါမေသု၊ ထိုထို
ရွာတို့၌၊ အာသနဿာလာယံ၊ ဆွမ်းစားစရပ်၌၊ ယတ္ထ၊ အကြင်နိသဇ္ဇာသန၌
ယာဂုံ၊ ယာဂုကို၊ ပိဝိတွာ၊ သောက်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊
ရောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ တံအာသနံ၊ ထို
အရဟတ္တဖိုလ်သို့မရောက်ဘူးဟုနိသဇ္ဇာသနသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့
မှတ်အပ်၏။ ။

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပခာဒ္ဒမိဟာရီ၊ မဂ်
လမ်းဖိုလ်လမ်းကမ္မဋ္ဌာန်းကိုစီးဖြန်းမလေ့မေ့မေ့လျော့လျော့ပေါ်ကြော့နေ
လေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိက္ခိတ္တရဓော၊ ချအပ်သော ဝိရိယတည်းဟူ
သောဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝတ္တပဗ္ဗိပတ္တိယ၊ ဝတ်အကျင့်ကို၊ အပူရဏေန၊ မဖြည့်
ခြင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဝတ္တာနိ၊ ကုန်အောင်ရုံသောဝတ်တို့ကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ ဖျက်သီး
၍၊ ပဉ္စဝိစေတောဝိလ၊ ဝိနိဗန္ဓဝိတ္တော၊ ငါးပါးအပြားရှိသော နှလုံးတံသင်း
ငါးပါးအပြားရှိသောစိတ်ကို ဖွဲ့တတ်သောစေတောဝိနိဗန္ဓနှင့်ယှဉ်သော
စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တော၊ အလေအလွင့်နေသည်ဖြစ်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံနာမ
ကမ္မဋ္ဌာန်းမည်သည်၊ အတ္တိတိဝိ၊ ရှိ၏ဟူ၍လည်း၊ သညံ၊ အမှတ်ကို၊ အကတွာ

မပြုမူ၍၊ ဂါမံ၊ ရှာသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ အနုနုလောမိကေန၊ ရဟန်းတို့အား
မလျော်သော၊ ဂိဟိသံသဂ္ဂေန၊ လူတို့နှင့်တပေါင်းတည်းအချစ်မိတ်ဖွဲ့ခြင်း
ဖြင့်၊ သံသဋ္ဌော၊ ရောနှောလျက်၊ စံရိတွာစ၊ ထည့်လည်၍လည်းကောင်း၊
တုဗ္ဗိတွာစ၊ စားပြီး၍လည်းကောင်း၊ တုဇ္ဈော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကင်းသည်ဖြစ်၍
အချည်းစည်း၊ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏၊ အယံ၊ ဤရဟန်းကို၊ နေဝဟရတိ၊ အသွား
လည်းမဆောင်၊ နပစ္စာဟရတိတိ၊ အပြန်လည်း မဆောင်သော ရဟန်း
ပျင်းဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ယောအယံ ဘိက္ခု၊ အကြင် ရဟန်းကို၊ ဟရတိစ၊
အသွားလည်းဆောင်၏၊ ပစ္စာဟရတိစ၊ အပြန်လည်းဆောင်ပေ၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ ဂတပစ္စာ ဂတိက
ဝတ္တဝသေန၊ ဘာဝနာနှင့်တကွဖြစ်၍သာလျှင် ဆွမ်းခံသွားခြင်း ဖြစ်ခြင်း
ရှိသောဝတ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုပြီး
အံ၊ အတ္ထကာမာ၊ မိမိ၏ဟိတသုခကိုအလိုရှိကုန်သော၊ ကုလယုတ္တာ၊ အမျိုး
ကောင်းသားတို့သည်၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်း
ပြု၍၊ ဒသမ္ဘိ၊ တကျိပ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝိသံဝိ၊ နှစ်ကျိပ်တို့သည်
လည်းကောင်း၊ တိသံဝိ၊ သုံးကျိပ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ စတ္တာဝိသံဝိ၊
လေးကျိပ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ပညာသံဝိ၊ ငါးကျိပ်တို့သည်လည်း
ကောင်း၊ သတံဝိ၊ အရာတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဧကတော၊ တပေါင်း
တည်း၊ ဝသန္တာ၊ သီတင်းသုံးကုန်လတ်၍၊ ဂတိကဝတ္တံ၊ ဂတိကဝတ်ကို၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ တုဇ္ဈော၊ ငါ့ရှင်တို့
သည်၊ ဣဏဇ္ဇော၊ သူ့ကြွေးသူ့မြှိုက်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နပဗ္ဗဇိတာ၊
ရဟန်းမပြုကုန်၊ ဘယဇ္ဇော၊ တေးနှိုက်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နပဗ္ဗဇိတာ၊
ရဟန်းမပြုကုန်၊ ဇိဝိတပကတာ၊ အသက်မွေးခြင်းနှိုက်စက်အပ်ကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ နပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းမပြုအပ်ကုန်၊ ပန၊ အဟုတ်သော်ကား၊ နုက္ခာ၊ ဝဋ်
ဆင်းရဲမှ၊ မုတ္တိတုကာမာ၊ လွတ်လိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဧတ္ထသာသနေ၊ ဤ
သဗ္ဗညုတုရားသာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကြကုန်၏၊ တသွား
ထိုကြောင့်၊ ဂမနေ၊ သွားခြင်းဣရိယာပုတ်၌၊ ဥပ္ပန္နကိလေသံ၊ ဖြစ်သောကိ
လေသာကို၊ ဂမနေယေဝ၊ သွားခြင်းဣရိယာပုတ်၌သာလျှင်၊ နိပ္ပဏ္ဍထ၊
နှိပ်ကြလေကုန်၊ ဌာနေ၊ ရပ်သော ဣရိယာပုတ်၌၊ နိသဇ္ဇာယ၊ ထိုင်သော
ဣရိယာပုတ်၌၊ သယနေ၊ အိပ်သော ဣရိယာပုတ်၌၊ ဥပ္ပန္နကိလေသံ၊ ဖြစ်
သောကိလေသာကို၊ သယနေယေဝ၊ အိပ်သောဣရိယာပုတ်၌သာလျှင်၊

နိဂ္ဂဏ္ဍထံ။ နှိပ်ကြလေကုန်။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဂတိကဝတ္ထံ။ ဂတိက ဝတ်ကို။
 ကတွာ။ ပြု၍။ ဝိဟရန္တိ။ ရေကုန်၏။ တေတိက္ခ။ ထိုရဟန်းသို့သည်။ ဇေ။
 ဤသို့။ ဂတိကဝတ္ထံ။ ဂတိကဝတ်ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ ဘိက္ခာစာရံ။ ဆွမ်းခံရွာ
 သို့။ ဂစ္ဆန္တော။ သွားကုန်လတ်သော်။ အနုဥသဘ ဥသဘအနု ဂါဝတဂါဝ
 တန္တရေသု။ ဥသဘခွဲ တဥသဘဂါဝတ်ခွဲ တဂါဝတ် အတွင်းတို့၌။ ပါ
 သာဏာ။ ကျောက်တို့သည်။ ဟောန္တိ။ ရှိကုန်၏။ တာယသညာယ။ ထို
 ကျောက်အမှတ်ဖြင့်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ။ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ မနသိကရောဇန္တောဝ။ နှလုံး
 သွင်းကုန်လျက်လျှင်။ ဂစ္ဆန္တိ။ သွားကုန်၏။ ကဿစိ။ တရံတယောက်သော
 ရဟန်းအား။ ဂမနေ။ သွားစဉ်။ ကိလေသော။ ကိလေသာသည်။ သစေ
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ အကယ်၍ဖြစ်တုံအံ့။ တတ္ထေဝ။ ထိုကိလေသာ ဥပါဒ်ရာအရပ်၌
 လျှင်။ နံ။ ထိုကိလေသာကို။ နိဂ္ဂဏ္ဍထံ။ နှိပ်၏။ တထာ။ ထိုအခြင်းဖြင့်။ အ
 သက္ကောဇန္တော။ မတတ်နှိုင်းမူကား။ တိဋ္ဌတိ။ ရပ်၏။ အထ။ ထိုသို့ရပ်သည်ရှိ
 သော်။ အဿ။ ထိုကိလေသာဥပါဒ်သောရဟန်း၏။ ပစ္ဆတော။ နောက်မှ။
 အာဂစ္ဆန္တောပိ။ လာသော ရဟန်းသည်လည်း။ တိဋ္ဌတိ။ ရပ်၏။ သော။
 ထိုကိလေသာ ဥပါဒ်၍ ရပ်သောရဟန်းသည်။ အယံတိက္ခ။ ဤနောက်
 ကလာသော ရဟန်းသည်။ တုယျံ။ သင့်အား။ ဥပ္ပန္နဝိတက္ကံ။ ဖြစ်သော
 ဝိတက်ကို။ ဇာနာတိ။ သိ၏။ တေ။ သင်၏။ ဇေတံကမ္မံ။ ဤကိလေသာသုခိုး
 လက်ခံသောအမှုသည်။ အနုနန္တပိကံ။ မလျှောက်ပတ်။ ဣတိ။ ဤသို့။ အတ္တာ
 နံ။ မိမိ ကိုယ်ကို။ ပဋိစောဒေတွာ။ အပြစ်တင်၍။ ဝိပဿနံ။ ဝိပဿနာကို။
 ဝဇေတွာ။ ပွားစေ၍။ တတ္ထေဝ။ ထိုရပ်ရာအရပ်၌ပင်လျှင်။ အရိယဘူမိံ။ အရိ
 ယဘုံသို့။ ဩက္ကမတိ။ သက်ဝင်၏။ တထာ။ ထိုအခြင်းဖြင့်။ အသက္ကောဇန္တော
 မတတ်နှိုင်းမူကား။ နိဿိဒတိ။ ထိုင်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အယံတိက္ခ။ တိအာဒိ
 ကော။ အယံတိက္ခ။ ဤသို့အစရှိသော။ ယောနယော။ အကြင်နည်းကို။ ဌာနေ။
 ရပ်ရာ၌။ ဝုတ္တော။ ဆိုအပ်ပြီ။ သောဇေဝနယော။ ထိုနည်းကိုပင်လျှင်။ နိသဇ္ဇာ
 ယပိ။ ထိုင်ခြင်း၌လည်း။ နေတဗ္ဗော။ ဆောင်အပ်၏။ အရိယဘူမိံ။ အရိယ
 ဘုံသို့။ ဩက္ကမိတုံ။ သက်ခြင်း၌။ အသက္ကောဇန္တော။ မတတ်နှိုင်းမူကား။
 ကိလေသံ။ ကိလေသာကို။ ဝိက္ခမ္ဘေတွာ။ ခွါ၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ။ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ မနသိ
 ကရောဇန္တော။ နှလုံးသွင်းလျက်သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ။ သွား၏။ ကမ္မဋ္ဌာနဝိပ္ပ
 ယုတ္တနံ။ ကမ္မဋ္ဌာန်းကင်းသောစိတ်ဖြင့်။ ပါဒံ။ ခြေကို။ နဥဒ္ဓရတိ။ မကြွေမချီ။
 စေဥဒ္ဓရတိ။ ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့်ကင်း၍ အကယ်၍ရှိမိငြားအံ့။ ပဋိနိဝတ္တေတွာ။
 တဖန်ပြန်၍။ ဝုရိမပါဒေသုယေဝ။ ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့်ကင်း၍ ချီကြွေမိသော ရှေ့

ခြေရာတို့၌သာလျှင်။ ဇေတိ၊ လောဏိ၊ အါလိန္ဒကဝါသိမဟာဗျဿတ္ထေရောဝိယ။ အာလိန္ဒကအရပ်၌ သိတင်းသုံးသော မဟာဗျဿ မထေရ်ကဲ့သို့တည်း။ ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ သော၊ ထိုမဟာဗျဿမထေရ်သည်။ ဧကေနိ သတိဝဿာနိ၊ တဆွဲကိုးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဂတပစ္စာဂတိကဝတ္တံ၊ ဂတပစ္စာ ဂတိကဝတ်ကို၊ ပူရေန္တောဇေ၊ မြည့်လျက်သာလျှင်။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ မနုဿာပိ၊ လူတို့သည်လည်း။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ကသန္တာစ၊ ထွန်ကုန်လျက် လည်းကောင်း။ ဝပ္ပန္တာစ၊ စိုက်ပျိုး ကုန်လျက် လည်းကောင်း။ မဒ္ဒန္တာစ၊ တလင်း၌စပါးနယ်ကုန်လျက်လည်းကောင်း။ ကမ္မာနိ၊ အမှုတို့ကို၊ ကရောန္တာစ၊ ပြုကုန်လျက်လည်းကောင်း။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ တထာဂစ္ဆန္တံ၊ ထိုသို့ရက်ကန်းရှယ်သို့တုံ့ ဝယ်သွားသည်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍ အယံထေရော၊ ဤမထေရ်သည်၊ ဂုနပ္ပုနံ၊ အခေါက်ခေါက်၊ နိဝတ္တေတွာ၊ လူးလာပြန်၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ ကြွ၏။ မဂ္ဂမုဋ္ဌောကိံ နုခေါ၊ ခရီးမှားလေသလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ ကိဉ္စိပရဋ္ဌော၊ တစုံတခုဝတ္ထုပရိက္ခရာ မစုရစ်လေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သရလ္လပေန္တံ၊ အချင်းချင်းပြောကုန်၏။ သော၊ ထိုမဟာထေရ်သည်။ တံဝစနံ၊ ထိုလူတို့ပြောဆိုကြသောစကားကို၊ အနာဒိယိတွာ၊ မယူမူ၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနယုတ္တမိတ္တေနော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့်ယှဉ်သောမိတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ သမဏခမ္ဘံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ ဝိသတိဝဿန္တန္တရေ၊ နှစ်ဆယ်မြောက်သောဝါ၏အတွင်း၌၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်၏။ စ၊ ဂုဏ်ထူးရောက်သည်ကိုဆိုအံ့။ အဿ၊ ထိုမဟာထေရ်၏၊ အရဟတ္တပတ္တမိဝသေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သောနေ့၌၊ စက်မနုကောဋိယံ၊ စင်္ကြံအစွန်း၌၊ အမိဝတ္ထာ၊ စောင့်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်၊ အဂ္ဂိတိဟိ၊ လက်ချောင်းတို့ဖြင့်၊ ဒိပံ၊ သီမီးကို၊ ဥဇ္ဇာလေတွာ၊ ထွန်း၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ စတ္တာရောဝိမဟာရာဇာနော၊ မဟာရာဇ်နတ်မင်းလေးယောက်တို့သည်လည်းကောင်း။ သက္ကောစဒေဝါနမိန္ဒော၊ သိကြားနတ်မင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာစသဟမ္ပတိ၊ သဟမ္ပတိဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ စားရာသို့၊ အာဂမိံသု၊ လာကုန်၏။ တဉ္စုဩဘာသံ၊ ထိုအရောင်အလင်းကိုကား။ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဝနဝါသိမဟာတိဿတ္ထေရော၊ ဝနဝါသိမဟာတိဿထေရ်သည်။ တံ၊ ထိုမဟာဗျဿထေရ်ကို၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သည်မှနှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ရတ္တိဘာဂေ၊ ညဉ့်အဖို့၌၊ အာယသ္မတော၊ အရှင်ဘုရား၏။ သန္တိကော၊ အထုံ၌၊ ဩဘာသော၊ အရောင်အလင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သောဩဘာသံသော၊ ထို

ညဉ့်ကဖြစ်သည်အရောင်အလင်းသည်။ ကိ'ဩဘာသော၊ အဘယ်အရောင်
အလင်းနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဇေယျော၊ မဟာဗုဒ္ဓဿထေရ်သည်။
အဓိဂမပ္ပိန္နတာယ၊ အဓိဂမမပ္ပိန္နဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
ဝိက္ခေပံ၊ ယုံလွင့်ခြင်းကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ ဩဘာသောနာမ၊ အရောင်
မည်သည်ကား၊ ဒီပေါဘာသောပိ၊ ဆီမီးရောင်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
တတ်၏။ မဏိဩဘာသောပိ၊ ပတ္တမြားရောင်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
တတ်၏။ ဣတိဇေယျော၊ ဤသို့အစရှိသည်တွဲပယ်သောစကားကို၊ အာဟ၊
ဆို၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဘုဌေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ပဋိန္ဒာဓေတ၊
ကွယ်ဝှက်ကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗုန္တော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပဋိ
ဇာနိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ ။

ကာလဝလ္လိမဏ္ဍပဝါသိမဟာနာဂတ္ထေရောပိယစ၊ ကာလဝလ္လိမဏ္ဍပ
အရပ်၌ သီတင်းသုံးသော မဟာနာဂထေရ်ကဲ့သို့ လည်းကောင်းတည်း၊
ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား၊ သောပိ၊ ထိုမဟာနာဂထေရ်သည်လည်း၊ ဂတ
ပစ္စာဂတိကဝတ္ထံ၊ ဂတပစ္စာဂတိကဝတ်ကို၊ ပူရေန္တော၊ ဖြည့်လျက်၊ ပဌမံ
တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ မဟာပဓာနံ၊ ဒုက္ကရစရိယ
ကို၊ ပူဇေဿာမိတိ၊ ပူဇော်ပေအံ့ဟု၊ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊
ဌာနစက်မမေဝ၊ ရပ်ခြင်းစကြိုကြွခြင်းကိုသာလျှင်၊ အဓိဋ္ဌာသိ၊ ဆောက်
တည်၏၊ ပုန၊ တဖန်၊ သောဋ္ဌသဝဿာနိ၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဂတ
ပစ္စာဂတိကဝတ္ထံ၊ ဂတပစ္စာဂတိကဝတ်ကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်၍၊ အရဟတ္တံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ သော၊ ထိုမဟာနာဂထေရ်သည်။
ကမ္မဋ္ဌာနယုတ္တေနဝ၊ ကမ္မဋ္ဌာနနှင့်ယှဉ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဝိတ္တေန၊
စိတ်ဖြင့်၊ ပါဒံ၊ ခြေကို၊ ဥဒ္ဓရေန္တော၊ ချီလျက်၊ ဝိပ္ပယုတ္တေန၊ ကမ္မဋ္ဌာနနှင့်ကင်း
သောစိတ်ဖြင့်၊ ဥဒ္ဓတေ၊ ချီမိလတ်သော်၊ ပဋိနိဝတ္တေန္တော၊ ကမ္မဋ္ဌာနနှင့်
မကင်းမူ၍ချီသောခြေရာ၌ တဖန်ထားပြန်လျက်၊ ဂါမသမိပံ၊ ရွာဥပစာသို့၊
ဂတံ၊ ရောက်၍၊ ဂါဝိနုန္ဓာသော၊ ပဗ္ဗဇိတောနု၊ ရဟန်းလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာသင်္ကနိယပဒေသေ၊ ဝိုးဝါးသင်္ကာရှိရာအရပ်နှိုက်ဌာတွာ၊ ရပ်၍၊ စိဝရံ
သင်္ကန်းကို၊ ပါရုဇိတွာ၊ ရံ၍၊ ကန္တကန္တရတော၊ လက်ကတီးကြား၌လွယ်
ခဲ့သောကယားမှ၊ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ခေဝိတွာ၊ ဆေး၍၊ ဥဒ
ကဝဏ္ဏသံ၊ ရေလုပ်ငု်သည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ကိ'ကာရဏာ၊ အဘယ်
ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဒါတုဝါ၊ လောင်းခြင်း
ငှါလည်းကောင်း၊ ဝန္တိတုဝါ၊ ရှိရိုးခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အာဂတေ၊ လာ

☰

ကုန်သော၊ မနုဿ၊ လူတို့ကို၊ ဒိဃသယုကာ၊ ရှည်သော အသက်ရှိကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကြပါစေကုန်၊ ဣတိဝစနမတ္တေနပိ၊ ဤသို့ဆုပေးသော စကားမျှဖြင့်လည်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနဝိက္ခေပေါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၏ပျံလွင့်ခြင်းသည်၊ မာအဟောသိ၊ မဖြစ်စေလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ ကတိမိ၊ အဘယ်မျှသောတိတိတို့၏ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သောနေ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိဝသံဝါ၊ နေ့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုဂဟာနံဝါ၊ ရဟန်းအရေအတွက်ကို လည်းကောင်း၊ ပဉ္စဝါ၊ ပြဿနာကိုလည်းကောင်း၊ ဝုတ္တိတောပန၊ မေးအပ်မှုကား၊ ဥဒကံဂိလိတွာ၊ ငုံ့ခဲ့သည်ရေကို ကြိုက်လိုက်၍၊ အာရောစေသိ၊ ကြား၏၊ ဒိဝသပုတ္တကာ၊ နေ့ထူးရက်ထူး မေးသောသူတို့သည်၊ သစေနဟောန္တိ၊ အကယ်၍မရှိတုံအံ၊ နိက္ခမနဝေသာယံ၊ ရွာမှထွက်သောအခါ၌၊ ဂါမနီရေ၊ ရွာတံခါး၌၊ နိဋ္ဌဟိတွာ၊ ထွေး၍၊ ယာတိ၊ ကြွသွား၏။ ။

ကသမ္ပတိတ္ထဝိဟာရေ၊ ကသမ္ပတိတ္ထကျောင်း၌၊ ဝဿုပဂတာ၊ ဝါကပ်ကုန်သော၊ ပညာသဘိက္ခုဝိယ၊ ငါးကျိပ်သော ရဟန်းတို့ကဲ့သို့တည်း။ ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား၊ တေ၊ ထိုငါးကျိပ်သော ရဟန်းတို့သည်၊ အသဉ္ဇိပုဏ္ဏမိယံ၊ နွယ်တာ လပြည့်နေ့၌၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အပတွာ၊ မရော်မူ၍၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ နာလဝိသာမာတိ၊ စကားမဆိုကြကုန်အံ့ဟု၊ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ပိဏ္ဍဝယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ ပဝိသန္တာစ၊ ဝင်ကုန်သော်လည်း၊ ဥဒက ဂဏ္ဍုသံ၊ ရေလုပ်ငုံသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဝိသိံသု၊ ဝင်ကုန်၏၊ ဒိဝသာဒိသု၊ တိတိ နေ့ရက် စသည်တို့ကို၊ ဝုတ္တိတေသု၊ မေးအပ် ကုန်သည် ရှိသော်၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဥဒကံဂိလိတွာအာရောစေသိဟုဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့် သာလျှင်၊ ပဋိပဇ္ဇိံသု၊ ကျင့်ကုန်၏၊ တတ္ထဂါမနီရေ၊ ထိုရွာတံခါး၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ နိဋ္ဌဟာနံ၊ ရေလုပ်ထွေးရာအရပ်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ ဧကော၊ ရဟန်းတော်တပါးသည်၊ အာဂတော၊ ကြွလာ၏၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ ဇွေနှစ်ပါးတို့သည်၊ အာဂတာ၊ ကြွလာကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေနိံသု၊ ယိကုန်၏၊ ဇေဉ္ဇု၊ ဤသို့လည်း၊ စိန္တေသု၊ ကြံကြကုန်၏၊ ဧတေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အဓမ္မဟောဝ၊ ငါတို့နှင့်သာလျှင်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ နသလ္လပန္တိ ကိံ နုခေါ၊ စကားမဆိုကုန်သလော၊ ဥဒါဟု၊ သို့တည်းမဟုတ်၊ အညမညံပိ၊ အချင်းချင်းလည်း၊ နသလ္လပန္တိ ကိံ နုခေါ၊ စကားမဆိုကုန်သလော၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ယဒိ၊ အကယ်၍၊ နသလ္လပန္တိ၊ စကားမဆိုကုန်အံ့၊ ဧဝံသန္တေသု၊ ဤသူတို့

ချင်းချင်းစကားမဆိုဖြစ်ကုန်လတ်သော်၊ အဋ္ဌ၊ မဇ္ဈ၊ ဝိဝါဒဇာတာ၊ ဖြစ်သောငြင်းခုံခြင်းရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ထေ၊ လာကြကုန်၊ နေ၊ ထိုသီတင်းသုံးဘော်သူတော်ချင်းချင်းအခင်းအရေးဆွေးနွေးမရှိသာမရှိမဖြစ်သောရဟန်းတို့ကို၊ ပညာသာယ၊ ငါးကျိပ်သော၊ ဘိက္ခု၊ သူ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ နွေဝိဘိက္ခု၊ နှစ်ယောက်သောရဟန်းတို့ကိုမျှလည်း၊ ဧကော၊ ကာသေ၊ တခုသောနေရာ၌၊ နာဒ္ဒသံသု၊ မမြင်ကုန်၊ တတော၊ ထိုသို့မမြင်ခြင်းကြောင့်၊ တေသုမနုဿေသု၊ ထိုလူအပေါင်းတို့တွင်၊ ယောပုရိသော၊ အကြင်ယောကျ်ားသည်၊ စက္ခုမာ၊ ပညာစက္ခုနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ သော၊ ထိုပညာမျက်စိကောင်းသောသူသည်၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ ကလဟာကာရကာနံ၊ မသင့်မတင့်ငြင်းခုံခိုက်ရန် ပြုတတ်ကုန်သောသူတို့၏၊ ဩကာသော၊ နေရာသည်၊ ဤဒိသော၊ ဤသို့သုသမ္ပဋ္ဌစေတိယင်္ဂီဏစသည်သဘောရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဧတ္ထ၊ ဤကျောင်းတိုက်ရှိ၊ စေတိယင်္ဂီဏံ၊ စေတီပြင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗောဓိယင်္ဂီဏံ၊ ဗောဓိပြင်ကိုလည်းကောင်း၊ သုသမ္ပဋ္ဌံ၊ တံမြက်လှည်းခတ် ကောင်းစွာသုတ်သင်အပ်၏၊ သမ္ဗုဇ္ဇနိယော၊ တမြက်ဆုတ်တို့ကို၊ သုနိက္ခိတ္တာ၊ ကောင်းစွာထားအပ်ကုန်၏၊ ပါနိယံ၊ သောက်ရေးကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဘောဇနိယံ၊ သုံးဆောင်ရေးကိုလည်းကောင်း၊ သုပဋ္ဌိတံ၊ ကောင်းစွာတည်ထားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ တေ၊ ထိုရွာသူရွာသားတို့သည်၊ တတောဝ၊ ထိုအရပ်မှလျှင်၊ နိဝတ္တော၊ ပြန်လည်ကုန်၏၊ တေဝိဘိက္ခု၊ ထိုငါးကျိပ်သောရဟန်းတို့သည်လည်း၊ အဇ္ဈောတေမာသေယေဝ၊ ဝါသုံးလအတွင်းရှိကပ်ပင်လျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်ကုန်၍၊ မဟာပဝါရဏာယံ၊ မဟာပဝါရဏာနေ့၌၊ ဝိသုဒ္ဓိပဝါရဏံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်ဖြင့်ပဝါရဏာပြုခြင်းကို၊ ပဝါရေသံ၊ ပဝါရဏာပြုကုန်၏။

ဝေံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ကာလဝလ္လိမဏ္ဍပဝါသိမဟာနာဂထေရောဝိယစ၊ ကာလဝလ္လိမဏ္ဍပအရပ်၌သီတင်းသုံးသော မဟာနာဂမထေရ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကလမ္ပဝိတ္ထဝိဟာရေ၊ ကလမ္ပဝိပင်ကျောင်းတိုက်၌၊ ဝဿူပဂတာ၊ ဝါကပ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုဝိယစ၊ ငါးကျိပ်သောရဟန်းတို့ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနယုတ္တေနဝ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအားထုတ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ ပါဒံ၊ ခြေကို၊ ဥဒ္ဓရဇ္ဇော၊ ချီလျက်၊ ဝါမသမိပံ၊ ရွာဥပစာသို့၊ ဝတ္တံ၊ ရောက်၍၊ ဥဒကာဂဏ္ဍုသံ၊ ရေလုပ်ငု်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိထိယော၊ ခရီးတို့ကို၊ သလ္လဓေတွာ၊ လက်ဦးစွာ

မှတ်သား၍၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ သုရာသောဏ္ဍရတ္တာဒယော၊ သေ
သောက်ကြူးအံကြူးသော သူအစရှိကုန်သော။ ကလဟ ကာရကာဝါ၊
ငြင်းခုံခိုက်ရန်ပြုတတ်ကုန်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း၊ စဏ္ဍဟတ္ထိ
အသာဒယောဝါ၊ ဆင်ကြမ်း မြင်းကြမ်း စသည်တို့သည်လည်းကောင်း၊
နတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ တံပီထိ၊ ထိုဘေးနေ့မရှိသောခရီးသို့၊ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကြွသွား၏။
စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ၊ တတ္ထ၊ ထိုဆွမ်းခံလင်း၌၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ စရ
မာနော၊ တွည့်လည်သောရဟန်းသည်၊ တုရိတတုရိတောပိယ၊ ဆောသော
လျှင်လျှင်ကဲ့သို့၊ ဇေန၊ လျှင်သဖြင့်၊ နဂစ္ဆတိ၊ မသွား၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၍၊ ဇေန
ပိဏ္ဍပါတိကရတင်္ဂနာမ၊ အလျှင်အမြန်သွားသောပိဏ္ဍပါတ် ရတင်မည်
သော၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသောရတင်သည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ အလျော်ကိုဆိုပြီး
အံ၊ ဝိသမာညုမိတာဂပ္ပတ္တံ၊ မညီမညွတ်သောမြေအပေါ်သို့ရောက်သော၊ ဥဒ
ကသကဇ္ဇံပိယ၊ ရေတင်လည်းကဲ့သို့၊ နိစ္စလော၊ မတုန်မလှုပ်သည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ ကြွသွားရာ၌၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ၊ အနုဃာရံ၊ အိမ်စဉ်အ
တိုင်း၊ ပပိဋ္ဌော၊ ဆွမ်းခံဝင်လတ်သော်၊ ဒါတုကာမံဝါ၊ လှူလိုသည်ကို
လည်းကောင်း၊ အဒါတုကာမံဝါ၊ မလှူလိုသည်ကိုလည်းကောင်း၊ သလ္လက္ခေ
တံ၊ မှတ်ခြင်းငှါ၊ တဒနုရူပံ၊ ထိုဆွမ်းလှူခြင်းအားလျောက်ပတ်သော၊ ကာ
လံ၊ အခါကို၊ အာဂမေန္တော၊ ငုံ့လျက်၊ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ခံ၍၊
အန္တောဂါမေဝါ၊ ရွာတွင်း၌လည်းကောင်း၊ ဗဟိဂါမေဝါ၊ ရွာပ၌လည်း
ကောင်း၊ ဝိဟာရမေဝ၊ ကျောင်းသို့သာလျှင်လည်းကောင်း၊ အာဂန္တိာ၊ လာ
၍၊ ယထာဗာသုကော၊ ချမ်းသာခြင်းအားလျော်သော၊ ပတိရူပ၊ လျောက်ပတ်
သော၊ ဩကာသေ၊ အရပ်၌၊ နိဘီဒိတွာ၊ နေ၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မနသိ
ကရာန္တော၊ နှလုံးသွင်းလျက်၊ အာဟာရေ၊ အာဟာရ၌၊ ပဋိကူလသည်၊
စက်ဆုပ်ရွံရှာသောအမှတ်သည်ကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အက္ခအန္တု
နဝဏ္ဏလေပနပုတ္တမံသုပမဝသေန၊ ဝင်ရိုးကို ဆီဖြင့် ကြပ်ခြင်း အမာကို
ဆီလိမ်း ကျံခြင်း သား၏ အသားကို စားခြင်းလျှင် ဥပမာရှိသော အာ
ဟာရ သုံးခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပစ္စဝေက္ခန္တော၊ ဆင်ခြင်လျက်၊ အဋ္ဌင်္ဂ
သမန္နာဂတံ၊ ယာဝဒေဝဏ္ဏမဿကာယဋ္ဌိတိယာယာပနာယအစရှိသည်
ဖြင့် ဟောတော် မူအပ်သော ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံ သည်ကဲ့
ကတွာ၊ ပြု၍၊ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို၊ အာဟာရေတိ၊ သုံးဆောင်၏။
ဒဝါယ၊ ရွာသူသားငယ်တို့ကဲ့သို့မြူးတူးခြင်းအကျိုးငှါ၊ နေဝအာဟာရေတိ
မသုံးဆောင်၊ မဒါယ၊ လက်၌ လက်ပန်း သည်တို့ကဲ့သို့ အားပူသော

မာနိယစိတြင်းအကျိုးငှါ၊ နအာဟာရေတိ၊ မသုံးဆောင်၊ မဏ္ဍနာယ၊ နန်းတွင်းသူပြည့်တန်ဆာမတို့ကဲ့သို့အင်္ဂါကြီးဝပ်ပြည့်ဖြိုးစေခြင်းအကျိုးငှါ၊ နအာဟာရေတိ၊ မသုံးဆောင်၊ ဝိဘူသနာယ၊ ကျွမ်းသမားကချေသည်တို့ကဲ့သို့အရေအဆင်းထူပပြေပြစ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ နအာဟာရေတိ၊ မသုံးဆောင်၊ သုတ္တာဝိစ၊ မမက်အစာမျှရုံသာလျှင် ပမာနှိုင်းတုကြက်ဥ ထက်မြောက်ဒေါင်းဥအောက်လျှင် ချောက်ချောက်သမားလုပ်ရေစားပြီး၍၊ ဥဒကကိစ္စံ၊ ရေသုံးဆောင်ခြင်းကိစ္စကိုးကတွာ၊ ပြု၍၊ မဟုတ္တံ၊ တမဟုတ်မျှ၊ ကိလမထံ၊ ဆွမ်းကြောင့်ဖြစ်သော ပင်ပန်းခြင်းကို၊ ပဋိပ္ပဿဓမ္မေ တွာ၊ ငြိမ်းစေပြီး၍၊

၁၆၀ ဝုရေတာတ္တံယထာ၊ ဆွမ်းစားမိရှေးအဖို့ကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ပစ္ဆာတာတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးမှနောက်ကာလ၌လည်းကောင်း၊ ပုရိမယာမံ၊ ပုရိမယာမံ၌လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိမယာမဉ္စ၊ ပစ္ဆိမယာမံ၌လည်းကောင်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနမေဝ။ ကမ္မဋ္ဌာနကိုသာလျှင်၊ မနယိကရေတိ၊ နှလုံးမူ၏၊ အသံ၊ ဤရဟန်းကို၊ ဟရတိစ၊ အသွားလည်းဆောင်၏၊ ပဗ္ဗာဟရတိစ၊ အပြန်လည်းဆောင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

ပန၊ အကျိုးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဟရဏပစ္စာဟရဏသင်္ခါတံ၊ အသွားဆောင်ခြင်းအပြန်ဆောင်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဣမံဂတပစ္စာဂတိကဝတ္တံ၊ ဤဂတပစ္စာဂတိကဝတ်ကို၊ ပူရေန္တော၊ ဖြည့်သော ယောဂီသည်၊ ဥပနိဿယသမ္ပန္နော၊ ဥပနိဿယနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ယဒိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပဌမဝယေဝေ၊ သုံးဆယ်သုံးနှစ် အတွင်း ပဌမအရွယ်၌သာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ပဌမဝယေ၊ ပဌမအရွယ်၌၊ နောစေပါဝုဏ္ဏာတိ၊ အကယ်၍ မရောက်သည်ဖြစ်အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့မရောက်ခဲ့သော်၊ မဇ္ဈိမဝယေ၊ ခြောက်ဆယ်ခုနှစ်နှစ်အတွင်းမဇ္ဈိမအရွယ်၌၊ ပါဝုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏၊ မဇ္ဈိမဝယေ၊ မဇ္ဈိမအရွယ်၌၊ နောစေပါဝုဏ္ဏာတိ၊ အကယ်၍ မရောက်အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့မရောက်ခဲ့သော်၊ ပစ္ဆိမဝယေ၊ အသက်တရာအတွင်းပစ္ဆိမအရွယ်၌၊ ပါဝုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ပစ္ဆိမဝယေ၊ ပစ္ဆိမအရွယ်၌၊ နောစေပါဝုဏ္ဏာတိ၊ အကယ်၍ မရောက်သည်ဖြစ်အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့မရောက်ခဲ့သော်၊ မရဏသမယေ၊ သေမင်းလက်ဝါးကျားကျားရှိသောအခါ၌၊ ပါဝုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏၊ မရဏသမယေ၊ သေမင်းလက်ဝါး ကျားကျားရှိသော အခါ၌၊ နောစေ ပါဝုဏ္ဏာတိ၊ အကယ်၍မရောက်ခဲ့အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့မရောက်ခဲ့သော်၊ ဒေဝသုတ္တော၊ နတ်

သားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပါဝုဏ္ဏာတိ၊ ရေခံ၏။ ဧဝံပုဏ္ဏော၊ နတ်သားသည်
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နောစေပါဝုဏ္ဏာတိ၊ အကယ်၍ မရေခံခဲ့အံ့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားသည်
အနုပ္ပန္နေ၊ မပွင့်လတ်မီးနိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ပစ္စေကဗေဓမ္မိ၊ ပစ္စေကဗေဓမ္မိကို
သော်လည်း၊ သန္တိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ပစ္စေကဗေဓမ္မိ၊ ပစ္စေက
ဗေဓမ္မိကို၊ နောစေသန္တိကရောတိ၊ အကယ်၍ မျက်မှောက်မပြုခဲ့ဘဲအံ့၊
အထ၊ ထိုသို့မျက်မှောက်မပြုခဲ့လတ်သော်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သဗ္ဗညုဘုရားတို့၏၊
သမ္ဗုဒ္ဓိဘာဝံ၊ မျက်မှောက်၏အဖြစ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ခိပ္ပါဘိညောဝါ၊
ခိပ္ပါဘိညာပုဂ္ဂိုလ်သည်မူလည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၍၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်
သည်ကား၊ ဗာဟိရော၊ ဗာဟိရ်အရပ်၌ပေါ်ဖွားသော၊ ဒေါရုမိရိယော၊ ပျဉ်ချပ်
သင်္ကန်းကိုဝတ်သော၊ ထေရောယထာ၊ မထေရ်ကဲ့သို့တည်း၊ မဟာပညော
ဝါ၊ ကြီးသောပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၍၊ သေယျ
ထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ထေရောသာရိပုဏ္ဏောယထာ၊ အရှင်သာရိ
ပုတ္တရာ မထေရ်ကဲ့သို့တည်း၊ မဟိန္ဒကောဝါ၊ တန်ခိုး ကြီးသည်လည်း၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၍၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ထေရောမဟာမောဂ္ဂ
လာနောယထာ၊ သမာပတ်ဈာန်တန်ခိုးထန်သည့် မောဂ္ဂလာန်မထေရ်ကဲ့
သို့တည်း၊ ဓုတဝါဒေါဝါ၊ ဓုတဝါဒ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်မူလည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၍၊
သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ထေရော မဟာကဿပေါယထာ၊
မဟာကဿပ မထေရ်ကျော် ကဲ့သို့တည်း၊ ခိဗ္ဗစက္ခုကောဝါ၊ ခိဗ္ဗစက္ခု
ပုဂ္ဂိုလ်သည်မူလည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၍၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊
ထေရောအနုရုဒ္ဓေါယထာ၊ ညီတော် အနုရုဒ္ဓါ မဟာထေရ် ကဲ့သို့တည်း၊
ဝိနယဓရောဝါ၊ ဝိနည်းရှိရ ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်သည်မူလည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၍၊
သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ထေရောဥပါလိယထာ၊ ဥပါလိမဟာ
ထေရ်ကဲ့သို့တည်း၊ ဓမ္မကထိကောဝါ၊ ဓမ္မကထိက ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်သည်
မူလည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၍၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ထေရော
ပုဏ္ဏောမန္တာနိပုဏ္ဏောယထာ၊ မန္တာနိပုဏ္ဏောမ၏သား ပုဏ္ဏမဟာထေရ်
ကဲ့သို့တည်း၊ အာရညကောဝါ၊ တောရ ပုဂ္ဂိုလ် ကျော်သည် မူလည်း၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၍၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ထေရောရေဝတော
ယထာ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာညီတော်ရေဝတထေရ်ကဲ့သို့တည်း၊ ဗဟုဿု
တော၊ ဗဟုဿုတပုဂ္ဂိုလ်သည်မူလည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၍၊ သေယျထာဝိ၊
ဥပမာမည်သည်ကား၊ ထေရောအာနန္ဒောယထာ၊ ညီတော်အာနန္ဒာမထေရ်
ကဲ့သို့တည်း၊ သိက္ခာကာမောဝါ၊ သိက္ခာကာမပုဂ္ဂိုလ်ကျော်သည်မူလည်း၊

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ထေရောရာဟုလော
ဗုဒ္ဓပုဂ္ဂေယျထာ၊ ဘုရားသားတော်ရာဟုလော၊ မထေရ်ကဲ့သို့တည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဣမသ္မိံ စတုက္ကေ၊ ဤစတုက္က၌။ ယာယံ ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းကို။
ဟရတိ ပစ္စာဟရတိ စာတိ၊ အသွားလည်းဆောင်အပြန်လည်းဆောင်ဟူ၍။
ဝုစ္စကိ၊ ဆိုအပ်၏။ တဿ၊ ထိုအသွားအပြန်ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုဆောင်သောရဟန်း
၏။ ဂေါစရသမ္ပစညံ၊ ဂေါစရသမ္ပစဉ်သည်။ သိခါပတ္တံ၊ အထွန့်သို့ရောက်
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ အဘိက္ကမာဒိသု၊ ရှေ့သို့တက်ခြင်း အစရှိသည်တို့၌။
အသံမုယှန်၊ မတွေ့ဝေသော ပညာသည်။ အသမ္မောဟ သမ္ပစညံ၊ အ
သမ္မောဟသမ္ပစဉ်မည်၏။ တံအသံမုယှန်၊ ထိုမတွေ့ဝေခြင်းကို၊ ဇေဏုဒါနိ
ဝုစ္စမာနာကာရေန၊ ဤသို့ယခုအခါ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော အခြင်းအရာဖြင့်။
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဣခ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ယောဂီရဟန်းသည်
အဘိက္ကန္တောဝါ၊ ရှေ့သို့တက်သော်လည်းကောင်း၊ ပဋိက္ကန္တောဝါ၊ နောက်
သို့ဆုတ်သော် လည်းကောင်း။ အန္ဓပုထုဇ္ဇနော၊ ပညာမျက်စိကန်းသော
ပုထုဇဉ်သည်။ အဘိက္ကမာဒိသု၊ ရှေ့သို့တက်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌။ အတ္တာ
ကိုယ်သည်။ အဘိက္ကမတိ၊ ရှေ့သို့တက်၏။ အတ္တနု၊ ကိုယ်သည်။ အဘိက္က
မော၊ ရှေ့သို့တက်ခြင်းကို၊ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်း
ကောင်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ အဘိက္ကမာမိ၊ ရှေ့သို့တက်၏။ မယာ၊ ငါသည်။
အဘိက္ကမော၊ ရှေ့သို့တက်ခြင်းကို၊ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဣတိဝါ၊
ဤသို့လည်းကောင်း။ သမ္ဗုပ္ပန္နိယထာ၊ တွေ့စေကုန်သကဲ့သို့။ တဿ၊ ထို
အတူ။ အသမ္ဗုပ္ပန္နော၊ မတွေ့စေမူ၍။ အဘိက္ကမာမိတိ၊ ရှေ့သို့တက်၏
ဟူ၍။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ တေနဝစိတ္တေန၊ ထို
ရှေ့သို့တက်သော စိတ်နှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ စိတ္တသမုဋ္ဌာနာ၊ စိတ်
ကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝါယောဓာတု၊ ဝါယောဓာတ်သည်။ ဝိညတ္တိံ၊ ကာယ
ဝိညတ်ကို။ ဇနယမာနာ၊ ဖြစ်စေလျက်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတဿ ဥပ္ပဇ္ဇန
တော၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ စိတ္တကိရိယဝါယောဓာတုဗိပ္ပါရဝသေန၊
ကိရိယာကို ပြီးစေတတ်သော စိတ်ကြောင့် ဖြစ်သော ဝါယော ဓာတ်၏
အထူးထူးအပြားပြားလျှပ်ရှားသော အခြင်းအရာဟုဆိုအပ်သော ကာယ
ဝိညတ်၏အစွမ်းဖြင့်။ ကာယသမ္ပတော၊ ကိုယ်ဟုသမုတ်ပညပ်အပ်သော
အယံအဋ္ဌိသမ္ဘာဇော၊ ဤအရိုးစုသည်။ အဘိက္ကမတိ၊ ရှေ့သို့တက်၏။ ။

၃-သတိပဋ္ဌာနသံယုတ်-၃၃-အဗ္ဗပါလိဝဂ်။ ၁၆၃

ဝေ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အဘိက္ကမတော၊ ရှေ့သို့တက်
သော၊ တဿ၊ ထိုအရိုးစု၏၊ ဧကေကပါဒုဒ္ဓရဏေ၊ တခုတခုသော ခြေကို
ချီရာ၌၊ ပထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတ်လည်းကောင်း၊ အာပေါဓာတု၊ အာပေါ
ဓာတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေဒ္ဓေဓာတုယော၊ ဤနှစ်ပါးသော ဓာတ်တို့
သည်၊ ဩမတ္တာ၊ ယုတ်သောအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သည်၊ မန္ဒာ၊ နုန့်ကုန်
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတရာ၊ ဤမှတပါးကုန်သော၊ ဒွေဓာတုယော၊
ဝါယောဓာတ် တေဇောဓာတ် နှစ်ပါးတို့သည်၊ အဓိမတ္တာ၊ လွန်သော
အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်၊ ဗလဝတိယော၊ သန်မြန်သောအားရှိကုန်သည်
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အတိဟရဏဝိတိဟရဏေသု၊ ခြေကို ရှေ့သို့ဆောင်
ခြင်းလက်ဝဲလက်ျာဆောင်ခြင်းတို့၌၊ တဿ၊ ထိုအတူ၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏၊ ဝေါဿန္တေန၊ ခြေကိုလွှတ်ရာ၌၊ တေဇောဓာတု ဝါယောဓာတုယော၊
တေဇောဓာတ် ဝါယောဓာတ်တို့သည်၊ ဩမတ္တာ၊ ယုတ်သောအတိုင်း
အရှည်ရှိကုန်သည်၊ မန္ဒာ၊ နုန့်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတရာ၊ ဤမှ
တပါးကုန်သော၊ ဒွေဓာတုယော၊ ပထဝီအာပေါနှစ်ပါးတို့သည်၊ အဓိမတ္တာ၊
လွန်သောအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်၊ ဗလဝတိယော၊ သန်မြန်သော အား
ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သန္နိက္ခေပနသန္နိရုဇ္ဈနေသု၊ မြေအစ
ရှိသည်တို့၌ ခြေကိုချခြင်း တည်စေပြီး၍ နင်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့် သွား
ခြင်းကိရိယာ၏ချုပ်ခြင်းတို့၌၊ တဿ၊ ထိုအတူလည်းကောင်းတည်း။ ။

တတ္ထ၊ ထိုရှေ့သို့တက်ခြင်းအစရှိသော ခြောက်ပါးသော ကောဋ္ဌာသ
တို့တွင်၊ ဥဒ္ဓရဏေ၊ ခြေကိုချီသောခဏ၌၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါရူပ
ဓမ္မာ၊ ရုပ်တရား နာမ်တရားတို့သည်၊ အတိဟရဏံ၊ ခြေကိုရှေ့သို့ဆောင်
သောခဏသို့၊ နပါပုဏန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ တဿ၊ ထိုအတူ၊ အတိဟရဏေ
ခြေကိုရှေ့သို့ဆောင်သောခဏ၌၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါရူပဓမ္မာ၊ ရုပ်
တရား နာမ်တရားတို့သည်၊ ဝိတိဟရဏံ၊ ခြေကို လက်ဝဲ လက်ျာ ဖီလာ
ဆောင်သောခဏသို့၊ နပါပုဏန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ ဝိတိဟရဏေ၊ ခြေကို
လက်ဝဲလက်ျာဖီလာဆောင်သောခဏ၌၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါရူပ
ဓမ္မာ၊ ရုပ် နာမ် တရားတို့သည်၊ ဝေါဿန္တေန၊ ခြေကိုအောက်သို့ညွှတ်ပေ
သည်၏အစွမ်းအားဖြင့် လွှတ်သောခဏသို့၊ ဝေါဿန္တေန၊ ခြေကိုအောက်
သို့ညွှတ်ပေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့် လွှတ်သောခဏ၌၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်
သော၊ ရူပါရူပဓမ္မာ၊ ရုပ်နာမ်တရားတို့သည်၊ သန္နိက္ခေပနံ၊ ခြေကိုမြေအစရှိ

သည့်တို့၌ တည်စေခြင်း ချခြင်းစကသို့၊ သန္နိက္ခပနေ၊ ခြေကိုမြေအစရှိ
သည့်တို့၌ တည်စေခြင်း ချခြင်းစက၌၊ ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ချပါချပ
ဓမ္မာ၊ ရုပ်နာမ်တရားတို့သည်၊ သန္နိရုဏ္ဏံ၊ ခြေကိုတည်စေပြီး၍နင်းသည်၏
အစွမ်းအားဖြင့်ကိရိယာ၏ချုပ်သောစကသို့၊ နပါဝုဏန္တိ၊ မရောက်ကုန်း၊
တတ္ထတတ္ထေဝ၊ ထိုထိုခြေကို ချသော စကစသည်၌ ပင်လျှင်၊ ပဗ္ဗံပဗ္ဗံ၊
အတိုင်းအတိုင်း၊ သန္တိသန္တိ၊ အဆစ်အဆစ်၊ ဩမိဩမိ၊ အဖို့အဖို့၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ တတ္ထကပါလေ၊ လောလောပူသော အိုးကင်း၌၊ ပက္ခိတ္တတိလံဝိယ၊
ထည့်အပ်သောနှင်းကဲ့သို့၊ တဗ္ဗတဗ္ဗယန္တော၊ တစ်တစ်အသံကိုမပြုသော်
လည်းပြုကုန်၏သို့ဖြစ်၍၊ ဘိဇ္ဇန္တိ၊ ပျက်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့ရှေ့သို့တက်
ခြင်း၌၊ ဧကော၊ တခုသော၊ ကော၊ အသူသည်၊ အဘိက္ကမတိ၊ ရှေ့သို့တက်
သနည်း၊ ဧကဿ၊ တခုသော၊ ကဿဝါ၊ အဘယ်သူ၏မူလည်း၊ အဘိက္ကမ
နံ၊ ရှေ့သို့တက်ခြင်းနည်း၊ ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့၊ ဟိ၊ အဖြေကိုဆိုအံ့၊
ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ ဓာတုနံယေဝ၊ ဓာတ်တို့၏သာလျှင်၊ ဂဇနံ၊
သွားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓာတုနံ၊ ဓာတ်တို့၏၊ ဌာနံ၊ ရပ်ခြင်းသည်၊
ဓာတုနံ၊ ဓာတ်တို့၏၊ နိသဇ္ဇနံ၊ ထိုင်ခြင်းသည်၊ ဓာတုနံ၊ ဓာတ်တို့၏၊ သယနံ၊
အိပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသဇ္ဇံ၊ မှန်၏၊ တသ္မိံ တသ္မိံ ကောဋ္ဌာသေ၊
ယခင်ဆိုအပ်ပြီးသောထိုထိုသို့သောခြောက်ပါးသောကောဋ္ဌာသဉ္စ၊ ရူပေ
နံ၊ ရုပ်နှင့်၊ သန္တိံ၊ တကွ၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတေ၊ ဖြစ်
၏၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ နိရုဏ္ဏတိ၊ ချုပ်၏၊ အဝိမိ၊ အခြားမရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ အနုသမ္ပန္နော၊ အစဉ်မဖြတ် ထပ်ခါ ထပ်ခါစပ်သော၊ ဝိတ္တ
သန္တာနော၊ စိတ်အစဉ်သည်လည်းကောင်း၊ ရူပသန္တာနော၊ ရုပ်အစဉ်
သည်လည်းကောင်း၊ နဒိသောတောဝ၊ မြစ်ရေအယဉ်ကဲ့သို့၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်
၏၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ အဘိက္ကမာဒိသု၊ ရှေ့သို့တက်ခြင်းအစ
ရှိသည်တို့၌၊ အသမ္ပယုနံ၊ မတွေဝေခြင်းသည်၊ အသမ္မောဟသမ္ပဇနာ
မ၊ အသမ္မောဟသမ္ပဇနံမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤရှေ့စကားတရပ် အပြီးတည်း၊
အဘိက္ကန္တေ ပဋိက္ကန္တေ သမ္ပဇနကာရီ ဟောတိတိပဒဿ၊ အဘိက္ကန္တေ
ပဋိက္ကန္တေ သမ္ပဇနကာရီဟောတိဟူသောဝါကျ၏၊ အတ္ထော၊ အဋ္ဌကထာ
သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ အပြီးသို့ရောက်လတ်ပြီ။ ။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ အာလောကိတေ ဝိလောကိတေတိဇ္ဈေ၊ အာလောကိတေဝိလောကိတေ အစရှိသောဤမာတိကာပါဌ်၌၊ ဝုရတော၊ ရှေးရှု၊ ပေက္ခနံ၊ ကြည့်ခြင်းသည်။ အာလောကိတံနာမ၊ အာလောကိတ မည်၏။ အနုဒိသာပေက္ခနံ၊ တူရုဖြစ်သော အရပ်အားလျော်သော ဝဲရာအရပ်သို့ ကြည့်ခြင်းသည်။ ဝိလောကိတံနာမ၊ ဝိလောကိတ မည်၏။ အညာနိပိ၊ တပါးသည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဟေဋ္ဌာဥပရိပစ္ဆတော အနုပေက္ခနဝသေန၊ အောက်အထက်နောက်သို့ကြည့်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဩလောကိတ ဥလ္လောကိတပလောကိတာနိနာမ၊ ငုံ့၍ကြည့်ခြင်းမော်၍ကြည့်ခြင်းနောက် သို့ထွဋ်၍ကြည့်ခြင်းတို့မည်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုဩလောကိတဥလ္လောကိတအပလောကိတတို့ကို၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ အသာရုပ္ပဝသေန၊ သမဏသာရုပ္ပမရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ နဂဟိတာနိ၊ မယူအပ်ကုန်၊ သာရုပ္ပဝသေနပန၊ သမဏသာရုပ္ပမရှိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ကား၊ ဣမာနေဝဇ္ဇေ၊ ဤနှစ်ပါးသောအာလောကိတ ဝိလောကိတတို့ကိုသာလျှင်၊ ဂဟိတာနိ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ ဣမိနာမုနေဝ၊ ဤအမြွက်ဖြင့်လည်း၊ သဗ္ဗာနိပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တာနိ၊ ထိုဩလောကိတဥလ္လောကိတတို့ကို၊ ဂဟိတာနေဝ၊ ယူအပ်ကုန်သည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုအာလောကိတေဝိလောကိတေဟူသောပါဌ်၌၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုအံ့၊ အာလောကေသာသမိတိ၊ တူရုကြည့်အံ့ဟူ၍၊ ဝိတ္တေ၊ စိတ်သည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်လတ်သော်၊ ဝိတ္တဝသေနော၊ စိတ်အလိုလိုက်သဖြင့်သာလျှင်၊ အနောလောကေတွာ၊ မစူးစမ်းမကြည့်မူ၍၊ အတ္ထပရိဂ္ဂဿနံ၊ အကျိုးကို သိမ်းဆည်းသောဥာဏ်သည်၊ သာတ္ထကသမ္ပဇညံ၊ သာတ္ထကသမ္ပဇညမည်၏။ တံ၊ ထိုသာတ္ထကသမ္ပဇညကို၊ အာယသ္မန္တံ၊ သက်တော်ရှည်သော၊ နန္ဒံ၊ ညီတော်နန္ဒထေရ်ကို၊ ကာယသက္ခိံ၊ ကိုယ်ဖြင့်မျက်မှောက်ပြုအပ်သော သက်သေကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သစေတိက္ခဝေ(ပ)ပောတိတိ၊ သစေတိက္ခဝေ(ပ)ဟောတိဟူသော၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ နန္ဒဿ၊ နန္ဒသည်၊ ဝုရတ္ထိယဒိသာ၊ အရှေ့အရပ်ကို၊ အာလောကေတဗ္ဗာ၊ ရှေးရှုကြည့်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်မူကား၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံအကျိုးရှိသည်မရှိသည်လျောက်ပတ်သည်မလျောက်ပတ်

၁၉၆ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

သည့်ကို။ စေတသာ။ ဗိတ်ဖြင့်။ သမနာဟရိတွာ။ ကောင်းစွာဆောင်၍။ ဧဝံ။
 ဤသို့ကြည့်သည်ရှိသော်။ ဝုရတ္တိမံဒိသံ။ အရှေ့အရပ်ကို။ အာလောကဃ
 တော။ ရှေးရှုကြည့်သော။ မေ။ ငါအား။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿ။ မကောင်းသော
 ရမက်ပျက်သောဒေါမနဿဟုဆိုအပ်သော။ ပါပကာ။ ယုတ်မာကုန်သော။
 အကုသလာဓမ္မာ။ အကုသိုလ်တရားတို့သည်။ နအန္ဓာသဝိဿန္တိ။ မပိုစီး
 ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ သမနာဟရိတွာ။ ကောင်းစွာဆောင်၍။ နန္ဓော။ နန္ဒ
 သည်။ ဝုရတ္တိမံဒိသံ။ အရှေ့အရပ်ကို။ အာလောကေတိ။ ရှေးရှုကြည့်၏။ ဣတိ
 ဣမိနာအာလောကနေန။ ဤသို့စူးစူးစမ်းစမ်း ထောက်လှမ်းဆင်ခြင်၍ရှေး
 ရှုကြည့်သဖြင့်။ နန္ဓော။ နန္ဒသည်။ သာတ္ထကသမ္ပဇာနော။ သာတ္ထကသမ္ပဇဉ်
 နှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ သစေ။ အကယ်၍။
 နန္ဒဿ။ နန္ဒသည်။ ပစ္ဆိမာဒိသ။ အနောက်အရပ်ကိုလည်းကောင်း။ ဥတ္တရာ
 ဒိသ။ မြောက်အရပ်ကိုလည်းကောင်း။ ဒက္ခိဏာဒိသ။ တောင်အရပ်ကို
 လည်းကောင်း။ ဥဒ္ဓံ။ အထက်အရပ်ကိုလည်းကောင်း။ အဓေ။ အောက်
 အရပ်ကိုလည်းကောင်း။ အနုဒိသ။ တူရူအရပ်အားလျော်သောအထောင့်
 အရပ်ကိုလည်းကောင်း။ အာလောကေတဗ္ဗာ။ ရှေးရှုကြည့်အပ်သည်။ ဟော
 တိ။ ဖြစ်သုံအံ့။ သဗ္ဗံ။ အလုံးစုံကို။ စေတသာ။ ဗိတ်ဖြင့်။ သမနာဟရိတွာ။ ကောင်း
 စွာဆောင်၍။ ဧဝံ။ ဤသို့ကြည့်သည်ရှိသော်။ အနုဒိသံ။ တူရူအရပ်အား
 လျော်သောအထောင့်အရပ်ကိုလည်းကောင်း။ အာလောကဃထော။ ရှေးရှု
 ကြည့်သော။ မေ။ ငါအား။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿ။ မကောင်းသောရမက်ပျက်
 သောဒေါမနဿဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ ပါပကာ။ ယုတ်မာကုန်သော။ အကု
 သလာဓမ္မာ။ အကုသိုလ်တရားတို့သည်။ နအန္ဓာသဝိဿန္တိ။ မပိုစီးကုန်
 လတ္တံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ သမနာဟရိတွာ။ ကောင်းစွာဆောင်၍။ နန္ဓော။ နန္ဒသည်။
 အနုဒိသံ။ တူရူအရပ်အားလျော်သောအထောင့်အရပ်ကို။ အာလောကေတိ။
 ရှေးရှုကြည့်၏။ (ပ)။ သမ္ပဇာနော။ သမ္ပဇဉ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ။

အပိစ။ ဆိုဘွယ်ကရေးရှိတုံသေး၏။ ဣဓာပိ။ ဤအာလောကိတဝိလော
 ကိတအရာ၌လည်း။ ဝုဗ္ဗေ။ ရှေး၌။ ဝုတ္တစေတိယဒဿနာဒိဝသေနဝ။ ဆို
 အပ်ပြီးသောစေတီကို ဖူးမြင်ခြင်းစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ အာ
 လောကိတဝိလောကိတဿ။ ရှေးရှုကြည့်ခြင်း ဝိယာစောင်းလှည့်ကြည့်
 ခြင်း၏။ သာတ္ထကတာဝစ။ သာတ္ထကအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ သပ္ပယတာ
 စ။ သပ္ပယအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ သိအပ်ကုန်၏။ ပန။ ထိုမှ

တပါး၊ ကမ္မဋ္ဌာနဿ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံကို၊ အဝိဇ္ဇာဟနမေဝ၊ မစွန့်ခြင်းသည်ပင်လျှင်၊
 ဂေါစရသမ္ပစညံ၊ ဂေါစရသမ္ပစဉ်မည်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ကမ္မဋ္ဌာနံကိုမစွန့်
 ခြင်းသည်သာလျှင် အာလောကိတံဗိလောကိတံ၌ ဂေါစရသမ္ပစဉ်မည်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအာလောကိတံဗိလောကိတံ၌၊ ခန္ဓဓာတု
 အာယတနကမ္မဋ္ဌာနိကေဟိ၊ ခန္ဓာကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဓာတုကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အာယတန
 ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ လက်စွဲရှိကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မဋ္ဌာန
 ဝသေနေဝ၊ လက်စွဲဖြစ်သော ခန္ဓကမ္မဋ္ဌာနံ၊ စသည်တို့၏ အစွမ်းအာ၊ ဖြင့်
 သာလျှင်၊ အာလောကန ဝိလောကနံ၊ ရှေးရှုကြည့်ခြင်း စောင်း၍ကြည့်
 ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဝါပန၊ ထူးသည်ကိုဆိုအံ့၊ ကသိကာမိကမ္မဋ္ဌာန
 ကေဟိ၊ ကသိတံးစသော ကမ္မဋ္ဌာနံကို လက်စွဲကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊
 ကမ္မဋ္ဌာနသိသေနေဝ၊ ဆိုလတ္တံ့သော ကမ္မဋ္ဌာနံကို အရင်းပြုသဖြင့်သာ
 လျှင်၊ အာလောကန ဝိလောကနံ၊ ရှေးရှုကြည့်ခြင်း စောင်း၍ကြည့်ခြင်းကို၊
 ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ။

ပန၊ ထိုမှတပါး၊ အတ္တန္တရေ၊ ကိုယ်တွင်း၌၊ အာလောကေတာဝါ၊ ရှေးရှု
 ကြည့်တတ်သည်မူလည်းဖြစ်သော၊ ဝိလောကေတာဝါ၊ စောင်းလှည့်၍
 ကြည့်တတ်သည်မူလည်းဖြစ်သော၊ အတ္တနာမ၊ ကိုယ်မည်သည်၊ နတ္ထိ၊
 မရှိချေ၊ ပန၊ အသင့်ကိုဆိုအံ့၊ အာလောကေသာသိတိ၊ ရှေးရှုကြည့်အံ့ဟူ၍၊
 စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေ၊ ဖြစ်လတ်သော်၊ တေန ဝစိတ္တေန၊ ထိုဖြစ်
 သောစိတ်နှင့် သာလျှင်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ စိတ္တသရဋ္ဌာနာ၊ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်
 သော၊ ဝါယောဓာတု၊ ဝါယောဓာတ်သည်၊ ဝိညတ္တိံ၊ ကာယဝိညတ်ကို၊ ဇန
 ယမာနာ၊ ဖြစ်စေလျက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာဥပ္ပဇ္ဇနတော၊ ထိုသို့ဖြစ်
 ခြင်းကြောင့်၊ စိတ္တကိရိယဝါယောဓာတုဝိပ္ပါရဝသေန၊ ကိရိယာမယစိတ်
 ကြောင့်ဖြစ်သော ဝါယောဓာတ်၏ အထူးထူးအပြားပြား လှုပ်ရှားသော
 အခြင်းအရာဟုဆိုအပ်သောကာယဝိညတ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဟေဗ္ဗိမံ၊ အောက်
 ၌ဖြစ်သော၊ အက္ခိဒလံ၊ မျက်လွှာသည်၊ အဓော၊ အောက်သို့၊ သိဒတိ၊ နှစ်
 ၏၊ ဥပရိမံအက္ခိဒလံ၊ အထက်မျက်လွှာသည်၊ ဥဒ္ဓံ၊ လပေတ်တိ၊ အထက်
 သို့တက်၏၊ ကောမိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ ယန္တကေန၊ ယန္တ
 ရားစက်ဖြင့်၊ ပိဝရန္တောနာမ၊ ဖွင့်သောသူမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တတော၊
 ထိုသို့အောက်မျက်လွှာ၏ကျခြင်းအထက်မျက်လွှာ၏တက်ခြင်းကြောင့်၊
 စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ ဒဿနကိစ္စံ၊ မြင်ခြင်းကိစ္စကို၊ သါဓေန္တံ
 ပြီးစေလျက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ သမ္ပဓာနနံပန၊ ကောင်းစွာ

၁၆၈ မဟာဝိဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

သိခြင်းသည်ကား၊ ဧတ္ထဤအာလောကိတဝိလောကိတံ၊ အာသမ္ဘောဟ
သမ္ပဇညံနာမ၊ အာသမ္ဘောဟသမ္ပဇညံမည်၏။ အဝိစအပရောနယောနည်း
တပါးကို။ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုအပ်၏။ မူလပရိညာအာဂန္တုက တာဝကာလိက
တာဝဝသေနပိ၊ မနောဒွါရိကဇော၏အကြောင်းရင်းအဖြစ်မူလကိုပိုင်းခြား
၍သိခြင်း အာဂန္တုက၏ အဖြစ်တသက်သျှာ တာဝကာလိက အဖြစ်၏
အစွမ်းဖြင့်လည်း။ ဧတ္ထဤအာလောကိတ ဝိလောကိတံ၊ အာသမ္ဘောဟ
သမ္ပဇညံ၊ အာသမ္ဘောဟသမ္ပဇညံကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ တာဝလက်ဦး
စွာ၊ မူလပရိညာဝသေန၊ မနောဒွါရိကဇော၏ အကြောင်းရင်း အဖြစ်မူလ
ကိုပိုင်းခြား၍သိခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘဝင်္ဂံ၊ ဘဝင်
လည်းကောင်း၊ အာဝဇ္ဇနဉ္စေဝ၊ အာဝဇ္ဇန်းလည်းကောင်း၊ ဒဿနံ၊ စက္ခု
ဝိညာဉ်လည်းကောင်း၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိယံ၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိယလည်းကောင်း၊ သန္တိရုဏံ၊
သန္တိရုဏလည်းကောင်း၊ ဝေါဠုပ္ပနံ၊ ဝုဠာလည်းကောင်း၊ သတ္တမံ၊ ခုနစ်
ကြိမ်မြောက်သော၊ ဇဝနံ၊ ဇောသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝါထဲ၌
ပြအပ်ကုန်သောခုနစ်ပါးသောစိတ်တို့တွင်၊ ဘဝင်္ဂံ၊ ဘဝင်သည်၊ ဥပပတ္တိ
ဘဝဿ၊ ဥပပတ်ဘဝ၏၊ အင်္ဂါကိစ္စံ၊ ပြဋ္ဌာန်းသောအင်္ဂါကိစ္စကို၊ သာယေ
မာနံ၊ ပြီးစေလျက်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ တံ၊ ထိုဘဝင်ကို၊ အာဝဇ္ဇေတွာ၊
လည်စေ၍၊ ကိရိယာမနောဓာတု၊ ပဉ္စဒွါရာဝဇ္ဇန်းစိတ်သည်၊ အာဝဇ္ဇနကိစ္စံ၊
အာဝဇ္ဇန်းကိစ္စကို၊ သာယေမာနာ၊ ပြီးစေလျက်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ တံ
နိရောဓေါ၊ ထိုပဉ္စဒွါရာဝဇ္ဇန်း၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ စက္ခုဝိညာဉ်၊ စက္ခုဝိညာဉ်
သည်၊ ဒဿနကိစ္စံ၊ မြင်ခြင်းကိစ္စကို၊ သာယေမာနာ၊ ပြီးစေလျက်၊ ပဝတ္တ
တိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ တံနိရောဓေါ၊ ထိုစက္ခုဝိညာဉ်၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိပါက
မနောဓာတု၊ ဝိပါကမနောဓာတ်သည်၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိယကိစ္စံ၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိယကိစ္စ
ကို၊ သာယေမာနာ၊ ပြီးစေလျက်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ တံနိရောဓေါ၊ ထို
သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိယ၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိပါကမနောဝိညာဉာဓာတု၊ ဝိပါကမနော
ဝိညာဉာဓာတ်သည်၊ သန္တိရုဏကိစ္စံ၊ သန္တိရုဏကိစ္စကို၊ သာယေမာ
နာ၊ ပြီးစေလျက်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ တံနိရောဓေါ၊ ထိုသန္တိရုဏ၏
ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ကြိယာ မနော ဝိညာဉာဓာတု၊ ကြိယာ မနောဝိညာဉာ
ဓာတ်သည်၊ ဝေါဠုပ္ပနကိစ္စံ၊ ဝုဠာကိစ္စကို၊ သာယေမာနာ၊ ပြီးစေလျက်၊
ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ တံနိရောဓေါ၊ ထိုဝုဠာ၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ သတ္တက္ခတ္တံ၊
ခုနစ်ကြိမ်၊ ဇဝနံ၊ ဇောသည်၊ ဇဝတိ၊ စေ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဇောခုနစ်ကြိမ်တို့
တွင်၊ ပဌမဇဝနေပိ၊ ပဌမဇော၌လည်း၊ အယံ၊ ဤသူကား၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမတည်း။

အယံ၊ ဤသူကား၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရုက္ခနာဒိဝသေန၊ တပ်ခြင်းပြစ်မှားခြင်း တွေဝေခြင်းတို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အာလောကိတဝိလောကိတံ၊ ရှေးရှုကြည့်ခြင်းခေါင်းယှဉ်၍ ကြည့်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဒုတိယဇဝနော၊ ဒုတိယဇောဋ္ဌလည်းကောင်း၊ (ပ)၊ သတ္တမဇဝနော၊ သတ္တမဇောဋ္ဌလည်းကောင်း၊ ရုက္ခနာဒိဝသေန၊ တပ်ခြင်းပြစ်မှားခြင်းတွေဝေခြင်းတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ အာလောကိတဝိလောကိတံ၊ ရှေးရှုကြည့်ခြင်းစောင်းယှဉ်၍ ကြည့်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်သေး၊ ပန၊ ဖြစ်သည်ကိုဆိုအံ့၊ ဧတေသု၊ ထိုပဉ္စဒါရိကဇောတို့သည်၊ ယုဒ္ဓမဏ္ဍလေ၊ စစ်မြေအရပ်၌၊ ယောဓေသုဝိယ၊ ကျသောသူရဲတို့ကဲ့သို့၊ ဟေဋ္ဌ၊ ပရိယဝသေန၊ အောက်အထက်ဖြစ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဘိဇ္ဇိတွာ၊ ပျက်၍၊ ပတိတေသု၊ ကျကုန်သည်ရှိသော်၊ အယံ၊ ဤသူကား၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမတည်း၊ အယံ၊ ဤသူကား၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရုက္ခနာဒိဝသေန၊ ရုက္ခနုဿနမုဟ္ဗနတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ အာလောကိတဝိလောကိတံ၊ ရှေးရှုကြည့်ခြင်း စောင်းယှဉ်၍ ကြည့်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ တာဝ၊ လက်ဦးစွာ၊ ဧတ္ထ၊ ဤအာလောကိတဝိလောကိတံ၌၊ မူလပရိညာဝသေန၊ မနောဒါရိကဇော၏ အကြောင်းရင်း အဖြစ်မူလကို ပိုင်းခြား၍ သိခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ အသမ္မောဟသမ္ပဇည်၊ အသမ္မောဟသမ္ပဇည်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

ပန၊ ထိုမှတပါး၊ စက္ခုဒ္ဓါရေ၊ စက္ခုဒ္ဓါရ၌၊ ရူပေ၊ ရူပါရုံသည်၊ အာပါယဂတေ၊ ထင်ခြင်းသို့ရောက်လတ်သော်၊ ဘဝင်္ဂစလနတော၊ ဘဝင်္ဂစလနမှ၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၊ သကသကကိစ္စံ၊ မိမိမိမိကိစ္စကို၊ နိပ္ပါဒနဝသေန၊ ပြီးစေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာဝဇ္ဇာနာဒိသု၊ အာဝဇ္ဇန်းစသောစိတ်တို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိရုဇ္ဈသု၊ ချုပ်ကုန်လတ်သော်၊ အဝဿာနေ၊ အဆုံး၌၊ ဇေနံ၊ ဇောသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုဇောသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ မိမိ၏ရှေး၌၊ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ အာဝဇ္ဇာနာဒိနံ၊ အာဝဇ္ဇန်းစသည်တို့၏၊ ဂေဟဘူတေ၊ အိမ်သဘွယ်ဖြစ်သော၊ စက္ခုဒ္ဓါရေ၊ စက္ခုဒ္ဓါရ၌၊ အာဝဇ္ဇန္တုကပုရိသော၊ ဝိယ၊ မကြွင်းမကျင်သော ယောကျ်ားနှင့် တူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရဂေဟေ၊ သူတပါးအိမ်၌၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်ခုတစ်ခုကို၊ ယာမိထု၊ တောင်းခြင်းငှါ၊ ပရိဋ္ဌဿ၊ ဝင်သော၊ အာဝဇ္ဇန္တုကပုရိသဿ၊ မကြွင်းမကျင်သောယောကျ်ား၏၊ ဂေဟသာမိကေသုပိ၊ အိမ်ရှင်တို့သည်လည်း၊ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်၊ အာသိနေသု၊ နေကုန်လျက်၊ အာဏာကရံ၊ မိမိအာဏာကိုပြုခြင်းသည်၊ နယုတ္တံ

ယထာ။ မသင်္ဃန္တိသ္မိ။ ဧဝံ။ ထိုအတူလည်းကောင်းလျှင်၊ အာဝဇ္ဇနာဒီနံ၊ အာဝဇ္ဇနံ၊ စသည်တို့၏၊ ဂေဟဘူတေ၊ အိမ်သတ္တဝန်ဖြစ်သော၊ စက္ခု၊ ခွါရေး၊ စက္ခု၊ ခွါရ၌၊ အာဝဇ္ဇနာဒီသုဝိ၊ အာဝဇ္ဇနံ၊ စသည်တို့သည်လည်း။ အရဇ္ဇန္တေသု၊ မတပ်ကုန်လျက် လည်းကောင်း။ အဒုဿန္တေသု၊ မပြစ်မှားကုန်လျက် လည်းကောင်း၊ တဿဇဝနဿ၊ ထိုစော၏၊ ရဇ္ဇနဒုဿနမုပ္ပန်၊ တပ်ခြင်း ပြစ်မှားခြင်းတွေဝေခြင်းသည်၊ နယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဂန္တု၊ ကဘာဝဝသေန၊ အာဂန္တု၊ ကအဖြစ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အသမ္မောဟသမ္ပစည်၊ အသမ္မောဟသမ္ပစည်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

ပန၊ ထိုမှတပါး၊ စက္ခု၊ ခွါရေး၊ စက္ခု၊ ခွါရ၌၊ ဝေါဠုပ္ပနပရိယောသာနာနိ၊ ဝုဠောအာသုံး ရှိကုန်သော၊ ယာနိဧတာနိမိတ္တာနိ၊ အကြင်သို့သောစိတ်တို့ သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တာနံ၊ ထိုဝုဠောအာသုံးရှိသော စိတ်တို့သည်၊ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေဟိ၊ ဖဿစသော သမ္ပယုတ်တရားတို့၌၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ တတ္ထတတ္ထေဝ၊ ထိုထိုမိမိကိစ္စကိုပြီးစေရာ၌သာလျှင်၊ ဘိဇ္ဇန္တိ၊ ပျက်ကုန်၏ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ နပဿန္တိ၊ မမြင်လိုက်ကုန်၊ ဣတိတဿာဘိဇ္ဇန တော၊ ထိုသို့အာဝဇ္ဇနံအစ ဝုဠောအာသုံးရှိသော စိတ်တို့၏ မိမိကိစ္စပြီး လတ်ကလျှင် ခဏတဖြုတ် ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ ဣတ္တရာနိ၊ မရှည်တိုသော ခဏရှိကုန်သည်၊ တာဝကာလိကာနိ၊ ဥဒယဝယဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်သော ထိုရွှေ့လောက် တသက်လျှာ ကာလရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထတတ္ထိံ ဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဥပမာ၊ နှိုင်း ယှဉ်စရာဥပမာတည်း။ ဧကတ္ထိံ၊ ဧဝံ၊ တအိမ်တည်း၌၊ သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော၊ မာနုဿကေသု၊ လူတို့သည်၊ မတေသု၊ သေကုန်လတ်သော်၊ အဝသေသဿ၊ သေကြွင်းပျောက်ကြွင်းဖြစ်သော၊ ဧကဿ၊ တဦးသော၊ တံခဏံယေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ မရဏဓမ္မဿ၊ သေခြင်းသဘောရှိသော သူ၏၊ နစ္စဂိတာဒီသု၊ ကခြင်းဘိခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊ အဘိရုတိနာမ၊ ပွေ့ လျော်ခြင်းမည်သည်၊ နယုတ္တံ၊ ယထာ၊ မသင်္ဃန္တိသ္မိ၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ လည်းကောင်းလျှင်၊ ဧကန္တိ၊ တခွါရတည်း၌၊ သဿမ္ပယုတ္တေသု၊ ဖဿ စသောသမ္ပယုတ်၌တကွဖြစ်ကုန်သော၊ အာဝဇ္ဇနာဒီသု၊ အာဝဇ္ဇနံ၊ စသော စိတ်တို့သည်၊ တတ္ထတတ္ထေဝ၊ ထိုထိုမိမိကိစ္စကို ပြီးစေရာ၌ သာလျှင်၊ မတေသု၊ ချုပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အဝသေသဿ၊ ကြွင်းသော၊ တံခဏံ ယေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်၊ မရဏဓမ္မဿ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိသော၊ ဧဝံ၊ သာဝိ၊ စော၏လည်း၊ ရဇ္ဇနဒုဿနမုပ္ပန်ဝသေန၊ တပ်ခြင်း ပြစ်မှား

ခြင်း တွေဝေခြင်း အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဘိရုဏ်နာမ၊ ဓမ္မဇေျာ်ခြင်းမည်
သည်။ နယုတ္တာမသင်္ဃ၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ တာဝကာလိကဘာဝဝသေန၊
တာဝကာလိကအဖြစ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အသမ္ဘောဟသမ္ပဇဉ်၊ အသမ္ဘော
ဟသမ္ပဇဉ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

အပိစ၊ ဆိုဝှ်ငယ်တရားရှိတုံသေး၏၊ ခန္ဓာယတနဓာတုပစ္စယပစ္စဝေက္ခ
ဏဝသေနဝိ၊ ခန္ဓာအာယတနဓာတ်ပစ္စည်းကို ဆင်ခြင်သည်၏အစွမ်းဖြင့်
လည်း၊ ဧတံအသမ္ဘောဟသမ္ပဇဉ်၊ ထိုအသမ္ဘောဟသမ္ပဇဉ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ
သိအပ်၏၊ ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော တရား
အပေါင်း၌၊ စက္ခုစေတ၊ စက္ခုသည်လည်းကောင်း၊ ရူပါစ၊ ရူပါရုံတို့သည်
လည်းကောင်း၊ ရူပက္ခန္ဓော၊ ရူပက္ခန္ဓာမည်၏၊ ဒဿနံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊
ဝိညာဏက္ခန္ဓော၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာမည်၏၊ တံသမ္ပယုတ္တာ၊ ထိုစက္ခုဝိညာဉ်နှင့်
သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓော၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ
မည်၏၊ သညာ၊ သညာသည်၊ သညာက္ခန္ဓော၊ သညာက္ခန္ဓာမည်၏၊ ဗဿာဒိ
ကာ၊ ဗဿအစရှိတုန်သော၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓော၊
သင်္ခါရက္ခန္ဓာမည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတေသံပဉ္စနံခန္ဓာနံ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးတို့၏၊
သမဝါယေသာမဂ္ဂိယံ၊ ညီညွတ်ခြင်းသည်၊ သတိ၊ ဖြစ်လတ်သော်၊ အာ
လောကနိလောကနံ၊ ရှေးရှုကြည့်ခြင်း တစောင်းကြည့်ခြင်းသည်၊ ပညာ
ယတိ၊ ထင်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့ထင်ရာ၌၊ ဧကော၊ တခုသော၊ ကော၊ အဘယ်
တရားသည်၊ အာလောကေတိ၊ ရှေးရှု ကြည့်သနည်း၊ ကော၊ အဘယ်
တရားသည်၊ ဝိလောကေတိ၊ တစောင်း ကြည့်သနည်း၊ တထာ၊ ထိုမှ
တပါး၊ စက္ခု၊ စက္ခုသည်၊ စက္ခာယတနံ၊ စက္ခာယတနမည်၏၊ ရူပံ၊ ရူပါရုံ
သည်၊ ရူပါယတနံ၊ ရူပါယတနမည်၏၊ ဒဿနံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ မနာ
ယတနံ၊ မနာယတနမည်၏၊ ဝေဒနာဒယော၊ ဝေဒနာအစရှိတုန်သော၊ သမ္ပ
ယုတ္တဓမ္မာ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့သည်၊ ဓမ္မာယတနံ၊ ဓမ္မာယတနမည်၏၊
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတေသံစတုနံအာယတနာနံ၊ ဤအာယတနလေးပါးတို့၏၊ သမ
ဝါယေသာမဂ္ဂိယံ၊ ညီညွတ်ခြင်းသည်၊ သတိ၊ ဖြစ်လတ်သော်၊ အာလောက
နိလောကနံ၊ ရှေးရှုကြည့်ခြင်း တစောင်း ကြည့်ခြင်းသည်၊ ပညာယတိ၊
ထင်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအာယတနလေးပါးတို့၏အစွမ်းအားဖြင့် အာလောကန
ဝိလောကနထင်ရာ၌၊ ဧကော၊ တခုသော၊ ကော၊ အဘယ်တရားသည်၊
အာလောကေတိ၊ ရှေးရှုကြည့်သနည်း၊ ဧကော၊ တခုသော၊ ကော၊ အဘယ်
တရားသည်၊ ဝိလောကေတိ၊ တစောင်းကြည့်သနည်း၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး။

စက္ခု၊ စက္ခုသည်၊ စက္ခုဓာတု၊ စက္ခုဓာတ်မည်၏။ ရူပံ၊ ရူပါရုံသည်၊ ရူပဓာတု၊ ရူပဓာတ်မည်၏။ ဒဿနံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ စက္ခုဝိညာဏဓာတု၊ စက္ခုဝိညာဏဓာတ်မည်၏။ တံသမ္ပယုတ္တာ၊ ထိုစက္ခုဝိညာဉ်နှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေဒနာဒယော၊ ဝေဒနာအစရှိကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ ဓမ္မဓာတု၊ ဓမ္မဓာတ်မည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတေသံစတုနံဓာတုနံ၊ ဤဓာတ်လေးပါးတို့၏။ သမဝါယေသာမဂ္ဂိယံ၊ ညီညွတ်ခြင်းသည်။ သတိ၊ ဖြစ်လတ်သော်၊ အာလောကန ဝိလောကနံ၊ ရှေးရှုကြည့်ခြင်း တစောင်းကြည့်ခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ဓာတ်လေးပါးတို့၏အစွမ်းအားဖြင့် အာလောကန ဝိလောကနသည် ထင်ရာ၌၊ ဧကော၊ တခုသော။ ဧကော၊ အဘယ်တရားသည်။ အာလောကေတိ၊ ရှေးရှုကြည့်သနည်း။ ဧကော၊ တခုသော။ ဧကော၊ အဘယ်တရားသည်။ ဝိလောကေတိ၊ တစောင်းကြည့်သနည်း။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ စက္ခု၊ စက္ခုသည်။ နိဿယပစ္စယော၊ နိဿယပစ္စည်းမည်၏။ ရူပံ၊ ရူပါရုံသည်။ အာရမ္မဏပစ္စယော၊ အာရမ္မဏပစ္စည်းမည်၏။ အာဝဇ္ဇနံ၊ အာဝဇ္ဇနံသည်။ အနန္တရ သမနန္တရ ပ နိဿယနတ္ထိ ဝိဂတပ္ပစ္စယော၊ အနန္တရ ပစ္စည်း သမနန္တရ ပစ္စည်း ဥပနိဿယပစ္စည်း နတ္ထိပစ္စည်း ဝိဂတပစ္စည်းမည်၏။ အာလောကော၊ ရှေးရှုကြည့်ခြင်းသည်။ ဥပနိဿယော၊ ဥပနိဿယပစ္စည်းမည်၏။ ဝေဒနာဒယော၊ ဝေဒနာအစရှိသည်တို့သည်။ သဟဇာတ ပစ္စယော၊ သဟဇာတပစ္စည်းမည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတေသံပစ္စယာနံ၊ ဤပစ္စည်းတို့၏။ သမဝါယေသာမဂ္ဂိယံ၊ ညီညွတ်ခြင်းသည်။ သတိ၊ ဖြစ်လတ်သော်၊ အာလောကန ဝိလောကနံ၊ ရှေးရှုကြည့်ခြင်း တစောင်းကြည့်ခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ထင်ရာ၌၊ ဧကော၊ တယောက်သော။ ဧကော၊ အဘယ်အမည်ရှိသောသူသည်။ အာလောကေတိ၊ ရှေးရှုကြည့်သနည်း။ ဧကော၊ အဘယ်အမည်ရှိသော သူသည်။ ဝိလောကေတိ၊ တစောင်းကြည့်သနည်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတ္ထ၊ ဤအာလောကိတဝိလောကိတ၌၊ ခန္ဓာယတနဓာတုပ္ပစ္စယပစ္စဝေက္ခဏဝသေနိ၊ ခန္ဓာအာယတနဓာတ်ပစ္စည်းတို့ကို ဆင်ခြင်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း။ အသမ္မောဟသမ္ပဇဉံ၊ အသမ္မောဟသမ္ပဇဉ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

သမဗ္ဗိတေပဿာရိတေတိ၊ သမဗ္ဗိတေပဿာရိတေဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗာနံ၊ အဆစ်တို့ကို၊ သမဗ္ဗနပဿာရဏေ၊ ကွေးခြင်းဆန့်ခြင်း၌၊ တတ္ထ၊ ထိုလက်ဆစ်ခြေဆစ်တို့ကို ကွေးခြင်းဆန့်ခြင်း၌၊ ဗိတ္တဝသေနပ၊ ဗိတ်၏အစွမ်း

အားဖြင့်သာလျှင်၊ သမဉ္ဇနပဿာရဏံ၊ ကွေးခြင်းဆန့်ခြင်းကို၊ အကတော၊
မပြုမူ၍၊ ဟတ္ထပါဒါနံ၊ လက်ခြေတို့ကို၊ သမဉ္ဇနပဿာရဏပစ္စယာ၊ ကွေးခြင်း
'ဆန့်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အတ္ထာနတ္ထံ၊ အကျိုးရှိသည်မရှိသည်
ကို၊ ပရိဂ္ဂဏှိတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ အတ္ထပရိဂ္ဂဏှနံ၊ အကျိုးကိုသိမ်းဆည်း
ခြင်းသည်၊ သာတ္ထကသမ္ပဇနံ၊ သာတ္ထကသမ္ပဇနမည်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကွေး
ခြင်းဆန့်ခြင်း၌၊ ဟတ္ထပါဒေ၊ လက်ခြေတို့ကို၊ အဗ္ဗမိရံ၊ ကာလရှည်စွာ၊ သမဉ္ဇ
တွာဝါ၊ ကွေး၍လည်းကောင်း၊ ပဿာရိတွာဝါ၊ ဆန့်၍လည်းကောင်း၊ ဌိ
တဿ၊ တည်သောသူအား၊ ခဏေခဏေ၊ ခဏတိုင်းခဏတိုင်း၌၊ ဝေဒနာ၊
ဝေဒနာတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်၊ ဧကဂ္ဂံ၊ တည်ကြည်
ခြင်းကို၊ နုလဘတိ၊ မရ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ ပရိပတတိ၊ ပျက်၏၊
ဝိသေသံ၊ ဈာန်စသော တရားအထူးကို၊ နာမိဂစ္ဆတိ၊ မရ၊ ကာလေ၊ ကွေး
ခြင်းငှါ လျှောက်ပတ်သော ကာလ၌၊ သမဉ္ဇန္တဿ၊ ကွေးသောသူအား
လည်းကောင်း၊ ကာလေ၊ ဆန့်ခြင်းငှါ လျှောက်ပတ်သောအခါ၌၊ ပဿာရေ
န္တဿ၊ ဆန့်သောသူအားလည်းကောင်း၊ တာဝေဒနာ၊ ထိုဝေဒနာတို့သည်၊
နုပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်၊ ဧကဂ္ဂံ၊ တည်ကြည်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ ပတိ၊ ပွားခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊
ဝိသေသံ၊ ဈာန်စသော တရားအထူးကို၊ အမိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊
အတ္ထာနတ္ထပရိဂ္ဂဏှနံ၊ အကျိုးရှိသည်မရှိသည်ကိုသိမ်းဆည်းခြင်းကို၊ ဝေ
ဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ အတ္ထော၊ အကျိုးသည်၊ သတိပ၊ ရှိသော်
လည်း၊ သပ္ပာယာသပ္ပာယံ၊ လျှောက်ပတ်သည် မလျှောက်ပတ်သည်ကို၊
ပရိဂ္ဂဏှိတွာ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍၊ သပ္ပါယပရိဂ္ဂဏှနံ၊ လျှောက်ပတ်သည်ကို
သိမ်းဆည်းခြင်းသည်၊ သပ္ပါယသမ္ပဇနံ၊ သပ္ပါယသမ္ပဇနမည်၏၊ တတြေ၊
ထိုသပ္ပာယ အသပ္ပာယကိုသိမ်းဆည်းရ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုစကားသည်
ကား၊ နယော၊ ဝတ္ထုကိုပြခြင်းဟုဆိုအပ်သောနည်းတည်း၊ ကိရ၊ ကြား
ဘူးသည်ကား၊ မဟာစေတိယင်္ဂဏေ၊ မဟာစေတိအပြင်၌၊ ဒဟရတိက္ခ၊
ရဟန်းငယ်တို့သည်၊ သဏ္ဌာယံ၊ ကျမ်းဂန်သရဏ္ဌာယံခြင်းကို၊ ဂဏှန္တိ၊ ယူ
ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းငယ်တို့၏၊ ပိဋ္ဌိပဿေ၊ နောက်ဖြစ်သောအခါ၌၊
ဒဟရတိက္ခ၊ နိယော၊ ရဟန်းမိန်းမငယ်တို့သည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဏန္တိ၊
နာကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရဟန်းငယ်တို့တွင်၊ ဧကောဒဟရော၊ တဦးသော
ရဟန်းငယ်သည်၊ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို၊ ပဿာရေန္တော၊ ဆန့်သည်ရှိသော်၊ ကာ
ယသံသဂ္ဂံ၊ ကိုယ်လက်ထိပါးခြင်းသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ တေနေဝကာရ

ထောန၊ ထိုကာယသံသဂ္ဂဟူသော အကြောင်းကြောင့်သာလျှင် ဥက္ကဋ္ဌိတော ဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်၍ ဂေါတမိတော လူဖြစ်လေ၏။ အပရောဘိက္ခု၊ တဦးသော ရဟန်းသည် ပါဒ၊ ခြေကို ပဿာရေန္တော ဆန့်သည်ရှိသော်၊ အဂ္ဂိဗ္ဗိ၊ မီးပုံ၌ ပဿာရေတိ၊ ဆန့်မိ၏။ အဋ္ဌိ၊ အရိုးကို အာဟာရ စင်၍၊ ပါဒေါ၊ ခြေသည်၊ ဈာယိ၊ လောင်ခြင်းသို့ရောက်၏။ အပရော၊ တဦးသော ရဟန်းသည်၊ ဝဇ္ဇိကော၊ တောင်ပို့ခေါင်း၌၊ ပဿာရေတိ၊ ဆန့်မိ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းကို အာသီဝိသေန၊ ခြေဟောက်သည်၊ ဒဠော၊ ကိုက်အပ်၏။ အပရော၊ တဦးသော ရဟန်းသည်၊ စိဝရကုဋိဒဏ္ဍကော၊ သင်္ကန်းကုဋိအတွင်း သင်္ကန်းတန်းဝါး၌၊ ပဿာရေတိ၊ ဆန့်မိ၏။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို မဏိသပ္ပော၊ အဆိပ်ပြင်းသော ခြေစိမ်းသည်၊ ခုံသိ၊ ကိုက်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့မလျောက်ပတ်သော အရာ၌ ဆန့်ခြင်း အပြစ်များသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော အသပ္ပာယေ၊ မလျောက်ပတ်သည်၌၊ အပ္ပဿာရေတွာ၊ မဆန့်မူ၍၊ သပ္ပာယေ၊ လျောက်ပတ်သည်၌၊ ပဿာရေတဗ္ဗံ၊ ဆန့်အပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဣတ္ထ၊ ဤကွေးခြင်း ဆန့်ခြင်း၌၊ သပ္ပာယသမ္ပဇနံ၊ သပ္ပာယသမ္ပဇနံ မည်၏။ ။

ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဂေါစရသမ္ပဇနံ၊ ဂေါစရသမ္ပဇနံကို၊ မဟာထေရဝတ္ထုနာ၊ မဟာထေရ်ဝတ္ထုဖြင့်၊ ဒီပေတဗ္ဗံ၊ ပြအပ်၏။ ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား၊ မဟာထေရော၊ မဟာထေရ်သည်၊ ဒီဝါဠာနေ၊ နေသန့်ရာ၌၊ နိသိန္ဒော၊ နေလတ်သော်၊ အန္တေဝါသိကေဟိ၊ တပည့်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ကထယမာနေ၊ ပြောဟောလျက်၊ သဟဿ၊ အဆောတလျှင် မဆင်ခြင်ဘဲ၊ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို၊ သမဇ္ဈိတွာ၊ ကွေးပြီး၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ ယထာဠာနေ၊ တည်မြဲတိုင်း၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သဏိကံ၊ ဖြည်းဖြည်း၊ သမဇ္ဈေတိ၊ ကွေးပြန်၏။ တံ၊ ထိုမဟာထေရ်ကို၊ အန္တေဝါသိကာ၊ တပည့်တို့သည်၊ ပုန္တိံ၊ သု၊ မေးကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်၊ သဟဿ၊ အဆောတလျှင်၊ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို၊ သမဇ္ဈိတွာ၊ ကွေးပြီး၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ ယထာဠာနေ၊ တည်မြဲတိုင်း၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သဏိကံ၊ ဖြည်းဖြည်း၊ သမဇ္ဈိတ္ထ၊ ကွေးတော်မူပြန်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိံ၊ သု၊ မေးကုန်၏။ အာရုသော၊ ငါရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဓာတုကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မနသိကာတံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းငှါ၊ အာရုဋ္ဌေါ၊ အားထုတ်၏။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍ မေ၊ ငါသည်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဓာတုကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မုဋ္ဌိတွာ၊ လွှတ်၍၊ ဟတ္ထော၊ လက်ကို၊ နသမဇ္ဈိတပုဗ္ဗော၊ မကွေးစတုန်း၊ ပန

ကဲ့ရဲ့တွယ်ဖြစ်သည်ကိုဆိုအံ့။ ဣဒါနိယခုအခါ၌၊ တုဓေဟိ၊ သင်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ကထယမာနေန၊ စကားပြောသောငါသည်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဓာတု ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မုဗ္ဗိတွာ၊ လွှတ်၍၊ သမဗ္ဗိတော၊ ကွေးမိချေ၏၊ တသ္မိ၊ ထိုသို့ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလွှတ်၍ကွေးမိသောကြောင့်၊ ဝုန၊ တဖန်၊ ယထာဋ္ဌာနေ၊ ထားမြဲတိုင်း သောအရပ်၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သမဗ္ဗေ၊ သိ၊ ကွေးလတ်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သာဓု၊ ကောင်းလှပေ၏၊ ဘိက္ခုနာနာမ၊ ရဟန်းမည်သည်၊ ဝေရူပေန၊ ဤသို့သဘောရှိသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်သင့်လှပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ လျှောက်လျှန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ သောနည်းဖြင့်၊ ဧတ္ထဝိ၊ ဤသမဗ္ဗိတပသာရိတ၌လည်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနာဝိဇာနမေဝ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုမစွန့်ခြင်းသည်ပင်လျှင်၊ ဂေါစရသမ္ပစညံ၊ ဂေါစရသမ္ပစဉ်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

ပန၊ အတို့တပါးကိုဆိုပြီးအံ့၊ အတ္တန္တရေ၊ အတွင်း၌၊ အတ္တာနာမ၊ ကိုယ်မည်သော၊ ကောစိ၊ တစ်ခုတခုသော၊ သမဗ္ဗေန္တောဝိ၊ ကွေးတတ်သော တရားသည် လည်းကောင်း၊ ပသာရေန္တောဝိ၊ ဆန့်တတ်သောတရားသည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ အဟုတ်စင်စစ်မှုကား၊ ဝုတ္တပ္ပကာရစိတ္တ ကိရိယဝါယောဓာတု ဝိပ္ပာဇေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော ကိရိယ မယစိတ်ကြောင့်ဖြစ်သောဝါယောဓာတ်၏ အထူးထူးအပြားပြားလွှတ်ရှား သောအခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ သုတ္တကာမုနဝသေန၊ ကြိုးကို ငင်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဂူပယန္တဿ၊ ယန္တရားရုပ်၏၊ ဟတ္ထပါဒလောဠနံ ဝိယ၊ လက်ခြေတို့ကိုလှုပ်ခြင်းကဲ့သို့၊ သမဗ္ဗနပသာရဏံ၊ ကွေးခြင်းဆန့်ခြင်း သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဇာနနံပန၊ ပိုင်းခြား၍သိခြင်းသည် ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤသမဗ္ဗိတပသာရိတ၌၊ အသဗ္ဗောဟသမ္ပစညံ၊ အသဗ္ဗောဟ သမ္ပစဉ်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

သဃ်သမ္ဘိပတ္တစိဝရဓာရဏောတိဧတ္ထ၊ သဃ်သမ္ဘိပတ္တစိဝရဓာရဏောဟူ သောဤပါဌ၌၊ သဃ်သမ္ဘိစိဝရာနံ၊ ဒုက္ခသုက္ခသင်္ကန်းတို့ကို၊ နိဝါသနပါရူပနဝ သေန၊ ဝတ်ခြင်းရုံခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပတ္တဿ၊ သပိတ်ကို၊ ဘိက္ခာပဋိဂ္ဂဟ ဏာဒိဝသေန၊ ဆွမ်းခံခြင်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပရိဘောဂေ၊ သုံး ဆောင်ခြင်းသည်၊ ဓာရဏံနာမ၊ ဆောင်ခြင်းမည်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဒုက္ခသုက္ခ သင်္ကန်းကိုဆောင်ခြင်းသပိတ်ကိုဆောင်ခြင်းတို့တွင်၊ သဃ်သမ္ဘိစိဝရဓာ ရဏေ၊ ဒုက္ခသုက္ခသင်္ကန်းကိုဆောင်ရာ၌၊ တာဝ၊ လက်ဦးစွာ၊ တဿ၊ ထိုဒုက္ခ

သင်္ကန်းကို၊ နိဝါသေတွာစ၊ ဝတ်၍လည်းကောင်း၊ ပါရမေတွာစ၊ ရုံ၍လည်း
 ကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ စရတော၊ သွားသောရဟန်း၏၊ အာမိ
 သလာဘော၊ ဆွမ်းစသော အာမိသကို ရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သိ
 တဿ ပဋိစာတာယာဝ်အာဒိနာ၊ သိတဿပဋိစာတာယ ဤသို့အစရှိ
 သော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တပ္ပကာရော
 ယေဝ၊ ပစ္စဝေက္ခကာအစီအရင်ဖြင့်သုတ်၌ဟောတော်မူအပ်သောအပြားရှိ
 သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အတ္ထောစ၊ အကျိုးသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထော
 နာမ၊ အကျိုးမည်၏၊ တဿ၊ ထိုအကျိုးနှစ်ပါး၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ သတ္တ
 ကသမ္ပဇဉံ၊ သတ္တကသမ္ပဇဉ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊
 ဥဏ္ဍပကတ်ကဿစ၊ ချိုက်ပူတတ်သော သဘောရှိသောသူအားလည်း
 ကောင်း၊ ခုဗ္ဗလဿစ၊ အားနည်းသောသူအားလည်းကောင်း၊ သုခုမံ၊ သိပ်
 မွေ့သော၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းသည်၊ သပ္ပာယံ၊ လျောက်ပတ်၏၊ သိတာလုကာ
 သ၊ အချမ်းများသောသူအား၊ စာနံ၊ ထူထဲသော၊ ဒုပဋ္ဌံ၊ နှစ်ထပ်သင်္ကန်း
 သည်၊ သပ္ပာယံ၊ လျောက်ပတ်၏၊ ဝိပရိတံ၊ ထိုနှစ်ပါးမှပြန်သောသင်္ကန်း
 သည်၊ တေသံတိဗ္ဗန္တု၊ ထိုသုံးဦးသောရဟန်းတို့အားလည်း၊ အသပ္ပာယံ၊
 မလျောက်ပတ်၊ ယဿကဿစ၊ အမှတ်မရှိ တယောက်ယောက်သော
 ရဟန်းအား၊ ဇိဏ္ဏံ၊ ဆွေးရိသောသင်္ကန်းသည်၊ အသပ္ပာယံဇေဝ၊ မလျောက်
 ပတ်သည်သာတည်း၊ ဟိကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အဂ္ဂဇ္ဇာ
 ဒီနံ၊ ရိုးသောအရပ်ကိုထုတ်၍ စပ်အပ်သောပြင်ထင်စသည်တို့ကို၊ ဒါနေန၊
 ပေးခြင်းဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ တံ၊ ထိုရိသောသင်္ကန်းသည်၊ ပလိဗောဓ
 ကရံ၊ ပလိဗောဓကိုပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်
 တည်း၊ ပဋုဏ္ဏဒုက္ခလာဒိဘေဒံ၊ ပဋုဏ္ဏအရပ်၌ဖြစ်သောဝိုးချည်သင်္ကန်း
 ခွဲဖြူသင်္ကန်းစသည်အပြားရှိသော၊ လောဘနိယစိဝရံ၊ တပ်မက်ဘွယ်
 သောသင်္ကန်းသည်၊ တထာအသပ္ပာယမေဝ၊ ထိုအတူ မလျောက်ပတ်
 သည်သာတည်း၊ ဟိကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တာဒိသံ၊
 ထိုသို့ တပ်မက်ဘွယ်သော သဘောရှိသော သင်္ကန်းသည်၊ အရေညေ၊
 ငံတာရကျောင်း၌၊ ဧကကဿ၊ တယောက်တည်းသော ရဟန်း၏၊ နိဝါ
 သန္တရာယကရဉ္စ၊ သိတင်းသုံးခြင်း၏အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဇိဝိတန္တရာယကရဉ္စာပိ၊ အသက်၏အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်သည်
 လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်တည်း၊ ပန၊ အထူးကား
 ယံ၊ အကြင်သင်္ကန်းသည်၊ နိမိတ္တကမ္မာဒိမိစ္ဆာဇိဝဝသေန၊ နိမိတ် ဩ

ဘာပရိကထာ ယုတ်မာသော အသက်မွေးကြောင်း ဖြစ်သောအနေသန
ပယောဂ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏၊ ယဉ္ဇ၊ အကြင် သင်္ကန်းကိုလည်း၊
သေဝ မာနဿ၊ မှီဝဲသော၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ အကုသလာ ဓမ္မာ၊
အကုသိုလ် တရားတို့သည်၊ အဘိဝဇ္ဇန္တိ၊ ပွားကုန်၏၊ ကုသလာဓမ္မာ၊
ကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ ပရိဟာယန္တိ၊ ယုတ်ကုန်၏၊ တံဉာဏံ၊ ထိုနှစ်ပါး
သောသင်္ကန်းသည်၊ နိပ္ပရိယာယေန၊ မချအားဖြင့်၊ အသပ္ပာယံ၊ မလျောက်
ပတ်၊ ပိပရိတံ၊ ထိုမှပိပရိတ်ဖြစ်သော သင်္ကန်းသည်၊ သပ္ပါယံ၊ လျောက်
ပတ်၏၊ တဿ၊ ထိုလျောက်ပတ်သော သင်္ကန်း၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊
တ္ထေ၊ ဤသင်္ဘောသို့စီဝရစာရဏန္တံ၊ သပ္ပါယသမ္ပစညံ၊ သပ္ပါယသမ္ပစဉ်ကို၊
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ စ၊ ထိုမှတပါး၊ ကမ္မဋ္ဌာနာ ပိတဟနဝသေ နေဝ၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို မစွန့်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဂေါစရသမ္ပစညံ၊ ဂေါစရ
သမ္ပစဉ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ။ အတ္တန္တရေ၊ အတွင်း၌၊ အတ္တာနာမ၊
ကိုယ်မည်သော၊ ကောစိ၊ တစုံတခုသော၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ပါရပေန္နော
နာမ၊ ရုံတတ်သောမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ စင်စစ်မူကား၊ ဝုတ္တပ္ပကာရစိတ္တ
ကိရိယဝါယောဓာတုပိပ္ပာရေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသောကိရိ
ယာမယစိတ်ကြောင့်ဖြစ်သောဝါယောဓာတ်၏အထူးထူးအပြားပြားလွှတ်
ရှားသောအခြင်းအရာဟုဆိုအပ်သောကာယဝိညတ်၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊
စိဝရပါရပနံ၊ သင်္ကန်းရုံခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသင်္ကန်းရုံခြင်း
၌၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းသည်လည်း၊ အစေတနံ၊ စိတ်မရှိ၊ ကာယောဝိ၊ အတ္တဟု
ပညတ်အပ်ကာမျှသောကိုယ်သည်လည်း၊ အစေတနော၊ စိတ်မရှိ၊ တသ္မာ၊
ထိုသို့စိဝရနှင့်ကာယသည်ပင်စိတ်မရှိသည်အဖြစ်ကြောင့်၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်း
သည်၊ မယော၊ ငါသင်္ကန်းသည်၊ ကာယော၊ ကိုယ်ကို၊ ပါရတော၊ ရုံအပ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိခဲ့၊ ကာယောဝိ၊ ကိုယ်သည်လည်း၊ အဟံ၊ ငါ
ဟူသောကိုယ်ကို၊ စိဝရေန၊ သင်္ကန်းသည်၊ ပါရတော၊ ရုံအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိခဲ့၊ ဓာတုယောဝိ၊ သင်္ကန်းဟုဆိုအပ်သောဗာဟိရဓာတ်
သည်သာလျှင်၊ ဓာတုသမူဟံ၊ ကိုယ်ဟုဆိုအပ်သော အဇ္ဈတ္တိကဓာတ်တို့
အပေါင်းကို၊ ပဋိစ္စသဒ္ဓန္တိ၊ ဖုံးလွှမ်းကုန်၏၊ ပဋိပိယောတိကာယ၊ ဝုဆိုးနွမ်း
ဖြင့်၊ ပေါတ္တကရူပပဋိစ္စသဒ္ဓေန၊ သစ်သားရုပ်ကိုဖုံးလွှမ်းရာ၌၊ ဓာတုယော၊
ဓာတ်တို့သည်၊ ဓာတုသမူဟံ၊ ဓာတ်အပေါင်းကို၊ ပဋိစ္စသဒ္ဓန္တိ ပိယ၊ ဖုံးလွှမ်း
ကုန်သကဲ့သို့တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့စိတ်မရှိသည်၏အဖြစ်အတ္တဌာသိတံသည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုန္ဓရံ၊ ကောင်းသော၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ သတိတွာ၊ ရ၏၊

သောမနဿံ၊ ဝမ်းမြော်ဝမ်းသာခြင်းကို။ နေဝကာတဗ္ဗံ၊ မပြုကောင်းသည်
သာတည်း။ အသုန္နရံ၊ မကောင်းသောသင်္ကန်းကို။ လဘိတွာ၊ ရေ၍။ ဒေါမနဿံ
နှလုံးမသာယာခြင်းကို။ နကာတဗ္ဗံ၊ မပြုကောင်း။ ဟိ၊ ထိုစကားကိုထင်ရှား
ပြအံ့။ နာဂဝဗ္ဗိကစေတိယရုက္ခာဒိသု၊ နဂါးနေရာတောင်ပို လူတို့ပူဇော်ရာ
နတ်ကွန်းသစ်ပင် စသည်တို့၌၊ ကေမိ၊ အချို့သောသူတို့သည်၊ မာလာဂန္ဓ
ရမဝတ္ထာဒိဟိ၊ ပန်းနံ့သာ အရိုးအထု အဝတ်စသည်တို့ဖြင့်၊ သက္ကာရံ၊
ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ကေမိ၊ အချို့သောသူတို့သည်၊ ဂူထ
မုတ္တကန္ဓမဒဏ္ဍသတ္တပဟာရာဒိဟိ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ် ညွှန်ဖြင့်လိမ်းကျ
ခြင်း၊ ဒုတ်လက်နက်ဖြင့် ပုတ်ခတ်ခြင်း စသည်တို့ဖြင့်၊ အသက္ကာရံ၊ မရို
မသေကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တေဟိမာလာဂန္ဓဂူထမုတ္တာဒိဟိ၊ ထိုသို့
ပန်းနံ့သာ မစင် ကျင်ငယ် စသည်တို့ဖြင့်၊ နာဂဝဗ္ဗိက စေတိယ ရုက္ခာဒိ
ယော၊ နဂါးနေရာတောင်ပို လူတို့ပူဇော်ရာနတ်ကွန်း သစ်ပင် စသည်တို့
သည်။ သောမနဿံဝါ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါမနဿံဝါ၊
နှလုံးမသာယာခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နကာရောန္တိ၊ မပြုကုန်၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအ
တူသာလျှင်၊ သုန္နရံ၊ ကောင်းသော၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ လဘိတွာ၊ ရေ၍။ သောမ
နဿံ၊ ဝမ်းမြောက်သည်ကို။ နေဝကာတဗ္ဗံ၊ မပြုကောင်း၊ အသုန္နရံ၊ မကောင်း
သည်ကို။ လဘိတွာ၊ ရေ၍။ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာသည်ကို။ နကာတဗ္ဗံ၊
မပြုကောင်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္ထပဒိုသင်္ခါ နဝသေနပန၊ ဖြစ်သောဆင်
ခြင်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤသဘင်သို့စိဝရစာရဏ၌၊ အသဗ္ဗော
ဟသမ္ပဇညံ၊ အသဗ္ဗောဟသမ္ပဇညံကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သိအာရံ၊ သိအာရံ၏။ ။

ပတ္တဝေရဏေဝိ၊ သပိတ်ကိုဆောင်ရာ၌လည်း၊ ပတ္တံ၊ ဆွမ်းထည့်သပိတ်
ကို။ သဟသာဝ၊ ဆင်ခြင်မစောအဆောတလျှင်သာလျှင်၊ အဂဟေတွာ၊
မြော်မြင်နည်းပါး သူ၏လားသို့ စိတ်သွားတိုင်းမကိုင်မူ၍၊ ဣမံ၊ ဤသပိတ်
ကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရမာနော၊ လှည့်လည်
သောငါသည်၊ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ လဘိဿါမိ၊ ရလတ်အံ့၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့မြော်
မြင်သဖြင့်၊ ပတ္တဂ္ဂဟဏပုစ္ဆယာ၊ သပိတ်ကိုကိုင်ခြင်းဟူသောအကြောင်း
ကြောင့်၊ ပဒိုလဘိတဗ္ဗအတ္ထဝသေန၊ ရအံ့လတ္တံ့ သောအကျိုး၏အစွမ်းဖြင့်
သာတ္ထကသမ္ပဇညံ၊ သာတ္ထကသမ္ပဇညံကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သိအာရံ၊ သိအာရံ၏။ ပန၊ ထိုမှ
တပါး၊ ကိသုဗ္ဗလသမိရဿ၊ ကြုံဖူးသောအားလျှင်သောကိုယ်ရှိသော
သူအား၊ ဂရူပတ္တော၊ အလွန်လေးသောသပိတ်သည်၊ အသပ္ပါယော၊ မရေလျှင်

ပတ်၊ယသကာသမိ၊ အမှတ်မရှိသောရဟန်းအား၊ စတုပစ္ဆဂန္ထိကာဟ
တော၊ဗာအပ်သော လေးခု ငါးခု မယ်နရှိသော၊ ခုဗ္ဗိသောခနိပေသာ၊သုတ်
သင်ခက်သောသပိတ်သည်၊ အသပ္ပါယောဝ၊ မလျှောက်ပတ်သည်သံ
တည်း၊ဒုဋ္ဌေါတပတ္တောပိ၊အဆေးခက်သောသပိတ်သည်လည်း၊နဝဇ္ဇဟိ၊
မအပ်၊ စ၊အကြောင်းကိုပြအံ့၊ တံဒုဗ္ဗိသောခနိယံ၊ ထိုအဆေး ခက်သော
သပိတ်ကို၊ ခောဝန္တသောဝ၊ဆေးစဉ်လျှင်၊ အသ၊ထိုရဟန်းအား၊ပလိ
ဗောဓော၊ပလိဗောဓသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ပန၊ထိုမှတပါး၊ မဏိဝဏ္ဏ
ပတ္တော၊မြဲအဆင်းရှိသောသပိတ်သည်၊လောဘာနိယော၊ တပ်မက်သူယံရှိ
သည်ဖြစ်၍၊စိဝရေ၊သင်္ကန်း၌၊ ဂုတ္တနယေနဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်
သာလျှင်၊အသပ္ပါယော၊မလျှောက်ပတ်၊ပန၊စင်စစ်လျှောက်ပတ်သည်ကို
ဆိုအံ့၊နိမိတ္တကမ္မာဒိဝသေန၊ နိမိတ္တကမ္မစသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ယော၊
အကြင်သပိတ်ကို၊လဇ္ဈေါ၊ရအပ်၏၊ယဉ္ဇ၊အကြင်သပိတ်ကိုလည်း၊ သေဝ
မာနဿ၊မြီဝသော၊အသံ၊ထိုရဟန်းအား၊ အကုသလာဓမ္မာ၊အကုသိုလ်
တရားတို့သည်၊ အတိဝဗုဒ္ဓိ၊ ပွားများကုန်၏၊ ကုသလာဓမ္မာ၊ ကုသိုလ်
တရားတို့သည်၊ပရိဟာယန္တိ၊ယုတ်ကုန်၏၊အယံ၊ဤသပိတ်နှစ်လုံးသည်၊
ကေန္တအသပ္ပါယောဝ၊စင်စစ်မလျှောက်ပတ်သောသပိတ်သည်သာလျှင်
တည်း၊ပိပရိတော၊ထိုမှပိပရိတ်ဖြစ်သောသပိတ်သည်၊သပ္ပါယော၊လျှော့
ပတ်၏၊တဿ၊ထိုလျှောက်ပတ်သောသပိတ်၏၊ဝသေန၊အစွမ်းဖြင့်၊ဧတ္ထံ
ဤပတ္တစာရဏ၌၊ သပ္ပါယသမ္ပစညံ၊ သပ္ပါယသမ္ပစဉ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိ
အပ်၏၊ စ၊ထိုမှတပါး၊ ကမ္မဋ္ဌာနာပိဗဟနဝသေနပန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုမစွန့်
သည်၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဂေါစရသမ္ပစညံ၊ဂေါစရသမ္ပစဉ်ကို၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗံ၊သိအပ်၏။ ။

အတ္တန္တရေ၊မိမိသန္တာနံ၊အတ္တာနာမ၊အတ္တမည်သော၊ ကောပိ၊တစ်
တယောက်သော၊ ပတ္တဂ္ဂဏ္ဌန္တော၊ သပိတ်ကိုကိုင်တတ်သော သူသည်၊
နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဂုတ္တပ္ပကာရမိတ္တကိရိယဝါယောဓာတုပိဗ္ဗာရေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီး
သောအပြားရှိသော ကိရိယမယစိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ဝါယောဓာတ်၏
အထူးထူး အပြားပြား ယှပ်သော အခြင်းအရာဟု ဆိုအပ်သော ကာယ
ပိညုတ်၏အစွမ်းဖြင့် သာလျှင်၊ ပတ္တဂ္ဂဟဏံ နာမ၊ သပိတ်ကို ကိုင်ခြင်း
မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသပိတ်ကိုကိုင်ရာ၌၊ ပတ္တောပိ၊
သပိတ်သည်လည်း၊ အစေတနော၊ စိတ်မရှိခဲ့၊ ဟတ္ထာပိ၊ လက်တို့သည်
လည်း၊အစေတနာ၊စိတ်မရှိကုန်ခဲ့၊ တဿ၊ထိုကြောင့်၊ ပတ္တော၊သပိတ်

သညံ၊ အဟံ၊ ငါကို၊ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်တို့သည်၊ ဂဟိတော၊ ကိုင်အပ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိတတ်၊ ဟတ္ထာပိ၊ လက်တို့သည်လည်း၊ ပတ္တော၊
 သပိတ်ကို၊ အဋ္ဌေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ ဂဟိတော၊ ကိုင်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာ
 နန္တိ၊ မသိကုန်၊ ဓာတုယောဝ၊ လက်ဟုပညပ်အပ်သောဓာတ်တို့သည်သာ
 လျှင်၊ ဓာတုသမူဟံ၊ သပိတ်ဟုပညပ်အပ်သောဓာတ်အပေါင်းကို၊ ဂဏှန္တိ
 ကိုင်ကုန်၏၊ သဏ္ဌာသေန၊ ပန်းဘဲတို့ သန်တူကိုင်သောညှပ်ဖြင့်၊ အဂ္ဂိဝဏ္ဏ
 ပတ္တဂ္ဂဟဏေဝိယ၊ ဝင်းဝင်းတောက်သည်ဖြစ်၍၊ မီးအဆင်းနှင့်တူသော
 သပိတ်ကိုကိုင်ခြင်း၌ကဲ့သို့၊ ဣတိဇေ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ပဝတ္တ
 ပဗ္ဗိသင်္ခါနဝသေန၊ ဖြစ်သောဆင်ခြင်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤပတ္တဓာရ
 ဏ၌၊ အသဗ္ဗောဟ သမ္ပဇည်၊ အသဗ္ဗောဟ သမ္ပဇဉ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိ
 အပ်၏။ ။

အဝိစအပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဂုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအုံး၊ သိန္န
 ဟတ္ထပါဒေ၊ လက်ခြေပြတ်ကုန်သော၊ ဝဏမုခေဟိ၊ အမာဝတို့မှ၊ ပဉ္စရိတ
 ပုဗ္ဗလောဟိတကိမိကူလေ၊ ပိုသော ပြည် သွေး ဝိုးလောက်ရှိကုန်သော၊
 နိလမက္ခိကသမ္ပရိကိဏ္ဏေ၊ ရင်မခည်းညိုတို့ဖြင့်ပြွမ်းကုန်သော၊ အနာထ
 သာလာယံ၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိသောသူတို့မြို့ရာစုရပ်၌၊ နိသိန္နေ၊ နေကုန်သော
 အနာထမနုဿ၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိသော သူတို့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ယေပုရိ
 သာ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ဒယာလုကာ၊ ကရုဏာပြောကုန်၏၊ တေ၊ ထိုကရု
 ဏာကြီးသောသူတို့သည်၊ တေသံ၊ ထိုအထီးကျန်သော အနာသည်တို့
 အား၊ ဝဏမတ္တစောဠကောနိစေဝ၊ အမာပမာဏဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ ဖြတ်
 အပ်သော ပုဆိုးပိုင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကပါလာနိဟိ၊ အိုးကွဲသည်
 တို့ဖြင့်၊ ဘေသဇ္ဇာနိစ၊ ဆေးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပနာမေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်
 ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအနာသည်တို့တွင်၊ ဧကသဗ္ဗိ၊ အချို့သောအနာထမနုဿတို့
 အား၊ သဏ္ဌာနိ၊ သိမ်မွေ့ကုန်သော၊ စောဠကောနိဟိ၊ ပုဆိုးပိုင်းတို့သည်
 လည်း၊ ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဧကသဗ္ဗိ၊ အချို့သောအနာထမနုဿတို့
 အား၊ ထူလာနိ၊ ရုန့်ကုန်သော၊ စောဠကောနိဟိ၊ ပုဆိုးပိုင်းတို့သည်လည်း၊ ပါပု
 ဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဧကသဗ္ဗိ၊ အချို့သောအနာထ မနုဿတို့အား၊ သု
 သဏ္ဌာနာနိ၊ တင့်တယ်သောသဏ္ဌာန်ရှိကုန်သော၊ ဘေသဇ္ဇာ ကပါလာနိဟိ၊
 ဆေးထည့်စရာအိုးကွဲတို့သည်လည်း၊ ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဧကသဗ္ဗိ၊
 အချို့သော အနာထ မနုဿတို့အား၊ ဒုဿဏ္ဌာနာနိ၊ မတင့်တယ်သော
 သဏ္ဌာန် ရှိကုန်သော၊ ဘေသဇ္ဇာ ကပါလာနိဟိ၊ ဆေးထည့်စရာ အိုးကွဲတို့

သညလည်း၊ ပါဝုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ တတ္ထတသ္မိံပါဝုဏနေ၊ ထိုသို့
ရောက်ရာ၌၊ တေ၊ ထိုအထီးကျန်သော အနာထမနုဿတို့သည်၊ သုမနာ
ဝါ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဒုမ္ပနာဝါ၊ နှလုံးမသာကုန်သည်
လည်းကောင်း၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဟိကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူ
မူကား၊ ဝဏပဋိစ္ဆာဒနမတ္ထေနဝ၊ အမာလွှမ်းရုံမျှသာဖြစ်သော၊ စောဠ
ကေန၊ ပုဆိုးခွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ဘေသန္တပဋိဂ္ဂဟဏမတ္ထေနဝ၊ ဆေး
ထည့်ရုံမျှသာလျှင် ဖြစ်သော၊ ကပါလေနစ၊ အိုးကွဲကို လည်းကောင်း၊
တေသံ၊ ထိုအထီးကပ်ဏအနာထမနုဿတို့၏၊ အတ္ထော၊ အလိုသည်၊
ဟောဘိယတာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူလည်းကောင်းလျှင်၊ ယော
ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဝဏစောဠကံဝိယ၊ အမာလွှမ်းပုဆိုးခွမ်းကဲ့
သို့၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ဘေသန္တကပါလကံဝိယစ၊ ဆေးထည့်အိုးကွဲကဲ့သို့
လည်းကောင်း၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ကပါလေ၊ အိုးကွဲ၌၊ ဘေသန္တမိဝစ၊ ဆေး
ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌၊ လန္ဓဘိက္ခံ၊ ရအပ်သောဆွမ်းကို၊
သလ္လက္ခေတိ၊ ဖွတ်နှိုင်း၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ သံဃာဒို့ပတ္တမိ
ဝရဓာရဏေ၊ ဒုက္ခသပိတ်သင်္ကန်းကိုဆောင်ရာ၌၊ အသဗ္ဗောဟသမ္ပဇညေ
န၊ အသဗ္ဗောဟ သမ္ပဇဉ်ဖြင့်၊ ဥတ္တမသမ္ပဇာနကာရီတိ၊ သမ္ပဇာနကာရီ
ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပေဟု၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

အသိတာဒိသု၊ အသိတစသောပုဒ်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆို
အပ်လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အသိတေတိ၊ အသိတေ
ဟူသည်ကား၊ ဝိဇ္ဇာပါတဘောဇနော၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်း၌၊ ဝိတေတိ၊ ဝိ
တေဟူသည်ကား၊ ယာဂုအာဒိပါနေ၊ ယာဂုစသည်သောက်ခြင်း၌၊ ခါယိ
တေတိ၊ ခါယိတေဟူသည်ကား၊ ဝိဇ္ဇာဇ္ဇာဒိခါဒနေ၊ မု၊ ခဲဘွယ်ဝသည်ခဲ
ခြင်း၌၊ သာယိတေတိ၊ သာယိတေဟူသည်ကား၊ မရဗာဏိတာဒိသာယ
နေ၊ ပျားတင်လဲစသည်လျက်ခြင်း၌၊ ပန၊ ထူးသည်ကိုဆိုအံ့၊ နေဝဒဝါယာ
တိအာဒိနာ၊ နေဝဒဝါယ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေနုနည်းဖြင့်၊ ဝုတ္တော၊
သုတ္တန်၌ဟောတော်မူအပ်သော၊ အဗ္ဗဝိဓောဝိ၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်း
ဖြစ်သော၊ အတ္ထော၊ ပယောဇဉ်အထူးသည်၊ တတ္ထဝိဇ္ဇာပါတဘောဇနာဒိ
သု၊ ထိုဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်း စသည်တို့၌၊ အတ္ထောနာမ၊ အကျိုးမည်၏၊
တဿ၊ ထိုရှစ်ပါးသောအကျိုး၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သာတ္ထကသမ္ပ
ဇညံ၊ သာတ္ထကသမ္ပဇဉ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

ပန၊ ထိုမှတပါး၊ လူပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်မူလရော၊ အကြမ်းအနုအခါးအချို့ စသည်တို့တွင်၊ ယေနတောဇနန၊ အကြင်ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ဖြင့်၊ ယဿ၊ အကြင်ရဟန်းအား၊ အဖာသု၊ မချမ်းသာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံဘောဇနံ၊ ထိုခဲဘွယ်ဘောဇဉ်သည်။ တဿတိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ အသပ္ပာယံ၊ မလျောက်ပတ်။ ပန၊ စင်စစ်မလျောက်ပတ်သည်ကိုဆိုအံ့။ ယံဘောဇနံ၊ အကြင်ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကို၊ နိမိတ္တကမ္မာဒိဝသေန၊ နိမိတ္တကမ္မ စသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပဋိလဒ္ဓံ၊ ရအပ်၏။ ယဉ္စဘောဇနံ၊ အကြင်ဘောဇဉ်ကိုလည်း၊ သုဉ္စတော၊ စားသော၊ အဿတိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ အကုသလာဓမ္မာ၊ အကုသိုလ်တရားတို့သည်။ အဘိဝဇုန္တိ၊ ပွားကုန်၏။ ကုသလာဓမ္မာ၊ ကုသိုလ်တရားတို့သည်။ ပရိဟာယန္တိ၊ ယုတ်ကုန်၏။ တံဒ္ဓယံ၊ ထို့နှစ်ပါးသောဘောဇဉ်သည်။ ဧကန္တအသပ္ပာယမေဝ၊ ဧကန်မလျောက်ပတ်သည်သာတည်း။ ဝိပရိတံ၊ ထိုမှပြန်သောဘောဇဉ်သည်။ သပ္ပာယံ၊ လျောက်ပတ်၏။ တဿ၊ ထိုလျောက်ပတ်သောဘောဇဉ်၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဧတ္ထဝိဇ္ဇာပါတဘောဇနာဒိသု၊ ထိုဆွမ်းသုဉ်းပေးခြင်း စသည်တို့၌၊ သပ္ပာယသမ္ပစညံ၊ သပ္ပာယသမ္ပစဉ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ စ၊ ထိုမှတပါး၊ ကမ္မဋ္ဌာနာဝိဟာနဝသေနေဝ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုမစွန့်သည်၏အစွမ်းဖြင့် သာလျှင်၊ ဂေါစရသမ္ပစညံ၊ ဂေါစရသမ္ပစဉ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

အတ္တန္တရေ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ အတ္တာနာမ၊ အတ္တမည်စကောင်းသော၊ ကောစိ၊ တစ်ခုတည်းသော၊ သုဉ္စကောဝိ၊ သုဉ်းပေးတတ်သောသူသည်လည်း၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဝုတ္တပ္ပကာရစိတ္တကိရိယဝါယောဓာတုဝိပ္ပာရေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော ကိရိယမယစိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော အထူးထူးအပြားပြားလျှပ်သောအခြင်းအရာဟုဆိုအပ်သော ကာယဝိညုတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ပတ္တပဋိဂ္ဂဟဏံနာမ၊ တိဓာဒေန္တန္တိဓာဂါဟပဉ္စအင်္ဂါဖြင့် သမိတ်ကိုအကပ်ခံခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိတ္တကိရိယဝါယောဓာတုဝိပ္ပာရေနေဝ၊ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သောဝါယောဓာတ်၏ အထူးထူးအပြားပြားလျှပ်သောအခြင်းအရာဟုဆိုအပ်သော ကာယဝိညုတ်ဖြင့် သာလျှင်၊ ဟတ္ထဿ၊ လက်ကို၊ ပတ္တေ၊ သမိတ်၌၊ ဩတာရဏံနာမ၊ ဆွမ်းစသည်ကိုနှိုက်ခြင်းငှါချခြင်းမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိတ္တကိရိယဝါယောဓာတုဝိပ္ပာရေနေဝ၊ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သောဝါယောဓာတ်၏အထူးထူးအပြားပြားလျှပ်သောအခြင်းအရာဟုဆိုအပ်သော ကာယဝိညုတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ အာလောပကရဏံ၊ ပရိဘုတ်

ခြင်းငှါအလုပ်ကိုပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အာလောပဥဒ္ဓရဏံ၊ အလုပ်
ကိုထုတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ မုခဝိဝရဏာ၊ ဆွမ်းယုတ်ခွံ၊ ခြင်းခံတွင်း၊
ဖွင့်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကောမိ၊ တစုံတယောက်
သောပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါသည်၊ ကုမ္ဘိကာယ၊ သံကောက်ဖြင့်၊ ဟနူကမ္ဘိနိ၊ မေး
ရိုးတို့ကို၊ နဝိဝရတိ၊ ဖွင့်သည်မဟုတ်၊ ယန္တကေနပါ၊ ယန္တရားဖြင့်မူလည်း၊
နဝိဝရတိ၊ ဖွင့်သည်မဟုတ်၊ ဗိတ္တကိရိယဝါယောဓာတုဝိပ္ပာဓရေနဝ၊ စိတ်
ကြောင့်ဖြစ်သောဝါယောဓာတ်၏ အထူးထူးအပြားပြားလှုပ်သောအခြင်း
အရာဟုဆိုအပ်သော ကာယဝိညုတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ အာလောပဿ၊ ဆွမ်း
ယုတ်ကို၊ မုခေ၊ ခံတွင်း၌၊ ဥပနံ၊ ထည့်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥပရိဒန္တာနံ
အထက်သွားတို့၏၊ မုသလကိစ္စသာဓနံ၊ မှန်မှန်ညက်ညက်ထောင်းခြင်း
ကျည်ပွေ့ ကိစ္စကို ပြီးစေခြင်းသည်၎င်း၊ ဟေဋ္ဌာ ဒန္တာနံ၊ အောက်သွား
တို့၏၊ ဥဒုက္ခလကိစ္စသာဓနံ၊ မိမိအတွင်းပြု၍တည်စေခြင်းဟူသောဆုံကိစ္စ
ပြီးစေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဇိဝှိယ၊ လျှာ၏၊ ဟတ္ထကိစ္စသာဓနန္တ၊ ရှေးရှု
နှောက်နှက်ခြင်းအထူးထူးအပြားပြား နှောက်နှက်သည်၏အစွမ်းဖြင့်လှန်
လှောခြင်းဟူသော လက်ကိစ္စပြီးစေခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ခေဋ္ဌော၊ ကြည်သောတံထွေးသည်၊ မူလဇိဝှိယ၊ လျှာရင်း၌၊ ဗဟဋ္ဌဓ
လော၊ ခွဲ၍ဖြစ်နောက်ကျသောတံထွေးသည်၊ မက္ခေတိ၊ လိမ်းကျံ၏၊ ဟေဋ္ဌာ
ဒန္တဥဒုက္ခလေ၊ အောက်သွားဆုံလိပ်၌၊ ဇိဝှိယတ္ထပရိဝတ္တကံ၊ လျှာဟုဆို
အပ်သောလက်ဖြင့် အာလောလိတဝိလောလိတအားဖြင့် လှန်လှောအပ်
သော၊ ခေဋ္ဌောဒကံတေမိတံ၊ တံထွေးတည်းဟူသောရေဖြင့်စွတ်အပ်သော
ဥပရိဒန္တမုသလသန္တုဏ္ဍိတံ၊ အထက်သွားဟူသောကျည်ပွေးဖြင့်ထောင်း
ထုအပ်သော၊ တံတောဇနံ၊ ထိုတောဇဉ်ကို၊ ကောမိ၊ တစုံတယောက်သော၊
ကဒုန္တုနာဝါ၊ ဆွမ်းကော်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒဗ္ဗိယာဝါ၊ ယောင်းမဖြင့်
လည်းကောင်း၊ အန္တော၊ ဝမ်းတွင်းသို့၊ ပဝေသေန္တောနာမ၊ သွင်းတတ်
သောသူမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝါယောဓာတုယာဝ၊ ဝါယောဓာတ်ဖြင့်သာ
လျှင်၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏၊ ပဝိဋ္ဌံပဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်တိုင်းဝင်တိုင်းသော တောဇဉ်ကို၊
ကောမိ၊ တစုံတယောက်သော၊ ပလသလသန္တရံ၊ တည်ရာဖြစ်သောကောံ
ရိုးစသောအနှီးကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဓာရေန္တောနာမ၊ တည်ရာ၏ အဖြစ်ဖြင့်ခံ
တတ်သောသူမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝါယောဓာတုဝေသေနဝ၊ ဝါယော
ဓာတ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ဌိတံဌိတံ၊ တည်တိုင်းတည်တိုင်း
သောတောဇဉ်ကို၊ ကောမိ၊ တစုံတယောက်သော၊ ဥဒ္ဓနံ၊ ခုံလောက်ကို၊

ကတွာ၊ ပြု၍၊ အဂ္ဂိ၊ ဝိးကို၊ စာလေတွာ၊ ညှိ၍၊ ပစ္စန္ဒာနာမ၊ ချက်တတ်သော
 သူမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တေဇောဓာတုယောဝ၊ ဝမ်းဒီးဟုဆိုအပ်သောကမ္မ
 တေဇောဓာတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ပစ္စတိ၊ ကျက်၏၊ ပတ္တိပတ္တိ၊ ကျက်တိုင်း
 ကျက်တိုင်းသောဘောဇဉ်ကို၊ ကောမိ၊ တစုံတယောက်သော၊ ဒဏ္ဍကန
 ဝါ၊ ထွန်ကန်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ယဠိယာဝါ၊ ထွန်ကန်ရှည်ဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဗဟိနိဟရကောနာမ၊ အပသို့ထုတ်တတ်သောသူမည်သည်၊ နတ္ထိ၊
 မရှိ၊ ဝါယောဓာတုယောဝ၊ ဝါယောဓာတ်သည်သာလျှင်၊ နိဟရတိ၊ ထုတ်၏၊
 ဣတိဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောအပြားဖြင့်၊ ဝါယောဓာတု၊ ဝါ
 ယောဓာတ်သည်၊ အတိဟရတိစ၊ ခံတွင်းဝ တိုင်အောင် ရှေးရှုဆောင်
 လည်းဆောင်၏၊ ဝိတိဟရတိစ၊ ခံတွင်းဝထက်အလွန် ဝမ်းဒွိရောနှော
 သည်ကိုပြု၍ဆောင်လည်းဆောင်၏၊ ဓာရေတိစ၊ အစာသစ်အိမ်၌တည်
 သည်ကိုလည်းပြု၏၊ ပရိဝုတ္တတိစ၊ ထိုမှဤမှထွန်လှောသည်ကိုလည်းပြု၏၊
 သံရဇ္ဈတိစ၊ ကျည်ပွင့်ဖြင့် ထောင်းထုသကဲ့သို့ ကြေညက် သည်ကို
 လည်းပြု၏၊ ဝိသောသေတိစ၊ မသွက်လွန်း မခြောက်လွန်းသည်ကိုလည်း
 ပြု၏၊ နိဟရတိစ၊ ဝမ်းမှအပသို့လည်းထုတ်၏၊ ပထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတ်
 သည်၊ ဓာရေတိစ၊ အစာသစ်အိမ်၌တည်သည်ကိုလည်းပြု၏၊ ပရိဝုတ္တတိ
 စ၊ ထိုမှဤမှ ထွန်လှော သည်ကို လည်းပြု၏၊ သံရဇ္ဈတိစ၊ ကျည်ပွင့်ဖြင့်
 ထောင်းထုသကဲ့သို့ ကြေညက်သည်ကို လည်းပြု၏၊ ဝိသော သေတိစ၊
 မသွက်လွန်း မခြောက်လွန်း နှံ နှံထပ်ထပ် အဖတ်ဖြစ်ရုံလည်း ပြု၏၊ အာပေါ
 ဓာတု၊ အာပေါဓာတ်သည်၊ သိနေဟေတိစ၊ စွတ်လည်းစွတ်စိုစေ၏၊ အလ္လ
 ဣဉ္စ၊ စိုသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ အနုပါလေတိ၊ အစဉ်စောင့်တတ်၏၊ တေ
 ဇောဓာတု၊ ဝမ်းဒီးဟုဆိုအပ်သောကမ္မတေဇောဓာတ်သည်၊ အန္တော
 ပရိဋ္ဌိ၊ ဝမ်းတွင်းသို့ဝင်ပြီးသောအစာကို၊ ပရိပါစေတိ၊ ကျက်စေ၏၊ အာ
 ကာသဓာတု၊ အာကာသဓာတ်သည်၊ အဉ္စသော၊ အစာဝင်ခြင်းထွက်ခြင်း
 စသည်တို့၏ ခရီးလမ်းမသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိညာဏဓာတု၊ ဝိညာဏ
 ဓာတ်သည်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုပရိယေသနအဇ္ဈောဟရဏစသောကိစ္စ၌၊
 သမ္မာ ပယောဂံ၊ ထိုထိုအသိဉာဏ်၏ အကြောင်း ဖြစ်သော အသင့်ဖြစ်
 သောပယောဂကို၊ အနုယ၊ စွဲ၍၊ အာဘုဉ္ဇတိ၊ ပရိယေသန အဇ္ဈောဟရဏ
 ဖိဇ္ဈာဖိဇ္ဈာတာစသည်ကိုဆင်ခြင်၏၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာ
 အားဖြင့်၊ ပဝတ္တ ပမှီသင်္ခါန ဝသေနေဝ၊ ဖြစ်သော ဆင်ခြင်ခြင်း၏အစွမ်း
 ဖြင့်သာလျှင်၊ ဧတ္ထဝိဇ္ဇာပါတ ဝောဓနာဒိသု၊ ဤဆွမ်းကို ပရိဘုတ်ခြင်းစ

သည့်တို့၌၊ အသမ္မောဟသမ္ပဇဉ်၊ အသမ္မောဟသမ္ပဇဉ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
သိအပ်၏။ ။

အဝိစးနည်းတကွကို ဆိုပေလတ်အံ့၊ ဂမနတောစ၊ ဆွမ်းရှာသည်၏
အစွမ်းအားဖြင့် ဂေါစဂေါင်ဝှိုသွားသောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပရိယေ
သနတောစ၊ ဂေါစဂေါင်မ၌ ဆွမ်းအလို၌၊ တမတ်ငွေခောက် လှည့်လည်
သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပရိဘောဂတောစ၊ သွားတည်းဟူသော
ကျည်ပွေ့ဆုံငယ်တို့ဖြင့် ညက်စွာထောင်းထု၍လျှာတည်းဟူသောလက်
ဖြင့် လှန်လှောသော စောဠပင်လျှင် အဆင်းအနံ့သည်တို့ ကွယ်ပျောက်
လေပြီး၍ ခွေးစားကျင်း၌ ခွေးအံဖတ်ကဲ့သို့ အလွန်စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော အာ
ဟာရကို တမြို့မြို့သုံးဆောင်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အာသယ
တောစ၊ မျှအပ်သော အစာ၏ သလိပ် သည်းခြေ သွေး ပြည်၏အဖြစ်သို့
ရောက်သဖြင့် အလွန် စက်ဆုပ်ဖွယ် ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သော
အစာသစ်အိမ်၏အထက်၌တည်သော သလိပ် သည်းခြေ သွေး ပြည်ဟူ
သောလေးပါးသော အာသယ၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ နိဝေဒ
တောစ၊ သိုဦးသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အပရိပက္ခတောစ၊ ယထာရတ္တ
ကမ္မစတေဇောဖြင့် မကျက်သေးသောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပရိပက္ခ
တောစ၊ ယထာရတ္တ ကမ္မစတေဇောဖြင့် ကျက်ပြီးသော အားဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ ဗလတောစ၊ အပြီးတိုင်သော အကျိုးအားဖြင့် လည်းကောင်း၊
နိသန္ဓတောစ၊ အက္ခိကဏ္ဍစသည်များစွာသော နွါနုကိုးဝဋ္ဋဗျားဗျား တီးတီး
စီးယိုသော အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ သမ္ပက္ခတောစ၊ လက်နွှတ်ခမ်း
စသောအင်္ဂါဝင်ထွက်ရာ နွါနုကိုးပါးတို့၌ လူးလည်းသောအားဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ဣတိဇော၊ ဤသို့ဒေသဝိခံဆယ်ပါးအပြားရှိသော၊ ပရိကူလဘာဝံ၊
စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ရှိသည်အဖြစ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခတောစ၊ ဆင်ခြင်သော
အားဖြင့်လည်း၊ ဧတ္ထဝိဇ္ဈာပါတဘောဇနာဒိသု၊ ဤဆွမ်းကို ပရိဘုတ်ခြင်း
စသည်တို့၌၊ အသမ္မောဟ သမ္ပဇဉ်၊ အသမ္မောဟ သမ္ပဇဉ်ကို၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဧတ္ထဝိဇ္ဈာပါတဘောဇနာဒိသု၊ ဤဆွမ်းကို ပရိဘုတ်ခြင်း
စသည်တို့၌၊ ဝိတ္ထာရေကထာပန၊ အကျယ်ဖြစ်သော စကားကိုကား၊ ဝိသုဒ္ဓိ
မဂ္ဂ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ အာဟာရပရိက္ခန္ဓာ၊ လသညာနိဒ္ဒေသတော၊ အာဟာ
ရပရိက္ခန္ဓာ၊ လသညာနိဒ္ဒေသမ္ပာ၊ ဝဟေတဗ္ဗာ၊ ယူအပ်၏။ ။

ဥစ္စာပေဿာဝကဗ္ဗေတိ၊ ဥစ္စာပေဿာဝကဗ္ဗေ ဟူသည်ကား၊ ဥစ္စာ
ပေဿစ၊ အစာဟောင်းကို လည်းကောင်း၊ ပဿာဝဿစ၊ ရှေးဟောင်း

ကိုလည်းကောင်း၊ ကရုဏေ၊ စွန့်ခြင်း၌၊ တတ္ထ၊ ထိုအစာဟောင်း ရေ
ဟောင်း ဆေးခါခြင်း၌၊ ပတ္တကာလေ၊ တေဇော ဓာတ်ဖြင့် ကျက်ခြင်း
ကြောင့် အစာဟောင်း ရေဟောင်းအဖြစ်သို့ ရောက်သောကာလ၌၊ ဥစ္စာ
ရပဿာဝံ၊ အစာဟောင်း ရေဟောင်းကို၊ အကရောန္တဿ၊ မပြုရသော
သူအား၊ သကလ သရီရတော၊ ကိုယ်အလုံးမှ၊ သေဒါ၊ ချွေးတို့သည်၊
မုစ္ဆန္တိ၊ ပိုထွက်ကုန်၏၊ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့သည်၊ တမန္တိ၊ လည်ကုန်၏၊
စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဧကဂ္ဂံ၊ တည်ကြည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အညေစ
ရောဂါ၊ တပါးကုန်သောကဏ္ဍသုလ ဖြင်းသရိုက်စသော အနာတို့သည်
လည်း၊ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊ ကရောန္တဿပန၊ အချိန်ကိုဆေးခါသော
ရဟန်းအားကား၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အယံ၊ ဤဆို
အပ်ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအဟောင်းအမြင်း မကြွင်းမကျန် သွန်ခြင်း၌၊
အတ္ထော၊ အကျိုးတည်း၊ တဿ၊ ထိုအကျိုး၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊
သာတ္ထကသမ္ပစညံ၊ သာတ္ထကသမ္ပစဉ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အဋ္ဌာနေ
အယုတ္တဋ္ဌာနေ၊ လူ နတ် သီလူးတို့သည် သိမ်းဆည်းအပ်သော လယ်ယာ
နတ်ကွန်းအစရှိသော မတော်သောအရပ်၌၊ ဥစ္စာရပဿာဝံ၊ ကျင်ကြီးကျင်
လတ်ကို၊ ကရောန္တဿပန၊ စွန့်သောရဟန်းအားကား၊ အာပတ္တိ၊ အာပတ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယသော၊ အသရေမဲ့ခြင်းသည်၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ပွား၏၊
ဇိဝိတန္တရာယောဝိ၊ အသက်၏အန္တရာယ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်တတ်
၏၊ ပတိရူပေဋ္ဌာနေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှပြန်၍ လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊
ကရောန္တဿ၊ စွန့်သောရဟန်းအား၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသည်၊ နဟောတိ၊
မဖြစ်၊ ဣတိဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအဟောင်းအမြင်းစွန့်ရာ၌၊
သပ္ပါယံ၊ လျောက်ပတ်သည်တည်း၊ တဿ၊ ထိုလျောက်ပတ်သည်၏၊
ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ သပ္ပါယသမ္ပစညံ၊ သပ္ပါယသမ္ပစဉ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
သိအပ်၏၊ ကမ္မဋ္ဌာနာဝိဇဟနဝသေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုမစွန့်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊
ဂေါစရသမ္ပစညံ၊ ဂေါစရသမ္ပစဉ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

အန္တန္တရေ၊ မိမိသန္တာန်အတွင်း၌၊ ဥစ္စာရပဿာဝကမ္မံ၊ အစာဟောင်း
ရေဟောင်းစွန့်သောအမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုတတ်သော၊ အတ္တနာမ၊ ကိုယ်
မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ စင်စစ်မှုကား၊ စိတ္တကိရိယဝါယောဓာတုပိပ္ပာရေ
နေဝ၊ ကိရိယမယစိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ဝါယောဓာတ်၏အထူးထူးအပြား
ပြားလျှပ်ရှားသောအမြင်းအရာဟုဆိုအပ်သောကာယဝိညတ်၏အစွမ်းဖြင့်

သာလျှင်၊ ဥစ္စာရပဿာဝကမ္မံ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်စွန့်ခြင်းအမှုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ထိုစကားထင်ရှားပြီအံ့၊ ဂဏ္ဍေ၊ အိုင်းအမာသည်၊ အတိပက္ခေ၊ အလွန်မြည့်လတ်သော်၊ ဂဏ္ဍေဘေဒေန၊ အိုင်းအမာကိုခွဲဖော်သဖြင့်၊ ဗုဗ္ဗလောဟိတံ၊ ပြည်သွေးသည်။ အကာမတာယ၊ အလိုမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နိက္ခမတိယထာဝ၊ ထွက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အတိဘရိတဥဒကဘာဇနာ၊ အလွန်မြည့်သောရေအိုးမှ၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ အကာမတာယ၊ အလိုမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နိက္ခမတိယထာဝ၊ ထွက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူလည်းကောင်းလျှင်၊ ပတ္တာသယမုတ္တဝတ္တိသု၊ အစာဟောင်းအိမ်ရေဟောင်းအိမ်စသည်တို့၌၊ သန္နိဝိတာ၊ ရုဝေးကုန်သော၊ ဥစ္စာရပဿာဝါ၊ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်တို့သည်။ ဝါယုဝေဂသမုပ္ပါဒ္ဓိတာ၊ ဝါယောဓာတ်၏အဟုန်သည် ထက်ဝန်းကျင်အားဖြင့် အောက်သို့ တွန်းအပ်သည့်ဖြစ်၍၊ အကာမတာယဝိ၊ အလိုမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်း၊ နိက္ခမန္တိ၊ ထွက်ကုန်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧဝံနိက္ခမန္တော၊ ဤသို့ထွက်သော၊ ဥစ္စာရပဿာဝေါ၊ အစာဟောင်းရေဟောင်းသည်။ တဿာဝိက္ခုနော၊ ထိုစွန့်သောရဟန်း၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၌၊ သန္တကံ၊ ဥစ္စာသည်၊ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏လည်း။ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၌၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ သရိရနိသန္ဓေဝ၊ စမ်းရေထွက်သို့ကိုယ်မှအစက်ထွက်ရုံမျှသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာကံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဥဒကတုမ္ပတော၊ ဝါးကျည်အစရှိသောရေဘူးမှ၊ ဗုရာဏဥဒကံရေဟောင်းကို၊ ဆနေန္တဿ၊ စွန့်သောရဟန်း၏။ တံ၊ ထိုရေဟောင်းသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိတို့၊ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာတည်း။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ပဗ္ဗိဇ္ဇေနမတ္တမေဝ၊ သုတ်သင်ရုံမျှသည်သာလျှင်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္ထပဗ္ဗိသင်္ခါနဝသေန၊ ဖြစ်သောဆင်ခြင်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဣတ္ထေ၊ ဤအစာဟောင်း ရေဟောင်း သုတ်သင်ရာ၌၊ အသဗ္ဗောဟ သမ္ပဇည်း အသဗ္ဗောဟသမ္ပဇဉ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ၊

☞ ဂတာဒိသု၊ ဂတေဌိတေနိသိန္န အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဂတေတိ၊ ဂတေဟူသည်ကား၊ ဂမနေ၊ သွားခြင်း၌၊ ဌိတေတိ၊ ဌိတေဟူသည်ကား၊ ဌာနေ၊ ရပ်ခြင်း၌၊ နိသိန္နတိ၊ နိသိန္နဟူသည်ကား၊ နိသဇ္ဇာယ၊ ထိုင်ခြင်း၌၊ သုတ္တေ

တိ၊ သုတ္တေ ဟူသည်ကား၊ သယနေ၊ အိပ်ခြင်း၌၊ ဇာဂရိတေတိ၊ ဇာဂရိတေ ဟူသည်ကား၊ ဇာဂရေဏ၊ နိုးကြားခြင်း၌၊ ဘာသိတေတိ၊ ဘာသိတေဟူ သည်ကား၊ ကထနေ၊ စကားကိုဆိုခြင်း၌၊ တုဏှိဘာဝေတိ၊ တုဏှိဘာဝေ ဟူသည်ကား၊ အကထနေ၊ စကားမဆိုဆိတ်ဆိတ်နေခြင်း၌၊ စ၊ ဆက်၍ဆို ဦးအံ့၊ ဣ၊ ဤဂတေ ဌိတေ အစရှိသောပါဠိ၌၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်း သည်၊ ဗိရံ၊ အခါလေးဖြင့်၊ ဂစ္ဆာဝါ၊ သွား၍လည်းကောင်း၊ စက်မိတွာဝါ၊ စကြိုကြွ၍လည်းကောင်း၊ အပရဘာဂေ၊ သွားခြင်းဣရိယာပုတ်မှ နောက် အဖို့၌၊ ဌိတော၊ ရပ်သောဣရိယာပုတ်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိ သမ္ဘိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ ကိံ ပဋိသမ္ဘိက္ခတိ၊ အဘယ်သို့ ဆင်ခြင်းသနည်း၊ စက်မနကာလေ၊ စကြိုကြွခြင်း၏ကာလ၌၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါရူပ ဓမ္မာ၊ ရုပ်နာမ်တရားတို့သည်၊ ဣတ္ထဝ၊ ဤစကြိုကြွရာကာလ၌လျှင်၊ နိရုဒ္ဓါ၊ အကြွင်းမရှိချုပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသမ္ဘိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ အယံ၊ ဤ ရဟန်းသည်၊ ဂတေ၊ သွားခြင်း ဣရိယာပုတ်၌၊ သမ္ပဇာနကာရိနာမ၊ ပညာ ကိုပြုလေ့ရှိသည်မည်၏။ ။

ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သဏ္ဌာယံဝါ၊ သရဏ္ဌာယံခြင်းကို မူလည်း၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုလျက်၊ ပဉ္စဝါ၊ ပြဿနာကိုမူလည်း၊ ဝိဿန္တေဇ္ဇော၊ ဖြေလျက်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံဝါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုမူလည်း၊ မနသိကရောဇ္ဇော၊ နှလုံး သွင်းလျက်၊ ဗိရံ၊ အခါလေးဖြင့်၊ ဌတွာ၊ ရပ်၍၊ အပရဘာဂေ၊ ရပ်ခြင်းဣရိယာ ပုတ်မှနောက်အဖို့၌၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်လျက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသမ္ဘိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ ကိံ ပဋိသမ္ဘိက္ခတိ၊ အဘယ်သို့ဆင်ခြင်သနည်း၊ ဌိတကာလေ၊ ရပ်ခြင်းဣရိယာပုတ်၏ကာလ၌၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါရူပဓမ္မာ၊ ရုပ် နာမ်တရားတို့သည်၊ ဣတ္ထဝ၊ ဤရပ်ခြင်း ဣရိယာပုတ်၏ ကာလ၌လျှင်၊ နိရုဒ္ဓါ၊ ချုပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသမ္ဘိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ အယံ၊ ဤရဟန်း သည်၊ ဌိတော၊ ရပ်ခြင်းဣရိယာပုတ်၌၊ သမ္ပဇာနကာရိနာမ၊ ပညာကိုပြုလေ့ ရှိသည်မည်၏။ ။

ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သဏ္ဌာယာဒိဂဟိတဝသေနဝ၊ သရဏ္ဌာယံခြင်းစသည်ကိုယူသည်၏အစွမ်းဖြင့်လျှင်၊ ဗိရံ၊ အခါလေးဖြင့်၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်၍၊ အပရဘာဂေ၊ ထိုင်ခြင်း ဣရိယာပုတ်မှ တပါးသော အဖို့၌၊ နိပ္ပန္နော၊ လျောင်းလျက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသမ္ဘိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ ကိံ ပဋိသမ္ဘိက္ခတိ၊ အဘယ်သို့ဆင်ခြင်သနည်း၊ နိသိန္နကာလေ၊ ထိုင်သော

ဣရိယာပုထ်၏ကာလ၌၊ ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါရူပဓမ္မာ၊ ရုပ်နာမ်
 တရားတို့သည်၊ ဧတ္ထေဝ၊ ဤထိုင်ခြင်းဣရိယာပုထ်၏ကာလ၌လျှင်၊ နိရုဒ္ဓါ၊
 ချုပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသန္ဓိကွတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊
 နိယိန္တေ၊ ထိုင်ခြင်းဣရိယာပုထ်၌၊ သမ္ပဓာနကာရီနာမ၊ သမ္ပဓာနကာရီမည်
 ၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ နိပ္ပန္နကောဝ၊ လျောင်း
 လျက်လျှင်၊ သဏ္ဌာယံဝါ၊ သဏ္ဌာယံခြင်းကိုမူလည်း၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုလျက်
 ကမ္မဋ္ဌာနံဝါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုမူလည်း၊ မနသိကရောဇ္ဇော၊ နှလုံးသွင်းလျက်၊
 နိဒ္ဓံ၊ အိပ်ငွေ့ခြင်းသို့၊ ဩက္ကမိတွာ၊ သက်၍၊ အပရဘာဂေ၊ အိပ်ခြင်းဣရိ
 ယာပုထ်မှနောက်အတို့၌၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသန္ဓိကွတိ၊ ဆင်
 ခြင်၏၊ ကိံ၊ ပဋိသန္ဓိကွတိ၊ အဘယ်သို့ဆင်ခြင်သနည်း၊ သယနကာလေ၊
 အိပ်ခြင်းဣရိယာပုထ်၏ကာလ၌၊ ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါရူပဓမ္မာ၊ ရုပ်
 နာမ်တရားတို့သည်၊ ဧတ္ထေဝ၊ ဤအိပ်ခြင်းဣရိယာပုထ်၏ ကာလ၌လျှင်၊
 နိရုဒ္ဓါ၊ ချုပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသန္ဓိကွတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ အယံ၊ ဤရဟန်း
 သည်၊ သုတ္တေဝ၊ အိပ်ခြင်းဣရိယာပုထ်၌လည်းကောင်း၊ ဇာဂရိတေ၊ နိုး
 ကြားခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ သမ္ပဓာနကာရီနာမ၊ သမ္ပဓာနကာရီမည်၏၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကိရိယမယပဝတ္ထာနံ၊ ကာယိကပသောကိစ္စကို ပြီးစေ
 တတ်ကုန်သော၊ အပဝတ္ထံ၊ အိပ်ပျော်ရာကာလ၌မဖြစ်ခြင်းသည်၊ သုတ္တံနာ
 မ၊ အိပ်ပျော်သည်မည်၏၊ ပဝတ္ထံ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဇာဂရိတံနာမ၊ နိုးကြား
 သည်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ။

ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဘာသမာနော၊
 စကားဆိုလတ်သော်၊ အယံသဒ္ဓေါနာမ၊ ဤအသံမည်သည်၊ ဩဋ္ဌေဝ၊ နှုတ်
 ခမ်းတို့ကိုလည်း၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဒဇ္ဇေဝ၊ သွားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဇိဝုဗ္ဗေ၊ လျှာ
 ကိုလည်းကောင်း၊ တာလုဗ္ဗေ၊ အာစောကကို လည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊
 ဗိတ္တဿ၊ မိတ်၏၊ တဒနုရူပံ၊ ထိုအသံဖြစ်ခြင်းအား လျောက်ပတ်သော၊
 ပယောဂဗ္ဗံ၊ ဖြစ်သောအခြင်းအရာဟု ဖွတ်အပ်သော ပယောဂကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံ
 သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဓာနောဝ၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍လျှင်၊
 ဘာသတိ၊ ဆို၏၊ ဝါပန၊ တနည်းလည်း၊ မိရံကာလံ၊ မြင့်ရှည်စွာသောကာလ
 ပတ်လုံး၊ သဏ္ဌာယံ၊ သဏ္ဌာယံခြင်းကိုလည်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဓမ္မဝါ၊ တရား
 ကိုမူလည်း၊ ကထေတွာ၊ ဟော၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံဝါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုမူလည်း၊ ပရိ

၂၂၀ မဟာဝိဝတ္ထသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဝတ္ထောတွာ၊ ပြန်၍၊ ပဉ္စဝါ၊ ပြဿနာကိုမူလည်း၊ ဝိဿန္တောတွာ၊ ဖြေ၍၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်အတို၌၊ တုဏှိဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသန္ဓိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ကိံ၊ ပဋိသန္ဓိက္ခတိ၊ အဘယ်သို့ ဆင်ခြင်သနည်း၊ ဘာသိတကာလေ၊ ဆိုခြင်း၏ကာလ၌၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါရူပဓမ္မာ ရုပ်နာမ်တရားတို့သည်၊ ဧတ္ထေဝ၊ ဤဆိုရာကာလ၌လျှင်၊ နိရုဒ္ဓါ၊ ချုပ်ကုန်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသန္ဓိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဘာသိတေ၊ ဆိုခြင်း၌၊ သမ္ပဇာနကာရိနာမ၊ သမ္ပဇာနကာရိမည်၏။ ၊

ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ တုဏှိဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍၊ စိရံ၊ ကြာရှည်စွာ၊ ဓမ္မံဝါ၊ တရားကိုလည်းကောင်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနံဝါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလည်းကောင်း၊ မနသိကတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်အတို၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသန္ဓိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ကိံ၊ ပဋိသန္ဓိက္ခတိ၊ အဘယ်သို့ဆင်ခြင်သနည်း၊ တုဏှိဘူတကာလေ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ခြင်းကာလ၌၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါရူပဓမ္မာ၊ ရုပ်နာမ်တရားတို့သည်၊ ဧတ္ထေဝ၊ ဤဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ခြင်းကာလ၌လျှင်၊ နိရုဒ္ဓါ၊ ချုပ်ကုန်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသန္ဓိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဥပါဒါရူပုပ္ပတ္တိယာ၊ ဥပါဒါရုပ်ဟုဆိုအပ်သော သဒ္ဓါယတန ဖြစ်ခြင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဘာသတိနာမ၊ စကားဆိုသည်မည်၏။ အသတိ၊ မရှိသော်၊ တုဏှိ ဘဝတိနာမ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်သည်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ တုဏှိဘာဂေ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ခြင်း၌၊ သမ္ပဇာနကာရိနာမ၊ သမ္ပဇာနကာရိမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာသိဝတ္ထောရော၊ မဟာသိဝမထေရ်သည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဤသို့မဟာသိဝ မထေရ်သည်ဟောတော်မူအပ်သော အပြားအားဖြင့်၊ ဧတ္ထေ၊ ဤဝတေဌိတေစသည်၌၊ အသမ္ပောဟသမ္ပဇညဿ၊ အသမ္ပောဟသမ္ပဇည်၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ သမ္ပဇာနကံရိတာ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းကို ပြုလေ့ရှိသည်အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဣမသ္မိံ၊ သုတ္တေ၊ ဤဒုတိယသုတ်၌၊ သတိပဋ္ဌာနမိဿကံ၊ ခုနစ်ပါးသော အရာတို့၌ မမေ့ မလွတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သတိပဋ္ဌာန် နှင့်ရောသော၊ ဝုပ္ပဘာဂံ၊ မဂ်၏ရှေး အတို့ဖြစ်သော၊ သမ္ပဇညံ၊ သမ္ပဇည်ကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။ ၊

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ ဝေမေဝပနိဓေကဓ္စေတိ၊ ဝေမေဝပနိဓေကဓ္စေဟူသည်ယား၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းတောင်းသော ရဟန်း

သည်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံကို၊ ကထာပေတွာ၊ ဟောစေပြီး၍၊ ဣတော
 စိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊ အာဟိဇ္ဈတိကိရ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံမစီးဖြန်းဘဲတွည့်
 လည်၍နေသတတ်၊ ကာယဝိဝေကံ၊ ကာယဝိဝေကကို၊ နာနုယုဇ္ဈတိကိရ၊
 အားမထုတ်သတတ်၊ တေနဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ နံဘိက္ခ၊ ထိုရဟန်း
 ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိဂ္ဂဏှန္တော၊ နှိပ်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့စေမေဝပနိဓေကဓမ္မဟူသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်
 မူ၏၊ တသ္မာတိ၊ တသ္မာဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သံခိတ္တေန၊
 အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ တရားဟောခြင်းကို၊ ယာစသိ၊ သင်တောင်းပန်
 ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့အကျဉ်းအားဖြင့်တရားဟောစိန်သောငှါ၊ သင်တောင်း
 ပန်သောကြောင့်၊ ဗိဇ္ဇိတိ၊ ဗိဇ္ဇိဟူသည်ကား၊ ကမ္မဿကတာဗိဇ္ဇိ၊ ကံသာလျှင်
 မိမိဥစ္စာဟု ဖြော်မြင်သော ပညာသည်လည်း၊ ဥဇုကာ၊ ဖြောင့်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ဓမ္မဝိနယောတိ၊ ဓမ္မဝိနယောဟူသည်
 ကား၊ ဓမ္မောတိဝါ၊ ဓမ္မဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဝိနယောတိဝါ၊ ဝိနယဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧဝံဥဘယံ၊ ဤနှစ်ပါးစုံသော
 အမည်သည်၊ သတ္တုသာသနဿဝ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်
 တည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့်၏သာလျှင်၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ သမာ
 ဒပေတဗ္ဗာတိ၊ သမာဒပေတဗ္ဗာဟူသည်ကား၊ ဂဏှာပေတဗ္ဗာ၊ ယူစေအပ်
 ကုန်၏၊ ဧကောဒိဘူတာတိ၊ ဧကောဒိဘူတာဟူသည်ကား၊ ခဏိကသမာ
 ဝိနာ၊ ကာမာဝစရသမာမိဖြင့်၊ ဧကဂ္ဂဘူတာ၊ ဖြစ်သောသမာမိရှိကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ သမာဟိတာဧကဂ္ဂ ဗိတ္တာတိ၊ သမာဟိတာဧကဂ္ဂဗိတ္တာဟူသည်
 ကား၊ ဥပစာရပ္ပနာ ဝသေန၊ ဥပစာရသမာမိ အပ္ပနာသမာမိ၏ အစွမ်း
 ဖြင့်၊ သမ္မာဠာပိတဗိတ္တာစ၊ ကောင်းစွာ ထားအပ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်
 လည်းကောင်း၊ ဧကဂ္ဂဗိတ္တာစ၊ တခုသော အာရုံရှိသော စိတ်ရှိကုန်သည်
 လည်းကောင်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤစတုတ္ထသုတ်၌၊ နဝ
 ကဘိက္ခုဟိစေဝ၊ တရားဝိသေသကိုမရကုန်သော အသစ်သော ရဟန်း
 တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝိဏာသဝေဟိစ၊ အာသဝေါ ကုန်ပြီးသော
 ရဟန္တာသခင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘာဝိတသတိပဋ္ဌာနာ၊ ပွားစေအပ်
 သောသတိပဋ္ဌာနတို့သည်၊ ပုဗ္ဗဘာဂါ၊ လောကီသာ ဖြစ်၍ စင်စစ် ပုဗ္ဗ
 ဘာဂတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သတ္တဟိသေခေဟံ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်

ချစ်ဦးတို့သည်၊ ကာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်သောသတိပဋ္ဌာန်တို့သည်၊ မိဿ
ကာ၊ လောကီလောကုတ္တရာအရောတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ သကုဏန္တိတိ၊ သကုဏန္တိ ဟူသည်ကား၊
သကုဏေ၊ ဌက်တို့ကို၊ ဟနတိ၊ ညှဉ်းဆဲတတ်၏။ ဣတိတဿ၊ ထို့ကြောင့်၊
သကုဏန္တိ၊ သကုဏန္တိမည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသကုဏန္တိ ဟူသော အမည်
သည်၊ သေနဿ၊ စွန့်ပိသေသသိန်း၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ သာဟ
သာအဇ္ဈပ္ပတ္တာတိ၊ သာဟသာအဇ္ဈပ္ပတ္တာ ဟူသည်ကား၊ လာဝံ၊ ဘီလုံး
ဌက်ကို၊ သာဟသေန၊ အနှိုင်းအထက်နှိုင်းစက်မှုလိုသဖြင့်၊ ပတ္တာ၊ ရောက်
၏၊ အလက္ခိကာတိ၊ အလက္ခိကာဟူသည်ကား၊ မယမေဝ၊ ငါတို့သည်သာ
လျှင်၊ နိဿိရိကာ၊ အသရေမဲ့ ကုန်သည်၊ အဌာ၊ ဖြစ်လတ်ကုန်၏၊ အပ္ပုညာ
တိ၊ အပ္ပုညာဟူသည်ကား၊ ပရိတ္တုညာ၊ ဘုန်းကံ နည်းပါး ကုန်သည်၊
အဌာ၊ ဖြစ်လတ်ကုန်၏၊ သစေဇ္ဇမယန္တိ၊ သစေဇ္ဇမယံဟူသည်ကား၊ သစေ၊
အကယ်၍၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အဇ္ဇ၊ ယခု၊ နဂ်လကဋ္ဌကရုဏန္တိ၊ နဂ်လကဋ္ဌ
ကရုဏံဟူသည်ကား၊ နဂ်လေန၊ ထွန်ဖြင့်၊ ကာဝိတာကရုဏံ၊ ထွန်ယက်ခြင်း
ကိုပြုရာဖြစ်သော၊ အရုနာ၊ ယခုအခါ၌၊ ကဋ္ဌံ၊ ထွန်ရာဖြစ်သော၊ ခေတ္တဋ္ဌာနံ၊
လယ်ထွန်ချေးပုံရာအရပ်တည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အ
နက်တည်း။ လေဒ္ဓုဋ္ဌာနန္တိ၊ လေဒ္ဓုဋ္ဌာနံဟူသည်ကား၊ လေဒ္ဓုနံ၊ ထွန်ချေးခဲ
ပိုင်တို့၏၊ ဋ္ဌာနံ၊ ရှိရာ အရပ်တည်း။ သံဝဒ မာနာတိ၊ သံဝဒမာနာ ဟူ
သည်ကား၊ သမ္မာဝဒမာနာ၊ မိမိ၏အစွမ်းအားကို ဖြစ်ယစ်ခြင်းဖြင့် ဘီလုံး
ဌက်ကိုမထီးမဲ့ မြင်ကြိမ်းပမြည်ဆိုလျက်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဗလဿ၊ ယူ
ဆောင်နှိုင်းသောအစွမ်း၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဝဒမာနာ၊ ကြိမ်းပမြည်ဆို
လျက်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ မဟန္တံလေဒ္ဓု၊
အဘိရူဟိတွာတိ၊ မဟန္တံလေဒ္ဓု၊ အဘိရူဟိတွာ ဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓန
သဏ္ဌာနေန၊ ခုံလောက်သဏ္ဌာန်ဖြင့်၊ ဌိတေသု၊ တည်ကုန်သော၊ တိသု
လေဒ္ဓု၊ သု၊ သုံးသောထွန်ချေးခဲတို့၌၊ ဣတော၊ ဤအရပ်မှ၊ သေန၊ သိန်းစွန်
သည်၊ အာဝစ္ဆန္တေ၊ လာလတ်သော်၊ ဣတော၊ ဤအရပ်မှ၊ နိက္ခမိဿာမိ၊
ငါထွက်အံ့၊ ဣတော၊ ဤအရပ်မှ၊ အာဝစ္ဆန္တေ၊ လာလတ်သည်ရှိသော်၊
ဣတော၊ ဤအရပ်မှ၊ နိက္ခမိဿာမိ၊ ငါထွက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သလ္လက္ခေတွာ၊
မှတ်၍၊ တေသံ၊ ထိုသုံးသောထွန်ချေး ခဲပိုင်တို့တွင်၊ ဧကံလေဒ္ဓု၊ အစွန်
ငေါ့ငေါ့ထက်စွာသောထွန်ချေးခဲပိုင်တခုသို့၊ အဘိရူဟိတွာ၊ တက်၍၊ အ

ဝဒမာနော၊ နင့်ကိုငါမဖြူကိုယ်စွမ်းယုံလာခဲ့ဖူးည့်စစ်ပွဲကြည့်ပစေဟုမချေ
သောစကားဖြင့် ခေါ်လျက်၊ အဋ္ဌာသိ၊ ဂဇ္ဈနိအလား ကြွားကြွားတည်၏၊
သန္တယှာတိ၊ သန္တယှာဟူသည်ကား၊ ခရုပွဲ၊ စဉ်းသွားတပ်သော ခြွားကို၊
သန္တယှာမာနောဝိယ၊ ကောင်းစွာဖွဲ့သကဲ့သို့၊ သန္တယှာတွာ၊ ကောင်းစွာဖွဲ့၍၊
သုဠုဠပေတွာ၊ ညှို့၊ ဗုတ္တိတံသော ခြွားကဲ့သို့ လျှင်စွာ သွားစိမ့်သောငှါ
ကောင်းစွာ အတောင်နှစ်ဘက်ကို ထား၍၊ ဗဟုအာဂတာခေါ် မျာယန္တိ၊
ဗဟုအာဂတာခေါ်မျာယံ ဟူသည်ကား၊ မယုံအတ္တယ၊ ငါ့ကိုသုတ်ခြင်း
အကျိုးငှါ၊ အယံ၊ ဤသိန်းစွန်သည်၊ ဗဟုတံဌာနံ၊ များသော အရပ်သို့၊
အာဂတာ၊ လာရောက်ပြီ၊ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်သော အရပ်သည်၊ အဝသိဋ္ဌံ၊
ကြွင်းလတ်သေး၏၊ ဣဒါနိယေ၊ အခါ၌၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ ဂဏှိသာတိ၊ ဖမ်းသုတ်
လတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ အဟုတ်အဟတ် မြင်သော ဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊
ဒါရုဇ္ဈယ၊ သစ်ချွန်ကဲ့သို့ထက်သောထွန်ချေးခဲစွန်မှ၊ ဝိနိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်
နစ်၍၊ တဿဝလေဒ္ဓုဿ၊ ထိုထွန်ချေးခဲ၏သာလျှင်၊ အန္တရေ၊ အကြား
သို့၊ ပစ္စုပါဒိပဋိပန္နောပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်ပြေးလေ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဥရံပစ္စတာလေဝိတိ၊ ဥရံပစ္စတာလေသိဟူသည်
ကား၊ ဧကပ္ပဟာရေနေဝ၊ တချက်ထည်းဖြင့်သာလျှင်၊ လာပဿ၊ တိလုံး၏၊
ဝိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ခဝိဇ္ဇေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ဂဟိသာဝိတိ၊ ယူအံ့ဟုကြိမ်းပ၍၊
ပက္ခန္ဓတ္တာ၊ ပြေးလာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေဝံ၊ အဟုန်ကို၊ သန္ဓာရေတံ၊
တည်တန့် ခြင်းငှါ၊ အသက္ကောဇ္ဇော၊ မတတ် နှိုင်းသည် ဖြစ်၍၊ တသ္မိံ
လေဒ္ဓုသ္မိံ၊ ထိုထက်စွာသောအစွန်ရှိသော သွေ့ခြောက် မာရောင်းသော
ထွန်ချေးခဲ၌၊ ဥရံ၊ မိမိရင်အုပ်ကို၊ ပတာလေတိ၊ ပြင်းစွာခတ်မိ၏၊ တာဝ
ဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ အဿ၊ ထိုသိန်းချိက်၏၊ ဟဒယမံသံ၊ နှလုံးသား
သည်၊ ဗာလိယိတ္ထ၊ ကျောက်ဝပ်တိသည်ကြက်ဥကဲ့သို့ကွဲလေ၏၊ အထ၊
ထိုသို့ရန်အောင်လတ်လော၊ လာပေါ၊ တိလုံးသည်၊ နော၊ ငါတို့၏၊ သတ္တုနော
ရန်သူ၏၊ ဝိဋ္ဌိ၊ ပျက်စီးခြင်းကို၊ ဒိဋ္ဌာဝတ၊ မြင်ရပေပြီတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
တုဠဟဋ္ဌော၊ နှစ်သက် ရှင်လမ်းဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ တဿ၊ ထိုသိန်း
စွန်၏၊ ဟဒယ၊ ရင်ပေါ်၌၊ အပရာပရံ၊ လူးလာလူးလာ၊ စက်မီးသွား၏၊ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ ဒုဂ္ဂါတိ၊ ဒုဂ္ဂါဟူသည်ကား၊ ဒုဂ္ဂမာ၊ သွား
ခက်တုန်သော၊ စာရိတိ၊ စာရိဟူသည်ကား၊ သဉ္ဇာရော၊ သွားလာခြင်း
သည်၊ နေဝအတ္ထိ၊ မရှိသည်သာတည်း၊ လေပံတြဇ္ဇေန္တိတိ၊ လေပံတြဇ္ဇေန္တိ

ဟူသည်ကား။ ဝဋ်ရုက္ခဒါနဒိဟိ။ ညောင်စေး အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ယော
ဇေတွာယျဉ်စပ်၍၊ လေဝံ၊ သစ်စေးနှင့် တူစွာလိမ်းကျ၊ ငြိကပ်တတ်သော
အစေးကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြိုကုန်၏။ တံလေဝံ၊ ထိုမျောက်နှံစေးကို၊ မက္ကဋ္ဌာနံ၊
မျောက်တို့၏။ ခုဝါဂမနဋ္ဌာနန္တိ၊ ဤအရပ်ကား အမြဲလာရာ အရပ်ဟူ၍၊
သလ္လက္ခေတွာ၊ ဖွတ်၍၊ ရုက္ခသာခါဒိသု၊ သစ်ခက်စသည်တို့၌၊ ဋ္ဌပေန္တိ၊
ထောင်ကုန်၏။ ပဉ္စောဒ္ဓိတောတိ၊ ပဉ္စောဒ္ဓိတောဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဋ္ဌာနေသု၊
ငါးပါးသော အရပ်တို့၌၊ ကာဇဒဏ္ဍကံ၊ ထင်းပိုးတံကို၊ ပဝေသေတွာ၊ သွင်း
၍၊ ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ယူအပ်သော၊ ကာဇထိက္ကာဝိယ၊ ထင်းပိုး၌ ဆွဲအပ်သော
ဆိုင်းကဲ့သို့၊ ဥဒ္ဓိတော၊ မိသည်ဖြစ်၍၊ ထုနံသေတိတိ၊ ထုနံသေတိဟူသည်
ကား၊ ထုနန္တော၊ ညည်းညူးလျက်၊ သယတိ၊ အိပ်၏။ ၊

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ သူဒေါတိ၊ သူဒေါဟံဟူသည်ကား။ တတ္ထကာ
ရကော၊ စားတော်ကဲသည်။ နာနစ္စယေဟိတိ၊ နာနစ္စယေဟိဟူသည်ကား။
နာနစ္စယေဟိ နာနာဝိဇေဟိ၊ အထူးထူး အပြားပြားသော အရသာထူးရှိ
ကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်းဝါ၊ တနည်း
ကား။ အယမေဝ၊ ဤနာနာဝိဇေဟိဟူသော အဖွင့်ပါဌ်သည်လျှင်၊ ပါဠော၊
ပါဠိတော်လာရင်းပါဌ်ပင်တည်း။ အမ္ဗိလဂ္ဂေဟိတိ၊ အမ္ဗိလဂ္ဂေဟိဟူသည်
ကား၊ အမ္ဗိလကောဋ္ဌာသေဟိ၊ ချဉ်သော အဘို့ရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ တိတ္ထ
ကဂ္ဂေဟိအစရှိကုန်သော အလုံးစုံသောပါဌ်တို့၌၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်း
ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အဘိဟရေတိတိ၊ အဘိဟရေတိဟူ
သည်ကား။ ဂဟဏတ္ထာယ၊ ယူခြင်းငှါ၊ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို၊ ပသာရေတိ၊ ဆန့်
၏။ ဗဟုံ ဂဏ္ဍတိတိ၊ ဗဟုံ ဂဏ္ဍတိဟူသည်ကား။ ဧကဂ္ဂဟဇဏန၊ တကြိမ်
ယူခြင်းဖြင့်၊ ဗဟုံ၊ များစွာကို၊ ဂဏ္ဍန္တောဝိ၊ ယူသော်လည်းကောင်း၊
ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်၊ ဂဏ္ဍန္တောဝိ၊ ယူသော်လည်းကောင်း၊ ဗဟုံ၊ လေ့လေ့၊
များများ၊ ဂဏ္ဍတေဝ၊ ယူသည်ပင်မည်၏။ အဘိဟာရာနန္တိ၊ အဘိဟာရာနံ
ဟူသည်ကား။ သကံဝါ၊ အသပြာတရာကိုလည်းကောင်း၊ သဟဿံဝါ၊
အသပြာတထောင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချို၍၊ အဘိဟာတာနံ၊ ပေး
ခြင်းငှါရှေးရှုဆောင်ကုန်သော၊ ဒါယာနံ၊ မင်းပေးအပ်သော ဆုလာဘ်တော်
တို့ကို၊ ဥပက္ခိလေသာတိ၊ ဥပက္ခိလေသာဟူသည်ကား၊ ပဉ္စနိဝရဏာ၊ ငါးပါး
သောနိဝရဏတို့ကို၊ နိမိတ္တံ နုဂ္ဂဏ္ဍာတိတိ၊ နိမိတ္တံ နုဂ္ဂဏ္ဍာတိ ဟူသည်
ကား၊ မေ၊ ငါ၏။ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံသည်။

အနုလောမံဝါ၊ အနုလုံသို့လည်းကောင်း၊ ဂေါတြဘုံဝါ၊ ဂေါတြဘုံသို့လည်းကောင်း၊ အာဟာရ၊ ဆိုက်၍၊ ဌိတံ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိတတ်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ မိတ္တဿ၊ ဘာဝနာစိတ်၏၊ နိမိတ္တံ၊ အရိပ်နိမိတ်ကို၊ ဂဏ္ဍိတုံ၊ ယူခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ ဣမသ္မိံ၊ သုတ္တေ၊ ဤအဋ္ဌမသုတ်၌၊ ပုဗ္ဗဘာဂဝိပဿနာသတိပဋ္ဌာနာဝ၊ မဂ်၏ရှေးအခို၌ဖြစ်ကုန်သော ဝိပဿနာသတိပဋ္ဌာနတို့ကိုသာလျှင်၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ။

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ဝေဠုဝဂါမေတိ၊ ဝေဠုဝဂါမေဟူသည်ကား၊ ဝေဠုသလိယာ၊ ဝေဠုသလိမြို့၏၊ သလိပေ၊ အနီး၌၊ ဧဝံ၊ ဝေဠုဝနာမကော၊ ဤသို့ဝေဠုဝအမည်ရှိသော၊ ပါဒဂါမော၊ ဆင်ခြေဖုံးရှာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထိံ၊ ဝေဠုဝဂါမကော၊ ထိုဝေဠုဝအမည်ရှိသောမြို့ဆင်ခြေဖုံးရှာငယ်၌၊ ယထာမိတ္တန္တိ၊ အာဒိသု၊ ယထာမိတ္တံ၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ မိတ္တာတိ၊ မိတ္တာဟူသည်ကား၊ မိတ္တာဝ၊ စီးပွားမရှိသည်ကိုမြင်ခြင်း၊ စီးပွားရှိသည်ကိုတိုက်တွန်းခြင်းပျက်စီးသောအခါမစွန့်ခြင်း၊ ဤသို့သုံးခွန်းခင်ပွန်းလက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသောမိတ်ဆွေတို့ပင်တည်း၊ သန္တိဋ္ဌာတိ၊ သန္တိဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ သံဂဗ္ဗ၊ စည်းဝေး၍၊ ဗိဇ္ဇမတ္တာ၊ မြင်ဘူးရုံမျှဖြစ်ကုန်သော၊ နာတိ၊ ဒဠ္ဇမိတ္တာ၊ မမြဲမခိုင်သော အဆွေ ခင်ပွန်းတို့ တည်း၊ သမ္မတ္တာတိ၊ သမ္မတ္တာဟူသည်ကား၊ သုဠဘတ္တာ၊ မြဲမြံစွာဆည်းကပ်ဘူးကုန်သော၊ သိနေဟဝန္တော၊ လွန်စွာချစ်ခြင်းရှိကုန်သော၊ ဒဠ္ဇမိတ္တာ၊ မြဲသောအဆွေခင်ပွန်းတို့တည်း၊ ယေသံ၊ အကြင်ရဟန်းတို့အား၊ ယတ္ထယတ္ထ၊ အကြင်အကြင်အရပ်၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သန္တိဋ္ဌသမ္မတ္တသဘောရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ အဆွေခင်ပွန်းရဟန်းတို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဧတ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသန္တိဋ္ဌသမ္မတ္တအဆွေခင်ပွန်း ရှိရာအရပ်၌၊ ဝဿံဥပေထ၊ ဝါကပ်ကြလေကုန်၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူသနည်း၊ ဧတသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ ဗာသုပိဟာရတ္ထာယ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းအကျိုးငှါ၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဟိယုတ္တံ၊ ထိုစကားဆိုသင့်စွာ၊ ဧတသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဝေဠုဝဂါမကော၊ ဝေဠုဝရွာငယ်၌၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းသည်၊ နပ္ပဟောတိ၊ မလောက်၊ ဘိက္ခာပိ၊ ဆွမ်းသည်လည်း၊ မန္ဓာ၊ နည်း၏၊ ပန၊ ထိုကဲ့သို့မဟုတ်၊ ဝေဠုသလိယာ၊ ဝေဠုသလိမြို့၌၊ ဗဟုန်း၊ များစွာကုန်သော၊ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဘိက္ခာပိ၊

ဆွမ်းသည်လည်း။ သုလတေ။ ရလွယ်၏။ တထွာ။ ထိုသို့သော အကြောင်း
ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်၊ ကသ္မာ၊
အဘယ်ကြောင့်၊ ယထာသုခံ၊ ချမ်းသာသည်အလျောက်၊ ဂစ္ဆိတေ၊ အလျှောက်
အလျားသွားကြလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗိဿန္တေ၊ မလွှတ်သနည်း၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ အနု
ကမ္ပာယ၊ အစဉ်သနားသဖြင့်၊ နိဗ္ဗိဿန္တေ၊ လွှတ်တော်မူ။ ။

အဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အကြံတော်
သည်၊ ဟောတိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒသမာသမိတ္တံ၊ ဆယ်
လတိုင်ရုံမျှ၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံအံ့၊ သစေ၊
အကယ်၍၊ ဣမေ၊ ဤရဟန်းတို့သည်၊ ဒုရံ၊ အဝေးသို့၊ ဂစ္ဆိဿန္တိ၊ သွားကုန်
လတ္တံ့၊ ဇံ၊ ငါ့ကို၊ ပရိနိဗ္ဗာနကာလေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ခါနီးကာလ၌၊ ခဠု၊ မှူးမြင်
ခြင်းငှါ၊ နသက္ခိဿန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့၊ အထ၊ ထိုသို့ရှေ့ပြည်ဝင်ကာ
လမမှူးမမြင်ရသည်ရှိသော်၊ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗာယန္တော၊ ရှေ့ပြည်နိဗ္ဗာန် ဝင်တော်မူ လတ်သည်ရှိ
သော်၊ အမှာကံ၊ ငါတို့အား၊ သတိမတ္တစိ၊ သတိမျှကိုလည်း၊ နအဒါသိ၊ မပေး
ပါလေ၊ သစေဇာနေယျာမ၊ အကယ်၍ သိရကုန်မူကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သိသည်
ရှိသော်၊ ဒုရေ၊ ဝေးသောအရပ်၌၊ နဝသေယျာမ၊ ငါတို့မနေကုန်ရာ၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝိပ္ပဋိသာရော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်၊ တဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ပန၊
အကျိုးကိုဆိုအံ့၊ ဝေသာလိသာမန္တာ၊ ဝေသာလီပြည်ကြီးအနီး၌၊ ဝဿံ
ဝသန္တာ၊ ဝါကပ်ကုန်မူကား၊ မာသဿ၊ တလ၏၊ အဠာ၊ ဝါ၊ ပဉ္စသိ၊ အဠာသိ
စတုဒ္ဒသိ၊ နှစ်လီပေါင်း၍ရှစ်ကြိမ်နေ၌၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
သုဏိဿန္တိ၊ နာကုန်လတ္တံ့၊ သုဂတောဝါဒံ၊ ဘုရားအဆုံးအမကို၊ လတိ
ဿန္တိ၊ ရကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ နိဗ္ဗိဿန္တေ၊ ပစ်ပစ်ခါခါဝေး
စွာလွှတ်တော်မူသတည်း။ ။

ခရောတိ၊ ခရောဟူသည်ကား၊ ဗရသော၊ အားကြီးသည်ဖြစ်၍ကြမ်း
သော၊ အာဗာဓောတိ၊ အာဗာဓောဟူသည်ကား၊ ဝိသဘာဝရောဂေါ၊ သင်္ခါ၊
ရုဒ္ဓက္ခတာဟုဆိုအပ်သော သဗ္ဗကာလိကသဘာဝမဟုတ်ကမ္မသမုဋ္ဌာန
ဖြစ်သောဝိသဘာဝရောဂါသည်၊ ပဗာဠာတိ၊ ပဗာဠာဟူသည်ကား၊ ဗလ
ဝတိယော၊ အသည်းအသန်အားရှိကုန်သော၊ မရဏန္တိ၊ ကာတိ၊ မရဏန္တိ
ကာဟူသည်ကား၊ မရဏန္တိ မရဏသန္တိကံ၊ သေခြင်း၏ အနီးအပါးသို့၊

ပါပနသမတ္တာ၊ ရောက်စေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ သတောသမ္ပဇာနော အဓိဝါသေတိတိ၊ သတောသမ္ပဇာနော အဓိဝါသေတိ ဟူသည်ကား၊ သတိ၊ သတိကို၊ သမုပ္ပိတံ၊ ရှေးရှုမြင်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဉာဏေန၊ ဉာဏ်တော်ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္ဒိတွာဝ၊ ပိုင်းခြား၍သာလျှင်၊ အဓိဝါသေတိ၊ သည်းခံတော်မူ၏၊ အဝိဟညမာနောတိ၊ အဝိဟညမာနောဟူသည်ကား၊ ဝေဒနာနူဝတ္တံနဝသေန၊ ဝေဒနာနောက်သို့လိုက်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အပရာပရံ၊ ထိုမှဤမှ၊ ပရိဝတ္တနံ၊ အညှိမ်မနေနိုင်လူးလည်ခြင်းကို၊ အကရောဇ္ဈော၊ မပြုမူ၍၊ အဝိဗ္ဗိယမာနော၊ ဝေဒနာမနှိပ်စက်အပ်၏သို့၊ သုရက္ခိယမာနောဝ၊ ကိုယ်တော်ကိုသတိပညာတော်ဖြင့် ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍ သာလျှင်၊ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံတော်မူ၏၊ အနာမဇ္ဈေတွာတိ၊ အနာမဇ္ဈေတွာဟူ သည်ကား၊ အဇာနာပေတွာ၊ မသိစေမူ၍၊ အနုပလောကေတွာတိ၊ အနုပလောကေတွာ ဟူသည်ကား၊ အဇာနာပေတွာဝ၊ အဆုံးစွန်ဩဝါဒအရိပ်ပြသဖြင့် မသိစေမူ၍သာလျှင်၊ ဩဝါဒါနုသာသနိ၊ ဩဝါဒအနုသာသနိကို၊ အဒတွာ၊ မပေးမူ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်သဘောကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိရိယေနာတိ၊ ဝိရိယေန ဟူသည်ကား၊ ဝုဗ္ဗဘာဂဝိရိယေနစေဝ၊ ရှေးအတို့၌ ဖြစ်သော ဗလသမာပတ်၏ ပရိကံဝိပဿနာဝိရိယဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဗလသမာပတ္တိ ဝိရိယေနစ၊ ဗလသမာပတ် ဝိရိယဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပဋိပ္ပဏာမေတွာတိ၊ ပဋိပ္ပဏာမေတွာဟူသည်ကား၊ ဝိက္ခမ္ဘေတွာ၊ ခွါ၍၊ ဇိဝိတသင်္ခါရန္တိတ္ထေ၊ ဇိဝိတသင်္ခါရ်ဟူသောဤပါဌ်၌၊ ပတိတုံ၊ ကျခြင်းငှါ၊ အဒတွာ၊ မပေးမူ၍၊ အတ္တဘာဝဿ၊ အတ္တဘောကို၊ အဘိသင်္ခရဏတော၊ ပြုပြင်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇိဝိတံပိ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေသည်လည်း၊ ဇိဝိတသင်္ခါရော၊ ဇိဝိတသင်္ခါရ်မည်၏၊ ယေန၊ အကြင်ဗလသမာပတ်တရားဖြင့်၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ သင်္ခရိယတိ၊ ပြုပြင်အပ်၏၊ ဆိဇ္ဇမာနံ၊ မပြုပြင်သော်ငြိတ်လတ်အံ့သည်ကို၊ စာဓူတွာ၊ မပြတ်ရအောင်စေ စပ်၍၊ ဌာပိယတိ၊ ထားအပ်၏၊ သောဗလသမာပတ္တိမေဓောပိ၊ ထိုဗလသမာပတ်တရားသည်လည်း၊ ဇိဝိတသင်္ခါရော၊ ဇိဝိတသင်္ခါရ်မည်၏၊ သော၊ ထိုဗလသမာပတ်တရားဟုဆိုအပ်သောဇိဝိတသင်္ခါရ်ကို၊ ဣဝေ၊ ဤအရာ၌၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ အဓိဋ္ဌာယာတိ၊ အဓိဋ္ဌာယဟူသည်ကား၊ အဓိဋ္ဌာဟိတွာ၊ ဆောက်တည်၍၊ ပဝတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဇိဝိတဌပနသမတ္တံ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေကိုထားခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊ ဗလသမာပတ္တိ၊ ဗလသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇေယျံ၊ ဝင်စားရအံ့၊

၂၂၆ မဟာဝိပဿနာသုတ်-အဋ္ဌကထာနိဗ္ဗာန

ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤယံနုနာဟံအစရှိသောပါဌ်၌၊ သင်္ခေ ပဿော၊ အကျဉ်းအနက်တည်း။ ။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတော၊ ဤအခါမှ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဗလသမာ ပတ္တိံ၊ ဗလသမာပတ်ကို၊ နသမာပစ္ဆတိကိံ၊ ပန၊ မဝင်စားလေတော့သလော ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ သမာပစ္ဆတိ၊ ဝင်စား၏၊ ပန၊ ထိုသို့ဝင်စားသော်လည်း၊ သာ၊ ထိုရှေးအခါကဝင်စားသောသမာပတ်သည် ခဏိကသမာပတ္တိံ၊ ဤရှေ့လောက်သောကာလကို ထလတ်အံ့ဟုခဏကို ပိုင်းခြားခြင်းရှိသော သမာပတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊ ခဏိကသမာပတ္တိံ၊ ခဏိကသမာပတ်သည်၊ အန္တရာသမာပတ္တိယံယေဝ၊ သမာပတ်၏အတွင်း၌သာလျှင်၊ ဝေဒနံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို၊ ဝိက္ခမ္ဘေ တိ၊ ခွါနိုင် ၏၊ သမာပတ္တိတော၊ ဗလသမာပတ်မှ၊ ဝုဠိတမတ္တဿ၊ ထကာမျှဖြစ်သော ဘုရားမြတ်စွာ၏၊ ကဠပါတေနဝါ၊ သစ်သားကျသဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကထလပါတေနဝါ၊ အိုးခြင်းကျသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဆိန့်သေဝါလော၊ ရှားသောမှော်သည်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ပုန၊ တဖန်၊ အဇ္ဈောတ္တရတိဝိယ၊ လွှမ်းမိုး သကဲ့သို့၊ သရိရံ၊ ကိုယ်တော်ကို၊ ဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာသည်၊ အဇ္ဈောတ္တရ တိ၊ လွှမ်းမိုး၏။ ။

ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့၊ ရူပသတ္တကံ၊ ရူပသတ္တက၏ အတွင်းဖြင့်ဖြစ်သော ဝိပဿနာဘာဝနာကိုလည်းကောင်း၊ အရူပသတ္တကဉ္စ၊ အရူပသတ္တက၏အ တွင်းဖြင့်ဖြစ်သောဝိပဿနာဘာဝနာကိုလည်းကောင်း၊ နိဂ္ဂုဗ္ဗံ၊ အခြင်းခပ် သိမ်း တံသင်း ဆူးပုံ ချုံကင်းသည်ကို၊ နိဇ္ဈဓူ၊ ပြိုရှက်မြှေးတွယ်ခြင်းကင်း သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မဟာဝိပဿနာဝသေန၊ မဟာဝိပဿနာ၏အတွင်း ဖြင့်၊ သမာပန္နာ၊ ဝင်စားအပ်သော၊ ယသမာပတ္တိံ၊ အကြွင်းသမာပတ် သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ သာသမာပတ္တိံ၊ ထိုမဟာဝိပဿနာ၏အတွင်းဖြင့်ဝင်စား အပ်သောသမာပတ်သည်၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝေဒနံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို၊ ဝိက္ခမ္ဘေ တိ၊ ခွါနိုင်၏၊ ယထာနာမ၊ တန္တုမည် သည်ကား၊ ပုရိသေန၊ ယောက်ျားသည်၊ ပေါက္ခရဏိံ၊ ရေကန်သို့၊ ဩဂါဟေတွာ၊ သက်ဆင်း၍၊ ဟုတ္တေဟိစ၊ လက်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပါဒေဟိစ၊ ခြေတို့ဖြင့် လည်း ကောင်း၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ အပ္ပုဋ္ဌသေဝါလော၊ ပယ်ရှားအပ်သောမှော် သည်၊ ဝိရေန၊ ကြွေဖြင့်မှ၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဩတ္တရတိယထာ၊ လွှမ်းမိုးသကဲ့ သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူလည်းကောင်းလျှင်၊ တတော၊ ထိုမဟာဗလသမာ ပတ်မှ၊ ဝုဠိတဿ၊ ထတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝိရေန၊ ကြွေဖြင့်မှ၊

၂၂၆

၃-သင်္ကပ္ပသုတ်-၃၄-အဗ္ဗပါလိဝဂ်။

၂၂၆

ဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ထုရားသည်။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ မဟာဗောဓိပလ္လင်္က၊ မဟာဗောဓိပလ္လင်၌။
 အဘိနဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ပဋ္ဌပေန္တောဝိယ၊ ဖြစ်
 စေ၏သို့။ ရူပသတ္တကံ၊ ရူပသတ္တက၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော ဘာဝနာကို
 လည်းကောင်း။ အရူပသတ္တကံ၊ အရူပသတ္တက၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော ဘာ
 ဝနာကိုလည်းကောင်း။ နိဂ္ဂုဗ္ဗံ၊ ချုပ်မရှိသည်ကို။ နိဇ္ဇဉ်၊ အရှုပ်အထွေးမရှိ
 သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝုဒ္ဓဿဟာကာရေဟိ၊ သတ္တနယ၏ အစွမ်းဖြင့်
 တဆဲ့လေးပါးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ သန္ဓေတွာ၊ အကြားအကြား၌ဝင်
 စားသော သမာပတ် ကြောင့်ဖြစ်သော ဝိပဿနာပီတိဟု ဆိုအပ်သော
 အစေးဖြင့်စွတ်စိုစေ၍။ မဟာဝိပဿနာယ၊ မဟာဝိပဿနာဖြင့်။ ဝေဒနံ၊
 ဒုက္ခဝေဒနာကို၊ ဝိက္ခမ္ဘေတွာ၊ ခွါ၍။ ဒသမာသေ၊ ဆယ်လတို့တိုင်တိုင်။ မာ
 ဥပ္ပဇ္ဇိတ္ထ၊ မဖြစ်စေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့အဓိဋ္ဌာန်တော်မူ၍။ သမာပတ္တိံ၊ သမာ
 ပတ်ကို။ သမာပတ္တိံ၊ ဝင်စားတော်မူ၍။ သမာပတ္တိဝိက္ခန္တိတာ၊ ဗလသမာ
 ပတ်ဖြင့်ခွါအပ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာသည်။ ဒသမာသေ၊ ဆယ်လတို့
 တိုင်တိုင်။ နုဥပ္ပဇ္ဇတိယေဝ၊ မဖြစ်သည်သာတည်း။ ။

ဝိလောနာသုတ္တံတောတိ၊ ဝိလောနာသုတ္တံတောဟူသည်ကား၊ ဝိလောနာ၊ အသည်း
 အသန်နာသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝုန၊ တပနံ။ သုတ္တံတော၊ နာလနိယတော်မူ
 လတ်၍။ မဇ္ဈကဇာတောဝိယာတိ၊ မဇ္ဈကဇာတောဝိယ ဟူသည်ကား၊
 သဗ္ဗာတဂရုဘာဝေါ၊ လွန်စွာဖြစ်သောလေးလံသည်၏အဖြစ်ရှိသကဲ့သို့။
 သဗ္ဗာတထဒ္ဓဘာဝေါ၊ လွန်စွာဖြစ်သော တောင့်မာခက်ထန်သည်၏အဖြစ်
 ရှိသကဲ့သို့။ သူလေ၊ တံကျင်၌။ ဥတ္တာသိတပုရိသောဝိယ၊ လျိုးအပ်သော
 ယောကျ်ားကဲ့သို့။ နပက္ခာယန္တိတိ၊ နပက္ခာယန္တိဟူသည်ကား။ နပကာ
 သန္တိနာနာကာရတောနုဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ဝုရတ္ထိမအစရှိသောအထူးထူးသော
 အားဖြင့်မထင်ကုန်။ ဓမ္မာဝိနပဋိဘန္တိတိ၊ ဓမ္မာဝိနပဋိဘန္တိဟူသည်ကား။
 သတိပဋ္ဌာနဓမ္မာ၊ ရှေးကပွားစေအပ်သောသတိပဋ္ဌာန်တရားတို့သည်၊ မဟံ
 အက္ခန္တိအာ၊ ပါကဋ္ဌာ၊ ထင်ရှားကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ၊
 ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၍။ တန္တိ၊ ဓမ္မာပန၊ ပရိယတ္တိဓမ္မတို့ကိုကား။
 ထေရဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ သုပ္ပဂုကာ၊ ကောင်းစွာလေ့လာ
 ကုန်၏။ နုဥဒါဟရေတိတိ၊ နုဥဒါဟရေတိဟူသည်ကား၊ ပစ္ဆိမဩဝါဒ၊ အဆုံး
 စွန့်ဩဝါဒကို။ နဒေတိ၊ မပေးသေး။ တံ၊ ထိုပစ္ဆိမဩဝါဒမေးသည်ကို၊
 သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ။

အနန္တရံ အဗဟိရန္တိ၊ အနန္တရံ အဗဟိရံ ဟူသည်ကား၊ ဓမ္မဝသေ
နဝါ၊ ဓမ္မ၏အတွင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂလဝသေနဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏အတွင်း
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဘယံ၊ အန္တရဗဟိရုဒ္ဓါပါးကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊
ဧတ္တကံ၊ ဤမျှသာ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ပရဿ၊ သူတပါးအား၊ နဒေသိဿာမိ၊
မဟောအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒန္တန္တော၊ ကြံလတ်မူကား၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊
အန္တရံ၊ အန္တရံ၊ ဆရာလက်ဆုပ်ကိုယ်တွင်းသို့ဖြင့်သည်ကို၊ ကရောတိ
နာမ၊ ပြုသည်မည်၏၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှသာတရားကို၊ ပရဿ၊ သူတပါးအား၊
ဒေသိဿာမိ၊ ဟောအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒန္တန္တော၊ ကြံလတ်မူကား၊ ဓမ္မံ၊
တရားတော်ကို၊ ဗဟိရံ၊ ပြင်ပသုံးဆောင်ရာကို၊ ကရောတိနာမ၊ ပြုသည်
မည်၏၊ ဣမဿပုဂ္ဂလဿ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒေသိဿာမိ၊ ဟောအံ၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝိန္ဒန္တန္တော၊ ကြံလတ်မူကား၊ ပရပုဂ္ဂလံ၊ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
အန္တရံ၊ အတွင်းသား ကိုယ်လူကို၊ ကရောတိနာမ၊ ပြုသည်မည်၏၊
ဣမဿ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နဒေသိဿာမိ၊ မဟောအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒန္တန္တော
ကြံလတ်မူကား၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗဟိရံ၊ သူစိမ်းပြင်ပသူကို၊ ကရောတိ
နာမ၊ ပြုသည်မည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆရာလက်ဆုပ် အတွင်းဥစ္စာ ပြင်ဥစ္စာ
ကိုယ်လူ သူလူ နှစ်ပါးကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ဒေသိတော၊ အကြွင်းမဲ့
အိပ်သွန်ဟောအပ်ပြီ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

အာစရိယမုဋ္ဌိတိ၊ အာစရိယမုဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ ဗဟိရကောနံ၊ သာသ
နာတော်မှအပဖြစ်ကုန်သောဆရာတို့၏၊ အာစရိယမုဋ္ဌိနာမ၊ ဆရာလက်
ဆုပ်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ရှိသတတ်၊ ဧဟရကောလေ၊ မိမိပျိုရွယ်စဉ်ကာ
လ၌၊ ကဿပိ၊ တရံတပေသကံသောတပည့်အား၊ အကထေတွာ၊ မဟော
မူ၍၊ ပစ္ဆိမကောလေ၊ နောက်ပြီးသေခါနီးကာလ၌၊ မရဏမဇ္ဈေ၊ သေရာ
ညောင်စောင်း၌၊ နိပ္ပန္နာဝ၊ လျောင်းကုန်လျက်လျှင်၊ ပိယမနာပဿ၊ ချစ်အပ်
နှလုံးကိုပွားစေတတ်သော၊ အန္တော၊ သိကဿ၊ လက်တွင်းတပည့်အား၊ က
ထေန္တိယထာ၊ ဆိုကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူလည်းကောင်းလျှင်၊ တထာဂ
တဿ၊ သူရားမြတ်စွာအား၊ ဣဒံဓမ္မဇာတံ၊ ဤတရားသဘောကို၊ မဟလ္လက
ကောလေ၊ အိုမင်းသောကာလ၌၊ ပစ္ဆိမကောလေ၊ နေခံဆုံးဖြစ်သောကာလ၌၊
ကထေဿာမိတိ၊ ဟောအံ၊ ဟု၊ မုဋ္ဌိကတွာ၊ ဣ၊ ဂုဏ်သိမြှုပ်လက်ဆုပ်ပြု၍
ပရိဟရိတွာ၊ သိမ်းပိုက်ဆောင်ယူ၍၊ ဌဝိတံ၊ ထားအပ်သော၊ ကိပ္ပိ၊ တရံ
တခုသောတရားသဘောသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအ
နက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ ။

အဟံဘိက္ခုသံဃန္တိ၊ အဟံဘိက္ခုသံဃာယူသညကား။ အဟမေဝ၊
ငါသည်သာလျှင်၊ ဘိက္ခုသံဃာ၊ ရဟန်းသံဃာကို၊ ပရိဟရိဿာမိ၊ ဆောင်
အံ့၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ မမုဗ္ဗေသိကောတိ၊ မမုဗ္ဗေသိကောဟူ
သည်ကား၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းသံဃာအား၊ အဟံ၊ ငါဟုဆိုအပ်သော၊
ဥဒ္ဓိသိတဗ္ဗဇ္ဇေန၊ ညွှန်အပ်သောအနက်ကြောင့်၊ ဥဗ္ဗေသော၊ ကိုးကွယ်ရာ
ဆရာဟုညွှန်အပ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
မမုဗ္ဗေသိကော၊ ငါလျှင်ကိုးကွယ်ရာဟုညွှန်အပ်သောပုဂ္ဂိုလ်ရှိသည်မည်၏
မယှမေဝ၊ ငါ့အားသာလျှင်၊ ဥဒ္ဓိသိတွာ၊ သည်သာတို့ဆရာဟုညွှန်၍၊
မံ၊ ငါ့ကို၊ ပစ္စာသိသမာနော၊ ဤသခင်လျှင်တို့အလုံးကိုဆုံးမတတ်သော
ဆရာရှိပေသေးသည်ဟု ဇောပြောအာသာ တောင်းတကာလျှင်၊ ဘိက္ခု
သံဃော၊ ရဟန်းသံဃာသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်ပစေ၊ မမ၊ ငါ၏၊ အစ္စယေန၊
လွန်သောကာလ၌၊ မာဝါအဟောသိ၊ မဖြစ်မှုလည်းမဖြစ်စေလင့်၊ ယံဝါ
တံဝါ၊ ဟူးဟူးညားညား တပြင်တဝါးမူလည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော၊
ဣတိဝါပန၊ ဤသို့သော နှလုံးသွင်းသည်မူလည်း၊ ယဿ၊ အကြင်သူအား၊
အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နဇေံ
ဟောတိတိ၊ နဇေံဟောတိဟူသည်ကား၊ ဗောဓိပလ္လင်္ကေယေဝ၊ ဗောဓိ
ညောင်ရွှေဗုဒ္ဓဟောအောက် ဆန်းကြယ်ပေါက်သည်ရောင်တောက် ပလ္လင်
၌သာလျှင်၊ ဣဿာမစ္ဆေ ရာနံ၊ သူ့ကိုဖြူစူခြင်းဝန်တို့ခြင်းတို့၏၊ ဝိဂတတ္တာ
အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ပယ်ဖျောက်ရှင်းလင်း ကင်းပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
ဇေံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာသည်၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊
နဟောတိနတ္ထေဝ၊ အနုဗြူမ္မမရှိသည်သာတည်း၊ သကိံတိ၊ သကိံဟူ
သည်ကား၊ သောတထာဂတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်
ကြောင့်၊ အာသိတိကောတိ၊ အာသိတိကောဟူသည်ကား၊ အာသိတိသံဝန္တ
ရိကော၊ ရှစ်ဆယ်အရေအတွက်ရှိသောနှစ်ပေါင်းသည်၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်လတ်
ပြီ၊ ဣဒံ၊ ဤအာသိတိကောမေဝသောဝတ္တတိဟူသော စကားကို၊ ပစ္ဆိမ
ဝယံ၊ ပစ္ဆိမအရွယ်သို့၊ အနုပ္ပတ္တတာဝဒီပနတ္ထံ၊ ရောက်သည်အဖြစ်ကို
ပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဝေခမိဿကေနာတိ၊ ဝေခ
မိဿကေနဟူသည်ကား၊ ဗာဟဗန္ဓဝတ္ထပန္ဓာဒိနာ၊ ဟည်းလက်ရုံးကိုကြပ်
စည်းခြင်း ဟည်းဘိန်းကိုခိုင်းဖွဲ့ခြင်းအပရှိသော၊ ပဋိသင်္ခရဏေန၊ ပြုပြင်
ခြင်းဖြင့်၊ ဝေခမိဿကေန၊ ဟည်းလက်ရုံးကြပ်စည်းခြင်း ဟည်းဘိန်းကို
ခိုင်းဖွဲ့ခြင်းအပရှိသော ပြုပြင်ခြင်းဖြင့်၊ မညေတိ၊ မညေဟူသည်ကား၊ ဇရ

၂၃၂ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

သကဉ္စိယ၊ ဟုဉ်းအိုကဲ့သို့၊ ဝေခမိဿကေနမညေဝေခမိဿကေနိယ၊
ဟုဉ်းကိုပြုပြင်ခြင်းကဲ့သို့သောအရဟတ္တဖလသမာပတ်ဟုမှတ်အပ်သော
အတ္တဘောကိုပြုပြင်ခြင်းဖြင့်၊ ယာပေတိ၊ မူ၏။ အရဟတ္တဖလဝေခကေန၊
အရဟတ္တဖလသမာပတ်ဟုမှတ်အပ်သောအတ္တဘောကို ပြုပြင်ခြင်းဖြင့်၊
စတုဇ္ဈာနိယာပထကမ္ပံ၊ ဣရိယာပုဏ်လေးပါးကိုပြုပြင်ခြင်းသည်၊ တထာ
ဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဣဓံအတ္ထံ၊ ဤအနက်
ကိုဒေသတိ၊ ပြ၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ဤအခါ၌၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ ပကာသေန္တော၊ ဖြေလိုသည်
ဖြစ်၍၊ ယသ္မိံ အာနန္ဒသမယေတိအာဒိနာ၊ ယသ္မိံ အာနန္ဒသမယေဤသ္မိံအစ
ရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုယသ္မိံ အာနန္ဒအစရှိ
သောစကား၌၊ သဗ္ဗနိမိတ္တာနန္တိ၊ သဗ္ဗနိမိတ္တာနံဟူသည်ကား၊ ရူပနိမိတ္တာ
ဒိနံ၊ ရူပနိမိတ် စသည်တို့ကို၊ ဧကစ္စာနံ ဝေဒနာနန္တိ၊ ဧကစ္စာနံဝေဒနာနံဟူ
သည်ကား၊ လောကီယာနံ၊ လောကီဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့၏၊
တသ္မာတိဟအာနန္ဒာတိ၊ တသ္မာတိဟအာနန္ဒဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အ
ကြင်ကြောင့်၊ ဣမိနာဖလသမာပတ္တိဝိဟာရေန၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ် သမာ
ပတ်ဟူသောဝိဟာရဖြင့်၊ ဖာသု၊ ချမ်းသာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊
ထိုသို့အရဟတ္တဖိုလ် သမာပတ်ဟူသောဝိဟာရဖြင့် ချမ်းသာသည်၏အ
ဖြစ်ကြောင့်၊ တုဗ္ဗေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း၊ တဒတ္ထာယ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်
သမာပတ်ဝိဟာရအကျိုးငှါ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဟရေ၊ နေကြကုန်လော့၊ ဣတိ
ဣဓံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကိုဒေသတိ၊ ပြ၏။ ။

အတ္တဒီပါတိ၊ အတ္တဒီပါဟူသည်ကား၊ မဟာသမုဒ္ဒဂတံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ
၌ရောက်သော၊ ဒီပံဝိယ၊ ကျွန်းကဲ့သို့၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ဟုဟောအပ်သော
လောကုတ္တရာတရားကို၊ ဒီပံပတိဋ္ဌကတွာ၊ ခိုမြှိတ်ည်နေရာကျွန်းပြု၍၊ ဝိဟ
ရေ၊ နေကြကုန်လော့၊ အတ္တဿရဏာတိ၊ အတ္တဿရဏာဟူသည်ကား၊
အတ္တဂတိကာဝ၊ ကိုယ်ဟု ဟောအပ်သော လောကုတ္တရာ တရားလျှင်
လည်းလျောင်းရာရှိကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကြကုန်လော့၊ အညဂတိကာ၊
လောကုတ္တရာတရားမှတစ်ပါး လည်းလျောင်းရာရှိကုန်သည်၊ မဟောထ၊
မဖြစ်ကြကုန်သင့်၊ ဓမ္မဒီပဓမ္မဿရဏ ပဒေသုဝိ၊ ဓမ္မဒီပဓမ္မဿရဏ ပုဒ်
တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းကို သာလျှင်၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊
စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဓမ္မဒီပဓမ္မဿရဏပုဒ်၌၊ နဝရိဓော၊ ကိုးပါးအ
ပြားရှိသော၊ လောကုတ္တရဓမ္မော၊ လောကုတ္တရာဓမ္မကို၊ ဓမ္မေတိ၊ ဓမ္မဟူ၍၊

ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။ ။ တမတဂ္ဂေတိပဒဿ၊ တမတဂ္ဂေဟူသောဤပုဒ်
အား၊ တမအဂ္ဂေတိပဒန္တေဒေါ၊ တမအဂ္ဂေဟူပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗျော၊
ပြုအပ်၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ တံကာရော၊ တအက္ခရာကို၊ ပဒသန္ဓိဝသေန၊ ပဒ
သန္ဓိ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣဒံအတ္ထဇာတံ၊ ဤအနက်
သဘောသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမေတုသတိပဋ္ဌာန
ဂေါစရာဝတိက္ခူ၊ ဤသတိပဋ္ဌာနလေးပါးလျှင်ကျက်စားရာရှိသောရဟန်း
တို့သည်သာလျှင်၊ အဂ္ဂါတမေ၊ မြတ်သည်ထက်မြတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ တမတဂ္ဂါ၊ တမတဂ္ဂမည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တမသော
တံ၊ အဝိဇ္ဇာအယဉ်ကို၊ ဘိဒ္ဓိက္ခာ၊ ဖြတ်၍၊ တမာနံ၊ အဝိဇ္ဇာမကင်းသေးကုန်
သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ အဂ္ဂေဥတ္တမဘာဝေ၊ မြတ်
သည်၏အဖြစ်၌၊ အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ မမ၊ ငါ၏။ ဧတေတိက္ခူ၊ ဓမ္မဒီပါ
ဝိဟရထဟူ၍ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်ကိုနာယူ၍စတု
သတိပဋ္ဌာနလျှင်ကျက်စားရာရှိသောဤရဟန်းတို့သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်လတ္တံ့၊ ကေသံ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊ အဂ္ဂေ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်၌၊
ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့နည်း။ ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သိက္ခာ
ကာမ၊ သိက္ခာသုံးပါးကိုအလိုရှိကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
သဗ္ဗေသံသိက္ခကာမာနံ၊ အလုံးစုံသောသိက္ခာသုံးပါးကိုအလိုရှိသောရဟန်း
တို့ထက်၊ တေတုသတိပဋ္ဌာနဂေါစရာဝတိက္ခူ၊ ထိုသို့ဓမ္မဒီပါဝိဟရထ
ဟူ၍ဟောတော်မူအပ်သောတရားတော်ကိုနာယူ၍စတုသတိပဋ္ဌာနလျှင်
ကျက်စားရာရှိသောရဟန်းတို့သည်သာလျှင်၊ အဂ္ဂေဥတ္တမဘာဝေ၊ မြတ်
သည်၏အဖြစ်၌၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အရဟတ္တန်ကူ
ဇေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော အထွန်ဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊
ဂဏ္ဌာတိ၊ ယူတော်မူ၏။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ တေနူပသင်္ကမိတိ၊ တေနူပသင်္ကမိဟူသည်
ကား၊ တသ္မိံ ဥပဿယေ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမကျောင်းတိုက်၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနကမ္မိ
ကာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအားထုတ်ကုန်သော၊ သိက္ခုနိယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တာသံ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအားထုတ်သောရဟန်းမိန်း
မတို့အား၊ ဥဿုက္ကာပေတွာ၊ အသက်သို့တက်စေ၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
ကို၊ ကထိဿာမိတိ၊ ဟောအံ့ဟု၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏။ ဥဇ္ဇာရံပုဗ္ဗေနာပရံ
မိသေသန္တိ၊ ဥဇ္ဇာရံပုဗ္ဗေနာပရံမိသေသံဟူသည်မှာ၊ ပုဗ္ဗမိသေသတော၊

ရှေးဖြစ်သော တရားအထူးထက်။ အပရိ၊ နောက်ဖြစ်သော၊ ဥဇ္ဇာရိသေသံ၊ မြတ်သောတရားအထူးကို၊ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုပုဗ္ဗရိသေသတောအပရိ၊ ဥဇ္ဇာရိသေသံဟူသောစကား၌။ မဟာဘူတပရိဂ္ဂဟော၊ မဟာဘုတ်ကို သိမ်းဆည်းခြင်းသည်။ ပုဗ္ဗရိသေသော၊ ရှေးဖြစ်သောတရားအထူးမည်၏။ ဥပါဒါရူပပရိဂ္ဂဟော၊ ဥပါဒါရုပ်ကိုသိမ်းဆည်းခြင်းသည်။ အပရိသေသောနာမ၊ နောက်ဖြစ်သော တရားအထူးမည်၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ သကလရူပပရိဂ္ဂဟော၊ အလုံးစုံသောရုပ်ကို သိမ်းဆည်းခြင်းသည်။ ပုဗ္ဗရိသေသော၊ ရှေးဖြစ်သောတရားအထူးမည်၏။ အရူပပရိဂ္ဂဟော၊ နာမ်ကို သိမ်းဆည်းခြင်းသည်။ အပရိသေသောနာမ၊ နောက်ဖြစ်သောတရားအထူးမည်၏။ ရူပါရူပပရိဂ္ဂဟော၊ ရုပ်နှင့် နာမ် နှစ်ပါးကို သိမ်းဆည်းခြင်းသည်။

ပုဗ္ဗရိသေသော၊ ရှေးဖြစ်သော တရားအထူးမည်၏။ ပစ္စယ ရိသေသော၊ အကြောင်းကိုသိမ်းဆည်းခြင်းသည်။ အပရိသေသော၊ နောက်ဖြစ်သော တရားအထူးမည်၏။ သပ္ပတ္တယနာမရူပဒဿနံ၊ အကြောင်းနှင့်တကွနာမ်နှင့်ရုပ်ကိုရှုခြင်းသည်။ ပုဗ္ဗရိသေသော၊ ရှေးဖြစ်သောတရားအထူးမည်၏။ တိလက္ခဏာရောပနံ၊ လက္ခဏာရေးသုံးပါးသို့တင်ခြင်းသည်။ အပရိသေသောနာမ၊ နောက်ဖြစ်သောတရားအထူးမည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ပုဗ္ဗေနာပရိ၊ ရှေ့နောက်ဖြစ်သော၊ ဥဇ္ဇာရိသေသံ၊ မြတ်သောတရားအထူးကို၊ သမ္ပဇာနာတိ၊ ကောင်းစွာသိ၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ကာယာ ရမ္မဏောတိ၊ ကာယာ ရမ္မဏော ဟူသည်ကား။ ယံကာယံ၊ အကြင်ကာယကို၊ အနုပဿတိ၊ ရှု၏။ တမေဝ၊ ထိုကာယကိုပင်လျှင်၊ အာရမ္မဏံကတွာ၊ အာရုံပြု၍၊ ကာယေ၊ ကာယ၌။ ကိလေသပရိဋ္ဌာဟော၊ ကိလေသာဟူသောအပူသည်။ ဥပ္ပဇ္ဈတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟိဒ္ဓါဝါစိတ္တံပတိတိ၊ ဗဟိဒ္ဓါဝါစိတ္တံ ပိက္ခိပတိဟူသည်ကား။ ဂေါစရန္တုတ္တတော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဟူသောအာရုံမှ၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စ၊ ပုထုတ္တာရမ္မဏေ၊ အထူးထူးသောသဘောရှိသောအာရုံ၌၊ စိတ္တုပ္ပါဒေါ၊ စိတ္တုပ္ပါဒ်သည်။ ပိက္ခိပတိဝါ၊ ယုံလွင့်မှုလည်းမျှလွင့်၏။ ကိသ္မိပ္ပိဒေဝပဿဒနိယေနိမိတ္တပိတ္တံပဏိဒဟိတဗ္ဗန္တိ၊ ကိသ္မိပ္ပိဒေဝပဿဒနိယေနိမိတ္တပိတ္တံပဏိဒဟိတဗ္ဗဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ကိလေသပရိဋ္ဌာဟော၊ ကိလေသာဟူသောအပူသည်လည်းကောင်း၊ ဝိနတ္တေ၊ စိတ်၏တွန့်သည်၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဂေါစရန္တုတ္တအပုထုတ္တာရမ္မဏ၌၊ ဝိက္ခမေ၊ စိတ်၏ပျံလွင့်ခြင်း

သညလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်လတ်သော်၊ ကိလေသာနုရုဋ္ဌိတေ၊ ကိလေသာဖြင့် တပ်စွန်းသော စိတ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နဝတ္ထိတဗ္ဗံ၊ မကျင့်ကောင်း၊ ကိတ္တိဋ္ဌိဒေဝ၊ တရံတရသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပဿဒနိယေပဿဒါဝဟေ၊ ကြည်ညို ဘွယ်ကို ဆောင်တတ်သော၊ ဗုဒ္ဓါဒိယ၊ ဘုရားအစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရေသိ၊ တပါးပါးသော၊ ဌာနေ၊ ပါမောဇ္ဇစသည်တို့၏ ဖြစ်ရာဌာန၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနမိတ္တံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစိတ်ကို၊ ဌပေတဗ္ဗံ၊ ထားကောင်း၏၊ မိတ္တံ သမာဓိယတိတိ၊ မိတ္တံသမာဓိယတိ ဟူသည်ကား၊ ကမ္မဋ္ဌာနမိတ္တံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း စိတ်ကို၊ အာရမ္မတေ၊ ကြည်ညိုဘွယ်ကို ဆောင်တတ် သော ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ အာဓိယတိ၊ ထားအပ်၏၊ သုဋ္ဌပိတံ၊ ကောင်းစွာထားသည်ကိုပြု၍၊ ဌပိယတိ၊ ထားအပ်၏၊ ပဋိသံဟာရာမိတိ၊ ပဋိသံဟာရာမိဟူသည်ကား၊ ပဿဒနိယဌာနတေ၊ ကြည်ညိုဘွယ်ကိုဆောင်တတ်သောအရာမှ၊ မိတ္တံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစိတ်ကို၊ ပဋိသံဟာရာမိ၊ ရုပ်သိမ်းအံ့၊ မူလကမ္မဋ္ဌာနာဘိမုခံယေဝ၊ စွဲမြဲရင်းကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှုကိုသာလျှင်၊ ကရောမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အေတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သောပဋိသံဟာရတိစေဝတိ၊ သောပဋိသံဟာရတိစေဝဟူသည်ကား၊ သော၊ ထိုယောဂီဂုဂ္ဂိလ်သည်၊ မူလကမ္မဋ္ဌာနာဘိမုခန္ဓ၊ စွဲမြဲရင်းကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှုလည်း၊ ဘာဝနာမိတ္တံ၊ ဘာဝနာစိတ်ကို၊ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏၊ နစရိတက္ကေတိနစရိစာရေတိတိ၊ နစရိတက္ကေတိနစရိစာရေတိဟူသည်ကား၊ ကိလေသဝိဘက္ခံ၊ ကိလေသာနှင့်တကွသောဝိတက်ကို၊ နဝိတက္ကေတိ၊ မကြံ၊ ကိလေသဝိစာရံ၊ ကိလေသာနှင့်တကွသောဝိစာရကို၊ နဝိစာရေတိ၊ မသုံးသပ်၊ အဝိတက္ကောမိ၊ အဝိစာရေတိ၊ အဝိတက္ကောမိ အဝိစာရေ ဟူသည်ကား၊ ကိလေသဝိတက္ကဝိစာရေတိ၊ ကိလေသာနှင့်တကွသောဝိတက်ဝိစာရတို့ဖြင့်၊ အဝိတက္ကအဝိစာရေ၊ ဝိတက်လည်းကင်း၊ ဝိစာရလည်းကင်းသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်လတ်ပြီး၊ အန္တတ္တံသတိမာသုခမသ္မိတိ၊ အန္တတ္တံသတိမာသုခမသ္မိဟူသည်ကား၊ ဂေါစရန္တုတ္တေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံဟူသော ဂေါစရန္တုတ္တံ၌၊ ပဝတ္တာယ၊ ဖြစ်သော၊ သတိယာ၊ သတိဖြင့်၊ သတိမာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အဟံအသ္မိ၊ ငါဖြစ်လတ်သတည်း၊ သုခံတောဝါ၊ ဈာနသုခဖြင့်ငါချမ်းသာရောက်သည်လည်း၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်လတ်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။

ဇေဝေါအာနန္ဒပဏိဝေယဘာဝနာတိ၊ ဇေဝေါအာနန္ဒပဏိဝေယဘာဝနာဟူသည်ကား၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ဌပေတွာ၊ ရုပ်

၂၃၆ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

တန့်၍။ ဘာဝနာ။ အသစ်ဆက်၍ပွားခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဟိပါကဓူ^၁
ကံရောမိ။ ထိုစကားကို ထင်ရှားပြီအံ့။ ယထာနာမ။ ဥပမာမည်သည်ကား။
မဟန္တံ။ ကြီးစွာသော။ ဥစ္ဆန္တု။ ဘာရံ။ ကြံစည်ကို။ ဥက္ခိဝိတွာ။ ချီ၍။ ယန္တဿာ^၂
လံ။ ကြံညှစ်ယန္တရားဆင်ရာ တင်းကုပ်သို့။ နေန္တဿ။ ဆောင်သော။ ဝုရိ^၃
သဿ။ ယောကျ်ားအား။ ကိလန္တကာလေ။ ပင်ပန်းသောကာလ၌။ ဘူမိယံ။
မြေ၌။ ဌပေတွာ။ လာ၍။ ဥစ္ဆန္တု။ ခဏှံ။ ကြံပိုင်းကို။ ခါဒိတွာ။ ခဲ၍။ ဝုနံ။ တဖန်။ နိက္ခ^၄
မိတွာ။ ထွက်၍။ ဂမနံ။ သွားခြင်းသည်။ ဟောတိပထာ။ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝ^၅
မော။ ထိုအတူလည်းကောင်းလျှင်။ အရဟတ္တံ။ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ^၆
တံ။ ရောက်ခြင်း၌။ ဥဂ္ဂဟိတကမ္မဋ္ဌာနဿ။ သင်အပ်ပြီးသောကမ္မဋ္ဌာန်းရှိ^၇
သော။ ဣမဿတိက္ခုနော။ ဤရဟန်းအား။ ကာယပရိဇ္ဇာဟာဒိသု။ ကိုယ်၏^၈
ပူပန်ခြင်းစသည်တို့သည်။ ဥပ္ပန္နေသု။ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ တံကမ္မဋ္ဌာနံ။ ထို^၉
မူလကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ပဋိပက္ခေ။ ဆန့်ကျင်ဘက်သည်။ သတိ။ ရှိသော်။ ဌပေတွာ။
ထား၍။ ဗုဒ္ဓဂုဏာဒိသု။ ဘုရားဂုဏ်ကျေးဇူးစသည်တို့၌။ အနုဿရဏေန။
အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့ခြင်းဖြင့်။ ဗိတ္တံ။ ဗိတ်ကို။ ပဿာဒေတွာ။ ကြည်စေ^{၁၀}
၍။ ကမ္မနိယံ။ အမှု၌ခံ့သည်ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ ဘာဝနာ။ မူလကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပွား^{၁၁}
စေခြင်းသည်။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ ပဝတ္တော။ ဖြစ်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။
ပဏိဓာယဘာဝနာဟောတိတိ။ ပဏိဓာယဘာဝနာဟောတိဟူ၍။ ဝုတ္တံ။
ဆိုအပ်၏။ ပန။ ထိုမှတပါး။ တံဥစ္ဆန္တု။ ဘာရံ။ ထိုကြံစည်ကို။ ယန္တရား^{၁၂}
တင်းကုပ်သို့။ နေတွာ။ ဆောင်၍။ ဗိဇ္ဇေတွာ။ ညှစ်၍။ တဿဝုရိသဿ။ ထို^{၁၃}
ယောကျ်ား၏။ ရသပါနံဝိယ။ ကြံ့မည်ကို သောက်ခြင်းကဲ့သို့။ ကမ္မဋ္ဌာနံ။
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ မတ္တကံ။ အပြီးအဆုံးသို့။ ပါပေတွာ။ ရောက်စေ၍။ အရဟတ္တံ။
အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တဿ။ ရောက်သော။ ဣမဿတိက္ခုနော။ ဤရဟန်း^{၁၄}
၏။ ဗလသမသပတ္တိသုခါနူဘဝနံ။ ဗလသမာပတ်ချမ်းသာကိုခံစားခြင်းကို။
ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ ။

ဗဟိဒ္ဓါတိ။ ဗဟိဒ္ဓါဟူသည်ကား။ မူလကမ္မဋ္ဌာနံ။ မူလကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ပဟာ^{၁၅}
ယ။ စွန့်၍။ ဗဟိ။ အပဖြစ်သော။ အညဿိ။ မူလကမ္မဋ္ဌာန်းမှတစ်ပါးသော။ အာ^{၁၆}
ရမ္မဏေ။ အာရုံ၌။ အပ္ပဏိဓယာတိ။ အပ္ပဏိဓာယဟူသည်ကား။ အဋ္ဌပေ^{၁၇}
တွာ။ ဗိတ်ကိုမထားမူ၍။ ပစ္ဆိမဝုရေအသံခိတ္တံဝိမုတ္တံ။ အပ္ပဏိဟိတန္တိ။ ပဇာ^{၁၈}
နာတိဟိတ္ထေ။ ပစ္ဆိမဝုရေအသံခိတ္တံဝိမုတ္တံအပဏိဟိတန္တိ။ ပဇာနာတိဟူ^{၁၉}
သောဤပါဌ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနဝသေနဝါ။ ကမ္မဋ္ဌာန်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်း^{၂၀}
ကောင်း။ သရိရဝသေနဝါ။ ကိုယ်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒေသ

နာဝသေနဝါ၊ ဧသနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးတို့တွင်၊ တာဝ၊ လက်ဦးစွာ၊ ကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကမ္မဋ္ဌာနဿ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အဘိနိဝေသော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ပုရေနာမ၊ ရှေးမည်၏၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ ပစ္ဆိမနာမ၊ နောက်မည်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းအစွမ်းအားဖြင့်ယောဇနာရာ၌၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ မူလကမ္မဋ္ဌာနံ၊ မူလကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ကိလေသပရိဋ္ဌဟဿဝါ၊ ကိလေသာဟူသောပူပန်ခြင်း၏လည်းကောင်း၊ ဝိနတ္တဿဝါ၊ စိတ်တွန့်ခြင်း၏လည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပအာရုံ၌၊ ဝိက္ခေပဿဝါ၊ စိတ်ပျံ့လွင့်ခြင်း၏လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ အဒေန္တော၊ မပေးမူ၍၊ သုဒန္တဂေါဏေ၊ ကောင်းစွာယဉ်ကျေးသောနွားတို့ကို၊ ယောဇေတွာ၊ က၍၊ သာဓေန္တောဝိယ၊ နှင်သောရထားထိန်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ စတုရသသင်္ခန္ဓေ၊ လေးထောင့်ညီသော အပေါက်၌၊ သုတန္တိတံ၊ ကောင်းစွာရှေ့ချော ပြီးသော၊ စတုရသသင်္ခန္ဓံ၊ လေးထောင့်ညီသောကျည်မမင်းတုတ်ကို၊ ပက္ခိပေန္တောဝိယ၊ ထည့်သကဲ့သို့၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အဘိဋ္ဌန္တော၊ မရပ်တန့်မူ၍၊ အလဂ္ဂန္တော၊ မငြိတွယ်မူ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏ္ဍာတိ၊ ရောက်၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပုရေသင်္ခါတဿ၊ ရှေးဟုဆိုအပ်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနာဘိနိဝေသဿစ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို နှလုံးသွင်းခြင်း၏ လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိမသင်္ခါတဿ၊ နောက်ဟုဆိုအပ်သော၊ အရဟတ္တဿစ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏လည်းကောင်း၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပစ္ဆိမပုရေ၊ နောက်၌လည်းကောင်း၊ ရှေ့၌လည်းကောင်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ အသံဝိတ္တံ၊ မပျံ့လွင့်၊ ဝိမုတ္တံ၊ ကပ်ငြိခြင်းမရှိလွတ်၏၊ အပ္ပဏိဟိတံ၊ တောင့်တခြင်းမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိနာမ၊ သိသည်မည်၏။ ။

ပန၊ ထိုမှတပါး၊ သရိရေ၊ ကိုယ်၌၊ ပါဒဂုံလီနံ၊ ခြေချောင်းတို့၏၊ အဂ္ဂပဗ္ဗာနိ၊ အဖျားအဆစ်တို့သည်၊ ပုရေနာမ၊ ရှေးမည်၏၊ သိသကဇ္ဇာပာ၊ ဦးခေါင်းခွံသည်၊ ပစ္ဆိမနာမ၊ နောက်မည်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကိုယ်၏အစွမ်းအားဖြင့်ယောဇနာရာ၌၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပါဒဂုံလီနံ၊ ခြေချောင်းတို့၏၊ အဂ္ဂပဗ္ဗအဋ္ဌိကေသု၊ အဖျားအဆစ်အရိုးတို့၌၊ အဘိနိဝေသိတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍

၂၃၀

မဟာဝိဇ္ဇာသီလသုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဗျာဘာဝိယာ၊ ထင်းပိုးတံဖြင့်၊ ယဝကလသဝံ၊ မယောကောကံလျှိုင်းကို၊ မော
 စေန္ဒာဝိယာ၊ ဖြည်ဆွသကဲ့သို့၊ ဝဏ္ဏသဏ္ဌာနဒိသောကာသပရိစ္ဆေဒဝ
 သေန၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်အရပ်ဩကာသအပိုင်းအခြား၏အစွမ်းဖြင့်၊ အဋ္ဌ
 နိ၊ အရိုးတို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဏှန္တော၊ သိမ်းဆည်းလျက်၊ အန္တရာ၊ အကြား၌၊ ကိ
 လေသပရိဇ္ဇာဟာဒီနံ၊ ကိလေသပရိဇ္ဇာဟာသီနတ္တပိက္ခေပတို့၏၊ ဥပ္ပတ္တိံ၊ ဖြစ်
 ခြင်းကို၊ ဝါရေတွာ၊ တားမြစ်၍၊ ယာဝသီသ ကဋ္ဌာဟာ၊ ဦးခေါင်းခွံတိုင်
 အောင်၊ ဘာဝနံ၊ ဘာဝနာပိတ်ကို၊ ပါပေတိ၊ ရောက်စေ၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထို
 ရဟန်းသည်၊ ဝုရေသင်္ခါတာနံ၊ ငှေးဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ အပ္ပပါဒဂုံလိပဗ္ဗာ
 နဉ္စ၊ ခြေချောင်းဖျားအဆစ်တို့၏လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆာသင်္ခါတာသ၊ နောက်
 ဟုဆိုအပ်သော၊ သီသကဋ္ဌာဟာသသစ၊ ဦးခေါင်းခွံ၏လည်းကောင်း၊ ဝသေ
 န၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပစ္ဆာဝုရေ၊ နောက်၌လည်းကောင်း၊ ဂှေ၌လည်းကောင်း၊
 မေ၊ ငါ၏၊ ဗိတ္တံ၊ ပိတ်သည်၊ အသံခိတ္တံ၊ မပျံ့လွင့်၊ ဝိမုတ္တံ၊ ငြိတွယ်ခြင်းမရှိ
 လွတ်၏၊ အပ္ပဏိဟိတံ၊ တောင့်တခြင်းကင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိနာမ၊
 သိသည်မည်၏။ ။

ဒေသနာယဝိ၊ ဒေသနာ၌လည်း၊ န္ဒတ္တိံ သာကာရဒေသနာယ၊ န္ဒတ္တိံ သာ
 ကာရဒေသနာ၌၊ ကေသာ၊ ဆံတို့သည်၊ ဝုရေနာမ၊ ငှေးမည်ကုန်၏၊ မတ္ထ
 လုဂံ၊ ဦးနှောက်သည်၊ ပစ္ဆာနာမ၊ နောင်မည်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဒေသနာ၏အစွမ်း
 အားဖြင့် ယောဇနာရာဇ္ဈ၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ကေသေသု၊
 ဆံတို့၌၊ အတိနိဝိသိတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ဝဏ္ဏသဏ္ဌာနဒိသောကာသဝသေန
 အဆင်းသဏ္ဌာန်အရပ်ဩကာသ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကေသာဒယော၊ ဆံ
 စသည်တို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဏှန္တော၊ သိမ်းဆည်းသည်ဖြစ်၍၊ အန္တရာ၊ အကြား၌၊ ကိ
 လေသပရိဇ္ဇာဟာဒီနံ၊ ကိလေသပရိဇ္ဇာဟာသီနတ္တပိက္ခေပတို့၏၊ ဥပ္ပတ္တိံ၊
 ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝါရေတွာ၊ တားမြစ်၍၊ ယာဝမတ္ထလုဂံ၊ ဦးနှောက်တိုင်အောင်၊
 ဘာဝနံ၊ ဘာဝနာကို၊ ပါပေတိ၊ ရောက်စေ၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊
 ဝုရေသင်္ခါတာနံ၊ ငှေးဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ကေသာနဉ္စ၊ ဆံတို့၏၎င်း၊
 ပစ္ဆာသင်္ခါတာသ၊ နောက်ဟုဆိုအပ်သော၊ မတ္ထလုဂံသသစ၊ ဦးနှောက်၏
 လည်းကောင်း၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ပစ္ဆာဝုရေ၊ နောက်၌လည်းကောင်း၊
 ဂှေ၌လည်းကောင်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဗိတ္တံ၊ ပိတ်သည်၊ အသံခိတ္တံ၊ မပျံ့လွင့်၊
 ဝိမုတ္တံ၊ လွတ်၏၊ အပ္ပဏိဟိတံ၊ တောင့်တခြင်းကင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာ
 နာတိနာမ၊ သိသည်မည်၏။ ။

ဇေဝေါအာနန္ဒ အပ္ပဏိဓာယဘာဝနာဟောတိတိ၊ ဇေဝေါအာနန္ဒအပ္ပ
ဏိဓာယဘာဝနာဟောတိဟူသည်ကား၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့သော
နည်းဖြင့်၊ အဋ္ဌပေတွာ၊ မတန်မူ၍၊ ဘာဝနာ၊ ပွားစေခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဟိ၊ ထိုစကားကိုထင်ရှားပြအံ့၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊
ဂုဠဘာရံ၊ တင်လဲဝန်ကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ အန္တရာ၊ အကြား၌၊ အဋ္ဌပေတွာဝ
မတန်မနားမူ၍လျှင်၊ ဥစ္ဆင်္ဂေ၊ ခါပိုက်၌၊ ပက္ခိတ္တာနိ၊ ထည့်လွှပ်အပ်ကုန်
သော၊ ဂုဠခဏ္ဍာဒိနိ၊ တင်လဲပိုင် သကာခဲ အစရှိကုန်သော၊ ဒါဒနိယာနိ၊
ခဲတွယ်တို့ကို၊ ခါဒန္တဿ၊ ခဲလျက်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ အတိ
ဟရန္တဿ၊ ရှေးရှုဆောင်သော၊ ဝုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ
၏၊ ဂါမေယေဝ၊ ရွာ၌သာလျှင်၊ ဩတရဏံ၊ ချခြင်းသည်၊ ဟောတိယထာ၊
ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဇေဝေဝ၊ ဤအတူလည်းကောင်းလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိတံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အာရဇ္ဈဘာဝနဿ၊ အားထုတ်အပ်
သောဘာဝနာရှိသော၊ ဣမဿဘိက္ခုနော၊ ဤရဟန်းအား၊ ကာယပရိဇ္ဇာ
ဟာဒိနံ၊ ကာယပရိဇ္ဇာဟလီနတ္ထဝိက္ခေပတို့၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝါရေတွာ
တားမြစ်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနဘာဝနာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွားစေခြင်းသည်၊ ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အပ္ပဏိဓာယဘာဝ
နာတိ၊ အပ္ပဏိဓာယဘာဝနာဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဿပနုပုရိသဿ၊
ထိုယောက်ျား၏ကား၊ တံဂုဠဘာရံ၊ ထိုတင်လဲဝန်ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ နေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဥာတိဟိ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့နှင့်၊ သန္တိ၊
တကွ၊ ပရိဘောဂေါဝိယ၊ သုံးဆောင်ခြင်းကဲ့သို့၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊
မတ္တကံ၊ အပြီး အဆုံးသို့၊ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍၊ အရဟတ္တပ္ပတ္တဿ၊
အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သော၊ ဣမဿဘိက္ခုနော၊ ဤယောဂီရဟန်း၏၊
ဖလသမာပတ္တိသုခါနုဘာဝနံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာပတ် ချမ်းသာခံစားခြင်း
ကို၊ ဇေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ ပုဗ္ဗဘာဂဝိပဿနာ၊
မဂ်၏ရှေးအတို့ဖြစ်သောဝိပဿနာကို၊ ကလိတာ၊ ဟောအပ်၏၊ သေသံ၊
ကြွင်းသောစကားသည်၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသောသုတ်တို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊
ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဒသမသုတ်၏ အဖွင့်အပြီး
တည်း၊ ။ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ အဗ္ဗပါလိဝဂ္ဂေါ၊ အဗ္ဗပါလိဝဂ်သည်၊
နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃ သတိပဋ္ဌာနသံယုတ်-၃၄-နာဠန္ဒဝဂ်။

၁-၂ ဒုတိယဝဂ္ဂဿ၊ ဒုတိယဝဂ်၏။ ဒုတိယ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ နာဠန္ဒာယန္တိ၊ နာဠန္ဒာယံဟူသည်ကား။ နာဠန္ဒာတိဧဝံနာမကော၊ နာဠန္ဒဟူ၍အမည်ရှိသော၊ နဝရေ၊ မြို့၌၊ တံနဂရံ၊ ထိုနာဠန္ဒမြို့ကို၊ ဂေါစရဂါမံကတွာ၊ ဆွမ်းခံရွာပြု၍၊ ပါဝါရိကမ္မဝနေတိ၊ ပါဝါရိကမ္မဝနေဟူသည်ကား။ ဒုဿပါဝါရိကသေဋ္ဌိနေ၊ ပုဆိုးစုလျားကုန်သည်သူဌေး၏။ အမ္မဝနေ၊ သရက်ဥယျာဉ်၌၊ တံအမ္မဝနံ၊ ထိုသရက်တောသည်။ တဿ၊ ထိုပုဆိုးစုလျားကုန်သည်သူဌေး၏၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သည်။ အဟောသိက္ခိရေ၊ ဖြစ်သတတ်သော၊ ထိုပါဝါရိကသူဌေးသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို။ သုတွာ၊ နာရ၍၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊ တသ္မိဉ္စယျာနေ၊ ထိုသရက်ဥယျာဉ်၌၊ ကုဋိလေဏမဏ္ဍပါဒိပဋိမဏ္ဍိတံ၊ ကုဋိ လိုဏ်မဏ္ဍပ်စသည်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ နိယျာဒေသိ၊ ဆောင်နှင်း၏။ သောဝိဟာရော၊ ထိုကျောင်းတိုက်သည်။ ဇိဝကမ္မဝနံဝိယ၊ ဇိဝက၏ သရက်ဥယျာဉ် ကျောင်းတိုက်ကဲ့သို့၊ ပါဝါရိကမ္မဝနံတွေဝ၊ ပါဝါရိကသူဌေး၏ သရက်ဥယျာဉ်ကျောင်းတိုက်ဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ချံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ဝတော၊ ရောက်၏။ တသ္မိပါဝါရိကမ္မဝနေ၊ ထိုပါဝါရိကသူဌေး၏ သရက်ဥယျာဉ် ကျောင်းတိုက်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ဧဝံပသန္နောတိ၊ ဧဝံပသန္နောဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပန္နသန္ဓေါ၊ ဖြစ်သောသန္ဓါတရားရှိ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဒ္ဓဟာမိ၊ ယုံကြည်ပါ၏။ ဣတိအယံ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဘိယျောဘိညတရောတိ၊ ဘိယျောဘိညတရော ဟူသည်ကား။ ဘိယျော၊ သမ္ပောမိအရာ၌ ထူးမြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ အဘိညာတော၊ မှတ်အပ်သော၊ ဘိယျတရာပညာ၊ အထူးသဖြင့်လွန်ကဲသော ပညာသည်။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဘိယျော၊ သမ္ပောမိအရာ၌ထူးမြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ အဘိညာတာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိအပ်သော၊ ဥတ္တရိတရေညာတော၊ အထူးသဖြင့် ကဲလွန်သောဉာဏ်ရှိသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သမ္ပောမိယန္တိ၊ သမ္ပောမိယံ ဟူသည်ကား။ သမ္ပညုတညာဏေန၊ သမ္ပညုတညာဏ်

ဟူသောကျေးဇူးဖြင့်။ ဝါးတနည်းကား၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဉာဏေန၊ အရဟတ္တ
မဂ္ဂဉာဏ်ဟူသောကျေးဇူးဖြင့်။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အရဟတ္တမဂ္ဂဇေဝ၊ အရ
ဟတ္တမဂ္ဂဖြင့်သာလျှင်၊ နိဗ္ဗဇေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓဂုဏာ၊ ဘုရား
ကျေးဇူးတို့ကို၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ အဝ
သာဝကကား၊ နှစ်ဦးသော အဝ္ဗသဝကတို့သည်လည်း၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဇေဝ၊
အရဟတ္တမဂ္ဂဖြင့်သာလျှင်၊ သာဝကပါရမိဉာဏံ၊ သာဝကပါရမိဉာဏ်ကို
ပဋိလဘန္တိ၊ ရကုန်၏၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာ
ဏံ၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို၊ ပဋိလဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ ဗုဒ္ဓါ၊ သဗ္ဗညုဘုရားတို့
သည်၊ သဗ္ဗညုတညာဏဇ္ဇေဝ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကိုလည်းကောင်း၊ သက
လေစဗုဒ္ဓဂုဏော၊ အလုံးစုံသော ဘုရားကျေးဇူးတို့ကို လည်းကောင်း၊ ပဋိ
လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုသဗ္ဗညုဘုရားရှင်တို့၏၊ သဗ္ဗံ၊ သဗ္ဗညုဘုရား
တို့သည်ရထိုက်သော အလုံးစုံသောကျေးဇူးသည်လည်း၊ အရဟတ္တမဂ္ဂ
ဇေဝ၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဖြင့်သာလျှင်၊ ဣဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
အရဟတ္တမဂ္ဂဉာဏံ၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဉာဏ်သည်၊ သဗ္ဗောဓိနာမ၊ သဗ္ဗောဓိ
မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုသဗ္ဗောဓိဟုဆိုအပ်သော သဗ္ဗညု
တညာဏ်၏ပဒဋ္ဌာန်ဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ္ဂဉာဏ်ဖြင့်၊ ဥတ္တရိတရော၊
လွန်ကဲ ထူးမြတ်သော သူသည် ပင်လျှင်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
ဘိယျော ဘိညတရော ယဒိဒ္ဓဗ္ဗောဓိန္တိ၊ ဘိယျောဘိညတရော ယဒိဒ္ဓ
သဗ္ဗောဓိဟူ၍၊ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်၊ အာဟ၊
လျှောက်၏။ ။

ဥဇ္ဇာရာတိ၊ ဥဇ္ဇာရာဟူသည်ကား၊ သေဋ္ဌာ၊ မြတ်သော၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။
အယံဥဇ္ဇာရသဒ္ဓေါ၊ ဤဥဇ္ဇာရသဒ္ဓါသည်၊ ဥဇ္ဇာရာနိ၊ ချိုမြိန်ကောင်းမြတ်ကုန်
သော၊ ခါဒနိယာနိ၊ ခဲတွယ်တို့ကို၊ ခါဒန္တိ၊ ခဲကုန်၏။ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစ
ရှိသောပါဠိတို့၌၊ မရဇေ၊ ချိုမြိန်ကောင်းမွန်သောအရသာ၌၊ အာဂစ္ဆတိ၊
လာ၏။ ဘဝံဝစ္ဆာယနေ၊ အရှင်ဝစ္ဆာယနသည်၊ ခလု၊ စင်စစ်၊ ဥဇ္ဇာရာယ၊
မြတ်သော၊ ပသံသာယ၊ ပြီးမွမ်းခြင်းဖြင့်၊ သမဏံဂေါတမံ၊ ရဟန်းဂေါတ
မကို၊ ပသံသတိ၊ ပြီးမွမ်း၏။ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ ဝိပု
လေ၊ ပြန့်ပြောသောအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။ သွာယံသောအယံ၊ ထို
ဥဇ္ဇာရသဒ္ဓါသည်၊ ဣဓ၊ ဤဥဇ္ဇာရာအာသဘိဝါစာဟူသောပါဠိ၌၊ သေဋ္ဌေ၊
အမြတ်ဟူသောအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဥဇ္ဇာရ
သေဋ္ဌာတိ၊ ဥဇ္ဇာရသေဋ္ဌာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ငါဖွင့်အပ်ပြီ၊ အာသဘိတိ၊ အာသဘိ

ဟူသည်ကား၊ ဥသဘဿ၊ ဥသဘဏ္ဍိ၊ ဝါစာသဒိသိ၊ မကြောက်မရွံ့သော အသံနှင့်တူသော၊ အဝလအသမ္ပဝေမိ၊ မတုန်မလှုပ်သော၊ ဧကံသောဂဟိတောတိ၊ ဧကံသောဂဟိတောဟူသည်ကား၊ အနုဿဝေနဝါ၊ အမှတ်မရှိ တရံတယောက်သောသူ၏ အထံမှကြားခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာစရိယပရိပရာယဝါ၊ ဝိဇ္ဇာဌာနဝသည်တို့၌ ပြုအပ်ပြီးသော လေ့ကျက်ခြင်းရှိ တုန်သောဆရာကျော်တို့၏ ထိုထိုအနက်ကိုသိစေတတ်သောဥပဒေပဝေ ကိအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိကိရာယဝါ၊ ဥပဒေမတက်သက်သက် အတ္တနောမတိအားဖြင့် ဣတိကိရဝေကိရဟု ကြံဆသောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇကသမ္ပဒါနေနဝါ၊ သင်အပ်သောကျမ်းဂန်၌ ပြည့်စုံခြင်းမျှဖြင့် လည်းကောင်း၊ အာကာရပရိဝိတက္ကနဝါ၊ အကြင်အကြင်ကြားအပ်သော အနက်တို့၏ အခြင်း အရာကို ကြံဆခြင်းဖြင့်၎င်း၊ ဗိဇ္ဇိ နိဇ္ဈာနက္ခန္ဓိယာဝါ၊ ဤအနက်သဘောကားဤသို့ဟုတ်တည်းဟုမိမိဉာဏ်အမြင်ဖြင့်ရှုဆင် ခြင်၍နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ တက္ကဟေတုနာဝါ၊ အာဂမအမိဂမ တို့နှင့်ကင်း၍နှစ်သက်သက်အဆင့်ကြားကာမျှဖြင့်ကြံခြင်းဟူသောအ ကြောင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ နယဟေတုနာဝါ၊ ကြံဆသောအစီအရင်ကိုမှီ၍ နည်းယူခြင်းဟူသော အကြောင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ အကထေတွာ၊ မဆိုမူ၍၊ ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်၊ ဉာဏေန၊ ဉာဏ်ဖြင့်၊ ပရိဝိဇ္ဇိ တွာပိယ၊ ထိုးထွင်း၍သိတိ၏သို့၊ ဧကံသော၊ တခုသောအတို့ကို၊ ဂဟိ တော၊ ယူအပ်၏၊ သန္နိဋ္ဌာနကထာဝ၊ ဆုံးဖြတ်သောစကားကို သာသျှင်၊ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

သိဟနာဒေါတိ၊ သိဟနာဒေါဟူသည်ကား၊ သေဋ္ဌနာဒေါ၊ မြတ်သော ကြိမ်းပခြင်းကို၊ ဝနေ၊ တော၌၊ ဥဒ္ဓါဒယန္တေန၊ မိဗ္ဗိးကြိုးသံနှင့်တူသော ပြင်းပြသောအသံကိုပြုသော၊ သိဟနပိယ၊ ခြင်သံကဲ့သို့၊ ဥတ္တမနာဒေါ၊ မြတ်သော ကြိမ်းပခြင်းကို၊ နဒိတော၊ မြွက်ဆိုအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤ သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကိံနုတေ သာရိပုတ္တဘိ ဣဒံ ဒေ သနံ၊ ကိံနုတေသာရိပုတ္တဟူသော ဤဒေသနာတော်ကို၊ ကသ္မာ၊ အဘယ် ကြောင့်၊ အာရတိ၊ အားထုတ်သနည်း၊ အနုယောဂ ဒါပနတ္ထံ၊ စောဒနာ ကိုသုတ်သင်စေခြင်းငှါ၊ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧကေစ္စော၊ အချို့သောသူသည်၊ သိဟနာဒံ၊ ခြင်သံဟောကိသို့ မကြောက် မရွံ့ ရဲတင်းထွဋ်သောသောစကားကို၊ နဒိတွာ၊ မြွက်ဆို၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊

သီဟနာဒေ၊ သီဟနာဒဋ္ဌိ၊ အနုယောဂံ၊ စိစစ်ခြင်းကို၊ ဒါတုံ၊ သုတ်သင်ခြင်း
 ဌ၊ နသက္ကောတိ၊ တတ်နိုင်၏၊ နိဗ္ဗံသနံ၊ နိဗ္ဗာန်သံသနာ၊ ထိခိုက်ချွတ်ချွတ်ခြင်းကို၊ နက္ခမတိ၊
 သည်းမခံ၊ သိလေသေ၊ မျောက်နှံစေး၌၊ ပတိတမက္ကဋ္ဌောဝိယ၊ ကျသော
 တောမျောက်ကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မမာနံ၊ မီးချမှုတ်အပ်သော၊ အဗရိ
 သုဋ္ဌံ၊ မစင်ကြယ်သော၊ လောဟံ၊ သွတ်ကြေးသည်၊ ဈာယိတွာ၊ လောင်၍၊
 အင်္ဂါရာ၊ မီးသွေးသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်၏သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊
 ဈာမင်္ဂါရာဝိယ၊ လောင်သောမီးသွေးကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကော၊ အချို့
 သောသူသည်၊ သီဟနာဒေ၊ သီဟနာဒဋ္ဌိ၊ အနုယောဂံ၊ စိစစ်ခြင်းကို၊ ဒါဝိယ
 မာနော၊ သုတ်သင်စေအပ်သည်ရှိသော်၊ ဒါတုံ၊ အဆောင်တလျှင်သုတ်သင်
 ခြင်းဌ၊ သက္ကောတိ၊ တတ်နိုင်၏၊ နိဗ္ဗံသနံ၊ နိဗ္ဗာန်သံသနာ၊ ရွှေတွင်းမင်းစံသို့အသွေး
 ခံ၏၊ ဓမ္မမာနံ၊ မီးချမှုတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ နိဋ္ဌေါသဇာတဈုပ်ဝိယ၊ သံကြေး
 စသောအပြစ်ကင်းသောရွှေကဲ့သို့၊ အဓိကတရံ၊ အတိုင်းထက်အလွန်၊
 သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏၊ ထေရာ၊ သင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ တာဒိသေ၊
 ထိုသို့သဘောရှိသောရွှေတွင်းမင်းစံသို့အသွေးခံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တေန၊ ထိုသို့စိစစ်ခြင်းဌ၊ ခံသောကြောင့်၊ နံ၊ ထိုသာရိပုတ္တရာမထေရ်ကျော်
 ကို၊ ဘဂဝါ၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အယံ၊ ဤသာရိပုတ္တရာသည်၊
 အနုယောဂက္ခမော၊ စိစစ်ခြင်းဌ၊ ခန့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊
 သီဟနာဒေ၊ သီဟနာဒဋ္ဌိ၊ အနုယောဂံ၊ စိစစ်ခြင်းကို၊ ဒါပနတ္ထံ၊ သုတ်သင်
 စေခြင်းဌ၊ ဣမံဒေသနံ၊ ဤဒေသနာတော်ကို၊ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်
 မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုကိစ္စတေသာရိပုတ္တအစရှိသောပါဌ၌၊ သဗ္ဗေတတိ၊ သဗ္ဗေ
 တေဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုလွန်ကုန်ပြီးချုပ်
 ကုန်ပြီးသောသဗ္ဗညုဘုရားတို့ကို၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဧဝံသီလာတိ၊ ဧဝံ
 သီလာဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဝီလေန၊ မဂ်သီလဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဖလသီလေ
 န၊ ဖိုလ်သီလဖြင့်လည်းကောင်း၊ လောကီယလောကုတ္တရဝီလေန၊ လောကီ
 လောကုတ္တရာသီလဖြင့်၎င်း၊ ဧဝံသီလာ၊ ဤသို့မဂ်သီလ ဖိုလ်သီလ လော
 ကီ လောကုတ္တရာ သီလရှိကုန်သော၊ ဧဝံဓမ္မာတိဇေတ္ထ၊ ဧဝံဓမ္မာဟူသောဤ
 ပါဌ၌၊ သမာဓိပက္ခာ၊ သမာဓိ၏အပင်းအသင်းဖြစ်ကုန်သော ဝီရိယသတိ
 အစရှိကုန်သော ထိုသမာဓိအားလျော်သောတရားတို့ကို၊ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မတို့ဟူ
 ၍၊ အဓိပ္ပေတာ၊ လိုအပ်ကုန်၏၊ မဂ္ဂသမာဓိနာ၊ မဂ်သမာဓိဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ဖလသမာဓိနာ၊ ဖိုလ်သမာဓိဖြင့်လည်းကောင်း၊ လောကီယလောကုတ္တရသမာဓိ

၂၄၄ မဟာဝိသုဒ္ဓိသီလသုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

နာ၊လောကီလောကုတ္တရာ သမာဓိဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဧဝံသမာဓိ၊ ဤသို့ မဂ်သမာဓိဖိုလ်သမာဓိလောကီလောကုတ္တရာသမာဓိရှိကုန်သည်၊အဟော သုံးဖြစ်ကုန်ပြီ၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ဧဝံပညာ တိ၊ ဧဝံပညာဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂပညာဒိဝေသန၊ မဂ်ပညာ စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဧဝံပညာ၊ ဤသို့မဂ်ပညာဖိုလ်ပညာ လောကီလောကုတ္တရာ ပညာရှိကုန်၏။ ။

ပန၊အထူးကိုဆိုအံ့၊ ဧဝံဝိဟာရိတိဇ္ဇေ၊ ဧဝံဝိဟာရိဟူသောဤပါဌ၌၊ ဟေဋ္ဌာ၊အောက်ဖြစ်သောဧဝံဓမ္မာဟူသောပါဌ၌၊သမာဓိပက္ခိန္နံ၊သမာဓိ ၏အပင်းအသင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊တရားတို့ကို၊ဂဟိတတ္တော၊ယူအပ် ကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဟာရော၊ ဈာနသမာပတ္တိဝိဟာရကို၊ ဂဟိ တောဝိ၊ ယူအပ်ပြီးသည်ဖြစ်လျက်လည်း၊ ဝုန၊တဖန်၊ ကသ္မာ၊ အတတ် ကြောင့်၊ ဂဟိတမေဝ၊ ယူပြီးသည်ကိုသာလျှင်၊ ဂဏှတိ၊ယူပြန်သနည်း၊ ဣတိစေ၊ဤသို့မေးဌားအံ့၊ ထေရေန၊အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဣဒံ၊ဤဧဝံ ဝိဟာရိဟူသောဝုန်ကို၊ ဂဟိတမေဝ၊ယူအပ်သင့်သည် သာလျှင်တည်း၊ တိသစ္စံ၊မှန်၏၊ ဣဒံ၊ဤဧဝံဝိဟာရိဟူသောဝုန်ကို၊ နိရောဓသမာ ပတ္တိ ဒီပ နုတ္တံ၊နိရောဓသမာပတ်ကိုဖြူခြင်းငှါ၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တေတဂဝန္တော၊ ထိုဘုရားရှင်တို့သည်၊ ဧဝံနိရောဓ သမာပတ္တိ ဝိဟာရိ၊ ဤသို့နိရောဓ သမာပတ္တိ ဝိဟာရရှိကုန်သည်၊အဟောသုံးဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ ဧဝံ၊ဤသို့၊ဇ္ဇေ၊ဤဧဝံဝိဟာရိဟူသောပါဌ၌၊အတ္ထော၊အနက်ကို၊ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ။

ဧဝံဝိမုတ္တတ္တာတိဇ္ဇေ၊ဧဝံဝိမုတ္တတ္တာဟူသောဤပါဌ၌၊ဝိက္ခန္တ နုဝိမုတ္တိ၊ ဝိက္ခန္တ နုဝိမုတ္တိလည်းကောင်း၊ တဒင်္ဂဝိမုတ္တိ၊တဒင်္ဂဝိမုတ္တိလည်းကောင်း၊ သမုန္တေဒဝိမုတ္တိ၊ သမုန္တေဒဝိမုတ္တိလည်းကောင်း၊ ပဋိပ္ပဿန္တိဝိမုတ္တိ၊ပဋိ ပ္ပဿန္တိ ဝိမုတ္တိလည်းကောင်း၊ နိဿရဏဝိမုတ္တိ၊ နိဿရဏ ဝိမုတ္တိလည်း ကောင်း၊ဣတိဣမိနာပဘောဒေန၊ဤသို့သောအပြာအေးဖြင့်၊ ပစ္ဆဝေ၊ငါးပါး အပြားရှိသော၊ ဝိမုတ္တိ၊ဝိမုတ္တိကို၊ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုငါးပါး သောဝိမုတ္တိတို့တွင်၊အဋ္ဌသမာပတ္တိယော၊ရှစ်ပါးသောသမာပတ်တို့သည်၊ သံသံဝိက္ခန္တိတေဟိ၊မိမိသည်ခွါအပ်ကုန်သော၊ နိဝရဏာဒီဟိ၊နိဝရဏ ဝိတက်ဝိဝာရစသည်တို့မှ၊ဝိမုတ္တတ္တာ၊လွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဝိက္ခန္တ နုဝိမုတ္တိတိ၊ဝိက္ခန္တ နုဝိမုတ္တိဟူ၍၊ သင်္ခ၊ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ရောက် ကုန်၏၊အနိစ္စာနူပဿနာဒိကာ၊ အနိစ္စာနူပဿနာအစရှိကုန်သော၊ သတ္တ

၂၄၄

အနုပဿနာ၊ ခုနစ်ပါးသောအနုပဿနာတို့သည်။ သယံ၊ မိမိသည်။ တာ
သံ၊ ထိုအနိစ္စသည်စသည်တို့၏။ ပစ္စနိကဝသေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်၏အ
စွမ်းဖြင့်၊ ပရိစ္ဆတ္တာဟိ၊ စွန့်အပ်ကုန်သော၊ နိစ္စသည်ဒီဟိ၊ နိစ္စသည်စသည်
တို့မှ၊ ဝိမုတ္တတ္တာ၊ လွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တဒင်္ဂိမုတ္တိတိ၊ တဒင်္ဂိ
မုတ္တိဟူ၍၊ သင်္ခံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ စတ္တာရေ၊ လေး
ပါးကုန်သော၊ အရိယမဂ္ဂါ၊ အရိယမဂ်တို့သည်။ သယံ၊ မိမိသည်။ သမုန္တန္တေ
ဟိ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီးသော၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့မှ၊ ဝိမုတ္တတ္တာ၊
လွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမုန္တေဒဝိမုတ္တိတိ၊ သမုန္တေဒဝိမုတ္တိဟူ၍၊
သင်္ခံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊
သာမညဗလ္လာနိ၊ သာမညဗိုလ်တို့သည်။ ဂေါနုဘာဝေန၊ မဂ်၏အာနုဘော
ဖြင့်၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓန္တေ၊ ပြင်းပြီးသည်၏အဆုံး
၌၊ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိတိ၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိ
ဝိမုတ္တိဟူ၍၊ သင်္ခံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်
သည်။ သဗ္ဗကိလေသေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသောကိလေသာတို့မှ၊ နိဿရတ္တာ၊
လွတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အပဂတတ္တာ၊ ကင်းကွာသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ နုရေ၊ အဝေး၌၊ ဗ္ဗိတတ္တာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဿရဏ
ဝိမုတ္တိတိ၊ နိဿရဏဝိမုတ္တိဟူ၍၊ သင်္ခံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ဂတံ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဣမာသံပဉ္စန္ဒဝိမုတ္တိနံ၊ ဤငါးပါးသောဝိမုတ္တိတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်း
ဖြင့်၊ ဧဝံဝိမုတ္တာ၊ ဤသို့ငါးပါးသောဝိမုတ္တိတို့နှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်။ အဟေ
သံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါဌ၌၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်
အပ်၏။ ။

ကိံပနတေသာရိယုတ္တယေတေဘဝိဿန္တိတိ၊ ကိံပနတေသာရိယုတ္တ
ယေတေဘဝိဿန္တိဟူသည်ကား၊ တာဝ၊ လက်ဦးစွာ၊ အတိတော၊ လွန်
ကုန်ပြီးသောဘုရားတို့သည်။ နိရုဒ္ဓါ၊ ချုပ်ကုန်ပြီ။ အပဏ္ဏတ္တိကဘာဝံ၊ ပညတ်
စရာအကောင်အထည်မရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ဂတော၊ ရောက်ကုန်ပြီ၊ ဒီပယိ
ခါဝိယ၊ နှစ်မီးအလျှံကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗုတာ၊ ပြင်းအေးကုန်ပြီ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိရုဒ္ဓေ၊
ချုပ်ကုန်ပြီးသော၊ အပဏ္ဏတ္တိကဘာဝံ၊ ပညတ်စရာအကောင်အထည်မရှိ
သည်၏အဖြစ်သို့၊ ဂတော၊ ရောက်ကုန်သောအတိတ်ဘုရားတို့ကို၊ တွံ၊ သင်
သည်။ ကာဝံ၊ အသို့၊ ဇာနိဿယိ၊ သိရှိလတ္တံ့နည်း။ ပန၊ ထူးသည်ကိုဆိုအုံး၊
အနာဂတဗုဒ္ဓါနံ၊ အနာဂတ်ဘုရားရှင်တို့၏၊ ဂုဏာ၊ ကျေးဇူးတို့ကို၊ တယာ၊
သင်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိတ္တော၊ စိတ်ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္ဒတ္တာ၊ ပိုင်းခြား၍၊ ကိံ၊

အဘယ်သို့၊ ဝိဒိတာ၊ သိနိုင်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကိံ ပနတေသာရိပုတ္တစသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

ကိံပနတေဟံသာရိပုတ္တတေရဟိတိ၊ ကိံပနတေဟံသာရိပုတ္တတေရဟိ ဟူသည်ကား၊ အနာဂတောပိ ဗုဒ္ဓါ၊ အနာဂတ် ဘုရားရှင်တို့ သည်လည်း၊ အဇာတာအနိဗ္ဗတ္တာ၊ မဖြစ်ကုန်သေး၊ အနုပ္ပန္နာ၊ မပွင့်ကုန်သေး၊ တေ၊ ထိုအနာဂတ်ဘုရားရှင်တို့ကို၊ ကထံ၊ အသို့၊ ဇာနိဿသိ၊ သိနိုင်လတ္တံ့နည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေသံ၊ ထိုအနာဂတ်မြတ်စွာဘုရားတို့ကို၊ ဇာနနံ၊ သိခြင်းသည်၊ အပဒေ၊ ခြေရာမထင်ကောင်းသော၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ပဒဒဿနံဝိယ၊ ခြေရာကိုရှုကြည့်သကဲ့သို့၊ ဟေတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မယာ၊ ငါဘုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဧကဝိဟာရေ၊ တကျောင်းတည်း၌၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ ဧကတော၊ တကွနက်၊ သိက္ခာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌါ၊ စရသိ၊ လှည့်လည်၏၊ ဓမ္မဒေသနာကာလေ၊ ငါဘုရားတရားပေးသောအခါ၌၊ ဒက္ခိဏပဿန၊ သင်္ချာဘက်၌၊ နိသီဒသိ၊ သင်နေ၏၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ဂုဏာ၊ ကျေးဇူးတို့ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္ဒတ္ထာ၊ ပိုင်းခြား၍၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဝိဒိတာကိံပန၊ သိအပ်ကုန်ပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုယုတ္တန္တော၊ စိစစ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကိံ ပနတေဟံစသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ထေရောပန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်ကား၊ ပုစ္ဆိတပုစ္ဆိတေ၊ မေးတိုင်းမေးတိုင်းတို့ကို၊ နောဟေတံဘန္တေတိ၊ နောဟေတံဘန္တေဟူ၍၊ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်ခဲ့၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ထေရေဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား၊ ဝိဒိတမ္ပိ၊ သိအပ်သောအရာသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိစကောင်း၏၊ အဝိဒိတမ္ပိ၊ မသိအပ်သောအရာသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိစကောင်း၏၊ သေ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိဒိတဋ္ဌာနေ၊ သိအပ်စကောင်းသောအရာ၌၊ ပဋိက္ခေပံ၊ ပယ်ခြင်းကို၊ ကရေတိကိံ၊ ပြုသလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ဝိဒိတဋ္ဌာနေ၊ သိသောအရာ၌၊ နကရေတိ၊ မပြု၊ အဝိဒိတဋ္ဌာနေယေဝ၊ မသိသောအရာ၌သာလျှင်၊ ကရေတိ၊ ပြုပေ၏၊ အနုယောဂေ၊ စိစစ်ခြင်းကို၊ အာရုဇ္ဈေ၊ သဗ္ဗညုဘုရားအား ထုတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ အယံအနုယောဂေါ၊ ဤစိစစ်ခြင်းကို၊ သာဝကပါရမိဉာဏေ၊ သာဝကတို့၏အလွန်အကဲ အဆုံးသို့ရောက်သောသိခြင်း၌၊ နကတော၊ မပြုအပ်သည်မဟုတ်၊ ပနအထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သဗ္ဗညု

တညာဏေသဗ္ဗညုတယဇာနနေ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ဖြင့်သိခြင်း၌၊ အယံ အနုယောဂေါ၊ ဤစိစစ်ခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ထေရော အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ အညာသိက္ခိရ၊ သိသတတ်၊ ဥတွာ၊ သိသောကြောင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သာဝကပါရမိညာဏေ၊ သာဝကတို့၏အလွန် အကဲအဆုံးသို့ရောက်သောသိခြင်း၌၊ ပဋိက္ခေပံ၊ ပယ်ခြင်းကို၊ အကတွာဝ၊ မပြုမူ၍သာလျှင်၊ အဝိဒိတဋ္ဌာနေ၊ သူမသိစကောင်းသောအရာ၌၊ သဗ္ဗညုတညာဏေ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ဖြင့်သိခြင်း၌၊ ပဋိက္ခေပံ၊ ပယ်ခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြုပေ၏။ တေန၊ ထိုနာပေတံဘန္တေဟူသောပဋိက္ခေပဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောဘုရား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်နံ၊ အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏၊ သီလသမာဓိပညာပိမုတ္တိ၊ ကာရုဏာဇာနနသမတ္ထံ၊ သီလသမာဓိပညာပိမုတ္တိဟုဆိုအပ်ကုန်သောအကြောင်းတို့ကိုသိခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိဣဒဋ္ဌိ၊ ဤသို့သော အနက်ဘဘောကိုလည်း၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏။ ။

က္ခောတိ၊ ဧတ္တဟူသည်ကား၊ ဧတေသု အတိတာဒိတေဒေသု၊ ဤသို့အတိတ် စသည် အပြား ရှိကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓေသု၊ ဘုရားရှင်တို့၌၊ အထကိဉ္ဇရဟိတိ၊ အထ ကိဉ္ဇရဟိ ဟူသည်ကား၊ အထ၊ ထိုသို့ မရှိသော်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဧဝံညာဏေ၊ ဤသို့သောအသိညာဏ်သည်၊ အသတိ၊ မရှိဘဲလျက်၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဇေ၊ ဤသို့သိဟန်ဒကို၊ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဓမ္မန္တယောတိ၊ ဓမ္မန္တယောဟူသည်ကား၊ ဓမ္မဿ ပစ္စဝေက္ခေတာ ဉာဏဿ၊ မျက်မှောက်အဖြစ်ဘုရား၏ကျေးဇူးတို့ကိုသိတတ်သော သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်သို့၊ အနုယောဂံ၊ အတူလိုက်၍ဖြစ်တတ်သော အနုမာန ဉာဏ်ကိုသာလျှင်၊ အနုဂတ္ထံ၊ အတူလိုက်၍၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ အနုမာနဉာဏံ၊ အနုမာနဉာဏ်ကို၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နယဂ္ဂါပော၊ နည်းဖြင့်ဘုရားကျေးဇူးတို့ကိုယူတတ်သိတတ်သောညာဏ်ကို၊ ဝိဒိတော၊ သိအပ်ရအပ်ပြီ၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောဘုရားသခင်၊ ဗုဒ္ဓဂုဏေ၊ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတို့ကို၊ သာဝကပါရမိညာဏေ၊ သာဝကပါရမိညာဏ်၌၊ ဥတွာဝ၊ တည်၍သာလျှင်၊ ဣဒိနာဝအာကာရေန၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့် သာလျှင်၊ ဇာနာမိ၊ အကျွန်ုပ်သိပေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ လျှောက်ပေ၏၊ ဟိ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏၊ နယဂ္ဂါပော၊ နည်းဖြင့်ဘုရား

၁၁

ကျေးဇူးတို့ကို ယူတတ် သိတတ်သော ဥာဏ်သည်။ မဟာဝိသယတ္တာ၊ ကျယ်သောအရာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အပ္ပမာဏော၊ အတိုင်းအရှည် မရှိ၊ အပရိယန္တော၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ။ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအုံး၊ သဗ္ဗညု တညာဏဿ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်၏။ ပမာဏံဝါ၊ အတိုင်းအရှည်သည် လည်းကောင်း၊ ပရိယန္တောဝါ၊ ဆုံးခန်းအပိုင်းအခြားသည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိယထာ၊ မရှိ၏သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူလည်းကောင်းလျှင်၊ ဓမ္မဝေဒနာ ပတိနေ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏နယဂ္ဂါဟဿ၊ နည်းဖြင့်ဘုရားကျေးဇူးတို့ကိုယူတတ်သိတတ်သောဥာဏ်၏။ ပမာဏော ဝါ၊ အတိုင်းအရှည်သည် လည်းကောင်း၊ ပရိယန္တောဝါ၊ ဆုံးခန်း အပိုင်း အခြားသည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေန၊ ထိုသို့ဆုံးခန်းအပိုင်းအခြား မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သော၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်ကျော် သည်၊ သတ္တာ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာဆုံးမနာ၍သတ္တာမည်ရှိစောမုနိသည်။ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်။ ဧဝံဝိဓော ဧဝံပကာရော ဧဝံ သေဋ္ဌော၊ ဤသို့သောကျေးဇူးအထူးအပြားအဖို့အရရှိတော်မူ၏။ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ အနုတ္တရော၊ ကျေးဇူးဂုဏ်ဖြင့် ကိုယ်တော်ထက်လွန်ကဲသောသူမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ အလျော်ဖမ်း မိဆ၍သိသတည်း။ ဟိယုတ္တံ၊ ထိုစကားကိုဆိုသင့်စွ၊ ထေရဿ၊ အရှင်သာ ရိပုတ္တရာမထေရ်၏နယဂ္ဂါဟော၊ နည်းဖြင့်ဘုရားကျေးဇူးတို့ကို ယူခြင်း သည်၊ သဗ္ဗညုတညာဏဂတိကောဧဝ၊ သဗ္ဗညု၏အလား အသွားကဲ့သို့ အလား အသွားရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ဤအခါ၌၊ တံနယဂ္ဂါဟံ၊ ထိုနည်းဖြင့် ဘုရားကျေးဇူးတို့ကိုယူ ခြင်းကို၊ ပါကဇ္ဇံ၊ ထင်သည်ကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဥပမံ၊ ဥပမာကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြုလိုရကား၊ သေယျထာဝိဘန္တေတိအာမိ၊ သေယျထာဝိ ဘန္တေဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တတ္ထ၊ ထိုဥပမာပြဝစန၌ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မန္တိ၊ မသေ၊ အလယ်ချက်မရပ်သော၌၊ နဂရဿ မြို့၏၊ ဥဒ္ဓါပပါကာရာဒိနိ၊ မြို့သော တံတိုင်းအခြေ တံတိုင်းမြို့ရိုးစသည် တို့သည်၊ ထိရာနိဝါ၊ မြို့ရိုင်းခံ ကုန်သည်မူလည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ နုဗ္ဗလာနိဝါ၊ အားနည်းကုန်သည်တို့မူလည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၊ သဗ္ဗ သောဝါပန၊ အခြင်းခပ်သိမ်းအားဖြင့် မူလည်း၊ မာဟောန္တိ၊ မရှိလတ် သည်ဖြစ်စေကုန်မူ၊ စောရာနံ၊ ခိုးသားသူပုန်တို့ကို၊ သင်္ကာ၊ ရှုံ့ရှားခြင်း သည်၊ နဟောတိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့ခိုးသူသင်္ကာမရှိရာသောကြောင့်၊ တံ၊

ထိုအလယ်မြို့မရပ်ဒေသကြီးကို၊ အဂ္ဂဟေတွာ၊မယူမူ၍၊ ပစ္စန္တိမံနဝရန္တိ၊
ပစ္စန္တိမံနဝရံဟူ၍၊ အာဟ၊ဆို၏၊ဒဠုဒ္ဓါပန္တိ၊ဒဠုဒ္ဓါပံဟူသည်ကား၊ထိရ
ပါကာရမူလံ၊မြို့မြို့သောတံတိုင်းမြို့ရိုးရှိထသော၊ဒဠုပါကာရတောရုဏန္တိ
ဒဠုပါကာရ တောရဏံ ဟူသည်ကား၊ ထိရ ပါကာရဇ္ဇေဝ၊ မြို့မြို့သော
တံတိုင်းလည်း ရှိထသော၊ ထိရပိဋသံဃာတဉ္စ၊ မြို့မြို့သော တံခါးပေါင်
လည်းရှိထသော၊ ဧကန္တိရန္တိ၊ ဧကန္တိရံဟူ၍၊ ကသ္မာ၊ အာဟပံကြောင့်၊
အာဟ၊ဆိုသနည်း၊ဟိယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ဗဟုဒ္ဓါရေးများသောတံခါး
ပေါက်ရှိသော၊နဝရေ၊မြို့၌၊ ဗဟုဟိ၊များစွာကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတဒေါဝါရိ
ဧကဟိ၊ပညာရှိတံခါးမှူးတို့သည်၊ဘဝိတဗ္ဗံ၊ဖြစ်သင့်၏၊ဧကန္တိရေဝ၊တံခါး
တပေါက်ရှိသောမြို့၌သာလျှင်၊ဧကော၊တံခါးမှူးတယောက်သည်၊ဝဋ္ဋထိ၊
သင့်၏၊စ၊ဆက်၍ဆိုအံ့၊ထေရဿ၊အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏၊ ပညာ
ယ၊ပညာအားဖြင့်၊ သဒိသော၊တူသော၊ အညော၊တပါးသောသူသည်၊
နတ္ထိ၊မရှိ၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ပဏ္ဍိတဘာဝဿ၊ပညာရှိ
သောအဖြစ်၏၊ဩပမတ္ထံ၊ဥပမာအကျိုး၌၊ ဧကံယေဝဒေါဝါရိကံ၊တဦး
သောတံခါးမှူးကိုသာလျှင်၊ဒဿေတု၊ပြခြင်း၌၊ဧကန္တိရန္တိ၊ဧကန္တိရံဟူ၍
အာဟ၊ဆို၏။ ။

ပဏ္ဍိတောတိ၊ပဏ္ဍိတောဟူသည်ကား၊ ပဏ္ဍိတဗ္ဗန၊ပညာ၌င့်၊ သမန္နာ
ဂတော၊ပြည့်စုံ၏၊ ဗျတ္တောတိ၊ ဗျတ္တောဟူသည်ကား၊ ဝေယျတ္တိကေန၊
ထိုထိုပြုသူဟံကိစ္စတို့၌ လိမ္မာသောပညာ၌င့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊
ဝိသဒဉ္ဇာဏော၊သန်ရှင်းထက်မြက်သော ပညာရှိ၏၊ မေခာဝီတိ၊မေခာဝီ
ဟူသည်ကား၊ဌာနုပ္ပတ္တိကပညာသင်္ခါတာယ၊ ထိုထိုအကြောင်းအရေး၌
ဖြစ်ခြင်းရှိသောပညာဟုဆိုအပ်သော၊မေခာယ၊ပညာ၌င့်၊သမန္နာဂတော
ပြည့်စုံ၏၊အနုပရိယာယပထန္တိ၊ အနုပရိယာယပထံဟူသည်ကား၊ အနု
ပရိယာယနာမကံ၊ မြို့လှည့်ကြောင်းခရီးမည်သော၊ ပါကာရမဂ္ဂံ၊မြို့ရိုးကို
လျှောက်၍လှည့်လည်ရာခရီးသို့၊ ပါကာရသန္တိန္တိ၊ ပါကာရသန္တိဟူသည်
ကား၊စွန့်စုဋ္ဌကါနံ၊အုတ်နှစ်ချပ်တို့၏၊အပဂတဋ္ဌာနံ၊ကွာရာအရပ်ကို၊ပါကာ
ရဝိဝရန္တိ၊ပါကာရဝိဝရံဟူသည်ကား၊ပါကာရဿစ၊မြို့တံတိုင်း၏လည်း၊
ဆိန္နဋ္ဌာနံ၊ပြတ်ရာအရပ်ကို၊စေတသောဥပက္ကိလေသာတိ၊ဧတ္ထ၊စေတသော
ဥပက္ကိလေသာဟူသော၍ပါ၌၌၊ပဉ္စနိဝရဏာ၊ငါးပါးသောနိဝရဏတို့ကို
စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ဥပက္ကိလေသေန္တိ၊ညစ်နွမ်းစေတတ် ပူပန်စေတတ် နှိပ်စက်
တတ်ကုန်၏၊ကိလိဋ္ဌံ၊ညစ်နွမ်းသည်ကို၊ကရောန္တိ၊ပြုတတ်ကုန်၏၊ဥပတာ

ပေန္တိ၊ ပူပန်စေတတ်ကုန်၏။ ဝိဗာဓေန္တိ၊ နှိပ်စက်တတ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်။ စေတသောဥပက္ကိလေသာတိ၊ စေတသောဥပက္ကိလေသာဟူ၍။
ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ပညာယဒုဗ္ဗဏီကရဏာတိ၊ ပညာယဒုဗ္ဗဏီကရဏာ
ဟူသည်ကား။ နိဝရဏာ၊ နိဝရဏတို့သည်။ ဥပ္ပန္နမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိ
သော်။ အနုပ္ပန္နာယ၊ မဖြစ်သေးသော၊ ပညာယ၊ ပညာ၏။ ဥပ္ပဇ္ဇိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်း
ငှါ။ နဒေန္တိ၊ အခွင့်မပေးကုန်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပညာယဒုဗ္ဗဏီကရဏာ
တိ၊ ပညာအားလျော့ခြင်းကိုပြုတတ်သောတရားဟူ၍။ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်
၏။ သုပတိဗြတိတ္တာတိ၊ သုပတိဗြတိတ္တာဟူသည်ကား။ စတုသုသတိ
ပဋ္ဌာနေသု၊ လေးပါးသော သတိပဋ္ဌာန်တို့၌။ သုဗ္ဗုဋ္ဌိတိတ္တာ၊ လွှဲမစေဘဲ
ထားအပ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂေယျဿာဘူတန္တိ၊
သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂေယျဿာဘူတံဟူသည်ကား။ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂေယျဿာဘူတံ၊ ခုနစ်ပါးသော
ဗောဇ္ဈင်တို့ကို။ ယထာသဘာဝေန၊ မဖောက်မပြန်သောသဘောဖြင့်။ တာ
ဝေတွာ၊ ပွားစေ၍။ အနုတ္တရံသမ္မာသမ္ဗောဓိန္တိ၊ အနုတ္တရံသမ္မာသမ္ဗောဓိ
ဟူသည်ကား။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို လည်းကောင်း။ သဗ္ဗညု
တညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို လည်းကောင်း။ ပဋိဝိဇ္ဈိံသု၊ ထိုးထွင်း၍
သိကုန်ပြီ။ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏။

အဗိစအပရော၊ နည်းတပါးကို။ ဝုစ္ဆတေ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌။
သတိပဋ္ဌာနာတိ၊ သတိပဋ္ဌာနာဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်။ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာ
ကို။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်၏။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့ကား။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်တည်း။
အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်လွန်မြတ်သောတရားမရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိ၊ သဗ္ဗညု
တညာဏ်သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်း။ ဝါ၊ တနည်းလည်း။
သတိပဋ္ဌာနာတိ ဣမိနာ၊ သတိပဋ္ဌာနာဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ ဝိပဿနာ၊
ဝိပဿနာကို။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်၏။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့ကား။ မိဿကာ
သမထ ဝိပဿနာမဂ်အားဖြင့် အရောတို့တည်း။ သမ္မာသမ္ဗောဓိ၊ သမ္မာ
သမ္ဗောဓိကား။ အရဟတ္တမေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ပင်တည်း။ ပန၊ ဝါဒအထူး
ကိုဆိုအံ့။ ဒိဃာဘာဏက မဟာသိဝတ္ထေရော၊ ဒိဃာနိကာပင်ကို ပို့ချသော
မဟာသိဝမထေရ်သည်။ သတိပဋ္ဌာနေ၊ သတိပဋ္ဌာန်၌။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာ
ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဗောဇ္ဈင်၌။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်လည်းကောင်း။
သဗ္ဗညုတညာဏန္တိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်လည်းကောင်း။ ဣတိဣမသ္မိန္ဒယေ၊
ဤနှစ်ပါးကို။ ဂဟိတော၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်။ ပညော၊ ပြဿနာသည်။ သုန္န

ရော၊ကောင်းသည်။သဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏။ ပန၊ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ ဧဝံ၊
ဤသို့။ ပေါရာဏေဟိ၊ ရှေးဆရာတို့သည်။ နဂဟိတံ၊ မယူအပ်။ ဣတိ၊
ဤသို့။ အာဟ၊ဆို၏။ ဣတိပုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောအပြား
အားဖြင့်၊ ထေရော၊အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်း
သောဘုရားတို့၏။ နိဝရဏပဟာနေစ၊ နိဝရဏကိုပယ်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊
သတိပဋ္ဌာန ဘာဝနာယစ၊ သတိပဋ္ဌာန်ကို ပွားစေခြင်း၌ လည်းကောင်း။
သမ္မောမိယဉ္စ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်၌ လည်းကောင်း။
မဇ္ဈေသိန္နံ သုဝဏ္ဏံ ရတတာနံ၊ အလယ်မတ်မတ်အပ်သော ရွှေငွေတို့၏။
နာနတ္တဘာဝေါဝိယ၊ ထူးသည်၏အဖြစ်၏မရှိခြင်းကဲ့သို့။ နာနတ္တဘာဝံ၊ ထူး
သည်၏အဖြစ်၏မရှိခြင်းကို၊ ဒေသေတိ၊ ပြ၏။ ။

ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊ ဌဝ္ဋာ၊ တန့်၍၊ ဥပမာ၊ ဥပမာကို၊ သံသန္ဓေတဗ္ဗာ၊ နှီးနှော
အပ်၏။ ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုအံ့။ အာယသ္မတေ၊ သက်တော်ရှည်သော၊ သာရိ
ပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ပစ္စန္တနဂရံ၊ ရပ်စွန့်မြို့ကို၊ ဒေသေသိ၊
ပြ၏။ ပါကာရံ၊ မြို့ရိုးကို၊ ဒေသေသိ၊ ပြ၏။ အနုပရိယာယပထံ၊ မြို့လည်ခရီး
ကို၊ ဒေသေသိ၊ ပြ၏။ ခွါရံ၊ တံခါးကို၊ ဒေသေသိ၊ ပြ၏။ ပဏ္ဍိတဒေါဝါရိကံ၊
ပညာရှိတံခါးမှူးကို၊ ဒေသေသိ၊ ပြ၏။ နဂရံ၊ မြို့သို့၊ ပရိသနကေ၊ ဝင်ကုန်သော
နိက္ခမနကေ၊ ထွက်ကုန်သော၊ ဩဇ္ဇာရိကေ၊ ရုန့်ရင်းကြမ်းတန်းကုန်သော၊
ပါဏေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဒေသေသိ၊ ပြ၏။ ဒေါဝါရိကဿ၊ တံခါးမှူးအား၊
တေသံပါဏာနံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏၊ ပါကဓူဘာဝံ၊ ထင်ရှားသည်၏အဖြစ်ကို
ဒေသေသိ၊ ပြ၏။ တတ္ထတေသုပစ္စန္တနဂရာဒိသု၊ ထိုပစ္စန္တနဂရစသည်တို့
တွင်၊ ကိံ၊ အဘယ်သည်။ ကေန၊ အဘယ်၌။ သဒိသံ၊ တူသနည်း။ ဣတိစေ၊
ဤသို့မေးပြားအံ့။ ဟိ၊ အဖြေကိုဆိုအံ့။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ နဂရံဝိယ၊ မြို့၌တူ
၏။ သီလံ၊ သီလသည်။ ပါကာရံဝိယ၊ တံတိုင်း၌တူ၏။ ဟိရိ၊ အကုသိုလ်ကို
စက်ဆုပ်တတ်သောဟိရိသည်။ အနုပရိယာယပထေဝိယ၊ မြို့လည်ခရီး
၌တူ၏။ အရိယမဂ္ဂေ၊ အရိယမဂ်သည်။ ခွါရံဝိယ၊ တံခါး၌တူ၏။ ဓမ္မသေ
နာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီးအရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ပဏ္ဍိတဒေါဝါရိကော
ဝိယ၊ ပညာရှိတံခါးမှူး၌တူ၏။ အတိတာ နာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နာဗုဒ္ဓါ၊ အတိတ်
အနာဂတ်မျက်မှောက်ဘုရားရှင်တို့သည်။ နဂရံ၊ မြို့ကို၊ ပရိသနကနိက္ခမန
ကဩဇ္ဇာရိကပါဏာဝိယ၊ ဝင်ကုန် ထွက်ကုန်သော ကြောင်းရှိမယွင်းရုန့်
ရင်းကြီးမားသော သတ္တဝါ၌တူကုန်၏။ အာယသ္မတေ၊ သက်တော်
ရှည်သော၊ သာရိပုတ္တဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာအား၊ အတိတာနာဂတ

၂၅၂

မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ပစ္စုပ္ပန်ဗုဒ္ဓါနံ။ အတိတ်အနာဂတ်မျက်မှောက်ဘုရားရှင်တို့၏။ သီလသမထာဒီတိ။ သီလသမာဓိအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ပါကုဒ္ဓဘာဝေါ။ ထင်ရှားသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဒေါဝါရိကဿ။ တံခါးမှူးအား၊ တေသံ။ ထိုကြောင်းရှိမကြွင်း ရှန်ရင်းသောသတ္တဝါတို့၏။ ပါကုဒ္ဓဘာဝေါဝိယ။ ထင်ရှားသည်၏အဖြစ် နှင့်တူ၏။ ဧတ္ထာဝတာ။ အပိစခေါဘန္တေ ဓမ္မန္တယော ဝိဒိတောအစရှိသော ဤရှေ့သောစကားအစဉ်ဖြင့်။ ထေရေန။ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ ဘဂဝတော။ ဘုရားသခင်အား။ ဘဂဝါ။ ဘုန်းတော်ကြီးသော သဗ္ဗညု ဘုရား၊ ဧဝံ။ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်။ အဟံ။ အကျွန်ုပ်သည်။ သာဝက ပါရမိဉာဏေ။ သာဝကတို့၏အထွဋ်အမြတ်အဆုံးသို့ရောက်သောဉာဏ်၌ ဌတွာ။ တည်၍။ ဓမ္မန္တယေန။ မျက်မှောက်အဖြစ် ဘုရား၏ကျေးဇူးတို့ကိုသိ တတ်သောသဗ္ဗညုဘုရား၏ ဉာဏ်တော်သို့အတုလိုက်တတ်သော အနု မာန ဉာဏ်တော်ဖြင့်။ နယတ္တိဟေန။ နည်းဖြင့် ဘုရား၏ ကျေးဇူးတို့ကို ရှုတတ်သောအသိဉာဏ်ဖြင့်။ ဇာနာမိ။ သိ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ သီဟနာဒဿ။ မြတ်သော ခြင်္သေ့နှင့်တူစွာ တင်းမာသော စကား၏။ အနု ယောဂေါ။ ဘုရားစိစစ်တော်မူခြင်းကို။ ဒိန္နောသောမိတော။ သုတ်သင်အပ် သည်ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ။

တဿာတိ။ တဿာဟူသည်ကား။ ယဿ။ အကြင်ကြောင့်။ နခေါပနေ တံ ဘန္တေ အတိတာ နာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နေသု အရဟန္တေသု သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ သု စေတောပရိယဉာဏံ အတ္ထိ အပိစမေ ဓမ္မန္တယော ဝိဒိတောတိ။ နခေါ ပနေတံ ဘန္တေ အတိတာ နာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နေသု အရဟန္တေသု သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ သု စေတောပရိယဉာဏံ အတ္ထိ အပိစမေ ဓမ္မန္တယော ဝိဒိတောဟူ၍။ တံ။ သင်သည်။ ဝဒတိ။ ငါ့အားလျှောက်ဆို၏။ တဿာ။ ထိုကြောင့်။ အဘိက္ခဏံ ဘာသေယျာသီတိ။ အဘိက္ခဏံဘာသေယျာသီ ဟူသည်ကား။ ပုနပ္ပုနံ။ အဖန်ဖန်။ ဘာသေယျာသီ။ ပရိသတ်လေးပါးထင်ရှားအောင်ဟောပါလေ။ မေ။ ငါသည်။ ပုဗ္ဗန္နေနံနက်အခါ၌။ ကထိတန္တိ။ ဟောအပ်ပြီဟု။ မဇ္ဈိကာ ဒီသု။ နေ့လည်ဉာချမ်းအစရှိသည်တို့၌။ မာနကထယိတ္ထ။ မဟောဘဲမနေပါ လေလင့်။ ဝါ။ တနည်းကား။ မေ။ ငါသည်။ အဇ္ဈယနေ။ ကထိတန္တိ။ ဟောပြီ ဟူ၍။ တံ။ ထိုသုတ္တန်ကို။ အပရစ္ဆဒိဝသာဒီသု။ နက်ဖြန်နေ့စသည်တို့၌။ မာန ကထယိတ္ထ။ တရားထပ်ထွပြီဟူ၍ မဟောဘဲ မနေပါလေလင့်။ ဣတိ။ ဤ သည်ကား။ အတ္ထော။ ဘုရားလိုတော်မူအပ်သော အနက်တည်း။ သာပ ဟိယုတိတိ။ သာပဟိယုတိဟူသည်ကား။ သာရိပုတ္တသဒိသောဝိနာမ။

သားကြီးသာရိပုတ္တရာနှင့်တူသည်မည်သော၊ ဥာဏဇဝနသမ္ပန္နော၊ ဥာဏ်
လျှင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သာဝကာ၊ သာဝကသည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သဗ္ဗညုဘုရား
တို့၏၊ စိတ္တာစာရံ၊ စိတ်တော်၏၊ ကျက်စားခြင်းကို၊ ဇာနိတံ၊ သိခြင်းငှါ၊
နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်ချေ၊ တထာဂတော၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
အပ္ပမေယျာ၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
စိန္တန္တာနံ၊ ကြံကုန်သောသူတို့အား၊ တတာဂတော၊ သဗ္ဗညုဘုရား၌၊ ယာ
ကင်္ခါဝါ၊ အကြင်ယုဒမှားခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယာဝိမတိဝါ၊ အကြင်
တွေးတောခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာ၊ ထိုကင်္ခါဝိမတိ
သည်၊ ပဟိယုတိ၊ ပျောက်၏။ ၊

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ မဂဓေသုတိ၊ မဂဓေသုဟူသည်ကား၊
ဧဝံနာမကော၊ ဤသို့မဂဓဟူ၍အမည်ရှိသော၊ ဇနပဒေ၊ ဇနပဒ်၌၊ နာဠန္ဒကာဂါ
မကောတိ၊ နာဠန္ဒကာဂါမကောဟူသည်ကား၊ ရာဇဂဟသားရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏၊
အဝိဇ္ဇရေ၊ အနီး၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကုလသန္တကော၊ အမျိုးဥစ္စာဖြစ်သော၊
ဧဝံနာမကော၊ ဤသို့နာဠန္ဒကာဟုအမည်ရှိသော၊ ဂါမေ၊ ရွာ၌၊ စုန္ဒောသမဏုဒ္ဒေ
သောတိ၊ စုန္ဒောသမဏုဒ္ဒေသောဟူသည်ကား၊ အယံထေရော၊ ဤစုန္ဒထေရ်
သည်၊ ဓမ္မသေနာပတိဿ၊ ဓမ္မသေနာပတိဟု နှံ့သိကြေငြာ အရှင်သာရိ
ပုတ္တရာ၏၊ ကနိဋ္ဌဘာတိကော၊ ညီတော်တည်း၊ တံ၊ ထိုစုန္ဒကို၊ ဝိက္ခူ၊
ရဟန်းတို့သည်၊ အနုပသမ္ပန္နကာလေ၊ သာမဏေကြီးဖြစ်သောကာလ၌၊
စုန္ဒောသမဏုဒ္ဒေသောတိ၊ စုန္ဒောသမဏေကြီးဟူ၍၊ သမုဒါစရိတွာ၊ ခေါ်ဆို
၍၊ ထေရကာလေပိ၊ ရဟန်းပြု၍ထေရ်ဖြစ်သောကာလ၌လည်း၊ တထေဝ၊
ထိုသာမဏေကြီးဖြစ်သောကာလ၌ကဲ့သို့သမဏုဒ္ဒေသဟူ၍ပင်၊ သမုဒါ
စရိသု၊ နှုတ်ကျိုး၍ခေါ်ဆိုကြကုန်၏၊ ထေန၊ ထိုသို့နှုတ်ကျိုး၍ခေါ်ဆိုခြင်း
ကြောင့်၊ စုန္ဒောသမဏုဒ္ဒေသောတိ၊ စုန္ဒောသမဏုဒ္ဒေသောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊
ဆိုအပ်၏၊ ဥပဋ္ဌာကောဟောတိတိ၊ ဥပဋ္ဌာကောဟောတိ ဟူသည်ကား၊
မုခေါဒကဒန္တကဋ္ဌဒါနေနစေဝ၊ မျက်နှာသစ်ရေ ခန့်ပူကပ်ခြင်းဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ ပရိဝေဏသမန္တနပိဋ္ဌိပရိကမ္မကရဏပတ္တစိဝရက္ခဟဏေနစ၊ ပရိ
ဝုဏ်ကိုတံမြက်လည်းခြင်းကျောက်၌ ချေးတွန်းခြင်းသပိတ်သင်္ကန်းတွင်း
ယူခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌာနကာရော၊ လုပ်ကျွေးခြင်းကို ပြုတတ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရိနိဗ္ဗာယီတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာယီဟူသည်ကား၊ အနုပါဒိ
သေသာယာ၊ ပိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဝေတုယာ၊ နိဗ္ဗာန
ဝေတံဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာနဝင်တော်မူ၏၊ ကတရသ္မိံကာလေ၊

အဘယံကာလန္တံ၊ ပရိနိဗ္ဗာတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်တော်မူသနည်း။ ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးပြားအံ့။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပရိနိဗ္ဗာနသံဝစ္ဆာရေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်သောနှစ်၌၊ ပရိနိဗ္ဗာတော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်တော်မူ၏။ တတြိ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်သောအခင်း၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ အနုပုဗ္ဗကထာ၊ စကားအစဉ်စတမ်းတည်း။ ။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုဠဝဿော၊ ဝါကျွတ်လတ်ပြီး၍၊ ဝေဠုဝဂါကော၊ ဝေဠုဝဇ္ဇာမှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဂမိဿာမိတိ၊ ကြွအံ့ဟူ၍၊ အာဂတမဂ္ဂေနေဝ၊ ရှေးသာဝတ္ထိပြည်ကလာသောခရီးဖြင့်သာလျှင်၊ ပဋိနိဝတ္တေန္တော၊ ပြန်လည်တော်မူလတ်၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်တော်မူ၍၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ ပါဝိသိကိရ၊ ဝင်တော်မူသတတ်၊ ဓမ္မဿနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီးအရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကို၊ ဒဿေတွာ၊ ပြ၍၊ ဒိဝါဠာနံ၊ နေ့သန့်ရာသို့၊ ဂတော၊ ကြွတော်မူ၏။ သော၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုနေ့သန့်ရာ၌၊ အန္တေ ဝါသိကေသု၊ အနီးနေရဟန်းတို့သည်၊ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကို၊ ဒဿေတွာ၊ ပြ၍၊ ပဋိက္ကန္တေသု၊ ဖဲကုန်သည်ရှိသော်၊ ဒိဝါဠာနံ၊ နေ့သန့်ရာကို၊ သမ္ပန္နိတွာ၊ တံမြက်လှည်း၍၊ စမ္ပဇဏ္ဍံ၊ စမ္ပဇာန်ကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍၊ ပါဓေ၊ ခြေတို့ကို၊ ပက္ခာလေတွာ၊ ခါ၍၊ ပလ္လင်္ဂံ၊ ထက်ဝယ်ပလ္လင်ကို၊ အာတုဉ္ဇိတွာ၊ ခွေ၍၊ ဖလသမာပတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာပတ်ကို၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်စားတော်မူ၏။ အထပစ္ဆာ၊ ထိုနောက်မှ၊ အဋ္ဌ၊ ပရိစ္ဆေဒေန၊ အစွန့်အပိုင်းအခြားဖြင့်၊ တတော၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သမာပတ်မှ၊ ဝုဠိတဿ၊ ထပြီးသော၊ အဿ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာအား၊ အယံပရိဝိတက္ကော၊ ဤအကြံသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်သတတ်၊ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိနုခေါ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်ကုန်အံ့လော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ အဂ္ဂသာဝကော၊ အဂ္ဂသာဝကတို့သည်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိနုခေါ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်ကုန်အံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ အဂ္ဂသာဝကော၊ အဂ္ဂသာဝကတို့သည်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ အာယုသင်္ခါရံ၊ အာယုသင်္ခါရကို၊ ဩလောကေသိ၊ ကြည့်၏။ သော၊ ထိုကြည့်သောအရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ သက္ကာဟမေဝ၊ ခုနစ်

ရက်မျှသာလျှင်၊ မေ၊ ငါ၏၊ အာယုသင်္ခါရာ၊ အာယုသင်္ခါရတို့သည်၊ ပဝတ္တိသန္တတိ၊ တည်ကုန်လတ္တံ့ ဟု၊ ဥ တွာ၊ သိ၍၊ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ပရိ နိဗ္ဗာ ယိဿာဒိတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပင်ရ အံ့နည်းဟု၊ ဩလော ကေသိ၊ ဩညံ၏။ ။

တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ရာဟုလော၊ ရင်သွေးတော် ရာဟုလာသည်၊ တာဝတိံသေသု၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်တို့၌၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်၏၊ အညာတ ကောဏ္ဍညတ္ထေရော၊ အညာတ ကောဏ္ဍည မထေရ် သည်၊ သဒ္ဓန္တဒဟေ၊ သဒ္ဓန်အိုင်၌၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်၏၊ အဟံ၊ ငါ မူကား၊ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ပရိနိဗ္ဗာယိဿာဒိတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်ရအံ့ နည်းဟု၊ ဝုနပ္ပနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ စိန္တေန္တော၊ ကြံလတ်သော်၊ မာတရံ၊ မယ် တော်ကို၊ အာရုဏ္ဏံ၊ အာရုံပြု၍၊ သတိံ၊ သတိကို၊ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ မယှံ၊ ငါ၏၊ မာတာ၊ မယ်တော်သည်၊ သတ္တန္တံ၊ အရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာရနတ်ဦးတို့ ၏၊ မာတုဟုတွာပိ၊ အမိဖြစ်လျက်လည်း၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မသံဃောသု၊ ဘုရားတရား သံဃာတို့၌၊ အပ္ပသန္တာ၊ မကြည်ညိုပါခဲ့၊ တဿာ၊ ထိုမယ်တော်အား၊ ဥပ နိဿယော၊ မဂ်ဖိုလ်၏ဥပနိသျည်းသည်၊ အတ္တိနုခေါ၊ ရှိပါအံ့လော၊ နတ္တိနုခေါ မရှိချေအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩလောကေန္တော၊ ဩညံလတ်သော်၊ သော တာပတ္တိမဂ္ဂဿ၊ သောတာ ပတ္တိမဂ်၏၊ ဥပနိဿယံ၊ ရှေး၌ ပြုသောဥပ နိသျည်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏၊ ဒေသနာယ၊ တရားဒေသ နာတော်ဖြင့်၊ အဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ တိ၊ ဖြစ်အံ့နည်းဟု၊ ဩလောကေန္တော၊ ဩညံလတ်သော်၊ မမေဝ၊ ငါ၏သာ လျှင်၊ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဒေသနာဖြင့်၊ အဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါး ကိုသိခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အညာ၊ တပါးသောသူ၏၊ ဓမ္မဒေ သနာယ၊ တရားဒေသနာဖြင့်၊ အဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်း သည်၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ။

ခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အပ္ပေါသုက္ကော၊ ကြောင့်ကြ ခဲ့၊ သစေတဝေယျံ၊ အကယ်၍ဖြစ်ချေအံ့၊ သာရိပုတ္တတ္ထေရော၊ သာရိပုတ္တ မထေရ်သည်၊ အဝသေသဇနာနဋ္ဌိ၊ မိခင်ခေတ္တမျိုးမှကြွင်းကုန်သောသူတို့ ၏လည်း၊ အဝဿယော၊ ကိုးကွတ်ရာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာတံဝ စနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အဿ၊ ထိုသာရိပုတ္တရာ၏၊ သမဝိတ္တ သုတ္တန္တံ၊ ဒေသနာဒိဝသေယော၊ သမဝိတ္တသုတ္တန်ဒေသနာကိုဟောသောနေ့ ၌ပင်လျှင်၊ ကောမှိသတုသ္မာသုသဒ္ဓေတော၊ ကုဇ္ဇေတသိန်းသောနတ်တို့

၂၅၆ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

သညလည်း။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ တယော
မဂ္ဂေ၊ အောက်မဂ်သုံးပါးတို့ကို။ ပဋိဝိဒ္ဓဒေဝတာနံ၊ ထိုးထွင်း၍သိကုန်သော
နတ်တို့၏။ ဂဏာနံ၊ ဂဏန်းသင်္ချာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အညေသုစဋ္ဌာနေသု၊ တံပါး
သောအရာတို့၌လည်း။ အနေကာ၊ များစွာကုန်သော။ အဘိသမယာ၊ သစ္စာ
လေးပါးတရားကို သိကုန်သောပရိသတ်တို့သည်။ ဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။
စ၊ ထိုမှတပါး။ ထေရေ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၌။ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို။ ပဿာ
ဒေတွာ၊ ကြည်ညိုစေ၍။ သဂ္ဂေဝေ၊ နတ်ပြည်၌သာလျှင်။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်
သော။ အဘိတိကုလသဟဿနိ၊ ရှစ်သောင်းသောအမျိုးတို့သည်။ အဟေ
သံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုမျှများစွာသောသူတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သောသာ
ရိပုတ္တရာသည်။ ဣဒါနိ၊ ယခု။ သကမာတု၊ မိမိအမိ၏။ မိစ္ဆာဒဿနမတ္တစိ၊
မိစ္ဆာအယူကိုမျှလည်း။ ဟရိတံ၊ မပယ်ခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နှိုင်းပါခဲ့။
ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ၊ ငါအား။ ဝတ္တာရော၊ ကဲ့ရဲ့ဖြစ်တင်ဆိုကြကုန်သည်။ ဘ
ဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မာတရံ၊ မယ်တော်ကို။ မိစ္ဆာ
ဒဿနာ၊ မိစ္ဆာအယူမှ၊ မောစေတွာ၊ လွတ်စေ၍။ ဇာတောဝရကေယေဝ၊
ဖွားရာတိုက်ခန်း၌သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်အံ့ဟု။ သန္နိ
ဌာနံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အဇ္ဈေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်
စွာဘုရားကို။ အနုဇာနာပေတွာ၊ ခွင့်ပြုစေ၍။ နိက္ခမိဿာမိတိ၊ ထွက်အံ့ဟု။
ရန္တုတ္တရံ၊ ရန္တုထေရ်ကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ၊ အာမန္တေသိ၊
အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ အာရုဿာရန္တု၊ ငါ့ရှင်ရန္တု။ အဟာကံ၊ ငါတို့
၏။ ပဉ္စသတာယာ ဘိက္ခုပရိသာယ၊ ငါးရာသော ရဟန်း ပရိသတ်အား။
သညံ၊ သညာကို။ ဧဟိ၊ ပေးလေလော။ အာရုဿာ၊ ငါ့ရှင်တို့။ ပတ္တစိဝရာနိ၊
သပိတ်သင်္ကန်းတို့ကို။ ဂဗ္ဘထေ၊ ယူကြကုန်လော။ ဓမ္မသေနာပတိ၊ ငါ့ရှင်တို့
ဆရာအရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ နာဠကဂါမံ၊ နာဠကရွာသို့။ ဂန္တုကာမော၊
သွားလို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သညံ၊ သညာကို။ ဧဟိ၊ ပေးလေလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ထေရော၊ ရန္တုထေရ်သည်။ တထာ၊ ထိုနေဝင်
တော်မိန့်တိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ။

ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။ သေနာသနံ၊ အိပ်ရာနေရာကို။ သံသာမေတွာ၊
သိုမှီး၍။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ထေရေဿ၊ အရှင်
သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂမံသု၊ လာကုန်၏။ ထေ
ရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ သေနာသနံ၊ အိပ်ရာနေရာကို။
သံသာမေတွာ၊ သိုမှီး၍။ ဒိဝါဌာနံ၊ နေနေရာအရပ်ကို။ သမ္ပန္နိတွာ၊ တံမြက်

ထည်း၍၊ ဒိဝါဠာနန္ဒါရေ၊နေနေရာအရပ်၏တံခါး၌၊ ဌတွာ၊ရပ်၍၊ ဒိဝါဠာနံ၊
နေနေရာအရပ်ကို၊ဩဇောကေတွာ၊ကြည့်၍၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ဣဒံ၊ဤ
အရပ်ကိုမြင်ရခြင်းသည်၊ ပစ္ဆိမဒဿနံ၊ အဆုံးစွန် မြင်ရခြင်းဖြစ်တော့
သည်၊ပုန၊တဖန်၊ အာဂမနံ၊လာခြင်းသည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတွာ၊
မိန့်တော်မူ၍၊ပဉ္စသတတိက္ခ၊ဟိ၊ငါးရူးသောရဟန်းတို့သည်၊ပရိဝုတော
ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကပိတွာ၊ကပ်၍၊
ဝဋ္ဋိတွာ၊ရှိခိုး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို
အဝေါစ၊လျှောက်၏၊ ကိံအဝေါစ၊အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊
မြတ်စွာဘုရား၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊အကျွန်ုပ်အား၊ အနုဇာ
နာတု၊ခွင့်ပြုတော်မူပါလော၊ သုဂတော၊ကောင်းသောစကားကိုဆိုတော်
မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုဇာနာတု၊ ခွင့်ပြုတော်မူပါလော၊
မေ၊အကျွန်ုပ်အား၊ ပရိနိဗ္ဗာနကာလော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်ရာအခါတန်ခိုးပြီး
မေ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ အာယုသင်္ခါရော၊အာယုသင်္ခါရကို၊ ဩဿဋ္ဌော၊
လွှတ်အပ်ပြီ၊ဣတိဧတံဝစနံ၊ဤစကားကို၊အဝေါစ၊လျှောက်၏။ ။

ပန၊ ထိုသို့လျှောက်လတ်သော်လည်း၊ ဗုဒ္ဓါ၊မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊
ယံသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ပရိနိဗ္ဗာဟိတိ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်လေလောဟု၊ဝုတ္တော၊
ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ မရဏဝဏ္ဏံသံဝဏ္ဏန္တိတိ၊ သေခြင်း၏ ကျေးဇူးကို
ပြီးပွမ်းကုန်၏ဟု၊မာပရိနိဗ္ဗာဟိတိ၊ပရိနိဗ္ဗာန်မဝင်လေလင့်ဟု၊ ဝုတ္တော၊ဆို
အပ်သည်ရှိသော်၊ဝနုဿဂုဏံကထေန္တိတိ၊ဝေဋ်၏ကျေးဇူးကိုဆိုကုန်၏ဟု
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ အာရော
ပေဿန္တိ၊တင်ကုန်လတ္တံ့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တနုတယံပိ၊ထိုနှစ်ခွန်း
သောစကားကိုလည်း၊ နဝဒန္တိ၊ဆိုတော်မမူကုန်၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊နံ၊
ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာကို၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊သာရိပုတ္တ၊သား
ကြီးသာရိပုတ္တရာ၊ကတ္ထ၊အဘယ်အရပ်၌၊ပရိနိဗ္ဗာယိဿတိတိ၊ပရိနိဗ္ဗာန်
ဝင်လတ်အံ့နည်းဟု၊ဝတွာ၊မိန့်တော်မူလတ်သော်၊ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား
မဂဓေသု၊မဂဓတိုင်းတို့၌၊နာဠကဂါမကေ၊နာဠကရွာ၌၊ဇာတောဝရကော
ဖွားရာတိုက်ခန်းသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ထိုနာဠကရွာ ဖွားရာတိုက်ခန်း
၌၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်ချေအံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ဝုတ္တော၊လျှောက်လတ်သော်၊ သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊ ဣဒါနိ၊ယခု
အခါ၌၊တွံ၊သင်သည်၊ ယဿ၊အကြင်နိဗ္ဗာန်ဝင်ခြင်း၏၊ ကာလံ၊အခါကို၊

၂၅၀ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

မညသိ၊ သိ၏၊ ပန၊ ထိုသို့သိသော်လည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧတ္ထ၊ ဤသံသ
နာတော်၌၊ တေ၊ သင်၏၊ ကနိဋ္ဌတာတိကာနံ၊ ညီငယ်တို့အား၊ တာဒိသဿ၊
သင်ကဲ့သို့သော၊ ကိက္ခုနော၊ ရဟန်းကို၊ ဒဿနံ၊ ဖူးရခြင်းသည်၊ နုလ္လဘံ၊
ရဲခဲသည်၊ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ နေသံ၊ ထိုညီငယ်တို့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို
ဒေသတိ၊ ဟောသိဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ဣဒ္ဓိဝိကုဗ္ဗနုပုဗ္ဗင်္ဂမဓမ္မဒေသနံ၊ တန်ခိုးထူးထွေဖန်ဆင်း
ခြင်းရှေးရှိသောတရားဟောခြင်းကို၊ ပစ္စာသိသတိ၊ တောင့်တ၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဥ တွာ၊ သိ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ တာလပ္ပ
မာဏံ၊ ထန်းပင်ပမာဏရှိသော၊ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ အတ္တုဂ္ဂတ္တာ၊
ပျံတက်၍၊ ဩရုပ္ပ၊ မြေသို့သက်၍၊ ဒသဗလဿ၊ ကိုယ်တော်အားဆယ်
ပါး ဥာဏ်တော်အားဆယ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါ
ဓေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္တိ၊ ဦးခိုက်၏၊ ပုန၊ တဖန်၊ ခွီတာလပ္ပမာဏံ၊ ထန်းနှစ်
ဖျားရှိသော ကောင်းကင်သို့၊ အတ္တုဂ္ဂတ္တာ၊ ပျံတက်၍၊ ဩရုပ္ပ၊ မြေသို့
သက်၍၊ ဒသဗလဿ၊ ကိုယ်တော်အားဆယ်ပါး ဥာဏ်တော်အားဆယ်
ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဓေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္တိ၊ ဦး
ခိုက်၏၊ ဧတေနုပါယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ သတ္တတာလပ္ပမာဏံ၊ ထန်း
ခုနစ်ဆင့်အမြင့်ပမာဏကောင်းကင်သို့တိုင်အောင်၊ အတ္တုဂ္ဂတ္တာ၊ ပျံတက်
၍၊ အေနကာနိ၊ တပါးမကများကုန်သော၊ ပါဒိုဟာရိယသတာနိ၊ တန်ခိုးပြာဋို
ဟာအရာတို့ကို၊ ဒေသေန္တော၊ ပြုလျက်၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားဟောခြင်းကို၊ အာ
ရက္ခိ၊ အားထုတ်၍၊ ဒိဿမါနေနကာယေနပိ၊ ထင်မြင်သောကိုယ်ဖြင့်လည်း
ကထေသိ၊ ဟော၏၊ အဒိဿမာနေနပိ၊ မထင်မမြင်သောကိုယ်ဖြင့်လည်း၊
ကထေသိ၊ ဟော၏၊ ဥပရိမေနဝါ၊ အထက်ကိုယ်မူလည်းဖြစ်သော၊ ဟေဋ္ဌိ
မေနဝါ၊ အောက်ကိုယ်မူလည်းဖြစ်သော၊ ဥပဗုကာယေန၊ ထက်ဝက်သော
ကိုယ်ဖြင့်၊ ကထေသိ၊ ဟော၏၊ အဒိဿမာနေနပိ၊ မထင်မမြင်သော ကိုယ်
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒိဿမာနေနပိ၊ ထင်မြင်သောကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊
ကထေသိ၊ ဟော၏၊ ကာလေန၊ ရံခါ၌၊ ဝန္တုဝဏ္ဏံ၊ လသဏ္ဌာန်ကို၊ ဒေသတိ၊
ပြု၏၊ ကာလေန၊ ရံခါ၌၊ သူရိယဝဏ္ဏံ၊ နေသဏ္ဌာန်ကို၊ ကာလေန၊ ရံခါ၌၊ ပဗ္ဗတ
ဝဏ္ဏံ၊ တောင်သဏ္ဌာန်ကို၊ ကာလေန၊ ရံခါ၌၊ သမုဒ္ဒဝဏ္ဏံ၊ သမုဒ္ဒရာသဏ္ဌာန်
ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ ကာလေန၊ ရံခါ၌၊ ဝက္ကဝတ္ထိရာဇာ၊ ဝကြားဝတေးမင်း

သညံ၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ကာလေန၊ရံခါ၌၊ ဝဿဝဏ္ဏမဟာရာဇာ၊ ဝဿ
ဝဏ္ဏနတ်မင်းကြီးသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ကာလေန၊ရံခါ၌၊ သက္ကောဒေဝ
ရာဇာ၊ သိကြားနတ်မင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ကာလေန၊ရံခါ၌၊မဟာ
ဗြဟ္မာ၊ဗြဟ္မာကြီးသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ အနေကာနိ၊တပါး
မကများကုန်သော၊ ပါဠိဘာရိယသတိနိ၊ တနိဗိုးပြာဠိဘာဇာရာတို့ကို၊
ဒဿန္တော၊ ခြေလျက်၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားဒေသနာကို၊ ကထေတိ၊ဟော
တော်မူ၏။ သကလနဂရံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သူ အသုံးသည်၊ သန္နိပတိ၊စည်း
ဝေး၏။ ထေရော၊အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ ဩရုပ္ပ၊ကောင်းကင်
မှသက်၍၊ ဒသ ဗလဿ၊ ကိုယ်တော်အား ဆယ်ပါး ဥာဏ်တော်အား
ဆယ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေ၊ခြေတော်တို့ကို၊
ဝန္တိတွာ၊ရှိခိုးပြီး၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ရပ်၏။ အထ၊ထိုရောအခါ၌၊ နံ၊ထိုအရှင်သာရိ
ပုတ္တရာကို၊ သတ္တာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာရိပုတ္တ၊ချစ်သာသားရိပုတ္တရာ
အယံဓမ္မပရိယာယော၊ဤဓမ္မဒေသနာတော်သည်၊ ကောနာမော၊အဘယ်
အမည်ရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊မြတ်စွာ
ဘုရား၊ အယံဓမ္မပရိယာယော၊ ဤဓမ္မဒေသနာတော်သည်၊ သိဟရိတ္တိဋ္ဌိ
တောနာမ၊ ခြင်္သေ့ မင်း၏ စမွယ်မြူးစား၍ဟောသည်နှင့်တူသော ဓမ္မဒေ
သနာမည်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊လျှောက်၏။ သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊
တဿ၊စင်စစ်၊ သိဟရိတ္တိဋ္ဌိတော၊သိဟရိတ္တိဋ္ဌိတဟုဆိုသင့်လှပေ၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ ။

ထေရော၊အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ အလ္လတကဝဏ္ဏေ၊ ပိုမိုဖတ်ဖတ်
ချုပ်ချည်တပ်သို့ထင်အပ်သော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ဟတ္ထေ၊လက်တို့ကို၊
ပဿာရိတွာ၊ဖြန့်၍၊ သတ္တ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သုဝဏ္ဏကန္တပဿဒိသေသု၊
ရွှေထိပ်ခုံးနှင့်တူကုန်သော၊ ပါဒေသု၊ ခြေဖမ်းတော်တို့၌ လည်းကောင်း၊
ဂေါပ္ပကေသု၊ဖျောက်တော်တို့၌လည်းကောင်း၊ဂဟေတွာ၊ကိုင်သုံးသပ်၍၊
ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား၊ ဣမေသံပါဒါနံ၊ဤခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္တနတ္ထာယ၊
ရှိခိုးပြီးမှိုက်ခြင်းငှါ၊ ကပ္ပသတသဟဿာမိကံ၊ကမ္ဘာတသိန်းအလွန်ရှိသော
အသင်္ချေသံ၊အသင်္ချေပတ်လုံး၊ပါရမီယော၊ပါရမီတို့ကို၊ပူရိတာ၊ဖြည့်အပ်
ကုန်ပြီး၊မေးအကျွန်ုပ်၏၊သောမနောရထော၊ ထိုနှလုံးအလိုသည်၊ မတ္တကံ၊
အပြီးအဆုံးသို့၊ပတ္တော၊ရောက်ပေပြီ၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ဣတော၊ဤအခါ
မှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ ပဋိသန္တိဝသေန၊ပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပုန၊တဖန်၊
ကေဠာနေ၊တခုသောအရပ်၌၊ သန္နိပါတော၊စည်းဝေးခြင်းသည်၊ သမာ

၂၆၀ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဝမော၊ ပေါင်းဆုံခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေံဇေသောဝိဿာသော၊ ဤသို့ အကျွမ်းဝင်ခြင်းသည်။ ဆိန္နောဆိန္နော၊ ပြတ်ကြီးပြတ်ခဲ့ပြီ။ အနေကေဟိ၊ တပါးမကများစွာကုန်သော။ ဗုဒ္ဓသတသဟဿေဟိ၊ ဘုရားအသိန်းတို့ သည်၊ ပရိဋ္ဌံ၊ ဝင်မြဲဖြစ်သော၊ အဇရံ၊ အိုခြင်းကင်းသော၊ အမတံ၊ သေခြင်း ကင်းသော၊ ခေမံ၊ ဥပဒ္ဓဝေါကုန်ရာဖြစ်သော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာသော၊ သိတလံ ချမ်းမြေ့သော၊ အဘယံ၊ စားကင်းသော၊ နိဗ္ဗာနပုရံ၊ နိဗ္ဗာန်ရွှေပြည်သို့၊ ပရိသိဿာမိ၊ ဝင်ပါအံ့။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့နိဗ္ဗာန်ရွှေပြည်ဝင်အံ့သည်ဖြစ် သောကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ ကာယိကံဝါ၊ ကိုယ် အမှုကိုလည်းကောင်း၊ ဝါစသိကံဝါ၊ နှုတ်အမှုကိုလည်းကောင်း၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ နရောစေထ၊ မနှစ်သက်ကုန်မူကား၊ တံ၊ ထိုမနှစ်သက်သော ကိုယ်အမှု နှုတ်အမှုကို၊ ခမထ၊ သည်းခံတော်မူပါကုန်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၊ အယံ၊ ဤအခါသည်ကား၊ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ခမနကာလေဝံ၊ သည်းခံရာအခါတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် သာရိပုတ္တရာ လျှောက်သော စကားအစဉ်ပြီးသတည်း။ ။

သာရိပုတ္တ၊ ချစ်သားသာရိပုတ္တရာ၊ တေ၊ သင်အား၊ ခမာမိ၊ ငါသည်းခံ ၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်မူကား၊ မယှံ၊ ငါ့အား၊ အရုတ္တနကံ၊ မနှစ်သက်တွယ်သော ဝေါ၊ သင်၏၊ ကာယိကံဝါ၊ ကိုယ်အမှုသည်လည်းကောင်း၊ ဝါစသိကံဝါ၊ နှုတ်အမှုသည်လည်းကောင်း၊ နကိဉ္စိအတ္ထိ၊ တစ်စုံတစ်ရာမရှိပေ၊ သာရိပုတ္တ၊ ချစ်သားသာရိပုတ္တရာ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုတွင်၊ သင်ချစ်သားသည်၊ ယဿ၊ အကြင် သွားခြင်း၏၊ ကာလံ၊ အခါကို၊ မညသိ၊ သိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဘုရားမိန့် တော်မူသောစကားအစဉ်အပြီးတည်း။ ။

ဣတိဣမိနာ အာကာရေန၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုညာတသမနန္တရံ၊ ခွင့်ပြုတော်မူသည်၏အခြား မဲ့၌၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ အာယသ္မန္တေသာရိ ပုတ္တေ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဥဋ္ဌိတမတ္တေ၊ ထကာမျှဖြစ်လတ်သော်၊ သိနေရ စက္ကဝါဠ ဟိမဝန္တ ပရိတဏှပဗ္ဗတေ၊ မြင့်မိုရ် စကြာဝဠာ ဟိမ ဝန္တာတောင် ယုဂန္တရစသောတောင်တို့ကို၊ ခေရယမာနာပံ၊ ဆောင်နိုင် ပါခဲ့လည်း၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ ဣမံဂုဏရာသိ၊ ဘုရားသာရိပုတ္တရာဆရာတဖည့် နှစ်ပါး၏ဤသည်ဂုဏ်ကျေးဇူးအရကို၊ ခေရေတု၊ ဆောင်ခြင်းငှါ၊ နသတ္တာ မိတိ၊ မတတ်နိုင်ပါဟု၊ ဝဒန္တိဝိယ၊ ဆိုဘိသကဲ့သို့၊ ကေဗ္ဗဟာရေန၊ တပြိုင် နက်တည်းဖြင့်၊ ဝိရဝမာနာ၊ ကျိုက်ကျိုက်အုတ်အာသည်းစွာမြည်လျက်၊

မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသည်။ ယာဝဥဒကပရိယန္တံ၊ ရေဆုံးသည် တိုင်အောင်၊ အကမ္ဘာတုန်လှုပ်လေ၏။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဒေဝဒုဒ္ဒိတိယေ၊ နတ်၏တော်တို့သည်။ ဗလိံသု၊ ကွဲကုန်၏။ မဟာမေဃော၊ သည်းစွာသောရိပ်းသည်။ ဥဠာဟိတွာ၊ ထ၍၊ ပေါက္ခရဝသံ၊ ပေါက္ခရရိပ်းကို၊ ဝသိ၊ ရွာ၏။ ။

သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မသေနာပတိံ၊ ဓမ္မသေနာပတိကို၊ ဌိတာကာယံ၊ ရပ်သောကိုယ်ကို၊ ပဋိဝါဒေဿာမိ၊ တဖန်ရှိခိုးစေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဤတော်မူ၍၊ ဓမ္မသေနာ၊ တရားဟောပလ္လင်မှ၊ ဝုဠာယ၊ ထ၍၊ ဂန္ဓကုမ္ပိအဘိမုခေါ၊ ဂန္ဓကုမ္ပိသို့ရှေးရှု၊ ဂစ္ဆာ၊ ကြွတော်မူ၍၊ မဏိဗလကော၊ ကျောက်ပျဉ်၌၊ အဠာသိ၊ ရပ်တော်မူ၏။ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရပ်ထုဉ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ စတုသုဠာနေသု၊ လေးပါးသော အရပ်တို့၌၊ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကကမ္ဘာမှ၊ ကပ္ပသတသဟဿာမိကဿ၊ ကမ္ဘာတသိန်းအလွန်ရှိသော၊ အသင်္ချေယုဿ၊ အသင်္ချေ၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ အနောမဒသိသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ အနောမဒသိ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌၊ နိပ္ပဇ္ဇတွာ၊ ဝတ်၍၊ တုဌာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား၊ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းကို၊ ပဏ္ဍမိ၊ ဆုတောင်း၏၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သာပတ္တနာ၊ ထိုဆုတောင်းခြင်းသည်၊ သမိဒ္ဓါ၊ ပြည့်စုံပေပြီ။ တုဌေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို၊ ဗုဠာ၊ ဖူးမြင်ရပေပြီ၊ တံဒဿနံ၊ ထိုအနောမဒသိဘုရားစကားတော်ကိုလျှောက်၍ဉာဏ်ဖြင့်ရေးရေးထိုအခါဖူးမြင် ရခြင်းသည်၊ ပဌမဒဿနံ၊ လက်ဦးဖူးမြင်ရခြင်းတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤယခုလက်ကြပ်ဖူးမြင်ရခြင်းသည်၊ ပစ္ဆိမဒဿနံ၊ နောက်ဆုံးဖူးမြင်ရခြင်းတည်း၊ ဝုန၊ တဖန်၊ တုဌာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား၊ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ လျှောက်ထား၍ ဒသနသမေဝေနသမုဇ္ဈလံ၊ ဆယ်ခုသော လက်သည်း အပေါင်းတို့၏ အရောင်ဖြင့်တောက်ပသော၊ အဇ္ဈလိံ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂသု၊ ချီ၍၊ ယာဝဒဿနဝိသယာ၊ မြင်နှိုင်းသောအရာတိုင်အောင်၊ အဘိမုခေါဝ၊ ဘုရားသို့ ရှေးရှုသာလျှင်၊ ပဋိက္ခမိတွာ၊ နောက်ဆုတ်ဆုတ်၍၊ ဝဇ္ဇိတွာ၊ မျက်စိကွယ်သောအရာ၌ဦးခိုက်ပြန်၍၊ ပက္ခမိ၊ ဗေဒွား၏၊ ဝုန၊ တဖန်၊ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ ဝုဏဘါရံ၊ သခင်ကျေးဇူးဂုဏ်တည်းဟူသောဝန်ကြီးကို၊ ခါရေတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တိ၊ တေတံနှိုင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒကပရိယန္တံ၊ ရေဆုံးသည်တိုင်အောင်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အကမ္ဘာတုန်လှုပ်၏။ ။

၃

၂၆၂ မဟာဝိဂ္ဂသီယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍၊ ဌိတေ၊ တည်ကုန်
 သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ထုဌာကံ၊ သင်တို့၏၊ ဇေဋ္ဌ
 ဘာတိကံ၊ နောင်တော်ကြီးကို၊ အနုဂစ္ဆထ၊ ပို့လိုက်ကြကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တသ္မိံ၊ ခဏေ၊ ထိုဘုရားမိန့်တော်မူသော ခဏ၌၊
 စတသေသာပိ ပရိသာ၊ လေးပါးသော ပရိသတ်တို့ သည်လည်း၊ သမ္မာ
 သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ကော်ယေဝ၊ ဘုရားတဆူတည်းကိုသာသျှင်၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်
 ကျောင်းတော်၌၊ ဩဟာယ၊ ချန်ခဲ့၍၊ နိရဝသေသာ၊ အကြွင်းမဲ့၊ နိက္ခမိံ၊ သု၊
 ထွက်ကုန်၏၊ သာဝတ္ထိနဂရဝါသိနောပိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သူတို့သည်လည်း၊
 သာရိပုတ္တဗ္ဗေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာပုစ္ဆိတွာ၊ ပန်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာယိတုကာမော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်
 လိုသည်ဖြစ်၍၊ နိက္ခန္ဓာကိရ၊ ထွက်သတတ်၊ နံ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာ
 ကို၊ ပဿိသာမ၊ မူးမြင်ရကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဂရဒ္ဓါရာနိ၊ မြို့တံခါးတို့ကို၊
 နိရောကာသာနိ၊ တိုးဝှေ့ ကျဉ်းကျပ်အလပ်မရှိသည်တို့ကို၊ ကရောန္တာ၊ ပြု
 ကုန်လျက်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ကုန်လတ်၍၊ ဂန္ဓမာလာဒိဟတ္ထာ၊ နံသာ ပန်း
 စသည်လက်စွဲကုန်လျက်၊ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို၊ ဝိက်ရိတွာ၊ ကြံ၍၊ ဣဒါနိ၊
 ယခုမယံ၊ ငါတို့သည်၊ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ မဟာပညာ၊ ကြီးကျယ်
 သောပညာရှိသော အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ နိသိန္ဓော၊ ဝိတင်းသုံးသ
 နည်း၊ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဓမ္မသေနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော
 အရှင် သာရိပုတ္တရာသည်၊ နိသိန္ဓော၊ ဝိတင်းသုံးသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပုစ္ဆန္တာ၊ မေးကုန်လျက်၊ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊
 ဂမိဿမ၊ သွားရကုန်အံ့နည်း၊ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏၊ ဟတ္ထေ၊ လက်၌၊
 သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဌပေတွာ၊ ထားခဲ့၍၊ ထေရော၊ အရှင်သာရိ
 ပုတ္တရာသည်၊ ပက္ခန္ဓာ၊ ကြွဲသနည်း၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊
 နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ပရိဒေဝန္တာ၊ မြည်တင်းကုန်လျက်၊ ရောဇေန္တာ၊ ပိုကုန်
 လျက်၊ ထေရံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သို့၊ အနုဗန္ဓိံ၊ သု၊ အစဉ်လိုက်
 ကုန်၏ ။

ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ မဟာပညာယ၊ ကြီးကျယ်သော
 ပညာ၌၊ ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သေဇေသော၊ ဖြစ်ကုန်သော
 သတ္တဝါတို့၏ သေခြင်းအဆုံးဟု ဆိုအပ်သောဤခရီးကို၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်
 သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ အနုတိက္ကမနိယော၊ လွန်ခြင်းငှါမတတ်
 နှိုင်းချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာဇနံ၊ လူများကို၊ ဩဝဒိတွာ၊ ဆုံးမ၍၊ အာဝုသော၊

ငါ့ရှင်တို့၊တုဋေပိ၊ငါ့ရှင်တို့သည်လည်း၊တိဋ္ဌထ၊တည်ရစ်ကြကုန်၊ အသဗ
ဗလေ၊ ကိုယ်အားဆယ်ပါး ဥာဏ်အားဆယ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ပမာဒံ၊မေ့လျော့ခြင်းသို့၊မံအာပဇ္ဇိတ္ထ၊မရောက်ကြကုန်ရစ်သင့်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ဩဝါဒပေး၍၊ ဘိက္ခုသံဃံပိ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို လည်း၊ နိ
ဝတ္တေတွာ၊ပြန်နစ်စေ၍၊အတ္တနော၊ကိုယ်တော်၏၊ပရိသာယေဝ၊ပရိသတ်
နှင့်သာလျှင်၊သန္တိ၊တကွ၊ပဏ္ဏမိ၊ကြသွား၏။ ။

ယေပိမနုဿာ၊ အကြင် လူတို့သည်လည်း၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးသောအခါ၌၊
အယျော၊ အရှင်သာရိ ပုတ္တရာသည်၊ ပစ္စာဂမနံ၊ တဖန်ပြန်လာလတ်အံ့
သော၊ စာရိကံ၊ဒေသစာရိကို၊ စရတိ၊ကြွတော်မူ၏၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊
ဂမနံ၊ကြွခြင်းမူကား၊ဝုန၊တဖန်၊ပစ္စာဂမနာယ၊ပြန်လာခြင်းငှါ၊ နယောတိ
မဟုတ်ချေ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပရိဒေဝန္တော၊မြည်တမ်းကုန်လျက်၊ အနုဗန္ဓိံသု
ယေဝ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ တေပိ၊ထိုသူတို့ကိုလည်း၊
အာဝုဿော၊ငါ့ရှင်တို့၊ အပ္ပမတ္တာ၊မမေ့မလျော့၊ ဟောထ၊ဖြစ်ရစ်ကြကုန်
လော၊သင်္ခါရာနာမ၊သင်္ခါရတို့မည်သည်၊ ဧဝံဘာဝိနော၊ ဤသို့သေခြင်း
အဆုံးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍မမြီသောသဘောတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဩဝေတွာ၊
ဆုံးမ၍၊နိဝတ္တေတိ၊ပြန်နစ်စေ၏။ ။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ
သည်၊သဗ္ဗတ္ထ၊ခပ်သိမ်းသောအခန်း၌၊ ဧကာရက္ခိဝါသေန၊ တည်၌ကျိန်း
နေခြင်းဖြင့်၊အန္တရာမဂ္ဂေခရီးအကြား၌၊သတ္တာဟံ၊ချစ်ရက်တိုင်အောင်၊
မနုဿာနံ၊လူတို့အား၊ သင်္ဂဟံ၊သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို၊ ကရာန္တော၊ပြုလျက်၊
သာယံ၊ညချမ်းအခါ၌၊နာဠန္ဒကဂါမံ၊နာဠန္ဒကရွာသို့၊ပတွာ၊ရောက်၍၊ ဂါမန္တိ
ဓေ၊ရွာတံခါး၌၊ နိဂြောဓရက္ခမူလေ၊ ပညောင်ပင်ရင်း၌၊ အဠာသိ၊ နား၏၊
အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊ ဥပရေဝတောနာမ၊ ဥပရေဝတအမည်ရှိသော၊ ထေ
ရဿ၊အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏၊ဘာဂိနေယျော၊တူတော်သည်၊ဗဟိဂါမံ၊ရွာ
ပသို့၊ဂန္တန္တော၊သွားလတ်သော်၊ ထေရံ၊မဟာထေရ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊မြင်လတ်
၍၊ဥပသင်္ဂဟိတွာ၊ကပ်၍၊ဝန္တိတွာ၊ရှိခိုး၍၊အဠာသိ၊ရပ်၏၊ ထေရော၊အရှင်
သာရိပုတ္တရာသည်၊တံ၊ထိုတူတော်ဥပရေဝတကို၊ ဂေဟေ၊အိမ်၌၊တေ၊
သင်၏၊အယျူကာ၊အဝဋ္ဌားကြီးသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊
မေးတော်မူ၏၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ အာမအတ္ထိ၊ဪရှိပါ၏၊ ဂန္တ၊ရှိက
သွားချေ၊အမှောက်၊ငါတို့၏၊ဣဓ၊ဤအရပ်သို့၊ အာဂတာဘာဝံ၊လာသည်၏

အဖြစ်ကို၊ အာရောစေတိ၊ ကြားလေလေသု၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အာဂတောတိစ၊ လာကဲ့သနည်းဟု၊ ဝုတ္တေ၊ သင်
အဘွားကြီးကမေးမူကား၊ အဇ္ဇယနေ၊ ဧကမိဝသံ၊ တရက်မျှ၊ အန္တောဂါ
မေ၊ ရွာတွင်း၌၊ ဘဝိဿတိကိရ၊ ဖြစ်လိမ့်သတတ်၊ ဇာတောဝရကံ၊ ဖွားရာ
တိုက်ခန်းကို၊ ပဋိဇဂ္ဂထကိရ၊ သုတ်သင်ရမတ်၊ ပဉ္စန္ဒတိက္ခ၊ သတာနံ၊
ရဟန်းငါးရာတို့၏လည်း၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို၊ ဇာနာထကိရ၊ သိရ
မတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေဟိ၊ ပြောလေလော၊ ။

သော၊ ထိုသူတော် ဥပရေဝတသည်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ အယျိကေ၊
အဘွား၊ မယှံ၊ အကျနှပ်၏၊ မာတုလော၊ ဦးရီးတော်သည်၊ အာဂတော၊
လာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ပြော၏၊ ဣဒါနံ၊ ယခု၊ ကုဟိ၊ အဘယ်မှနည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်၊ ဂါမန္ဒါရေတိ၊ ရွာတံခါးမှာဟုမြေးကပြောလတ်
သော်၊ ဧကကောဝ၊ တပါးတည်းပင်လော၊ အညောပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်
သော၊ ကောမိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိသလော၊ ဣတိ၊
ဤသို့အဘွားက မေးလတ်သော်၊ ပဉ္စသတတိက္ခ၊ ဟိ၊ ဦးရီးနောက်ပါငါး
ရာသောရဟန်းတို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်သေး၏၊ ကိံ၊ ကာရဏာ၊ အဘယ်
အကြောင်းကြောင့်၊ အာဂတော၊ လာသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်၊
သော၊ ထိုသူတော်သည်၊ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေတိ၊
ကြားပေ၏၊ ပြာဟ္မဏီ၊ သာရီမပင်တော်ဝုဏ္ဏေးမသည်၊ ကိံ၊ နုခေါ၊ အဘယ်
ကြောင့်လျှင်၊ ဧတ္တကာနံ၊ ဤမျှလောက်ငါးရာကုန်သောရဟန်းတို့၏၊ ဝသ
နဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို၊ ပဋိဇဂ္ဂါပေသိ၊ သုတ်သင်စေဘိသနည်း၊ ဒဟရကာ
လေ၊ ပျိုရွယ်သောကာလ၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ မဟလ္လကကာလေ၊ အို
မင်းသောကာလ၌၊ ဂိဟိဟောတုကာမေ၊ လူဖြစ်လိုသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
မိန္ဒန္တိ၊ ကြံလျက်၊ ဇာတောဝရကံ၊ ဖွားရာတိုက်ခန်းကို၊ ပဋိဇဂ္ဂါပေတွာ၊
သုတ်သင်စေ၍၊ ပဉ္စသတာနံ၊ ငါးရာကုန်သောရဟန်းတို့၏၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေ
ရာအရပ်ကို၊ ကရိတွာ၊ ပြုပြင်၍၊ ဒဏ္ဍဒိဝိကာ၊ မီးရှူးတိုင်တို့ကို၊ ဇလိတွာ၊
ထွန်းစေ၍၊ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာအား၊ ပါဟေသိ၊ ပို့စေ၏၊ ။

ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ တိက္ခ၊ ရဟန်းငါးရာတို့နှင့်၊
သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ပါသာဒံ၊ ပြဿာန်သို့၊ အာရုပ္ပ၊ တက်၍၊ ဇာတောဝရကံ၊ ဖွား
ရာတိုက်ခန်းသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ နိသိဒိ၊ နေ၏၊ နိသိဒိတွာ၊ နေတော်မူပြီး
၍၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့၊ ဝစ္ဆထ၊ သွားကြလေ

ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဥပေယျာဇေသိ၊ လွှတ်၏။ တေသု၊ ထို
ရဟန်းတို့သည်။ ဂတမဇ္ဈတ္တသုယေဝ၊ သွားခါမျှဖြစ်ကုန်လတ်သော်လျှင်။
'ထေရေဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာအား၊ ခရော၊ ကြမ်းသော၊ အာဗာဓော၊
အနာသည်၊ ဥပ္ပန္နိ၊ ဖြစ်၏။ လောဟိတပက္ခန္တိကာ၊ ဝမ်းသွေးသွန်ခြင်းကိုဖြစ်
စေတတ်ကုန်သော၊ မရဏန္တိကာ၊ သေဝပါနိုးဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ ခုက္ခ
ဝေဒနာတို့သည်။ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကံဘာဇနံ၊ တခုသောခွက်သစ်
သည်။ ပဓိသတိ၊ ဝင်ရ၏။ ဧကံဘာဇနံ၊ တခုသောသွေးပြည့်သောခွက်
ဟောင်းသည်။ နိက္ခမတိ၊ ထွက်ရ၏။ ပြာဟ္မဏီ၊ သါရိပုတ္တော့မသည်။ မမပုတ္တ
ဿ၊ ငါ့သားအား။ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်သောဝေဒနာသည်။ မဟ္တံ၊ ငါအား၊ နရုတ္တတိ၊
နှစ်သက်ခြင်းကိုမဖြစ်စေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသနဝတ္တန္တိရံ၊
နေရာတိုက်ခန်းတံခါးကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေ၏။ ။

• စတ္တာရောမဟာရာဇာနော၊ လေးယောက်သောနတ်မင်းကြီးတို့သည်။
ဓမ္မသေနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီးအရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ကုဟိ၊ အဘယ်
အရပ်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩလောကန္တာ၊ ကြည့်ကုန်
လတ်သော်။ နာဠကဂါမေ၊ နာဠကရွာ၌။ ဇာတောဝရဧက၊ ဖွားရာတိုက်
ခန်း၌။ ပရိနိဗ္ဗာနမဇ္ဈေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်ရာ ညောင်စောင်း၌၊ နိသိန္ဒော၊ လျောင်း
တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒိသ္မာ၊ မြင်လတ်၍။ ပစ္ဆိမဒေသနံ၊ အဆုံးစွန်ဖူးမြင်
ခြင်း၌။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဂမ္မ၊ လာလတ်ကုန်၍။
ဝန္တိတွာ၊ ရှိပိုး၍။ အဋ္ဌံသု၊ ရပ်ကုန်၏။ ကုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်။ ဧက၊ အဘယ်သူ
တို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေးတော်မူလတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မဟာ
ရာဇာနော၊ နတ်မင်းကြီးတို့ပါဘုရား၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကြားလတ်သော်။
ကသ္မာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ အာဂတော၊ လာကုန်သည်။ အတ္ထ၊
ဖြစ်ကြကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူလတ်သော်။ ဂိဇ္ဈာနုပဋ္ဌာကာ၊
သူနာတို့၏အလုပ်အကျွေးတို့သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ပါကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့
နှုတ်ထား၍။ အာဂတော၊ လာကြကုန်သည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ပါကုန်၏။ ဟောတု၊
ရှိစေတော့။ ဂိဇ္ဈာနုပဋ္ဌာကော၊ ဂိဇ္ဈာနုပဋ္ဌာကသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဝုဋ္ဌေ၊ သင်
နတ်မင်းကြီးတို့သည်။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပေယျာဇေ
သိ၊ လွှတ်တော်မူ၏။ တေသံဂတာဝဿာနေ၊ ထိုနတ်မင်းကြီး လေးပါးသွား
သည်၏အဆုံး၌၊ တေနေဝနယေန၊ ဓမ္မသေနာပတိကုဟိ၊ ဝိဟရတိ၊ ဤသို့အစ
ရှိသည်ဖြင့်ဆိုအပ်သောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုး

ရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ အာဂမ္မ၊ လာ၍၊ ဝဋ္ဋိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ အဋ္ဌာ
သိ၊ တည်၏၊ တသ္မိံ၊ ထိုသိကြားမင်းသည်၊ ဂတေ၊ သွားလတ်သော်၊ မဟာ
ဗြဟ္မာဝ၊ ဗြဟ္မာကြီးတို့သည်လည်း၊ အာဂမ္မိံ၊ အာဂမ္မိံ၊ ရှေးနည်းဖြင့်လာလတ်
ကုန်၏၊ တေပိ၊ ထိုသိကြားဗြဟ္မာတို့ကိုလည်း၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူ
လည်းကောင်းလျှင်၊ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ ဥယျော
ဇေသိ၊ ဣတိလိက်၏။ ။

ဗြဟ္မဏိ၊ သာရိမယံ၊ တာသံ၊ တာသံ၊ ဒေဝတာနံ၊ စတုမဟာရာဇ်သိကြား
ဗြဟ္မာနတ်များစွာတို့၏၊ အာဂမ္မန္တု၊ လာခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဂမန္တု၊
သွားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိသွာ၊ မြင်၍၊ ဧတေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊
ပုတ္တံ၊ သားကို၊ ဝဋ္ဋိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဝဋ္ဋိန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ ကောနုခေါ၊ အခြင်း
အရာအဘယ်သို့ဖြစ်လိမ့်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ထေရေသေ၊ အရှင်
သာရိပုတ္တရာ၏၊ ဝဋ္ဋိန္တိ၊ တိုက်ခန်းတံခါးသို့၊ ဂတ္တာ၊ သွား၍၊ တာဝ၊ လက်
ဦးစွာ၊ တာတ၊ ချစ်သား၊ ခုန့်၊ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်သောအခြင်းအရာကား၊ ကာ၊
အဘယ်သို့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေး၏၊ သော၊ ထိုရုန့်သည်၊ တံပဝတ္တိံ၊
ထိုဖြစ်သောအခြင်းအရာကို၊ အာဓိက္ခိတွာ၊ ကြားပြီး၍၊ ဘန္တေ၊ နောင်
တော်ဘုရား၊ မဟာဥပါယိကာ၊ ဒါယိကာမကြီးသည်၊ အာဂတာ၊ လာ
လတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ
သည်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အဝေလသယ၊ အခါမဟုတ်သည်၌၊ အာဂ
တာ၊ လာသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေး၏၊ သာ၊ ထိုမယ်
တော်ဒါယိကာမကြီးသည်၊ တာတံ၊ ချစ်သား၊ တုယံ၊ သင်ချစ်သားအား၊
ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊ အာဂတာ၊ လာလတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊
ဆိုပြီး၍၊ တာတံ၊ ချစ်သား၊ ပဌမံ၊ လက်ဦးစွာ၊ အာဂတာ၊ အရောင်အဝါ
တောက်ပစွာနှင့် လာသော သူတို့ကား၊ ဧက၊ အဘယ်သူတို့နည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေး၏၊ ဥပါယိကေ၊ ဒါယိကာမကြီး၊ စတ္တာရော၊ မဟာရာဇာ
နော၊ နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ ဆိုလတ်
သော်၊ တာတံ၊ ချစ်သား၊ တံ၊ သင်ချစ်သားသည်၊ စတုဟိမဟာရာဇေဟိ၊
နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့ထက်၊ မဟန္တတရော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်
အထူးလွန်မြတ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေးပြန်၏၊ ဥပါယိကေ၊ ဒါယိ
ကာမကြီး၊ ဧတေ၊ ထိုနတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့သည်၊ အာရာမိကသဒိ
သာ၊ ငါတို့ဆရာမြတ်စွာကုရားအရံစောင့်နှင့်တူကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ

ဆိုပြီး၍၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပဋိသန္ဓိဂ္ဂဟဏတော၊
 ပဋိသန္ဓေယူသည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ခပ္ပဟတ္ထာ၊ သန်လျက်လက်စွဲကုန်သည်
 ဟုလွှာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ အာရက္ခံ၊ အစောက်အရှောက်ကို၊ အကံသု၊ ပြုရကုန်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်၊ တာတ၊ ချစ်သား၊ တေသံ၊ ထိုနတ်မင်း
 ကြီးလေးယောက်တို့၏၊ ဂတာဝသာနေ၊ သွားသည်၏အဆုံး၌၊ အာဂတာ၊
 ထိုထက်အရောင်တောက်ပစွာလာသောသူကား၊ ကော၊ အဘယ်သူနည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ မေးပြန်၏၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော
 သိကြားမင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်၊ တာတ၊ ချစ်သား၊
 တံ၊ သင်သည်၊ ဒေဝရာဇတော၊ သိကြားနတ်မင်းထက်၊ မဟန္တတရော၊
 ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်အထူးလွန်မြတ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ မေး၏၊ ဥပါ
 သိကော၊ ဒါယိကာမကြီး၊ သေသော၊ ဤသိကြား နတ်မင်းသည်ကား၊
 ဘဏ္ဍုဂ္ဂါဟကသာမဏေရသဒိသော၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို ကိုင်သောသာမ
 ဏေနှင့်တူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဟ္တာ၊ ဆိုပြီး၍၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ တာဝတိံသတော၊ တာဝသိံသာမှ၊ ဩတရဏကာလေ၊ သက်
 သောကာလ၌၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်လျက်၊
 ဩဘိဇ္ဈော၊ သက်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်၊ တာတ၊ ချစ်သား၊
 တဿ၊ ထိုသိကြားနတ်မင်း၏၊ ဂတာဝသာနေ၊ သွားသည်၏အဆုံး၌၊ ဇော
 တမာနေဝိယ၊ တောက်လောင်သောမီးသို့ ညီးညီးအရောင်ပြောင်ပြောင်
 တောက်လျက်၊ အာဂတာ၊ လာသောသူသည်ကား၊ ကော၊ အဘယ်သူ
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ မေး၏၊ ဥပါသိကော၊ ဒါယိကာမကြီး၊ သော၊
 တောက်လောင်သောမီးသို့ညီးညီးအရောင် ပြောင်ပြောင်တောက်လျက်
 လာသောဤသူကား၊ ဘုယံ၊ သင်၏၊ ဘဂဝါစ၊ အာဏာတန်ခိုးကြီးမြတ်
 ဟူသောဘဂဝါလည်းဟုတ်ထသော၊ သတ္တဝေ၊ လူ့ အထုံးကို ဆုံးမတတ်
 စွာသတ္တဝါလည်းဟုတ်ထသော၊ မဟာဗြဟ္မာနာမ၊ ဗြဟ္မာကြီးမည်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်၊ တာတ၊ ချစ်သား၊ တံ၊ သင်သည်၊ မယံ၊
 ငါ၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ မဟာဗြဟ္မာတေဝံ၊ ဗြဟ္မာကြီး
 ထက်လည်း၊ မဟန္တတရော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့် အထူးလွန်မြတ်သလော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ မေး၏၊ ဥပါသိကော၊ ဒါယိကာမကြီး၊ အာမ၊ ဩဋ္ဌာမြတ်
 ပေ၏၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဇောတဒိဝသေ၊ ဖွားတော်
 မူသောနေ၌၊ ဇေတနာမစက္ကာရောမဟာဗြဟ္မာနေ၊ ထိုလေးယောက်သော
 ဗြဟ္မာကြီးတို့စဉ်လျက်လည်း၊ မဟာပုရိသံ၊ ယောကျ်ားမြတ်ကို၊ သုဝဏ္ဏ

၂၆၈ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဇာလေန၊ ရွှေကွန်ယက်ဖြင့်၊ ပဋိပတ္တိသုကိရ၊ ခံကုန်သတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

အထ၊ ထိုသို့ သူတို့ ကိုးကွယ်သည့် ဗြဟ္မာကြီးထက်ပင် မြတ်၏ဟု သောစကားကို ကြားလတ်သော်၊ ဗြဟ္မဏိယာ၊ သာရိမပတ်တော်အား၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝုတ္တဿ၊ ချစ်သား၏၊ အယံ အာနုဘာဝေါ၊ ဤတန်ခိုး အာနုဘော်သည်၊ တာဝမဟန္တော၊ ထိုရွှေလောက် ကြီးမြတ်တုံ သေး၏၊ မဟ္တံ၊ ငါ၏၊ ဝုတ္တဿ၊ ချစ်သား၏၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အာနုဘာဝေါ၊ တန်ခိုးအာနုဘော်သည်၊ ကိဒိသော၊ အဘယ်သို့ ကြီးကျယ်သော သဘောရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လိမ့်မည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္ဒယန္တိယာ၊ စေ့စေ့ကြံစဉ်၊ သဟဿ၊ အဆောင်တလျှင်၊ ပဉ္စဝဏ္ဏာ၊ ခုဒ္ဒက ခဏိက ဩက္ကန္တိက ဥဗ္ဗေဂ ဖရဏာ အားဖြင့် ငါးပါးအပြားရှိသော၊ ဝီတိ၊ ဝီတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်လတ်၍၊ သကလသရိရံ၊ ကိုယ်အလုံးကို၊ ဖရတိ၊ နှံ့၍တည်၏၊ ထေရော၊ အရှင်သာရိဝုတ္တရာသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ မဟတု၊ မပတ်တော်အား၊ ဝီတိသောမနဿ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပေပြီ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အယံ၊ ဤအခါကား၊ ဓမ္မဒေသနာယ၊ သစ္စာလေးထွေခွဲဝေဖော်ပြဓမ္မဒေသနာ၏၊ ကာလော အခါတန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္ဒေတွာ၊ ကြံတော်မူ၍၊ မဟာဥပါသိကေ၊ ဒါယိကာမကြီး၊ ကိ၊ အဘယ်ကို၊ ဗိန္ဒေတိ၊ ကြံသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေးတော်မူ၏၊ သာ၊ ထိုဒါယိကာမကြီးသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝုတ္တဿ၊ သား၏၊ အယံ ဂုဏော၊ ဤသို့သောကျေးဇူးသည်၊ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊ မဟန္တော၊ ကြီးမားသေး၏၊ အဿ၊ ထိုငါးသား၏၊ သတ္ထု၊ ပန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ကား၊ ဂုဏော၊ ကျေးဇူးတော်သည်၊ ကိဒိသော၊ အဘယ်သို့ ကြီးကျယ်သော သဘောရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ရှာလိမ့် မည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊ လက်ဦးစွာ၊ ဣဒံ၊ ဤအကြံကို၊ ဗိန္ဒေမိ၊ ကြံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်၏။ ။

မဟာ ဥပါသိကေ၊ ဒါယိကာမကြီး၊ မဟ္တံ၊ ငါ၏၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဇာတက္ခဏေစ၊ ဖွားတော်မူသောခဏ၌လည်းကောင်း၊ မဟာတိနိက္ခမနေစ၊ မြတ်သော တောထွက်တော် မူသောခဏ၌ လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗောဓိယံစ၊ သစ္စာလေးပါး တရားကို သိတော် မူသော ခဏ၌ လည်းကောင်း၊ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနေစ၊ ဓမ္မစကြာတရားဟောတော်မူသော အခါ၌လည်းကောင်း၊ ဒသသဟာသိလောကဓာတု၊ တသောင်းသောလောက

ခေတ်သည်။ ကမ္ဘိတ္ထ၊ ဝဲ၊ တင်ရိုက်တီးတော်ပီးလျက် သွက်သွက်ခါယှပ်၏။
 သီလေန၊ သီလဖြင့်၊ သမာဓိနာ၊ သမာဓိဖြင့်၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဝိမုတ္တိယာ၊
 ဖိုလ်ဖြင့်၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနေန၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်အမြင်ဖြင့်၊ သမော
 နာမ၊ ငါတို့မြတ်စွာဘုရားနှင့်တူသောသူမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိပိဇ္ဇမိနာ
 စကာရဏေန၊ ဤသို့ တထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့မှ ဝေးကွာတော်
 မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။
 အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝိတ္ထာ
 ရေတွာ၊ ချဲ့၍၊ ဗုဒ္ဓဂုဏ်ပဋိသံယုတ္တံ၊ ဘုရားကျေးဇူးနှင့်စပ်သော၊ ဓမ္မဒေသနံ
 တရားဒေသနာတော်ကို၊ ကထေသိ၊ မိနားရှာ၏သို့ဟောတော်မူ၏။ ။

ဗြာဟ္မဏိ၊ မယ်တော်ပုဏ္ဏားမသည်။ ဝိယပုတ္တဿ၊ အတိဇာတချစ်လှ
 စွာသောသား၏။ ဓမ္မဒေသနာ ဗရိယောဿနေ၊ တရားဒေသနာတော်၏
 အဆုံး၌၊ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊
 ပုတ္တံ၊ သားကို၊ တာတဥပတိဿ၊ ချစ်သားဥပတိဿ၊ ကဿ၊ အဘယ်
 ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အကာသိ၊ ပြုတ်သနည်း။ ဧဝရူပံနာမ၊ ဤသို့ပူပန်ခပ်
 သိမ်းငြိမ်းအေးစေတတ်ထူးမြတ်သောသဘောရှိသည်မည်ပေသော၊ အမ
 တံ၊ အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်ကို၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ ဧတ္ထကံလသလံ၊ ဤသို့လေးဆယ်၊ လေး
 ဝါရှည်ကြာစွာသော ကာလပတ်လုံး၊ နအဒါသိ၊ မပေးဘဲနေဘိသနည်း။
 ဣတိဧတံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၍၊ ထေရော၊ အရှင်သာရိ
 ပုတ္တရာမထေရ်သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခု၊ မေ၊ ငါ၏၊ မာတု၊ မယ်တော်ဖြစ်သော၊
 ရူပသာရိယာဗြာဟ္မဏိယာ၊ ရူပသာရိအမည်ရှိသောပုဏ္ဏားမအား၊ ပေါ
 သာဝနိကံ၊ မွေးကျေးဇူးခဖြစ်သော၊ မူလံ၊ အရင်းဥစ္စာကို၊ ဒိန္နံ၊ ပေးရပြီး
 ဧတ္ထကေန၊ ဤမျှသောသောတာပတ္တိဖိုလ်ဟူသော ဥစ္စာဖြင့်၊ ဝတ္တိဿတိ၊
 အရဟတ္တမဂ်သို့ ရောက်အောင်ကျင့်နိုင်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္နေတွာ၊
 ကြံ၍၊ မဟာဥပါသိကေ၊ ဒါယိကာမကြီး၊ ဂစ္ဆ၊ သွားလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဗြာဟ္မဏိ၊ မယ်တော်ပုဏ္ဏားမကို၊ ဥယျာဇေတွာ၊ လွှတ်လိုက်၍၊ ခုန့်၊ ခုန့်၊
 ကာဝေလ၊ အဘယ်အခါရောက်ပြီနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေးတော်
 မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဗလဝပဗ္ဗ၊ သကာလော၊ လင်းအားကြီး မိနား
 သောက်ထအခါ ရောက်ပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်လတ်သော်၊
 ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို၊ သမ္ဘိပါတေဟိ၊ စည်းဝေးချေလော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်း

အပေါင်းသည် သန္တိပတိတော၊ စည်းဝေးပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဝှောက်လတ်သော်၊ ရန္တု၊ ရန္တု၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချိ၍၊ နိသိဒါပေဟိ၊ ထိုင်စေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ညီတော်ရန္တုချီမ၍၊ နိသိဒါပေဟိ၊ ထိုင်စေ၏။ ။

ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဘိက္ခု၊ တပည့်အပေါင်းငါးရာတို့ကို၊ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ၊ အာမန္တေသိ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဝေါ၊ ငါ့ရှင်တို့သည်၊ စတုတ္ထာဏီသဝဿာနိ၊ လေးဆွဲလေးဝါကာလပတ်လုံး၊ မယာ၊ ငါနှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ ဝိစရန္တဝနံ၊ ကျင်လည်ကုန်စဉ်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ယံကာယိကံဝါ၊ အကြင်ကိုယ်အမှုကိုလည်းကောင်း၊ ယံဝါစသိကံဝါ၊ အကြင်နှုတ်အမှုကို လည်းကောင်း၊ နရောစေထ၊ မနှစ်သက်ကုန်၊ တံ၊ ထိုမနှစ်သက်သော ကိုယ်အမှု နှုတ်အမှုကို၊ ခမထ၊ သင်တို့သည်းခံကြပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လောကံလေးဆွဲလေးဝါကာလပတ်လုံး အမှောက်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ သာယာဝိယ၊ အရိပ်ကဲ့သို့၊ ဝုတ္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို၊ အမုပ္ပိတွာ၊ မလွှတ်မူ၍၊ ဝိစရန္တဝနံ၊ ကျင်လည်ကုန်စဉ်၊ နေ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ အရုတ္တနကံနာမ၊ မနှစ်သက်ဘွယ်သော အရှင်ဘုရား၏ကိုယ်အမှု နှုတ်အမှုမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပါ၊ ပန၊ စင်စစ်မူကား၊ ဝုတ္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ အမှောက်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ကာယိကံဝါ၊ မနှစ်သက်ဘွယ်သော ကိုယ်အမှုကိုလည်းကောင်း၊ ဝါစသိကံဝါ၊ မနှစ်သက်ဘွယ်သော နှုတ်အမှုကိုလည်းကောင်း၊ ခမထ၊ သည်းခံတော်မူပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ယျောက်ကုန်၏။ ။

အထပစ္ဆာ၊ ထိုနောက်မှ၊ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ မဟာဝိဝရံ၊ သက်နိုးကြီးကို၊ သံကမိတွာ၊ ဆွဲ၍၊ မုခံ၊ မျက်နှာကို၊ ဝိဝေယ၊ ဖိတ်၍၊ ဒက္ခိဏေနပဿေန၊ လက်ျာဘက်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗန္ဓော၊ လျောင်းလျက်၊ သတ္ထာဝိယ၊ မြတ်စွာဘုရားကဲ့သို့၊ နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ အနုပုဗ္ဗသမာပတ္တိယော၊ အစဉ်အတိုင်း ဝင်စားအပ်သော သမာပတ်တို့ကို၊ အနုလောမပဋိလောမတော၊ အနုလုံပဋိလုံအားဖြင့်၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ ပဌမဇ္ဈာနံ၊ ပဌမဈာန်ကို၊ အာဒိ၊ ကတော၊ အစပြု၍၊ ယာဝစတုတ္ထဇ္ဈာနာ၊ စတုတ္ထဈာန်တိုင်အောင်၊ သမာပဇ္ဇိ၊ ဝင်စား၏၊ တတော၊ ထိုစတုတ္ထဈာန်မှ၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ အနန္တရံယေဝ၊ အခြားမဲ့၌သာလျှင်၊ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးကို၊ ဥန္နာ

ဒေန္တော၊ ဝဲတင်ထပ်စေလျက်။ အနုပါဒိ သေသာယာ၊ ဝိပါက်ကမ္မစရုပ်
အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနစာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနစာတံဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန
ဝင်တော်မူ၏။ ။

ဥပါယိကာ၊ မယံတော်ဥပါယိကာမကြီးသည်။ ကိံနုခေါ၊ အသို့နည်း၊
မေ၊ ငါ၏။ ဝုတ္တော၊ သားတော်သည်။ ကိဗ္ဗိ၊ တရံတခွန်းသောစကားကို၊ န
ကထေသိ၊ မဆိုခဲ့ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဋ္ဌာယ၊ တစ်ချို့၊ ဝိဋ္ဌိပါဒေ၊ ခြေဖမ်းတော်၌၊
ပရိမဇ္ဇန္တိ၊ စမ်းသတ်လတ်သော်၊ ပရိနိဗ္ဗုတဘာဝံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်သည်၏
အဖြစ်ကို၊ ဥ တွာ၊ သိ၍၊ မဟာသဒ္ဓံ၊ ကျယ်စွာသောအသံကို၊ ကုရုမာနာ၊
ပြုလျက်၊ ပါဒေသု၊ ခြေတို့၌၊ နိပတိတွာ၊ ဝပ်၍၊ တာတ၊ ချစ်သား၊ မယံ၊
အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဣတော၊ ဤအခါမှ၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ တဝ၊ သင်ချစ်သား၏၊
ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ နဇာနိဗ္ဗာ၊ မသိပေကုန်၊ ဣဒါနိပန၊ ယခုမူကား၊ တံ၊
သင်ချစ်သားကို၊ အာဒိံကတွာ၊ အစပြု၍၊ အနေကသတော၊ အရာမကများ
ကုန်သော၊ အနေကသဟာသော၊ အထောင်မကများကုန်သော၊ အနေက
သကသဟာသော၊ အသိန်းမကများကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဣမ
သ္မိံနိဝေသနေ၊ ဤအိမ်၌၊ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍၊ ဘောဇေတုံ၊ ဆွမ်းလုပ်
ကျွေးခြင်းငှါ၊ နလဘိမ္ဘာ၊ မရပါကုန်၊ စိဝရေဟိ၊ သင်္ကန်းတို့ဖြင့်၊ အန္တောဒေ
တုံ၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ၊ နလဘိမ္ဘာ၊ မရပါကုန်၊ ဝိဟာရသတံ၊ ကျောင်းတရား
ကို၊ ဝိဟာရသဟာသံ၊ ကျောင်းတထောင်ကို၊ ကာရေတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နလဘိ
မ္ဘာ၊ မရပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိရိတိတွာ၊ မြည်တမ်း၍၊ ယာဝအရုဏုဂ္ဂမနာ၊
အရုဏ်တက်သည်တိုင်အောင်၊ ပရိဒေဝိ၊ ပိုကြွေး၏၊ အရုဏေ၊ အရုဏ်
သည်၊ ဥဂ္ဂတမတ္တေယေဝ၊ တက်လတ်ခါမျှဖြစ်လတ်သော်လျှင်၊ သုဝဏ္ဏ
ကာရေ၊ ရွှေပန်းထိမ်တို့ကို၊ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ သုဝဏ္ဏဂတ္ထံ၊
ရွှေတိုက်ကို၊ ဝိဝရာပေတွာ၊ ဖွင့်လှစ်စေ၍၊ သုဝဏ္ဏကမ္ပိယေ၊ ရွှေကန်တို့ကို၊
မဟာ တုဿာယ၊ ချိန်ကြီးဖြင့်၊ တုဿာပေတွာ၊ ချိန်စေ၍၊ ပဉ္စကုဋ္ဌာဂါရ
သတာနိ၊ ရလစ်မွန်ချွန် အထွဋ်တပ်သော ပြာသာဒ်ငါးရာတို့ကို လည်း
ကောင်း၊ ပဉ္စအပ္ပိကသတာနိ၊ မကိုဋ်အညွန့်နှင့်တူသောစေတီငါးရာတို့ကို
လည်းကောင်း၊ ကရောဏ၊ ပြုလုပ်ကြကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒါပေတိ၊ ပေးစေ၏၊
သက္ကောဒေဝရာဇာပိ၊ သိကြားနတ်မင်းသည်လည်း၊ ဝိသုကမ္မဒေဝ ဝုတ္တံ၊
ဝိသုကြိုနတ်သားကို၊ အာမန္တေတွာ၊ မြော်၍၊ တာတ၊ အချင်းဝိသုကြိုနတ်
သား၊ ဓမ္မသေနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီးအရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ပရိနိဗ္ဗု
တော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်ပြီ၊ ပဉ္စကုဋ္ဌာဂါရသတာနိ၊ ရလစ်မွန်ချွန်အထွဋ်တပ်

သော ပြာသာဒ်ငါးရာတို့ကို လည်းကောင်း၊ ပဉ္စအတ္ထိကသတာနိ၊မကိုနှင့်
အညွန့်နှင့်တူသောစေတီငါးရာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မာပေဟိ၊ဘန်ဆင်း
ချေလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊စေလိုက်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ဆို
အပ်ပြီးသော အပြားအားဖြင့်၊ ဥပါသိကာယ၊ မဟ်တော်ဒါယိကာမကြီး
သည်၊ကရိတာနိစ၊ပြုလုပ်စေအပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ဝိသုကဓမ္မေန၊
ဝိသကြိုနတ်သားသည်၊ နိဗ္ဗိတာနိစ၊ဘန်ဆင်းအပ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်
သော၊သဗ္ဗာနိဝိ၊ အလုံးစုံသောပြာသာဒ်တို့သည်လည်း၊ နွေသဟဿာနိ၊
နှစ်ထောင်တို့သည်၊အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ၊

တတော၊ထိုနောက်မှ၊နဂရမဇ္ဈေး၊မြို့လယ်၌၊ မဟာမဏ္ဍပ်၊ကြီးကျယ်
သောမဏ္ဍပ်ကန္ဓားကို၊ကာရေတွာ၊ပြုစေ၍၊မဏ္ဍပမဇ္ဈေး၊မဏ္ဍပ်အလယ်၌၊
မဟာကုဋ္ဌာဂါရံ၊ရုလစ်မွန်ချွန်တပ်သောပြာသာဒ်မကို၊ဌပေတွာ၊ထား၍၊
သေသာ၊ကြွင်းသောပြာသာဒ်တို့ကို၊ ပရိဝါရသင်္ခေပေန၊အခြံအရံအသွင်
ဖြင့်၊ဌပေတွာ၊ထား၍၊ သာဓုကိဋ္ဌိကံ၊သို့တော်ကောင်းတို့ သံဝေဂဝတ္ထု
ကိုကြား၍တရားနှင့်ယှဉ်သောပွဲစင်းသတင်ကို၊ အာရုတိံ၊သု၊အားထုတ်
ကုန်၏၊ ဒေဝါနံ၊နတ်တို့၏၊ အန္တရေ၊အကြား၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊
မနုဿာနံ၊လူတို့၏၊အန္တရေ၊အကြား၌၊ ဒေဝါ၊နတ်တို့သည်၊ အဟောသုံ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ ၊

ရေဝတိနာမ၊ရေဝတိအမည်ရှိသော၊ ကော၊တဦးသော၊ ထေရုဿ၊
အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏၊ ဥပဋ္ဌာယိကာ၊ အလုပ်အကျွေးဒါယိကာမသည်၊
အဟံ၊ငါသည်၊ထေရုဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာအား၊ ပူဇံ၊ပူဇော်သက္ကာရ
ကို၊ကရိဿာမိ၊ပြုပေအံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊သုဝဏ္ဏဝုပ္ပာနံ၊ရွှေပန်းတို့၏၊ တယော
ကုမ္ဘေ၊ သုံးကုမ္ဘတို့ကို၊ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏၊ ထေရုဿ၊ အရှင်သာရိ
ပုတ္တရာအား၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
သက္ကောဒေဝရာဇာ၊သိကြားနတ်မင်းသည်လည်း၊ အဘတေယျကောဋိနာ
ဓူကေဟိ၊နှစ်ကုဋေ ငါးသန်းသောနတ်ကချေသည်တို့သည်၊ပရိဝါရိတော
ရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဩတရိ၊သက်၏၊ သက္ကော၊ သိကြားနတ်မင်းသည်၊
ဩတရိ၊သက်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ မဟာဇနော၊ လူများသည်၊ ပစ္ဆာရုခေါ၊
နောက်သို့ပြန်၍၊ပက္ကမိ၊ ဗဲ၏၊ တတ္ထ၊ထိုပါးသတ်၌၊ သာဝိဥပါယိကာ၊ ထို
ရေဝတိဥပါယိကာမသည်လည်း၊ပရိက္ကမမောနာ၊ ဗဲဆုတ်လတ်သော်၊ဂရု
တာရတ္ထာ၊လေးသောဝန်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ကေမန္တံ၊တင့်အပ်သော

အရပ်သို့၊ အပဿတ္တိတုံ၊ ဘဲခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊
မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ အန္တရေ၊ အကြား၌၊ ပတတိ၊ လည်း၏၊ မနုဿာ၊ လူတို့
သည်၊ အပဿန္တာ၊ မမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တံ၊ ထိုရေဝတီကို၊ မဒ္ဓိတွာ၊ နင်း
၍၊ အဂမိံ သု၊ သွားကုန်၏၊ သာ၊ ထိုရေဝတီသည်၊ တက္ကဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်
လျှင်၊ ကာလံကတွာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍၊ တာဝတိံ သဘာဝနေ၊ တာဝတိံ သာ
နတ်ပြည်၌၊ ကနကရိမာနေ၊ ရွှေဗိမာန်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ အသာ၊ ထိုရေဝတီ
နတ်သွီး၏၊ နိဗ္ဗတ္တက္ခဏေယော၊ ဖြစ်သောဓဏ၌ပင်လျှင်၊ နေတနက္ခန္ဓာဝိယ၊
ရွှေတုံးကဲ့သို့၊ တိဂါဝုတပ္ပမာဏော၊ သုံးဂါဝုတ်ပမာဏရှိသော၊ အတ္တဘာ
ဝေါ၊ ကိုယ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗိသကဋတာရေပမာဏသကာရ၊
ပဋိမဏ္ဍိတာ၊ လှည်းအစည်းခြောက်ဆယ်ဝန်ပမာဏရှိသော နတ်တန်ဆာ
ဆင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အစ္ဆရာသဟဿပရိဝါရိတာ၊ နတ်သွီးတထောင်
အခြံအရံရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ။

အထ၊ ထိုရောကာလ၌၊ အသာ၊ ထိုရေဝတီနတ်သွီး၏၊ ဒိဗ္ဗံ၊ နတ်၌ဖြစ်
သော၊ သဗ္ဗကာယိကာဒါသံ၊ ကိုလုံးပေါ်မှ ကြီးကို၊ ဝုရုတော၊ ရှေ့၌၊ ဌပယိံ
သု၊ ထီးကုန်၏၊ သာ၊ ထိုရေဝတီနတ်သွီးသည်၊ အတ္တနု၊ မိမိ၏၊ သိရိသမ္ပတ္တိံ
အသရေ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အယံ သမ္ပတ္တိ၊ ဤစည်းစိမ်သည်၊ ဥဇ္ဇ
ရော၊ ဖြတ်၏၊ မေ၊ ငါသည်၊ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ်သို့သော၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံ
ကို၊ ကတံ၊ ပြုဘူးသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တုယမာနာ၊ ကြံလတ်သော်၊ မဟာ၊
ငါသည်၊ သာရိပုတ္တက္ကေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏၊ ပရိနိဗ္ဗု
တဋ္ဌာနေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံရာအရပ်၌၊ တိဟိ သုဝဏ္ဏဝုပ္ပကုဗ္ဗေဟိ၊ ရွှေပန်းသုံးကုမ္ဘ
တို့ဖြင့်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကတာ၊ ပြုဘူး၏၊ မဟာဇနေ၊ လူများအပေါင်း
သည်၊ နံ၊ ငါ့ကို၊ မဒ္ဓိတွာ၊ နင်း၍၊ ဂတော၊ သွားကြလေ၏၊ သာတံ၊ ထိုငါ
သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ကာလံကတွာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍၊ ဣမ၊ ဤနတ်ပြည်
၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်လာ၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ထေရံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမ
ထေရ်ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ လဇ္ဈံ၊ ရအပ်သော၊ ဝုညဝိပါကံ၊ ကောင်းမှုအကျိုး
ကို၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား၊ ကထေသာသမိ၊ တရားဟောချေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဩတရိ၊ သက်သာ၏။ ။

မဟာဇနေ၊ လူများအပေါင်းသည်၊ ခုရတောဝ၊ အဝေးကလျှင်၊ ဒိသ္မာ၊
မြင်၍၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ ဧန္တု၊ ရှစ်ခုကုန်သော၊ သုရိယာ၊ နေတို့သည်၊ ဥဗ္ဗိတာ၊ နု
ခေါ၊ တက်ကုန်ဘိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဝွေးဆင့်ဝါး၊ ဩလောကေန္တာ၊

တြိညလတ်သော်၊ ဝိမာနေ၊ ဗိမာနသည်။ အာဂန္တန္တေ၊ အနီးသို့လာလတ်သော်၊ ကုဋ္ဌာဂါရသဏ္ဌာနံ၊ ရုလစ်မွန်ချွန်တပ်သော သဏ္ဌာန်နတ်ဗိမာန်သည်၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ အယံ၊ အသျှံ၊ ညဉ့်ညဉ့်၊ မီးကျိုးတမြင့်တင့်တယ် ထွန်းဝင်း သက်ဆင်းလာသည် ဤရှည်ရှည်ကား၊ နုသူရိယော၊ နေမင်း မဟုတ်၊ ဇေတံ၊ ဤဝတ္ထုကား၊ ဝိမာနမေဝ၊ နတ်ဗိမာန်ပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တမ္ဘိဝိမာနံ၊ ထိုဗိမာန်သည်လည်း၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်၊ အာဂန္တံ၊ လာ၍၊ ထေရုဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏။ ဒါရုပိတကမတ္ထကေ၊ ထင်းပုံထက်၌၊ အဋ္ဌာယိ၊ တည်၏။ ဒေဝဓိတာ၊ နတ်သို့သည်၊ ဝိမာနံ၊ ဗိမာန်ကို၊ အာကာသေယေဝ၊ ကောင်းကင်၌သာလျှင်၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ပထဝီ၊ မြေသို့၊ ဩတရိ၊ သက်၏။ ။

မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်။ အယေ၊ အရှင်မ၊ တံ၊ အရှင်မသည်။ ကာ၊ အဘယ်အမျိုးမည်အဘယ်ပြည်သူပေနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘုဌေ၊ သင်တို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို၊ နဇာနာထ၊ မသိဘဲရှိကုန်ကြတော့သလော။ အဟံ၊ ငါကား၊ ရေဝတိနာမ၊ သင်တို့ရွာသူရေဝတိအမည်ရှိ၏။ တိဟိသုဝဏ္ဏပုပ္ဖကုဋေ ဟိ၊ ရွှေပန်းသုံးကုမ္ဘတို့ဖြင့်၊ ထေရံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မနုဿေဟိ၊ လူတို့သည်၊ မဒ္ဓိတွာ၊ နင်းမိ၍၊ ကာလံကတွာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍၊ တာဝတိံသာဘဝနေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ငါဖြစ်လတ်ပြီ၊ မေ၊ ငါ၏။ သိရိသမ္ပတ္တိံ၊ အသရေ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ပဿထ၊ ရှုပါကုန်လော၊ ဘုဌေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း၊ ဒါနာနိ၊ အဗ္ဗုဝတ္ထုတို့ကို၊ ဒေထ၊ လှူကြကုန်၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရောထ၊ ပြုကြကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုသလကိရိယာယ၊ ကုသိုလ်ပြုခြင်း၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ကထေတွာ၊ ဟော၍၊ ထေရုဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏၊ ဗိတကံ၊ လောင်တိုက်ကို၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ်လှည့်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဒေဝဌာနံယေဝ၊ အထက်နတ်ပြည်သို့သာလျှင်၊ ဂတာ၊ သွားသတည်း။ ။

မဟာဇနောပိ၊ လူများအပေါင်းသည်လည်း၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ သာရကိဋ္ဌိတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့သံဝေဂဝတ္ထုကိုကြားသျှက်မြူးထူးသောသဘင်ကို၊ ကိဋ္ဌိတွာ၊ မြူးထူး၍၊ သဗ္ဗဂန္ဓေဟိ၊ အလုံးစုံသောနံ့၊ သာတို့ဖြင့်၊ ဗိတကံ၊ လောင်တိုက်ထင်းပုံကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဗိတကံ၊ လောင်တိုက်ထင်းပုံသည်၊ ဧကူနရတနသတိကာ၊ တခုယုတ်အတောင်တရာရှိ

သည့်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိ ပုတ္တရာ၏၊ သရိရံ၊ အလောင်းတော်ကို၊ စိတကံ၊ လောင်တိုက်ထင်းပုံသို့၊ အာရော ပေတွာ၊ တင်၍၊ ဥသိရကလသိကေဟိ၊ ပန်းရင်းမီးစည်းတို့ဖြင့်၊ အလိမ္မေသုံ၊ မီးညှိ ကုန်၏၊ အာဠဟနေ၊ သုသာန်၌၊ သဗ္ဗရတ္တိကံ၊ တညဉ့်လုံးဖြစ်သော၊ ဓမ္မသဝ နံ၊ တရားနာခြင်းသည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနုရုဒ္ဓတ္တေရော၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ် သည်၊ သဗ္ဗဂန္ဓေဒကေန၊ အလုံးစုံသောနံသာရေဖြင့်၊ ထေရဿ၊ အရှင် သာရိပုတ္တရာ၏၊ စိတကံ၊ ထင်းပုံကို၊ နိဗ္ဗာပေသိ၊ မီးငြိမ်းစေ၏၊ ရုန္ဒတ္တေရော၊ ညီတော်ရုန္ဒထေရ်သည်၊ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တော်တို့ကို၊ ပရိသာဝနေ၊ ရေ စစ်ပဝါ၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဣဝေ၊ ဤအရပ်၌သာလျှင်၊ သန္ဓာရေတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ဇေဋ္ဌဘာသတိကဿ၊ နောင်တော်ကြီးဖြစ်သော၊ ဓမ္မသေနာပတိ သာရိပုတ္တ ရတ္တေရဿ၊ တရားစစ်သူကြီး ဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏၊ ပရိနိဗ္ဗုတဘာဝံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်သည်၏အဖြစ်ကို၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေသာမိ၊ လျှောက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓာ တုပရိသာဝနဉ္စ၊ ဓာတ်တော်ရေစစ်ကို လည်းကောင်း၊ ထေရဿ၊ အရှင် သာရိပုတ္တရာ၏၊ ပတ္တစိဝရဉ္စ၊ သပိတ်သင်္ကန်းတော်ကို လည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧကဋ္ဌာနေပိ၊ တခုသောအရပ်၌လည်း၊ နွေရတ္တိယော၊ နှစ်ညဉ့်တိုင်အောင်၊ အဝသိတွာ၊ မနားမူ၍၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ် ၌၊ ဧကရတ္တိဝါသေနေဝ၊ တညဉ့်သာ ကျိန်းသဖြင့်၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိ ပြည်သို့၊ ပါပုဏ္ဍာတိ၊ ရောက်၏၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ ဒသေတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အထခေါ ရန္တော သမဏုဒ္ဓေသောတိ အာဒိ၊ အထခေါ ရန္တော သမဏုဒ္ဓေ သောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

တတ္ထဝစနေ၊ ထိုရန္တောသမဏုဒ္ဓေသောစသောစကား၌၊ ယေနာယသ္မာ အာနန္ဓောတိ၊ ယေနာယသ္မာအာနန္ဓောဟူသည်ကား၊ ယေန၊ အကြင်အရပ် ၌၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဥပဏ္ဍာယော၊ ဥပဏ္ဍာဟ်ဖြစ်သော၊ ဓမ္မာဏ္ဍာဂါရိ ကော၊ တရားဓာတ္တာရိုးဖြစ်သော၊ အာယသ္မာအာနန္ဒန္တော၊ အရှင်အာနန္ဒာ သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏၊ ကသ္မာပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ သေသော၊ ဤရုန္ဒသည်၊ ဥဇုကံ၊ ပြောင့်ပြောင့်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အဝံတော်သို့၊ အဂတ္တာ၊ မသွားမူ၍၊

၂၇၆

မဟာဝဂ္ဂသံပခုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ထေရဿအရှင်အာနန္ဒာ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အဂမာသိ၊ သွားပြန်သနည်း။ ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့။ သတ္တရိစ၊ မြတ်စွာဘုရား၌လည်းကောင်း။ ထေရေစ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၌လည်းကောင်း။ ဂါရဝေန၊ ရှိသေသဖြင့်၊ အဂမာသိ၊ သွားပြန်၏။ ဇေတဝနမဟာဝိဟာရေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကြီး၌။ ပေါက္ခရာဏိယံ၊ ရေကန်၌။ နှုတ္တာ၊ ရေချိုး၍။ ပစ္စုတ္တရိတွာ၊ တဖန်တက်၍။ သုနိဝတ္ထသုပါရတဿ၊ ကောင်းစွာဝတ်ရုံစဉ်။ အဿ၊ ထိုရန္တထေရ်အား။ ဇေတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ ဘုရားတို့မည်သည်။ မဟာပါသာဏန္တတ္ထိဝိယ၊ ကျောက်တီးကြီးကဲ့သို့။ ဂရုနော၊ လေးကုန်၏။ ဗဏကတသပ္ပာသိဟဗျုပ္ပမတ္တဝါရဏာဒယောဝိယစ၊ ပါးပျဉ်းထောင်သောမြွေ ကေသရာဇာဩဇာသို့ တွေ့တိုင်းဖမ်းစားတတ်သောကျားသစ်အမုန်ရစ်သောဆင်စသည်တို့ကဲ့သို့လည်း။ ဒုရာသဒါ၊ ချဉ်းကပ်နှိုင်ခဲကုန်၏။ မယာ၊ ငါသည်။ ဥဇုကမေဝ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်သာလျှင်။ သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ ဂတ္တာ၊ သွား၍။ ကထေဝံ၊ ဝံစားစားကြားလျှောက်ခြင်းငှါ။ နသတ္တာ၊ မတတ်ကောင်း။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ နှုတ်ခေါ်သွားသင့်မည်နည်း။ ဣတိဇေတံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ ဗိန္တေသိ၊ ကြံပြန်၏။ မေ၊ ငါ၏။ ဥပဏ္ဍာယော၊ ဥပဏ္ဍာလ်သည်။ ဓမ္မာဏ္ဏာဂါရိကော၊ တရားတဏှာစိုးလည်းဖြစ်၏။ ဇေဋ္ဌဘာတိကတ္ထေရဿ၊ နောင်တော်မဟာထေရ်၏။ ဥတ္တမသဟာယော၊ မြတ်သော အဘော်လည်းဖြစ်ပေ၏။ တဿ၊ ထိုဥပဏ္ဍာလ်အရှင်အာနန္ဒာ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂတ္တာ၊ သွား၍။ တံ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သဗ္ဗိ၊ တကွ။ ကထေဿာမိ၊ လျှောက်ထားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တရိစေဝ၊ ဘုရား၌လည်းကောင်း။ ထေရေစ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၌လည်းကောင်း။ ဂါရဝေန၊ ရှိသေသဖြင့်။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏။ ။

ဣဒမဿပတ္တစိဝရန္တိ။ ဣဒမဿပတ္တစိဝရံဟူသည်ကား။ အယံ၊ ဤပရိက္ခရာကား။ အဿ၊ ထိုနောင်တော်သာရိပုတ္တရာ၏။ ပရိဘောဂပတ္တော၊ သုံးဆောင်တော်မူသောသပိတ်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤအထုပ်ကား။ ဓေတုပရိသာဝနံ၊ ဓာတ်တော်ရေစစ်တည်း။ ဣတိဇေတံ၊ ဤသို့။ ဇေတကံ၊ တရုတရစိ၊ အာဓိက္ခိကြား၏။ ပါဠိယံပန၊ ပါဠိတော်၌ကား။ ဣဒမဿပတ္တစိဝရန္တိ။ ဣဒမဿပတ္တစိဝရံဟူ၍။ ဧတ္တကမေဝ၊ ဤမျှကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ကထာပါတတန္တိ၊ ကထာပါတံဟူသည်ကား။ ကထာမူလံ၊ စကားအရင်းလက်

ဆောင်ကို၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ မူလံ၊ ရင်းနှီးစရာဥစ္စာကို၊ ပါဘတန္တိ၊ ပါဘတံ ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယထာဟ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူ မူကား၊ အပ္ပကေနာပိမေခေဝိ၊ ပါဘတေန ဝိစက္ခဏော၊ သမုဋ္ဌာပေတိ အတ္တာနံ၊ အဏုအဂ္ဂိံဝသန္ဓမန္တိ၊ အပ္ပကေနာပိမေခေဝိ၊ ပါဘတေန ဝိစက္ခဏော၊ သမုဋ္ဌာပေတိအတ္တာနံ၊ အဏုအဂ္ဂိံဝသန္ဓံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ သူဒေါ၊ စေတိသည်ဟောတော်မူသည်၊ အဏုအဂ္ဂိံ၊ အနည်းငယ်သောမီးကို၊ သန္ဓံသန္ဓမန္တော၊ နွားချေးသစ်ဆွေးတို့ဖြင့်မွေးမှုတ်၍၊ သမုဋ္ဌာပေသိဇ္ဈဝ၊ ဟူးဟူးထစေ၏သို့၊ ဝိစက္ခဏော၊ အကျိုးအကြောင်းကိုမျှော်မြင်သော၊ မေခေဝိ၊ ပညာရှိသည်၊ အပ္ပကေနပိ၊ အနည်းငယ်သာဖြစ်သော၊ ပါဘတေန၊ ရင်းနှီးစရာဥစ္စာဖြင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ တည်စေ၏။ ။

ဘဂဝန္တံဒဿနာယာတိ၊ ဘဂဝန္တံဒဿနာယဟူသည်ကား၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒဿနတ္ထာယ၊ ဘူးမြင်ခြင်းငှါ၊ ဣမိနာ၊ ဤအာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နဒိဋ္ဌပုဗ္ဗေကာံပန၊ မမြင်ဘူးရှာသလော၊ ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့၊ နောနဒိဋ္ဌပုဗ္ဗေ၊ မမြင်ဘူးသည်ကားမဟုတ်မြင်ဘူးသည်သာပေတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အယံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဒိဝါ၊ နေအခါ၌၊ နဝဝါရေ၊ ကိုးကြိမ်တိုင်အောင်၊ ဧတ္ထိံ၊ ညဉ့်၌၊ နဝဝါရေ ကိုးကြိမ်တိုင်အောင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကောဟံ၊ တရက်လည်းဖြင့်၊ အဋ္ဌာရသဝါရေ၊ တဆယ့်ရှစ်ကြိမ်တိုင်အောင်၊ ဥပဋ္ဌာနမေဝ၊ ဝတ်ပြုခြင်းငှါသာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဘုရားအထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၏။ ပန၊ ဗျတိရိက်ကို ဆိုအံ့၊ ဒိဝသဿ၊ နေ၏။ သတဝါရံ၊ အကြိမ်တရာ တိုင်အောင် လည်းကောင်း၊ သဟဿဝါရံဝါ၊ အကြိမ်တထောင်တိုင်အောင်လည်းကောင်း၊ ဂန္တုကာမော၊ သွားလိုသည်၊ သမာနောပိ၊ ဖြစ်မူလည်း၊ အကာရဏာ၊ အကြောင်းမရှိဘဲ၊ နဂစ္ဆတိ၊ မသွား၊ ဧကံပညာနိရံ၊ တခုသော ဖြဿနာဟူသော အခွင့်အကြောင်းကို၊ ဂဟေတွာဝ၊ ယူ၍သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ၊ ကြွတော်မူ၏။ သော၊ ထိုရှင်အာနန္ဒာသည်၊ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌၊ တေနကထာပါဘတေန၊ ထိုစကားလက်ဆောင်ဖြင့်၊ ဂန္တုကာမော၊ ဘုရားအထံတော်သို့ချဉ်းကပ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အတ္ထိဇေ၊ ဣဒံအာရုသောရန္တကထာပါဘတံဘဂဝန္တံဒဿနာယဟူသောဤစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

ဣဒမဿပတ္တစိဝရန္တိ၊ ဣဒမဿပတ္တစိဝရံဟူသည်ကား၊ ထေရောပိ၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်လည်း၊ တဿ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာ၏၊ ပတ္တစိဝရံ၊

သဝိတ်သင်္ကန်းတည်း။ ဣဒ္ဓန္တုဤသညလည်း။ ဓာတုပရိသာဝနံ။ ဓာတ်
တော်စေ့စပ်တည်း။ ဣတိဤသို့။ ပါဠိယောက္ကံယေဝ။ အသီးအသီးသာလျှင်။
ဒဿေတွာ။ ပြု၍။ အာမိက္ခိ။ ကြား၏။ သတ္တဝ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဟတ္ထံ။
လက်တော်ကို။ ပဿာရိတွာ။ ဆန့်တော်မူ၍။ ဓာတုပရိသာဝနံ။ ဓာတ်ထုပ်
ပဝါကို။ ဂဟေတွာ။ ယူတော်မူ၍။ ဟတ္ထတလေ။ လက်ဝါးတော်အပြင်၌။
ဌပေတွာ။ ထားတော်မူ၍။ ဘိက္ခူ။ ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေသိ။ မိန့်တော်မူ၏။
ကိံ။ အာမန္တေသိ။ အဘယ်သို့။ မိန့်တော်မူသနည်း။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။
ယောသောဘိက္ခူ။ ထိုသို့သဘောရှိသောအကြင်ရဟန်းသည်။ ပုရိမဒိဝ
သေ။ ရှေးသောနေ့၌။ အနေကာနိပါဠိဟာရိယသတာနိ။ တပါးမကများစွာ
သောတန်ခိုးပြာဋိဟာ အရာတို့ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ နိဗ္ဗာနံ။ နိဗ္ဗာန်သို့ဝင်ခြင်း
ကို။ အနုဇာနာပေသိ။ ငါဘုရားခွင့်ပြုစေ၏။ တဿ။ ထိုတန်ခိုးထူးထွေပြပေ
တတ်သောရဟန်း၏။ ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ ဣမာသင်္ခဏ္ဍသန္နိဘဝဓာတုယော
ဝ။ ရေသင်းအသွေးဖွေးဖွေးပြုသောဤဓာတ်တော်တို့သည်သာလျှင်။ ပညာ
ယန္တိ။ ထင်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ ဧသဧသောဘိက္ခူ။ ဤရဟန်း
သည်။ ကပ္ပသတသဟဿာမိကံအသင်္ချေယျံ။ ကမ္ဘာတသိန်း အလွန်ရှိ
သောအသင်္ချေတိုင်အောင်။ ပုရိတပါရမီ။ ဖြည့်အပ်ပြီးသောပါရမီ ရှိသော
သူပေတည်း။ ဧသဧသောဘိက္ခူ။ ဤရဟန်းသည်။ မယာ။ ငါဘုရားသည်။
ပဝတ္တိကံ။ လည်စေ့အပ်သော။ ဓမ္မစက္ကံ။ ဓမ္မစက်ကို။ အနုပဝတ္တိတော။ ရိုးစွဲ
အတူ လည်စေ့နှိုင်းသော တပည့်လက်ထောက်ကြီးတည်း။ ဧသဧသော
ဘိက္ခူ။ ဤရဟန်းသည်။ ပဋိလဒ္ဓရုတိယအာသနော။ ရပြီးသော ဒုတိယ
နေရာရှိသောသူတည်း။ ဧသဧသောဘိက္ခူ။ ဤရဟန်းသည်။ ပုရိတသ
ဝကသန္နိပါတော။ သာဝက အစည်းအဝေးဝွဲကြီး ပြည့်စေ နှိုင်းသောသူ
တည်း။ ဧသဧသောဘိက္ခူ။ ဤရဟန်းသည်။ မံ။ ငါဘုရားကို။ ဌပေတွာ။
ထား၍။ ဒဿသုစက္ကဝါဠသဟဿေသု။ တသောင်းသောစကြာဝဠာတို့၌။
ပညာယ။ ပညာဖြင့်။ အသဒိသော။ သူမတူနှိုင်းသောသူတည်း။ ဧသဧသော
ဘိက္ခူ။ ဤရဟန်းသည်။ မဟပညော။ ကြီးကျယ်သောပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
ပေတည်း။ ဧသဧသောဘိက္ခူ။ ဤရဟန်းသည်။ ပုထုပညော။ ထူထဲသော
ပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ပေတည်း။ ဟာသပညော။ ရွှင်သော ပညာရှိသော
ပုဂ္ဂိုလ်ပေတည်း။ ဇဝနပညော။ လျှင်သောပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ပေတည်း။
တိက္ခပညော။ တက်သောပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ပေတည်း။ နိဗ္ဗေမိကပညော
ဖောက်ထွင်းနှိုင်းသောပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ပေတည်း။ ဧသဧသောဘိက္ခူ။

ဤရဟန်းသည်၊ အပ္ပိစ္ဆယ၊ အလိုကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်ပေတည်း၊ ဧသဧသော
ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲလွယ်သောပုဂ္ဂိုလ်ပေတည်း။
ပဝိဝိတ္တော၊ ကာယဝိတ္တ ဥပမိ ဝိဝေကသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ပေ
တည်း၊ အသံသဋ္ဌော၊ ရောနှောခြင်းကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ပေတည်း၊ အာရဒ္ဓ
ဝိရိယော၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ပေတည်း၊ စောဒကော
မကောင်းသောအမှုအရာကို စောဒနာတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ပေတည်း၊ ပါပ
ဂရဟိ၊ မကောင်းမှုကို ရှုတ်ချတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ပေတည်း၊ ဧသဧသော
ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ ပဉ္စဇာတိသတာနိ၊ ဘဝငါးရာတို့၌၊ ပဋိလဒ္ဓမဟာ
သမ္ပတ္တိယော၊ ရေအပ်ပြီးသည့် ကြီးကျယ်သောစည်းစိမ်တို့ကို၊ ပဟာယ၊
တံထွေးပေါက်ကဲ့သို့မမက် စွန့်ခွါ၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်း ပြုပေသောသူ
တည်း၊ ဧသဧသောဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ မမ၊ ငါတုရား၏၊ သာသနေး၊
သာသနာတော်၌၊ ပထဝိသမဓန္တိကော၊ မြေကြီးနှင့်တူသောသည်းခံခြင်း
ရှိသောသူပေတည်း၊ ဧသဧသောဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ ခနိဗ္ဗိယာဏာ
ဥသတသဒိသော၊ ဦးချိုဖြတ်သော နွားမင်း ဥသတနှင့် တူသော သူပေ
တည်း၊ ဧသဧသော၊ ဤရဟန်းသည်၊ စဏ္ဍာလ သဒ္ဓိသ နိဝိတ္တော၊
ခွန်းစဏ္ဍားသားနှင့်အတူနှိမ် ချသောစိတ်ရှိသောသူပေတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ မဟာပညဿ၊ ကြီးသောပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဓာတုယော၊
ဓာတ်တို့ကို၊ ပဿထ၊ ရှုကြကုန်လော့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုထုပညဿ၊
ထူထဲသော ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဟာသပညဿ၊ ရှင်သောပညာရှိ
သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဇဝနပညဿ၊ လျှင်သောပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဘိက္ခ
ပညဿ၊ ထက်သောပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ နိဗ္ဗေဓိကပညဿ၊ ထိုးတွင်း
သောပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အပ္ပိစ္ဆယ၊ အလိုကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊
သန္တုဋ္ဌဿ၊ ရောင့်ရဲသော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပဝိဝေကဿ၊ ဝိဝေကသုံးပါးနှင့်
ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အသံသဋ္ဌဿ၊ မနှိုးနှောသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အာရဒ္ဓဿ၊
အားထုတ်လုံ့လရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စောဒကဿ၊ စောဒနာ တတ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့ကို၊ ပဿထ၊ ရှုကြကုန်လော့၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ပါပဂရဟိဿ၊ မကောင်းမှုကိုကဲ့ရဲ့တတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဓာတု
ယော၊ ဓာတ်တို့ကို၊ ပဿထ၊ ရှုကြကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေ၊ မိန့်
တော်မူ၏။ ။

ယော၊ အကြင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ပဉ္စဇာတိသတာနိ၊ ဘဝငါးရာတို့၌
မနောရမာနိ၊ နှလုံးမွေ့လျော်စေတတ်ကုန်သော၊ ဂာမာနိ၊ ဝတ္ထုကာမတို့ကို

ပဟာယ၊ စွန့်ခွါ၍၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြုလေပြီ၊ စိတရာဂံ၊ ရာဂကင်းသော၊ သုဿ၊
 မာဟိတိန္ဒြိယံ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သော ဣန္ဒြိယံ၊ ပရိနိဗ္ဗုတံ၊ ပရိ
 နိဗ္ဗာန်ဝင်လေပြီးသော၊ တံသာရိပုတ္တံ၊ ထိုသာရိပုတ္တရာကို၊ ဝန္ဓဿ၊ သင်တို့
 ရှိခိုးကြကုန်၊ ယော၊ အကြင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ခန္တိဗလော၊ သူတော်
 အကျင့်ရှစ်ဆင့်မြောက်သော ခန္တိအားနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ပထဝိသမော၊ မြေကြီး
 နှင့်တူသောနှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ နက္ခပ္ပတိ၊ အမျက်မထွက်တတ်၊ စိတ္တဿ၊
 စိတ်၏၊ ဝသေန၊ အလိုဖြင့်၊ နုစာဝိဝတ္တတိ၊ ကျင့်တတ်သည်လည်းမဟုတ်၊
 အနုကမ္မကော၊ သနားကျင့်နာတတ်၏၊ ကာရုဏိကော၊ ကရုဏာကြီး၏၊
 နိဗ္ဗုတော၊ နိဗ္ဗာန်ဝင်ရှာလေပြီ၊ ပရိနိဗ္ဗုတံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်ရှာလေပြီးသော၊
 တံသာရိပုတ္တံ၊ ထိုသာရိပုတ္တရာကို၊ ဝန္ဓဿ၊ သင်တို့ရှိခိုးကြကုန်၊ စဏ္ဍာလ
 ပုတ္တော၊ နှုန်းစဏ္ဍာသားသည်၊ နဂရံ၊ မြို့တွင်းသို့၊ ပဝိဇ္ဇော၊ ဝင်သည်ရှိသော်
 နိစမာနော၊ နှိမ့်ချသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကဠောပိဟတ္ထော၊ နှိုးဖြင့်ပြီးသော
 စားခွက် လက်စွဲသည်ဖြစ်၍၊ စရတိယထာ၊ လှည့်လည်၏သို့၊ တထာ၊ ထို
 အတူလည်းကောင်းလျှင်၊ အယံသာရိပုတ္တော၊ ဤသာရိပုတ္တရာသည်၊
 ရာသည်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ။

ပရိနိဗ္ဗုတံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်သော၊ တံသာရိပုတ္တံ၊ ထိုသာရိပုတ္တရာကို၊
 ဝန္ဓဿ၊ သင်တို့ရှိခိုးကြကုန်၊ ဆိန္ဒဝိသာကာသော၊ ပြတ်သောဦးချိုရှိသော၊
 ဥသဘော၊ နွားလာဥသဘာသည်၊ နနု၊ စင်စစ်၊ ဇေကကော၊ တကောင်တည်း၊
 အဟောဌယန္တော၊ မညှဉ်းဆဲသည် ဖြစ်၍၊ ပုရန္တရေ၊ မြို့တွင်း၌ လည်း
 ကောင်း၊ ဝနေ၊ မြို့ပ၌လည်းကောင်း၊ စရတိယထာ၊ လှည့်လည်၏သို့၊ တထာ
 ထိုအတူလည်းကောင်းလျှင်၊ အယံသာရိပုတ္တော၊ ဤသာရိပုတ္တရာသည်၊
 ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ပရိနိဗ္ဗုတံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်သော၊ တံသာရိပုတ္တံ၊ ထိုသာရိ
 ပုတ္တရာကို၊ ဝန္ဓဿ၊ သင်တို့ရှိခိုးကြကုန်။ ။

ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဉ္စ
 ဟိဂါယသတေဟိ၊ ဂါယာငါးရာတို့ဖြင့်၊ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ
 မထေရ်၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ယထာယထာ၊
 အကြင်အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ကထေသိ၊
 ဟောတော်မူ၏၊ တထာတထာ၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ အာ
 နန္ဒတ္ထေရော၊ အာနန္ဒာ မထေရ်သည်၊ သဏ္ဌာတုံ၊ တည်တန့် ဖြင်း၍၊
 နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ ဗိဇ္ဇာရမ္မေ၊ ကြောင်ပါးခံတွင်း၌၊ ပက္ခန္ဓကုက္ကု၊

ရောဂိယ။ သက်ဆင်းသောကြက်သူငယ်ကဲ့သို့။ ပဝေခေတိ။ တုန်လှုပ်၏။
 တေန၊ ထိုကြောင့်။ အပိစမောန္တေ မရရကဇာတောဝိယကာယောဝတိ။ အပိ
 စမောန္တေ မရရကဇာတောဝိယကာယောဟူ၍။ အာဟ။ လျှောက်၏။ သဗ္ဗံ
 အလုံးစုံကို။ ဝိတ္တာရေတဗ္ဗံ။ ခွဲအပ်၏။ တတ္ထ။ ထိုအပိစမောန္တေ အစရှိသော
 ပါဠိ၌။ မရရကဇာတောဝတိအာဒိနံ။ မရရကဇာတောဤသို့အစရှိသောဝုဒ်တို့
 ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝုတ္တောယေဝ။ အောက်၌ ဖွင့်အပ်ပြီးသည်သာ
 လျှင်တည်း။ ။

ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ ဣဓ၊ ဤသုတ်၌။ ဓမ္မာတိဣမိနာ၊ ဓမ္မာဟူသောဤ
 ပါဠိဖြင့်။ ဥဒ္ဓေသပရိပုစ္ဆာဓမ္မာ၊ ဥဒ္ဓေသဓမ္မပရိပုစ္ဆာဓမ္မတို့ကို။ အမိပ္ပေတာ၊
 အလိုရှိအပ်ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တဿ။ ထိုအရှင်အာနန္ဒာအား။ ဥဒ္ဓေသ
 ပရိပုစ္ဆာဓမ္မာ၊ ဥဒ္ဓေသဓမ္မပရိပုစ္ဆာဓမ္မတို့ကို။ အဂ္ဂဟိတေ။ မသင်အပ်သေး
 သည်တို့ကို။ ဂဟေတုံဝါ။ သင်ခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ဂဟိတေ။ သင်အပ်
 ပြီးသည်တို့ကို။ သဇ္ဈာယံ။ သရဇ္ဈာယံခြင်းကို။ ကာတုံဝါ။ ပြုခြင်းငှါလည်း
 ကောင်း။ ဝိတ္တံ၊ ဖိတ်သည်။ နပဝတ္တတိ။ မဖြစ်။ အထ။ ထိုသို့အရှင်အာနန္ဒာ
 သည်ကြီးစွာပင်ပန်းလတ်သော်။ သတ္တာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဉ္စပဿာဒ
 ဝိမိတြာနိ။ ငါးပါးသော ကြည်သော အဆင်းဖြင့် ဆန်းကြပ်ကုန်သော။
 အက္ခိနိ။ မျက်စိတော်တို့ကို။ ဥဇ္ဈိလိတွာ၊ ဖွင့်၍။ ယေရံ။ အာနန္ဒာမထေရ်ကို။
 ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်နံ။ ထိုအာနန္ဒာကို။ အဿာသေသာသမီတိ
 သက်သာစေအံ့ဟု နှလုံးတော်ပြု၍။ အဿာသေန္တော။ သက်သာစေလို
 သည်ဖြစ်၍။ ကိံနုခေါအာနန္ဒသာရိပုတ္တောတိအာဒိ။ ကိံနုခေါအာနန္ဒသာရိ
 ပုတ္တောဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အာဟ။ ဟောတော်မူ၏။ ။

တတ္ထဝစနေ၊ ထိုကိံနုခေါအစရှိသောစကား၌။ ဝီလက္ခန္တန္တိ။ ဝီလက္ခန္တံ
 ဟူသည်ကား။ လောကီယ လောကုတ္တရာဝီလံ။ လောကီ လောကုတ္တရာ
 ဝီလကို။ သမာဓိပညာသုဝိ။ သမာဓိပညာတို့၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ ဤ
 နည်းကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ထိအပ်၏။ ပန၊ ထူးသည်ကိုဆိုအံ့။ ဝိမုတ္တိ၊
 ဝိမုတ္တိသည်။ လောကုတ္တရာဝ။ လောကုတ္တရာ သာတည်း။ ဝိမုတ္တိဉာဏ
 ဒဿနံ။ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနသည်။ ပစ္စဝေက္ခနဉာဏံ။ ပစ္စဝေက္ခနာဉာဏ်
 တည်း။ တံ။ ထိုပစ္စဝေက္ခနာဉာဏ်သည်။ လောကီယမေဝ။ လောကီသာ
 တည်း။ ဩဝါဒကောတိ၊ ဩဝါဒကောဟူသည်ကား။ ဩဝါဒဒါယကော။

အဆုံးအမကိုပေးတတ်သော၊ ဩတိဇ္ဈောတိ၊ ဩတိဇ္ဈောဟူသည်ကား၊
 ဩတိဇ္ဈောသု၊ သက်ကုန်သော၊ ဝတ္ထုသု၊ ဝတ္ထုတို့၌၊ နာနပ္ပကာရေန၊ အထူး
 ထူးသောအပြားဖြင့်၊ ဩတဇ္ဇောသိလော၊ သက်သော အလေ့ရှိသည်၊
 ဝိညာပကောတိ၊ ဝိညာပကောဟူသည်ကား၊ ဓမ္မကထာကာလံ၊ တရား
 ဟောရာကာလ၌၊ အပ္ပတ္တ၊ အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ ကာရဏဉ္စ၊ အကြောင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိညာပေတံ၊ သိစေတတ်သည်၊ သန္ဓသကောတိ၊
 သန္ဓသကောဟူသည်ကား၊ ခန္ဓဓာတုအာယတနဝသေန၊ ခန္ဓာဓာတ်အာ
 ယတန၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တေသံတေသံဓမ္မာနံ၊ ထိုထိုတရားတို့ကို၊ ဒေသ
 တာ၊ ပြပေတတ်သည်၊ သမာဒပကောတိ၊ သမာဒပကောဟူသည်ကား၊
 ဣဒဉ္စ၊ ဤအကြောင်းကို လည်းကောင်း၊ ဣဒဉ္စ၊ ဤအကြောင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဂဗ္ဘထ၊ ဖွတ်ယူထုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂဗ္ဘာပကော၊ ဖွတ်ယူ
 စေတတ်သည်၊ သမုတ္တေဇကောတိ၊ သမုတ္တေဇကော ဟူသည်ကား၊
 အတ္တုဿာဟကော၊ လွန်စွာအားထုတ်စေတတ်သည်၊ သမ္ပဟံသကော
 တိ၊ သမ္ပဟံသကောဟူသည်ကား၊ ပရိလဒ္ဓဂုဏေဟိ၊ ရပြီးသောဂုဏ်ကျေး
 ဇူးတို့ဖြင့်၊ စောဒါပကော၊ စောဒနာတတ်သည်၊ ဇောတာပကော၊ ထွန်း
 လင်းစေတတ်သည်၊ အကိလာသုဓမ္မဒေသနာယာတိ၊ အကိလာသုဓမ္မဒေ
 သနာယဟူသည်ကား၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဓမ္မဒေသနာကို၊ အာရတိတွာ၊ အား
 ထုတ်ပြီး၍၊ မေ၊ ငါ၏၊ သိသံ၊ ပြီးခေါင်းသည်၊ ရုက္ခတိ၊ ကျင်နာ၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤ
 သို့လည်းကောင်း၊ ဟဒယံ၊ နှလုံးသည်၊ ရုက္ခတိ၊ ကျင်နာ၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့
 လည်းကောင်း၊ ကုန္တိ၊ ဝမ်းသည်၊ ရုက္ခတိ၊ ကျင်နာ၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်း
 ကောင်း၊ ဝိဠိ၊ ကျောက်ကုန်းသည်၊ ရုက္ခတိ၊ ကျင်နာ၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်း
 ကောင်း၊ ဇေ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ဩသက္ကနာကာရိရဟိတော၊ တရား
 ဟောခြင်း၌တွန့်တိုဆုတ်နစ်သောအကြောင်းကင်းသည်၊ နိက္ကိလာသု၊ ပင်
 ပန်းခြင်းမရှိသည်၊ ဝိသာရဒေါ၊ ရှုံးရှားခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဧကသမိ၊ တ
 ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း၊ ဗြိန္ဒိတိ၊ နှစ်ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အားလည်း
 ကောင်း၊ သိဟဝေဝေနေဝ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏လုံ့လကဲ့သို့သောလုံ့လဖြင့်သာ
 လျှင်၊ ပက္ခန္ဓတိ၊ သက်ဝင်၏၊ အနုဂ္ဂါဟကော သဗြဟ္မစာရိနန္တိ ပဒသ၊
 အနုဂ္ဂါဟကောသဗြဟ္မစာရိနံဟူသောပုဒ်၏၊ အပ္ပေသ၊ အနက်ကို၊ ခန္တိယ
 ဝဂ္ဂေ၊ ခန္တိယဝဂ်၌၊ ဝိတ္ထာရိတောဝ၊ ချွေအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ ဓမ္မော
 ဇံဓမ္မဘောဂန္တိ၊ ဓမ္မောဇံဓမ္မဘောဂံဟူသော၊ ဥဘယေနပိ၊ နှစ်ပုဒ်ဖြင့်လည်း
 ဓမ္မပရိဘောဂေါ၊ တရားကိုဝေခြင်း၍သုံးဆောင်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ ကာထိ

တော၊ ဟောအပ်၏။ ဓမ္မာနုဂ္ဂဟန္တိ၊ ဓမ္မာနုဂ္ဂဟံ ဟူသည်ကား၊ ဓမ္မန၊ တရားဖြင့်၊ အနုဂ္ဂဟဏံ၊ ခြီးမြှောက်ခြင်းကို၊ ။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ အယံသိက္ခ၊ ဤရဟန်းသည်၊ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန၊ တဖန်၊ တံ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာကို၊ အသ္မာသေန္တော၊ သက်သာစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ နနုတံအာနန္ဒမယာတိအာဒိ၊ နနုတံအာနန္ဒမယာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုနနုတံအာနန္ဒအစရှိသောစကား၌၊ ဝိယေဟိမနာပေဟိတိ၊ ဝိယေဟိမနာပေဟိဟူသည်ကား၊ မာတာ၊ အမိ၊ ပိတာ၊ အဘ၊ သာတာ၊ အစ်ကို၊ ဘဂိနိ၊ နှစ်မ၊ ဣတိ အာဒိကေဟိ၊ ဤသို့အစရှိသောသူတို့နှင့်၊ ဇာတိယာ၊ ဇာတ်ဖြင့်၊ နာနာဘာဝေါ၊ အသီးအသီးဖြစ်ခြင်းသည်၊ မရဏေန၊ သေသဖြင့်၊ ဝိနာဘာဝေါ၊ ကွေကွင်းရခြင်းသည်၊ ဘဝေန၊ ဘဝအားဖြင့်၊ အညဿဘာဝေါ၊ တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ ရံ၊ မချွတ်တည်း၊ တံကုတေတ္ထလန္တဘတိ၊ တံကုတေတ္ထလန္တဘဟူသောပါဌ်၌၊ တန္တိ၊ တံဟူသည်ကား၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဝိယေဟိ၊ ချစ်အပ်ကုန်သော၊ မနာပေဟိ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်ကုန်သောအမိအဘအစ်ကိုစသည်တို့နှင့်၊ နာနာဘာဝေါ၊ အသီး အသီးဖြစ်ရခြင်းသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့ဖြစ်ရတတ်သောကြောင့်၊ ဒသပါရမီယော၊ ဆယ်ပါးသောပါရမီတို့ကို၊ ပူဇေတွာပိ၊ ဖြည့်ပြီး၍လည်း၊ ဗောဓိ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့၊ ပတွာ၊ ချောက်ပြီး၍၊ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစက်ကို၊ ပဝတ္တေတွာပိ၊ ဟောပြီး၍လည်း၊ ယမကပါဒိုဟာရိယံ၊ ယမိုက်ပြာဒိုဟာရကို၊ ဒသေတွာပိ၊ ပြုပြီး၍လည်း၊ ဒေဝေါရောဟနံ၊ နတ်ပြည်မှသက်ခြင်းကို၊ ကတွာပိ၊ ပြုပြီး၍လည်း၊ ယံတံသရိရံ၊ အကြင်ကိုယ်သည်၊ ဇေတံ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဘူတံ၊ ထင်ရှားရှိ၏၊ သင်္ခတံ၊ အကြောင်းတရားတို့သည်ပြုပြင်အပ်၏၊ ပလောကဓမ္မံ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိ၏၊ တထာဂတဿာပိ၊ မြတ်စွာဘုရား၏သော်လည်း၊ တဗ္ဗသရိရံ၊ ထိုပျက်စီးခြင်းသဘောရှိသောရှုပ်ကဝယဓမ္မကဝယဟုဆိုအပ်သောကိုယ်တော်သည်လည်း၊ မေပလုဇ္ဇိ၊ မပျက်စီးပါစေလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္တနံ၊ တောင့်တခြင်းကို၊ ကုတော၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤကိုယ်၌၊ လန္တာ၊ ရကောင်းအံ့နည်း၊ ဇေတံဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ နပိစ္ဆတိ၊ မရှိ၊ ရောဒန္တေနပိ၊ ငိုသော သူသည်လည်းကောင်း၊ ကန္တန္တေနပိ၊ ဟစ်ကြွေးမြည်တမ်းသောသူသည်လည်းကောင်း၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ လန္တု၊ ရခြင်းငှါ၊ နသတ္တာ၊ မတတ်ကောင်း၊

၂၀၄ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဣတိ။ ဤသို့။ အတ္ထော။ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ သောပလုဇ္ဇေယျာ
တိ။ သောပလုဇ္ဇေယျဟူသည်ကား။ သောမဟန္တတရောဓန္ဓော။ ထိုသစ်
ကိုင်းကြီးသည်။ ဘိဇ္ဇေယျးကျိုးပဲ့ ပျက်စီးရာ၏။ ။

ဝေမေဝခေါတိတ္ထေ။ ဝေမေဝခေါဟူသောဤပါဠိ၌၊ ယောဇနသတုဗ္ဗေ
ခေါ၊ ယူဇနာတရာအစောင့်မြင့်သော။ မဟာဓမ္မရုက္ခာဝိယ။ သပြေပင်
ကြီးကဲ့သို့။ ဘိက္ခု သံဃော။ ရဟန်းအပေါင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ဌာတိအပ်၏။
တဿ။ ထိုသပြေပင်ကြီး၏။ ဒက္ခိဏဒိသံဂတော။ တောင်အရပ်သို့သွား
သော။ ပညာသယောဇနိကော။ ငါးဆယ်ယူဇနာ အလျားရှည်စွာသော။
မဟာဓန္ဓောဝိယ။ ကိုင်းမ ကြီးကဲ့သို့။ ဓမ္မသေနာပတိ။ တရား စစ်သူကြီး
ဖြစ်သော အရှင် သာရိပုတ္တရာကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ဌာတိအပ်၏။ တတ္ထိမဟာ
ဓန္ဓေ။ ထိုကိုင်းမကြီးသည်။ ဘိဇ္ဇေ။ ကျိုးပဲ့သည်ရှိသော်။ တတော။ ထိုကိုင်းမ
ကြီးကျိုးပဲ့ရာအရပ်မှ။ ပဋ္ဌာယ။ စ၍။ အနုပုဗ္ဗေန။ အစဉ်သဖြင့်။ ဝနိတွာ။ ကြီး
ပွား၍။ ပုပ္ဖပလာဒီဟိ။ အပွင့်အသီးစသည်တို့ဖြင့်။ တံဌာနံ။ ထိုကျိုးလေသော
ကိုင်းမကြီး၏ တည်ရာအရပ်ကို။ ပူရေတံ။ ပြည့်စေခြင်းငှါ။ သမတ္ထဿ။
စွမ်းနိုင်သော။ အညဿ။ ကျိုးလေပြီးသောကိုင်းမကြီးမှတစ်ပါးသော။ ခန္ဓ
ဿ။ အစားတည်စရာအကိုင်း၏။ အဘာဝေါဝိယ။ မရှိခြင်းကဲ့သို့။ ထေရေ။
အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေ။ ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်သည်ရှိ
သော်။ သောဠဿနံ။ တဆွဲခြောက်ပါးကုန်သော။ ပညာနံ။ ပညာတို့၏။ မတ္ထ
ကံ။ အပြီးသို့။ ပတ္တဿ။ ရောက်သော။ အညဿ။ အရှင်သာရိပုတ္တရာမှတ
စ်ပါးသော။ ဒက္ခိဏာသနေ။ ဘုရားလက်ျာတောင်နေရာ၌။ နိသီဒနသမတ္ထဿ။
နေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော။ သာရိပုတ္တသဒိသဿ။ သာရိပုတ္တရာနှင့်တူသော။
ဘိက္ခုနော။ ရဟန်း၏။ အဘာဝေါ။ မရှိခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ဌာတိအပ်၏။ တာယ
မဟာသာခါယ။ ထိုကိုင်းမကြီးသည်။ ပရိဘိန္နာယ။ ကျိုးပဲ့ သည်ရှိသော်။
သောရုက္ခော။ ထိုကိုင်းမကျိုးပဲ့သော သစ်ပင်ကြီးသည်။ ခဏ္ဍောတွေဝ။
ကျိုးပဲ့သည်မည်သည်သာလျှင်။ ဇာတောဝိယ။ ဖြစ်၏သို့။ သာရဝတိ။ ဘိ
လသမာဓိစသောအနှစ်ပြည့်မာသော။ ထေရေ။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။
ပရိနိဗ္ဗုတေ။ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်လတ်သော်။ ဘိက္ခုသံဃော။ ရဟန်းအပေါင်း
သည်။ ခဏ္ဍောတွေဝ။ အနှစ်ပြည့်မာ လက်ျာတောင်ကိုင်း ပိုင်းပိုင်းကျိုး
သည်မည်သည်သာလျှင်။ ဇာတော။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိ
အပ်၏။ တဿတိ။ တဿဟူသည်ကား။ ယဿ။ အကြင်ကြောင့်။ သဗ္ဗ
သင်္ခတံ။ အလုံးစုံသောသင်္ခတတရားသည်။ ပသောကဓမ္မံ။ ပျက်စီးခြင်း

သဘောရှိ၏။တံ၊ထိုမျက်စိခြင်းသဘောရှိသောသစ်တတရားသည်။ မာ
ပလုတ္တိ၊မမျက်စိပါစေလင့်။ ဣတိ၊ဤသို့၊ပတ္တနံ၊တောင့်တခြင်းကို၊ လဒ္ဓံ၊ရ
ခြင်းငှါ၊နသက္ကာ၊မတတ်ကောင်း၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ အဓိရပရိနိဗ္ဗုတေသုသာရိပုတ္တမောဂ္ဂ
လာနေသုတိ။ အဓိရပရိနိဗ္ဗုတေသုသာရိပုတ္တမောဂ္ဂလာနေသု ဟူသည်
ကား၊ဒွိသု၊နှစ်ဦးကုန်သော၊အဂ္ဂသာဝကောသု၊အဂ္ဂသာဝကတို့သည်။ နဓိ
ရပရိနိဗ္ဗုတေသု၊မကြာမြင့်သေးသောကာလ၌ပရိနိဗ္ဗာန်စံကုန်လတ်သော်၊
ဟိ၊ထိုစကားကိုထင်ရှားပြဦးအံ့။ တေသံ၊ထိုနှစ်ဦးသောအဂ္ဂသာဝကတို့
တွင်။ ဓမ္မသေနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော အရှင်သာရိ ပုတ္တရာ
သည်။ ကတ္တိကမာသပုတ္တမာယ၊ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ့၌၊ ပရိနိဗ္ဗု
တော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်၏။ မဟာ မောဂ္ဂလာနေသ၊ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်
သည်။ တတော၊ ထိုတန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့မှ၊ အာမာသံ၊ လခွဲကို၊
အတိက္ကမ္မ၊လွန်၍၊အမာဝါသူပေါသထေ၊လကွယ်ဥပုသ်နေ့၌၊ပရိနိဗ္ဗုတော
ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်၏။ သက္ကာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒွိသု၊နှစ်ဦးကုန်သော၊ အဂ္ဂ
သာဝကောသု၊ အဂ္ဂသာဝကတို့သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေသု၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်ကုန်
သည်ရှိသော်၊ မဟာဘိက္ခုသံဃာပရိဝါရော၊များစွာသောရဟန်းအပေါင်း
ခြံရံလျက်၊မဟာမဏ္ဍလေ၊ကျယ်သောအဝန်း၌၊ စာရိကံ၊ဒေသစာရီကို၊
စရမာနေသ၊ကြွတော်မူလတ်သော်၊အနုပုဗ္ဗေန၊အစဉ်သဖြင့်၊ ဥက္ကာစေလ
နဂရံ၊ဥက္ကာစေလမြို့သို့၊ပတွာ၊ရောက်၍၊တတ္ထ၊ထိုဥက္ကာစေလမြို့၌၊ ဝိဇ္ဇာ
ယ၊ဆွမ်းအလို့ငှါ၊စရိတွားကြ၍၊ဂင်္ဂါဝိဇ္ဇေ၊ဂင်္ဂါအပြင်၌၊ရတပဋ္ဌဝါလု
ကာပုဋိနေ၊ငွေပြားအဆင်းရှိသောသဲရ၌၊ ဝိဟာသိ၊နေတော်မူ၏။ တေန၊
ထိုကြောင့်။ အဓိရပရိနိဗ္ဗုတေသုသာရိပုတ္တမောဂ္ဂလာနေသုတိ။ အဓိရပရိ
နိဗ္ဗုတေသု သာရိပုတ္တ မောဂ္ဂလာနေသုဟူ၍၊ ပုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။
ယေမဟန္တတရာခန္ဓာမာပလုဇ္ဇေယျန္တိဣဓိ။ ယေမဟန္တတရာခန္ဓာမာ
ပလုဇ္ဇေယျံဟူသောဤပါဌ်၌လည်း၊ယောဇနသတုဗ္ဗေခေ၊ယူဇနာတရာ
အစောက်မြင့်သော၊ မဟာဓမ္မရုက္ခာဝိယ၊သပြေပင်ကြီးကဲ့သို့၊ ဘိက္ခု
သံဃော၊ရဟန်းသံဃာကို၊ဒဗ္ဗဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏။ တဿ၊ထိုယူဇနာတရာ
ရှိသောသပြေပင်ကြီး၏။ ဒက္ခိဏတောစ၊ တောင်ဘက်မှလည်းကောင်း၊
ဥတ္တရတောစ၊မြောက်ဘက်မှလည်းကောင်း၊ဂတာ၊ထွက်သွားကုန်သော၊
ပညာသယောဇနိကာ၊ ယူဇနာငါးဆယ်အပြန့်ကျယ်ကုန်သော၊ ဧွေမဟာ
ခန္ဓာဝိယ၊ ကိုင်းမကြီးနှစ်ခုတို့ကဲ့သို့၊ ဧွေ၊နှစ်ဦးကုန်သော၊ အဂ္ဂသာဝကော၊

၂၇၆

မဟာဝိဂ္ဂသီယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

အဂ္ဂသာဝကတို့ကို၊ ခဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း
'သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်ကို၊ ဝုရိမနယေနဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊
အနန္တရသုတ္တေ၊ အနန္တရသုတ်၌၊ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်
သာလျှင်၊ သောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ ဒိဋ္ဌိတိ၊ ဒိဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ ကမ္မဿကတာဒိဋ္ဌိ၊
ကံသာလျှင် မိမိဥစ္စာရှိသည်၏အဖြစ်ကို သိသောဉာဏ်သည်၊ ဥဇုကာ၊
ဖြောင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ မစ္စုဇေယျဿပါရန္တိ၊ မစ္စုဇေယျဿပါရီဟူ
သည်ကား၊ တောတူမကဝဋ္ဌဿ၊ သေမင်း၏ပဝတ္တိဋ္ဌာနတောတူမကဝဋ်တရား
၏၊ ပါရဘူတံ၊ ထိုမှဘက်ကမ်းသဘွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊
တွံ၊ သင်ဥတ္တိယသည်၊ ဂမိဿသိ၊ သွားရလတ္တံ့။ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ ကာယေဝါဘိက္ခုတိ၊ ကာယေဝါဘိက္ခုဟူ
သည်ကား၊ တသ္မိံ၊ ကာယေ၊ ထိုပဋ္ဌမာဘိသဗ္ဗောဓိကာလ၌၊ ဓမ္မစက္ကဿ၊
ဓမ္မစကြာတရားတော်၏၊ အပ္ပဝတ္တိတတ္တာ၊ မဟောအပ်သေးသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဘိက္ခုယေဝ၊ ရဟန်းသည်ပင်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဧဝံသန္ဓေဝိ၊ ဤသို့ရဟန်း
မရှိသည်ဖြစ်လျက်လည်း၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သတိပဋ္ဌာနေ၊ သ
တိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ သော၊ ထိုသတိပဋ္ဌာန်ကိုပွားစေသော
သူသည်၊ ကိလေသဘိန္နနေန၊ ကိလေသာကိုဖျက်ဆီးတတ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဘိက္ခုယေဝ၊ ဘိက္ခုလက္ခဏာနှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့် ဘိက္ခုမည်
ပေသည်သာတည်း၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒဿန္တော၊
ပြတော်မူလိုသည် ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ကာယေဝါ ဘိက္ခုဟူသော ဤစကားကို၊
အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဧကာယနန္တိ၊ ဧကာယနံဟူသည်ကား၊ ဧကမဂ္ဂံ၊
တကြောင်းတည်းသောခရီးဟုဆိုအပ်သော၊ ဇာတိဓယန္တဒဿိတိ၊ ဇာတိ
ဓယန္တဒဿိဟူသည်ကား၊ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေ၏၊ ခယောတိစ၊ ကုန်ရာဟူ
၍လည်းကောင်း၊ အန္တောတိစ၊ ဝဋ်ဒုက္ခ၏အဆုံးဟူ၍လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာ
နံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်တတ်၏၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မဂ္ဂံပဇာနာတိတိ၊ မဂ္ဂံပဇာနာ
တိဟူသည်ကား၊ ဧကာယနသင်္ခါတံ၊ တကြောင်းတည်းသော ခရီးဟုဆို
အပ်သော၊ ဧကမဂ္ဂဘူတံ၊ တကြောင်းတည်းသောခရီးဖြစ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို
ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ပုဗ္ဗဘာဂသတိပဋ္ဌာနမဂ္ဂေါ၊ ရှေးအဘို့ဖြစ်

သောသတိပဋ္ဌာနခရီးကို၊ ကောယနမဂ္ဂေါ၊ ကောယနမဂ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုပုဗ္ဗဘာဝသတိပဋ္ဌာနဟူသော ခရီးဖြောင့်ကို၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

၆ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ သုန္တေသုတိ၊ သုန္တေသုဟူသည်ကား၊ ဧဝံနာမကော၊ ဤသို့သုန္တဟူ၍အမည်ရှိသော၊ ဇနပဒေ၊ ဇနပုဒ်၌၊ မေဒကထာလိကာတိ၊ မေဒကထာလိကာဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မေဒကထာလိကာဟူ၍၊ ဣတ္ထိလိင်္ဂဝသေန၊ ဣတ္ထိလိင်္ဂ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ လဒ္ဓနာမံ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ အန္တေဝါထိ၊ အနီးနေတပည့်ကို၊ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၏၊ မမံရက္ခအဟံတံရက္ခိဿာမိတိတ္ထေ၊ မမံရက္ခအဟံတံရက္ခိဿာမိဟူသောဤပါဌ်၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ တဿအာစရိယဿ၊ ထိုဆရာ၏၊ လဒ္ဓိ၊ အယူတည်း၊ အာစရိယော၊ ဆရာသည်၊ ဥက္ခိတ္တံ၊ ချီအပ်သော၊ ဝံသံ၊ ဝါးကို၊ သုဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာကိုင်သည်ကို၊ အဂဏ္ဌန္တော၊ မကိုင်မူ၍၊ အန္တေဝါထိကေန၊ အနီးနေတပည့်သည်၊ ပက္ခန္ဓပက္ခန္ဓဒိသံ၊ ပြေးတိုင်းပြေးတိုင်းသော အရပ်သို့၊ အဂစ္ဆန္တော၊ မလိုက်မူ၍၊ သဗ္ဗကာလဉ္စ၊ အခါခပ်သိမ်းလည်း၊ ဝံသဂ္ဂံ၊ ဝါးပျားကို၊ အနုလ္လောကေန္တော၊ မကြည့်ဖြစ်ဆန်းမော်မိ မော်မန်းနေလတ်သော်၊ အန္တေဝါထိကံ၊ တပည့်ကို၊ နရက္ခတိနာမ၊ မစောင့်သည်မည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်း အရာဖြင့်၊ အရက္ခိတော၊ မစောင့်အပ်သော၊ အန္တေဝါထိကော၊ အနီးနေတပည့်သည်၊ ပတိတွာ၊ ကျ၍၊ ဝုဏ္ဏိဝုဏ္ဏံ၊ မှန်မှန်ညက်ညက်ကြေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ အနုယကိုဆိုအံ့၊ ဝံသံ၊ ဝါးကို၊ သုဂဟိတံ၊ ဖြစ်စွာကိုင်သည်ကို၊ ဂဏ္ဌန္တော၊ ကိုင်သည်ဖြစ်၍၊ တေန၊ ထိုတပည့်သည်၊ ပက္ခန္ဓပက္ခန္ဓဒိသံ၊ ပြေးတိုင်းပြေးတိုင်းသောအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗကာလဉ္စ၊ အခါခပ်သိမ်းလည်း၊ ဝံသဂ္ဂံ၊ ဝါးပျားကို၊ ဥလ္လောကေန္တော၊ မျှော်၍ကြည့်မူကား၊ တံ၊ ထိုတပည့်ကို၊ ရက္ခတိနာမ၊ စောင့်သည်မည်၏။ ။

အန္တေဝါထိကောပိ၊ အနီးနေတပည့်သည်လည်း၊ ဣတောစိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊ ပက္ခန္ဓိတွာ၊ ပြေး၍၊ မိဂေါဝိယ၊ မြူးသော သမင်ကဲ့သို့၊ ကိဇ္ဇန္တော၊ ကစားမူကား၊ အာစရိယံ၊ ဆရာကို၊ နရက္ခတိနာမ၊ မစောင့်သည်မည်၏၊ ဟိ၊ အပြစ်ကိုဆိုအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကစားခြင်းသည်၊ သတိ၊ ဖြစ်လတ်သော်၊ အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏၊ ဂလဝါရုကောဝါ၊ ရေမျှို၌ လည်းကောင်း၊ နုလောဇေဝါ၊ နဖူးပြင်၌လည်းကောင်း၊ ဌဝိတာ၊ ထားအပ်သော၊

တိဗိဏာဝံသကောမ္ဘိ၊ ထက်စွာသော ဝါးစွန်းသည်။ ဦးတဋ္ဌာနံ၊ တည်ရာ အရပ်ကို။ တိဗ္ဗိတ္တာ၊ ခွဲ၍၊ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားရာ၏။ ပန၊ အနွယ်ကိုဆိုအုံး၊ ယတော အကြင်အရပ်သို့၊ ဝံသော၊ ဝါးသည်။ နမတိ၊ ညွတ်၏။ တတော၊ ထိုဝါးညွတ် သောအရပ်သို့၊ တာယ၊ ထိုသတိဖြင့်၊ အနာမေန္တော၊ မညွတ်စေမူ၍၊ တံ၊ ထိုကိုယ်ကို၊ အာကမ္မေန္တာဝိယ၊ ညွတ်သောအရပ်မှတပါးသော အတို့ ဖြင့်ငင်တိ၏သို့၊ ဧကတောဘာဂိယံ၊ တဘက်သောအတို့ရှိသည်ကို၊ ကတွာ ပြု၍၊ ဝါတူပတ္တန္တံ၊ လေဟန့်၍ထောက်ပံ့သည်ကို၊ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ ၍၊ သတိံ၊ သတိကို၊ သုပဋ္ဌိတံ၊ ကောင်းစွာရှေးရှုထင်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နိစ္စလောဝ၊ မတုန်မလှုပ်သာလျှင်၊ နိဝီဒန္တော၊ နေလတ်မူကား၊ အာစရိယံ၊ ဆရာကို၊ ရက္ခတိနာမ၊ စောင့်သည်မည်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသည် ကား၊ တဿ၊ ထိုဆရာ၏၊ လဇ္ဈိ၊ အယူတည်း။ ၊

တုံအာစရိယအတ္တာနံရက္ခအဟံအတ္တာနံရက္ခိဿာမိတိဇ္ဈေ၊ တုံအာစ ရိယအတ္တာနံရက္ခအဟံအတ္တာနံရက္ခိဿာမိဟူသောဤပါဌ၌၊ အယံ၊ ဤဆို လတ္တံ့သည်ကား၊ အဓိပ္ပါယ်သော၊ တပည့်အလိုတည်း။ အာစရိယော၊ ဆရာ သည်။ ဝံသံ၊ ဝါးကို၊ သုဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာကိုင်သည်ကို။ ဂတ္ထန္တော၊ ကိုင် သည်ဖြစ်၍၊ အန္တေ ဝါသိကောန၊ အနီးနေတပည့်သည်၊ ပက္ခန္ဓပက္ခန္ဓဒိသံ၊ ပြေးတိုင်းပြေးတိုင်းသောအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆေန္တော၊ လိုက်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗကဿံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဝံသဂ္ဂံ၊ ဝါးဖျားကို၊ ဥလ္လောကေန္တော၊ မျှော်၍ကြည့်မူ ကား၊ အာစရိယော၊ ဆရာသည်၊ အတ္တာနမေဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ ရက္ခ တိ၊ စောင့်၏၊ အန္တေ ဝါသိကံ၊ အနီးနေတပည့်ကို၊ နရက္ခတိ၊ မစောင့်၊ အန္တေ ဝါသိကောပိ၊ အနီးနေတပည့်သည်လည်း၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဧကတော ဘာဂိယံ၊ တဘက်သောအတို့ရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝါတူပတ္တန္တံ၊ လေ ဟန့်၍ထောက်ပံ့သည်ကို၊ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍၊ သတိံ၊ သတိကို၊ သုပဋ္ဌိ တံ၊ ကောင်းစွာထင်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နိစ္စလောဝ၊ မတုန်မလှုပ်သာလျှင် နိဝီဒန္တော၊ နေလတ်မူကား၊ အန္တေ ဝါသိကောပိ၊ အနီးနေတပည့်သည် လည်း၊ အတ္တာနံယေဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ ရက္ခတိနာမ၊ စောင့်သည်မည် ၏၊ အာစရိယံ၊ ဆရာကို၊ နရက္ခတိ၊ စောင့်သည်မမည်၊ သောတတ္ထဉာယော တိ၊ သောတတ္ထဉာယောဟူသည်ကား၊ မေဒကထာလိကာ၊ မေဒကထာလိ ကမည်၏၊ သော၊ ထိုတပည့်သည်၊ ယံ၊ အကြင်တုံအာစရိယအတ္တာနံရက္ခ အဟံအတ္တာနံရက္ခိဿာမိဟူသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထို ဆရာတပည့်ဆိုသော စကားနှစ်ရပ်တို့တွင်၊ သော၊ ထိုတပည့်ဆိုသော

စကားသည်။ ဥပယော၊ သင့်သောအကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
သော၊ ထိုတပည့်ဆိုသောစကားသည်။ ဥပါယော၊ ဥပါယ်တမည်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုတပည့်ဆိုသောစကားသည်။ ကာရဏံ၊ သဘော
ယုတ္တိမိသောအကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။
အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သတိပဋ္ဌာနံဝိကပ္ပန္တိ၊ သတိပဋ္ဌာနံဝိကပ္ပံဟူသည်
ကား။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ လေးပါးအပြားရှိသော။ သတိပဋ္ဌာနံ၊ သတိပဋ္ဌာနံကို၊ သေဝိ
တဗ္ဗံ၊ ခြံအပ်၏။ အာသေဝနာယတိ၊ အာသေဝနာယ ဟူသည်ကား။
ကမ္မဋ္ဌာနာသေဝနာယ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံကိုလက်ဦးအစဦးခြင်းဖြင့်။ ။

ဇေဝေါ ဘိက္ခဝေ အတ္တာနံ ရက္ခန္တော ပရိရက္ခတိတိ၊ ဇေဝေါ ဘိက္ခဝေ
အတ္တာနံရက္ခန္တောပရိရက္ခတိဟူသည်ကား။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်း
သည်။ ကမ္မာရာမတာဒိနိ၊ အမှန်ပွေ့လျော်သည်၏အဖြစ်အတိုင်းသည်တို့ကို
ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ရုတ္တိဋ္ဌာန ဒိဝါဋ္ဌာနေသု၊ ညဉ့်နေရာ နေနေရာတို့၌၊ မူလ
ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ မူလကမ္မဋ္ဌာနံကို၊ အာသေဝန္တော၊ လက်ဦးအစဦးသည်ဖြစ်၍၊
ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေသည်ဖြစ်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပဏာတိ
ရောက်၏။ အထ၊ ထိုသို့အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်လတ်သော်၊ နံ၊ ထိုရဟန္တာ
ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အပရော၊ တပါးသောသူသည်၊ ဒိသ္မာ၊ ထူးမြင်ရ၍၊ အယံဘိက္ခု၊
ဤရဟန်းသည်၊ ဘဒ္ဒကောဝတာ၊ ကောင်းစွာပစ္စုတကား။ သမ္မာပဋိပန္နော၊
ကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တသ္မိံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
၌၊ ဖိတ္တံ၊ ဖိတ်ကို၊ ပဿာဒေတွာ၊ ကြည်ညိုစေ၍။ သဂ္ဂပရာယနေ၊ နတ်ရွာ
ယားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
ရက္ခန္တော၊ စောင့်သည်ဖြစ်၍။ ပရိ၊ သူတပါးကို၊ ရက္ခတိနာမ၊ စောင့်သည်
မည်၏။ ။

ခန္တိယာတိ၊ ခန္တိယာဟူသည်ကား။ အမိဝါသနခန္တိယာ၊ လက်လွန်
နှုတ်ကြူးသူတထူးအဖြစ်ကို သည်းခံခြင်းဖြင့်။ အဝိဟိံ သာယာတိ၊ အဝိ
ဟိံ သာယဟူသည်ကား။ သုဗ္ဗတာဂါယ၊ သုဗ္ဗတာဂနှင့်တကွဖြစ်သော၊
ကရုဏာယ၊ အပ္ပနာသို့ရောက်သောကရုဏာဖြင့်။ မေတ္တဗိတ္တတာယာတိ၊
မေတ္တဗိတ္တတာယဟူသည်ကား။ သုဗ္ဗတာဂါယ၊ သုဗ္ဗတာဂနှင့်တကွဖြစ်
သော။ မေတ္တာယ၊ အပ္ပနာသို့ရောက်သောမေတ္တာဖြင့်။ အနုဒယတာယာတိ၊
အနုဒယတာယ ဟူသည်ကား။ အနုဝဓိယာ၊ အကြင်အကြင်ပွားအပ်ပြီး
သည်ကို အဖန်ဖန်ပွားစေသောမုဒိတာဖြင့်။ သုဗ္ဗတာဂါယ၊ သုဗ္ဗတာဂနှင့်

၂၉၀ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

တကွဖြစ်သော၊ မုဒိတာယ၊ အပ္ပနာသို့ရောက်သောမုဒိတာဖြင့်၊ ဣတိအယံ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ပရိရက္ခန္တောအတ္တာနံရက္ခတိတိဇ္ဇေ၊ ပရိရက္ခန္တောအတ္တာနံရက္ခတိဟု သောဤပါဌ်၌၊ ယောတိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ရတ္တိဋ္ဌာနဒိဝါဋ္ဌာနံ၊ ညဉ့် နေရာ နေနေရာသို့၊ ဂတော၊ ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမေသုဗြဟ္မဝိဟာရေသု၊ ဤ ဗြဟ္မဝိဟာရတရားလေးပါးတို့၌၊ တိကစတုက္ကဏ္ဍာနာနံ၊ တိကဈာန်စတုက္က ဈာန်တို့ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို၊ ပါဒကံ၊ အခြေကို၊ ကတွာ ပြု၍၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို၊ သမ္ပသန္တော၊ သုံးသပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါသုဏီ၊ ရောက်၏၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ ပရိ၊ သူတပါးကို၊ ရက္ခန္တော၊ စောင့်သည် ဖြစ်၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ရက္ခတိနာမ၊ စောင့်သည်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ ဇနပဒကလျာဏီတိ၊ ဇနပဒကလျာဏီဟူ သည်ကား၊ ဇနပဒမ္ပိ၊ အသုံးစုံသောဇနပုဒ်၌၊ ကလျာဏီ၊ အဆင်းအသံ အပြင်အလျားဖြင့် ကောင်းခြင်းရှိသော၊ ဥတ္တမာ၊ မြတ်သောကချေသည်မ သည်၊ ဆသရိရဒေါသရဟိတာ၊ ကိုယ်၏အပြစ်ခြောက်ပါး ကင်းသည်၊ ပဉ္စကလျာဏသမန္နာဂတာ၊ ကောင်းခြင်းငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ၊ ထိုကားကိုချဲ့ပြီးအံ့၊ သာ၊ ထိုဇနပဒကလျာဏီသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နာတိဒိဗာ၊ မမြင့်လွန်းသည်၊ နာတိရဿာ၊ မပူလွန်း သည်၊ နာတိကိသာ၊ မကြုံလွန်းသည်၊ နာတိထူလာ၊ မဆူလွန်းသည်၊ နာတိ ကာဠာ၊ မမည်းလွန်းသည်၊ နစ္စောဒါတာ၊ မဖြူလွန်းသည်၊ မနုဿဝဏ္ဏံ၊ လူ ၏အဆင်းကို၊ အတိက္ကန္တာ၊ လွန်ကုန်သည်၊ ဒိဗ္ဗဝဏ္ဏံ၊ နတ်၏အဆင်းကို၊ အပတ္တာ၊ မမှီတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဆသရိရဒေါ သရဟိတာ၊ ကိုယ်၌အပြစ်ခြောက်ပါးကင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ထို မှတပါး၊ ဆဝိကလျာဏံ၊ အရေ၏ကောင်းခြင်း၊ ခံသကလျာဏံ၊ အသား၏ ကောင်းခြင်း၊ နှာရူကလျာဏံ၊ အကြော၏ကောင်းခြင်း၊ အဗ္ဗိကလျာဏံ၊ အရိုး၏ကောင်းခြင်း၊ ဝယကလျာဏံ၊ အရူယ်၏ကောင်းခြင်း၊ ဣတိဣမေဟိ ကလျာဏေဟိ၊ ဤကောင်းခြင်းငါးပါးတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဉ္စကလျာဏေဟိ၊ ကောင်းခြင်းငါးပါးတို့နှင့်၊ သမန္နာ ဂတာနာမ၊ ပြည့်စုံသည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုအံ့၊ တဿာ၊ ထိုဇနပဒကလျာဏီအား၊ အာဂန္တု၊
 ကောဘာသကိစ္စံ၊ အာဂန္တုကဖြစ်သောအရောင်အလင်းကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ၊
 မရှိ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သရိရောဘာသေနေဝ၊ ကိုယ်ရောင်ဖြင့်သာလျှင်၊
 နှိဒသဟတ္ထဌာနေ၊ တဆဲ့နှစ်တောင်ရှိသောအရပ်၌၊ အာလောကံ၊ ထိန်လင်း
 သောအရောင်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ပိယဂုံသာမာဝါ၊ ရင့်ပြီးသောသျှစ်ရှား
 ပွင့် အဆင်းကဲ့သို့ ရွှေသော အဆင်း အရောင်ရှိသည် လည်းကောင်း၊ သု
 ဝဏ္ဏ သာမာဝါ၊ ရွှေ အဆင်း ကဲ့သို့ ရွှေသော အဆင်း ရှိသည် လည်း
 ကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အရောင် အဆင်း၏
 ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ အဿာ၊ ထိုဇနပဒ ကလျာဏီ၏၊ နာရိကလျာဏတာ၊
 အရေ အဆင်း ကောင်းခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ပန၊ ထိုမှတပါး၊ အဿာ၊ ထိုဇနပဒ ကလျာဏီ၏၊ စတ္တာရောဟတ္ထပါဒါ၊
 လေးဘက်သော လက်ဘဝါး ခြေဘဝါး အပြင်တို့သည်လည်းကောင်း၊
 မုခပရိယောသာနဉ္စ၊ ခံတွင်းအဆုံး နှုတ်ခမ်းအပြင် သည်လည်းကောင်း၊
 လာခါရသပရိကပ္ပကတံဝိယ၊ ချိပ်ရည်ဖြင့်အပြေအပြစ်ဆိုးအပ်၏သို့၊ ရတ္တ
 ပဝါဠရတ္တကမ္မလသဒိသံ၊ ရဲရဲနီသောသန္တာ ရဲရဲနီသော ကမ္မလာနှင့်တူ
 သော အဆင်း ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသည်
 ကား၊ အဿာ၊ ထိုဇနပဒကလျာဏီ၏၊ ဗိသကလျာဏတာ၊ အသား၏
 ကောင်းခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်မည်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဝိသတိနပတ္တာနိ၊
 နှစ်ဆယ်သောလက်သည်းခြေသည်းခွန်တို့သည်၊ ဗိသတော၊ အသားမှ၊
 အမုတ္တဌာနေ၊ မလွတ်သောအရာ၌၊ လာခါရသသရိတာနိဝိယ၊ ချိပ်ရည်ဖြင့်
 ပြည့်ကုန်၏သို့၊ ရတ္တာနိ၊ တွေးတွေးနီကုန်သည်၊ မုတ္တဌာနေ၊ လွတ်သော
 အရာ၌၊ ဝိရောရာသဒိသာနိ၊ နို့ မည်အယဉ်အတူ ဖွေးဖွေးဖြူကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အယံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော ပြည့်စုံ ခြင်းသည်၊
 အဿာ၊ ထိုဇနပဒကလျာဏီ၏၊ နာရကလျာဏတာ၊ အကြော၏ကောင်း
 ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်မည်၏၊ နတ္ထိ သဒန္တာ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ချောင်းသော
 သွားတို့သည်၊ သုဗ္ဗသိတာ၊ အလွန်စေ့ကုန်သည်၊ သုခေတဝဇီရပန္တိဝိယ၊
 ကောင်းစွာသွေးပြီးသောဝရဇိန်အစဉ်ကဲ့သို့၊ ခါယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ အယံ၊
 ဤဆိုအပ်ပြီးသောပြည့်စုံခြင်းသည်၊ အဿာ၊ ထိုဇနပဒကလျာဏီ၏၊ အပ္ပိ
 ကလျာဏတာ၊ အရိုး၏ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်မည်၏၊ ပန၊
 ထိုမှတပါး၊ ဝိသဝဿသတိကာ၊ အနှစ်တရာနှစ်ဆယ်ရှိသည်၊ သမာနာ
 ပိ၊ ဖြစ်သျှင် မူလည်း၊ သောဠသဝ သုဒ္ဓေသိကာဝိယ၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ်

အရွယ်ကဲ့သို့။ နိဗ္ဗလိတာဝလိတာ၊ ဆံဖြူခြင်း အရေ တွန့်လိပ်ခြင်း ကင်း
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အပံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောပြည့်စုံခြင်းသည်။ အဿ၊
ထိုဇနပဒကဏ္ဍာဏီ၏။ ဝယကဏ္ဍာဏတာ၊ အရွယ်ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ
သည်၏အဖြစ်မည်၏။ ။

ပရမပါသဝိနီတိတ္ထေ၊ ပရမပါသဝိနီဟူသောဤပါဌ၌၊ ပသဝနံ၊ ကိုယ်
အမူ၏ဖြစ်ခြင်း။ ပသဝေါ၊ ကိုယ်အမူ၏ဖြစ်ခြင်း။ ပဝတ္ထံ၊ ကိုယ်၏အမူ၏
ဖြစ်ခြင်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပသဝေါဇေ၊
ပသဝသည်ပင်လျှင်။ ပါသဝေါ၊ ပါသဝမည်၏။ ပရမေ၊ လွန်မြတ်
သော။ ပါသဝေါ၊ ကိုယ်ဟန်ပန် အမူအရာ၏ဖြစ်ခြင်း။ ပရမပါသဝေါ၊
လွန်မြတ်သော ကိုယ်ဟန်ပန် အမူအရာ၏ဖြစ်ခြင်း။ အဿ၊ ထိုဇနပဒ
ကဏ္ဍာဏီအား။ သော၊ ထိုအလွန်မြတ်သော ကိုယ်ဟန်ပန် အမူအရာရှိ
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥတ္တမမေဝ၊ ဟန်ပန်အမူအရာ မြတ်မွေစွာသော၊
နစ္စံ၊ ကခြင်းကို။ နစ္စတိ၊ က၏။ ဂိတံဝါ၊ သိချင်းကိုမူလည်း။ ဂါယတိ၊ သိ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကား
ရပ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသောသုတ်တို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်
ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣမေသုပန နိဿ သုတ္တေသု၊ ဤနှစ်သုတ်တို့၌၊ ပုဗ္ဗ
ဘာဂဝိပဿနာဝ၊ မဂ်၏ရှေးအတို့ဝိပဿနာကိုသာလျှင်၊ ကထိတာ၊ ဟော
အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုတို့၏ပြည့်
ကြောင်းဖြစ်သော၊ နာဠန္ဒ ဝဂ္ဂေ၊ နာဠန္ဒ ဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ။

၃-သတိပဋ္ဌာနသံယုတ်-၃၅-သီလဋ္ဌိတိဝဂ်။

၁ တတိယဝဂ္ဂဿ၊ တတိယဝဂ်၏။ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌။ သီလာနိတိ၊
သီလာနိဟူသည်ကား။ စတုပါရိသုဋ္ဌိသီလာနိ၊ လေးပါးသောပရိသုဋ္ဌိသီလ
တို့သည်။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌။ ဥဗ္ဗဂ္ဂေါတိ၊ ဥဗ္ဗဂ္ဂေါဟူသည်ကား။ ပဉ္စာ
မဂ္ဂေါပဉ္စာဂဝေသနံ၊ သီခြင်း၌ အလိုရှိအပ်သောအနက်ကို ရှာဖွေစုံစမ်း
ခြင်းသည်။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌။ ပရိဟာနံဟောတိတိ၊ ပရိဟာနံဟောတိ
ဟူသည်ကား။ ပုဂ္ဂလဝေသနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပရိဟာနံ၊ ဆုတ်

ယုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မဝသေန၊ ဓမ္မ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပရိ
 ဟာနံ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဟိ၊ ထိုစကားကိုထင်ရှားပြု
 အံ့၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗုဒ္ဓေသု၊ ဘုရားတို့သည်။ ဓရန္တေသု၊ ထင်
 ရှားရှိကုန်စဉ်လည်း၊ စတ္တာရောသတိပဋ္ဌာနေ၊ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးတို့ကို၊
 နဘာဝေတိ၊ မပွားစေ၊ တဿ၊ ထိုသတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို မပွားစေသော
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဒ္ဓမ္မော၊ သူတော်ကောင်းတရားသည်၊ အန္တရဟိတောနာမ၊
 ကွယ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေဝဒတ္တာဒိနံ၊ ဒေဝဒတ်ကောကာ
 လိကစသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ သဒ္ဓမ္မော၊ သူတော်ကောင်းတရားသည်၊ အန္တ
 ရဟိတောနာမပိယ၊ ကွယ်သည်မည်၏ သို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမသ္မိံ
 သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ တဿပုဂ္ဂလသောဝ၊ ထိုသတိပဋ္ဌာန်ကိုမပွားစေသော
 ပုဂ္ဂိုလ်၏သာလျှင်၊ ဓမ္မန္တရဓာနံ၊ သူတော်ကောင်းတရား ကွယ်ခြင်းကို၊
 ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

၄-၅ စတုတ္ထပဉ္စမေသု၊ စတုတ္ထပဉ္စမသုတ်တို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်
 သာလျှင်တည်း။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ ပဒေသံဘာဝိတတ္တာတိ၊ ပဒေသံဘာဝိတတ္တာ
 ဟူသည်ကား၊ ပဒေသဒတာ၊ တစိတ်အားဖြင့်၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖန်၏၊ စတ္တာရောမဂ္ဂါစ၊ လေးပါးသောမဂ်
 တို့ကို လည်းကောင်း၊ တိဏိစမလ္လာနိ၊ သုံးပါးသော ဖိုလ်တို့ကို လည်း
 ကောင်း၊ နိဗ္ဗတ္တန္တေန၊ ဖြစ်စေသောယောဂီသည်၊ သတိပဋ္ဌာနပဒေသာ၊
 ပဋ္ဌာန အစိတ်တို့ကို၊ ဘာဝိတာနာမ၊ ပွားစေအပ်သည် မည်ကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ ဘာဝိတတ္တာတိ၊ ဘာဝိတတ္တာဟူသည်
 ကား၊ သမတ္တာ၊ အပြည့်အစုံအားဖြင့်၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖန်၏၊ အရဟတ္တဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေ
 နန္တေန၊ ဖြစ်စေသောယောဂီသည်၊ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန် တို့သည်၊
 သမတ္တာ၊ အပြည့်အစုံဖြစ်၍၊ ဘာဝိတာနာမ၊ ပွားစေအပ်သည်မည်ကုန်
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ မဟာတိညတန္တိ၊ မဟာတိညတံဟူသော
 စကားကို၊ ဆန္တံအဘိညာနံ၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့၏၊ ဝသေန၊
 အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သဟသံ လောကံ အဘိဇနာဒိ
 တိ၊ သဟသံလောကံအဘိဇနာမိဟူသောဤစကားကို၊ သတတဝိဟာ

ရဝသေနေဝ။ အခြံနေခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ ဂုတ္တံ။ ဟောတော်
 မူအပ်၏။ ကိရ။ ကြားဘူးသည်ကား။ ထေရော။ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်။
 ပါတောဝ။ စောစောက ပင်လျှင်။ ဥဋ္ဌာယ။ ထ၍။ မုခံ။ မျက်နှာကို။ ခေ
 ပိတွာ။ သစ်၍။ သေနာသနေ။ ကျောင်းအိပ်ရာ၌။ နိသိန္ဒော။ ထိုင်လျက်။
 အတိတေ။ အတိတ်၌။ ကပ္ပသဟသံ။ ကမ္ဘာတထောင်ကို။ အနာဂတေ။
 အနာဂတ်၌။ ကပ္ပသဟသံ။ ကမ္ဘာတထောင်ကို။ အနုဿရိ။ အောက်
 မေ့၏။ ပစ္စုပ္ပန္နေပိ။ ပစ္စုပ္ပန်၌လည်း။ သဟသံ စက္ကဝါဠံ။ စကြာ ဝဠာ
 တထောင်ကို။ အနုဿရိ။ အောက်မေ့၏။ တဿ။ ထိုအရှင် အနုရုဒ္ဓါ
 အား။ အာဝဇ္ဇနဿ။ အာဝဇ္ဇနန်း၏။ ဂတိ။ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အနုပန္နတိ။ အစဉ်
 လိုက်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ သော။ ထိုအရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်။ ဒိဗ္ဗေနစက္ခုနာ။
 ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်။ သဟသံလောကံ။ တထောင်သောလောကကို။ အတိဇာနာ
 တိ။ သိတော်မူ၏။ အယံ။ ဤသို့နေတော်မူခြင်းသည်။ သတတပိဟာရော။
 သတတပိဟာရမည်၏။ သေသံ။ ကြွင်းသော စကားရပ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ။
 အသုံးစုံတို့၌။ ဥတ္တာနမေဝ။ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ။ ဤသည်လျှင်
 အဋ္ဌမသုတ်အဖွင့်ပြီးတည်း။ တတိယော။ သုံးခုမြောက်သော။ သိလမ္ဘိတိ
 ဝဂ္ဂေါ။ သိလမ္ဘိတိဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတော။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-သတိပဋ္ဌာနသံယုတ်-၃၆-အနုရုဿုတဝဂ်၊

၅ စတုတ္ထဝဂ္ဂဿ။ စတုတ္ထဝဂ်၏။ ပဉ္စမေ။ ပဉ္စမသုတ်၌။ ဝိဒိတာဝေဒနာ
 တိ။ ဝိဒိတာဝေဒနာဟူသည်ကား။ ယာဝေဒနာ။ အကြင်ဝေဒနာတို့ကို။ သမ္မ
 သိတွာ။ သုံးသပ်၍။ အရဟတ္တံ။ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တာရောဓကံ၏။ တာဝ။
 ထိုဝေဒနာတို့သည်ပင်လျှင်။ အဿ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝိဒိတာ။ အနိစ္စစ
 သည်သုံးသပ်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်ထင်ရှားကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥပဇ္ဇန္တိ။ ဖြစ်
 ကုန်၏။ ဝိဒိတာ။ အနိစ္စစသည်ဖြင့် သုံးသပ်ခြင်းအစွမ်းအားဖြင့် ထင်ရှား
 ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥပဋ္ဌဟန္တိ။ ထင်ကုန်၏။ ဝိဒိတာ။ ထင်ရှားကုန်သည်ဖြစ်၍။
 အတ္တတ္ထံ။ ချုပ်ခြင်းပျက်ခြင်းသို့။ ဝန္တန္တိနာမ။ ရောက်သည် မည်ကုန်၏။
 ပန။ ထိုမှတပါး။ ပရိဂ္ဂဟိတေသု။ ပိုင်းခြား၍ယူအပ်ကုန်သော။ ဝတ္ထာရမ္ပဏေ
 သု။ ဝတ္ထုအာရုံတို့၌။ ပဝတ္ထာ။ ဖြစ်ကုန်သော။ ယာဝေဒနာ။ အကြင်ဝေဒနာ
 တို့သည်လည်း။ သန္တိ။ ရှိကုန်၏။ တာပိ။ ထိုဝေဒနာတို့သည်လည်း။ ဝိဒိတာ။

ထင်ရှားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိဒိတာ၊ ထင်ရှားကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ ဝိဒိတာ၊ ထင်ရှားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တတ္ထံ၊ ချုပ်ခြင်းပျက်ခြင်းသို့၊ ဝန္တန္တိနာမ၊ ရောက်သည်မည်ကုန်၏၊ ဝိတက္ကာဒိ သုဝိ၊ ဝိတက်ပညာ စသည်တို့၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းကိုသာ လျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤ သည်လျှင် အပြီးတည်း၊ စတုတ္ထော၊ လေးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ် သော၊ အနန္တသုတဝဂ္ဂေါ၊ အနန္တသုတဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၃-သတိပဋ္ဌာနသံယုတ်-၃၇-အမတဝဂ်၊

၂ ပဉ္စမဝဂ္ဂဿ၊ ပဉ္စမဝဂ်၏၊ ဒုတိယော၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ အာဟာရသမု ခယာကာယသမုဒယောတိ၊ အာဟာရသမုဒယာကာယသမုဒယောဟူ သည်ကား၊ အာဟာရသမုဒယေန၊ အာဟာရ၏ဖြစ်ပွားခြင်းကြောင့်၊ ကာ ယသမုဒယော၊ ရူပကာယ၏ဖြစ်ပွားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသေ သု၊ ကြွင်းသောပုဒ်တို့၌၊ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ ထူးသည်ကိုဆိုအံ့၊ မနသိကာရသမုဒယာတိတ္ထေ၊ မနသိကာ ရသမုဒယာဟူသော ဤပါဌ၌၊ ယောနိသောမနသိကာရသမုဒယော၊ အသင့် အားဖြင့်ဖြစ်သောမနသိကာရ၏ပွားခြင်းကြောင့်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂဓမ္မာနံ၊ ဗောဇ္ဈင် တရားတို့၏၊ သမုဒယော၊ ဖြစ်ပွားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယောနိ သောမနသိကာရသမုဒယော၊ မသင့်သောအားဖြင့်ဖြစ်သောမနသိကာရ၏ ဖြစ်ပွားခြင်းကြောင့်၊ နိဝရဏဓမ္မာနံ၊ နိဝရဏတရားတို့၏၊ သမုဒယော၊ ဖြစ် ပွားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ သာရမ္ပဏသတိပဋ္ဌာနာ၊ အကြောင်းအမှတ်နှင့်တကွသောသတိပဋ္ဌာန်တို့ ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ။

၄ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထသုတ်ကို၊ သုဒ္ဓိကံ၊ သမ္ပဓာနာမဖက်သဘောဟူ၍ သက်သက်ကိုသာလျှင်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကထိတော၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော် ဗုဒ္ဓိနကာနံ၊ သိလတ္တံ၊ ကုန်သောဝေနေယျတို့၏၊ အတ္ထာသယေန၊ အလိုအား ဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝရတောတိ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝရတောဟူသော၊ ဧဝံ၊ ဤစကားကို၊ စတုန္တံသီလသနံ၊ လေးပါးသော သီလတို့တွင်၊ ဇေဋ္ဌကသီလံ၊ အကြီးသီလကို၊ ဒသသန္တော၊ ပြလိုရကား၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပန၊ ဝါဒအထူးကိုဆိုအံ့၊ တိပိဋကစူဠနာဂတ္ထေ၊ တိပိဋကစူဠနာဂမထေရ်သည်၊ ပါတိမောက္ခသံဝရောဝ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသည်သာလျှင်၊ သီလံ၊ သီလအစစ်မည်၏၊ ဣတဗျာနံ၊ ဤမှတစ်ပါးကုန်သော၊ တိဏိ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရစသော သီလတို့ကို၊ သီလန္တိ၊ သီလဟူ၍၊ ဝုတ္တဋ္ဌာနံနာမ၊ ဟောတော်မူအပ်သော အရာမည်သည်၊ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဝတ္ထာ၊ ဆိုပြီး၍၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ အနုဇာနန္တော၊ ခွင့်ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဣန္ဒြိယသံဝရောနာမ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရမည်သည်၊ ဆဒ္ဓါရက္ခဏမတ္တမေဝ၊ ခြောက်ခွါရကိုစောင့်ခြင်းမျှသာတည်း၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသည်၊ ဓမ္မေနေဝ၊ တရားဖြင့်သာလျှင်၊ သမေန၊ ကာယသမ ဝစိသမ မနောသမဖြင့်၊ ပစ္စယုပ္ပတ္တိမတ္တကံ၊ ပစ္စည်း၏ဖြစ်ခြင်းမျှသာတည်း၊ ပစ္စယသန္တိသဝိတံ၊ ပစ္စယသန္တိသဝိတသည်၊ ပဋိလဒ္ဓပစ္စယေ၊ ပြီးသောပစ္စည်းတို့ကို၊ ဣဒမတ္ထိတန္တိ၊ ဤပစ္စည်းကို သုံးဆောင်ခြင်းသည် ယာဝ ဧဝ ဣမဿ ကာယဿ ဌိတိယာ ယာပနာယ စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သော ဤသို့သော အကျိုးရှစ်ပါးရှိ၏ဟု၊ ပစ္စဝေက္ခိတွဒ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ပရိဘုဉ္ဇနမတ္တကံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းမျှ သာတည်း၊ နိပ္ပရိယာယေန၊ မုချအားဖြင့်၊ ပါတိမောက္ခသံဝရောဝ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသည်သာလျှင်၊ သီလံ၊ သီလအစစ်တည်း၊ ယဿ၊ အကြင်သူ၏၊ သော၊ ထိုပါတိမောက္ခသံဝရသီလသည်၊ သိန္ဓော၊ သိက္ခာပုဒ်ကိုလွန်ကြူး၍ ပျက်စီးခဲ့အံ့၊ အယံ၊ ဤပါတိမောက္ခသံဝရသီလပျက်စီးသောသူသည်၊ ဆိန္နသီသော၊ ဦးခေါင်းပြတ်သော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ဟတ္ထပါဒံ၊ လက်ခြေကို၊ ရက္ခိယတိ၊ စောင့်လတ္တံ့၊ ဟူ၍၊ နဝတ္ထဗ္ဗောဝိယ၊ မဆိုကောင်း၏သို့၊ သေသာနိ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသည်အပြား ကြွင်းသုံးပါးတို့ကို၊ ရက္ခိယတိ၊ စောင့်ပေလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဝတ္ထဗ္ဗော၊ မဆိုထိုက်၊ ပန၊ အနုယကိုဆိုအံ့၊ ယဿ အကြင်ရဟန်းအား၊ ယောပါတိမောက္ခသံဝရော၊ အကြင်ပါတိမောက္ခသံဝရသီလသည်၊ အရောဂေါ၊ ခုက္ကဋ်ခု ဣသီမျှ ထိပါးရှန ဝိတိက္ကမ ရောဂါမရှိ၊ အယံ၊ ဤပါတိမောက္ခသံဝရမပျက်သော ရဟန်းသည်၊ အတ္ထိန္နသီသော၊ ဦးခေါင်းမပြတ်သော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ဇိပိတံ၊ အသက်ကို၊ ရက္ခိတုံ၊ စောင့်ခြင်း၌၊ သက္ကောတိဝိယ၊ တုတ်နှိုင်း၏သို့၊ သေသာနိ၊ ကြွင်း

သုံးပါးတို့ကို၊ ဝုန၊ တဖန၊ ပါကတိကာနိ၊ ပြကတေ၊ ရှိသည်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ရက္ခိတံ၊ စောင့်ခြင်းငှါလည်း၊ သက္ကောတိ၊ တတ်နိုင်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါတိမောက္ခသံဝရေ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသည်သာလျှင်၊ သီလံ၊ သီလအစစ်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တေနပါတိမောက္ခသီလေန၊ ထိုပါတိမောက္ခသံဝရသီလဖြင့်၊ သံဓုတော၊ ဖိတ်ဆိုအပ်သော ကာယဒွါရ ဝိစိန္နါရရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဓုတော၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဓုတမည်၏၊ ဥပေတော၊ ထိုပါတိမောက္ခသံဝရသီလသို့ကပ်သည်၊ သမန္နာဂတော၊ ထိုပါတိမောက္ခသံဝရသီလနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအဓိပ္ပါယ်အနက်တည်း။ ။

အာစာရဂေါစရသမ္ပန္နောတိ၊ အာစာရဂေါစရသမ္ပန္နောဟူသည်ကား၊ အာစာရေနစ၊ ကာယိက ဝါစသိက အဝီတိက္ကမဟုဆိုအပ်သော အာစာရသီလနှင့်လည်းကောင်း၊ ဂေါစရေနစ၊ ဝေဝိထုပံမိပါဟူသော အဂေါစရကြဉ်၍လျှောက်ပတ်သော သဒ္ဓါပဿန္နဓုလန္တ ကျက်စားခြင်းနှင့် လည်းကောင်း၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသည်။ အနုမတ္တေသုတိ၊ အနုမတ္တေသုဟူသည်ကား၊ အပ္ပမတ္တကေသုစ၊ ဒုက္ကနိဒ္ဓိန္ဒာဝိမျှဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ အာပတ်သို့မျှမရောက်စေတတ်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ အနည်းငယ်မျှဖြစ်ကုန်သော ဝဇ္ဇေသုတိ၊ ဝဇ္ဇေသုဟူသည်ကား၊ အကုသလဓမ္မေသု၊ ပညာရှိတို့ကဲ့ရဲ့စက်ဆုပ်အပ်သောအပြစ်တို့၌၊ ဘယဒဿာဝီတိ၊ ဘယဒဿာဝီဟူသည်ကား၊ ဘယဒသမိ၊ ဘေးဟူလေ့ရှိသည်၊ သမာဒါယာဝီတိ၊ သမာဒါယဟူသည်ကား၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ အာဒိပိတွာ၊ ဆောက်တည်၍၊ သိက္ခဿုသိက္ခာပဒေသုတိ၊ သိက္ခဿုသိက္ခာပဒေသုဟူသည်ကား၊ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုန်တို့တွင်၊ တံတံသိက္ခာပဒံ၊ ထိုထိုသိက္ခာပုန်ကို၊ သမာဒိပိတွာ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်၍၊ ဝါပန၊ တနည်းကား၊ သိက္ခာပဒေသု သိက္ခာကောဋ္ဌာသေသု၊ သိက္ခာ အဘို့အရတို့တွင်၊ ယံကိဉ္စိ၊ မူလပညတ္တိ အနုပညတ္တိ သမ္ပတ္တပညတ္တိ ပဒေသပညတ္တိစသည်အခြားရှိသော အမှတ်မရှိအလုံးစုံသော၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်ဖြည့်အပ်သော၊ ကာယိကံဝါ၊ ကာယဒွါရ၌ ဖြစ်သည်မူလည်းဖြစ်သော၊ ဝါစသိကံဝါ၊ ဝိစိန္နါရ၌ ဖြစ်သည်မူလည်းဖြစ်သော၊ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာအဘို့အရသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောသိက္ခာပုန်အဘို့အရကို၊ သမာဒါယ၊ ကောင်းစွာအကြွင်းမဲ့ယူ၍၊ သိက္ခဿု၊ ကျင့်ပြီးသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။

ဧတ္ထံ၊ ဤအဋ္ဌကထာ၌၊ သင်္ခေပတ္ထော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်တည်း။
ဝိတ္ထာရောပန၊ အကျယ်ကိုကား။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌။ ဝုတ္တော၊ ဖွင့်ဆို
ခဲ့ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤသဋ္ဌသုတ်၌။ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ
မေဝ၊ ပါတိမောက္ခ သံဝရ သီလကိုသာလျှင်။ ကဝိတံ၊ ဟောတော်မူ
အပ်၏။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌။ ကာယသုစရိတဝစီသုစရိတာနိ၊ ကာယ
သုစရိက် ဝစီသုစရိက်တို့သည်။ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလံ၊ ပါတိမောက္ခ
သံဝရသီလမည်၏။ မနောသုစရိတံ၊ မနောသုစရိက်သည်။ ဣတိရာနိ၊ ဤမှ
တပါးကုန်သော၊ သီလာနိ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ ပစ္စ
ယသန္နိသမိတသီလတို့မည်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ စတုပါရိသုဒ္ဓိ
သီလံ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလကို။ ကဝိတံ၊ ဟောအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဣမိနာနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်။ ဒသသုကုသလကမ္မပထေသု၊ ဆယ်ပါးသော
ကုသလကမ္မပထတို့တွင်။ ပစ္ဆိမာ၊ နောက်ဖြစ်ကုန်သော။ တယောဝိ၊ အန
ဘိဇ္ဈာ အဗျာပါဒ သဗ္ဗာဒိဋ္ဌိတရား သုံးပါးတို့သည်လည်း။ သီလံ၊ သီလ
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားသည်။ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်
သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။

ပဉ္စမော၊ ငါးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ အမတဝဂ္ဂေ၊ အမတဝဂ်
သည်။ နိဋ္ဌတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

သဋ္ဌသတ္တမေသု၊ သဋ္ဌဝဂ် သတ္တမဝဂ်တို့၌။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝုတ္တ
နယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။ သာရုတ္ထပကာသနိယာ၊ သာရုတ္ထပကာနိအမည်ရှိ
သော၊ သံယုတ္တနိကာယဋ္ဌကထာယ၊ သံယုတ်နိကာယ်အဋ္ဌကထာ၌။ သတိ
ပဋ္ဌာနသံယုတ္တ ဝဏ္ဏနာ၊ သတိပဋ္ဌာနသံယုတ် အဖွင့်သည်။ သမတ္တာ၊ ပြီး
ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-ဣန္ဒြိယသံယုတ်-၄၃-သုဒ္ဓိကဝဂ်။

၁ ဣန္ဒြိယ သံယုတ္တဿ၊ ဣန္ဒြိယ သံယုတ်၏။ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌။
သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓိဇ္ဇေလည်းကောင်း။ သတိန္ဒြိယံ၊ သတိဇ္ဇေလည်းကောင်း။

ပညိန္ဒြိယံ၊ ပညိန္ဒြိယလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးသောဣန္ဒြိ
 တို့ကို၊ စတုဘူမကကုသလဝိပါကေသုစေတ၊ စတုဘူမကကုသိုလ်ဝိပါက်
 တို့၌လည်းကောင်း၊ ကိရိယာသုစ၊ ကိရိယာတို့၌လည်းကောင်း၊ တေသံ
 တိဏ္ဍိဣန္ဒြိယာနံ၊ ထိုသုံးပါးသော ဣန္ဒြိတို့၏၊ ကုသလဗျာကတ ဘာဝ
 တော၊ ကုသိုလ်ဗျာကတ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ လဗ္ဘန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏၊ ဝိရိ
 ယိန္ဒြိယ သမာဓိန္ဒြိယာနိ၊ ဝိရိယိန္ဒြိ သမာဓိန္ဒြိတို့ကို၊ စတုဘူမကကုသ
 လေစ၊ စတုဘူမကကုသိုလ်၌လည်းကောင်း၊ အကုသလေစ၊ အကုသိုလ်၌
 လည်းကောင်း၊ ဝိပါကေစ၊ ဝိပါက်၌လည်းကောင်း၊ ကိရိယာသုစ၊ ကိရိယာ
 ၌လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ လဗ္ဘန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤပဌမသုတ်ကို၊ စတုဘူမက သဗ္ဗသင်္ဂါဟိကဓမ္မ
 ပရိစ္ဆေဒဝသေန၊ စတုဘူမကဓမ္မကိုပိုင်းခြားသည်အစွမ်းအားဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ကုသိုလ်အစရှိသည်တို့ဖြင့် အလုံးစုံကိုပေါင်းယူတတ်သောဓမ္မ
 ကိုပိုင်းခြားသည်အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယံနပဇာနန္တိတိ၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယံနပဇာ
 နန္တိဟူသည်ကား၊ စတုဘူမကသဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်သောသဒ္ဓိန္ဒြိကို
 ဒုက္ခသစ္စဝသေန၊ ဒုက္ခသစ္စာ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယ
 သမုဒယံ နပဇာနန္တိတိ၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယ သမုဒယံ နပဇာနန္တိ ဟူသည်ကား၊
 တဏှာဝိဇ္ဇာဒိ၊ တဏှာအဝိဇ္ဇာစသည်ကို၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယသမုဒယသဒ္ဓိန္ဒြိ၏၊ သမု
 ဒယသစ္စဝသေန၊ သမုဒယသစ္စာ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ နိရောဓံ၊
 သဒ္ဓိန္ဒြိမဖြစ်မှု၍ ချုပ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ နိရောဓသစ္စ
 ဝသေန၊ နိရောဓသစ္စာ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ပဋိပဒံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြိ
 ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သော အရိယမဂ်ကို၊ မဂ္ဂ
 သစ္စဝသေန၊ မဂ္ဂသစ္စာ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏၊ သေသေသုစ၊ ကြွင်းသော
 ဝိရိယိန္ဒြိစသည်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏။ ။

ပန၊ ထိုမှတပါး၊ သုတ္တပက္ခေ၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ ပဇာနန္တိ ဤသို့အစရှိသော
 နည်းဖြင့် ဖြစ်သော အပြစ်ကင်းသော ဖြူစင်သော အဘို့၌၊ အဓိမောက္ခ

၃၀၀

မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဝသေန၊ အတ္ထိဒိန္နံ အတ္ထိယိဋ္ဌိဗျာသိ အစရှိသောနည်းဖြင့်ဖြစ်သောရှေးအတို့
 နှိပ်စပ်သော ယုံကြည်သော သဒ္ဓါဝိမောက္ခ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အာဝဇ္ဇနသမုဒယာ၊
 အာဝဇ္ဇနန်းဟု၍ခေါ်ဝေါ်အပ်သော ဂုဗ္ဗဘာဂသဒ္ဓါတရား၏ဖြစ်ခြင်း
 ကြောင့်၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယသမုဒယော၊ သဒ္ဓိန္ဒြေဟုခေါ်ဝေါ်အပ်သော ပစ္ဆိမဘာဂ
 ဗလဝသဒ္ဓါတရား၏ဖြစ်ပွားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ထင်ရှား၏၊ ပဂ္ဂဟဝသေ
 န၊ ခြီးပင့်တတ်သော ဂုဗ္ဗဘာဂဝိရိယ၏အစွမ်းဖြင့်၊ အာဝဇ္ဇနသမုဒယာ၊
 အာဝဇ္ဇနန်းဟုခေါ်ဝေါ်အပ်သော ဂုဗ္ဗဘာဂဒုဗ္ဗလဝိရိယ၏ဖြစ်ပွားခြင်းကြောင့်
 ဝိရိယိန္ဒြိယသမုဒယော၊ ဝိရိယိန္ဒြေဟုဆိုအပ်သော ဗလဝပစ္ဆိမဘာဂဝိရိ
 ယဖြစ်ပွားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ထင်ရှား၏၊ ဥပဋ္ဌာနဝသေန၊ အာရုံ၌ထင်
 သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အာဝဇ္ဇနသမုဒယာ၊ အာဝဇ္ဇနန်းဟုခေါ်ဝေါ်အပ်သော
 ဂုဗ္ဗဘာဂဖြစ်၍ အာသေဝနပစ္စည်းကို ဒုဗ္ဗလသတိတရား၏ ဖြစ်ပွားခြင်း
 ကြောင့်၊ သတိန္ဒြိယသမုဒယော၊ သတိန္ဒြေဟုဆိုအပ်သော ပစ္ဆိမဘာဂဗလ
 ဝသတိတရား၏ ဖြစ်ပွားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝိက္ခေပဝသေန၊
 မပျံ့လွင့်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အာဝဇ္ဇနသမုဒယာ၊ အာဝဇ္ဇနန်းဟုခေါ်ဝေါ်
 အပ်သော ဂုဗ္ဗဘာဂဖြစ်၍ အာသေဝနပစ္စည်းကို မရဒုဗ္ဗလဖြစ်သော သမာဓိ
 တရား၏ဖြစ်ပွားခြင်းကြောင့်၊ သမာဓိန္ဒြိယသမုဒယော၊ သမာဓိန္ဒြေဟုဆို
 အပ်သော ပစ္ဆိမဘာဂ ဗလဝ သမာဓိတရား၏ ဖြစ်ပွားခြင်းသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒဿနဝသေန၊ အဟုတ်အမှန် မဘောက်မပြန် မြင်သည်၏
 အစွမ်းဖြင့်၊ အာဝဇ္ဇနသမုဒယာ၊ အာဝဇ္ဇနန်းဟုခေါ်ဝေါ်အပ်သော ဂုဗ္ဗဘာ
 ဂဖြစ်၍ အာသေဝနပစ္စည်းကို မရဒုဗ္ဗလပညာတရား၏ဖြစ်ပွားခြင်းကြောင့်
 ပညိန္ဒြိယသမုဒယော၊ ပညိန္ဒြေဟုဆိုအပ်သော ပစ္ဆိမဘာဂ ဗလဝပညာ
 တရား၏ဖြစ်ပွားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဆန္ဒဝသေ
 နပန၊ ကတ္တု၊ ကာမတာကုသလဆန္ဒ၏အစွမ်းဖြင့်ကား၊ အာဝဇ္ဇနသမုဒယာ
 အာဝဇ္ဇနန်း၏ဖြစ်ပွားခြင်းကြောင့်၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယသမုဒယော၊ သဒ္ဓိန္ဒြေ၏ဖြစ်ပွား
 ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဆန္ဒဝသေန၊ ကတ္တု၊ ကာမတာကုသလဆန္ဒ၏
 အစွမ်းဖြင့်၊ အာဝဇ္ဇနသမုဒယာ၊ အာဝဇ္ဇနန်း၏ဖြစ်ပွားခြင်းကြောင့်၊ ဝိရိယိန္ဒြိ
 ယ သတိ သမာဓိ ပညိန္ဒြိယသမုဒယော၊ ဝိရိယိန္ဒြေ သတိန္ဒြေ သမာဓိန္ဒြေ
 ပညိန္ဒြေ၏ဖြစ်ပွားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုမြို့၊ မနသိကာရ
 ဝသေန၊ သဒ္ဓိန္ဒြေကိုဖြစ်စေတတ်သော ယောနိသောမနသိကာရ၏အစွမ်း
 ဖြင့်၊ အာဝဇ္ဇနသမုဒယာ၊ အာဝဇ္ဇနန်း၏ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယသမုဒ
 ယော၊ သဒ္ဓိန္ဒြေ၏ဖြစ်ပွားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မနသိကာရဝသေန၊

ဝိရိယိန္ဒြေစသည့်တို့တွင်ထိုထိုသို့သောအာရုံကိုဖြစ်စေတတ်သောယော
 နိသောမနသိကာရ၏အစွမ်းဖြင့်၊ အာဝဇ္ဇနသမုဒယော၊ အာဝဇ္ဇနန်း၏ဖြစ်ခြင်း
 ကြောင့်၊ ဝိရိယ သတိ သမာဓိ ပညိန္ဒြေသမုဒယော၊ ဝိရိယိန္ဒြေသတိန္ဒြေ
 သမာဓိန္ဒြေပညိန္ဒြေ၏ဖြစ်ပွားခြင်းသည်။ ဟောတီးဖြစ်၏။ ဝေဇ္ဇိ၊ ဤသို့အဓိ
 မောက္ခဝသေနစသည့်ဖြင့်ဆိုအပ်သောအခြင်းအရာဆန္ဒဝသေနစသည့်
 ဖြင့်ဆိုအပ်သောအခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော
 သိအပ်၏။ ဣမေသံ၊ ဤဣန္ဒြေတို့၏။ ပဋိပါဋိယော၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဆာသု
 သုတ္တေသု၊ ဒုတိယမှစ၍ သတ္တမတိုင်အောင် ခြောက်သုတ်တို့၌၊ စတုသစ္စ
 မေဝ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသာလျှင်၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ ကတ္ထစ ဘိက္ခဝေ သဒ္ဓိန္ဒြေယံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ စတုသု
 သောတာပတ္တိယင်္ဂေသုတိအာဒိ၊ ကတ္ထစ ဘိက္ခဝေ သဒ္ဓိန္ဒြေယံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ စတုသု
 သောတာပတ္တိယင်္ဂေသု ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ ဣမေသံဣန္ဒြေယာနံ၊
 ဤသဒ္ဓိန္ဒြေစသောဣန္ဒြေတို့၏၊ သဝိသယေ၊ မိမိအရာ၌၊ ဇေဋ္ဌကဘာဝဒဿ
 နတ္ထံ၊ ကြီးကဲပြဋ္ဌာန်းသည်၏ အဖြစ်ကိုပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားကို ထင်ရှားဖွင့်ဆိုအံ့၊ စတ္တာရော သေဋ္ဌိဝုတ္တာ၊
 လေးယောက်သော သူဌေးသားတို့ လည်းကောင်း၊ ရာဇာ၊ ပြည့်ရှင်မင်း
 လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရာဇပဉ္စမေသု၊ မင်းလျှင် ငါးယောက်မြောက်ရှိ
 ကုန်သော၊ သဟာသယေသု၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်ပွဲသတင်
 ကို၊ ကိဋ္ဌိဿာမာတိ၊ ကစားကုန်အံ့ဟု၊ ဝိထိ၊ မင်းလမ်းမသို့၊ ဩတိဏ္ဏေသု၊
 သက်ကုန်သည် ရှိသော်၊ ဧကဿ၊ တယောက်သော၊ သေဋ္ဌိ ဝုတ္တဿ၊
 သူဌေးသား၏၊ ဝေဟံ၊ အိမ်သို့၊ ဂတကာလေ၊ ရောက်သောကာလ၌၊ ဣတ
 ရေ၊ အိမ်ရှင်မှတစ်ပါးကုန်သော၊ စတ္တာရော၊ လေးယောက်သားတို့သည်၊
 တုဗ္ဗိ၊ ဆိတ်ဆိတ်၊ နိဝိဒန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ဝေဟဿာမိကောဝ၊ အိမ်ရှင်သည်
 သာလျှင်၊ ဣမေသံ၊ ဤငါ့အချစ်တို့အား၊ ခါဒနိယံ၊ ခဲဘွယ်ကို၊ ဘောဇနိယံ၊
 ဘောဇဉ်ကို၊ ဒေထ၊ ပေးကြကုန်၊ ဂန္ဓမာလာလင်္ကာရာဒိနိ၊ နံ့သာ ပန်းတန်
 ဆာစသည်တို့ကို၊ ဒေထ၊ ပေးကြကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဟေ၊ အိမ်၌၊ ဝိစာရေ
 တိ၊ စီရင်၏၊ ဒုတိယဿ၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော သူဌေးသား၏၊ တတိ
 ယဿ၊ သုံးယောက်မြောက်သောသူဌေးသား၏၊ စတုတ္ထဿ၊ လေးယောက်
 မြောက်သောသူဌေးသား၏၊ ဝေဟံ၊ အိမ်သို့၊ ဂတကာလေ၊ ရောက်သော
 ကာလ၌၊ ဣတရေ၊ အိမ်ရှင်မှတစ်ပါးကုန်သော၊ စတ္တာရော၊ လေးယောက်

သားတို့သည်။တုဏှိ၊ဆိတ်ဆိတ်၊နိဝါဒန္တိ။နေကုန်၏။ ဂေဟသမိကော
 ဝ၊အိမ်ရှင်သည်သာလျှင်။ ဣမေသံ၊ဤငါ့အချစ်တို့အား။ ခါဒနိယံ၊ခဲတွယ်
 ကို၊ဒေထ၊ပေးကုန်လော၊ဘောဇနိယံ၊ဘောဇဉ်ကို၊ ဒေထ၊ပေးကုန်လော၊
 ဂန္ဓမာလာ လက်ရာဒီနိ။ နံသာ ပန်း တန်ဆာ အစရှိသည်တို့ကို၊ ဒေထ၊
 ပေးကုန်လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဂေဟ၊အိမ်၌၊ဝိစာရေတိ၊စီရင်၏၊အထ၊ထိုမှ
 အခြားမဲ့၊ သဗ္ဗပစ္စာ၊ အလုံးစုံတို့၏နောက်၌၊ ရုညော၊မင်း၏၊ဂေဟံ၊နန်း
 တော်သို့၊ ဂတကာလေ၊ရောက်သောအခါ၌၊ ရာဇာ၊မင်းသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊
 အလုံးစုံတို့၌၊ ဣဿရောနာမ၊အစိုးရသည်မည်သည်၊ ကိဉ္ဇာဝိဟာတိ၊
 အကယ်၍ကားဖြစ်၏၊ပန၊ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ဣမသ္မိံ၊ကလေး၊ဤအခါ
 ၌၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဂေဟာယေဝ၊ နန်းတော်၌သာလျှင်၊ ဣမေသံ၊ဤငါ့
 အချစ်တော်တို့အား၊ခါဒနိယံ၊ခဲတွယ်ကို၊ ဒေထ၊ပေးကုန်လော၊ဘောဇနိ
 ယံ၊ဘောဇဉ်ကို၊ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော၊ ဂန္ဓမာလာ လက်ရာဒီနိ။ နံသာ
 ပန်းတန်ဆာအစရှိသည်တို့ကို၊ဒေထ၊ပေးကုန်လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဂေဟ၊
 နန်းတော်၌၊ ဝိစာရေတိယထာ၊ စီရင်၏သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊
 သဒ္ဓါပဉ္စမကေသု၊သဒ္ဓါလျှင်ငါးခုမြောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ဣန္ဒြိယေသု၊ဣန္ဒြိ
 တို့သည်၊သဟာယေသု၊ငါးယောခံသောအတော်တို့သည်၊ ဝိထိံ၊ခရီးသို့၊
 ဩတရန္တေသုဝိယ၊သက်ကုန်သကဲ့သို့၊ ကောရမ္မဏေ၊ တခုသောအာရုံ
 ၌၊ဥပ္ပဇ္ဇမာနေသုဝိ၊ ဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊ ပဌမဿ၊ ဂြှေးဦးစွာသောသူဌေး
 သား၏၊ဂေဟ၊အိမ်၌၊ ဣတရေ၊ဤမှတပါးကုန်သော၊ စတ္တာရော၊ လေး
 ယောခံကုန်သောသူတို့သည်၊တုဏှိ၊ဆိတ်ဆိတ်၊နိဝါဒန္တိ ယထာ၊ထိုင်ကုန်
 သကဲ့သို့၊ဂေဟသမိကောဝ၊ အိမ်ရှင်သည်သာလျှင်၊ ဝိစာရေတိယထာ၊
 စီရင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ဤအတူလည်းကောင်းလျှင်၊ သောတာပတ္တိယင်္ဂါနိ၊
 သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏အကြောင်းဖြစ်သော မိမိကိစ္စလွန်ကဲရာဌာနတို့ကို၊
 ပတွာပဋိလဘိတွာ၊ရ၍၊အဓိမောက္ခလက္ခဏံ၊ ယုံကြည်သောအားဖြင့်ဆုံး
 ဖြတ်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယမေဝ၊သဒ္ဓိန္ဒြိယသည်သာလျှင်၊ ဇေဉ္ဇ
 ကံ၊ပြဋ္ဌာန်းသောအကြီးအကဲသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ပုဗ္ဗင်္ဂံ၊ယုံကြည်ခြင်း
 ကိစ္စ၌ရှေ့သွားဝန်ကိုင်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သေသာနိစ၊ကြွင်းသောစီရိ
 ယိန္ဒြေ့ စသည်တို့သည်ကား၊ တဒန္ဓယာနိ၊ ထိုသဒ္ဓိန္ဒြေ့ နောက်လိုက်တို့
 သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဒုတိယဿ၊ ဒုတိယသူဌေးသား၏၊ ဂေဟ၊
 အိမ်၌၊ဣတရေ၊အိမ်ရှင်မှတပါးကုန်သော၊ စတ္တာရော၊လေးယောက်သား
 တို့သည်၊တုဏှိ၊ဆိတ်ဆိတ်၊ နိဝါဒန္တိယထာ၊ထိုင်နေကုန်သကဲ့သို့၊ဂေဟ

သင်္ဃကောဝ၊ အိဝ်ရှင်သည်သာလျှင်၊ ဝိစာရေတိယထာ၊ စိရင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ
 တထာ၊ ထိုအတူ၊ သဗ္ဗပ္ပဓာနာနိ၊ သဗ္ဗပ္ပဓာနဟုဆိုအပ်သောမိမိကိစ္စလွန်ကဲ
 သောအရာတို့ကို၊ ပတွာ၊ ရ၍၊ ပဗ္ဗဟလက္ခဏံ၊ ခြီးမြင့်ခြင်း လက္ခဏာရှိ
 သော၊ ဝိရိယိန္ဒြိယမေဝ၊ ဝိရိယိန္ဒြေသည်သာလျှင်၊ ဧဠကံ၊ ပြဋ္ဌာန်းသော
 အကြီးအကဲသည်၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ ခြီးမြင့်ခြင်းကိစ္စ၌ ရှေ့သွား ဝန်ကိုင်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသာနိ၊ ကြွင်းသော သဒ္ဓိန္ဒြေသည်တို့သည်၊ တဒန္ဓ
 ယာနိ၊ ထိုဝိရိယိန္ဒြေနောက်လိုက်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတိယသ၊
 တတိယ သုဋ္ဌေးသား၏၊ ဂေဟ၊ အိမ်၌၊ ဣတရေ၊ အိမ်ရှင်မှ တပါးကုန်
 သော၊ စတ္တာရော၊ လေးယောက်သားတို့သည်၊ ဘုဏ္ဍိ၊ ဆိတ်ဆိတ်၊ နိသိဒန္တိ
 ယထာ၊ ထိုင်နေကုန်သကဲ့သို့၊ ဂေဟသင်္ဃကောဝ၊ အိမ်ရှင်သည်သာ
 လျှင်၊ ဝိစာရေတိယထာ၊ စိရင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သတိပဋ္ဌာနာနိ၊ သတိ
 ပဋ္ဌာနဟူသောမိမိကိစ္စလွန်သောအရာတို့ကို၊ ပတွာ၊ ရ၍၊ ဥပဋ္ဌာနလက္ခ
 ဏံ၊ ထင်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ သတိန္ဒြိယမေဝ၊ သတိန္ဒြေသည်သာလျှင်၊
 ဧဠကံ၊ ပြဋ္ဌာန်းသောအကြီးအကဲသည်၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ ရှေ့သွားသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသာနိ၊ ကြွင်းသောဝိရိယိန္ဒြေသည်တို့သည်၊ တဒန္ဓ
 ယာနိ၊ ထိုသဒ္ဓိန္ဒြေနောက်လိုက်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ စတုတ္ထသ၊ စတုတ္ထ
 သုဋ္ဌေးသား၏၊ ဂေဟ၊ အိမ်၌၊ ဣတရေ၊ အိမ်ရှင်မှတပါးကုန်သော၊ စတ္တာ
 ရော၊ လေးယောက်သားတို့သည်၊ ဘုဏ္ဍိ၊ ဆိတ်ဆိတ်၊ နိသိဒန္တိ ယထာ၊ ထိုင်
 နေကုန်သကဲ့သို့၊ ဂေဟသင်္ဃကောဝ၊ အိမ်ရှင်သည်သာလျှင်၊ ဝိစာရေတိ
 ယထာ၊ စိရင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဈာနဝိမောက္ခေ၊ မိမိကိစ္စ၏ကဲလွန်ရာ
 ဈာန်ဟု ဆိုအပ်သော ဝိမောက္ခတို့ကို၊ ပတွာ၊ ရ၍၊ အဝိက္ခေပလက္ခဏံ၊
 မပျံ့လွင့်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ သမာဓိန္ဒြိယမေဝ၊ သမာဓိန္ဒြေသည်သာ
 လျှင်၊ ဧဠကံ၊ ပြဋ္ဌာန်းသောအကြီးအကဲသည်၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ ရှေ့သွားသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသာနိ၊ ကြွင်းသောဝိရိယိန္ဒြေသည်တို့သည်၊ တဒန္ဓ
 ယာနိ၊ ထိုသမာဓိန္ဒြေနောက်လိုက်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ ထိုမှ
 တပါး၊ သဗ္ဗပစ္စာ၊ အလုံးစုံတို့၏နောက်၌၊ ရညော၊ မင်း၏၊ ဂေဟံ၊ နန်းတော်
 သို့၊ ဂတကာလေ၊ ရောက်သောကာလ၌၊ ဣတရေ၊ ဤမှတပါးကုန်သော၊
 စတ္တာရော၊ လေးယောက်သားတို့သည်၊ ဘုဏ္ဍိ၊ ဆိတ်ဆိတ်၊ နိသိဒန္တိ ယထာ၊
 ထိုင်နေကုန်သကဲ့သို့၊ ရာဇာဝ၊ မင်းသည်သာလျှင်၊ ဂေဟ၊ နန်းတော်၌၊ ဝိစာ
 ရေတိယထာ၊ စိရင်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ အရိယသစ္စာနိ၊
 ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော လေးပါးသော အရိယသစ္စာတို့သို့၊ ပတွာပါပု

ဏိတွာ၊ ရေခံ၍၊ ပဇာနနလက္ခဏံ၊ သိခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ ပညိန္ဒြဟမေဝ၊
ပညိန္ဒြသညသံသယျင်၊ ဇေဋ္ဌကံ၊ ပြဋ္ဌာန်းသော အကြီးအကဲသည်၊ ဝုဗ္ဗင်္ဂမံ၊
ရှေ့သွားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသာနိ၊ ကြွင်းသော ဣန္ဒြေတို့သည်၊ တဒ
န္ဒယာနိ၊ ထိုပညိန္ဒြေနောက်လိုက်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤ
သည်လျှင်အပြီးတည်း။ ၊

ဇ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ သတိနေပက္ကေနာတိဇေတ္ထ၊ သတိနေပက္ကေနဟူ
သောဤပါဌ၌၊ နိပကာသာဝေါ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်သံကိလေသဓမ္မတို့ကိုသုတ်
သင်မှုတ်လွှင့်တတ်သောသူ၏အဖြစ်သည်။ နေပက္ကံ၊ နေပက္ကမည်၏၊ ဇေတံ၊
ဤနေပက္ကဟူသောအမည်သည်၊ ပညာယ၊ ပညာ၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊
ကသ္မာပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ သတိဘာဇနေ၊ သတိကိုဝေဘန်ရာ၌၊
ပညာ၊ ပညာကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးငြား
အံ့၊ သတိယာ၊ သတိ၏၊ ဗလဝဘာဝဒဿနတ္ထံ၊ အားသန်သည်၏အဖြစ်ကို
ပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ သတိဘာဇနေ၊ သတိကိုဝေဘန်ရာ၌၊ ပညာ၊ ပညာကို၊
ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဗလဝသတိ၊ အားသန်သော
သတိကို၊ ဣစ၊ ဤအရာ၌၊ အဓိပ္ပေတာ၊ လိုအပ်၏၊ သာစ၊ ထိုသတိသည်
လည်း၊ ပညာသမ္ပယုတ္တာဝ၊ ပညာနှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော်သာလျှင်၊ ဗလဝ
တိ၊ အားသန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိပ္ပယုတ္တာ၊ ပညာနှင့်မယှဉ်မှုကား၊
ဗလဝတိ၊ အားသန်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်ခဲ့၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊

ပညာသမ္ပယုတ္တသတိ၊ ပညာသမ္ပယုတ်သတိကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူ
လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဇေတံ၊ ဤသို့သတိနေပက္ကေနဟူသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟော
တော်မူ၏၊ ဖိရကတန္တိ၊ ဖိရကတံဟူသည်ကား၊ ဖိရကာလံ၊ ရှည်မြင့်သော
ကာလ၌၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ဈာန်ဝါ၊ ဈာန်ကိုလည်းကောင်း၊ သီလံဝါ၊ သီ
လကိုလည်းကောင်း၊ ဥပေါသထံဝါ၊ ဥပုသ်ကိုလည်းကောင်း၊ သရိတာ၊
အောက်မှေ့နိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဖိရဘာသိတန္တိ၊ ဖိရဘာသိတံဟူ
သည်ကား၊ အသုကသ္မိံဌာနေ၊ ဤမည်သောအရာ၌၊ အသုကံနာမ၊ ဤမည်
သောသုတ် ဤမည်သောကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မေ၊ ဝါသည်၊ ဘာသိတံ၊ ဆိုဘူးပြီ၊
ဣတိဇေတံ၊ ဤသို့၊ ဖိရကာလေ၊ ရှည်မြင့်သောကာလ၌၊ ဘာသိတံ၊ ဟောဘူး
သောသုတ်ဟောဘူးသောကမ္မဋ္ဌာန်းစသည်ကိုလည်း၊ သရိတာ၊ အောက်
မှေ့နိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေါဿဂ္ဂါရမ္မဏံကရိတွာတိ၊ ဝေါဿဂ္ဂါ
ရမ္မဏံကရိတွာဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနာရမ္မဏံကတွာ၊ သင်္ခါရအပေါင်းကို
စွန့်လွှတ်ရာစွန့်လွှတ်ကြောင်းနိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံပြု၍၊ ဥဒယတ္ထဂါမိနိယာမိ၊

ဥဒယတ္ထဂါမိနိယာဟူသည်ကား။ သင်္ခါရနံ၊ သင်္ခါရတို့၏။ ဥဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အတ္တဉ္စ၊ ချုပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဂစ္ဆန္တိယာ ဗုဒ္ဓန္တိယာ၊ သိသော၊ ဥဒယဗ္ဗယပရိဂ္ဂါဟိကာယ၊ အဖြစ်အပျက်ကိုသိမ်းဆည်းတတ်သော။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌။ သဒ္ဓါသတိပညိန္ဒြိယာနိ၊ သဒ္ဓါ၌သတိ၌ပညိန္ဒြိယတို့သည်၊ ပုဗ္ဗဇာဂါနိ၊ မင်္ဂလာရှေးအတို့ဖြစ်သောတရားတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝီရိယိန္ဒြိယံ၊ ဝီရိယိန္ဒြိယသည်။ မိဿကံ၊ အရာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမာဓိန္ဒြိယံ၊ သမာဓိ၌ကိုကား။ နိဗ္ဗတ္တိတ လောကုတ္တရမေဝ၊ ဆတ်ဆတ်ဖြစ်သောလောကုတ္တရာကိုသာလျှင်။ ကဝိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌လည်း။ အယမေဝဓမ္မပရိစ္ဆေဒေါ၊ ဤနဝမသုတ်၌ဆိုအပ်ပြီးသောပုဗ္ဗဇာဂါမိဿကလောကုတ္တရာသက်သက်အားဖြင့်ဓမ္မအပိုင်းအခြားကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ သုဒ္ဓိကဝဂ္ဂေါ၊ သုဒ္ဓိကဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-ဣန္ဒြိယသံယုတ်-၄ ခု-မုဒုတရဝဂ်။

၁ ဒုတိယဝဂ္ဂဿ၊ ဒုတိယဝဂ်၏။ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌။ သမ္ပပ္ပဓာနေ အာရက္ခာတိ၊ သမ္ပပ္ပဓာနေအာရက္ခဟူသည်ကား။ သမ္ပပ္ပဓာနေ၊ သမ္ပပ္ပဓာနတို့ကို၊ ဘာဝနာဝသေန၊ ပွားစေသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂုဉ်စွာ၊ သမ္ပပ္ပဓာနေ၊ သမ္ပပ္ပဓာနတို့ကို၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သတိန္ဒြိယံ၊ သတိ၌လည်း။ ဝေဝေဝနယော၊ ဤနည်းကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌။ တတောတိ၊ တတောဟူသောပုဒ်၌။ ဝိပဿနာမဂ္ဂဖလဝသေန၊ ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ နိဿက္ကံ၊ ပဉ္စမိဝိဘတ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုအံ့။ သမတ္တာနိ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ပရိပုဏ္ဏာနိ၊ တက်ဝန်းကျင်ပြည့်စုံကုန်သော။ ပဉ္စိန္ဒြိယာနိ၊ ငါးပါးသောဣန္ဒြိယတို့သည်။ အရဟတ္တမဂ္ဂဿ၊ အရဟတ္တမဂ်၏၊ ဝိပဿနိန္ဒြိယာနိနာမ၊ ဝိပဿနာနှင့်ယှဉ်သောဣန္ဒြိယမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်

ကုန်၏။ တတောမုဒုတရေဟိတိ၊ တတောမုဒုတရေဟိ ဟူသည်ကား၊
 အရဟတ္တမဂ္ဂဿ၊ အရဟတ္တမဂ်၏။ တေဟိဝိပဿနိန္ဒြိယေဟိ၊ ထိုဝိပဿ
 နာနှင့်ယှဉ်ကုန်သောဣန္ဒြေတို့အောက်၊ မုဒုတရေဟိ၊ နုသောဣန္ဒြေတို့သည်။
 အနာဂါမိမဂ္ဂဿ၊ အနာဂါမိမဂ်၏။ ဝိပဿနိန္ဒြိယာနိနာမ၊ ဝိပဿနာနှင့်ယှဉ်
 သောဣန္ဒြေမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုအနာဂါမိမဂ်
 ၏ဝိပဿနာနှင့်ယှဉ်သောဣန္ဒြေတို့အောက်၊ မုဒုတရေဟိ၊ နုသောဣန္ဒြေတို့
 သည်။ သကဒါဂါမိမဂ္ဂဿ၊ သကဒါဂါမိမဂ်၏။ ဝိပဿနိန္ဒြိယာနိနာမ၊ ဝိ
 ပဿနာနှင့်ယှဉ်သောဣန္ဒြေမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတော
 သကဒါဂါမိ၊ ထိုသကဒါဂါမိမဂ်၏ဝိပဿနာနှင့်ယှဉ်သောဣန္ဒြေတို့အောက်၊
 မုဒုတရေဟိ၊ နုသောဣန္ဒြေတို့သည်။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဿ၊ သောတာပတ္တိ
 မဂ်၏။ ဝိပဿနိန္ဒြိယာနိနာမ၊ ဝိပဿနာနှင့်ယှဉ်သောဣန္ဒြေမည်ကုန်သည်။
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်၏။ ဝိပဿနာနှင့်ယှဉ်
 သောဣန္ဒြေတို့အောက်၊ မုဒုတရေဟိ၊ နုသောဣန္ဒြေတို့သည်။ ဓမ္မာနုဿာရိမဂ္ဂဿ
 ဓမ္မာနုဿာရိပုဂ္ဂိုလ်မဂ်၏။ ဝိပဿနိန္ဒြိယာနိနာမ၊ ဝိပဿနာနှင့်ယှဉ်သော
 ဣန္ဒြေမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုဓမ္မာနုဿာရိပုဂ္ဂိုလ်
 မဂ်၏ဝိပဿနာနှင့်ယှဉ်သောဣန္ဒြေတို့အောက်၊ မုဒုတရေဟိ၊ နုသောဣန္ဒြေ
 တို့သည်။ သဒ္ဓါနုဿာရိမဂ္ဂဿ၊ သဒ္ဓါနုဿာရိပုဂ္ဂိုလ်မဂ်၏။ ဝိပဿနိန္ဒြိယာ
 နိနာမ၊ ဝိပဿနာနှင့်ယှဉ်သောဣန္ဒြေမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ သမတ္တာနိ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သော။ ပရိပုဏ္ဏာနိ၊ ထက်
 ဝန်းကျင်ပြည့်စုံကုန်သော။ ပဉ္စိန္ဒြိယာနိ၊ ငါးပါးသောဣန္ဒြေတို့သည်။ အရ
 ဟတ္တမဂ္ဂိန္ဒြိယာနိနာမ၊ အရဟတ္တမဂ်နှင့်ယှဉ်သော ဣန္ဒြေမည်ကုန်သည်။
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုအရဟတ္တမဂ်နှင့်ယှဉ်သောဣန္ဒြေတို့အောက်
 မုဒုတရေဟိ၊ နုသောဣန္ဒြေတို့သည်။ အနာဂါမိမဂ္ဂိန္ဒြိယာနိနာမ၊ အနာဂါမိ
 မဂ်နှင့်ယှဉ်သောဣန္ဒြေမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတော၊ ထို
 အနာဂါမိမဂ်နှင့်ယှဉ်သောဣန္ဒြေတို့အောက်၊ မုဒုတရေဟိ၊ နုသောဣန္ဒြေတို့
 သည်။ သကဒါဂါမိမဂ္ဂိန္ဒြိယာနိနာမ၊ သကဒါဂါမိမဂ်နှင့်ယှဉ်သောဣန္ဒြေ
 မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုသကဒါဂါမိမဂ်နှင့်ယှဉ်
 သောဣန္ဒြေတို့အောက်၊ မုဒုတရေဟိ၊ နုသောဣန္ဒြေတို့သည်။ သောတာပတ္တိ
 မဂ္ဂိန္ဒြိယာနိနာမ၊ သောတာပတ္တိမဂ်နှင့် ယှဉ်သော ဣန္ဒြေမည်ကုန်သည်။
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်နှင့်ယှဉ်သောဣန္ဒြေတို့

အောံ၊မုဒုတရာနိ၊နုဿောဣန္ဒြေတို့သည်၊ ဓမ္မာနုဿာရိမဂ္ဂိန္ဒြိယာနိနာမ၊ဓမ္မ
နုဿာရိပုဂ္ဂိုလ်၏မဂ္ဂိန္ဒြေတို့မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊တတော၊
ထိုဓမ္မာနုဿာရိပုဂ္ဂိုလ်၏မဂ္ဂိန္ဒြေတို့အောက်၊ မုဒုတရာနိ၊နုဿောဣန္ဒြေတို့
သည်၊သဒ္ဓါနုဿာရိမဂ္ဂိန္ဒြိယာနိနာမ၊ သဒ္ဓါနုဿာရိပုဂ္ဂိုလ်၏မဂ္ဂိန္ဒြေတို့မည်
ကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ။

သမတ္တာနိ၊စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ပရိပုဏ္ဏာနိ၊ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်စုံကုန်
သော၊ပဉ္စိန္ဒြိယာနိ၊ငါးပါးသောဣန္ဒြေတို့သည်၊အရဟတ္တဖလိန္ဒြိယာနိနာမ
သမ္ပယုတ်အားဖြင့်၎င်းသဘောအားဖြင့်၎င်း အရဟတ္တဖိုလ်၌အကျုံးဝင်
သောဣန္ဒြေမည်ကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊တတော၊ထိုအရဟတ္တဖိုလ်
နှင့်ယှဉ်သောဣန္ဒြေတို့အောံ၊မုဒုတရာနိ၊နုဿောဣန္ဒြေတို့သည်၊အနာဂါမိ
ဖလိန္ဒြိယာနိ၊ အနာဂါမိဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သောဣန္ဒြေမည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ တတော၊ထိုအနာဂါမိဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သောဣန္ဒြေတို့အောံ၊ မုဒု
တရာနိ၊နုဿောဣန္ဒြေတို့သည်၊သကဒါဂါမိဖလိန္ဒြိယာနိနာမ၊သကဒါဂါမိ
ဖိုလ်၌အကျုံးဝင်သောဣန္ဒြေမည်ကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊တတော၊
ထိုသကဒါဂါမိဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သောဣန္ဒြေတို့အောက်၊ မုဒုတရာနိ၊နုဿော
ဣန္ဒြေတို့သည်၊ သောတာပတ္တိဖလိန္ဒြိယာနိနာမ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌အ
ကျုံးဝင်သောဣန္ဒြေမည်ကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ပန၊ဆက်၍ဆိုအံ့
ဓမ္မာနုဿာရိသဒ္ဓါနုဿာရိနော၊ဓမ္မာနုဿာရိသဒ္ဓါနုဿာရိဖြစ်ကုန်သော၊ဧဒ္ဓပိ
နှစ်ဦးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်း။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌပုဂ္ဂလဝသေန၊သော
တာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာနိပုဂ္ဂိုလ်အစွမ်းအားဖြင့်၊လဗ္ဘန္တိ၊ရအပ်ကုန်၏၊တသ္မာ၊ထို
ကြောင့်၊ တေဒ္ဓေပိ၊ ထိုဓမ္မာနုဿာရိသဒ္ဓါနုဿာရိပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးတို့ကိုလည်း။
ဣတေတိယဝါရေ၊ဤဖိုလ်၏အစွမ်းအားဖြင့်ပြအပ်သော တတိယဝါရေ၊
နလဗ္ဘန္တိ၊မရအပ်ကုန်၊နေသံ၊ထိုဓမ္မာနုဿာရိသဒ္ဓါနုဿာရိပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊နာ
နတ္တံ၊ထူးသည်၏အဖြစ်သည်၊ကထံ၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ဇာ
တံ၊ဖြစ်သနည်း၊ဣတိစေ၊ဤသို့မေးပြားအံ့၊ အာဂမေနပိ၊အာဂုဉ်ဖြင့်လည်း
ကောင်း၊မဂ္ဂေနပိ၊မဂ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊နေသံ၊ထိုဓမ္မာနုဿာရိသဒ္ဓါနုဿာ
ရိပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊နာနတ္တံ၊ထူးသည်၏အဖြစ်သည်၊ဇာတံ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊
ဝိဿဇ္ဇေတဗ္ဗော၊ဖြေအပ်၏၊ဟိ၊အကျယ်ကိုဆိုအံ့၊သဒ္ဓါနုဿာရိပုဂ္ဂလသော၊
သဒ္ဓါနုဿာရိပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥဒ္ဓိသာပေန္တော၊ ပါဠိသင်စေသည်ဖြစ်၍၊ ပရိ
ပုစ္ဆန္တော၊အဋ္ဌကထာသင်သည်ဖြစ်၍၊အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊မဂ္ဂံ၊မဂ်
သို့၊ပါပုဏ္ဏာတိ၊ရောက်၏၊ဓမ္မာနုဿာရိ၊ဓမ္မာနုဿာရိပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဧကေန

၃၀၈ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဝါ၊ တကြိမ်သောကြားနာခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဒွိဟိသဝနေဟိဝါ၊ နှစ်ကြိမ်ကြားနာခြင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်သို့၊ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ နေသံ၊ ထိုဓမ္မာနုသာရိသဒ္ဓါနုသာရိပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ တာဝ၊ ငှေးဦးစွာ၊ အာဂမေန၊ အာရုပ်ဖြင့်၊ နာနတ္ထံ၊ ထူးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဓမ္မာနုသာရိဿ၊ ဓမ္မာနုသာရိပုဂ္ဂိုလ်၏၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်၊ တိက္ခော၊ ထက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သူရံ၊ ရဲသော၊ ဉာဏံ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်သည်၊ ဝဟတိ၊ ဝန်ကိုဆောင်နှိုင်း၏၊ အသင်္ခါ၊ ရေန၊ ပြုပြင်တတ်သောပယောဂ ကင်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အပယောဂေန၊ ပယောဂမရှိသဖြင့်၊ တိဝိဏ္ဏာ၊ သက်သော၊ အသိဓာရာ၊ သန်လျက်သွားသည်၊ ကဒလိက္ခန္ဓံ၊ ဌက်ပျောတုံးကို၊ ဆိန္ဒတိဝိယ၊ ဖြတ်၏သို့၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ သံဆိန္ဒတိ၊ ကောင်းစွာ ဖြတ်တတ်၏၊ တဿဝိယ၊ ထိုဓမ္မာနုသာရိပုဂ္ဂိုလ်၏ မဂ်ကဲ့သို့၊ သဒ္ဓါနုသာရိဿ၊ သဒ္ဓါ နုသာရိ ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်၊ တိက္ခော၊ ထက်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သူရံ၊ ရဲသော၊ ဉာဏံ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်သည်၊ နဝဟတိ၊ ဝန်ကိုမရှုက်ဆောင်၊ သသင်္ခါ၊ ရေန၊ ပြုပြင်တတ်သောပယောဂနှင့်တကွ ဖြစ်သည်ပစ္စည်းအပေါင်းနှင့်၊ သပယောဂေန၊ ပြုပြင်တတ်သောပယောဂနှင့်တကွဖြစ်သည်ပစ္စည်းအပေါင်းနှင့်၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဆိန္ဒတိ၊ ဖြတ်၏၊ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ အတိဝိဏ္ဏာ၊ မထက်သော၊ အသိဓာရာ၊ သန်လျက်သွားသည်၊ ကဒလိက္ခန္ဓံ၊ ဌက်ပျောတုံးကို၊ ဆိန္ဒတိဝိယ၊ ဖြတ်၏သို့တည်း၊ ပန၊ သမသည်ကိုဆိုအံ့၊ ကိလေသက္ခယေ၊ ကိလေသာကိုကုန်စေခြင်း၌၊ တေသံ၊ ထိုဓမ္မာနုသာရိသဒ္ဓါနုသာရိပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ နာနတ္ထံ၊ ထူးသည်၏အဖြစ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဝသေသာစကိလေသာ၊ သံယောဇနသုံးပါးမှကြွင်းသောကိလေသာတို့သည်လည်း၊ ဝိယန္တိ၊ ကုန်ကုန်၏။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ တတောတိ၊ တတောဟူသည်ကား၊ ဖလဝသေန၊ ဖိုလ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နိဿတ္တံ၊ အပါဒါနိအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဟိ၊ ထိုစကားကိုဖွင့်ဆိုအံ့၊ သမတ္တာနိ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ ပရိပုဏ္ဏာနိ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ပဉ္စိန္ဒြိယာနိ၊ ငါးပါးသော ဣန္ဒြေတို့သည်၊ အရဟတ္တဖလိန္ဒြိယာနိနာမ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌အကျုံးဝင်သောဣန္ဒြေမည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အရဟတ္တဖလေန၊ အရ

ဟတ္တဖိုလ်နှင့်၊ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဗုဂ္ဂဇေယျ၊ ဗုဂ္ဂိုလ်သည်။ အရဟံ၊ လူနက်တို့၏ပူဇော်အထူးကိုခံထိုက်သောရဟန္တာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အရဟတ္တဖလတော၊ အရဟတ္တဖိုလ်အောက်၊ မုရုတရုနိ၊ နှုသောဣန္ဒြေတို့သည်။ အနာဂါမိဖလိန္ဒြိယာနိနာမ၊ အနာဂါမိဖိုလ်၌ အကျုံးဝင်သော ဣန္ဒြေတို့မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုအနာဂါမိဖိုလ်အောက်၊ မုရုတရုနိ၊ နှုသောဣန္ဒြေတို့သည်။ သကဒါဂါမိ ဖလိန္ဒြိယာနိ၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်၌ အကျုံးဝင်သောဣန္ဒြေတို့မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုသကဒါဂါမိဖိုလ်အောက်၊ မုရုတရုနိ၊ နှုသောဣန္ဒြေတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလိန္ဒြိယာနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ အကျုံးဝင်သောဣန္ဒြေတို့မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်၏။ သောတာပတ္တိ ဖလောန၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့်၊ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဗုဂ္ဂဇေယျ၊ ဗုဂ္ဂိုလ်သည်။ သောတာပန္နနာမ၊ သောတာပန်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣန္ဒြိယဝေမတ္တတာဖလဝေမတ္တတာဟောတိတိ၊ ဣန္ဒြိယဝေမတ္တတာဖလဝေမတ္တတာဟောတိဟူသည်ကား၊ ဣန္ဒြိယနာနတ္ထေန၊ သဒ္ဓါစသောဣန္ဒြေတို့၏ထူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဖလနာနတ္ထံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စသောဖိုလ်ထူးသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဖလနာနတ္ထေန၊ ဖိုလ်ထူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဂ္ဂလနာနတ္ထံ၊ အရဟံအနာဂါမိစသောဗုဂ္ဂိုလ်ထူးသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။

၄ စတုတ္ထ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ပရိပူရံပရိပူရကာရီအာရာဇေတိတိ၊ ပရိပူရံပရိပူရကာရီအာရာဇေတိဟူသည်ကား၊ ပရိပူရံ၊ သီလက္ခန္ဓစသည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိန္ဒြေစသည်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြည့်သော၊ အရဟတ္တမဂ္ဂံ၊ အရဟတ္တမဂ်ကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုစေသောဗုဂ္ဂိုလ်သည်။ အရဟတ္တဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အာရာဇေတိ၊ ပြီးစေ၏။ ပဒေသံပဒေသကာရီတိ၊ ပဒေသံပဒေသ ကာရီဟူသည်ကား၊ အဝသေသေ၊ ကြွင်းကုန်သော၊ တယောပဒေသမဂ္ဂေ၊ သီလက္ခန္ဓစသည်တို့၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်တမိတ်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သောအောက်မဂ်သုံးပါးတို့ကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုစေသော ဗုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပဒေသံ ဖလတ္တယမေဝ၊ တမိတ်သာဖြစ်သောအောက်ဖိုလ်သုံးပါးကိုသာလျှင်၊ အာရာဇေတိ၊ ပြီးစေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေသုစတုသုသုတ္တေသု၊ ဤဝဂ်တွင်ပဌမစသောလေးသုတ်တို့၌၊ မိဿကာနေဝ၊ အရောသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို၊ ကဝိတာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ။

၁ ပဉ္စမေပဉ္စမသုတ်၌၊ တတောမုဒုတရေတိတိ၊ တတောမုဒုတရေ
 တိဟူသည့်ကား၊ ဝိပဿနာဝသေန၊ ဝိပဿနာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ နိဿက္ကံ၊
 အပါဒါန် အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဟိ၊ ထိုအနက်ကို ထင်ရှား
 ပြအံ့၊ ပရိပုဏ္ဏာနိ၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြည့်စုံကုန်သော၊ ပဉ္စိန္ဒြိယာနိ၊ ငါးပါး
 သောဇ္ဈန္ဒြေ တို့သည်၊ အရဟတ္တ မဂ္ဂဿ၊ အရဟတ္တမဂ်၏၊ ဝိပဿနိန္ဒြိ
 ယာနိ၊ ဝိပဿနာ ဇ္ဈန္ဒြေမည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတော၊
 ထိုအရဟတ္တမဂ်၏ ဝိပဿနိန္ဒြေအောက်၊ မုဒုတရေနိ၊ နှုသောဇ္ဈန္ဒြေတို့
 သည်၊ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိဿ၊ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိ အနာဂါဝ်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊
 ဝိပဿနိန္ဒြိယာနိ၊ ဝိပဿနာနှင့်ယှဉ်သော ဇ္ဈန္ဒြေမည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုအန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိအနာဂါဝ်ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိပဿနိန္ဒြေ
 အောက်၊ မုဒုတရေနိ၊ နှုသောဇ္ဈန္ဒြေတို့သည်၊ ဥပဟစ္စပရိနိဗ္ဗာယိဿ၊ ဥပ
 ဟစ္စပရိနိဗ္ဗာယိအနာဂါဝ်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝိပဿနိန္ဒြိယာနိ၊ ဝိပဿနာနှင့်ယှဉ်
 သောဇ္ဈန္ဒြေတို့မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုဥပဟစ္စ
 ပရိနိဗ္ဗာယိ အနာဂါဝ်ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိပဿနိန္ဒြေအောက်၊ မုဒုတရေနိ၊ နှုသော
 ဇ္ဈန္ဒြေတို့သည်၊ အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယိဿ၊ အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယိအနာဂါဝ်
 ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝိပဿနိန္ဒြိယာနိ၊ ဝိပဿနာနှင့်ယှဉ်သောဇ္ဈန္ဒြေမည်ကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုအသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယိ အနာဂါဝ်ပုဂ္ဂိုလ်
 ၏ ဝိပဿနိန္ဒြေအောက်၊ မုဒုတရေနိ၊ နှုသောဇ္ဈန္ဒြေတို့သည်၊ သသင်္ခါရပရိ
 နိဗ္ဗာယိဿ၊ သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယိအနာဂါဝ်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝိပဿနိန္ဒြိယာနိ၊
 ဝိပဿနာနှင့်ယှဉ်သောဇ္ဈန္ဒြေတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတော၊ ထို
 သသင်္ခါရ ပရိနိဗ္ဗာယိ အနာဂါဝ် ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိပဿနိန္ဒြေအောက်၊ မုဒု
 တရေနိ၊ နှုသောဇ္ဈန္ဒြေတို့သည်၊ ဥဒ္ဓံသောတအကနိဋ္ဌဂါမိဿ၊ ဥဒ္ဓံသော
 တအကနိဋ္ဌဂါမိအနာဂါဝ်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝိပဿနိန္ဒြိယာနိနာမ၊ ဝိပဿနာနှင့်
 ယှဉ်သောဇ္ဈန္ဒြေမည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣမတ္ထိပနဋ္ဌာနေ၊
 ဝိပဿနာဝသေနနိဿက္ကံဝေဒိတဗ္ဗံဟူ၍ ဆိုအပ်သော ဤအရပ်၌ကား၊
 အရဟတ္တမဂ္ဂယေဝ၊ အရဟတ္တမဂ်၌သာလျှင်၊ ပဉ္စနိဿက္ကာနိ၊ ငါးပါး
 သောအပါဒါန်တို့ကို၊ နိဟရိတဗ္ဗာနိ၊ ထုတ်အပ်ကုန်၏။ ။

ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုအံ့၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဿ၊ အရဟတ္တမဂ်၏၊ ဝိပနိဿ
 နိန္ဒြေယေဟိ၊ ဝိပဿနာနှင့်ယှဉ်သောဇ္ဈန္ဒြေတို့အောက်၊ မုဒုတရေနိ၊ နှုသော
 ဇ္ဈန္ဒြေတို့သည်၊ ပဌမအန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိဿ၊ ပဌမအန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိအ
 နာဂါဝ်၏၊ ဝိပဿနိန္ဒြိယာနိ၊ ဝိပဿနာနှင့်ယှဉ်သော ဇ္ဈန္ဒြေမည်ကုန်သည်။

ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုပဌမအန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိအနာဂါဝ်၏၊
 ပဿနိန္ဒြေအော၊ မုဒုတရဝဂ်၊ နုဿောဣန္ဒြေတို့သည်၊ နုတိယအန္တရာပရိနိဗ္ဗာ
 ယိဿ၊ နုတိယအန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိအနာဂါဝ်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပိပဿနိန္ဒြေယာနိ၊
 ပိပဿနာနှင့်ယှဉ်သောဣန္ဒြေမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတော၊
 ထိုနုတိယ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိ အနာဂါဝ်၏၊ ပိပဿနိန္ဒြေအော၊ မုဒု
 တရဝဂ်၊ နုဿောဣန္ဒြေတို့သည်။ တတိယအန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိဿ၊ တတိ
 ယအန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိအနာဂါဝ်၏၊ ပိပဿနိန္ဒြေယာနိ၊ ပိပဿနာနှင့်ယှဉ်
 သောဣန္ဒြေမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုတတိယ
 အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိအနာဂါဝ်၏၊ ပိပဿနိန္ဒြေအော၊ မုဒုတရဝဂ်၊ နုဿော
 ဣန္ဒြေတို့သည်။ ဥပဟတ္ထပရိနိဗ္ဗာယိဿ၊ ဥပဟတ္ထပရိနိဗ္ဗာယိအနာဂါဝ်၏၊
 ပိပဿနိန္ဒြေယာနိ၊ ပိပဿနာနှင့်ယှဉ်သောဣန္ဒြေမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုဥပဟတ္ထပရိနိဗ္ဗာယိ အနာဂါဝ်၏၊ ပိပဿနိန္ဒြေ
 အော၊ မုဒုတရဝဂ်၊ နုဿောဣန္ဒြေတို့သည်။ ဥဒ္ဓံသောတအနိဋ္ဌဂါမိဿ၊
 ဥဒ္ဓံသောတအနိဋ္ဌဂါမိ အနာဂါဝ်၏၊ ပိပဿနိန္ဒြေယာနိ၊ ပိပဿနာနှင့်
 ယှဉ်သောဣန္ဒြေမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာ
 ယိဿ သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယိနောပိ၊ အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယိ သသင်္ခါရ
 နိဗ္ဗာယိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း။ ဧတေဝပဉ္စဇနာ၊ ဤပဌမအန္တရာပရိနိဗ္ဗာ
 ယိတ္ထစ၍ငါးဦးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ပင်တည်း။ ။

ဣဒါနိ၊ ဤအခါ၌၊ ဝီဏိနိဿက္ကာနိ၊ တတောမုဒုတရဝဂ်သောတာပန္နော
 ဟောတိဤသို့အစရှိသောသုံးပါးသောနိဿက္ကာဝုဒ်တို့ကို၊ နိဟရိတဗ္ဗာနိ၊
 တုတ်အပ်ကုန်၏။ ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုအံ့။ သကဒါပိမဂ္ဂဿ၊ သကဒါပိမဂ်၏
 ဣန္ဒြေယေဟိ၊ ဣန္ဒြေတို့အောက်။ မုဒုတရဝဂ်၊ နုဿောဣန္ဒြေတို့သည်။ သော
 တာပတ္တိမဂ္ဂိန္ဒြေယာနိ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၌အကျုံးဝင်သော ဣန္ဒြေတို့မည်
 ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေယေဝ၊ သောတာပတ္တိ
 မဂ်၌သာလျှင်။ ဣန္ဒြေယေဟိ၊ အကျုံးဝင်သောဣန္ဒြေတို့အောက်။ မုဒုတရဝဂ်၊
 နုဿောဣန္ဒြေတို့သည်။ ဓမ္မာနုဿာရိမဂ္ဂိန္ဒြေယာနိ၊ ဓမ္မာနုဿာရိပုဂ္ဂိုလ်၏မဂ်၌
 အကျုံးဝင်သောဣန္ဒြေတို့မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေဟိဝိ၊
 ထိုဓမ္မာနုဿာရိပုဂ္ဂိုလ်၏ မဂ်၌တို့အောက်လည်း။ မုဒုတရဝဂ်၊ နုဿော
 ဣန္ဒြေတို့သည်။ သဒ္ဓါနုဿာရိ မဂ္ဂိန္ဒြေယာနိ၊ သဒ္ဓါနုဿာရိပုဂ္ဂိုလ်၏ မဂ်၌
 မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

၆-၇ ဆဋ္ဌသတ္တမာနိ၊ဆဋ္ဌသတ္တမသုတ်တို့သည်၊ဝတ္ထုနယာနေဝ၊ဒုတိယသုတ် တတိယသုတ်တို့၌ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိကုန်သည်သာလျှင် တည်း၊ပန၊ထူးသည်ကိုဆိုအံ့၊ ဣမေသုပနတိသုဝတ္ထုသု၊ပဉ္စမသုတ်မှ စ၍သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သောဤသုတ်တို့၌၊ဝုဗ္ဗဘာဂဝိပဿနိန္ဒြိယာနေဝ ဝုဗ္ဗဘာဂဝိပဿနိန္ဒြိယတို့ကိုသာလျှင်၊ကထိတာနိ၊ဟောအပ်ကုန်၏။ ၊

၈ အဋ္ဌမေ၊အဋ္ဌမသုတ်၌၊တတောမုရုတရေဟိတိ၊ တတောမုရုတရေဟိဟူသည်ကား၊မဂ္ဂဖလဝသေန၊မဂ်ဖိုလ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊နိဿက္ကံ၊ အပါဒါနိအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊တံ၊ထိုမဂ်ဖိုလ်၏အစွမ်းဖြင့်သိအပ်သောအပါဒါနိကို၊ ပါဠိယံ၊ပါဠိတော်၌၊ အရဟတ္တ ဖလ သန္တိကိရိယာယ ပဋိပ္ပန္နောဟောတိတိ အာဒိနာ၊ အရဟတ္တဖလ သန္တိကိရိယာယ ပဋိပ္ပန္နော ဟောတိ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝတ္ထုနယမေဝ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည် သာလျှင်တည်း၊ ဗာဟိရောတိ၊ ဗာဟိရောဟူသည်ကား၊ ဣမေဟိ အဋ္ဌဟိ ဝုဂ္ဂလေဟိ၊ မဂ်လေးပါး ဖိုလ်လေးပါးဟု ဆိုအပ်သော ဤရှစ်ပါးသော၊ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှ၊ ဗဟိဘူတော၊ အပဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပုထုဇ္ဇနပက္ခေဋ္ဌိတောတိ၊ ပုထုဇ္ဇန ပက္ခေဋ္ဌိတော ဟူသည်ကား၊ ပုထုဇ္ဇန ကောဋ္ဌာသေ၊ ပုထုဇဉ်အရ၌၊ ဋ္ဌိတော၊ တည်သော သူသည်၊ ဣမေသိ သုတ္တေ၊ဤသုတ်၌၊ လောကုတ္တရာနေဝ၊လောကုတ္တရာသာလျှင်ဖြစ်သော၊ဣန္ဒြိယာနိ၊ဣန္ဒြိယတို့ကို၊ကထိတာနိ၊ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ၊

၉ နဝမေ၊နဝမသုတ်၌၊ဣန္ဒြိယသမ္ပန္နောတိ၊ဣန္ဒြိယသမ္ပန္နောဟူသည်ကား၊ပါရိပုဏ္ဏိန္ဒြိယော၊ ပြည့်စုံသောဣန္ဒြိယရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ၊

၁၀ ဒသမံ၊ဒသမသုတ်သည်၊ဥတ္တာနမေဝ၊ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣမေသိ သုတ္တန္တယေ၊ဤနဝမသုတ် ဒသမသုတ်နှစ်ပါးစုံ၌၊ မိဿကာနိဣန္ဒြိယာနိ၊ရောသောဣန္ဒြိယတို့ကို၊ကထိတာနိ၊ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊မုရုတရဝဂ္ဂေါ၊မုရုတရဝဂ်သည်၊နိဋ္ဌိတော၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၄-ဣန္ဒြိယသံယုတ်-၄၅-ဆဋ္ဌိန္ဒြိယဝဂ်။

၂ တတိယဿ၊တတိယဝဂ်၏၊ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ ဣတ္ထိန္ဒြိယန္တိ အာဒိသု၊ဣတ္ထိန္ဒြိယံဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ အတ္ထေသု၊အနက်ကို၊

ဝေဒိကဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏။ ဣတ္ထိတာဝေ၊ မိန်းမ၏အဖြစ်၌၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အစိုးရသည်
 ၏အဖြစ်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣတ္ထိန္ဒြိယံ၊
 ဣတ္ထိန္ဒြိယမည်၏။ ပုရိသဘာဝေ၊ ယောကျ်ား၏အဖြစ်၌၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အစိုးရ
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုရိသိန္ဒြိ
 ယံ၊ ပုရိသိန္ဒြိယမည်၏။ ဇိဝိတေ၊ သဟဇာတ်ဖြစ်သောရုပ်နာမ်တရားတို့ကို
 စောင့်ခြင်းတည်စေခြင်း၌၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အစိုးရသည်၏အဖြစ်ကို၊ ကရောတိ၊
 ပြုတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇိဝိတိန္ဒြိယံ၊ ဇိဝိတိန္ဒြိယမည်၏။ ဧတံ
 သုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို၊ အဋ္ဌ၊ ပုတ္တယံကိရ၊ အကြောင်းဝတ္ထု၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်
 ဟောတော်မူသတတ်၊ ဟိ၊ ထင်ရှားပြအံ့၊ သံသမဇ္ဈေ၊ သံဃာတော်အလယ်
 ၌၊ ဝဋ္ဌိန္ဒြိယာနိ၊ ဝဋ္ဌိ၏အကြောင်းဖြစ်သော ဣန္ဒြိယတို့သည်၊ ကတိနုခေါ၊ အတိ
 မျှတို့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကဿ၊ စကားသည်၊ ဥပပါဒိ၊ ဖြစ်သတက်၊ အထ၊
 ထိုသို့စကားဖြစ်လတ်သော်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝဋ္ဌိန္ဒြိယာနိ၊
 ဝဋ္ဌိ၏အကြောင်းဖြစ်သော ဣန္ဒြိယတို့ကို၊ ဒသောဇ္ဈော၊ ပြလိုရကား၊ တိဏိ
 မာနိဘိက္ခဝေတိအာဒိ၊ တိဏိမာနိဘိက္ခဝေ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊
 အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ အနညာ တညာသာမိ တိန္ဒြိယန္တိ၊
 အနညာတညာသာမိတိန္ဒြိယံဟူသည်ကား၊ အနမတဇ္ဈေ၊ မသိနှိုင်းသော
 အစရှိသော၊ သံသာဓရ၊ သံသရာ၌၊ အဇာနိတပုဗ္ဗံ၊ အိပ်မက်တွင်မျှမသိ
 ဘူးသော၊ ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ ဇာနိသသာမိတိ၊ သိရပေအံ့ဟု၊
 ပဗ္ဗိပန္နဿ၊ ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂက္ခဏေ၊ သောတာ
 ပတ္တိမဂ်ဇာတိ၌၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ဣန္ဒြိယံ၊ ဣန္ဒြိယတည်း၊ အညိန္ဒြိယန္တိ၊ အညိန္ဒြိ
 ယံဟူသည်ကား၊ တေသံယေဝ ဥာတဗ္ဗောနံ၊ ထိုသို့ပဌမမဂ်ဖြင့်သိအပ်ပြီး
 သောတရားတို့ကိုသာလျှင်၊ ဇာနိနာကာရေန၊ သိသောအခြင်းအရာဖြင့်၊
 သောတာပတ္တိဖလသဒိဿ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်အစရှိတုန်သော၊ ခဝသုဋ္ဌာနေ
 သု၊ ခြောက်ဌာနတို့၌၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ဣန္ဒြိယံ၊ ဣန္ဒြိယတည်း၊ အညာတာ
 ဝိန္ဒြိယန္တိ၊ အညာတာဝိန္ဒြိယံ ဟူသည်ကား၊ အညာတာဝိသုအရဟတ္တ
 ဖလဓဗ္ဗေသု၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုအပိုင်းအခြားကိုမလွန်မူ၍သိတုန်ပြီး
 သောအရဟတ္တဖိုလ်တရားတို့၌၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ဣန္ဒြိယံ၊ ဣန္ဒြိယတည်း၊
 တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုတို့မဂ်ဖိုလ်တို့၌၊ တေနာတေနာကာရေန၊ ထိုထိုသို့သော
 မသိဘူးသေးသည်ကိုသိခြင်းစသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်
 သော၊ ဥာဏသောဝ၊ ဥာဏ၏သာလျှင်၊ ဧတံအဓိဝစနံ၊ အနညာတညာသာ

မိတ္တိန္ဒြေ အညိန္ဒြေ အညာတာဝိန္ဒြေဟူသောအမည်သည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏။
ဣဒ္ဓိသုတ္တံ၊ ဤတတိယ သုတ်ကိုလည်း၊ အဋ္ဌပုတ္တိကမေဝ၊ အကြောင်း
ဝတ္ထုဖြစ်၍ပင်လျှင်ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဟိ၊ ထင်ရှားဆိုအံ့၊ သံဃမဇ္ဈိယံ၊
သံဃအသယံ၊ လောကုတ္တရိန္ဒြေယာနိ၊ လောကုတ္တရာ ဣန္ဒြေတို့သည်၊
ကတိနုခေါ၊ အတိမျှတို့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထာ၊ စကားသည်၊ ဥဒပါဒိ၊
ထင်ရှားဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုစကားဖြစ်လတ်သော်၊ သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ တာနိ၊ ထိုလောကုတ္တရာ ဣန္ဒြေတို့ကို၊ ဒသေ၊ နှော၊ ပြုတော်မူလိုရ
ကား၊ တိဏိမာနိတိက္ခဝေဣန္ဒြေယာနိတိအာဒိ၊ တိဏိမာနိတိက္ခဝေဣန္ဒြေ
ယာနိဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ တတောမုဒုတရေဟိတိ၊ တတောမုဒု
တရေဟိ ဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာတော၊ ဝိပဿနာ ဣန္ဒြေ အားဖြင့်၊
နိဿတ္တံ၊ အပါဒါနိပုန်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုအံ့၊ သ
မတ္တာနိ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ပဉ္စိန္ဒြေယာနိ၊ ငါးပါးသော ဣန္ဒြေတို့သည်၊ အရ
ဟတ္တမဂ္ဂဿ၊ အရဟတ္တမဂ်၏၊ ဝိပဿနိန္ဒြေယာနိနာမ၊ ဝိပဿနိန္ဒြေမည်
ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုအရဟတ္တမဂ်၏ဝိပဿနိန္ဒြေ
တို့အောက်၊ မုဒုတရာနိ၊ နှုသောဣန္ဒြေတို့သည်၊ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာသိဿ၊
အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိအနာဂါဝ်၏၊ ဝိပဿနိန္ဒြေယာနိ၊ ဝိပဿနိန္ဒြေမည်ကုန်
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုအန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိအနာဂါဝ်၏
ဝိပဿနိန္ဒြေအောက်၊ မုဒုတရာနိ၊ နှုသောဣန္ဒြေတို့သည်၊ ဥပဟတ္တပရိနိဗ္ဗာ
ယိဿ၊ ဥပဟတ္တပရိနိဗ္ဗာယိအနာဂါဝ်၏၊ ဝိပဿနိန္ဒြေယာနိ၊ ဝိပဿနိန္ဒြေ
မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုဥပဟတ္တပရိနိဗ္ဗာယိအနာ
ဂါဝ်၏ဝိပဿနိန္ဒြေအောက်၊ မုဒုတရာနိ၊ နှုသောဣန္ဒြေတို့သည်၊ အသင်္ခါ
ရပရိနိဗ္ဗာယိဿ၊ အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယိ အနာဂါဝ်၏၊ ဝိပဿနိန္ဒြေယာနိ၊
ဝိပဿနိန္ဒြေမည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုအသင်္ခါရ
ပရိနိဗ္ဗာယိအနာဂါဝ်၏ ဝိပဿနိန္ဒြေအောက်၊ မုဒုတရာနိ၊ နှုသောဣန္ဒြေတို့
သည်၊ သသင်္ခါရ ပရိနိဗ္ဗာယိဿ၊ သသင်္ခါရ ပရိနိဗ္ဗာယိ အနာဂါဝ်၏၊
ဝိပဿနိန္ဒြေယာနိ၊ ဝိပဿနိန္ဒြေတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတော၊ ထို
သသင်္ခါရ ပရိနိဗ္ဗာယိ အနာဂါဝ်၏ ဝိပဿနိန္ဒြေအောက်၊ မုဒုတရာနိ၊
နှုသောဣန္ဒြေတို့သည်၊ ဥဒ္ဓံသောတအကနိဋ္ဌဂါမိဿ၊ ဥဒ္ဓံသောတအက
နိဋ္ဌဂါမိအနာဂါဝ်၏၊ ဝိပဿနိန္ဒြေယာနိနာမ၊ ဝိပဿနိန္ဒြေမည်ကုန်သည်။

ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣဓာပိ၊ ဤသုတ်၌လည်း၊ ဝုရိမနယေနော၊ ရှေးနည်း
ဖြင့်သာလျှင်၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေ၊ အရဟတ္တမဂ်၌၊ ဌတွာ၊ တန့်၍၊ ပဉ္စနိဿက္ကာ
နိ၊ ငါးပါးသောအပါဒါနိပုန်တို့ကို၊ နိဟရိတဗ္ဗာနိ၊ ထုတ်အပ်ကုန်၏။ ။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဝုရိမနယေနော၊ ရှေးနည်း၌၊ သကဒါဂါမိမဂ္ဂေ၊ သက
ဒါဂါမိမဂ်၌၊ ဌတွာ၊ တန့်၍၊ တိဏိနိဿက္ကာနိ၊ သုံးပါးသော အပါဒါနိပုန်
တို့ကို၊ နိဟရိတဗ္ဗာနိယထာ၊ ထုတ်အပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဣဓ၊
ဤသကဒါဂါမိမဂ်၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးသောအပါဒါနိပုန်တို့ကို၊
နိဟရိတဗ္ဗာနိ၊ ထုတ်အပ်ကုန်၏။ သကဒါဂါမိမဂ္ဂဿ၊ သကဒါဂါမိမဂ်၏၊
ဝိပဿနိန္ဒြိယေဟိ၊ ဝိပဿနိန္ဒြိယတို့အောက်၊ မုဒုတရာနိ၊ ခုသောအုဇ္ဈိယတို့
သည်၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဿ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏၊ ဝိပဿနိန္ဒြိယာနိ၊
ဝိပဿနိန္ဒြိယမည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဿ
ဝ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏သာလျှင်၊ ထေဟိတေဟိဝိပဿနိန္ဒြိယေဟိ၊ ထိုထို
ဝိပဿနိန္ဒြိယတို့အောက်၊ မုဒုတရာနိ၊ ခုသောအုဇ္ဈိယတို့သည်၊ ဧကဗိဇိအာဒိ
နံ၊ ဧကဗိဇိအစရှိသောသောတာပန်တို့၏၊ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်၏၊ ဝိပဿနိန္ဒြိယာ
နိ၊ ဝိပဿနိန္ဒြိယမည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဧကဗိဇိအာဒိနံဟူသောပါဌ၌၊ ဧကဗိဇိတိ
အစီသု၊ ဧကဗိဇိဤသို့အစရှိသည်တို့တွင်၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧကမေဝအတ္တဘာဝံ၊
တခုသောအတ္တဘောကိုသာလျှင်၊ ဇနေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရ
ဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏာတိ၊ ရောက်၏။ အယံ၊ ဤတကြိမ်သောခန္ဓာမျိုးစေ့
သည်၊ ဧကဗိဇိနာမ၊ ဧကဗိဇိမည်၏။ ယထာစ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်
မူသနည်း၊ ကတမောစ(ပ)ဧကဗိဇိတိ၊ ကတမောစ(ပ)ဧကဗိဇိဟူ၍၊ အာ
ဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကတမောစ ဝုပ္ပလော၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊
ဧကဗိဇိ၊ ဧကဗိဇိမည်သနည်း၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဧကဋ္ဌော၊ အချို့
သော၊ ဝုပ္ပလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တိဏ္ဍိသီယောဇနာနံ၊ ဒိဗ္ဗိဝိစိကိန္နာသီလဗ္ဗ
တပရာမာသံ သံယောဇဉ် သုံးပါးတို့၏၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊
သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဝိနိပါတဓမ္မော၊
အပါယ်လေးပါးသို့ ကျခြင်းသဘောမရှိသည်၊ နိယတော၊ မဂ္ဂနိယာမဖြင့်
မြဲသည်၊ သမ္မေဓိပရာယနော၊ အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင် လည်းလျောင်း
ရာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသောတာပန်သည်၊ ဧကဋ္ဌေဝမာနံ၊

၃၁၆ မဟာဝဂ္ဂသီယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

သင်္ကတဝံ၊ တကြိမ်သောလူ၊ ဘဝကို၊ သန္ဓာဝိတွာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်သွား
၍၊ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်၍၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရော
တိ၊ ပြု၏၊ အယံ၊ ယခုလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကောဗိဇိတိ၊ ကောဗိဇိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆို
အပ်၏။ ။

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နွေတယောဘဝ၊ လူ့ဘုံ
တို့၌ နှစ်ဘဝ သုံးဘဝတိုင်အောင်၊ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်၍၊ ဒုက္ခဿ၊
ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ အယံ၊ ဤသောတာပန်သည်၊
ကောလံကောလေ၊ နာမ၊ ကောလံကောလမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာ
ဟ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ ကတမောစ ပုဂ္ဂလော၊ ကောလံ
ကောလော (ပ) ကောလံ ကောလောတိ၊ ကတမောစ ပုဂ္ဂလော၊ ကောလံ
ကောလော (ပ) ကောလံ ကောလောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ကတ
မောစပုဂ္ဂလော၊ အာပပပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ ကောလံကောလော၊ ကောလံ
ကောလမည်သနည်း၊ ဣ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊
ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တိဗ္ဗန္တံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယော
ဇဉ်တို့၏၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝိနိပါတဓမ္မော၊ အပါယ်လေးပါးသို့ကျခြင်းသဘောမရှိ
သည်၊ နိယတော၊ ဖြစ်သည်၊ သဗ္ဗောဓိပရာဟနော၊ အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင်
လည်းလျောင်းရာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသောတာပန်သည်၊
နွေဝါတိဏိဝါကုလသနိ၊ လူ့ဘုံ နတ်ဘုံ အရောအားဖြင့် နှစ်ဘဝ သုံးဘဝ
တိုင်အောင်၊ သန္ဓာဝိတွာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်သွား၍၊ သံသရိတွာ၊ ကျင်
လည်၍၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ အယံ၊ ယခု
လော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကောလံကောလောတိ၊ ကောလံကောလဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊
ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ပါဠိတော်၌၊ ကုလသနိတိ၊ ကုလသနိဟူသောပါဌ၌၊ ဘဝါ၊
ဘဝတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိတော်
၌၊ နွေဝါတိဏိဝါတိဣဒံ၊ နွေဝါတိဏိဝါဟူသောဤစကားသည်၊ ဧသနာ
မတ္တမေဝ၊ ဧသနာမျှသာတည်း၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယော၊ ဆဋ္ဌဘဝါ၊
ခြောက်ဘဝတိုင်အောင်၊ သံသရိန္ဒော၊ ကျင်လည်သောသောတာပန်သည်၊
ကောလံကောလောဝ၊ ကောလံကောလမည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ ယဿ၊ အကြင် သောတာပန်အား၊ သတ္တက္ခတ္တံ၊ ပရမော၊ ခုနစ်ကြိမ်
အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဥပပတ္တိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဋ္ဌဓံ၊
ရှစ်ခုမြောက်သော၊ ဘဝံ၊ ဘဝကို၊ နာဗိယတိ၊ မယူ၊ အယံ၊ ဤသောတာပန်

၄-ဣန္ဒြိယသံယုတ်-၄၅-ဆဋ္ဌိဋ္ဌိယဝဂ်။ ၃၁၇

သည်။ သတ္တက္ခတ္တုပရမောနာမ။ သတ္တက္ခတ္တုပရမမည်သည်။ ဟောတိ။
ဖြစ်၏။ ယထာဟ။ အတယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်း။ ကတမောစပုဂ္ဂ
လော(ပ)သတ္တက္ခတ္တုပရမောတိ။ ကတမောစပုဂ္ဂလော(ပ)သတ္တက္ခတ္တုပရ
မောဟူ၍။ အာဟ။ ဟောတော်မူ၏။ ကတမောစ။ အတယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား
သတ္တက္ခတ္တုပရမော။ သတ္တက္ခတ္တုပရမမည်သနည်း။ ဣဓ။ ဤသာသနာ
တော်၌၊ ဧကဇ္ဈော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကိဏ္ဍိ၊ သုံးပါးကုန်
သော၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊
သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဓိနိပါတဓမ္မော၊
အပါယ်လေးပါး၌ကျခြင်းသဘောမရှိသည်။ နိယတော၊ ဖြစ်သည်။ သမ္မောဓိ
ပရာယနော၊ အထက်မဂ်လျှင် လည်းလျောင်းရာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
သော၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သတ္တက္ခတ္တု၊ ခုနစ်ကြိမ်၊ ဒေဝဓ၊
နတ်ဘုံ၌လည်းကောင်း၊ မနုဿဓ၊ လူ့ဘုံ၌လည်းကောင်း၊ သန္တာဝိတွာ၊
ပြေးသွား၍သံသရာတွာ၊ ကျင်လည်၍၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံး
ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သတ္တက္ခတ္တုပရမော၊
သတ္တက္ခတ္တုပရမဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

၁။ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂဟိတာနာမဝသေ
နေဝ၊ ယူအပ်သောအမည်၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ တေသံ၊ ထိုသုံးပါးသော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဧတာနိနာမာနိ၊ ဤဧကဗိဇိဓသောအမည်တို့သည်။ ဟောန္တိ
ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုအံ့။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊
ဌာနံ၊ ဘဝသို့၊ ဝတော၊ ရောက်သော သောတာပန်သည်။ ဧကဗိဇိနာမ၊
ဧကဗိဇိမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊
ဌာနံ၊ ဘဝသို့၊ ဝတော၊ ရောက်သော သောတာပန်သည်။ ကောလံကော
လော၊ ကောလံကောလမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှအတိုင်း
အရှည်ရှိသော၊ ဌာနံ၊ ဘဝသို့၊ ဝတော၊ ရောက်သောသောတာပန်သည်။
သတ္တက္ခတ္တုပရမော၊ သတ္တက္ခတ္တုပရမမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတေသံ၊ ဤသုံးပါးသော သော
တာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ နာမံ၊ အမည်ကို၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏။ ပန၊ ထိုသို့ယူ
အပ်သော်လည်း။ နိယတော၊ ဖြစ်သောအားဖြင့်၊ အယံ၊ ဤသောတာပန်
သည်၊ ဧကဗိဇိ၊ ဧကဗိဇိမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသောတာပန်
သည်၊ ကောလံကောလော၊ ကောလံကောလမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၉၁၈ မဟာဝိဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

အယံ၊ ဤသောတာပန်သည်၊ သတ္တက္ခတ္တ၊ ပရမော၊ သတ္တက္ခတ္တ၊ ပရမမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိယမေတိ၊ မှတ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ကော၊ အဘယ်တရားသည်၊ ဧဝံ၊ ထိုသုံးပါးသောသောတာပန်တို့၏၊ ဧတံပဝောဒံ၊ ဤဧကမိဇိ၏အဖြစ်အစရှိသော အထူးကို၊ နိယမေတိ၊ ပန၊ မှတ်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုတ္တံ၊ အမေးတည်း၊ ပန၊ အဖြေကိုဆိုအံ့၊ ကေမိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်၊ ဝုဗ္ဗဟေတု၊ ရှေးအကြောင်းသည်၊ ဧတံပဝောဒံ၊ ဤဧကမိဇိ၏အဖြစ်အစရှိသော အထူးကို၊ နိယမေတိ၊ မှတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ကေမိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်၊ ပဌမမဂ္ဂေ၊ သောတာပတ္တိမဂ်သည်၊ ဧတံပဝောဒံ၊ ဤဧကမိဇိ၏ အဖြစ်အစရှိသော အထူးကို၊ နိယမေတိ၊ မှတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ကေမိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်၊ ဥပရိတယောမဂ္ဂေ၊ အထက်မဂ်သုံးပါးတို့သည်၊ နိယမေတိ၊ မှတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ကေမိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်၊ တိဏ္ဍိမဂ္ဂါနံ၊ အထက်မဂ်သုံးပါးတို့၏၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာသည်၊ ဧတံပဝောဒံ၊ ဤဧကမိဇိ၏အဖြစ်အစရှိသော အထူးကို၊ နိယမေတိ၊ မှတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဥာဏ်သက်ရာဆိုကြသောထေရ်ဝါဒလေးပါးတို့တွင်၊ ဝုဗ္ဗဟေတုနိယမေတိတိဝါဒေ၊ ဝုဗ္ဗဟေတုနိယမေတိဟူသောဝါဒ၌၊ ပဌမမဂ္ဂဿ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏၊ ဥပနိဿယော၊ အားကြီးသောအကြောင်းသည်၊ တေဟိထေရေတိ၊ ထိုမထေရ်တို့သည်၊ ကထောနာမ၊ ပြုသည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပရိတယောမဂ္ဂေ၊ အထက်မဂ်သုံးပါးတို့သည်၊ နိပုနိဿယာ၊ ကင်းသော အားကြီးသော အကြောင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့သော စကားသည်၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရှေးရှုရောက်၏၊ ပဌမမဂ္ဂေ၊ နိယမေတိတိဝါဒေ၊ ပဌမမဂ္ဂေ၊ နိယမေတိဟူသော ဒုတိယထေရ်ဝါဒ၌လည်း၊ ဥပရိတိဏ္ဍိမဂ္ဂါနံ၊ အထက်မဂ်သုံးပါးတို့၏၊ နိရတ္ထကထာ၊ အကျိုးမရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ အာပဇ္ဇိ၊ ရှေးရှုရောက်၏၊ ဥပရိတယောမဂ္ဂါနိယမေန္တိတိဝါဒေ၊ ဥပရိတယောမဂ္ဂါနိယမေန္တိ ဟူသော တတိယ ထေရ်ဝါဒ၌၊ ပဌမမဂ္ဂေ၊ ပဌမမဂ်သည်၊ အနုပ္ပန္နေဝ၊ မဖြစ်မိကလျှင်၊ ဥပရိတယောမဂ္ဂေ၊ အထက်မဂ်သုံးပါးတို့သည်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်နှင့်ကုန်၏။ ဣတိဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားသည်၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရှေးရှုရောက်၏၊ ပန၊ အသင့်ကိုဆိုအံ့၊ တိဏ္ဍိမဂ္ဂါနံဝိပဿနာနိယမေတိတိဝါဒေါ၊ တိဏ္ဍိမဂ္ဂါနံဝိပဿနာနိယမေတိဟူသောစတုတ္ထထေရ်ဝါဒသည်။

၄-ဣန္ဒြိယသံယုတ်-၄၅-ဆဋ္ဌိန္ဒြိယဝဂ်။ ၃၁၉

ယုတ္တတိ၊ သင့်၏၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဥပရိတိဏ္ဍိမဂ္ဂါနံ၊ အထက်မက်
သုးပါးတို့၏၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာသည်၊ ဗလဝတိ၊ အားကြီးသည်၊
သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဇံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဧက
ဗိဇိနာမ၊ ဧကဗိဇိမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုဧကဗိဇိ သော
တာပနံ၏ဝိပဿနာအောက်၊ မန္တတရာယ၊ နှုန့်သော၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿ
နာဖြင့်၊ ကောလံလောလော၊ လောလံကောလမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
တတော၊ ထိုကောလံကောလသောတာပနံ၏ ဝိပဿနာအောက်၊ မန္တတ
ရာယ၊ နှုန့်သော၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာဖြင့်၊ သတ္တက္ခတ္တ၊ ပရမော၊
သတ္တက္ခတ္တ၊ ပရမမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
ယုတ္တတိ၊ သင့်၏။ ။

ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်၊
ဝဇ္ဇန္တုသယော၊ ဝဋ်၌ဖြစ်သော အလိုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝဇ္ဇာဘိရ
တော၊ ဝဋ်၌မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊ ပုနပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ဝဇ္ဇသ္မိံယေဝ၊ ဝဋ်
၌သာလျှင်၊ ဝိစရတိ၊ ကျင်လည်၏၊ သန္တိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဟိတံပါကဇ္ဇံက
ရောမိ၊ ထိုစကားကိုထင်စွာပြုဦးအံ့၊ အနာထပိဏ္ဍိကော၊ အနာထပိဏ်အ
မည်ရှိသော၊ သေဗ္ဗိ၊ သူဌေး၎င်း၊ ဝိသာခေါ၊ ဝိသာခါအမည်ရှိသော၊ ဥပါသိ
ကာ၊ ပုပ္ဖာရုံကျောင်းအမကြီးလည်းကောင်း၊ စူဠရဋ္ဌမဟာရဋ္ဌဇေဝပုတ္တော၊
စူဠရဋ္ဌမဟာရဋ္ဌနတ်သားတို့လည်းကောင်း၊ အနေကဝဇ္ဇန္တုဇေဝပုတ္တော၊
အနေကဝဇ္ဇန္တုနတ်သားလည်းကောင်း၊ သက္ကောဇေဝရုဇော၊ သိကြားနတ်
မင်းလည်းကောင်း၊ နာဂဒက္ကောဇေဝပုတ္တော၊ နာဂဒက္ကနတ်သားလည်း
ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ္တကာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဣမေဇနာ၊
ဤချစ်ဦးသောနတ်သားတို့သည်၊ ဝဇ္ဇန္တုသယော၊ ဝဋ်၌ဖြစ်သောအလိုရှိ
ကုန်သည်၊ ဝဇ္ဇာဘိရတော၊ ဝဋ်၌မွေ့လျော်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အာဇိ
တော၊ အစမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဆဇေဝလောကော၊ နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်တို့ကို၊
သောစေတွာ၊ သုတ်သင်၍၊ အကနိဋ္ဌေ၊ အကနိဋ္ဌတုံ၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ပရိ
နိဗ္ဗာယိဿန္တိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣမေ၊ ဤဝဇ္ဇန္တုသယဝဇ္ဇာဘိရ
တဖြစ်သောအနာထပိဏ်သူဌေးစသောသောတာပန်တို့ကို၊ ဣမေ၊ ဤသတ္တ
က္ခတ္တ၊ ပရမနိဒ္ဒေသ၌၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နဂဟိတာ၊ မယူ
အပ်ကုန်၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊ ဧကဝလံ၊ သက်သက်၊ ဣမေ၊ ဤဝဇ္ဇန္တုသယ
ဝဇ္ဇာဘိရတဖြစ်သောအနာထပိဏ်သူဌေးအစရှိသောသောတာပန်တို့ကို
သာလျှင်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နဂဟိတာ၊ မယူအပ်သည်

မဟုတ်ကုန်၊ ယောဝိ၊ အကြင်သောတာပန်သည်လည်း၊ မနုဿေယယေဝ၊
လူ့တုံတို့၌သာလျှင်၊ သတ္တက္ခတ္တံ၊ ခုနစ်ကြိမ်၊ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်၍၊
အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ယောဝိ၊ အကြင်သော
တာပန်သည်လည်း၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်တုံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊
ဒေဝေယယေဝ၊ နတ်တုံတို့၌သာလျှင်၊ သတ္တက္ခတ္တံ၊ ခုနစ်ကြိမ်၊ အပရာပရံ၊
အဆက်ဆက်၊ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊
ပါဝုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ဣမေဝိ၊ ဤသောတာပန်တို့ကိုလည်း၊ ဣမေ၊ ဤသတ္တ
က္ခတ္တံ၊ ပရမနိဇ္ဈေသန္တိ၊ ဘဝဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နဂဟိတော၊ မယူ
အပ်ကုန်၊ ။

ပန၊ အချော်ကိုဆိုအံ့၊ ယော၊ အကြင်သောတာပန်သည်၊ ကာလေန၊ ရံခါ
၌၊ ဒေဝေ၊ နတ်တုံ၌၊ ကာလေန၊ ရံခါ၌၊ မနုဿေယယေဝ၊ လူ့တုံ၌၊ သံသရိတွာ၊ ကျင်
လည်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ သောဝေ၊
ထိုသောတာပန်ကိုသာလျှင်၊ ဣမေ၊ ဤသတ္တက္ခတ္တံ၊ ပရမနိဇ္ဈေသန္တိ၊ ဘဝဝ
တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်၏၊ ကသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဇ္ဈ
ကဝေါကိဏ္ဏသုက္ခဝိပဿကဿ၊ ဤကာမဘဝ၌သောတာပန်တည်၍လူ့
ဘဝနတ်ဘဝအစွမ်းဖြင့်ရောက်သောဘဝ၌ဖြစ်သော ဈာန်သမာပတ်မရ
ခြောက်သောဝိပဿနာရှိသောသောတာပန်၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ သတ္တ
က္ခတ္တံ၊ ပရမောတိဣဒံနာမံ၊ သတ္တက္ခတ္တံ၊ ပရမောဟူသော ဤအမည်ကို၊
ဘဝဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ။

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဓမ္မာနုသာရီသဒ္ဓါနုသာရီတိတ္ထေ၊ ဓမ္မာနုသာရီသဒ္ဓါနု
သာရီဟူသောဤပါဌ၌၊ ဣမသ္မိံသာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ လော
ကုတ္တရေဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာတရားကို၊ နိဗ္ဗတ္တန္တဿ၊ ဖြစ်စေသောဝုပ္ပုလ်
၏၊ ဧန္တု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ခုရာနိ၊ ဝန်ကိုင်တို့မည်သည်၊ ဧန္တု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊
သိသာနိ၊ ခေါင်းအကြီးတို့မည်သည်၊ ဧန္တု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ အဘိနိဝေသော၊
နှလုံးသွင်းခြင်းတို့မည်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရရသိသအ
ဘိနိဝေသတို့တွင်၊ သဒ္ဓါရရံ၊ သဒ္ဓါဟူသောဝန်ကိုင်လည်းကောင်း၊ ပညာ
ရရံ၊ ပညာဟူသော ဝန်ကိုင်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါသိသံ၊ သဒ္ဓါဟူသော
ခေါင်းအကြီးလည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါဘိနိဝေသော၊ သဒ္ဓါရှေ့သွား၍ နှလုံး
သွင်းခြင်းလည်းကောင်း၊ ပညာဘိနိဝေသော၊ ပညာရှေ့သွား၍ နှလုံးသွင်း
ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုသဒ္ဓါရရစသည်တို့တွင်၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ယောဂါဝစရ
ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်သောသဒ္ဓါတရားဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တေတုံ၊ လော
ကုတ္တရာ မဂ်ကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သစေသက္ကာ၊ အကယ်၍တတ်ကောင်းမှု
ကား၊ လောကုတ္တရမဂ္ဂံ၊ လောကုတ္တရာမဂ်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေဿာမိ၊ ငါဖြစ်အောင်
ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဒ္ဓံ၊ ယုံကြည်သောသဒ္ဓါတရားကို၊ ရရံကတွာ၊ ဝန်ပြု၍၊
သောတာပတ္တိမဂ္ဂံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ သော၊ ထို
သဒ္ဓါတရားကိုဝန်ပြု၍ သောတာပတ္တိမဂ်ကို ဖြစ်စေသော ရဟန်းသည်၊
မဂ္ဂက္ခဏေ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဓာန်၊ သဒ္ဓါနုသာရိနာမ၊ သဒ္ဓါတရားဖြင့်
အရိယမဂ်သို့လျှောက်သွားသော သူမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗလက္ခ
ဏေပန၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ဓာန်ကား၊ သဒ္ဓါဝိမုတ္တာနာမ၊ သဒ္ဓါဝိမုတ္တ
ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧကမိဇိ၊ ဧကမိဇိသောတာပန်လည်း
ကောင်း၊ ကောလံ၊ ကောလော၊ ကောလံကောလသောတာပန်လည်းကောင်း၊
သတ္တက္ခတ္တုပရမော၊ သတ္တက္ခတ္တုပရမသောတာပန်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ တိဝိခေ၊ သုံးဦးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ သုံးဦးတို့
တွင်၊ ဧကေကော၊ တဦးတဦးသည်၊ ဒုက္ခာပဗ္ဗိပဒါဒိဝသေနဝ၊ ဒုက္ခာပဗ္ဗိ
ပဒါဒန္ဓာဘိညာဒုက္ခာပဗ္ဗိပဒါဒိပ္ပာဘိညာ သုခါပဗ္ဗိပဒါဒန္ဓာဘိညာသုခါပဗ္ဗိ
ပဒါဒိပ္ပာဘိညာတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ စတုဗ္ဗိတတာဝံ၊ လေးဦးအပြားရှိသည်၏
အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဒ္ဓါရရေန၊
သဒ္ဓါတရားကိုဝန်ပြုသဖြင့်၊ ဣဒသဇနာ၊ တကျိပ်နှစ်ယောက်ကုန်သော
သောတာပန်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ယောဂါဝစရရဟန်းသည်၊ ပညာ
ယ၊ ပညာဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တေတုံ၊ လောကုတ္တရာမဂ်ကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သစေ
သက္ကာ၊ အကယ်၍တတ်ကောင်းမှုကား၊ လောကုတ္တရမဂ္ဂံ၊ လောကုတ္တရာ
မဂ်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေဿာမိ၊ ငါဖြစ်စေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပညံ၊ ပညာကို၊ ရရံကတွာ
ဝန်ပြု၍၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊
သော၊ ထိုပညာကိုဝန်ပြု၍သောတာပတ္တိမဂ်ကိုဖြစ်စေသောရဟန်းသည်၊
မဂ္ဂက္ခဏေ၊ မဂ်ဓာန်၊ ဓမ္မာနုသာရိနာမ၊ ပညာဖြင့်သောတာပတ္တိ မဂ်သို့
လျှောက်သွားသောသူမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗလက္ခဏေပန၊ ဖိုလ်
ဓာန်ကား၊ ပညာဝိမုတ္တာနာမ၊ ပညာဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ဧကမိဇိအာဒိဝေဒေန၊ ဧကမိဇိအစရှိသောအပြားဖြင့်၊ ဣဒသဘေ
ဒေါ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်တကျိပ်နှစ်ယောက်သောဓမ္မာနုသာရိသော

တာဝန်အပြားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံဝုတ္တနယေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီး
သောနည်းဖြင့်၊ ဧဒမဂ္ဂဋ္ဌာ၊ နှစ်ဦးသောသဒ္ဓါ၊ သာဓိဓမ္မာနံသာဓိသောတာ
ပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာနံတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပလက္ခဏော၊ ဖိုလ်ခဏ၌၊ စတုရိ
သတိသောတာပန္နာ၊ နှစ်ကျိပ်လေးယောက်သော သောတာပန်တို့သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် သောတာပန် အခဏ်းအပြီး
တည်း။ ၊

တိပိဋကတိဿထေရ်ရော၊ ပိဋကတ်သုံးပုံနှုတ်ငုံ လေ့လာသောတိဿ
 ထေရ်သည်၊ တိဏိပိဋကာနိ၊ ပိဋကတ် သုံးပုံတို့ကို၊ သောဋ္ဌဓယာမိ၊
 သုတ်သင်ပေအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ ပရတိရံ၊ ဓမ္မဒိဋ္ဌိ ကျွန်းသို့၊
 ဂဏောကိရ၊ ကြွတော်မူသတတ်၊ တံ၊ ထိုကျမ်းတတ်သောတိဿထေရ်
 ကို၊ ဧကော၊ တယောကံသော၊ ကုဋုမ္ပိကော၊ သူကြွယ်သည်၊ စတုဟိ၊ လေး
 ပါးကုန်သော၊ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းတို့ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌာသိ၊ လုပ်ကျွေးပြုရ၏၊ ထေ
 ရော၊ တိပိဋကတိဿထေရ်သည်၊ အာဂမနကာလေ၊ လာအံသောအခါ၌၊
 ဥပါသက၊ ဒါယကာ၊ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားတော့အံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ပန၏၊
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကဟံ၊ အတပင်သို့၊ ဂစ္ဆာမိ၊ ကြွတော်မူချေအံ့နည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ အပ္ပာကံ၊ ငါတို့၏၊ အာရိယပုဂ္ဂိုလ်၊
 ဆရာ ဥပဇ္ဈာပတိတို့၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားအံ၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလတ်သော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
 ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှါ၊ နုသတ္တာ၊ မတတ်နိုင်ပါခဲ့ပေ၊ စင်စစ်မူကား၊ ဘဒ္ဒန္တံ၊
 အရှင်ကောင်းကို၊ နိဿာယ၊ အဖို့ပြု၍၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သာသ
 နဿ၊ သာသနာတော်၏၊ ဂုဏာ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဉာတော၊ သိအပ်ပြီ၊ ဝုဋ္ဌာ
 ကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ပရိမုခါ၊ မျက်ကွယ်၌၊ ကိံဒိသံ၊ အတပင်သို့အရည်
 အသွားရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဥပသကံ၊ မာမ၊ ဆရာပြု၍လည်းကပ်ရ
 ပါကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ အထ၊ ထိုသို့လျှောက်လတ်
 သော်၊ ထေရော၊ တိပိဋကဓရတိဿထေရ်သည်၊ နံ၊ ထိုဒါယကာသူကြွယ်
 ကို၊ ဥပါသက၊ ဒါယကာသူကြွယ်၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊
 စတုဝိသတိသောတာပန္နေ၊ နှစ်ကျိပ်လေးပါးသော သောတာပန်တို့ကို
 လည်းကောင်း၊ ခုဒ္ဒသသကဒါဂါမိ၊ တကျိပ်နှစ်ပါးသောသကဒါဂါမိတို့
 ကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌစက္ကာလီသအနာဂါမိ၊ လေးကျိပ်ရှစ်ပါးသောအနာ
 ဂါမိတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ခုဒ္ဒသအရဟန္တေ၊ တကျိပ်နှစ်ပါးသောရဟန္တာ
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒုဿတော၊ ပြု၍၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊ ကထေ

တုံ၊ဟောတု၊ပြာခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊တတ်နှိုင်း၏။ ဝေရူပံ၊ဤသို့သဘောရှိ
 သော၊တိက္ခုံ၊ရဟန်းကို၊ ဥပဋ္ဌာတုံ၊ဆရာပြု၍ဆည်းကပ်ခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊
 သင့်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ဣမသ္မိံ၊သုတ္တံ၊ဤစတုတ္ထသုတ်
 ၌၊ဝိပဿနာ၊ဝိပဿနာကို၊ကထိတာ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသည်
 လျှင်အပြီးတည်း။ ၊

၅ ပဉ္စမေ၊ပဉ္စမသုတ်၌၊တံဝတ္ထု၊ထိုဝတ္ထုသည်၊ စက္ခုစ၊စက္ခုသည်
 လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ စက္ခုန္တိ၊စက္ခု၏၊ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဓမ္မာ၊တရားတို့ကို၊ အဝိပတေယျသင်္ခါတေန၊ အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဟု
 ဆိုအပ်သော၊ဣန္ဒြေေန၊အစိုးရသည်အဖြစ်တည်းဟူသောအနက်ကြောင့်၊
 ဣန္ဒြိယဉ္စ၊ဣန္ဒြေမည်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိတဿ၊ထိုနှစ်ပါး
 သောသတ္တိကြောင့်၊ စက္ခုန္တိ၊ စက္ခု၏၊ သောတိန္ဒြိယာဒိသုဝိ၊
 သောတိန္ဒြိယအစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဝေဝနယော၊ဤနည်းကိုသာလျှင်၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊သေသံ၊ကြွင်းသောစကားသည်၊သဗ္ဗတ္ထ၊အဆုံးစုံ
 သောသုတ်တို့၌၊ဥတ္တာနမေဝ၊ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣမသ္မိံ၊ဤ
 တတိယဝဂ်၌၊ ပဉ္စမသုတ္တဉ္စေ၊ပဉ္စမသုတ်လည်းကောင်း၊၊ဆဋ္ဌာဒိနိ၊ ဆဋ္ဌ
 သုတ်အစရှိကုန်သော၊ ပဉ္စစ၊ငါးသုတ်တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဆ
 သုတ္တာနိ၊ခြောက်သုတ်တို့ကို၊စတုသတ္တဝသေန၊သတ္တလေးပါးတို့၏အစွမ်း
 ဖြင့်၊ ကထိတာနိ၊ ဟောတော် မူအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီး
 တည်း၊ ၊တတိယော၊သုံးသုတ်တို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ဆဋ္ဌိန္ဒြိယဝဂ္ဂေါ၊
 ဆဋ္ဌိန္ဒြိယဝဂ်သည်၊နိဗ္ဗိတော၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၁ စတုတ္ထဝဂ္ဂဿ၊စတုတ္ထဝဂ်၏၊ပဉ္စမေ၊ပဉ္စမသုတ်၌၊ တံဓမ္မဇာတံ၊
 ထိုတရားသဘောသည်၊ သုခဉ္စ၊သုခမည်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 သဟဇာတာနံ၊သဟဇာတ်တရားတို့ကို၊ အဝိပတေယျသင်္ခါတေန၊အစိုး
 ရသည်၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဣန္ဒြေေန၊အစိုးရသည်၏အဖြစ်တည်း
 ဟူသောအနက်သဘောကြောင့်၊ဣန္ဒြိယဉ္စ၊ဣန္ဒြေမည်သည်လည်း၊ ဟော
 တိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိတဿ၊ထိုနှစ်ပါးသောသတ္တိကြောင့်၊ သုခိန္ဒြိယံ၊သုခိန္ဒြိယ
 မည်၏၊ ဒုက္ခိန္ဒြိယာဒိသုဝိ၊ ဒုက္ခိန္ဒြိယအစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဝေဝန

၃၂၄ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ယော၊ ဤနည်းကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌။ သုခိန္ဒြိယဒုက္ခိန္ဒြိယဒေါမနသိန္ဒြိယာနိ၊ သုခိန္ဒြိယဒုက္ခိန္ဒြိယဒေါမနသိန္ဒြိယတို့သည်။ ကာမာဝစရောနေဝ၊ ကာမာဝစရတရားတို့ ချည်းတည်း၊ သောမနသိန္ဒြိယံ၊ သောမနသိန္ဒြိယသည်။ အဓူပါဝစရံ၊ အဓူပါဝစရတို့ကို၊ ဥပေက္ခာ၊ ထား၍။ သေသတိတူမကံ၊ အဓူပဗ္ဗကြွင်းသောကာမဓူပလောကုတ္တရာဟူသောတုံသုံးပါး၌ဖြစ်၏။ ဥပေက္ခိန္ဒြိယံ၊ ဥပေက္ခိန္ဒြိယသည်။ စတုတူမကံ၊ တုံလေးပါးလုံး၌ဖြစ်၏။ ။

၃-၅ တကိယာဒိနိ၊ တတိယသုတ် အစရှိကုန်သော၊ စတ္တာရိ၊ လေးသုတ်တို့ကို၊ စတုသစ္စဝသေနေဝ၊ သစ္စာလေးပါးတို့၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ ကထိတာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ ကာယိကန္တိ၊ ကာယိကံဟူသည်ကား၊ ကာယပသာဒဓတ္ထုကံ၊ ကာယပသာဒလျှင် ဖြရာဓတ္ထု ရှိသော၊ သုခန္တိ အယံသဒ္ဓေါ၊ သုခံဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ အဿာ၊ ထိုသုခိန္ဒြိယံ၊ သဓူပနိဒ္ဒေသောသရုပ်ကိုညွှန်ပြကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း၊ သာတန္တိ၊ သာတံဟူသောဤစကားသည်၊ တဿေဝ၊ ထိုသုခ၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝစသဒ္ဓါတည်း၊ မရရံ၊ သာယာကောင်းမြတ်သော သဘောရှိသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာယသမ္ပဿဇန္တိ၊ ကာယသမ္ပဿဇံဟူသည်ကား၊ ကာယသမ္ပဿတော၊ ကာယသမ္ပဿကြောင့် ဇာတံဖြစ်သော၊ သုခံသာတန္တိပဒစ္စယံ၊ သုခံသာတံဟူသောဝုခ်နှစ်ခုအပေါင်းသည်၊ ဝုတ္တနုယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဝေဒယိတန္တိ အယံသဒ္ဓေါ၊ ဝေဒယိတံဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ အဿ၊ ထိုဣန္ဒြိယံ၊ သမ္ပဝေဒနာသာဓာရဏော၊ အလုံးစုံသော ဝေဒနာတို့နှင့် ဆက်ဆံသော၊ အညဉ္စေမ္ပဝိသိဋ္ဌော၊ ပဿအစရှိသော တပါးသော တရားတို့နှင့် မတူထူးသော၊ သဘာဝနိဒ္ဒေသော၊ သဘာဝကို ညွှန်ပြကြောင်း ဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း၊ ဣမိနာနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်၊ သေသေသုပိ၊ ကြွင်းသောဝုခ်တို့၌လည်း၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊ ကာယိကံဝါ စေတသိကံဝါတိဧတ္ထ၊ ကာယိကံဝါ စေတသိကံဝါဟူသောဤပါဌ၌၊ စက္ခာဒယော၊ စက္ခုအစရှိကုန်သော၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပသာဒကာယေ၊ ပသာဒရုပ်ဖြစ်သော ကာယတို့ကို၊ ဝုတ္တု၊ ဖြရာကို၊ ကက္ခာ၊ ပြု၍၊ ဥပပတ္တိဝသေန၊ ဖြစ်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကာယိကန္တိ၊ ကာယိကံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊ ကာယ

ပဿာဒဝတ္ထုကံ။ ကာယပဿာဒသျှင်ရှိရာဝတ္ထုရှိသော။ အနုက္ခမသုခနာမ၊ အနုက္ခမသုခဝေဒနာမည်သည်။ နတ္ထိမေရှိ။ ။

၆ နဝမေ။ နဝမသုတ်၌။ ဣန္ဒြိယဌာနန္တိ။ ဣန္ဒြိယဌာနံဟူသည်ကား။ ဣန္ဒြိယနှစ်ပါးကုန်သော။ အရုဏီနံ။ အောက်ပွတ်ခုံ အထက် ပွတ်တံတို့၏။ သံဗာဠုနာသမောဓာနာတိ။ သံဗာဠုနာသမောဓာနာဟူသည်ကား။ သံဗာဠုနေနစေတ။ ပွတ်မိခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ သမောဓာနေနစ။ ပေါင်းဆုံမိခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥသ္မာတိ။ ဥသ္မာဟူသည်ကား။ ဥသုမာကာရောပူသော အခြင်းအရာသည်။ တေဇောတိ။ တေဇောဟူသည်ကား။ အဂ္ဂိရမောမီးခိုးချောင်းချောင်းထခြင်းသည်။ စ။ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဧတ္ထိ။ ဤသုတ်၌။ အရောရုဏီဝိယ။ အောက်ပွတ်ခုံကဲ့သို့။ ဝတ္ထာရမ္မဏံ။ ဝတ္ထုအာရုံကို။ ဒဠ္ဗဗ္ဗံ။ မှတ်အပ်၏။ ဥတ္တရာ ရုဏီဝိယ။ အထက်ပွတ်တံကဲ့သို့။ ဖဿော။ ဖဿကို။ ဒဠ္ဗဗ္ဗော။ မှတ်အပ်၏။ သံဗာဠုနာဝိယ။ ပွတ်ခုံပွတ်တံနှစ်ခုအကြားထိခိုက်ခြင်းကဲ့သို့။ ဖဿသံဗာဠုနံ။ ဖဿ၏ဝတ္ထုအာရုံတို့၌ ထိခိုက်သောအခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကို။ ဒဠ္ဗဗ္ဗံ။ မှတ်အပ်၏။ အဂ္ဂိဝိယ။ ပွတ်မီးကဲ့သို့။ ဝေဒနာ။ ဝတ္ထုအာရုံကို စွဲ၍ဖြစ်သောဝေဒနာကို။ ဒဠ္ဗဗ္ဗော။ မှတ်အပ်၏။ ဝါ။ တနည်းကား။ ဝတ္ထာရမ္မဏံ။ ဝတ္ထုအာရုံကို။ ဥတ္တရာရုဏီဝိယ။ အထက်ပွတ်တံကဲ့သို့။ ဒဠ္ဗဗ္ဗံ။ မှတ်အပ်၏။ ဖဿော။ ဖဿကို။ အရောရုဏီဝိယ။ အောက်ပွတ်ခုံကဲ့သို့။ ဒဠ္ဗဗ္ဗော။ မှတ်အပ်၏။ ။

၁၀ ဒသမံ။ ဒသမသုတ်ကို။ ယထာဓမ္မ ရသေန။ အကြင်အကြင်သို့ သောသတာဝဓမ္မတို့၏ ပျက်ခြင်း ချုပ်ခြင်း ကိစ္စအားဖြင့်။ ပဋိပါဋိယသ။ အစဉ်အတိုင်း။ ဝုတ္တန္တိ။ ဟောတော်မူအပ်သော်လည်း။ ဣမသိဣန္ဒြိယဝိဘာဏံ။ ဤဣန္ဒြိယဝိဘင်း၌။ သေသသုတ္တာနိဝိယ။ ကြွင်းသောသုတ်တို့ကဲ့သို့။ အဒေသံ တတ္တာ။ သုခိန္ဒြိယံ ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့် မဟောအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဣဒံ။ ဤဒသမသုတ်သည်။ ဥပုဋ္ဌိပါဋိကသုတ္တံနာမ။ အစဉ်ချတ်၍ ဟောတော်မူသော သုတ်မည်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ထိအပ်၏။ တတ္ထ။ ထိုဒသမသုတ်၌။ နိမိတ္တန္တိအာဒိနိ။ နိမိတ္တံဤသို့အစရှိကုန်သော။ သဗ္ဗာနိ။ အလုံးစုံသော ဝုဒ်တို့သည်။ ပစ္စယ ဝေဝနာနေတ။ ပစ္စည်း၏ ဝေဝနာတို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒုက္ခိန္ဒြိယဉ္စပဇာနာတိတိ။ ဒုက္ခိန္ဒြိယဉ္စပဇာနာတိ ဟူသည်ကား။ ဒုက္ခိန္ဒြိယဉ္စ၊ ဒုက္ခိန္ဒြိယသိလည်း။ ဒုက္ခသစ္စဝသေနော။ ဒုက္ခသစ္စာ၏ အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင်။ ပဇာနာတိ။ အပြားအားဖြင့် သိ၏။ ဒုက္ခိန္ဒြိယ သမုဒယန္တိ။ ဒုက္ခိန္ဒြိယ သမုဒယံ

၃၂၆ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဟူသည်ကား၊ ကဏ္ဍကေနဝါ၊ ဆူးသည်မူလည်း၊ ဝိဒ္ဓဿ၊ စူးဝင်အပ်
သောသူအား၊ မင်္ဂလေနဝါ၊ ကြမ်းပိုးသည်မူလည်း၊ ဝိဒ္ဓဿ၊ ကိုက်အပ်
သောသူအား၊ ပစ္စတ္တရဏေနဝါ၊ အိပ်ရာ ခင်းသည် မူလည်း၊ ဝလိယာ
ဝါ၊ ကြမ်းသော အတွေ့ရှိသော အတွန့်သည် မူလည်း၊ ဝိဒ္ဓဿ၊ ထိပါး
အပ်သောသူအား၊ ဒုက္ခသဟဂတံ၊ ဒုက္ခသဟဂုတ်ဖြစ်သော၊ ကာယဝိညာ
ဏံ၊ ကာယဝိညာဉ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုဆူးငြောင့် ကြမ်းပိုး
ကိုက်ခြင်း အိပ်ရာခင်း အတွန့် နှိပ်စက် ထိမိခြင်းသည်၊ ဧတဿ၊ ထို
ဒုက္ခခြေ၏၊ သမုဒယော၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ။

ပရတော၊ နောက်၌၊ ဒေါမနသိန္ဒြိယ သမုဒယန္တိ အာဒိသုပိ၊ ဒေါမ
နသိန္ဒြိယသမုဒယံ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ တေသံတေသံ၊ ထိုထို
ဒေါမနသိန္ဒြိယ စသည်တို့၏၊ ကာရဏဝသေနဝ၊ အကြောင်း၏အစွမ်း
အားဖြင့်သာလျှင်၊ သမုဒယော၊ ဖြစ်ကြောင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုအံ့၊ ပတ္တဝီဝရာဒိနံ ဝါ၊ သဝိတ် သင်္ကန်းစသည်မူလည်း
ဖြစ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ သတ္တဝိဟာရိကာဒိနံ ဝါ၊
ဥပဇ္ဈာယ်ယူ တပည့် အစရှိသည် မူလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊
သတ္တဝါတို့၏၊ ဝိနာသေန၊ ပျက်စီးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒေါမနသိန္ဒြိ
ယံ၊ ဒေါမနသိန္ဒြိယသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသံ၊
ထိုသတ္တဝါသင်္ခါရတို့၏၊ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသည်၊ တဿ၊ ထိုဒေါမ
နသိန္ဒြိယ၏၊ သမုဒယော၊ ဖြစ်ကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊
သုဘောဇနံ၊ ကောင်းသောအရသာရှိသော မွန်မြတ်သော ဘောဇဉ်ကို၊
ဘုပ္ပိတွာ၊ စားပြီး၍၊ ဝရသယနေ၊ မြတ်သောအိပ်ရာ၌၊ နိပ္ပန္နဿ၊ လျောင်း
သောသူအား၊ ဟတ္ထပါဒသမ္ဘာဟနတာလဝဏ္ဏဝါတာဒိသမ္ဘာသေန၊ လက်
ကိုဆုပ်နယ်ခြင်း ခြေကိုဆုပ်နယ်ခြင်း လေညှင်းခံယတ်ဖြင့်လေသွင်းခြင်း
အစရှိသောအတွေ့ကြောင့်၊ သုခိန္ဒြိယံ၊ သုခိန္ဒြိယသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ
ဗဿံ၊ ထိုလက်အတွေ့ လေအတွေ့သည်၊ တဿ၊ ထိုသုခိန္ဒြိယ၏၊ သမုဒ
ယော၊ ဖြစ်ကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ။

ပုတ္တပ္ပကာရာနံ၊ ပတ္တဝီဝရာဒိနံ အစရှိသည်ဖြင့်ဆိုအပ်ပြီးသော အပြား
ရှိကုန်သော၊ မနာဝိယာနံ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်ကုန်သော၊ သတ္တသင်္ခါရာနံ
သတ္တဝါသင်္ခါရတို့ကို၊ ပဋိလာတာဝသေန၊ ရခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သော
မနသိန္ဒြိယံ၊ သောမနသိန္ဒြိယသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံပဋိလာတံ၊ ထိုနှစ်

သက်ဖွယ်သောသတ္တဝါ သင်္ခါရတို့ကိုရခြင်းသည်၊ တဿ၊ထိုသောမ
နသိန္ဒြိ၏၊သမုဒယော၊ဖြစ်ကြောင်းတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပဇာနာတိ၊သိ၏၊
ပန၊အထူးကိုဆိုအံ့၊ မဇ္ဈတ္တာကာရေန၊ အယယံသဘောရှိသော အခြင်း
အရာဖြင့်၊ဥပေက္ခိန္ဒြိယံ၊ဥပေက္ခိန္ဒြိသည်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊ တံသတ္တသင်္ခါ
ရောမဇ္ဈတ္တာကာရံ၊ ထိုသတ္တဝါသင်္ခါရတို့၌ လျစ်လျူရှုသော အခြင်း
အရာသည်၊တဿ၊ထိုဥပေက္ခိန္ဒြိ၏၊ သမုဒယော၊ ဖြစ်ကြောင်းတည်း၊
ဣတိ၊ဤသို့၊ပဇာနာတိ၊သိ၏၊ ။

ပန၊သက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ကတ္ထ ဓုပ္ပန္နံ ဒုက္ခိန္ဒြိယံ အပရိသေသံ နိရုဇ္ဈတိဣဓ
တိက္ခဝေတိက္ခုပိဝိစ္စေဝကာမေဟိတိအာဒိ၊ကတ္ထ ဓုပ္ပန္နံ ဒုက္ခိန္ဒြိယံအပ
ရိသေသံနိရုဇ္ဈတိဣဓတိက္ခဝေတိက္ခုပိဝိစ္စေဝကာမေဟိဤသို့အစရှိသော
ပါဠိတို့၌၊ အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့သောကထာကား၊ ဧကတောဝ၊အဖန်တလဲ
လဲပဒုဒ္ဒါရကိုမပြုမူ၍ တပေါင်းတချက်တည်းသာလျှင်၊ ဝိနိစ္ဆယကထာ၊
ဆုံးဖြတ်ကြောင်းဖြစ်သောစကားတည်း၊ဟိ၊အကျယ်ကိုဆိုအံ့၊ဒုက္ခိန္ဒြိယံ၊
ဒုက္ခိန္ဒြိသည်၊ပဌမဇ္ဈာနဿ၊ပဌမဈာန်၏၊ဥပစာရက္ခဏေယေဝ၊ဥပစာရ
ဈာန်ဓဏ၌သာလျှင်၊ နိရုဇ္ဈတိ၊ချုပ်၏၊ ပဟိနံ၊ပယ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ဒေါမနဿာဒိနိ၊ဒေါမနသိန္ဒြိအစရှိသည်တို့သည်၊ဒုတိယဇ္ဈာနာ
ဒိနံ၊ဒုတိယဈာန်အစရှိသည်တို့၏၊ဥပစာရက္ခဏေယေဝ၊ဥပစာရဈာန်ဓဏ
၌သာလျှင်၊နိရုဇ္ဈန္တိ၊ချုပ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ဤသို့ဥပစာရဈာန်ဓဏ၌ချုပ်သည်၊
သန္တေပိ၊ဖြစ်လျှင်မူလည်း၊ တေသံ၊ထိုဒုက္ခိန္ဒြိဒေါမနသိန္ဒြိစသည်တို့
၏၊အတိသယနိရောဓတ္တာ၊ အလွန် အကဲအားဖြင့် ချုပ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ဈာနေသုယေဝ၊ဈာန်တို့၌သာလျှင်၊ အယံနိရောဓော၊ဤချုပ်ခြင်း
ကို၊ဝုတ္တော၊ဧတ္ထ ဓုပ္ပန္နံ ဒုက္ခိန္ဒြိယံ အပရိသေသံ နိရုဇ္ဈတိဤသို့အစရှိသည်
ဖြင့်ဟောတော်မူအပ်၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ တေသံ၊ထိုဒုက္ခိန္ဒြိစသည်တို့၏၊
ပဌမဇ္ဈာနာဒိသု၊ပဌမဈာန်စသည်တို့၌၊ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းသည်၊အတိ
သယနိရောဓော၊ အလွန်အကဲအားဖြင့် ချုပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊
ပန၊ထိုသို့ကားမဟုတ်၊ ဥပစာရက္ခဏေ၊ ဥပစာရဈာန်ဓဏ၌၊ နိရောဓော၊
ချုပ်ခြင်းသည်၊ နိရောဓောယေဝ၊နိရောဓမတ္တသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊အတိသယနိရောဓော၊အလွန်အကဲအားဖြင့်ချုပ်ခြင်းသည်၊နုဟော
တိ၊မဖြစ်၊ တထာတံဝစနံ၊ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ နာနာဝဇ္ဇနေ၊
အထူးထူးအပြားပြားသော အာဝဇ္ဇန်းရှိသော၊ ပဌမဇ္ဈာနုပစာရေ၊ ပဌမ
ဈာန်၏ဥပစာရ၌၊ ဒုက္ခိန္ဒြိယဿ၊ ဒုက္ခိန္ဒြိသည်၊ နိရုဇ္ဈသပိ၊ ချုပ်သော်

၃၂၀ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

လည်း။ ခုသမကသသမ္ပယောနဝါ၊ မှက်ခြင်းစသည်တို့၏ကိုက်ခဲထိပါးခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ ဝိသမာနုပတာပေနဝါ၊ မညီမညွတ်သည်နေရာ၌နေခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောဆင်းရဲပင်ပန်းခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အန္တောအပ္ပနာယံ၊ အပ္ပနာ၏အတွင်း၌။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နဝေတဝသိယာ၊ မဖြစ်ကောင်းသည်သာတည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဥပစာရေ၊ ဥပစာရ၌။ နိရုဒ္ဓံ၊ ချုပ်သော်လည်း။ ဇေတံဒုက္ခိန္ဒြိယံ၊ ဤဒုက္ခိန္ဒြိယသည်။ သုဗ္ဗု၊ ကောင်းစွာ။ နိရုဒ္ဓံ၊ ချုပ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဥပစာရေ၊ ဥပစာရ၌။ နိရုဒ္ဓံ၊ ချုပ်သော်လည်း။ ဇေတံဒုက္ခိန္ဒြိယံ၊ ဤဒုက္ခိန္ဒြိယသည်။ သုဗ္ဗု၊ လွန်စွာ။ နိရုဒ္ဓံ၊ ချုပ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း။ ပဗ္ဗိပက္ခေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်သည်။ အဝိဟတတ္ထာ၊ မပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ အန္တော အပ္ပနာယံ၊ အပ္ပနာ၏အတွင်း၌။ ဝီတိဗရဏေန၊ ဝီတိန္နံ၊ ခြင်းကြောင့်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော။ ကာယော၊ ရူပကာယသည်။ သုခေါက္ကန္တော၊ သုခသို့သက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ သုခေါက္ကန္တကာယဿ၊ သုခသို့သက်သောကိုယ်ရှိသောသူအား။ ဒုက္ခိန္ဒြိယံ၊ ဒုက္ခိန္ဒြိယသည်။ သုဗ္ဗု၊ လွန်စွာ။ နိရုဒ္ဓံ၊ ချုပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကသ္မာ အဘယ်ကြောင့်။ သုခေါက္ကန္တကာယဿ၊ သုခသို့သက်သောကိုယ်ရှိသောသူအား။ ဒုက္ခိန္ဒြိယံ၊ ဒုက္ခိန္ဒြိယသည်။ သုဗ္ဗု၊ လွန်စွာ။ နိရုဒ္ဓံ၊ ချုပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ပဗ္ဗိပက္ခေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်သည်။ ဝိဟတတ္ထာ၊ ပယ်အပ်သတ်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သုခေါက္ကန္တကာယဿ၊ သုခသို့သက်သောကိုယ်ရှိသောသူအား။ ဒုက္ခိန္ဒြိယံ၊ ဒုက္ခိန္ဒြိယသည်။ သုဗ္ဗု၊ လွန်စွာ။ နိရုဒ္ဓံ၊ ချုပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ နာနာဝဇ္ဇနေယေဝ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော အာဝဇ္ဇန်းရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဒုတိယဇ္ဈာနုပစာရေ၊ ဒုတိယဈာန်၏ ဥပစာရဈာန်ခဏ၌။ ဒေါမနုသိန္ဒြိယဿ၊ ဒေါမနုသိန္ဒြိယကို။ ပဟိနုသမိ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော်လည်း။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့် ဇေတံဒေါမနုသိန္ဒြိယံ၊ ဤဒေါမနုသိန္ဒြိယသည်။ ဝိတက္ကဝိစာရပစ္စယေဝ၊ ဝိတက်ဝိစာရလျှင်အကြောင်းရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ကာယကိလမထေ စ၊ ကိုယ်၏ပင်ပန်းခြင်းသည်လည်း။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိတက္ကဝိစာရာဘာဝေ၊ ဝိတက်ဝိစာရမရှိလတ်သော်။ ဇေတံဒေါမနုသိန္ဒြိယံ၊ ဤဒေါမနုသိန္ဒြိယသည်။ နေဝဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ ယတ္ထ၊ အကြင်ဥပစာရဈာန်ခဏ၌။ ဒေါမနုသိန္ဒြိယံ၊ ဒေါမနုသိန္ဒြိယသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊

၄-ဣန္ဒြိယသံယုတ်-၄၆-သုခိန္ဒြိယဝဂ်၊ ၃၂၆

ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဥပစာရချာန်ခဏ၌၊ ဝိတက္ကဝိစာရဘာဝေ၊ ဝိတက်ဝိစာရ
၏ထင်ရှားရှိခြင်းကြောင့်၊ ဒေါမနသိန္ဒြိယံ၊ ဒေါမနသိန္ဒြေသည်။ ဥပ္ပတ္တိ၊
ဖြစ်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ ဒုတိယဣန္ဒြာနုပစာရေ၊ ဒုတိယချာန်၏ ဥပစာရ
ချာန်ခဏ၌၊ ဝိတက္ကဝိစာရာ၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့ကို၊ အပ္ပဟိနာဇေ၊ မပယ်အပ်
ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုဒုတိယချာန်
၏ဥပစာရချာန်ခဏ၌၊ အဿ၊ ထိုဒေါမနသိန္ဒြေ၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ သိ
ယာ၊ ဖြစ်ကောင်း၏။ ဒုတိယဣန္ဒြာနု၊ ဒုတိယချာန်၌၊ အဿ၊ ထိုဒေါမနသိန္ဒြေ
၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နတေဝသိယာ၊ မဖြစ်ရာ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
ကြောင့်၊ ဒုတိယဣန္ဒြာနု၊ ဒုတိယချာန်၌၊ အဿ၊ ထိုဒေါမနသိန္ဒြေ၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊
ဖြစ်ခြင်းသည်။ နသိယာ၊ မဖြစ်ရာသနည်း။ ပဟိနပစ္စယတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီး
သောဝိတက်ဝိစာရဟူသော အကြောင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုတိယ
ဣန္ဒြာနု၊ ဒုတိယချာန်၌၊ အဿ၊ ထိုဒေါမနသိန္ဒြေ၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။
နတေဝသိယာ၊ မဖြစ်ရာသည်သာလျှင်တည်း။ တယာ၊ ထိုမှတပါး၊ တတိ
ယဣန္ဒြာနုပစာရေ၊ တတိယချာန်၏ဥပစာရချာန်ခဏ၌၊ သုခိန္ဒြိယဿ၊ သုခိန္ဒြေ
ကို၊ ပဟိနသမိ၊ ပယ်အပ်သော်လည်း၊ ပီတိသရဋ္ဌာနပဏိတဗ္ဗပဗ္ဗတကာ
ယဿ၊ ပီတိကြောင့်ဖြစ်သောမွန်မြတ်သော ရုပ်ဖြင့်နဲ့သောကိုယ်ရှိသော
သူအား၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ကောင်း၏။ တတိယဣန္ဒြာနု၊
တတိယချာန်၌၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နတေဝသိယာ၊ မဖြစ်ရာ၊ တိသစ္စံ၊
မှန်၏။ တတိယဣန္ဒြာနု၊ တတိယချာန်၌၊ သုခဿ၊ သုခ၏၊ ပစ္စယဘူတာ၊
အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပီတိ၊ ပီတိသည်၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိင်
အားဖြင့်၊ နိရုဒ္ဓါ၊ ချုပ်လေပြီ။ တယာ၊ ထိုမှတပါး၊ စတုတ္ထဣန္ဒြာနုပစာရေ၊
စတုတ္ထချာန်၏ဥပစာရချာန်ခဏ၌၊ သောမနသိန္ဒြိယဿ၊ သောမနသိန္ဒြေ
ကို၊ ပဟိနသမိ၊ ပယ်အပ်သော်လည်း၊ အာသန္နတ္တာစ၊ နီးသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အပ္ပနာပတ္တာယ၊ အပ္ပနာသို့ရောက်သော၊ ဥပေက္ခာ
ယ၊ ဥပေက္ခာ၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အန
တိက္ကန္တတ္တာစ၊ မလွန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်
ခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ကောင်း၏။ စတုတ္ထဣန္ဒြာနု၊ စတုတ္ထချာန်၌၊ ဥပ္ပတ္တိ၊
ဖြစ်ခြင်းသည်။ နတေဝသိယာ၊ မဖြစ်ကောင်းသည်သာတည်း။ တသ္မာ၊ ထို
ဆိုအပ်ပြီးသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဧတ္ထရုပ္ပန္နံ၊ ဧတ္ထိန္ဒြိယံ အပရိသေသံ၊ နိ
ရုတ္တိတိ၊ ဧတ္ထရုပ္ပန္နံ၊ ဧတ္ထိန္ဒြိယံ အပရိသေသံ၊ နိရုတ္တိတိဟူ၍၊ တတ္ထ၊ တတ္ထ၊ ထို
ထိုဝါရ၌၊ အပရိသေသဂ္ဂဟဏံ၊ အပရိသေသသဒ္ဓါကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဒဿမသုတ်၌၊ တထတ္ထာယ၊ ဗိတ္တံဥပသံဟာ
 ရတိဘိ၊ တထတ္ထာယ၊ ဗိတ္တံဥပသံဟာရတိဟူသော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကား
 ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီး၊ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ အလာဘိ၊ ဈာန်ကိုမရသည်၊
 သမာနော၊ ဖြစ်လတ်မှုကား၊ ဥပ္ပါဒနတ္ထာယ၊ ဈာန်ကိုဖြစ်စေခြင်းအကျိုးငှါ၊
 ဗိတ္တံ၊ တာဝနာစိတ်ကို၊ ဥပသံဟာရတိ၊ ရှေးရှုဆောင်၏၊ လာဘီ၊ ဈာန်ကိုရပြီး
 သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်မှုကား၊ သမာပဇ္ဇနတ္ထာယ၊ ဈာန်ကိုဝင်စားခြင်း
 အကျိုးငှါ၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဥပသံဟာရတိ၊ ရှေးရှုဆောင်၏၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊
 အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဓိတဇ္ဈော၊ သိအပ်၏၊ ခွီသုဝိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဣမေသုသုတ္တေသု၊ ဤနဝမသုတ်ဒဿမသုတ်တို့၌၊ သမ္ဗသနဝါရော
 ဝ၊ သမ္ဗသနဝါရကိုသာလျှင်၊ ကထိတော၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
 အပြီးတည်း။ စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်သော၊ သုခိန္ဒြိယဝဂ္ဂေါ၊ သုခိန္ဒြိ
 ယဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၄-ဣန္ဒြိယသံယုတ်-၄၇-ဧရာဝဂ်၊

၁ ပဉ္စမဿ၊ ပဉ္စမဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ ပစ္ဆိမာတပေတိ၊ ပစ္ဆိမာ
 တပေဟူသည်ကား၊ ပါသာဒန္တယာယ၊ ဝုပ္ပာရုံပြာသာဒ်ရိပ်၏၊ ဝုရတ္ထိမံ၊
 အရှေ့ ဖြစ်သော၊ ဒိသံ၊ အရပ်သို့၊ ပဋိန္ဒန္တိယာ၊ ဖုံးလွှမ်းသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ပါသာဒဿ၊ ပြာသာဒ်၏၊ ပစ္ဆိမဒိသတာဂေ၊ အနောက်အရပ်
 မျက်နှာအတိုင်း၊ အာတပေါ၊ နေပူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မိံဌာနေ၊ ထို
 အရပ်၌၊ ပညတ္ထဝရဗုဒ္ဓါသနေ၊ ခင်းထားအပ်သောမြတ်သောဘုရားနေရာ
 တော်၌၊ နိသိန္နော၊ နေတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ဝိဗ္ဗိဩတာပယမာနောတိ၊ ဝိဗ္ဗိဩတာပယမာနော ဟူသည်ကား၊
 သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿဝိ၊ မြတ်စွာဘုရား၏လည်း၊ ဥပါဒိန္နကသရိရေ၊ ဥပါဒိန္နက
 ဖြစ်သောကိုယ်တော်၌၊ ဥဏှကာလေ၊ ပူသောအခါ၌၊ ဥဏှံ၊ ပူသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ သီတကာလေ၊ အေးသောအခါ၌၊ သီတံ၊ အေးသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ အယဉ္စ၊ ဤသုတ်ကိုဟောရာအခါသည်လည်း၊ ဟိမပါတသီတသမ
 ယော၊ ခရီးနှင်းကျရာ ဆောင်းကာလ၌ဖြစ်၍ချမ်းအေးသည် အခါဖြစ်ခဲ့၏၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာစိဝရံ၊ သင်္ကန်းတော်ကြီးကို၊ ဩတာရိတွာ၊
 ကျောက်တော်မှလျှောက်ကျစေ၍၊ သုရိယရသ္မိတိ၊ နေရောင်တို့ဖြင့်၊ ဝိဗ္ဗိံ၊

ကျောက်တော်ကို၊ ဩတာပယမာနော။ ပူဇော်တော်မူလျက်၊ နိဿိဒိ၊ ထိုင်
 နေတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓရသ္မိယော၊ ဘုရားရောင်ခြည်တော်တို့ကို၊ မဒ္ဓိတွာ၊ နှိပ်
 နင်း၍၊ သူရိယရသ္မိ၊ နေရောင်သည်၊ အန္တော၊ အတွင်းသို့၊ ပဝိသိတံ၊ ဝင်ခြင်း
 ဌ၊ သက္ကောတိကံ၊ ပန၊ တတ်ကောင်းအံ့လော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 ပုစ္ဆော၊ အမေးတည်း၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ ဧဝံသန္တော၊ ဤသို့မတတ်
 ကောင်းသည်ဖြစ်လျက်၊ ကိ၊ အဘယ်ကို၊ တာပေတိ၊ ဟုတော်မူသနည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေပုစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍မေးငြားအံ့၊ ရသ္မိတေဇံ၊ နေရောင်အ
 ဂ္ဂိန်ကို၊ တာပေတိ၊ ဟုတော်မူ၏၊ ဟိ၊ ဥပမာဖြင့်ထင်စွာပြဦးအံ့၊ ဌိတမဇ္ဈိနိ
 ကေ၊ မွန်းတည့်တုန်းတုန်းအခါ၌၊ သာယာယ၊ အရိပ်သည်၊ ပရိမဏ္ဍလာ
 ယ၊ အဝန်းညီစွာတည်သတ်သော်၊ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ နိဿိန္နဿ၊
 ထိုင်နေသောသူအား၊ သရိရံ၊ ကိုယ်ကို၊ သူရိယရသ္မိယော၊ နေရောင်တို့သည်
 ကိဉ္ဇာပိနဗုဒ္ဓန္တိ၊ အကယ်၍ကားမတွေ့ထိကုန်၊ ပန၊ ထိုသို့ နေရောင်မထိ
 သော်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာသု၊ အလုံးစုံသောအရပ်မျက်နှာတို့၌၊ တေဇော၊
 နေရောင်အဂ္ဂိန်သည်၊ ဗရုတိယထာ၊ နှံ့၏သို့၊ အပ္ပိဇာလာဟိ၊ မီးလျှံတို့ဖြင့်၊
 ပရိက္ခိတ္တောဝိယ၊ ထက်ဝန်းကျင်ရံအပ်၏သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သူရိ
 ယရသ္မိသု၊ နေရောင်တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓရသ္မိယော၊ ဘုရားရောင်ခြည်တော်တို့
 ကို၊ မဒ္ဓိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ အန္တော၊ အတွင်းသို့၊ ပဝိသိတံ၊ ဝင်ခြင်းဌ၊ အ
 သက္ကုဏန္တိသုပိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သော်လည်း၊ သတ္တော၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ တေဇံ၊ နေရောင်အဂ္ဂိန်ကို၊ တပ္ပန္တော၊ ဟုတော်မူလျက်၊ နိဿိန္နော၊
 စိတင်းသုံးတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

အနောမဇ္ဇန္တောတိ၊ အနောမဇ္ဇန္တောဟူသည်ကား၊ ပိဋ္ဌိကမ္မကရဏဝ
 သေန၊ ကျောက်ကုန်းတော်၌နှိပ်နယ်ခြင်းအမှုကို ပြုသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊
 အနုမဇ္ဇန္တော၊ ဆုပ်နယ်လျက်၊ အန္တရိယံဘန္တေတိ၊ အန္တရိယံဘန္တေဟူ
 သည်ကား၊ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ပိဋ္ဌိတော၊ ကျောက်ကုန်းတော်မှ၊ မဟာဗီဝရံ၊ သင်္ကန်းတော်ကြီး
 ကို၊ ဩတာရိတွာ၊ ချ၍၊ နိဿိန္နဿ၊ နေတော်မူစဉ်၊ မိန္ဒံ အံသကုဋ္ဌာနံ၊ ပရံး
 တော်စွန်းနှစ်ဘက်တို့၏၊ အန္တရေသု၊ အကြားတို့၌၊ သုဝဏ္ဏပဋ္ဌံ၊ ဝိယ၊ ရွှေ
 ဖြားအပြင်၌ အကြောင်းအရေးကဲ့သို့၊ ကေသဂ္ဂပ္ပမာဏံ၊ ဆံခြည်ဖျားပမာ
 ဏရှိသော၊ ဝလိယာဝဋ္ဌံ၊ အရောင်တော်ထွန်းသောအကြောင်းအရေးကိုး
 ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဝေရူပေ၊ ဤသို့ဝရဇိန်တုန်းကဲ့သို့တခဲ တလုံးတည်းမာကျော

သောသဘောရှိသော။ သရီရေပိနာမ။ ဘုရားကိုယ်တော်၌စဉ်လျက်လည်း
 ဇရာ၊ အိုခြင်းသဘောသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်တုံသေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 သဗ္ဗာတသံဝိဇ္ဇေါ၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဇရံ၊ အို
 ခြင်းသဘောကို၊ ဂရဟန္တော၊ ကဲ့ရဲ့လိုသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဇေတံ၊ ဤအစ္ဆ
 ရိယံတန္တေ အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဇေတံအစ္ဆရိယံ၊ ဤ
 အံ့သွယ်ဖြစ်ခြင်းသည်ကား။ ဂရဟန္တရိယံ နာမကိရ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းသာအံ့
 သွယ်ဖြစ်ခြင်းမည်သတတ်။ ။

နစေဝဒါနိ တန္တေတဂတော တာဝပရိသုဒ္ဓေါတိ၊ နစေဝဒါနိတန္တေ
 တဂတောတာဝပရိသုဒ္ဓေါဟူသည်ကား။ ပကတိယာ၊ ပြကတေ အား
 ဖြင့်၊ ဆဝိဝဇ္ဈော၊ အရေအဆင်းတော်သည်။ ပရိသုဒ္ဓေါယထာ၊ စင်ကြယ်
 သန့်ရှင်း၏သို့။ ဝေမေ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဇေတေပိ၊ ယခုအခါ၌၊ တဂတ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဆဝိဝဇ္ဈော၊ အရေအဆင်းသည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ စင်
 ကြယ်သန့်ရှင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒီပေန္တော၊ ပြလိုသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဇေ၊
 နစေဝဒါနိတန္တေစသောဤစကားကို၊ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။
 တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒဟရကာယေ၊ ပျိုရွယ်စဉ် အခါ၌၊
 သက္ခိယတ သမန္တဟတံ၊ တံသင်းတရာဖြင့် ညီညွတ်စွာကြက်အပ်
 သော၊ ဥသတစမ္ပိယ၊ နွားမင်းဥသတအရေကဲ့သို့၊ ဝိဟတဝလိကော၊ အ
 ရေတွန့်လိပ်ခြင်းကင်းသော၊ ကာယော၊ ကိုယ်တော်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 တသ္မိံ ကာယေ၊ ထိုကိုယ်တော်၌၊ ဋ္ဌပိတော၊ တင်ထားအပ်သော၊ ဟတ္ထော၊
 လက်သည်။ ဘဿတေဝ၊ အရေတော်မာကျော၍ လျော့ကျသည်သာ
 စည်း၊ နသန္တိ ဋ္ဌတိ၊ တည်တန့်၍မနေနိုင်၊ တေလပုဉ္ဏနာကာရပ္ပတ္တောဝိယ၊
 ဆီသုတ်သောအရောင်ပြောင်ချောသောအခြင်းအရာသို့ရောက်သကဲ့သို့၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ မဟလ္လကကာယေ၊ အရွယ်တော်အိုမင်း
 သောကာလ၌၊ အညေသံ၊ ဘုရားမှတပါးကုန်သော၊ ပါကတိကသတ္တာနံ၊
 ပြကတေ သတ္တဝါတို့၏၊ သိရာဇာယာ၊ ပြိုင်းပြိုင်းထသော အကြောကွန်
 ယက်တို့သည်။ ဝိလာယန္တိ၊ ညှိုးနွမ်းကုန်၏။ သန္တိပဗ္ဗာနိ၊ အစပ်အဆက်
 အရိုးအဆက်တို့သည်။ သိဝိလာနိ၊ လျော့ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 နိသံ၊ အသားသည်။ အဋ္ဌိတော၊ အရိုးမှ၊ မုပ္ဖိတွာ၊ လွတ်၍၊ သိဝိလာဘာဝံ၊
 လျော့သည်၏အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ရောက်၍၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုလက်
 ရုံးသလုံးစသောအရပ်၌၊ ဩလပ္ပတိ၊ ထမင်းထုပ်သို့ထွေလျားကျ၏။ ပန၊

အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သဗ္ဗညုဘုရားတို့အား၊ ဝေရူပံ၊ တပါးသောပြ
ကတေ၊ သောသတ္တဝါတို့အား၊ ယခင်ဆိုအပ်ပြီးသောဤအခြင်းအရာကဲ့သို့
နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပုည၊ သမ္ဘာရဿ၊ ကုသိုလ် သမ္ဘာရဏီ၊ ဥဇ္ဇာရတ
မတ္တာ၊ ပြန့်ပြောထူးမြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အညေသံ၊ အရှင်အာနန္ဒာ
မှတပါးကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ အပါကဇ္ဇံ၊ မထင်ရှားသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သန္တိကာဝစရတ္တာ၊ ထံတော်၌သာ ဈေးစွာကျင်လည်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာနန္ဒာတ္ထရသေဝ၊ အာနန္ဒာမထေရ်အား သာ
လျှင်၊ ပါကဇ္ဇံ၊ ထင်ရှားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤ
သို့၊ နစေဝေ၊ နိဘဇ္ဇေ၊ စသောစကားကို၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ။

သိထိလာနိစဂတ္တာနိတိ၊ သိထိလာနိစဂတ္တာနိဟူသည်ကား၊ အညေ
သံ၊ ဘုရားမှတပါးကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ မုခေစေဝ၊ မျက်
နှာ၌လည်းကောင်း၊ အံသကုဇ္ဈန္တရာဒိသုစ၊ ပခုံးစွန်းအကြားစသည်တို့၌
လည်းကောင်း၊ ဝလိယော၊ ငွေပွင့်ကဲ့သို့အရေအတွက်တို့သည်၊ သန္တိဋ္ဌန္တိ၊
ထင်ရှားစွာတည်ကုန်၏၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊
တေံ၊ ဤသို့သိထိလာသာ ထင်ရှားစွာ အရေတွက်လိပ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊
မရှိပေ၊ စ၊ စင်စစ်မူကား၊ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ နှစ်
ဘက်ကုန်သော၊ အံသကုဇ္ဈန္တံ၊ ပခုံးစွန်းတို့၏၊ အန္တရေ၊ အကြား၌၊ ဝလိယာ
ဝရုဏံ၊ ဆံခြည်ပမာဏအနည်းငယ်သောအရေတွက်ကြောင်း အရေးကို၊
ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သိထိလာနိ စဂတ္တာနိစသောစကားကို၊ အာဟ၊
လျှောက်၏၊ ။

သဗ္ဗာနိဝလိယဇာတာနိတိဇ္ဈဒံ၊ သဗ္ဗာနိဝလိယဇာတာနိ ဟူသောဤ
စကားကို၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ ပါကဇ္ဈဝသေန၊ ထင်ရှားသည်၏အတွင်း
ဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အဆုံးစုံသောအကြောကွန်ယက်သည်အတွက်အလိပ်ဖြစ်
ခဲ့ပြီဟု၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ပန၊ ထိုသို့သော်လည်း၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား
အား၊ အညေသံဝိယ၊ တပါးသောသူတို့အားကဲ့သို့၊ ဝလိယောနာမ၊ ငွေပွင့်
ပြားသို့ မကြည့်သာအောင် ထင်ရှားစွာ အရေတွက်လိပ်ခြင်း မည်သည်၊
နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပုရတောပဗ္ဗာရောစကာယောတိ၊ ပုရတောပဗ္ဗာရောစကာယော
ဟူသည်ကား၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗြဟ္မု၊ ဇူဂူတော၊ ဗြဟ္မာမင်း
ကိုယ်ကဲ့သို့ပြောမတ်သောကိုယ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ နဂရေ၊ နတ်
မြို့၌၊ သမုသိတသုဝဏ္ဏတောရဏံဝိယ၊ ကောင်းစွာစိုက်ဆောင်အပ်သော

ရွှေတုရိဏ်တိုင်ကဲ့သို့၊ အသေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာယော၊ ကိုယ်တော်သည်၊ ဥဇုကမေဝ၊ ဖြောင့်စွာသာလျှင်၊ ဥဂ္ဂတော၊ မြင့်တက်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ မဟလ္လကကာလေ၊ အရှယ်တော်ကြီးရင့်သောကာလ၌၊ ကာယော၊ ကိုယ်တော်သည်၊ ပုရတောဝကော၊ စဉ်းငယ်ရှေ့သို့ညွှတ်ကာမျှသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သွာယံသောအယံ၊ ထိုသို့စဉ်းငယ်ရှေ့သို့ ညွှတ်ကာမျှသည်၊ အညေသံ၊ အရှင်အာနန္ဒာမှတပါးကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလသနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ အပါကဇော၊ မထင်ရှားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ သန္တိကာဝစရတ္တာ၊ ထံတော်ပါး၌ များသောအားဖြင့်ကျင်လည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ထေရုဿဝ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်အားသာလျှင်၊ ပါကဇော၊ ထင်ရှားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့ထင်ရှားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇေံ၊ ဤသို့ပုရတောပဏ္ဍာရောစကာယောဟူ၍၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ဒိဿတိစက္ခုန္တိယာနံ အညထတ္တန္တိ၊ ဒိဿတိစက္ခုန္တိယာနံ အညထတ္တံဟူသည်ကား၊ စက္ခုန္တိယာနိနာမ၊ စက္ခုန္တိတို့မည်သည်၊ နစက္ခုဝိညေယျာနိ၊ မျက်စိဖြင့်မသိနိုင်ကုန်၊ ပန၊ ထိုသို့မသိနိုင်ကုန်သော်လည်း၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပကတိယာ၊ ပြကတေ အားဖြင့်၊ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်သော၊ ဆဝိဝဇ္ဈော၊ အရေအဆင်းတော်သည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ နပရိသုဒ္ဓေါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မစင်ကြယ်ခဲ့ပြီ၊ အံသကုဋန္တရေ၊ ပခုံးစွန်းကြား၌၊ ဝလိ၊ စဉ်းငယ်အရေတွန့်သည်၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏၊ ဗြဟ္မုန္တု၊ ကာယော၊ ဗြဟ္မာမင်းကိုယ်ကဲ့သို့ဖြောင့်မတ်သောကိုယ်တော်သည်၊ ပုရတောဝကော၊ စဉ်းငယ်ရှေ့သို့ညွှတ်ခဲ့ပြီ၊ ဣမိနာဝကာရဏေန၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော အကြောင်းကြောင့်ပင်လျှင်၊ စက္ခာဒိနံ၊ စက္ခု အစရှိကုန်သော၊ စက္ခုန္တိယာနိ၊ စက္ခုန္တိတို့၏လည်း၊ အညထတ္တေန၊ ရှေးသဘောမှတစ်ပါးကွဲပြားသောသဘောရှိသည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ကောင်းရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နယဂ္ဂါဟတော၊ နည်းယူသောအားဖြင့်၊ ဇေံ၊ ဒိဿတိစက္ခုန္တိယာနံ အညထတ္တံဟူသောဤစကားကို၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ မိတံဇမ္ဗိဇရေအတ္ထုတိ၊ မိတံဇမ္ဗိဇရေအတ္ထုဟူသည်ကား၊ လာမိကေဇရေ၊ ယုတ်မာစွာသောဇရာ၊ တံ၊ သင်ဇရာကို၊ မိ၊ ထွ်ဘွယ်သောအခြင်းအရာသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော၊ မိကာရော၊ အနိလတ်အံ့သို့ဝက်ဆုပ်ရှုံရှာစွာပြုသောပယောဂသည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ဖုသတု၊ ရောက်စေလော၊ မိဗ္ဗန္တိ၊ မိဗ္ဗံ ဟူသည်ကား၊ အတ္တတာဝေါ၊ အတ္တဘောကို၊

၁ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ ဂေါစရိသယန္တိ၊ ဂေါစရိသယံဟူ
သည်ကား၊ ဂေါစရောဘူတံ၊ ကျက်စားရာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဝိသယံ၊ အာရုံကို၊
နအညမညဿာတိ၊ နအညမညဿဟူသည်ကား၊ စက္ခု၊ စက္ခုသည်၊
သောတဿ၊ သောတ၏၊ သောတံဝါ၊ သောတသည်မူလည်း၊ စက္ခုဿ၊
စက္ခု၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ဧကံ၊ တခုသောဣန္ဒြေသည်၊ ဧက
ဿ၊ တခုသောဣန္ဒြေ၏၊ ဂေါစရိသယံ၊ ကျက်စားရာဖြစ်၍ဖြစ်သောအာ
ရုံကို၊ နပစ္စနူဘောတိ၊ မခံစားနိုင်၊ ဟိ၊ အနွယဗျုတိရိက်အားဖြင့်ထင်ရှားပြ
အံ၊ နိသာဒိဘောဒံ၊ အညိအစရှိသည်အပြားရှိသော၊ ရူပါရမ္မဏံ၊ ရူပါရုံကို၊
သမောဓာနေက္ခာ၊ ပေါင်းရ၍၊ ဣဗံ၊ ငါတို့ကံတွန်းပါ၏၊ တွံ၊ နင်သောတိန္ဒြေ
သည်၊ နံ၊ ထိုရူပါရုံကို၊ တာဝ၊ လက်ဦးစွာ၊ ဝဝတ္ထာပေဟိ၊ မှတ်သားလော၊
ဝိတာဝေဟိ၊ ထင်စွာပြုလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထာ၊ ဆို၍၊ သောတိန္ဒြဿ၊
သောတိန္ဒြေအား၊ သဓဥပနေယျ၊ အကယ်၍ အနီးသို့ဆောင်ငြားအံ့၊ ဧဝံ
သတိ၊ ဤသို့အနီးသို့ဆောင်သည်ရှိသော်၊ ဧတံအာရမ္မဏံ၊ ဤအာရုံသည်၊
ကိံနာမ၊ အဘယ်မည်သောအာရုံတဲ နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တိတေ၊ သော
တိန္ဒြေကမေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဧတံအာရမ္မဏံ၊ ဤအာရုံသည်၊ ရူပါရမ္မဏံ
နာမ၊ ရူပါရုံမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ စက္ခုဝိညာ
ဏံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ ဝိနာပိမုခေန၊ ဆိုတတ်သော ခံတွင်းပေါက်ကင်း
သည်ဖြစ်၍မူလည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဓမ္မတာယ၊ သဘောအားဖြင့်၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုသည်မည်ရာ၏၊ ကိံ ဝဒေဝယျ၊ အဘယ်သို့ဆိုသည်မည်
ရာသနည်း၊ အရေအနွဗာလ၊ ဟယ်ငြိက်ကန်း၊ ဝဿသတမ္ပိ၊ အနှစ်တရာ
ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ဝဿသဟသမ္ပိ၊ အနှစ်တထောင်ပတ်လုံးလည်း
ကောင်း၊ ဝဿသတသဟသမ္ပိ၊ အနှစ်တသိန်းပတ်လုံး လည်းကောင်း၊
ပရိခာဝမာနော၊ ထက်ဝန်းကျင်သြဉ္စလည်ပြေးသွားရှာငြားသော်လည်း၊
မယာ၊ ငါစက္ခုဝိညာဉ်ကို၊ အညတြ၊ ထား၍၊ ဧတဿ၊ ဤအညိအရွှေစ
သော ရူပါရုံကို၊ ဇာနနကံ၊ သိတတ်နိုင်အားသော သတ္တဝါသင်္ခါရကို၊
ဣဟိ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ လဘိဿသိ၊ သင်ရနိုင်လိမ့်မည်နည်း၊ တံ၊ ထို
အညိအရွှေစသောရူပါရုံကို၊ အာဟာရ၊ ဆောင်ခဲ့ဘိလော၊ စက္ခုပဿဒေ၊
စက္ခုပဿဒ၌၊ ဥပနေဟိ၊ အနီးသို့ကပ်လော၊ အဟံ၊ ငါစက္ခုဝိညာဉ်သည်၊
ဧတံအာရမ္မဏံ၊ ဤအညိအရွှေစသောသင်္ခရူပါရုံကို၊ ဇာနိဿာမိ၊ သိပါ
အံ့၊ ယဒိနိလံဝါ၊ ညိသည်မူလည်း ဖြစ်စေ၊ ယဒိဝါဝိတကံ၊ ရွှေသည်မူ
လည်းဖြစ်စေ၊ ဇာနိဿာမိ၊ သိပါအံ့၊ ဟိသန္တံ၊ ဖန်၏၊ ဧသော၊ ဤအညိအရွှေ

စသောရူပါရုံသည်။ အညဿ။ ငါစက္ခုဝိညာဉ်မှ တပါးသောသတ္တဝါ သင်္ခါရ၏။ နိဿယော။ အရာမဟုတ်။ ဇေယျော။ ဤအညိအန္တရစသောရူပါရုံ သည်။ မဟ္တမေဝ။ ငါစက္ခုဝိညာဉ်၏သာလျှင်။ ဝိဿယော။ အစိုးရသော အရာတည်း။ ဣတိဇေ။ ဤသို့။ ဝဇေယျ။ ဆိုသည်မည်ရာ၏။ သေသန္တိရေသု ပိ။ ကြွင်းသောသောတန္တိရတို့၌လည်း။ ဇေယျဝနယော။ ဤနည်းကိုသာလျှင် ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ဇေ။ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ဇေတနိ။ ဤ စက္ခုသောတစသည်တို့သည်။ အညမညဿ။ တပါးသည်တပါး၏။ ဂေါ စရိသယံ။ ကျက်စားရာအာရုံကို။ နပစ္စနုဘောန္တနိနာမ။ မခံစားတတ် သည်မည်ကုန်၏။ ။

ကိပဋိဿရဏန္တိ။ ကိပဋိဿရဏံ ဟူသည်ကား။ ဇေတသံ။ ထို စက္ခုသောတစသည်တို့၏။ ပဋိဿရဏံ။ ကိုးကွယ် လည်းလျောင်းရာ သည်။ ကိ။ အဘယ်တရားကို။ ပဋိဿရဏန္တိ။ ကိုးကွယ်လည်းလျောင်းကုန် သနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုစ္ဆတိ။ မေး၏။ မနောပဋိဿရဏန္တိ။ မနောပဋိဿရ ဏံဟူသည်ကား။ ဇဝနမနော။ ဇောဖြစ်သောမနောဝိညာဉ်သည်။ ဇေတ သံ။ ထိုစက္ခုသောတစသည်တို့၏။ ပဋိဿရဏံ။ ကိုးကွယ်လည်းလျောင်း ရာသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ မနောဝနောသန္တိ။ မနောဝနောသံဟူသည်ကား။ မနောဒ္ဓါရိကပဉ္စဒ္ဓါရိကဇဝနမနောဇေ။ မနောဒ္ဓါရိပဉ္စဒ္ဓါရိ၌ဖြစ်သောဇောဟု ဆိုအပ်သောမနောဝိညာဉ်သည်သာလျှင်။ ဇေတသံ။ ထိုစက္ခုဝိညာဉ်သော တဝိညာဉ်စသည်တို့၏။ ဂေါစရိသယံ။ ကျက်စားရာအာရုံကို။ ရဇ္ဇနာဒိဝ သေန။ တပ်ခြင်းပြစ်မှားခြင်းစသည်တို့၏အတွင်းဖြင့်။ အနုဘောတိ။ ခံစား၏ ၊ ဟိ။ ထိုစကားသင့်စွာ။ စက္ခုဝိညာဏံ။ စက္ခုဝိညာဉ်သည်။ ရူပဒဿနမတ္တ မေဝ။ ရူပါရုံကိုမြင်တတ်ကာမျှသာလျှင်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဧတ္ထ။ ဤကိုယ်မြင် သောရူပါရုံ၌။ ရဇ္ဇနံ ဝါ။ တပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဒုဿနံ ဝါ။ ပြစ်မှား ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ရဟ္မနံ ဝါ။ တွေဝေခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ စက္ခုဝိညာဉ်အားမရှိခဲ။ ပန။ အစိုးရသည်ကိုဆိုဦးအံ့။ ဇေတသိန္တိရေ။ ဤ စက္ခုဒ္ဓါရိ၌။ ဇဝနံ။ ဇောသည်။ ရဇ္ဇတိ ဝါ။ တပ်လိုမှုလည်းတပ်၏။ ဒုဿတိ ဝါ။ ပြစ်မှားလိုမှုလည်းပြစ်မှား၏။ ရဟ္မတိ ဝါ။ တွေဝေလိုမှုလည်းတွေဝေ ၏။ သောတဝိညာဏာဒိသုပိ။ သောတဝိညာဉ်စသည်တို့၌လည်း။ ဇေယျဝ နယော။ ဤနည်းကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ။

တတြ။ ထိုပဉ္စဝိညာဉ်တို့ကားမခံစားတတ် ဇောသောအစိုးတရ ခံစား တတ်သည်၏အဖြစ်၌။ အယံ။ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့။ သည်ကား။ ဥပမာ။ ဥပမာ

တည်း။ ပဉ္စ၊ ငါးဦးကုန်သော၊ ခုဗ္ဗလသောဇနကာ၊ ဘုန်းစက် နည်းပါး ရွာငယ်စားတို့သည်၊ ရာဇာနိ၊ ပြည့်ရှင်မင်းကို၊ သေဝိတွာ၊ စား၍၊ ကိစ္ဆေန၊ ငြိငြိင်သဖြင့်၊ ကသိရေန၊ ပင်ပန်းသဖြင့်၊ ဧကသ္မိံ၊ တခုသော၊ ပဉ္စကုလိကေ၊ ငါးအိမ်သာရှိသော၊ ဂါမေ၊ ရွာ၌၊ ပရိတ္တကံ၊ အနည်းငယ်သော၊ အာယံ၊ အခွန်အတုတ်ကို၊ လသိံ သုကိရ၊ ရကုန်သတတ်တေသံ၊ ထိုဘုန်းစက်နည်းပါး ရွာငယ်စားတို့အား၊ တတ္ထ၊ ထိုမိမိတို့စားသောအိမ်သာရှိသော ရွာငယ်၌၊ မစ္ဆာဘာဂေါ၊ ဟင်းစားရုံ ငါးဝေရ အဖို့သည်လည်းကောင်း၊ ဓံသဘာဂေါ၊ သား နံတင်ပါး ဟင်းစာအဖို့သည်လည်းကောင်း၊ အဒ္ဓုကဟာပဏောဝါ၊ ထိတ်စအသပြာသည်လည်းကောင်း၊ ယောတ္တကဟာပဏောဝါ၊ ကြိုးစအသပြာသည်လည်းကောင်း၊ မာပဟာရကဟာပဏောဝါ၊ သားကြိုး ငါးကြိုး မသတ်စေလင့်ဟု ကြွေးကြော်သောအခါ အာဏာမတည်သောသူတို့အား ခံယူသော အသပြာသည်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌကဟာပဏောဝါ၊ ရှစ်အသပြာသည်လည်းကောင်း၊ သောဠသ ကဟာပဏောဝါ၊ တဆဲ့ခြောက်အသပြာသည်လည်းကောင်း၊ စတုသဋ္ဌိကဟာပဏောဝါ၊ ခြောက်ဆဲ့ လေးအသပြာသည် လည်းကောင်း၊ ပါဝုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ဒဏ္ဍောဝိ၊ ဥစ္စာဒဏ်သည်လည်း၊ ဧတ္တကမတ္တမေဝ၊ ဤရွှေအသပြာသည်မျှသာလျှင်၊ ပါဝုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ သတဝတ္ထုကံ၊ ပယ်တရာ လယ်တရာဝတ္ထုထိုက်သော၊ ခဉ္စသတဝတ္ထုကံ၊ အသပြာငါးရာ ဝတ္ထုမူလည်းဖြစ်သော၊ သဟဿ ဝတ္ထုကံ၊ အသပြာ တထောင် ဝတ္ထုမူလည်းဖြစ်သော၊ မဟာဗလိံ၊ ကြီးမားသောအခွန်အတုတ်ကို၊ ရာဇာဝ၊ ပြည့်ရှင်မင်းသည်သာလျှင်၊ ဂဏ္ဍတိ၊ ယူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဥပမာ၌၊ ပဉ္စကုလိကဂါမာဝိယ၊ ငါးအိမ်သာရှိသောရွာငယ်တို့ကဲ့သို့၊ ပဉ္စပဿဒါ၊ စက္ခုစသားငါးပါးသောပဿဒတို့ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏၊ ပဉ္စခုဗ္ဗလသောဇနကာဝိယ၊ ငါးဦးသီးဘုန်းစက်နည်းပါးရွာဝါးငယ်တို့ကဲ့သို့၊ ပဉ္စဝိညာဏာနိ၊ ပဉ္စဝိညာဉ်တို့ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗနိ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏ ရာဇာဝိယ၊ ပြည့်ရှင်မင်းကဲ့သို့၊ ဇာနိ၊ ဇောကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗ၊ မှတ်အပ်၏၊ ခုဗ္ဗလသောဇနကာနံ၊ ဘုန်းစက်နည်းပါး ရွာစားငယ်တို့အား၊ ပရိတ္တံ၊ အနည်းငယ်သော၊ အာယံ၊ အခွန်အတုတ်သည်၊ ပါဝုဏာနိဝိယ၊ ရောက်ခြင်ကဲ့သို့၊ စက္ခုဝိညာဏာနိ၊ စက္ခုဝိညာဉ်စသည်တို့၏၊ ရူပဒဿနာဒိမတ္တံ၊ ရူပါရုံကိုမြင်ခြင်းစသည်မျှကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗ၊ မှတ်အပ်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ရန္တနာဒိကဝိ

၃၃၈ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ခြင်းစသည်သည်။ ဇေတသု။ ထိုစက္ခုဝိညာဉ် စသည်တို့၌၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ရညော။ ပြည့်ရှင်မင်း၏။ မဟာဗလိဂဟဏံဝိယ။ ကြီးမားသော အခွန် အတုတ်ကိုသိမ်းယူခြင်းကဲ့သို့။ ဇေတသုခါရေသု။ ထိုစက္ခုခါရစသည်တို့၌၊ ဇဝနဿ၊ ဇေတ၏၊ ရန္တနာဒိနိ၊ တစ်ခြင်းစသည်တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ် ကုန်၏။ ။

ဇေံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဇေတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ ကုသလာကုသလ ဇဝနံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ဇေတကို၊ မနောတိ၊ မနောဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ သတိပဋိဿရဏန္တိ၊ သတိပဋိဿရဏံဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂသတိ၊ အရိယ မဂ်သတိသည်၊ ပဋိဿရဏံ၊ ကိုးကွယ်လည်းလျောင်းရာရှိသည်၊ ဟောတိ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဇဝနမနော၊ ဘာဝနာဇေတဖြစ်သော မနောဝိညာဉ် သည်၊ မဂ္ဂသတိ ပဋိဿရဏံ၊ အရိယမဂ် သတိလျှင် ကိုးကွယ် လည်း လျောင်းရာရှိ၏။ ဝိမုတ္တိတိ၊ ဝိမုတ္တိဟူသည်ကား၊ ဗလဝိမုတ္တိ၊ ဗလဝိမုတ္တိ တည်း၊ ပဋိဿရဏန္တိ၊ ပဋိဿရဏံဟူသည်ကား၊ ဗလဝိမုတ္တိယာ၊ ဗလ ဝိမုတ္တိ၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်၊ ပဋိဿရဏံ၊ ကိုးကွယ်လည်းလျောင်းရာရှိ သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ သာ၊ ထိုဗလဝိမုတ္တိ သည်၊ ပဋိဿရဏံ၊ ကိုးကွယ်လည်းလျောင်း၏၊ နာသက္ခိပဉ္ဇဿပရိယန္တံ ဂဟေတုန္တိ၊ နာသက္ခိပဉ္ဇဿပရိယန္တံဂဟေတုဟူသည်ကား၊ ပဉ္ဇဿ၊ ပြဿနာ၏၊ ပရိစ္ဆေဒပ္ပမာဏံ၊ အပိုင်းအခြားဖြစ်သောပမာဏကို၊ ဂဟေ တု၊ ယူခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊ မတတ်နှိုင်း၊ အပ္ပဋိဿရဏံ၊ ကိုးကွယ် လည်း လျောင်းရာမရှိသော၊ ဓမ္မံ၊ နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ သပ္ပဋိဿရဏန္တိ၊ ကိုးကွယ်ရာ ရှိတိသကဲ့သို့ပြု၍၊ ဂုတ္တတိ၊ မေး၏။ ဇေတံနိဗ္ဗာနံနာမ၊ ဤနိဗ္ဗာန်မည်သည်၊ အပ္ပဋိဿရဏံ၊ ကိုးကွယ် လည်းလျောင်းရာမရှိ၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတခုသော တရားကို၊ နပဋိဿရဏံ၊ ကိုးကွယ်လည်းလျောင်းရာသည်မဟုတ်၊ နိဗ္ဗာ နောဂဓန္တိ၊ နိဗ္ဗာနောဂဓံဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနန္တန္တရံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့အတွင်း ဝင်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ အနုပဝိဋ္ဌံ၊ သက်ဝင်သော၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မ စရိယံဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သော အ ကျင့်ကို၊ ။

နိဗ္ဗာနပရာယနန္တိ၊ နိဗ္ဗာနပရာယနံဟူသည်ကား၊ အဿ၊ ထိုမဂ်တည်း ဟူသောမြတ်သောအကျင့်၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော၊ ပရံ၊ မြတ် သော၊ အယနံ၊ လည်းလျောင်းရာသည်၊ ပရာဂတိ၊ မြတ်သောလားရာသည် အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘာတော၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ထွက်၊ ပရံ၊ အလွန်သို့၊ နဂုတ္တတိ၊ မသွား

မရောက်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အဿ၊ ထိုမဂ်
တည်းဟူသောမြတ်သော အကျင့်အား။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော။
ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ နိဗ္ဗာန
ပရိယောသာနံ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင်အပြီးအဆုံးရှိသည်မည်၏။ မူလဇာတာပတိဗ္ဗိ
တာတိဣမိနာ၊ မူလဇာတာပတိဗ္ဗိတာဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်။
အာဂတသဒ္ဓါ၊ လာသောသဒ္ဓါတရားကို။ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣမဗြစေတိက္ခ
ဝေသမယေတိ။ ဣမဗြစေ တိက္ခဝေ သမယေဟူသော စကားကို။ ကိံ၊
အဘယ်သို့သော အနက်သဘောကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ အာဟ၊ ဟော
တော်မူသနည်း။ ဈာနအနာဂါမိတံ၊ မိမိရသောပဌမဈာန်ဖြင့်အနာဂါမ်နှင့်
အလားတူသည်၏အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။
ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ပြာဟ္မဏဿ၊ ဥဏ္ဏဘာအမည်ရှိ
သောဥဏ္ဏားသည်။ ပဌမမဂ္ဂေန၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်၊ ပဉ္စအကုသလ
စိတ္တာနိ၊ ငါးခုသော အကုသိုလ်စိတ်တို့ကို။ ပဟိနာနိ၊ သမုစ္ဆေဒပဟာနံ
ဖြင့်ပယ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ပဌမဣာနေ၊ ပဌမဈာန်ဖြင့်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ နိဝ
ရဏာနိ၊ နိဝရဏတို့ကို။ ပဟိနာနိ၊ ဝိက္ခမ္ဘနပဟာနံအားဖြင့်ပယ်အပ်ကုန်ပြီ၊
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဈာနအနာဂါမိဌာနေ၊ မိမိရသောဈာန်ဖြင့် အနာ
ဂါမ်အရာ၌၊ ဌိတော၊ တည်သော၊ သော၊ ထိုဥဏ္ဏဘာဥဏ္ဏားသည်။ အပရိ
ဟိနဣာနေ၊ မယုတ်သော ဈာန်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာလံကတွာ၊ စုတ၍၊
တတ္ထေဝ၊ ထိုဗြဟ္မာတုံ၌သာလျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗာယေယျ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်ရာ၏၊ ပန၊
ထိုသို့ဝင်သော်လည်း။ အဿ၊ ထိုဥဏ္ဏဘာဥဏ္ဏားအား၊ ဝုတ္တဒါရံ၊ သားနှင့်
မယားကို၊ အနုသာသေန္တဿ၊ ဆုံးမစဉ်။ ကမ္မန္တေ၊ လုပ်ခင်းဆောင်ဘွယ်
အမှုကိစ္စတို့ကို၊ ဝိစာရေန္တဿ၊ စီရင်စဉ်၊ ဈာနံ၊ ဈာန်သည်၊ သစေနဿတိ
အကယ်၍ပျောက်ခဲ့အံ့၊ ဈာနေ၊ ဈာန်သည်၊ နဋ္ဌေ၊ ပျောက်လတ်သော်၊ ဂတိ၊
ဂတိသည်၊ အနိဗ္ဗာ၊ မမြဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနဋ္ဌေပန၊ ဈာန်မပျောက်
မူကား၊ နိဗ္ဗာ၊ မြဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣမံဈာန
အနာဂါမိတံ၊ ဤဈာန်အနာဂါမ်၏အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧဝံ၊ ဣမဗြ
စေတိက္ခဝေသမယေစသားဤစကားကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ အဉ္စနဝနေတိ၊ အဉ္စနဝနေဟူသည်
ကား။ အဉ္စနဝဏ္ဏပုပ္ဖာနံ၊ ဈာန်စဉ်းညှိအဆင်းနှင့်တူသော အပွင့်ရှိကုန်
သော၊ ချက္ခာနံ၊ သစ်ပင်တို့၏၊ ရောပိတဝနေ၊ ပိုက်ပျိုးရာဖြစ်သောဥယျာဉ်

၌၊ယံဘိက္ခဝေ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ တံသဒ္ဓါဗလန္တိ။ ယံဘိက္ခဝေ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ တံသဒ္ဓါ
ဗလံဟူသည်ကား၊ ဟံသစ္စံ၊ မှန်၏။ တံ၊ ထိုသဒ္ဓါတရားသည်၊ အဓိမောက္ခ
လက္ခဏေ၊ ပုံကြည်သောအားဖြင့် ဆုံးဖြတ်ခြင်း လက္ခဏာ၌၊ ဣန္ဒြေေန၊
အစိုးရသည်အဖြစ်တည်းဟူသော သဘောကြောင့်၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြေ
မည်၏။ အသဒ္ဓိယေ၊ မယုံကြည်ခြင်းတည်း ဟူသော ဆန့်ကျင်ဘက်
ကြောင့်၊ အကမ္မုဒေန၊ မတုန်မလှုပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဒ္ဓါဗလံ၊ သဒ္ဓါ
ဗိုလ်မည်၏။ ဣတရေသံ၊ ဤမှတပါးသော ဝီရိယသတိသမာဓိပညာတို့၏၊
ပဂ္ဂဟ ဥပဋ္ဌာန အဓိက္ခေပ ပဇာနန လက္ခဏေသု၊ ချီးပင့်ခြင်း၊ လက္ခဏာ
ထင်ခြင်းလက္ခဏာ မပျံ့လွင့်ခြင်းလက္ခဏာ သိခြင်းလက္ခဏာတို့၌၊ ဣန္ဒြေ
န၊ အစိုးရသည်အဖြစ်တည်းဟူသောသဘောကြောင့်၊ ဣန္ဒြိယဘာဝေါ၊
ဣန္ဒြေမည်သည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ကောသဇ္ဇ ဓုဋ္ဌသစ္စဝိက္ခေပါ
ဝိဇ္ဇာသု၊ ပျင်းရိသည်၏အဖြစ် လွတ်သောသတိရှိသည်၏အဖြစ် ပျံ့လွင့်
ခြင်း ဖူးလွှမ်းဝိတ်ကာအဝိဇ္ဇာတို့ကြောင့်၊ အကမ္မုဒေန၊ မတုန်မလှုပ်သည်
အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗလဘာဝေါ၊ ဗိုလ်မည်သည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဝေမေဝခေါတိ၊ ဝေမေဝခေါ ဟူသည်ကား၊
တဿာနဒိယာ၊ ထိုဖြစ်၏။ ဧကသောတံဝိယ၊ တခုသောရေအယဉ်ကဲ့သို့၊
သဒ္ဓါဝီရိယသတိသမာဓိ ပညာဝသေန၊ သဒ္ဓါဝီရိယသတိသမာဓိပညာ
တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဧကသ၊ တခုသောတရား၏၊ နိဗ္ဗာနာရဏံ၊ အသီးအသီး
ကွဲပြားသည်ကို ပြုတတ်သော အထူးမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
သိအပ်၏။ ဧသောတာနိဝိယ၊ နှစ်ခုသော ရေအယဉ်ကဲ့သို့၊ ဣန္ဒြေ အ
ကမ္မုဒဗ္ဗေဟိ၊ အစိုးရသည်၏အဖြစ်တည်းဟူသောသဘော မတုန်မလှုပ်
သည်၏အဖြစ်တည်းဟူသော သဘောတို့ကြောင့်၊ ဣန္ဒြိယဗလဝသေန၊
ဣန္ဒြေဗိုလ်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ နာနာကရဏံ၊ အသီးအသီးကွဲပြားသည်ကို
ပြုတတ်သောအထူးရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ အမတော ဂဓန္တိ၊ အမတောဂဓံဟူ
သည်ကား၊ အမတဗ္ဗန္တရံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့အတွင်းဝင်သည်၊ အမတပရာယနန္တိ၊
အမတပရာယနံဟူသည်ကား၊ အမတနိဗ္ဗတ္တိကံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်လျှင်ဖြစ်ရာ
ရှိသည်၊ အမတပရိယောသာနန္တိ၊ အမတပရိယောသာနံ ဟူသည်ကား၊
အမတနိဗ္ဗံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်လျှင်အပြီးအဆုံးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာဓု
သာဓုတိ၊ သာဓုသာဓုဟူသည်ကား၊ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏၊ ဗျာ

ကရဏံ၊ အဋ္ဌေကို၊ ပသံသန္တော၊ ခြီးမွမ်းလိုသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သာဓု
ကာရံ၊ ကောင်းချီးပေးသောအခြင်းအရာကို၊ ခေတိ၊ ပေး၏။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ တဒန္တယသတိ၊ တဒန္တယဟူသည်ကား၊ တံ၊
ထိုပညာကို၊ အနုဂစ္ဆမာနာ၊ အနုဂစ္ဆမာနာ၊ အစဉ်လိုက်သော၊ ဣတိအယံ
ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဝုဗ္ဗကောဋ္ဌကံ၊ ဝုဗ္ဗကောဋ္ဌကသုတ်
ကို၊ အာဒိကတွာ၊ အပြု၍၊ ပဋိပါဒိယာဝ၊ အစဉ်သဖြင့်သာလျှင်၊ ဆသု
သုတ္တေသု၊ ခြောက်သုတ်တို့၌၊ ဗလိန္ဒြိယာနေဝ၊ ဗိုလ်ဖြစ်သော ဣန္ဒြေတို့ကို
သာလျှင်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ သုရားသည်၊ ကလိတာနိ၊ ဟောတော်
မူအပ်ကုန်၏။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ ဣမေခေါတေဓမ္မာတိ၊ ဣမေခေါတေဓမ္မာဟူ
သည်ကား၊ ဥပရိ၊ သောတာပတ္တိမဂ်မှအထက်၌၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ
နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂါ၊ မဂ်တို့တည်း၊ ယေမေ
ပုဗ္ဗေသုတဝါ အဟေသုန္တိ၊ ယေမေပုဗ္ဗေသုတဝါ အဟေသုံ ဟူသည်
ကား၊ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အရ
ဟတ္တဖလိန္ဒြိယံနာမ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ဣန္ဒြေမည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ကထေန္တဿေဝ၊ ပြောသောသူ၏သာလျှင်၊ သန္တိကာ၊ အထံမှ၊
သုတဝါ၊ ကြားအပ်ဘူးကုန်သည်၊ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကာယေနဇုယိတွာ
တိ၊ ကာယေန ဇုယိတွာဟူသည်ကား၊ နာမကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်၊ ဇု
ယိတွာ၊ တွေ့၍၊ ပဋိလဘိတွာ၊ ရ၍၊ ပညာယစပဋိဝိဇ္ဈာပဿာမိတိ၊ ပညာယစ
ပဋိဝိဇ္ဈာပဿာမိဟူသည်ကား၊ ပစ္စဝေက္ခနပညာယစ၊ ပစ္စဝေက္ခနပညာဖြင့်
လည်း၊ ပဋိဝိဇ္ဈာတွာ၊ ထိုးထွင်း၍၊ ယာထာဝတော၊ ဟုတ်မှန်သောအားဖြင့်၊
ပဿာမိ၊ မြင်၏၊ ယာဟိဿာဘန္တေသဒ္ဓါတိ၊ ယာဟိဿာဘန္တေသဒ္ဓါဟူ
သောပါဌ်၌၊ အယံ၊ ဤသဒ္ဓါသည်၊ ကတရသဒ္ဓါ၊ အဘယ်သဒ္ဓါနည်း၊ စတူ
ဟိန္ဒြိယေဟိ၊ ဝိရိယိန္ဒြေစသောလေးပါးသော ဣန္ဒြေတို့နှင့်၊ သမ္ပယုတ္တာ၊
ယှဉ်သော၊ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ခြင်းသဒ္ဓါကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ကလိတာဝ
ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ အယံပန၊ ဤသဒ္ဓါသည်ကား၊ ပစ္စဝေက္ခန
သဒ္ဓါ၊ ပစ္စဝေက္ခနာဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သောသဒ္ဓါတည်း၊ ဟိ၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊
သမ္ပယုတ္တသဒ္ဓါ၊ ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော သဒ္ဓါသည်၊ မိဿကာ၊
လောကီလောကုတ်အရောတည်း၊ ပစ္စဝေက္ခနသဒ္ဓါ၊ ဆင်ခြင်တတ်သော
သဒ္ဓါသည်၊ လောကီကာဝ၊ လောက၌ အကျုံးဝင်သည်သာလျှင်တည်း။

၃၄၂ မဟာဝိဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အစုံစုံသောသုတ်တို့၌၊ ဥတ္တာ
နမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊
ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သော၊ ဇရာဝဂ္ဂေါ၊ ဇရာဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီခြင်း
သို့ရောက်ပြီ။

၄-ဣန္ဒြိယသံယုတ်-၄၈-သုကရက္ခတဝဂ်။

၁ ဆဋ္ဌဿ၊ ဆဋ္ဌဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ သူရိယေနာမိ၊ သူရိယေ
နဟူသည်ကား၊ သူရတာဝေန၊ ရဲသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဗောဓာယာတိ၊ ဗော
ဓာယဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓိနက္ခယာယ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုထိုးထွင်း၍
သိခြင်းငှါ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ မလ္လိကေသုတိ၊ မလ္လိကေသုဟူသည်ကား
ဇေနာမကေ၊ ဤသို့အမည်ရှိသော၊ ဇနပဒေ၊ ဇနပုဒ်၌၊ ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤ
သုတ်၌၊ စတ္တာရိဣန္ဒြိယာနိ၊ ပညိန္ဒြေကိုထား၍ အကြွင်းလေးပါးသောဣန္ဒြေ
တို့သည်၊ မိဿကာနိ၊ လောကီလောကုတ်အရောတို့တည်း၊ အရိယဉာဏံ
အရိယမဂ်ဉာဏ်သည်။ လောကုတ္တရံ၊ လောကုတ္တရာမည်၏၊ ပန၊ ထိုသို့
လောကုတ္တရာမည်သော်လည်း၊ တမ္ပိ၊ ထိုပညိန္ဒြေကိုလည်း၊ စတုက္ကိန္ဒြိယ
နိသိတံ၊ ပညိန္ဒြေမှတစ်ပါးလေးပါးသောဣန္ဒြေကိုမှီသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
မိဿကံ၊ လောကီလောကုတ်အရောတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာဇေတုံ၊ ဧဝ
ဘန်ခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ နဟေဝခေါကာယေန၊ နှစ်သိတွာဝိဟာရ
တိတိ၊ နဟေဝခေါကာယေန၊ နှစ်သိတွာဝိဟာရတိဟူသည်ကား၊ နာမကာယေ
န၊ နာမကာယဖြင့်၊ နှစ်သိတွာ၊ ရောက်၍၊ ပဋိလသိတွာ၊ ရ၍၊ နဝိဟာရတိ၊ နေ
သည်မဟုတ်၊ နှစ်သိတွာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ ပဋိလသိတွာ၊ ရခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ
မတတ်နိုင်၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြေတို့၏၊ အပရိပက္ခတ္တာ၊ မရင့်သေးသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ပညာယစအတိဝိဇ္ဇာပဿတိတိ၊ ပညာယစအတိဝိဇ္ဇာ
ပဿတိဟူသည်ကား၊ ပစ္စဝေက္ခန ပညာယပန၊ ပစ္စဝေက္ခနာ ပညာဖြင့်
ကား၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ အရဟတ္တဖလိန္ဒြိယံနာမ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဣန္ဒြေမည်
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ အသေက္ခဘူမိယံ၊ အသေက္ခ
ဘုံ၌၊ နှစ်သိတွာဝိဟာရတိတိ၊ နှစ်သိတွာဝိဟာရတိဟူသည်ကား၊ ပဋိလသိတွာ၊
ရ၍၊ ဝိဟာရတိ၊ နေ၏၊ ပညာယာတိ၊ ပညာယဟူသည်ကား၊ ပစ္စဝေက္ခန

၄-ဣန္ဒြိယသံယုတ်-၄၈-သုတရက္ခထဝဂ်၊

၃၄၃

ပညာယ။ပစ္စဝေက္ခနာပညာဖြင့်။ အရဟတ္တဖလိန္ဒြိယံနာမ။အရဟတ္တဖိုလ်
ဣန္ဒြေမည်သည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏။ဣတိ၊ဤသို့။ပဇာနာတိ၊အပြားအားဖြင့်သိ၏။
နကုဟိဗ္ဗိကိသိဗ္ဗိတိ၊ နကုဟိဗ္ဗိကိသိဗ္ဗိဟူကုန်သော၊ နွေပိ၊နှစ်ပုဒ်တို့သည်
လည်း။အညမညဝေဝစနာနေဝ၊အချင်းချင်းဝေဝစုံတို့ပင်တည်း။ကိဗ္ဗိဗ္ဗိ
ဝိဘဝေ၊တစုံတခုသော ဘဝ၌လည်း။ နုဥပ္ပဇ္ဇိသန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ဤ
တတိယသုတ်၌၊ပဉ္စိန္ဒြိယာနိ၊သဒ္ဓါစသောငါးပါးသောဣန္ဒြေတို့သည်။လော
ကုတ္တရာနိ၊လောကုတ္တရာတို့တည်း။ ခံ၊စက္ခု၊စသားခြောက်ပါးတို့သည်။
လောကိကာနိ၊လောကီတို့တည်း။ ဝဇ္ဇနိသိတာနိ၊ ဝဋ်၌ရှိသည်တရား
တို့ကို၊ဂဟိတာနိ၊ယူအပ်ကုန်၏။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊စတုတ္ထသုတ်၌၊ယာနိကာနိဝိပဒါနိဗောဓယသံဝတ္တန္တိ
တိ၊ယာနိကာနိဝိပဒါနိဗောဓယသံဝတ္တန္တိ ဟူသည်ကား။ ယာနိကာနိဝိ၊
အထုံးစုံကုန်သော၊ ဓမ္မကောဋ္ဌာသာ၊တရားအစုတို့သည်။ ဗုဒ္ဓိနတ္ထာယ၊
သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိခြင်း၌၊သံဝတ္တန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ။

၅ ပဉ္စမံ၊ပဉ္စမသုတ်သည်၊ဥတ္တာနမေဝ၊ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ ဝိတ္တံရက္ခတိ အာသဝေသုစ သာသဝေသုစ
ဓမ္မေသုတိ၊ ဝိတ္တံရက္ခတိအာသဝေသုစ သာသဝေသုစဓမ္မေသု ဟူသည်
ကား။တေဘူမကဓမ္မေ၊ထုံသုံးပါး၌ဖြစ်သောတရားတို့ကို၊အာရေတ္တံ၊အာရုံ
ပြု၍၊အာသဝုပ္ပတ္တိံ၊အာသဝ၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ဝါရေန္တော၊မြစ်သူက်၊အာသ
ဝေသု၊အာသဝမည်ကုန်သော၊ဓမ္မေသုစ၊တရားတို့ကြောင့်လည်းကောင်း၊
သာသဝေသု၊အာသဝ၏အာရုံဖြစ်ကုန်သော၊ဓမ္မေသုစ၊တရားတို့ကြောင့်
လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇနကအနတ္တတော၊ဖြစ်လတ္တံ့ သည်အကျိုးမဲ့၌၊ဝိတ္တံ၊
စိတ်ကို၊ရက္ခတိနာမ၊စောင့်သည်မည်၏။ ။

၇ သတ္တမံ၊ သတ္တမသုတ်သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်
တည်း။ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊အဋ္ဌမသုတ်၌၊ သူကရက္ခတာယန္တိ၊သူကရက္ခတာယံဟူ
သည်ကား။သူကရခါတလေတော၊ဝက်တူးလိုက်၌၊ ကဿပဗုဒ္ဓကာလေ၊
ကဿပမြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်၌၊ တံလေဏံ၊ ထိုလိုက်သည်။
ဧကသ္မိံ ဗုဒ္ဓန္တရေ၊နှစ်ဆူသောဘုရားရှင်တို့၏တရသောအကြား၌၊ ပထဝီ

ယသ၊ မြေကြီးသည်။ ဝတ္ထမာနာယ၊ တက်လတ်သော်။ အန္တောဘူမိဂတံ၊
 မြေတွင်း၌တည်သည်။ ဇာတံကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ အထ၊ ထိုသို့ငါတို့ဘုရား
 ဖွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ဇေကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဇေကော၊ တကောင်သော
 သူကရော၊ ဝက်သည်။ တဿ၊ ထိုလိုက်၏။ ဆဒနပရိယန္တသမိပေ၊ အမိုး
 စွန့်၏အနီး၌၊ ပံသုံ၊ မြေကို၊ ခဏံ၊ ကော်ပက်တူးဆွ၏။ ဒေဝေ၊ မိဗ်းသည်
 ဝုဠေ၊ ရွာသည်ရှိသော်၊ ပံသု၊ တူးစာမြေသည်၊ ခေတော၊ လျှောက်သည်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဆဒနပရိယန္တော၊ အမိုးစွန့်သည်။ ပါကဇော၊ ထင်ရှား
 သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေကော၊ တယောက်သော၊ ဝနစရဇော၊ တော၌
 လှည့်ပတ်သော ယောက်ျားသည်။ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဣမိနာ၊ ဤလိုက်သည်။
 ဝုဠေ၊ ရှေး၌၊ သီလဝန္တဟိ၊ သီလဝန်ဖြစ်သော အရှင်မြတ်တို့သည်။ ပရိ
 ဘုတ္တဗ္ဗာနေန၊ သုံးဆောင်တော်မူရာ အရပ်သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာပေ၏။
 နံလေဏံ၊ ထိုလိုက်ကို၊ ပဋိဇ္ဇေဋ္ဌိဿာမိ၊ သုတ်သင်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဿာဟ
 ဇာတော၊ ဖြစ်သောအားထုတ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်း
 ကျင်မှ၊ ပံသုံ၊ ပို့သည့်မြေကို၊ အပနေတွာ၊ ပယ်ယက်၍၊ လေဏံ၊ လိုက်ကို၊
 သောဇေတွာ၊ သုတ်သင်ရှင်းလင်း၍၊ ကုမ္ပိပရိက္ခေပံ၊ ကုမ္ပိအရံအကားကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ န္ဒါရဝါတပါနံ၊ တံခါးမလေသောက်ပြတင်းကို၊ ယောဇေတွာ၊
 တပ်၍၊ သုပရိနိဗ္ဗိတပရိကမ္မစိတ္တကမ္မံ၊ ကောင်းစွာပြုပြီးသော နုရပတေ
 အပြအပြစ်ပြုခြင်း ပန်းချီဆေးရေးခြင်း အမှုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရဇတသဒိ
 သာယ၊ ငွေနှင့်တူသော၊ ဝါလုကာယ၊ သဲဖြင့်၊ သန္တရိတံ၊ ခင်းအပ်သော၊
 ပရိဝေဏလေဏံ၊ ပရိဝတ်လိုက်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မဇ္ဇဝိဋ္ဌံ၊ ညောင်စောင်း
 အင်းပျဉ်ကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝသ
 နတ္ထာယ၊ သီတင်းသုံးတော်မူခြင်းအကျိုးငှါ၊ အဒါသိ၊ ရေစက်သွန်းလှူ၏။
 လေဏံ၊ လိုက်သည်။ ဂန္တိရံ၊ အစောက်နက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
 ဩတရိတွာ၊ သက်၍၊ အာရုပ္ပိတဗ္ဗံ၊ တက်အပ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
 တံသုကရက္ခတလေဏံ၊ ထိုဝက်တူးလိုက်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဇေတံ၊ ဤသူ
 ကရက္ခတာယံဟူသော စကားကို၊ ဝတ္ထံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပရမနိပစ္စ
 ကာရန္တိ ပဒံ၊ ပရမနိပစ္စကာရံဟူသောပုဒ်သည်။ ဘာဝနသုသကံ၊ ကြံယာကို
 ထွန်းတတ်သောနုပုန်းလိင်ရှိသောပုဒ်တည်း။ ပရမနိပစ္စကာရီ၊ အလွန်မခေါ်
 မရက်နှိမ့်ချတုတ်ဝပ်သော အမှုရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဝတ္ထမာနော၊
 ကောင်းစွာကျင့်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဝတ္ထတိ၊ ရှိသေစွာကျင့်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနုတ္တရံယောဂက္ခေမန္တိ၊

၄-ဣန္ဒြိယသံယုတ်-၄၈-သုတရက္ခတဝဂ်။ ၃၄၅

အနုတ္တရံယောဂက္ခေမံဟူသည်ကား။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သပ္ပ
 ခိုသောဝိ။ သပ္ပခိုသောဟူသည်ကား။ သဇေဋ္ဌကော၊ အကြီးအကဲရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောပုဒ်အပေါင်းသည်၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသော
 သုတ်ပုဒ်တို့၌၊ ဥတ္တာနုတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။
 ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။ ။ ဆဋ္ဌော၊ မြောက်ခု မြောက်သော၊
 သုကရက္ခတဝဂ္ဂေါ၊ သုကရက္ခတ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

၄-ဣန္ဒြိယသံယုတ်-၄၉-သတ္တမဝဂ်။

သတ္တမဝဂ္ဂေ၊ သတ္တမဝဂ်၌၊ သတ္တံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဖလ္လာနိ၊
 အကျိုးတို့သည်၊ ဗုဗ္ဗဘာဂါနိ၊ မဂ်၏ရှေ့အသို့ဖြစ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုခုနစ်ပါးသော အကျိုးတို့၏၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ နွေ၊ နှစ်
 ပါးကုန်သော၊ ဖလ္လာနိ၊ ဖိုလ်တို့ကို၊ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍၊ ဝိဿကာနိ၊
 လောကီလောကုတ်အရောတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤသတ္တမ
 ဝဂ်၌၊ သေသာနိမိ၊ အကျန်စကားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣတော၊ ဤ
 သတ္တမဝဂ်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သဗ္ဗန္ဓု၊ အလုံးစုံသော စကားရပ်သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဥတ္တာနုတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီး
 တည်း။ ။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော၊ ဣန္ဒြိယသံယုတ္တံ၊ ဣန္ဒြိယသံယုတ်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-သမ္ဗုဒ္ဓဓာနသံယုတ်။

သမ္ဗုဒ္ဓဓာနသံယုတ္တံ၊ သမ္ဗုဒ္ဓဓာနသံယုတ်၌၊ သကလေဝိ၊ အလုံးစုံသော
 ဝဂ်၌လည်း၊ ဗုဗ္ဗဘာဂဝိပဿနာဝ၊ ရှေးအသို့၌ဖြစ်သောဝိပဿနာကိုသာ
 လျှင်၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။
 ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော၊ သမ္ဗုဒ္ဓဓာနသံယုတ္တံ၊ သမ္ဗုဒ္ဓဓာနသံယုတ်သည်၊
 နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၆-ဗလသံယုတ်။

ဗလသံယုတ္တေ၊ ဗလသံယုတ်၌၊ ဗလသနိ၊ ဗိုလ်တို့ကို၊ မိဿကာနေဝ၊ လောကီလောကုတ်အရောတို့ကိုသာလျှင်၊ ကထိတာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောပုဒ်အပေါင်းသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောဝဂ်တို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ ။ သဗ္ဗံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော၊ ဗလသံယုတ္တံ၊ ဗလသံယုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၇-ဣဒ္ဓိပါဒသံယုတ်-၇၅-စာပါလဝဂ်။

၀ ဣဒ္ဓိပါဒ သံယုတ္တဿ၊ ဣဒ္ဓိပါဒသံယုတ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ ဆန္ဒံ၊ ကတ္တုကမ္ပတာဆန္ဒကို၊ နိဿယ၊ ခြံ့၍၊ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော၊ သမာဓိ၊ သမာဓိသည်၊ ဆန္ဒသမာဓိ၊ ကတ္တုကမ္ပတာဆန္ဒကို ခြံ့၍ဖြစ်သောသမာဓိမည်၏၊ ပခါနဘူတာ၊ လေးပါးသောကိစ္စကိုပြီးစေတတ်သောသဗ္ဗပ္ပဓာနလုံ့လဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရာ၊ ပြုပြင်တတ်သောတရားတို့သည်၊ ပဓာနသင်္ခါရာ၊ ပဓာနသင်္ခါရမည်ကုန်၏၊ သမန္နာဂတန္တိ၊ သမန္နာဂတံဟူသည်ကား၊ တေဟိဓမ္မေဟိ၊ ထိုဆန္ဒသမာဓိ ပဓာနသင်္ခါရတရားတို့နှင့်၊ ဥပေတံပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ သတ္တဝါတို့၏ပြည့်စုံပွားစီးကြောင်းအလွန်အကဲသို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော ဥပစာရဈာန်အစရှိသောကုသိုလ်စိတ်နှင့် ယှဉ်သောဆန္ဒသမာဓိပဓာနသင်္ခါရ၏၊ ပါဒံ၊ အခြေပါဒဖြစ်သော ကြွင်းသောစိတ်စေတသိက်အရတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ ဣဒ္ဓိပါဒမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဣဒ္ဓိဘူတံ၊ ယခင်ဆိုခဲ့ပြီးသောဣဒ္ဓိဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပါဒံ၊ အထက်ဖြစ်လတ္တံ့ သောအခြေအဖြစ်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့် ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ ဣဒ္ဓိပါဒမည်၏၊ သေသေသုပိ၊ ကြွင်းသော ဝိရိယ သမာဓိတို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဣဒ္ဓိပါဒသံယုတ်၌၊ သင်္ခေါပေါ၊ အကျဉ်းတည်း၊ ပန၊ ဂန္ထဂရုကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဝိတ္တာရော၊ အကျယ်သည်၊ ဣဒ္ဓိပါဒဝိဘင်္ဂဣဒ္ဓိပါဒဝိဘင်း၌၊ အာဂတောဝ၊ လာသည်သာလျှင်တည်း၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေပန၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျင်း၌ကား၊ တေသံ၊ ထိုဣဒ္ဓိပါဒတို့၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒိပိတော၊ ပြုအပ်ပြီ၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ မဂ္ဂဗောဇ္ဈင်္ဂသုတိပဋ္ဌာနသံယုတ္တေသု

စေတ။ မဂ္ဂသံယုတ် ဗောဇ္ဈင်္ဂသံယုတ် သတိပဋ္ဌာန သံယုတ်တို့၌ လည်းကောင်း၊ ဣဒ္ဓိပါဒသံယုတ်၌လည်းကောင်း၊ ကေပရိန္ဒေဒေါဝ။ တူသောအပိုင်းအခြားရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အတ္တနိဒ္ဒေသော၊ အနက်ကိုညွှန်းပြခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ ဣဒ္ဓိပဒေသန္တိ၊ ဣဒ္ဓိပဒေသံဟူသည်ကား၊ တယော၊ သုံးမီးကုန်သော၊ မဂ္ဂါစ၊ မဂ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဗလသနံ၊ ဖိုလ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ သမတ္တံဣဒ္ဓိန္တိ၊ သမတ္တံဣဒ္ဓိဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တဖလမေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ နဝသု၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ သုတ္တေသုပိ၊ သုတ်တို့၌လည်း၊ ဝိဝဇ္ဇပါဒကာဝေ၊ လောကုတ္တရာတရား၏ အခြေသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ စဗ္ဗေဏ္ဍာ၊ သားရေပိုင်းကို၊ နိဝီဒနန္တိ၊ နိဝီဒိုင်ဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဥဒေနယက္ခဿ၊ ဥဒေနနတ်ကြီး၏၊ စေတိယဋ္ဌာနေ၊ နတ်နန်းအသွင် အုတ်တို့ဖြင့် စီခင်း၍ လူတို့ပသစရာ ပြုအပ်သောနတ်ကွန်းနေရာ၌၊ ကတဝိဟာရော၊ သုရားကိုရည်မှတ်၍ ဆောက်လုပ်အပ်သောကျောင်းတော်ကို၊ ဥဒေနစေတိယန္တိ၊ ဥဒေနစေတီဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဂေါတမကာဒိသုပိ၊ ဂေါတမကစေတီ၌သို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဘာဝိတာတိ၊ ဘာဝိတာဟူသည်ကား၊ ဝဇိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်ပြီး ဗဟုလိကတာတိ၊ ဗဟုလိကတာဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓဗျူဟကတာ၊ ဘာဝနာအားဖြင့်ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြုအပ်ကုန်ပြီး၊ ယာနိကတာတိ၊ ယာနိကတာဟူသည်ကား၊ ယုတ္တယာနံပိယကတာ၊ အာဇာနည်ခြင်းကပြီးသောယာဉ်ကဲ့သို့အလိုအား လျော်စွာဖြစ်ခြင်းငှါ ထိုက်သည်ကို ပြုအပ်ကုန်ပြီး၊ ဝတ္ထုကတာတိ၊ ဝတ္ထုကတာဟူသည်ကား၊ ပတိဋ္ဌာနဋ္ဌေန၊ တည်ရာဟူသော အနက်ကြောင့်၊ ဝတ္ထုပိယကတာ၊ အလုံးစုံသော ဥပတ္တိလေသကိုသုတ်သင်ခြင်းဖြင့်ဣဒ္ဓိပိသေသတို့၏ တည်ရာဌာန၏အဖြစ်ကြောင့်ကောင်းစွာ သုတ်သင်အပ်ပြီးသောဘေးရန်ရှိသောတည်ရာဝတ္ထုကဲ့သို့ပြုအပ်ကုန်ပြီး အနုဋ္ဌိတာတိ၊ အနုဋ္ဌိတာဟူသည်ကား၊ အဓိဋ္ဌိတာ၊ ဖြစ်စွာထားအပ်ကုန်

၃၄၀ မဟာသဝ္ဗသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ၊

ပြီးပရိဝိတာတိ၊ ပရိဝိတာဟူသည်ကား။ သမန္တတောဝိတာ၊ ထက်ဝန်း ကျင်အားဖြင့် ပွားစေအပ်ကုန်ပြီ။ သုဝဇ္ဈိတာ၊ ကောင်းစွာပွားစေအပ်ကုန် ပြီ။ သုသမာရန္ဒါတိ၊ သုသမာရန္ဒါဟူသည်ကား။ သုဋ္ဌ၊ လွန်စွာ။ သမာရန္ဒါ၊ အသင့်အားဖြင့်အားထုတ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနိယမေန၊ အမှတ် မရှိသောစကားဖြင့်။ ကထေတွာ၊ ဟောပြီး၍။ ဝုန၊ တဖန်။ နိယမေတွာ၊ မှတ် သား၍။ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ တထာဂတဿခေါတိ အာဒိ၊ တထာဂတဿခေါ ဤသို့အစရှိသော စကားကို။ အာဟ၊ ဟော တော်မူ၏။ ။

စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဣတ္ထ၊ ဤတထာဂတဿခေါ အစရှိသောပါဌ၌၊ ကပ္ပန္တိ၊ ကပ္ပံဟူသည်ကား။ အာယုကပ္ပံ၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး။ တသ္မိံ တသ္မိံကာလေ၊ ထိုထိုကာလ၌။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ ယံအာယုပ္ပမာဏံ၊ အကြင်အသက်အတိုင်းအရှည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံအာယုပ္ပမာဏံ၊ ထို အသက်အတိုင်းအရှည်ကို။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံသည်ကို။ ကရောန္တော၊ ပြု လျက်၊ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်နှိုင်းရာ၏။ ကပ္ပါဝသေသံဝါတိ၊ ကပ္ပါဝသေသံဝါ ဟူသည်ကား။ အပ္ပံဝါဘိယျောတိ၊ အပ္ပံဝါဘိယျောဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟော တော်မူအပ်သော။ ဝဿသတတော၊ အနှစ်တရာထက်။ အတိရေကံဝါ၊ အလွန်အပိုဖြစ်သော တစ်-နှစ်-သုံး-လေး-ငါး-အနှစ်ခြောက်ဆယ်ပတ် လုံလည်း။ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်နှိုင်းရာ၏။ ။

ပန၊ ဝါဒ အထူးကိုဆိုဦးအံ့။ မဟာသဝ္ဗဝတ္ထေရော၊ မဟာသဝ္ဗ မထေရ် သည်။ ဗုဒ္ဓါနုစ္ဆ၊ ဘုရားရှင်တို့၏လည်း။ အဋ္ဌာနေ၊ အရာမဟုတ်သည်၌။ ဂစ္ဆိ တံနာမ၊ ကြိမ်းဝါးခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ၊ ထိုစကားကိုထင်ရှားပြဦး အံ့။ ဝေဠုဝဂါမကေ၊ ဝေဠုဝရွာလမ်း၌။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ မရဏန္တိ၊ ကဝေဇ နံ၊ သေခါနီးဖြစ်သောဝေဇနာကို။ ဒသမာသေ၊ ဆယ်လတို့တိုင်တိုင်၊ ဝိက္ခ န္တေ၊ သိယထေဝ၊ မဖြစ်ရအောင်ခွါ၏သို့လျှင်။ ဇံတထာ၊ ထိုအတူ။ တံ သမာပတ္တိံ၊ ထိုသမာပတ်ကို။ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍။ ဒသမာသေဝိ၊ ဆယ်လဆယ်လတို့တိုင်အောင်လည်း။ ဝိက္ခန္တနံ၊ ခွါခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ဣမံဘဒ္ဒကပ္ပမေဝ၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကပ္ပာပတ်လုံးသာလျှင်။ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်နှိုင်းရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ။

ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်ကား။ နဋ္ဌိတော၊ တည်တော် မမူသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စေဗုန္တေယျ၊ အကယ်၍မေးငြားအံ့။ ဥပါဒိန္နကသရိရံနာမ၊ ဥပါဒိန္နက ဖြစ်သော အတ္တဘော မည်သည်ကို။ ခဏ္ဍိစ္စာဒီပိ၊ သွားကျိုး

ခြင်း ဆံဖြူခြင်း အရေတွန့်ခြင်း စသည်တို့ဖြင့်၊ အဘိဘုယျတိ၊ နှိပ်စက်
အပ်၏။ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ ဘုရားရှင်တို့ မည်သည်။ ခဏ္ဍိစ္စာဒိတာဝံ၊ သွားကျိုး
ခြင်းအစရှိသောသဘောသို့၊ အပတွာဝ၊ မရောက်မူ၍သာလျှင်၊ ပဉ္စမေ၊
ငါးခုမြောက်သော၊ အာယုကောဋ္ဌာသေ၊ အသက်အရ၌၊ ဗဟုဇနဿ၊
များစွာသော သတ္တဝါသည်။ ဝိယမနာပကာလေယေဝ၊ ချစ်ခင်နှစ်သက်
ဘွယ် အရှုပတ်ကောင်းသော ကာလ၌သာလျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်
ဝင်ကုန်၏။ စ၊ အကြောင်းတပါးကို ဆိုအံ့၊ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓေသု၊ သဗ္ဗညုဘုရား
ကိုအတုလိုက်၍ သစ္စာလေးပါး တရားကို သိကုန်သော၊ မဟာသာဝ
ကေသု၊ မဟာသာဝကတို့သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေသု၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံကုန်သည်
ရှိသော်၊ ဧကဏေနဝါ၊ လက်ထောက်မရှိ ကိုယ်တော် တပါးလည်း
သည်မူလည်း၊ ခါဏုကေနဝိယ၊ သစ်ပုတ်တို့ကဲ့သို့၊ ဌာတဗ္ဗံ၊ တည်ရာ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒဟရ သာမဏေရ ပရိပါရေန၊ ရဟန်းငယ်အဖြစ်
အရံဖြင့်၊ ဂတော၊ ဒေသစာရိတ္တုချီတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊ ဗုဒ္ဓါ
နံ၊ သဗ္ဗညုဘုရားတို့၏၊ ပရိသေ၊ ပရိသတ်သည်၊ အဟော၊ အံ့ဘွယ်ရှိစွ၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟိဋ္ဌိတဗ္ဗတံ၊ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချအပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇေယျ၊
ရောက်ရာ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝိဿဇ္ဇေယျ၊ ဖြေဆိုရာ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေဝိ၊ မဟာသီဝမထေရ်ဆိုတော်
မူအပ်သော်လည်း၊ သောပန၊ ထိုနည်းကိုကား၊ နရုစ္စတိ၊ မနှစ်သက်အပ်၊
အာယုကပ္ပေါတိဣဒမေဝ၊ အာယုကပ္ပေါဟူသော ဤစကားကိုသာလျှင်၊
အဋ္ဌကထာပံ၊ အဋ္ဌကထာ၌၊ နိယမိတံ၊ မှတ်အပ်၏။ ။

ယထာတံမာရေနပရိယုဋ္ဌိတဗိက္ခောတိဇ္ဈေ၊ ယထာတံမာရေနပရိယုဋ္ဌိ
တဗိက္ခောဟူသောဤပါဌ၌၊ တန္တိပဒံ၊ တံဟူသောပုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊
နိပါတ်မျှသာတည်း။ မာရေန၊ မာရ်သည်။ ပရိယုဋ္ဌိတဗိက္ခော၊ နှိပ်စက်အပ်
သောစိတ်ရှိသော၊ အဇ္ဈောတ္တတဗိက္ခော၊ လွှမ်းမိုးအပ်သော စိတ်ရှိသော၊
အညောဝိ၊ အာနန္ဒာမထေရ်မှတပါးလည်းဖြစ်သော၊ ကောစိ၊ တစုံတယေခံ
သော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်၊ ပဋိဝိဇ္ဈိတံ၊ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှါ၊ န
သက္ကုဏေယျပထာ၊ မတတ်နိုင်၏သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ထေ
ရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ပဋိဝိဇ္ဈိတံ၊ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှါ၊ နာ
သက္ခိ၊ မတတ်နိုင်၊ ဣတိအပံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိ
သစ္စံ၊ မှန်၏၊ မာရော၊ မာရ်မင်းသည်၊ ယဿ၊ အကြင်ပုထုဇဉ်သည်၊ သဗ္ဗ
နသဗ္ဗံ၊ ခပ်သိမ်းသောအပြားအားဖြင့်၊ ဣဒဿ၊ တဆွဲနှစ်ပါး ကုန်သော၊

၃၅၀ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဝိပလ္လာသော၊ ဝိပလ္လာသတို့ကို၊ အပ္ပဟိနာ၊ မပယ်အပ်ကုန်သေး၊ တဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ပရိယုဠာသိ၊ နှိပ်စက်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ထေရဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဝိပလ္လာသော၊ ဝိပလ္လာသတို့ကို၊ အပ္ပဟိနာ၊ မပယ်အပ်ကုန်သေး၊ တေန၊ ထို မပယ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဿထေရဿ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာမ ထေရ်၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ မာရော၊ မာရ်သည်၊ ပရိယုဠာသိ၊ နှိပ်စက်၏။ ။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ သော၊ ထိုမာရ်မင်းသည်၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ပရိယုဠာ နံ၊ နှိပ်စက်ခြင်းကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ကရောသိ၊ ပြုသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေပုစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍မေးပြားအံ့၊ ဘေ ရဝံ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်သော၊ ချပါရမ္မဏံဝါ၊ ချပါရုံကိုလည်း၊ ဒသေတိ၊ ပြု ၏၊ ဘေရဝံ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်သော၊ သဒ္ဓါရမ္မဏံဝါ၊ သဒ္ဓါရုံကိုလည်း၊ သာ ဝေတိ၊ ကြားစေ၏၊ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ တံ၊ ထို ကြောက်မက်ဖွယ်သောချပါရုံကို၊ ဒိသ္မာဝါ၊ မြင်၍လည်းကောင်း၊ တံ၊ ထို ကြောက်မက်ဖွယ်သော သဒ္ဓါရုံကို၊ သုတွာဝါ၊ ကြား၍လည်း ကောင်း၊ သတိံ၊ သတိကို၊ ဝိဿေန္တေတွာ၊ လွှတ်၍၊ ဝိဝေသုမုခါ၊ ဟသေခံတွင်းရှိကုန် သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုကြောက်မူထိတ်လန့်၍ခံတွင်းပျက် သောသူတို့၏၊ မုခေန၊ ခံတွင်းဖြင့်၊ ဟတ္ထံ၊ မာရ်မင်းလက်ကို၊ ပဝေသေတွာ၊ သွင်း၍၊ ဟဒယံ၊ နှလုံးခွံ သားကို၊ မဒ္ဒတိ၊ နယ်တိသကဲ့သို့တို့၏၊ တေ၊ ထို သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝိသညိ၊ သညာကင်း၍မိန်းမောကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ် ကုန်၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ပန၊ ထူးသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ထေရဿ၊ အရှင် အာနန္ဒာမထေရ်၏၊ မုခေ၊ ခံတွင်း၌၊ သေဇေသော၊ ဤမာရ်သည်၊ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို၊ ပဝေသေတုံ၊ သွင်းခြင်းငှါ၊ ကိံ၊ သက္ခိဿတိ၊ အဘယ်မှာတတ် နှိုင်းအံ့နည်း၊ နသက္ခိဿတိ၊ မတတ်နှိုင်းသည်သာတည်း၊ ပန၊ စင်စစ်မူကား၊ ဘေရဝါရမ္မဏံ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်သောအာရုံကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ တံ၊ ထို ကြောက်မက်ဖွယ်သော အာရုံကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်၊ နိမိတ္တောဘာသံ၊ နိမိတ်ဩဘာသကို၊ နပဋိဝိတ္တိ၊ နားမလည်။

ဇာနန္တောယေဝ၊ သိလျက်သာလျှင်၊ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုးငှါ၊ ယာ ဝတတိယကံ၊ သုံးကြိမ်တိုင်အောင်၊ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေပုစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍မေးပြားအံ့၊ ပရေတော၊ နောက်၌၊

၇-အုဒ္ဓိပါဒသံယုတ်-၇၅-စာပါသဝဂ်။ ၃၅၁

ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာယုကပ္ပံ၊ အာယု
ကပ်ပတ်လုံး၊ တိဋ္ဌတု၊ တည်တော်မူပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယေရေန၊ အရှင်အာ
နန္ဒာမထေရ်သည်။ ယာမိတေ၊ တောင်းပန်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဧတံ၊ ဤသို့
ငါ့နိမိတ်ဩဘာပြုပါလျက် ထိုအခါဦးအောင်သင်မတောင်းပန်ခြင်းသည်။
တုယေဝ၊ သင်၏သာလျှင်၊ ခုတ္တဗ္ဗံ၊ လျက်သောအမှုတည်း။ ဧတံ၊ ဤသို့
ငါ့နိမိတ်ဩဘာပြုပါလျက် ထိုအခါဦးအောင် သင်မတောင်းပန်ခြင်းသည်။
တုယေဝ၊ သင်၏သာလျှင်၊ အပရန္တံ၊ ချော်သောအမှုတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဒေါသာရောပနေန၊ အပြစ်တင်သဖြင့်၊ သောကတနုကရုဏတ္ထံ၊ စိုးရိမ်ခြင်း
ခေါင်းပါးအောင်ပြုခြင်းငှါ၊ ယာဝတတိယကံ၊ သုံးကြိမ်တိုင်အောင်၊ အာ
မန္တေ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

မာရောပါပိမာတိဇ္ဈေ၊ မာရောပါပိမာဟူသောဤပါဌ၌၊ သတ္တေ၊ သတ္တ
ဝါတို့ကို၊ အနတ္တေ၊ အကျိုးစီးပွားမရှိသည်၌၊ နိယောဇေန္တော၊ တိုက်တွန်း
လျက်၊ မာရေတိ၊ သတ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မာရော၊ မာရ်မည်
၏၊ ပါပိမာတိပဒံ၊ ပါပိမာဟူသောဝုဒ်သည်၊ တဿေဝ၊ ထိုမာရ်မင်း၏သာ
လျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝစတည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုမာရ်ကို၊ ပါပဓမ္မ
သမန္နာဂတတ္တာ၊ ယုတ်မာသောအကျင့်တရားနှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ ပါပိမာတိ၊ ပါပိမာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကဏ္ဍောအန္တကောနမု
စိပမတ္တဗန္ဓုတိပိ၊ ကဏ္ဍောအန္တကောနမုစိပမတ္တဗန္ဓုဟူသော အမည်တို့
သည်လည်း၊ တဿေဝ၊ ထိုမာရ်၏သာလျှင်၊ နာမာနိ၊ အမည်တို့တည်း။ ။

ဘာသိတာခေါပနေသမတိ၊ ဘာသိတာခေါပနေသာ ဟူသည်ကား၊
ဟိ၊ ထိုစကားကိုထင်ရှားအောင်ပြုဦးအံ့၊ အယံ၊ ဤမာရ်သည်၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္မောမိပတ္တိယာ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်သို့ရောက်သည်မှ
အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော၊ သတ္တာဟေ၊ သတ္တာဟန္တံ၊ ဗောဓိမဏ္ဍေယေဝ၊
ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌သာလျှင်၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ယန္တိတ္ထံ
အကြင်အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သဗ္ဗညုတညာဏ်အကျိုးငှါ၊ တုဌေဟိ၊ အရှင်
ဘုရားတို့သည်၊ ပါရမိယော၊ ပါရမီတို့ကို၊ ပုရိတာ၊ ဖြည့်အပ်ကုန်၏၊ တေ၊
အရှင်ဘုရားသည်၊ သောအတ္ထော၊ ထိုအကျိုးကို၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ရအပ်ပြီ၊
သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို၊ ပဋိပိဇ္ဇံ၊ ထိုထွင်း၍ထိအပ်ပြီ၊
တေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ လောကဝိစရုဏေန၊ ပရိသတ်တသောသော လော
က၌တမားမားထူညှိသည်ဖြစ်ဖြင့်၊ ကိံ၊ အတယ်မူစအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

၃၅၂ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဝတ္ထု၊ ဆို၍၊ အဇ္ဈ၊ ဤအာယုသင်္ခါ၊ ရလွတ်သောနေ၌၊ ယာမိယထာ၊ တောင်း
ပန်၏လို့၊ ဇေဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ဒါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပရိနိဗ္ဗာတု၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပါ
လော၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကိုဆိုတော်
မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပရိနိဗ္ဗာတု၊ ပရိ
နိဗ္ဗာန်စံတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာမိ၊ တောင်ပန်းဘူး၏၊ ဘဂဝါစ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ အဿ၊ ထိုအာနန္ဒာမထေရ်၏၊ ယာစနံ၊ တောင်း
ပန်ခြင်းကို၊ နတာဝါဟန္တိ အာဒိနိ၊ နတာဝါဟံ ဤသို့အစရှိသည်တို့ကို၊
ဝတ္ထု၊ ဆို၍၊ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်တော်မူ၏၊ ကံ၊ ထိုဘုရားဆိုတော်မူသောနတာ
ဝါဟံအစရှိသော စကားကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဘာသိတာခေါပနေသာ
ဘန္တေ၊ တိအာဒိ၊ ဘာသိတာခေါပနေသာဘန္တေ ဤသို့အစရှိသောစကား
ကို၊ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဘာသိတာခေါအစရှိသောပါဌ်၌၊ ဝိယတ္တာတိ၊ ဝိယတ္တာဟူ
သည်ကား၊ မဂ္ဂဝသေန၊ မဂ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဗျတ္တာ၊ လိမ္မာကုန်၏၊ တထေဝ
မဂ္ဂဝသေနေဝ၊ ထိုသို့မဂ်၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိနိတာ၊ ဆုံးမအပ်ကုန်
သည်၊ တထာ၊ ထိုသို့အရိယမဂ်ကို ရခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိသာရဒါ၊ ဘုရား
သာသနာတော်၌ဝေသာရဇ္ဈညာဏ်ဖြင့် ရှုံ့ရှားခြင်းကင်းကုန်၏၊ သာရဇ္ဈ
ကရာနံ၊ ရှုံ့ရှားခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗိဝိစိကိစ္ဆာဒိပါပဓမ္မာနံ၊ ဒိဗ္ဗိဝိစိ
ကိစ္ဆာစသောအကုသိုလ်တရားတို့၏၊ ဝိဂမေန၊ ကင်းခြင်းကြောင့်၊ ဝိသာ
ရဒတာဝံ၊ ရှုံ့ရှားခြင်းကင်းသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သည်၊
ဗဟုသုတာတိ၊ ဗဟုသုတာဟူသည်ကား၊ ဇေတသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊
တေပိဋကဝသေန၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဗဟု၊ များစွာသော၊
သုတံ၊ အကြားအမြင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗဟုသု
တာ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ၏ အစွမ်းဖြင့်များသော အကြားအမြင်ရှိကုန်သည်၊
တဒေဝဓမ္မံ၊ ထိုပိဋကတ်သုံးပုံဟုဆိုအပ်သောမှတ်သားအပ်ပြီးသောတရား
ကျမ်းဂန်ကိုသွင်း၊ ဓာရေန္တိ၊ ရွှေ့ရွက်၌လည့်အပ်သော ခြင်္သေ့ဆီသို့ မဖိတ်
မပိုမပျက်ဆီးသည်ကိုပြု၍ ကောင်းစွာလေ့လာဆောင်ရွက်ကုန်၏၊ ဣတိ
တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မဓရာ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံတရားကျမ်းဂန် လေ့ကျက်
ဆောင်ရွက်ကုန်သည်၊ အသဝါ၊ တနည်းလည်း၊ ပရိယတ္တိဗဟုသုတာ
စေဝ၊ ပရိယတ်ဟူသော များသော အကြားအမြင် ရှိကုန်သည် လည်း
ကောင်း၊ ပဋိဝေဓဗဟုသုတာစေဝ၊ ပဋိဝေဓဟူသော သုတရှိကုန်သည်

လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိပဋိဝေဓဓမ္မာနံယေဝ။ ပရိယတ္တိပဋိဝေဓဓမ္မတို့ကို
သာလျှင်၊ ဓာရဏတော၊ ဆောင်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဓမ္မဓရာ၊ ပရိ
ယတ္တိဓမ္မပဋိဝေဓဓမ္မနှစ်ပါးကိုဆောင်ကုန်သည် လည်းကောင်း၊ ဣတိဇေ၊
ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဗဟုသုတာဓမ္မဓရာဟူသောပါဠိ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
ဒဗ္ဗဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပန္နာတိ၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပန္နာဟူသည်ကား၊
အရိယဓမ္မသံ၊ အရိယာတို့၏ဥက္ခာဖြစ်သော လောကုတ္တရာတရားကိုးပါး
အား၊ အနုဓမ္မဘူတံ၊ ရေခြင်းငှါလျော်သော အကျင့်တရား ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊
ဝိပဿနာဓမ္မံ၊ ဝိပဿနာအကျင့်တရားကို၊ ပဋိပန္နာ၊ ကျင့်ကုန်သည်၊ သာမိ
ဝိပုဋ္ဌိပန္နာတိ၊ သာမိဝိပုဋ္ဌိပန္နာဟူသည်ကား၊ အနုတ္တဝိကပဋိပဒံ၊ လောကုတ္တ
ရာတရားအားလျောက်ပတ်သောအကျင့်ကို၊ ပဋိပန္နာ၊ ကျင့်ကုန်သည်၊ အ
နုဓမ္မစာရိနေတိ၊ အနုဓမ္မစာရိနော ဟူသည်ကား၊ အနုဓမ္မစရဏသီလော၊
ခြောက်ပါးသော ဝိသုဒ္ဓိအားလျော်သော အဘိသလ္လေခိတ အပ္ပိစ္ဆတာ
စသောအကျင့်ကိုကျင့်လေ့ရှိကုန်သည်၊ သကံအာစရိယကန္တိ၊ သကံအာ
စရိယကံဟူသည်ကား၊ အတ္တနောအာစရိယဝါဒံ၊ မိမိ၏ဆရာဖြစ်သော
သဗ္ဗညုတရား၏ စတုသစ္စဒေသနာဟု ဆိုအပ်သော ဝါဒကို၊ အာစိက္ခိ
သန္တိတိအာဒိနိ၊ အာစိက္ခိသန္တိ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံ
သောဝုန်တို့သည်၊ အညမညသေဝ၊ တပါးသည်တပါး၏သာလျှင်၊ ဝေဝ
စနာနိ၊ ဝေဝုစ်သဒ္ဓါတို့တည်း၊ သဟဓမ္မေနာတိ၊ သဟဓမ္မေနဟူသည်ကား၊
သဟတုကေန၊ အကြောင်းနှင့်တကွသော၊ သကာရဏေန၊ အကြောင်း
နှင့်တကွသော၊ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်၊ သပါဋိဟာရိယန္တိ၊ သပါဋိဟာရိယံ
ဟူသည်ကား၊ ယာဝနိယျာနိကံ၊ ဝရိုဋ္ဌထွက်မြောက်သည်တိုင်အောင်၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဓမ္မံ၊ ကိုးပါးသောလောကုတ္တရာ တရားကို၊ ဒေသေသန္တိ၊
ဟောကုန်လတ္တံ့။ ။

ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယံဟူသည်ကား၊ သိက္ခတ္တယသင်္ဂဟိတံ၊ အဓိ
သီလသိက္ခာ အဓိစိတ္တသိက္ခာ အဓိပညာသိက္ခာသုံးပါးဖြင့်ရေတွက်အပ်
သော၊ သကလံ၊ အလုံးစုံသော၊ သာသနဗြဟ္မစရိယံ၊ တရားအဆုံးအမ
တော်တည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့်သည်၊ ဣန္ဒြိယန္တိ၊ ဣန္ဒြိယဟူသည်ကား၊
ဈာနဿာဒဝသေန၊ ထိုထိုဂုဏ်လှိုင်းတို့သည် ရအပ်သောဈာန်၌ သာယာ
သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ သမိဇ္ဇံ၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဇီတန္တိ၊ ဇီတံဟူသည်ကား၊
အဘိညာသမ္ပတ္တိဝသေန၊ အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အစွမ်း
(၄၅)

ဖြင့်၊ သဗ္ဗပာလိယုတ္တံ၊ ဝိယ၊ အလုံးစုံထက်ဝန်းကျင်ပွင့်သော အင်ကြင်းပင်
ကြီးကဲ့သို့၊ ဝုဒ္ဓိပတ္တံ၊ အချင်းခပ်သိမ်းပွားစီးခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဝိတ္ထာရိ
တန္တိ၊ ဝိတ္ထာရိတံဟူသည်ကား၊ တတ္ထိံ တတ္ထိံ ဒိသာတာဝေ၊ ထိုထိုအရပ်
မျက်နှာအတိုင်း၊ ပတိဗ္ဗိတဝသေန၊ အမြစ်ပိုက်၍မြဲစွာသာသနာတည်သည်
၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိတ္ထတံ၊ ပြန့်နှံ့သည်၊ ဗဟုဇညန္တိ၊ ဗဟုဇညံဟူသည်ကား၊
မဟာဇနာဘိသမယဝသေန၊ များစွာသောသူတို့၏သစ္စာလေးပါးတရား
ကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဗဟုဟိ၊ များစွာသော သူတို့သည်၊
ဉာတံပဋိဝိဒ္ဓံ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်သည်၊ ဝုထုဘူတန္တိ၊ ဝုထုဘူတံဟူသည်
ကား၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝုထုတာဝံ၊ ပြန့်
နှံ့သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တံ၊ ရောက်သည်၊ ကာထံ၊ အဘယ်သို့ရောက်သနည်း
ဟူမူကား၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေ့လောက်၊ ဒေဝမနုဿဟိ၊ နတ်လူတို့သည်၊
သုပကာသိတံ၊ အာဒိကလျာဏမဇ္ဈေကလျာဏ ပရိယောသာဏကလျာ
ဏအားဖြင့်ကောင်းစွာဟောကြားပြသအပ်သည်၊ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊
တာဝ၊ ထိုရွှေ့လောက်၊ ဝုထုတာဝံ၊ ပြန့်နှံ့သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တံ၊ ရောက်
သည်၊ ယတ္ထကာ၊ အကြင်ရွှေ့လောက်ကုန်သော၊ ဝိညာ၊ ဇာတိကား၊ ပညာရှိ
ဇာတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါစေဝ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မနုဿာစ၊
လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော
ပညာရှိဇာတ်နတ်လူတို့သည်၊ သုဗ္ဗုပကာသိတံ၊ ကောင်းစွာဟောကြားပြ
သအပ်သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ။

အပ္ပေါသုက္ကောတိ၊ အပ္ပေါသုက္ကောဟူသည်ကား၊ နိရာလယော၊ အာ
လယကင်းသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပါပိမ၊ မာရ်ယုတ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ အဋ္ဌမ
သတ္တာဟတော၊ အဋ္ဌမသတ္တာဟမ္၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောဘုရားသည်၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခု၊ ပရိနိဗ္ဗာတု၊
ပရိနိဗ္ဗာန်အဖြစ်ပြည်ဝင်တော်မူပါလော့၊ သုဂတော၊ ကောင်းသောနိဗ္ဗာန်သို့
ကြွတော်မူတတ်သောဘုရားသည်၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခု၊ ပရိနိဗ္ဗာတု၊ ပရိနိဗ္ဗာန်
ရွှေ့ပြည်ဝင်တော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိရဝန္တော၊ မြည်တမ်းလျက်၊
အာဟိဣတ္ထိ၊ ထည့်လည်၏၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊
စ၍၊ ဝိဂတုဿာဟော၊ အားထုတ်ခြင်းကင်းသည်၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လေလော့၊
မယံ၊ ငါ၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနတ္ထံ၊ နိဗ္ဗာန်အဖြစ်ပြည်ဝင်ခြင်း၌၊ ဝါယာမံ၊ လုံ့လကို၊ မာ
ကရောဟိ၊ မပြုလင့်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏၊ ။

၇-ဗုဒ္ဓါဗိဇ္ဇာသီလသုတ်-၇၅-ဗာပါလဝဂ်၊

၃၅၅

သတောသမ္ပဇာနော အာယုသင်္ခါရံဩဿန္တိတိ။ သတော သမ္ပဇာ
 နောအာယုသင်္ခါရံဩဿန္တိဟူသည်ကား။ သတိံ။ လေးပါးအပြားရှိသော
 သတိကို။ သုပဋ္ဌိတံ။ မိမိမိမိ၏အာရုံဖြစ်သောကာယဝေဒနာစိတ္တဓမ္မတို့၌ဖြေ
 စွာတည်သည်ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ ဥာဏေနပရိန္တိန္ဒိတွာ။ ငါ၏အတ္တတိတကို
 ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌ပြီးစေအပ်ပြီးပရဟိတဖြစ်သောဗုဒ္ဓဝေဒနယျကိုဆုံးမခြင်း
 သည်ကားသုံးလဖြင့်အပြီးသို့ ရောက်လတ္တံ့။ ယင်းသို့ဖြစ်၍လာလတ္တံ့။ သော
 ကရုနံလပြည့်နေ၌ နိဗ္ဗာန်ရွှေပြည်ဝင်တော့အံ့ဟု ရွှေဉာဏ်တော်ဖြင့်ဆုံး
 ဖြတ်ပိုင်းခြား၍။ အာယုသင်္ခါရံ။ အသက်ဇီဝိတိန္ဒြေကို ပြုပြင်တတ်သော
 ဗလသမာပတ်တရားကို။ ဝိဿန္တိ။ လွှတ်တော်မူ၏။ ပဇာဟတိ။ စွန့်တော်မူ၏။
 တတ္ထဝစနေ။ ထိုအာယုသင်္ခါရံဩဿန္တိဟူသောစကား၌။ ဘဂဝါ။ မြတ်
 စွာဘုရားသည်။ ဟတ္ထေန။ လက်ဖြင့်။ လေဒ္ဒု။ ခဲကို။ ဩဿန္တိဝိယ။ ပစ်လွှတ်
 ၍သို့။ အာယုသင်္ခါရံ။ အသက်ဇီဝိတိန္ဒြေကို ပြုပြင်တတ်သောဗလသမာ
 ပတ်တရားကို။ ဟတ္ထေန။ ရွှေလက်တော်ဖြင့်။ နဩဿန္တိ။ ပစ်လွှတ်လိုက်
 သည်မဟုတ်။ ပန။ အဟုတ်သော်ကား။ တေမာသမတ္ထမေဝ။ သုံးလမျှတိုင်
 ရုံသာလျှင်။ ဗလသမာပတ္တိံ။ ဗလသမာပတ်ကို။ သမာပတ္တိတွာ။ ဝင်စား၍။
 တတော။ ထိုသုံးလမှ။ ပရံ။ အလွန်ဖြစ်သော နောက်ကာလ၌။ နသမာ
 ပတ္တိဿာမိ။ မဝင်စားလတ်အံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ စိတ္တံ။ စိတ်တော်ကို။ ဥပ္ပါဒေသိ။
 ဖြစ်စေ၏။ တံ။ ထိုသုံးလမှအလွန်ဖြစ်သောနောက်ကာလ၌ဗလသမာပတ်
 ကိုငါမဝင်စား လတ်ပြီဟု စိတ်တော် ဖြစ်စေခြင်းကို။ သန္ဓာယ။ ရည်၍။
 ဩဿန္တိတိ။ ဩဿန္တိဟူ၍။ ဂုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဩဿန္တိသတိ
 တိစ။ ဩဿန္တိသတိဟူ၍လည်း။ ပါဠော။ ပါဠိရှိ၏။ ၊

မဟာဘူမိစာလောတိ။ မဟာဘူမိစာလောဟူသည်ကား။ မဟာန္တော။
 ကြီးမားသော။ ပထဝီကမ္ဘော။ မြေလွှပ်ခြင်းသည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်လတ်ပြီ။
 တဒါ။ ထိုအာယုသင်္ခါရုလွှတ်တော်မူသောအခါ၌။ ဒသသဟဿလော
 ကဓာတု။ ဇာတိခေတ်ပေါင်း သောင်းလောကဓာတ်သည်။ အကန္တိတ္ထကိ
 ခု။ တုန့်လွှပ်သတတ်။ ဘိသနကောတိ။ ဘိသနကောဟူသည်ကား။ ဘယဇ
 နကော။ ကြောက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော။ ဒေဝဒုဒ္ဓိတိယောစဖလိံ။ သူ
 တိ။ ဒေဝဒုဒ္ဓိတိယောစဖလိံ။ သူဟူသည်ကား။ ဒေဝဘေရိယော။ နတ်စည်
 တော်တို့သည်။ ဖလိံ။ သု။ လည်ကုန်၏။ ဒေဝေါ။ ရဲဗင်းသည်။ သုက္ခဝဇ္ဇိတံ။
 အခြေဝှံထစ်ချုန်းမြည်ဟိန်းခြင်းကို။ ဂန္တိ။ မြည်ဟိန်းထစ်ချုန်း၏။ အကာလ
 ဝိဇ္ဇုလတာ။ အခါမဲ့လျှပ်စစ်နွယ်တို့သည်။ နန္တရိံ။ သု။ ပြုံးပြုံးပြက်လွက်

၃၅၆ မဟာဝိသုဒ္ဓိသုတ်-အဋ္ဌကထာမူလသုတ်။

ကုန်၏။ ခဏိကဝသံ၊ ခဏခြင်းရွာသောမိလိန္ဒကုန်းကို၊ ဝသိ၊ ရွာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
သောအနက်သဘောကို၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဥဒါနံဥဒါနေသိတိ။ ဥဒါနံဥဒါနေသိဟူသည်ကား။ ကသ္မာ၊ အတယ်
ကြောင့်၊ ဥဒါနေသိ၊ မြွက်ဆိုသနည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပစ္ဆိ
တောပစ္ဆိတော၊ နောက်ကနောက်က။ အနုပဇ္ဇိတွာ၊ အစဉ်လိုက်၍၊ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား။ ပရိနိဗ္ဗာယထ၊ နိဗ္ဗာန်ရွှေပြည်ဝင်တော်မူပါလော။ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား။ ပရိနိဗ္ဗာယထ၊ နိဗ္ဗာန်ရွှေပြည်ဝင်တော်မူပါလော။ ဣတိ၊ ဤ
သို့။ ဥပဒ္ဓုတော၊ မာရ်မင်းနှိပ်စက် အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဘယေန၊ သူ့ကို
ကြောံသောကြောင့်။ အာယုသင်္ခါရံ၊ အာယုသင်္ခါရကို၊ ဝိဿန္တေသိ၊ လွှတ်
တော်မူရချေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကောဝိနာမ၊ မည်မည်ဝါးဝါးတစုံတယောက်
သောသူသည်။ ဝဒေယျ၊ ဆိုလေရာ၏။ တဿ၊ ထိုနှုတ်လွယ်သောသူ၏။
ဩကာသော၊ ဆိုခွင့်သည်။ မာဟောတု၊ မဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
နှလုံးတော်ထား၍။ ဥဒါနေသိ၊ မြွက်ဆိုတော်မူ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တဿ၊
ထိုကြောက်တတ်သောသူအား။ ဥဒါနံနာမ၊ ဥဒါနံ၊ နာမ၊ ခြင်း မည်သည်။
နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ သာဓေန္တော၊ ပြီးစေလျက်။
ဝိတိဝေဝဝိဿန္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံးရှက်ဆောင်အပ်သော
ဤအတ္တဘောတည်းဟူသော နက္ခဝန်ကြီးစွာကိုမကြာမြင့်မီ ချရပေလတ်
အံ့ဟုဖြစ်သောဝိတိအဟုန်ကြောင့်ထွက်သွားသော။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံကို၊ ဥဒါ
နေသိ၊ မြွက်ဆိုတော်မူ၏။ ။

တတ္ထတိသံဂါထာယံ၊ ထိုဂါထာ၌။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့
လတ္တံ၊ သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော။
သောဏသိင်္ဂါလသဒိနိစ္စ၊ အိမ်ခွေးမြေခွေးစသည်တို့အားလည်း။ ပစ္စက္ခဘာ
ဝတော၊ မျက်မှောက်ပြုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တုလိတံ၊ ဤရွှေသာဟု
နှိုင်းချိန်အပ်နှိုင်းချိန်နိုင်သည်။ ပရိန္တိန္တံ၊ ပိုင်းခြားအပ် ပိုင်းခြားနိုင်သည်။ ဣ
တိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တုလံ၊ တုလမည်၏။ တံ၊ ထိုနှိုင်းယှဉ်နိုင်ပိုင်းခြားနိုင်
ရာသောတရားသည်။ ကိ၊ အတယ်နည်း။ ကာမာဝစရကမ္ဘံ၊ ကာမာဝစရ
ကံတည်း။ တုလံ၊ နှိုင်းယှဉ်နိုင်ပိုင်းခြားနိုင်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်။ အတုလံ၊ အတုလမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ အဿကမ္ဘဿ၊
ထိုကံအား၊ တုလံသဒိသံ၊ မိမိနှင့်တူသော။ အညံ၊ မိမိမှတပါးသော။ လော
ကီယကမ္ဘံ၊ လောကီကံသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အတုလံ၊

အတုလမည်၏။ တံ၊ထိုအတုလမည်သောတရားသည်။ ကိံ၊ အတယ်
နည်း။ မဟဂ္ဂတကမ္မံ၊မဟဂ္ဂုတ်ကံတည်း။ အထဝါ၊ တထွေသော်လည်း။
ကာမာဝစရံ၊ကာမာဝစရကံသည်လည်းကောင်း။ ရူပါဝစရံ၊ရူပါဝစရကံ
သည်လည်းကောင်း။ တုလံ၊တုလမည်၏။ အရူပါဝစရံ၊ အရူပါဝစရကံ
သည်၊အတုလံ၊အတုလမည်၏။ အပ္ပုပ္ပိပါကံ၊နည်းသောအကျိုးရှိသောကံ
သည်၊တုလံ၊တုလမည်၏၊ဗဟုပ္ပိပါကံ၊များသောအကျိုးရှိသောကံသည်။
အတုလံ၊အတုလမည်၏၊သမ္ဘဝန္တိ၊သမ္ဘဝံဟူသည်ကား၊သမ္ဘဝဟေတု
ဘူတံ၊ဖြစ်ပွားခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဝိဇ္ဇာကာရဏံရာသိကာ
ရဏံ၊ အခဲအရဖြစ်ပွားခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း။ဘဝသင်္ခါရန္တိ၊ဘဝသင်္ခါရံဟူသည်ကား။
ပုနုတ္တဝဿ၊တဖန်ဘဝသစ်ကို၊သင်္ခါရံ၊ ပြုပြင်တတ်သော။ အဝဿန္တိ
တိ၊ အဝဿန္တိ ဟူသည်ကား၊ဝိဿန္တေသိ။ အရိယမဂ်ဖြင့် စွန့်အပ်၏။
မုနိတိ၊ မုနိဟူသည်ကား။ ဗုဒ္ဓမုနိ၊ သဗ္ဗညု ဘုရားဟူသော မုနိသည်။
အဇ္ဈတ္တရတောတိ၊ အဇ္ဈတ္တရတောဟူသည်ကား။ နိယကဇ္ဈတ္တရတော၊
မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်သောတရားတို့၌ဝိပဿနာ၏အစွမ်းဖြင့် ဂေါစရာသေဝ
နအားဖြင့် အမြဲမွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊ သမာဟိတောတိ၊ သမာဟိတော
ဟူသည်ကား၊ဥပစာရပ္ပနာသမာဓိဝသေန၊ဥပစာရသမာဓိအပ္ပနာသမာဓိ
၏အစွမ်းဖြင့်၊ သမာဟိတော၊ အညီအညွတ်ကောင်းစွာထားအပ်သော
နှလုံးရှိသည် ဖြစ်၍။ အဘိန္ဒိကဝစမိဝါတိ၊ အဘိန္ဒိကဝစမိဝ ဟူသည်
ကား၊ယောစော၊သူရဲသည်။ ကဝဏံ၊ချပ်ကို၊ အဘိန္ဒိဝိယ၊ ပျက်ဆီး၏သို့။
ဘိန္ဒိ၊ပျက်ဆီး၏။ သတ္တသမ္ဘဝန္တိ၊သတ္တသမ္ဘဝံဟူသည်ကား။ အတ္တနိဇာ
တကိလေသံ၊မိမိ၌ဖြစ်ပွားသော ကိလေသာကို၊ ဣဒံ၊ဤအနက်သဘော
ကို၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သဝိပါကဠေန၊ အကျိုးကိုဖြစ်
စေခြင်းသဘောရှိသည်၏အဖြစ်တည်းဟူသောအနက်ကြောင့်။ သမ္ဘဝံ၊
ပဝတ္တိဝိပါကံဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ ဘဝကာရဏဠေန၊ တဖန်
ဘဝသစ်ကိုပြုတတ်သည်၏အဖြစ်တည်းဟူသော အနက်ကြောင့်။ ဘဝ
သင်္ခါရန္တိစ၊ ဘဝသင်္ခါရံဟူ၍လည်း။ လဒ္ဓနာမံ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိ
သော။တုလသတုလသင်္ခါတံ၊တုလအတုလဟုဆိုအပ်သော။လောကီယ
ကမ္မဉ္စ၊လောကီကံကိုလည်း။ဩဿန္တိ၊စွန့်ပြီး။ သင်္ခါမဝိသေ၊ တပ်ဦး၌။
မဟာယောစော၊ သူရဲကြီးသည်။ ကဝဏံ၊ချပ်ကို၊ အဘိန္ဒိဝိယ၊ ပျက်ဆီး
သကဲ့သို့၊အတ္တသမ္ဘဝံ၊မိမိအတ္တဘော၌ဖြစ်သော။ကိလေသဉ္စ၊ရဂဒေါသ

စသော ကိလေသာကိုလည်း။ အဏ္ဏတ္တရတော၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်သော
 တရားတို့၌ ဝိပဿနာ၏ အစွမ်းဖြင့် ဂေါစရာသေဝနအားဖြင့် အမြဲပွေ့
 လျော်သည်။ သမာဟိတော၊ ဥပစာရသမာဓိ အပ္ပနာသမာဓိဖြင့် အညီ
 အညွတ်ကောင်းစွာထားအပ်သောနှလုံးရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဘိဋ္ဌိ၊
 ဖျက်ဆီးပြီး၊ ဣတိဣဒံ၊ ဤသို့သော အနက်သဘောကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

အထဝါ၊ တထွေသော်လည်း။ တုလန္တိ၊ တုလံ ဟူသည်ကား။ တု
 လေန္တောတိရေန္တော၊ ဖြစ်သော်ကား ဘယ မဖြစ်သော်ကား၊ ခေမဤသို့
 အစရှိသည်ဖြင့် နှိုင်းချိန်ရံစမ်းလျက်၊ အတုလဉ္စ သမ္ဘဝန္တိ၊ အတုလဉ္စ
 သမ္ဘဝံဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗာနဉ္စဝ၊ အတုမဲ့သည် နိဗ္ဗာန်ပြည်ကို လည်း
 ကောင်း၊ ဘဝဉ္စ၊ သုံးဘုံဝဋ် သုံးဘဝကို လည်းကောင်း။ ဘဝသင်္ခါရန္တိ၊
 ဘဝသင်္ခါရံဟူသည်ကား။ ဘဝဂါမိဝဋ်၊ သုံးခွင်ဝဋ် သုံးဘဝသို့လားစေ
 တတ်သောကံကို၊ အဝဿန္တိမုနိတိ၊ အဝဿန္တိမုနိဟူသည်ကား။ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊
 ငါးပါးသောခန္ဓာတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲတုနံ၊ ပဉ္စန္ဒိခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသောခန္ဓာ
 တို့၏။ နိရောဓော၊ ချုပ်ရာဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ နိစ္စံ၊ မဒိုမသေ
 သန္ဓေမစွဲမြဲသောတရားတည်း။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊
 နည်းဖြင့်၊ တုလယန္တော၊ ပညာတော်ဖြင့်နှိုင်းချိန်လျက်၊ ဗုဒ္ဓမုနိ၊ သဗ္ဗညု၊
 ဘုရားဟူသော မဟာမုနိသည်။ ဘဝေ၊ သုံးခွင်ဝဋ် သုံးဘဝ၌၊ အာဒိနဝံ၊
 အပြစ်ကို၊ နိဗ္ဗာနေစ၊ နိဗ္ဗာန်၌လည်း။ အာနိသံသံ၊ အကျိုးသက်ကို၊ ဗိသ္ဗာ၊
 မြင်တော်မူ၍၊ တံခန္ဓာနံမူလဘူတံဘဝသင်္ခါရံ၊ ထိုခန္ဓာတို့၏အမြစ်မူလ
 ဖြစ်သောဘဝကိုပြုပြင်တတ်သော တေဘူမကကံကို၊ ကမ္မက္ခယာယသံ
 ဝတ္တတိတိ၊ ကမ္မက္ခယာယသံဝတ္တတိဟူ၍၊ ဧဝံဝုတ္တေ၊ ဤသို့စသည်ဖြင့်
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ ကမ္မက္ခယကရေန၊ ကံကုန်ခြင်းကိုပြုတတ်သော၊ အ
 ရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ အဝဿန္တိ၊ စွန့်အပ်ပြီး၊ ကထံ၊ အဘဟိသို့သော
 အခြင်းအရာဖြင့်၊ အဝဿန္တိ၊ စွန့်အပ်သနည်း။ အဏ္ဏတ္တရတော၊ မိမိသန္တာန်
 ဖြစ်သောတရားတို့၌ ဝိပဿနာ၏ အစွမ်းဖြင့် အမြဲပွေ့ လျော်သည်။ သမာဟိ
 တော၊ ဥပစာရသမာဓိအပ္ပနာသမာဓိဖြင့် အညီအညွတ်ကောင်းစွာထား
 အပ်သောနှလုံးရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မဟာယောဓော၊ သူရဲကြီးသည်။
 ကဝဏံ၊ ချုပ်ကို၊ အဘိဋ္ဌိဣဝ၊ ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ အတ္တသမ္ဘဝံ၊ အတ္တဘော၌
 ဖြစ်သောကိလေသာကို၊ အဘိဋ္ဌိ၊ ဖျက်ဆီးပြီး၊ ဟိသမ္ဘံ၊ မှန်၏။ သောတာဝဂါ၊
 ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဝိပဿနာ ဝဿန၊ ဝိပဿနာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊

အဇ္ဈတ္တရတော၊ နိယကဇ္ဈတ္တန္တိအဓိမ္မေ၊ လျော်သည်။ သမထဝသေန၊ ဥပ
 စာရသမာဓိ အပ္ပနာသမာဓိ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သမာဟိတော၊ တည်
 ကြည်သည်။ ဟုတ္တု၊ ဖြစ်၍၊ အဘိန္ဒြ၊ ဖျက်ဆီးတော်မူနိုင်ပေသတည်း။
 ဣတိဇေ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဗုဗ္ဗတာဝတော၊ ရှေးအဘို့မှ၊ ပဋ္ဌာ
 ယ၊ စ၍၊ သမထဝိပဿနာဗလေန၊ သမထဘာဝနာ ဝိပဿနာဘာဝနာ၏
 အစွမ်းဖြင့်၊ အတ္တဘာဝပရိယောနန္တိတွာဌိတံ၊ အတ္တဘောကို မြှေးရစ်၍
 တည်သော၊ ကဝဏံ၊ ချပ်ကို၊ အဘိန္ဒြဣဝ၊ ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ အတ္တနိသန္တ
 ဝတ္တု၊ မိမိ၌ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တသန္တဝန္တိလန္တနာမံ၊ အတ္တ
 သန္တံဟုရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ သဗ္ဗကိလေသဇာတံ၊ အလုံးစုံသော
 ကိလေသာ အပေါင်းကို၊ အဘိန္ဒြ၊ ဖျက်ဆီးတော်မူပြီ။ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီး
 အံ၊ ကိလေသာဘာဝေ၊ ကိလေသာမရှိလတ်သော်၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်၊ အပ္ပဋိ
 သန္တိကဝေ၊ ပဋိသန္ဓေကိုမပေးနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဝဿဋ္ဌိနာမ၊
 စွန့်ခွါအပ်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော
 နည်းဖြင့်၊ ကိလေသပ္ပဟာနေန၊ ကိလေသာကို ပမတ်စွန့်ခြင်းဖြင့်၊ ကမ္မံ၊ ပဋိ
 သန္ဓေကို ပေးတတ်သော ကံကို၊ ဇဟိ၊ စွန့်ခွါပြီ၊ ပဟိနကိလေသသမ္ပစ၊
 ပယ်အပ်ပြီးသော ကိလေသာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ဘယံနာမ၊
 ကြောက်ခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဘိတောဝ၊
 ကြောက်လန့်ခြင်း ကင်းသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ အာယုသင်္ခါရံ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ
 ကိုပြုပြင်တတ်သောဖလသမာပတ်ကို၊ ဩဿန္တိ၊ စွန့်တော်မူပြီ၊ အဘိတ
 ဘာဝဥပနတ္တန္တု၊ ကြောက်လန့်ခြင်း ကင်းသည်၏အဖြစ်ကို လူနတ်ဗြဟ္မာ
 သိစေခြင်းငှါလည်း၊ ဥဒါနံ၊ မဂ္ဂံလေ၊ စောက် ဝမ်းမြောက်သောစကားကို၊
 ဥဒါနေသိ၊ ဝီတိအဟုန်ဖြင့် ဖွင့်၍မြွက်ဆို၏၊ ဣတိဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
 အပ်၏။ ။ ပဋ္ဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ စာပါလဝဂ္ဂေါ၊ စာပါလဝဂ်သည်၊
 နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၇-ဣဒ္ဓိပါဒသံယုတ်-၇၆-ပါသာဒကမ္ပနဝဂ်၊

၁ ခုတိယဿ၊ ခုတိယဝဂ်၏၊ ပဋ္ဌမေ၊ ပဋ္ဌမသုတ်၌၊ နစအတိလိနေတိ
 အာဒိနိ၊ နစအတိလိနေဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့သည်၊ ပရတော၊ နောက်ဖြစ်
 သောပါသာဒကမ္ပဝဂ်ဒသမသုတ်၌၊ အာဝိ၊ ထင်စွာ၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 လတ္တံ၊ ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤပဋ္ဌမသုတ်၌၊ ဆအဘိညာပါဒကော၊ ခြောက်ပါး

၃၆၀ မဟာဝဋ္ဌသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

သောအဘိညာဉ်၏အခြေဖြစ်ကုန်သော။ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို၊ ကထိ
တာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ။

၂ ဒုတိယေစ၊ ဒုတိယသုတ်၌လည်း၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဆအဘိညာ
ပါဒကာ၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်၏ အခြေဖြစ်ကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊
ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ ဆန္ဒန္တံ၊ ဆန္ဒံ ဟူသည်ကား၊ ကတ္တု
ကမ္ပတာဆန္ဒံ၊ ကတ္တုကမ္ပတာဆန္ဒကို၊ နိဿယသတိ၊ နိဿယဟူသည်
ကား၊ နိဿယံ၊ အဋ္ဌိကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အဓိပတိံ၊ အကြီးအကဲကို၊ ကတွာ၊
ပြု၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပဓာနသင်္ခါရာတိ၊
ပဓာနသင်္ခါရာဟူသည်ကား၊ ပဓာနတူတာ၊ အကြီးအမြတ်ဖြစ်ကုန်သော၊
သင်္ခါရာ၊ ပြုပြင်တတ်သော ဝိရိယတို့သည်၊ ဧတံ၊ ဤပဓာနသင်္ခါရဟူ
သောအမည်သည်၊ စတုက္ကိစ္စသာဓက သမ္ပပ္ပဓာနဝိရိယဿ၊ လေးပါး
သောက္ကိစ္စကိုပြီးစေတတ်သော သမ္ပပ္ပဓာနဝိရိယ၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်
တည်း၊ ဣတိအယည္ဇဆန္ဒောတိ အာဒိသု၊ ဣတိအယည္ဇဆန္ဒော ဤသို့အစရှိ
သောပါဠိတို့၌၊ ဆန္ဒော၊ ကတ္တုကမ္ပတာဆန္ဒသည်၊ ဆန္ဒသမာဓိနာစေတ၊
ဆန္ဒလျှင်အဓိပတိရှိသောသမာဓိနှင့်လည်းကောင်း၊ ပဓာနသင်္ခါရေဟိစ၊
အကြီးအမြတ်ဖြစ်သောဝိရိယတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်
စုံ၏၊ ပဓာနသင်္ခါရာပိ၊ အကြီးအမြတ်ဖြစ်သော ဝိရိယတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ ဆန္ဒနစေတ၊ ဆန္ဒနှင့်လည်းကောင်း၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံကုန်၏
တသ္မာ၊ ထိုသို့ဖြစ်ကုန်သောဆန္ဒစသည်တို့၏ ကေမိတ္တုပ္ပါဒ ပရိယာပန္န
အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုဆန္ဒသမာဓိ ဝိရိ
ယတရားတို့ကို၊ ဧကေတောကတွာ၊ တပေါင်းတည်း ပြု၍၊ အယံဝုတ္တတိ
တိက္ခဝေဆန္ဒသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတောဣဒ္ဓိပါဒေါတိ၊ အယံဝုတ္တ
တိတိက္ခဝေဆန္ဒသမာဓိ ပဓာန သင်္ခါရ သမန္နာဂတော ဣဒ္ဓိပါဒေါဟူ၍၊
ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ။

ဣဒ္ဓိပါဒိဘဂင်္ဂပန၊ ဣဒ္ဓိပါဒိဘင်း၌ကား၊ ယောတထာဘူတဿဝေဒ
နာက္ခန္ဓောတိအာဒိနာ၊ ယောတထာဘူတဿဝေဒနာက္ခန္ဓော ဤသို့အစရှိ
သော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဣမေဟိဓမ္မေဟိ၊ ဤဆန္ဒသမာဓိဝိရိယတရားတို့
နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ သေသအရူပိနော၊ ယင်းသုံးပါးမှ
ကြွင်းသောနာမ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့ကို၊ ဣဒ္ဓိပါဒါတိ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့
ဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ။

၁၁

အပိစ၊ဆိုတွယ်တနည်းလည်း၊ ဣမေဝိတယောဓမ္မာ၊ ဤဆန္ဒသမာဓိ
ဗီရိယတရားတို့သည်လည်း၊ ဣဒ္ဓိဝိ၊ဣဒ္ဓိမည်ကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ဣဒ္ဓိပါဒါဝိ၊ဣဒ္ဓိပါဒ်မည်ကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊
ကထံဟောန္တိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်ကုန်သနည်းဟူမူကား၊ ဟိ၊အကျယ်ကို
ဆိုအံ့၊ဆန္ဒံ၊ဆန္ဒကို၊ ဘာဝယတော၊ပွားစေသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဆန္ဓော၊
ဆန္ဒသည်၊ ဣဒ္ဓိနာမ၊ဣဒ္ဓိမည်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သမာဓိပဓာနသင်္ခါ
ရာ၊သမာဓိပြဋ္ဌာန်းသောသင်္ခါရတရားတို့သည်၊ ဆန္ဒိဒ္ဓိပါဒေါနာမ၊ဆန္ဒိဒ္ဓိ
ပါဒ်မည်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သမာဓိံ၊သမာဓိကို၊ဘာဝေန္တဿ၊ပွားစေ
သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သမာဓိ၊သမာဓိသည်၊ ဣဒ္ဓိနာမ၊ဣဒ္ဓိမည်သည်၊ဟော
တိ၊ဖြစ်၏၊ဆန္ဒပဓာနသင်္ခါရာ၊ ဆန္ဒပြဋ္ဌာန်းသောသင်္ခါရတရားတို့သည်၊
သမာဓိဒ္ဓိယာ၊သမာဓိဣဒ္ဓိ၏၊ပါဒေါနာမ၊အခြေအမြစ်မည်သည်၊ဟောတိ
ဖြစ်၏၊ပဓာနသင်္ခါရေ၊ပဓာနသင်္ခါရတို့ကို၊ ဘာဝေန္တဿ၊ ပွားစေသော
ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပဓာနသင်္ခါရာ၊ ပဓာနသင်္ခါရတို့သည်၊ ဣဒ္ဓိနာမ၊ဣဒ္ဓိမည်
သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဆန္ဒသမာဓိ၊ဆန္ဒနှင့်သမာဓိသည်၊ ပဓာနသင်္ခါရိဒ္ဓိ
ယာ၊ပဓာနသင်္ခါရဟုဆိုအပ်သောဣဒ္ဓိ၏၊ ပါဒေါနာမ၊ အခြေအမြစ်မည်
သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊သမ္ပယုတ္တဓမ္မေသု၊သမ္ပယုတ်တရား
တို့တွင်၊ဧကသ္မိံ၊တခုသောတရားသည်၊ဣန္ဒြိယာနေ၊ပြည့်စုံသည်ရှိသော်၊
သေသဝိ၊ကြွင်းသော တရားတို့သည်လည်း၊ ဣန္ဒြိယံယေဝ၊ပြည့်စုံကုန်
သည်သာတည်း။ ၊

အပိစ၊ဆိုတွယ်တနည်းလည်း၊တေသံတေသံဓမ္မာနံ၊ထိုထိုတရားတို့
၏၊ပုဗ္ဗဘာဝဝသေနဝိ၊ရှေးအတို့၏အစွမ်းဖြင့်လည်း၊ ဧတေသံ၊ထိုဆန္ဒ
သမာဓိဗီရိယတို့၏၊ဣဒ္ဓိပါဒတာ၊ဣဒ္ဓိပါဒ်မည်သည်၏အဖြစ်ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗာ
သိအပ်၏၊ပဌမဇ္ဈာနဿ၊ပဌမဈာန်၏၊ပုဗ္ဗဘာဝပရိကမ္မသမ္ပယုတ္တာ၊ရှေး
အတို့ဖြစ်သောပရိကံနှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ဆန္ဒာဒယော၊ဆန္ဒသမာဓိဗီရိယ
တို့သည်၊ ဣဒ္ဓိပါဒေါနာမ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်မည်၏၊ ဧတေနုဥပါယေန၊ဤသို့သော
နည်းဖြင့်၊ယာဝနေဝသညာနာသညာယတနာ၊နေဝသညာနာသညာယ
တနုဈာန်တိုင်အောင်၊နယော၊နည်းကို၊နေတဗ္ဗော၊ဆောင်အပ်၏၊ဣဒ္ဓိဝိဓံ၊
ဣဒ္ဓိဝိဓအတိညာဉ်ကို၊အာဒိံ၊ကတွာ၊အစပြု၍၊ယာဝဒိဗ္ဗစက္ခ၊အဘိညာ၊ဒိဗ္ဗ
စက္ခ၊အဘိညာဉ်တိုင်အောင်၊နယော၊နည်းကို၊ နေတဗ္ဗော၊ဆောင်အပ်၏၊
သောတာပတ္တိမဂ္ဂံ၊သောတာပတ္တိမဂ်ကို၊ အာဒိံ၊ကတွာ၊အစပြု၍၊ယာဝ
အရဟတ္တမဂ္ဂါ၊ အရဟတ္တမဂ်တိုင်အောင်၊ နယော၊နည်းကို၊ နေတဗ္ဗော၊

ကောင်းအပ်၏။ သေသိဒ္ဓိပါဒေသုဝိကြောင်းသော ဣဒ္ဓိပါဒ်သည်တို့၌လည်း။
သေဝနယော၊ ဤနည်းကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ကေဝိပန၊
အချို့သောမြောက်ကျောင်းနေဆရာတို့သည်ကား၊ အနိဗ္ဗတ္တော၊ ဟေတု
အကြောင်း၊ ပစ္စယ အကြောင်းတို့ဖြင့်မပြီးသော အသဘာဝဓမ္မပညာမျှ
သည်။ ဣဒ္ဓိပါဒေါ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အဘိဓမ္မေ၊
အဘိဓမ္မာ၌၊ အာဂတော၊ လာသော၊ ဣဒ်အယံဥတ္တရဂူဇ္ဇဝါရောနာမ၊ ဤဆို
လတ္တံ့သောဥတ္တရဂူဇ္ဇဝါရမည်သည်၊ တေသံ၊ ထိုကေဝိဆရာတို့၏၊ ဝါဒ
မဒ္ဒနတ္ထာယ၊ အယူကိုမျိုးဖျက်ခြင်းငှါ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ ဣဒ္ဓိ
ပါဒ်တို့သည်၊ ဆန္ဒိဒ္ဓိပါဒေါ၊ ဆန္ဒိဒ္ဓိပါဒ်လည်းကောင်း၊ ဝိရိယိဒ္ဓိပါဒေါ၊ ဝိရိ
ယိဒ္ဓိပါဒ်လည်းကောင်း၊ ဝိတ္တိဒ္ဓိပါဒေါ၊ ဝိတ္တိဒ္ဓိပါဒ်လည်းကောင်း၊ ဝိသံသိဒ္ဓိပါ
ဒေါ၊ ဝိသံသိဒ္ဓိပါဒ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့တည်း၊
တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးတို့တွင်၊ ဆန္ဒိဒ္ဓိပါဒေါ၊ ဆန္ဒိဒ္ဓိပါဒ်သည်၊ ကတမော၊ အ
ဘယ်နည်း၊ ဣမေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ယသ္မိံသမ
ယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ နိယျာနိကံ၊ ဝဋ်မှထွက်မြောက်စေတတ်သော၊ အပ
စယဂါမိံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော လောကုတ္တရာဈာန်ကို၊ ဒိဋ္ဌိ
ဂတာနံ၊ ဒိဋ္ဌိတရားတို့ကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ပဌမာယ၊ ရှေးဦးစွာ
သော၊ ဘူမိယာ၊ လောကုတ္တရာတုံသို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ ဘာဝေတိ၊
ပွားစေ၏။ သေသိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေ
သာကာမတို့မှ၊ ဝိဝိဇ္ဇေတ၊ ဆိတ်၍သာလျှင်၊ ဒုက္ခာပဗ္ဗိပဒံ၊ ပြုပြင်သောအ
ကျင့်ရှိသော၊ ဓန္ဓာဘိညံ၊ နံ့၊ နှေးသောအဘိညာဉ်ရှိသော၊ ပဌမဇ္ဈာန်၊ ပဌမ
ဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုအခါ
၌၊ ယောဆန္ဒော၊ အကြင်ဆန္ဒသည်၊ ယာဆန္ဒိကတာ၊ အကြင်ဆန္ဒနှင့်ပြည့်
စုံသည်၏ အဖြစ်သည်၊ ယာကတ္တုကဗျတာ၊ အကြင်ပြုခြင်းငှါ ထိုက်
သည်၏ အဖြစ်သည်၊ ကုသလော၊ အပြစ်ကင်းသော၊ ယောဓမ္မတ္ထန္တော၊
အကြင်ဓမ္မဆန္ဒသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤဆန္ဒသည်ဖြင့်ဟောအပ်သော
တရားကို၊ ဆန္ဒိဒ္ဓိပါဒေါ၊ ဆန္ဒိဒ္ဓိပါဒ်ဟူ၍၊ ဂစ္စတိ၊ ပောအပ်၏။ အဝသေသာ၊
ဆန္ဒမှကြွင်းကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ သဟဇာတ်တရားတို့သည်၊ ဆန္ဒိဒ္ဓိပါဒသမ္ပ
ယုတ္တာ၊ ဆန္ဒိဒ္ဓိပါဒ်နှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော တရားမည်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ ပါဠိဥတ္တရဂူဇ္ဇဝါရပါဠိတည်း၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဣမေ၊
ဤဥတ္တရဂူဇ္ဇဝါရ၌လာသော ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့သည်၊ လောကုတ္တရာသေနေဝ၊
လောကုတ္တရာတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ အာဂတာ၊ လာကုန်၏။ ။

၇-အုတ္တိပါဒသံယုတ်-၇ ၆-ပါသဒကမ္ပနဝဂ်၊

၃၆၃

တတ္ထံထိုလေးပါးသော အုတ္တိပါဒ်တို့တွင်၊ ရေဠုပါလတ္ထေရော၊ ရေဠုပါလ
မထေရ်သည်၊ ဆန္ဒ၊ ဆန္ဒကို၊ ရုရံကတွာ၊ အကြီးအမြတ်ဝန်ကိုပြု၍၊ လော
ကုတ္တရဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာတရားကို၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ သောဏတ္ထေ
ရော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍ သောဏမည်သော
သိမ်မွေ့နူးညံ့သောမထေရ်သည်၊ ဝိရိယံ၊ ဝိရိယကို၊ ရုရံကတွာ၊ အကြီး
အမြတ်ပြု၍၊ သန္တတတ္ထေရော၊ သန္တတမထေရ်သည်၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ရှိကမ
ဖြစ်မနေရဟုအားကျသောဝိတ်ကို၊ ရုရံကတွာ၊ အကြီးအမြတ်ပြု၍၊ အာ
ယသ္မာမောဃာရာဇာ၊ အရှင်မောဃာရာဇာသည်၊ ဝိမံသံ၊ ပညာကို၊ ရုရံ
ကတွာ၊ အကြီးအမြတ်ပြု၍၊ လောကုတ္တရဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာ တရားကို၊
နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဣတိ၊ ဤရွှေစကားတစ်စကားတည်း၊ တတ္ထံထိုလေးဦး
သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ စတုသုအမဇ္ဈေသု၊ အမတ်သား လေးယောက်တို့
သည်၊ ဌာနန္တရံ၊ အရာထူးကို၊ ပတ္ထေတွာ၊ တောင့်တ၍၊ ရာဇာနံ၊ စည်ထီး
ပေးနှိုင်းရေမြေပိုင်သည်မင်းကို၊ ဥပနိဿာယ၊ စစား၍၊ ဝိဟရန္တေသု၊ နေ
ကုန်သောသူတို့တွင်၊ ဧကော၊ အမတ်သားတဦးသည်၊ ဥပဋ္ဌာနေ၊ မပြတ်
မလပ်စစားခြင်း၌၊ ဆန္ဒဇာတော၊ ဖြစ်သောဆန္ဒရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရညော၊ မင်း
၏၊ အဇ္ဈာသယဉ္ဇ၊ အလိုကိုလည်းကောင်း၊ ရုစိဉ္ဇ၊ အကျိုးကိုလည်း
ကောင်း၊ ဥတွာ၊ သိအောင်ပြု၍၊ ဒိဝါစ၊ နေ၌လည်းကောင်း၊ ရတ္တောစ၊ ည၌
၌လည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌဟန္တေ၊ စစားသည်ဖြစ်၍၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို၊ အာ
ရာဇေတွာ၊ နှစ်သက်စေ၍၊ ဌာနန္တရံ၊ အရာထူးသို့၊ ပါပုဏာတိ ယသာ၊
ရောက်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ တိုအတူ၊ ဆန္ဒရရေန၊ ဆန္ဒကိုအကြီးအမြတ်
ပြုသဖြင့်၊ လောကုတ္တရဓမ္မနိဗ္ဗတ္တကော၊ လောကုတ္တရာတရားကို ဖြစ်စေ
သောရဟန်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဧကော၊ တဦးသောအမတ်သားသည်၊ ဒိဝသေဒိဝ
သေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ ဥပဋ္ဌာတုံ၊ စစားခြင်း၌၊ နသက္ကောမိ၊ မတတ်နိုင်၊
ကိစ္စေ၊ မင်း၏ကိစ္စသည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ပေါ်ထွက်သည်ရှိသော်၊ ပရုက္ကမေန၊
နောက်မဆုတ်ဆိုင်း၊ ပိုင်ပိုင်းကျိုးအောင် အမှုမျိုးကို ကြိုးပန်း ရုတ်ရုတ်
အားထုတ်သဖြင့်၊ အာရာဇေသာမိ၊ ပြည့်ရှင်မင်းကိုနှစ်သက်စေအံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့နှလုံးထား၍၊ ပစ္စန္တေ၊ ရပ်စွန့်ပြည်နားသည်၊ ကုပိတေ၊ သောင်းကြမ်း
ပုန်ကန်လတ်သော်၊ ရညော၊ မင်းသည်၊ ပဟိတော၊ စေတော်မူအပ်သည်
ဖြစ်၍၊ ပရုက္ကမေန၊ ကြက်ရုံးရုတ်သို့မဆုတ်မနပ် ဖြစ်မြောက်အောင်အား
ထုတ်သဖြင့်၊ သတ္တုမဒ္ဒနံ၊ ရာပုံထောင်ပုံရန်ကို ခွင်းနှိပ်နင်းမျိုး ဖဲခြင်းကို၊

၃၆၄

မဟာဝံဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာမိုးသျှ

ကတွာ၊ ပြု၍၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို၊ အာရာဇေတွာ၊ နှစ်သက်စေ၍၊ ဌာနန္တရံ၊ အရာထူးသို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောဂါ၏၊ သော၊ ထိုဝီရိယကောင်းသောအမတ်သားသည်၊ ပါပုဏိယထာ၊ အရာထူးရောက်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝီရိယရနေ၊ ဝီရိယကိုအကြီးအမြတ်ပြုသဖြင့်၊ လောကုတ္တရဓမ္မနိဗ္ဗတ္တကော၊ လောကုတ္တရာတရားကိုဖြစ်စေသောရဟန်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ၊

ဧကော၊ တဦးသောအမတ်သားသည်၊ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ ဥပဋ္ဌာနမ္ပိ၊ စားခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥရေန၊ ရင်ဖြင့်၊ သတ္တိယံ၊ ရန်သူထိုးသောထွန်မကို၊ သမ္ပုဋ္ဌန္တနမ္ပိ၊ တင်ဦးတင်ဖျားသက်စွန့်စား၍ခံရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဘာရောယေဝ၊ ဝန်လေးသည်ပင်တည်း၊ မန္တဗလေန၊ အတိုင်အပင်ဟူသောအားဖြင့်၊ အာရာဇေသာမိ၊ မင်းကိုနှစ်သက်စေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ခတ္တိယဝိဇ္ဇာယ၊ ရာဇနိမိအတတ်၌၊ ကစာပရိစယတ္တာ၊ ပြုအပ်သောလေ့လာခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မန္တသံဝိဓာနေန၊ အတိုင်အပင်ကိုစီရင်သဖြင့်၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို၊ အာရာဇေတွာ၊ နှစ်သက်စေ၍၊ ဌာနန္တရံ၊ အရာထူးသို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏၊ သော၊ ထိုရာဇနိမိတတ်သော အမတ်သားသည်၊ ပါပုဏိယထာ၊ အရာအထူးရောက်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝိတ္တရုရေန၊ စိတ်ကိုအကြီးအမြတ်ပြုသဖြင့်၊ လောကုတ္တရဓမ္မနိဗ္ဗတ္တကော၊ လောကုတ္တရာတရားကို ဖြစ်စေသောရဟန်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ၊

အပရော၊ တယောက်သောအမတ်သားသည်၊ ဣမေတိဥပဋ္ဌာနာဒိတိ၊ ဤနေ့စဉ်မပြတ်စားခြင်းစသည်တို့ဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်မူစအံ့နည်း၊ ရာဇာနောနာမ၊ မင်းတို့မည်သည်၊ ဇာတိသမ္ပန္နဿ၊ အမျိုးဇာတိနှင့်ပြည့်စုံသောသူအား၊ ဌာနန္တရံ၊ အရာထူးကို၊ ဒေန္တိ၊ ပေးတတ်ကုန်၏၊ တာဒိဿဿ၊ ထိုသို့မင်းဆွေဝိုးမျိုးမူးရိုးမတ်ရိုးမှန်သောသူအား၊ ဒေန္တော၊ စိစစ်ရှေးချယ်၍ အရာပေးသည်ရှိသော်၊ မယံ၊ အရိုးအမျိုးမှန်သောငါ့အား၊ ဒဿတိ၊ မချွတ်အရာထူးပေးလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ဇာတိသမ္ပန္နမေဝ၊ မိမိ၏အမျိုးဇာတိနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကိုသာလျှင်၊ နိဿာယ၊ မြဲ၍၊ ဌာနန္တရံ၊ အရာထူးသို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏၊ သော၊ ထိုအရိုးအမျိုးမှန်သော အမတ်သားသည်၊ ပါပုဏိယထာ၊ အရာထူးရောက်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သုပရိသုဒ္ဓံ၊ အလွန်ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သော၊ ဝိမံသံ၊ ပညာကို၊ နိဿာယ၊ အမြဲပြု၍၊ ဝိမံသရော၊ ဝိမံသလျှင်အကြီးအကဲရှိသည်ဖြစ်၍၊

၇-အုဒ္ဓိပါဒသံယုတ်-၇၆ ဝါသာဒကမ္ပနဝဂ်၊ ၃၆၅

လောကုတ္တရဓမ္မနိဗ္ဗတ္တကော၊ လောကုတ္တရာတရားကိုဖြစ်စေတတ်သော
ရဟန်းကို။ ဝေဒိတဗျောသိအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။
ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ ဝိဝဇ္ဇပါဒကမ္ပနိ၊ လောကုတ္တရာ၏အခြေဖြစ်
သောအုဒ္ဓိကို။ ကထိတာ၊ ဟောအပ်၏။ ။

၄ စတုတ္ထ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ဥဒ္ဓတာတိ၊ ဥဒ္ဓတာဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓစ္စ
ပကထိတာ၊ ယိုးလွင့်ခြင်းသဘောရှိသည်။ ဝိပ္ပန္နမာနစိတ္တာ၊ အမြဲမတည်တုန်
လှုပ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်။ ဟိသစ္စံ၊ ငှန်၏။ ဝါတေန၊ လေသည်။ ပဟတာ၊
ခပ်အပ်သော၊ ဓဇယဗြူတံခွန်အတံသည်။ ဝိပ္ပန္နတိဝိယ၊ တုန်လှုပ်သကဲ့သို့။
ဥဒ္ဓစ္စေန၊ ဥဒ္ဓစ္စဖြင့်၊ ကောရမ္ပဏေ၊ တခုတည်းသော အာရုံ၌၊ အဋ္ဌတွာ၊
မတည်မူ၍၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိပ္ပန္နတိ၊ တုန်လှုပ်၏။ ဥဒ္ဓဇ္ဇာတိ၊ ဥဒ္ဓဇ္ဇာဟူသည်
ကား၊ ဥဒ္ဓတနဇ္ဇာ၊ ထောင်လွှားသောမာနရှိကုန်သည်။ ဥဒ္ဓတတုတ္ထမာနာ၊
ထောင်လွှားသော အချည်းစည်းသောမာနရှိကုန်သည်။ ဣတိ၊ ဤသို့သော
အနက်သဘောကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စပလ္လာတိ၊ စပလ္လာ
ဟူသည်ကား၊ ပတ္တစိဝရမဏ္ဍနာဒိစာပဇျေန၊ သမိတ်ကိုတန်ဆာဆင်ခြင်း
သင်္ကန်းကို တန်ဆာဆင်ခြင်းစသော လျှပ်ပေါ်လေင်သည်သောရဟန်း၏
အဖြစ်တည်းဟူသောအကျင့်နှင့်။ ယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်သည်။ မုခရာတိ၊ မုခ
ရာဟူသည်ကား၊ မုခရာ၊ နှုတ်ကြမ်းကုန်သည်။ ခရေစနာ၊ လွှဲကဲ့သို့ကြမ်း
သောစကားရှိကုန်သည်။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်သဘောကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆို
အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိကိဏ္ဏဝါစာတိ၊ ဝိကိဏ္ဏဝါစာဟူသည်ကား၊
အသံယတဝစနာ၊ မစောင့်စည်းသောစကားရှိကုန်သည်။ ဒိဝသမ္ပိ၊ တနေ
ပတ်လုံးသည်။ နိရုတ္တကဝစနပလ္လာဝိနေ၊ အကျိုးမရှိ အချည်းနှီး သမ္ပပ္ပ
လာပစကားကို ဆိုလေ့ရှိကုန်သည်။ မုဋ္ဌဿတိတိ၊ မုဋ္ဌဿတိ ဟူသည်
ကား၊ နဋ္ဌဿတိ၊ ပြီးကပျောက်နေသောသတ်ရှိကုန်သည်။ အသမ္ပဇာနာ
တိ၊ အသမ္ပဇာနာဟူသည်ကား၊ ပညာရဟိတာ၊ အဆင်အခြင် ပညာကင်း
ကုန်သည်။ အသမာဟိတာတိ၊ အသမာဟိတာဟူသည်ကား၊ ဥပစာပေဌနာ
သမာဓိရဟိတာ၊ ဥပစာရသမာဓိအပ္ပနာသမာဓိကင်းကုန်သည်။ ဘန္တ
စိတ္တာတိ၊ ဘန္တစိတ္တာဟူသည်ကား၊ သမာဓိရဟောန၊ သမာဓိကင်းသော၊
လဒ္ဓေါကာသေန၊ အခွင့်ရှိသော၊ ဥဒ္ဓစ္စေန၊ ဥဒ္ဓစ္စဖြင့်၊ ဥဒ္ဓန္တစိတ္တာ၊ အထက်
အထက် တက်၍တုန်လှုပ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်။ ပါကတိန္ဒြိယာတိ၊ ပါက
တိန္ဒြိယာဟူသည်ကား၊ အသံဝုတိန္ဒြိယာ၊ မစောင့်စည်းသောအူငြိရှိကုန်
သည်။ ဣဒ္ဓါတိသင်္ခါရန္တိ၊ ဣဒ္ဓါတိသင်္ခါရီဟူသည်ကား၊ အာပေါကသိဏံ

၃၆၆ မဟာဝိဂ္ဂဟသုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

အာပေါကသိုဏ်းကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ပါသာဒပတိဋ္ဌိ
 တံ၊ ပြာသာဒ်၏တည်ရာဖြစ်သော၊ ဘူမိဘာဝံ၊ မြေအပေါ်ကို၊ ဥဒကန္တိ၊ ရေ
 ဖြစ်စေဟူ၍၊ အမိဋ္ဌာယ၊ အမိဋ္ဌာန်၍၊ ဥဒကပိဋ္ဌေ၊ ရေအပြင်၌၊ ဌိတံ၊ တည်
 သော၊ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ကို၊ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ အန္တု၊ ဝုဋ္ဌာ၊ ပျံ
 တက်၍၊ နဂိုဋ္ဌကေန၊ ခြေဖြင့်၊ ပဟရိ၊ တွန်းထွန်း၍၊ ဂန္တိ၊ ရေနမောတိ၊ ဂန္တိ
 ရေနမောဟူသည်ကား၊ ဂန္တိရအာဝါဇော၊ နက်စွာသောပြာသာဒ်တိုင်စိုက်
 ရာတွင်းရှိသည်၊ ဂန္တိရဘူမိဘာဝံ၊ နက်သောမြေအပေါ်ကို၊ အနုပတိဋ္ဌိတော၊
 ၉ ထိခိုက်၍တည်သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 သုနိခါတောတိ၊ သုနိခါတောဟူသည်ကား၊ သုဠုနိခါတော၊ မြဲမြံစွာစိုက်
 အပ်သည်၊ ကောဇေတွာကောဇေတွာ၊ မီးကျည်းနှက်သို့သံတူးရွင်းဖြင့်နှက်
 ၍နှက်၍၊ သုဠုပဋ္ဌပိတော၊ မြဲမြံစွာဆောက်ထားအပ်သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣဓ၊ ဤစတုတ္ထသုတ်၌၊ အဘိညာပါဒ
 ကိန္နိ၊ အဘိညာဉ်၏အခြေဖြစ်သောဣန္ဒြိကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်၏။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ ဆန္ဒပဟာနတ္ထန္တိဣဓ၊ ဆန္ဒ ပဟာနတ္ထံဟူ
 သောဤပါဌ၌၊ တဏှာဆန္ဒဿ၊ တဏှာဟူသောဆန္ဒကို၊ ပဟာနတ္ထံ၊ တဖန်
 မဖြစ်ပြန်စေမူ၍ပယ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဣဓ၊ ဤသုတ်၌၊ ဝိဝရုပါဒကိန္နိ၊ လော
 ကုတ္တရာ၏အခြေဖြစ်သောဣန္ဒြိကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်၏။ ။

၆ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ယောဘိက္ခဝေမဂ္ဂေါတိဇ္ဇေ၊ ယောဘိက္ခဝေ
 မဂ္ဂေါဟူသောဤပါဌ၌၊ အဘိညာပါဒကစတုတ္ထဣာနံ၊ အဘိညာဉ်၏အခြေ
 ဖြစ်သောစတုတ္ထဗျာန်ကို၊ အမိဓပ္ပတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ ကောသဇ္ဇ သဟဂတောတိ၊ ကောသဇ္ဇ
 သဟဂတော ဟူသည်ကား၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်းဆန္ဒံ၊ ဘာဝနာဆန္ဒကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
 ကို၊ မနုဘိကဇျောန္တော၊ နှလုံးထားလျက်၊ နိဿိဒတိ၊ နေ၏၊ အထ၊ ထိုသို့
 ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုနှလုံးသွင်းလျက်နေလတ်သော်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဝိတ္ထေ၊
 စိတ်၌၊ ဝိနာကာရော၊ ကောသဇ္ဇဖြင့်တွန့်သော အခြင်းအရာသည်၊ ဩက္က
 မတိ၊ သက်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဝိနာကာရော၊ စိတ်
 တွန့်သောအခြင်းအရာသည်၊ ဩက္ကန္တော၊ သက်လတ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဥတွာ၊ သိ၍၊ အပါယဘယျေန၊ အပါယ်ဘေးဖြင့်၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ တဇ္ဇေတွာ၊
 မြှမ်းချောက်၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဆန္ဒံ၊ ဘာဝနာဆန္ဒကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊

၇-အုဒ္ဓိပါဒသံယုတ်-၇ ဇ-ပါသဒကမ္ပနဝဂ်၊ ၃၆၇

ကမ္ပဋ္ဌာနံ၊ ကမ္ပဋ္ဌာနံကို၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်းပြန်၏။ အထ၊ ထိုသို့
ကမ္ပဋ္ဌာနံကိုနှလုံးသွင်းလတ်သော်၊ အထ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဝုန၊ တဖန်၊
လိနာကာရော၊ စိတ်တွန့်သော အခြင်းအရာသည်၊ ဩက္ကမတိ၊ သက်သာ
ပြန်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဝုန၊ တဖန်၊ အပါယဘယေန၊ အပါပင်ဘေး
ဖြင့်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ တဇ္ဇေတွာ၊ ခြိမ်းချောက်၍၊ ဆန္ဒံ၊ ဘာဝနာဆန္ဒကို၊ ဥပ္ပါ
ဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ကမ္ပဋ္ဌာနံ၊ ကမ္ပဋ္ဌာနံကို၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်းပြန်၏။
ဣတိဝေ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ အထ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ကောသဇ္ဇေန၊ ပျင်းရိ
ခြင်းနှင့်၊ ဝေါကိဏ္ဏတ္တာ၊ ငြိမ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဆန္ဒော၊ ဘာဝနာဆန္ဒ
သည်၊ ကောသဇ္ဇ သဟဂတောနာမ၊ ပျင်းရိခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သည်မည်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကောသဇ္ဇ သမ္ပယုတ္တောတိပဒံ၊ ကောသဇ္ဇသမ္ပ
ယုတ္တောဟူသော ဝုဒ္ဓိသည်၊ တသေဝ၊ ထိုကောသဇ္ဇသဟဂတောဟူ
သောဝုဒ္ဓိ၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝစတည်း။ ၊

ဥဒ္ဓစ္စသဟဂတောတိ၊ ဥဒ္ဓစ္စသဟဂတောဟူသည်ကား၊ ဣဝ၊ ဤသာသ
နာတော်၌၊ တိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ ဆန္ဒံ၊ ဘာဝနာဆန္ဒကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်
စေ၍၊ ကမ္ပဋ္ဌာနံ၊ ကမ္ပဋ္ဌာနံကို၊ မနသိကရောဇ္ဇေန၊ နှလုံးသွင်းသျှက်၊ နိသိ
ဒတိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုသို့နေလတ်သော်၊ အထ၊ ထိုရဟန်း၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်
သည်၊ ဥဒ္ဓစ္စေ၊ ဥဒ္ဓစ္စ၌၊ ပတတိ၊ ကျ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မသံဃာ
ဂုဏာ၊ ဘုရားဂုဏ် တရားဂုဏ် သံဃာဂုဏ်တို့ကို၊ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်
ခြင်၍၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဟာသေတွာ၊ ရွှင်စေ၍၊ ကမ္ပနိယံ၊ ကမ္ပဋ္ဌာနံ၊ စီးဖြန်း
ခြင်းအမှု၌ခံ့သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဆန္ဒံ၊ ဘာဝနာဆန္ဒကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊
ဖြစ်စေ၍၊ ကမ္ပဋ္ဌာနံ၊ ကမ္ပဋ္ဌာနံကို၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ အထ၊ ထို
သို့နှလုံးသွင်းလတ်သော်၊ အထ၊ ထိုရဟန်း၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝုန၊ တဖန်၊
ဥဒ္ဓစ္စေ၊ ဥဒ္ဓစ္စ၌၊ ပတတိ၊ ကျပြန်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဝုန၊ တဖန်၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မ
သံဃာဂုဏေ၊ ဘုရားဂုဏ်တရားဂုဏ်သံဃာဂုဏ်တို့ကို၊ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်
ခြင်၍၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဟာသေတွာ၊ ရွှင်စေ၍၊ တောသေတွာ၊ ရှစ်သက်စေ
၍၊ ကမ္ပနိယံ၊ ကမ္ပဋ္ဌာနံ၊ စီးဖြန်းခြင်းအမှု၌ခံ့သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဆန္ဒံ၊ ဘာ
ဝနာဆန္ဒကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ကမ္ပဋ္ဌာနံ၊ ကမ္ပဋ္ဌာနံကို၊ မနသိကရော
တိ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ အထ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဥဒ္ဓစ္စ
န၊ ဥဒ္ဓစ္စနှင့်၊ ဝေါကိဏ္ဏတ္တာ၊ ငြိမ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒသည်၊
ဥဒ္ဓစ္စသဟဂတောနာမ၊ ဥဒ္ဓစ္စနှင့် တကွဖြစ်သည် မည်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ၊

၃၆၈ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ထိနမိဒ္ဓသဟဂတောတိ။ ထိနမိဒ္ဓသဟဂတောဟူသည်ကား၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ထိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဆန္ဒံ၊ ဆန္ဒကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ မနသိကရောက္ခော၊ နှလုံးသွင်းလျက်။ နိသိဒတိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုသို့နေလတ်သော်။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတွာ၊ သိ၍။ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်။ မုခံ၊ မျက်နှာကို။ ပုဋ္ဌိတွာ၊ သစ်၍။ ကဏ္ဍေ၊ နားတို့ကို။ အာကမိတွာ၊ ဆွဲငင်၍။ ပဂုဏံ၊ လေ့လာအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကျမ်းဂန်ကို။ သဏ္ဌာယိတွာ၊ သရဏှာယံ၍။ ဒိဝါ၊ နေ့၌။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်ပြီးသော။ အာလောကသညံ၊ အာလောကသညာကို။ မနသိကရိတွာ၊ နှလုံး၌ထား၍။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓကို။ ဝိနောဒေတွာ၊ ဖျောက်၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဆန္ဒံ၊ ဆန္ဒကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ အထ၊ ထိုသို့နှလုံးသွင်းလတ်သော်။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ပုန၊ တဖန်။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ပုန၊ တဖန်။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓကို။ ဝိနောဒေတွာ၊ ဖျောက်၍။ ဆန္ဒံ၊ ဆန္ဒကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ထိနမိဒ္ဓေန၊ ထိနမိဒ္ဓနှင့်။ ဝေါကိဏ္ဏတ္တာ၊ ငြိမ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒသည်။ ထိနမိဒ္ဓသဟဂတောနာမ၊ ထိနမိဒ္ဓနှင့်တကွဖြစ်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

အနုဝိက္ခိတ္တောတိ။ အနုဝိက္ခိတ္တောဟူသည်ကား၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ထိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဆန္ဒံ၊ ဆန္ဒကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ မနသိကရောက္ခော၊ နှလုံးသွင်းလျက်။ နိသိဒတိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုသို့နေလတ်သော်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ကာမဂုဏာရမ္ပဏေ၊ ကာမဂုဏ်ဟူသောအာရုံ၌။ ဖိတ္တံ၊ ဖိတ်သည်။ ဝိက္ခိပတိ၊ ပျံ့လွင့်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဖိတ္တံ၊ ဖိတ်သည်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းမှအပဖြစ်သောအာရုံ၌။ ဝိက္ခိတ္တံ၊ ပျံ့လွင့်ခဲ့ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတွာ၊ သိ၍။ အနမတဂ္ဂဒေဝနုတသေလောပမာနာဂတတ္တယ သုတ္တာဒိနိ၊ အနမတဂ္ဂသုတ် ဒေဝနုတသုတ် သေလောပမသုတ် အနာဂတတ္တယသုတ် စသည်တို့ကို။ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်လျက်။ သုတ္တဒဏ္ဍေန၊ ခရီးမှန်မသွားသောစိတ်ကိုဆုံးမကွပ်နှိပ်ကြောင်းဖြစ်သောသုတ်တည်းဟူသောတောင်မှူးဖြင့်။ ဖိတ္တံ၊ ဖိတ်ကို။ တဇ္ဇေတွာ၊

မြင်းချော၍၊ ကမ္ပနိယံ၊ ကမ္ပဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းအမှု၌ခံ့သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
ဝုန၊ တဖန်၊ ဆန္ဒ၊ ဆန္ဒကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ကမ္ပဋ္ဌာနံ၊ ကမ္ပဋ္ဌာန်းကို၊
မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ အထ၊ ထိုသို့နှလုံးသွင်းထတ်သော်၊ အဿ၊
ထိုရဟန်း၏၊ ဗိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ ဝုန၊ တဖန်၊ ဝိက္ခိပတိ၊ ယုံလွင့်၏၊ သော၊ ထို
ရဟန်းသည်၊ ဝုန၊ တဖန်၊ သုတ္တဒဏ္ဍေန၊ ခရီးမှန်မသွားသောမိတ်ကို ဆုံးမ
ကွပ်နှိပ်ကြောင်းဖြစ်သောသုတ်တည်းဟူသော တောင်ဌေးဖြင့်၊ ဗိတ္တံ၊
မိတ်ကို၊ ကမ္ပနိယံ၊ ကမ္ပဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းအမှု၌ခံ့သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
ဆန္ဒ၊ ဆန္ဒကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ကမ္ပဋ္ဌာနံ၊ ကမ္ပဋ္ဌာန်းကို၊ မနသိကရော
တိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ကာမ
ဝိတက္က ဝေါကိဏ္ဏတ္တာ၊ ကာမဝိတက်နှင့် ဖြွမ်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
ဆန္ဓော၊ ဆန္ဒသည်၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ကမ္ပဋ္ဌာန်းမှအပ၌၊ ပဉ္စကာမဂုဏေ၊ ငါးပါးသော
ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ အာရုတ္တ၊ အာရုံပြု၍၊ အနူဝိက္ခိတ္တော၊ အဖန်တလဲလဲယုံ
သည်၊ အနူဝိသဇ္ဇော၊ အဖန်တလဲလဲနို့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ယထာပုရေတထာပစ္ဆာတိဇေတ္ထ၊ ယထာပုရေတထာပစ္ဆာဟူသော
ဤပါဌ်၌၊ ကမ္ပဋ္ဌာနဝသေနဝိ၊ ကမ္ပဋ္ဌာန်း၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒေသ
နာဝသေနဝိ၊ ဒေသနာ၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝုရိမပစ္ဆိမတာ၊ ဝုရိမ
ပစ္ဆိမ၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ကထံဝေဒိတဗ္ဗာ၊ အဘယ်သို့
သိအပ်သနည်း၊ တာဝ၊ လက်ဦးစွာ၊ ကမ္ပဋ္ဌာနေ၊ ကမ္ပဋ္ဌာန်း၌၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
သိအပ်၏၊ ကမ္ပဋ္ဌာနဿ၊ ကမ္ပဋ္ဌာန်းကို၊ အဘိနိဝေသော၊ နှလုံးသွင်းခြင်း
သည်၊ ဝုရေနာမ၊ ဝုရေမည်၏၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ ပစ္ဆာနာမ၊
ပစ္ဆာမည်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကမ္ပဋ္ဌာန်းဒေသနာအားဖြင့် နှစ်ပါးတို့တွင်၊ ယော
ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ မူလကမ္ပဋ္ဌာနေ၊ မိမိလက်စွဲဖြစ်သော မူလ
ကမ္ပဋ္ဌာန်း၌၊ အဘိနိဝိသိတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ အတိလီနာဒိသု စတုသုဋ္ဌာနေ
သု၊ အတိလီန အတိပပ္ပဟိတ သံဝိတ္တ ဝိက္ခိတ္တ ဟုဆိုအပ်ကုန်သော လေး
ပါးသောအရာတို့၌၊ ဗိတ္တဿ၊ မိတ်၏၊ ဩက္ကမနံ၊ သက်ခြင်းကို၊ ပဋိသေ
စေတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒုဋ္ဌာဂေါဏေ၊ ထင်မှီး ဖျက်တတ်သည် နွားကြမ်းတို့ကို၊
ယောစေတွာ၊ က၍၊ သာရေန္တောဝိယ၊ နှင်သော ဖွည်းမျှးကဲ့သို့လည်း
ကောင်း၊ စတုရဿဗုဒ္ဓိကံ၊ လေးထောင့်ရှိသော မင်းတုတ်ကျည်မင်း
ဩတာရေန္တောဝိယ၊ ချသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ စတုန့်ဋ္ဌာနာနံ၊ လေးပါး
သောဋ္ဌာနတို့တွင်၊ ဧကဋ္ဌာနေဝိ၊ တခုသောဋ္ဌာန၌လည်း၊ အာပန္နန္တော၊
ရောက်လတ်သော်၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို၊ သမ္ပသိတွာ၊ သုံးသပ်၍၊ အရ

ဟတ္ထံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏာတိ၊ ရောက်၏။ အယဓိ၊ ဤရဟန်းသည်
လည်း၊ ပုရေ၊ ရှေး၌၊ ဝိဟရတိယထာ၊ နေသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပစ္ဆိမ၊
နောက်၌၊ ဝိဟရတိနာမ၊ နေသည်မည်၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊
ကမ္မဋ္ဌာနဝသေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုရိမပစ္ဆိမတာ၊ ဝုရိမပစ္ဆိ
မ၏အဖြစ်မည်၏။ ။

ဒေသနာဝသေန၊ ဒေသနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကေသာ၊ ဆံတို့သည်။
ပုရေနာမ၊ ပုရေမည်ကုန်၏။ မတ္ထလုဂံ၊ ဦးနှောက်သည်။ ပစ္ဆိမနာမ၊ ပစ္ဆိမ
မည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဒေသနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်ဆုံးဖြတ်ရာ၌၊ ယောဘိက္ခု၊
အကြင်ရဟန်းသည်။ ကေသေသု၊ ဆံတို့၌၊ အဘိနိဝိသိတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊
ဝဏ္ဏသဏ္ဌာနာဒိဝသေန၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအား
ဖြင့်၊ ကေသာဒယော၊ ဆံစသည်တို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဏန္တော၊ ထိန်းဆည်းသည်
ဖြစ်၍၊ စတုသုဋ္ဌာနေသု၊ အင်္ဂါလီနအင်္ဂါပဂ္ဂဟိတစသော လေးပါးသောအ
ရာတို့၌၊ အာပစ္ဆန္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ယာဝမတ္ထလုဂံ၊ ဦးနှောက်တိုင်
အောင်၊ ဘာဝနံ၊ ဘာဝနာသို့၊ ပါပေတိ၊ ရောက်စေ၏။ အယဓိ၊ ဤရဟန်း
သည်လည်း၊ ပုရေ၊ ရှေး၌၊ ဝိဟရတိယထာ၊ နေသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊
ပစ္ဆိမ၊ နောက်၌၊ ဝိဟရတိနာမ၊ နေသည်မည်၏။ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော
နည်းဖြင့်၊ ဒေသနာဝသေန၊ ဒေသနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုရိမပစ္ဆိမတာ၊
ဝုရိမပစ္ဆိမအဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ။

ယထာပစ္ဆိမတထာဝုရေတိဣဒံ၊ ယထာပစ္ဆိမတထာ ဝုရေဟူသော
ဤစကားသည်၊ ဝုရိမသေဝ၊ ရှေးဖြစ်သောယထာဝုရေတထာပစ္ဆိမဟူ
သောစကား၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝစတည်း။ ယထာအစောတထာ
ဥဒ္ဓန္တိဣဒံ၊ ယထာအစောတထာဥဒ္ဓံဟူသောဤစကားကို၊ သရိရဝသေန၊
ကိုယ်ဟု ခေါ်ဝေါ်အပ်သောသုံးဆယ် နှစ်ပါးသော ကောဋ္ဌာသဏ္ဌိအစွမ်း
ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဥဒ္ဓံပါဒတလာ
အစောကေသမတ္ထကာတိ၊ ဥဒ္ဓံပါဒတလာအစော ကေသမတ္ထကာဟူ၍၊
အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထတတ္ထံ၊ သရိရေ၊ ထိုကိုယ်၌၊ ယောဘိက္ခု၊
အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပါဒတလတော၊ ခြေဖဝါးအပြင်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ယာ
ဝကေသမတ္ထကာ၊ ဆံပျားတိုင်အောင်၊ နတ္ထိံ၊ သကာရဝသေနဝါ၊ သုံး
ဆယ်နှစ်ပါးသောကောဋ္ဌာသဏ္ဌိအစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါဒဂုံလာနံ၊ ခြေ
ချောင်းတို့၏၊ အဂ္ဂပဗ္ဗဗ္ဗိတော၊ အပျားအဆစ်အရိုးမှ၊ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့

လောကံ၊ သိသကဿပံ၊ ဦးခေါင်းခွံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သိသကဿပာ
တော၊ ဦးခေါင်းခွံမှ ယာဝ။ အကြင်ရွှေ့ လောကံ၊ ပါဒ်ထိန်၊ ခြေချောင်းတို့
၏၊ အဝ္ဗပဗ္ဗဋ္ဌိနိ၊ အပျားအဆစ်ရိုးတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေ့
လောကံ၊ အဗ္ဗိဝသေနဝါ၊ အရိုး၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိဂ္ဂဗ္ဗန္တော၊
သိမ်းဆည်းသည်ဖြစ်၍၊ စတုသုဋ္ဌာနေသု၊ အတိထိန်အတိပဂ္ဂဟိတစသော
လေးပါးသောအရာတို့တွင်၊ ဧကဋ္ဌာနေဝိ၊ တခုသောအရာ၌လည်း၊ အာ
ပစ္စန္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဘာဝနံ၊ ဘာဝနာကို၊ ပါပေတိ၊ ရောက်စေ
၏၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။ ဥဋ္ဌံ၊ အထက်၌၊ မနသိကရောတိယထာ၊ နှလုံး
သွင်းသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အဓော၊ အောက်၌၊ မနသိကရောန္တော၊
နှလုံးသွင်းသည်ဖြစ်၍၊ အဓော၊ အောက်၌၊ မနသိကရောတိယထာ၊ နှလုံး
သွင်းသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဥဋ္ဌံ၊ အထက်၌၊ မနသိကရောန္တော၊ နှလုံး
သွင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေတိနာမ၊ နေသည်မည်၏။ ။

ယေဟိအာကာရေဟိတိ၊ ယေဟိအာကာရေဟိ ဟူသည်ကား၊ ယေဟိကောဋ္ဌာသေဟိ၊ အကြင်ကောဋ္ဌာသတို့ဖြင့်၊ ယေဟိလိင်္ဂေဟိတိ၊ ယေဟိလိင်္ဂေဟိဟူသည်ကား၊ ယေဟိသဗ္ဗာနေဟိ၊ အကြင်သဗ္ဗာနေတို့ဖြင့်၊ ယေဟိနိမိတ္တေဟိတိ၊ ယေဟိနိမိတ္တေဟိဟူသည်ကား၊ ယေဟိဥပဋ္ဌာနေဟိ၊ အကြင်ထင်သောနိမိတ်တို့ဖြင့်၊ အာလောကသညာသုဂ္ဂဟိတာယေဝနာမဟောတိတိ၊ အာလောကသညာသုဂ္ဂဟိတာယေဝနာမဟောတိဟူသည်ကား၊ ယောတိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အင်္ဂဏေ၊ အပြင်၌၊ နိဝီဒိတွာ၊ ထိုင်၍၊ အာလောကသညာ၊ အာလောကသညာကို၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ကာလေန၊ ရံခါ၌၊ နိဗ္ဗိလေတိ၊ ခြိတ်၏၊ ကာလေန၊ ရံခါ၌၊ ဥဗ္ဗိလေတိ၊ ဖွင့်၏၊ အထ၊ ထိုသို့မှတ်တုံဖွင့်တုံဖြစ်လတ်သော်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ နိဗ္ဗိလေန္တဿပိ၊ မှိတ်သော်လည်း၊ ဥဗ္ဗိလိတွာ၊ ဖွင့်၍၊ ဩလောကေန္တဿပိယ၊ ကြည့်၏သို့၊ ဧကသဒိသမေဝ၊ အထူးမခြားတချက်တည်းတူသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာလောသညာ၊ အာလောကသညာသည်၊ ဇာတာနာမ၊ ဖြစ်ပြီးမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏၊ ဒိဝါသညာတိပိ၊ ဒိဝါသညာဟူသည်လည်း၊ တသေဝ၊ ထိုအာလောကသညာ၏သာလျှင်၊ နာမ်၊ အမည်တည်း၊ သာ၊ ထိုအာလောကသညာသည်၊ ပုန၊ ထမန်၊ ရက္ခိ၊ ညဉ့်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဈမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သုဂ္ဂဟိတာနာမ၊ ကောင်းစွာယူအပ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သွာမိဗ္ဗိတာပိ၊ သွာမိဗ္ဗိတာဟူသည်လည်း၊ တသေဝ၊ ထိုသုဂ္ဂဟိ

၃၂၂ မဟာဝံဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

တာဟူသောပုဒ်၏သာလျှင်။ ဝေဝေဝနံ၊ ဝေဝေဝနံ၊ သုဋ္ဌ၊ မြိမြိ၊ စွာ၊ အဓိဋ္ဌိ
တာ၊ ဆောက်တည်အပ်သော၊ သုဋ္ဌ၊ မြိမြိ၊ စွာ၊ ခွပ်တာ၊ ထားအပ်သောအာ
လောကသညာကို၊ သွာမိဋ္ဌိတာနာမ၊ ကောင်းစွာထားအပ်သည်မည်၏ဟူ
၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သာ၊ ထိုကောင်းစွာ ဆောက်တည်အပ်ကောင်းစွာ
ထားအပ်သောအာလောကသညာကို၊ အတ္တတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ သုဂ္ဂ
ဟိတာယေဝ၊ ကောင်းစွာယူအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဝါ၊ တနည်းလည်း၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အာလောကေန၊ အ
လင်းဖြင့်၊ ထိနမိဋ္ဌံ၊ ထိနမိဋ္ဌကို၊ ဝိနောဒေတွာ၊ ပျောက်၍၊ ဆန္ဒံ၊ တာဝနာ
ဆန္ဒကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မနသိကရောတိ၊
နှလုံးသွင်း၏၊ တဿ၊ ထိုယောဂီရဟန်းသည်၊ ဒိဝါဝိ၊ နေ့လည်း၊ အာလော
ကသညံ၊ အာလောကသညာကို၊ သုဂ္ဂဟိတာ၊ ကောင်းစွာယူအပ်သည်၊
သွာမိဋ္ဌိတာနာမ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်အပ်သည်မည်သည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းလည်း၊ ရတ္တိံ၊ ဝါ၊ ညဉ့်သည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်
စေ၊ ဒိဝါဝါ၊ နေ့သည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ယေနအာလောကေန၊
အကြင်အလင်းဖြင့်၊ ထိနမိဋ္ဌံ၊ ထိနမိဋ္ဌကို၊ ဝိနောဒေတွာ၊ ပျောက်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာ
နံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ တသ္မိံ၊ ထိနမိဋ္ဌဝိနောဒေနေ၊ ထို
ထိနမိဋ္ဌကိုပျောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အာလောကေ၊ အလင်း၌၊ ဥပ္ပန္နာ၊
ဖြစ်သော၊ အာလောကသညာ၊ အာလောကသညာသည်၊ သုဂ္ဂဟိတာယေ
ဝနာမ၊ ကောင်းစွာယူအပ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိရိယာဒိသုဝိ၊
ဝိရိယသည်တို့၌လည်း၊ ဧသောဝေဝိတ္ထာရနယော၊ ဤဝိတ္ထာရနည်းကို
သာလျှင်၊ ယောဇေတဗ္ဗော၊ သွဉ်အပ်၏၊ ဣမသ္မိံ၊ သုတ္တေ၊ ဤဒေသမသုတ်၌၊
ဆန္ဒံအဘိညာနံ၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်တို့၏၊ ပါဒကိဋ္ဌိ၊ အခြေဖြစ်
သော ဣဒ္ဓိကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်၏၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်
သော၊ ပါသာဒကမ္ပနဝဂ္ဂေါ၊ ပါသာဒကမ္ပနဝဂ်သည်၊ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ။

၃-ဣဒ္ဓိပါဒသံယုတ်-၃၃-တတိယဝဂ်။

၂ တတိယဿ၊ တတိယဝဂ်၏၊ ဒုတိယော၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ ဣမိနာစာ
တုမဟာဘူတိကေနာတိ၊ ဣမိနာစာတုမဟာ ဘူတိကေန ဟူသည်ကား၊

စတုမဟာဘူတမယော။ အလုံးစုံသော သောကသည် မျက်မှောက်ပြုအပ်
သောလေးပါးသောမဟာဘူတ်တို့ဖြင့်ဖြစ်သော။ ဇေတဝသီကောနု၊ ဤသို့ဝန်
လေးစွာသော။ ဂရုကောနု၊ ကျောက်တီးကဲ့သို့လေးသည်။ သမာနေဝိ၊ ဖြစ်
လျက်လည်း။ ဣမိနာကာယေန၊ ဤရူပကာယဖြင့်။ ဩမာဟိတိ၊ ဩမာ
ဟိဟူသည်ကား။ ပဟောတိ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဣဒံ၊ ဤဩမာဟိ
ဟူသောပုဒ်သည်။ တေပိစ္ဆကော၊ ပိစ္ဆကတ် သုံးပုံဟု ဆိုအပ်သော။ ဗုဒ္ဓ
ဝစနေ၊ ဘုရားစကားတော်၌။ အဘိန္နပဒံ၊ မရောယှက်သော ပုဒ်တည်း။
အညတ္တံ၊ တပါးသော အရာ၌။ အနာ ဂတတ္တာ၊ မလာသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်တည်း။ ကာယမိတ္တေ သမောဒဟတိတိ၊ ကာယမိတ္တေသမော
ဒဟတိဟူသည်ကား။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ မိတ္တေ၊ မိတ်
၌။ အာရောပေတိ၊ တင်နိုင်၏။ မိတ္တသန္နိသယိတံ၊ မိတ်၌ရှိသည်ကို။ ကရော
တိ၊ ပြုနိုင်၏။ မိတ္တဂတိတာ၊ မိတ်၏ အလားကဲ့သို့လျှင်မြန်သော သွားခြင်း
ဖြင့်၊ ပေသေတိ၊ စေနိုင်၏။ မိတ္တံနာမ၊ မိတ်မည်သည်ကား။ မဟဂ္ဂတမိတ္တံ၊
မဟဂ္ဂုတ်မိတ်တည်း။ မိတ္တဂတိဂမနံ၊ မိတ်၏အလားကဲ့သို့သွားခြင်းသည်၊
လဟကံ၊ လျှင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မိတ္တမ္ပိကာယေ သမောဒဟတိတိ၊
မိတ္တမ္ပိကာယေသမောဒဟတိဟူသည်ကား။ မိတ္တံ၊ မိတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ
၍။ ကာယေ၊ ရူပကာယ၌။ အာရောပေတိ၊ တင်နိုင်၏။ ကာယသန္နိသယိတံ၊
ရူပကာယ၌ရှိသည်ကို။ ကရောတိ၊ ပြုနိုင်၏။ ကာယဂတိတာ၊ ကိုယ်အလား
ဖြင့်၊ ပေသေတိ၊ စေနိုင်၏။ ကာယောနာမ၊ ကာယမည်သည်ကား။ ကရေ
ကာယော၊ ကရေကာယတည်း။ ကရေကာယဂတိဂမနံ၊ ကရေကာယ၏
အလားဖြင့် သွားခြင်းသည်။ ဒန္တံ၊ နှုန်းနှေးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုခ
သညည္ဇလဟုသညည္ဇာတိတ္ထေ၊ သုခသညည္ဇလဟုသညည္ဇဟူသောဤပါဌ၌။
အတိညာမိတ္တ သဟဇာတသညာ၊ အတိညာဉ်မိတ်နှင့်တကွ ဖြစ်သော
သညာကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ထိအပ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားကိုထင်ရှားပြအံ့။ သညာ၊
ထိုအတိညာဉ်မိတ်နှင့်တကွဖြစ်သော သညာသည်။ သန္တ သုခသမန္နာဂ
တတ္တာ၊ ငြိမ်သက်သည်ဖြစ်၍ သုခဟုဆိုအပ်သောတရားနှင့်ပြည့်စုံသည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုခသညာနာမ၊ သုခသညာမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ကိလေသဒန္တာယိတတ္ထဿ၊ ကိလေသာဖြင့် နှေးငြိမ်းသော
အဖြစ်၏။ အဘာဝါစ၊ မရှိခြင်းကြောင့်ကား။ လဟသညာနာမ၊ ပေါ့သော
သညာမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

အယောဂုဋ္ဌောဒိဝသံသန္တက္ကောလဟုကရောစေဝ ဟောတိတိဋ္ဌော၊
 အယောဂုဋ္ဌောဒိဝသံသန္တက္ကော လဟုကရောစေဝဟောတိ ဟူသောဤ
 ပါဠိ၌၊ ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုအံ့၊ ဒွိဟိတိဟိဇနေဟိ၊ နှစ်ယောက်သုံးယောက်
 သောလူတို့သည်၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချီ၍၊ ကမ္မာရုဒ္ဓနေ၊ ပန်းပဲတို့၏ဖိုဝ၌၊ ပက္ခိ
 က္ကော၊ ထည့်အပ်သော၊ သော၊ ထိုသံထွေသည်၊ ဒိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး၊ ပစ္စ
 မာနော၊ ကျက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဝရာနုပပိဋ္ဌေန၊ အကြားအပေါက်တို့ဖြင့်ဝင်
 သော၊ တေဇေနစေဝ၊ တေဇောဓာတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါယေနစ၊ ဝါ
 ယောဓာတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါယောသဟဂတောစ၊ ဝါယောဓာတ်နှင့်
 တကွဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊ ဥသ္မာသဟဂတောစ၊ အပူနှင့်တကွဖြစ်
 သည်လည်းကောင်း၊ တေဇောသဟဂတောစ၊ တေဇောဓာတ်နှင့်တကွဖြစ်
 သည်လည်းကောင်း၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဧဝံလဟုကော၊ ဤသို့ပေါ့သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ နံ၊ ထိုသံထွေကို၊ ကမ္မာရော၊ ဖိုသု
 ကြီးသည်၊ မဟာသဏ္ဌာသေန၊ ညှပ်ကြီးဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ညှပ်၍၊ ဧက
 တော၊ တပက်သို့၊ ပရိဝတ္တေသိ၊ လှိမ့်နှိုင်၏၊ ဥက္ခိပတိ၊ ချီနှိုင်၏၊ ဗဟိ၊ ဖိုပသို့၊
 နိ ဘရတိ၊ ထုတ်နှိုင်၏၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ပုန၊ တဖန်၊ မုဒုစ၊ နူးညံ့
 သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကမ္မနိယောစ၊ အမှန်ခံ သည်လည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ နံ၊ ထိုသံထွေကို၊ သော၊ ထိုဖိုသုကြီး
 သည်၊ ခဏ္ဍံ ခဏ္ဍုမ္ပိ၊ အပိုင်းအပိုင်းလည်း၊ သိန္ဒတိ၊ ဖြတ်နှိုင်၏၊ ကုဋေန၊ တူ
 ဖြင့်၊ ဟနန္တော၊ ခတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒိဃာစတုရဿာ ဒိဘေဒံ၊ အရှည်လေး
 ထောင်စသည် အပြားရှိသော အဆောက် အဦကို၊ ကရောတိ၊ ပြုနှိုင်၏၊
 ဣမတ္ထိသုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ ဝိကုဗ္ဗနိဒ္ဓိ၊ ဝိကုဗ္ဗနာဣဒ္ဓိကို၊ ကထိတာ၊ ဟော
 အပ်၏။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ ဝိဝရုပါဒကိဒ္ဓိ၊ ဝိဝရု၏အခြေဖြစ်သော
 ဣဒ္ဓိကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်၏။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝိဝရုပါဒကိဒ္ဓိ၊ ဝိဝရု
 ၏အခြေဖြစ်သောဣဒ္ဓိကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်၏၊ အဝိစ၊ တနည်းလည်း၊
 ဧပယာနိ၊ ဧပယာနိဟုလာသောသုတ်တို့ကို၊ အာဒိ၊ ကတွာ၊ အစပြု၍၊
 ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ မိဿကိဒ္ဓိပါဒါ၊ မိဿကဖြစ်သော ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို၊ က
 ထိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ သတ္တသုဗလေသု၊ သတ္တဗလဟုဆိုအပ်သော
 သုတ်တို့၌၊ ပုဗ္ဗဘဂါ၊ ပုဗ္ဗဘဂဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်
 ကုန်၏။ ။

၇-ဣဒ္ဓိပါဒသံယုတ်-၇၇-တတိယဝဂ်၊

၃၇၅

၇-၁၀ သတ္တမာဒိနိ၊ သတ္တမအစရှိကုန်သော၊ စတ္တာရိ၊ လေးသုတ်တို့ သည်။ ဟောဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ကထိတာနယာနေဝ၊ ဖွင့်အပ်ပြီးသောနည်းရှိကုန် သည်သာတည်း။ ။

၁၁-၁၂ ကောဒသမဒ္ဓါဒသမေသု၊ ကောဒသမသုတ်ဒ္ဓါဒသမသုတ်တို့ ၌၊ ဆအဘိညာ၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်တို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ် ကုန်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောကောင်းရပ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ဥတ္တာ နတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခု ဖြောက်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒသံယုတ္တံ၊ ဣဒ္ဓိပါဒသံယုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၈-အနုရုဒ္ဓသံယုတ်-၈၃-ရဟောဂတဝဂ်၊

၁ အနုရုဒ္ဓသံယုတ္တဿ၊ အနုရုဒ္ဓသံယုတ်၏။ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ အာ ရုဒ္ဓါတိ၊ အာရုဒ္ဓါဟူသည်ကား။ ပရိပုဏ္ဏာ၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြည့်စုံကုန် သည်။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ ဆတ္ထိံ သာယ၊ သုံးဆယ်ခြောက် ပါးသော၊ ဋ္ဌာနေသု၊ အရာတို့၌၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်၏။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ ဒ္ဓါဒသသုဋ္ဌာနေသု၊ တဆဲ့နှစ်ပါးသောဋ္ဌာ နတို့၌၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်၏။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ မဟာဘိညာတန္တိ၊ မဟာဘိညာတံ ဟူသည်ကား။ ဆအဘိညာတာဝံ၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်ရှိသည် အဖြစ်ကို၊ ဟိနဓမ္မန္တိ အာဒိသု၊ ဟိနဓမ္မဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ ဣမာယ ပါဠိယာ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သော ဟိနတိကံပါဠိတော်ဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ကတမေဓမ္မာ၊ အဘယ်တရားတို့သည်၊ ဟိနာ၊ ဟိနမည်ကုန်သနည်း။ ဒ္ဓါဒသအကုသလဝိတ္တုပ္ပါဒါ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးသော အကုသိုလ်ဝိတ္တုပ္ပါဒ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတဆဲ့နှစ်ပါး သောအကုသိုလ်ဝိတ္တုပ္ပါဒ်တရားတို့သည်၊ ဟိနာ၊ ဟိနမည်ကုန်၏။ ကတမေ ဓမ္မာ၊ အဘယ်တရားတို့သည်၊ မဇ္ဈိမာ၊ မဇ္ဈိမမည်ကုန်သနည်း။ ဝိသုဘူမိ သု၊ ဘုံသုံးပါးတို့၌၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်သည်လည်းကောင်း။ ဝိသုဘူမိသု၊ ဘုံသုံးပါးတို့၌၊ ဝိပါကော၊ ဝိပါကံသည် လည်းကောင်း။ ဝိသုဘူမိသု၊ ထုံ

၃၇၆

မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

သုံးပါးတို့၌၊ ကိရိယာဗျာကတံ၊ ကိရိယာအဗျာကတသည်လည်းကောင်း၊
သဗ္ဗညုရုပ်၊ အလုံးစုံသောရုပ်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣမေဓမ္မာ၊
ဤဆိုအပ်ပြီးသောစေတုဗ္ဗကစသောစာရားတို့သည်၊ မဇ္ဈိမာ၊ မဇ္ဈိမမည်
ကုန်၏၊ ကတမေဓမ္မာ၊ အဘယ်တရားတို့သည်၊ ပဏီတာ၊ ပဏီတမည်
ကုန်သနည်း၊ အပရိယာပန္နာ၊ ဝဋ်၌အကျုံးမဝင်ကုန်သော၊ စက္ကဝရောမဂ္ဂါ၊
လေးပါးသောမဂ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ စက္ကာရိစသာမညဗလ္လာနိ၊ လေး
ပါးသောသာမညဗိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနန္တ၊ နိဗ္ဗာန်သည်လည်း
ကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော မဂ်ဗိုလ်နိဗ္ဗာန်
တရားတို့သည်၊ ပဏီတာ၊ ပဏီတမည်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
ပါဠိ၊ ဟိနုတိက်ပါဠိတည်း။ ။

၄ စတုတ္ထ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ကဏ္ဍကိဝနေတိ၊ ကဏ္ဍကိဝနေဟူသည်
ကား၊ မဟာကဓမ္မန္တဝနေ၊ ကြီးစွာသောခံတော၌။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ သဟဿလောကန္တိ၊ ဣမိနာ၊ သဟဿလော
ကံဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ထေရဿ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်၏၊ သတတဝိဟာ
ရော၊ အမြဲနေရာဝိဟာရကို၊ ဒသဝိတော၊ ပြအပ်၏၊ ဟိသုတ္တံ၊ မှန်၏၊ ထေရော၊
အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်၊ ပါတောဝ၊ နံနက်စောစောကလျှင်၊ မုခံခေ
ဝိတွာ၊ မျက်နှာသစ်တော် မူပြီး၍၊ အတိတာနာဂတော၊ အတိတ်ကာလ
အနာဂတ် ကာလ၌၊ ကပ္ပသဟဿံ၊ ကမ္ဘာကြီး တထောင်တိုင်အောင်၊
အနုဿရတိ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသဥာဏ်ဖြင့်အောက်မေ့တော်မူ၏၊ ပစ္စုပ္ပန္နပန၊
ပစ္စုပ္ပန် ကာလ၌ကား၊ စက္ကဝါဠသဟဿံ၊ စကြာဝဠာတထောင်သည်၊
အဿာယိအနုရုဒ္ဓါမထေရ်၏၊ ဧကာဝဇ္ဇနဿ၊ တခုသောအာဝဇ္ဇန်းအား၊
အာပါတံ၊ ထင်ခြင်းသို့၊ အာဂုစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ။

၇ သတ္တမံ၊ သတ္တမသုတ်သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာတည်း။ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ သလဠာဂါရေတိ၊ သလဠာဂါရေဟူသည်
ကား၊ သလဠာရုက္ခမယာယ၊ ထင်းရူးသစ်ဖြင့်ပြီးသော၊ ပဏ္ဏသယာယ၊
သစ်ရှက်မီးသောကျောင်း၌၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သလဠာရုက္ခဿ၊ ထင်းရူး
ပင်၏၊ ခွါရေ၊ ကျောင်းတံခါးအနီး၌၊ ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
ဧဝံနာမကေ၊ ဤသို့ထင်းရူးကျောင်းအမည်ရှိသော၊ အဂါရေ၊ ကျောင်း၌၊
ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤအဋ္ဌမသုတ်၌၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာနှင့်၊ သမ္ဘိံ၊ တကွ၊
ဝိပဿကပုဂ္ဂလော၊ ဝိပဿကပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကထိတော၊ ဟောအပ်၏။ ။

၈-အနုရုဒ္ဓသံယုတ်-၈၃-ရဟောဂတဝဂ်။ ၃၇၇

☞ ၉ နဝမေ၊နမဝသုတ်၌၊ အာသဘိံဝါစန္တိ၊ အာသဘိံဝါစံဟူသည် ကား၊အတ္တနော၊မိမိအား၊ အရဟတ္တဘာဝဒီပကံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ ထင်ရှားရှိသည်အဖြစ်ကို ပြတတ်သော၊ ဥတ္တမဝါစံ၊ မြတ်သောစကားကို၊ သေသံ၊အကြွင်းသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောသုတ်တို့၌၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ပေါ်သော အနက် ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ရဟောဂံတဝဂ္ဂေါ၊ ရဟောဂတဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၈-အနုရုဒ္ဓသံယုတ်-၈၄-ဒုတိယဝဂ်။

ဒုတိယဝဂ္ဂေ၊ဒုတိယဝဂ်၌၊ ဌာနုဉ္စဌာနုတောဟိအာဒိပဟိ၊ ဌာနုဉ္စဌာနုတောဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့ဖြင့်၊ထေရေ၊အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်၊ဒသဗလဉာဏံ၊ဆယ်ပါးအပြားရှိသောဒသဗလဉာဏ်ကို၊ ပဋိဇာနာတိ၊ဝန်ခံ၏၊တေဒသဗလဉာဏံ၊ဤဆယ်ပါးအပြားရှိသော ဒသဗလဉာဏ်သည်၊ သာဝကာနံ၊သာဝကတို့အား၊ ဟောတိကိံပန၊ ဖြစ်သလော၊ ဣတိစေ၊ဤသို့မေးငြားအံ့၊ဧကဒေသေန၊ တစ်တ်အားဖြင့်၊ သာဝကာနံပိ၊သာဝကတို့အားလည်း၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ အဘိနိဟာရာနုရူပံ၊ ဆုတောင်းအားလျော်စွာ၊ ဒသဗလဉာဏံ၊ ဒသဗလဉာဏ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့၊ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓါနံ၊ သဗ္ဗညု ဘုရားရှင်တို့၏၊ တေဒသဗလဉာဏံ၊ထိုဒသဗလဉာဏ်သည်၊အနန္တဝိသယတ္တာ၊အဆုံးမရှိသောအာရုံရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိပ္ပဒေသံ၊အကြွင်းမရှိ၊ အနုနတာယ၊ မယုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗာကာရပရိပူရံ၊အလုံးစုံသောအခြင်းအရာနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ဣတိ၊ဤကားအပြီးတည်း။ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော၊အနုရုဒ္ဓသံယုတ္တံ၊အနုရုဒ္ဓသံယုတ်သည်၊နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဈာနသံယုတ္တံ၊ဈာနသံယုတ်သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ပေါ်သောအနက် ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။

၁၀-အာနာပါနသံယုတ်-၉၀-ဧကဓမ္မဝဂ်။

☞ ၁ အာနာပါနသံယုတ္တံ၊ အာနာပါနသံယုတ်၏၊ပဌမေ၊ပဌမသုတ်၌၊ဧကဓမ္မောတိ၊ ဧကဓမ္မောဟူသည်ကား၊ ဧကော၊ တခုသော၊ ဓမ္မော၊

(၄၀)

၃၇၀

မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ၊

တရားသည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤပဌမသုတ်၌၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော၊ ယံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဆိုသင့်သည်။ သိယော၊ ဖြစ်ရာ၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုဆိုသင့်သော အလုံးစုံသောစကားကို၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ အာနာပါနဿတိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန နိဒ္ဒေသေ၊ အာနာပါနဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန နိဒ္ဒေသ၌၊ ဂုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ် ပြီးသည်သာတည်း။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ ဘာဝေထနောတိ၊ ဘာဝေထနောဟူသည် ကား၊ ဘာဝေထနု၊ ပွားစေကုန်သလော၊ ကာမန္တန္ဓောတိ၊ ကာမန္တန္ဓောဟူသည်ကား၊ ပဉ္စကာမဂုဏိကရာဂေါ၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်၌ဖြစ်သော ရာဂကို၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါဝဓမ္မေသုတိ၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါဝဓမ္မေသု ဟူသည်ကား၊ အဇ္ဈတ္တိကဗဟိဒေသု၊ အဇ္ဈတ္တိကဗဟိဒေဖြစ်ကုန်သော၊ ခွါဒသသု အာယတနဓမ္မေသု၊ မိမိသန္တာန် သူတပါးသန္တာန်၌ အကျုံးဝင်ကုန်သော တဆဲ၊ နှစ်ပါးသောအာယတနတရားတို့၌၊ ပဋိစသညာသုပ္ပုဋိဝိနိတာတိ၊ ပဋိစသညာသုပ္ပုဋိဝိနိတာဟူသည်ကား၊ ပဋိစသဗ္ဗယုတ္တသညာ၊ ဒေါသနှင့်ယှဉ်သောသညာကို၊ သုဠုပဋိဝိနိတာ၊ ကောင်းစွာပယ်ဖျောက်အပ်ပြီးသမျှန္တိန္ဒာ၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ပြီး၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣမိနာ၊ ဤကာမန္တန္ဒကို ပယ်ခြင်းကို ကြားခြင်း ပဋိစသညာကို ဖျောက်ခြင်းကို ကြားခြင်းဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အနာဂါမိမဂ္ဂံ၊ အနာဂါမိမဂ်ကို၊ ကထေတိ၊ ကြား၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဿ၊ အရဟတ္တမဂ်၏၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဒေသသန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ သောသတောဝအသသိဿာမိတိအာဒိ၊ သောသတောဝအသသိဿာမိတိသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ ဣဉ္စိတတ္တံဝါ၊ ဗန္ဓိတတ္တံဝါတိ၊ ဣဉ္စိတတ္တံဝါ၊ ဗန္ဓိတတ္တံဝါဟူသော၊ ဥဘယေန၊ နှစ်ပုဒ်ဖြင့်၊ စလနမေဝ၊ လျှပ်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ နေဝကာယောပိကိလမတိနစက္ခုနိတိဧတ္ထ၊ နေဝကာယောပိကိလမတိနစက္ခုနိဟူသောဤပါဌ၌၊ ဟိ၊ အနက်ကိုထင်ရှားပြုအံ့၊ အညေသု၊ အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်းမှတစ်ပါးကုန်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနေသု၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၌၊ ကမ္မံ၊ စီးဖြန်းခြင်းပရိကံကို၊ ကရာဇ္ဇန္တဿ၊ ပြုသောရဟန်းအား၊ ကမ္မယောဂိ၊ ကိုယ်သည်လည်း၊ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏၊ စက္ခုနိဝိ၊ မျက်

မိတို့သည်လည်း၊ ဝိဟညန္တိ၊ ဆင်းရဲကုန်၏၊ ဟိ၊ အနက်ကိုအကျယ်ဆိုအံ့၊
 ဓာတု ကမ္မဋ္ဌာနသို့၊ ဓာတု ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မံ၊ စီးဖြန်းခြင်း ပရိကံကို၊ က
 ရောန္တဿ၊ ပြုသောရဟန်းအား၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ ကိလမတိ၊ ပင်
 ပန်း၏၊ ယန္တေ၊ ကြံညှစ် ယန္တရား၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍၊ ဝိဇ္ဇနာကာ
 ရပ္ပတ္တောပိယ၊ ညှစ်သောအခြင်းအရာသို့ရောက်သကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ကသိဏကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ပထဝီကသိုဏ်းစသော ကသိဏကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မံ၊
 စီးဖြန်းခြင်းပရိကံကို၊ ကရောန္တဿ၊ ပြုသောသူအား၊ စက္ခုနိ၊ မျက်မိတို့
 သည်၊ ဗဒ္ဓန္တိ၊ တုန်ထွက်ကုန်၏၊ ကိလမန္တိ၊ ပင်ပန်းကုန်၏၊ နိက္ခမိတွာ၊
 ပြု၊ ပြုထွက်၍၊ ပတနာကာရပ္ပတ္တာနိပိယ၊ ကျအံ့သော အခြင်းအရာသို့
 ရောက်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ ဂုဏ်အထူးကို ဆိုအံ့၊
 ဣမသို့ ကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ဤအာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မံ၊ စီးဖြန်းခြင်းပရိကံ
 ကို၊ ကရောန္တဿ၊ ပြုသောသူအား၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ နေဝကိလ
 မတိ၊ မပင်ပန်း၊ အက္ခိနံ၊ မျက်မိတို့သည်၊ နဝိဟညန္တိ၊ မဆင်းရဲကုန်၊ တသ္မာ၊
 ထိုသို့ကိုယ်သည်မပင်ပန်းမျက်မိသည်မဆင်းရဲသောကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
 ဘိက္ခု၊ ဝေပိအာကင်္ခေယျ နေဝကာယော ကိလမေယျ နစက္ခုနိ ဟူသော
 စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

သဗ္ဗသောရူပသညာနန္တိ အာဒိ၊ သဗ္ဗသောရူပသညာနံ ဤသို့အစရှိ
 သောစကားကို၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သနည်း၊ အာနာပါ
 နေ၊ အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကသိဏုပ္ပါယာရူပံ၊ ကသိုဏ်းနိမိတ်ကဲ့သို့ခြင်းကို၊
 လဟ္တတိ၊ ရအပ်သလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ပန၊
 အာစရိယဝါဒကို ခွဲ၍ဖြေဆိုအံ့၊ တိပိဋက စူဠာဘယတ္ထေရော၊ တိပိဋက
 စူဠာဘယမထေရ်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အာနာပါနနိမိတ္တံ၊ အာ
 နာပါနပဋိဘာဂနိမိတ်သည်၊ တာရုကရူပရတ္တာဝဋ္ဋိကာဒိသဒိသံ၊ ကြယ်
 အပေါင်းပုလဲသွယ်စသည်နှင့်တူသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပညာယတိ၊ ထင်
 ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုအာနာပါနကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကသိဏုပ္ပါယာရူပံ၊
 ကသိုဏ်းနိမိတ်ကဲ့သို့ဥပ္ပါယာနိမိတ်ကိုခွဲခြင်းကို၊ လဟ္တတိ၊ ရအပ်ကောင်း၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။

တိပိဋကစူဠာနာဂတ္ထေရော၊ တိပိဋကစူဠာနာဂမထေရ်သည်၊ အာနာပါ
 နေ၊ အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကသိဏုပ္ပါယာရူပံ၊ ကသိုဏ်းနိမိတ်ကဲ့သို့ခြင်းကို၊
 နုလဟ္တတေဝ၊ မရအပ်ကောင်းသည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။

၃၀၀ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

အလက္ခဏေ။ မရအပ်သည်ရှိသော်။ အရိယိဒ္ဓိအာဒိယော။ အရိယဗျတ္တိအစ
ရှိသော။ အယံပတောဒေါ။ ဤအထူးကို။ ကသ္မာ။ အဘယ်ကြောင့်။ ဂဟိတော။
ယူအပ်သနည်း။ ဣတိစေ။ ဤသို့မေးငြားအံ့။ အာနိသံသဒဿနတ္ထံ။ အာနိ
သင်ကိုပြုအံ့သောငှါ။ ဂဟိတော။ ယူအပ်၏။ ဟိ။ ထိုအနက်ကိုထင်ရှားဆို
အံ့။ အရိယံ။ မြတ်သော။ ဣဒ္ဓိံ ဝါ။ ဣဒ္ဓိကိုလည်းကောင်း။ စတ္တာရိ။ လေးပါး
ကုန်သော။ ရူပါဝစရန္တာနာနိဝါ။ ရူပါဝစရ ဈာန်တို့ကို လည်းကောင်း။
စတသော။ လေးပါးကုန်သော။ အရူပသမာပတ္တိယောဝါ။ အရူပသမာ
ပတ်တို့ကို လည်းကောင်း။ နိရောဓသမာပတ္တိံ ဝိ။ နိရောဓ သမာပတ်ကို
သော်လည်း။ ပတ္တယမာနေန။ တောင့်တသော။ သိက္ခနာ။ ရဟန်းသည်။
အယံအာနာပါနဿတိသမာဓိ။ ဤအာနာပါနဿတိ သမာဓိကို။ သာရ
ကံ။ ကောင်းမွန်စွာ။ မနုသိကာတဗ္ဗော။ နှလုံးသွင်းအပ်၏။ ။

ဟိ။ ဥပမာဖြင့်ထင်စွာဆိုအံ့။ နဂရေ။ ရွှေဝံ့ ရွှေနန်း သိမ်းမြန်း စိုးအုပ်ရာ
မြို့တော်ကြီးကို။ လဒ္ဓေ။ ရအပ်သည်ရှိသော်။ ယံယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။
စတုသုဒ္ဓိသာသု။ အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌။ ဥဋ္ဌနကာဘဏ္ဍံ။ ထွက်သော
အခွန်ဘဏ္ဍာသည်။ စတုဟိန္ဒါရေဟိ။ လေးမျက်နှာ မြို့တော်တံခါးတို့ဖြင့်။
နဂရမေဝ။ ရာဇဌာနိမြို့မသို့သာလျှင်။ ပရိသတိ။ ဝင်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထို
ကြောင့်။ ဇနပဒေါစ။ ခရိုင်ဇနပုဒ်ကိုလည်း။ လဒ္ဓေ။ ရအပ်သည်။ ဟောတိ။
ဖြစ်၏။ သောဇနပဒေါ။ ထိုခရိုင်ဇနပုဒ်သည်။ နဂရသောဝ။ ရာဇဌာနိမြို့မ
၏သာလျှင်။ အာနိသံသော။ အာနိသင်သည်။ ဟောတိယထာ။ ဖြစ်သကဲ့
သို့။ ဧဝံတထာ။ ထိုအတူ။ အရိယိဒ္ဓိအာဒိကော။ အရိယာဗျတ္တိအစရှိသော။
ဧသဧသောပတောဒေါ။ ဤကျေးဇူးအထူးသည်။ အာနာပါနဿတိသမာဓိ
ဘာဝနာယ။ အာနာပါနဿတိသမာဓိဘာဝနာသမာဓိ၏။ အာနိသံသော။
အာနိသင်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ အာနာပါနဿတိ သမာဓိသို့။ အာနာ
ပါနဿတိ သမာဓိကို။ သဗ္ဗာ ကာရေန။ ခပ်သိမ်းသော အခြင်း အရာ
အားဖြင့်။ ဘာဝိတေ။ ပွားစေအပ်သည်ရှိသော်။ ဧဝံသဗ္ဗံ။ ဤအလုံးစုံသော
အကျိုးဆက်သည်။ ယောဂိနော။ ယောဂိရဟန်းအား။ နိပ္ပဇ္ဇတိ။ ပြီး၏။ ဣတိ။
ဤသို့။ အာနိသံသဒဿနတ္ထံ။ အာနိသင်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှါ။ ဝုတ္တံ။ ဟော
တော်မူအပ်၏။ သုခဇ္ဈေတိဇ္ဈေ။ သုခဇ္ဈေဟူသောဤပါဌ၌။ သောတိ။ သော
ဟူသောပုဒ်ကို။ ကသ္မာ။ အဘယ်ကြောင့်။ နဝုတ္တံ။ မဟောအပ်သနည်း။
ဣမသ္မိံ ဝါရေ။ ဧဝံဘာဝိတေတိက္ခဝေအာနာပါနဿတိ သမာဓိမ္ပိဟူလာ

သောဤဝါရေန္တိ၊ ဘိက္ခုတိ၊ ဘိက္ခုဟူသော ပုဒ်သည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်၊ နာဂတံ၊ မလာ၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့ဘိက္ခုဟူသော ပုဒ်မလာသော
ကြောင့်၊ သောတိ၊ သောဟူသောပုဒ်ကို၊ နုရတ္တံ၊ မဟောအပ်။ ။

၆ နဝမေ၊ နာမသုတ်၌၊ ဝေသာလိယန္တိ၊ ဝေသာလိယံဟူသည်ကား။
ဇေနာမကေ၊ ဤသို့ဝေသာလီအမည်ရှိသော၊ ဣတ္ထိလိင်္ဂဝသေန၊ ဣတ္ထိလိင်္ဂ၏
အစွမ်းဖြင့်၊ ပဝတ္တဂေါဟာရေ၊ ဖြစ်သောဂေါဟာရရှိသော၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊
ဟိ၊ ထိုစကားကိုထင်ရှားပြအံ့၊ တံနဂရံ၊ ထိုမြို့ကို၊ ဘိက္ခုတ္တံ၊ သုံးကြိမ် သုံး
တန်း၊ ပါကာရပရိက္ခေပဝဇနေန၊ မြို့ရိုး တံတိုင်းရံခြင်းဖြင့် မြို့ရာမြေကိုပွား
စေခြင်းကြောင့်၊ ဝိသာလိဘူတတ္တာ၊ ပြန့်ပွား ကြီးကျယ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဝေသာလီတိ၊ ဝေသာလီဟူ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊
ရာဇဂဟာဒယောဝိယ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်စသည်တို့ကဲ့သို့၊ ဣဒမ္ဗိနဂရံ၊ ဤဝေ
သာလီမြို့သည်လည်း၊ သဗ္ဗသဗ္ဗန္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗညုတံ၊
သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်သို့၊ ပတ္တေယေဝ၊ ရောက်သော်သာလျှင်၊ သဗ္ဗကာ
ရဝေပုဏ္ဏတ္တံ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာဖြင့် စည်ပင်ပြန့်ပြောသည်၏
အဖြစ်သို့၊ ပတ္တံ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သ်အပ်၏။ ။

ဇေ၊ ဝေသာ လိယံဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဂေါစရဂါမံ၊ ဆွမ်းခံရွာကို၊
ဒေသတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ နိဝါသနဋ္ဌာနံ၊ နေတော်မူရာကျောင်းတော်အရပ်ကို၊
ဒေသတုံ၊ ပြအံ့သောဌာ၊ မဟာဝနေကူဇ္ဇာဂါရသသာယာယန္တိ၊ မဟာဝနေ
ကူဇ္ဇာဂါရသသာယာယံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမဟာဝနေ
အစရှိသောပါဌ်၌၊ မဟာဝနံနာမ၊ မဟာဝနံမည်သည်ကား၊ သယံဇာတံ၊ အ
လိုလိုဖြစ်သော၊ အရောပိမံ၊ မရိုက်ပျိုးအပ်သော၊ သပရိစ္ဆေဒံ၊ အပိုင်းအ
ခြားရှိသော၊ မဟန္တံ၊ ကြီးကျယ်သော၊ ဝနံ၊ တောတည်း၊ ပန၊ အထူးကိုဆို
အံ့၊ ကဝိလဝတ္ထုသမန္တာ၊ ကဝိလဝတ်ပြည်၏အနီး၌၊ မဟာဝနံ၊ မဟာဝနံ
သည်၊ ဟိမဝန္တာန၊ ဟိမဝန္တာနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဇေလဗ္ဗံ၊ တစပ်တည်းစပ်
သည်၊ အပရိစ္ဆေဒံ၊ အပိုင်းအခြားမရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ မ
ဟာသမုဒ္ဒရာကို၊ အာဟ၊ ဆိုက်၍၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣဒံ၊ ဤဝေသာလီပြည်
၏အနီး၊ မဟာဝနံသည်၊ တဒိသံ၊ ထိုကဝိလဝတ်ပြည်၏ အနီး၊ မဟာဝနံနှင့်
တူသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သပရိစ္ဆေဒံ၊ အပိုင်းအခြားရှိသော၊ မဟန္တံ၊
ကြီးကျယ်သော၊ ဝနံ၊ တောသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ မဟာဝနံ၊ မဟာဝနံမည်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ကူဇ္ဇာဂါရသသာယံ၊

ရုလစ်မွန်ချွန်တပ်သောကျောင်းဟူသည်။ မဟာဝနံ၊ မဟာဝန်ကို။ နိဿာယ၊ ဖြို၍၊ ကတေ၊ ပြုအပ်သော။ အာရာမေ၊ အရံ၌၊ ကုဋ္ဌာဂါရံ၊ ရုလစ်မွန်ချွန်တပ်သောအဆောင်ကို။ အန္တောကတွာ၊ အတွင်းပြု၍၊ ဟံသဝဋ္ဌကန္တန္တေန၊ ဟင်္သာတောင်သဏ္ဌာန်လှည့်၍မိုးသဖြင့်၊ ကတေ၊ ပြုအပ်သော။ သဗ္ဗကာရသမ္ပန္နာ၊ အလုံးစုံသောအခြင်းအရာနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဘဂဝတော၊ ထုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဂန္ဓကုဋို၊ ဂန္ဓကုဋိုတော်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ။

အနေကပရိယာယေနအသုဘကထံကထေတိတိ၊ အနေကပရိယာယေနအသုဘကထံကထေတိဟူသည်ကား၊ အနေကေဟိကာရဏေဟိ၊ တပါးမကများသောအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အသုဘာကာရသံဒဿနပဝတ္တံ၊ အသုဘအခြင်းအရာကိုထက်ဝန်းကျင်အားဖြင့် ပြသည်အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော၊ ကာယဝိတ္တိန္နနိယကထံ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း သူတပါး၏လည်းကောင်း ကရဇကာယန္တံ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ဝေ တတ်သော ဥာဏ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော တရားစကားကို၊ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣဒံအယံ၊ ဤတရားစကားဟူသည်။ သေယုထာကတမာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဣမသ္မိံကာယေ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်၌၊ ကေသာ၊ ဆံတို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ လောမာ၊ အမွေးတို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ နခါ၊ ခြေသည်းလက်သည်းတို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ ဒန္တော၊ သွားတို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တဝေ၊ အရေသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ (ပ)၊ မုတ္တံ၊ ကျင်ငယ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်တည်း။ ကိံ၊ အဘယ်အနက်သဘောကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗျာမမတ္တေ၊ တလံမျှလေသံအစောက်ရှိသော၊ ဣမသ္မိံကဋ္ဌေဝရေ၊ ဤကိုယ်ကောင်ပုပ်၌၊ သဗ္ဗကာရေနပိ၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ ဝိဝိနန္တော၊ ရှာဖွေလတ်သော်၊ ကောပိ၊ တစုံတယောက်သောပညာရှိသည်၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော၊ မုတ္တံဝါ၊ ပုလဲကိုလည်းကောင်း၊ မဏိံဝါ၊ ပတ္တမြားကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဇ္ဇုရိယံဝါ၊ ကြောင်မျက်ရွှေကိုလည်းကောင်း၊ အဂရုံဝါ၊ အကျော်နံ့သာကိုလည်းကောင်း၊ စန္ဒနံဝါ၊ စန္ဒကူးကိုလည်းကောင်း၊ ကုက္ကိုမံဝါ၊ မာလာကျီးကျူးကိုလည်းကောင်း၊ ကပ္ပုရုံဝါ၊ ပရုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါသရုဏ္ဏာဒိံဝါ၊ အထူးအမွန်စသည်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုမတ္တမ္ပိ၊ အနုမြူလည်း၊ သုစိတာဝံ၊ စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ နပဿတိ၊ မမြင်မတွေ့၊ အသခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ပရ

မဒုဂ္ဂန္တံ၊ အလွန်မကောင်းသော အနံ့လှိုင်သော၊ ဇေယျန္တံ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်
သော၊ အသိရိကဒဿနံ၊ အသမေ့မဲ့သောမြင်ခြင်းရှိသော၊ ကောဿာလော
မာဒိနာနပ္ပကာရအသုစိမေဝ၊ ဆံအမွေးခြေသည်းလက်သည်းသွားအရေ
အစရှိသောအထူးထူးသော အပြားရှိသောမစင်ကြယ် ရှံ့ဘွယ်ဝတ္ထုကို
သာလျှင်၊ ပဿတိ၊ တွေ့မြင်ရ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့ဝုလဲပတ္တမြား စသော
ကောင်းမြတ်သော ရတနာနံ့သာကြိုင်မွှေး ထုံသောင်းပျံ့သော ဝတ္ထုမရှိ
အဝတ်အတိပြည့်လျှံ၍ တင်းကျပ်ပြည့်ရေအိမ်ပမာပြည့်မှည့်သောအိုင်း
အမာနှင့်မထူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧတ္ထကဇ္ဇေဝရေ၊ ဤပညာရှိစက်ဆုပ်
အကောင်ပုပ်၌၊ ဆန္ဒောဝါ၊ လိုချင်ကာမျှအားနည်းသောလောဘကိုလည်း
ကောင်း၊ ရာဂေါဝါ၊ တပ်တွန်းကပ်ငြိအားရှိသောလောဘကိုလည်းကောင်း၊
နကရဏီယော၊ မပြုသင့်မပြုထိုက်။ ။

ဥတ္တမင်္ဂေ၊ မြတ်သောကိုယ်အင်္ဂါဟုဆိုအပ်သော၊ သိရသ္မိံ၊ ဦးခေါင်း၌၊
ဇာတာ၊ ပေါက်ရောက်ကုန်သော၊ ယေဝိကောသာနာမ၊ အကြင် ဆံတို့
သည်လည်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေဝိ၊ ထိုမြတ်သော ကိုယ်အင်္ဂါ၌ပေါက်
ရောက်သောဆံတို့သည်လည်း၊ အသုဘာစေဝ၊ မတင့်တယ်ကုန်သည်
လည်းကောင်း၊ အသုစိနောစ၊ မစင်ကြယ်ကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ပဋိကူ
လာစ၊ ရှံ့ဘွယ်ရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ပောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ စ၊ ဆက်၍
ဆိုဦးအံ့၊ နေသံ၊ ထိုဆံတို့၏၊ သောအသုဘာသုစိပဋိကူလာတာဝေါ၊ ထို
မတင့်တယ်သည်၏အဖြစ်မစင်ကြယ်သည်၏အဖြစ် ရှံ့ဘွယ်ရှိသည်
၏အဖြစ်ကို၊ ဝဏ္ဏတေဝိ၊ အဆင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဏ္ဌာနတေဝိ၊
သဏ္ဌာန်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝန္တတေဝိ၊ အနံ့အားဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ အာသယတေဝိ၊ ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
တြိကာသတေဝိ၊ ဖြစ်ရာအရပ်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ
ဟိအာကာရေဟိ၊ ငါးပါးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
လောမာဒိနန္တိ၊ အမွေးစသည်တို့၏လည်း၊ အသုဘပူတိပဋိကူလာတာဝေါ၊
အသုဘပူတိပဋိကူလအဖြစ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
ဣတိအယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအဋ္ဌကထာ၌၊ သင်္ခေပေါ၊
အကျဉ်းတည်း၊ ဝိတ္တာရောပန၊ အကျယ်ကိုကား၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်
ကျမ်း၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧကမေကသ္မိံ၊ တခု
ကုသော၊ ကောဠာဇ္ဇော၊ ကောဠာသန္ဓိ၊ ပဉ္စပဉ္စပဒေသနော၊ ငါးပါးငါးပါး

၃၀၄ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

သောအပြားဖြင့်၊ အနေကပရိယာယေန၊ တပါးမကများသောအကြောင်း
ဖြင့်၊ အသုဘကထံ၊ အသုဘ တရားစကားကို၊ ကထေတိ၊ ဟောတော်
မူ၏။ ။

အသုဘဝဏ္ဏိဘာသတိတိ၊ အသုဘဝဏ္ဏိဘာသတိဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓု
မာတကာဒိဝသေန၊ ဥဒ္ဓုမာတကစသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ အသုဘမာတိ
ကံ၊ အသုဘမာတိကာကို၊ နိက္ခိပိတ္တာ၊ ထား၍၊ ပဒဘာဇနီယေန၊ ပဒဘာဇနီ
ဖြင့်၊ တံတံ၊ ထိုထိုမာတိကာကို၊ ဝိဘဇန္တော၊ ဝေတနံသည်ဖြစ်၍၊ ဝဇ္ဇော
န္တော၊ ဖွင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဘာသတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အသုဘဘာဝနာယ
ဝဏ္ဏိဘာသတိတိ၊ အသုဘဘာဝနာယဝဏ္ဏိဘာသတိဟူသည်ကား၊ ကေ
သာဒိသု၊ ကေသာလောမာစသောသုံးဆဲ့နှစ်ပါးသောကောဠာသတို့၌လည်း
ကောင်း၊ ဥဒ္ဓုမာတကာဒိသုဝါ၊ ဥဒ္ဓုမာတကစသောအသုဘဆယ်ပါးတို့၌
လည်းကောင်း၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓဝတ္ထုသု၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓဝတ္ထုတို့၌ လည်း
ကောင်း၊ အသုဘာကာရံ၊ အသုဘအခြင်းအရာကို၊ ဂဟေတွာ၊ မှတ်သား
၍၊ ပဝတ္တဿ၊ ဖြစ်သော၊ စိတ္တဿ၊ ဘာဝနာစိတ်ကို၊ ယာအယံဘာဝနာဝစ
နာ၊ အကြင်ပွားစေခြင်းသည်၊ ယံမာတိကမ္ပံ၊ အကြင်ကြိမ်တန်များစွာပြုခြင်း
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿ၊ အသုဘဘာဝနာယ၊ ထိုအသုဘအခြင်းအရာ
ကိုမှတ်သား၍ဘာဝနာစိတ်ကိုပွားစေခြင်း၏၊ အာနိသံသံ၊ အာနိသင်ကို၊
ဒေသန္တော၊ ပြုလျက်၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ဟော၏၊ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်
ကို၊ ပရိကိတ္တေတိ၊ အဖန်ဖန်ခြီးမွမ်း၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့ကျေးဇူးကိုဟောခြင်း
သည်၊ သေယျတာကတဓံ၊ အတယ်နည်းဟူမူကား၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
အသုဘဘာဝနာသိယုတ္တော၊ အသုဘဘာဝနာ၌လွန်စွာအားထုတ်သော၊
တိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကေသာဒိသုဝတ္ထုသုဝါ၊ ကေသာလောမာစသော
သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသောဝတ္ထုတို့၌ လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓုမာတကာဒိသုဝါ၊ ဥဒ္ဓု
မာတကစသောအသုဘတို့၌လည်းကောင်း၊ ပဉ္စဂီဝိပ္ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်သော
နိဝရဏတည်းဟူသော ငါးပါးသော အင်္ဂါရှိသော၊ ပဉ္စဂီသမန္နာဂတံ၊
ဝိတက်စသောငါးပါးသောသမ္ပယုတ်အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ တိဝိကေလျာ
တံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသောကောင်းခြင်းရှိသော၊ ဒသလက္ခဏာသမ္ပန္နံ၊ ဆယ်
ပါးသောလက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပဌမဇ္ဈာနံ၊ ပဌမဈာန်ကို၊ ပဋိလဘတိ၊
ရ၏၊ သော၊ ထိုပဌမဈာန်ကိုရသောရဟန်းသည်၊ ပဌမဇ္ဈာနသင်္ခါတံ၊ ပဌမ
ဈာန်ဟုဆိုအပ်သော၊ တံစိတ္တမဇ္ဈုသံ၊ ထိုကိလေသာတည်းဟူသောခိုးသူ
တို့သည် မလွှမ်းမိုးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် စိတ်၏သွတ်သွင်းသိုမှီးရာ

တံသင်း သေတ္တာသဗ္ဗဟံဖြစ်သော တရားကိုး နိဿာယ၊ ဖြို၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာပွားစေ၍၊ ဥတ္တမတ္တံ၊ မြတ်သောအစီးအပွားဟုဆို အပ်သော၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏ္ဏတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ။

ဣန္ဒြာမဟံ ဘိက္ခဝေ အဗ္ဗမာသံပဋိသန္တိယိတုန္တိ၊ ဣန္ဒြာမဟံ ဘိက္ခဝေ အဗ္ဗမာသံပဋိသန္တိယိတုဟူသည်ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါ ဘုရားသည်၊ ဧကံအဗ္ဗမာသံ၊ တခုသောလွှဲပတ်လုံး၊ ပဋိသန္တိယိတု နိဓီ ယိတု၊ ပုန်းအောင်းခြင်းငှါ၊ ဧကကောဝ၊ တပါးထည်းသာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟရိတု၊ နေခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒြာမိ၊ အလိုရှိ၏၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ နမ္မိကေနမိ ဥပသကံမိတဗ္ဗော အညတြ ဧကေန ဝိဇ္ဇာပါတနိဟာရကေနာတိ၊ နမ္မိကေနမိဥပသကံမိတဗ္ဗောအညတြဧကေန နဝိဇ္ဇာပါတနိဟာရကေနဟူသည်ကား၊ ဟော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အတ္တ နာ၊ မိမိသည်၊ ပယုတ္တဝါစံ၊ ပစ္စည်းနှင့်စပ်သောမိညတ်စကားကို၊ အကတွာ မပြုမူ၍၊ သန္ဓေသု၊ သန္တိကုန်သော၊ ကုလေသု၊ အမျိုးတို့၌၊ ပဋိယတ္တဝိဇ္ဇာ ပါတံ၊ စီရင်အပ်သောခွင်းကို၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ဥပနာ မေတိ၊ ကပ်၏၊ တံဝိဇ္ဇာပါတနိဟာရကံ၊ ထိုသို့ခွင်းကိုထုတ်ဆောင်တတ် သော၊ ဧကဘိက္ခု၊ ရဟန်းတပါးကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အညေန၊ ထိုရဟန်း မှတပါးသော၊ ကေနမိ၊ တစ်တယောက်သော၊ ဘိက္ခုနာဝါ၊ ရဟန်းသည် လည်းကောင်း၊ ဂဟဋ္ဌေနဝါ၊ လူသည်လည်းကောင်း၊ နဥပသကံမိတဗ္ဗော၊ ဆည်းမကပ်အပ်သည်၊ အမ္မိ၊ ဖြစ်လို၏၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ကသ္မာပန၊ အတယ်ကြောင့်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နမ္မိကေနမိ ဥပသကံမိ တဗ္ဗောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူသနည်း။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့။ အတိတေ၊ ရှေးလွန်လေပြီးသောအတိတ်ကာလ၌၊ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန် သော၊ မိဂလုဒ္ဒကာ၊ သားမူဆိုးတို့သည်၊ လေဒ္ဒု၊ ဒဏ္ဍဝါကုရာဒိပိ၊ ခဲထုတ် ပိုက် ကွန် ကျော့တွင် စသည်တို့ဖြင့်၊ အညေ၊ တောကို၊ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ဝန်းရံ၍၊ ဟဗ္ဗတုဋ္ဌာ၊ ရွာလမ်းနှစ်သက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကတောယေဝ၊ ထပေါင်းတရတည်းသာလျှင်၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ မိဂပက္ခိဃာ တကမ္ပေန၊ သားဌက်သတ်သောအမှုဖြင့်၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ကမ္ပေတွာ၊ မွေးမြူ၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ဥပပန္နာကိရ၊ ဖြစ်ကုန်သတတ်၊ တေ၊ ထိုငါးရာကုန် သောငရဲမူဆိုးတို့သည်၊ တတ္ထံ၊ ထိုငရဲ၌၊ ပဗိတွာ၊ ကျက်၍၊ ဗုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊

၃၀၆ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ကေနစိဒေဝကုသလကမ္မေန၊ တစုံတခုသော ကုသိုလ်ကံဖြင့်သာလျှင်၊
မနုဿေသု၊ လူ့ ဘုံတို့၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်လာကုန်၏၊ ကလျာဏူပ နိဿယ
ဝသေန၊ ကောင်းသောဥပနိဿယ၏အတွင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံ ငါးရာ
သောသူတို့သည်လည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ၊ ကေးအထံ
တော်၌၊ ပဗ္ဗန္တု၊ ရှင်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပသမ္ပဒဉ္စ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို
လည်းကောင်း၊ လာဘိံ သု၊ ရကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုငါးရာသော ရဟန်းတို့၏၊
တတောမူလသကုသလကမ္မတော၊ ထိုမူလအကုသိုလ်ကံမှ၊ အဝိပက္ခဝိပါ
ကာ၊ မဖြစ်စေအပ်သော ဝိပါက်ရှိသော၊ အပရာပရိယစေတနာ၊ အပရာ
ပရိယစေတနာသည်၊ တသ္မိံ အနုမာသ ဣန္ဒြေ၊ ထိုလွန်အတွင်း၌၊ အတ္တံ၊
ပက္ခမေနစ၊ မိမိလုံ့ လဖြင့်လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈပက္ခမေနစ၊ သူတပါးလုံ့ လ
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇီဝိတုပစ္ဆေဒါယ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေကိုဖြတ်ခြင်းငှါ၊ ဩကာ
သံ၊ အခွင့်ကို၊ အကာသိကိရ၊ ပြုသတတ်၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ အဒ္ဓသံ၊ မြင်တော်မူ၏။ ။

ကမ္မဝိပါကောစနာမ၊ ကံ၏အကျိုးမည်သည်ကိုလည်း၊ ကေနစိ၊ တစုံ
တယောက်သောသူသည်၊ ပဋိဗာဟိတုံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်
ကောင်း၊ တေသုစသိက္ခ၊ သု၊ ထိုရဟန်းတို့၌လည်း၊ ပုထုဇ္ဇနာဝိ၊ ပုထုဇဉ်တို့
သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ သောတာပန္န သကဒါဂါမိ အနာဂါမိအရ
ဟန္တောဝိဇ္ဇာသဝါဝိ၊ သောတာပန် သကဒါဂါမ် အနာဂါမ် အာသဝေါ
ကုန်ပြီးသော ရဟန္တာတို့သည်လည်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထို
ရဟန်းတို့တွင်၊ ဝိဇ္ဇာသဝါ၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အပ္ပမ္ဘိသန္တိကာ၊
တဖန်ပဋိသန္ဓေနခြင်းကင်းကုန်သတ်ပြီ၊ ဣတရေ၊ ရဟန္တာမှတပါးကုန်
သော၊ အရိယသာဝကော၊ အရိယသာဝကတို့သည်၊ နိယတဂတိကာ၊ ဖြ
သော ဂတိရှိကုန်၏၊ သုဂတိပရာယနာ၊ သုဂတိလျှင် လည်းလျောင်းရာ
ရှိကုန်၏၊ ပုထုဇ္ဇနာနံ၊ ပုထုဇဉ်တို့၏၊ ဂတိ၊ ဂတိသည်၊ အနိယတာ၊ မမြ
သေးခဲ့၊ ။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စိန္တေယိ၊ ကြံတော်
မူ၏၊ ကိံစိန္တေယိ၊ အဘယ်သို့ ကြံတော်မူသနည်း၊ ဣမေ၊ ဤပုထုဇဉ်
ရဟန်းတို့သည်၊ အတ္တဘာဝေ၊ အတ္တဘော၌၊ ဆန္ဒရာဂေန၊ ဆန္ဒရာဂဖြင့်၊
မရုဏာဘယဘိတာ၊ သေအံ့သောဘေးမှကြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဂတိံ၊
ဂတိကို၊ ဝိသောစေတုံ၊ သုတ်သင်ခြင်းငှါ၊ နသက္ခိသန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်
လတ္တံ့၊ ဟန္တ၊ စင်စစ်၊ နေသံ၊ ထိုပုထုဇဉ်ရဟန်းတို့အား၊ ဆန္ဒရာဂဗ္ဗဟါနိယ

ဆန္ဒရာဂကိုပယ်ခြင်းငှါ။ အသုဘကထံ။ အသုဘတရားစကားကို။ ကထေ
မိ။ ဟောအံ့၊ တံ။ ထိုအသုဘတရားစကားကို။ သုတ္တာ။ နာရ၍။ အတ္တဘာဝေ
အတ္တဘောဋ္ဌံ။ ဝိဂတန္တန္တရဂတာယ။ ကင်းသော ဆန္ဒရာဂ ရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ ဂတိဝိသောဓနံ။ ဂတိကိုသုတ်သင်ခြင်းကို။ ကတ္တာ။ ပြု၍။
သဋ္ဌေနတ်ပြည်၌။ ပဋိသန္တိ။ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏှိဿန္တိ။ ယူကုန်လတ္တံ့။
ဝေ။ ဤသို့နတ်ပြည်၌ ပဋိသန္ဓေနေလတ်သော်။ တေသံ။ ထိုရဟန်းတို့၏။ မမေ။
ငါ၏။ သန္တိကေ။ အထံ၌။ ပဗ္ဗန္ဓာ။ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ သာတ္ထိကာ။ အကျိုး
ရှိသည်။ ဘဝိယတိ။ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝိန္တေသိ။ ကြံတော်မူ၏။ ။

တတော။ ထိုနောင်မှ။ တေသံ။ ထိုသူထုဇဉ်ရဟန်းတို့အား။ အနုဂ္ဂဟာယ။
ခြီးမြှင့်ခြင်းငှါ။ အသုဘကထံ။ အသုဘတရားစကားကို။ ကမ္မဋ္ဌာနသီသေန
ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်။ ကထေမိ။ ဟောတော်မူ၏။ မရဏသံဝဏ္ဏ
နာအဓိပ္ပါယေန။ သေခြင်း၏ကျေးဇူးကို ခြီးမွမ်းခြင်းငှါလိုသဖြင့်။ နောက
ထေမိ။ ဟောတော်မူသည်မဟုတ်။ ကထေတွာစပန။ ဟောပြီး၍ကား။
အဿ။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ဧတံ။ ဤသို့သောအကြံတော်သည်။ အဟော
သိ။ ဖြစ်၏။ ကိံ။ အဟောသိ။ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ဣမံအဗ္ဗမာသံ။ ဤလခွဲ
ပတ်လုံး။ ဓံ။ ငါတရားကို။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။ သစေပသိဿန္တိ။
အကယ်၍ ဖူးရကုန်အံ့။ အဇ္ဇယနေ။ ဧကောဘိက္ခု။ ရဟန်းတပါးသည်။
မတော။ သေရှာလေပြီ။ အဇ္ဇယနေ။ ဧတိက္ခ။ ရဟန်းနှစ်ပါးတို့သည်။ (ပ)။
အဇ္ဇယနေ။ ဒသတိက္ခ။ တကျိပ်သောရဟန်းတို့သည်။ မတော။ သေရှာ
လေကုန်ပြီ။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဂတ္တောလသ၍။ အာရောဂိဿန္တိ။ ကြားကုန်
လတ္တံ့။ အဟာဉ္ဇ။ ငါသည်လည်း။ တံ။ ထိုသို့အဖန်ဖန်ကြားလာခြင်းကို။ နိဝါ
ရေတုံ။ မြစ်ခြင်းငှါ။ နသက္ကာ။ မတတ်နိုင်အောင်ဖြစ်လတ္တံ့။ အယဉ္ဇကမ္မဝိပါ
ကော။ ဤကံ၏အကျိုးမည်သည်လည်း။ မယာဝါ။ ငါသည်လည်းကောင်း။
အညေနဝါ။ သူတပါးသည်လည်းကောင်း။ ပဋိဗာဟိတုံ။ တားမြစ်ခြင်းငှါ။
နသက္ကာ။ မတတ်ကောင်း။ သွာဟံသောအဟံ။ ထိုငါသည်။ တံ။ ထိုအကျိုး
မဲ့သောစကားကို။ သုတ္တာပိ။ ကြား၍လည်း။ ကိံ။ ကရိဿာမိ။ အသို့ပြုလတ်
အံ့နည်း။ မေ။ ငါ့အား။ သုတေန။ ကြားအပ်သော။ အနတ္ထကေန။ အကျိုးမရှိ
သော။ အနယဗျသနေန။ အပွားအစီးမရှိပျက်စီးခြင်းဖြင့်။ ကိံ။ အဘယ်မူ
စအံ့နည်း။ ဟန္တ။ စင်စစ်။ အဟံ။ ငါသည်။ ဘိက္ခုနံ။ ရဟန်းတို့၏။ အဒဿနံ။
မဖူးမြင်ရခြင်းသို့။ ဥပဂစ္ဆာမိ။ ကပ်အံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဧတံသော ပရိ

နဂါး မဟာဝိဇ္ဇာသီလသုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဝိတက္ကော၊ ဤအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့အကြံတော်
ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဣစ္ဆာမဟံဘိက္ခဝေ အဘူမာသံပဋိသလ္လိယိတုံ နမိကေန
ဗိဥပသင်္ကမိတဗ္ဗောအညတြဇကေန ဗိဇ္ဇာပါတနိဟာရကေန နာတိ၊ ဣစ္ဆာ
မဟံဘိက္ခဝေ အဘူမာသံ ပဋိသလ္လိယိတုံ နမိကေန ဗိ ဥပသင်္ကမိ တဗ္ဗော
အညတြ ဇကေန ဗိဇ္ဇာပါတနိဟာရကေန နဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤစကားကို၊ အာဟ၊
ဟောတော်မူ၏။ ။

ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ အပရေ၊ အပရေဆရာတို့သည်၊ ပရပဝါဒဝိဝဇ္ဇ
နတ္ထံ၊ သူတပါးတို့ ဥပဝါဒကိုကြည်ခြင်းငှါ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဣစ္ဆာမဟံဘိက္ခဝေ
စသောစကားတော်ကို၊ ဝက္ခာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ပဋိသလ္လိယိနော၊ တယောံ
ထည်းထည်းကိန်းတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုကုန်၏၊ အပရေ၊ တပါး
သောသူတို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပဝဇ္ဇိဿန္တိ ကိရ၊ ကဲ့ရဲ့
ကုန်အံ့သတတ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗညု၊ အသုံးစုံသောတရားတို့ကို ကုန်
အောင်စုံသောအခြားဖြင့် သိတော်မူ၏။ အရဟံ၊ လူနတ်တို့၏ပူဇော်ရာ
အထူးကိုခံတော်မူထိုက်၏။ သဒ္ဓမ္မဝရစက္ကဝတ္တိ၊ သူတော်ကောင်းတရား
တည်းဟူသောကြောင့်တနာကို လည်စေတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိဇာန
မာနော၊ ဝန်ခံသည်ဖြစ်လျက်၊ အတ္တနောဝိ၊ မိမိ၏လည်း၊ သာဝကော၊ သာဝ
ကတို့ကို၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ဗာတေန္တေ၊ သတ်သည်တို့ကို၊ နိဝါ
ရေတုံ၊ မြစ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်ခဲ့၊ အညံ၊ တပါးသောသူကို၊
ကိံသက္ခိဿတိ၊ အဘယ်သို့ တတ်နိုင်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပ
ဝဇ္ဇိဿန္တိကိရ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်အံ့သတတ်၊ တတြ၊ ထိုကဲ့ရဲ့စကားကြားသောပရိ
သတ်၌၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဝက္ခန္တိ၊ ဆိုကုန်လတ္တံ့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ပဋိသလ္လာနံ၊ တယောက်ထည်းထည်း ကိန်းအောင်းခြင်း
ကို၊ အနုယုက္ကော၊ အားထုတ်တော်မူ၏။ ဣမံပဝတ္တိံ၊ ဤအဖြစ်ကို၊ နဇာနာ
တိ၊ သိတော်မူ၊ ကောဝိ၊ တစ်တယောက်သော၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
အား၊ အာရောစယိတာဝိ၊ ကြားမည်သူသည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိပါခဲ့၊ သစေ
ဇာနေယျ၊ အကယ်၍သိတော်မူငြားအံ့၊ အတ္တ၊ မချွတ်၊ နိဝါရေယျ၊ မြစ်ရာ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝက္ခန္တိ၊ ဆိုကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝက္ခန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ပန၊ ထို
သို့အပရေဆရာတို့ဆိုသော်လည်း၊ ဣဒံ၊ ဤဖြစ်သောအခြင်းအရာကိုဘုရား
မြတ်စွာမသိခြင်း၊ ယျောက်ကြား မည်သူမရှိခြင်း သိတော်မူသော်ကား
ဖြစ်ခြင်းဟူသော ဤသုံးပါးသည်၊ ဣစ္ဆာမတ္တံ၊ အပရေတို့ အလိုမျှသာ
တည်း၊ နပနကာရဏံ၊ သင့်သောအကြောင်းကား မဟုတ်ချေ၊ ဧတ္ထ၊ ဤ

၁၁

ဣန္ဒြာမဟံ စသည်ကို ဟောတော်မူရာ၌၊ ပဌမမေဝ၊ အတိတေ ကိရ
စသည်ဖြင့်ပြအပ်သောပဌမစကားသည်သာလျှင်၊ ကာရဏံ၊ သင့်လျော်
လျောက်ပတ်မှတ်စလောက်သော အကြောင်းတည်း၊ နာဿုဓာတိဇ္ဈေ။
နာဿုဓဟူသော ဤပါဌ၌၊ အဿုဓာတိ၊ ဧသော၊ အဿုဓဟူသောဤ
သဒ္ဓါသည်၊ ပဒုမ္မဇ္ဈမတ္တေ၊ ဝုဒ္ဓိပြည့်ခြင်း၌၊ နိပါတေ၊ နိပါတ်ဝုဒ္ဓိတည်း။
ဝါ၊ တနည်းလည်း၊ အဝဓာရဏတ္တေ၊ အဝဓာရဏ အနက်၌၊ နိပါတေ၊
နိပါတ်တည်း၊ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ နေဝဥပသင်္ကမိ၊ မကပ်ဘဲ သည်သာတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ အယံအသုဘဘာဝနာနုယောဂယံ၊ ဤအ
သုဘဘာဝနာကိုအားထုတ်ခြင်း၌၊ အနေကဏ္ဍိ၊ များစွာကုန်သော၊ ဝဏ္ဏ
သဏ္ဌာနာဒိတိ၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်အစရှိကုန်သော၊ ကာရဏတိ၊ အကြောင်း
တို့၌၊ ဝေါကာရော၊ ရောပြွမ်းခြင်းသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတာသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ သော၊ ထိုအသုဘဘာဝနာကို အားထုတ်ခြင်းသည်၊ အနေကာ
ကာရဝေါကာရော၊ အနေကာကာရဝေါကာရမည်၏၊ အနေကာကာရဝေါ
ကိဏ္ဍောအနေက ကာရဏ သံမိသော၊ များစွာသော အကြောင်းတို့၌
ရောပြွမ်းသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
သော၊ ထိုများစွာသောအကြောင်း၌ရောပြွမ်းသည်ကား၊ ကော၊ အဘယ်
နည်း၊ အသုဘဘာဝနာနုယောဂေါ၊ အသုဘဘာဝနာကိုအားထုတ်ခြင်းပင်
တည်း၊ တံအနေကာကာရဝေါကာရံ၊ ထိုများစွာသောအကြောင်း၌ရော
ပြွမ်းသော၊ အသုဘဘာဝနာနုယောဂံ၊ အသုဘဘာဝနာကိုအားထုတ်ခြင်း
ကို၊ အနုယုတ္တာဝိဟရန္တိတိ၊ အနုယုတ္တာဝိဟရန္တိ ဟူသည်ကား၊ ယုတ္တာပ
ယုတ္တာ၊ လွန်စွာအားထုတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ အနိယမာ
နာတိ၊ အနိယမာနာဟူသည်ကား၊ တေနုကာယေန၊ ထိုကိုယ်ဖြင့်၊ အနု၊ နှိပ်
စက်အပ်ကုန်သည်၊ ဒုက္ခိတာ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟရာယမာနာတိ၊ ဟရာယမာနာ ဟူသည်ကား၊ လစ္စမာနာ၊
ရှက်စနိုးကုန်သည်၊ ဇိဂုတ္တမာနာတိ၊ ဇိဂုတ္တမာနာဟူသည်ကား၊ ဇိဂုတ္တံ၊
စက်ဆုပ်ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒယမာနာ၊ ဖြစ်စေကုန်သည်၊ သတ္တဟာရကံ ပရိ
ယေသန္တိတိ၊ သတ္တဟာရကံပရိယေသန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဇိဝိတဟာရဏာ
ကသတ္တံ၊ အသက်ကိုဆောင်တတ်သောဓားလက်နက်ကို၊ ပရိယေသန္တိ၊
ရှာကုန်၏၊ ကေဝလဉ္စ၊ သက်သက်ကား၊ တေ၊ ထိုရဟန်းငါးရာတို့သည်၊
သတ္တံ၊ အသက်ကိုဆောင်တတ်သောလက်နက်ကို၊ ပရိယေသိတွာ၊ ရှာ၍၊

အတ္တနာဝါ၊ ကိုယ်တိုင်မူလည်း။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေမှ၊
နဝေါရောပေန္တိ၊ ချသည်မဟုတ်ကုန်သေး။ ပန၊ အဟုတ်သော်ကား၊ မိဂ
လဏ္ဍကမ္ဘိသမဏကုတ္တကံ၊ မိဂလဏ္ဍကမည်သော ရှင်ယောင်သို့လည်း။
ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ အာရသော၊ ငါ့ရှင်၊ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏၊ နော၊
ငါတို့ကို၊ ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေမှ၊ ဝေါရောပေဟိ၊ ကင်းစေးလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤရဟန်းငါးရာတို့တွင်၊ အရိယာ၊
အရိယာတို့သည်။ ပါဏာတိပါတံ၊ ပါဏာတိပါတကို၊ နေဝကရိံသု၊ မပြု
ကုန်သည်သာတည်း။ နသမာဒပေသံ၊ သူတပါးကို မဆောက်တည်စေ
ကုန်သည်သာတည်း။ သမနုညာ၊ သေသည်ကိုဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။
နအဟောသံ၊ မဖြစ်ကုန်သည်သာတည်း။ ပန၊ ထူးသည်ကိုဆိုအံ့၊ ပုထုဇ္ဇနာ၊
ပုထုဇဉ်တို့သည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်
သည်ချည်းတည်း။

ပဋိသလ္လာနုပုဋ္ဌိတောတိ၊ ပဋိသလ္လာနုပုဋ္ဌိတောဟူသည်ကား။ တေသံ
ပဉ္စန္ဒိတိက္ခယသတာနံ၊ ထိုငါးရာသောရဟန်းတို့၏၊ ဇိဝိတက္ခယယုပ္ပတ္တိဘာဝံ၊
ဇိဝိတိန္ဒြေကုန်ခြင်းသို့ရောက်သည်အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ တတော
ဧကိဘာဝတော၊ ထိုတယောဝံထည်းထည်းကိန်းရာမှ၊ ပုဋ္ဌိတော၊ ထတော်
မူလတ်၍၊ ဇာနုန္ဒာပိ၊ သိတော်မူလျက်လည်း။ အဇာနုန္ဒာပိယ၊ မသိ
သကဲ့သို့၊ ကထာသမုဋ္ဌာပနတ္ထံ၊ စကားဖြစ်ပိမ့်သောငှါ၊ အာယသ္မန္တံ၊ အာ
နန္တံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို၊ အာမန္တေယိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ကိံ၊ အာမန္တေယိ၊
အဘယ်သို့မေးတော်မူသနည်း။ ကိံနုခေါအာနန္ဒတနုဘူတောပိယတိက္ခယ
သံစောတိ၊ ကိံနုခေါအာနန္ဒတနုဘူတောပိယတိက္ခယသံစော ဟူသည်
ကား။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဣတော၊ ဤအခါမှ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဂွေး၌၊ ဗဟူ၊ ချားစွာကုန်
သော၊ တိက္ခယ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဧကတော၊ သောသောထက်မျှတကွသာ
လျှင်၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ညီမှုရာသို့၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏။ ဥဒ္ဓေသံ၊ ပါဠိသင်ခြင်း
ကို၊ ပရိပုစ္ဆံ၊ အဋ္ဌကထာသင်ခြင်းကို၊ ဝဗ္ဗန္တိ၊ သင်ကုန်၏။ သဇ္ဈာယန္တိ၊
သောသောထက်မျှအံကြကုန်၏။ အာရာမော၊ အရံကျောင်းတိုက်သည်။
ဧကပဇ္ဇောတောပိယ၊ သင်္ကန်းရောင်ဖြင့် တပြိုင်နက်တောက်သကဲ့သို့၊
ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဣဒါနိပန၊ ယခုမူကား။ အဒ္ဓမာသမတ္တဿ၊ လခွဲမျှ၏။ အစူ
ယေန၊ လွန်သောကာလ၌၊ တိက္ခယသံစော၊ ရဟန်းသံဃာသည်။ တနုဘူ
တောပိယတနုကောမန္တောအပ္ပကောပိရဇ္ဇောပိယ၊ နည်းသည်ဖြစ်၍ကြံကြံ
ပါးပါးကဲ့သို့၊ ဇာတော၊ ဖြစ်လတ်ပြီ။ ကာရုဏံ၊ အကြောင်းကား၊ ကိံနုခေါ၊

အဘယံနည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဒိသာသု၊ ထိုထိုအရပ်မျက်နှာတို့
သို့။ ပတ္တန္တကံ၊ သွားလေကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ မေး
တော်မူ၏။ ။

အထ၊ ထိုသို့စစ်ဆေးမေးတော်မူလတ်သော်။ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊
အရှင် အာနန္ဒာသည်။ ကမ္မဝိပါကေန၊ ရှေးကပြုသည် အကုသိုလ်ကံ၏
ဝိပါက်ကြောင့်။ ကေသံ၊ ထိုရဟန်းငါးရာတို့၏။ ဇိဝိတက္ခယပုပ္ဖတ္တံ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေ
ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ကို။ အသလ္လက္ခေန္တော၊ မမှတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။
အသုဘကမ္မဋ္ဌာနာနုယောဂပစ္စယာပန၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအားထုတ်ခြင်း
ဟူသောအကြောင်းကြောင့်ကား။ ဇိဝိတက္ခယပုပ္ဖတ္တံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့
ရောက်သည်ကို။ သလ္လက္ခေန္တော၊ မှတ်သည်ဖြစ်၍။ တထာဟိပနဘန္တေ
ဘဂဝါတိအာဒိ၊ တထာဟိပနဘန္တေဘဂဝါ ဤသို့အစရှိသောစကားကို။
ဝတွာ၊ လျှောက်၍။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ အရဟတ္တပုပ္ဖတ္တိယာ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်သို့ရောက်ခြင်းငှါ။ အညံ၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းမှတစ်ပါးသော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ယာစန္တော၊ တောင်းပန်လိုသည်ဖြစ်၍။ သာဓုဘန္တေဘဂ
ဝါတိအာဒိ၊ သာဓုဘန္တေဘဂဝါ ဤသို့အစရှိသော စကားကို။ အာဟ၊
လျှောက်၏။ ။

တဿ၊ ထိုပါဌ်၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဘန္တေ
တုန်းတော်ကြီးသော အရှင်တုရား။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်
စွာတုရားသည်။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်း
သံဃာသည်။ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟေယျ၊ တည်ရာ၏။
အညံ၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းမှတစ်ပါးသော။ ကံကာရေ၊ ထိုအကြောင်းကို။
အာဝိက္ခတု၊ ကြားတော်မူပါလော။ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ မဟာ သမုဒ္ဒရာသို့။
ဩရောဟနတိတ္ထာနိဝိယ၊ သက်ဆင်းရာရေဆိပ်တို့ကဲ့သို့။ အညာနိ၊ အသု
ဘကမ္မဋ္ဌာန်းတို့မှ တစ်ပါးကုန်သော။ ဒဿနုဿတိဒဿကသိဏစတုစတု
ဝဝတ္ထာန ဗြဟ္မဝိဟာရအာနာပါနဿတိပ္ပဘေဒါနိ၊ အနုဿတိ ဆယ်ပါး
ကသိုလ်ဆယ်ပါး စတုဝဝတ္ထာနလေးပါး ဗြဟ္မဝိဟာရလေးပါး အာနာ
ပါနဿတိအပြားရှိကုန်သော။ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော။ နိဗ္ဗာနောရောဟန
ကမ္မဋ္ဌာနာနိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့သက်ဆင်းကြောင်းဖြစ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်။
သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသု၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းတို့တွင်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရား
သည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ သမဿာသေတွာ၊ သက်သာစေ၍။ အည
တရံ၊ တစ်ပါးပါးသော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အာဝိက္ခတု၊ ကြားတော်

၃၆၂ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

မူပါယော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသညကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ လိုအပ်သောအနက်
တည်း။ ။

အထ၊ ထိုသို့အရှင်အာနန္ဒာလျှောက်လတ်သောအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ တထာကာတုမော၊ ထိုသို့အရှင်အာနန္ဒာလျှောက်တိုင်းပြုလို
သည်ဖြစ်၍၊ ထေရံ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကို၊ ဥပေယျာဇေန္တော၊ တိုက်တွန်းလို
သည်ဖြစ်၍၊ တေနာဟာနန္ဒာတိအာဒိ၊ တေနာဟာနန္ဒ ဤသို့အစရှိသော
စကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ ဝေသာလီ၊ ဥပ
နိဿယာတိ၊ ဝေသာလီ၊ ဥပနိဿယဟူသည်ကား၊ ဝေသာလီ၊ ဝေသာ
လီမြို့ကို၊ ဥပနိဿယ၊ ဆွမ်းခံရွာပြု၍၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်၌၊ ဂါဝု
တေဝိ၊ ဂါဝုတ်အရပ်၌လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌယောဇနေဝိ၊ ယူဇနာခွဲ၌လည်း
ကောင်း၊ ယာဝတ္ထကာ၊ အကြင်ရှေ့လောက်သောရဟန်းတို့သည်၊ ဝိဟ
ရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံသောရဟန်းတို့ကို၊ သန္နိပါတေဟိ၊
စည်းဝေးစေလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
သဗ္ဗေဥပဋ္ဌာန သာလာယံသန္နိပါတေတွာတိ၊ သဗ္ဗေဥပဋ္ဌာန သာလာယံ
သန္နိပါတေတွာဟူသည်ကား၊ အတ္တနာ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှါ၊
ယုတ္တဋ္ဌာနံ၊ သင့်ရာအရပ်ကို၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဂန္တိ၊ သွား၍၊ အညတ္ထ၊
တပါးသောအရပ်၌၊ ဗဟုဘိက္ခု၊ ပဉ္စင်းငယ်တို့ကို၊ ပဟိတိတွာ၊ စေ၍၊
မဟုတ္တေနဝ၊ တမဟုတ်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ အနဝသေသေ၊ အကြွင်းမရှိ
ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဥပဋ္ဌာနသာလာယံ၊ ညီမူရာတရားသဘင်
၌၊ သမူဟံကတွာ၊ တပေါင်းတရတည်းပြု၍။ ။

ယဿဒါနိ တန္တေ ဘဂဝါ ကာလံမညသိတိတ္ထေ၊ ယဿဒါနိတန္တေ
ဘဂဝါကာလံမညသိဟူသော ဤပါဌ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊
အဓိပ္ပါယော၊ လိုအပ်သော အနက်တည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော
ဘုရား၊ ဘိက္ခု၊ သံဃော၊ ရဟန်းသံဃာသည်၊ သန္နိပါတေ၊ အညီအညွတ်
စည်းဝေးလတ်ပြီ၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊
ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အနုသာသနိ၊ အဆုံးအမကို၊ ဒါတံ၊ ပေးခြင်းငှါ၊ ဒေသ
နာကာလော၊ ဓမ္မဒေသနာတိုင်လတ်ပြီ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယဿ၊ အကြင်
ဓမ္မကထာကိုပြုခြင်း အနုသာသနိကိုပေးခြင်း၏၊ ကာလံ၊ အခါကို၊ တုဗ္ဗေ၊
အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဇာနာထ၊ သိတော်မူပါကုန်၏၊ တံ၊ ထိုဓမ္မကထာကို
ပြုခြင်း အနုသာသနိပေးခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အလိုတည်း။ ။

အယခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့
ကို၊ အယဗ္ဗိခေါဘိက္ခုဝေတိ။ အယဗ္ဗိခေါဘိက္ခုဝေဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်
တော်မူ၏။ အာမန္တေတွာစပန၊ မိန့်တော်မူပြီး၍ကား၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏
အရဟတ္တပ္ပတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ခြင်း၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အာ
မိက္ခိတအသုဘကမ္မဋ္ဌာနတော၊ ကြမ်းတော်မူအပ်သောအသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း
မှ၊ ပရိယာယံ၊ အံ့ကြောင်းကို၊ အာမိက္ခန္တော၊ ကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာနာ
ပါနဿတိသမာဓိတိအာဒိ၊ အာနာပါနဿတိ သမာဓိ၌သို့အစရှိသော
စကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ စစ်နေ၊ ထိုစကား၌၊ အာနာပါနဿ
တိသမာဓိတိ၊ အာနာပါနဿတိသမာဓိဟူသည်ကား၊ အာနာပါနပရိဂ္ဂဟိ
ကာယ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကိုသိမ်းဆည်းတတ်သော၊ သတိယာ၊ သတိ
နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တက္ခ၊ သမ္ပယုတ္တော၊ သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော၊ သမာဓိ၊ သမာဓိ
သည်၊ အာနာပါနဿတိသမာဓိ၊ အာနာပါနဿတိသမာဓိမည်၏။ အာနာ
ပါနဿတိယံ၊ အာနာပါနဿတိ၌၊ နိဿိတော၊ ဖြစ်သော၊ သမာဓိ၊ သမာဓိ
သည်၊ အာနာပါနဿတိသမာဓိ၊ အာနာပါနဿတိသမာဓိမည်၏။ ဘာဝိ
တောတိ၊ ဘာဝိတောဟူသည်ကား၊ ဥပ္ပါဒိတော၊ ဖြစ်စေအပ်သည်ရှိသော်၊
ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝဇ္ဇိတော၊ ပွားစေအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုလိကတောတိ၊
ဗဟုလိကတောဟူသည်ကား၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ကတော၊ ပြုအပ်
သည်ရှိသော်၊ သန္တောစေဝပဏီတောစာတိ၊ သန္တောစေဝပဏီတောစ
ဟူသည်ကား၊ သန္တောစေဝ၊ ငြိမ်သက်သည်သာလျှင် လည်းကောင်း၊
ပဏီတောစေဝ၊ မွန်မြတ်သည်သာလျှင် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဥဘယတ္ထ၊ နှစ်ပုဒ်တို့၌၊ ဇေယျေန၊ ဇေယျာဖြင့်၊ နိယမော၊ ဖြတ်ခြင်းကို၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကိ၊ အဘယ်သို့သောအနက်သဘောကို၊ ဂုတ္တံ၊
ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ။

ဟိ၊ လဒ္ဓဂုဏ်ကိုဆိုအံ့၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ ကော
ဝလံ၊ အာရုံနှင့်မရောမရှက်သက်သက်၊ ပဋိဝေဓေသေန၊ ဈာန်ဟူသော
ပဋိဝေဓ၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ သန္တန္တေ၊ ငြိမ်သက်သည်လည်းကောင်း၊
ပဏီတန္တေ၊ မွန်မြတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ဝရဟာကို
ဆိုအံ့၊ ဩဇ္ဇာရိကာရမ္မဏတ္တာစ၊ ရုံ၊ ရင်းသောအာရုံရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
လည်းကောင်း၊ ပဋိကူလသရမ္မဏတ္တာစ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်သောအာရုံရှိသည်
၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အာရမ္မဏဝသေန၊ အာရုံ၏အစွမ်းအား
ဖြင့်၊ နေဝသန္တံ၊ မငြိမ်သက်သည်သာလျှင်၊ နပဏီတံ၊ မွန်မြတ်သည်သာ

လျှင်၊ဟောတိယထာ၊ဖြစ်သကဲ့သို့၊ဇေတထာ၊ထိုအတူ၊ အယံ၊ဤအာနာပါနဿတိသမာဓိသည်၊ကေနပရိယာယေန၊တစုံတခုသောအကြောင်းဖြင့်၊အသန္တာဝါ၊ မငြိမ်သက်သည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဏီတောဝါ၊ မမွန်မြတ်သည်လည်းကောင်း၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ အထခေါ၊အဟုတ်သော်ကား၊ အာရမ္မဏသန္တတယာပိ၊ အာရုံငြိမ်သက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊သန္တာဝုပသန္တာ၊ငြိမ်းသည်၊နိဗ္ဗုတော၊ငြိမ်းအေးသောအလုံးစုံသောပူပန်ခြင်းရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ပဋိဝေသေခိ၊တာယ၊ပဋိဝေသဟုဆိုအပ်သော၊ အင်္ဂိ သန္တတယာပိ၊ အင်္ဂိ၊ငြိမ်သက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊သန္တာဝုပသန္တာ၊ငြိမ်သက်သည်၊နိဗ္ဗုတော၊ငြိမ်းအေးသောအလုံးစုံသောပူပန်ခြင်းရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အာရမ္မဏပဏီတတယာ၊ အာရုံမွန်မြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဏီတော၊မွန်မြတ်သည်၊ အတိတ္တိကရော၊ရောင့်ရဲခြင်းကို မပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အင်္ဂိ ပဏီတတယာပိ၊အင်္ဂိ၊မွန်မြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ပဏီတောမွန်မြတ်သည်၊အတိတ္တိကရော၊ရောင့်ရဲခြင်းကိုမပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ၊

၁။ အသေစနကောစသုခေါဝိဟာရေတိတ္ထေ၊အသေစနကောစသုခေါဝိဟာရောဟူသော ဤပါဠိ၌ကား၊ အယံ၊ထိုအာနာပါနဿတိသမာဓိအား၊သန္တပဏီတတာဝါဝဟံ၊ငြိမ်သက်သည်အဖြစ်မွန်မြတ်သည်အဖြစ်ကိုဆောင်တတ်သော၊ ကိဉ္စိ၊တစုံတခုသော၊ သေစနံ၊လေသင်းစွက်အပ်သောအကြောင်းသည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊အသေစနကောအသေစနကမည်၏၊အဗ္ဗေကိတ္တော၊ပရိကံစသောအကြောင်းတပါးနှင့်မရောသော၊ပါဠိယေက္ခော၊အသီးတပါးသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊အာဝေဏီကော၊တပါးနှင့်မဆက်ဆံသော၊ သုခေါစ၊ ချမ်းသာသည်လည်းဖြစ်သော၊ဝိဟာရော၊ နေကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တိတ္ထေ၊ဤအာနာပါနဿတိသမာဓိ၌၊ပရိကမ္ပေနဝါ၊ကသိုဏ်းပြုလုပ်ခြင်းအစပဋိတာဂနိမိတ်ဖြစ်ခြင်းအဆုံးရှိသောပရိကံဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥပစာရေနဝါ၊နိဝရဏကွာသည်မှစ၍ဖြစ်သောဥပစာရချာန်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သန္တတ၊ငြိမ်သက်သည်၏အဖြစ်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ အာဒိသမန္နာဟာရတော၊ လက်ဦးနှလုံးသွင်းသည်မှ၊ပဘူတိ၊စ၍၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊သဘာဝေနေဝ၊သဘောအားဖြင့်သာလျှင်၊ သန္တာဝ၊ ငြိမ်သက်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဏီတောဒစ၊ မွန်မြတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်

၁၀-အာနာပါနသံယုတ်-၉၀-ကောဓမ္မဝဂ်၊ ၃၉၅

ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကေမိ၊ မြောက်ကျောင်းနေ ကေမိတို့သည်၊
 အသေစနကောတိ၊ အသေစနကောဟူသည်ကား၊ အနာသိတ္တကော၊ သွန်
 သောပျားအရသာကင်း၍ သွန်သော သစ်ဥစသည်ကဲ့သို့ မသွန်သည်၊
 ဩဇဝန္တော၊ အရည်ပြည့်သောပျားအရသာရှိသော သစ်ဥစသည်တို့ကဲ့
 သို့ပြည့်နက်သော ဩဇာရှိသည်၊ သဘာဝေနော၊ သဘောအားဖြင့်သာ
 ဖျင်၊ မရရော၊ အလိုရှိအပ်ပွန်မြတ်သောအရသာပြည့်နက်သည်၊ ဟောတိ
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ အယံ၊ ဤ
 အာနာပါနသတိ သမာဓိသည်၊ အသေစနကောစ၊ ငြိမ်သက်သည်၏
 အဖြစ် ပွန်မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကို ဆောင်စာတ်သော တစုံတခု လောင်း
 စွက်အပ်သော အကြောင်းမရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပ္ပိတပ္ပိ
 တက္ခဏေ၊ ဝင်စားတိုင်း ဝင်စားတိုင်းခဏ၌၊ ကာယိက စေတသိကပဋိ
 လာဘာယ၊ ကာယိကစေတသိကသုခကိုရခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တနတော၊ ဖြစ်
 ခြင်းကြောင့်၊ သုခေါ၊ ချမ်းသာသော၊ ဝိဟာရောစ၊ နေကြောင်းသည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သဘောရှိသော အနက်ကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ။

ဥပ္ပန္နုပ္ပန္နတိ၊ ဥပ္ပန္နုပ္ပန္နဟူသည်ကား၊ အဝိက္ခန္တိတေအဝိက္ခန္တိတေ၊
 မခွါအပ်သေး မခွါအပ်သေးကုန်သော၊ ပါပကေတိ၊ ပါပကေ ဟူသည်
 ကား၊ လာမကေ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသလေဓမ္မေတိ၊ အကုသလေ
 ဓမ္မေဟူသည်ကား၊ အကောသလ္လသမ္ဘူတေ၊ အဝိဇ္ဇာကြောင့် ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ဌာနသောအန္တရဓာပေတိတိ၊ ဌာနသောအန္တရ
 ဓာပေတိဟူသည်ကား၊ ခဏောနေဝ၊ မိမိ၏ဖြစ်ဆဲခဏဖြင့်ပင်လျှင်၊ အန္တရ
 ဓာပေတိ၊ ကွပ်မျက်စေ၏၊ ဝိက္ခမ္ဘေတိ၊ ခွါစေ၏၊ ဝုပသမေတိတိ၊ ဝုပ
 သမေတိဟူသည်ကား၊ သုဠု၊ လွန်စွာ၊ ဥပသမေတိ၊ ငြိမ်းစေ၏၊ နိဗ္ဗေဓ
 ဘာဝိယတ္တာ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုထိုးထွင်း၍ သိခြင်းအတို့ရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ အရိယမဂ္ဂဝုဇ်ပုတ္တော၊ အရိယ
 မဂ်တည်းဟူသော ကြီးပွားခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သမုန္တိန္ဒတိ၊ အ
 ကြွင်းမဲ့ ဖြတ်တတ်၏၊ ပဋိပ္ပဿမ္ဘေတိ၊ ဖိုလ်သို့ရောက်သဖြင့်တဖန်ငြိမ်းစေ
 တတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော အနက်သဘောကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ။

ဝိဌာနံပန္နိမေမာသေတိ၊ ဝိဌာနံပန္နိမေမာသေဟူသည်ကား၊ အာသ
 ဋ္ဌိမာသေ၊ ဝါဆိုလ၌၊ ဥဟတံရဇောဇလ္လန္တိ၊ ဥဟတံရဇောဇလ္လံ ဟူသည်

ကား၊ အဋ္ဌမာသေ၊ ရှစ်လတို့တိုင်တိုင်၊ ဝါတာတပသုက္ခာယ၊ လေနေပူဖြင့်
 သွေ့ခြောက်သော၊ ဂေါမဟိံသာဒိ ပါဒ ပဟာရ သန္တိန္ဒာယ၊ နွား ကွေး
 စသည်တို့၏ခြေခတ်မိသဖြင့်ကြေပျက်သော၊ ပထဝီယာ၊ မြေမှ၊ ဥဒ္ဓံ၊ အ
 ထက်ကောင်းကင်သို့၊ ဟတံ၊ တက်သော၊ ဥဟတံ၊ အထက်ကောင်းကင်
 သို့တက်သော၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ သမုဋ္ဌိတံ၊ ထက်ဝန်းကျင်
 တည်သော၊ ရဇန္ဓ၊ မြို့နုကို လည်းကောင်း၊ ရေဏုဓမ္မ၊ မြို့ကြမ်းကို လည်း
 ကောင်း၊ မဟာအကာလမေဃောတိ၊ မဟာအကာလမေဃောဟူသည်
 ကား၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ နတံ၊ ကောင်းကင်ကို၊ အဇ္ဈောတ္တရိတွာ၊ ထွင်း
 မိုး၍၊ ဥဋ္ဌိတော၊ တက်သော၊ အာသဋ္ဌိဇုဏှပက္ခေ၊ ဝါဆိုလဆန်းပက္ခ၌၊
 သကလံ၊ အဋ္ဌမာသံ၊ အလုံးစုံလွှဲပတ်လုံး၊ ဝဿနကမေဃော၊ ရွာသော
 မိဗန်းကြီးသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုဝါဆိုလဆန်းပက္ခရွာသောမိဗန်း
 ကို၊ ဝဿကာလေ၊ မိဗန်းကာလသည်၊ အသမ္ပတ္တေ၊ မရောက်မီ၊ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊
 ရွာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အကာလမေဃောတိ၊ အခါမဲ့ ရွာသော မိဗန်း
 ဟူ၍၊ ဣဓ၊ ဤသုတ်၌၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဌာနသော အန္တရဓာပေ
 တိဂူပသမေတိတိ၊ ဌာနသော အန္တရဓာပေတိဂူပသမေတိ ဟူသည်ကား၊
 ခဏေနဝ၊ မိမိရွာသောခဏခြင်းဖြင့် သာလျှင်၊ အဒဿနံ၊ မမြင်ခြင်းသို့၊
 နေတိ၊ ဆောင်တတ်၏၊ ပထဝီယံ၊ မြေ၌၊ သန္တိသီဒါပေသိ၊ ပြင်သက်စွာ
 စည်းဝေးတတ်၏၊ ဧဝမေဝခေါတိဇေတံ၊ ဧဝမေဝခေါဟူသောဤပုဒ်သည်၊
 ဩပဗ္ဗနိဒဿနံ၊ ဥပမာ ဥပမေယျ နှီးနှော၍ပြသောပုဒ်တည်း၊ တေတာပရံ၊
 ထိုမှနောက်၌ဖြစ်သောပုဒ်သည်၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဖွင့်အပ်ပြီးသောနည်းရှိ
 သည်သာလျှင်တည်း။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ ကိမိလယယန္တိ၊ ကိမိလယံဟူသည်ကား၊
 ဧဝံနာမကေ၊ ဤသို့ကိမိလအမည်ရှိသော၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊ တေဒဂေါစာတိ၊
 တေဒဂေါစဟူသည်ကား၊ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဝိန္ဒေ
 သိကိရ၊ ကြံသတတ်၊ အယံဒေသနာ၊ ကထံဘာဝိတောနူခေါကိမိလဤသို့
 အစရှိသောနည်းဖြင့်ပြီးသောဒေသနာကို၊ ယထာနုသန္တိကာ၊ အကြင်အနု
 သန္တေရှိသည်ကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်၏၊ ယထာနုသန္တိကံ၊ ယထာနုသန္တိကဒေ
 သနာကို၊ ကရိဿာမိ၊ ငါပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပြု၍၊ ဒေသနာနုသန္တိံ၊ ဒေသ
 နာအနုသန္တေကို၊ စာဓူန္တေ၊ ဂဟေစပ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ အဂေါစ၊ လျှော့
 ၍၊ ကာယညတရန္တိ၊ ကာယညတရံဟူသည်ကား၊ ပထဝီအာဒိသု၊ ပထဝီ
 အစရှိကုန်သော၊ ကာယေသု၊ ရူပကာယတို့တွင်၊ အညတရံ၊ တပါးသော

ရူပကောဠိသဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဝါယောကာယံ၊ ဝါယောကာယ
ဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ အထဝါ၊ တထွေကိုဆိုအံ့၊ စက္ခာယတနံ၊ စက္ခာယတနည်း၊ (ပ)။
ကဗလီကာရောအာဟာရော၊ ကဗလီကာရအာဟာရလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပဉ္စဝိသတိရူပကောဠိသဟူ၍၊ နှစ်ဆဲ့ ငါးပါးသော ရုပ်အရတို့သည်။
ရူပကာယော နာမ၊ ရူပကာယမည်၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်ဆဲ့ ငါးပါးသော
ရူပကာယကောဠိသတို့တွင်၊ အာနာပါနံ၊ အာနာပါနသည်၊ ဗောဓဗ္ဗာယ
တနေန၊ ဗောဓဗ္ဗာယတနည်း၊ သင်္ကဟိတတ္တာ၊ သင်္ကြိုဟ်အပ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ကာယညတရံ၊ ရူပကာယ၌တခုသောကောဠိသသည်၊ ဟောကိ
ဖြစ်၏။ တသ္မာပိ၊ ထိုသို့အာနာပါန၏ ရူပကာယတွင် တခုသော ကောဠိ
သ၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကာယညတရာဟံအာနန္ဒဇေတံဝဒါမိ
ယဒိဒံအဿာသပဿာသဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တသ္မာတိဟာ
တိ၊ တသ္မာတိဟဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ စတုသုကောဠိ
သေသု၊ လေးပါးသောကောဠိသတို့တွင်၊ ရူပကာယေ၊ ရူပကာယ၌၊ အည
တရံ၊ တခုသောကောဠိသဖြစ်သော၊ ဝါယောကာယံ၊ ဝါယောကာယ
ဟုဆိုအပ်သော၊ အာနာပါနံ၊ အာနာပါနကို၊ အနူပဿတိ၊ အဖန်တလဲလဲ
ရှု၏။ ဝါ၊ တနည်းလည်း၊ ပဉ္စဝိ သတိ ကောဠိသေ၊ နှစ်ဆဲ့ ငါးပါးသော
ကောဠိသ ရှိသော၊ ရူပကာယေ၊ ရူပကာယ၌၊ အညတရံ၊ တခုသော
ကောဠိသ ဖြစ်သော၊ အာနာပါနံ၊ အာနာပါနကို၊ အနူပဿတိ၊ အဖန်
တလဲလဲရှု၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကာယေ၊ ရူပကာယ၌၊ ကာယာနူပဿတိ၊
တခုသောကောဠိသဖြစ်သော ဝါယောကာယကို ရှုလေ့ရှိသည်၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊
သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောဝါရတို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
၏၊ ဝေဒနာညတရန္တိဇေတံ၊ ဝေဒနာညတရံဟူသော ဤစကားကို၊ တိသု
ဝေဒနာသု၊ သုံးပါးသောဝေဒနာတို့တွင်၊ သုခဝေဒနံ၊ သုခဝေဒနာကို၊ သန္ဓာ
ယ၊ ရှည်၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

သာရကံမနသိကရန္တိ၊ သာရကံမနသိကရံဟူသည်ကား၊ ဝီတိပဋိသံ
ဝေဒိတာဒိဝသေန၊ ဝီတိကိုထင်စွာပြုလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်အစရှိသည်တို့
၏အတွင်းဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နုပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ကုန်ဖြစ်ကုန်သော၊ သုန္ဓရံ၊ ကောင်းမြတ်သော၊
မနသိကာရံ၊ မနသိကာရကို၊ မနသိကာရော၊ မနသိကာရသည်၊ သုခဝေဒနာ
သုခဝေဒနာသည်၊ ဟောတိကံ ပန၊ ဖြစ်သလော၊ ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးပြားအံ့

၃၆၀

မဟာဝဂ္ဂသီယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပန၊ ထိုသို့မဖြစ်သော်လည်း၊ ဇေတံ၊ ဤမနသိကာရ်ဟူသော
 ပုဒ်သည်၊ ဒေသနာသီသံ၊ ဒေသနာ၌ပဋ္ဌာနဖြစ်သော ပုဒ်တည်း၊ ဟိ၊ ထို
 စကားကိုထင်ရှားပြအံ့၊ အနိစ္စသညာဘာဝနာနုယောဂမနုယုတ္တာတိဇ္ဈေ၊
 အနိစ္စသညာဘာဝနာနုယောဂမနုယုတ္တာဟူသောဤပါဌ်၌၊ သညာနာမေ
 န၊ သညာဟူသောအမည်ဖြင့်၊ ပညာ၊ ပညာကို၊ ဝုတ္တာယထာ၊ ဟောအပ်
 သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣဝံ၊ ဤပါဌ်၌လည်း၊ မနသိကာရ်နာမေန၊
 မနသိကာရ်အမည်ဖြင့်၊ ဈာနဝေဒနာ၊ ဈာန်ဖြစ်သောဝေဒနာကို၊ ဝုတ္တာ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဟိ၊ သစ္စံ၊ မှန်၏၊
 တေသ္မိံ၊ စတုဇ္ဈာန်၊ ဤစတုဇ္ဈာန်၊ ပဌမပဒေ၊ ပီတိပဋိသံဝေဒိအသာသိသာမိ
 အစရှိသောပဌမပုဒ်၌၊ ပီတိသိသေန၊ ပီတိကိုပဋ္ဌာနပြုသဖြင့်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒ
 နာကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်၏၊ ဒုတိယပဒေ၊ သုပဋိသံဝေဒိအစရှိသောဒုတိယ
 ပုဒ်၌၊ သုပဋိ၊ သုခံဟူ၍၊ သရူပေနဝ၊ သရုပ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒနာ၊
 ဝေဒနာကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်၏၊ ဗိတ္တသင်္ခါရပဒေယ၊ ဗိတ္တသင်္ခါရပဋိသံ
 ဝေဒိပဿန္တယံ၊ ဗိတ္တသင်္ခါရ်ဟူသောဤပုဒ်၌၊ သညာစဝေဒ
 နာစစေတသိကာ ဇေတဓမ္မာ ဗိတ္တပဋိပဋ္ဌါ၊ ဗိတ္တသင်္ခါရတိ ဝေဒတောစ၊
 သညာစဝေဒနာစစေတသိကာဇေတဓမ္မာဗိတ္တပဋိပဋ္ဌါ၊ ဗိတ္တသင်္ခါရဟူ၍
 ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိတက္ကဝိစာရေဌပေတွာ သဗ္ဗေ
 ဝိဗိတ္တ သဗ္ဗယုတ္တကာ ဓမ္မာ ဗိတ္တသင်္ခါရေ သင်္ခါတိတာတံ ဝေဒတောစ၊
 ဝိတက္က ဝိစာရေ ဌပေတွာသဗ္ဗေဝိ ဗိတ္တသဗ္ဗယုတ္တကာဓမ္မာဗိတ္တသင်္ခါရေ
 သင်္ခါတိတာဟူ၍ဟောတော်မူခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဗိတ္တသင်္ခါရ
 နာမေန၊ ဗိတ္တသင်္ခါရ်ဟူသောအမည်ဖြင့်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဟော
 အပ်၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောပဌမပဒေ၌ ပီတိသိသဖြင့် ဟောတော်မူ
 အပ်သောဝေဒနာ ဒုတိယပဒေ၌ သရုပ်အားဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သော
 ဝေဒနာ ဗိတ္တသင်္ခါရ ပဒေယ၌ ဗိတ္တသင်္ခါရ်ဟူသော အမည်ဖြင့် ဟော
 တော်မူအပ်သောဝေဒနာအလုံးစုံကို၊ မနသိကာရ်နာမေန၊ မနသိကာရ်ဟူ
 သောအမည်ဖြင့်၊ သင်္ခါဟေတွာ၊ တပေါင်းတည်းသိမ်းယူ၍၊ ဣဝံ၊ ဤဝေဒ
 နာညတရောဟံအာနန္ဒတေဝဒါမိယဒိန္ဒ အသာသ ပဿာသံ သာရကံ
 မနသိကာရ်ဟူသောဤပါဌ်၌၊ သာရကံမနသိကာရ်၊ သာရကံမနသိကာ
 ရ်ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

ဇေသန္တေပိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူအပ်သည်ဖြစ်သော်လည်း၊ ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ သောဝေဒနာ၊ ယခင်ဆိုအပ်ပြီးသော ဤဝေဒနာသည်၊

အာရမ္မဏံ၊ အာရုံသည်၊ နဟောတိ၊ မဟုတ်၊ အနုပဿနာ၊ အနုပဿနာ
သည်လည်း၊ ဝေဒနာရမ္မဏာ၊ ဝေဒနာလျှင်အာရုံရှိသော၊ အနုပဿနာ၊
အနုပဿနာကို၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့ဝေဒနာ၏ အာ
ရုံမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေဒနာနုပဿနာ၊ ဝေဒနာနုပဿနာ
သည်၊ နယုတ္တိ၊ မသင့်ဟိ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊ မဟာသတိပဋ္ဌာနာဒိသုပိ၊ မဟာ
သတိပဋ္ဌာနစသည်တို့၌လည်း၊ သုခါဒိနံ၊ သုခစသည်တို့၏၊ တံတံဝတ္ထု၊ ထို
ထိုဖြစ်ရာဝတ္ထုဖြစ်သောရူပသဒ္ဓုဂန္ဓအစရှိသည်ကို၊ အာရမ္မဏံကတော၊ အာ
ရုံပြု၍၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ ဝေဒိယတိ၊ ခံစား၏၊ ပန၊ ထိုသို့သော်လည်း၊
တံဝေဒနပဝတ္ထိ၊ ထိုသို့သော ဝေဒနာ၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဥပါဒါယ၊ အမှီပြု၍၊
အဟံဝေဒိယာမိကိ၊ အဟံဝေဒိယာမိဟူ၍၊ ဝေါဟာရမတ္ထံ၊ ဝေါဟာရမျှ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံဝေါဟာရမတ္ထံ၊ ထိုဝေါဟာရမျှကို၊ သန္ဓာယ၊
ရည်၍၊ သုခံဝေဒနံဝေဒိယမာနေသုခံဝေဒနံဝေဒိယာမိတိအာဒိ၊ သုခံဝေဒ
နံဝေဒိယမာနေသုခံဝေဒနံဝေဒိယာမိ၍သို့အစရှိသောကားကို၊ ဝုတ္တံ၊
ဟောတော်မူအပ်၏၊ အပိစ၊ တနည်းလည်း၊ ပီတိပဒ္ဓိသံဝေဒိတိအာဒိနံ၊
ပီတိပဒ္ဓိသံဝေဒိ၍သို့အစရှိသောဝုဒ်တို့၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာယမေဝ၊ အနက်
ကိုဖွင့်ရာ၌သာလျှင်၊ အယံပရိဟာရော၊ ဤအဖြေကို၊ ဝုတ္တောယေဝ၊ ဆိုအပ်
ပြီးသည်သာတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖန်၏၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ ဗ္ဗိဟာ
ကာရေဟိ(ပ)ဝေဒိတဗ္ဗာနိတိ၊ ဗ္ဗိဟာကာရေဟိ(ပ)ဝေဒိတဗ္ဗာနိဟူသော၊
ဇေတံခနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ အာရမ္မဏတောစ၊ အာရုံအားဖြင့်
လည်းကောင်း၊ အသမ္မောဟတောစ၊ မတွေ့ဝေသော အားဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ ဗ္ဗိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ပီတိ၊
ပီတိကို၊ ပဒ္ဓိသံဝေဒိတာ၊ ထင်စွာပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာရမ္မဏ
တော၊ အာရုံအားဖြင့်၊ ပီတိ၊ ပီတိကို၊ ပဒ္ဓိသံဝေဒိတာ၊ ထင်စွာပြုအပ်သည်၊
ကထံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ သဗ္ဗိတိကေ၊ ပီတိနှင့်တကွဖြစ်ကုန်
သော၊ ဧစ္စေျာနေ၊ နှစ်ပါးသော ပဌမဈာန် ခုတိယဈာန်တို့ကို၊ သမာပဇ္ဇတိ၊
အစဉ်အတိုင်းဝင်စား၏၊ တဿတေန၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သမာပတ္တိက္ခဏ
ဈာန်ကိုဝင်စားသော ခဏ၌၊ ဈာနပဒ္ဓိသောတေန၊ ဈာန်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏
အဖြစ်ဖြင့်၊ အာရမ္မဏတော၊ အာရမ္မဏာမုခေန၊ အာရုံကို အရင်းမူသဖြင့်၊
ပီတိ၊ ထိုအာရုံလျှင်အာရုံရှိသောဈာန်၌အကျုံးဝင်သော ပီတိကို၊ ပဒ္ဓိသံဝေ
ဒိတာ၊ ထင်စွာပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာရမ္မဏဿ၊ အာရုံ၏၊ ပဒ္ဓိ
သံဝေဒိတတ္ထာ၊ ထင်စွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ။

၄၀၀ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

အသမ္ဘောဟတော။ မတွေဝေသောအားဖြင့်၊ ဝီတိ၊ ဝီတိကို၊ ပဋိသံဝေ
 ဒိတာ၊ ထင်စွာပြုအပ်သည်။ ကထံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ သဗ္ဗိ
 တိကေ၊ ဝီတိနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ နေ့ချာနေ၊ နှစ်ပါးသောပဌမချာန်၊ ဒုတိ
 ယချာန်တို့ကို၊ သမာပဋိတွာ၊ အစဉ်အတိုင်းဝင်စား၍၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ ချာန်မှ
 ထ၍၊ ချာန်သမ္ပယုတ္တာဝီတိ၊ ချာန်နှင့်သွဉ်သောဝီတိကို၊ ခယတော၊ ကုန်
 ခြင်းသဘောအားဖြင့်၊ ဝယတော၊ ပျက်ခြင်းသဘောအားဖြင့်၊ သမ္ပသတိ၊
 သုံးသပ်၏၊ တဿတေန၊ ထိုခယဝယအားဖြင့်သုံးသပ်သောရဟန်းသည်၊
 ဝိပဿနက္ခဏေ၊ တိက္ခဝိသုဒ္ဓိအဖြစ်သို့ရောက်သော ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့်
 အာရုံပြုသောအားဖြင့်ဝီတိကိုရှုသောဇာတိ၊ လက္ခဏာပဋိဝေဒန၊ ဝီတိ၏
 သလက္ခဏာ သာမညလက္ခဏာကိုထိုးထွင်း၍ သိသဖြင့်၊ အသမ္ဘောဟ
 တော၊ မတွေဝေသောအားဖြင့်၊ ဝီတိ၊ ဝီတိကို၊ ပဋိသံဝေဒိတာ၊ ထိုးထွင်း၍
 သိအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပဋိသန္တိဒါယံ၊ ပဋိသန္တိဒါမင်
 ကျင်း၌၊ ဒိဃာံ အဿာသဝသေန(ပ) ပဋိသံဝေဒိတာဟောတိတိ၊ ဒိဃာံ
 အဿာသဝသေန(ပ) ပဋိသံဝေဒိတာဟောတိဟူသော၊ ဇေတံ၊ ဤစကားကို
 ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဒိဃာံ အဿာသဝသေန၊ အာရုံဖြစ်၍ဖြစ်သော
 ရှည်စွာသောထွက်သက်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အဝိက္ခေပံ၊ ချာန်၌အကျုံးဝင်သော
 အဝိက္ခေပဟုဆိုအပ်သော၊ ဝိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ဧကဂ္ဂတံ၊ ဧကစွတာကို၊ ပဇာန
 တော၊ သမ္ပယုတ်ပညာဖြင့်သိသောယောဂီအား၊ သတိ၊ ချာန်နှင့်သမ္ပယုတ်
 ဖြစ်သောသတိသည်၊ ဥပဋ္ဌိတာ၊ အာရုံ၌ရှေးရှုကင်၍တည်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ တာယသတိယာ၊ ထိုရှေးရှုကင်၍တည်သော သတိဖြင့်၊ တေနဉာ
 ဇာန၊ ထိုသိသောဉာဏ်ဖြင့်၊ သာဝီတိ၊ ထိုဝီတိကို၊ ပဋိသံဝေဒိတာ၊ ထင်
 စွာပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတေန ဝနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်သာလျှင်၊
 အဝသေသပဒါနိဝိ၊ ကြွင်းသောဒိဃာံ ပဿာသအစရှိသောပုဒ်တို့၌လည်း။
 အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ ဝုတ္တနယေ
 န၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဇာနပဋိလဝတေန၊ ချာန်နှင့်ပြည့်စုံသည်
 ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အာရမ္မဏတော၊ အာရုံကိုပဇာနပြုသဖြင့်၊ ဝီတိသုခဝိတ္တသင်္ခါ
 ရာ၊ ဝီတိသုခဟုဆိုအပ်သောဝိတ္တသင်္ခါရတို့ကို၊ ပဋိသံဝေဒိတာ၊ ထင်စွာ
 ပြုအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ ယထေဝ၊ ဖြစ်ကုန်၏သို့လျှင်၊ ဧဝံတထာ၊ ထို
 အထူး၊ ဣမိနာပိ၊ ဤယောဂီရဟန်းသည်လည်း၊ ချာန်သမ္ပယုတ္တေန၊ ချာန်၌
 အကျုံးဝင်သော၊ ဝေဒနာသင်္ခါတမနသိကာရပဋိလဝတေန၊ ဝေဒနာဟု
 ဆိုအပ်သောမနသိကာရနှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ အာရမ္မဏတော၊

အာရုံကိုပခာနုပြုသဖြင့်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာကို၊ ပဋိသံဝေဒိတာ၊ ထင်စွာပြု
အပ်သည်။ ဟောတီးဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေဒနာသုဝေဒနာနူပသမိ
ဘိက္ခုတသ္မိံ သမယေဝိဟရတိဘိဇေတံ၊ ဝေဒနာသုဝေဒနာနူပသမိ ဘိက္ခု
တသ္မိံ သမယေဝိဟရတိဟူသောဤစကားကို၊ သုဂတ္တံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်
၏။ နာဟံအာနန္ဒ မုဋ္ဌသာတိဿ အသမ္ပဇာနဿာတိဇ္ဇေ၊ နာဟံအာနန္ဒ
မုဋ္ဌသာတိဿအသမ္ပဇာနဿဟူသောဤပါဠိ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုသတ္တံ သည်
ကား၊ အဓိပ္ပါယ်၊ လိုအပ်သောအနက်တည်း။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
စိတ္တပဋိသံဝေဒိ အဿာသိဿာသိတိ အာဒိနာ၊ စိတ္တပဋိသံဝေဒိအဿာ
သိဿာသိဤသို့အစရှိသော၊ နုယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်၊ အဿာသပဿာသနိမိတ္တံ၊ အဿာသပဿာသပဋိတာဂ
နိမိတ်ကို၊ ကိဉ္စာပိအာရမ္မဏံကရောတိ၊ အကပ်၍ကားအာရုံပြု၏။ ပန၊
ထိုသို့အာရုံပြုသော်လည်း၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ အာရမ္မ
ဏေ၊ အာရုံဖြစ်သော အဿာသ ပဿာသ ပဋိတာဂနိမိတ်၌၊ သတိဉ္စ၊
သတိကိုလည်းကောင်း၊ သမ္ပဉ္စ၊ သမ္ပဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌာ
ပေတွားဖြစ်စေ၍၊ ပဝတ္တနုတော၊ ကျင့်ခြင်းကြောင့်၊ သေသောဘိက္ခု၊
ဤရဟန်းသည်၊ စိတ္တေ၊ စိတ်၌၊ စိတ္တာနူပသမိဝေဒနာမ၊ စိတ်ကိုရှုလေ့ရှိသည်
မည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတီးဖြစ်၏။ ဟိပုတ္တံ၊ ထိုစကားသင့်၏၊ မုဋ္ဌသာ
တိဿ၊ လွတ်သောသတိရှိသော၊ အသမ္ပဇာနဿ၊ သမ္ပဉ်ကင်းသော
ရဟန်းအား၊ အာနာပါနဿတိတာဝနာ၊ အာနာပါနဿတိကိုပွားစေခြင်း
သည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့စိတ္တာနူပသမိမည်သည်သာ ဖြစ်သော
ကြောင့်၊ အာရမ္မဏတော၊ အာရုံကိုပခာနုပြုသောအားဖြင့်၊ စိတ္တပဋိသံဝေ
ဒိဝသေန၊ စိတ်ကိုထင်စွာပြုသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ စိတ္တစိတ္တာနူပသမိဘိက္ခု
တသ္မိံ သမယေဝိဟရတိတိ၊ စိတ္တစိတ္တာနူပသမိ ဘိက္ခု တသ္မိံ သမယေ
ဝိဟရတိဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

သောယန္တံဟောတိ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာနံပဟာနံတံပညာယဒိသ္မာ
သာရကံအတ္ထုပေက္ခိတာဟောတိတိဇ္ဇေ၊ သောယန္တံဟောတိ အဘိဇ္ဈာ
ဒေါမနဿာနံပဟာနံတံပညာယဒိသ္မာသာရကံ အတ္ထုပေက္ခိတာဟောတိ
ဟူသောဤပါဠိ၌၊ အဘိဇ္ဈာ၊ အဘိဇ္ဈာသည်၊ ကာမန္တန္တနိဝရဏမေဝ၊ ကာ
မန္တန္တနိဝရဏပင်တည်း။ ဒေါမနဿဝသေန၊ ဒေါမနဿ၏ အစွမ်းဖြင့်၊
ဗျာပါဒနိဝရဏံ၊ ဗျာပါဒနိဝရဏကို၊ ဒသပိတံ၊ ပြီအပ်၏၊ ဟိသတ္ထံ၊ မှန်၏၊
ဣဒံစတုတ္ထံ၊ ဤစတုတ္ထကို၊ ဝိပဿနာဝသေနေဝ၊ ဝိပဿနာ၏အစွမ်းဖြင့်

၄၀၂ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

သာယျင်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊ ဓမ္မာနုပဿနာ၊ ဓမ္မာ
နုပဿနာသည်၊ နိဝရဏပဗ္ဗာဒိဝသေန၊ နိဝရဏပဗ္ဗာဒသည်တို့၏အစွမ်း
ဖြင့်၊ ဆဗ္ဗိဓာ၊ ခြောက်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿာ၊ ဓမ္မာ
နုပဿနာယ၊ ထိုခြောက်ပါးအပြားရှိသောဓမ္မာနုပဿနာ၏၊ နိဝရဏပဗ္ဗံ၊
နိဝရဏပဗ္ဗသည်၊ အာဒိ၊ လက်ဦးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿာပိ၊ ထိုနိဝ
ရဏပဗ္ဗ၏လည်း။ ဣဒံနိဝရဏဒ္ဓယံ၊ ဤကာမတ္တနိဝရဏ ဗျာပါဒနိဝရဏ
နှစ်ပါးအပေါင်းသည်၊ အာဒိ၊ လက်ဦးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မာနုပဿနာယ၊ ဓမ္မာနုပဿနာ၏။ အာဒိ၊ လက်မှန်အစကို၊
ဒဿေတံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ အတိဇ္ဈာဒေါမနဿာနန္တိ၊ အတိဇ္ဈာဒေါမနဿာနံ
ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပဟာနန္တိဇ္ဈေ၊ ပဟာနံဟူသောဤပါဌ၌၊
အနိစ္စာနုပဿနာယ၊ အနိစ္စာနုပဿနာဖြင့်၊ နိစ္စသညံ၊ နိစ္စသညာကို၊ ပဇ
ဟတိ၊ ပယ်စွန့်တတ်၏။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ပဟာနကရဉာဏံ၊
နိစ္စသညာစသည်ကိုပယ်ခြင်းကိုပြုတတ်သောဉာဏ်ကို၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလို
ရှိအပ်၏။ တံပညာယဒိသ္မာတိ၊ တံပညာယဒိသ္မာ ဟူသည်ကား၊ အနိစ္စ
ဝိရာဂနိရောဓပဋိနိဿယဉာဏသင်္ခါတံ၊ အနိစ္စာနုပဿနာဉာဏ် ဝိရာဂါ
နုပဿနာဉာဏ် နိရောဓာနုပဿနာဉာဏ် ပဋိနိဿယ နုပဿနာဉာဏ်
ဟုဆိုအပ်သော၊ တံပဟာနကရဉာဏံ၊ ထိုနိစ္စသညာစသည် ပယ်ခြင်းကို
ပြုတတ်သောဉာဏ်ကို၊ အပရာယ၊ တပါးသော၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ
ပညာဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊ ရှု၍၊ တတ္ထိ၊ ထိုတပါးသော ဝိပဿနာ ဉာဏ်ကိုလည်း။
အပရာယ၊ တပါးသော၊ ဝိပဿနာ ပညာယ၊ ဝိပဿနာ ပညာဖြင့်၊
ဒိသ္မာ၊ ရှု၍၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်၊ ဝိပဿနာပရာပရံ၊ အစဉ်
အတိုင်းသော ဝိပဿနာ အဆင့်ဆင့်ကို၊ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ အတ္ထုပေက္ခိ
တာဟောတိတိ၊ အတ္ထုပေက္ခိတာ ဟောတိ ဟူသည်ကား၊ သေသော
တိက္ခ၊ ဤရဟန်းသည်၊ ပထပဋိပ္ပန္နံ၊ မဇ္ဈိမာပဋိပတ်အားဖြင့် ခရီးလမ်းမှန်
သွားသောဘာဝနာစိတ်ကို၊ ပဂ္ဂဟနိဂ္ဂဟာနံ၊ ခြီးပင့်ခြင်း နှိပ်ခြင်းတို့ကို၊
အကရဏေန၊ မပြုသဖြင့်၊ ယဉ္ဇအတ္ထုပေက္ခတိ၊ အကြင်လျစ်လျူရှု၏။ ကေ
တောဝဥပဋ္ဌာနံ၊ စင်စစ်အားဖြင့် ရှေးရှုထင်ခြင်းကို၊ ယဉ္ဇအတ္ထုပေက္ခတိ၊
အကြင်လျစ်လျူရှု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗ္ဗိဓာ၊ နှစ်ပါးသောအတို့ဖြင့်၊ အတ္ထုပေက္ခိ
နာမ၊ လျစ်လျူရှုသည်မည်၏။ တတ္ထိ၊ ထိုလျစ်လျူရှုရာ၌၊ သဟဇာတနန္တိ၊
သဟဇာတ် တရားတို့ကိုလည်း။ အတ္ထုပေက္ခနာ၊ လျစ်လျူရှုခြင်းသည်
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာရမ္မဏာသင်္ခါ၊ အာရုံကိုလည်း။ အတ္ထုပေက္ခနာ၊ လျစ်

လျှူရှုခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဓေ၊ ဤအတ္ထုပေက္ခိတာဟောတိဟူ
သောပါဌ်၌၊ အာရမ္မဏအတ္ထုပေက္ခနာ၊ အာရုံကို လျစ်လျူရှုခြင်းကို၊ အ
ဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ။

တသ္မာတိဟာ နန္ဒာတိ၊ တသ္မာတိဟာနန္ဒ ဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ အနိစ္စာနုပသတိ အဿာသိဿာသိတိ အာဒိနာ၊ အနိစ္စာ
နုပသတိအဿာသိဿာသိဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ပဝတ္တော၊
ဖြစ်သော၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ နိဝရဏာဒိ ဓမ္မေ၊ နိဝရဏစသော
တရားတို့ကို၊ အတ္ထုပေက္ခိတာ၊ လျစ်လျူရှုသည်ကား၊ နမဟုတ်သေး၊ ပန
အထခေါ၊ အဟုတ်သော်ကား၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿ သိသေန၊ အဘိဇ္ဈာ
ဒေါမနဿတို့ကိုပဝေန ပြုသဖြင့်၊ ဝုတ္တာနံ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊
ဓမ္မာနံ၊ နိဝရဏတရားတို့ကို၊ ပဟာနကရဉာဏဓိ၊ ပယ်ခြင်းကို ပြုတတ်
သောဉာဏ်ကိုလည်း၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဖိသွားမြင်၍၊ အတ္ထုပေက္ခိတာ၊
လျစ်လျူရှုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဓမ္မေသု၊ နိဝရဏစသောတရားတို့၌၊ ဓမ္မာ
နုပသတိ၊ နိဝရဏစသော ဓမ္မကို ရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေသည်မည်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

ဝေမေဝခေါတိဇ္ဇေ၊ ဝေမေဝခေါဟူသောဤပါဌ်၌၊ စတုမဟာပထော
ဝိယ၊ ခရီးမလေးဆုံကဲ့သို့၊ ဆအာယတနာနိ၊ ခြောက်ပါးသောအာယတန
တို့ကို၊ ဒဠဗ္ဗာနိ၊ ဖွတ်အပ်ကုန်၏၊ တသ္မိံ၊ ထိုခရီးမ၌၊ ပံသုပုဉ္ဇောဝိယ၊ မြေစု
ကဲ့သို့၊ ဆသုအာယတနေသု၊ ခြောက်ပါးသောအာယတနတို့၌၊ ကိလေသာ
ဖြစ်ပွားသောကိလေသာတို့ကို၊ ဒဠဗ္ဗာ၊ ဖွတ်အပ်ကုန်၏၊ စတုဟိဒိသာဟိ၊
အရပ်လေးမျက်နှာတို့မှ၊ အာဂန္တန္တိယာ၊ လာကုန်သော၊ သကဇူရထာဝိယ၊
ထွန်းရထားတို့ကဲ့သို့၊ စတုသုအာရမ္မဏေသု၊ ကာယဝေဒနာစိတ္တဓမ္မဟူ
သောလေးပါးသောအာရုံတို့၌၊ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ စတ္တာရော၊ လေး
ပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနာ၊ ကာယာနုပဿနာစသောသတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊
ဒဠဗ္ဗာ၊ ဖွတ်အပ်ကုန်၏၊ ဧတေန၊ ဤသို့အရပ်လေးမျက်နှာမှ လာသော၊
သကဇူနဝါ၊ ထွန်းသည်လည်းကောင်း၊ ရထေနဝါ၊ ရထားသည်လည်း
ကောင်း၊ ပံသုပုဉ္ဇောသု၊ မြေအစုကို၊ ဥပဟနနံဝိယ၊ နင်းသွားထိခိုက်ခြင်းကဲ့
သို့၊ ကာယာနုပဿနာဒိဟိ၊ ကာယာနုပဿနာစသည်တို့ဖြင့်၊ ပါပကာနံ၊
ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊

၄၀၄ မဟာဝဇ္ဇသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

တရားတို့ကို၊ ဥပဿာတော၊ ဗျက်ဆီးခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။
ဣတိ၊ ဤရှေ့အပြီးတည်း၊ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဧကဓမ္မဝဂ္ဂေါ၊
ဧကဓမ္မဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၀-အာနာပါနသံယုတ်-၈၅-ဒုတိယဝဂ်။

၁ ဒုတိယဿ၊ ဒုတိယဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ ဧဝံဗျာကရေယျာ
ထာတိ၊ ဧဝံဗျာကရေယျာထဟူ၍၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အတ္တနော၊
ကိုယ်တော်၏၊ ဝိဟာရသမာပတ္တိံ၊ ဝိဟာရသမာပတ်ကို၊ အာဓိက္ခတိ၊
ကြားတော်မူသနည်း၊ ဥပါရမ္ဘမောစနတ္ထံ၊ တိတ္ထိတို့ဖြစ်တင်ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို
လွတ်စေခြင်းငှါ၊ အာဓိက္ခတိ၊ ကြားတော်မူ၏၊ ဟိ၊ ထိုစကားကိုထင်ရှားပြ
အံ့၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ နဇာနာမာတိ၊ မသိကုန်ဟူ၍၊ သစေဝဒေယျံ၊
အကယ်၍ဆိုကုန်ငြားအံ့၊ အထ၊ ထိုသို့မသိကုန်ဟုဆိုသည်ရှိသော်၊ နေသံ၊
ထိုရဟန်းတို့အား၊ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်၊ အသုက
သမာပတ္တိယာနာမ၊ ဤမည်သော သမာပတ်ဖြင့်၊ နော၊ ငါတို့၏၊ သတ္တော၊
ဆရာဘုရားသည်၊ တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်သုံး၊ ဝိဟာသိ၊ နေတော်
မူ၏၊ ဣတိဝိ၊ ဤသို့လည်း၊ နဇာနာထ၊ မသိကြကုန်၊ အထ၊ ထိုသို့မသိဘဲ
လျက်၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နံ၊ ထိုသင်တို့ဆရာကို၊ ဥပဋ္ဌဟန္တာ၊ စား
ကုန်လျက်၊ ဝိဟာရထ၊ နေကြကုန်သိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပါရမ္ဘံ၊ နှိပ်စက်
သောအပြစ်ကို၊ အာရောပေယျံ၊ တင်ကုန်ရာ၏၊ တဿ၊ ထိုအပြစ်ကို၊
မောစနတ္ထံ၊ ရဟန်းတို့မှလွတ်စေခြင်းငှါ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဝိဟာရသမာ
ပတ်ကိုကြားတော်မူ၏။ ။

အထ၊ ထိုသို့ဝိဟာရ သမာပတ်ကို ကြားသင့်သည် ဖြစ်စေကာမူ၊
ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အညတ္ထ၊ တပါးသောသုတ်၌၊ သတောဝ အဿာ
သတိ ဒီဃံ ဝါ အဿာသန္တောတိ၊ သတောဝ အဿာသတိ ဒီဃံ ဝါ
အဿာသန္တော ဟူ၍၊ ဧဝဝါကာရော၊ ဧကသဒ္ဓါ ဝါသဒ္ဓါကို၊ ဂုတ္တော
ယထာ၊ ဟောအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣဓ၊ ဤသုတ်၌၊ နဂုတ္တော၊
ဧဝသဒ္ဓါ ဝါသဒ္ဓါကို မဟောအပ်သနည်း၊ ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့၊
ဧကန္တသန္တတ္တာ၊ စင်စစ်အားဖြင့်ငြိမ်သက်သော မနသိကာရ၏၊ အပြစ်
ကြောင့်၊ နဂုတ္တော၊ ဟောတော်မမူအပ်၊ ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုအံ့၊ အညေသံ၊
ဘုရားမှ တပါးသော သူတို့အား၊ အဿာ သောဝါ၊ အဿာသသည်

၉

မူလည်း၊ ပါကဇော၊ ထင်ရှားသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ ပဿာသောဝါ၊
 ပဿာသသည်မူလည်း၊ ပါကဇော၊ ထင်ရှားသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ တဂ
 ဝတော၊ သဗ္ဗညုတရားအားမူကား၊ နိစ္စဥပဋ္ဌိတသတိတာယ၊ အမြဲထင်
 သောသတိရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧတံဥတယမ္ပိ၊ ဤအဿာသ ပဿာ
 သနှစ်ပါးသည်လည်း၊ ပါကဇမေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာလျှင်၊ ဟောတီး
 ဖြစ်၏၊ ဣတိတံသ္မာ၊ ထိုသို့နှစ်ပါးစုံထင်ရှားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧကန္တ
 သန္တတ္တာ၊ စင်စစ်အားဖြင့်ငြိမ်သက်သော မနုဿိကာရ၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 နဝတ္ထော၊ ဧဝသဒ္ဓါ ဝါသဒ္ဓါကို မဟောအပ်၊ အထ၊ ထိုသို့ဧဝသဒ္ဓါ ဝါ
 သဒ္ဓါကို မဟောအပ်သည် ဖြစ်ပစေ၊ သိက္ခာမီတိ၊ သိက္ခာမိ ဟူ၍၊ အ
 ဝက္ခာ၊ မဟောမူ၍၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အသ၊ သိသောမီတိ
 ဧတ္တကမေဝ၊ အဿာ သိသောမိဟု ဤမျှကိုသာလျှင်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်
 သနည်း၊ ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့၊ သိက္ခိတဗ္ဗဘာဝါ၊ ကျင့်စရာသိက္ခာ
 မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နဝုတ္တံ၊ သိက္ခာမိဟုမဟောအပ်၊ ဟိ၊ အကျယ်ကို
 ဆိုအံ့၊ သတ္တံ၊ ခုနစ်ဦးကုန်သော၊ သေခါ၊ သေခါတို့သည်၊ သိက္ခိတဗ္ဗဘာဝါ၊
 ကျင့်အပ်သောသိက္ခာရှိသေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သေခါနာမ၊ သေခ
 မည်ကုန်၏၊ ခိဏာသဝါ၊ ခိဏာသဝပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သိက္ခိတဗ္ဗဘာဝါ၊
 ကျင့်အပ်သောသိက္ခာမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အသေခါနာမ၊ အသေခ
 မည်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသဗ္ဗညုတရားတို့အား၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်
 သိမ်း၊ ပရိနိဗ္ဗိတသိက္ခတ္တာ၊ ပြီးပြီးသော သိက္ခာ ကိစ္စ ရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ သိက္ခိတဗ္ဗကိစ္စံ၊ ကျင့်ဘွယ်ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သိက္ခိတဗ္ဗဘာဝါ၊ ကျင့်ဘွယ်ကိစ္စမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နဝုတ္တံ၊
 သိက္ခာမိဟုမဟောအပ်သည်သာတည်း။ ။

၂ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယ သုတ်သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည် သာလျှင်
 တည်း။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ ပရိပိနတိတိ၊ ပရိပိနတိဟူသည်ကား၊
 အနိစ္စာဒိဝသေန၊ အနိစ္စဒုက္ခအနတ္တအစွမ်းဖြင့်၊ ပရိပိနတိ၊ အပြားအားဖြင့်
 စိစစ်၏၊ ဣတရံ၊ ဤမှတစ်ပါးသော၊ ပဒနယံ၊ ပရိပိနတိ ပရေဓိမံ သမာပဇ္ဇတိ
 ဟူသောပုန်နှစ်ခုအပေါင်းသည်၊ ဧတသေဝ၊ ထိုပရိပိနတိဟူသောပုန်၏
 သာလျှင်၊ ဧဝစနံ၊ ဧဝရစ်တည်း၊ နိရောဓိသာတိ၊ နိရောဓိသာဟူသည်ကား၊
 နိဗ္ဗာဏိယော၊ ကိလေသာ ကင်းသော၊ ကာယိက ဇေတသိက ဒရထ

၄၀၆ မဟာဝိဂ္ဂဟ်ယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိယာ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော ပူပန်ခြင်း စိတ်၌ဖြစ်သော ပူပန်ခြင်း၏ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်။ ကာယောဝိ၊ ကိုယ်သည် လည်းကောင်း၊ စိတ္တန္တိ၊ စိတ် သည်လည်းကောင်း၊ ပဿန္တတိ၊ ပူပန်ခပ်သိမ်းငြိမ်းအေး၏၊ သမာဓိယတိ တိ၊ သမာဓိယတိဟူ သည်ကား၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဌာဝိယတိ၊ ထားအပ်၏၊ အပ္ပနာစိတ္တံဝိယ၊ အပ္ပနာသို့ရောက်သောစိတ်ကဲ့သို့ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္ထု ပေက္ခိတာဟောတိတိ၊ အတ္ထု ပေက္ခိတာဟောတိဟူသည်ကား၊ သဟဇာ တအတ္ထု ပေက္ခနာယ၊ သဟဇာတ်ဖြစ်သော တဩ မဇ္ဈတ္တု ပေက္ခာဖြင့်၊ အတ္ထု ပေက္ခိတာ၊ လျစ်လျူရှုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဝေဝုတ္တနယေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝုဒ္ဓသမိဓေန၊ တဆွဲလေး ပါးသောအခြားဖြင့်၊ ကာယပရိဂ္ဂဟကဿ၊ ကရဇကာယကိုထိမ်းဆည်း သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ သတိ၊ ဖြစ် သောသတိသည်၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီ၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်မည်၏၊ တာယ သတိယာ၊ ထိုသတိနှင့်၊ သမ္ပယုတ္တဉာဏံ၊ သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော ဉာဏ် သည်၊ ဓမ္မဝိစယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီ၊ ဓမ္မဝိစယသမ္ပောဇ္ဈင်မည်၏၊ တံသမ္ပယုတ္တ ခ်မေဝ၊ ထိုသတိနှင့်သမ္ပယုတ်သာဖြစ်သော၊ ကာယိကဝီရိယံ၊ ကာယိကဝီရိ ယသည်၊ ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီ၊ ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်မည်၏၊ တံသမ္ပယုတ္တာ၊ ထိုသတိနှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော၊ ဝီတိ၊ ဝီတိသည်၊ ဝီတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီ၊ ဝီတိ သမ္ပောဇ္ဈင်မည်၏၊ ပဿန္တိ၊ ပဿန္တိသည်၊ ပဿန္တိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီ၊ ပဿန္တိ သမ္ပောဇ္ဈင်မည်၏၊ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ စိတ္တကေဂ္ဂတာသည်၊ သမာဓိသမ္ပော ဇ္ဈင်္ဂီ၊ သမာဓိသမ္ပောဇ္ဈင်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေသံဆန္ဒံပေဇ္ဇင်္ဂီနံ၊ ဤ ခြောက်ပါးသေ ခပေဇ္ဇင်တို့၏၊ အနောသက္ကနအနုတိဝတ္တနသင်္ခါတော၊ မဆုတ်ယုတ်ခြင်း၏အကြောင်းမလွန်ခြင်း၏အကြောင်းဟုဆိုအပ်သော၊ မဇ္ဈတ္တာကာရော၊ အလတ်သောသတောရှိသောအခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ် သော၊ တဩမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ၊ တဩမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာသည်၊ ဥပေက္ခာသမ္ပော ဇ္ဈင်္ဂီ၊ ဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်မည်၏၊ ဟိ၊ ထင်ရှားပြအံ့၊ သမပ္ပဝတ္တေသု၊ အညီအညွတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ အသေသု၊ မြင်းတို့၌၊ သာရထိနော၊ ရထား ထိန်း၏၊ အယံ၊ ဤမြင်းသည်၊ ဩလိယတိတိ၊ ဆုတ်နစ်၏ဟူ၍၊ ဝုဒ္ဓနံဝါ၊ ထိုးခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အယံ၊ ဤမြင်းသည်၊ အတိဓာ ဝတိတိ၊ အလွန်ပြေး၏ဟူ၍၊ အာကုနံဝါ၊ ဆွဲခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိယ ထေဝ၊ မရှိ၏သို့လျှင်၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျစ်လျူရှုခြင်းဖြင့်၊ ပဿမာနဿ၊ ကြည့်ရှုလျက်သာလျှင်၊ ဌိတာကာရော၊ တည်သောအခြင်း

အရာသည်။ဟောတိယထေဝ၊ဖြစ်သကဲ့သို့လျှင်၊ ဧဝမေဝ၊ဤအတူလည်း
 ကောင်းလျှင်၊ ဣမေသံဆန္ဒဗောဇ္ဈင်္ဂါနံ၊ဤခြောက်ပါးသောဗောဇ္ဈင်တို့၏၊
 အနောသတ္တနအနုတိဝတ္တနသင်္ခါတော၊ မဆုတ်ယုတ်ခြင်း မလွန်ခြင်း၏
 အကြောင်းဟုဆိုအပ်သော၊ မဇ္ဈတ္တာကာရော၊ အလတ်သဘောရှိသော
 အခြင်းအရာသည်၊ ဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါနာမ၊ဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်မည်
 သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤရှေ့သောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ ကိံ၊
 အဘယ်အနက်သဘောကို၊ ကထိတံ၊ဟောအပ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်သ
 နည်း၊ဧကမိတ္တက္ခဏိကာ၊တခုသောမိတ္တက္ခဏာ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ နာနာသရ
 သလက္ခဏာ၊အထူးထူးသောပုဒ်၏ကိစ္စလက္ခဏာရှိကုန်သော၊ဝိပဿနာ
 ဗောဇ္ဈင်္ဂါနာမ၊ဝိပဿနာဗောဇ္ဈင်မည်သည်တို့ကို၊ ကထိတာ၊ဟောအပ်
 ကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ။

ဝိဝေကနိသယိ တန္တိ အာဒိနိ၊ ဝိဝေကနိသယိတံဤသို့ အစရှိသောပုဒ်တို့
 သည်၊ဝုတ္တတ္ထာနေဝ၊ဖွင့်အပ်ပြီးသောအနက်ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။
 ပန၊ထူးသည်ကိုဆိုအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ သောဠသက္ခတ္ထု၊ကာ၊ လေးပါး
 သောစတုတ္ထ၏ အတွင်းဖြင့်တဆဲ့ခြောက်ဝါရရှိသော၊ အာနာပါနိသယတိ
 မိဿကာ၊မိဿကဖြစ်သောအာနာပါနိသယတိကို၊ကထိတာ၊ဟောတော်
 မူအပ်၏၊အာနာပါနိမူလကာ၊အာနာပါနိလျှင်အရင်းရှိကုန်သော၊သတိပဋ္ဌာ
 နာ၊သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်၊ ပုဗ္ဗဘာဂါ၊ရှေးအဘို့၌ဖြစ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသတိပဋ္ဌာန်တို့၏၊ မူလဘူတာ၊ မူလ ကာရဏာ
 ဖြစ်သော၊ အာနာပါနိသယတိ၊အာနာပါနိသယတိသည်လည်း၊ ပုဗ္ဗဘာဂါ၊
 ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါမူလကာ၊ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၏အရင်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်လည်း၊ ပုဗ္ဗဘာဂါ၊ရှေး
 အဖို့၌ဖြစ်ကုန်သည်တို့သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။တေဝိဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ထိုဗော
 ဇ္ဈင်တို့သည်လည်း၊ ပုဗ္ဗဘာဂါဝ၊ရှေးအဘို့၌ဖြစ်ကုန်သည်တို့သည်သာ
 လျှင်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ပန၊ထူးသည်ကိုဆိုအံ့၊ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိပုရဏာ၊တတိ
 ယဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိကို ပြည့်စေတတ်ကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ဗောဇ္ဈင်တို့သည်၊
 နိဗ္ဗတ္တိတ လောကုတ္တရာ၊ လောကီမှ အသီးထုတ်အပ်သော ဆတ်ဆတ်
 သောလောကုတ္တရာတို့သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိယော၊ဝိဇ္ဇာ
 ဝိမုတ္တိတို့သည်၊ အရိယဖလသမ္ပယုတ္တာ၊ အရိယဖိုလ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ဝါ၊တနည်းလည်း၊ဝိဇ္ဇာ၊တတိယဝိဇ္ဇာသည်၊စတုတ္ထ
 မဂ္ဂသမ္ပယုတ္တာ၊ စတုတ္ထမဂ်နှင့်ယှဉ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဝိမုတ္တိ၊ဝိမုတ္တိ

၄၀၀ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

သည်။ ဗလသမ္ပယုတ္တ၊ စတုတ္ထဗိုလ်နှင့်ယှဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤ။ အပြီးတည်း။ ။

၄-၆ စတုတ္ထပဉ္စမသဋ္ဌာနိဝိ၊ စတုတ္ထသုတ်ပဉ္စမသုတ်ဆဋ္ဌသုတ်တို့သည်လည်း၊ ဣမိနာဝ၊ ဤတတိယသုတ်နှင့်သာလျှင်၊ သမာနပရိစ္ဆေဒါနိ၊ တူသောအပိုင်းအခြားရှိကုန်၏။ သေသံ၊ အကြွင်းသည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောသုတ်တို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သော၊ အာနာပါနသံယုတ္တံ၊ အာနာပါနသံယုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်- ၆၂-ဝေဇ္ဇုဒ္ဓါမုဝဂ်။

၁ သောတာပတ္တိသံယုတ္တဿ၊ သောတာပတ္တိသံယုတ်၏။ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ ကိဉ္ဇာပိတိ၊ ကိဉ္ဇာပိဟူသောသဒ္ဓါသည်။ အနုဂ္ဂဟဂရဟတ္ထေသု၊ ခြီးမြှောက်ခြင်း ကဲ့ရဲ့ခြင်း အနက်တို့၌၊ နိပါတော၊ ဖြစ်သောနိပါတ်တည်း။ ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုအံ့။ စတုနန္ဒီဒိပါနံ၊ လေးကျွန်းလုံးတို့ကို၊ ဣဿရိယာမိပစ္စံ၊ အစိုးရသည်အဖြစ်မိမိနှင့်စပ်ကုန်သော သူတို့၏အရှင်၏အဖြစ်ရှိသော၊ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ အနုဂ္ဂဏှန္တော၊ ခြီးမြှောက်လိုသည်ဖြစ်၍၊ စတုနန္ဒီအပါယာနံ၊ လေးပါးသောအပါယ်တို့၏။ အပဟိနဘာဝဉ္စ၊ မပယ်အပ်သည်အဖြစ်ကိုလည်း၊ ဂရဟတော၊ ကဲ့ရဲ့လိုသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကိဉ္ဇာပိတိက္ခဝေရာ ဇာစက္ကဝတ္တိတိအာဒိ၊ ကိဉ္ဇာပိတိက္ခဝေရာဇာစက္ကဝတ္တိ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထဝပနေ၊ ထိုရာဇာစက္ကဝတ္တိ အစရှိသောစကား၌၊ စတုနန္ဒီဒိပါနန္တိ၊ စတုနန္ဒီဒိပါနံ ဟူသည်ကား၊ ဗွိသဟဿ ပရိဝါရာနံ၊ အရံကျွန်း ငယ်နှစ်ထောင်ရှိကုန်သော၊ စတုနန္ဒီမဟာဒိပါနံ၊ ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းတို့ကို၊ ဣဿရိယာမိပစ္စန္တိ၊ ဣဿရိယာမိပစ္စံဟူသည်ကား၊ ဣဿရဘာဝေါ၊ အစိုးရခြင်းပြုကတေ့ရှိသည်အဖြစ်သည်။ ဣဿရိယံ၊ ဣဿရိယမည်၏။ အမိပတိဘာဝေါ၊ မိမိနှင့်စပ်ကုန်သောသူတို့၏အရှင်သခင်အဖြစ်သည်။ အာမိပစ္စံ၊ အာမိပစ္စမည်၏။ တေသ္မိံ၊ ရန္တေ၊ ဤမင်း၏အဖြစ်၌၊ ဣဿရိယံ၊ အစိုးရသည်၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ အာမိပစ္စံ၊ မိမိနှင့်စပ်ကုန်သောသူတို့၏အရှင်သခင်၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သေဒနသေဒနံ၊ ဦးခေါင်း

ခြေလက်စသည်တို့ကို ဖြတ်ခြင်း စည်းစိမ်အမျိုး အရိုးစသည်ကို ဖျက်
ဆီးခြင်းသည်ကား၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ဣတိတာသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တံရန္တံ၊ထိုမင်း၏
အဖြစ်သည်၊ဣဿရိယာမိပစ္စံ၊ ဣဿရိယာမိပစ္စမည်၏၊ကာရေတွာတိ၊
ကာရေတွာဟူသည်ကား၊ဝေရူပံ၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ ရန္တံ၊မင်းအဖြစ်
ကို၊ပဝတ္ထာပေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊

ကိဉ္ဇာပိဘိက္ခဝေအရိယသာဝကောတိဇ္ဇေ၊ကိဉ္ဇာပိဘိက္ခဝေအရိယသာ
ဝကောဟူသောဤပါဌ်၌၊ ကိဉ္ဇာပိတိ၊ကိဉ္ဇာပိဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ အနုဂ္ဂ
ဟပသံသာသု၊ဦးမြောက်ခြင်းအနက်ဦးမွမ်းခြင်းအနက်တို့၌၊နိပါတော၊
ဖြစ်သောနိပါတ်တည်း၊ဟိ၊ထိုစကားကိုသင်ရှားပြအံ့၊ပိဏ္ဍိယာလောပေန
သလုံးခြင်းခေါင်းဖြင့်ရှာမှီးရင်းနှီး၍ရအပ်သော ဆွမ်းဖြင့်၊ယာပနံ၊ မှုခြင်း
ကို၊အနုဂ္ဂဗျဇ္ဇော၊ဦးမြောက်လိုသည်ဖြစ်၍၊ စ၊ထိုမှတပါး၊စတုန္ဒံအပါ
ယာနံ၊လေးပါးသောအပါဝတ်တို့၏၊ ပဟိနဘာဝံ၊ ပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်
ကို၊ပသံသဇ္ဇော၊ ဦးမွမ်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ကိဉ္ဇာပိဘိက္ခဝေအရိယသာဝကောတိအာဒိ၊ ကိဉ္ဇာပိဘိက္ခဝေ အရိယ
သာဝကောဤသို့ အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ
တသ္မိံဝါဂေျ၊ထိုနောက်ဝါဂျ၌၊ နန္ဒကာနိတိ၊နန္ဒကာနိ ဟူသည်ကား၊
အနန္ဒကာနိ၊အစွန်အမြိတ်မရှိကုန်သော၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊တေရသဟတ္ထော
ပိ၊တဆဲ့သုံးတောင်ရှိသော်လည်း၊ ဝတ္ထသာဓုကော၊ အဝတ်ပုဆိုးသည်၊
ဒသန္တေဒနတော၊ အမြိတ်အဆာကိုပယ်ဖြတ်သည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊နန္ဒ
ကန္တေဝ၊ အမြိတ်အဆာကင်းသောပုဆိုးဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ခံ၊ခေါ်ဝေါ်
ခြင်းသို့၊ဝတ္ထတိ၊ရောက်၏၊

အဝေစ္စပသာဒေနာတိ၊အဝေစ္စပသာဒေနဟူသည်ကား၊ အစလပသာ
ဒေန၊တစုံတခုသောအကြောင်းကြောင့်တုန်လှုပ်ခြင်းကင်းသောကြည်ညို
ခြင်းနှင်းပန၊သက်၍ဆိုအံ့၊ သောအာယံပသာဒေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော
ဤအစလပသာဒသည်၊ ဧကောကိံ၊ တခုတည်းလော၊ အနေကောကိံ၊
တပါးမက အများပင်လော၊ ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့၊ ဧကောဝ၊တခု
တည်းပင်တည်း၊ သော၊ ထိုအစလပသာဒသည်၊ မဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်
ဖြင့်၊အာဂတပသာဒေါ၊ လာသောပသာဒတည်း၊ ပန၊ထိုသို့တပါးတည်း
ဖြစ်သော်လည်း၊ယေသုဝဇ္ဈသု၊အကြင်ဘုရား တရား သံဃာဟူသော
ဝတ္ထုသုံးပါးတို့၌၊ အပုဗ္ဗံ၊ရှေးလည်းမကျ၊ အစရိမံ၊ နောက်လည်းမကျ၊
ဧကန္တံ၊တပေါင်းတချက်တည်း၊ရူပာတိ၊ရောက်၏၊ကေသံပိသယဘူတာ

၄၁၀ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

နံတိဏ္ဍိဝတ္ထုနံ။ ထိုအရာဖြစ်ကုန်သောဘုရားတရား သံဃာသုံးဖြာသော
ဝတ္ထုတို့၏။ ဝသေန၊ အတွင်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓအဝေပဿာဒေနာတိအာဒိနာ၊ ဗုဒ္ဓ
အဝေပဿာဒေနာသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ တိဓာ၊ သုံးပါးသော
အဖို့အားဖြင့်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်
ကား၊ ဧကော၊ သရုပ်အနက်အားဖြင့်တရတည်းဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့
သရုပ်အနက်အားဖြင့် တရတည်းဖြစ်သောကြောင့်၊ ပဝတ္ထိဋ္ဌာနဘောဒေ၊
ဘုရားတရားသံဃာဟူသောဖြစ်ရာဋ္ဌာနကွဲပြားသည်၊ သတိဝိ၊ ဖြစ်မှုလည်း၊
နိန္ဒာကရဏော၊ ကွဲပြားခြင်းကိုပြုတတ်သော အကြောင်းကင်းသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုအံ့၊ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာသာဝက၏
ဗုဒ္ဓယေဝ၊ ဘုရား၌သာလျှင်၊ ပဿာဒေါစ၊ ကြည်ညိုယုံကြည်ခြင်းသည်
လည်းကောင်း၊ ပေမဇ္ဈ၊ မြတ်နိုးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဂါရဝဉ္စ၊ အလေး
ပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ မဟန္တံ၊ ကြီးမြတ်၏၊ ဓမ္မေဝ၊ တရား၌လည်း
ကောင်း၊ သံစောဝ၊ သံဃာ၌လည်းကောင်း၊ ပဿာဒေါစ၊ ကြည်ညိုယုံ
ကြည်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပေမဇ္ဈ၊ မြတ်နိုးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
ဂါရဝဉ္စ၊ အလေးပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နမဟန္တံ၊ အားမကြီးဝ၊
တနည်းလည်း၊ ဓမ္မေယေဝ၊ တရားတော်၌သာလျှင်၊ မဟန္တံ၊ အားကြီး၏၊
ဗုဒ္ဓေဝ၊ ဘုရား၌ လည်းကောင်း၊ သံစောဝ၊ သံဃာ၌ လည်းကောင်း၊
နမဟန္တံ၊ အားမကြီးဝ၊ တနည်းလည်း၊ သံစောယေဝ၊ သံဃာ၌သာလျှင်၊
မဟန္တံ၊ အားကြီး၏၊ ဗုဒ္ဓေဝ၊ ဘုရား၌လည်းကောင်း၊ ဓမ္မေဝ၊ တရား၌
လည်းကောင်း၊ နမဟန္တံ၊ အားမကြီး၊ ဣတိဧဝံဝိဘာဝေန၊ ဤသို့ဝေဘန်
သဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤကွဲပြားခြင်းကို ပြုတတ်သော အကြောင်းသည်၊ နတ္ထိ၊
မရှိ၊ ဣတိပိသောဘဂဝါတိအာဒိနံ၊ ဣတိပိသောဘဂဝါဤသို့အစရှိသော
ပုဒ်တို့ကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ ဝိတ္ထာရိတာနေဝ၊ ဖွင့်အပ်ပြီး
သည်သာတည်း။ ။

အရိယကန္တေဟိတိ၊ အရိယကန္တေဟိဟူသည်ကား၊ အရိယာနံ၊ အရိ
ယာတို့သည်၊ ကန္တေဟိ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ ဝိယေဟိ၊ ချစ်မြတ်နိုး
ကုန်သော၊ မနာပေဟိ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်ကုန်သော၊ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်
စွ၊ ပဉ္စသိလ္လာနိ၊ ပဉ္စသိလတို့ကို၊ ဘဝန္တရဂတာဝိ၊ ဘဝတပါးလားကုန်
သော်လည်း၊ အရိယာ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နကောပေန္တိ၊ မပျက်ကုန်
ဧဝံ၊ ဤသို့ဘဝတပါးလားသော်လည်းမပျက်ဆီးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
တေသံ၊ ထိုအရိယာတို့သည်၊ ဝိယာနိ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ တာနိ၊

ထိုပစ္စသီလတို့ကို။ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ဇေတံ၊ဤအရိယကန္တေဟိအစရှိသော
စကားကို၊ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။အက္ခယောဟိတိအာဒိ၊အက္ခယောဟိ
ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊သဒိသဝသေန၊အိုးပဲ၊အိုးပေါက်စသည်နှင့်
တူသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ဟိ၊ထိုစကားကိုထင်
ရှားပြအံ့၊ရခဝဠိပသံ၊မျက်နှာရေး၌၊ ဆိန္နေ၊အကွဲအပဲ၊သည်၊သတိ၊ရှိသော်၊
ကံသပါတိ၊အိုးခွက်ကို၊ ခဏ္ဍာတိ၊ အိုးပဲ၊ခွက်ပဲ၊ဟု၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။
မဇ္ဈေ၊အလယ်၌၊ဘိန္နေ၊ကွဲပေါက်မူကား၊ ဆိဒ္ဓါတိ၊အိုးပေါက်ခွက်ပေါက်
ဟူ၍၊ဝုတ္တတိ၊ဆိုအပ်၏။ ဧကသ္မိံပဒေသေ၊တခုသောအရပ်၌၊ဝိသတာဝ
ဝဏ္ဏာ၊သဘောမတူသောအဆင်းရှိသော၊ ဂါဝိ၊နွားမကို၊ သဗလသတိ၊
ပြောက်သောနွားမဟူ၍၊ဝုတ္တတိ၊ဆိုအပ်၏။ နာနာဘိန္နမိတ္တာ၊ အထူးထူး
သောကွဲပြားသောအဆင်းဖြင့်ဆန်းကျယ်သောနွားမကို၊ ကမ္မာသာတိ၊
နွားမကြားဟူ၍၊ဝုတ္တတိ၊ယထာ၊ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ဤအတူလည်း
ကောင်းလျှင်၊ပဋိပါဒုံယာ၊အစဉ်အားဖြင့်၊အာဒိမ္ဘိဝါ၊အစဉ်လည်းကောင်း၊
အန္တေဝါ၊ အဆုံး၌လည်းကောင်း၊ ဘိန္နံ၊ပျက်သော၊ သီလံ၊သီလသည်၊
ခဏ္ဍံ၊နာမ၊ကျိုးပဲ၊သည်မည်၏၊မဇ္ဈေ၊အလယ်၌၊ ဘိန္နံ၊ပျက်သော၊သီလံ၊
သီလသည်၊ ဆိဒ္ဓါ၊ပေါက်သည်မည်၏။ ယတ္ထကတ္တမိ၊ အစ အလယ်ဟု
အမှတ်မရှိတခုချ၌၊ ဒွိန္နံဝါ၊နှစ်ပါးသောသီလတို့၏လည်းကောင်း၊ တိတ္ထံ
ဝါ၊သုံးပါးသောသီလတို့၏လည်းကောင်း၊ ပဋိပါဒုံယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်၊
ဘိန္နတ္တာ၊ပျက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗလံ၊ အပြောက်ရှိသောသီလ
မည်၏။ ဧကန္တရံ၊တခုခြား၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဘိန္နံ၊ပျက်သောသီလသည်၊
ကမ္မာသံ၊ သီလကြား သီလကြောင်မည်၏။ တေသံဒေါသာနံ၊ ထိုပျက်
ပေါက် ပြောက်ကြားသော အပြစ်တို့၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊
အဇ္ဈော နိတာ၊ အကျိုး အပဲ အပျက် အပေါက် အပြောက် အကြား
အကြောင်မရှိသောသီလ၏အဖြစ်ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်၏။ ၊

ဘူဇိသေဟိတိ၊ဘူဇိသေဟိဟူသည်ကား၊ဘူဇိသဘာဝကရေဟိ၊
တော်လှန်သည်အဖြစ်ကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ဝိညူဟိတိ၊ဝိညူဟိဟူသည်
ကား၊ဗုဒ္ဓါဒိဟိဝိညူဟိ၊ဘုရားအစရှိသောပညာရှိတို့သည်၊ပသံသိတေဟိ
ပြီးပွမ်းအပ်ကုန်သော၊ အပရာမဇ္ဈေဟိတိ၊ အပရာမဇ္ဈေဟိဟူသည်ကား၊
ဣဒံနာမ၊ဤမည်သောအမှုကို၊တယာ၊သင်သည်၊ကတံ၊ပြုအပ်၏၊ဣဒံ၊ဤ
သီလကို၊ဝိတိက္ကန္တံ၊သင်လွန်ကျူးအပ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ဤသို့၊ ပရာမသိဝံ၊

၆၀၂

မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

သုံးသပ်ခြင်းငှါ။ အသတ္တု၊ ဇေယျဟိ၊ မတတ်ကောင်းကုန်သောသမာဓိ
သံဝတ္တနိကေဟိတိ။ သမာဓိသံဝတ္တနိကေဟိဟူသည်ကား။ အပ္ပနာသမာ
ဓိဝါ။ အပ္ပနာသမာဓိကိုလည်းကောင်း၊ ဥပစာရသမာဓိဝါ။ ဥပစာရသမာ
ဓိကိုလည်းကောင်း။ သံဝတ္တေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ သမတ္တေဟိ၊ စွမ်းနိုင်
ကုန်သော။ ။

၂ ခုတိယေ၊ ခုတိယသုတ်၌။ ယေသံသဒ္ဓါတိပဒေန၊ ယေသံသဒ္ဓါဟူ
သောဝုန်ဖြင့်။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားမြတ်စွာ၌။ ပဿာဒေါ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို။ ဂဟိ
တော၊ ယူအပ်၏။ သီလန္တိပဒေန၊ သီလံဟူသောဝုန်ဖြင့်။ အရိယကန္တာနိ၊
အရိယာတို့သည် နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော။ သီလဝနိ၊ ပစ္စသီလတို့
ကို။ ဂဟိတာနိ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ ပဿာဒေါတိပဒေန၊ ပဿာဒေါဟူသောဝုန်
ဖြင့်။ သံစော၊ သံစာ၌။ ပဿာဒေါ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို။ ဂဟိတော၊ ယူအပ်၏။
ဓမ္မဒဿနန္တိပဒေန၊ ဓမ္မဒဿနံဟူသောဝုန်ဖြင့်။ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌။ ပဿာ
ဒေါ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို။ ဂဟိတော၊ ယူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိနာပါဒဒ္ဓ
ယေန၊ ယေသံသဒ္ဓါသီလပစ္စပဿာဒေါ ဓမ္မဒဿနံဟူသော ဤနှစ်ပါဒဖြင့်။
စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ သောတာပတ္တိယင်္ဂါနိ၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်
၏အင်္ဂါတို့ကို။ ဝုတ္တာနိ၊ လောကတော်မူအပ်ကုန်၏။ ။

ကာလေနပစ္စန္တိတိ၊ ကာလေနပစ္စန္တိဟူသည်ကား။ ကာလေန၊ လျော်
ပတ်သောအခါ၌။ ပါဝုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဗြဟ္မစရိယောဂဓံ သုခန္တိ၊
ဗြဟ္မစရိယောဂဓံသုခံဟူသည်ကား။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်တည်းဟူသောမြတ်
သောအကျင့်သို့၊ ဩဂါဟိတွာ၊ သက်ဝင်၍၊ ဌိတံ၊ တည်သော။ ဥပရိမဂ္ဂတ္တ
ယသမ္ပယုတ္တံ၊ အထက်မဂ်သုံးပါးနှင့်ယှဉ်သော။ သုခံ၊ မဂ်ချမ်းသာသို့။
ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဂါထာယံ၊ ဂါထာ၌။ ယောဇေသဇေသောပဿာဒေါ၊ ဤဆို
အပ်ပြီးသောသဘောရှိသောအကြင်ပဿာဒသည်။ အာဂတော၊ လာ၏။
သောပဿာဒေါ၊ ထိုပဿာဒသည်။ ကတရပဿာဒေါ၊ အတတ်ပဿာဒသည်
ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ တိဝိဇ္ဇကုဉ္ဇာတယတ္ထေရော၊ တိဝိဇ္ဇကုဉ္ဇာတယ
မထေရ်သည်။ မဂ္ဂပဿာဒေါ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သောပဿာဒတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဟ၊ ဆို၏။ တိဝိဇ္ဇကုဉ္ဇာနာဂတ္ထေရော၊ တိဝိဇ္ဇကုဉ္ဇာနာဂမထေရ်သည်။
အာဂတမဂ္ဂဿ၊ ရပြီးသောမဂ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပစ္စဝေက္ခဏပဿာဒေါ၊
ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သောပဿာဒတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။
ဥဘောဝိထေရာ၊ နှစ်ဦးသောမထေရ်တို့သည်လည်း။ ပဏှိတာ၊ ပညာရှိတို့
ပေချည်းတည်း။ ဗဟုဿုတာ၊ တရားကျမ်းဂန်ဝမ်းထဲပြည့်ဝဗဟုဿုတာ

ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ချည်းတည်း။ ဥဘိန္ဒုပိန္နဝိဇ္ဇာသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏လည်း။ ဝစနံ။ စကားသည်။ သုဘာသိတံ။ ဟုံမသောက်ဆီအပ်သော စကားပေချည်းတည်း။ သောသုဘာသိတံ။ မိဿကပသာဒေါ။ မိဿကပသာဒတည်း။ ဣတိဤသို့။ ဒဗ္ဗဗ္ဗံမှတ်အပ်၏။ ။

၃ တတိယေ။ တတိယသုတ်၌။ ကသ္မာတံ။ ကသ္မာ ဟူသည်ကား။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ စတုသုလေးပါးကုန်သော။ သောတာပတ္တိယင်္ဂီသု။ ဗုဒ္ဓအဝေဠုပသာဒသောသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အင်္ဂါတို့၌။ သန္တိဿတိ။ ထင်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဝိဇ္ဇာဘာဂိယေတိ။ ဝိဇ္ဇာဘာဂိယေဟူသည်ကား။ ဝိဇ္ဇာကောဠာသိကေ။ ဝိဇ္ဇာ၏အဖို့ဖြစ်ကုန်သော။ သဗ္ဗသင်္ခါ။ ရေသူတိ။ သဗ္ဗသင်္ခါ။ ရေသူဟူသည်ကား။ သဗ္ဗသုတေတုမက သင်္ခါ။ ရေသူ။ ကုန်အောင်စုံသော တေတုမကသင်္ခါ။ ရေတို့၌။ ဝေ။ ဤသို့သော နည်းဖြင့်။ အဿ။ ထိုဒီဃာဝုအမည်ရှိသော ဘိတင်းသည်အား။ ဥပရိ။ အထက်၌။ တိဗ္ဗမဂ္ဂါနံ။ သုံးပါးသောမင်္ဂါတို့၏။ ဝိပဿနာ။ ဝိပဿနာကို။ ကထိတာ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဝိဃာတန္တိ။ ဝိဃာတံဟူသည်ကား။ ဒုက္ခံ။ ဗိတ်ဆင်းရဲခြင်းသို့။ ။

၄ စတုတ္ထံ။ စတုတ္ထသုတ်သည်။ ဥတ္တာနမေဝ။ ပေါ်သည်သာတည်း။ ။

၅ ပဉ္စမေ။ ပဉ္စမသုတ်၌။ သောတာပတ္တိယင်္ဂီန္တိ။ သောတာပတ္တိယင်္ဂီဟူသည်ကား။ သောတာပတ္တိယာ။ သောတာပတ္တိမင်္ဂါ၏။ အဓိဇမူပါယံ။ ရေခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော။ ဗုဒ္ဓဘာဂပဋိလာတံ။ မင်္ဂါ၏ရှေးအဖို့၌ ရအပ်သောအကြောင်းသည်။ ပန။ ထိုမှတစ်ပါး။ ဗုဒ္ဓ အဝေဠု ပသာဒါဒယော။ ဗုဒ္ဓ အဝေဠုပသာဒေါ အစရှိကုန်သော လေးပါးသော တရားတို့သည်လည်း။ ပဋိလဒ္ဓဂုဏသောတာပန္နဿ။ ရအပ်ပြီးသောဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသောသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အင်္ဂါနာမ။ အင်္ဂါမည်ကုန်၏။ ပန။ ထိုသို့မည်ကုန်သော်လည်း။ တေပိ။ ထိုဗုဒ္ဓ အဝေဠုပသာဒအစရှိသော လေးပါးသော တရားတို့သည်လည်း။ သောတာပတ္တိယင်္ဂီန္တိ။ သောတာပတ္တိယင်္ဂီဟူ၍။ အာဂတာ။ တတိယသုတ်သည်တို့၌လာကုန်၏။ တတြိ။ ထိုတသ္မာတိယာတွံဒီဃာဝုဏှမေသုဝတသောတာပတ္တိယင်္ဂီသုဟူ၍လာသောပါဠိပုတ် ကတမံနုခေါ သာရိပုတ္တ သောတာပတ္တိယင်္ဂီဟူ၍ လာသော ပါဠိပုတ်တို့၌။ အယံ။ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဗိန္နုဗိန္နု။ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သောသောတာပတ္တိယင်္ဂီသဒ္ဓါတို့၏။ ဝစနတ္ထော။ ဝစနတ္ထတည်း။ ။

၄၁၄

မဟာဝိသုဒ္ဓိသီလသုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

သပ္ပုရိသံ။ ဘုရားအစရှိသောသူတော်ကောင်းကို။ သောဓန္တော၊ ဖြစ်သည်။ သဇန္တော၊ ဆည်းကပ်သည်။ ပယိဇ္ဈပဿန္တော၊ အဖန်တလဲလဲဆည်းကပ်သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ သုဏန္တော၊ နာသည်။ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်။ မနုဿိကရောဇန္တော၊ နှလုံးသွင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မာနုဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာတရားအားလျော်သောအကျင့်ဖြစ်သော၊ ပုဗ္ဗဘာဝပဋိပဒံ၊ ရှေးအသို့၌ဖြစ်သော အဘိသမာစာဓိကဝတ္ထု ရုဒ္ဓသမဟာဝတ္ထုအဘိဘိဝတ္ထုသီလရတင်္ဂစသောအကျင့်ကို။ ပဋိပဇ္ဇန္တော၊ ကျင့်သည်ဖြစ်၍။ သောတာပတ္တိံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ကို၊ ပဋိပလ္လတတိ၊ ရေ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သပ္ပုရိသသောနာဓယော၊ သပ္ပုရိသသံသေဝနသဗ္ဗေသဝနယောနိသောမနုဿိကာရဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိတို့သည်။ သောတာပတ္တိအတ္ထာယ၊ သောတာပတ္တိမဂ်အကျိုး၌။ ပဋိပန္နံ၊ ကျင့်အပ်သော။ အင်္ဂံ၊ အကြောင်းမည်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သောတာပတ္တိ ယင်္ဂံနာမ၊ သောတာပတ္တိယင်္ဂံမည်၏။ ဣတရေသံ၊ ဤမှတစ်ပါးသောရတနတ္ထယပဿဒအရိယ ကန္တသီလဟူသော လေးပါးသော တရားတို့သည်။ ပဌမမဂ္ဂသင်္ခါတာယ၊ ပဌမမဂ်ဟုဆိုအပ်သော။ သောတာပတ္တိယာ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏။ အင်္ဂံ၊ မှတ်ကြောင်းအင်္ဂါမည်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သောတာပတ္တိယင်္ဂံ၊ သောတာပတ္တိယင်္ဂံမည်၏။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေါ၊ သောတာပတ္တိမဂ်သည်။ ပဋိပိဒ္ဓသောတာပတ္တိမဂ္ဂဿံ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်ပြီးသော သောတာပတ္တိမဂ်၏။ အင်္ဂံ၊ အကြောင်းမည်၏။ ဣတိတသ္မာပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း။ သောတာပတ္တိယင်္ဂံ၊ သောတာပတ္တိယင်္ဂံမည်၏။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌။ သာရကောပဋိဝသန္တိတိ၊ သာရကောပဋိဝသန္တိဟူသည်ကား။ သာရကနာမကေ၊ သာရကအမည်ရှိသော။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဘောဂဝါမကေ၊ အခွန်အနက်ပွားတက်ရာလုပ်သားတို့ရှာ၌။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်ဦးတို့တွင်။ ဣသိဒတ္တော၊ ဣသိဒတ်သည်။ သကဒါဂါမိ၊ သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ ဝုရာဏော၊ ဝုရာဏသည်။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်တည်း။ သဒါရသန္တုဋ္ဌာ၊ မိမိမယားဖြင့်သာရောင့်ရဲသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ချည်းတည်း။ မဂ္ဂေဝုရိသံဌပေသုန္တိ၊ မဂ္ဂေဝုရိသံဌပေသုဟူသည်ကား။ တေသံ၊ ထိုသီတင်းသည်နှစ်ဦးတို့၏။ ဂါမဒ္ဓါရေန၊ ရွာတံခါးဖြင့်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဂမနမဂ္ဂေါ၊ ကြွတော်မူရာခရီးသည်။ ဟောတိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား

သည်၊ ကာလဝါ၊ အခါ၌လည်းကောင်း၊ အကာလဝါ၊ အခါမဟုတ်သည်
၌လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့သည်၊ သုတ္တာနံ ဝါ၊ အိပ်ပျော်ကုန်စဉ်လည်း
ကောင်း၊ ပမတ္တာနံ ဝါ၊ မေ့လျော့ကုန်စဉ်လည်းကောင်း၊ ဂစ္ဆေယျံ၊ ကြွေတော်
မူမည်လည်းမသိ၊ အထ၊ ထိုသို့မသိလတ်သော်၊ ပဿိတုံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊ န
လဘာမ၊ မပျက်လတ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပြု၍၊ မဂ္ဂမဇ္ဈေ၊ ခရီးအလယ်၌၊
ပုရိသံ၊ အချင်းကို၊ ဥပသံ၊ ကံ၊ အစောင့်ထားကုန်သတတ်၊ ။

အနုဗန္ဓိ သူတို့၊ အနုဗန္ဓိ သုဟူသည်ကား၊ ပုရေက္ခတောဝါ၊ ဘုရား
ကိုယ်တော်ကိုရှေ့ထားအပ်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ပိဋ္ဌိတောပိဋ္ဌိတော၊ နေဝံ
တော်မှနောက်တော်မှ၊ အနုဗန္ဓိ သု၊ အစဉ်လိုက်ကုန်၏၊ ဘဂဝါပန၊ မြတ်
စွာဘုရားမူကား၊ သကဋမဂ္ဂဿ၊ လှည်းကြောင်းခရီး၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊
ဇပင်္ဍမဂ္ဂေန၊ ခြေကြောင်းခရီးဖြင့်၊ အဂမာသိ၊ ကြွေတော်မူ၏၊ ဣတရေ၊ ဣသိ
ဗတ္တဝုရာဏက စသည်များစွာဥပါသကာတို့သည်၊ ဥတောသုပဿသု၊
ဝဲယာနှစ်ဘက်တို့၌၊ အနု ဝန္တိန္တံ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်လျက်၊ အဂမံသု၊ သွား
ကုန်၏၊ မဂ္ဂါဥက္ကမ္ဘာတိ၊ မဂ္ဂါဥက္ကမ္ဘဟူသည်ကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်
ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ကေနမိ၊ အချို့သောသူနှင့်၊ သန္ဓိ၊ တကွ၊ ဝန္တိန္တံ
နံဇယဝ၊ သွားကုန်စဉ်လျှင်၊ ပဋိသန္ဓာရံ၊ စေ့စပ်ခြင်းကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊
ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏၊ ကေနမိ၊ အချို့သောသူနှင့်၊ သန္ဓိ၊ တကွ၊ ဌိတာနံ၊ ရပ်ကုန်စဉ်၊
ပဋိသန္ဓာရံ၊ စေ့စပ်ခြင်းကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏၊ ကေနမိ၊ အချို့
သောသူနှင့်၊ သန္ဓိ၊ တကွ၊ ဒိဝသဘာဝံ၊ နေ့အတို၌၊ နိသိန္နာနံ၊ ထိုင်ကုန်စဉ်၊
ပဋိသန္ဓာရံ၊ စေ့စပ်ခြင်းကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗိန္တေသိ၊ ကြံတော်မူ၏၊ ကိံဗိန္တေ
သိ၊ အဘယ်သို့ကြံတော်မူသနည်း၊ ဣမေဟိ၊ ဤဥပါသကာတို့နှင့်၊ သန္ဓိ၊
တကွ၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဝန္တိန္တံ သ၊ သွားစဉ်၊ ပဋိသန္ဓာရံ၊ စေ့စပ်ခြင်းကို၊ ကာ
တုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ဌိတကေနမိ၊ ရပ်သဖြင့်လည်း၊ ပဋိသန္ဓာရံ၊
စေ့စပ်ခြင်းကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ဟိ၊ ထိုကားသင့်စွ၊
ဣမေ၊ ဤဥပါသကာတို့သည်၊ မယံ၊ ငါ၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊
သာမိနာ၊ စပ်ခြင်းရှိကုန်၏၊ အဂတဖလသ၊ လာသောအရိယဖိုလ်ရှိကုန်၏၊
ဣမေဟိ၊ ဤဥပါသကာတို့နှင့်၊ သန္ဓိ၊ တကွ၊ နိသိန္နိတွာဝ၊ ထိုင်၍သာလျှင်၊
ဒိဝသဘာဝံ၊ နေ့အတို၌၊ ပဋိသန္ဓာရံ၊ စေ့စပ်ခြင်းကို၊ ကရိယာမိ၊ ပြုအံ့၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္တေသိ၊ ကြံတော်မူ၏၊ ဗိန္တေသိတွာ၊ ကြံပြီး၍၊ မဂ္ဂါ၊ ခရီးမှ၊ ဥက္ကမ္ဘ

၄၁၆ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

မဲ၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အညတရံ၊ တခုသော၊ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်းသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်တော်မူ၏။ ပညတ္တေအာသနေနိသီဒိတိ၊ ပညတ္တေအာသနေနိသီဒိဟူသည်ကား၊ တေ၊ ထိုဣသိဒတ္တပုရာဏာတို့သည်။ ဆတ္တုပါဟနံစ၊ ထီးနှင်းဘိနပ်ကို၎င်း၊ ကတ္တရေဣာစ၊ တောင်ဝှေးကို၎င်း။ ပါဒပုဏ္ဏနတေသာဒိနိစေဝ၊ ခြေနယ်ဆီစသည်တို့ကို၎င်း။ အဋ္ဌဝိခဉ္စပါနကံ၊ အဖျော် ရှစ်ပါးကို၎င်း။ သရတပါဒပလ္လင်္ကဉ္စ၊ သရတမည်သော သားခြေတပ်သောပလ္လင်ကို လည်းကောင်း၊ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍၊ အာဂဓံသုကိရ၊ လာကုန်သတတ်၊ အာဘတံ၊ ဆောင်ခဲ့သော၊ ပလ္လင်္ကဉ္စ၊ ပလ္လင်ကိုလည်း။ ပညာပေတွာ၊ ခင်းထား၍၊ အဒံသုကိရ၊ လူကုန်သတတ်၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တသ္မိ၊ ထိုသရတသားခြေတပ်သောပလ္လင်၌၊ နိသီဒိ၊ သီတင်းသုံးတော်မူ၏။ ဧကမန္တံ နိသီဒိ သူတိ၊ ဧကမန္တံ နိသီဒိ သူဟူသည်ကား၊ ယေသာနိ၊ ကြွင်းကုန်သော၊ ဆတ္တုပါဟနာဒိနိ၊ ထီးနှင်းဘိနပ်စသည်တို့ကို၊ ဘိက္ခုသံဃာဿ၊ ရဟန်းသံဃာတော်အား၊ ဒေသာတိ၊ လှူကြကုန်လောဟု၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ သယမ္ပိ၊ မိမိသည်လည်း။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်စွာ၊ နိသီဒိ သု၊ ထိုင်နေကုန်၏။ ။

သောဝတ္ထိယာကောသလေသုစာရိကံပက္ကမိဿတိတိအာဒိ၊ သောဝတ္ထိယာကောသလေသုစာရိကံပက္ကမိဿတိဤသို့အစရှိသော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောစကားကို၊ မဇ္ဈိမပဗ္ဗေသဝသေနေဝ၊ မဇ္ဈိမတိုက်သရိုက်အပ်သောအရပ်၏အဝှမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ နိယတတ္တာ၊ ဒေသစာရိတြုခြင်းအရုဏ်တက်စေခြင်း၏မဇ္ဈိမအရပ်၌ သာလျှင်မြဲသည်အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားကိုချဲ့ဆိုအံ့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ စာရိကစရဏဗ္ဗိ၊ ဒေသစာရိတြုခြင်းကို လည်းကောင်း၊ အရုဏုဋ္ဌာပနဗ္ဗိ၊ အရုဏ် တက်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ကဇျေန္တော၊ ပြုတော်မူသည်ရှိသော်၊ မဇ္ဈိမပဗ္ဗေသဝသေဝေ၊ မဇ္ဈိမအရပ်၌သာလျှင်၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ စရတိ၊ ကြွေတော်မူ၏၊ မဇ္ဈိမပဗ္ဗေသဝသေဝေ၊ မဇ္ဈိမအရပ်၌သာလျှင်၊ အရုဏံ၊ အရုဏ်ကို၊ ဥဋ္ဌပေတိ၊ တက်စေတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိယတတ္တာ၊ မဇ္ဈိမအရပ်၌သာလျှင်မြဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဇ္ဈိမပဗ္ဗေသဝသေန၊ မဇ္ဈိမအရပ်၏ အဝှမ်းဖြင့်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

အာသန္ဓေနော ဘဂဝါဘဝိဿတိတိတ္ထေ၊ အာသန္ဓေနောဘဂဝါဘဝိ
ဿတိဟူသော ဤပါဌ်၌၊ ကေဝလံ၊ သင်္ကသင်္ကံ၊ အာသန္ဓတ္တာပေဝ၊
ဘုရားမြတ်စွာနှင့် နီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ တေသံ၊ ထိုဒါယကာ
တို့အား၊ သောမနဿံ၊ သောမနဿသည်၊ နဟောတိ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်
သေး၊ အထခေါ၊ အဟုတ်သော်ကား၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊
ဒါတု၊ လှူခြင်းငှါ၊ ဝန္ဓမာလာဒိပူဇံ၊ နံ၊ သာပန်းစသည်ဖြင့်ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကာ
တု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သောတု၊ နာခြင်းငှါ၊ ပဉ္စံ၊ ပုစ္ဆာကို၊
ပုစ္ဆိတု၊ မေးခြင်းငှါ၊ သာသိဿာမ၊ ရပေကုန်လတ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေသံ၊
ထိုဒါယကာတို့၏၊ သောမနဿံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ၊

တသ္မာတိဟ ထပတယော သမ္ဗာဓော စာရာဝါသောတိ၊ တသ္မာ
တိဟ ထပတယော သမ္ဗာဓော စာရာဝါသော ဟူသည်ကား၊ ထပတ
ယော၊ မိဖုရား မောင်းမ စောင့်ကြပ်စိုးမှု၊ ရာထူးရသည့် ဒါယကာတို့၊
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တုဗ္ဗာကံ၊ သင်တို့အား၊ မယိ၊ ငါဘုရားသည်၊
ဒုရိဘူတေ၊ ဝေးရပ်မြေသို့ ရောက်လတ်သော်၊ အနုပ္ပကံ၊ များစွာသော၊
ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာ ယာခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာသန္ဓေနိး
ပြန်လတ်သော်၊ အနုပ္ပကံ၊ များစွာသော၊ သောမနဿံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာဝိ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ စာရာ
ဝါသော၊ အိမ်ဟူသော နေရာသည်၊ သမ္ဗာဓော၊ ကျဉ်းမြောင်း၏၊ ဣတိ
ဧဝံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဟိ၊ သင့်စွ၊ စာရာဝါသဿ၊
အိမ်ဟူသော နေရာ၏၊ ဒေါသေန၊ အပြစ်ကြောင့်၊ တုဗ္ဗာကံ၊ သင်တို့
အား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့နှလုံး မသာယာခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ထိုသို့
မဟုတ်၊ စာရာဝါသံ၊ ဖွဲ့နှောင်ခူဠစာရာဝါသကို၊ ပဟာယ၊ ပပတ်၍၊ ပဠာဇိ
တာ၊ သင်တို့ရဟန်းပြုကြကုန်သည်၊ သစေတာဝထ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်သိမူ
ဧဝံ၊ ဤသို့ရဟန်းပြုကုန်မူကား၊ မယာ၊ ငါဘုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ ယေဝ၊ နောက်
တော်ကွာတကွသာလျှင်၊ ဝန္တိန္တာနန္တ၊ သွားသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊
အာဝန္တိန္တာနန္တ၊ လာသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော ဗင်ဒါယကာတို့အား၊
တံ၊ ထိုသို့နှလုံးမသာယာခြင်းသည်၊ နာဝေယျ၊ မဖြစ်ချ၊ ဣတိ၊ ဣမံ၊ အဋ္ဌံ၊
ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒီပေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ တသ္မာတိဟထပ
တယောသမ္ဗာဓော စာရာဝါသော အစရှိသော ဤစကားကို၊ အာဟ၊
မိန့်တော်မူ၏ ၊

၄၁၈ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

တတ္ထဂစ္ဆေ၊ သမ္ဗုဒ္ဓောဓာရာဝါသောဟူသောထိုစကား၌၊ သင်္ကပ္ပန သပလိပောဓဋ္ဌေန၊ နှိပ်စက်နယ်ချေတတ်သော ကိလေသာနှင့်တကွဖြစ်သောအနက် နှောင့်ရှက် တားမြစ်တတ်သော လူကိစ္စနှင့်တကွဖြစ်သော အနက်ကြောင့်၊ သမ္ဗုဒ္ဓောဓာရာဝါသန္တိ ကျဉ်းမြောင်းသည်အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဟိ၊ သင့်စွ၊ မဟာဝါသေဝိ၊ ထုပ်ဝါးခြောက်ဆယ် အိမ်သာကျယ်၌လည်း၊ ဝသန္တဿ၊ မယားလင်ချည်းနှစ်ကိုယ်တည်းနေသောလူအား၊ သင်္ကပ္ပနသပလိပောဓဋ္ဌေန၊ နှိပ်စက်နယ်ချေတတ်သော ကိလေသာနှင့် တကွဖြစ်သောအနက် နှောင့်ရှက် တားမြစ်တတ်သော လူကိစ္စနှင့်တကွဖြစ်သောအနက်ကြောင့်၊ ဓာရာဝါသော၊ ဖွဲ့နှောင်ရက္ခကိစ္စ ပေါ်ထူထွေအိမ်သည်၊ သမ္ဗုဒ္ဓော၊ ကျဉ်းမြောင်းသည်သာတည်း၊ ရဇာပထောတိ၊ ရဇာပထောဟူသည်ကား၊ ရာဂဒေါသမောဟရဇာနံ၊ ရာဂဒေါသမောဟမြို့တို့၏၊ အာပထော၊ လာရာဖြစ်၏၊ အာဂမနဋ္ဌာနံ၊ တဖွဲဖွဲလျှင် မစရာဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အတ္ထောကာသောပဗ္ဗန္ဓာတိ၊ အတ္ထောကာသော ပဗ္ဗန္ဓာဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗန္ဓာပန၊ ရဟန်းအဖြစ်မှုကား၊ အင်္ဂိပ္ပနသပလိပောဓဋ္ဌေန၊ နှိပ်စက် နယ်ချေတတ်သော ကိလေသာ ကင်းသောအနက် နှောင့်ရှက် တားမြစ်တတ်သော လူကိစ္စ ကင်းသော အနက်ကြောင့်၊ အတ္ထောကာသော၊ လွင်တီးခေါင်နှင့်တူ၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ စတုရတနိကေ၊ လေးတောင်အလျားကျယ်သော ညောင်စောင်းငယ်ဆန့်လောက်ရုံသော၊ ဂတ္ထေဝိ၊ များများမကျယ်တိုက်ခန်းငယ်၌ သော်လည်း၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းနှစ်ဦးတို့သည်၊ ပလ္လကေ၊ ထက်ငယ်ပလ္လင်တို့ကို၊ ဗာဓေတော၊ ထိခိုက်၍၊ နိဿိန္နာနဗ္ဗိ၊ နေရကုန်သော်လည်း၊ အင်္ဂိပ္ပန အပ္ပလိပောဓဋ္ဌေန၊ နှိပ်စက် နယ်ချေတတ်သော ကိလေသာကင်းသော အနက်နှောင့်ရှက်တားမြစ်တတ်သောလူကိစ္စကင်းသောအနက်ကြောင့်၊ ပဗ္ဗန္ဓာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ အတ္ထောကာသောနာမ၊ ကျယ်နိုးစွာ သည်လဟာရှင်းစင် လွင်၏သဖွယ်မည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

အလပ္ပနပနဝေါထပတယောအပ္ပမာဒါယာတိ၊ အလပ္ပနပနဝေါထပတယောအပ္ပမာဒါယဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သမ္ဗုဒ္ဓေ၊ တထွာတထောင် အချောင်မကျယ် တွင်းငယ် ထောင်အောင်း အုပ်သည်ဆောင်းသို့ကျဉ်းမြောင်းစွာသော၊ ဓာရာဝါသေ၊ ကိစ္စမငြိမ်လှတို့အိမ်၌၊ ဝသန္တဿ၊ နေကုန်သော၊ တုမ္ဘကံ၊ သင်တို့အား၊ အပ္ပမာဒေမေဝ၊ အပ္ပမာဒတရားကိုသာလျှင်

၁၁-သောတာပတ္တိသီယုတ်-၆၂-ဝေဠုန္တီရဝဂ်။ ၄၁၆

ကောသလံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ယုတ္တံ၊ သင့်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ကေဝုရတော၊ ကေပစ္ဆတော၊ နိသီဒါပေမာတိ၊ ကေဝုရတောကေပစ္ဆတောနိသီဒါပေမဟူသည်ကား၊ ဇွေဝိဇနာ၊ ဣထိဒတ္တဗုရာဏဟု နှစ်ဦးသော လူတို့သည်လည်း၊ သဗ္ဗာ လင်္ကာရ၊ ပဋိမဏ္ဍိတေသု၊ အလုံးစုံသောတန်ဆာဖြင့်တင့်တယ်စွာဆင်ယင်အပ်ကုန်သော၊ နိဿိနာ၊ ဂေသု၊ ဆင် နှစ်စီးတို့၌၊ တာဣတ္ထိယော၊ ထိုကိုယ်လုပ်တော်တို့ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ နိသီဒါပေတွာ၊ စီးနေစေ၍၊ ရုညော၊ ကောသလမင်းကြီး၏၊ နာဂံ၊ ဆင်တော်ကို၊ မဇ္ဈေကတွာ၊ အလယ်၌ထားသည်ကို ပြ၍၊ ဥဘောသုပဿေသု၊ ဝဲယသနှစ်ဘက်တို့၌၊ ဂစ္ဆန္တိကိရ၊ သွားကုန်သတတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကေဝုရတော စသောစကားကို၊ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ ၊

နာဂေါပိရက္ခိတဗ္ဗောတိ၊ နာဂေါပိရက္ခိတဗ္ဗောဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ကိပ္ပိဝိသေဝိတံ၊ တစ်ခုတစ်ခုဆန့်ကျင်ဘက်မှီဝဲခြင်းကို၊ နုကာရောတိ၊ မပြု၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ နာဂေါပိ၊ ဆင်တော်ကိုလည်း၊ ရက္ခိတဗ္ဗော၊ စောင့်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ တာဘဂိနိယောဝိ၊ ထိုမောင်းမတို့ကိုလည်း၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့၊ နာပဇ္ဇန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ရက္ခိတဗ္ဗော၊ စောင့်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အတ္ထာပိတိ၊ အတ္ထာပိဟူသည်ကား၊ သိတဟ သိတကထိတဝိဇ္ဇန္တကာဒိနိ၊ ပြုံးခြင်း ပြင်းစွာရယ်ခြင်း စကားပြောခြင်းအထူးထူးအထွေထွေ ကြည့်ခြင်းစသည်တို့ကို၊ အကရောဇ္ဇန္တိ၊ မပြုကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အတ္ထာပိ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်း၊ ရက္ခိတဗ္ဗော၊ စောင့်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ တထာကရောဇ္ဇန္တိ၊ ထိုပြုံးခြင်းစသည်ကိုပြုကုန်သော၊ တေဟိ၊ ထိုသူတို့သည် အတ္ထာ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ရက္ခိတဗ္ဗော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်၊ နုဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဟိ၊ အပြစ်ကိုဆိုအံ့၊ တထာကရောဇ္ဇန္တော၊ ထိုကိုယ်လုပ်မောင်းမနှင့်တကွ ပြုံးခြင်း ရယ်ခြင်းစကားပြောခြင်းစသည်ကိုပြုသောသူကို၊ ဧသော ဤသူယုတ်သည်၊ သာမိဒုဗ္ဗော၊ အရှင်ကိုပြစ်မှားသော သူတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊ နှိပ်ကွပ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာတိဟထပ တယောတိ၊ တတ္ထာတိဟ ထပ တယော ဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တုဌေ၊ သင်တို့ကို၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ နိစ္စံ၊ အမြဲမပြတ်၊ ရာဇာဏ္ဍာ၊ မင်းဘဏ္ဍာကို၊ ပဋိစ္ဆာဒေဝိ၊ ဆောင်နှင်း၏၊ တသ္မာပိ၊ ထိုသို့

မင်းဘဏ္ဍာကိုအမြဲဝိန်းသိမ်းရသောကြောင့်လည်း၊ စာရာ ဝါသော၊ စာရာ ဝါသသည်။ သမ္မာဓော၊ ကျဉ်းခြောင်း၏။ ရုဇာပထော၊ ရှေးကဒေါသစသော မြူလာရာလမ်းဖြစ်၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပံသု ကူလိကသိက္ခာ၊ ပံသုကူရဟန်းကြီးကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဋိစ္ဆာဒေန္တော၊ ဆောင် နှင်းမည်သူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့ရဟန်းသံဃာ မင်းစေပါး မခံ ရသောကြောင့်။ ပဗ္ဗန္ဓာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ အဇ္ဈောကာသော၊ လွင်တီး ခေါင်သကွယ်ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ သဗ္ဗတ္ထာပိ၊ အလုံးစုံသော ဝါရုတို့၌လည်း၊ ထပတယော၊ မောင်းမင်္ဂုယ်လုပ်စောင့်ချုပ်စိုးမှု၊ ရာထူး ရသောဒါယကာတို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ အပ္ပမာဒါယ၊ မမေ့မလျော့ခြင်း ဌ၊ အလေ့ပန၊ သင့်သည်သာတည်း။ အပ္ပမာဒမေဝ၊ မေ့လျော့မရှိသမ္မာ သတိကိုသာလျှင်၊ ကရောထ၊ ပြုကြကုန်လော့။ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏။ ။

မုတ္တစာဂေါတိ၊ မုတ္တစာဂေါဟူသည်ကား၊ ဝိသုဋ္ဌစာဂေါ၊ လွတ် လွတ်စွာကြံခြင်းရှိသည်။ ပယတပါနိတိ၊ ပယတပါနိ ဟူသည်ကား၊ အာ ဂတာဂတာနံ၊ လာတိုင်း လာတိုင်းကုန်သော အလှူခံတို့အား၊ ဒါနတ္ထာယ၊ ပေးလှူခြင်း၌။ ဓောတဟတ္ထော၊ ဆေးပြီးသောလက်ရှိသည်။ ဝေါသဂ္ဂရ တောတိ၊ ဝေါသဂ္ဂရတောဟူသည်ကား၊ ဝေါသဂ္ဂသင်္ခါတေ၊ ဝေါသဂ္ဂ ဟုဆိုအပ်သော၊ စာဂေ၊ ပေးကမ်းစွန့်ကြံခြင်း၌။ ရတော၊ မွေ့လျော်သည်။ ယာစယောဂေါတိ၊ ယာစယောဂေါဟူသည်ကား၊ ယာစိတဗ္ဗကယုတ္တော၊ တောင်းခြင်း၌လျောက်ပတ်သည်။ ဒါနသံဝိဘာဂရတောတိ၊ ဒါနသံဝိဘာ ဂရတောဟူသည်ကား၊ ဒါနေစေဝ၊ ပေးလှူခြင်း၌လည်းကောင်း၊ အပ္ပမတ္တ ကမ္မိ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုကို၊ လဒ္ဓါ၊ ရ၏။ တကော ပိ၊ ထိုအနည်းငယ်သောဝတ္ထုမှလည်း၊ သံဝိဘာဂေစ၊ ခွဲခြမ်း၍သူတပါးကို ပေးကမ်းခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ရတော၊ မွေ့လျော်သည်။ အပ္ပနိဝိဘတ္တန္တိ၊ အပ္ပနိဝိဘတ္တံ ဟူသည်ကား၊ ဣဒံ၊ ဤဝတ္ထုသည်။ အဌာကံ၊ ငါတို့အား၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣဒံ၊ ဤဝတ္ထုသည်။ သိက္ခန္တံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ အကတဝိဘာဂံ၊ ဝေတန်ခြင်းကို မပြုအပ်သည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ ဒါနဝတ္ထုသည်။ ဒါတဗ္ဗမေဝ၊ ပေးလှူအပ်သည်သာလျှင်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဌိတံ၊ တည်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤ သည်ကား၊ အဇ္ဈော၊ အနက်တည်း။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ ဝေဠုဒ္ဓါရန္တိ၊ ဝေဠုဒ္ဓါရံဟူသည်ကား၊ ဝါမဒ္ဓါရေ၊ ရွာတံခါး၌၊ ပဝေဏီအာဂတဿ၊ ဝိုးဘေးစဉ်ဆက်လာသော၊ ဝေဠုဂန္ထန္တဿ၊ ဝါးရုံကြီး၏၊ အတ္တိတာယ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧဝံ လဒ္ဓနာမေ၊ ဤဝေဠုဒ္ဓါရဟုရအပ်သောအမည်ရှိသောရွာငယ်၌၊ အတ္တပနာယိကန္တိ၊ အတ္တပနာယိကံဟူသည်ကား၊ အတ္တနိဥပနေတဗ္ဗံ၊ မိမိသို့ရှေးဦးဆောင်၍သူတပါးသို့ဆောင်အပ်သော၊ သမ္မတာသေနာတိ၊ သမ္မတာသေနဟူသည်ကား၊ အမန္တဘာသေန၊ အဆင်အခြင်ပညာကင်းသောပြောဆိုခြင်းဖြင့်၊ သမ္မပ္ပလာပဘာသေနာတိ၊ သမ္မပ္ပလာပဘာသေနဟူသည်ကား၊ သမ္မပ္ပလာပဘာသေန၊ စီးပွားချမ်းသာကုန်ဈေးကွက်တတ်သောအကျိုးမရှိအပြန်အဖျင်းသော စကားကိုဆိုခြင်းဖြင့်၊ နရတ္ထကေန၊ အကျိုးစီးပွားမရှိသော၊ အညာဏဝစနေန၊ အဆင်အခြင်ဥာဏ်ပညာကင်းသောစကားဖြင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ၊

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ ဥာတိကေတိ၊ ဥာတိကေ ဟူသည်ကား၊ ဧကံတဠာကံ၊ တခုသောတဖက်ဆည်ကန်ကို၊ နဿယ၊ ငြိ၍၊ နိန္ဒိ၊ နှစ်ဦးကုန်သော၊ ဝုဠပိတိ မဟာပိတိ ဝုတ္တာနံ၊ ဘလွေးသား ဘကြီးသားတို့၏၊ ဧဝါမာ၊ နှစ်ရွာတို့သည်၊ နိန္ဒိဥာတိနံ၊ နှစ်ဦးသောအမျိုးတို့၏၊ ဝါမာ၊ ရွာတို့သည်၊ ဣတိကတွာ၊ ဤသို့သော ဝစနတ္ထကိုပြု၍၊ ဥာတိကေတိ၊ ဥာတိကာဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမာ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ရွာတို့တွင်၊ ဥာတိကေတိ၊ ဥာတိကေဟူ၍၊ ဧဝံလဒ္ဓနာမေ၊ ဤသို့ရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ ဧကေသိ၊ ဝါမကေ၊ တခုသောရွာငယ်၌၊ ဂိဉ္ဇကာဝသထေတိ၊ ဂိဉ္ဇကာဝသထေ ဟူသည်ကား၊ ဣဋ္ဌကမယေအာဝသထေ၊ အုတ်ဖြင့်ပြီးသောကျောင်း၌၊ ဩရန္တာဂိယာနန္တိ၊ ဩရန္တာဂိယာနံဟူသည်ကား၊ ဟေဠာဘာဂိယာနံ၊ အောက်အဖျိဖြစ်သော ကာမတုံ၌ ပဋိသန္ဓေကိုပေးတတ်ကုန်သော၊ ကာမဘဝယေဝ၊ ကာမတုံ၌သာလျှင်၊ ပဋိသန္ဓိဂ္ဂါဟာပကာနံ၊ ပဋိသန္ဓေကိုယူစေတတ်ကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဩရန္တိ၊ ဩရံဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမေဟိ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိကုန်သော၊ တိဟိမဂ္ဂေဟိ၊ အောက်မဂ်သုံးပါးတို့ဖြင့်၊ ပဟေတဗ္ဗာနိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့သောအနက်ကြောင့်လည်း၊ ဩရန္တာဂိယာနိ၊ ဩရန္တာဂိယမည်ကုန်၏။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဩရန္တာဂိယသံယောဇဉ်ငါးပါးတို့တွင်၊ ကာမန္တန္ဒော၊ ကာမန္တန္ဒုရင်း၊ ဗျာပါဒေါ၊ ဗျာပါဒရင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာနိန္ဒေ၊ ဤနှစ်ပါးသောသံ

နိဂါမိယသုတ်-အဋ္ဌကထာနိဂါမိယသုတ်

ယောဇဉ်တို့သည်။ သမာပတ္တိယာ၊ သမာပတ်ဖြင့်၊ အဓိက္ခန္တိတာနိဝါ၊
မခွါအပ်ကုန်သော်လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်၊ အသမုတ္တိန္ဒာနိဝါ၊ မဖြတ်
အပ်ကုန်သော်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗတ္တိဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေယူသည်၏အစွမ်း
ဖြင့်၊ လဒ္ဓဘဝံ၊ ရအပ်သောဘဝဖြစ်သော၊ ဣပဘဝံဝါ၊ ဣပဘဝမူလည်း
ဖြစ်သော၊ အဣပဘဝံဝါ၊ အဣပဘဝမူလည်းဖြစ်သော၊ ဘဝန္တရံ၊ ဘဝ
အထူးကို၊ နဗ္ဗေန္တိ၊ မပေးကုန်၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိအာဒိနိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိအစရှိ
ကုန်သော၊ တိဏိ၊ သုံးပါးသောသံယောဇဉ်တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုမဟာဂ္ဂုတ်
ဘဝ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း၊ အာနေတွာ၊ ခေါ်ဝေါ်၍၊ ပုန၊
တဖန်၊ ဣဓေဝ၊ ဤကာမဘုံ၌သာလျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တပေန္တိ၊ ဖြစ်စေကတ်ကုန်၏၊
သဗ္ဗာနိဝိ၊ အလုံးစုံသောကာမန္တုဗျာပါဒစသော သံယောဇဉ် ငါးပါးတို့
သည်လည်း၊ ဩရန္တ ဘိယာနေဝ၊ ဩရန္တ ဘိယမည်ကုန်သည်သာလျှင်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

အနာပတ္တိဓမ္မာတိ၊ အနာပတ္တိဓမ္မောဟူသည်ကား၊ ပဋိသန္ဓိဝသေန၊
ပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်းဖြင့်၊ အနာဂမနသဘာဝေါ၊ ဤကာမဘုံသို့တဖန်မလာ
ခြင်းသဘောရှိသည်၊ ရာဂဒေါသမောဟာနံတနုတ္တာတိဇ္ဇေ၊ ရာဂဒေါသ
မောဟာနံတနုတ္တာဟူသောဤပါဌ၌၊ ကဒါစိ၊ တရံတခါ၌၊ ဥပ္ပတ္တိယာစ၊
ဖြစ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိယုဗ္ဗာနမန္တတာယစ၊ ထိုးကြင်နှိပ်စက်ခြင်း
ညံ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခွိဓာ၊ နှစ်ပါးသော
အတို့ဖြင့်၊ တနုဘာဝေါ၊ ခေါင်းပါးသည်အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအင်၏၊
ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုအံ့၊ သကဒါဂါမိဿ၊ သကဒါဂါမိပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပုထုဇ္ဇနာနံ
ဝိယ၊ ပုထုဇဉ်တို့ကဲ့သို့၊ အဘိဏ္ဍာ၊ မဖြတ်၊ နုဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ကဒါစိဂရု
ဟာစိ၊ ရံခါရံခါ၌သာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာစ၊ ဖြစ်ကုန်သော်လည်း
ပုထုဇ္ဇနာနံဝိယ၊ ပုထုဇဉ်တို့ကဲ့သို့၊ ဗဟလဗဟလာ၊ ထူထူထဲထဲသန်သန်
မာမာ၊ နုဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ မကသပတ္တိဝိယ၊ ရင်တောင်ကဲ့သို့၊ တနုကာ၊
ကြကြပါးပါးသာလျှင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

ဒိဗ္ဗံဘာဏကတိဝိနု၊ ကမဟာသိဝတ္ထေရောပန၊ ဒိဗ္ဗာဘာဏကတိဝိနု
ကမဟာသိဝမထေရ်သည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သကဒါဂါမိဿ
သကဒါဂါမိပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပုတ္တမိတရောပိ၊ သားသားတို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ
ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ ဩရောဓာဝ၊ မောင်းမကိုယ်လုပ်တို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ
ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်၊

ဗဟုသုတ၊ ထုလံသန်မာကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဝတနူကဝသေန၊ ဘဝနည်းပါးသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ကဝိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ပန၊ ထိုသို့ဆိုသော်လည်း၊ တံဝစနံ၊ ထိုမဟာသီဝ မထေရ်စကားကို၊ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ပယ်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗန္ဓော၊ စပ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတ်ဗျောသိအပ်၏။ အဋ္ဌကထာပထံ၊ မဟာအဋ္ဌကထာ၌၊ သောတာပန္နဿ၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သတ္တဘဝေ၊ ခုနစ်ဘဝတို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အဋ္ဌမေဘဝေ၊ ရှစ်ခု ပြောက်သော ဘဝ၌၊ ဘဝ တနူကံ၊ ဘဝပါးစရာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သကဒါဂါမိဿ၊ သကဒါဂါမိအား၊ ဧဘဝေ၊ နှစ်ဘဝတို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ပဉ္စသုဘဝေသု၊ ငါးဘဝတို့၌၊ ဘဝတနူကံ၊ ဘဝပါးစရာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အနာဂါမိဿ၊ အနာဂါမိအား၊ ရူပါရူပဘဝံ၊ ရူပဘဝအရူပဘဝကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ကာမဘဝေ၊ ကာမဘဝ၌၊ ဘဝတနူကံ၊ ဘဝပါးစရာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝိကာသဝဿ၊ ရဟန္တာအား၊ ကိသ္ဗိပ္ပိဘဝေ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောဘဝ၌၊ ဘဝတနူကံ၊ ဘဝပါးစရာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၊ ဟေတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဣဒံသောကန္တိဣဒံ၊ ဣဒံသောကံဟူသောဤစကားကို၊ ကာမာဝစရလောကံ၊ ကာမာဝစရလောကကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိ၊ သစ္စံ၊ ဖန်၏။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဣဒံသောကံအစရှိသောပါဌ၌၊ အဓိပ္ပါယော၊ လိုအပ်သောအနက်တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားကို၍ ဆိုအံ့၊ မနုဿသု၊ လူတို့တို့၌၊ သကဒါဂါမိပလံ၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်ပြီး၍၊ ဧဝေသု၊ နတ်တို့တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သစေသန္တိကရောတိ၊ အကယ်၍မျက်မှောက်ပြုအံ့၊ ဣစ္စေတံ၊ ဤသို့အရဟတ္တဖိုလ်ကိုမျက်မှောက်ပြုခြင်းသည်၊ ကုသလံ၊ ကောင်း၏။ အသက္ကောန္တောပန၊ မတတ်နှိုင်းမှုကား၊ အဝဿံ၊ မချွတ်၊ ဧဝသောကာ၊ နတ်ပြည်မှ၊ ဣဒံသောကံ၊ ဤလူတို့သို့၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ လိုအပ်သောအနက်တည်း။ ။

ဝိနိပတနံ၊ အပါယ်၌ကျခြင်း၊ ဝိနိပါတော၊ အပါယ်၌ကျခြင်း၊ အဿ၊ ထိုသောတာပန်အား၊ ဝိနိပါတော၊ အပါယ်၌ ကျခြင်းဟူသော၊ ဓမ္မော၊ သဘောသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဝိနိပါတဓမ္မော၊ အဝိနိ

ပါတဓမ္မမည်၏။ စတုသုအပါယောသု။ အပါယ်လေးတံတို့၌။ အဝိနိပါတနသ
 ဘာဝေါ။ ကျွဲခြင်းသဘောမရှိသည်။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထေဒ။
 အနက်တည်း။ နိယတောတိ။ နိယတောဟူသည်ကား။ ဓမ္မနိယာမေန။ ဓမ္မ
 နိယာမဖြင့်။ နိယတော။ မြဲ၏။ သမ္မောဓိပရာယနောတိ။ သမ္မောဓိပရာယနော
 ဟူသည်ကား။ အသမံ။ ထိုသောတာပန်အား။ ဥပရိမဂ္ဂတ္တယသင်္ခါတာ။
 အထက်မက်သုံးပါးဟုဆိုအပ်သော။ ဗောဓိ။ ဗောဓိသည်။ ပရံ။ အလွန်း။ အယ
 နံ။ လည်းလျောင်းရာသည်။ ဂတိ။ လားရာသည်။ ပဋိဿရဏံ။ ကိုးကွယ်ရာ
 သည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ အဝသံ။ မချွတ်၊ ပတ္တဗ္ဗာ။ ရောက်အပ်၏။ ‘‘ဣတိတသ္မာ။
 ထိုကြောင့်။ သမ္မောဓိပရာယနော။ သမ္မောဓိပရာယနမည်၏။ ဝိဟေသာဇေ
 သာတိ။ ဝိဟေသာဇေသာဟူသည်ကား။ တေသံတေသံ။ ထိုထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့
 ၏။ ဂတိ။ ဂတိကို။ ဥပပတ္တိ။ ပဋိသန္ဓေကို။ အဘိသမ္ပရာယံ။ တမလွန်တဝ
 ကိုးဥာဏစက္ခုနာ။ ပညာစက္ခုဖြင့်။ ဩလောကေန္တဿပိ။ ကြည့်ရသော်
 လည်း။ အာနန္ဒ။ အာနန္ဒာ။ တထာဂတဿ။ ငါဘုရား၏။ ဇေသဇေသာ။ ဤ
 ကြည့်ရခြင်းသည်။ ကာယကိလမထောဝ။ ကိုယ်၏ပင်ပန်းခြင်းသည်သာ
 လျှင်။ ဘောတိ။ ဖြစ်၏။ တေန။ ထိုသို့ကြည့်ရခြင်းဖြင့်။ ကာမိ။ တစုံတခုသော။
 ပရေသံ။ သူတပါးတို့၏။ အတ္ထသိဒ္ဓိ။ အကျိုးစီးပွား၏ပြီးခြင်းသည်။ နတ္ထိ။ မရှိ
 ပါခဲ့။ ဣတိဣမံအတ္ထံ။ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒီပေတံ။ ပြု၏။ ဝိတ္တဝိဟေသာ
 ပန။ စိတ်၏ပင်ပန်းခြင်းသည်ကား။ ဗုဒ္ဓါနံ။ မြတ်စွာဘုရားတို့အား။ နတ္ထိ။ မရှိ။

ဓမ္မာဒါသန္တိ။ ဓမ္မာဒါသံဟူသည်ကား။ ဓမ္မမယံအာဒါသံ။ တရားဖြင့်
 ပြီးသောကြေးမုံကို။ ယေနာတိ။ ယေနဟူသည်ကား။ ယေနဓမ္မာဒါသေန။
 အကြင်တရားကြေးမုံနှင့်။ သမန္နာဂတော။ ပြည့်စုံသော။ ဝိကာပါယဒုဂ္ဂတိ
 ဝိနိပါတောတိဣဒံ။ ဝိကာပါယဒုဂ္ဂတိဝိနိပါတောဟူသောဤပုဒ်ကို။ နိရယာ
 ဒိနံယေဝ။ ငရဲတိရစ္ဆာန်ပြိတ္တာတို့၏သာလျှင်။ ဝေဝေနဝသေန။ ဝေဝေ၏
 အတွင်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဟိ။ ထိုစကားကိုထင်စွာ
 ဆိုအံ့။ နိရယာဒယော။ နိရယစသည်တို့သည်။ ဝနိသင်္ခါတတော။ ဝနိဟုဆို
 အပ်သော။ အာယတော။ အစီးအပွားမှ။ အပေတတ္တာ။ ကင်းသည်အဖြစ်
 ကြောင့်။ အပါယော။ အပါယမည်၏။ ဒုက္ခဿ။ ဆင်းရဲ၏။ ဂတိ။ ဖြစ်ရာ
 တည်း။ ပဋိဿရဏံ။ လည်းလျောင်းရာတည်း။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။
 ဒုဂ္ဂတိ။ ဒုဂ္ဂတိမည်၏။ ဧတ္ထ။ ဤငရဲစသည်၌။ ဒုက္ခဒုကာရိနော။ မကောင်းမှု
 ကိုပြုလေ့ရှိသော သူတို့သည်။ ဝိဝဿာ။ မိမိတို့ကျချင်သော အလိုဆန္ဒ

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်- ၆၂-ဝေဠုဒ္ဓါရဝဂ်၊ ၄၂၅

ကင်းကုန်သည်ဖြစ်လျက်၊ နိပတန္တိ၊ မနေရသောကံခဏတာဖြင့် ကျရေကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိနိပါတော၊ ဝိနိပါတ်မည်၏။ ။

၆ နဝဓံ၊ နဝမသုတ်သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ ပရောပညာသာယာတိ၊ ပရောပညာသာယာဟူသည်ကား၊ အတိရေကပညာသာ၊ အလွန်၌တကွ ငါးဆယ်ကုန်သော၊ သာမိကနုရုတိ၊ သာမိကနုရုတိဟူသည်ကား၊ အတိရေကနုရုတိ၊ အလွန်၌တကွကိုးဆယ်ကုန်သော၊ ဆအတိရေကာနိတိ၊ ဆအတိရေကာနိဟူသည်ကား၊ ဆဟိအဓိကာနိ၊ ခြောက်ဦးတို့ဖြင့် အလွန်ရှိကုန်သော၊ ပဉ္စသတာနိ၊ ငါးရာကုန်သော၊ သောဂါမေ၊ ထိုညာတိကရွာသည်၊ နာတိမဟာ၊ မကြီးလွန်းသည်၊ ကိဉ္စာဝိအဟောသိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်၏၊ ပန၊ ထိုသို့မကြီးလွန်းသော်လည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤညာတိကရွာ၌၊ အရိယသာဝကော၊ အရိယသာဝကတို့သည်၊ ဗဟု၊ များကုန်၏၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်အကွက်၌၊ အဟိဝါတရောဂေန၊ သတ္ထမုခဋ္ဌေနှင့်တူသော လေရောဂါဖြင့်၊ ဧကပ္ပဟာရေနေဝ၊ တပြိုင်နက်ဖြင့် သာလျှင်၊ စတုဝိသတိပါဏသဟဿာနိ၊ နှစ်သန်းလေးသိန်းသောသတ္တဝါတို့သည်၊ ကာလမကံသုကိရ၊ သေကုန်သတတ်၊ တေသု၊ ထိုနှစ်သန်းလေးသိန်းသောသူတို့တွင်၊ အရိယသာဝကော၊ အရိယသာဝကတို့သည်၊ ဧတ္ထကာနာမ၊ ဤငါးဆယ်ကျော်သောအနာဂါမ်ကိုးဆယ်ကျော်သောသကဒါဂါမ်ငါးရာခြောက်ဦးသောသောတာပန်တို့မည်သည်၊ အဟောသု၊ ဖြစ်ကုန်သတတ်၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော သုတ်တို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤရှေ့ အပြီးတည်း။ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဝေဠုဒ္ဓါရဝဂ္ဂေါ၊ ဝေဠုဒ္ဓါရဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်- ၆၃-ရာဇကာရာမဝဂ်၊

၁ ဒုတိယဿ၊ ဒုတိယဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ ရာဇကာရာမေတိ၊ ရာဇကာရာမဟူသည်ကား၊ ရညာ၊ ပသေနဒီကောသလမင်းသည်၊ ကာရိတတ္ထာ၊ ဆောက်လုပ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧဝံလဒ္ဓနာမေ၊ ဤသို့ရာဇကာရာမဟုတ်သောအမည်ရှိသောကျောင်းတိုက်၌၊ ဝံရာဇကာရာမံ၊

၄၂၆ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ထိုရာဇကရာမတွင်သောကျောင်းတိုက်ကို။ ရညာ၊ ပသေနဒီကောသလ
မင်းသည်။ ကတံ၊ ဆောက်လုပ်အပ်၏။ ပဌမဗောဓိယံ၊ ပဌမဗောဓိ၌။ လာ
ဘဂ္ဂယသဂ္ဂပတ္တံ၊ မြတ်သောလာဘ်မြတ်သောအခြံအရံ အကျော်အစော
သို့ရောက်သော၊ သက္ကာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိ
တို့သည်။ ဗိန္ဒယိံ၊ သုကံရ၊ ကြံကုန်သတတ်၊ ကိံ၊ ဗိန္ဒယိံ၊ သု၊ အတတ်သို့ကြံ
ကုန်သနည်း။ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းကြီးဂေါတမသည်။ လာဘဂ္ဂ
ယသဂ္ဂပတ္တော၊ လာဘ်ဖြင့်မြတ်သည်၏အဖြစ် အခြံအရံအကျော်အစော
ဖြင့်မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်မှုကား။ ဇေသဇေသော၊
ဤရဟန်းကြီးဂေါတမသည်။ အညံ၊ တပါးသော။ ကိဉ္စိ၊ တရံတခုသော။
သီလံဝါ၊ သီလကိုလည်းကောင်း။ သမာဓိံဝါ၊ သမာဓိကိုလည်းကောင်း။
နိဿါယ၊ အမှီပြု၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ လါဘဂ္ဂယသဂ္ဂပတ္တော၊ လာဘ်ဖြင့်မြတ်သည်
၏အဖြစ်အခြံအရံအကျော်အစောဖြင့် မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်။
န၊ မဟုတ်။ အထခေါ၊ အဟုတ်သော်ကား။ အနေန၊ ဤရဟန်းကြီး ဂေါတမ
သည်။ ဘူမိသီသံ၊ မြေတကာတို့ဦးခေါင်းမြတ်သောအရပ်ကို။ ဂဟိတံ၊ ယူ
အပ်၏။ မယတ္ထိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ဇေတဝနသမိပေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း
တိုက်အနီး၌။ အာရာမံ၊ အရံကို။ ကာရာပေတု၊ ပြုစေခြင်းငှါ။ သစေ၊ အကယ်
၍။ သက္ကုဏေယျာမ၊ တတ်နိုင်ကုန်အံ့။ မယတ္ထိ၊ သူသာမဟုတ် ငါတို့သည်
လည်း။ လာဘဂ္ဂယသဂ္ဂပတ္တော၊ လာဘ်ဖြင့် အထွဋ် အမြတ် အခြံအရံ
အကျော်အစောဖြင့် အထွဋ်အမြတ်သို့ရောက်ကုန်သည်။ ဘဝေယျာမ၊ ဖြစ်
ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗိန္ဒယိံ၊ သုကံရ၊ ကြံကုန်သတတ်။ တေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့
သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဥပဋ္ဌာကေ၊ အလုပ်အကျွေးတကာတို့ကို။ သမာ
ဒပေတွာ၊ နှိုးဆော်ပြီးပင့်၍။ သတသဟဿမတ္တေကဟာပဏေ၊ တသိန်းမျှ
သောအသပြာတို့ကို။ လတိတွာ၊ ရ၍။ တေ၊ ထိုအသပြာတသိန်းတို့ကို။ အာ
ဒါယ၊ ယူ၍။ ရညော၊ ကောသလမင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂမံသု၊ လာ
ကုန်၏။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ ဧတံ၊ ဤဝတ္ထုသည်။ ကိံ၊ အသို့နည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ မေး၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဇေတဝနသမိပေ၊ ဇေတဝန်
ကျောင်းတိုက်အနီး၌။ တိတ္ထိယာရာမံ၊ တိတ္ထိတို့အရံကို။ ကရောမ၊ ပြုကုန်အံ့။
သမဏောဂေါတမောဝါ၊ ရဟန်းဂေါတမသည်လည်းကောင်း။ သမဏဿ
ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ သာဝကာဝါ၊ တပည့်တို့သည်လည်း
ကောင်း။ အာဂတံ၊ လာ၍။ သစေဝါ၊ ရေယျံ။ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့
လည်းမသိ၊ ခါရေတု၊ မြစ်ခြင်းငှါ။ မာအဒတ္ထ၊ မပေးစေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊

ဤသို့လေ့၊ တံစိုးကို၊ အံသု၊ ပေးကုန်၏။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။
လေ့၊ ဂဟေတွာ၊ တံစိုးစား၍၊ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြလေကုန်၊ ကရေယျာထ၊
အလိုရှိတိုင်းပြုကြလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။

☞ တေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥပဋ္ဌာကေဟိ၊
အလုပ်အကျွေးတာကာတို့ကို၊ ဒဗ္ဗသန္တ၊ သရေ၊ သစ်အဆောက်အဦးတို့ကို၊
အာဟရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍၊ ထမ္ဘု၊ သာသနာဒီနိ၊ ကျောင်းတိုင်ထူခြင်းစ
သည်တို့ကို၊ ကရောန္တ၊ ပြုကုန်လတ်သော်၊ ဥစ္စာသဒ္ဓါ၊ ကျယ်လောင်ကျယ်
လောင် တဟောင်ဟောင် အသံပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မဟာသဒ္ဓါ၊ များသော
အသံပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကကောလသဟလံ၊ တပြိုင်နက်အုတ်အုတ်ကျက်
ကျက်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂန္ဓကုဋိတော၊
ဂန္ဓကုဋိမှ၊ နိက္ခမ္ဘတွက်တော်မူ၍၊ ပမုခေ၊ အပြီး၌၊ ဌတွာ၊ ရပ်တော်မူ၍၊
အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ မန္တိဝိလောပေ၊ ငါးတို့ကိုအလှအယက်သူထက်ငါယူရာ
၌၊ ကေဝလ္လာမညေ၊ တံငါတို့ကဲ့သို့၊ ဥစ္စာသဒ္ဓါ၊ ကျယ်လောင်ကျယ်လောင်
တဟောင်ဟောင် အသံပြုကုန်သော၊ မဟာသဒ္ဓါ၊ များသောအသံပြုကုန်
သော၊ တေ၊ ထိုလူတို့သည်၊ ကေပန၊ အသူတို့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ မေး
တော်မူ၏။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်၊ ဇေတဝနသမိ
ပေ၊ ဇေတဝန ကျောင်းတိုက်တော်ကြီးအနီး၌၊ တိတ္ထိယာရာမံ၊ တိတ္ထိတို့
အရံကို၊ ကရောန္တ၊ ပြုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ရွှေနားတော်လျှောက်
လတ်သော်၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဣမေ၊ ဤတိတ္ထိတို့သည်၊ သာသနေန၊ ငါ
ဘုရားသာသနာတော်၌၊ ပဋိဝိရုဒ္ဓါ၊ ဆန်းကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခု
သံစံ၊ ရဟန်းသံဃာကို၊ အဗာသုကံ၊ ချမ်းသာစွာ မနေရသည်ကို၊ က
ရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့၊ ဣကိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ရညော၊ ကောသလမင်း
အား၊ အာရာစေတွာ၊ ကြား၍၊ ဝါရာပေဟိ၊ မြစ်ဝေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူလတ်သော်။ ။

ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဘိက္ခုသံစောန၊ ရဟန်းသံဃာ
၌၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ရာဇဒွါရေနနိးတော်တံခါး၌၊ အဋ္ဌသိ၊ ရပ်
၏။ အမစ္စ၊ အမတ်တို့သည်၊ ဒေဝ၊ သမ္ဗုတိနတ်မြတ်ဖြစ်သော မင်းကြီး၊
ထေရော၊ မထေရ်တို့သည်၊ အာဂတာ၊ ကြွလာကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရညော၊
ကောသလမင်းအား၊ နိဝေဒယိံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ ကောသလ

၄၂၈ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာမိသျှ။

မင်းသည်။ လဉ္စယသံ၊ တံစိုးလက်ဆောင်ကို၊ ဂဟိတတ္ထာ၊ လက်ဦးစားမိ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နနိက္ခမိ၊ မထွက်၊ ထေရော၊ မထေရ်တို့သည်၊ ဂစ္ဆာ၊
သွား၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစယိ' သု၊ လျှောက်ကြားကုန်
၏၊ သတ္ထာ၊ ဘုရားမြတ်စွာသည်၊ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလာနေ၊ ဓမ္မသေနာပတိ
သာရိပုတ္တရာမည်တော်သာသည် လကျာရံ၊ တီးသားတော်ကြီးနှင့် ဘုန်း
မီးဆိပ်သံမောဂ္ဂလာန်ဟု ချာန်သမာပတ်အတုလွတ်သား ထေရ်မြတ်နှစ်
ပါးတို့ကို၊ ပေသေသိ၊ စေတော်မူ၏၊ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်၊ တေသံ
ဝိ၊ ထိုအဂ္ဂသာဝက နှစ်ပါးတို့အားလည်း၊ ဒဿနံ၊ အထွေကို၊ နအဒါသိ၊
မပေး၊ တေ၊ ထိုအဂ္ဂသာဝကသားတော်ကြီးနှစ်ပါးတို့သည်၊ အာဂစ္ဆာ၊
ကျောင်းတော်သို့လာ၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်၊ နနိက္ခန္တေသိ၊ မထွက်ပါခဲ့ဟု၊ အာရောစယိ'
သု၊ လျှောက်ကြားကုန်၏၊ အယံရာဇာ၊ ဤမင်းသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
ရဇ္ဇေ၊ တိုင်းနိုင်ငံ၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ကာလံကာဝံ၊ စုတေခြင်းငှါ၊ နလဘိဿ
တိတိ၊ မရလတ္တံ့ ဟု၊ တံစတံယေဝ၊ ထိုစကားသာလျှင်၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဗျာကာသိ၊ နှုတ်မြွက်တော်မူ၏၊ ဒုတိယဒိဝသေစ၊ နှစ်ရက်မြော်
သောနေ့၌ကား၊ သာမံယေဝ၊ ရွှေကိုယ်တော်တိုင်ပင်လျှင်၊ သိက္ခသံစာပရိ
ဝါရော၊ ရဟန်းသံဃာသြ'ရံတော်မူလျက်၊ ရာဇဒွါရေ၊ နန်းတော်တံခါး၌၊
အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တော်မူ၏၊ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်၊ သတ္ထာအာဂတော
တိ၊ ဘုရားရှေ့ကိုယ်တော်တိုင်ကြွတော်မူလာသတတ်ဟု၊ သုတွာ၊ ကြား
၍၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ နိဝေသနံ၊ နန်းတော်သို့၊ ပဝေသေတွာ၊ ပင့်၍၊ သာရ
ပလ္လကေ၊ မြတ်သောပလ္လင်၌၊ နိသီဒါပေတွာ၊ သီတင်းသုံးနေတော်မူစေ၍၊
ယာဂုဓန္ဓကံ၊ ယါဂုဓဲဘွယ်တော်ကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ပရိဘုတ္တယာဂုခါဒနိယော၊ ယာဂုဓဲဘွယ်သုံးဆောင်တော်မူလတ်
ပြီး၍၊ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့လောက်၊ တတ္ထံ၊ ဆွမ်းသည်၊ နနိဋ္ဌာသိ၊ မပြီးသေး၊
တာဝ၊ ထိုသို့ဆွမ်းမပြီးသေး သရှေ့ ကာလပတ်သုံး၊ သတ္ထု သန္တိကေ၊
ဘုရားအထံတော်၌၊ နိသီဒိဿာမိတိ၊ ဆည်းကပ်အံ့ဟု၊ အာဂစ္ဆာ၊ လာ၍၊
နိသိန္နံ၊ နေသော၊ ရာဇာနံ၊ ကောသလမင်းကို၊ မဟာရာဇာ၊ မြတ်သောမင်း
ကြီး၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သောအမှုကို၊ ကတန္တိ၊ ပြုအပ်၏
ဟု၊ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍၊ ကာရဏေနော၊ အကြောင်းဖြင့်သာလျှင်၊ နံ၊ ထိုမင်း
ကို၊ သညာပေဿာမိတိ၊ သိစေအံ့ဟု၊ ဣဒံအတိတကာရဏံ၊ ဤအတိတ်
အကြောင်းကို၊ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။ ။

၁၁-ဇယာတာပတ္တိသံယုတ်-၆၃ ရာဇကာရာမဝဂ် ၄၂၆

မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ပဗ္ဗဇိတေနာမ၊ ရဟန်းမည်သည်တို့ကို၊
အညမည၊ အချင်းချင်း၊ ယုတ္တပေတုံ၊ ကလဟာဝါဒပြုစေခြင်းငှါ၊ နဝဇ္ဇတိ၊
မသင့်၊ အတိတေ၊ လွန်ပြီးသောကာလ၌လည်း၊ ဣသယော၊ ရသေ့တို့ကို၊
အညမညဿ၊ တဦးသည်တဦးအား၊ ယုတ္တပေတွာ၊ ကလဟာဝါဒဖြစ်
စေ၍၊ ဘဟရဇ္ဇေန၊ တိုင်းပြည်၌တကွ၊ ရာဇာမင်းသည်၊ မဟာသမုဒ္ဓိ၊
မဟာ သမုဒ္ဓရာသို့၊ ပဗိဋ္ဌောတိ၊ ဝင်ဘူးလေပြီဟု၊ အာဟရိ၊ အတိတ်
အကြောင်းကို ဆောင်တော်မူ၏၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်
ဘုရား၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌ဝင်ဘူးသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တန္တေနာ၊
တော်လျှောက်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ အတိတေ၊ အတိတ်
၌၊ ကုရုဇ္ဈေ၊ ကုရုတိုင်း၌၊ ကုရုရာဇာနာမ၊ ကုရုမည်သောမင်းသည်၊ ရန္တံ၊
မင်းအဖြစ်ကို၊ ကာရေသိ၊ ပြုဘူးပြီ၊ ပဗ္ဗသတာပဗ္ဗသတာ၊ ငါးရာငါးရာကုန်
သော၊ ဧဒုဣဝဏာ၊ နှစ်ဦးသောရသေ့၊ ဂိုဏ်းတို့သည်၊ ပဗ္ဗတပါဒတော၊
ဟိမဝန္တာတောင်ခြေမှ၊ လောဏမ္ဗိလသေဝနတ္ထာယ၊ ချဉ်ဆေးအရသာရှိ
လှိုငှါလျှင်၊ ကုရုနဂရံ၊ ကုရုတိုင်းမင်းနေမြို့သို့၊ ဂန္တိာ၊ သွား၍၊ နဂရဿ၊ မြို့
၏၊ အဝိဒ္ဓုရေ၊ အနီး၌၊ ဧဒုရက္ခာ၊ အရိပ်၌လောက်ထီးဝန်းဆောက်သို့လျှောက်
ပတ်သောသစ်နှစ်ပင်တို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ ပဌမံဂတော၊ လက်ဦးသွား
သော၊ ဣသိဂဏော၊ ရသေ့ဂိုဏ်းသည်၊ ဧကဿရုက္ခဿ၊ သစ်တပင်၏၊
မူလေ၊ အောဝံ၌၊ နိဝိဒိ၊ နေ၏၊ ပစ္ဆာဂတောဝိ၊ နောက်သွားသောရသေ့ဂိုဏ်း
သည်လည်း၊ ဧကဿရုက္ခဿ၊ သစ်တပင်၏၊ မူလေ၊ အောဝံ၌၊ နိဝိဒိ၊ နေ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေ၊ ထိုနှစ်ဦးသောရသေ့ဂိုဏ်းတို့သည်၊ ယထာဝရန္တံ၊ အလို
ရှိသရွေ့၊ နိဝိဒိတွာ၊ နေပြီး၍၊ ပဗ္ဗတပါဒံဝေ၊ ဟိမဝန္တာတောင်ခြေသို့သာ
လျှင်၊ အဂမံသု၊ သွားကုန်၏၊ တေ၊ ထိုနှစ်ဦးသောရသေ့ဂိုဏ်းတို့သည်၊ ဝုနံ၊
တဖန်၊ အပရသ္မိံသံဝစ္ဆရေ၊ တပါးသောနှစ်၌၊ အာဂစ္ဆန္တပိ၊ လာကုန်
သော်လည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ရုက္ခမူလေယေဝ၊ သစ်ပင်အောက်၌သာ
လျှင်၊ နိဝိဒန္တိ၊ နေကုန်၏၊ အဒ္ဓါနေ၊ ကာလအခွန်သည်၊ ဂစ္ဆန္တေ၊ လာလတ်
သော်၊ ဧကောရုက္ခာ၊ သစ်တပင်သည်၊ သုက္ခံ၊ သွေ့ခြောက်၏၊ တသ္မိံ၊ ထို
သစ်တပင်သည်၊ သုက္ခေ၊ သွေ့ခြောက်လတ်သော်၊ အာဂတာ၊ လာကုန်
သော၊ တာပဿ၊ ရသေ့တို့သည်၊ အယံရုက္ခာ၊ ဤသစ်ပင်သည်၊ မဟာ၊
ကြီးကျယ်၏၊ အမှာကမ္ဘိ၊ ငါတို့အားလည်းကောင်း၊ တေသမ္ဘိ၊ ထိုသစ်ပင်
ရှင်ရသေ့တို့အားလည်းကောင်း၊ ပဟောဿတိ၊ နေလောက်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့သုံးပြု၍၊ ဣတရေသံ၊ မိမိတို့မှတပါးသောရသေ့တို့၏၊ ရုက္ခမူလဿ၊

၆

၄၃၀

မဟာဝိဝုသီယုတ်-အဗ္ဗကထာနိဿယ

နေဘူးသောသစ်ပင်အောက်၏။ ကေပုဒေသေ၊ တခုသောအရပ်အကွက်
၌၊ နိဝိဒိသု။ နေလင်းကုန်၏။ ။

တေ။ ထိုသစ်ပင်ရှင် ရသေ့ တို့သည်။ ပစ္ဆိမတော၊ နောက်မှ၊ အာ
ဂစ္ဆန္တော၊ လာကုန်လတ်၍။ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်အောက်သို့၊ အပ္ပဝိသိတွာ၊
မဝင်မူ၍၊ ဗဟိ၊ အပ၌၊ ဌိတာဝ၊ တည်ကုန်လျက်သာလျှင်၊ ကသ္မာ၊ အတယ်
ကြောင့်၊ တုဓမ္မ၊ သင်တို့သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤငါတို့နေပြီသစ်ပင်အောက်၌။ နိဝိ
ဒတ္ထ၊ နေကုန်ကြသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အာစရိယာ၊
ဆရာတို့၊ အဗ္ဗကံရက္ခော၊ ငါတို့နေပြီသစ်ပင်သည်။ သုက္ခော၊ ငံသွေ့၊ ခြောက်
ခဲ့၏။ အယံရက္ခော၊ ဤသစ်ပင်သည်။ မဟာ၊ ကျယ်ပါ၏။ တုဓမ္မ၊ ဆရာတို့
သည်လည်း။ ပဝိသထ၊ ဝင်ကြကုန်။ တုဗ္ဗကမ္ပိ၊ ဆရာတို့ အားလည်း
ကောင်း။ အဗ္ဗကမ္ပိ၊ ငါတို့အားလည်းကောင်း။ ပဟောဿတိ၊ နေလောက်
ပါလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ တေ၊ ထိုနောက်လာသော
ရသေ့တို့သည်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ နပဝိသမ၊ မဝင်ကုန်အံ့။ တုဓမ္မ၊ သင်တို့
သည်။ နိက္ခမထ၊ ထွက်သာထွက်ပါကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထံ၊ တယောက်
ထက်တယောက်တက်၍လက်ဝံ့၊ ချေသောစကားကို။ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ
၍၊ တုဓမ္မ၊ သင်တို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အဝမာနေန၊ ယုတ်သောမာန်
ဖြင့်။ နနိက္ခမထတိ၊ မထွက်ကြကုန်ဘူးလားဟု။ ဟတ္ထာဒိသု၊ လက်စသည်
တို့၌။ နိဂ္ဂဟိတွာ၊ ဆွဲငင်၍။ နိကမ္ပိသု၊ ထုတ်ကုန်၏။ ။

တေ။ ထိုအခွဲအငင် နှင်ထုတ်ခံရသော ရသေ့တို့သည်။ ဟောတု၊
ရှိစေဦး၊ နေ။ ထိုရသေ့ဆိုးတို့ကို။ သိက္ခာပေသောမ၊ နောက်နောင်သိအောင်
သင်ပေကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ သောဝဏ္ဏမယာနိ၊
ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ နွေစက္ကနိ။ ရသားတိန်းအစုံတို့ကိုလည်းကောင်း။ ရဇ
တမယံ၊ ငွေဖြင့်ပြီးသော၊ အက္ခန္ဓ၊ ဝင်ရိုးကိုလည်းကောင်း။ မာပေတွာ၊ ပန်
ဆင်း၍၊ ပဝဇေတွာ၊ လျှံကုန်လျက်၊ ချာစွါရုံ၊ နန်းတော်တံခါးသို့။ အဂမံ
သု၊ သွားကုန်၏။ ဒေဝ၊ မင်းမြတ်၊ တာပသာ၊ ရသေ့တို့သည်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့
သဘောရှိသော။ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်ဆောင်တော်ကို။ ဂဟောတွာ၊ ယူ၍၊
ဌိတာတိ၊ တည်ကုန်လတ်၏ဟု၊ ရညော၊ မင်းအား။ နိဝေဒယိသု၊ တင်ကုန်
၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တုဓမ္မာ၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍။ ပက္ခောသထာတိ၊ ပင့်
ကြကုန်ဟု၊ တေ၊ ထိုရသေ့တို့ကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ပင့်စေ၍။ တုဓမ္မတိ၊
သင်ရသေ့တို့သည်။ မဟာကမ္ပိ၊ အမှုကြီးကို။ ကထံ၊ ပြုအပ်၏။ ဝေါ၊ ရှင်

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၆၃-ရာဇကာရာမဝဂ်။ ၄၃၁

ရသေ့တို့အား၊ ကိစ္ဆိ၊ တရံတရသော၊ မမ၊ ငါ၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံ၌၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊
ပြာဗ္ဗဟံ ကိစ္စသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေး၏၊ မဟာ
ရာဇ၊ မြတ်သောမင်း၊ အာမ၊ ခြင်္သေ့ရှိ၏၊ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့၏၊ နိသိန္နဋ္ဌာနံ၊ နေရာ
ဌာနဖြစ်သော၊ ဧကရုက္ခမူလံ၊ တရသောသစ်ပင်ရင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုနေရာကို၊ အညေဟိ၊ ဣသိဟိ၊ တပါးသောရသေ့တို့သည်၊ ဂဟိ
ကံ၊ ယူအပ်၏၊ တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုနေရာကို၊ နော၊ ငါတို့အား၊ ဒါပေဟိ၊ ပေးပါစေ
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ၊ သူဆိုကုန်၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ပုရိသေ၊ မင်း
ချင်းတို့ကို၊ ပေသိတွာ၊ စေ၍၊ တာပသေ၊ လူနေသော ရသေ့တို့ကို၊ နိက္ခမာ
ပေဟိ၊ ဆွဲထုတ် စေကုန်၏၊ တေ၊ ထိုအထုတ်ခံရ ပြန်သော ရသေ့တို့
သည်။ ဗဟိ၊ အပ၌၊ ဌိကာ၊ တည်ကုန်လျက်၊ ကိန္နဝေါ၊ အတယ်တံဖိုး
လက်ဆောင်ကိုလျှင်၊ ဒက္ခာ၊ ပေး၍၊ လတိ၊ သူတို့၊ ရလတ်ကုန်သနည်းဟု၊
ဩလောကိယ မာနာ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်၊ ဣဒံနာမာတိ၊ ဤမည်သော
တံဖိုးလက်ဆောင်ကို ပေး၍ရကုန် သတည်းဟု၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ မယမ္ဘိ၊
ငါတို့သည်လည်း၊ လစ္ဆံ၊ ဒက္ခာ၊ မင်းကျိုက် တံဖိုး လက်ဆောင် ထိုး၍၊
ဝုနဂဏ္ဍိသာမာတိ၊ တဖန်ယူကုန်အံ့ဟု၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ဖိုးဖြင့်၊ သောဝဏ္ဏ
မယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော၊ ရုတပဉ္စရီ၊ ရတားအိမ်ကို၊ မာပေတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍၊
အာဒါယ၊ ယူ၍၊ အာဂမံသု၊ သွားကုန်၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊
တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ သန္တေ၊ ရှင်ရသေ့တို့၊ ကိန္၊ အသို့နည်း၊ ကိန္၊
အဘယ်အမှုကို၊ ကတ္တဗ္ဗန္တိ၊ ပြုရအံ့နည်းဟု၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ မဟာ
ရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့၏၊ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်အောက်
၌၊ အညေ၊ တပါးသော၊ ဣသိဂဏော၊ ရသေ့ဂိုဏ်းသည်။ နိသိန္နော၊ လူနေ
၏၊ တံ၊ ထိုရသေ့ဂိုဏ်းကို၊ နော၊ ငါတို့အား၊ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်အောက်ကို၊
ဒါပေဟိဟိ၊ ပေးစေလောဟု၊ အာဟံ၊ သူဆိုကုန်၏၊ ရာဇာ၊ တံဖိုးစား၍
တရားမတည်သော မင်းသည်။ ပုရိသေ၊ မင်းချင်းတို့ကို၊ ပေသေတွာ၊
စေ၍၊ တေ၊ ထိုရှေးဦးတံဖိုးပေးသောရသေ့တို့ကို၊ နိက္ခမာပေသိ၊ နှင်ထုတ်
စေ၏၊ တာပသေ၊ ရသေ့တို့သည်။ အညမညံ၊ သိတင်းသုံးချင်းချင်း၊ ကလ
ဟံ၊ မလောက်သည်အမှုကြောင့် စိတ်ခုန်ပွား တရားလွတ်ကင်း ငြင်းခုံ
ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အဓမ္မဟိ၊ ငါတို့သည်။ အနန္တ၊ မိကံ၊ ရသေ့ရဟန်းတို့
အား မလျှောက်ပတ်သောအမှုကို၊ ကတန္တိ၊ ပြုမိချေငြိဟု၊ ဝိပုဋ္ဌိသာရိ၊ နော၊
နှလုံးမသာယာရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗတပါဒမေဝ၊ ပဟိမဝန္တာ
တောင်ခြေသို့သာ၊ အာဂမံသု၊ ပြန်သွားကုန်၏။ ။

၄၃၂ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

တတော၊ ထိုသို့ပြန်သွားခြင်းကြောင့်၊ ဧဝံတော၊ မြို့စောင့်ရွာစောင့်နတ်
 တို့သည်၊ အယံရာဇာ၊ ဤမင်းဆိုးသည်၊ နိန္ဒိတိ၊ နှိပ်စားသောရသေ့
 ရိုဏ်းတို့၏၊ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ၊ လဗ္ဗံ၊ ဂဟေတွင်၊ တံစိုးယူ၍၊ အညမညံ၊
 ထိတင်းသုံးချင်းချင်း၊ ကလဟံကာရာပေသီတိ၊ ငြင်းခုံခိုက်ရန်ပြုစေသည်
 ကိုကားဟု၊ ကုန္တိတွင်၊ အမျက်ထွက်၍၊ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာကို၊
 ဥပ္ပဇ္ဇေတွင်၊ ကြီးမားသော လှိုင်းတံပိုးထလျက် ယုံတက်စေ၍၊ တဿ
 ရညော၊ ထိုရသေ့နှစ်ပါးကို ကွဲပြားအောင်ရန်တိုက်သောမင်း၏၊ ဝိဇိတံ၊
 တိုင်းနိုင်ငံဖြစ်သော၊ ယောဇနသဟဿ မတ္တဌာနံ၊ ယူဇနံ တထောင်
 မျှသောအရပ်ကို၊ သမုဒ္ဒမေဝ၊ ရေတကြိတည်း သမုဒ္ဒရာဖြစ်အောင်သာ
 လျှင်၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣသိနံ၊
 ရသေ့တို့ကို၊ အန္တရံကတွင်၊ အကြောင်းပြု၍၊ ကုရုရာဇာ၊ ကုရုမင်းသည်၊
 ဥန္တိန္ဒေ၊ မင်းမျိုးပြတ်လေပြီ၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်ချည်းသာလျှင်၊ နမေဟုတ်
 သေး၊ သဟရဓ္မေဟိ၊ တိုင်းသူပြည်သားတို့နှင့်တကွ၊ သောရာဇာ၊ ထိုတံပိုး
 စား၍ စပ်ကြားတွင် ကုန်းတိုက်သောမင်းသည်၊ ဝိဘဝံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့၊
 ဂတော၊ ရောက်လေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေ၊ ငါသည်၊ သုတံ၊ လောကန္တိကော
 လာဟလ ပြန့်ပွားသော စကားကိုကြားဘူး၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့သောဂါထာ
 ကိုလည်း၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအစီအစဉ်ဖြင့်၊ သဂဝ
 တော၊ လဗ္ဗညုဘုရားသည်၊ ဣမသ္မိံ၊ ဤရှေးအဋ္ဌ၊ ပုတ်ကို၊ ကလိတော၊ ဟော
 တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 တို့၏၊ ကထာနာမ၊ စကားတော်မည်သည်၊ ဩကပ္ပနိယာ၊ ယုံကြည်ထိုက်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့ယုံကြည် ထိုက်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်၊ အတ္တနောက်ရိယံ၊ မိမိအမှုကို၊
 သဗ္ဗက္ခိတွင်၊ နားလည်၍၊ အနုပဓာရိတွင်၊ မရူးစမ်းမဆင်ခြင်မူ၍၊ မယာ၊
 ငါသည်၊ အကတ္တဗ္ဗိကတန္တိ၊ မပြုသင့်သောအမှုကိုပြုမိချေပြီဟု၊ သံဝေဂံ၊
 ဆိတ်လန့်ခြင်းကို၊ လတိတွင်၊ ရ၍၊ ဟဏေ၊ အချင်းတို့၊ ဂစ္ဆေ၊ သွားကြ
 ကုန်၊ တိတ္ထိယေ၊ တိတ္ထိတို့ကို၊ နိကဇေထ၊ နှင်ထုတ်ကြချေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 အာဏာထွက်၍၊ နိကဇာပေတွင်၊ တိတ္ထိတို့ကိုထုတ်စေပြီး၍၊ ဝိန္တေသိ၊ ကြံ
 ပြန်၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ကာရိတော၊ ဆောက်လုပ်အပ်သော၊ ဝိဟာရာ
 နာမ၊ ကျောင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မိံ၊ ယေဝဌာနေ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်
 ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်ကို၊ ကာရိဿာမိတိ၊ ဆောက်လုပ်အံ့ဟု၊ ဝိန္တေသိ၊
 ကြံ၏၊ ဝိန္တေတွင်၊ ကြံပြီး၍၊ တေသံ၊ ထိုတိတ္ထိတို့၏၊ ဓမ္မသန္တာရေ၊ သစ်

၈

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၆ ၃-ရာဇကာရာမဝဂ်၊ ၄၃၃

စသောအဆောက်အဦတို့ကိုလည်း၊ အဒတွာ၊ မပေးမူ၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်း
တော်ကို၊ ကာရေထိ၊ ပြုစေ၏၊ တံ၊ ထိုပသေနဒီကောသလမင်းတရားကျ၍
ဆောက်လုပ်သောကျောင်းတော်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧတံ၊ ရာဇကာရာ
မေဟူသောဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

၂ နုတိယေ၊ နုတိယသုတ်၌၊ ဥဒယဂါမိနိန္ဒ၊ ဥဒယဂါမိနိဟူသည်
ကား၊ အတ္တနေခ၊ မိမိ၏၊ သမယေ၊ အယူ၌၊ ဝဗ္ဗိဂါမိနိ၊ ပွားစီးခြင်းသို့ရောက်
စေတတ်သော၊ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်ကို၊ ပညပေန္တိ၊ ပညပ်ကုန်၏၊ မရဏံအာ
ဂမေယျာဘိတိ၊ မရဏံအာဂမေယျာသိ ဟူသည်ကား၊ မရဏံ၊ သေခြင်း
ကို၊ ဣစ္ဆေယျာသိ၊ အလိုရှိလေလော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပတ္တေယျာသိ၊
တောင့်တလေလော။ ။

၃ တထိယံ၊ တထိယ သုတ်သည်၊ ဥတ္တာန မေဝ၊ ပေါ်သည်သာ
တည်း။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ သဗ္ဗဒုဂ္ဂတိ တယံ သမတိက္ကန္တောတိ၊
သဗ္ဗဒုဂ္ဂတိ တယံ သမတိက္ကန္တောဟူသော ပါဠိဖြင့်၊ မနုဿဒေါဘဂ္ဂံ၊ လူ
ပြည်၌ဘုန်းစက်နည်းပါး ဝတ်စား ချို့တဲ့သောသူ၏အဖြစ်ကို၊ ပဋိက္ခိတ္တံ၊
ပတ်အပ်၏။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ သဗ္ဗဒုဂ္ဂတိဝိနိပါတတယံ သမတိက္ကန္တောတိ၊
သဗ္ဗဒုဂ္ဂတိဝိနိပါတ တယံ သမတိက္ကန္တော ဟူသော ပါဠိဖြင့်၊ မနုဿဒေါ
ဘဂ္ဂေန၊ လူပြည်၌ ဘုန်းစက်နည်းပါး ဝတ်စားချို့တဲ့သော သူ၏အဖြစ်
နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ စတ္တာရောအပါယေ၊ လေးပါးသော အပါယ်တို့ကို၊
ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပတ်အပ်ကုန်၏။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ မိတ္တာတိ၊ မိတ္တာဟူသည်ကား၊ အညမညဿ၊
အချင်းချင်း၏၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ အာမိဿဿ၊ အာမိဿကို၊ ပရိတောဂဝသေ
န၊ သုံးဆောင်သည်၏အတွင်းဖြင့်၊ ဝေါဟာရမိတ္တာ၊ ထိုထိုဥစ္စာကိုပေးခြင်း
ယူခြင်း၏ အတွင်းဖြင့် ထွယ်၍ သုံးဆောင်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊
အမတ္တာတိ၊ အမတ္တာဟူသည်ကား၊ အာမန္တနပဋိမန္တနုဇ္ဈရိယာပထာဒီသု၊
အလ္လံ၊ ပသလ္လာပဂမနနိသန္ဓေစသောဇ္ဈရိယာပထအစီးအပွားကို လုပ်ကြံ
စီရင်ခြင်းစသည်တို့၌၊ ကေတောပဝတ္တကိစ္စာ၊ တပေါင်းတလက်တည်း
ဖြစ်သောကိစ္စရှိကုန်သောခင်ပွန်းတို့သည်၊ ဥာတိတိ၊ ဥာတိဟူသည်ကား၊
သဿုဿဿုရ ပက္ခိကာ၊ ယောက္ခမ ယောက္ချားသူ ငိန်းမသူအဖို့၌ ဖြစ်
ကုန်သောအဆွေတို့သည်၊ သာလောဟိ၊ အာတိ၊ သာလောဟိကာဟူသည်

၄၃၄ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ကား၊ သမာနလောဟိတာ၊ သွေးတူကုန်သော၊ ဘာတိဘဂိနိမာတုလာဒ
ယော၊ မောင်နှင့်နှမ ဦးရီးစသောသူတို့သည်။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ အညထတ္တံနာမ၊ တပါးသောအဖြစ်
အားဖြင့် အဖြစ်မည်သည်ကား၊ ပဿာဒညထတ္တံ၊ ဖြစ်ပြီးသောပဿာဒ၏
တပါးသော ပဿာဒ အပြားအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဘာဝည
ထတ္တံ၊ အရည်ဖြစ်ခြင်းဟူသော တပါးသော အဖြစ်အားဖြင့် ဖြစ်ခြင်း
လည်းကောင်း၊ ဂတိအညထတ္တံ၊ ဒုဂ္ဂတိပဒိုသန္ဓေဟူသော တပါးသော
အဖြစ်အားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ လက္ခဏညထတ္တံ၊ သဘာဝဓမ္မ
တို့၏ ကက္ခဋ ဖုသန စသော အပြား အားဖြင့် ဖြစ်ခြင်း လည်းကောင်း၊
ဝိပရိကာမညထတ္တံ၊ ဦးတဿအညထတ္တံပညာယတိဟူ၍ ဟောတော်မူ
အပ်သောဦးတည် ဘင်သို့ ရောက်သောအားဖြင့် ဖောက်ပြန်ခြင်းဟုဆို
အပ်သောတပါးသောအပြားအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အနေကဝိဓံ၊ တပါးမကများသောအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊
ထိုတပါးမကများသော အညထတ္တံတို့တွင်၊ မဟာဘူတေသု၊ ပထဝီအာ
ပေါတေဇောဝါယောမဟာဘုတ်တို့၌၊ ဘာဝညထတ္တံ၊ ဘာဝညထတ္တံကို၊
အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဟိ၊ ထိုစကားကိုထင်ရှားပြအံ့၊ သုဝဏ္ဏာဒိတာ
ဝေန၊ ရွှေစသည်တို့၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဗာနသန္ဓိကာယ၊ အခဲအလုံးဖြစ်၍စပ်
ခြင်းရှိသော၊ ပထဝီဓာတုယာ၊ သသန္တ ဓာရပထဝီဓာတ်သည်၊ ဝိလိယိတွာ၊
ဖိနှိမှုတ်သဖြင့်ကြေလတ်၍၊ ဥဒကာဘာဝံ၊ ရွှေရည်ငွေရည်အဖြစ်သို့၊ အာ
ပဇ္ဇမာနာယ၊ ရောက်လတ်သော်၊ ဗုရိမဘာဝေါ၊ ရှေးဖြစ်သောခဲသည်မာ
သည်အဖြစ်သည်၊ ဝိဂစ္ဆတိ၊ ကင်း၏၊ ဘာဝညထတ္တံ၊ အရည်ဖြစ်ခြင်းဟူ
သောတပါးသောအပြားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏၊ ပန၊ ထိုသို့
ထင်သော်လည်း၊ လက္ခဏံ၊ လက္ခဏာသည်၊ နဝိဂစ္ဆတိ၊ မကင်း၊ ကက္ခဋ
လက္ခဏာဝ၊ ခက်ထန်ခြင်းလက္ခဏာရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စ၊
ထိုမှတပါး၊ ဥစ္ဆု၊ ရသဒိတာဝေန၊ ကြံရည်စသည်တို့၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ရသာ
ကာရပတ္တိကာယ၊ အရည်ဟူသောအဖို့သို့ရောက်ခြင်းရှိသော၊ အာပေါ
ဓာတုယာ၊ သသန္တ ဓာရအပေါဓာတ်သည်၊ ပစ္စိတွာ၊ ကျက်၍၊ ဂဏပထဝီ
ဘာဝံ၊ သကြားခဲသကာခဲဟူသောပထဝီဓာတ်၏အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇမာနာ
ယ၊ ရောက်လတ်သော်၊ ဗုရိမဘာဝေါ၊ ရှေး၌ဖြစ်သောအရည်၏ အဖြစ်
သည်၊ ဝိဂစ္ဆတိ၊ ကင်း၏၊ ဘာဝညထတ္တံ၊ အခဲအစိုင်ဖြစ်ခြင်း တည်းဟူ
သောတပါးသောအပြားအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏၊ ပန၊

ဓာတုယာ၊ သသန္တ ဓာရအပေါဓာတ်သည်၊ ပစ္စိတွာ၊ ကျက်၍၊ ဂဏပထဝီ
ဘာဝံ၊ သကြားခဲသကာခဲဟူသောပထဝီဓာတ်၏အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇမာနာ
ယ၊ ရောက်လတ်သော်၊ ဗုရိမဘာဝေါ၊ ရှေး၌ဖြစ်သောအရည်၏ အဖြစ်
သည်၊ ဝိဂစ္ဆတိ၊ ကင်း၏၊ ဘာဝညထတ္တံ၊ အခဲအစိုင်ဖြစ်ခြင်း တည်းဟူ
သောတပါးသောအပြားအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏၊ ပန၊

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၆၃-ရာဇကာရာမဝဂ်၊ ၄၃၅

ထိုသို့ထင်သော်လည်း၊ လက္ခဏံ၊ လက္ခဏာသည်၊ နိဂစ္ဆတိ၊ မကင်း၊ အာ
ဗန္ဓနလက္ခဏာဝ၊ ဇွဲရှက်ခြင်းလက္ခဏာရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊ တဩဒံအညထတ္တန္တိဇ္ဈေ၊ တဩဒံအညထတ္တံဟူသော
ဤပါဌ်၌၊ ဂတိအညထတ္တံ၊ ဒုဂ္ဂတိပဋိသန္ဓေဟူသော တပါးသောအပြား
အားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကို၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖန်၏၊ တံ၊ ထိုဒုဂ္ဂတိ
ပဋိသန္ဓေဟူသော တပါးသောအပြားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အရိယသာဝ
ကဿ၊ အရိယသာဝကအား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပသာဒညထတ္တမ္ပိ၊ ဖြစ်ပြီးသော
ကြည်ညိုခြင်း၏ တပါးသောအပြားအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း၊ ဝါ၊
အကြည်ညိုပျက်ခြင်းသည်လည်း၊ နတ္ထိယေဝ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း၊
ပန၊ ထိုသို့မရှိသော်လည်း၊ ဣမံဤသုတ်၌၊ ပသာဒဖလံ၊ ပသာဒ၏အကျိုး
ကို၊ ပကာသေတံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ဂတိအညထတ္တမေဝ၊ ဂတိအညထတ္တကိုသာ
လျှင်၊ ဒသိတံ၊ ပြအပ်၏၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော
သုတ်တို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ခု
မြောက်သော၊ ရာဇကာရာမဝဂ္ဂေါ၊ ရာဇကာရာမဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၆၄-သရဏာနိဝဂ်၊

၁ တတိယဿ၊ တတိယဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ ဣဒ္ဓန္တိ၊ ဣဒ္ဓံဟူ
သည်ကား၊ တေလ မရ ဖာဏိတာ ဒီဟိ၊ ဆီ ပျား တင်လဲ စသည်တို့နှင့်၊
သမိဒ္ဓံ၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဖိတန္တိ၊ ဖိတံဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထုပဂ သိသူပဂ
ဂိဂူပဂါဒိ အသင်္ကာရဝသေန၊ လက်၌ဆင်သောတန်ဆာ ဦးခေါင်း၌ဆင်
သောတန်ဆာ လည်၌ဆင်သောတန်ဆာ အစရှိသောတန်ဆာ၏အစွမ်း
ဖြင့်၊ သုပုပ္ဖိတံ၊ ကောင်းစွာ ပွင့်သော ပန်းပွင့်ကဲ့သို့ရှိသည်၊ အာကိဏ္ဏ
မနုဿန္တိ၊ အာကိဏ္ဏမနုဿံဟူသည်ကား၊ နိရုန္တရမနုဿံ၊ အကြားမလပ်
ပြည့်သောလူရှိသည်၊ သမ္ဗာဓဗျူဟန္တိဇ္ဈေ၊ သမ္ဗာဓဗျူဟံဟူသောဤပါဌ်
၌၊ အဝိနိဗ္ဗိန္နရုက္ခာယော၊ ထုပ်ချင်းပေါက်သော ခရီးတို့ကို၊ ဗျူဟာ၊ ဗျူဟ
ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ယာ၊ အကြင်ခရီးတို့သည်၊ ပဝိဋ္ဌမဂ္ဂေယေဝ၊
ဝင်သောလမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ နိဂစ္ဆန္တိ၊ ထွက်ရကုန်၏၊ ဇ္ဈေ၊ ဤမြို့၌၊ သမ္ဗာ
ဓာ၊ ကျဉ်းမြောင်းကုန်သော၊ ဗဟုကာ၊ များကုန်သော၊ တာ၊ ထိုထုပ်ချင်း
မပေါက်တုံ၊ ခေါက်ပြန့်ရသောခရီးတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိတဿ၊

၄၃၆ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ထိုကြောင့်၊တံ၊ထိုမြို့သည်။ သမ္ဘာဓမ္မဟံ၊သမ္ဘာဓမ္မ၊ဟမည်၏။ဣဒိနာပိ၊
ဤပါဌ်ဖြင့်လည်း။ နဂရဿ၊ကပ္ပိလဝတ်ပြည်တော်၏။ ဃာနာဝါသမေဝ၊
ထူထပ်သော အိမ်ခြေရှိသည်အဖြစ်ကိုသာလျှင်။ ဒိပေတိ၊ပြစ်၊ဘန္တေနာ
တိ၊ဘန္တေနဟူသည်ကား။ ဣတောစ၊ဤမှလည်းကောင်း၊ဣတောစ၊ဤမှ
လည်းကောင်း၊ပရိ ဗ္ဗမန္တေန၊တုန်လှုပ်သော၊ဥဒ္ဓတစာရိနာ၊တုန်လှုပ်သော
သွားခြင်းရှိသော။ ။

၂ ဒုတိယံ၊ဒုတိယသုတ်သည်၊ဥတ္တာနမေဝ၊ပေါ်သည်ချည်းတည်း။ ။

၃ တတိယေ၊တတိယသုတ်၌၊ဘဂဝါဝဇေတံဇာနေယျဇေတဟိဓမ္မေဟိ
သမန္နာဂတံဝါအသမန္နာဂတံဝါတိဣဒံ၊ဘဂဝါဝဇေတံဇာနေယျဇေတဟိ
ဓမ္မေဟိ သမန္နာဂတံဝါ အသမန္နာဂတံဝါဟူသောဤစကားကို။ သော
သက္ကော၊ထိုဂေါဓမည်သောသင်္ကဏ်မင်းသည်။တိဟိဓမ္မေဟိ၊ရတနာ
သုံးပါး၌ဖြစ်သော သုံးပါးသောပဿာဒ တရားတို့၌။ သမန္နာဂတဿ၊
ပြည့်စုံသော၊ပုဂ္ဂလဿ၊ပုဂ္ဂိုလ်၏။ သောတာပန္နဘာဝံဝါ၊သောတာပန်၏
အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ စတုဟိဓမ္မေဟိ၊ သုံးပါးသောပဿာဒ အရိယာ
ကန္တသီလဟုဆိုအပ်သောလေးပါးသောတရားတို့၌။ သမန္နာဂတဿ၊
ပြည့်စုံသော၊ပုဂ္ဂလဿ၊ပုဂ္ဂိုလ်၏။ သောတာပန္နဘာဝံဝါ၊သောတာပန်၏
အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘဂဝါဝ၊မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်၊ ဇာနာ
တိ၊ထိတော်မူနိုင်၏။ ဣတိအဓိပ္ပါယ်နု၊ ဤသို့သောအလိုဖြင့်၊ အာဟ၊
လျှောက်၏။ ။

ကောစိဒေဝ ဓမ္မောသမုပ္ပါဒေါဥပ္ပဇ္ဇေယျာတိ၊ ကောစိဒေဝ ဓမ္မောသ
မုပ္ပါဒေါဥပ္ပဇ္ဇေယျဟူသည်ကား။ ကိပ္ပိဒေဝ၊တစ်ခုတစ်ခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊
ကာရဏံ၊ငြင်းခုံခြင်း၏အကြောင်းသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေ
ယျ၊ဖြစ်ရာ၏။ဧကေတောအယံဘဂဝါ ဧကေတောဘိက္ခုသံဃောတိ၊ ဧက
တောအယံဘဂဝါ ဧကေတောဘိက္ခုသံဃောဟူသည်ကား။ ယသ္မိံသမ
ယေ၊အကြင်ငြင်းခုံခြင်း၏အကြောင်းသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ဖြစ်လတ်သော်၊ဘဂ
ဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုသံဃောနု၊ ရဟန်း သံဃာနှင့်၊ နာနာလန္တိ
ကော၊အထူးထူးသော အယူရှိသည်။ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဧကံ၊တစ်ခုသော၊
ဝါဒံ၊ဝါဒကို၊ ဝဒန္တော၊ဆိုလျက်၊ ဧကေတော၊တဖက်က၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။
အယံဘိက္ခုသံဃောတိ၊ ဤရဟန်းသံဃာသည်လည်း။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော၊
ဝါဒံ၊ဝါဒကို၊ ဝဒန္တော၊ဆိုလျက်၊ဧကေတော၊တဖက်က၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။

၁၁-သေဝိတာပတ္တိသံယုတ်-၆၄ သရဏာနီဝဂ်၊ ၄၃၇

ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ တေနောဟန္တိ၊ တေနော
ဝါဟံဟူသည်ကား။ ယံဝါဒံ၊ အကြင်ဝါဒကို။ တုဋ္ဌေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။
ဝဒေတ၊ ဆိုတော်မူကုန်၏။ တမေဝ၊ ထိုသဗ္ဗညုဘုရား ဆိုတော်မူသော
အယူကိုသာလျှင်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဂဏ္ဍေယျံ၊ ယူပေအံ့။ ဣတိအယံ
အဓိပ္ပါယ်။ ဤသို့သောအလိုကို။ ဝေဇိတဗျော၊ သိအပ်၏။ ။

နန္တစစောဒေမိ၊ စောဒနာအံ့။ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာသာဝကအား။
ရတနတ္ထယေ၊ ရတနာသုံးပါး၌။ ပသာဒနာနတ္ထံ၊ ဩဉ်ညိုခြင်း ထူးသည်
အဖြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသည်မဟုတ်လော။ အထ၊ ထိုသို့မရှိဘဲ လျက်။
ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧသဧသော၊ ဤဂေါဓာသာကီဝင် မင်းသည်။
ဧဝံ၊ ဧကတောအယံဘဂဝါဧကတောဘိက္ခုသံဃော ဟူသောဤစကား
ကို။ အာဟ၊ ဆိုသနည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ စောဒနာ၊ စောဒ
နာခြင်းတည်း။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သဗ္ဗညုတာယ၊ သဗ္ဗညု၏
အဖြစ်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤစကားကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဟိ၊ ထိုစကားကိုချဲ့၍ဆိုအံ့။
အဿ၊ ထိုဂေါဓာသာကီဝင်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနှလုံးသွင်းသည်။ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သဗ္ဗညု
တာယ၊ သဗ္ဗညုမဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဇာနိတွာဝိ၊ မသိမူ၍
လည်း။ ကဏေယျ၊ ဆိုမိလေရာ၏။ သတ္ထုပန၊ မြတ်စွာဘုရားအားမူကား။
အညာဏံနာမ၊ မသိအပ်သောတရားမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့
သောနှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့နှလုံးသွင်းရှိသည်
၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤစကားကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ အညုဗ္ဗကလျာဏာ
အညုတြကုသလသတိ၊ အညုတြိကလျာဏာ အညုတြကုသလသဟူသည်
ကား။ ကလျာဏမေဝ၊ ကောင်းသည်ကိုသာလျှင်။ ကုသလမေဝ၊ အပြစ်
မရှိသည်ကိုသာလျှင်။ ဝဒါမိ၊ ဆိုပါ၏။ ကလျာဏကုသလပိမုတ္တံ၊ ကလျာ
ဏကုသလမှလွတ်သည်ကို။ နဝဒါမိ၊ မဆိုပါအံ့။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။
အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အပိစ၊ စင်စစ်မူကား။ အဿ၊ ထိုမဟာနာမ်သာကီ
ဝင်၏။ ဧသော၊ ဤအပြစ်သည်။ အနာဝဇ္ဇနဒေါသော၊ ဆင်ခြင်ခြင်းကင်း
သောအပြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏။ ။

၄ စတုတ္ထ၊ စတုတ္ထသုတ်၌။ ဣမမဟာနာမဧကဇ္ဈောပုဂ္ဂလောတိဣဒံ၊
ဣမမဟာနာမဧကဇ္ဈောပုဂ္ဂလောဟူသောဤစကားကို။ ကေဝလံ၊ သက်
သက်၊ သရဏာနီဧဝ၊ သရဏာနီမည်သောသာကီဝင်သည်သာလျှင်။ အပါ

၄၃၈ မဟာဝိဂ္ဂဟ်ယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ယတော၊ အပါယံ၊ မုတ္တော၊ လွတ်သည်။ န၊ မဟုတ်၊ အထခေါ၊ အဟုတ်
သော်ကား၊ ဣမေပိပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ မုတ္တော၊ အပါယံ၊ လွတ်
ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသဝံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်အပ်၏။ မတ္တ
သောနိဿာနက္ခမန္တိတိ၊ မတ္တသောနိဿာနက္ခမန္တိ ဟူသည်ကား၊ ပမာဏာနစ
အလုံးစုံမဟုတ်တတ်သော ပမာဏာဖြင့်သာလျှင်၊ ဩလောကနံ၊ သော
တာပတ္တိမဂ်ဖြင့်သစ္စာလေးပါးတရားကိုရှုခြင်းကို၊ ခမန္တိ၊ ခံ့ကုန်၏။ ဝါ၊
နှစ်သက်ကုန်၏။ ဣမိနာ၊ မတ္တသောနိဿာနက္ခမန္တိ ဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဓမ္မာ
နုဿာရိမဂ္ဂဋ္ဌပုဂ္ဂလံ၊ ဓမ္မာနုဿာရိသောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒေသ
တိ၊ ပြ၏။ ဟိသစ္စံ၊ ဖွန်၏။ မဂ္ဂဋ္ဌပုဂ္ဂလော၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်
အပါယတော၊ အပါယံ၊ ပရိမုတ္တောတိဝါ၊ လွတ်ပြီးဟူ၍လည်းကောင်း၊
ပရိမုတ္တိဿတိတိဝါ၊ လွတ်လတ္တံ့ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ န
ဝဋ္ဋတိ၊ မသဋ္ဌံ၊ ပန၊ အသဋ္ဌံကိုဆိုအံ့၊ ပရိမုတ္တတိတိ၊ လွတ်ဆဲဟူ၍၊ ဝတ္ထု၊ ဆို
ခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သဋ္ဌံ၏။ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်ကား၊ ပရိမုတ္တတိ၊ လွတ်
ဆဲ၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့လွတ်ဆဲ ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဝန္တောနာမ၊ သွားဆဲမည်
သည်၊ နဟောတိ၊ မဟုတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဝန္တော၊ အဝန္တောဟူ
၍၊ ဝတ္ထော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ နဝန္တတိ၊ သွားဆဲမဟုတ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သဒ္ဓါမတ္တံပေမမတ္တန္တိဣမိနာ၊ သဒ္ဓါ
မတ္တံပေမမတ္တံဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ သဒ္ဓါနုဿာရိမဂ္ဂဋ္ဌပုဂ္ဂလံ၊ သဒ္ဓါနုဿာရိ
မဂ္ဂဋ္ဌာန် ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏။ မဟာသာလာတိ၊ မဟာသာလာ
စသောစကားကို၊ သမိပေ၊ ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရားအနီး၌၊ ဥတေ၊ တည်
ကုန်သော၊ စတ္တာရောမဟာသာလေသာရရက္ခေ၊ အနှစ်ပြည့်သော အင်
ကြင်းပင်ကြီး လေးပင်တို့ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဟ၊
ဆို၏။ မရဏကာလေသိက္ခံသမာဒိယိတိ၊ မရဏကာလေသိက္ခံသမာဒိယိ
ဟူသည်ကား၊ မရဏသမယေ၊ သေခါနီးအခါ၌၊ တိသုသိက္ခာသု၊ သိက္ခာ
သုံးပါးတို့၌၊ ပရိပူရကာရိ၊ ဖြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏။

ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ ဒုက္ခေတ္တန္တိ၊ ဒုက္ခေတ္တံဟူသည်ကား၊ ဝိသမဓေတ္တံ၊
ဩဇာမရှိမညီသောလယ်သည်၊ ဒုဘူမိတိ၊ ဒုဘူမိဟူသည်ကား၊ လောကု
ပဟတံ၊ မိမိအပေါ်၌ရေခံသော ငန်သောအရသာရှိသော ဆား ယင်း ဆပ်
ပြာသည်ဖျက်ဆီးအပ်သော၊ ဥဿရဘူမိ၊ ဆား ယင်း ဆပ်ပြာ များစွာပေါ်
သောမြေသည်၊ ခဏ္ဍာနိတိ၊ ခဏ္ဍာနိဟူသည်ကား၊ ပရိဘိန္ဒာနိ၊ ကျိုးပဲ့ပျက်စီး

ကုန်သော၊ ပူဝီနီတိ၊ ပူဝီနီဟူသည်ကား၊ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်၊ တေမေတွာ
တေမိတတ္တာ၊ စွတ်စိုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပူဝီဘာဝံ၊ ပုပ်သည်၏အဖြစ်
သို့၊ သမာပန္နာနိ၊ ရောက်ကုန်သည်၊ ဝါတာတပဟတာနီတိ၊ ဝါတာတပ
ဟတာနီဟူသည်ကား၊ ဝါတာတပေန၊ လေနေပူသည်၊ ဟတတ္တာ၊ နှိပ်စက်
ဖျက်ဆီးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နိရောဇာဘဝံ၊ ဩဇာမရှိသည်၏
အဖြစ်သို့၊ ဂတာနိ၊ ရောက်ကုန်သည်၊ အသာရာနီတိ၊ အသာရာနီဟူသည်
ကား၊ အနာဒိန္နသာရာနိ၊ မယူအပ်သောအဆန်ရှိကုန်သည်၊ အသုခါပသိ
တာနီတိ၊ အသုခါပသိတာနီဟူသည်ကား၊ ကောဋ္ဌာဒီသု၊ ကျိစသည်တို့၌၊
ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ နဋ္ဌပိတာနိ၊ မထားအပ်ကုန်သည်၊
သုခါပသိတာတိ၊ သုခါပသိတာဟူသည်ကား၊ ဝသိကဝုဋ္ဌာနတော၊
ရိဗ်းလကုန်သည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ စတ္တာရောမာသေ၊ လေးလံတို့ တိုင်
အောင်၊ အစလိတာနိ၊ မလျှော်မရှားကောင်းစွာထားအပ်ကုန်သည်။ ၊

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ ဌာနသောဝေဒနာပဋိပဿန္တေယျန္တိ၊ ဌာန
သောဝေဒနာပဋိပဿန္တေယျဟူသည်ကား၊ ခဏေန၊ ခဏခြင်းဖြင့်၊ ဝေဒ
နာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာတို့သည်၊ ပဋိပဿန္တေယျ၊ ငြိမ်းကုန်ရာ၏၊ မိစ္ဆာဥာဏော
နာတိ၊ မိစ္ဆာဥာဏေန ဟူသည်ကား၊ မိစ္ဆာပစ္စဝေက္ခဏေန၊ မှောက်မှား
သောဥာဏ်ဖြင့် အဖန်ဖန် ခာင်ခြင်ခြင်းဖြင့်၊ မိစ္ဆာပိရုတ္တိယာတိ၊ မိစ္ဆာ
ပိရုတ္တိယာဟူသည်ကား၊ အနိယျာနိကပိရုတ္တိယာ၊ ဝဋ်မှမထွက်မြောက်
စေတတ်သော နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ တသ္မာ သဒ္ဓဉ္စ သိလဉ္စာတိ ဂါထာ၊
တသ္မာသဒ္ဓဉ္စသိလဉ္စအစရှိသော ဂါထာသည်၊ ဝုတ္တက္ခာဝေ၊ ဖွင့်အပ်ပြီး
သောအနက်ရှိသည်သာတည်း၊ ယတြာဟိ နာမာတိ၊ ယတြာဟိ နာမ
ဟူသည်ကား၊ ယောနာမ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ ၊

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ သမ္ပရာယိကံမရဏာဘယန္တိ၊ သမ္ပရာယိ
ကံမရဏာဘယံဟူသည်ကား၊ သမ္ပရာယဟေတုကံ၊ တမလွန်တဝလျှင်
အကြောင်းရင်း ရှိသော၊ မရဏာဘယံ၊ သေခြင်းမှ ကြောက်ခြင်းသည်၊
ဂိဟိသာမိမိကာနီတိ၊ ဂိဟိသာမိမိကာနီဟူသည်ကား၊ ဂိဟိနံ၊ လူတို့အား၊
အနုန္တပိကာနိ၊ လျော်ကုန်သော၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံ
သောသုတ်တို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်ချည်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤရှေ့အပြီး
တည်း၊ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ သရဏာနိဝဂ္ဂေါ၊ သရဏာနိ
ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၄၄၀ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၆၅-ပုညာဘိသန္ဓဝဂ်။

၁ စတုတ္ထဿ၊ စတုတ္ထဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ ပုညာဘိသန္ဓာ ကုသလာဘိသန္ဓာတိ၊ ပုညာဘိသန္ဓာ ကုသလာဘိသန္ဓာဟူသည်ကား၊ ပုညနိဗ္ဗေယော၊ အယဉ်မစဲဖြစ်၍ မြစ်ကြီးနှင့်တူသော ကောင်းမှုတို့သည်၊ ကုသလနိဗ္ဗေယော၊ အယဉ်မစဲဖြစ်၍ မြစ်ကြီးနှင့်တူကုန်သော ကုသိုလ်တို့ သည်၊ သုခဿ၊ ဟောရာတိ၊ သုခဿ၊ ဟောရာဟူသည်ကား၊ သုခဿ၊ သုခ ၏၊ ပစ္စယာ၊ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ဒေဝပဒါနီတိ၊ ဒေဝပဒါနီဟူသည်ကား၊ ဒေဝါနံ၊ ဒေဝဒေဝဖြစ်ကုန်သောသဗ္ဗညုတရားတို့၏၊ ဥာဏေန၊ ပဋိဝေဓ ဥာဏ် ဒေသနာ ဥာဏ်ဖြင့်၊ အက္ကန္တပဒါနီ၊ နင်းသွားရာ ဖြစ်သော အ ကြောင်းတို့သည်၊ ဝိသုဒ္ဓိယာတိ၊ ဝိသုဒ္ဓိယာဟူသည်ကား၊ ဝိသုတ္တနတ္ထာယ၊ ကိလေသာတို့မှစင်ကြယ်ခြင်းအကျိုး၌၊ ပရိယောဒပနာယာတိ၊ ပရိယော ဒပနာယဟူသည်ကား၊ ပရိယောဒပနတ္ထာယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှဖြုတ်ခြင်း အကျိုး၌၊ ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤစတုတ္ထသုတ်၌၊ စတ္တာရောပိ၊ လေးဦးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဖလဋ္ဌပုဂ္ဂလာ၊ ဖလဋ္ဌာနိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝိသုဒ္ဓတ္ထေန၊ စင် ကြယ်သော အနက်ကြောင့်၊ ဒေဝါနာမ၊ ဒေဝမည်ကုန်သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ ပါရုံဂတ္ထိတိ၊ ပါရုံဂတ္ထိဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပါရုံ၊ ပါရုံဟူ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တည်းဟူ သောကမ်းသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက် တည်း၊ အာသဝါနိဗ္ဗေယာယသံဝတ္တန္တိတိ၊ အာသဝါနိဗ္ဗေယာယသံဝတ္တန္တိ ဟူသည်ကား၊ ပဌမံ၊ လက်ဦးစွာ၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌၊ နသံဝတ္တန္တိ၊ အာသဝေါကုန်ခြင်း၌ဖြစ်သည်မဟုတ်ကုန်၊ အထ ခေါ၊ အဟုတ်သော်ကား၊ ဂစ္ဆမာနာဝေ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ဆဲဖြစ်ကုန်၍ သာလျှင်၊ သံဝတ္တန္တိ၊ အာသဝေါကုန်ခြင်း၌ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်သော် လည်း၊ ဒေသနာ၊ ဒေသနာကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ပါရုံဂတ္ထိ အာသဝါနိ ဗ္ဗေယာယ သံဝတ္တန္တိ ဟု၊ ကတာ၊ ပြုအပ်၏။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ ဒိဝါပရိဝေကာယရတ္တိံ ပဋိသလ္လာနာယာ တိ၊ ဒိဝါပရိဝေကာယရတ္တိံ ပဋိသလ္လာနာယာဟူသည်ကား၊ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌၊ ပရိဝေကာယ၊ ပရိဝေကသုခအကျိုး၌၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ပဋိသလ္လာ

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၆၅-ပုညာဘိသန္ဓဝဂ်။ ၄၄၁

နတ္တာယ၊ အာပဉ္စအထူးထူးသော အာရုံမှ စိတ်ကိုဆုတ်နှစ်စေ၍ ကမ္မဋ္ဌာန်း အာရုံ၌ ငြိမ်သက်စွာ တွေ့မြင်ခြင်းငှါ၊ ဓမ္မာပါတု ဘဝန္တိတိ၊ ဓမ္မာပါတု ဘဝန္တိ ဟူသည်ကား၊ သမထဝိပဿနာဓမ္မာ၊ သမထဝိပဿနာတရားတို့ သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သေသံ၊ အကြွင်းသည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံ သောသုတ်ဘိဝံသ၊ ဥတ္တရနမေဝ၊ ပေါ်သည်ချည်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤရွှေ့ အပြီး တည်း။ စတုဂ္ဂေသ၊ လေးခုမြောက်သော၊ ပုညာဘိသန္ဓဝဂ္ဂေါ၊ ပုညာဘိ သန္ဓဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၆၆-သဂါထကပုညာဘိသန္ဓဝဂ်။

၁ ပဉ္စမဿ၊ ပဉ္စမဝဂ်၏။ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ အသင်္ခေယျာတိ၊ အသင်္ခေယျာဟူသည်ကား၊ အာဠကဂဏနာယ၊ ပြည်တုံအရေအတွက် ဖြင့်၊ အသင်္ခေယျာ၊ မရေတွက်နိုင်၊ ယောဇနာသေနပန၊ ယူဇနာ၏အတွင်း ဖြင့်ကား၊ အသ၊ ထိုသမုဒ္ဒရာအား၊ သင်္ချာ၊ အရေအတွက်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဗဟုဘေရဝန္တိ၊ ဗဟုဘေရဝံဟူသည်ကား၊ သဝိညာဏက အဝိညာ ဏကားနံ၊ ကြီးမားသောကိုယ်ရှိသော ငါး လိပ် မိကျောင်း ကျွိုက် နဂါး အသုရာစသော သဝိညာဏက ဗလဝါမုခဓိ အစရှိကုန်သော၊ ဘေရဝါ ရမ္မဏာနံ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်သော အာရုံတို့၏။ ဝသေန၊ အတွင်းဖြင့်၊ ဗဟု ဘေရဝံ၊ ဈာနစွာကြောက်မက်ဖွယ်အာရုံရှိသော၊ ပုထူတိ၊ ပုထုဟူသည် ကား၊ ဗဟု၊ ဈာနကုန်သော၊ သဝန္တိတိ၊ သဝန္တိဟူသည်ကား၊ သန္ဓမာ နာ၊ စီးသွားကုန်သော၊ ဥပယန္တိတိ၊ ဥပယန္တိဟူသည်ကား၊ ဥပဂန္တိတိ၊ ကပ်ကုန်၏။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ ယတ္ထိမာ မဟာ နဒိယော သံသန္ဓန္တိ သမေန္တိတိ၊ ယတ္ထိမာမဟာနဒိယောသံသန္ဓန္တိ သမေန္တိ ဟူသည်ကား၊ ယတ္ထိ သမ္ဘေဒ၊ အကြင်မြစ်ဆုံ၌၊ ဇောမဟာနဒိယော၊ ထိုဂင်္ဂါယမုနာ စသော မြစ်ငါးစင်းတို့သည်၊ ဂေဘိဘဝန္တိ၊ တပေါင်း တချက်တည်းဖြစ် ကုန်၏။ နိရုဇ္ဈာဘဝန္တိ၊ အခြားမရှိ ရှက်စပ်၍ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤ သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ ပုညကာမောဟိ၊ ပုညကာမောဟူ ကာညီကား၊ ပုညတ္ထိကော၊ ကုသိုလ်ကိုအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကုသလပတိဋ္ဌိ

တောတိ၊ ကုသလေပတိဋ္ဌိတောဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂကုသလေ၊ မဂ်ကုသိုလ်
 ဌ၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်သည်ဖြစ်၍၊ ဘာဝေတိမဂ္ဂံအမတဿပတ္တိယာတိ၊
 ဘာဝေတိမဂ္ဂံအမတဿပတ္တိယာ ဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊
 ပါဝုဏနတ္ထံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အရဟတ္တမဂ္ဂံ၊ အရဟတ္တမဂ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊
 ပွားစေ၏၊ ဓမ္မသာရာမိဂမောတိတ္ထေ၊ ဓမ္မသာရာမိဂမောဟူသောဤပါဌ်၌၊
 အရိယဗလံ၊ အရိယဖိုလ်ကို၊ ဓမ္မသာရော၊ တရားအနှစ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆို
 အပ်၏၊ အဿံ၊ ထိုဝုတ္တိလ်အား၊ အမိဂမော၊ ရအပ်သော၊ ဓမ္မသာရော၊
 အရိယဖိုလ်ဟူသော တရားအနှစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ တသွား၊ ထို
 ကြောင့်၊ သော၊ ထိုဝုတ္တိလ်သည်၊ ဓမ္မသာရာမိဂမော၊ အရိယဖိုလ်ဟူသော
 တရားအနှစ်ကိုရသူမည်၏၊ အမိဂတဗလော၊ ရအပ်ပြီးသောအရိယဖိုလ်
 ရှိသည်၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ခယေရတော
 တိ၊ ခယေရတော ဟူသည်ကား၊ ကိလေသခယေ၊ ကိလေသာ၏ကုန်ရာ
 နိဗ္ဗာန်၌၊ ရတော၊ မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ အဇောမဟာဋ္ဌနောတိ၊ အဇောမဟာဋ္ဌနော
 ဟူသည်ကား၊ သတ္တဝါစေန၊ ခုနစ်ပါးအပြားရှိသော၊ သဒ္ဓါစေန၊ သဒ္ဓါ
 ဘိလစသော အရိယာတို့၏ ဥစ္စာဖြင့်၊ အဇောဝေဝ၊ ကုံထံသည်လည်း
 ကောင်း၊ မဟာဋ္ဌနောစ၊ များသော ဥစ္စာရှိသည် လည်းကောင်း၊ တေနော
 ဘောဂေန၊ ထိုသဒ္ဓါဘိလစသော အရိယာတို့၏ အသုံးအဆောင်ဖြင့်သာ
 လျှင်၊ မဟာဘောဂေါ၊ များသောအသုံးအဆောင်ရှိသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံး
 စုံသောသုတ်တို့၌၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်ချည်း
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤရွှေအပြီးတည်း၊ ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သော၊ သဂါ
 ထကပုညာဘိသန္ဓဝဂ္ဂေါ၊ သဂါထကပုညာဘိသန္ဓဝဂ်သည်၊ နိဋ္ဌိတော၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၆၇-သပ္ပညဝဂ်။

၂ ဆဋ္ဌဿ၊ ဆဋ္ဌဝဂ်၏၊ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့
 သည်ကား၊ အမိပ္ပါယော၊ လိုအပ်သောအနက်တည်း၊ သောတာပန္နော၊ သော
 တာပန်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဧတ္တကေန၊ ဤမျှတည်းဖြင့်၊ ဝေါ
 သာန်၊ လုံ့လမှုလျော့ခြင်းသို့၊ အနာပဇ္ဇိတွာ၊ မရောက်မူ၍၊ တာနေဝ၊ ဣန္ဒြိယ

ဗလဗောဇ္ဈင်္ဂါနိ၊ ထိုသဒ္ဓါစသောဇ္ဈန္ဒေဗိုလ်ဗောဇ္ဈင်မဂ္ဂင်တို့ကိုသာလျှင်၊
 သမောဓာနေတွာ၊ ပေါင်းစု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊
 သကဒါဂါမိမဂ္ဂံ၊ သကဒါဂါမိမဂ်သို့၊ ပါဝုဏိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့၊ သက
 ဒါဂါမိ၊ သကဒါဂါမ်ရဟန်းသည်၊ အနာဂါမိမဂ္ဂံ၊ အနာဂါမိမဂ်သို့၊ ပါဝု
 ဏိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့၊ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမ်ရဟန်းသည်၊ အရဟတ္တ
 မဂ္ဂံ၊ အရဟတ္တမဂ်သို့၊ ပါဝုဏိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ လိုအပ်သောအနက်တည်း၊ ဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊
 သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဘဝဝတံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤ
 သုတ်၌၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ တန္တိပဝေဏီ၊ တမုံတယောက်ဝေ
 နေယျုဝဂ္ဂိုလ်ကို မဇ္ဇေမူ၍ သက်သက်ပါဠိတော်အစဉ်ဖြင့် တည်အံ့သော
 စကားတော်ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤရွှေ့ အပြီးတည်း၊ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ ဓမ္မဒိန္နောတိ၊ ဓမ္မဒိန္နောဟူသည်ကား၊
 သတ္တဇနောသု၊ ခုနစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ဧကော၊ ဓမ္မဒိန္နဟုပြော
 ပြောကြညာဥပါသကာ တယောက်သည်၊ ဟိ၊ ချဲ့၍ဆိုအံ့၊ ဗုဒ္ဓကာလသ္မိံ၊
 ဘုရား ရွှေလက်ထက်တော်၌၊ ဓမ္မဒိန္နောဥပါသကော၊ ဓမ္မဒိန္န သီတင်းမှူး
 လည်းကောင်း၊ ဝိသာခေါဥပါသကော၊ ဝိသာခါသီတင်းမှူးလည်းကောင်း၊
 ဥဂ္ဂေါဂဟပတိ၊ ဥဂ္ဂသူကြွယ်လည်းကောင်း၊ ဝိတ္တောဂဟပတိ၊ ဝိတ္တသူကြွယ်
 လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထကော အာဠဝကော၊ ဟတ္ထာဠဝကသီတင်းမှူးလည်း
 ကောင်း၊ ဂူဠအနာထပိဏ္ဍိကော၊ တန်ခိုးပြာမှီဟာပြတော်မူရာ၌ခွဲရသည်
 ဂူဠအနာထပိဏ္ဍိ လည်းကောင်း၊ မဟာအနာထ ပိဏ္ဍိကော၊ ဇေတဝန်
 ကျောင်းတော်ကြီးတကာ အနာထပိဏ္ဍိလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေသတ္တ
 ဇနာ၊ ဤခုနစ်ဦးသောသီတင်းမှူးတို့သည်၊ ပဗ္ဗသတပဗ္ဗသတဥပါသကာ
 ပရိဝါရာ၊ ငါးရာငါးရာဥပါသကာအရံပါကုန်သည်၊ အဟေသု၊ ရှိသည်ဖြစ်
 ကုန်၏၊ ဧတေသု၊ ထိုတင်းမှူးဟုမည်ထူးခေါ်လောက် ဤခုနစ်ယောက်တို့
 တွင်၊ ဧသေသော၊ ဤဓမ္မဒိန္နသည်၊ အညတရော၊ တယောက်တည်း၊ ။

ဂန္တိရာတိ၊ ဂန္တိရာဟူသည်ကား၊ ဓမ္မဂန္တိရာ၊ တရားအားဖြင့်နက်နဲ
 ကုန်၏၊ သလ္လသုတ္တာဒယော၊ သလ္လသုတ်အစရှိသည်တို့တည်း၊ ဂန္တိရတ္တာ
 တိ၊ ဂန္တိရတ္တာဟူသည်ကား၊ အတ္ထဂန္တိရာ၊ အနက်အားဖြင့်နက်နဲကုန်၏၊
 စေတနာသုတ္တန္တာဒယော၊ စေတနာသုတ္တန်အစရှိသည်တို့တည်း၊ လော
 ကုတ္တရာတိ၊ လောကုတ္တရာဟူသည်ကား၊ လောကုတ္တရတ္ထဒီပကာ၊ နိဗ္ဗာန်

အရိယမဂ်ဟူသောလောကုတ္တရာအနက်ကိုပြတတ်ကုန်၏။ အသင်္ခတသံယုတ္တာဒယော၊ အသင်္ခတသံယုတ်အစရှိသည်တို့တည်း။ သုညတာပဋိသံယုတ္တာတိ၊ သုညတာပဋိသံယုတ္တာဟူသည်ကား၊ သတ္တသုညတာဒိပကား၊ သတ္တဝါမှ ဆိတ်သည်အဖြစ်ကိုပြတတ်ကုန်၏။ ခန္ဓနိကသုတ္တန္တဒယော၊ ခန္ဓနိကသုတ္တန်အစရှိသည်တို့တည်း။ ဥပသမ္ပန္နပိဟရိဿာမဟေတိ၊ ဥပသမ္ပန္နပိဟရိဿာမဟူသည်ကား၊ ပဋိလဝိတွာရေ၍၊ ပိဟရိဿာမ၊ နေကုန်အံ၊ ဝေဠုတေဓမ္မဒိန္နသိက္ခိဗ္ဗန္တိ၊ ဝေဠုတေဓမ္မဒိန္နသိက္ခိဗ္ဗန္တိဟူသည်ကား၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ တုဌေဟိ၊ သင်တို့သည်၊ စန္ဒောပမပဋိပဒံ၊ စန္ဒောပမအကျင့်ကိုလည်းကောင်း၊ ရေထဝိနိတပဋိပဒံ၊ ရေထဝိနိတအကျင့်ကိုလည်းကောင်း၊ မောနေယျပဋိပဒံ၊ မောနေယျအကျင့်ကိုလည်းကောင်း၊ မဟာအရိယဝံသပဋိပဒံ၊ မဟာအရိယဝံသအကျင့်ကိုလည်းကောင်း၊ ပူရေန္တေဟိ၊ ဖြည့်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမေသံဥပါသကာနံ၊ ဤသီတင်းသည်တို့အား၊ အသယုဘာရံ၊ မဆောင်ရွက်နိုင်လေးလံစွာသောဝန်ကြီးကို၊ အာရောပေသိ၊ တင်တော်မူ၏။ ။

ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်၊ အာရောပေသိ၊ တင်တော် မူသနည်း၊ ဧတေ၊ ထိုဓမ္မဒိန္နစသည် များစွာဥပါသကာတို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဘူမိယံ၊ အရာ၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဩဝါဒံ၊ ဩဝါဒကို၊ နယာမိ'သုကိရေ၊ မတောင်းကုန်သတတ်၊ အဝိသေသေနပန၊ သာမညအားဖြင့်ကား၊ သဗ္ဗဘာရံ၊ အလုံးစုံသောဝန်ကို၊ ဥက္ခိပိတံ၊ ရွက်ဆောင်ခြင်းငှါ၊ သမတ္ထာဝိယ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဩဝဒတုနောဘန္တေဘဂဝါတိ၊ ဩဝဒတုနောဘန္တေဘဂဝါဟူ၍၊ ယာမိ'သုကိရေ၊ တောင်းကုန်သတတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုဥပါသကာတို့အား၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အသယုဘာရံ၊ မဆောင်ရွက်နိုင်လေးလံစွာသောဝန်ကြီးကို၊ အာရောပေန္တေ၊ တင်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝေ၊ ဤသို့ယေတေသုတ္တန္တစသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ နခေါနေတန္တိ ပဒဿ၊ နခေါနေတံဟူသောဝုဒ်အား၊ နခေါတန္တိ၊ နခေါတံဟူ၍၊ ယေဒေ၊ ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤနခေါနေတံဟူသောဝုဒ်၌၊ နကာရောပန၊ နအက္ခရာမူကား၊ ဗျဉ္ဇနသန္တိမတ္တမေဝ၊ တရံတရအနက်မရ ဗျဉ္ဇနသန္တိမျှသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တသ္မာတိ၊ တသ္မာ ဟူသည်ကား၊

ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဣဒါနိ၊ ဤအခါ၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဘူမိယံ၊ အရာ၌၊ ဌတော၊ တည်၍၊ ဩဝါဒံ၊ ဩဝါဒကို၊ ယာစထ၊ တောင်းကြကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌။ နခေါပနေတန္တိ၊ နခေါပနေတံဟူသည် ကား၊ အမွေဟိ၊ အတ္တနိဝံတို့သည်။ ဧတံ၊ ဤတရားစကားကို၊ နခေါသုတံ၊ မကြားဘူးပါသေး။ သပ္ပညောဥပါသကောတိ၊ သပ္ပညောဥပါသကောဟူသောပါဌ်၌၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်တို့၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ အဿာသနိယေဟိ၊ အဿာသနိယေဟိ၊ အဿာသနိယေဟိဟူသည်ကား၊ အဿာသကဓေဟိ၊ သက်သာခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့ဖြင့်၊ အဿာသတာယသ္မာတိ၊ အဿာသတာယသ္မာဟူသည်ကား၊ အာယသ္မာ၊ အရှင်သည်။ အဿာသတု၊ သက်သာပေလော။ ။

မာရိသောတိ၊ မာရိသော ဟူသည်ကား၊ မရဏပဗ္ဗိဗဒ္ဓေါ၊ သေခြင်းသဘောနှင့်စပ်၏။ မရဏဓမ္မောတိ၊ မရဏဓမ္မော ဟူသည်ကား၊ မရဏသဘာဝေါ၊ သေခြင်းသဘောရှိ၏။ အဓိမုဇ္ဈေဟိတိ၊ အဓိမုဇ္ဈေဟိဟူသည်ကား၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဌပေဟိ၊ ထားဘိလော၊ အဝိဇ္ဇမာပိတန္တိ၊ အဝိဇ္ဇမာပိတံဟူသည်ကား၊ ဌပိတံ၊ ထားအပ်ပြီ။ ဧဝံ၊ ဝိမုတ္တဿာတိ၊ ဧဝံ၊ ဝိမုတ္တဿဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ အရဟတ္တဝိမုတ္တဿ၊ ဤသို့အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသောဝိမုတ္တိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ယဒိဒံ၊ ဝိမုတ္တိယာ၊ ဝိမုတ္တိန္တိ၊ ယဒိဒံ၊ ဝိမုတ္တိယာ၊ ဝိမုတ္တိဟူသည်ကား၊ ဝိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အာရတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဝိမုတ္တိယာ၊ ကိလေသာမှလွတ်ခြင်း၏။ ယဒိဒံ၊ ယံ၊ နန္ဒနာနာကာရဏံ၊ အကြင်ထူးသည်၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်သော အကြောင်းကို၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုသင့်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တံ၊ နာနာကာရဏံ၊ ထိုထူးသည်၏အဖြစ်ကိုပြုတတ်သော အကြောင်းကို၊ နဝဒါမိ၊ ငါမဆို၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဘိက္ခု၊ သံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာ၏။ စေတိယာဂ်ဏ ဝတ္တေသုစေတိ၊ စေတိယာဂ်ဏ ဝတ်တို့၌လည်းကောင်း၊ အသိတိ၊ နန္ဒကဝတ္တေသုစေတိ၊ ရှစ်ဆယ့်သော၊ နန္ဒကဝတ်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဂမနိယ ဂုဏေသု၊ မဂ်၏ရှေးအဖို့ဖြစ်သော အကြောင်းကျေးဇူးတို့၌၊ ပမာဏံ၊ နာမ၊ အနန္တ ပရိမာဏဖြစ်၍ အတိုင်းအရှည်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ ထိုသို့မရှိသော်လည်း၊ မဂ္ဂေဝါ၊ မဂ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဖလေဝါ၊ ဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗိဝိဒ္ဓေ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ဥပါသကာနန္ဒ၊ ဥပါသကာတို့၏လည်းကောင်း၊

၄၄၆ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

သိက္ခာနိဿယ၊ ရဟန်းတို့၏လည်းကောင်း၊ နာနာကရဏံ၊ ထူးသည်၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်သောအကြောင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ။

၆ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ပညာပဋိလာဘာယသံဝတ္တန္တိတိဇ္ဈေ၊ ပညာပဋိလာဘာယ သံဝတ္တန္တိ ဟူသောဤပါဌ၌၊ သတ္တသေခါ၊ ခုနစ်ဦးသော သေခံတို့သည်၊ ပညာ၊ မဂ်ဖိုလ်ပညာတို့ကို၊ ပဋိလာဘန္တိ နာမ၊ ရဆဲမည်ကုန် ၏၊ ခိဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဋိလဒ္ဓပညောနာမ၊ မဂ်ဖိုလ်ပညာ ရပြီးသည်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပရေတော၊ နောက်၌၊ ပညာဗုဒ္ဓိယာတိ အာဒိသုဝိ၊ ပညာဗုဒ္ဓိယာဤသို့ အစရှိသည်တို့၌ လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤဆီအပ်ပြီးသည်လျှင်နည်းရှိသည်သာတည်း၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောသုတ်တို့၌၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည် ချည်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤရှေ့အပြီးတည်း၊ ။ ဆဋ္ဌော၊ ခြောက်ခုမြောက် သော၊ သဗ္ဗညဝဂ္ဂေါ၊ သဗ္ဗညဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၆၈-မဟာပညဝဂ်၊

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမဝဂ်၌၊ မဟာပညတာယသံဝတ္တန္တိတိအာဒိသု၊ မဟာပညတာယ သံဝတ္တန္တိဤသို့ အစရှိသောပါဌတို့၌၊ မဟန္တေ၊ ကြီး ကျယ်ကုန်သော၊ အတ္ထေ၊ သစ္စာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်စသောအနက်တို့ကို၊ ပရိဂ္ဂ ဣတိ၊ မကြွင်းစေရလက်တွင်း၌ ဆုပ်ထားသကဲ့သို့ပြုလျက်သိမ်းရယူနိုင် ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာပညာ၊ မဟာပညာမည်၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ပဋိသန္တိဒါယံ၊ ပဋိသန္တိဒါမဂ်၌၊ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဟောတော်မူအပ်သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောသုတ်တို့ ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောသုတ်တို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤရှေ့အပြီးတည်း၊ ။ ကောဒသမံ၊ တဆွဲတခုမြောက်သော၊ သောတာ ပတ္တိသံယုတ္တံ၊ သောတာပတ္တိသံယုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁၂-သစ္စသံယုတ်-၆၉-သမာဓိဝဂ်၊

၁ သစ္စသံယုတ္တဿ၊ သစ္စသံယုတ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ သမာဓိ ဝိက္ခဝေတိ၊ သမာဓိဝိက္ခဝေ ဟူသည်ကား၊ တေဝိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့

သည်။ ဖိတ္တကဂ္ဂတာယ၊ ဖိတ္တကဂ္ဂတာမှ၊ ပရိဟာယန္တိ ကိရုယုတ်ကုန်
သတတံ၊ အထ၊ ထိုသို့ယုတ်သတ်သော်၊ သဗ္ဗာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နေ
သံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဧဝံ၊ ဤတရားကို ဟောလတ်သော်၊ ဧတေ၊ ထို
ရဟန်းတို့သည်၊ ဖိတ္တကဂ္ဂတံ၊ ဖိတ္တကဂ္ဂတာကို၊ လဘိတွာ၊ ရေ၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဝနေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ဝိသေသံ၊ မင်္ဂလိတရားအထူးသို့၊ ပါပ
ဏိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးတော်ပိုက်၍၊ ဣမံဒေသနံ၊
ဤဒေသနာကို၊ အာရုဏိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏၊ တသ္မာတိဟာဘိက္ခဝေ၊ ဣဒံ
ဒုက္ခန္တိ၊ ယောဂေါကရုဏိယောဟိတ္တေ၊ တသ္မာတိဟာဘိက္ခဝေ၊ ဣဒံဒုက္ခန္တိ
ယောဂေါကရုဏိယောဟူသောဤပါဌ၌၊ ယထာဘူတာဒိဝသေန၊ ယထာ
ဘူတစသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ကါရုဏန္တေ၊ အကြောင်းကိုပိုင်းခြားခြင်း
ကို၊ ပေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိ၊ ထိုစကားကိုသင်ရှားပြအံ့၊ ဣဒံ၊ ဤအနက်
သဘောကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်စွာသမာဓိရှိသော၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ စတ္တာရိသစ္စာနိ၊ လေးပါးသောသစ္စာတို့ကို၊ ယထာ
ဘူတံ၊ အဟုတ်အဟတ်၊ ပဇာနာတိ၊ သိနိုင်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တုဗ္ဗဟိ
ဝိသင်တို့သည်လည်း၊ သမာဟိတေဟိ၊ တည်ကြည်စွာသမာဓိရှိကုန်
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ စတုန္နံသစ္စာနံ၊ လေးပါးသောသစ္စာတို့ကို၊ ယထာဘူ
တံ၊ အဟုတ်အဟတ်၊ ပဇာနတ္ထာယ၊ သိခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဣဒံ၊ ဤတဏှာ
ကြည့်သောတေဘူမကတရားသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ယောဂေါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်သောလုံ့လကို၊ ကရုဏိယော၊ ပြုသင့်၏။

တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ စတ္တာရိသစ္စာနိ၊ လေးပါး
သောသစ္စာတို့သည်၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါတုဘာဝါဝေ၊
ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်၊ ပါကဇ္ဇာနိ၊ ပေါ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏၊ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်ကား၊ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ သုဝိဘတ္တာနိ၊ ကောင်းစွာဝေဖန်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏၊ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်ကား၊ တေသုစ၊ ထိုလေးပါးသောသစ္စာတို့၌
လည်း၊ အပရိမာဏာနိ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော၊ ဝဏ္ဏာနိ၊ အက္ခရာတို့
သည်၊ အပရိမာဏာနိ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော၊ ပဗျေနာနိ၊ နာမ်စ
သောဝုဒ်တို့၏ အပေါင်းဖြစ်သောဝါကျတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်ကား၊ တေသံ၊ ထိုလေးပါးသောသစ္စာတို့၏၊ အပ္ပဗို့

၄၄၀ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ၊

ဝိဒ္ဓတ္တာ၊ ထိုးထွင်း၍မသိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝဇ္ဇံ၊ တေဘူမကဝဋ်
ဒုက္ခသည်၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ပွား၏၊ တေသံ၊ ထိုသစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို၊ ပဋိဝိဒ္ဓ
ကာလတော၊ ထိုးထွင်း၍သိရာကာလမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဝဇ္ဇံ၊ တေဘူမကဝဋ်
ဒုက္ခသည်၊ နဝဇ္ဇတိ၊ မတိုးမပွားပျားရေကုသိုလ်တစတစဆုတ်ယုတ်ပျက်စီး
၏၊ တဿ၊ ထိုသို့ဝဋ်ဒုက္ခ၏ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လေး
ပါးသောသစ္စာကိုမှန်စွာရမိသိသည်ရှိသော်၊ နောစ၊ ငါတို့အားလည်း၊ ဝဇ္ဇံ
ဝဋ်ဒုက္ခသည်၊ နဝဇ္ဇိဿတိ၊ မတိုးမပွားမပျက်စီးလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံး
ထား၍၊ တုမှေဟိ၊ သင်တို့သည်၊ ဣဒံ၊ ဤတဏှာကြည်သော၊ တေဘူမက
တရားသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာမည်၏၊ ယောဂေါ၊ ထစ်ထစ်ခွခွပစ္စက္ခသိ
အောင်အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုသင့်၏။ ။

၂ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယသုတ်ကို၊ ကာယဝိဝေကဝိကလ္လ္လာနံ၊ ကာယဝိဝေ
ကဋ္ဌာချီကုန်သောရဟန်းတို့၏၊ ကာယဝိဝေကပဋိလာဘတ္ထာယ၊ ကာယဝိ
ဝေကကိုရခြင်းအကျိုး၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ အဘိသမယာယာတိ၊ အဘိသမယာ
ယဟူသည်ကား၊ အဘိသမယတ္ထာယ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုထိုးထွင်း၍
သိခြင်း၌၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊ သမဏဗြာဟ္မဏာတိဇ္ဇေ၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ
ဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ သာသနာစရာ၊ သာသနာတော်၌ သက်ဝင်ကုန်
သောသမဏဗြာဟ္မဏတို့ကို၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏။ ။

၄ စတုတ္ထပဉ္စမေသု၊ စတုတ္ထသုတ်ပဉ္စမသုတ်တို့၌၊ တထာ၊ ထိုတတိယ
သုတ်အတူ၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ ထိုသို့အနက်
တူသော်လည်း၊ တေနတေနအဘိလာပေန၊ ထိုထိုသို့သော သဒ္ဓါအထူး
ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓိနကာနံ၊ လေးပါးသော သစ္စာကိုမြန်စွာသိလတ္တံ့၊ ကုန်သောဝေနေ
ယုတို့၏၊ အဇ္ဈာသယေန၊ အလိုဖြင့်၊ တောနိ၊ ဤစတုတ္ထသုတ်ပဉ္စမသုတ်တို့
ကို၊ ဝုတ္တာနိ၊ အသီးအသီးဟောအပ်ကုန်၏။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ အဘိသမ္ပန္နံ၊ ပကာသေတုန္တိ၊ အဘိသမ္ပန္နံ
ပကာသေတုံဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဘိသမ္ပန္နော၊ ထူးသော
ဉာဏ်ဖြင့်ကိုယ်တိုင်သာသစ္စာလေးပါးကိုသိပြီး၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်
တော်ကို၊ အဘိသမ္ပန္နံ၊ အဘိသမ္ပန္နဟူ၍၊ ပကာသယိံသု၊ ပြကုန်ပြီ၊ ဟိ၊
ဆက်၍ဆိုအံ့၊ ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤဆဋ္ဌသုတ်၌၊ သမ္ပညဗုဒ္ဓါစ၊ သမ္ပညတရား
တို့ကိုလည်း၊ သမဏဂ္ဂဟဏေန၊ သမဏသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်
ကုန်၏။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ အနေကဝိဟိတန္တိ၊ အနေကဝိဟိတံဟူ
 သည်ကား၊ အနေကဝိဝံ၊များသော အပြားရှိသော၊ တိရစ္ဆာန်ကထန္တိ၊
 တိရစ္ဆာန်ကထံဟူသည်ကား၊ အနိယျာနိကတ္တာ၊ ဒုဂ္ဂတိမှလည်းကောင်း
 သံသရာမှလည်းကောင်းထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော သဂ္ဂမဂ္ဂမောက္ခ
 မဂ္ဂ၌မယှဉ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဂ္ဂမောက္ခမဂ္ဂါနံ၊ နတ်ရွာခရီး၊ နိဗ္ဗာန်
 ခရီးတို့၏၊ တိရစ္ဆာန် ဘုတ်၊ ဇီလာ ကန်လန် တားဆီးတတ်သည် ဖြစ်၍
 ဖြစ်သော၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ရာဇကထန္တိ အာဒိသု၊ မင်းစကား စိုးစကား
 စသည်တို့၌၊ ရာဇာနံ၊ မင်းတို့ကို၊ အာရတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ မဟာသဗ္ဗ
 တော၊ မဟာသဗ္ဗတမင်းသည်၊ မန္တတော၊ မန္တတ်မင်းသည်၊ ဓမ္မာသောကော
 ဓမ္မာသောကမင်းသည်၊ ဇဝံမဟာနုဘာဝေါ၊ ဤသို့ဘုန်းအာနုဘော်ကြီးမား
 ၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့ အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ပဝတ္တကထာ၊
 အထူးထူး အထွထွ ပြောဟောသော စကားသည်၊ ရာဇကထာ၊ မင်း
 စကားမည်၏၊ စောရ ကထာဒိသု၊ စောရကထာ စသည်တို့၌၊ ဧသေဝ
 နယော၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
 တေသု၊ ထိုရာဇကထာစသည်တို့၌၊ အသုကောရာဇာ၊ ဤမည်သောမင်း
 သည်၊ အဘိရူပေါ၊ ထူးမြတ်သောအဆင်းရှိ၏၊ ဒဿနိယော၊ ရှုခြင်းငှါ
 လျှောက်ပတ်၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဂေ
 ဟံသိတကထာဝ၊ ကာမဂုဏ်ကိုမှီသောစကားသည်သာလျှင်၊ တိရစ္ဆာန်
 နကထာ၊ နတ်ရွာ ခရီး၊ နိဗ္ဗာန် ခရီး၏ ဇီလာ ကန်လန် စကား မည်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ အလျှောက်ဆိုအံ့၊ ဇဝံမဟာနုဘာဝေါ၊ ဤသို့ကြီးမား
 သောဘုန်းတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ သောဝိနာမ၊ ထိုမင်းသျှက်လည်း၊
 ခယံ၊ ယျက်ခြင်းကုန်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်ရသုံသေး၏၊ ဣတိဇဝံပဝတ္တာ
 ပန၊ ဤသို့ပြောဆိုသောစကားသည်ကား၊ ကမ္မဋ္ဌာနဘာဝေ၊ အမြဲမရှိသည်
 အဖြစ်နှင့်စပ်သည်အဖြစ်ကြောင့် စတုသဗ္ဗကမ္မဋ္ဌာန်း၏ အဖြစ်၌၊ တိဇ္ဇတိ၊
 တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဗ္ဗဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ စောရေသုဝိ၊ ခိုးသူတို့တွင်လည်း၊
 မူလဒေဝေါ၊ မူလဒေဝဦးသူသည်၊ ဇဝံမဟာနုဘာဝေါ၊ ဤသို့အာနုဘော်
 ကြီး၏၊ မေဃမာလော၊ မေဃမာသဦးသူသည်၊ ဇဝံမဟာနုဘာဝေါ၊ ဤသို့
 အာနုဘော်ကြီး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကမ္မံ၊ ခိုးမှုဝိုက်မှုကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ အဟော
 သုရာ၊ ဩဉာဓိကုန်စွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂေဟသိတကထာဝ၊ ကာမဂုဏ်ကို
 မှီသော စကား သည်သာလျှင်၊ တိရစ္ဆာန် ကထာ၊ တိရစ္ဆာန် ကထာ
 မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယုန္တေဝိ၊ တစ်မတ်စကား၌လည်း၊ သာရက

၄၅၀ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ယုဒ္ဓါဒိသု၊ ဘာရတမင်းညီနောင် စစ်ထိုးခြင်းစသည်တို့၌၊ အသုကော၊
ဤမည်သောသူကို၊ ဇေဝံမာရိတော၊ ဤသို့သတ်အပ်၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်း
ကောင်း၊ ဇေဝံဝိဒ္ဓေါ၊ ဤသို့ထိုးခုတ်အပ်၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ကာ
မဿာဒ ဝသေနေဝ၊ ကာမဟူသော အဿာဒ၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊
ကထာ၊ ပြောဆိုသောစကားသည်၊ တိရုတ္တန္တနကထာ၊ နတ်ရွာခရီး နိဗ္ဗာန်
ခရီး၏ ဖိလ္လာ ကန်လန် စကားမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေပိနာမ၊ ထိုသို့
ဘုန်းလက်ရုံးအာဏာကြီးစွာသောမင်းတို့လျက်လည်း၊ ခယံဂတာ၊ ကုန်
ခြင်း ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သေး၏၊ ဇေတိဇေဝံပဝတ္တပန၊ ဤသို့ခယ
ဝယတင်၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းဝင်အောင် ပြောသောစကားသည်ကား၊ သဗ္ဗတ္ထ၊
အလုံးစုံသောအရာ၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနမေဝ၊ အမြဲမရှိသည်အဖြစ်နှင့်စပ်၍ စတု
သစ္စကမ္မဋ္ဌာန်းမည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

အဝိစ၊ ဆိုဘွယ်အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ အန္ဓာဒိသု၊ ထမင်းစကား ဟင်း
စကားစသည်တို့၌၊ ဇေဝံဝတ္ထဂန္ဓရသသမ္ပန္နံ၊ ဤသို့အဆင်း အနံ့ အရသာ
နှင့်ပြည့်စုံသော ခဲဘွယ်သောဇဉ်ကို၊ ခါဒိမ္မာ၊ ခဲဘူးကုန်ပြီး၊ ဝိဝိမ္မာ၊ သောက်
ဘူးကုန်ပြီး၊ ပရိဘုဉ္ဇိမ္မာ၊ သုံးဆောင်ဘူးကုန်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကာမဿာဒ
ဝသေန၊ ကာမဟူသောအဿာဒ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ကထေတုံ၊ ပြောဆိုခြင်း
ငှါ၊ နဝဋ္ဌတိ၊ မသင့်၊ ပန၊ အသင့်ကိုဆိုအံ့၊ သာတ္ထကံ၊ ဒါနသီလစသည်ကို
မှီသည်ဖြစ်၍ အစီးအပွားနှင့်သွဉ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဇေဝံ
ဝတ္ထာဒိသမ္ပန္နံ၊ ဤသို့အဆင်းအနံ့ အရသာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အန္ဓပါနဝတ္ထ
သယနမာလာဂန္ဓဝိလေပနံ၊ ထမင်း အဖျော် အဝတ် အိပ်ရာ ပန်း နံ့သာ
နံ့သာပျောင်းကို၊ ဝိလဝန္တနံ၊ ဝိလ ပြုစင် သခင် ကောင်းတို့အား၊
အဒမ္မာ၊ လှူဘူးကုန်ပြီး၊ စေတိယေ၊ စေတိတော်၌၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊
အကရိမ္မာ၊ ပြုဘူးကုန်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထေတုံ၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဌတိ၊
သင့်၏။ ။

ဉာတိကထာဒိသုပိ၊ ဆွေမျိုးစကားစသည်တို့၌လည်း၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့
၏၊ ဉာတကော၊ ဆွေမျိုးတို့သည်၊ သူရာ၊ ရဲရင့်ကုန်၏၊ သမတ္တာ၊ စွမ်းပကား
နှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ မယံ၊ ငါတို့
သည်၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဝိဠေဟိ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်သော၊ ယာနေဟိ၊ ထမ်းစင်
ဒဝယ်စီးဘွယ်သံလျှင်းဆင်မြင်းရထား အပါးပါးသောယာဉ်သာတို့ဖြင့်၊
ဝိစရိမ္မာ၊ တွည့်လည်ပျော်ပါသွားလာကုန်ပြီး၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊

အဿာဒဝသေန၊ သာယာသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ နဝနွတိ၊
မသင့်၊ သာတ္ထကံပန၊ အစီးအပွားနှင့်စပ်သည်ကိုကား၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နော၊
ငါတို့၏၊ တပိညာတကာ၊ ဆင်ပြောင် ခြင်္သေ့၊ ရင်ဆိုင် တွေ့လည်းကြောံ
လေ၊ မရှိ သတ္တိမြောက်များ စွမ်းပကားနှင့် ပြည့်စုံသော ထိုဆွေမျိုးတို့
သည်လည်း၊ ခယံ၊ ကုန်ခြင်း ပျက်ခြင်းသို့၊ ဂဇာ၊ ရောက်ကုန်ပြီ၊ ဣတိဝါ၊
ဤသို့လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးသောအခါ၌၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဧဝံ၊
ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဥပါဟနာ၊ ဘိနဝ်တို့ကို၊ သံဃဿ၊ သံဃာ
တော်အား၊ အဒဌာ၊ လှူဘူးကုန်ပြီ၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ကထေ
တဗ္ဗံ၊ ပြောဆိုအပ်၏။ ။

ဂါမကထာဒိသုဝိ၊ မြို့ရွာစကား စသည်တို့၌လည်း၊ သုနိဝိဋ္ဌ နုနိဝိဋ္ဌ
သုတိက္ခ နုတ္တိက္ခဒိ ဝသေနဝါ၊ တင့်တယ် ကောင်းမွန်စွာ တည်ထောင်
အပ်၏ မတင့်မတယ် တည်ထောင်အပ်၏ဝပြော သာယာ၏ ငတ်မွတ်
ခေါင်းပါး၏ ဤသို့စသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အသုကဂါမ
ဝါယိနော၊ ဤမည်သောရွာသားတို့သည်၊ သူရော၊ ရဲကုန်၏၊ သမတ္ထာ၊ လုပ်
ရည်ကြံရည်ရှိကုန်၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿာဒ
ဝသေန၊ သာယာသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝတ္ထု၊ ပြောဆိုခြင်းငှါ၊ နဝနွတိ၊
မသင့်၊ သာတ္ထကံပန၊ အစီးအပွားနှင့်စပ်သည်ကိုကား၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သဒ္ဓါ၊
ကံကံ၏ အကျိုးစသည်ကို ယုံကြည်ကုန်၏၊ ပသန္နာ၊ ရတနာသုံးပါးကို
ကြည်ညိုကုန်၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ခယံဂတာ၊ ကုန်ခြင်းပျက်
ခြင်းသို့ရောက်ကုန်ပြီ၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ နဝ
နွတိ၊ အပ်၏၊ နိဂမနဂရဇနပဒကထာသုဝိ၊ နိဂုံးမြို့ ဇနပုဒ်စကားစသည်တို့
၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤဆိုပြီးသည်သာလျှင်နည်းရှိ၏။ ။

☞ ဣတ္ထိကထာပိ၊ မိန်းမစကားသည်လည်း၊ ဝဏ္ဏသဏ္ဌာနာဒိနိ၊ အဆင်း
သဏ္ဌာန် စသည်တို့ကို၊ ပနိစ္စ၊ စွဲ၍၊ အဿာဒဝသေန၊ သာယာသည်၏
အစွမ်းဖြင့်၊ နဝနွတိ၊ မအပ်၊ သဒ္ဓါ၊ ကံကံ၏အကျိုးစသည်ကိုယုံကြည်ကုန်
၏၊ ပသန္နာ၊ ရတနာသုံးပါးကိုကြည်ညိုကုန်၏၊ ခယံဂတာ၊ ကုန်ခြင်းပျက်
ခြင်းသို့ရောက်ကုန်ပြီ၊ ဣတိဝေဝေ၊ ဤသို့သာလျှင်၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ နဝ
နွတိ၊ သင့်၏။ ။

သုရကထာပိ၊ သူရဲစကားသည်လည်း၊ နုနိဝိဋ္ဌောနာမ၊ နုနိဝိတ္တအမည်
ရှိသော၊ ယောဇော၊ သူရဲကြီးသည်၊ သူရော၊ ရဲရင့်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ

ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿာဒဝသေန၊ သာယာသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်း
 ဌ၊ နဝရတိ၊ မအပ်၊ သဒ္ဓါ၊ ကံကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်သည်၊ ပသန္နော၊
 ရတနာသုံးပါးကိုကြည်ညိုသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ခယံဂတော၊ ကုန်ခြင်း
 ပျက်ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ဣတိဝေမေဝ၊ ဤသို့သာလျှင်၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းဌ၊ ဝရ
 တိ၊ အပ်၏၊ သုရာကထာတိပိ၊ သုရာကထာဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏၊
 စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊ သာဝိဇေသ၊ သုရာကထာ၊ ထိုသေစကားသည်လည်း၊
 ဝေရူပါနာမေ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်မည်သော၊ သုရာ၊ သေသည်၊ ဝိတာ၊
 သောက်အပ်သည်ရှိသော်၊ ရတိဇနနိ၊ နတ်စည်းစိမ်ကောင်း ငွေသို့မွေ
 လျော်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿာဒဝ
 သေနဝ၊ သာယာအပ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းဌ၊
 နဝရတိ၊ မအပ်၊ အာဒိနဝဝသေနပန၊ အပြစ်ကိုပြသည်၏အစွမ်းဖြင့်ကား၊
 ဥပ္ပတ္တကသံဝတ္တနိကာ၊ ရူးသွပ်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့
 အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းဌ၊ ဝရတိ၊ အပ်၏။ ။

ဝိသိခါကထာပိ၊ ခရီးအစဉ်အိမ်ဈေးလမ်းစကားသည်လည်း၊ အသုက
 ဝိသိခါ၊ ဤမည်သောလမ်းအစဉ်သည်၊ သုနိဝိဋ္ဌာ၊ တင့်တယ်လျောက်ပတ်
 စွာတည်ထောင်အပ်၏၊ ဒုန္နိဝိဋ္ဌာ၊ မတင့်တယ်မညီညွတ်တည်ထောင်အပ်
 ၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အသုကဝိသိခါယ၊ ဤမည်သောအိမ်စဉ်
 လမ်း၌၊ ဝါသိနော၊ နေကုန်သောသူတို့သည်၊ သုရာ၊ ရဲရင့်ကုန်၏၊ သမတ္ထာ၊
 စွင်းနှိုင်းကုန်၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အဿာဒဝသေနဝ၊ သာ
 ယာသဖြင့်သာလျှင်၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းဌ၊ နဝရတိ၊ မအပ်၊ သဒ္ဓါ၊ ကံကံ၏
 အကျိုးကိုယုံကြည်ကုန်၏၊ ခယံဂတော၊ ကုန်ခြင်းပျက်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်
 ပြီ၊ ဣတိဣစ္စေဝ၊ ဤသို့သာလျှင်၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းဌ၊ ဝရတိ၊ အပ်၏။ ။

ကုမ္ဘဋ္ဌာနကထာတိ၊ ကုမ္ဘဋ္ဌာနကထာဟူသည်ကား၊ ဥဒကတိတ္ထ
 ကထာ၊ ရေစိပ်စကားကို၊ ကုမ္ဘဋ္ဌာနကထာတိ၊ ကုမ္ဘဋ္ဌာနကထာဟူ၍၊
 ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကုမ္ဘဒါထိကထာ၊ ရေခပ်ကျွန်မစကား
 ကို၊ ကုမ္ဘဋ္ဌာနကထာတိ၊ ကုမ္ဘဋ္ဌာနကထာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သာဝိ၊
 ထိုရေခပ်ကျွန်မ စကားသည်လည်း၊ ပါသာဒိကာ၊ ကြည်ညို ဘွယ်ရှိ၏၊
 နစ္စိတုံ၊ ကခြင်းဌ၊ လည်းကောင်း၊ ဂါယိတုံ၊ သိခြင်းဌ၊ လည်းကောင်း၊ ဆေ
 ကာ၊ လိမ္မာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿာဒဝသေန၊ သာယာသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊
 ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းဌ၊ နဝရတိ၊ မအပ်၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ပသန္နော၊

ရတနာသုံးပါးကိုကြည်ညို၏။ ဣတိအာဒိနာ။ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊
နည်းဖြင့်၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်း၌၊ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ။

အတိတဉာတိကထာ၊ အတိတ်ဆွေမျိုးစကားကို၊ ဝုဗ္ဗပေတကထာ။
ဝုဗ္ဗပေတ ကထာဟူ၍၊ ဝုဗ္ဗတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယတ္ထ၊ ထိုလွန်လေပြီးသော
အတိတ်ဆွေမျိုးစကား၌၊ ဝတ္ထမာနဉာတိကထာသဒိသောဝ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဆွေ
မျိုးစကားနှင့်တူသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

ဝုရိမကထာပစ္ဆိမကထာဟိ။ ဤသုတ်၌သာသော ရှေးစကား နောက်
စကားတို့မှ၊ ဝိမုတ္တာ၊ လွတ်သော၊ အဝသေသာ၊ ကြွင်းသော၊ နာနာသဟာ
ဝါ၊ အထူးထူးသောသဘောရှိသော၊ နိရတ္တကကထာ၊ အကျိုးမရှိစီးပွားမဲ့
သောစကားကို၊ နာနတ္တကထာတိ၊ နာနတ္တကထာဟူ၍၊ ဝုဗ္ဗတိ၊ ဆိုအပ်၏။
အယံလောကော၊ ဤလောကကို၊ ကေန၊ အဘယ်သူသည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ဗန်
ဆင်းအပ်သနည်း၊ အသုကေနနာမ၊ ဤမည်သောပဇာပတိနတ်မင်းသည်၊
နိဗ္ဗိတော၊ ဗန်ဆင်းအပ်၏။ ကာကော၊ ငါးသည်၊ သေတော၊ ဖြို၏။ အဋ္ဌိနံ၊
အရိုးတို့၏၊ သေတတ္တာ၊ ဖြိုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဗကာ၊ ဥဗ္ဗျင်းတို့
သည်၊ ရုတ္တာ၊ နီကုန်၏၊ လောဟိတဿ၊ သွေး၏။ ရတ္တတ္တာ၊ နီသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်တည်း၊ ဣတိဝေမာဒိကာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ လောကာယတဝိ
တဏှာ သဗ္ဗာပကထာ၊ လောကာယတမည်သော ဝိတဏှာကျမ်း၌ လာ
သောအကျိုးမရှိသောစကားကိုပြောဆိုခြင်းကို၊ လောကက္ခာယိကာတိ၊
လောကကိုကြားကြောင်းစကားဟူ၍၊ ဝုဗ္ဗတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ သမုဒ္ဓေါ၊ သမုဒ္ဓရာသည်၊ သာဂရော၊ သာဂရ
မည်သနည်း၊ သာဂရဇေဝေနော၊ သာဂရမည်သောမင်းသည်ပင်လျှင်၊
ခဏိတတ္တာ၊ တူးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သာဂရော၊ သာဂရမည်၏၊
မေ၊ ငါသည်၊ ခတော၊ တူးအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟတ္ထမုဒ္ဓါယ၊ လက်ဆုပ်ပြ
သဖြင့်၊ တံတေန၊ ထိုသာဂရမည်သောမင်းသည်၊ နိဝေဒိတတ္တာ၊ ကြား
အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမုဒ္ဓေါ၊ သမုဒ္ဓရာမည်၏။ ဣတိဝေမာဒိကာ၊
ဤသို့အစရှိသော၊ နိရတ္တက သမုဒ္ဓက္ခာန ကထာ၊ အနက်မရ အကျိုးမရှိ
သမုဒ္ဓရာကိုကြားသောစကားသည်၊ သမုဒ္ဓက္ခာယိကာနာမ၊ သမုဒ္ဓက္ခာယိ
ကမည်၏။ ။

၄၅၄ မဟာဝိသုဒ္ဓိသုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဣတိဣမိနာပကာရေန၊ ဤသို့သောအပြားဖြင့်၊ ဘဝေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဣမိနာပကာရေန၊ ဤသို့သောအပြားဖြင့်၊ အဘဝေါ၊
 ပြတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယံဝါတံဝါ၊ အမှတ်မရှိဟုတ်ဟုတ်ငြား
 ငြားသော၊ နိရုတ္တကကာရဏံ၊ အနက်မရှိအဖတ်မပါ အရည်မျှသာဖြစ်
 သောအကြောင်းကို၊ ဝတ္ထု၊ ဆို၍၊ ပဝတ္ထိတကထာ၊ ဖြစ်စေအပ်သောစကား
 သည်၊ ဣတိဘဝါဘဝကထာ၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်ဖြစ်၍ ဤသို့သော
 အကြောင်းဖြင့်ပြတ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊ ဇေတ္ထံ၊ ဤဘဝါဘဝဟူသောပုဒ်၌၊
 သဿတိ၊ ဖြစ်သည်ကို၊ ဘဝေါတိ၊ ဘဝဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဥစ္ဆေဒံ၊
 ပြတ်သည်ကို၊ အဘဝေါတိ၊ အဘဝဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟာနိ၊ ဆုတ်
 ယုတ်သည်ကို၊ အဘဝေါတိ၊ အဘဝဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကာမသုခံ၊
 ကာမသုခကို၊ ဘဝေါတိ၊ ဘဝဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အတ္တကိလမထော၊
 အတ္တကိလမထာကို၊ အဘဝေါတိ၊ အဘဝဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိဇေ
 ပဝတ္ထာယ၊ ဤသို့ဖြစ်သော၊ ဆဗ္ဗဓာယ၊ ခြောက်ပါးအပြားရှိသော၊ ဣမာယ
 ဣတိဘဝါဘဝကထာယ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောဣတိဘဝါ ဘဝစကား၌၊
 သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဗာတ္ထိံသ၊ သုံးဆဲ့နှစ် ပါးကုန်သော စကားသံတို့သည်၊
 တိရုစ္ဆာနကထာနာမ၊ သက္ကမဂ္ဂမောက္ခမဂ္ဂ၏ ဗီလဟာနံသီးတားဖြစ်တတ်
 သောစကားမည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊
 သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသောသုတ်တို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာတည်း၊
 ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၂-သစ္စသံယုတ်-၁၀၀-ဓမ္မစက္ကပဝတ္ထနဝဂ်၊

၁ ဒုတိယဿ၊ ဒုတိယဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ ဗာရာဏသီယန္တိ၊
 ဗာရာဏသီယံဟူသည်ကား၊ ဇေနာမကေ၊ ဤသို့ဗာရာဏသီဟု အမည်ရှိ
 သော၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊ ဣသိပတနေမိဂဒါယေတိ၊ ဣသိပတနေမိဂဒါယေဟူ
 သည်ကား၊ ဣသိနံ၊ သီလက္ခန္ဓစသည်များစွာကျေးဇူးရှာကုန်သောဘုရား
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏၊ ပတနုပ္ပတနဝသေန၊ သက်ကျရာပျံသွားရာ၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဇေလဒ္ဓနာမေ၊ ဤသို့ဣသိပတနဟုဆိုအပ်သော အမည်ရှိသော၊
 မိဂါနံ၊ သားတို့အား၊ အာယဒါနဝသေန၊ ဘေးမဲ့ ပေးသည်၏ အစွမ်း
 ဖြင့်၊ ဒိန္နတ္တာ၊ ပေးလှူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မိဂဒါယသင်္ခါတေ၊

မိဂါဒါယဟု ဆိုအပ်သော၊ အာရာမေ၊ အရံ၌၊ ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုအုံး၊
ဧတ္ထ၊ ဤမိဂဒါယ တော၌၊ ဥပ္ပန္နုပ္ပန္နာ၊ ပွင့်တော်မူကုန် ပွင့်တော်မူကုန်
သော၊ သဗ္ဗညုဏှသယော၊ ဘုရားသဗ္ဗညုတို့သည်၊ ပတန္တိ၊ သက်ကျ
ကုန်၏၊ ဓမ္မစက္ကပဝတ္ထနတ္ထံ၊ ဓမ္မစက္က ပတရားကို ဟောတော်မူခြင်းငှါ၊
ဩဿိဒန္တိ၊ သက်ကျ ကုန်၏၊ နိဿိဒန္တိ၊ သက်ကျကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နန္ဒမူလကပဏ္ဏာရတော၊ နန္ဒမူ
ရွှေဂူမှ၊ သတ္တာယာစွယေန၊ ခုနစ်ရက် လွန်သော အခါ၌၊ နိရောဓ သမာ
ပတ္တိတော၊ နိရောဓသမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌိတာ၊ ထလတ်ကုန်၍၊ အနောတတ္ထ
ဒဟေ၊ အနောတတ် အိုင်၌၊ ကတ မုခ ဓောဝန ကိစ္စာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော
မျက်နှာတော်သန်စင်ခြင်းကိစ္စရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာကာသေန၊ ကောင်း
ကင်ခရီးဖြင့်၊ အာဂတိံ၊ လာကုန်လတ်၍၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဏှသယောဝိ၊ ပစ္စေက
ဗုဒ္ဓါဏှသိတို့သည်လည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌၊ ဩဿိဒန္တိ၊ နိရောဓသမာပတ်
မှနစ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပတန္တိ၊ သက်ကျကုန်၏၊ ဥပေါသထတ္ထဉ္စ၊ ဥပုသ်
ပြုခြင်းကိစ္စအကျိုးငှါလည်းကောင်း၊ အနုပေါသထတ္ထဉ္စ၊ ဥပုသ်မှတစ်ပါး
သောကိစ္စအကျိုးငှါလည်းကောင်း၊ သန္နိပတန္တိ၊ စည်းဝေးကုန်၏၊ ဂန္ဓမာ
ဒနံ၊ ဂန္ဓမာဒနတောင်သို့၊ ပဋိဂစ္ဆန္တောစ၊ ပျံကြွကုန်သည်ဖြစ်၍ လည်း၊
တတော၊ ထိုမိဂဒါယတောမှ၊ ဥပ္ပတန္တိ၊ အတောင်နှစ်ဘက်ဟူးဟူးယက်
သည်ဌက်ဂဠုန်သွင် ကောင်းကင်အပျား ပျံကြွသွားကုန်၏၊ ဣတိဝိ၊ ထို
ကြောင့်လည်း၊ ဣမိနာဣသိနံ ပတနုပ္ပဓာနဝသေန၊ ဤဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
ဧသိတို့၏ သက်ကျရာပျံကြွရာ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တံ၊ ထိုမိဂဒါယတော
ကို၊ ဣသိပတနန္တိ၊ ဣသိပတနဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ၊

အာမန္တေသိတိ၊ အာမန္တေသိဟူသည်ကား၊ ဒီပင်္ကရေပါဒမူလေ၊ ဒီပင်္က
ရာဘုရားမြတ်စွာခြေတော်ရင်း၌၊ ကတာဘိနိဟာရတော၊ တံတားကျော်
ဆစ်ခင်းပစ်ပေးလှူဆုကြီးယူသည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပါရမီယော၊ အမျှသုံး
ဆယ်သောပါရမီတို့ကို၊ ပူရေန္တော၊ ဖြည့်တော်မူလျက်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်
သဖြင့်၊ ပန္နိမဘဝံ၊ ပန္နိမဘဝသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ပန္နိမဘဝစ၊ ပန္နိ
မဘဝ၌လည်း၊ မဟာဘိနိက္ခမနေန၊ မြတ်သောဒတောထွက်တော်မူခြင်း
ဖြင့်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဗောဓိမဏ္ဍံ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်
၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌၊ အပရာဇိတပလ္လင်္ဂေ၊ အပရာဇိတပလ္လင်၌၊
နိဿိန္နော၊ နေတော်မူလျက်၊ မာရဗလံ၊ မာရ်မင်းမှိုလ်ထုရဲမက်ရက်ကို၊ ဘိဒ္ဓိ
တွာ၊ ပျက်လတ်ပြီး၍၊ ပဌမယာမေ၊ ကဆုန်လပြည့်ပဌမယာဝ၌၊ ပုဗ္ဗေနိဝါ

၄၅၆ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

သံ၊ရှေးနေဘူးသောခန္ဓာအမည်အမျိုးစသည်ကို၊ အနုဿာရိတွာ၊ အော်
မေ့တော်မူ၍၊ မဏ္ဍိမယာမေ၊မဏ္ဍိမယာသံဌိ၊ ဗိဇ္ဇစက္ခ၊ဗိဇ္ဇစက္ခ၊အဘိညာဉ်
ကို၊ဝိသောဓေတွာ၊ထုတ်သင်၍၊ပစ္ဆိမယာမာဝဿာနေ၊ ပစ္ဆိမယာသံဌိ
အသုံး၌၊ဒသသဟသဝိလောကဓာတုံ၊တသောင်းသောလောကဓာတ်ကို၊
ဥဒ္ဓါဒေန္တော၊ ဝဲ၊တင်ထပ်စေချက်၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်သို့၊
ပတွာ၊ရောက်၍၊သတ္တသတ္တာနိ၊လေးဆယ်ကိုးရက်တို့ကို၊ ဗောဓိမဏ္ဍေ၊
ဗောဓိမဏ္ဍိ၌၊ဝိတိနာမေတွာ၊လွန်စေ၍၊ ဗြဟ္မန၊သဟမ္ပတိဗြဟ္မာမင်း
သည်၊အာယာစိတဓမ္မဒေသနေ၊တောင်းပန်အပ်သောတရားဟောခြင်း
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဗုဒ္ဓစက္ခ၊နာ၊အာသယာနုသယညာဏ်ဇ္ဇန္တိယမရောပရိယတ္တိ
ညာဏ်တော်နှစ်ပါးဘုရားမျက်စိဖြင့်၊လောကံ၊သတ္တလောကကို၊ ဩလော
ကေတွာ၊ ကြည့်တော်မူ၍၊ လောကာနုဂ္ဂဟေန၊ လောကကို ခြီးမြှောက်
တော်မူလိုသောစိတ်ဖြင့်၊ ဗာရာဏသီ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့၊ ဝဇ္ဇံ၊ကြွ
တော်မူ၍၊ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ၊ပဉ္စဝဂ္ဂိတို့ကို၊ သညာပေတွာ၊ငါဘုရားဖြစ်ပြီဟုသိ
စေတော်မူလတ်ပြီး၍၊ ဓမ္မစက္ကံ၊ပဋိဝေဓညာဏ် ဒေသနာညာဏ်တည်းဟူ
သောတရားစကြာရဟန်ကို၊ ပဝတ္ထေတုကာမော၊ လည်စေတော်မူလို
သည်ဖြစ်၍၊အာမန္တေ၊ခေါ်တော်မူ၏။ ၊

ဧဒမေတိက္ခဝေအန္တာတိ၊ ဧဒမေတိက္ခဝေအန္တာဟူသည်ကား၊ တိက္ခ
ဝေ၊သံသရာတေးကို ရှုကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့၊ ဧ၊ နှစ်ပါးကုန်
သော၊ ဣမေကောဋ္ဌာသာ၊ ဤတရားအဖို့အရတို့ကို၊ ပန၊ဆက်၍ဆိုအံ့၊
ဣမဿ၊ ဧဒမေတိက္ခဝေအန္တာပဗ္ဗဇိတေနဟူသောဤစကားကို၊ သမုဒါ
ဟာရေန၊ မြွက်ဆိုတော်မူသည်နှင့် တပြိုင်နက်သော ကာလ၌၊ ပဝတ္ထ
နိဋ္ဌောသော၊ဖြစ်သောဝဲ၊တင်သံသည်၊ဟေဋ္ဌာအင်္ဂမိ၊အောက်အင်္ဂမိသို့
ဥပရိဘဝဂ္ဂံ၊အထက်ဘဝက်သို့၊ပတွာ၊ရောက်၍၊ ဒသသဟသဝိလောက
ဓာတုံ၊ တသောင်းသောလောကဓာတ်ကို၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ဘုရားတန်ခိုး
တော်ဖြင့်၊ပတ္ထရိတွာ၊ဖြန့်နှံ့၍၊အဋ္ဌာသိ၊တည်၏။ တသ္မိံ၊ယေဝသမယေ၊
ထိုအခါ၌ပင်လျှင်၊အဋ္ဌာရသကောမိသင်္ခါ၊တဆဲရှစ်ကုဋေအရေအတွက်
ရှိကုန်သော၊ ပရိပတ္တကုသလမူလော၊ ရင့်ပြီးသော ကုသိုလ် အဖြစ်ရှိကုန်
သော၊သစ္စာဘိသဓ္မောဓာယကတာမိကာရာ၊သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်းငှါ
ပြုအပ်ပြီးသောပါရမီရှိကုန်သော၊ဗြဟ္မာနေ၊ဗြဟ္မာတို့သည်၊ သမာဂန္တိ
သု၊စည်းဝေးကုန်၏၊ ပစ္ဆိမဒိသာယ၊အနောက်မျက်နှာ၌၊ သူရိယော၊နေ
သည်၊အတ္တင်္ဂမေတိ၊ဝင်ခြင်းချုပ်ခြင်းသို့ရောက်၏၊ပါစိနဒိသာယ၊အရှေ့

အရပ်၌၊ အာသန္တိနက္ခတ္တေန၊ အာသန္တိနက္ခတ်၌၊ ယုတ္တော၊ ယဉ်သော၊ ဗုဏ္ဏ
စန္ဒော၊ ပြည့်သောလသည်၊ ဥဂ္ဂစ္ဆတိ၊ တက်၏၊ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊
သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဓံဓမ္မစက္ကပဝတ္ထနံ၊ ဤဓမ္မစက္က ပဝတ္ထန
သုတ္တန်ကို၊ အာရက္ခန္တော၊ အားထုတ်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ နွေမေတ္တိက္ခ
ဝေအန္တောတိအာမိ၊ နွေမေတ္တိက္ခဝေ အန္တာဤသို့အစရှိသော ဝကားကို၊
အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုနွေမေတ္တိက္ခဝေအစရှိသောဝါကျ၌၊ ပဗ္ဗဇိတေနာတိ၊ ပဗ္ဗဇိ
တေနဟူသည်ကား၊ ဂိဟိသံယောဇနံ၊ လူတို့အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊
ပယ်ဖြတ်၍၊ ပဗ္ဗဇ္ဈ၊ ပဂတေန၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်သောသူသည်၊ နသေ
ဝိတဗ္ဗာတိ၊ နသေဝိတဗ္ဗာဟူသည်ကား၊ နဝဇ္ဇေတဗ္ဗာ၊ မသုံးဆောင်အပ်
ကုန်၊ ယောစာယံကာမေသုကာမသုခလ္လိကာ နုယောဂေါတိ၊ ယောစာယံ
ကာမေသု ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂေါ ဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထုကာမေသု၊
ဝတ္ထုကာမတို့၌၊ ကိလေသာကာမသုခဿ၊ ကိလေသာကာမနှင့်သမ္ပယုတ်
ဖြစ်သောသုခကို၊ ယောစာယံအနုယောဂေါ၊ အကြင်ခံစားသုံးဆောင်ခြင်း
လည်းကောင်း၊ ဟိနောတိ၊ ဟိနောဟူသည်ကား၊ လာမကော၊ ပခုတ်သော၊
ဂဗ္ဘောတိ၊ ဂဗ္ဘောဟူသည်ကား၊ ဂါမဝါသိနံ၊ ရွာသူတို့၏၊ သန္တကော၊ ဥစ္စာ
ဖြစ်သော၊ ပေါထုန္တနိကောတိ၊ ပေါထုန္တနိကောဟူသည်ကား၊ ပုထုန္တနန္ဒဗာ
လဇနေန၊ ပုထုဇဉ်ပညာမျက်စိကန်းသော မိက်စွာသောသူသည်၊ အာ
ဝိဇ္ဇော၊ လေ့ကျက်အပ်သော၊ အနရိယောတိ၊ အနရိယောဟူသည်ကား၊
နအရိယောနဝိသုဒ္ဓေါ၊ မစင်ကြယ်သော၊ နဥတ္တမော၊ မမြတ်သော၊ အရိယာ
နံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ နစသန္တကော၊ ဥစ္စာလည်းမဟုတ်သော၊ အနတ္တ
သံဟိတောတိ၊ အနတ္တ သံဟိတော ဟူသည်ကား၊ အနတ္တသံဟိတော၊
အကျိုးစီးပွားနှင့်မစပ်သော၊ ဟိတသုခါဝဟကာရဏံ၊ စီးပွားချမ်းသာကို
ဆောင်သောအကြောင်းကို၊ အနိသိတော၊ မရှိသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အတ္တကိလမထာနုယောဂေါတိ၊ အတ္တကိလ
မထာနုယောဂေါဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ အတ္တဘော၏၊ ကိလမထဿ၊
ပင်ပန်းဆင်းရဲခြင်းကို၊ ယာစာနုယောဂေါ၊ အကြင်ပြုကျင့်ခြင်းဖြစ်စေ
ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊ အတ္တဘော၏၊ ဒုက္ခကာရဏံ၊ ဒုက္ခကို
ပြုကျင့်ခြင်းဖြစ်စေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဒုက္ခောတိ၊ ဒုက္ခောဟူသည်ကား၊ ကဏ္ဍကာပဿ
ယသေယျာဒိဟိ၊ ဆူးကိုခင်း၍ အိပ်ခြင်းအစရှိကုန်သော၊ အတ္တမာရဏေ

၄၅၈ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဟိ၊ မိမိအတ္တဘောကို ညဉ့်ဆဲ ခြင်းတို့ဖြင့်၊ နုက္ခာဝဟော၊ ဆင်းရဲကို ဆောင်တတ်၏။ ။

ပညာစက္ခု၊ ပညာမျက်စိကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို ကြောင့်၊ စက္ခုကရဏီ၊ စက္ခုကရဏီမည်၏၊ နုတိယပဒံ၊ ဥပဏကရဏီဟူ သောနုတိယဝုဒ်သည်၊ တလေဝ၊ ထိုစက္ခုကရဏီဟူသောပဌမပုဒ်၏ သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝစတည်း၊ ဥပသမာယာတိ၊ ဥပသမာယဟူသည် ကား၊ ကိလေသုပသမတ္ထာယ၊ ပူပန်စေတတ် နှိပ်စက်တတ်သောကိလေ သာငြိမ်းအေးစေခြင်းအကျိုးငှါ၊ အဘိညာယာတိ၊ အဘိညာယဟူသည် ကား၊ စတုနံသစ္စာနံ၊ နုက္ခာသမုဒယ နိရောဓမဂ္ဂမည်သော သစ္စာလေးဦး တို့ကို၊ အဘိဇာနနတ္ထာယ၊ ထူးသောဥပဏ်ဖြင့်ဝိခြင်းအကျိုးငှါ၊ သမ္မော ဓာယာတိ၊ သမ္မောဓာယဟူသည်ကား၊ တေသံယေဝ၊ ထိုလေးပါးသော သစ္စာအပေါင်းတို့ကိုသာလျှင်၊ သံဗုဒ္ဓနတ္ထာယ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍ဝိ ခြင်းအကျိုးငှါ၊ နိဗ္ဗာနာယာတိ၊ နိဗ္ဗာနာယဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ တဆွေ တသီးမီးပူငြိမ်းရာပြည်သာနိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကိရိယာယ၊ မဂ်ဥပဏ် ဖိုလ် ဥပဏ်ဖြင့် မျက်မှောက်ပြုခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ သေသံ၊ ကြွင်း သော၊ ယံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုသင့်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တံ၊ ထိုဆိုသင့်သော စကားကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထို သုတ်၌၊ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာတည်း၊ သစ္စကထာပိ၊ သစ္စကထာ ကိုလည်း၊ သဗ္ဗကာရေနေဝ၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင် ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ ဝိတ္တာရိတာ၊ အကျယ်၌အပ်ပြီး၊ ။

တိပရိဝဋ္ဌန္တိ၊ တိပရိဝဋ္ဌံဟူသည်ကား၊ သစ္စဥပဏ်ကိစ္စဥပဏ်ကတဥပ ဏသင်္ခါ၊ တာနံ၊ သစ္စဥပဏ်ကိစ္စဥပဏ်ကတဥပဏ်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ တိဏ္ဍံ၊ ပရိဝဋ္ဌာနံ၊ သုံးပါးအပြန့်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ တိပရိဝဋ္ဌံ၊ သုံးပါးသောအပြန့်ရှိသော၊ ဟိ၊ ထိုစကားကိုယင်ရှားပြီအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤသစ္စ ဥပဏ် ကိစ္စဥပဏ် ကတ ဥပဏ်တို့တွင်၊ ဣဒံ၊ ဤဘေဘူမက ဝဋ်တရား သည်၊ နုက္ခံ၊ နုက္ခာဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာမည်၏၊ ဣဒံ၊ ဤ တဏှာရာဂလောဘတရားသည်၊ နုက္ခာယ၊ နုက္ခာ၍၊ သမုဒယံ၊ အကြောင်း ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာမည်၏၊ ဣဒံ၊ ဤအသင်္ခတဓာတ်နိဗ္ဗာန် တရားသည်၊ နုက္ခာနိရောဓံ၊ နုက္ခာ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယ သစ္စာမည်၏၊ ဣဒံ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသမ္မာသင်္ကပ္ပစသော ဤအဋ္ဌကိက အရိယမဂ်

တရားရှစ်ပါးသည်၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပဒ္ဓိပဒါအရိယသစ္စံ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ
 နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သောအရိယသစ္စာမည်၏။ ဣတိဇေ၊
 ဤသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ စတုသစ္စေသု၊ လေးပါးသော သစ္စာတို့
 ၌၊ ယထာဘူတံ၊ အဟုတ်အဟတ်၊ ဉာဏံ၊ သိသောဉာဏ်သည်၊ သစ္စဉာဏံ
 နာမ၊ သစ္စသရုပ်ကိုသိသောဉာဏ်မည်၏။ တေသုယေဝ၊ ထိုလေးပါးသော
 သစ္စာတို့၌သာလျှင်၊ ပရိညေယျံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကားပိုင်းခြား၍သိအပ်သော
 တရားတည်း။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ သမုဒယသစ္စာကား ပယ်အပ်သော တရား
 တည်း။ သန္တိကာတဗ္ဗံ၊ နိရောဓ သစ္စာကား မျက်မှောက်ပြုအပ်သော
 တရားတည်း။ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ မဂ္ဂ သစ္စာကား ပွားစေ အပ်သော တရား
 တည်း။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စဇာနနဉာ
 ဏံ၊ ပြုအပ်သောကိစ္စကိုသိသောဉာဏ်သည်၊ ကိစ္စဉာဏံနာမ၊ ကိစ္စကိုသိ
 သောဉာဏ်မည်၏။ ပရိညာတံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ငါပိုင်းခြား၍သိအပ်ပြီးပဟိ
 နံ၊ သမုဒယသစ္စာကိုငါပယ်အပ်ပြီး၊ သန္တိကတံ၊ နိရောဓသစ္စာကိုငါမျက်
 မှောက်ပြုအပ်ပြီး၊ ဘာဝိတံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကိုငါပွားစေအပ်ပြီး၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့
 သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ တဿကိစ္စဿ၊ ထိုထိုကိစ္စတို့၌ ထိုသို့ပိုင်း
 ခြား၍သိခြင်းကိစ္စပယ်ခြင်းကိစ္စ မျက်မှောက်ပြုခြင်းကိစ္စပွားစေခြင်းကိစ္စ
 ၏၊ ကတဘာဝဇာနနဉာဏံ၊ မိမိပြုအပ်ပြီးသည်အဖြစ်ကို သိသောဉာဏ်
 သည်၊ ကတဉာဏံနာမ၊ ပြုအပ်သော ကိစ္စပြီးသည်ကို သိသော ဉာဏ်
 မည်၏။ ။

ဒွါဒသကာရန္တိ၊ ဒွါဒသကာရံဟူသည်ကား၊ တေသံယေဝသစ္စာနံ၊
 ထိုလေးပါးသော သစ္စာတို့တွင်သာလျှင်၊ ဧကေကသ္မိံသစ္စေ၊ တခုတခု
 သောသစ္စာ၌၊ တိဏ္ဏံတိဏ္ဏံ၊ သစ္စဉာဏ်ကိစ္စဉာဏ်ကတဉာဏ်အားဖြင့်သုံး
 ပါးသုံးပါးကုန်သော၊ အာကာရာနံ၊ အခြင်းအရာတို့၏၊ ဝသေနတေဒေန၊
 အပြားအားဖြင့်၊ ဒွါဒသကာရံ၊ တသယံ နှစ်ပါးအပြားရှိသောအခြင်းအရာ
 အယူရှိသော၊ ဉာဏဒဿနန္တိ၊ ဉာဏဒဿနံဟူသည်ကား၊ ဧတေသံ၊ ထို
 ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော၊ တိပရိဝရောနံ၊ သုံးပါးသုံးပါးသောအပြန်ရှိကုန်သော၊
 ဒွါဒသန္တိ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးအပြားရှိကုန်သော၊ အာကာရာနံ၊ အခြင်းအရာတို့၏၊
 ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ဉာဏသင်္ခါတံ၊ ဉာဏ်ဟု ဆိုအပ်
 သော၊ ဒဿနံ၊ မျက်စိသဖွယ်မြင်တတ်သောတရားသည်၊ ဓမ္မစက္ကန္တိ၊ ဓမ္မ
 စက္ကုဟူသည်ကား၊ အညတ္ထံ၊ တပါးသောသုတ်တို့၌၊ တယောမဂ္ဂါ၊ အောက်
 မဂ်သုံးပါးတို့သည်လည်းကောင်း၊ တိဏ္ဏံတိဏ္ဏံ၊ အောက်ဖိုလ်သုံးပါးတို့

၇၆၆ မဟာဝိသုဒ္ဓိသီလသုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

သည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မစက္ကနာမ၊ ဓမ္မစက္ကမည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣမ၊ ဤဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ္တန် ဒေသနာ၌၊ ပဌမေဝေါ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ကို၊ ကထိတော၊ ဟောအပ်၏။ ။

ဓမ္မစက္ကေတိ၊ ဓမ္မစက္ကဟူသည်ကား၊ ပဋိဝေဓဉာဏာစေတ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတတ်သော မဂ်ဉာဏ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေသနာဉာဏာစ၊ ဒေသနာဉာဏ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဝတ္တိတေ၊ လည်စေအပ်သည်ရှိသော်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဗောဓိပလ္လင်ေ၊ ဗောဓိပင်၏ အနီးဖြစ်သော ရတနာပလ္လင်၌၊ နိသိန္နဿ၊ နေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏၊ စတုသုသစ္စေသု၊ လေးပါးသော သစ္စာတို့၌၊ နှိဒဿကာရံ၊ တဆွဲနှစ်ပါးသော အခြင်းအရာရှိသော၊ ပဋိဝေဓဉာဏန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတတ်သော ဉာဏ်သည်လည်းကောင်း၊ ဣသိပတနေ၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝက ဣသိတို့၏ သက်ကျရာ မျှသွားရာ ဖြစ်သော၊ မိဂဒါယေ၊ မိဂဒါဝန်တော၌၊ နိသိန္နဿ၊ သိတင်းသုံးနေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏၊ နှိဒဿကာရေယ၊ တဆွဲနှစ်ပါးသော အခြင်းအရာရှိသော၊ သစ္စဒေသနာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို ဟောရာဟောကြောင်း ဖြစ်သော ဒေသနာကို၊ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော ဒေသနာဉာဏန္တိ၊ ဒေသနာဉာဏ်သည်၎င်း၊ ဓမ္မစက္ကနာမ၊ ဓမ္မစက်မည်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧတံဉာယန္တိ၊ ပဋိဝေဓဉာဏ်ဒေသနာဉာဏ်အား ဖြင့်နှစ်ပါးလည်း ဖြစ်သော ဤဉာဏ်သည်လည်း၊ ဒေသဗလဿ၊ ဆယ်ပါးသော ကာယဗလဉာဏဗလနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥဇေ၊ ရွှေရင်တော်၌ ပဝတ္တဉာဏမေဝ၊ ဖြစ်သော ဉာဏ်တော်ပင်တည်း၊ တံဉာယံ၊ ထိုပဋိဝေဓဉာဏ်ဒေသနာဉာဏ်နှစ်ပါးကို၊ ဣမာယ ဒေသနာယ၊ ဤသုတ္တန်ဖြင့်၊ ပကာသေန္နေန၊ ပြတော်မူသော၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မစက္ကံ၊ ယခင်ဆိုအပ်ပြီးသော ဉာဏ်တော်နှစ်ပါးဟု ဆိုအပ်သော တရားစကြာရတနာကို၊ ပဝတ္တိတံနာမ၊ လည်စေအပ်ပြီးသည်မည်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊ တံဧတံဓမ္မစက္ကံ၊ ထိုယခင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဤဉာဏ်တော်နှစ်ပါးဟု ဆိုအပ်သော တရားစကြာရတနာကို၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေ့လောက်ကာလပတ်လုံး၊ အညာတကောဏှတ္ထေရော၊ အညာတကောဏှညမထေရ်သည်၊ အဋ္ဌာရသဟိဗြဟ္မကောဋိဟိ၊ တဆွဲရှစ်ကုဋေသော ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့နှင့်၊ သမ္ပိ၊ တကွ၊ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ နပတိဋ္ဌာတိ၊ မတည်သေး၊ တာဝ၊ ထိုရွှေ့လောက်ကာလပတ်လုံး၊ တာဝ ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊

ပဝတ္ထေတိနာမ၊ လည်စေဆဲမည်၏။ ထေရေ၊ အညာတကောဏ္ဍညမဟာ
ထေရ်မွန်သည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌိတေ၊
တည်လတ်ပြီးသည်။ သတိ၊ ဖြစ်လတ်သော်၊ ပဝတ္တိတံနာမ၊ လည်စေပြီး
သည်မည်၏။ တံ၊ ထိုသို့လည်စေပြီးသည်ကို၊ သဒ္ဓမနုဿာပေသုန္နိအာဒိ၊ ပဝတ္တိတေ
စတဂဂတာဓမ္မစက္ကေဘုမ္မာဒေဝါ၊ သဒ္ဓမနုဿာပေသုန္နိအာဒိ၊ ပဝတ္တိတေ
စတဂဂတာဓမ္မစက္ကေဘုမ္မာဒေဝါ၊ သဒ္ဓမနုဿာပေသုန္နိအာဒိ၊ ပဝတ္တိတေ
စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ ဘုမ္မာတိ၊ ဘုမ္မာဟူသည်ကား၊ ဘုမ္မဋ္ဌကဒေဝ
တာ၊ မြေ၌တည်လော့ဘုမ္မစိုးတို့သည်၊ သဒ္ဓမနုဿာပေသုန္နိ၊ သဒ္ဓမနုဿာ
ပေသုဟူသည်ကား၊ ဧကပ္ပဟာရေနေဝ၊ တချက်သောဗဟိုရ်ဟုမှတ်အပ်
သောကာသဖြင့်သာလျှင်၊ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းခြီးငြာသောအခြင်းအရာ
ကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ဧဝံဘဂဝတောတိအာဒိနိ၊ ဧဝံဘဂဝတာဤသို့အစရှိသော
စကားတို့ကို၊ ဝဒန္တံ၊ သဲသဲရုတ်ရုတ်အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်မြွက်ဆိုကုန်
လျက်၊ အနုဿာပယိံသု၊ ဆင့်ကာဆင့်ကာကြားစေကုန်၏။ ဩဘာသော
တိ၊ ဩဘာသောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗညုတညာဏောဘာသော၊ သဗ္ဗညုတ
ညာဏ်တော်အာနုဘော်ကြောင့်ဖြစ်သောအရောင်အလင်းသည်၊ ဟံသစ္စံ၊
မှန်၏။ သောသဗ္ဗညုတညာဏောဘာသော၊ ထိုသဗ္ဗညုတညာဏ်တော်
အာနုဘော်ကြောင့်ဖြစ်သောအရောင်သည်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝါနုဘာ
ဝံ၊ နတ်တို့အရောင်အလင်းကို၊ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍၊ ဝိရောဓိတ္ထံ၊ တွန်း
လင်းတောက်ပသတတ်၊ အညာသိဝတဘောကောဏ္ဍညောတိဇ္ဈမဿပိ
ဥဒါနဿ၊ အညာသိဝတဘောကောဏ္ဍညောဟူသောဤဥဒါနံကိုလည်း၊
ဥဒါဟရနိဇ္ဈာသော၊ မြွက်ဆိုသောပဲ့တင်သံသည်၊ ဒဿသဟသယိလော
ကဓာတု၊ ဝန်းကျင်ရံပတ်တသောင်းသောလောကဓာတ်ကို၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့၍၊
အဋ္ဌာသိ၊ တည်လတ်သတည်း။ ။

၆ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ အပ္ပမာဏာဝဏ္ဏာတိ၊ အပ္ပမာဏာ ဝဏ္ဏာဟူ
သည်ကား၊ အပ္ပမာဏာနိ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော၊ အက္ခရာနံ၊ အက္ခ
ရာတို့သည်၊ ဗျဉ္ဇနာတိနာမံ၊ ဗျဉ္ဇနာဟူသော အမည်သည်၊ တေသံယေ
ဝ၊ ထိုကအစရှိသော ဝဏ္ဏတို့၏ သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝစ်တည်း၊ ဝါ၊
တနည်းကား၊ ယဒိဒံယေ ဣမေဗျဉ္ဇနာနာမ၊ အကြင်ဗျည်းတို့ မည်သည်၊
သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဧတေဗျဉ္ဇနာနာမ၊ ထိုဗျည်းတို့မည်သည်၊ ဝဏ္ဏာနံ၊ လေးသို့

၄၆၂ မဟာဝိဇ္ဇာသီယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

တလုံးသောဝဏ္ဏတို့၏။ကောဒေသာ၊ အစိတ်ဖြစ်ကုန်သောကအစနိဂ္ဂဟိတ် အဆုံးသုံးဆယ်သုံးလုံးသောအက္ခရာတို့တည်း။ သံကာသနာတိ၊ သံကာ သနာဟူသည်ကား၊ ဝိတက္ခိယော၊ အဗ္ဗိအရအားဖြင့် အနက်ကိုဝေတန် ကြောင်းဖြစ်သောစကားရပ်တို့သည်။ ဟိယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ကော ကတ္ထိ၊တခုတခုသော၊ သစ္စေ၊သစ္စာကို၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိတ္ထာရိယမာနေ၊ချဲ့အပ်သည်ရှိသော်၊ ဝဏ္ဏာဒိနံ၊ ဝဏ္ဏ ဗျဉ္ဇနသံကာသနတို့၏၊ အန္တောနာမ၊ အဆုံးမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ထိုသို့ချဲ့အပ်လတ်သော်အဆုံးမရှိသည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ဤသို့ အပရိမာဏာဝဏ္ဏာ အပရိမာဏာဗျဉ္ဇနအပရိမာဏာသံကာသနာဟူ၍၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ဟောတော်မူ၏။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ သဘာဝါဝိဇ္ဇာနဋ္ဌေန၊ မိမိသဘောကို မစွန့်သောအနက်ကြောင့်၊ တထံ၊မှန်သည်၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခသစ္စာ သည်၊ ဒုက္ခမေဝ၊ ဒုက္ခစင်စစ်မှန်သည် သာတည်း၊ ဝုတ္တသဘာဝဿ၊ ဘုရားဟောတော်မူအပ်သောဒုက္ခသဘော၏၊ အမေဃတတယ၊အချည်း စီးမဟုတ်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိတထံ၊မချွတ်ယွင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ် ၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခသည်၊ အဒုက္ခနာမ၊ ဒုက္ခမဟုတ်သော မည် သည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊အညသဘာဝါနုပဂမနေန၊ တပါးသောသမုဒယ စသည်တို့၏ သဘောသို့မလိုက်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ အနညထံ၊ ဒုက္ခမှ တပါးသောအပြားအားဖြင့်မဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခသည်၊သမုဒယာဒိနံ၊သမုဒယစသည်တို့၏၊ သဘာဝံ၊သဘော သို့၊နဥပဂစ္ဆတိ၊မလိုက်၊ သမုဒယာဒိသုဝိ၊ သမုဒယစသည်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းကိုသာလျှင်၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ် ၏၊ဣတိ၊ ဤရွှေ့အပြီးတည်း၊ ။ဒုတိယော၊နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဓမ္မစက္က ပဝတ္တနဝဂ္ဂေါ၊ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနဝဂ်သည်၊နိဗ္ဗိတော၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၂-သစ္စသီယုတ်-၁၀၁-ကောနိဂါမဝဂ်။

၁ တတိယဿ၊တတိယဝဂ်၏၊ပဌမေ၊ပဌမသုတ်၌၊အနနုဗောဓာတိ၊ အနနုဗောဓာဟူသည်ကား၊ အနနုဗုဒ္ဓါနေန၊လျော်စွာထိုးထွင်း၍မသိခြင်း၊

ကြောင့်၊ အပ္ပဒိုဝေဝေတိ၊ အပဒိုဝေဝေဟူသည်ကား၊ အပ္ပဒိုဝိဇ္ဇာနေန၊ သစ္စာ
လေးပါးတို့ကိုရှေးရှုထိုးထွင်း၍ သိခြင်းကြောင့်၊ ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ စေတောဝိမုတ္တိပညာဝိမုတ္တိတိနာမံ၊ စေ
တောဝိမုတ္တိပညာဝိမုတ္တိဟူသောအမည်သည်၊ ဗလသမာဓိဗလပညာနံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်သုမာဓိအရဟတ္တဖိုလ်ပညာတို့၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ တသ္မာအရိယာနံသစ္စာနိတိ၊ တသ္မာ
အရိယာနံသစ္စာနိဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တထာနိ၊ မိမိ
သဘောကို တရံတဆစ်စွန့်ခြင်းကြောင့် မှန်ကန်သည်၊ အဝိတထာနိ၊
ဟောတော်မူအပ်သော ဒုက္ခစသောသဘော၏မမြို့သည် အဖြစ်ကြောင့်
မချွတ်ယွင်းကုန်သည်၊ အနညထာနိ၊ တပါးသည်တပါးသောအပြားအား
ဖြင့်မဖြစ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အရိယာနံ၊
တရားစသောအရိယာသုမြတ်တို့၏၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာမည်ကုန်သည်၊ ဟော
န္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အရိယာ၊
တရားစသောအရိယာသုမြတ်တို့သည်၊ ဝိတထာနိ၊ ချွတ်ယွင်းသောတရား
တို့ကို၊ အရိယသစ္စတော၊ အရိယသစ္စာ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နပဒိုဝိဇ္ဇာန္တိ၊ ဉာဏ်ဖြင့်
ရှေးရှုထိုးထွင်း၍ သိသည်မဟုတ်ကုန်၊ ။

၄ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ တထာဂတောအရိယေ၊ တသ္မာအရိယ
သစ္စာနိတိ၊ တထာဂတောအရိယေ၊ တသ္မာအရိယသစ္စာနိဟူသည်ကား၊
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အရိယေန၊ အရိယဖြစ်သော၊ တထာဂတေန၊ မြတ်
စွာတရားသည်၊ ပဒိုဝိဒုတ္တာစ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
လည်းကောင်း၊ ဒေသိတတ္တာစ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
လည်းကောင်း၊ တာနိ၊ ထိုဒုက္ခစသောသစ္စာတို့သည်၊ အရိယသန္တကာနိ၊
အရိယာဖြစ်သော တရား၏ဥစ္စာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ အရိယဿ၊ အရိယာဖြစ်သောတရား၏၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာမည်ကုန်
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ သဟဉ္စနိကေတိ၊ သဟဉ္စနိကေဟူသည်
ကား၊ သဟဉ္စနိယနဂရေ၊ သဟဉ္စနိယမြို့၌၊ ယောဘိက္ခဝေဒုက္ခံပဿတိဒုက္ခ
သမုဒယံပိသောပဿတိတိအာဒိ၊ ယောဘိက္ခဝေဒုက္ခံပဿတိ ဒုက္ခသမု

၄၆၄ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဒယစိသောပဿတိ ဤသို့အစရှိသောစကားကို။ ကေပဋိဝေဓ ဝသေန၊
တခုတည်းသောမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်လေးပါးသောအရိယသစ္စာတို့ကိုတပေါင်း
တချက်တည်းထိုးထွင်း၍ သိခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ဂုတ္တံဟောတော်မူအပ်
၏ဟိသစ္စံ၊ ဖုန်၏၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ ကေပဋိဝေဓောဝ၊ တခုတည်း
သောမဂ်ဉာဏ်ဖြင့် လေးပါးသောအရိယသစ္စာတို့ကို တပေါင်းတချက်
တည်းထိုးထွင်း၍သိခြင်းကိုသာလျှင်၊ ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
တကိယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ကောဋိဂါမဝဂ္ဂေါ၊ ကောဋိဂါမဝဂ်သည်၊
နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁၂-သစ္စသံယုတ်-၁၀၂-သီသပါဝနဝဂ်။

၁ စတုတ္ထဿ၊ စတုတ္ထဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ ယဒိဒံဥပရိတိ၊
ယဒိဒံဥပရိဟူသည်ကား၊ ယဒိဣမာနိ၊ အကြင်သို့သောရင်းတိုက်ရှက်
တို့သည်ဥပရိရင်းတိုက်ပင်ပေါ်၌၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သီသပါဝနေတိ၊ သီ
သပါဝနေဟူသည်ကား၊ သီသပါရုက္ခေရင်းတိုက်ပင်၌။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ အနဘိသမေတ္တာတိ၊ အနဘိသမေတ္တဟူ
သည်ကား၊ ဉာဏေန၊ ဉာဏ်ဖြင့်၊ အနဘိသမာဂတိော၊ ရှေးရှုကောင်းစွာ
မရောက်မူ၍၊ အပဋိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ရှေးရှုထိုးထွင်း၍မသိမူ၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ ဣမသ္မာလောကာ ပရိလောကန္တိ၊
ဣမသ္မာလောကာပရိလောကံဟူသည်ကား၊ ဣမဗ္ဗာမနုဿလောကာ၊ ဤ
လူ့ပြည်မှ၊ ပရိ၊ တပါးသော၊ နိရယစိ၊ ငရဲသို့လည်းကောင်း၊ တိရစ္ဆာန်ယော
နိစိ၊ တိရစ္ဆာန်အမျိုးသို့လည်းကောင်း၊ ပိတ္တိဝိသယစိ၊ ပြိတ္တာထုံသို့လည်း
ကောင်း၊ မနုဿလောကဗ္ဗိလူ့ထုံသို့လည်းကောင်း၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ လားကုန်၏၊
စတုန္ဒံအရိယသစ္စာနံ၊ လေးပါးသောအရိယသစ္စာတို့ကို၊ အဒိဋ္ဌတ္တာ၊ မမြင်
အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝုနပ္ပန္နံ၊ အပန်တလဲလဲ၊ ဝဇ္ဇသ္မိံယေဝ၊ ဝဋ်၌
သာလျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း။

၄ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ ဧဝံစေတံဘိက္ခဝေအဿာတိ၊ ဧဝံစေတံဘိက္ခ
ဝေအဿဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤဆင်းရဲခြင်းနှလုံး

မသာယာခြင်းတို့ဖြင့်။ ဇေတံ၊ ဤသစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်၊ ဧဝံ၊ ဧဝံ၊ ဖြစ်ငြားအံ့၊ နိရုတ္တရံ၊ မပြတ်။ သတ္တိဟိ၊ ထိုတို့ဖြင့်၊ ဟဉ္ဇမာနဿ၊ ထိုးဆွအပ်သောသူ၏။ ဒုက္ခဒေါမနဿဟေဝ၊ ဆင်းရဲခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းတို့သည်သာလျှင်။ ဝိဇ္ဇိတဿ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်လျက်၊ တာနိ၊ ထိုဒုက္ခဒေါမနဿတို့ကို၊ အဇ္ဈုပေက္ခိတွာ၊ လျစ်လျူရှု၍၊ သစ္စာသိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်၊ ဘဝေယျစေ၊ ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

၆ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌။ မုခံတြိလောကေန္တိတိ၊ မုခံတြိလောကေန္တိဟူသည်ကား၊ အဇ္ဈာသယံ၊ သဿတစသည်အပြားရှိသောအဇ္ဈာသယကို၊ ဩလောကေန္တိ၊ ကြည့်ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အဇ္ဈာသယော၊ သဿတစသည်အပြားရှိသောအဇ္ဈာသယကို၊ ဣမ၊ ဤသုတ်၌၊ မုခန္တိ၊ မုခဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌။ သိလ္လာယူပေါတိ၊ သိလ္လာယူပေါဟူသည်ကား၊ သိလ္လာထမ္မော၊ ကျောက်တိုင်သည်။ သောဠသ ကုက္ကုကောတိ၊ သောဠသကုက္ကုကောဟူသည်ကား၊ သောဠသဟတ္ထော၊ တဆွဲခြောက်တောင်ရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သောဠသကုက္ကုတိဝိ၊ သောဠသကုက္ကုဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏။ အဠကုက္ကုဟေဠာနေမဂ်မာတိ၊ အဠကုက္ကုဟေဠာနေမဂ်မာဟူသည်ကား၊ အဠဟတ္ထော၊ ရှစ်တောင်တို့သည်။ အာဝါဇူဿ၊ ထွင်း၏။ ဟေဠာတာဝဂ်၊ အောက်အရှိသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ သွင်း၍၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ အဠကုက္ကုဥပရိနေမဿာတိ၊ အဠကုက္ကုဥပရိနေမဿာဟူသည်ကား၊ အဠဟတ္ထော၊ ရှစ်တောင်တို့သည်။ အာဝါဇူဿ၊ ထွင်း၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဥပ္ပတ္တံ၊ တက်၍၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဘူဿာတိ၊ ဘူဿာဟူသည်ကား၊ ဗလဝတိ၊ အားရှိသော၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောသုတ်တို့၌၊ ဥပ္ပာနမေဝ၊ ပေါ်သည်ခြည်းတည်း။ စေတုတ္ထောလေးခုမြောက်သော၊ သိသပါဝနဝဂ္ဂေါ၊ သိသပါဝနဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄၆၆

မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

၁၂-သစ္စသံယုတ်-၁၀၃-ပပါတဝဂ်၊

၁ ပဉ္စမဿ၊ ပဉ္စမဝဂ်၏။ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌။ သုမာဂဓာယပေါက္ခရဏိယာတိ။ သုမာဂဓာယပေါက္ခရဏိယာဟူသည်ကား။ ဇဝံနာမိကာယ။ ဤသို့သုမာဂဓာအမည်ရှိသော၊ ပေါက္ခရဏိယာ၊ ရေကန်၏၊ တိရေ၊ ကမ်း၌၊ လောကဗိန္တံ၊ ဗိန္တုန္တောတိ။ လောကဗိန္တံ၊ ဗိန္တုန္တောဟူသည်ကား။ ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ စန္ဒိမသုရိယာ။ လနေတို့ကို။ ကတာနုခေါ၊ ပြုအပ်လေကုန်သနည်း။ ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးကို။ ကတာနုခေါ၊ ပြုအပ်လေသနည်း။ ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ မဟာသမုဒ္ဒေါ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာကို။ ကတာနုခေါ၊ ပြုအပ်လေသနည်း။ ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဥပ္ပါဒိတာနုခေါ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်သနည်း။ ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ ပဗ္ဗတာ၊ တောင်တို့ကို။ ဥပ္ပါဒိတာနုခေါ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်သနည်း။ ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ အမ္မတာဠုနာဠိကေရာဒယော၊ သရက်ထန်းအုံစသည်တို့ကို။ ဥပ္ပါဒိတာနုခေါ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်သနည်း။ ဣတိဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ လောကဗိန္တံ၊ လောက၏တည်ထောင် ဖြစ်ပွားခြင်းနှင့်စပ်သော စမ်းဆင်ခြင်ကြံစည်ခြင်းကို။ ဗိန္တုန္တော၊ ကြံစည်စဉ်းစားလျက်၊ နိသိဒ္ဓိ၊ နေ၏။ ။

ဗိစေတောတိ။ ဗိစေတောဟူသည်ကား။ ဝိဂတဗိက္ခော၊ မိမိစီးပွားသူတပါးစီးပွားမှကင်းသောစိတ်ရှိသည်။ ဝါ၊ စာနည်းကား။ ဝိက္ခိတ္တဗိက္ခော၊ ရှုံးလွှင့်သောစိတ်ရှိသည်။ ဘူတံယေဝအဒ္ဓဿာတိ။ ဘူတံယေဝအဒ္ဓဿဟူသည်ကား။ ကိရ၊ ထင်ရှားပြအံ့။ တေအသုရာ၊ ထိုအသုရာတို့သည်။ သမ္ပရိမာယာယ၊ သမ္ပရိမည်သောအသုရိန်နတ်မင်းကြီးသည်ဖြစ်စေအပ်သောမျက်လှည့်အတတ်မန္တရားကို။ ပရိဝတ္တေတွာပရိဝေပေတွာ၊ မန်းမှုတ်၍၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ နေအသုရေ၊ ထိုအသုရာတို့ကို။ သောဓုရိသော၊ ထိုလောက၏အခြင်းအရာကိုစဉ်းစားသောယောကျ်ားသည်။ ဟတ္ထိအဿာဒိသု၊ ဆင်ခြင်းစသည်တို့၌။ အာရုဠန္တေ၊ တက်စီးကုန်လျက်။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ကြာဖူးရုံကိုမ၍။ ဘိသမ္ဘေလန္တိန္ဒေဟိ၊ ကြာစွယ် ကြာရင်းအပေါက်တို့ဖြင့်။ ပဝိသန္တေ၊ ဝင်သွားသည်တို့ကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဇဝံတထိ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ အမိဠဟိသု၊ မိဠာန်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုကြာစွယ်ကြာရင်းအပေါက်တို့ဖြင့်ဆင်ကြီးခြင်းကြီး စီးလျက်အသုရာတို့ဝင်သွားသည်ကို မြင်လတ်သည်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘူတံယေဝအဒ္ဓဿာ

တိ၊ဘူတံယေဝအဒ္ဓသဟူ၍၊အာဟ၊ဟောတေတံမူ၏၊ဒေဝါနံယေဝမောဟ
ယမာတိ၊ဒေဝါနံယေဝမောဟယမဟူသည်ကား၊ဒေဝါနံ၊နတ်တို့၏၊စိတ္တံ
စိတ်ကို၊မောဟန္တာ၊မိက်ကုန်လျက်၊အသုရပုရံ၊အသုရာပြည်သို့၊ ပဓိသိ
သု၊ဝင်သွားလှန်၏၊ တသ္မာတိ၊ တသ္မာဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်၊လောကဗိန္တံ၊ လောက၏တည်ထောင်ဖြစ်ပွားခြင်းနှင့်စပ်သည်စုံ
စမ်းဆင်ခြင်ကြံစည်ခြင်းကို၊ စိန္တေန္တော၊ကြံစည်သောသူသည်၊ ဥဇ္ဈတ္တ
ကောဝိ၊ရှေးသွပ်သည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်တတ်၏၊တသ္မာ၊ထိုသို့မကြံအပ်
မကြံရာသည်ကိုကြံသောသူ၏ရှေးတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ။

၂ ခုတိယေ၊ ခုတိယသုတ်၌၊ ပဋိဘာနကုဋေတိ၊ ပဋိဘာနကုဋေ
ဟူသည်ကား၊ဧကော၊ တခုသော၊မဟန္တာ၊ကြီးမားသော၊ ပဗ္ဗတသဒိ
သော၊ တောင်နှင့် တူသည်ဖြစ်သော၊ မရိယာဒပါသာဏော၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်
တောင်၏အပိုင်းအခြားတံတိုင်းသာကျောက်ထရံသည်။ ။

၃ တတိယေ၊တတိယသုတ်၌၊ အနိဋ္ဌရူပန္တိ၊အနိဋ္ဌရူပံဟူသည်ကား၊
အနိဋ္ဌသဘာဝံ၊အနိဋ္ဌသဘောရှိသော။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊စတုတ္ထသုတ်၌၊ ဟေဋ္ဌိမံဃာရံအကတွာတိ၊ဟေဋ္ဌိမံဃာရံ
အကတွာဟူသည်ကား၊ထန္တ ဘိက္ခုပါဒုဿာပနာဒိနာ၊တိုင်ဆောက်ခြင်း
နံရံခြေဆောက်ခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊ ဂေဟဿ၊အိမ်၏၊ ဟေဋ္ဌိမတာဂံ၊
အောက်အဖျိုကို၊အကတွာ၊မပြုမူ၍၊ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ပဉ္စမသုတ်၌၊ သန္ဓာဂါရေတိ၊ သန္ဓာဂါရေဟူသည်ကား၊
ထိပ္ပုဂ္ဂဏှနုဿာယာယံ၊ အတတ်သင်ရာစရပ်၌၊ ဥပါသနံကရောန္တေတိ၊
ဥပါသနံကရောန္တေဟူသည်ကား၊ ကဏ္ဍကိပ္ပနသိပ္ပံ၊မြှားပစ်အတတ်ကို၊
ကရောန္တေ၊ လက်လည်အောင်လေ့ကျက်သည်တို့ကို၊ အာသနံအတိပါ
တေန္တေတိ၊ အာသနံအတိပါတေန္တေ ဟူသည်ကား၊ ကဏ္ဍံ၊ မြှားကို၊
အတိက္ကမေန္တေ၊ ပစ်လွှတ်သည်တို့ကို၊ ပေါင်္ဂါနုပေါင်္ဂန္တိ၊ ပေါင်္ဂါနုပေါင်္ဂံ
ဟူသည်ကား၊ဧကံကဏ္ဍံ၊မြှားတစင်းကို၊ခိဝိတွာ၊ပစ်၍၊ ယထာ၊အကြင်
အခြင်းဖြင့်၊ အဿသရန္တဿ၊ထိုလက်ဦးပစ်သောမြှားအစွန်းကို၊ပေါင်္ဂံ၊
နောက်ဆင့်ပစ်သောမြှားသည်၊ဂိဇ္ဈတိ၊မှန်၏၊ခုတိယဿ၊ခုတိယပစ်လွှတ်
သောမြှား၏၊ပေါင်္ဂံ၊အဆင့်ပစ်လွှတ်အပ်သော၊ အပရံ၊တပါးသောတတိ
ယမြှားသည်၊ အနုပေါင်္ဂံနာမ၊အနုပေါင်္ဂံမည်၏၊ ပုန၊တဖန်၊အပရံ၊တပါး

၄၆၈ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

သောစတုတ္ထမြားသည်။ တဿ။ ထိုတတိယလွှတ်သောမြား၏အနံ့ပေါ်၍
နောက်ဆင့်ပစ်လွှတ်သောမြားမည်၏။ ဣတိဧ။ ဤသို့သောအခြင်းအရာ
ဖြင့်။ အတိပါတေန္တေ။ သံကောက်ပေါက်ဖြင့်ရှေ့နောက်ဆင့်ကာဆင့်ကာ
မချွတ်မယွင်းစေရန်အောင်ပစ်လွှတ်သည်တို့ကို။ အဒ္ဓသ။ မြင်၏။ ယတြိဟိ
နာမာတိ။ ယတြိဟိနာမဟူသည်ကား။ ယေနာမ။ အကြင်လိစ္ဆဝိမင်းသား
တို့မည်သည်။ ဒုရတိသမ္ဘဝကရန္တိ။ ဒုရတိသမ္ဘဝကရံ ဟူသည်ကား။
ဒုတ္တရတရံ။ အလွန်ခဲယဉ်းသည်ထက် အလွန်ခဲယဉ်းသနည်း။ သတ္တဓာ
တိန္ဒသဝါလသကောဓိယာကောဓိ ပဋိဝိဇ္ဈေယျာတိ။ သတ္တဓာတိန္ဒသ
ဝါလသ ကောဓိယာ ကောဓိ ပဋိဝိဇ္ဈေယျ ဟူသည်ကား။ ဧကံ ဝါလံ။
သားမြီးတခုကို။ သတ္တဓာ။ ခုနစ်မိတ်အားဖြင့်။ ဘိဒ္ဓိတွာ။ ခွဲမိတ်၍။ တဿ။ ထို
သားမြီး၏။ ဧကောဒံ။ တမိတ်ကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ ဝါတိဂံဏမဇ္ဈေ။ ခရမ်း
သီးအလယ်ညာ၌။ ဗန္ဓိတွာ။ ဖွဲ့၍။ အပရံ။ တပါးသော။ ဘေဒံ။ အမိတ်အမှောင်
ကို။ ကဏ္ဍဿ။ မြား၏။ အဂ္ဂကောဓိယံ။ အပျားစွန်း၌။ ဗန္ဓိတွာ။ ဖွဲ့၍။ ဥသဘ
မတ္တေ။ တာနှစ်ဆပတ်မျှသောအရပ်၌။ ဌတော။ တည်လျက်။ ကဏ္ဍဗန္ဓာယ။
မြားစွန်းဖွဲ့အပ်သော။ ကောဓိယာ။ သားမြီးမြင်စွန်းဖြင့်။ တံဝါတိဂံဏဗန္ဓ
ကောဓိ။ ထိုခါးရမ်းသီး၌ဖွဲ့အပ်သောသားမြီးအစွန်းကို။ ပဋိဝိဇ္ဈေယျ။ ရှေးရှု
မှန်အောင်ပစ်နှိုင်း၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။
တသ္မာတိ။ တသ္မာဟူသည်ကား။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ စတ္တာရိသစ္စာ
နိ။ အရိယသစ္စာလေးပါးတို့သည်။ ဒုပ္ပဒိဝိဇ္ဈာနံ။ ထိုးထွင်း၍သိနိုင်ခဲ့ကုန်၏။
တသ္မာ။ ထိုသို့အရိယသစ္စာလေးပါး နက်နဲသည်ဖြစ်၍ သိနိုင်ခဲ့သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။

၇ သတ္တမေ။ သတ္တမသုတ်၌။ အညမညံခါဒိကာတိ။ အညမညံခါဒိကာ
ဟူသည်ကား။ အညမညံခါဒနံ။ အချင်းချင်းစားခြင်းသည်။ ဒုဗ္ဗလခါဒိကာ
တိ။ ဒုဗ္ဗလခါဒိကာဟူသည်ကား။ ဗလဝန္တေဟိ။ အားကြီးကုန်သော။ မစ္ဆာ
ဒိဟိ။ ငါးစသည်တို့သည်။ ဒုဗ္ဗလံနံ။ အားငယ်ကုန်သော။ မစ္ဆာဒိနံ။ ငါးစ
သည်တို့ကို။ ခါဒနံ။ စားခြင်းသည်။ ဝတ္တတိ။ ဖြစ်၏။

၈ အဋ္ဌမေ။ အဋ္ဌမသုတ်၌။ မဟာပထဝီတိ။ မဟာပထဝီဟူသည်ကား။
စက္ကဝါဠကမ္ဘာ။ စကြာဝဠာတိုက်၏အတွင်းဖြစ်သော။ မဟာပထဝီနာ
မ။ မြေကြီးမည်သည်။ အဓိဋ္ဌမိဒံဘန္တေဟိ။ အဓိဋ္ဌမိဒံဘန္တေဟူသည်ကား။
ဣဒံ။ ဤတခုသောထမ်းပိုးပေါက်၌ လိပ်ကန်းမိမိလည်ကို ယှိမိခြင်းသည်။

အဓိပ္ပာယ်ကံ၊ အကြင်အကြင်အလို၏အစွမ်းအားဖြင့်မချွတ်ဖြစ်ပေရာ၏။
တံယုဂံ၊ ထိုထမ်းပိုးသည်၊ ပူတိ၊ ဆွေးမြေ့သည်၊ သစေနဘဝေယျ၊ အကယ်
၍မဖြစ်ငြားအံ့၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ သမုဒ္ဒေ၊ သမုဒ္ဒရာ၌၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊
နသုဿယျ၊ မခန်းမခြောက်ငြားအံ့၊ သောစကန္တပေ၊ ထိုလိပ်ကန်းသည်
လည်း၊ နမရေယျ၊ မသေပျောက်ငြားအံ့၊ ယဒိန္ဒာဝသေန၊ အကြင်အကြင်
အလို၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အပိနာမသိယာ၊ မချွတ်ဖြစ်ကောင်းပေရာ၏၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ဧဝံအဓိပ္ပာယ်ဒိတိက္ခဝေတိတ္ထေ၊ ဧဝံအဓိပ္ပာယ်ဒိတိက္ခဝေဟူသောဤပါဌ၌၊
မဟာသိဝတ္ထေရော၊ မဟာသိဝမထေရ်သည်၊ စတ္တာရိယဂါနိ၊ ထမ်းပိုး
လေးစင်းတို့ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ ပုရတ္ထိမစက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိယံ၊ အရှေ့စကြာ
ဝဠာအနားရေး၌၊ ဌိတေန၊ တည်သော၊ ပုရိသေန၊ ယောက်ျားသည်၊ ပက္ခိတ္တ
ယုဂဿ၊ ချအပ်သော ထမ်းပိုး၏၊ ဥပရိသိဂ္ဂဇ္ဇေန၊ အပေါက်၏အထက်
အရပ်ဖြင့်၊ တဿအန္တကန္တ ပဿ၊ ထိုလိပ်ကန်း၏၊ ဂိဝါယ၊ လည်ကို၊ ပဝေ
သနံပိယ၊ သွင်းမိခြင်းကဲ့သို့၊ မနုဿတ္တပဗ္ဗံလာဘော၊ လူအဖြစ်ကိုရခြင်း
သည်၊ အဓိပ္ပာယ် ဟူဝေ၊ အလွန်ဖြစ်ခဲ့၏ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပန၊
ထိုမှတပါး၊ ဒက္ခိဏစက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိယံ၊ တောင်စကြာဝဠာအနားရေး၌၊ ဌိ
တေန၊ တည်သော၊ ပုရိသေန၊ ယောက်ျားသည်၊ ပက္ခိတ္တဿ၊ ချအပ်သော၊
ပရိတ္တ မန္တဿ၊ တောင်ကအရှေ့သို့လှည့်လည်သောထမ်းပိုး၏၊ ပုရိမယု
ဂံ၊ အရှေ့မျက်နှာထမ်းပိုးသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဆိဂ္ဂဇ္ဇေန၊ အပေါက်ရှိသော
အရပ်ဖြင့်၊ ဆိဂ္ဂဇ္ဇုပရိ၊ အောက်ထမ်းပိုးပေါက်၏အထက်သို့၊ အာရုဠဿ၊
တက်သောထမ်းပိုး၏၊ ဆိဂ္ဂဇ္ဇေန၊ နှစ်ပေါက်ဖြင့်၊ ဂိဝပ္ပဝေသနံပိယ၊ လိပ်
ကန်းကြီး၏ မိမိလည်ကို လျှိုမိခြင်းကဲ့သို့၊ တထာဂတုပ္ပါဒေါ၊ သုရားပွင့်
တော်မူခြင်းကို၊ အဓိပ္ပာယ်တရသ ဟူဝေ၊ အလွန်ဖြစ်ခဲ့သည်ထက်ဖြစ်ခဲ့၏ဟူ
၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ပန္နိမစက္ကဝါဠ မုခဝဋ္ဋိယံ၊
အနောက် စကြာဝဠာ အနားရေး၌၊ ဌိတေန၊ တည်သော၊ ပုရိသေန၊
ယောက်ျားသည်၊ ပက္ခိတ္တဿ၊ ချအပ်သော၊ ပရိတ္တ မန္တဿ၊ အနောက်က
အရှေ့သို့လှည့်လည်သောထမ်းပိုး၏၊ ပုရိမယုဂနယံ၊ အရှေ့အရပ်ထမ်းပိုး
နှစ်ခုသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဆိဂ္ဂဇ္ဇေန၊ မိမိအပေါက်ရှိသောအရပ်ဖြင့်၊ ဆိဂ္ဂဇ္ဇု
ပရိ၊ အောက်ထမ်းပိုးနှစ်ခုအပေါက်အရပ်၏အထက်သို့၊ အာရုဠဿ၊ တင်
မိသောထမ်းပိုး၏၊ ဆိဂ္ဂဇ္ဇေန၊ သုံးပေါက်ဖြင့်၊ ဂိဝပ္ပဝေသနံပိယ၊ လိပ်ကန်း
ကြီး၏မိမိလည်ကို လျှိုမိခြင်းကဲ့သို့၊ တထာဂတပဝေဒိတဿ၊ မြတ်စွာ

၄၇၀ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

တရားသည်ဟောကြားတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မဝိနယဿ၊ ဓမ္မဝိနယဟုဆို
အပ်သောသာသနဗြဟ္မစရိယ၏။ ဒိဗ္ဗနံ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပ ခြင်းသည်။
အဓိစ္စတရသမ္ဘဝံ၊ ရှေ့စပ်ပါးထက်အလွန်ဖြစ်ခဲ့၏ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိ
အပ်၏၊ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဥတ္တရစက္ကဝါဠမုခေဋ္ဌိယံ၊ မြောက်စကြာဝဠာအနား
ရေး၌၊ ဌိတေန၊ တည်သော။ ဝုရိယေန၊ ယောက်ျားသည်။ ပက္ခိတ္တဿ၊ ချ
အပ်သော၊ ပရိတ္တမန္တဿ၊ မြောက်အရှေ့သို့လှည့်လည်သောထင်းပိုး၏။
ဝုရိယယုဂတ္တယံ၊ ရှေးဖြစ်သောအရှေ့အရပ်ထင်းပိုးသုံးခုသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်
၍၊ ဆိဂ္ဂဇ္ဇေန၊ မိမိအပေါက်ရှိသောအရပ်ဖြင့်၊ ဆိဂ္ဂဇ္ဇုပရိ၊ အောက်ထင်းပိုး
သုံးခုအပေါက်အရပ်၏အထက်သို့၊ အာရုဠဿ၊ တင်မိသော ထင်းပိုး၏။
ဆိဂ္ဂဇ္ဇေန၊ လေးပေါက်ဖြင့်၊ ဝိဝပ္ပဝေသနံဝိယ၊ လိပ်ကန်းကြီး၏ မိမိလည်ကို
လျှိုမိခြင်းကဲ့သို့၊ စတုသစ္စပဋိဝေခော၊ အရိယသစ္စာလေးပါးကိုထိုးထွင်း
၍သိခြင်းကို၊ အဘိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ အဓိစ္စတရသမ္ဘဝေါ၊ ရှေ့သုံးပါး
ထက်အလွန်ဖြစ်ခဲ့၏ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသတိ၊
ပြု၏။ ။

၈ အဋ္ဌမာဒီနိ၊ အဋ္ဌမသုတ်စသည်တို့သည်၊ အဘိသမယသံယုတ္တေ၊
အဘိသမယသံယုတ်၌၊ ဝုတ္တနယာနေဝ၊ ဖွင့်အပ်ပြီးသောနည်းရှိကုန်သည်
သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤရွှေ့အပြီးတည်း။ ။ ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်
သော၊ ပမာတဝဂ္ဂေါ၊ ပမာတဝဂ်သည်၊ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၂-သစ္စသံယုတ်-၁၀၄-အဘိသမယဝဂ်။

အဘိသမယဝဂ္ဂေါ၊ အဘိသမယ ဝဂ်ကို၊ အဘိသမယ သံယုတ္တေ၊
အဘိသမယသံယုတ်၌၊ ဝိတ္တာရိတောဝ၊ ရွှေ့အပ်ပြီးသည်သာတည်း။ ။

၁၂-သစ္စသံယုတ်-၁၀၅-အာမကဓညပေယျာလဝဂ်။

၁ အာမကဓညပေယျာလေ၊ အာမကဓညပေယျာလ၌၊ အရိယေန
ပနပညာစက္ခုနာတိ၊ အရိယေနပနပညာစက္ခုနာဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနံ၊
ဝိပဿနာညာဏ်ကို၊ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍၊ လောကီယလောကုတ္တရေန၊
လောကီလောကုတ္တရာဖြစ်သော၊ ဉာဏစက္ခုနာ၊ ဉာဏစက္ခုဖြင့်၊ သုရာမေ

၁၂-သစ္စသံယုတ်-၁၀၅-အာမကဓညပေယျာလဝဂ်၊ ၄၇၁

ရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာပဋိဝိရတာတိဇ္ဇေ၊ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာပဋိဝိ
ရတာဟူသောဤပါဌ၌၊ သုရာနာမ၊ သုရာမည်သည်ကား၊ ပိဋ္ဌသုရာ၊ ဆံ့မှုန့်
စသည်ဖြင့်ပြုအပ်သောသေလည်းကောင်း၊ ဩဒနိယသုရာ၊ ထမင်းဖြင့်ပြု
အပ်သောသေလည်းကောင်း၊ ပူဝသုရာ၊ မုံ့ဖြင့်ပြုအပ်သော သေလည်း
ကောင်း၊ ကိဏ္ဍပက္ခိတ္တာ၊ တဆေးစပ်၍ပြုအပ်သော သေလည်းကောင်း၊
သမ္ဘဝရသံယုတ္တာ၊ မုန့်ညှင်းသီး ဖန်းခါးသီးစသောအဆောက်အဦးယဉ်
စပ်၍ပြုအပ်သော သေလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအပြားအားဖြင့်၊
ပဉ္စဝိဓာ၊ ငါးပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မေရယံနာမ၊ မေရယမည်
သည်ကား၊ ဗုဒ္ဓာသဝေါ၊ သစ်မည်စည်ပွင့်ရည်စသည်ဖြင့် ပြုအပ်သော
အရက်လည်းကောင်း၊ ဗလာသဝေါ၊ ပိန်းနဲသီးသရက်သီး ရည်စသည်
ဖြင့်ပြုအပ်သောအရက်လည်းကောင်း၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်
ဇံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ယောကောမိ၊ အမှတ်မရှိသော၊
အာသဝေါ၊ အရက်တည်း၊ မဇ္ဇန္တိ၊ မဇ္ဇဟူသည်ကား၊ တဒေဝဉာယံ၊ ထို
သေအရက်နှစ်ပါးစုံသည်ပင်လျှင်၊ မဇ္ဇံ၊ ယစ်မျိုးမည်၏၊ ဝါပန၊ တနည်း
ကား၊ အညမ္ဘိ၊ သေအရက်မှတပါးလည်းဖြစ်သော၊ သုရာသဝဝိနိမုတ္တံ၊ ယ
ခင်ဆိုအပ်ပြီးသော သေအရက်မှလွတ်သော၊ ယံမဒနိယံ၊ အကြင်ယစ်မျိုး
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုယစ်မျိုးသည်၊ မဇ္ဇံ၊ မဇ္ဇမည်၏၊ ယာယစေတနာ
ယ၊ အကြင်စေတနာဖြင့်၊ တံ၊ ထိုသေအရက်ယစ်မျိုးကို၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါ
တို့သည်၊ ပိဝန္တိ၊ သောက်သုံးကုန်၏၊ သာ၊ ထိုစေတနာသည်၊ ပမာဒသာ၊
ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌မေ့လျော့ခြင်း၏၊ ကာရုဏတ္တာ၊ အကြောင်း၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ပမာဒဋ္ဌာနံနာမ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌မေ့လျော့ခြင်း၏အကြောင်း
မည်၏၊ တတော၊ ထိုကုသိုလ်ကောင်းမှု၌မေ့လျော့ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်
သောသေအရက်ယစ်မျိုးကိုသေခံသုံးသောအကုသိုလ်စေတနာမှ၊ ပဋိဝိရ
တာ၊ ကြဉ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ မေတ္တေ
ယျာတိ၊ မေတ္တေယျာဟူသည်ကား၊ မာတုဟိတာ၊ အမိ၏အစီးအပွားကိုကျင့်
ကုန်၏၊ မာတရိ၊ အမိ၌၊ သမ္မာပဋိပန္နာ၊ ဝတ်ငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်ကောင်း
စွာကျင့်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ပေတ္တေ
ယျာဒိသု၊ ပေတ္တေယျအစရှိသည်တို့၌၊ ပိတု၊ အဖ၏၊ ဟိတာ၊ အစီးအပွားကို
ကျင့်ကုန်သည်တို့တည်း၊ ပေတ္တေယျာ၊ အဖ၏အစီးအပွားကို ကျင့်ကုန်
သည်၊ သမဏာနံ၊ အကုသိုလ်တရားကို ငြိမ်းစေကုန်ပြီးသော ရဟန်းသူ
တော်ကောင်းတို့၏၊ ဟိတာ၊ အစီးအပွားကိုကျင့်ကုန်သည်တို့တည်း၊ သာ

၄၂၂ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

မညာ၊ အကုသိုလ်တရားကိုငြိမ်းစေကုန်ပြီးသောရဟန်းသူထော်တို့၏အစီးအပွားကိုကျင့်ကုန်သည်။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ မကောင်းမှုကိုအပ်ပြုကုန်ပြီးသောရဟန္တာ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဟိတာ၊ အစီးအပွားကို ကျင့်ကုန်သည်တည်း။ ဗြဟ္မညာ၊ မကောင်းမှုကိုအပ်ပြုကုန်ပြီးသောရဟန္တာအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အစီးအပွားကိုကျင့်ကုန်ပြီ၊ ဇေတံ၊ ဤမေတ္တေယျစသော အမည်သည်၊ ထောသုတေသု၊ ထိုထိုအမိအဖဿမဏာဗြာဟ္မဏတို့၌၊ သမ္မာပဋိပန္နာနံယေဝ၊ ကောင်းစွာကျင့်ကုန်သောသူတို့၏သာလျှင်၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ကုလေဇေဋ္ဌာပစာယိနောဘိ၊ ကုလေဇေဋ္ဌာ ပစာယိနော ဟူသည်ကား၊ ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ ဇေဋ္ဌာနံ၊ ကြီးကုန်သောဘကြီးဘထွေးအပ်ကိုအမေစသည်တို့အား၊ အပစာယိနောနိဝရတ္တိနော၊ အဘိဝါဒနပစ္စုပ္ပန်အဗ္ဗုဒ္ဓိကမ္မသာမိဝိကမ္မစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်နှိမ်ချကျိုးနွှဲသောအကျင့်ရှိကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ၊

ဗိဇဂါမဘူတဂါမသမာရ ဣတိ၊ ဗိဇဂါမဘူတဂါမသမာရ ဣတိဟူသည်ကား၊ မူလဗိဇံ၊ အမြစ်မျိုး၊ ခန္ဓဗိဇံ၊ ပင်စည်မျိုး၊ ဗေလုဗိဇံ၊ အဆစ်မျိုး၊ အဂ္ဂဗိဇံ၊ အညွန့်အရွက်မျိုး၊ ဗိဇဗိဇံ၊ အစေ့မျိုး၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအပြားဖြင့်၊ ပဉ္စဝိသော၊ ငါးပါးအပြားရှိသော၊ ဗိဇဂါမသမာရေမျိုးအပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ ယသကာသမိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ နိလတိဏာရုက္ခာဒိကဿ၊ မိင်းစိုသော ဖြက်သစ်ပင် အစရှိသော၊ ဘူတဂါမသမာရ၊ ဘူတအပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ သမာရဣဒေဝဒေနပစနာဒိဘာဝေန ဝိကောပနာ၊ ဖြတ်ခြင်းချက်ခြင်းမီးတိုက်ခြင်းစသည်အဖြစ်ဖြင့်ဖျက်ဆီးခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတာ၊ ကြဉ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ၊

ဗိကာလဘော ဇနာတိ၊ ဝိကာလဘောဇနာ ဟူသည်ကား၊ ကာလာတိက္ကန္တဘောဇနာ၊ ဘုရားအစရှိသောအရိယာတို့ သုံးဆောင်ရာ ကာလကိုလွန်သောဝိကာလအခါ၌ ယာဝကာလိကကို သုံးဆောင်ခြင်းမှ၊ မဇ္ဈိန္ဒိကာတိက္ကမတော၊ မွန်းတည့်အခါကို လွန်သည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ယာဝအရ ဣပ္ပမနာ၊ နက်ဖြန် အရုဏ် တက်သည် တိုင်အောင်သော ကာလအတွင်း၌၊ ယာဝကာလိကပရိဘောဂါ၊ ယာဝကာလိကကို သုံးဆောင်ခြင်းမှ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ မာလာတိအာဒိသု၊ မာလာဂန္ဓဝိလေပနဓာရုဏမဏ္ဍနဝိဘူသနဋ္ဌာနာဟူသော ပုဒ်တို့၌၊ ယံကိပ္ပိပုပ္ဖံ၊ သီကုံးအပ်သည်ဖြစ်စေ မသီကုံးအပ်သည်ဖြစ်စေ အမှတ်မဲ့သောပန်းသည်၊ မာလာတိမာလာနာမ၊ မာလာမည်၏၊ ယံကိပ္ပိဂန္ဓဇာတံ

၁၂-သစ္စသံယုတ်-၁၀၅-အာမကဓညပေယျာလဝဂ်။ ၄၇၃

ကြိတ်အပ်သွေးအပ်သည်စသည်အပြားရှိသောအမှတ်မရှိသော နံ့သာ
မျိုးသည်။ ဂန္ဓန္တိ၊ ဂန္ဓမည်၏။ ဆဝိရာဂကရဏံ၊ အရေ အဆင်း တပ်စွန်း
ခြင်းကိုပြုတတ်သော နံ့သာသည်။ ဝိလေပနန္တိ၊ ဝိလေပနမည်၏။ တတ္ထ၊
ထိုမာလာစသော ပါဠိ၌၊ ဝိလန္တိန္ဒာ၊ ပန်ဆင်ကုန်သော သူတို့သည်။ ခေ
ရန္တိနာမ၊ ပန်သည်မည်ကုန်၏။ ဥနဋ္ဌာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပူရေန္တာ၊ ဖြို၍ပြည့်စေ
သောသူတို့သည်။ မဇ္ဈေန္တိနာမ၊ လိမ်းသုတ်ဆင်ယင်ပြုပြင်သည်မည်ကုန်
၏။ ဂန္ဓဝသေနစ၊ အနံ့၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဆဝိရာဂဝသေနစ၊
အရေအဆင်း တပ်စွန်းခြင်း၏အစွမ်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ သာဒိယန္တာ၊
သာယာကုန်သောသူတို့သည်။ ဝိဘူသေန္တိနာမ၊ အတင့် အတယ် အလှ
အပြုသည်မည်ကုန်၏။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဌာနံ၊ ဌာနဟူ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊
ဆိုအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယာယဒုဿိလျစေတနာယ၊ အကြင်ဒုဿိ
လျစေတနာဖြင့်၊ တာနိမာသောစာရဏာနိ၊ ထိုပန်းပန်ခြင်း စသည်တို့ကို၊
မဟာဇနော၊ လူအများသည်။ ကရောတိ၊ ပြုကုန်၏။ တတော၊ ထိုဒုဿိလျ
စသည်ကိုပြုကြောင်းဖြစ်သော ဒုဿိလျစေတနာမှ၊ ပဋိရိရတာ၊ ကြည်ကုန်
၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

သာသနဿ၊ သဗ္ဗပါပဿ အကရဏံ ဤသို့အစရှိသော နည်းဖြင့်
ဘုရားအဆုံးအမသာသနာတော်အား၊ အနန္တလောမတ္တာ၊ မလျော်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသုကံပဋ္ဌာဏိဘူတံ၊ ငြောင့်တံကျင် သဗ္ဗဟံဖြစ်သော၊
ဒဿနံ၊ ရှုခြင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်ကြောင့်၊ ဝိသုကဒဿနံ၊ ဝိသုက
ဒဿနမည်၏။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ နန္တနန္တပနာဒိဝသေန၊ မိမိကခြင်း
သူတပါးကိုကစေခြင်းစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ နန္တာစ၊ မိမိကခြင်း သူတ
ပါးကိုကစေခြင်းမှလည်းကောင်း၊ ဝိတာစ၊ မိမိသိခြင်း သူတပါးကိုသိစေ
ခြင်းမှလည်းကောင်း၊ ဝါဒိတာစ၊ မိမိတီးမှုတ်ခြင်း သူတပါးကိုတီးမှုတ်
စေခြင်းမှလည်းကောင်း၊ အန္တမသော၊ ယုတ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊
မယူရနန္တာဒိဝသေနပိ၊ ဥဒေါင်းကခြင်း စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း၊
ပဝတ္ထာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ နန္တာဒိနံ၊ ကခြင်းစသည်တို့ကို၊ ဝိသုကဘူတာ
ဒဿနာစ၊ သာသနာတော်၏ ငြောင့်တံကျင်သဗ္ဗဟံဖြစ်သောကြည့်ခြင်း
မှလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်ကြောင့်၊ နန္တဂိတဝါဒိတဝိသုက
ဒဿနာ၊ မိမိကခြင်း သူတပါးကို ကစေခြင်း မိမိသိခြင်း သူတပါးကို

၄၃၄ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

သီစေခြင်း မိမိ တီးမှုတ်ခြင်း သူတပါးကို တီးမှုတ် စေခြင်း ထိုကခြင်း
သီခြင်း တီးမှုတ်ခြင်းကို သာသနာတော်၏ ငြောင့်တံကျင် သဖွယ် ဖြစ်
သောကြည့်ခြင်းရှုခြင်းမှ၊ ပယ်ယုတ္တံ၊ သင့်၏၊ နန္ဒာဒိ၊ နန္ဒစသည်သည်၊ အတ္တ
နာ၊ မိမိသည်၊ ပယောဇေတုံဝါ၊ ယှဉ်ခြင်းဌာလည်းကောင်း၊ ပရေဟိ၊ သူတ
ပါးတို့ကို၊ ပယောဇာပေတုံဝါ၊ ယှဉ်စေခြင်းဌာလည်းကောင်း၊ ပယုတ္တာနိ၊
ယှဉ်အပ်သည်တို့ကို၊ ပသိတုံဝါ၊ ကြည့်ခြင်းရှုခြင်းဌာ လည်းကောင်း၊
တိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ နေဝဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်သည်သာတည်း၊ တိက္ခုနိနံ၊
ရဟန်းမိန်းမတို့အား၊ နှဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်သည်သာတည်း။ ။

ပမာဏာတိက္ကန္တံ၊ ဘုရားလက်ရှစ်သစ်မဏ္ဍိမပုရိသတတောင် ပကတိ
လူတို့တတောင်တွာလွန်သောအခြေရှိသော ညောင်စောင်းအင်းယှဉ်ကို၊
ဥစ္စာသယနံ၊ မြင့်သောနေရာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အကပ္ပိယတ္ထရဏံ၊
မအပ်သောအခင်းကို၊ မဟာသယနံ၊ မြတ်သောနေရာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆို
အပ်၏၊ တတော၊ ထိုမြင့်သောနေရာမြတ်သောနေရာမှ၊ ပဋိဝိရတာ၊ ကြဉ်
ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေကို၊ ဇာတရူပန္တိ၊ ဇာတရူပဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကဟာ
ပဏော၊ အသပြာလည်းကောင်း၊ လောဟမာသကော၊ ကြေးဖြင့်ပြုအပ်
သောဝဲလည်းကောင်း၊ ဇတု မာသကော၊ ချိပ်ဖြင့် ပြုအပ်သောဝဲလည်း
ကောင်း၊ ဒေါရမာသကော၊ သစ်သားဖြင့် ပြုအပ်သော ဝဲလည်းကောင်း၊
ဣတိအာဒယော၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ယေ၊ အကြင်ကဟာပဏမာသက
တို့သည်၊ ဝေါဟာရံ၊ ရောင်းဝယ်ခြင်းသို့၊ ဂန္ထန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ တေဝိ၊
ထိုကဟာပဏ မာသကတို့ကိုလည်း၊ ရဇတန္တိ၊ ရဇတဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆို
အပ်ကုန်၏၊ တဿဥဘာယသပိ၊ ထိုဇာတရူပ ရဇတ နှစ်ပါးကိုလည်း၊
ပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ခံခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတာ၊ ကြဉ်ကုန်၏၊ နံ၊ ထိုဇာတရူပရဇတနှစ်ပါး
ကို၊ နေဝဥဂ္ဂဏန္တိ၊ ကိုယ်လည်းမခံကုန်၊ နဥဂ္ဂဏာ ပေန္တိ၊ သူတပါးကို
လည်းမခံစေကုန်၊ ဥပနိက္ခိတ္တံ၊ အနီး၌ထားသည်ကို၊ နဿာဒိယန္တိ၊ မသာယာ
ကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

အာမကဓညပနိပ္ပဟဏာတိ၊ အာမကဓညပနိပ္ပဟဏာဟူသည်ကား၊
သ္မာလိဝိဟိယဝဂေါရမကကံ၊ ဝရက ကုဋ္ဌိ၊ သုကသင်္ခါတဿ၊ သလေး

၁၂-သိဒ္ဓိသံယုတ်-၁၀-၅အာမကဓညပေယျာလဝဂ်၊ ၄၇၅

ကောကံ မုယော နုတ်ကောကံ ဆပ် ပြောင်း လူးဟုဆိုအပ်သော။ သတ္တ
ဝိသသဝိ၊ ခုနစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ အာမကဓညဿ၊ စပါး
စိမ်းကို၊ ပဋိဂ္ဂဟဏာ။ ခံခြင်းမှ၊ ကေဝလဗ္ဗံ၊ သက်သက်ကား၊ ဇေတသံ၊ ထို
ခုနစ်ပါးအပြားရှိသောစပါးစိမ်းတို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟဏမေဝ၊ ခံခြင်းသည်သာ
လျှင်၊ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်သည်ကား၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ အာမသနန္တိ၊ သုံးသပ်ခြင်း
သည်လည်း၊ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ နဝဇ္ဇတိယေဝ၊ မအပ်သည်ပင်
တည်း၊ အာမကဓံသပဋိဂ္ဂဟဏာတိဇ္ဇေ၊ အာမကဓံသပဋိဂ္ဂဟဏာ ဟူ
သောဤပါဌ၌၊ ဩဒိဿအနုညာဏာ၊ ရည်မှတ်၍ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော
အဘိုးငါးပါးစသည်ကို၊ အညတြ၊ ထား၍၊ အာမကဓံသမန္တိသနံ၊ သားစိမ်း
ငါးစိမ်းတို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟဏမေဝ၊ ခံခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့
အား၊ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်၊ အာမသနံ၊ သုံးသပ်ခြင်းသည်ကား၊ နေဝနဝဇ္ဇတိ၊
မအပ်သည်မဟုတ်အပ်သည်ပင်တည်း။ ။

ဣတ္ထိကုမာရိကပဋိဂ္ဂဟဏာတိ၊ ဣတ္ထိကုမာရိကပဋိဂ္ဂဟဏာဟူသော
ပါဌ၌၊ ဝုရိသန္တရ ဂတာ၊ ယောကျ်ားတပါး သွားလာ ဘူးသောမိန်းမ
သည်၊ ဣတ္ထိတိ၊ ဣတ္ထိမည်၏။ ဣတရာ၊ ယောကျ်ားတပါး မသွားလာ ဘူး
သောမိန်းမလည်း၊ ကုမာရိကသနာမ၊ ကုမာရိကာမည်၏။ တာသံ၊ ထို
ဣတ္ထိကုမာရိကတို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟဏမ္ပိ၊ အလှူခံခြင်းသည် လည်းကောင်း၊
အာမသနန္တိ၊ သုံးသပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အကပ္ပိယမေဝ၊ ရဟန်းတို့
အားမအပ်သည်ပင်တည်း။ ။

ဒါသိဒါသပဋိဂ္ဂဟဏာတိဇ္ဇေ၊ ဒါသိဒါသပဋိဂ္ဂဟဏာဟူသောဤပါဌ၌၊
ဒါသိဒါသဝသေန၊ ကျွန်မိန်းမ ကျွန်ယောကျ်ား၏ အဖြစ်ဖြင့် သာလျှင်၊
တေ၊ ထိုဒါသိဒါသတို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟဏံ၊ အလှူခံခြင်းသည်၊ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်၊
ပန၊ အလျော်ကိုဆိုအံ့။ ကပ္ပိယကာရကံ၊ ကပ္ပိယကာရကကို၊ ဒမ္မိ၊ လှူ၏၊ အာ
ရာမိကံ၊ အရံစောင့်ကို၊ ဒမ္မိ၊ လှူ၏၊ ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့ကပ္ပိယဝေါဟာရဖြင့်သာ
လျှင်၊ ဝုတ္တေပန၊ ဒါယကာတို့ဆိုသည်ရှိသော်ကား၊ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏၊ အဇေ
ဇ္ဇကာဒိသုခေတ္တဝတ္ထု၊ ပရိယောသာနေသုဝိ၊ အဇေဇ္ဇကာ အစရှိကုန်သော
လယ် ယာ အဆုံးရှိကုန်သော 'ဝတ္ထု'တို့၌လည်း၊ ကပ္ပိယာ ကပ္ပိယနယော၊
အပ် မအပ်သောနည်းကို၊ ဝိနယဝသေန၊ ဝိနည်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပပရိက္ခိ
တဗ္ဗော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်အပ်၏။ ။

၉

၄၇၆ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

တတ္ထံ၊ ထိုခေတ္တဝတ္ထုဟူသော စကား၌၊ ယထိံ၊ အကြင်မြေအရပ်၌၊
ပုဗ္ဗဏ္ဏံ၊ ကောက်သည်။ ရဟတိ၊ ရောက်၏။ တံဌာနံ၊ ထိုမြေအရပ်သည်၊
ခေတ္တံနာမ၊ လယ်မည်၏။ ယထိံ၊ အကြင်မြေအရပ်၌၊ အပဇုဏ္ဏံ၊ ဝဲသည်၊
ရဟတိ၊ ရောက်၏။ တံဌာနံ၊ ထိုမြေအရပ်သည်၊ ဝတ္ထုနာမ၊ ယာမည်၏။ ဝါ၊
တနည်းကား၊ ယတ္ထံ၊ အကြင်မြေအရပ်၌၊ ဥဘယံ၊ ကောက်ဝဲနှစ်ပါးသည်၊
ရဟတိ၊ ရောက်၏။ တံဌာနံ၊ ထိုကောက်ဝဲရောက်ရာအရပ်သည်၊ ခေတ္တံ၊
လယ်မည်၏။ တဒတ္ထာယ၊ ထိုကောက်ဝဲ နှစ်ပါး စိုက်ပျိုးရာ ခေတ္တ ပြုလုပ်
ခြင်းအကျိုးငှါ၊ အကတဘူမိတာဝေါ၊ စိုက်ကြံခြင်းကိုမပြုအပ်သေးသော
မြေအစိုသည်၊ ဝတ္ထု၊ ယာမည်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဝါကျ၌၊ ခေတ္တ
ဝတ္ထု၊ သိသေန၊ လယ်ယာဟူသော ပဓာနဖြင့်၊ ဝါပိတဇ္ဇာကာဒိနိပိ၊ အိုင်
အင်းတဖက်သည်ကန် စသည်တို့ကိုလည်း၊ သင်္ဂဟိတာနေဝ၊ သပြေဟ်
အပ်ကုန်သည်သာတည်း။ ။

ကယဝိက္ကယာတိ၊ ကယဝိက္ကယာဟူသည်ကား၊ ကယာစ၊ ဝယ်ခြင်းမှ
လည်းကောင်း၊ ဝိက္ကယာစ၊ ရောင်းခြင်းမှလည်းကောင်း၊ နုတကမ္မံ၊ တမန်
သည်တို့၏အမှုကို၊ နုတေယျံ၊ နုတေယျဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဂိဟိနံ၊
လူတို့သည်၊ ပဟိတံ၊ စေအပ်သော၊ ပဏ္ဏိဝါ၊ မှာစာကိုလည်းကောင်း၊ သာ
သနံဝါ၊ ကမ္ပည်းမှာစာနှုတ်မှာ သတင်းစကားကိုလည်းကောင်း၊ တတ္ထ
တတ္ထံ၊ ထိုထိုရှာတပါးအရပ်တပါးသို့၊ ဂမနံ၊ ဆောင်သွားခြင်းသည်၊ နုတ
ကမ္မံ၊ တမန်သည်တို့အမှုမည်၏။ ဃာရာ၊ တအိမ်မှ၊ ဃာရံ၊ တအိမ်သို့၊ ပေသိ
တဿ၊ စေအပ်သောသူ၏၊ ခုဒ္ဒကာဂမနံ၊ သေးသေး ဖွဲဖွဲခရီးသို့သွားခြင်းကို
ပဟိနဂမနံ၊ စေအပ်သောသူ၏သွားခြင်းဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တဒု
တယမ္ပိ၊ ထိုဒုတေယျပဟိနာဂမနံနှစ်ပါးကိုလည်း၊ ကရဏံ၊ ပြုကျင့်ခြင်း
သည်၊ အနုယောဂေါနာမ၊ အနုယောဂမည်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နုတေ
ယျပဟိနဂမနာနံ၊ တမန်တို့၏ အမှုဖြစ်သောမှာစာဆောင်းပါး နှုတ်မှာ
သတင်းစကားကိုယူ၍ ထိုထိုရှာတပါးအရပ်တပါးသို့ တအိမ်မှ တအိမ်
တောက်တို့မယ်ရခရီးတို့စေပါး၍သွားခြင်းတို့ကို၊ အနုယောဂါ၊ ပြုကျင့်
ခြင်းမှ၊ ဣတိဝေံအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဧတ္ထ၊ ဤဝါကျ၌၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

၁၂-သိက္ခသီလသုတ်-၁၀၅-အာမကမညပေယျသီလဝဂ် ၄၇၇

တုလသကုဋ္ဌာဒိသု၊တုလသကုဋ္ဌစသည်တို့၌၊ ဝဉ္စနံ၊ဗျညံပတ်ခြင်းကို၊ ကုဋ္ဌန္တိ၊ကုဋ္ဌံဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတုလသကုဋ္ဌ စသည်တို့တွင်း၊တဝ၊ လက်ဦးစွာ၊တုလသကုဋ္ဌံ၊ချိန်ဖြင့်ဗျညံပတ်ခြင်းသည်၊ရူပကုဋ္ဌံ၊ရူပကုဋ္ဌလည်းကောင်း၊အင်္ဂကုဋ္ဌံ၊အင်္ဂကုဋ္ဌလည်းကောင်း၊ ဂဟဏကုဋ္ဌံ၊ဂဟဏကုဋ္ဌလည်းကောင်း၊ ပဋိစ္ဆန္နကုဋ္ဌံ၊ပဋိစ္ဆန္နကုဋ္ဌလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့သောအခြားဖြင့်၊ စတုဗြိင်္ခံ၊လေးပါးအခြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊တတ္ထ၊ထိုလေးပါးတို့တွင်း၊ ဧတုလသ၊ချိန်နှစ်ခုတို့ကို၊ သမရူပါ၊တူမျှသောအဆင်းသဏ္ဌာန်ရှိသည်တို့ကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ ဂဏ္ဍန္တော၊သု.ဥစ္စာကိုယူသည်ရှိသော်၊မဟတိယာ၊ချိန်ကြီးဖြင့်၊ဂဏ္ဍတိ၊ယူ၏၊ ဒဒန္တော၊မိမိဥစ္စာကိုသူအားပေးသည်ရှိသော်၊ ခုဒ္ဒကာယ၊ချိန်ငယ်ဖြင့်၊ ဒေတိ၊ပေး၏၊ ဣဒံ၊ဤချိန်တူဖြင့် ဗျညံပတ်ခြင်းသည်၊ ရူပကုဋ္ဌံနာမ၊ ရူပကုဋ္ဌ မည်၏၊ ဂဏ္ဍန္တော၊သု.ဥစ္စာကိုယူသည်ရှိသော်၊ တုလသယ၊ချိန်၏၊ ပစ္ဆိမဘာဂေ၊ပစ္ဆိမဘာဂေ၊နောက်အဖျိ၌၊ဟတ္ထေန၊မိမိလက်ဖြင့်၊ တုလံ၊ချိန်ကို၊ အက္ကမတိ၊နှိုင်း၏၊ဒဒန္တော၊မိမိဥစ္စာကိုသူအားပေးသည်ရှိသော်၊ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ချိန်၏ရှေးအဖျိ၌၊ဟတ္ထေန၊မိမိလက်ဖြင့်၊တုလံ၊ချိန်ကို၊ အက္ကမတိ၊နှိုင်း၏၊ဣဒံ၊ဤသို့ချိန်၏နောက်အဖျိရှေ့ အဖျိအင်္ဂါကို လိုရာနှိုင်း၍ဗျညံပတ်ခြင်းသည်၊ အင်္ဂကုဋ္ဌံနာမ၊ အင်္ဂကုဋ္ဌမည်၏၊ ဂဏ္ဍန္တော၊ သု.ဥစ္စာကိုမိမိယူသည်ရှိသော်၊မူလေ၊အရင်း၌၊ရန္တု၊ကြိုးကို၊ဂဏ္ဍာတိ၊ကိုင်၏၊ဒဒန္တော၊ မိမိဥစ္စာကိုသူအားပေးသည်ရှိသော်၊ အဂ္ဂေ၊အဖျား၌၊ ရန္တု၊ကြိုးကို၊ ဂဏ္ဍာတိ၊ ကိုင်၏၊ဣဒံ၊ဤအရင်းအဖျားကိုင်ဆန်းပြား၍ဗျညံပတ်ခြင်းသည်၊ဂဟဏကုဋ္ဌံနာမ၊ချိန်အကိုင်ဆန်းပြားသဖြင့်ဗျညံပတ်ခြင်းမည်၏၊တုလံ၊ချိန်ကို၊ သုသိရံ၊အခေါင်းရှိသည်ကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊အန္တော၊အခေါင်းတွင်း၌၊ အယရဏ္ဏံ၊သံမှုန့်ကြေးမှုန့်ကို၊ပက္ခိပိတွာ၊ထည့်၍၊ ဂဏ္ဍန္တော၊သု.ဥစ္စာကိုမိမိယူသည်ရှိသော်၊ တံ၊ထိုအမှုန့်ကို၊ပစ္ဆိမဘာဂေ၊နောက်အဖျိ၌၊ ကရောတိ၊ပြု၏၊ဒဒန္တော၊မိမိဥစ္စာကိုသူအားပေးသည်ရှိသော်၊ တံ၊ထိုအမှုန့်ကို၊အဂ္ဂဘာဂေ၊အဖျားအဖျိ၌ သာလျှင်း၊ကရောတိ၊ပြု၏၊ ဣဒံ၊ဤသို့ဖုံးလွှမ်းအပ်သောအမှုန့်ဖြင့် ဗျညံပတ်ခြင်းသည်၊ ပဋိစ္ဆန္န ကုဋ္ဌံနာမ၊ ပဋိစ္ဆန္နကုဋ္ဌ မည်၏။ ၊

သုဝဏ္ဏပါတိ၊ရွှေခွက်ကို၊ကံသော၊ကံသဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊တာယ၊ထိုရွှေခွက်ဖြင့်၊ ဝဉ္စနံ၊ဗျညံပတ်ခြင်းသည်၊ ကံသကုဋ္ဌံ၊ကံသဟူ၍

၄၂၈ မဟာဝိသုဒ္ဓိသီလသုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

မည်၏။ကထံ၊အဘယံသို့၊ဝဇ္ဇေတိ၊ထည့်ပတ်သနည်း။ ဧကံသုဝဏ္ဏပါတိ၊
ရွှေခွက်တစ်ခုကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊အညေ၊တပါးကုန်သော၊ နွေတိသော၊လော
ဟပါတိ၊ယော၊ကြေးနီခွက်နှစ်ခုသုံးခုတို့ကို၊သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏာ၊ရွှေအဆင်းဖြင့်
အဆင်းရှိသည်တို့ကို၊ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏။ တထော၊ထိုနောက်မှ၊ဇနပဒံ၊
ဇနပုဒ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊သွား၍၊ ကိပ္ပိဒေဝအဗ္ဗကုလံ၊ တရံတရကြွယ်ဝကုထံ
သောအမျိုးသို့၊ပဝိသိတွာ၊ဝင်၍၊သုဝဏ္ဏသာဇနာနိ၊ရွှေခွက်တို့ကို၊ကိဏ
ထာတိ၊ဝတ်ကုန်လောဟု၊ဝတွာ၊ဆို၍၊အတ္ထံ၊အဘိုးကို၊ပုစ္ဆိတေ၊မေးအပ်
သည်ရှိသော်၊ သမဗ္ဗတရံ၊ချိုချိုအဘိုးနည်းမြတ်စွာ၊ဒါတုကာမာ၊ပေးလို
ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ တထော၊ထိုနောက်မှ၊တေဟိ၊ထိုဇနပုဒ်သူ
ကြွယ်ဝတို့သည်၊ကထံ၊အသို့မူ၍၊ဣမေသံ၊ဤခွက်တို့၏၊ သုဝဏ္ဏသာဝေါ၊
ရွှေစစ်အဖြစ်ကို၊ဇာနိတဗ္ဗေတိ၊သိအပ်မည်နည်းဟု၊ဝတ္ထု၊ဆိုအပ်သည်
ရှိသော်၊ပိမံသိတွာ၊စံချ၍၊ ဂဗ္ဘထာတိ၊ယူကြကုန်ဟု ၊သုဝဏ္ဏပါတိ၊ရွှေ
ခွက်တို့ကို၊ပါသာတေ၊မှတ်၌၊ ဗသံသိတွာ၊သွေး၍၊ကံသပါတိ၊ယော၊ကြေး
ခွက်တို့ကို၊ဒတွာ၊ပေး၍၊ဂစ္ဆန္တိ၊သွားကုန်၏။ ။

မာနကုဋ္ဌနာမ၊မာနကုဋ္ဌမည်သည်။ ဟဒယဘောဒသိခါဘောဒရန္တုဘော
ဒဝသေန၊ ချင့်အိုးဝမ်းကိုဖောက်ခြင်းချင်အပ်သောဆန်စသည်၏အတွင်း
အဖျားကိုကျင်းခြင်း တာတြိတာဝါးကိုဖျက်ဆီးခြင်း အလွဲတခြားလုပ်
ခြင်း၏အတွင်းဖြင့်၊ တိဝိဓံ၊သုံးပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တတ္ထံ၊
ထိုသုံးပါးတို့တွင်၊ ဟဒယဘောဒေါ၊ချင့်အိုးဝမ်းကို ဖောက်ခြင်းကို၊ သပ္ပိ
တေလာဒိမိနနကာလေ၊ထောပတ်ဆီစသည်ကိုချင့်သောကာလ၌၊ လန္တ
တိ၊ရအပ်၏။ ဟိ၊အဘယံသို့ရအပ်သနည်း။ တာနိ၊ထိုထောပတ်ဆီစသည်
တို့ကို၊ဂဗ္ဘန္တော၊မိမိယူလတ်သော်၊ဟေဋ္ဌာဆိဒ္ဓေန၊အောက်၌အပေါက်ရှိ
သော၊မာနေန၊ချင့်အိုးဖြင့်၊ သနိကံ၊ ဖြည်းဖြည်း။ အာသိဗ္ဗာတိ၊ လောင်း
လောဟူ၍၊ ဝတွာ၊ဆို၍၊ အန္တော ဘာဇနော၊ မိမိအောက်ခံ အိုးတွင်း၌
ဗဟု၊များစွာ၊ပဏ္ဍရာပေတွာ၊ယိုစေ၍၊ဂဗ္ဘာတိ၊ယူ၏။ ဒန္တော၊သူတပါး
အားပေးသည်ရှိသော်၊ဆိဒ္ဓံ၊အပေါက်ကို၊ပိဝေယ၊ပိတ်၍၊သိဗသံ၊လျှင်စွာ၊
ပူရေတွာ၊ပြည့်စေ၍၊ဒေတိ၊ပေး၏။ သိခါဘောဒေါ၊ချင်အပ်သောဆန်စသည်
တို့၏အတွင်းအဖျားကိုကျင်းခြင်းကို၊တိလတဏှု၊လာဒိနံ၊နှင်းဆန်စသည်
တို့ကို၊မိနနကာလေ၊ချင်သောကာလ၌၊လန္တတိ၊ရအပ်၏။ ဟိ၊အဘယံသို့

၁၂-သစ္စသံယုတ်-၁၀၅-အာမကဓညပေယျာလဝဂ်၊ ၄၇၆

ရအပ်သနည်း။ တာနိ၊ ထိုနှင်းဆန်စသည်တို့ကို၊ ဂဏ္ဌန္တော၊ မိမိယူသည်ရှိ
သော်၊ သဏိကံ၊ ဖြည်းဖြည်း၊ သိခံ၊ အထွဋ်အဖျားကို၊ ဥဿာပေတွာ၊ တက်
စေ၍၊ ဂဏ္ဌတိ၊ ယူ၏၊ ဒဒန္တော၊ သူတပါးအားပေးသည်ရှိသော်၊ ဝေဂေန၊
လျင်စွာ၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ သိခံ၊ အထွဋ်အဖျားကို၊ ဘိန္ဒန္တော၊ ဖြုတ်
ချင်းဖျက်လျက်၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ ရန္တုဘေဒေါ၊ ရန္တုဘေဒကို၊ ခေတ္တဝတ္ထုမိန
နကာလေ၊ မြေတိုင်းအမတ်တို့ လယ်ယာတိုင်းသော ကာလ၌၊ လန္တတိ၊
ရအပ်၏၊ ဟိ၊ ထင်ရှားပြီအံ့၊ လဉ္စနံ၊ တံစိုးကို၊ အလဘန္တော၊ မရကုန်သည်
ရှိသော်၊ ခေတ္တံ၊ လယ်ယာကို၊ အမဟန္တိ၊ မကြီးမကျယ်သည် ကိုလည်း၊
မဟန္တိကတွာ၊ အကြီးအကျယ်ပြု၍၊ မိနန္တိ၊ တာကုန်၏။ ။

ဥက္ကောဓုနာဒိသု။ ဥက္ကောဓုန စသည်တို့၌၊ သာမိကေ၊ အမှန်ဥစ္စာရှင်
တို့ကို၊ အဿာမိကေကာတံ၊ ဥစ္စာရှင်မဟုတ်သည်ကိုပြုခြင်းငှါ၊ လဉ္စဂဟ
ဏံ၊ တံစိုးစားခြင်းသည်၊ ဥက္ကောဓုနန္တိ၊ ဥက္ကောဓုနမည်၏၊ ဝဉ္စနန္တိ၊ ဝဉ္စနံဟူ
သည်ကား၊ တေဟိတေဟိဥပါယေဟိ၊ ထိုထိုဥပါယ်တမည်တို့ဖြင့်၊ ပရေ
သံ၊ သူတပါးတို့ကို၊ ဝဉ္စနံ၊ ဟုည့်ပတ်ခြင်းပင်တည်း၊ တတြ၊ ထိုသို့ဥပါယ်
တမည်ဖြင့် ဟုည့်ပတ်ခြင်း၌၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဧကံဝတ္ထု၊
အခြားမဟုတ် နှုတ်တက် ဖွတ်စလွယ်ဝတ္ထု တခုတည်း၊ ကိရ၊ ကြားရ
သည်ကား၊ ဧကော၊ တဦးသော၊ လုဒ္ဓကော၊ မူဆိုးသည်၊ မိဂဉ္စ၊ သမင်ကြီး
ကိုလည်းကောင်း၊ မိဂပေါတကဉ္စ၊ သမင်ငယ်တစ်စီးကို လည်းကောင်း၊
ဂဟေတွာ၊ ထမ်း၍၊ အာဂန္တတိ၊ လာ၏၊ တံ၊ ထိုမူဆိုးကို၊ ဧကော၊
တယောက်သော၊ ဝုတ္တော၊ သောက်စား ကြူးသော သူသည်၊ ဘော၊
အနောင်၊ မိဂေါ၊ အစ်ကိုသမင်ကြီးသည်၊ ကိ' အဋ္ဌတိ၊ အထိုးဘယ်မျှ
ထိုက်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာ၊ မေး၏၊ မိဂေါ၊ သမင်ကြီးသည်၊ နွေ
ကာယာပဏေ၊ နှစ်သပြာတို့ကို၊ အဋ္ဌတိ၊ ထိုက်၏၊ မိဂပေါတကော၊ သမင်
ငယ်သည်၊ ဧကံ၊ တသပြာကို၊ အဋ္ဌတိ၊ ထိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောစကား
ကို၊ ဝုတ္တေစ၊ မူဆိုးကဆိုသော်ကား၊ ကဟာပဏံ၊ တသပြာကို၊ ဒတွာ၊
ပေး၍၊ မိဂပေါတကံ၊ သမင်ငယ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ယေကံ၊ အတန်
ငယ်၊ ဂန္တံ၊ သွား၍၊ နိဝတ္တော၊ ပြန်လည်ပြန်၍၊ ဘော၊ အနောင်၊ မေ၊ ငါ့အား
မိဂပေါတကေန၊ အစ်ကိုသမင်ငယ်ဖြင့်၊ နအတ္ထော၊ အလိုမရှိ၊ မေ၊ ငါ့အား၊

၄၈၀ မဟာဝဋ္ဋသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

မိဂံ။ သမင်ကြီးကို၊ ခေတိတိ။ ပေးလောဟု။ အာဟ။ ဆို၏။ တေနဟိ။ မောင်
ထိုသို့သမင်ကြီးကိုလိုချင်မှုကား၊ နွေကဟာပဏော။ နှစ်သပြာတို့ကို၊ ခေတိ
တိ။ ငါ့အားပေးလောဟု။ အာဟ။ မူဆိုးကဆို၏။ ဘော။ အနောင်၊ မယာ။
ငါသည်၊ ပဌမံ။ လက်ဦးစွာ။ ဧကောကဟာပဏော။ တသပြာကို၊ ဒိန္နောနနံ။
သင့်အားပေးပြီးမဟုတ်လော၊ ဧဝံ။ ဤသို့ဝတ်သူကဆိုလတ်သော်၊ အာမ
ဒိန္နောတိ။ ဩဝါပေးပြီဟု။ အာဟ။ မူးဆိုးကဆို၏။ ဣဒ္ဓိမိဂပေါတကံ။
ဤသမင်လေးကိုလည်း၊ ဂဏှ။ ယူလော၊ ဧဝံ။ ဤသို့ယူသည်ရှိသော်၊ သောစ
ကဟာပဏော။ ထိုလက်ဦးပေးသော တသပြာလည်းကောင်း၊ အယဉ္ဇ
ကဟာပဏာဋ္ဌနကော။ ဤတသပြာထိုက်သောသမင်လေးလည်းကောင်း၊
ဣတိ။ ဤသို့နှစ်ခုပေါင်းလတ်သော်၊ နွေကဟာပဏာ။ နှစ်သပြာတို့သည်၊
ဘဝိဿန္တိ။ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟ။ သမင်ဝတ်သူကဆို၏။
သော။ ထိုမူဆိုးသည်၊ ကာရဏံ။ သင့်သောအကြောင်းကို၊ ခေတိတိ။ ဤသူ
ဆိုပေသည်ဟု။ သဗ္ဗက္ခေတွာ။ မှတ်၍၊ မိဂပေါတကံ။ သမင်လေးကို၊
ဂဟေတွာ။ ယူ၍၊ မိဂံ။ သမင်ကြီးကို၊ အဒါသိ။ ပေး၏။ ဣတိဣဒံ။ ဤသည်
ကား၊ ဧကံဝတ္ထု။ အခြား မဟုတ် နှုတ်တက် မှတ်စလွယ် ဝတ္ထုတခု
တည်း။ ။

နိကတိတိ။ နိကတိဟူသည်ကား၊ ယောဂဝသေနဝိဇ္ဇာဓပ္ပနာဒိပယော
ဂဝသေန။ မန္တနံစိပ်ခြင်း ဆေးစိပ်ခြင်း စသော ပယောဂ၏ အစွမ်းဖြင့်
လည်းကောင်း၊ မာယာဝသေနဝါ။ မန္တ ဓပ္ပနကို ကြဉ်၍ မဟုတ်သည်ကို
လျက် ဟုတ်သောအခြင်းအရာကဲ့သို့ ထင်မှတ်စေတတ်သော မျက်စိကို
မှိတ်တတ် မှောက်မှား စေတတ်သော ဟုည့်ပတ်ခြင်း မာယာဖြင့်လည်း
ကောင်း။ အပါမင်္ဂံ။ စလွယ်သွယ်ပျောင်းစသည်တန်ဆာမဟုတ်သည်ကို၊
ပါမင်္ဂန္တိ။ စလွယ် သွယ်ပျောင်း တန်ဆာဟု။ အမဏိ။ အမျက်ရတနာ
မဟုတ်သည်ကို၊ မဏိန္တိ။ အမျက်ရတနာဟု။ အသုဝဏ္ဏံ။ ရွှေမဟုတ်သည်
ကို၊ သုဝဏ္ဏန္တိ။ ရွှေဟု။ ကတွာ။ ပြုလုပ်၍၊ ပဋိရူပကေန။ အတုဖြင့်၊ ဝဉ္စနံ။
ဟုည့်ပတ်ခြင်းတည်း။ သာဝိယောဂေါတိ။ သာဝိယောဂေါဟူသည်ကား၊
ကုဋိလယောဂေါ။ ကောက်ကျစ်သော ပယောဂမျာပါရတည်း။ ဧတံ။ ဤ
သာဝိယောဂသည်၊ ဧတသံယောဂဥက္ကောဓုနာဒိနံ။ ထိုဥက္ကောဓုနစသည်
တို့၏သာလျှင်၊ နာမံ။ အမည်တည်း၊ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်၊ ဥက္ကောဓုနသာဝိ

၁၂-သစ္စသံယုတ်-၁၀၅-အာမကဓညပေယျာလဝဂ်။ ၄၈၁

ယောဂါ။ တံစိုးပဏ္ဏာသစားခြင်းဟူသော ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲခြင်းပယော
ဂမှလည်းကောင်း၊ ဝဉ္စနုဿာဝိယောဂါ။ ထိုထိုဥပါယ်တမည်ဖြင့် ဗုဒ္ဓ
ပတ်ခြင်းဟူသော ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲခြင်းပယောဂမှ လည်းကောင်း၊
နိကတိဿာဝိယောဂါ။ အတုဖြင့်ဗုဒ္ဓပတ်ခြင်းဟူသောကောက်ကျစ်စဉ်း
လဲခြင်းပယောဂမှလည်းကောင်း၊ ဣတိဝေအတ္ထော။ ဤအနက်ကို၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
ဝါကျ၌၊ ဗဒ္ဓဗ္ဗေ၊ ဗုဒ္ဓအပ်၏။ ကေမိ၊ မြောက်ကျောင်းနေ ကေမိတို့သည်။
အညံ၊ တပါးကို၊ ဒသောတွာ၊ ဖြစ်၊ အညဿ၊ တပါးကို၊ ပရိဝတ္တနံ၊ လဲ
ထွယ်ခြင်းသည်။ သာဝိယောဂေါ၊ သာဝိယောဂမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊
ဆိုကုန်၏။ ပန၊ ထိုသို့ကေမိတို့ဆိုသော်လည်း၊ တံ၊ ထိုတပါးကိုပြန်၍တပါး
ကိုလဲထွယ်ခြင်းကို၊ ဝဉ္စနေန၊ ဝဉ္စနုဖြင့်၊ သင်္ဂဟိတံ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်၏။ သေ
ဒနာဒိသု၊ သေဒနစသည်တို့၌၊ သေဒနန္တိ၊ သေဒနံဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထန္တေ
ဒါဒိ၊ လက်ခြေဖြတ်ခြင်းစသည်တည်း၊ ဝဇေတိ၊ ဝဇေဟူသည်ကား၊ မာ
ရဏံ၊ တတောင်လက်ဆုပ်ဖြင့် ပုတ်ခတ်ခြင်း ကြိမ် ထွံတံဖြင့် ရိုက်နှက်
ခြင်းစသည်တို့ဖြင့် ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ ဗန္ဓောတိ၊ ဗန္ဓောဟူသည်ကား၊ ရန္တု၊ ဗန္ဓ
နာဒိဟိ၊ ကြိုးအနှောင်စသည်တို့ဖြင့်၊ ဗန္ဓနံ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းတည်း၊ ဝိပရာ
မောသောတိ၊ ဝိပရာမောသောဟူသည်ကား၊ ဟိမဝိပရာမောသော၊ ဆီးနှင်း
ဖြင့်ဖုံးကွယ်၍လှယူခြင်း၊ ဂုမ္ဘဝိပရာမောသော၊ တော ချုံဖြင့် ဖုံးကွယ်
၍လှယူခြင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောဘေဒဖြင့်၊ ဒုဝိဇော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိမပါတသမယေ၊ ဆီးနှင်း ထန်သောအခါ၌၊ ဟိမေန၊
ဆီးနှင်းဖြင့်၊ ပဋိစ္ဆန္နာ၊ ဖုံးကွယ်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မဂ္ဂပဋိပန္နံ၊
ခရီးသွားကို၊ ယံမုသန္တိ၊ အကြင် လှယူကုန်၏။ အယံ၊ ဤဆီး နှင်းဖြင့်
ဖုံး၍လှယူခြင်းသည်၊ ဟိမဝိပရာမောသော၊ ဟိမဝိပရာမောသ မည်၏။
ဂုမ္ဘာဒိပဋိစ္ဆန္နာ၊ ချုံစေးပျစ်စသည်ဖြင့် ဖုံးကွယ်၍၊ မဂ္ဂပဋိပန္နံ၊ ခရီးသွား
ကို၊ ယံမုသန္တိ၊ အကြင်လှယူကုန်၏။ အယံ၊ ဤချုံစေးပျစ် စသည်ဖြင့်
ဖုံးကွယ်၍ လှယူခြင်းသည်၊ ဂုမ္ဘ ဝိပရာမောသော၊ ဂုမ္ဘ ဝိပရာ မောသ
မည်၏။

ဂါမနိဂမာဒိနံ၊ ရွာနိဂူးစသည်တို့ကို၊ ဝိလောပကရဏံ၊ လှယက်တို့ကို
ဖျက်ခြင်းကို၊ အာလောပေါ၊ အာလောပဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သာဟ
သာကာရောတိ၊ သာဟသာကာရောဟူသည်ကား၊ သာဟသိကကိရိယာ၊

၄၀၂ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

အနိုင်အထက်နှိုက်စက်ဆာဖြင့် ဖြစ်စေအပ်သော လူယက် ဖျက်ဆီးခြင်း ကိရိယာတည်း။ ဂေဟံ၊ လူတူ ထံအိမ်သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ ဥဇေ၊ ရင်၌။ သတ္တံဌပေတွာ၊ ခေးလက်နက်တင်၍။ ဣတ္ထိတထဏ္ဍ ဂဟဏံ၊ အလိုရှိတိုင်းသော ဥစ္စာကိုယူခြင်းတည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်း ဖြင့်။ တေသ္မာ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော ဆေဒန ဝဗေဒ္ဓ ဝိပရာ မောသ အာ လောပဿာဟဿာကာရ လက် ခြေစသည်ကို ဖြတ်ခြင်းဖြင့် တတောင် လက်ဆုပ် အုတ် ကျောက် ထွ် တံဖြင့် ညှဉ်းဆဲ ရိုက်ပုတ်ခြင်း နှိပ်နင်း လွှမ်းမိုး ကြိုးတုတ် ဖျက်မှောင် နှောင်ဖွဲခြင်း ဆီး နှင်း တော ချုံ စုံဝှံနိုင် မြိုင်စေး ပျစ်ပုံကွယ်၍ ခရီးဝယ် လူယူခြင်း ရွာတွင်း မြို့တွင်း အတင်း တိုက်ခိုက် ရိုက်နှက် လူယူခြင်း အိမ်တွင်း စီးဝင် ရင်ထက် ခေး ထား လျက် နှစ်သက်သည် ဥစ္စာ စုကို အနုကြမ်း စီးယူခြင်းမှ၊ ပမှိုဝိရတာ၊ ကြဉ်ကုန်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌။ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည် သာလျှင် တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီး တည်း။ ။

သာရတ္ထပကာသနိယာ၊ အခွန်ပယ်ပစ် အကာဖြစ်၍ အနှစ်အတိဖြစ် သော အနက်ကို ပြရာဖြစ်၍သာရတ္ထပကာသနိအမည်ရှိသော၊ သံယုတ္တ နိကာယဋ္ဌကထာယံ၊ သံယုတ္တနိကာယအဋ္ဌကထာ၌၊ အာမကဓညပေယျာ လဝဏ္ဏနာ၊ အာမကဓညပေယျာလ အဖွင့်သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ဥဿုမကြွင်း ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်လတ်ပြီ။ ။

မဟာဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ မဟာဝဂ်သံဝဏ္ဏနာသည်။ နိဗ္ဗိတာစ၊ ဥဿုမညို့ အလိုအလျောက် အပြီးရောက်သည်သာလျှင် တည်း။ ဣတိ၊ ဤရွေ့လျှင် အပြီးကပတ်တည်း။ ။

ဟိ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ ဧတ္တာဝတာ၊ တတ္ထ ဇေန္တိ နိပါတ ပဒံ မေတိ အာဒိနိ နာမပဒါနိ ဟူသော စကားအစ ဧဝံ မေ တသ္မာ ဆေဒန ဝဗေဒ္ဓ ဝိပရာမောသ အာလောပါစ သာဟဿာကာရာ ပမှိုဝိရတာအဆုံးကပတ်

၁၂-သံစွသံယုတ်-၁၀-၅အာမကမညပေယျာလဝဂ်၊ ၄၀၃

ဤပရိမာဏရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်၊ ဝိပဿနာစာရနိပုဏဗျဒ္ဓိနံ၊ အလုံး
ရံသော ရုပ် နာမ် တရားကို သုံးသပ်ခြင်းကြောင့် သိမ်မွေ့ နူးညံ့သော
ပရမတ်တရားလျှင် ဖွဲ့ထားရာအာရုံရှိသော ဥာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၏အ
ဖြစ်ကြောင့် ဝိပဿနာ၏ ကျက်စားရာ အာရုံဖြစ်သော ရုပ် နာမ် တရား
၌သွားလာနိုင်၍ သိမ်မွေ့သော ဥာဏ်ရှိကုန်သော၊ ယတိနံ၊ ကောင်းစွာ
စောင့်စည်းသော ကာယ သမာစာရ ဝစီသမာစာရ ရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သမထဝိပဿနာတို့၌ လွန်စွာအားထုတ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ယတိဟူသော သမ္မုတိကို ရကုန်သော
ရဟန်းကောင်းတို့အား။ ဗဟု ပကာရဿ။ ခန္ဓာအာယတနခေတ် သစ္စာ
ဣန္ဒြိယပုဂ္ဂိုလ် သမုပ္ပါဒ် အပြားရှိကုန်သော ပရမတ္ထတရားတို့ကို နာနာနယ
တို့ဖြင့် ဝေတာန်နိုင်သော ဥာဏ်၏ အဖို့ကောင်းဖြစ်၍ ကျေးဇူး များစွာ
သော၊ သံယုတ္တဝရန်ကာယဿ။ သံယုတ်နိကာယ်မြတ်၏၊ အတ္တသံဝဏ္ဏ
နာ၊ အနက်ကိုကောင်းစွာမယုတ်သည်ကိုပြု၍ ဖွင့်ခြင်းကို၊ ကာဝတံ၊ ပြုခြင်း
ငှါ၊ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်း တရားတည်းဟူသော ဘုရားသခင်သာ
သနာတော်၏၊ ဝိရဋ္ဌိတိ၊ ငါးထောင်ပတ်လုံး မသုံးမြင့်ရှည်တည်ထွန်းခြင်း
ကို၊ အာသီသမာနေန၊ တောင့်တသည်သမ္မာဝဇ္ဇာရှိသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
သာရတ္ထပကာသနီနာမ၊ အနှစ်အတိဖြစ်သောအနက်ကို ပြောပြကြောင်း
ဖြစ်၍သာရတ္ထပကာသနီ အမည်ရှိသော၊ တတောဇေဝ၊ ထိုသို့အနှစ်အတိ
ဖြစ်သောအနက်ကို ပြောပြကြောင်းဖြစ်ခြင်းကြောင့်လျှင်၊ နိပုဏာ၊ သိမ်
မွေ့စွာသော၊ ယာအဋ္ဌကထာ၊ အကြွင်းအဋ္ဌကထာကို၊ အာရက္ခ၊ အားထုတ်
အပ်၏၊ ဟိကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ သာရတ္ထပကာသနီနာမ၊ သာရတ္ထ
ပကာသနီ မည်သည်၊ ဇေတာ၊ ဖြစ်သနည်း၊ သာ သော အဋ္ဌကထာ၊
ထိုသို့သော အစီ အစဉ်ဖြင့် ငါပြုအပ်သော ဤအဋ္ဌကထာ သစ်သည်၊
မဟာ အဋ္ဌကထာယ၊ မဟာ အဋ္ဌကထာ၏၊ သာရံ အတ္ထ သာရံ၊ အနှစ်
အတိဖြစ်သော အနက်ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဘာဏဝါရေယိ၊ ဂါထာ
နှစ်ရာငါးဆယ်ပမာဏ ဘာဏဝါရအရေ အတွက်တို့ဖြင့်၊ အဋ္ဌသတ္တတိ
မတ္တာယ၊ ခုနစ်ဆယ်ရှစ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ပါဠိယာ၊ ပါဠိဖြင့်၊ ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ ဌိတာ၊ မလျှပ်မရှား နိုင်နိုင်ခံ့စွာတည်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ သာရတ္ထပကာသနီနာမ၊ သာရတ္ထပကာသနီမည်သည်၊ ဇေတာ၊

၄၈၄ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဖြစ်၏။ ဘာဏဝါရေဟိ။ ဘာဏဝါရအရေ အတွက်တို့ဖြင့်၊ ကျေနသမ္ဘိ
မတ္တော၊ တခုယုတ်ခြောက်ဆယ်လောက်သော၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါပိ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်
ကျမ်းကိုလည်း၊ အာဂမာနံ၊ နိကာယကြီးလေးပါးတို့၏၊ အတ္ထပကာသနတ္ထာ
ယ၊ အနက်ကိုပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မယာ၊ ငါသည်၊
ကတော၊ ပြုအပ်ပြီး၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေန၊ ထိုဝိသုဒ္ဓိ မဂ်ကျမ်းနှင့်၊
သံဟ၊ တကွ၊ အယံအဋ္ဌကထာ၊ ဤအဋ္ဌကထာသည်၊ ဘာဏဝါရဂဟာနာ
ယ၊ ဘာဏဝါရအရေအတွက်အားဖြင့်၊ လောကေနအပရိပူရံ၊ ဝိုးစဉ်းအား
ဖြင့်မပြည့်တတ်သော၊ သတ္တတ္တိံ သတိသတံ၊ တရာသုံးဆယ်ခုနစ်ရှိသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော ပကာရအားဖြင့်၊ ဘာဏဝါရ
တော၊ ဘာဏဝါရအရေအတွက်အားဖြင့်၊ သတ္တတ္တိံ သာမိကသတပရိမာ
ဏံ၊ သုံးဆယ်ခုနစ်အလွန်တရာ ပရိမာဏရှိသော၊ မဟာဝိဟာရေ၊ မဟာ
ဝိဟာရကျောင်းတို့ကိုကြီး၌၊ နိဝါသိနံ၊ အဓိကရဏဖြစ်၍သီတင်းသုံးတော်
မူကုန်သောအရှင်မြတ်တို့၏၊ သမယံ၊ အယူတော်ကို၊ ပကာသယန္တိ၊ ပြ
တတ်စွာသော၊ မူလအဋ္ဌကထာယ၊ အမြစ်မူလဖြစ်ပေသောသံယုတ်မဟာ
အဋ္ဌကထာ၏၊ သာရံအတ္ထသာရံ၊ အခွံပယ်တွင်အကာခြစ်၍အနှစ်အတိ
ဖြစ်သောအနက်ကို၊ အာဒါယ၊ ဥာဏ်လက်ဖြင့်ယူ၍၊ ဣဓံ၊ ဤအဋ္ဌကထာ
သစ်ကို၊ ကရောန္တေန၊ ပြုစီရင်သော၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ယံပုညံ၊ အကြင်တိ
ဟိတ်ဥက္ကဋ္ဌကုသိုလ်ကို၊ ဥပစိတံ၊ လွန်စွာပွားစေအပ်ပြီး၊ တေနပုညေန၊ ထို
ပွားစေအပ်ပြီးသောကုသိုလ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗောလောကော၊ ကာမရူပအရူပ
ဟုသတ္တ သုံးလောကသည်၊ သုဒ္ဓိ၊ ယထာရဟအတ္တန္တသုံ၊ ပြည့်စုံသည်၊
ဟောတု၊ ဖြစ်စေသော်၊ ဧတိဿအဋ္ဌကထာယ၊ ဤအဋ္ဌကထာသစ်ကို၊
ကရဏတ္ထံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သုစိသီလေန၊ ညစ်ကြေးမမြယ်စင်ကြယ်သောသီ
လရှိပေသော၊ သုဘာသိတဿ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားကို၊ ပကာ
သယန္တဉာဏေန၊ ထင်ရှားပြစွမ်းသော ဥာဏ်ရည်ရှိပေသော၊ ထေရေန၊
ထေရ်ကြီးဝါကြီးဖြစ်ပေသော၊ ဘဒ္ဒန္တဇောတိပါလေန၊ ဇောတိပါလအရှင်
ကောင်းသည်၊ သာသနဝိဘူတိကာမေန၊ သာသနာတော်၏ ထွန်းလင်း
တောက်ပခြင်းကို အလိုရှိပေသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ယာစမာနေန၊ ရှေးရှု
ရှိသေစွာ တောင်းပန်အပ်သော၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သုတ ဂုဏေန၊
သုတ ကျေးဇူးဖြင့်၊ ယံပုညံ၊ အကြင် ကျမ်းပြုသည်မှ တခြား ကုသိုလ်

၁၂-သိဒ္ဓသံယုတ်-၁၀၅-အာမကဓညပေယျာလဝဂ်၊ ၄၈၅

ကို၊ သမဓိဂကံ၊ ကောင်းစွာ ရအပ်ပြီ၊ တေနမိ၊ ထိုကျမ်း ပြုသည်မှ
တခြား ရအပ်သော ကုသိုလ်ဖြင့်လည်း၊ ဇနော သဗ္ဗော ဇနော၊ ခပင်း
ဥဿု ကုန်အောင်စုံသောသတ္တဝါသည်၊ သုခိ၊ အစွန္တ သုခ ကုန်ပြည့်
စုံသည်၊ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေလော၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တရပ် အပြီးသတ်
တည်း။ ၊

ပရမဝိသုဒ္ဓ သဒ္ဓါဗုဒ္ဓိ ဝီရိယ ပဋိမဏ္ဍိတ သီလာ စာရဇ္ဇဝမဒ္ဓဝါဒိဂုဏ
သရဒယသရဒိတေန၊ ပညာရှိတို့မွေ့လျော်အပ်မြတ်သောညစ်ကြေးမလူး
အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်သော သဒ္ဓါပညာဝီရိယတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်
သော ဝါရိတ္တသီလ စာရိတ္တသီလ ဖြောင့်မတ်သည် အဖြစ် နူးညံ့သည်
အဖြစ်အစရှိသောကျေးဇူးအပေါင်းတို့၏ရင်းပေါင်းဆုံရာဖြစ်ထသော။
သကသမယ သမယန္တရဂ္ဂဟနုဇ္ဈောဂါဟဏ သမတ္တေန၊ မဟာဝိဟာရ
ဝါသီ ဂိုဏ်းသားဖြစ်သော မထေရ်တို့၏ အယူဟူသော သက သမယ
အာယုဂီရိဝါသီ ဇေတဝနဝါသီ ဂိုဏ်းသားတို့၏ အယူဟူသော သမ
ယန္တရတည်းဟူသော တောအုပ်သို့သက်စွမ်းနိုင်သော ဥာဏ်ရည်ရှိထ
သော။ ပညာဝေယတ္တိယသမန္နာဂတေန၊ ပညာ၏အထူးအဆန်းအမိပ္ပါယ်
ကိုသိစွမ်းနိုင်၍ ထက်မြက် သန့်ရှင်းသည်၏အဖြစ်နှင့် ပြည့်စုံထသော၊
တိပိဋက ပရိယတ္တိပဘောဒေ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံဟူသော ပရိယတ်အပြား
ရှိသော၊ သာဠကထေ၊ အဠကထာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ သတ္ထုသာသနေး၊
မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌၊ အပ္ပဋိမာတဥာဏပ္ပဘာဝေန၊ အပိတ်
အပင်ကင်း၍ ချင်းနင်းနိုင်သောဥာဏ်အစွမ်းနှင့် ပြည့်စုံထသော၊ မဟာ
ဝေယျာကရဏေန၊ အကြီးအမြတ်ဖြစ်၍ ဗျာကရိုဏ်းတစု ပုဂ္ဂိုလ်ခြောက်
ထသော၊ ကရုဏသမ္ပတ္တိ ဇနိတသုခဝိနိဂ္ဂတမရဇောဒါရ ဝစနလာဝဏ္ဏ
ယုတ္တေန၊ ကရိုဏ်း၏ပြည့်စုံခြင်းသည်ဖြစ်စေအပ်သောချင်းချင်းသာသာ
သန့်ရှင်းစွာထွက်၍မရရဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသောစကား၏လေးလေးနက်နက်
ထက်မြက်သည်အဖြစ်နှင့်ပြည့်စုံထသော၊ ယုတ္တမုတ္တဝါဒိနာ၊ သိကြားလွတ်
သောလက်နက်သို့ ချက်တိုင်းမှန်သဖြင့် အသင့်ဆိုနိုင် တွေးမြိုင် နှိုင်းဆ
မကြံရလျက် ချက်တပြုတ် လွတ်လွတ်ဆိုနိုင်ထသော၊ ဝါဒဝရေန၊ ကျမ်း
ဆိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ အလယ်၌ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ထသော၊ မဟာကဝိနာ၊

၄၀၆ ..မဟာဝိဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

အကြီးအမြတ် ပါမောက္ခဖြစ်၍ ကဝေမြောက်ပုဂ္ဂိုလ်ကျော် ဖြစ်ထသော။
ပတ်နုပဋိသန္တိဒါပရိဝါရေ။ အပြားအားဖြင့်ဖြစ်သော ပဋိသန္တိဒါဟူသော
အခြံအရံရှိထသော။ ဆဋ္ဌာဘိညာဒိပ္ပဘေဒဂုဏ်ပဋိမဏ္ဍိတေ။ ခြောက်ပါး
သောအဘိညာဉ် ရှစ်ပါးသော ဝိဇ္ဇာစသည်အထူး ဂုဏ်းကျေးဇူးတို့ဖြင့်
တန်ဆာဆင်အပ်သော။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မေ။ လူတို့ကုသိုလ်တရားဆာပတ်ပါး
ထက်လွန်မြတ်သောချာန်မဂ်ဖိုလ်တရား၌။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတဗုဒ္ဓိနံ။ ဟွံမစောက်
ကောင်းစွာတည်သောပညာရှိကုန်သော။ ထေရဝံသပ္ပဒိပါနံ။ သခင်မဟာ
ကဿပအစရှိသော မထေရ်တို့၏အနွယ်ကို ပညာရောင်ဖြင့် ပြတတ်
သည်ဖြစ်၍။ မထေရ်တို့၏အနွယ်၌ ဆီမီးသဖွယ် ဖြစ်ကုန်ထသော။ မဟာ
ဝိဟာရဝါသီနံထေရာနံ။ မဟာဝိဟာရဝါသီမထေရ်တို့၏။ ဝံသာလင်္ကာရ
ဘူတေန။ အနွယ်အဆက်၏တန်ဆာဖြစ်၍ဖြစ်ထသော။ ဝိပုလသုဒ္ဓိဗုဒ္ဓိနာ။
ပြန့်ပြောစင်ကြယ်သောပညာရှိထသော။ ဗုဒ္ဓဗောဓာသောတိ။ ဗုဒ္ဓဗောဓာသ
ဟူ၍။ ဂဇ္ဈဟိ။ ကျောက်ထီးကဲ့သို့အလေ့ပြုအပ်သော ဆရာမြတ်တို့သည်။
ဂဟိတနာမ ဓေယျေန။ ဌည့်ခေါ်အပ်သော အမည်ရှိသော။ ထေရေန။
မထေရ်သည်။ ကတာ။ စီရင်အပ်သော။ သာရတ္ထပကာသနီနာမ။ သာရတ္ထ
ပကာသနီ အမည်ရှိသော။ အယံသံယုတ္တ နိကာယဋ္ဌကထာ။ သံယုတ်
နိကာယ်ကျမ်း၏ဤစီရင်အပ်သောအဋ္ဌကထာသစ်သည်။ ။

ယာဝ။ အကြစ်ရှေ့လောက်ကာလပတ်လုံး။ သုဒ္ဓမိတ္တဿ။ ရာဂဒေါသ
မောဟအစရှိသော အညစ်အကြေးမှ စင်ကြယ်သော စိတ်ရှိတော်မူထ
သော။ တာဒိနော။ လာဘာလာဘအစရှိသော လောကဓံရှစ်ပါး ဣဋ္ဌ အနိဋ္ဌ
အာရုံတို့ကြောင့် ပကတိ သဘောကို မလွန်သဖြင့် ဝုန်လုပ်ခြင်း ကင်း
သောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံထသော။ လောကဓမ္မဿ။ လောကသုံးပါး၌ သီလ
သမာဓိပညာစသောဂုဏ်ဖြင့် ကြီးမားသောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ထသော။ မဟာ
သိနော။ မြတ်သော ကျေးဇူး အပေါင်း စသည်ကို ရှာတော် မူပြီးသော
မြတ်စွာဘုရား၏။ ဗုဒ္ဓေါတိနာမဓိ။ ဘုရားဟူသော အမည်တော်မျှ သည်
လည်း။ လောကမ္ပိ၊ လောကသုံးပါး၌။ ပဝတ္တတိ။ မပြတ်မစဲတည်သေး၏။
တာဝ။ ထိုရှေ့ အမည်တော်မပြတ်မစဲသမျှ ကာလပတ်လုံး။ လောကနိတ္တ
မေုသီနံ။ လောကသုံးပါးမှထွက်မြောက်ခြင်းကိုရှာလေ့ရှိကုန်သော။ ကုလ

၁၂-သစ္စသံယုတ်-၁၀၅-အာမကဓညပေယျာလဝဂ်၊ ၄၀၇

ဝုတ္တသံ၊ အမျိုးကောင်း သားတို့၏၊ သီလဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ခီလဝင်ကြပတ်
ခြင်း၏၊ နယံ၊ နည်း၊ ဥပဒေကု၊ ဒဿန္တိ၊ ပြုလျက်၊ လောကသို့၊ လောက
သုံးပါး၌၊ တိဋ္ဌတု၊ တည်စေ သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤရှေ့လျှင် သံယုတ္တ
နိကာယ အဋ္ဌကထာ၏ နိဂုံးစကား အပြီးတည်း၊ မဟာဝဂ္ဂ သံယုတ္တ
အဋ္ဌကထာ၊ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာသည်၊ နိဋ္ဌတာ၊ အပြီးအဆုံး
သို့ရောက်ပြီ၊ ၊

မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှပြီး၏၊ ၊

